BIBLIOTECA NAZIONALE VITTORIO EMANUELE
6
7 D
29

Ex Bibliotheca
majori Coll. Rom.
Societ. Jesu
Cristus

II II
8 9
D B

32 3 C 1

LEXICON GRAECVM.

[redacted] [redacted]

[redacted] M. D. XXXIX.

Cum priuilegio Cæſareo ad Quinquennium.

ΤᾺ ΤΩ͂Ν ΛΈΞΕΩΝ ἙΛΛΗΝΙΚΩ͂Ν ΣΗΜΑΝΤΙΚᾺ, ΚΑΤᾺ ΣΤΟΙΧΕΙ͂ΟΝ.

A

A PER SE quidem nihil niſi primæ literarum nota eſt, compoſita uero alijs dictionibus multiplicem ac uarium uſum habet.

Aliquando enim uim priuandi tenens, ſignificationem omnino immutat & alienam facit ab ea, quam ſuum ſimplex habebat, ut κλητὸς ſignificat eum, qui ab aliquo eſt uocatus, ἄκλητος autem à nemine uocatum. Sic ἄδης, compoſita dictio ex α & ἰδεῖν, id eſt uidere, Plutonem ſignificat: hoc eſt, æternæ noctis regnatorem, umbrarumq́ potentem: ſiue (ut Lucanus inquit) Ditisq́ profundi Pallida regna. Similiter & ἄλυσις, ex α & λύσις, quod eſt liberatio, ſolutio, ſignificat quaſi catenam arctam & ſolidam, aut uinculum intortum & inextricabile. Vbi ſciendum ſecundum grammaticos, in his duobus nominibus, ἄδης ſcilicet & ἄλυσις, α denſo ſpiritu eſſe debere, cum in cæteris ex eadem litera compoſitis, tenui fere ſpiritu ſit.

Aliquando dictionis ſignificationem complet, ἐπιτατικῶς, hoc eſt intenſiue ſumptum. Vnde ὕλην ἄξυλον Homerus uocauit, quaſi ſyluam nemoroſam, & ut Ouid. inquit, Sylua frequēs trabibus, quam nulla ceciderit ætas. Et ἀχανὲς πέλαγος, pelagus immenſum & uaſtum, μέγα πάνυ, καὶ ἐπὶ πολὺ κεχηνός. Sic & ἄβιος apud Antiphontem, pro diues, id eſt πολὺν βίον κεκτημένος. & ἀθρεῖν, attentiſsime inſpicere.

Aliquando minuit, ſignificans τὸ ὀλίγον, ut ἀμαθὴς poëtice, pro ὀλιγομαθὴς, ſubdoctus.

Aliquando τὸ ὁμοῦ, id eſt ſimul ſignificat, ut ἀδελφοί, uterini fratres. compoſita dictio ex α & δελφὺς, quod uterum ſignificat: quaſi eiuſdem uteris. Sic ἀκόλουθος, pediſſequus, comes, & ἄκοιτις uxor, ut eſt apud Platonem in Cratylo.

Aliquando τὸ κακὸν, ut ἀφυὴς poëtice, pro κακοφυὴς, malus, peruerſus. & ἄρρυθμος, hiſtrio indecenter ſe & uitioſe in rythmis gerens.

Aliquando par denotat, ſiue τὸ ἴσον, ut ἀτάλαντον pro ἰσοτάλαντον, æquiualens, æquale, eiuſdem ponderis.

Aliquando ſuperuacaneum eſt, atque id maxime apud Atticos, ſignificationē neq́ mutans, nec complens, nec minuens, ut ἄσταχυς nihil aliud quàm στάχυς, hoc eſt ſpicam ſignificat. Ita quoque σπαίρω & ἀσπαίρω eiuſdem ſunt ſignificationis. Porrò & hoc ſciendum, quòd cum dictionibus uocalem à principio habētibus componatur, ν inter α & uocalē ſoleat interponi euphoniæ gratia, ut ἄνανδρος, ἀνήροτος, ἀνύδριος, ἄνιππος, ἄνοψος, ἄνωμος.

Ἅ denſo ſpiritu, articulus eſt poſtpoſitiuus neutri generis, & plural. numeri, ſignificans interim ἅπερ, quæ: interim ἅτινα, quædam, ut eſt apud Hippocratem: interim ὅσα, quæcunq́: & apud Democritū pro τάιδια, pro-

pria. Homero eſt τὰ ἑαυτοῦ, ut ἃ πῶς δόμαθ' ἵκατος. Euripides poſuit loco ὧν, πράξας ἃ μέλλω, καὶ τυχοῦσ' ἃ βούλομαι. ſic econtra Sophocles, αὐτοῦς ὧν τύχῃ.

Ἆ tenui ſpiritu, & tono circunflexo, aduerbium eſt ſimile ναὶ & εἴθε, ſiue αἴθι, utinam. Callimachus, ἆ πάντα σαγάγηεμαι. Ponitur etiam pro ualde, πολὺ, καὶ μέγα, apud Archilochũ, ἆ, ἰαδ' ἅστι ταῦρος. Et loco ὦ aduerbij, cum eſt κλητικὸν. Homer. ἆ δειλοὶ τὶ κακῶν. Et loco φεῦ, ut eſt apud Platonem, & tunc eſt σχετλιαστικὸν, cũ ſcilicet moleſtum quippiam nobis accidiſſe, & indignatione dignum declaramus. Item aliquãdo pro νῦν, à poëtis uſurpari ſolet.

Ἇ denſo ſpiritu, & tono circunflexo, aduerbium eſt admirandi. Agathias in epigram. ἇ μέγα τολμήεις κηρὸς ἀνεπλάσατο.

Ἄ, ἄ, tenui ſpiritu, & tono acuto, aduerbium eſt ἐκπληκτικὸν, & παρακλητικὸν, cõterrendi, exclamandi, adhortandi. Ariſtophan. in Pluto. ἄ, ἄ, τίνι δ' ᾶδα μύμοι πρόσσχες.

A A.

Ἄα. multitudo, ſiue confluxio aquarũ in unum locum. σύστημα ὕδατος.

Ἀάβακτος, ſiue ἀάβυκτος. innocens, incolumis, niger.

Ἀαγές. ἕος. ὁ, ἡ. & ἀαγές. τό. ab α priuatiua particula, et ἄγω frango. robuſtũ, quod non facile uulnerari aut frangi poteſt, ἄθραυστον. uel κατὰ ἐπίτασιν ipſius α, πολύθραυστον.

Ἄαδα. egeſtas, ἔνδεια. Laconice.

Ἀαδεῖν. turbare, afficere contumelia, egere, confici fame.

Ἄαδεν. moleſtus fuit. ἐλύπησεν.

Ἀάδινη. ης. ἡ. ſuccerda, id eſt ſtercus ſuillum.

Ἀαδής. ἕος. ὁ, ἡ. iniucundus, pro ἀηδής.

Ἀάδην. deceptus fui. ἠπατήθην.

Ἀάδικτον. ου. τό. incorruptibile, non obnoxium damno.

Ἄακτον. ου. τό. inuulnerabile, ſanum.

Ἀάλιον. ου. τό. inordinatum.

Ἀανούμα. ἡ πολλαχοῦ χάσις. alij ἀάνημα ſcribunt.

Ἀανές. τό. nondum abſolutum. οὐ τελειωθησόμενον.

Ἀανής. ἕος. ὁ, ἡ. utilis.

Ἄανθα. ας. ἡ. genus inauris.

Ἄαπτος ου. ὁ, ἡ. ſecundum Herodianum compoſita dictio eſt ex α priuatiua partic. & ἰάπτω, quod eſt noceo, litera ι excluſa, ſignificatq́; eũ, cui quis nocere nequit: uel eum potius, qui alijs infert mala, & ſic α ἐπιτατικὴ particula eſt. Eo modo Home. Iliad. α. manus Iouis irati ἀάπτους uocat, uiolatas: aut ἀπροσίτους, ἀπροσπελάστους, quaſi ad illas offẽdere ſit pernicioſũ.

Ἄας in craſtinum, uel perendie.

Ἀασα, Ἀασάμην, Ἀάσθην, Ἀᾶται, Ἀᾶσαι, ab ἄτω, de quo ſuo loco.

Ἀασίφορος. ου. ὁ. nocumentum ferens.

Ἀσίφρων. ὁ. demens, inſanus. βλαψίφρων, φρενοβλαβής.

Ἀάσκω. noceo, corrumpo.

Ἀάσχετος. ου. ὁ, ἡ. pro ἀκατάσχετος. irretentibilis, intemperans, inobediens. ἀκαταχράτητος. Deducitur autẽ ἀπὸ τοῦ χῶ, χῶμι, ἴσχηκα, ἴσχημαι, ἴσχεσαι, ἴσχεται. Vnde χετὸς et ἄσχετος, ſiue per pleonaſmũ ipſius α, ἀάσχετος.

Ἄατος. ου. ὁ. innocens, ſine nocumento. ἀβλαβὴς, ἄνευ ἄτης. uel κατ' ἐπίτασιν ipſius α, uehementer nocens. Vtroq; enim modo ipſũ α accipi poteſt, aut priuatiue, aut intẽſiue. Ab ἄω, quod eſt βλάπτω, ἄσω. unde ἄτος & ἄατος. Eſt etiam difficilis, inſatiabilis. χαλεπός, δυσχερὴς, ἀκόρεστος, ἀχόρταστος, ἀπλήρωτος.

Ἀάατον. tribus α ſcriptum, ſignificat id quod maxime in cauſa eſt, quo malis magis afficiamur, uel quo minus impunitatem ſcelerum ſuorum mali aſſequantur, ſecundũ quod α aut στερητικὸν eſt, aut ἐπιτατικόν. Vbi ſcias quemadmodum in ἄατος primum α στερητικὸν eſt ipſius ἄτη, ſic in ἀάατος primum α priuat ſua ſignificatione totum hoc uerbũ ἄατος, ac in diuerſum conuertit, quaſi τὸ μὴ στερεῖν ἄτης τοὺς ἐπιόρκους, ἀλλὰ μάλιστα αἴτιον τῆς ἄτης.

Ἀάτυλος. ου. ὁ. innocuus. ἀβλαβής. Heſyc.

AB.

Ἄβα. rota, clamor. τροχὸς, βοή.

Ἀβάγκτρος. ου. ὁ. tenuis, λεπτός.

Ἄβαγνα. τὰ. roſæ, Macedonibus.

Ἄβαζος. ου. ὁ. taciturnus, ἥσυχος, ὁ ἐστερημένος τοῦ βάζειν.

Ἀβαίρ. ἔρος. tenuis, minutus.

Ἀβάθματα. τὰ. bellariorum genus. στέμματα.

Ἀβακέω. μ. ήσω. unde ἀβάκησαν. ignoro, non habeo quid dicam, aut quo rationem rei explicem. ἀσυνετῶ, ἡσυχάζω.

Ἀβακέως. quiete. ἡσύχως.

Ἀβάκη. ης. ἡ. inutile, debile, languidũ.

Ἀβακήμων. ονος. ὁ. indiſertus, imprudẽs, ἄλαλος, ἀσύνετος, μωρός.

Ἀβακής. ου. uel έος. ὁ, ἡ. carens uoce. ἄφωνος, ἄλαλος, ἄβαζος. Hinc pro ſimplici ponitur, & aperto ſynceroq́. ἀφελὴς, ἄπλαστος, ἄκακος, σιώπηρος, ἥσυχος. Item pro ſtulto. Eſt etiam inualidus, ἀδύνατος. Quin & facilis, πρᾶος, ut πάμφορα ἀβακῆ ἔχω, id eſt ἡσύχιον, πρᾶον.

Ἀβακίζω. quieſco. ἡσυχάζω, μὴ θορυβῶ.

Ἀβάκιον. ου. τὸ. diminutiuum eſt ἀπὸ τοῦ ἄβαξ. κος. abaculus. Ammonius ita ἀπὸ τοῦ ἄβακος differre ait, ut ἄβαξ ſit menſæ genus in tricliniis, ubi uaſa omnis generis exponi ſoleant: ἀβάκιον uero tabula illa calculatoria, in qua numeros ſubinde deleti les ducamus.

Ἀβάσκανον. ου. τὸ. minime inuidioſum. ἀνεπίφθονον.

Ἄβακτον, & ἄβυκτον. τὸ μὴ μακαριστόν.

Ἀβάκχευτος. ὁ. Bacchici nominis expers.

Ἀβαλλεία. ας. ἡ. ſcriptura, confeſſio. συγγραφὴ, ὁμολογία.

Ἀβάλε, & ἀβάλη. aduerb. utinam. Item heu, φεῦ.

Ἀβάλη inutile, languor. ἀχρεῖον, νωθρόν.

Ἀβάντασις. ιος. ἡ. aſcenſus. ἀνάβασις.

Ἄβαξ. ακος. ὁ. ἐφ᾽ οὗ τὰ πράγματα παρατιθέασι, inquit Ammon. id eſt in quo res deponunt: quemadmodum eſt coquorum tabula, in qua receptacula eduliorum, aliaq́ id genus exponuntur. Ponitur & pro tabula in qua mathematici ſiue algoriſtæ lineas, numeros, & figuras ducunt. ueteres Pythagoricam appellant menſam. Eſt quoq́ tabula quadra quæ ſuperponitur craſſiuſculæ ſummitati columnæ. Latini à genitiuo Græco nominatiuum formantes, abacum uocant.

Ἀβάπτιστον. τὸ. terebella medicorum inſtrumentum, τρύπανον.

Ἀβάπτιστος. ου. ὁ. q mergi nequit, ut ſuber.

Ἄβαπλος. ου. ὁ. liberrimus in loquendo. ἀστομώτατος.

Ἀβαρής. έος. ὁ. intelligentia carens. ἀσύνετος.

Ἀβαριάστη. ης. ἡ. effœminata. ἀβαριστά.

Ἄβαρις. ιος. ἡ. epirotes, cõtinentis habitator, cuius habitatio minime in aqs eſt, eoq́ nullis nauibus eget. ὃς μὴ ἔχει βάριν. Hoc quoq́ nomine uocabatur Seuthi filius, de quo Suid. et Strabo.

Ἀβαριστά. ἀβαριάστη. mollis, delicata.

Ἀβαρνᾶται. terret, plaudit. ταράσσεται,

κροτεῖ.

Ἀβαγνα. ας. ἡ. fames.

Ἀβάρυε. geme, plora, clama.

Ἀβαρταί. ῶν. αἱ. uolatiles, πτηναί.

Ἀβαρτία. ας. ἡ. inſatiabilitas.

Ἄβαρτος. ου. ὁ. inſatiabilis, ualde edax.

Ἀβαρύ. origanum.

Ἀβαρὴς. έος. ὁ, ἡ. non grauis. Lucian. in Scaph. οὕτω ἄμεινον, ἀβαρῆ εἶν, ὥστε ἔμβαινε. id eſt, Sic ſatius ut ſine pondere ſis, itaq; inſcende.

Ἀβὰς. bardus, νόσημα. ſacer morbus, Tarentinis.

Ἀβαστάκτως, aduerb. portatu difficile.

Ἀβασάνιστος. ου. ὁ. inuulnerabilis, ἄτρωτος. Item inexploratus, non probatus: à baſano lapide auri indice. Expers doloris, apud Aelianum. Vide prouerb. Inexploratus homo.

Ἀβασανίστως. ſine certa probatione, nulla examinatione facta.

Ἀβασίλευτος. ου. ὁ. non ſubditus regi, ut ἀβασίλευτη πόλις, libera urbs, quæ nullius paret legibus, ſed eſt ſui iuris.

Ἀβάσκανον. ου. τὸ. faſcini amuletum.

Ἀβάσκανος. ου. ὁ, ἡ. uel ἀβάσκανος. inuidia uacuus.

Ἀβάστακτον. onus. φορτίον. ab α epitatico, & βαστάζω.

Ἄβατον. inacceſſum, infinitũ. Item ἀβίαστον, non uiolentum.

Ἄβαστον. immotum, inacceſſum.

Ἄβατος. ου. ὁ, ἡ. expers intelligentiæ, ἀσυνέτος. Item deſertus, deſolatus, inacceſſus, ut ἄβατος ὁδὸς, auiũ iter. & ἄβατον ὁδὸν ποιεῖν, apud Lucian. in Lexiph. eſt partem aliquam de itinere peragendo demere, deſtinato itinere aliquem ſubleuare. Hinc etiam locus ille à Rhodijs, ne quis Artemiſiæ ſtatuam affligeret, obſeptus, ἄβατος eſt appellatus, quoniam (inquit Cælius) trophæa mouiſſe religio eſt. Et inſula quædã Aegypti eodem nomine uocatur, quòd ad illam propter limi & papyrorum copiam difficillimus eſſet aditus.

Ἄβαπτος. ου. ὁ, ἡ. non tinctus. ab α priu. & βάπτω.

Ἄββαλεν, pro ἀνέβαλεν. reiecit, ſurſum iecit.

Ἄβδηλον. ου. τὸ. humile, abiectum.

Ἀβδέλυκτα. ων. τὰ. non contaminantia, quæ non abominamur, ἀμίαντα.

Ἄβδηλα. ων. τὰ. uel ἄβδηλα. ἄβατα.

Ἄβδης. ſcutica, flagellum.

Ἀβέβαιος. ου. ὁ, ἡ. inſtabilis. ἄστατος, ἀμετάπτωτος, ὁ μὴ πάγιος.

Ἀβέβηλον. ου. τὸ. mundũ, ſacrum, quod neque contrectare, neque adire fas erat. Huic contrarium eſt βέβηλον, τὸ μὴ ὅσιον, παντὶ δὲ βάσιμον. unde ἀβέβηλος λόγος, ἀπόῤῥητος: & ἀβέβηλα χωρία, regiones non peruiæ.

Ἀβέλιος. ου. ὁ. ſol, Cretenſibus.

Ἀβέλλω, uel ἀβέλλω. circundo, corono.

Ἄβελτον. ου. τὸ. uel ἄβελον. humile.

Ἀβελτεροκόκκυξ. γος. ὁ. inanis, ἀβέλτερος.

Ἀβέλτερος. ου. ὁ. abiectus, aſpernandus, ignarus, qui quod melius eſt non intelligit, ſtupidus, non aſtutus, ignauus. Stultus dicitur à Cicerone. Ab α priu. & βέλτερος quod eſt φρόνιμος.

Ἀβελτερία. ας. ἡ. uel ἀβελτηρία, mutato ε in η. ſtoliditas, amẽtia, abſurditas.

Ἀβέρβηλος. ου. ὁ. uanus, inſtabilis, ἀκατάστατος, μάταιος. Ingratus, impudens, ἀχάριστος, ἀναίσχυντος. Et ἀβέρβηλον, multum, magnum, graue, laborioſum, odio dignum.

Ἀβέω. deſydero, tumultuor.

Ἀβηδών. όνος. ἡ. luſcinia, ἀηδών.

Ἀβήτακα. τὸν. memorem. aliàs ἀβλήτακα & ἀβίτακα.

Ἀβίρω. canto.

Ἀβίω

Ἀβὴς. ἦος. ὁ, ἡ. ſtultus, imprudens, improbus.

Ἀβιάω. animaduerto.

Ἀβίαστος. ου. ὁ. ſine uiolentia, ἄβιος. unde ἀβίαστος κίνησις, quod non alieno pulſu agitatur, ſed ex ſe ſua ſponte mouetur.

Ἀβιάζομαι. ornor, delitior.

Ἀβίκκτον. quod præſenti in periculo uerſatur, ἐφ' οὗ ἐπεγένετο βοῦ ἀποπνιγμένον.

Ἄβιν. ινος. abies, aut picea.

Ἄβιος. ου. ὁ. huius nominis eſt duplex ſignificatio. aut enim α priuatiua particula eſt, & tum ſignificat pauperem, qui non habet, unde uictus ſibi ſuppetat, ὃ μὴ βιοτὴς ἐστι, ἀ βίος deductũ. Itẽ inermem, q̃ arcu nõ utitur, ἀπόλεμον, ἀ βιὸς. Item nõ uiolentũ, ſed q̃ legibus paret, ὁ βίαιον, οὐκ ἀδικοῦντα. Demoſthenes hoc nomine eũ uocat, qui nullam uitæ ſuæ rationem habet: ſicut & Homerus Thraces ἀβίους appellauit, quaſi à communi uitæ ſtatu alienos, ut qui mulieribus abſtineant. uide Strab. lib. 7. Aut certe α intenſiua particula eſt, et tũc ſignificat eum, cui nihil eorũ deeſt, quæ ſuppeditant ad uitæ cultum, & ad uictum, ad facultates rerum, & ad potentiam.

Ἀβίωτος. ου. ὁ. doloribus plenus, triſtis, humilis, abiectus, ut ἀβίωτος βίος, uita iniucunda & acerba, non uiuenda. & ἀβιώτως ἔχει, locutio eſt, cum quis periclitatur de uita.

Ἀβλάβεια. ας. ἡ. incolumitas, innocentia. Cice. li. 3. Tuſc. quæſt. Innocentia (inquit) apud Græcos uſitatũ nomen non habet, ſed habere poteſt ἀβλάβειαν. Nam eſt innocentia talis affectio animi, quæ noceat nemini.

Ἀβλαβής. ἐος. ὁ, ἡ. innocuus, incolumis.

Ἀβλαβυνίον. ſic dicebatur apud Aegyptios funis è corticibus connexus, purgationis cauſa.

Ἀβαδίως. ſuauiter.

Ἄβλαξ. ακος. ὁ. clarus.

Ἀβλαροί. ligna.

Ἄβλας. ſtupidus, ignorans.

Ἀβλαστής. ἐος. ὁ. & ἄβλαστος. ου. infœcundus, non germinans.

Ἄβλαυτος. ου. ὁ. nudus pedes.

Ἀβλεπής. ἐος. ὁ, ἡ. deſpectus, uilis, nihili, malus.

Ἀβλέπτημα. ατος. τὸ. delictũ, peccatum.

Ἀβλεπτής. ἐος. ὁ, ἡ. peccator. ἀβλεπτεῖν.

Ἀβλεπτῶ. delinquo, pecco.

Ἀβλεψία. ας. ἡ. cæcitas, inconſiderantia.

Ἀβληρά. ᾶς. ἡ. habena.

Ἀβλής. ῆτος. ab α priu. & βάλλομαι. de iaculo dicitur recenti, necdum aliquò miſſo, quo ſcilicet neminem adhuc ferieris, & cuius cuſpis integra ſit, neq; frequentibus ictibus obtuſa. Poteſt quoq; α intenſi. accipi, ut ſignificet telum tinctum, & ualde pernicioſum.

Ἀβλήσματον, uel ἀβλήσματον, intactum.

Ἀβλητῆρες. οἱ. teſtes. μάρτυρες, ἀντιμαχόμενοι. Legitur etiam ἀβλήτορες & ἀβολήτορες.

Ἄβλητος. ου. ὁ. inuulneratus, extra tela. Differt ab ἀνούτατος, quod ſimiliter inuulneratũ ſignificat. nam illud de eo dicitur, qui eminus iaculando ictus non eſt, hoc uero de eo qui cominus pugnando nullum uulnus accepit.

Ἀβλήχρων. ονος. ὁ. obtuſus.

Ἀβληχρής. ἐος. &

Ἀβληχρός. οῦ. ὁ. robuſtus, fortis, ſed tunc α ſuperfluum eſt, ut in στάχυς, & ἄσταχυς. quod ſi α priuatiuæ particulæ uim obtinuerit, ſignificat mollem,

imbecillem. Item hebes, obtuſus.

Ἀβληχροποιός. ὁ ἀσθενεῖς ποιῶν τοὺς θνήσκοντας.

Ἄβλόπ. ſacrifica, impera, σπεῖσον, σπεῖσον.

Ἀβλωθρίδιον. ου. τὸ. uenenum quo fœtus extinguitur, abortus.

Ἀβοαί. αἱ. precationes, εὐχαί.

Ἀβοήθητος. ου. ὁ, ἡ. auxilio carens, deſtitutus.

Ἀβοητί. aduerb. citra auxilium, faciliter.

Ἀβολεῖν. intelligere.

Ἀβολεῖς. αἱ. περιβολαί. ualla, munimenta, ſepes.

Ἀβολῆσαι. obuiaſſe. ἀβολήσομεν apud Apollonium pro συντευξόμεθα.

Ἀβοληταί. οἱ. crudeles, quibus non tutò obuiam uenitur.

Ἀβόλητοι. οἱ. idem.

Ἀβολήτωρ. ορος. ὁ. καὶ

Ἄβολις. καὶ

Ἄβολος. pullus, qui dentes adhuc habet ætatis indices, qui à Xenophonte γνώμονες, appellantur. Et ἀβολήτορες, μάρτυρες, ἀντιτυχόντες. uide ἀβλητῆρες.

Ἀβουλεί. inconſulto, imprudenter.

Ἀβουλέω, ἀπὸ τοῦ βούλομαι. non conſulto, nolo.

Ἀβούλητον. ου. τὸ. quod præter noſtram uoluntatem fit, fortuitum. ἀβούληται συμφοραί, repentinæ calamitates.

Ἀβούλητος. ου. ὁ. inuitus.

Ἀβουλία. ας. ἡ. temeritas, ſtoliditas, ineptitudo conſilij.

Ἀβούλιος, cum ἰῶτα ſcriptum, nomen proprium.

Ἄβουλος. ου. ὁ, ἡ. κακόβουλος. conſilio carens, inconſultus.

Ἀβουλήτατα. quæ ſponte, ſine noſtra opera fiunt. ἀπροαίρετα.

Ἀβούλως. ſtultè, inſipienter, temerè, inconſultò.

Ἀβουσολέω. μ. ήσω. π. ηκα. tumultuor. θορυβῶ.

Ἀβούτης. egens. ἀκτήμων, ἄπορος. ἀπὸ τοῦ βοτόν.

Ἄβρα. ας. ἡ. ancilla adoleſcentior, domeſtica, mollis, delitioſa.

Ἀβραδούλη. ης. ἡ. pellex.

Ἀβράκησαν. ſonuerunt.

Ἀβράνας Celtæ κερκοπιθήκους, hoc eſt ſimias caudatas uocant.

Ἀβρανίς. ίδος. ἡ. ueſtis muliebris eſt crocei coloris, à Cicerone de Ariſp. crocata dicitur.

Ἄβραχεν. ſonuit. ἤχησεν.

Ἀβρημής. ῆτος. ὁ, ἡ. deſpectus. ἀβλαβής.

Ἀβριάζεται. κοσμεῖται, θρύπτεται.

Ἀβρίζομαι. delitior, ornor.

Ἀβρικέστερον. uerius, ἀληθέστερον.

Ἄβριλος. ου. ὁ. ſurdaſter.

Ἀβρυά. τὰ. mundata.

Ἀβρίξ. ἐγρηγορώς. Heſych.

Ἀβρίξαι. à cibo ſumpto dormire.

Ἀβρόβιος. ου. ἁβροδίαιτος. delicatè uiuens.

Ἀβροδίαιτα. ης. ἡ. uita delicatior.

Ἀβροδίαιτος. ὁ. ἡ. mollis, delicatè & molliter uiuens, delicatus in cibo. ab ἁβρὸν quod delicatum ac molle ſignificat, & δίαιτα. τὸ ἁβροδίαιτον, molliſsima uita, Politiano interprete. uide etiam prouerb. Abronis uita.

Ἀβροείμονες. οἱ. ſplendidè ac molliter ueſtiti.

Ἀβρόκαρπον. abrotonum herba.

Ἀβροκόμης. comatus, molli cæſarie.

Ἀβρομία. ας. ἡ. tenebræ.

Ἀβρόμιος. citra uinum, ἄοινος. ab α & βρόμιος.

Ἀβροιμίτρας. τοὺς λαμπροζώνους. Heſych.

Ἄβρομος. ου. ὁ. obſtreperus, tumultuoſus. ab α intenſiue & βρόμος, quod ſi

gnificat ſtrepitum ignis, ἦχον. Sed ſi α priuatiue accipiatur, ſignificat ſine ſtrepitu.

Ἁβρός. ᾶ. ὁ. pulcher, uenuſtus, delicatus. Gaza in Catone, καὶ τί ποτ᾽ ἂν, ἢ ἀναπνεῖ τι... ἁβρότερον, ἢ εὐμορφίᾳ περικαλλέστερον γένοιτο. Quid poteſt (inquit Cicero) eſſe tum fructu lætius, tum aſpectu iucundius. Vnde ἁβρὸς λειμὼν, floridus, generoſus hortus. Item præfractus, αὐθάδης. Significat quoque eum qui leui eſt inceſſu, τὸν κούφως βαίνοντα. ab α, et βαρὸς, unde ἀβαρὸς, & ſyncopa ἀβρός. Alij cum denſo ſpiritu aſcribunt, ἁβρὸς, ab ἅπτω, tener, qui facile tangi poteſt.

Ἁβροσυνη. ης. ἡ. ſpecioſitas, alacritas, delitiæ. φαιδρότης.

Ἁβροπηγής. ἐος. ὁ, ἡ. crapula diffluens. ἀβρογάστης.

Ἀβροτάζω. μ. σω. π. κα. pecco, erro: proprie de ijs, qui aliquò collimantes ſagittam, aberrant à ſcopo. Item priuor, deſtituor, quaſi τοῦ βροτοῦ ἀποτυχεῖν.

Ἁβροτάνιον. ου. τό. uel ἀβρότανον, abrotonum herba.

Ἀβρόταξις. ιος. ἡ. peccatum, error. ἁμαρτία, διαμάρτησις.

Ἀβρότη. ης. ἡ. conticinium, ἐν ᾗ βροτὸς οὐ πρόεισιν.

Ἀβροτήμων. νος. ὁ. peccator. ἁμαρτωλός.

Ἁβρότης. ητος. ἡ. mollicies, deliciæ.

Ἀβροτῆσαι. noctu occurriſſe.

Ἀβροτίνη. ης. ἡ. peccatrix.

Ἀβροτόνιον. uel ἀβρότονον, nomen meretricis eſt, apud Lucianum, ab ἁβρὸν τὸ τρυφερὸν, quod glabrum ſiue delicatum ſignificat.

Ἄβροτος. ου. ὁ. inhumanus, inanimatus, inſenſibilis. Item indemnis, ἀζήμιος. Alij ἄβρωτον cum ω ſcribunt.

Ἀβροχία. ας. ἡ. ſiccitas.

Ἁβροχίτων. νος. ὁ. molliter ueſtitus.

Ἄβροχος. ου. ὁ. integer, non madidus.

Ἄβρωνα. συκάμινα.

Ἁβρυνόμαι. μ. ῦμαι. delicior, glorior, in ueneratione ſum.

Ἄβρυτος, uel ἄβροτος. βιβρωσκόμενος.

Ἄβρωμα. ſtolæ mulierum genus.

Ἄβρωμος. grauiter olens, fœtidus. Nam βρωμᾶσθαι de leonibus, hircis, atque id genus alijs animantibus grauiter olentibus dicitur. & α hic auget.

Ἀβρωμόνταχος. ου. ὁ. clamoſus, grauiſtrepus, uociferator. Vide Heſych.

Ἄβρωνος βίος. Abronis uita, prouerb. Eraſm.

Ἁβρῶς aduerb. ſplendidè, ἀνθηρῶς.

Ἄβρωτος. ου. ὁ. non idoneus ad edendum, qui uſui nõ eſt, apud Thucyd. aliàs ἄβροτος.

Ἀβυδηνά. τά. futilia, ac nulla æſtimatione digna. Eraſ. Chili. & Cæl. lib. 14.

Ἀβυρβυλόν. multum, uanum.

Ἀβυρβυλός. ᾶ. ὁ. multus, magnus, ſatur. κατακορής. Dicitur & ἀβυρβυλος.

Ἀβυρτάκη. ης. ἡ. genus edulij barbarici ex porro, cardamo, mali punici granis confectum.

Ἀβυρτακοποιοί. οἱ. qui eiuſmodi eſculenta parant.

Ἀβυδοκόμαι. οἱ. ſycophantæ, uelut in eo κομῶντες, id eſt efferentes ſe. Cæl.

Ἀβυδόν. οῦ. τό. profundum.

Ἄβυσσος. ου. ὁ, ἡ. aqua quæ finem non habet, ἣν οὐδὲ βυθὸς χωρῆσαι δύναται: ὡς ἦν οὐδεὶς ἀνέρχεται εἰς τὸ βάθος. Eſt & nomen lacus & Proſerpinæ ſacellũ. D. Auguſtinus non ſolum de aqua, ſed de quauis etiam humida natura dici author eſt. Adiectiuè, profundus, in immenſum patens, ut λίμνη ἄβυσσος.

Ἄβωρ. uox, βοή. Laconicè.

Ἄβυς.τος.ὁ.ſine uoce, ἄφθογγος, ἄφωνος.

Ἄβωλος.ου.ὁ.iniucundus, ἀηδής.

ΑΓ.

Ἀγάομαι. cũ ſtupore admiror, ἐκπλήττομαι. Item inuideo, odi. idem cum ἀγαίομαι.

Ἀγάγας, pro ἀγαγών, Attice particip. ab ἄγω.

Ἀγαγάμενοι.οἱ. admirantes. ab ἀγάζω.

Ἀγάγεσθαι. conducere, Thucyd.

Ἀγάγης.ου.ὁ. ſua ſponte ſubiectus, adducens.

Ἄγαγον, pro ἤγαγε.

Ἀγαγύρτης.ου.ὁ. circulator, ἀγύρτης.

Ἀγάζηλος.ὁ. inuidus. μεγαλόζηλος.

Ἀγάζομαι, καὶ

Ἀγάζω.μ.σω. triſtor, grauiter fero, noceo, cogo, laboro. Item impleo. Etiam admiror, ueneror, obſecro. Genit.

Ἀγαθοθεωρεῖν. conſiderare, inſpectare, uelut ij qui rem diu non uiſam inſpiciunt.

Ἀγαθῇ τύχῃ. bene precantis eſt, quemadmodum & Latini dicunt, Quod bene uertat, Quod fauſtum felixq́ ſit.

Ἀγαθιζομένη.ης.ἡ. bona dicens.

Ἀγαθικά. τὰ σπουδαῖα.

Ἀγαθὶς. ίδος. ἡ. glomus. unde prouerb. ἀγαθῶν ἀγαθίδες, Bonorum glomi.

Ἀγαθοδαιμονισταί.οἱ. parce bibentes, οἰνογευστοῦντες. Eraſ. Chil.

Ἀγαθοεργεῖν. bene agere.

Ἀγαθοεργία.ας.ἡ. egregium facinus, beneficium.

Ἀγαθοεργὸς.οῦ.ὁ. potior, nobilior uirtute. Item benemeritus, Heſiod.

Ἀγαθοθελία.ας.ἡ. rerũ bonarũ electio.

Ἀγαθοποιὰ. τὰ. benefacta.

Ἀγαθοποιία.ας.ἡ. meritũ, beneficium.

Ἀγαθοποιός.οῦ.ὁ. bonorum effector.

Ἀγαθὸς.οῦ.ὁ. bonus, probus, iuſtus, integer. Item præſtabilis, laudabilis, excellens. Hom. Ili. α. μηδ' οὕτως ἀγαθός περ ἐὼν θεοείκελ' Ἀχιλλεῦ κλέπτε νόῳ. Dicitur autem ab ἀγάζω, cuius præt. perfectum eſt ἤγασμαι, ἤγασαι, ἤγασται. unde ἀγαστὸς, & ablato σ, mutatoq́ ipſo τ in θ, ἀγαθός. Τὸ ἀγαθὸν, uel τἀγαθὸν præpoſito articulo, Ariſtoteles uocat ſummum illud, & unicum bonum.

Ἀγαθοσύνη.ης.ἡ. bonitas. huic opponitur πονηρία.

Ἀγαθουργία. idem quod ἀγαθοεργία.

Ἀγαθύνω.μ.υνῶ. bene ſeu benigne facio. neutrum.

Ἄγαι. littora, uulnera.

Ἀγαίομαι. admiror. Item inuideo, iraſcor, male conſultum uolo. ἀγάομαι.

Ἄγαις. ταῖς. ζηλώσεσιν. θρήνοις, apud Aeſchylum.

Ἀγαῖος ου.ὁ. purus, elegans. Vox antiquis uſurpata. Item ἀγαῖον, inuidioſum, ἐπίφθονον.

Ἀγαίων.νος.ὁ. ſol.

Ἀγακλεής.έος.ὁ,ἡ.καὶ

Ἀγακλεῖος, καὶ

Ἀγακλειτός.οῦ.ὁ. ualde inclytus, & celebris.

Ἀγακλυτόν. pernobile.

Ἀγάλακτες. των. οἱ. collactanei, fratres, cognati. ab α, cum ἀθρόως accipitur, & γάλαξ.

Ἀγαλακτία.ας.ἡ. defectus lactis.

Ἀγαλακτοσύνη. ης. ἡ. cognatio, collactatio.

Ἀγάλαστος.ου.ὁ. intemperans. ἀκόλαστος.

Ἀγαλλιατόν.οῦ.τὸ. quo quis ſanctificatur.

Ἀγαλλιάζω.μ.σω.π.κα. conuitior, rixor.

Ἀγαλλίαμα. δόξασμα.

Ἀγαλλίασις.ιος.ἡ. exultatio, uel geſticulatio magis ipſa lætantis.

Ἀγαλλιάω.μ.σω.π.κα. ἀγάλλομαι.

Ἀγάλλιος.ου.ὁ. conuitiator.

Ἀγαλλιῶμαι. καὶ

Ἀγάλλομαι. iacto, glorior, exulto, mihi placeo. Ἀγάλλε, ἱλάσκε. placa deū.

Ἀγάλλω. facio, paro, delitior, orno, illuſtro, inſignio. Bud. Com.

Ἄγαλμα. ατος. τὸ. ſtatua, imago, ſimulacrum, larua, res afferrēs gaudium. πᾶρ ἐφ' ᾧ τις ἀγάλλεται.

Ἀγαλμάτιον. ου. τὸ. diminut. imagūcula.

Ἀγαλματοποιΐα. ας. ἡ. ars ſtatuaria.

Ἀγαλματοποιός. οῦ. ὁ. ſtatuarius.

Ἀγαλματοφορέω. orno.

Ἀγαλματοφορεῖσθαι. ornari, illuſtrari.

Ἀγαλματοφόρος. ου. ὁ. illuſtris, lætus.

Ἀγαλματοφορούμενος. ὁ. ſtatuas aut harū ſigna ferens, ἀγάλματα, ἢ τύπους τῶν νοηθέντων φέρων ἐν ἑαυτῷ.

Ἀγαλματόν. infirmum, imbecille.

Ἀγαλμός. οῦ. ὁ. conuitium.

Ἀγαλλότιμος. ſplendidus, ueneratus.

Ἄγαμαι. μ. ἀγάσομαι. ἀόρ. α. ἠγάσθην. ἀόρ. β. ἠγασάμην. habet ſua tempora ab ἀγάζω, regit autem uel genitiuum, uel accuſatiuum, et ſignificat amplector, probo. Herodot. Callio. ὦ ξεῖνε, τὸ μὲν ἐννοεῖν καὶ προορᾶν ἄγαμαί σου. Item admiror. Idem, τὰ μέν τοι ἄλλα οὐκ ἄγαμαι. Vide etiam Bud.

Ἀγαμένως. admirabiliter, amice.

Ἀγάμιον. ου. τὸ. cœlibatus. hinc τοῦ ἀγαμίου ζημία apud Spartanos.

Ἀγαμός. urbs circa Heracleam Ponticam, unde ἀγάμιος ciuis illius urbis.

Ἀγάμητος, καὶ

Ἄγαμος. ου. ὁ, ἡ. qui uel quæ nuptias non eſt expertus, cœlebs.

Ἄγαν. nimis, ualde, μεγάλως.

Ἀγανακτέω. indignor, conqueror, moleſte fero, gemo apud Platonem. Bud.

Ἀγανάκτησις. εως. ἡ. querela, indignatio.

Ἀγάνη. ης. ἡ. Nymphæ nomen: à nimio ſplendore. Compoſitum autem eſt ex α intenſiuo, & γανάω.

Ἀγανής. έος. ὁ, ἡ. dulcis, ἀγανός.

Ἀγανίππη. ης. ἡ. nomen fontis in Bœotia Muſis dicati. unde et ἀγανιππίδες ab ἀγὰν & ἵππος.

Ἀγάννιφος. ου. ὁ. ualde niualis. ὄλυμπος ἀγάννιφος, Hom. Ilia. α.

Ἀγάνομαι. negotior. Interdum pro indignor, ἀχθαλῶ, ἀγανακτῶ.

Ἄγανον. ου. τὸ. accentu in pri. lignū fractum. κατεαγὸς ξύλον, φρυγανῶδες.

Ἀγανός. οῦ. ὁ. accentu in ult. pulcher, bonus, dulcis, hilaris.

Ἀγανοφροσύνη. ης. ἡ. placiditas, comitas, hilaritas.

Ἀγανόφρων. ονος. ὁ, ἡ. mitis, ualde prudens. Item animo parum placido, Plutar.

Ἀγανῶπις. ιδος. ἡ. placido aſpectu.

Ἀγαπάζομαι. ἀγαπάω, amplector, probo.

Ἀγαπάω. πῶ. μ. ήσω. π. ηκα. diligo, ueneror. Accuſ. Matth. ἀγαπήσεις κύριον τὸν θεόν σου. Ioſeph. Iud. bel. li. 1. ἀγαπῶσι τοὺς αὐτοὺς δεσπότας. Interdum pro ſoleo, φιλῶ. Interdum (ut Bud. tradit) pro boni conſulo, contentus ſum, acquieſco alicui rei, στέργω. In qua ſignificatione iungitur aliquando datiuo, ut ἀγαπῶ τοῖς δεδιῃτημένοις, Contentus ſum, ſiue acquieſco arbitrorum ſententia. Aliquando accuſatiuo, Atticè, ut ἀγαπᾶν δευτέραν τάξιν, Contentum eſſe ſecundo loco. ἀγαπᾶν τὴν ἐλευθερίαν, apud Iſocratem, Acquieſcere in libertate. Aliquādo abſolute. Herodian. ἀγαπήσας ἄνευ μάχης καὶ κινδύνου λαβεῖν ταῦτα, ὧν ὠρέγετο. id eſt interprete Politiano, Lætus citra pugnam aut diſcrimen ullum, cōpotem ſe uoti factum. Lucian. ἀγαπᾶν δ' ὅμως ἀναγκαῖον. Interdum pro ἱκανὸν εἶναι, ſatis eſſe. Idem in Nigrino, τὸ δὲ καινότατον, τοὺς ἐντυγχάνοντας ἀποξίᾳ φωνῇ προσαγορεύο.

οι, ἀγαπᾶν ἀξιοῦντες ὅτι μόνον αὐτοὺς προσέβλεψαν. id eſt, Quod autē omnium abſurdiſsimum eſt, etiā obuios aliena uoce ſalutāt, ſatis eſſe rati, ſi ſolū ipſos aſpexerint. Vnde etiā, ἀγαπητὸν ἐστὶ, p ſatis eſt, apud Herod. in Alex.

Ἀγάπη. ης. ἡ. charitas, dilectio. Iudas Apoſt. in ſua epiſt. οὗτοί εἰσιν ἐν ταῖς ἀγάπαις ὑμῶν. id eſt, Hi ſunt in dilectionibus ueſtris, uel inter charitates ueſtras: hoc eſt cōuiuia, quæ pauperibus refocillādis exhibetis. Eraſ. Annot.

Ἀγαπήνωρ. ορος. ὁ, ἡ. amās uiros. γενναῖος, ἀνδρεῖος, ἀγαπῶν τὴν ἠνορέην, id eſt, ἀνδρίαν. Item qui ab alijs amatur.

Ἀγάπησις. ιος. ἡ. καὶ

Ἀγαπησμός. ȣ̃. ὁ. dilectio, hilaritas.

Ἀγαπητός. ȣ̃. ὁ. dilectus nominaliter, quaſi dicas amicus, ἐκχαριζόμενος. Interpres noui teſt. plærunq; chariſsimus uertere ſolet, & omnino plus quiddā ſignificat q̃ dilectus. Hier. in Epiſt. ad Phil. ſcribit magis ſignificare diligibilem, quàm dilectum, atq; in re ipſa hoc intereſſe, quòd ἠγαπημένος, id eſt dilectus eſſe poſsit, qui non ſit ἀγαπητός, id eſt dignus qui diligatur, uelut cum inimicos ex præſcripto Chriſti diligimus, ſunt quidē nobis ἠγαπημένοι, id eſt dilecti, at non ἀγαπητοί. Item unigenitus, Heſych.

Ἀγαπητῶς. ſatis, ſufficienter, ex uoto.

Ἀγαποσύνη. ης. ἡ. dilectio.

Ἀγαπητικῶς. libenter, promptè.

Ἀγαρικόν. agaricum herba.

Ἄγαρος. ȣ. ὁ. lixa.

Ἀγαῤῥάπτω. corrumpo.

Ἀγαῤῥεία. ας. ἡ. ſeruitus.

Ἀγαῤῥεύω. expecto.

Ἀγάῤῥητος. ȣ. ὁ. ingratus.

Ἀγαῤῥοί. οἱ. p ſucceſsionē aliq̃d agētes.

Ἀγάῤῥις. ιος. ἡ. collectio, multitudo congregata.

Ἀγάῤῥοος. ȣ. ὁ, ἡ. celeriter fluens.

Ἄγας. ἡ. πλῶσις τ ἀστραγάλου.

Ἀγάσιος. ȣ. ὁ. inclytus, celebris.

Ἄγασμα. τος. τό. ἄγαλμα, σέβασμα.

Ἀγασσίς. inuidia, ſphæra. (φθίς.

Ἀγαστής. ȣ̃. ὁ. inuidus, βάσκανος. aliàs ἀγαφθίς.

Ἀγάστονος. ȣ. ὁ. ἡ. ualde ſuſpirans, στεναγμοῦ ἄξιος apud Homer.

Ἀγάστορες. ων. οἱ. fratres gemini, uterini.

Ἀγαστός. ȣ̃. ὁ. delectabilis, admirabilis, gratus. ab ἀγαίζω.

Ἀγάσυρτον. ſqualidum, ſordidum.

Ἀγατᾶσθαι. βλάπτεσθαι.

Ἀγαυός. ὁ. ſplendidus, clarus, magnus, admirabilis. Fit aūt ex ἀγῶ (quod eſt θαυμάζω) ἄγημι, ἄγαμαι, ἄγασαι, ἄγαται. unde ἀγαός, & pleonaſmo ipſius υ ἀγαυός. Vel ex γαίω, quod eſt γαυριῶ, & α addita augendi particula, mutatoq; ι in υ, ἀγαυός, unde ἀγαυότατος, ἐνδοξότατος.

Ἀγαυρίαμα. ατος. τό. exiſtimatio.

Ἀγαυρός. ȣ̃. ὁ. cōtumax. Heſiod. ĩ Theog.

Ἀγάφθεγκτος. ȣ. ὁ, ἡ. uocalis.

Ἄγγαρα. τά. dicuntur ipſi σταθμοί, hoc eſt manſiones ac diuerſoria, in quæ ἄγγαροι, hoc eſt tabellarij, peracto diei penſo, diuertunt. Cælius. li. 10. ca. 8.

Ἀγγαρεία. ας. ἡ. coactio, inuoluntaria neceſsitas, quod uiolenter iniungitur, ſeruitus. Alciatus in an. cod. Iuſt.

Ἀγγαρήιον δρόμημα; curſus perniciſsimus equitū, ut ſcribit Herodot. li. 8. Vnde nomen angariæ et parangariæ in libris iuris manauit. Eſt aūt nomē Perſicū. Vulgo poſtas; quaſi poſitos collocatosq; certis in locis, & ſemper in procinctu excubantes, appellant. Bud. in Poſt. annot.

Ἀγγαρεύω. μ. εύσω. π. ευκα. adigo, cōpello, cogo. Suid. indicat uocē eſſe Perſicā, apud quos regij nuncij ἄγγαροι

dicuntur. Vnde & qui literas in uicem tradũt perferẽdas (nã certis itinerum ſpacijs mutabãtur) ἄγγαροι dicuntur, quos eoſdẽ ἀστάνδας appellant. Velocius ire credebãtur nuncij huiuſmodi, q̃ ſit gruũ uolatus. Deinde trãſlata uox eſt ad quoſuis, q ſeruorũ aut iumentorũ ritu baiulãt onera, id eſt ἀχθοφόροι. hinc etiã mulæ ἄγγαροι uocantur. Itẽ quos recuſantes cogimus, ut nobis ſint itineris duces ἀγγάρους recte quis dixerit. Eraſm. in Matth. cap. 27. Cæl. lib. 10. cap. 8. Alex. gen. dierum lib. 1. cap. 27.

Ἀγγαροφορεῖν. onera geſtare permutatione ac uiciſsitudine quadam, ut Orion ſcribit.

Ἀγγάδιον. ου. τό. uaſculum.

Ἀγγεῖον. ου. τό. uas, ſacculus, poculum. Conceptaculum interpretatur Gel. lib. 8. cap. 10.

Ἀγγείοις. τοῖς. anguſtijs conuallium. Ioſeph. lib. 8.

Ἀγγειώδης. εος. ὁ, ἡ. uaſi ſimile.

Ἀγγελία. ας. ἡ. auditio, fama.

Ἀγγελίας. ου. ὁ. nuncius.

Ἀγγελιαφόρος. ου. ὁ. nuncius, euangelia perferens.

Ἀγγέλλω. μ. ελῶ. π. κα. nuncio. actiu.

Ἄγγελος. ου. ὁ. nuncius. πᾶς ὁ ἀγγέλλων τὰ ἔξωθεν, id eſt omnis qui externa nunciat, cui opponitur ἐξάγγελος, authore Ammonio. Lucia. in Nigr. οὐδὲν ἀγγέλου τὰ ἄλλα τραγικοῦ διαφέρων. id eſt Quod ad cætera attinet, nihil à nuncio, ſiue actore Tragico diſtãs. Eodẽ nomine, & Artemis apud Syracuſios eſt appellata.

Ἀγγαρεύω. μ. σω. π. κα. cogo, expecto.

Ἀγγίζω. irrito.

Ἀγγοπίνας. τὰς. uel & ἀγγοπίνια. τὰ, mellis fauos uocant. (mulctra.

Ἄγγος. εος. τό. uas in quo recipitur lac,

Ἄγγουρα. placentæ genus.

Ἄγγριαι, λοιπάς. ἀγγριάς uero accẽtu in ult. θερμάς, ἀνίας.

Ἀγγίζειν. ſurripio, irrito, dolore afficior

Ἄγγρις. dolor. (intortum.

Ἀγγύλη. ης. ἡ. lorum in modum catenæ

Ἀγγῶνα. tela magnitudinis mediæ. ἐπιχώρια δόρατα, παρὰ Φράγγοις, Suid.

Ἄγε. age, ſit, aduerb. Vel duc, cum eſt imperatiui modi ab ἄγω.

Ἄγε δῆτα. δεῦτε δῆτα.

Ἄγεα. τὰ τεμένη. delubra, & ἀγυιαί. dat. caſus.

Ἀγινέω. defero.

Ἀγέρομαι. egredior, conuitijs obruor.

Ἀγείρω. μ. ερῶ. π. κα. congrego, colligo. actiu.

Ἀγέτης. ου. ὁ. iniurius.

Ἄγικτον. ἄβροχον, σκληρόν, durum, non rigatum. pro ἄτεγκτον.

Ἀγεληδόν. gregatim, aduerb.

Ἀγελάζονται. congregantur, gregatim uolant.

Ἀγελαία. ας. ἡ. libertas.

Ἀγέλαιος. accentu in antepenul. indoctus, rudis, idiota, abiectus.

Ἀγελαίους λίθους uocãt abiectos lapillos. εὐτελεῖς, εἰκαίους, καταξίστους: & ἀγελαίας nuces, εἰκαίας.

Ἀγελαῖος. circunflexo in penul. gregarius, gregalis. ἀγελαία βοῦς, bos in agro paſta, ſiue armentina, ut quæ nondum domita iugo in grege paſcitur.

Ἀγελαῖοι ἰχθύες. uiles piſciculi, πολλοὶ μικροὶ ὁμοῦ.

Ἀγελαιών. ῶνος. ὁ. locus, ubi paſcuntur armenta.

Ἀγελάρχης. ου. ὁ. qui gregi aut armento præeſt, pecoris magiſter.

Ἀγελαρχοῦσα τῶν παλλακίδων. quæ præeſt pellicibus.

Ἀγελάσαι, κομίσαι, ferre, congregare,

Ἀγελαστής. anguilla.

Ἀγελαστί. aduerb. citra riſum.

Ἀγέλαστος. ὁ. ὁ. irriſibilis, non ridens, ſine riſu, mœſtus, moroſus. ὁ μὴ γελῶν τῷ ἄξιῳ, ἀλλ' ἀγανακτήσας. Item ephebus, Cretenſ. Hoc etiam nomine uocatus eſt Craſſus, quem ſemel in uita riſiſſe ſcribit Lucilius.

Ἀγελατέω. expello ſcelus.

Ἀγελεία. ας. ἡ. prædatrix, ςρατιωτική. Mineruæ epitheton. ab ἄγω, & λεία.

Ἀγέλη. ης. ἡ. armentum, grex. Ἀγέλαι item puerorũ conuentus erant apud Cretenſeis.

Ἀγεληδὸν, καὶ ἀγεληδῶς, aduerb. armentatim, gregatim.

Ἀγέληθεν, aduerb. ex grege, μετ' ἀγέλην, ἐν ἀγέλαις.

Ἀγελαῖος. ὁ. ὁ, ἡ. gregarius, ut ἀγελαῖος βοῦς.

Ἀγελαικός. ὁ. ὁ. ſolitarius.

Ἀγενεαλόγητος. ὁ. ὁ, ἡ. cuius genealogia referri non poſsit, aut certe hactenus non ſit reddita.

Ἀγένητος. ὁ. ὁ, ἡ. abortiuus.

Ἀγένεια. ας. ἡ. ignobilitas.

Ἀγένειος. ὁ, ὁ. imberbis.

Ἀγενής. ſine prole.

Ἀγεννής. ἑος. ὁ, ἡ. degener, infirmus, abiectus.

Ἀγεννησία. ας. ἡ. generandi impotentia.

Ἀγέννητα. τὰ. ςοιχεῖα, apud Empedoclẽ.

Ἀγέννητος. ὁ. ὁ, ἡ. ingenitus, obſcuris natalibus.

Ἀγεννία. ας. ἡ. timiditas, imbecillitas.

Ἀγεννίους. τὰς μὴ γεγεννηκυίας, ſteriles, uel quæ nondum pepererunt.

Ἀγεννῶς. aduerb. imbecilliter, parum uiriliter.

Ἄγεο. ἦγε, ἄρχε.

Ἀγόμενοι. admirantes.

Ἀγέραστος. ὁ. ὁ, ἡ. præmio carens, inhonoratus.

Ἀγείρω. congrego. actiu. unde

Ἤγειρεν. ſimul congregauit.

Ἀγέρθη. congregatus eſt.

Ἀγερθήσεται. congregabitur.

Ἀγερμός. ὁ. ὁ. congregatio.

Ἀγέροντο. congregabantur.

Ἀγέρωχος. ὁ. ὁ. rarò ueniens, aut rarò uiſus.

Ἀγέροσπορ. rarum.

Ἀγερώχω. ἰφορῶ, ἀσπασὸν ἡγοῦμαι.

Ἀγερωχεῖ. ἰφορᾶ.

Ἀγερώσατο. neglexit.

Ἀγερῶσαι. ἀγρυπνεῖ, ἀδικεῖ.

Ἀγερωχία. ας. ἡ. ſuperbia.

Ἀγέρωχος. ὁ. ὁ. ſuperbus, ſtrenuus, ualde honoratus, petulãs, inſolens: quaſi ἀγεράοχος. Vocabantur quoq; Rhodij ἀγέρωχοι, ut quibus cum inſulani eſſent, cibum ex cõtinenti conquirere neceſſe eſſet, quaſi ἐκ τῆς ἠπείρου ἀγείροντες ὄχλῳ. Heſych.

Ἄγες. ἄγε, φέρε.

Ἀγεσίμων. ονος. ὁ, ἡ. tenuis uia.

Ἄγεσθε. uadis, Ioſeph.

Ἀγεσίλαος. ὁ. ὁ. cognomen Plutonis. Callimachus, φοιτῶσι μεγάλῳ ἀγεσιλάῳ. hoc eſt, ad magnum tendunt Ageſilaum. Quem locum exponens Methodius, εἴρηται δὲ (inquit) παρὰ τὸ ἄγειν τοὺς λαούς. ἄρχει γὰρ τῶν θανάτων. Cæl. lib. 5. cap. 18.

Ἀγεσίφρων. ονος. ὁ. ſupercilia erigens.

Ἀγετά. bellica machina.

Ἀγέςραβον. redimiculum, ſcopa.

Ἀγητός, καὶ ἀγητοί. οἱ. admirabiles.

Ἄγευςος. ὁ. ὁ. ieiunus.

Ἀγεωμέτρητος. ὁ. ὁ. geometriæ ignarus.

Ἀγεώργητος. ὁ. ὁ, ἡ. incultus, deſertus.

Ἄγη. ης. ἡ. accentu in prima, terror. θάμβος, θαῦμα, ἔκπληξις, πληγή, apud Hom. παρὰ τὸ ἄζω uel ἀγῶ, τὸ θαυμάζω. Item pro ἰάγη Ionicè. Item immũdicies, μίασμα. Interdũ æmulatio. Apud Herodot.

Herodot. βασκανία. Et apud tragicos, honor, ueneratio.

Ἀγηγέραται. congregati ſunt. tertia perſona plural. paſſ. apud Iones, ab ἀγείρομαι. π. ἤγερμαι, ἤγερτο. Attice ἀγήγερνται, & Ionice ἀγηγέραται. ſic & ἀγηγέρατο, tertia perſo. plural. prat. pluſ. paſſ.

Ἀγηλάζω. ſaluo.

Ἀγῆλαι. in ueneratione habuiſſe, ſacraſſe, σεμνῦναι, ἀναθεῖναι, ornaſſe. Item egiſſe ad armentum.

Ἀγηλατεῖν, tenui ſpiritu. perſequor, fugo, abigo, fulmino, alapis percutio. Aſpero uero ſpiritu, ἁγηλατεῖν, expello ſcelus. τὸ ἄγος καὶ τὸ μίασμα ἐλαύνω.

Ἀγήλαος. ου. ὁ. prædator.

Ἀγηματοί. οἱ. fulmina.

Ἀγηλόμενοι. gaudentes.

Ἄγημα. τος. τό. ſtupor, uehementia. Item agmen illud elephantorū, peditum, atque equitum, quod ducem præibat. Arrian. & Alexād. geneal. dierum lib. 1. cap 5.

Ἀγηνορία. ας. ἡ. uirilitas, ſuperbia, contumacia, ferocia.

Ἀγηνορίδης. ου. &

Ἀγήνωρ. ορος. ὁ. compoſitū eſt ex ἠνορέα, quod uirilitatem ſignificat, & ἄγαν, quod hic aut immodicum quiddam in ſe continet, & tunc ſignificat ſuperbum, contumacem, audacem: aut certe mediocritatis uim ad timiditatem habet, ſignificans fortem, ſtrennuū. Eſt quoque proprium nomen uiri.

Ἀγήοχα. tuli, ἤνεγκα, ἐκόμισα. Præteritū eſt uerbi ἄγω, ἦχα, & Attice ἄγηχα, unde pleonaſmo ipſius ο, ἀγήοχα.

Ἀγήρατος, &

Ἀγήραος poëtice, uel communiter

Ἀγήρως, & Ἀγήρων. ονος. qui non ſeneſcit. Declinatur autem ἀγήρως Attice abiecto ο eodem modo per omnes caſus, τοῦ ἀγήρω, τῷ ἀγήρῳ, τὸν ἀγήρω, ſicut ἄθω. Dicitur & ἀγήρως aduerbialiter, ἀπαλαιώτως.

Ἀγήτωρ. ορος. ὁ. dux.

Ἄγηται. trahit.

Ἀγήτας. ου. ὁ. ducis Aetolorū proprium.

Ἀγητόρειον. ου. τό. uel ἀγητορία. ας. ἡ. Carnia ſacra puto eſſe. iis enim qui præerat ſacerdos ἀγητὴς dicebatur. Cæl. lib. 5. cap. 27. Item ἄτιμον.

Ἀγητός, ἀγητὸς. admirabilis.

Ἄγια. præcioſa, τίμια.

Ἁγιάζω. μ. σω. π. κα. ſanctiſico, fructifico, ſanctè adoleo.

Ἁγίασμα. ατος. τό. ſanctificatio.

Ἁγιασμοί. οἱ. parentalia.

Ἁγιασμός. purificatio, ſanctimonia.

Ἁγιστεία. ας. ἡ. ſacrificium, purificatio, conſecratio, Plutarcho.

Ἁγιαστήριον. ου. τό. ſanctuarium.

Ἀγίγαρτος. ου. ὁ. carens acinis.

Ἁγίζω. purifico.

Ἀγινίσκω, καὶ

Ἀγινέω. fero, in nauim adduco. Unde ἀγίνεον duxit. Actiu.

Ἁγιόγραφα. τὰ. ſancta ſcripta.

Ἅγιον. ου. τό. ſacrarium.

Ἅγιος. ου. ὁ. ſanctus.

Ἁγιότης, ητος. ἡ. ſanctitas.

Ἁγισμός. ἀπρακτός.

Ἁγιστευόμενος. ου. ὁ. uenerationi habitus.

Ἁγιστεύω, καὶ

Ἁγιστέω. ueneror, ſacrifico.

Ἀγιστὴς. rixator, contumelioſus.

Ἁγιστία. pro ἁγιασία.

Ἀγκάζομαι. μ. άσομαι. ulnis comprehendo aut porto.

Ἀγκάλη. ης. ἡ. ulna.

Ἀγκαλιδαγωγός. οῦ. ὁ. baiulus, ἀγκαλίδας ἄγων, ἔχων. Unde ἀγκαλιδαγωγεῖν apud Pauſan.

Ἀγκαλίς. ίδος. ulna. Item ἀγκαλίδες

uincula quibus ſarmenta, aut ſtipulæ conſtringuntur, faſciculi lignorum, ligna ulnæ menſura. unde ἀγκαλιδοφόροι, qui gerũt faſciculos. Cæl. lib. 10. cap. 57.

Ἀγκαλίζομαι. in ulnis gero.

Ἀγκαλίναι. αἱ. ἀγκάλαι.

Ἄγκαλον. ἄνοιξον.

Ἀγκαλπίς. ίδος. ἡ. præcipitium, fouea.

Ἀγκὰς. cum ulnis. aduerb.

Ἀγκαυνβρικός. τος. ὁ. ἀναστρεφῶν.

Ἀγκίλη. ἡ. genus ſagittæ, pars pedis.

Ἀγκιστρεύειν. hamis uenari, ineſcare.

Ἀγκιστροειδής. οῦς. ὁ. habens formam hami, hamatus.

Ἄγκιστρον. ου. τὸ. hamus.

Ἀγκιστροφάγος. ου. ὁ. auarus.

Ἀγκιστρευμένος. captus, κατεχόμενος. ſumpta metaphora à piſcibus, qui hamo capiuntur.

Ἀγκιστρωτός. οῦ. ὁ. hamatus.

Ἄγκλαστος. ου. ὁ. iactator.

Ἀγκλινύω. ſeruo.

Ἀγκλίνας, pro ἀνακλίνας, ἀνοῖξαι.

Ἀγκλόν. ου. τὸ. obliquum, tortuoſum.

Ἀγκοίνη. ης. ἡ. ulna.

Ἀγκοινίζειν. ulnis complecti.

Ἀγκόναι. αἱ. ἀγκῶνες, ἀγκοῖναι, ἀγκάλαι, χεῖρες, κοινία ἱστοῦ.

Ἄγκονος. diaconus.

Ἀγκονίδες. αἱ. miniſtræ, ab ἐγκονεῖν, quod diligentiam in actionibus ſignificat.

Ἀγκορές. τὸ. inſatiabile, ἀκόρεστον.

Ἀγκοσμώνια. τὰ. faui apum.

Ἀγκοπτήρ. malleus.

Ἄγκος. uallis.

Ἀγκόχασιν. pro ἤνεγκαν dixit Philippus Maced. in epiſtol.

Ἀγκρινόμεναι. αἱ. demonſtratæ. ἀποφανθεῖσαι.

Ἀγκτωνιάζω. ſuffoco.

Ἀγκτήρ. ῆρος. ὁ. uinculum, ancter. ita enim uocant fibulas quaſdam. Item ἀγκτῆρες pars colli, qua quis facillime ſuffocatur. Cæl. lib. 2. cap. 14.

Ἀγκύλη. ης. iaculi anſa, quàm uocant καβλὼ, iaculũ, media pars haſtæ, ligula. Item curuatura cubitorũ & genuũ. Eſt etiã genus poculi cottabis accõmodi. Cæl. li. 11. ca. 52. et lib. 15. cap. 5.

Ἀγκυλίζομαι. iaculor.

Ἀγκύλιον. ου. τὸ. hamus.

Ἀγκυλισταί. οἱ. iaculatores, qui iaculo utuntur, quod ἀγκύλη dicitur.

Ἀγκυλοβλέφαρος. ου. ὁ. abſceſſus, quo palpebræ coaleſcunt, apeririq; non poteſt oculus.

Ἀγκυλόγλωσσον. ου. τὸ. uitium linguæ, teſte Aegineta, aut congenitum, aſtricta lingua infanti naſcenti, membranulis quibuſdam duriuſculis & breuioribus: aut agnatũ, id eſt accidentarium, cum ulcus ſub lingua cicatricem duriorem obduxit. Eſt autem uinculũ neruoſum, quod filum uulgo appellant. Bud. an. poſt.

Ἀγκύλομαι. flector.

Ἀγκυλομήτης. ου. ὁ. uerſutus. Hoc nomen Hom. tribuit Ioui, quòd aliud oſtendat, aliud habeat in animo: cõpoſita dictione ab ἄγκυλος & μῆτις, quòd obliqua eius ſint conſilia & perplexa.

Ἀγκυλωμόν. ου. τὸ. morboſum.

Ἀγκύλον. ου. τὸ. curuum, rotundum.

Ἀγκύλωσις. ιος. ἡ. uitiũ eſt, quo membrorũ articuli hærẽt, uelut cõprehenſi.

Ἀγκυλοτόμον. ου. τὸ. inſtrumentũ chirurgicum, quo uinculum neruoſum, quod filum uulgo uocant, in pueris hæſitantibus eximitur.

Ἀγκυλότοξος. qui arcubus utitur.

Ἀγκυλοχείλης. ου. ὁ. habens labrum curuum. Dicitur etiam de aquilis roſtra adunca habentibus: itẽ leonibus, & alijs beſtijs, quibus ſunt tenaces ungues ad rapiendum.

Ἀγκύλως. truncatim, durius.

Ἄγκυρα. ας. ἡ. anchora. ἀπὸ τῆς ἀγκύλης, καὶ ῥέω, id eſt à curuitate & fluo. Latini in hac dictione κ tenuem in ſuã aſpiratam mutantes, anchoram uocant. Per translationem, ſecuritas, ἀσφάλεια. Item pudẽda, τὸ αἰδοῖον, apud Epicharm.

Ἀγκυρίζειν. μ. σω. π. κα. ſupplantare. ἀγκυρίσας (inquit Ariſtoph. interpres) ἀποσκελίσας, καράξας, ἐκπαταλαίσας.

Ἀγκύρισμα. ατος. τὸ. genus exercitationis in palæſtra.

Ἀγκυρίττω. negligo.

Ἀγκυροβάπτω. cœno.

Ἀγκυρόβολα. τὰ. conuiuia quædam publicanorum, apud Phœnices.

Ἀγκυρομήλη. ἄγκυστρον apud Hippocrat.

Ἀγκυβόλος. ου. ὁ. piſcator.

Ἀγκωνιάζων. altero pede ſaliens.

Ἀγκὼν. ῶνος. ὁ. locus ubi oſſa brachij cõponũtur, Latine cubitus uel cubitũ. Item in foribus pars, quam alio nomine προθυρίδα uocant. Vitruuius lib. 8. ἀγκῶνας uocat conflexum, qui rectum angulũ deſcribit. Sũt etiam ἀγκῶνες in parietibus, montibus, promontorijs. Et obſcurum Carthaginenſibus domicilium, in quod detrudebantur, quibus iratior factus eſſet tyrannus.

Ἀγλαΐα. ας. ἡ. ſplendor, claritas, uenuſtas, uoluptas, maieſtas. Item una ex tribus Gratijs, ex qua Nireus dicitur genitus. (depon.

Ἀγλαΐζομαι. μ. ίσομαι. ſplendeo, ornor.

Ἀγλαΐζω. μ. σω. π. κα. honoro, germino, floreo.

Ἀγλαΐηφι. datiuo caſu pro ἀγλαΐᾳ, uel ἀγλαΐῃ Ionice, & φι paragoge poëtica.

Ἀγλαΐομαι. ἀγλαΐζομαι.

Ἀγλάϊσμα. ατος. τὸ. ſplendor.

Ἀγλαόκαρπος. ου. ὁ, ἡ. ſplendidum fructũ habens. Epitheton apud Homer. mali arboris.

Ἀγλαόκοιτος. ualde honoratus.

Ἀγλαόπης. Aeſculapij nomen.

Ἀγλα[illegible] ὁ. ſplendidus, clarus, floridus, pulcher.

Ἀγλαοφωτίς. herba, quæ (inquit Plin.) admiratione hominum propter eximium colorem accepit nomen.

Ἀγλαρὸς. οῦ. ὁ. ſtultus.

Ἀγλάσινος. ὁ. pulcher.

Ἄγλαυρος. ου. ὁ. Cecropis filia, & cognomen Dianæ. (tione.

Ἀγλαφία. ας. ἡ. robuſtitas ex bona ciba-

Ἀγλάωψ. πος. ὁ. aſpectu ſplendidus.

Ἀγλάτης. ου. ὁ. famulus.

Ἀγλευκής. έος. ὁ, ἡ. ingratus, turpis, inſuauis, iniucundus.

Ἀγλίφαρος. minimus.

Ἀγλίδια. τὰ. ſpicarũ diuiſiones in allio.

Ἄγλιθες. alliorum capita nuclei, Dorienſium lingua.

Ἀγλῶν. ἀγλαὸς.

Ἀγλωσσέω. μ. ήσω. π. κα. mala nuncio.

Ἀγλωττία. ἡ. taciturnitas.

Ἄγλωττος. ου. ὁ, ἡ. loqui nõ ualẽs, elinguis. Item barbarus, apud Sophocl.

Ἄγμα. ατος. τὸ. fragmentum, fruſtum.

Ἀγμηρὸς. οῦ. ὁ. quietus.

Ἀγμίζω. μ. ιῶ. concutio.

Ἀγμικός. οῦ. ὁ. impotens.

Ἀγμὸς. οῦ. ὁ. locus mõtoſus et inæqualis. Nican. κοίλη τε φάραγξ ἠ ῥαχίες ἀγμοί.

Ἀγνᾶος. ὁ. purus, caſtus.

Ἄγναφος. ου. ὁ, ἡ. rudis, recens. ῥάκος ἄγναφον, pannus nõdum à fullone apparatus, ueluti cum pannus à textore uenit. Eraſ. in Matth. 9.

Ἄγνεα. ἡ. μωρία.

Ἁγνεία. ας. ἡ. puritas, caſtimonia, ſanctimonia, reuerentia. epitaſis eſt temperantiæ.

Ἁγνιστήριον.ου.τό. *ſacrarium, pro monaſterio & loco religioſo, apud Greg. ita dictum, quòd ibi mens expiari debet, & à contagione uitæ ciuilis expurgari.* Bud. Com.

Ἁγνεύω. *caſtus ſum, in caſtitate dego, luſtro, expio, caſtum facio,* [illegible] *diſtco à uenereis & cadauere.* Bud.

Ἀγνέω. *accipio, apud* Cretes, ἄγω.

Ἀγνέκαμεν. *pro* ἠγνοήκαμεν, *æolice.*

Ἁγνής.ῆτος.ὁ,ἡ.καὶ ἁγνός. *caſtus.*

Ἁγνίζω. μ. ίσω. π. ικα. *purgo, luſtro, expio.*

Ἀγνίζω. *polluceo, corrumpo apud* Sophocl.

Ἁγνιστικόν. οῦ. τό. *luſtrandi, expiandiq́ uim habens.*

Ἁγνισμός.οῦ.ὁ. *luſtratio, purgatio.*

Ἁγνίτης. ου. ὁ. *purus.* ἁγνίτης *uero tenui ſpiritu Aeſculapij cognomē eſt apud* Spartanos, *quòd eius ſimulachrum ex agno, quæ planta eſt, eſſet exciſum conformatumq́.* Cælius li. 10. cap. 5.

Ἀγνόδικος.ὁ καὶ ἡ. *iuſtum ignorans.*

Ἀγνοέω. μ. ήσω. π.ηκα. *ignoro, iudico.* Ammon. *ita differre ait ab* ἀμφαγνοεῖν, *ut* ἀγνοεῖν *ſit nihil prorſus ſcire,* ἀμφαγνοεῖν *uero in quibuſdam ambigere.*

Ἀγνόημα.ατος.τό.καὶ

Ἄγνοια. ας. ἡ. *ignorantia, inſcitia, malus habitus, & erroneus.*

Ἀγνόμψα.τά. *oblectantia.*

Ἄγνον.ου.τό. *ulua.*

Ἀγνοπολέομαι. *ſub ſole caleo, apricor.*

Ἄγνος. ου. ὁ. φυτόν, *planta, piper agreſte, genus arboris, qua uiæ omnes ornabantur Athenis in feſto Palladis.*

Ἁγνός.οῦ.ὁ. *mundus, purus, caſtus, intemeratus.*

Ἁγνότης.ητος.ὁ. *caſtitas.*

Ἄγνυμι καὶ ἀγνύω. *frāgo.* συντρίβω, κλάω μαι

Ἀγνώμονες.οἱ. *equi annoſi quorum dentes numerari nequeunt. Dicuntur &* λειπογνώμονες. *Nam* γνώμονες *ſunt dentes iumentorum, ex quibus eorum deprehenditur ætas.*

Ἀγνωμονέστερον. *iniquius. Item imperitius, rudius.*

Ἀγνωμονέω.μ. ήσω.π.ηκα. *bonam fidem non agnoſco, debitum inficior,* ἀπόμνυμι, ἀποστερῶ. *Opponitur uerbo* εὐγνωμονεῖν. *Item inique & improbe ago,* Plut. *in* Cam. *Vnde* ἀγνωμονοῦμαι, *iniqua patior.* Bud. Com.

Ἀγνωμόνως *aduerb. ſtulte, temere, ſine ratione.*

Ἄγνωμος. ου. ὁ, ἡ. *ſtultus, abſurdus, inſulſus.*

Ἀγνωμοσύνη.ης.ἡ. *ingratitudo, perfidia iniquitas, improbitas. Item imperitia, inſcitia.*

Ἀγνώμων. ονος.ὁ, ἡ. *ingratus, ſenſu carens, rudis, inconſultus. Item perfidus, iniquus.* Bud.

Ἀγνώριστος.ου.ὁ. *incertus, incognitus.*

Ἀγνωσία. ας. ἡ. *ignorantia amicitiæ & humanitatis.*

Ἀγνώσσω. *moleſte fero.*

Ἄγνωστος.ου.ὁ. *imperſuaſibilis, incredulus. ignobilis,* Plutarcho.

Ἀγνώς.ῶτος.ὁ.καὶ

Ἀγνώτης.ου.ὁ. *amicos ignorans.*

Ἄγξαι. *frenaſſe, conſtrinxiſſe.*

Ἄγοβος. *calo, lixa.* σκευοφόρος, φορτηγός.

Ἀγώγιμοι.οἱ. *addicti, nexi, id eſt homines, qui ob æs alienum creditoribus in temporariam ſeruitutem addicebantur. ſic dicti quòd hos domū ducere creditori prætor permittebat.* Bud. Annot.

Ἀγοήτευτος.ου.ὁ. *qui faſcinari nō poteſt. Vnde* ἀγοητεύτως *aduerb. apud* Cic. *ad* Att. *citra præſtigium, & fucum.*

Ἀγοιτεύω. *turbo.*

Ἀγοίτης. iniurius.

Ἄγομαι. paſsiuum ab ἄγω, ducor. Ali quando tamen hac uoce, deponentis uerbi, apud Latinos, aut medij apud Græcos ſignificationem habet, ut ἄγομαι τὴν γυναῖκα, Duco uxorem: uel ἄγομαι τῷ υἱῷ τὴν γυναῖκα, Stipulor, deſpondeo filio uxorem. Item acci pio, admitto. Xenoph. αὐτοὺς κυαξάρης ἄγεται συμμάχους, Eos Cyaraxes in ſocietatem aſciſcit. Item mecum duco, ut inuitatus extraordinarium quaſi umbram ducit. Idem, κατανοήσας γὰρ τὸν ταξίαρχον, συνδειπνον ἀγόμενον ἄνδρα ὑπέρδασυν, Cyrus enim cũ uidiſſet quendam ex centurionibus, quòd aliũ ſecum duceret ad cœnam, faceretq́ iuxtà diſcumbere, uirum piloſiſsimũ, & turpiſsimum. Item uehere, traijcere nauem, Plutarcho. Itẽ foueo, protego, ut gallina pullos ſuos, Ariſtot. Καλῶς ἄγομαι, Bene de me agitur.

Ἀγόμενος. ὁ. δῖνος, Archilocho.

Ἀγόμενος φόνου. homicidij accerſitur, Plutarcho.

Ἀγόμην, ἠγαγόμην.

Ἀγόμφωτα. incompacta.

Ἀγόνατος. ου. ὁ. genu carens.

Ἀγονία. ας. ἡ. liberorum & generandi exors facultas, ſterilitas, orbitas. γῆς ἀγονία, terræ infœcunditas.

Ἀγονομόχθος. mulus.

Ἄγονος. ου. ὁ, ἡ. non generans, ſterilis, in fœcundus. Item μὴ γεννηθεὶς, non generatus. Ἄγονοι χοαὶ, ea dicuntur, quæ uita functis prolibantur, ut quo rum eſſe ſterilitas agnoſcatur pro pria, inquit Cœl. lib. 10. ca. 3.

Ἀγορά. ας. ἡ. concio, forum rerũ uenaliũ. Thucyd. ἀγορὰν ἐποιοῦντο, Mercatum agebant. Item preciũ rei, res uendita.

Ἀγορὰ ἄωνος. annona non cara.

Ἀγορὰ ἐπάγακτος. commeatus aduectitius. Sic ἀγορᾶς ἐπάγειν, conuchendorum cõmeatuum facultas.

Ἀγοράζω. μ. σω. π. κα. proprie uerſor in foro, delibero. Interdum emo.

Ἀγοραία. ας. ἡ. cauſæ dictio.

Ἀγοραῖος. ου. ὁ. circũfl. in penul. forenſis, in foro & in cõciombus obuerſans, in precio habitus.

Ἀγόραιος. accentu in antepen. circunfo raneus, circulator, male homo litera tus, Gel. lib. 17. ca. 5.

Ἀγοράσιον. ου. τὸ. taberna.

Ἀγορανομέω. μ. ήσω. ſum præfectus anno næ, ædilitatem exerceo. Neutrum.

Ἀγορανομίας. ου. ὁ. ædilis, ἀγορανόμος.

Ἀγορανομικός. ῦ. ὁ. ædilitius.

Ἀγορανόμος. ου. ὁ. idem quod ἀγορανομίας. Vtitur hoc nomine Plaut. in Capt. Sic dictus ab ἀγορὰ & νέμω, quaſi qui fori ius habeat. Habebat enim curam annonæ forenſis, copiæq́ cibariorum. Halycarn. lib. 5. Alex. Gen. lib. 4. cap. 4.

Ἀγοράομαι. μ. άσομαι. concionor. depo.

Ἀγορασία. ας. ἡ. emptio.

Ἀγοράσματα. τὰ. uenalia.

Ἀγοραστής. ου. ὁ. emptor, obſonator.

Ἀγοραστέω. &

Ἀγορτυάζω. uehementer tumultuor.

Ἀγορεύω. μ. εύσω. π. ἤρηκα, ab ἔρω. ἀόρ. α. ἠγόρευσα, ἀόρ. β. εἶπον. dico, concionor, prædico. Datiuo iung. Κακῶς ἀγορεύειν traducere, Politiano interp.

Ἀγορή. ῆς. ἡ. concio. id eſt & locus, & conuentus hominum, & oratio.

Ἀγορῆθεν. ex foro, aut è concione.

Ἀγορήνδε. ad concionem, ad forum.

Ἀγορητής. οῦ. ὁ. eloquens, concionator, conſultus.

Ἀγορητύς. ύος. ἡ. eloquentia.

Ἄγορος. congregatio, exercitus, con

cionator.

Ἀγόῤῥιον.ου.τὸ.concio.

Ἀγοῤῥὶς.ἡ.ἀγορά, congregatio.

Ἀγὸς.οῦ.ὁ.ἀγωγός.dux, Homero.

Ἄγος.εος.τὸ.ſcelus, piaculum, uulnus, fletus, quod eſt ueneratione dignum.

Ἀγοστὸς.οῦ.ὁ. concauitas manuum, & cubitorum, & ipſe cubitus.

Ἀγοστῷ.τῷ.ſordido.

Ἄγρα.ας.ἡ.captura, præda.

Ἀγρᾶ.ᾶς.ἡ.mordaciſſimi ſerpentis genus, quo nomine uulgò Demoſthenē uocabant, ſcurrilem quandam mordacitatem in eo notantes.

Ἄγραι, uel (ut alij) ἄγρα. locus Athenis extra urbem, ſacrum Cereris. ſignificatur & militum quoddam genus hoc nomine.

Ἀγραῖος.ου.ὁ.præda præfectus.

Ἀγράδαν.commiſcere.

Ἀγράκαβος.uua.

Ἀγρακόμα.meretrix.

Ἀγράμματος.ου.ὁ.illiteratus, inſcius.

Ἀγράμματα ζῶα. dicũtur animalia quorum uox nullis exprimi literis ualet. Cæl.lib.6.cap.13.

Ἀγραυλία.ας, ἡ.pernoctatio campeſtris.

Ἄγραυλος.ου.ὁ,ἡ.pernoctans in agro, deſertus, ſub dio: limpidus, illuſtris, apud Nicand.

Ἀγραυλῶ. in agro pernocto, dego in agro, ſiue ſtabulo, ruſticor, in uilla ago. ab ἀγρός, & αὐλή.

Ἀγραφίου ἔγκλημα. dicebatur ubi quis ex tabulis publicis, ante perſolutionē, ſuum expunxiſſet nomen. Cæl. libro 5.cap.3.

Ἄγραφος ου.ὁ,ἡ.non ſcriptus, ut ἄγραφον νόμιμον, ius non ſcriptum. & ἄγραφα crimina, de quibus lex nihil cauit. Item ἄγραφα Iudæi uocabant traditiones quaſdam, quas citra librorū monumenta per manus tradebant uiua uoce, ut author eſt Chryſo. in prim. epiſt. ad Corinthios.

Ἄγρει. ἄγε δή. agedum, ferto, accipito. imperatiui modi.

Ἀγρεῖος.ου.ὁ.ruſticus.

Ἀγρεμάω.ſum uiolentus. aliás ἀγριαίνω.

Ἀγρεῖφνα.ἡ. inſtrumentum ruſticū quo fœnum corraditur, raſtellum.

Ἀγρεσία.ἡ.captura, ἄγρα.

Ἀγρεύματα.τά. uenatus, ſpolia Euripidi.

Ἀγρευταί.οἱ.uenatores.

Ἄγρευσις.ἡ.inuentio.

Ἀγρεύω.μ.σω.π.κα.uenor. actiu.

Ἄγρηνον.ου.ὁ.rete, & ueſtis lanea reti ſimilis, peculiaris tragœdiæ, qua utebantur Tireſiæ, & qui uatum partes agebant.

Ἀγρῶσαι.perſuadere.

Ἄγρια. ας. ἡ. ſpecies ſcabiei, quæ citò ſerpit, reuerti turq́ue certo anni tempore, aſperior omnibus alijs ſpeciebus, & curatu difficilior. Celſus uocat feram ſcabiem. Sunt & ulcera, quæ ἄγρια uocant, quaſi quæ mitigari nequeant, aut manum chirurgicam non admittant.

Ἀγριαίνω. μ. ανῶ. π. αγκα. irrito, aſper ſum, ferocio.

Ἀγριάμπελος.ου.ὁ.labruſca.

Ἀγρίδιον.ου.τὸ.agellus.

Ἀγριέλαια.ſylueſtris olea.

Ἀγριέλαιος.ου.ἡ.oleaſter.

Ἀγριόθυμος.ου.ὁ. qui agreſti eſt animo, ferox.

Ἀγριοποιός.flagitioſus, immanis.

Ἄγριος.ου.ὁ.agreſtis, ferox.

Ἀγριότης.τητος.ἡ.ferocitas.

Ἀγριότης.ου.ὁ.agricola.

Ἀγριππος.ſylueſtrem oleam ſignificat apud Laconas, authore Suida. Eam Græcorum alij nunc ἀγριέλαιον, nūc

κότινον uocant.

Ἀγριοῦμαι. efferatus ſum. ἀγριαίνω.

Ἀγριότης. τητος. ἡ. ruſticitas.

Ἀγρίφη. ligo.

Ἄγριφος. ficus agreſtis.

Ἀγριώνιος. ου. ὁ. immanis, ferus.

Ἀγριωπός. ὁ. impudens, agreſti aſpectu, trux.

Ἀγρογείτων. ονος. ὁ. uicinus agri.

Ἀγροδίαιτος. ου. ὁ, ἡ. agreſtis.

Ἀγροικία. ας. ἡ. ruſticitas, uilla.

Ἀγροικίζομαι. μ. ίσομαι. acrius irritor, moroſus ſum.

Ἄγροικος. ου. ὁ. ἀμαθὴς, agreſtis, indoctus, difficilis, moroſus, ὁ σκαιὸς τοὺς τρόπους, inquit Ammon.

Ἀγροῖκος. ου. ὁ. agrum habitans.

Ἀγροιόω. μ. ώσω. π. ωκα. aſpero, ἀγριαίνω.

Ἀγρόθεν. ex agro,

Ἀγρόθι. in agro.

Ἀγρομένους. τοὺς. pro ἀγερομένους. congregatos habitantes in agro.

Ἀγρόνδε. in agrum.

Ἀγρονομία. ας. ἡ. ſuburbani agriq́; urbi uicini adminiſtratio. unde ἀγρονόμοι, ſicut ἀστυνομία, ἀστυνόμοι. Bud. Annotat.

Ἀγρονόμος. ὁ. accentu in pen. ubi feræ paſcuntur, uillicus, οἰκονόμος, qui paſcit, ſed ἀγρόνομος accentu in ante pen. qui paſcitur agro.

Ἀγρός. οῦ. ὁ. ager, rus.

Ἀγρώσσω. uenor.

Ἄγρωστις. ἡ. gramen.

Ἀγρότερος. ου. ὁ. agreſtis.

Ἀγρότης. ητος. ἡ. ruſticitas.

Ἀγροφύλαξ. κος. ὁ. ſaltuarius.

Ἀγρεύω. μ. εύσω. π. ευκα. uenor.

Ἀγρυξία. ἡ. taciturnitas, ſilentium, cum quis non audet hiſcere. ἀγρύζειν.

Ἀγρυπνέω. μ. ήσω. uigilo.

Ἀγρυπνία. ας. ἡ. uigilia, inſomnium.

Ἀγριωνίς. ἡ. feſtum Dionyſij.

Ἀγρυπνητικός. οῦ. ὁ. uigilabundus.

Ἄγρυπνος. ου. ὁ. uigil.

Ἀγρώσσω. uenor. ἀγρέω, ἀγρεύω.

Ἀγρώστης. ου. ὁ. uenator, miniſter. Item phalangij genus. Nicand. Ἀγρώστης γε μὴν ἄλλος, ὁ δὴ λύκῳ εἴσατο μορφῇ, Sed & alius quidem exercitus, qui lupino ingrediebatur aſpectu. Et ἀγρώστην, pro eodem apud eundem in Alexiph.

Ἄγρωστις. ιος. ἡ. herba, quæ in hederæ morem ſerpit & dilatatur. Dioſcorid. lib. 4. cap. 33. & 194.

Ἀγυιά. ᾶς. ἡ. uia. ῥύμη, uicus, uicinia. ἀπὸ τοῦ ἄγειν, quod aliquando ire ſignificat. Vel α priuatiue accepto, quæ γυῖα, id eſt membra, quaſi flexus & diuerticula non habet.

Ἀγυιεύς. epitheton Appollinis, teſte Macrob. 1. Satur. quòd præponi ſolitus ſit uijs urbanis. Nam uias urbanas quæ intra pomeria ſunt, ἀγυιὰς appellant. Erat item eo nomine columna faſtigiata, atque in acutum deſinens, prope ianuas ſurrecta, Appollini ſacra. Nam ueteris moris fuit Apollinem, ut ἀλεξίκακον colere ante ianuam.

Ἄγυιος. inarticulatus, ſine membris.

Ἀγύμναστος. ου. ὁ, ἡ. inexercitatus, etiam aliquando ualde exercitatus, α uel priu. uel intenſ. accepto.

Ἀγυμνάστως. inexercitatè, imperitè.

Ἀγυναῖος, καὶ

Ἀγυναίης. ου. καὶ ἄγυνος. ου. ὁ. cælebs, ſine uxore.

Ἄγυρις. ιος. ἡ. congregatio.

Ἀγυρμός. ὁ. concio, turba, ſtrepitus. Aliquando pro mendicitate. Vnde ἀγυρμὸν ποιεῖν, καὶ ἀγυρμὸν ἀγείρειν. eſt quod Cicero dixit ſtipem cogere. Bud. Com.

Ἀγυρτάζω. colligo, ſuſcito.

Ἀγύρτης. ου. ὁ. *præſtigiator, mendicans cum deceptione, circulator, ſtipis flagitator.*

Ἀγυρτίζω. *congrego, præſtigiũ exerceo.*

Ἀγυρτικὸς. ῦ. ὁ. *præſtigiator, mendicus, circumforaneus.* Ἀγυρτικαὶ λογοποιαὶ, *uulgares fabulæ.*

Ἀγύρω. μ. υρῶ. π. υκα. *congrego.*

Ἀγχεῖος. ὁ. *propinquus.*

Ἀγχιμαχαί. *haſtæ quibus è manu utimur, quæ etiam dicuntur* ὀρεκταί, *ab* ὀρέξαι, *quod manu pcutere eſt. Cæl.*

Ἀγχίμαχα. τὰ. *arma, quibus cominus pugnamus.*

Ἀγχίμαχος. ου. ὁ, ἡ. *cominus pugnans.*

Ἄγχι. *per ſyncopen pro* ἄγχου, ἀγχόθι, *prope, iuxta. Genit.*

Ἀγχίαλος. ου. ὁ, ἡ. *accentu in antepen. maritimus: dicitur de locis non prorſum mari cinctis, ſed ex parte duntaxat, ut Salamis.* ἀμφίαλος *uero q̃ undiq; mari circunſeptus eſt.*

Ἀγχιαλὸς. ῦ. ὁ. *accentu in ulti. ciuitas Thraciæ.*

Ἀγχιβάθεις. οἱ. *demerſi gurgite alto.*

Ἀγχιβαθὴς. *mare profundum prope cõtinentem.*

Ἀγχίθεος. ου. ὁ. *heros, cui ſacra facere ius eſt, oraculáq; petere,* θεῖος, ἰσόθεος.

Ἀγχιμαχητὴς. ῦ. ὁ. *propè pugnans.*

Ἀγχίμολον. *propinquum, quod propè acceſſit. Et imperatiuo modo, concede propius. Et aduerb. pro ſtatim.*

Ἀγχίμολας. *de prope.*

Ἀγχίνοια. ἡ. *induſtria, ſagacitas, prudẽtia, ingenium.*

Ἀγχίνοος. *ingenioſus, prudens, acutus, ſagax.*

Ἀγχίνουν. τὸ. *ingenium.*

Ἀγχιοβατεῖν. *contendere, pugnare.*

Ἀγχίσπορος. ὁ. *propinquus, affinis genere.*

Ἄγχιστα. *propinquiſſime.*

Ἀγχιστεία. ἡ. *affinitas, ius ſucceſſionis legitimæ, ius proximè ad aliquem accedendi.*

Ἀγχιστεύς. έως. ὁ. *agnatus, cognatus, cui ubi aliquis ex genere mortuus fuerit, permittit lex, ut eiuſmodi iura ſibi uendicet.*

Ἀγχιστεύω. μ. εύσω. π. ευκα. *iure propinquitatis hæreditatem cerno aut peto. Bud. Com.*

Ἀγχιστίνδην, τὸ κατὰ ἀγχιστείαν.

Ἀγχιστῖνος. ου. ὁ. *frequens, denſus.*

Ἄγχιστος. ου. ὁ. *propinquiſſimus.*

Ἀγχίστροφος. ὁ. *uerſatilis, uolubilis, diuerſus, Herod. in Polym.* συγγνώμην μοι ἔχετε, ὅτι ἀγχίστροφα βουλεύομαι.

Ἀγχιτέρμων. ονος. ὁ. *conterminus.*

Ἀγχοαίδην. *aduerb, exaggeratim.*

Ἀγχόθι. *prope,* ἀγχοῦ. *Genit.*

Ἀγχόμαλον. τὸ. *planicies, quaſi* ἐγγὺς τὸ ὁμαλότητα ἔχον.

Ἀγχονάω. *ſtrangulo.*

Ἀγχοτάτω. *aduerb. proxime. Genit.*

Ἀγχόνη. ης. ἡ. *angina, ſtrangulatio, ſuffocatio, laqueus.*

Ἀγχοῦ. *prope. Genit.*

Ἀγχουσίζειν. *fucare, colorare formam: ab anchuſa herba, inficiendo ligno ceriſq;, & lanis mire apta.*

Ἄγχω. μ. ξω. π. χα. *ſuffoco, obturo, obtorto collo in uincula duco. Luc. in Lapit.* οὐκ ἄγχω τοὺς μαθητὰς, ἢν μὴ κατὰ καιρὸν ἀποδῶσι τοὺς μισθούς. *Aeacus apud Ariſtophanẽ in Ranis ad Dionyſiũ.* ὃς *(inquit)* τὸν κύν' ἡμῶν ἐξελάσας τὸν Κέρβερον, ἀπῇξας ἄγχων, κἀποδρὰς, ᾤχου λαβών: *Quaſi obtorto collo gulam eius præfocans.*

Ἀγχώμαλα. *ex æquo, ancipiti Marte.*

Ἀγχώμαλος. ου. ὁ, ἡ. *fermè æqualis,* ὁ παρὰ μικρὸν ἴσος, παρὰ τὸ ἄγχι καὶ ὁμαλός. *Thucyd.* καὶ ἐγένοντο ἐν τῇ χειροτονίᾳ ἀγχώμαλοι. *id eſt, penè parem utraq; ſententia*

tentia numerum tulit. Bud. Com.

Ἀγχωμάλως. æquo Marte. ἀμφιβόλως.

Ἄγχων. ſuffocans, lictor, carnifex.

Ἄγω. μ. ἄξω. π. ἦχα, & Attice ἀγήοχα. ἀό. β. ἤγον, uel ἤγαγον. multi uſus eſt, quemadmodũ ago apud Latinos. Volunt igitur Græci hoc uerbũ proprie de rebus corporeis ſiue animatis dici, ſicut Cicero, Aſellum agas: improprie uero et ad inanima trãsferri, ut ἄγω ἀργύριον, id eſt φέρω. Sic Plautus, Pater nos ferre hoc iuſsit Argentum ad te. Atq; hæc ſit prima ſignificatio. ſequũtur & aliæ, ut pro Traho, ἕλκω, Iſocrati. Duco, exiſtimo, ἡγοῦμαι, Antiphonti & Ariſtidi. Vado, φοιτάω, πορεύομαι, Hom. Sic Ioan. ca. 11. ἄγωμεν εἰς τὴν ἰουδαίαν. Et, ἄγωμεν καὶ ἡμεῖς, ἵνα ἀποθάνωμεν μετ' αὐτοῦ. Rego, moderor, ὀρθόω, ἐπιστατῶ, ἰθύνω. Plutarch. τὸν ῥωμαίων δῆμον ἄγειν καὶ ὀρθοῦν. Nutrio, educo, doceo, mores habitũq; corporis cõpono, ut καλῶς ἀχθέντες, apud Xenophon. ingenue inſtituti: & κύνες ἀχθεῖσαι, apud eundem, canes bene eruditæ, & uenationibus utiles. Excito, allicio, inuito, oblecto, κηλῶ, Ariſtot. & Plutar. Sic Cicero, Hominis mens uidendi & audiendi delectatione ducitur. Plantas tenellas formo, ut in modum condecentem & cõmodum naturæ ſuæ creſcant & expandãtur, τὰ νέα φυτὰ εἰς σχῆμα, τόπια, καὶ παντοῖα χήματα διατίθημι. Theophr. τὴν δ' ἀμπελουργίαν ἄγειν δεῖ κύκλῳ περὶ τὸν πυθμένα. Agito, moueo. Xenoph. de Ven. ἀγέσθωσαν δὲ θέρους μὲν μέχρι μεσημβρίας, Agitentur æſtate uſq; ad meridiem. Modulor, cano, μέλπω, ἀείδω. Sũt prætereа & aliæ locutiones. Galen. ἐν παιδίῳ παρασκευάζοντι ἔτος ἄγοντι, In pubere quartumdecimũ annũ agente. Ita Latini, agere ætatem, agere uitã, agere ſenectutẽ. Ἄγειν διονύσια, ἄγειν ἑορτὴν, Agere bacchanalia, agere diem feſtũ. Ἄγειν πένθος, Facere luctũ. Ἄγειν εἰρήνην. Agere pacẽ, Sallu. Ἄγειν ἡσυχίαν, qeſcere, feriari, quieti ſe dare. Ἄγειν σχολὴν, ocioſum eſſe, uacare. Ἄγειν ἐκεχειρίαν, ἢ τὰς σπονδὰς, obſeruare pactas inducias. Et cum præpoſitionibus, ut ἄγειν ἐπὶ φάλαγγος, ducere exercitum in phalanga. Ἄγειν ἐπὶ τῷ θανάτῳ, rapere ad mortem, ducere ad ſupplicium. Ἄγειν εἰς ὑποψίαν. Cic. Att. Pollicitus eſt ſeſe curaturum, ut in aliquam ſuſpicionem facinoris Curio filius adduceretur. Ἄγειν ἐν τιμῇ, uel διὰ τιμῆς, In honore habere, honorare. Ἄγειν διὰ αἰδοῦς, Venerari, ueneratione dignari. Ἄγειν διὰ μνήμης, memoriæ mandare. Ἄγειν ἐν ἀδελφῆς, ducere loco ſororis. Ἄγειν καὶ φέρειν, hoſtili more populari, uexare. Liu. Tũ demum fracta pertinacia eſt, ut ferri agiq; res ſuas uiderũt. Vergil. Alij rapiunt incenſa feruntq; Pergama. Lucian. ἄγει καὶ φέρει dixit pro, Suo arbitratu, quo uult, trahit. Quẽadmodum & C. Tacitus, Nunc principes in Cæſaris amicitia agunt feruntq; cuncta.

Ἀγωνάλεις. οἱ. dicũtur ſalij à Diony. li. 2.

Ἀγωγεύς. έως. ὁ. dux uiæ. Item Xenophonti habena uel lorum equi, ῥυταγωγεύς. Bud. Com.

Ἀγωγή. ἡ. uita, diæta, uiuendi regula. Item educatio, inſtitutio, ut ἡ τῶν παίδων ἀγωγή.

Ἀγωνία. triſtitia, moleſtia.

Ἀγωγίαι. lenocinia, illectamenta.

Ἀγώγιον. τό. ſarcina uel onus quod uehitur in curru.

Ἀγώγιμος. ου. ὁ. ducibilis. Et ἀγώγιμοι, οἱ καταδικασμένοι, id eſt iudicati, in quos ius eſt prehenſionis, uel pro crimine, uel pro ære alieno, uel aliam ob cauſam. Bud.

Ἀγώγιμον. τὸ. uectura, preciũ uecturæ.

Ἀγωγός. ὁ. ducibilis, dux uiæ. Item alliciens, illex, δύναμις ἀγωγὸς, apud Dioſcor. uis alliciendi, attrahendiq́. Itẽ aquæ ductus, ut ἀγωγὸς δημόσιος, aquæ ductus publicus.

Ἀγών. ῶνος. ὁ. certamen, ludens, locus certaminis, periculũ, labor cum difficultate coniunctus. Eſt etiam proprium loci Romæ, qui circus Flaminius dicebatur. Demoſth. pro lite & actione iudiciaria ſæpe uſurpat. Herodian. in 2. uſurpauit ἀγῶνα ἀντὶ τῆς ἀγωνίας, id eſt cura & ſolicitudine.

Ἀγωνάρχης. ου. ὁ. qui ludis & certaminibus præerat.

Ἀγωνιάω. anxius ſum, piclitor, trepido.

Ἀγωνία. ας. ἡ. timor, ſolicitudo, angor, Lucæ 22.

Ἀγωνίζομαι. μ. σομαι. καὶ ἀγωνίζω. certo. Item nitor. Aliquando iudicium intendo. Vnde apud Demoſth. ἀγωνίζεται, id eſt in cõtrouerſiam uenit, in cõtentione uertitur. Accuſ. ut ἀγωνίζεσθαι μάχην, prælio decertare. Ἀγωνίζομαι ἐπιτάφιον, funebre celebro, recito. Ἀγωνίζεσθαι ψευδομαρτυριῶν, falſi reum eſſe, cauſam dicere.

Ἀγωνιῶ. τὸ ἀγωνίζομαι. certo, trepido ante certamen.

Ἀγώνιος. ου. moleſtiã afferens.

Ἀγωνιούμενος τὴν κρίσιν. ſubiturus iudiciũ.

Ἀγώνισμα. ατος. τὸ. palma, id eſt præmiũ, ἆθλον, ἔπαθλον, νίκη. κατόρθωμα.

Ἀγωνιστήριον. ου. τὸ. locus certaminis, palæſtra, præmium certantium.

Ἀγωνιστικῶς. concertatim.

Ἀγωνιστής. οῦ. ὁ. certator, pugil.

Ἀγωνοθεσία. ας. ἡ. cõſtitutio certaminis, munus ipſum qđ adẽt agonothetæ.

Ἀγωνοθετεῖν. certaminibus præeſſe, atque in eis omnia moderari, certamẽ conſtituere.

Ἀγωνοθέτης. ου. ὁ. munerarius, præfectus ludorum & certaminũ, agonũ præſes & iudex, qualis apud Hom. Achilles, & apud Vergil. Aeneas. Ab ἀγὼν & τίθημι, id eſt ὁ τοὺς ἀγῶνας τῶν διατιθέμενος, ut exponit Euſtath.

Ἀγωνοθέτις pro ἀγωνοθεσία apud Soph.

Ἄγωνος. ου. ὁ. Aeolice, pro ἀγών.

ΑΔ.

Ἀδαημονία. ἡ. imperitia.

Ἀδαδέχωνοι γάμοι. οἱ. λαθραῖοι μίξεις.

Ἀδαήμων. ονος. ὁ, ἡ. imperitus, inexpertus. à δαίω, quod eſt μανθάνω, δαῶ, δαήσω. unde δαήμων, & ἀδαήμων.

Ἀδαής. έος. ὁ, ἡ. uel ἀδαὴς cum diphth. rudis, indocilis.

Ἀδαΐζω. exclamo, ingemo.

Ἀδαιός. ὁ. largus, non diuiſus.

Ἄδαιος. ὁ. inexpugnatus.

Ἀδαεί. aduerb. imperitè.

Ἄδακρυς. υος. ὁ, ἡ. non lachrymans. Vnde ἄδακρυς νίκη, incruenta uictoria.

Ἀδακρυτί. aduerb. ſine lachrymis.

Ἀδάκρυτος. ου. ὁ, ἡ. infletus, illamẽtabilis.

Ἄδαιτρον. ου. τὸ. inſeparabile, arcanum, ἀπόῤῥητον.

Ἀδαμάντινος. ου. ὁ. adamãtinus, firmus.

Ἀδάμας. αντος. ὁ. adamas lapis, ἀπὸ τοῦ α, καὶ δαμάζω. Plin. Incudibus deprehenditur, ita reſpuẽs ictũ, ut ferrũ utrinq́ diſſultet, incudesq́ etiam ipſæ diſsiliant. Quippe duritia inenarrabilis eſt, ſimulq́ ignium uictrix natura, & nunq̃ incaleſcens. Vnde & nomen indomita uis Græca interpretatione accepit. Interdũ fortis. Interdum ingratus, impſuaſibilis, ἀγνώμων [illegible]. Pro uirt.

Ἀδάμαστος. ου. ὁ, ἡ. indomitus.

gine nondum ſubacta matrimonio apud Sophoclem.

Ἀδαξᾶσθαι. prurire, dolere.

Ἀδαπάνητος. ου. ὁ. inexhauſtus, inexpen(dibilis.

Ἀδάπανον, uel ἀδάπανον. gratuitum, ſine ſumptu.

Ἄδαστος. ου. ὁ. indiuiſibilis.

Ἄδδην καὶ ἄδην. ſatis, abunde.

Ἀδδηφαγία. ας. ἡ. inexplebilis edendi auiditas. Cæl.

Ἀδδηφάγος. ου. ὁ. edax, cruda comedẽs, γαστρίμαργος.

Ἀδδηφάγα. τὰ. adulta, magna, ꝑfecta.

Ἀδάζω. ſuſpiro, ſucclamo.

Ἀδεέστερον. ſecurius, tutius.

Ἀδέητος. ὁ. nullius indigens.

Ἀδεής. έος. ὁ, ἡ. intrepidus, audax, liber, ſecurus.

Ἀδείκτος. ου. ὁ, ἀδεικτος, ἀνενδεής.

Ἄδεια. ας. ἡ. licẽtia, libertas, ſecuritas, facultas, carentia metus, cum abeſt metus: ab α & δέος. Polit. in Herod. modo tranquillitatem, modo impunitatẽ, modo ueniam transfert. Ἄδειαν διδόναι, apud Pauſ. uel ἄδειαν ψηφίσασθαι, ut Andogides dixit, eſt quod uulgò dicunt ſaluum conductum dare, plebiſcito poteſtatem facere, impunitate promiſſa. Bud. Annot.

Ἀδδεής. έος. ὁ, ἡ. pro ἀδεής. intrepidus.

Ἀδάνλον. τὸ. ſanum.

Ἄδαμος. ὁ. idem quod ἀδεής.

Ἀδεῖν. placere, ſeq. ἀρέσαι. Infinitiuus eſt futuri ſecũdi ἀδῶ, ab ἄδω pro ἀ(ρέσκω.

Ἄδειπνος. ου. ὁ, ἡ. incœnatus.

Ἀδέκαστος. ου. ὁ. incorruptus muneribus.

Ἀδεκάτευτος. ου. ὁ. non decimatus.

Ἄδεκτος. ου. ὁ. non admiſſus. Ἄδεκτος κακοῦ, exors mali.

Ἀδελφά. τὰ. ſororia, ſimilia.

Ἀδελφεός. οῦ. καὶ

Ἀδελφειός. οῦ. pro ἀδελφὸς per extẽſionẽ, (frater.

Ἀδελφή. ῆς. ἡ. ſoror.

Ἀδελφιδῆ. ῆς. ἡ. neptis ex ſorore, uel ex fratre.

Ἀδελφιδοῦς. ὁ. nepos ex ſorore uel fra(tre.

Ἀδελφίζω. fratrem fratris nomine compello. Eraſ. Chil.

Ἀδελφικός. οῦ. ὁ. fraternus.

Ἀδελφοκτονεῖν. fratricidiũ cõmittere.

Ἀδελφοκτόνος. ου. ὁ. fratricida.

Ἀδελφός. οῦ. ὁ. frater. ab α quod ὁμοῦ aliquando ſignificat, & δελφὺς, quod uuluam uel uterũ. unde ἀδελφοί, qui ex uulua uel utero prodierunt eodẽ, quaſi uterini. Alij uolunt δελφὸς antique pro μόνος dici, & α priuatiuũ eſſe, unde ἀδελφοί, quaſi iam non ſoli. Apud Plato. ἀδελφὸς pro ſimilis & congruens. Ita Cicero in Acad. Erat Antiochus, ſi ꝑpauca mutauiſſet, germaniſſ. Stoicis. Bud. Com.

Ἀδελφότης. ητος. ἡ. fraternitas.

Ἀδέμαστος. ου. ὁ, ἡ. corpore exutus, mortu(us.

Ἀδένδρον. ου. τὸ. carens arboribus, mali corium, punici mali cortex.

Ἀδένες. in ſe cõuolutæ carnis duritiES, tumores in gutture glãdiũ inſtar. In homine tonſillæ, in ſue glandulæ dicũtur, Plinio. Aegineta χοιράδας, id eſt ſcrophulas uocat.

Ἀδερκής. nõ uidens, & inuiſibilis.

Ἄδεσμος. ὁ. ꝗ extra uincula eſt. Ἄδεσμος φυλακή, libera cuſtodia.

Ἀδέσποτος. nullius dominio mãcipatus, libertate donatus. Vnde ἀδέσποτα, quæ ad fiſcũ deuoluũtur, ꝗ dñm nullũ, nec aſſertorẽ habẽt. Ἀδέσποτος liber, ꝗ titulũ authoris nõ habet. Hier. ad Euagriũ, Miſiſti uolumen ἀνώνυμον καὶ ἀδέσποτον, & neſcio utrũ tu de titulo nomen ſubtraxeris, an ille quĩ ſcripſit, ut periculũ fugeret diſputandi. Et ἀδέσποτος ἐπιστολὴ, apud Plutarch. in uita Cicer. in qua ſcriptoris nomen eſt ſuppreſſum.

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

Ἀδέσποτος λόγος, ἀδέσποτος φήμη, fama incerto authore ſparſa. Bud. Com.
Ἀδεσπότως. ſine certo authore.
Ἄδετος. ου. ὁ. non ligatus.
Ἀδευκής. έος. ὁ, ἡ. amarus, intrepidus, inexpectatus.
Ἀδέκαστος. ου. ὁ. qui muneribus non corrumpitur. ab α priu. & δέχομαι.
Ἀδέψητος. ὁ, ἡ. crudus, nõ elaboratus, ut pellis. ab α, & δέψω coquo.
Ἀδέω. ſum ſatur, habeo ſatis.
Ἀδεῶς. licenter, intrepidè, liberè, meo arbitratu.
Ἄδηκτος. ου. ὁ, ἡ. incorruptus, morſu carens.
Ἄδηλος. ου. ὁ, ἡ. incertus, ignotus, obſcurus, latens, indeprehenſus.
Ἀδηλότης. ητος. ἡ. incertitudo.
Ἀδηλόφλεβοι. οἱ. uenas tenueis habẽtes.
Ἀδημεῖν. admirari, dubitare.
Ἀδημονέω. ῶ. ήσω. mœreo, grauiter fero, angor, penè exanimor ac deficio præ dolore.
Ἀδημονία. ας. ἡ. impotentia animi, moleſtia mœror.
Ἀδημονῶν. οῦντος. ὁ. extra populi conſortium uiuens.
Ἄδημος. abſens, apud Sophocl.
Ἀδηλώτως. aduerb. citra dolorem, ſimpliciter, citra dolum.
Ἀδήριτος. ου. carens controuerſia, inexpugnabilis.
Ἀδηρίτως. ſine cõtrouerſia, ſine dubio.
Ἅδης. ου. ὁ. Pluto, infernus, orcus, erebus. de hoc ſupra, in α. Ἐν ᾅδου, in Plutonis, ἔλλειψις eſt, pro ἐν οἴκῳ, id eſt in domo Plutonis.
Ἀδὴς. ὁ. iniucundus.
Ἀδῄωτος. ὁ. impopulatus, ἀπόρθητος. à δηῶ, id eſt πορθῶ. δηῶ uero à δαίω, quod eſt καίω, α mutato in η.
Ἀδία. ᾶς. ἡ. dolor, ἀδημονία.
Ἀδιάβλητος. ὁ. irreprehenſibilis, calũnia uacans, nullis criminibus obnoxius.
Ἀδιάδοχος. ου. ὁ. ſucceſſione carens.
Ἀδιάδραστος. ου. ὁ. ineuitabilis.
Ἀδιάθετος. ου. ὁ. indiſpoſitus, inteſtatus.
Ἀδιαίρετος. ου. ὁ. indiuiſus, indiuiſibilis.
Ἀδιαίτητος. ου. ὁ. alienus, importunus.
Ἀδιάκλειστος. ου. ὁ. incluſus.
Ἀδιακόσμητος. ου. ὁ. inornatus.
Ἀδιάκριτος. ου. ὁ. inſeparabilis, ſecretionis expers.
Ἀδιακρίτως. aduerb. promiſcuè, indifferenter.
Ἀδιάλειπτος. ου. ὁ, ἡ. aſſiduus, innocuus.
Ἀδιαλείπτως. ſine intermiſſione, aſſiduè.
Ἀδιάλλακτος. ου. ὁ. irreconciliabilis.
Ἀδιαλλάκτως. irreconciliabiliter.
Ἀδιανόητα. τὰ. myſtica, quæ uerbis aperta, occultos ſenſus habent.
Ἀδίαντον. ου. τό. adiantum herba, dicta ab α & διαίνω, quòd non madefiat etiam ſi mergatur. uulgò capillum Veneris uocant.
Ἀδιάπτωτος. ου. ὁ. καὶ ἀδιάπτωτος. ſtabilis, firmus, quod nec intercidit, nec dilabitur, nec intercipi poteſt. Item, in quo error non admittitur, Polyb.
Ἀδιαπτώτως. aduerb. ſine errore.
Ἀδιάρθρωτος. ου. inarticulatus, indiſtinctus, incertus, incompoſitus.
Ἀδιάσκευος. incompoſitus, inornatus.
Ἀδιάστατον. dimenſione carens.
Ἀδιαστάτως. aduerb. ſine ullo ſpacio. Item ſine controuerſia, ἀναμφιλόγως.
Ἀδιάστροφος. ου. nihil habens obliqui, minime peruerſus.
Ἀδιάσχιστος. ου. ὁ. indiuiſus.
Ἀδιάτακτος. ου. ὁ. inordinatus. Item ἀδιάτακτοι dicebantur apud Athen. qui in inquilinos adſcripti non erãt: aut alioqui μετοίκιον non penderent.
Ἀδιατύπωτος. ου. ὁ. deformis.
Ἀδιαφθαρσία. ας. ἡ. καὶ

Ἀδιαφθαρσία.

Ἀδιαφθαρσία. ας. ἡ. incorruptio, integritas.

Ἀδιάφθορος. ου. ὁ. incorruptibilis.

Ἀδιαφορῶ. ſusq́ deq́ habeo, hoc eſt ſurſum deorſum feratur res non magnifacio, contemno, negligo.

Ἀδιαφορία. ας. ἡ. contemptus, ſine differentia uitæ, in uictu nullus delectus.

Ἀδιάφορος. ου. ὁ, ἡ. promiſcuus, qui citra delectum aliquid facit, nõ eximius, ſed plebeius. Ἀδιάφορα uocant Stoici, quæ neq; ad felicitatem, neq; ad infelicitatem conferunt, ut ſunt diuitiæ, ſanitas, uires, gloria, & cætera id genus. Nam ſine ijs poſſibile eſt felicem eſſe, cum earum uſus uel rectus felicitatis, uel prauus infelicitatis author ſit. Laërt. li. 7. & Gel.

Ἀδιαχώριστος. ου. ὁ. inſeparabilis.

Ἀδίδακτος. ου. ὁ. indoctus, rudis.

Ἀδιεκδίκητος. ου. ὁ. indefenſus.

Ἀδιεξίτητος. ου. ὁ. impercurſibilis.

Ἀδιερεύνητος. ου. ὁ. ἡ. inſcrutatus.

Ἀδιαίρετος. ου. ὁ. indiuiſibilis.

Ἀδιήγητος. ου. ὁ. inenarrabilis.

Ἀδικαίαρχος. iniuſtus magiſtratus.

Ἀδικέω. μ. ήσω. π. κα. iniuria afficio, iniurius ſum in aliquem. Differt ab ἁμαρτάνω, quòd ἀδικεῖν ſit deſtinata malicia, conſultò, & cũ deliberatione peccare: ἁμαρτάνειν uero lapſu, caſu, fortuna, & errore quodam humano delinquere.

Ἀδίκημα. ατος. τό. καὶ

Ἀδικία. ας. ἡ. iniuria, iniuſtitia, maleficium. Pro quouis peccato uſurpant ſacræ literæ.

Ἀδικοπραγέω. iniuriam facio.

Ἄδικος. ου. ὁ, ἡ. iniuſtus, uitiatus, corruptus.

Ἀδίκως iniuſtè.

Ἀδινός. ου. ὁ. frequẽs, tenuis, imbecillis, abundãs, miſerabilis, dulcis, ſuauis.

Ἀδινῶς. tenuiter, paulatim.

Ἀδιόδευτος. ου. ὁ. inuius.

Ἀδιοίκητος. ου. ὁ. non adminiſtratus.

Ἀδίοπος. ὁ. incuſtoditus. δίοποι enim nauium cuſtodes dicuntur.

Ἀδιόρθωτον. quod reſarciri non poteſt, incorrigibile.

Ἀδιόριστος. ου. ὁ. inexdefinitus, inexplanatus, indiſcretus.

Ἄδιψα. τά. quæ ſitim extinguũt, ſic ἄλιμα quæ famem prohibent.

Ἄδιψος. ου. ὁ. parum ſitiens.

Ἀδμής. ῆτος. ἡ. indomita.

Ἄδματος. ου. ὁ. καὶ ἀδμάτης. indomitus.

Ἀδμωλεῖν. ignorare.

Ἀδμωλία. ignorantia Callimacho.

Ἅδοι. ἀρέσκοι, Ionice ἀόρ. α. uerbi ἅδω.

Ἀδόκιμος. reprobus, inutilis.

Ἀδόκητος. inopinatus, incautus.

Ἀδοκήτως. inopinatè.

Ἀδοκίμαστος. ου. ὁ. obſcurus, ignobilis, nõ probatus. Ἀδοκίμαστοι ſunt hodie qui in curiam citra ſententiarum diſquiſitionem admittuntur principis mandato imperioſiore. Bud. Com.

Ἀδολεσχέω. μ. ήσω. π. κα. nugor, multa dico, contemno, ludo, exerceo, meditor. Genit.

Ἀδολεσχής. έος. ὁ. contemplatiuus, meditatiuus, nugator.

Ἀδολεσχία. ας. ἡ. garrulitas, nugatio, importunus ſermo, futilis loquacitas.

Ἀδόλεσχος. ου. garrulus, nugator, loquax, ἀδολέσχης. Bud. Com.

Ἄδολος. ου. ὁ, ἡ. dolo carens, nõ fucatus.

Ἀδόνητος. ου. ὁ. inconcuſſus.

Ἀδόξαστος. ου. ὁ. inſperatus.

Ἀδοξέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. καὶ

Ἀδοξέω. μ. ήσω. π. κα. gloria careo, ignominioſus habeor, ſermone hominum uituperor, malè audio. Opponitur τῷ εὐδοξεῖν. Item non honeſtum puto, παραιτοῦμαι. Ioſeph. lib. 9. ἄδοξ

ξαν ἀναίμακτι φάσκειν.
Ἀδοξία.ἡ. ignominia, infamia, deſpe= ctus;obſcuritas nominis.
Ἄδοξον.τὸ.humile.interpr.Quintil.
Ἄδοξος.ου.ὁ,ἡ. inglorius,infamis,abſur dus, inopinatus, præter opinionem.
Ἀδοξοῦντες.οἱ.quorum authoritas leuis eſt,inglorij,obſcuri,expuncti.
Ἀδορύληπτος.ου.ὁ,ἡ.inuictus.
Ἀδορυφόρητος.ου.non ſtipatus abſq; ſa= tellitibus.
Ἄδος.εος.τὸ.ſatietas.
Ἀδούλευτος.ου.ὁ.qui ſeruire nequit. Et ἀδούλευτος οἰκέτης, qui uni domino ſeruiuit,non iterum uenditus.
Ἄδουλος.ου.ὁ,ἡ.ſeruis carens, (tiens.
Ἀδούλωτος.ου.ὁ.inuictus,ſeruitutis impa
Ἄδρα.ας.ἡ.ciuitas Illyrica.
Ἀδρακής.εος.inuiſibilis,parum uidens.
Ἀδράνεια.ας.ἡ.inertia,ignauia,torpor, ἀ δράω.
Ἀδρανής.εος.ὁ,ἡ.imbecillis, tenuis,exi= guus, ut ἀδρανὴς ἀρρωστία, apud Gazã in Cat.tenuis ualetudo. Et ἐπὶ χρόνον ἀδρανῆ,apud eũdẽ, ad exiguũ tẽpus.
Ἀδρανία.ας.ἡ.imbecillitas.
Ἀδράστεια.ας.ἡ. Nemeſis,uindicta,inui= dia. Ἀπέη ἀδράστεια, abſit inuidia, Pla to Symp.
Ἄδραστος.ου.ὁ.infectus, ἄπρακτος. Item à quo fugæ locus non eſt. Eſt etiã proprium regis Argiuorum. unde ἀδραστίδης, ἀδραστιδῶν, & pleonaſ. ipſius ἀδραστιαδῶν.
Ἁδρέω.μ.ήσω. augeo. (ciæ.
Ἀδριανικαὶ ἀλεκτορίδες. Adrianæ galli=
Ἁδρόβωλος.ου.ὁ.craſſioris glebæ exiſtẽs.
Ἁδρομερὴς.εος.ὁ,ἡ.craſſis partibus con= ſtans.
Ἁδρός.ὁ.adultus,plenus,maturus,ſo= lidus,integer,grandis,robuſtus.
Ἁδροσύνη.ης.ἡ.plenitudo, abundãtia, exuberantia.

ΑΔ.

Ἁδρότης.ητος.ἡ.plenitudo,magnitudo.
Ἁδροχῶροι.q uberes regiones habitant.
Ἅδρυα.τὰ. naues ex unico trunco, po= ma.μονόξυλα,ἀκρόδρυα.
Ἁδρύνομαι.creſco,augeſco.
Ἁδρυνόμενος.ου.ὁ.maiuſculus.
Ἁδρύνω.μ.ῶ.π.κα. matureſcere facio.
Ἄδρυς.ύος.ὁ,ἡ.carens arboribus.
Ἀδρύφακτος.incuſtoditus,non circum= uallatus.
Ἀδυναμία.ας.ἡ.imbecillitas,impotẽtia.
Ἀδυνατέω.μ.ήσω.π.κα.inualidus ſum, praſtare non poſſum.
Ἀδυνατί.aduerb.impotenter.
Ἀδυνατέω.ἀδυνατέω.
Ἀδυνατία.ας.ἡ.impotentia.
Ἀδύνατος.ου.ὁ,ἡ. impotens, imbecillis, inualidus.
Ἀδυνάτως.impotẽter, grauè, difficile.
Ἀδύομαι.recuſo. (dens.
Ἀδυσώπητος.ου.ὁ,ἡ.inexorabilis, impu=
Ἄδυτος.ου.ὁ,ἡ.non occidens,ἄνευ δύσε ως. Ἄδυτος τόπος,apud Strab.
Ἄδυτον.ου.τὸ.adytum,locus arcanus in templis, quem temerè ſubire nefas erat. Ab α priu. & δύω,ſubeo.
Ἄδω.μ.ᾄσω,αόρ.ᾖσα.π.κα.canto.ᾄδω, proprie de uoce dicitur,ψάλλειν de in ſtrumentis.
Ἅδω.placeo.
Ἀδώνια.τὰ.fructus placidi.
Ἀδώνιον.ου.τὸ, ſimulachrum Adonidis & feſtum eiuſdem.
Ἀδωνισμός.ὁ.planctus in Adonidem.
Ἀδώρητος.indonatus.
Ἀδωροδόκητος, καὶ ἀδωροδόκηλος.incor= ruptus.
Ἄδωρον.ου.τὸ.malum donum, non mu= nus.Soph. ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα,κοὐκ ὀνή= σιμα.uide prouerb. Hoſtiũ munera, non munera.
Ἄδωρος.ου.ὁ,ἡ.indonatus.
Ἀδωρότατος.qui minimè corruptus eſt

·dónis.

Ἀδώροτος κριτής. incorruptus iudex.

Α Ε.

Ἀεί. ſemper, donec.

Ἄεδνος. ſine dote, cum multa dote, ἄφερνος, πολύφερνος, prout α uel priu. uel intenſ. acceperis. (ab ἄεθλον.

Ἀεθλεύω. pugno, laboro. ab ἄεθλον, quod

Ἀεθλητήρ. ῆρος. ὁ. certator, pugil.

Ἄεθλον. ου. τὸ. certamen.

Ἄεθλος. ου. ὁ. præmium. Varinus tradit, quòd ἄεθλος in maſcul. gen. ſignificet τὸν τόπον, καὶ τὸ ἀγώνισμα. in neutro uero gen. τὸ ἐπὶ ἀγῶνος διδόμενον.

Ἀεθλοσύνη. ης. ἡ. ἀγωνία. Item miſeria.

Ἀεί. ſemper, frequenter, ſubinde, identidem. Αἰὲν ἐόντες θεοί. dij immortales. Homericum eſt.

Ἀείδελος. idem quod ἀειδής. Ἀείδελον κακὸν, magnum malum, nunq̃ uiſũ.

Ἀείλμα. τὰ. ſplendida.

Ἀειδής. έος. ὁ, ἡ. obſcurus, nunquam uiſus, inuiſibilis. Item deformis, δυσειδής.

Ἀειδία. ας. ἡ. deformitas, ἀμορφία.

Ἀείδιον. τὸ. perenne, perpetuum.

Ἀειδίνητος. aſſidue circumactus.

Ἀείδω. μ. σω. π. κα. & contractione ᾄδω. cano. Poëtis apud Græcos hoc uerbũ tribui ſolet. Deducitur enim ab α intenſiua part. & εἴδω cognoſcere, ueluti omnium plane ſcientiam ſibi uendicarent poëtæ. Cæl. lib. 4. cap. 1.

Ἀεινὸς. ου. ὁ. ſempiternus, & ἀεινὸν, perpetuitas, quòd ſẽper in eodẽ cõſiſtat.

Ἀειθαλής. έος. ſemper florens.

Ἀεικαὶ. αἱ. μάχαι, ὁρμαί.

Ἀεικία. ας. ἡ. indecorum, contumelia.

Ἀεικέλιος. diſſimilis, aſper, indecens. Item miſer, contemptus.

Ἀεικίνητος. ου. ὁ. quod nunquã quieſcit.

Ἀεικής. έος. ὁ, ἡ. χαλεπὸς, ineuitabilis, indecens.

Ἀεικίζω. μ. σω. π. κα. deturpo, indecenter tracto.

Ἀεικῶς. indecenter.

Ἀειλογῆς. οἱ. uerboſi, reddendis rationibus obnoxij, apud Demoſthenem & Iſæum.

Ἀειλογία. ἡ. loquacitas, multiloquium. Significat etiam aut dicẽdæ cauſæ, aut rationis reddendæ neceſſitatem, ſine præſcriptione, aut temporis, aut perſonæ, aut rei iam iudicatæ & finitæ. Bud. Com.

Ἄειλος. ου. ὁ, ἡ. ſole carens, opacus. ἕλη enim ſolis ſplendor dicitur.

Ἀείμνηστος. ου. ὁ, ἡ. ſemper memorãdus, æterna laude dignus.

Ἀανίος. ου. ὁ, ἡ. idem ſignificat. Interdum noxius. ὁ χθονικὸς, βλαβερός.

Ἀείρω. eleuo, ſuſpendo.

Ἀειφανής. έος. ὁ, ἡ. ſublimis.

Ἀειφυγία. ας. ἡ. perpetuum exilium.

Ἀεκάζομαι. μ. σομαι. nolo.

Ἀεκάζω. μ. σω. π. κα. cogo.

Ἀεκήλια. τὰ. grauia, difficilia.

Ἀέκης. ητος. ἡ. inuoluntas.

Ἀέκητι. eminus, cõſultò, inuitè, præter ſententiam.

Ἀέκων. οντος. ὁ. inuitus.

Ἄελλα. ης. ἡ. procella, turbo.

Ἀελλής. έος. ὁ, ἡ. procelloſus, ferus, Home.

Ἀελλόθριξ. qui denſo eſt capillitio, aut uario.

Ἀέλλομαι. ſpiro.

Ἀελλόπους. οδος. ὁ, ἡ. uelox.

Ἀελλώ. όος. ἡ. Aello, una ex tribus Harpyis: ſic dicta quaſi εἶλαν ἄλλα, id eſt alienum tollens.

Ἀελπτέον. aduerb. diffidendum.

Ἄελπτος. ου. ὁ, ἡ. inſperatus.

Ἀέλπτως. inſperatò, præter ſpem.

Ἀέναος. ὁ, ἡ. ſemperfluens.

Ἀέντες. flantes. ab ἄημι τὸ πνέω.

Ἀέξω. αὔξω. ab ἔχω pro ἐλαύνω, in futuro ἄξω, unde ἀέξω.
Ἀεργηλος.ου.ὁ.iners, otioſus.
Ἀεργία.ας.ἡ.ceſſatio operis, inertia.
Ἄεργος.ου.ὁ,ἡ. otioſus.
Ἄεργος γῆ.ἡ κατεργασμένη, ἡ ἠροτριαμένη, ἀγεώργητος, nõ arata, nõ culta terra. Cui opponitur κάτεργος. Bud.Cõ.
Ἀέριον.aëreum, immenſum.
Ἀερίζω.μ.ισω.π.ικα. aërius ſum, aëria imitor.
Ἀέριος.ου.ὁ.aërius, ἀερόεις, obſcurus, profundus.
Ἀερονηχής.έος.ὁ,ἡ.in aëre natans. Nubiũ epitheton.
Ἀεροβατέω.μ.ήσω.π.κα.uerſor in aëre, aëriuago. Item ſuperbio. Ariſtopha. νεφελ. Ἀεροβατῶ, καὶ περιφρονῶ τὸν ἥλιον, ἀντὶ τοῦ ἐπιβαίνω τῷ ἀέρι, καὶ βέβηκα ἐν τῷ ἀέρι. id eſt (interprete D. Hierony.) Scando per aërem, & pluris me eſſe puto q̃ ſolem. Genit. uel accuſ.
Ἀερολέσχης.ου.ὁ,ἡ.ſublimis, in dicendo ſuperbus.
Ἀερόμελι.aërium mel, manna.
Ἀερομετρέω.μ.σω.π.κα.aërem metior.
Ἀερομιγής.έ.ὁ.permiſtus aëri.
Ἀεροπετής.ῦ.ὁ.in aëre uolans.
Ἀερόπορον.ου.τὸ.aëriuagum.
Ἀεροφοίτης.ου.in aere uerſans.
Ἄερσαχος.ου.ὁ.δρόσος.
Ἀερσίποδες.οἱ.celeres.
Ἀερσιπότητος.ου.ὁ,ἡ. in aere uolans. Epĩtheton araneæ, apud Heſiodum.
Ἀετάζειν.portare.
Ἄεσα. dormiui.
Ἀεσιφροσύνη.ης.ἡ.ſtultitia, amentia.
Ἀεσίφρων.ονος.ὁ,ἡ. amens, mente leuis.
Ἀέτειος. ου.ὁ.aquilinus.
Ἀετιδεύς.έως.ἡ. pullus aquilæ.
Ἀετίτης.ου.ὁ. aetites lapis.
Ἀετός.οῦ,ὁ. aquila: nomen generale ad omnes aquilarum ſpecies, de quibus Plin. li.10.ca.3. Ἀετοι quoq; & ἀέτωμα ſuperiorem ædiũ contignationem ſignificat, ſiue laquearium, Ariſtoph. in Au. de quo & Cæl. li.7.c.41.
Ἀετῶδες.more aquilino, aquilæ inſtar.

AZ.

Ἄζα.fuligo, puluis, uetus ſimus.
Ἀζαίνω. exicco.
Ἀζαλέος.ου.ὁ. aridus.
Ἄζαλος.ου.ὁ. in tempeſtatibus uerſatus. Item α priuatiue aut intenſiue ſumptũ, multi uel pauci uẽti, trãquillus.
Ἀζείδω. ferueo.
Ἄζευκτος.ου.ὁ.iniugatus, nõ coniunctus.
Ἄζη.ſitus, ſqualor.
Ἀζηνίς. lignum quoddã in curru.
Ἄζηλος.ου.ὁ,ἡ.quẽ nemo amat aut æmulatur, negligendus, & cõtemnẽdus.
Ἀζημίωτος.ου.ὁ,ἡ.indemnis, impunis.
Ἄζημος.ου.ὁ. uentus.
Ἀζησία.ας.ἡ.Proſerpina.
Ἀζῆται.proximi apud regem.
Ἄζητος.ὁ. uenerandus, auguſtus.
Ἀζηχὲς, aduerb. ualde reſonanter, inceſſanter.
Ἄζια.urbs Locrorum, qui cognominantur Ozolæ, etiam in Italia.
Ἄζοι.οἱ.ſeruorũ genus. Cæl.li.13. ca.41.
Ἄζομαι.ueneror, pudeſio, honorem exhibeo. Aliquando exuror.
Ἀζυγία.ας.ἡ. coniugij carentia.
Ἄζυξ.υγος.ὁ. nondũ coniugio aſtrictus.
Ἄζυμος.ου.ὁ,ἡ. infermentatus, ab α & ζύμη. Interdum nõ elatus, ſyncerus.
Ἄζω.ἀόρ. ἄζησα, καὶ ἀάζησα. ſicco, ſlo, per os ſuſpiro, nauſeo.
Ἀζωλέω.μ. ήσω.π. κα. iraſcor.
Ἄζωνος.ου.ὁ,ἡ.diſcinctus.

AH.

Ἄη.flauit, ἔπνευ. æolice pro ἄει, ab ἄω.
Ἀηδέω. laboro, ægre fero.
Ἀηδής. έος. ὁ, ἡ . iniucundus, moleſtus, acerbus, ingratus.

Ἀηδία.ίας.ἡ.triſtitia, iniucunditas.
Ἀηδίζομαι.non delector, triſtor.
Ἀηδὼν.όνος.ἡ.καὶ
Ἀηδὼς.όος. luſcinia, ab ἀεὶ & ᾄδω, quaſi ἀεάδων, perpetuò cantans, ubi ſemel inceperit. Huic enim aui diebus ac noctibus continuis 15 garrulus eſt ſine intermiſſu cantus. Plin. li. 10. ca. 29. Vſurpatur à Vergil. Quæ ſuauis cantat aëdon. Euripid. pro ligula tibiarũ metaphorice poſuit.
Ἀηδῶς.aduerb.inutiliter, iniucundè, illibenter.
Ἀήθεια.ας. ἡ. diſſuetudo, morum ruſticitas.
Ἀηθέσσω.deſueſco.
Ἀηθέω.ῶ.ήσω.deſueſco, non intelligo.
Ἀήθης.έος.ὁ,ἡ.deſuetus, inſuetus, ruſticus.
Ἄημα.τος.τὸ.tranquillitas, flatus.
Ἄημι.ſpiro.
Ἄηνα.τὰ.arbuſculæ infrugiferæ.
Ἄηνες.τὸ.uehemens, ſempiternum, miſerum.
Ἀήρ.έρος.ὁ, uel ἡ Hom. aër, caligo, uentus, ſpiritus, flatus modicus. Sunt qui ἀπὸ τοῦ αἴρειν dici uolunt, quòd terram ferat, uel quòd ab ipſa feratur: alijs magis placet ἀπὸ τοῦ ἄημι, quod ſpiro notat, deriuari.
Ἀέρσις.combuſtio, nebula.
Ἀήσυρος.poëtica dictio eſt. ἀσθενὴς, νωθρὸς, ἄδικος, ἀηδής.
Ἀήσυρον, τὸ.ſubtile, ſublime.
Ἀήτης.ου.ὁ.procella, ſpiritus, flatus, uentus. ab ἄω, poëtice.
Ἄητος.ου.ὁ.inſatiabilis, ingens.
Ἀήττητος.ου.ὁ,ἡ.inſuperabilis.
Ἀητεῖν.ſpirare.

ΑΘ.

Ἀθάλασσος οἶνος.uinum non dilutum aqua marina.
Ἀθαλάττωτος.ὁ.maris inexpertus, rudis rei nauticæ.
Ἀθάμας.αντος.ὁ. Hic in Comœdia inducebatur coronatus, & ut uictima quædam immolandus ob filiũ Phryxum. Vnde apud Ariſtopha. in Nebulis ait Strepſiades ad Socratem coronam ei efferentem, ἐπὶ τί στέφανον; οἴμοι σώκρατες, ὥσπερ με τὸν ἀθάμανθ᾽ ὅπως μὴ θύσετε. id eſt, Ad qd coronã? heu Socrates, Sic me, Athamanta quomodo, non ſacrificabitis.
Ἀθαμβής.έος.ὁ,ἡ.intrepidus.
Ἀθαμβεί.intrepidè.
Ἀθανασία.ας.ἡ.immortalitas.
Ἀθανατίζω.immortalem facio.
Ἀθάνατος.ου.ὁ.ἡ.immortalis. Ad animata ptinet, ἄφθιτος uero ad inanimata.
Ἄθαπτος.ου.ὁ,ἡ.inſepultus.
Ἀθάρα.ας.ἡ.farina, puls. uel ἀθάρη. ης. apud Ariſtoph.
Ἀθερίζω.uitupero, uiolo.
Ἀθάριοι.uirgines incorruptæ.
Ἀθάρσης.ὁ.trepidus.
Ἀθαυμαστί.aduerb. citra admirationẽ.
Ἀθέατος.ου.ὁ,ἡ.inuiſibilis.
Ἀθεεί.ſine deo.
Ἀθείαστος.ου.ὁ.non diuinus.
Ἀθερής.έος.ὁ, ἡ. exactus, ſplendidus. Item non curans.
Ἀθελβάζειν.colare.
Ἀθέλγω.mulgeo, colo, διηθῶ.
Ἀθέλυμνος.ου.ὁ.malus.
Ἀθέλω.nolo.
Ἀθυμβᾶν.laſciuire.
Ἀθεμέλιος.ου.ὁ.ſine fundamento.
Ἀθεμιστουργία.ας.ἡ.ſcelus.
Ἀθέμιστος.ου.ὁ,ἡ.καὶ
Ἀθεμιτός.ſceleſtus, nefandus.
Ἄθεος.ου.ὁ.impius, ſacrilegus. ſonat ad uerbum ſine deo, id eſt, qui nullum credit eſſe deum, atque adeò omnem uim diuinam tollit, in quorum albo erant Epicurus & Lucianus.

Ἀθεότης.ητος.ἡ.impietas.

Ἀθεραπευσία.ας.ἡ.neglectus, contemptus.

Ἀθεράπευτος.ου.ὁ,ἡ.uel ἀθεράπευτος, Xenoph. curabilis, ſine cibo, cura corporis carens.

Ἀθερήγγενος.νος.ὁ,ἡ.ſpicas ſiue ariſtas habens.

Ἀθερεῖν.attentiſſime inſpicere. Vide ſupra in α.

Ἀθέρες.ſpicæ ex area abiectæ. Ariſtas ſimpliciter interpretatur Gaza in Catone. Propriè tamen ex ſpicis quæ ſunt degeneres ἀθέρες Græcis uocari uidentur, ut eſt apud Aelianum lib. de prouidentia. Eos colligunt ſpicilegium facientes, qui uocantur σταχυάλογοι. Vnde ἀθερίζω.μ.σω.π.κα. paruipendo, reprobo, non pili facio. Eraſ. Chil. & Cæl. lib.14.ca.21.

Ἀθερίνη.ariſta. Item atherina apud Atheneum piſcis uilior, alio nomine dictus ariſtula.

Ἀθὴρ.ξ.cuſpis ariſtarum.

Ἀθέρωμα.ατος.τό.tuberculum in capite naſci ſolitum, teſte Celſo, plantæ ſimile, ut ex etymo apparet.

Ἀθεσία.ας.ἡ.tranſgreſſio.

Ἄθεσμος.ου.ὁ,ἡ.illicitus.

Ἀθέσφατος.ου.ὁ,ἡ.immenſus.

Ἀθετέω.reprobo, ſperno, caſſo, irrito, repello, reijcio, aſpernor. Sic Mar.6. διὰ τοὺς ὅρκους καὶ τοὺς συνανακειμένους, οὐκ ἠθέλησεν αὐτὴν ἀθετῆσαι, Propter iuſiurandũ eosq́; qui ſimul accumbebant, noluit eam reijcere. Et ad Galat.2. οὐκ ἀθετῶ τὴν χάριν τοῦ θεοῦ, Non aſpernor, non repello.

Ἀθέτημα.ου.τό.illicitum.

Ἀθέτησις.εως.ἡ.improbatio, reprobatio.

Ἄθετος.ου.ὁ,ἡ.irritus.

Ἀθεώρητος.ου.ὁ,ἡ.minime contẽplatiuus.

Ἀθεωρητί.ſine contemplatione.

Ἀθεώτερος.ου.ὁ.comparatiu. ab ἄθεος, magis impius.

Ἄθηλος.ου.ὁ,ἡ.uberibus inſuetus.

Ἀθήλωτος.ὁ.indomitus, aſper.

Ἀθηνᾶ.inuenitur pro genere tibiæ, quo uſus fuiſſe dicitur perſonãdis Mineruæ hymnis Nicopheles Thebanus.

Ἀθηνᾶ.ᾶς.ἡ.καὶ

Ἀθηναία.ας.poëtice, Minerua.

Ἀθήναζε.ad Athenas.

Ἀθῆναι & ἀττικὴ differunt. Nam ἀθῆναι urbis eſt nomen, ἀττικὴ uero tum urbis, tum regionis, authore Ammon.

Ἀθηναῖον.ου.τό.templum Mineruæ, locus ad quem poëtæ Græci ſua carmina ferebãt recitabantq́; ſicut poëtæ Latini in templo Apollinis, & muſarũ. D. Hieron. pro auditorio uſurpauit: Quando (inquit) omne athenæum ſcholaſticorum uocibus conſonabat.

Ἀθηναῖος.ου.ὁ.Athenienſis, ſed ἀττικὸς, qui Attica lingua utitur, ὁ ἀττικίζων.

Ἀθηναΐς.ἡ.olea, & ἀθηναία, olea ſilueſtris.

Ἀθήνη.ης.ἡ.Minerua, quaſi ἀθήλη, quod lactata non ſit. eſt enim è Iouis capite prognata.

Ἀθήνηθεν.de Athenis.

Ἀθήνησι.in Athenis.

Ἀθηνογέρων.οντος.ὁ.quaſi dicas ſenex ſcholaſticus, qui in ſenectute literis nauare operam incipit, ὀψιμαθής. Cõpoſita dictio ex ἀθηνὴ Minerua, quæ ſtudijs præeſſe dicebatur, & γέρων ſenex.

Ἀθὴρ.ῆρος.ὁ.acutus.

Ἀθήρα.genus pultis ex lacte & tritico.

Ἀθήρευτος.ου.ὁ,ἡ.inuenatus, ſine feris.

Ἀθηρόγλωσσος.ου.ὁ.eloquens.

Ἄθηρος.ου.ὁ.ſine feris, ut ἄθηρος χώρα, Plutarch.

Ἀθηρηλοιγὸς.οῦ.ὁ.uentilabrũ, flabrum.

Ἀθησαύριστος. ὁ. prodigus, qui nihil recondit in craſtinum.

Ἀθήτευτος. nemini mercenarius, ὁ μηδενὶ ἐπὶ μισθῷ δουλεύων.

Ἀθίγγανοι. ων. οἱ. nihil uolens accipere. Sectæ cuiuſdam nomen.

Ἄθικτος. ου. ὁ. intactus, ſceleſtus, immaculatus apud Plutarchū.

Ἀθλεύω. exerceo, tolero, uitam ſeruilem duco, aduerſa fero.

Ἀθλέω. μ. ήσω. π. ηκα. certo.

Ἄθλημα. ατος. τό. certamen athletarum.

Ἄθλησις. ιος. ἡ. luctatio.

Ἀθλητήρ. ῆρος. ὁ. expertus certando.

Ἀθλητής. οῦ. ὁ. pugil, uel luctator, certator. Latini hac dictione tanquam natiua utuntur, niſi quòd uocatiuū græcū noīatiui loco uſurpāt, Macedonū ac Theſſalorum conſuetudine. Pollux hoc nomine gymnicos omneis intelligit, id eſt παλαιστὰς, δρομεῖς, πύκτας δισκοβόλους, & ἁλτικούς. id eſt luctatores, curſores, pugiles, diſcum in ſublime iaculantes, ſaltus pernicitate contendentes.

Ἄθλιος. ου. ὁ. miſer, ærumnoſus.

Ἀθλιότης. ητος. ἡ. miſeria.

Ἀθλοθέτης. qui ludos præbet, & præmiū certātibus proponit, βραβευτὴς & ἀγωνοθέτης. Ammon. tradit agonothetas eſſe τῶν μουσικῶν, athlothetas uero τῶν γυμνικῶν. Verum ἀθλοθέται (inquit Bud.) erant iudices & arbitri, quare ἀθλοθετεῖν etiam ſignificat ἀγωνοθετεῖν. Dionyſius ſeruatorem noſtrum ἀθλοθέτην uocat, &

Ἀθλοθεσίαν, uitam euāgelicam, ab ipſo iudice & athlotheta inſtitutā & propoſitā. Item certaminis cura apud Ariſtophan. Item mutua depoſitio utriuſq; certantium, ἀντικαταθέσεις. Dicitur etiam ἀθλοθεσία.

Ἆθλον. ου. τό. præmium certaminis, ſiue athletæ.

Ἆθλος. ου. ὁ. certamen.

Ἀθλοφόρος. ου. ὁ. præmium ferens.

Ἄθολος. καὶ

Ἀθόλωτος. ου. ὁ, ἡ. illimis.

Ἀθορύβητος. ου. ὁ. καὶ

Ἀθόρυβος. imperturbatus, ſine perturbatione.

Ἀθορύβως. ſine tumultu, tranquillè, citra ſtrepitium.

Ἄθραι. αἱ. minæ, contentiones.

Ἄθρας. currus, Rhodijs.

Ἄθραυστος. ου. ὁ, ἡ. inuulneratus, infractus, non friabilis.

Ἀθρέω. μ. ήσω. π. ηκα. uideo, conſtanter circumſpicio.

Ἀθρηνί. citra lacrymas.

Ἀθρήμματα. τὰ. munera à cognatis miſſa nouis nuptis apud Lesbios.

Ἄθριξ. ιχος. ὁ, ἡ. carens capillis.

Ἀθρίψ. ιπος. uermiculus, ut coſſus, ut tinea & teredo, qui & θριπόδεστος à Theophraſto appellatur. Bud.

Ἀθροίζω. μ. σω. π. κα. congrego, colligo, accumulo.

Ἄθροισις. ιος. ἡ. congregatio.

Ἄθροισμα. ατος. τό. καὶ

Ἀθροισμός. οῦ. ὁ. aceruus.

Ἀθρόον. repente.

Ἀθροιστικός. ου. ὁ. turbatio.

Ἀθρόος. ου. ὁ. καὶ

Ἄθροος. denſus, conſertus, ſimul omnia, congregatus; repentinus, frequens.

Ἀθρόως. comprehenſim, ſtatim, collectim, cumulatè. Cicero, Et ut ſemel omnia complectar. id eſt, ἀθρόως. Idem, Vt iam liceat una comprehenſione omnia complecti.

Ἀθρύπτος. ου. ὁ, ἡ. uirilis, ineffœminatus.

Ἀθρύπτως, καὶ ἀντηρῶς διατάττειν. dure atq;

auſterè uitam agere apud Plutarch.

Ἀθάσος. ου. ὁ, ἡ. *profanus.*

Ἀθυμέω. μ. ήσω. π. κα. *triſtor, animum deſpondeo, animum deijcio.*

Ἀθυμία. ας. ἡ. *triſtitia, dolor, anguſtia, animi deiectio.*

Ἄθυμος. ου. ὁ. *triſtis, puſillanimis, ignauus, deſperans.* Vnde ἀθύμως ἔχω πρὸς τὴν τῶν φίλων κτῆσιν, *deſpero amicos habere.*

Ἀθυρεύειν. *ſaltare, ludere.* Proprie de *pueris qui foris diſcurrũt. ab* α *priu.* ☧ θύρα, *ianua.*

Ἄθυρμα. τος. τὸ. *ludus. unde*

Ἀθυρμάτιον, apud Lucian. de Cyclope *loquens,* ἔφερε δὲ ὁ Κύκλωψ ἐν ταῖς ἀγκάλαις ἀθυρμάτιον. *Ideſt, delicias ſuas.*

Ἀθυρογλωσσία. ας. *linguæ incõtinentia.*

Ἀθυρόγλωσσος. ου. ὁ. *garrulus, loquax, lingua effreni.*

Ἄθυρος, ἄπιστος, ἄναρχος. Herodian. παιδίον ἄθυρον, *puer ludibundus,* Polit. *interprete.*

Ἀθυροστομία. ας. ἡ. *dicacitas.*

Ἀθυρόστομος. ου. ὁ. *qui linguæ temperare non poteſt.*

Ἀθύρω. *ludo.*

Ἀθύσσω. *miſceo, alapis percutio.*

Ἀθῷος. ου. ὁ. *damni expers, inſons, innocens, ſine offenſione, indemnis, innoxius.*

Ἄθῳος. Iouis epitheton, ab Atho monte.

Ἀθώπευτος. ου. ὁ. *inadulabilis, immitis.*

Ἀθωράκιστος. ου. ὁ. *inermis.*

Ἄθως. ω. ὁ. *mons Thraciæ.*

Ἀθόω. *abſoluo, immunem facio, nõ mulcto, extermino.*

Ἀθῴως. *citra damnum, innocenter.*

Ἀθώωσις. εως. ἡ. *impunitas, ut fugientium ad templa.*

ΑΙ.

Αἶ ☧ αἶ. *heu. hinc Aiax dictus.*

Αἴ *utinam, pro* εἴθε *p apocopen,* εἴθε.

Αἰ. *articulus fœm. gen.* Homer. *pro illæ* ☧ *aliquæ utitur.*

Αἶα. ας. ἡ. *terra, pro* γαῖα *per ablationem* τοῦ γ.

Αἴαγμα. τὸ. *lamentatio.*

Αἰάζω. μ. άσω. *lamentor, clamo.*

Αἰαίη. Medea. Inſula quoq; Circes eodem nomine appellatur.

Αἰκίζω. *uerbero.*

Αἰανός. οῦ. ὁ. *niger, difficilis.*

Αἰβοῖ. *heu,* φεῦ, *indignantis, interdũ admirantis eſt.*

Αἰγάγρος. ου. ὁ. καὶ

Αἴγαγρος. ου. ὁ. *caprea.*

Αἰγανέη. ης. ἡ. *iaculum, ſpiculum.* Euſtath. *ſcribit iaculi leuioris eſſe ſpeciem,* ἀπὸ τοῦ ἄγαν ἵεσθαι, *quòd longius mittatur, uel quòd ancyle (id autem ſignificat iaculi anſam, id eſt* λαβὴν) *ex pelle concinnaretur caprina.*

Αἴγα. ον. *utinam, enim.* Heſych.

Αἶγε. *illæ.*

Αἴγεος. ον. *caprinus.*

Αἴγειρος. ου. ἡ. *alnus, arbor quæ populus nigra uocatur: alba uero populus dicitur* λεύκη.

Αἰγέη. ης. ἡ. *pellis caprina.*

Αἰγιάλεια. ας. ἡ. *uxor Diomedis.* Hoc nomine etiam Peloponeſus eſt appellata.

Αἰγιαλίδες. αἱ. *membranæ in oculis natæ, aut cicatrices oculorum ſubalbidæ.*

Αἰγιαλός. οῦ. ὁ. *littus.* Item in littore habitans. Vnde Achaia propter urbes in littore diſpoſitas antè αἰγιαλὸς uocata eſt, teſte Plin.

Αἰγιαλώδης. εος. ὁ, ἡ. *littoralis, in littore habitans.*

Αἰγιβότης. ου. ὁ. *caprarius.*

Αἰγίβοτος. ου. ὁ. *capras paſcens, terra montoſa.*

Αἰγίζω. μ. ίσω. π. κα. capras paſco, dilanio, ſlo uehementius.

Αἰγιθαλός. οῦ. ὁ. parus auis.

Αἴγιθος, & αἰγίθος. auis quæ et ægithus, uel ſalus latinè appellatur.

Αἰγίλουρος. feles, pro αἴλουρος.

Αἰγίλιψ. ιπος. locus altus. unde αἰγίλιψ πέτρη, ἀπὸ τοῦ αἶξ καὶ λείπειν, ut quò præ altitudine aſcendere non poſsit capra.

Αἰγίλωψ. ωπος. ὁ. auena, & abſceſſus in maiore angulo oculi, curatu difficilis antequam rumpatur.

Αἴγιμαρος. inſula Libyæ, unde

Αἰγιμορίτης. gentile nomen.

Αἰγιναῖα. τά. grandia rerum uenalium onera. Deductum putant ab Attico talento, quod in Aegina inſula maximum erat. Vnde αἰγιναιοπῶλαι mercium id genus uenditores. Nam eſt ibi factum emporium, ob inſitam loci ſterilitatẽ hominibus, maritimam negotiationẽ obeuntibus. Vnde (inquit Strabo) miſcellaneum onus, Aeginæam dicimus mercaturam. Cæl. lib. 1. cap. 57.

Αἰγίοχος. ου. ὁ. αἰγιήοχος. Iouis epitheton, ab ὀχῶ, & αἶγος, quia nutritus à capra: uel ab ἔχειν, tenere, & αἰγίδος, quoniam ægide utatur.

Αἰγίπαν. νος. ὁ. ſemicaper, Pan.

Αἰγίποδες. οἱ. capripedes, Satyri.

Αἰγίς. ιδος. ἡ. ægis, ſcutũ Iouis, ut Iliad. δ. aut Palladis, ut Iliad. ε. Item tegmen quo Libyes utuntur. τὰ τῶν στρατευμάτων δικτύα αἰγίδα, καὶ ὑπὸ λιβύων, αἰγαῖαι ἐκαλοῦντο. Item καταιγίς, turbo uenti, procella. Apud Dionyſium & Pauſaniam rete ex coronis contextum, cuius uſum non explicant. Cæl. laneas ab eis intelligi coronas probabile putat, lib. 10. ca. 6.

Αἴγιον. ciuitas Achaiæ, unde

Αἰγιεύς. ciuis illius oppidi.

Αἴγλη. ης. ἡ. placentæ genus.

Αἴγλη. ης. ἡ. ſplendor, Luna.

Αἰγλήεις. ήεντος. ὁ. ſplendidus.

Αἰγοβόσκος. ου. ὁ. paſtor caprarum.

Αἰγοθήλας. ὁ. caprimulgus auis.

Αἰγόκερως. ωτος, ὁ. capricornus, fœnum græcum.

Αἰγοκέφαλος. ου. ὁ. capriceps auis.

Αἰγονόμος. caprarum ductor, qui capras paſcit, locus capris paſcendis accommodus.

Αἰγοφάγος. cognomen Iunonis apud Spartanos, quòd capræ ibi illi immolarentur.

Αἴγυλος. ου. ἡ. abſceſſus inter nares, & maiorem angulum oculorum, per quem pituita aſsiduè diſtillat: & ſi negligatur, ad oſſa uſq; dehiſcit in fiſtulam.

Αἰγυλώπη. ης. ἡ. abſceſſus eſt puſillus oblongusq; ſub ipſum palpebræ torulum, hoc eſt (ut ait Celſus) ſuper pilorum locum. Dicitur etiam κριθή.

Αἰγυπιός. οῦ. ὁ. uultur uel ſaltem ſpecies uulturis.

Αἰγυπτιάζειν. aſtutè agere, & nequiter, impoſtorem agere, fallere. Nam Aegyptij uelut impoſtores, & fallaces, malè audiebant. Accipi item nonnunquam ſolet pro adurere, denigrare, ut in hoc carmine, Χροιὰν δὲ τὴν σὴν ἥλιος λάμπων φλογὶ αἰγυπτιάσει.

Αἰγυπτιστί. ſceleratè.

Αἰγύπτιος πλινθοφόρος, de ſordido atq; infimæ ſortis homine dicebatur. Eraſ. Chil.

Αἰγύπτιος δικαστής. pro iudice integro atq; incorrupto, prouerb. Cæl. lib. 12. cap. 46.

Αἰγώλιος. ὁ. ulula.

Αἰγών. ῶνος. ὁ. caprile.

Αἴγωπος. habens oculos caprinos.

Ἀΐδας. ου. ὁ. ſepulchrum, Pluto, inferi.

Ἀϊδὲς. τὸ. incomprehenſibile.

Αἰδέσιμος. ου. ὁ. uenerabilis, uerendus, uenerandus. Dicitur quoq; αἰδέσιμον inuiolatū, & in quo ſupplicibus ius aſyliæ conſtabat, ἄσυλον. Αἰδεῖος etiam in hac ſignificatione uſurpatur. Bud. Com.

Αἰδεσιμότης. τος. ἡ. uerecundia, ueneratio.

Αἰδέω. μ. αἰδέομαι. ueneror, uerecundor, ἐντρέπομαι, obſeruantia proſequor, reuereor, erubeſco. Interdū ſignificat idem quod πείθομαι, placor, iniuriam remitto, iram condono, διαλλάσσομαι, συγγινώσκω. Sic apud Gregor. φιλίαν αἰδεῖσθαι ἀιδὼς appellatur is, qui in tempore rationem habere amicitiæ noſſet, & amico exorabilem ſe præbere. Significat item placare & exornare. Ex quo fit, ut & exorans & exoratus αἰδεῖσθαι dicantur. Bud. Com.

Αἴδεσις. εως. ἡ. ideſt uenia, & miſericordia, & perſonæ periclitantis reſpectus, ultionis animaduerſionisq; remiſsio, Demoſt. Lege.n.olim licebat cædis nō uoluntariæ crimen euadere, ſi is qui cædis reus erat, quendam ex conſanguineis precibus exorare potuiſſet, & ad clementiā adducere: cuiuſmodi exorata placabilitas αἴδεσις uocabatur. Bud. Com.

Ἀΐδηλος. ὁ. obſcurus, ἄδηλος. Item nocuus, exitioſus, ſæuus, Iliad. ε. pro ἄδηλος per pleonaſmum. Ἀΐδηλον πῦρ, παρὰ τὸ ἀ στερητικὸν, καὶ ἴδειν, quod nunquam quieſcat, & ſemper in motu ſit.

Αἰδημόνως. uerecunde, reuerenter.

Αἰδήμων. ονος. ὁ. uerecundus. Athen. de Iſocrate, ὁ τῶν ῥητόρων αἰδημονέστατος, Inter rhetores maximè uerecundus. Ariſtot. in 2. Ethic. τὴν αἰδημοσύνην in uirtute ponit, mediūq; facit inter καταπλῆγα & ἀναίσχυντον, id eſt attonitum & impudentem.

Ἀΐδης. ου. ὁ. infernus, Pluto, ab α priu. & ἴδω uideo, quòd omnia ibi ſint tenebricoſa, neq; quicquā uidere liceat.

Ἀΐδιμος. ου. ὁ. ſempiternus.

Ἀΐδιος. ου. ὁ. æternus.

Ἀϊδιότης. τος. ἡ. æternitas.

Ἀϊδίως. ſempiternè.

Αἰδνός. ου. ὁ. inflexibilis, tenebroſus.

Αἰδοῖα. τὰ. pudenda.

Αἰδοικά. τὰ. quæ pudendis adnaſcuntur.

Αἰδοῖον. ου. τὸ. teſticulus, penis.

Αἰδοίαλγος. ου. ὁ. morbus pudendorū, ut ſatyriaſis & priapiſmus.

Αἰδοῖος, pro αἰδέσιος, uenerabilis, caſtus, reuerendus.

Αἰδοῖος ἱκέτης. ſupplicator, dignus qui exoret quod petit.

Αἰδοιώδης. εος. ὁ, ἡ. genitalis ſpeciem referens.

Αἶδος. εος. τὸ. reuerentia.

Ἀϊδόσδε. ad infernum, aduerb.

Αἰδοῦμαι. pudeſio.

Ἀϊδοφόνοι. οἱ. qui nullis iam ſunt uiribus, quaſi propinqui Plutonis ſpeluncæ.

Ἀϊδρεία. ας. ἡ. imperitia.

Ἄϊδρις. ιος. ὁ, ἡ. inſcius.

Ἀϊδρὸς. ὁ. perſpicuus.

Ἀΐδυλος. ὁ. audax, temerarius.

Αἰδωνεύς. έος. ὁ. infernus, Pluto.

Ἀΐδω. canto ut gallus.

Αἰδώς. όος. ὁ. pudor, φόβος τῆς ἀδοξίας (ut definiūt Stoici) metus infamiæ. Aiunt quidam hoc nomine ſignificari non pudorem eum ob ſcelera perpetrata, quē αἰσχύνην proprie uocari uolunt: ſed pudorem illum ingenuum cum obſeruantia quadam

coniunctum, cuiuſmodi eſt pudor filiorum erga parenteis.

Αἰεί. ſemp. cōtinue, repente, ſimul. ἀεί, αἰὲν, αἰὲς, ἀεὶ, αἰεὶ, αἰὲν, αἰὲν, ἀΐ. ἠδ, αἰὲ, ἀεὶ, ἀὲς, oēs hæ uoces idē ſignificant.

Αἰειγενέτης. ε. ὁ. ſemper exiſtens, uel potius ſemper generās. Iones enim pro εἶναι, γενέσθαι utuntur.

Ἀειναῦται. apud Mileſios dicti ſunt potentiores, quòd ſemper in nauibus conſultarent. Damaſenore enim, ac Thoante tyrannis exactis, ſodalitates duæ urbem obtinuerunt: harum altera πλουτὶς, altera χειρομάχα dicebatur. Sed cum potentes dominarentur, et ſodalitatis ſuæ res aſciuiſſent, ueriti ne quando à diuerſa factione opprimerentur, conſcenſis nauibus, et procul à terra progreſſi, maximis de rebus conſultabant, proinde ἀειναῦται appellati. Cæl. Calcagninus.

Ἀειφανεῖς. οἱ. ſempaſiones aues, omnib. enim anni temporibus cōſpiciūtur.

Ἀέλιοι. mariti duarū ſororū cognati.

Αἰένυπνος. mortis epithet. ſomnolētus.

Αἰετός. ὁ. ἀετός. aquila.

Αἰζηός. οῦ. ὁ. iuuenis, florens.

Αἰήτης. ου. ὁ. Aeēta, rex Colchorum.

Αἰθαλή. ῆς. ἡ. cinis.

Αἰθαλίωνες. οἱ. cicadarum epith. quòd æſtus ardore imprimis gaudeant.

Αἰθαλόεις. όεντος. ὁ. ardens, exuſtus. Vulcani epitheton eſt, quaſi fuliginoſus deus.

Αἰθαλοκαμπίαι. αἱ. fumi, impoſturæ.

Αἴθαλος. ὁ. fuligo, fauilla, genus æris, ſiue petra ex qua fit ignis. Item ardens, exuſtus, apud Pindarum.

Αἰθαλόω. ῶ.

Αἰθαίνω. ardeo, comburo.

Αἰθαλώδης. εος. ὁ. fuliginoſus.

Αἴθε. utinam. In hoc differt ab ὄφελον (teſte Ammon.) quòd perſonas non diſtinguat, unde ut perſonæ diſtinctio indicetur, ὄφελον illi coniungi ſolet. Homer. Iliad. α. αἴθ' ὄφελες παρὰ νηυσὶν ἀδάκρυτος, καὶ ἀπήμων, ἧσθαι.

Αἴθοψ. οπος. ὁ. urens, ardens.

Αἰθέριος. ου. ὁ. æthereus.

Αἰθήρ. έρος. ὁ. uel ἡ. apud Pindarum & Homerū, æther, claritas. Dictum ἀπὸ τοῦ αἴθειν, uel ἀπὸ τοῦ ἀεὶ θεῖν, à perpetuo motu. Apuleius, Aetheris (inquit) appellatione, cœlum ipſum, ſtellæq́; , omniſq́; ſyderea compago intelligitur, non, ut quidam putant, quòd igneus ſit et incenſus, ſed quòd curſibus rapidis ſemper rotetur.

Αἴθει. utinam.

Αἴθικες. populi Macedoniæ, quorū meminit Homer. in Catalogo.

Αἴθινος. aptus comburi, ut αἴθινα ξύλα. Item mordax, niger.

Αἰθιοπεύς. ῆος. ὁ. æthiops.

Αἰθίοψ. οπος. ὁ. æthiops, ab αἴθω cremo, & ὤψ aſpectus, quòd ſolis uicinitate torreatur.

Αἴθμα. τό. eſca.

Αἴθωνες. οἱ. αἰθόλικες. propriè ſunt phlyctænæ, id eſt puſtulæ ex igni, φλυκτίδες, puſtulæ rubeæ in ſumma cuti, exanthemata.

Αἶθον. λαμπρὸν, ignitū, nigrum, ardēs, ſplendidum.

Αἴθοπα οἶνον. appellat Homer. quaſi fumicalidū, id eſt natura ignitum, quòd ſemina quædam caloris in ſeſe habeat, ſitq́; natura ignitum, non (ut alij) propter colorem. Gell. lib. 17. cap. 8.

Αἶθος. εος. τό. καῦμα, æſtus. calor.

Αἴθουσα. ης. ἡ. porticus. Vulgo ein ſchopf ſummer loub.

Αἴθοψ. οπος. ὁ. ardens. Αἴθοψ καπνός. fumus, qui dum materia aliqua uritur, fit.

Αἰθριάζω. μ. άσω. π. κα. tempeſtatem fero, ſub dio diuerſor.

Αἴθρα. ας. ἡ. æthra, ſplendor aëris, aër.

Αἰθρηγενέτης. ου. ὁ. καὶ

Αἰθρηγενής. έος. ὁ, ἡ. ſerenificus, ſudificus: quaſi ſudum, ſiue ſubudum reddens aërem. Boreæ epitheton, ſiue quia frigus efficit, quod Homerus αἴθρην uocat. Fauſtus, Frigentem & boream durat, zephyrumq́ repentem. Siue αἰθρίαν, id eſt ſerenitatem. auſtrales enim nubes diſcutit. Columella, Nec tam nubifugo borea Latonia phœbe Purpureo radiat uultu.

Αἰθρία. ας. ἡ. ſerenitas.

Αἰθριανός. ὁ. matutinus.

Αἰθριοκοιτέω. μ. ήσω. dormio ſub dio.

Αἴθριος. ου. ὁ. ſerenus, illuſtris.

Αἶθρος. ου. ὁ. frigus.

Αἴθυια. ας. ἡ. merga auis.

Αἰθύσσω. μ. ξω. π. χα. calefacio, extendo, iacio, concutio.

Αἴθυγμα. τὸ. impetus, ὅρμημα ἐπὶ πυρὸς.

Αἴθω. μ. σω. uro, incendo, ardeo.

Ἄϊθω. expiro.

Αἴθων. ωνος. ὁ. ardẽs, ſplendidus, niger. Interdum uirilis, bellicoſus. Interdum elaboratus, ut σίδηρος αἴθων. Eſt etiam unus equorum ſolis.

Αἴκα & αἴκε. ſi, poëtice, pro ἐὰν, αἴκε. Dores ε uertunt in αι.

Αἰκέβεως. ſi utiq. ἄπυ, ἰδάως.

Αἴκεποκα. ſiquando ubi, quò, ſicubi. ἄν ποτε, ἐάν ποτε.

Αἰκάζω. μ. άσω. π. ακα. uoco.

Αἰκάλλω τὸ ἀπατῶ. decipio, adulor.

Αἰκή. ἡ. impetus.

Αἰκία. ας. ἡ. flagellatio, uerberatio. Propriè cui conuicia non præceſſerunt, ærumna. ſupplicium. Αἰκίας δίκη, actio iniuriarum ob uerbera. Bud. Com. (do.

Αἰκίζομαι. cõtumelia afficio, flagris cæ-

Αἴκισμα. τὸ. flagrum, percuſſio.

Αἰκίζω. uerbero contumelioſe.

Αἰκισμός. ου. ὁ. αἰκία.

Αἴκολος. turpis.

Αἰκτήρ. ῆρος. ὁ. impetuoſus.

Αἴκτος. ου. ὁ. ingens, ineffabilis.

Αἰκῶς. ὑβριστικῶς, crudeliter, contumelioſe.

Αἴλινον. τὸ. lugubris quædam cantio, genus lamẽtationis altæ & accutæ, ut inquit Sophoclis interpres.

Αἰλινός. οῦ. ὁ. miſer.

Αἴλιος. affinis.

Αἴλουρος. ὁ. feles, catus. παρὰ τὸ αἰόλλειν τὴν οὐρὰν.

Αἷμα. ατος. τὸ. ſanguis.

Αἱμακουρίαι. αἱ. parentationes mortuorum, Dorice, quaſi animæ mortuorũ ſanguine ſaturentur.

Αἱμαλωπίς. color ſanguinem præ ſe ferens, concrementum ſanguinis.

Αἱμαλώψ. ῶπος. ὁ. cruentum uirus.

Αἱμασιά. ᾶς. ἡ. ſepes ſpinoſa, ἀπὸ τοῦ αἱμάσσειν. Proprie maceria ſine luto cementorum.

Αἱμάτη. culter.

Αἱματηρός. ὁ. αἱματόεις.

Αἱματία. ας. ἡ. obſonij genus, genus farciminis ex ſanguine, à cruore appellatum.

Αἱματίζω. μ. ίσω. π. ικα. cruorẽ moueo.

Αἱματινός. οῦ ὁ. ſanguineus.

Αἱματίτης. lapidis nomen, à ſanguinis colore, uel uirtute atq; effectu, nimirum quòd ſanguinẽ deprimat. Plin. lib 36. cap. 20.

Αἱματόεις. όεντος. ὁ, ἡ. cruentus.

Αἱματοπότης. ὁ. ſanguinipota. Proprie de dracone dicitur.

Αἱματόφυρτος. ὁ, ἡ. plenus ſanguine, & curuus. De uenis dicitur apud Hyppocrat.

Αἱματόω. μ. ώσω. π. ωκα. καὶ

Αἱματόω.

Αἱμαχτάω. καὶ

Αἱμάττω. μ. ξω. π. χα. lanio, cruento, ſanguine conſpergo, & polluo, occido.

Αἱματώδης. ὁ καὶ ἡ. cruentus.

Αἱματωπός. οῦ. ὁ. ſanguinarius, oculos cruentos habens.

Αἵμιον. σφάγιον.

Αἵμνιον. uas quo excipitur ſanguis.

Αἱμόκερχνα. ſanguinis miſsio, uel effuſio. Nam κερχνᾶν ponitur ἐπὶ αἵματος ἐκχύσεως, pungere.

Αἱμομίκται. inceſtuoſi, inceſti.

Αἱμονία. ας. ἡ. Theſſalia & Epheſus.

Αἱμοπτοϊκός. οῦ. ὁ. excreans ſanguinem.

Αἱμοῤῥαγία. ας. ἡ. copioſi ſanguinis effuſio.

Αἱμοῤῥοέω. ſanguine fluo, ſanguinis fluxum patior, unde αἱμόῤῥους, mulier menſtruata.

Αἱμοῤῥοΐς. ίδος. ἡ. hæmorrhois, morbus, id eſt ſanguinis fluxus, exitus cum per anguſtum luctatur, ut in ſectione uenæ, uarices, mariſcæ. Etiã αἱμοῤῥοΐδας morbum ſedis interpretatur Hermola.

Αἱμόῤῥοος. ſerpentis nomen.

Αἱμός. ὁ. nemus, arbuſtum.

Αἱμοφόρυκτος. ου. ὁ, ἡ. cruentatus.

Αἱμοχαρής. έος. ὁ, ἡ. ſanguine gaudens.

Αἱμυλία. ας. ἡ. facundia, illecebræ, ſermonis lepiditas.

Αἱμύλι❍ς. ου. ὁ. καὶ

Αἱμύλος. ὁ. facetus, blandus, uarius, diſertus.

Αἱμωδεῖν. ου. ὁ. καὶ

Αἱμωδιᾶν. obſtupeſcere dentibus ex acerborum fructuum eſu, aut ſtridore quopiam, qui etiam gingiuas infeſtat.

Αἱμῶ. τοὺς ὀδόντας ἀλγῶ, dẽtibus doleo.

Αἱμωδία. ας. ἡ. dentium ſtupor ex eſu pomorum immaturorum.

Αἵμων. ονος. ὁ. cruentus, expertus.

Αἱμωπός. οῦ. ὁ. ſanguinarius cruentus.

Αἰναρέτης. οῦ. ὁ. grauis uirtute.

Αἰνεάδαι. οἱ. æneadæ.

Αἴνεσις. ι❍ς. ἡ. laudatio.

Αἰνετός. οῦ. ὁ. laudabilis.

Αἰνέω. μ. ἐσω. καὶ ήσω. laudo. Hinc Aeneam illum dictum oſtendit Homer. in hymno Veneris: τῷ δὲ καὶ αἰνείας ὄνομ' ἔσσεται, οὕνεκά μ' αἰνὸν ἔσχεν ἄχος.

Αἴνιγμα. τος. τό. uel αἰνιγμὸς Ariſtoph. ænigma, quæſtio obſcura, ſermo nodoſus, & inuolutus. Latini antiqui ſcirpos appellauerũt, ut Gellius ſcribit lib. 12. cap. 6. per antiphraſim fortaſſe, quemadmodum etiam bellum dicitur, quaſi minime bellũ & bonũ.

Αἴνιγμα γαλήνης. indicium, alluſio tranquillitatis.

Αἰνιγματιστής. οῦ. ὁ. qui loquitur per ænigmata, resq; per ſe dilucidas data opera obſcurat, cuiuſmodi ſunt carmina Lycophronis. Eraſ.

Αἰνιγματώδης. εος. ὁ. ænigmaticus.

Αἴνομαι. laudo.

Αἰνικτά. τὰ. obſcura.

Αἰνίττω. καὶ

Αἰνίττομαι. μ. ίξομαι. obſcurè loquor, innuo latenter (ut fit in tabula Cebetis) ænigmate oſtendo & ſignifico, coniecto apud Sophocl. Αἰνίττεται τὸν πέτρον, taxat petrum, Plutar. in Placi. ἀδήλως ὑποσημαίνει. Αἰνίττονται μεταφοραί, ænigmaticæ orationi translationes congruũt. Ariſt. Rhet.

Αἰνόγαμος. ου. ὁ. infelix nuptus.

Αἰνόμορος. ὁ. grauiter moriturus.

Αἰνοπαθής. έος. ὁ, ἡ. grauiter affectus.

Αἶνος. ου. ὁ. laus, gloria. Item apologus, prouerbium Αἶνον Aphthonius in progymnaſ. ſimpliciter μῦθον, id eſt fabulam uocat. Huic ſunt (ut ait) uaria ex inuentoribus cognomina, συβαριτικός, κίλιξ, κύπριος, αἰσώπειος. Quintil.

αἶνον dit à Græcis appellatum ἠθικὸν μυθικὸν, & αἰσωπικὸν, à Latinorum nonnullis apologationem, non ſatis in uſum recepto nomine: additq; hoc à parœmia diſcrepare, quòd αἶνος totus ſit apologus, παροιμία autem ſententia breuior, ut apud Heſiod. Νῦν δ' αἶνον βασιλεῦσ' ἐρέω, φρονέουσι καὶ αὐτοῖς. ὧδ' ἴρηξ προσέειπεν ἀηδόνα ποικιλόδειρον. Vtitur eundē ad modum & Archilochus & Callimachus. Etiam ſi Theocritus ἐν κυνίσκαις, αἶνον pro parœmia uidetur uſurpaſſe, αἶνος θὴν λέγεταί τις, ἔβα καὶ ταῦρος ἀν' ὕλαν. id eſt, Fertur & hoc olim, in ſyluam ſecedere taurum. Hæc Eraſ. Ariſtophanis interpretes prodūt αἶνον non concinnari pueris, ſed ad uiros dirigi, nec conſolatorium modo eſſe, ſed parœneticum quoq;. admonet enim & docet. Dicitur etiam αἶνος, quod alio nomine γρῖφος, ſermo implicitus, uti apud Clearchū, uir non uir, auis nec tamen auis, lignum nō lignum, lapis non lapis: pro eunucho, ueſpertilione, ferula, pumice.

Αἰνός. ῦ. ὁ. κακός. grauis, malus.

Αἰνότης. ητος. ἡ. grauitas.

Αἰνοτόκος. ου. ὁ. grauia & mala parens.

Αἰνόρικος. ου. ὁ. malè natus.

Αἴνυμαι. aufero, capio.

Αἰνῶς. grauiter.

Αἴξ. γός. ἡ. capra. Generale nomē eſt ad omnes caprarum ſpecies, quarum triplex eſt differentia. nam recens natæ ἔριφοι appellātur: anniculæ, uel media ætate χίμαιραι: adultæ φάγοι et ἴξαλοι. Has Homerus προγόνους uocat, medias, μετάσσας, alias ἕρσας.

Αἰξάσσω. impello.

Αἰξονεία. ἡ. conuitium.

Αἰξονεύεσθαι. accuſare, cōuicijs inceſſere. Hoc uerbo intoleranda mordacitas ſignificatur, inde figuratum, quòd in Attica Aexones dicacitate maledicaq; uirulentia inſignes erāt. Cæl. lib. 10. cap. 25.

Αἰολεύς. ὁ. Cæcias uentus.

Αἰολέω. μ. ήσω. π. ηκα. uario. ποικίλλω, ποικίλως καὶ ταχέως στρέφω, κινῶ.

Αἰσαγή. ἡ. umbra, momentum temporis.

Αἰολίζω. αἰολέω, uario, decipio, gero morem æolicum, decipio, ut apud Heroclem, μὴ δ' αἰόλιζε αὐτὴν, Ne circunſcripſeris ipſam. Inde deductum, quòd Aeoles ut fraudulenti infamabantur, ut Theocriti interpres in primum Idyllion annotat. Item æolice loquor, Strab. lib. 8.

Αἰολοθώρηξ. habens pulchrū thoracem.

Αἰολομίτρης. ου. ὁ. ποικίλην ἔχων τὴν μίτραν. Eſt autem μίτρα zona bellica.

Αἰολόμητις. ι. ὁ. heterocl. accentu in antepen. & cum ι. αἰολομήτης, uarij conſilij. Moſchopol. in Heſiod.

Αἰολοπύλαι. ῶν. ſunt quæ forma ſphærica, ex ære aut alia materia fiunt, intus cauæ quibus ineſt punctum anguſtiſſimum, quo aqua infunditur, deinde igni admotæ, ſimul atq; aqua feruere cœperit, flatū tantiſper emittunt, dum aqua (quæ in fumum reſoluta, paulatim efflatur) durauerit. Deductum ab αἴολος & πύλη, quaſi æoli portæ.

Αἰολόπωλος. ὁ, ἡ. uarius pullus, equus uelox, bonos equos habens.

Αἴολος. ου. ὁ. rex uentorum.

Αἰόλος. ου. ὁ. uarius, doloſus, obſcurus.

Αἰονάω. μ. ήσω. π. ηκα. aſpergo, humecto.

Αἴπεια. ας. ἡ. urbis nomen.

Αἴπερ. tanquam.

Αἰπεινὸς. ῦ. ὁ. excelſus.

Αἰπήεις. εντος. ὁ. idem.

Αἰπόλιον. ου. τὸ. grex caprarum.

Αἰπόλια. ων. ἡ. αἰπόλιον, καὶ κάπηλ⊕.

Αἰπόλος. ου. ὁ. caprarius.

Αἶπος. εος. τό. cacumen, uertex.

Αἰπύκερως. alta cornua habens. Epitheton cerui.

Αἰπύς. εος. ὁ. altus, magnus, durus, perniciosus.

Αἰπύτι⊕. idem.

Αἶρα. ας. ἡ. lolium.

Αἱρέομαι. οῦμαι. αἱρήσομαι. π. ᾕρημαι. ἀόρ. α. ᾑρέθην. medius ἀόρ. β. εἱλόμην, ἀπὸ τοῦ ἕλομαι. eligo, uolo, decerno.

Αἱρέσιμος. ου. capi aptus.

Αἵρεσις. electio. Chryſoſt. περὶ ἱερωσύνης, utitur pro ea electione qua epiſcopus eligebatur à populo. Item opinio de aliquo dogmate firmata, hæreſis, ſecta: quarum quatuor imprimis celebres erant Athenis, Academica, Peripatetica, Epicurea, & Stoica: à quibus aliæ omnes quæ à Laertio colliguntur, tanquam fontibus promanarunt. Θέσις (ut annotat Cælius) eſt præſtãtis in philoſophia uiri παράδοξ⊕ ὑπόληψις, id eſt opinio admirabilis, ſicuti Antiſthenis, ὅτι οὐκ ἔστιν ἀντιλέγειν. Quæ ſi obrepat in plureis nõ inurbanos, iam αἵρεσις, id eſt ſecta nũcupatur: ſed inter pullatos gregaleisq́ κοινὴ ἔννοια. Optio, ut βασιλείας αἵρεσις, apud Chriſoſt. optio regni. Politian. hæc uerba Herodia. lib. 6. ἑκάστους κελεύσαντες ἐς τὴν προτέραν αὐτῶν ἐπανιέναι τῆς ἀξίας αἵρεσιν, ſic Latine fecit: Iuſſerunt ad ſuam quenq́ uitam & officium redire. Significat item expugnationẽ.

Αἱρεσιώτης. ου. ὁ. hæreticus.

Αἱρετίω. μ. ήσω. π. ηκα. καὶ (ctor.

Αἱρετίζω. μ. σω. π. κα. eligo, placeo, ſe-

Αἱρετικὸς. οῦ. ὁ. hæreticus, qui præter ueritatem aliquid opinatum habet.

Αἱρετιστὴς. οῦ. ὁ. princeps ſectæ.

Αἱρετιῶ. aſſumo, adduco in meam ſententiam.

Αἱρετός. οῦ. ὁ. eligibilis, electus, potior arbiter.

Αἱρέω. μ. ήσω. ἀόρ. β. εἷλον. capio, teneo, deſtruo, populor, occido. actiuum.

Αἰρικός. ὁ. loliaceus.

Ἀειωλαί. procellæ, turbines.

Αἴρομαι. in uoce paſſiua ſignificat interdum etiam tollo, id eſt erigo. Plutar. αἰρόμεναι τὰ ἱστία ὡς ἀπόπλουν. Xenoph. ῥᾷον ὁ ἵππ⊕ τὰ πρόσθια αἴρεται.

Interdũ porto, geſto, uel potius geſtandum tollo, hoc eſt ἀνατίθεμαι, ἐπιφορτίζομαι. Interdũ ſuſcipio, id eſt, incepto, aggredior, ut πόλεμον ἢ κίνδυνον αἴρεσθαι. Interdũ fero, hoc eſt reporto præmium uel lucrum, ut αἴρομαι κλέος, αἴρομαι νίκην, refero, aufero gloriam, uictoriã. Bud. Com.

Αἴροντος. obedientis. παραδεχομένου ἀρεσκομένου.

Αἰροπιόν. τό. tenebroſum, cribrum.

Αἶρ⊕. miſer, inops. Homer. de Iro, Odyſſ. σ. ἦ τάχα Ἶρος ἄϊρος ἐπίσπαστον κακὸν ἕξει.

Αἴρω. μ. ρῶ. π. κα. tollo, uiribus apprehendo, eleuo. Vnde Latinis ærumnæ dictæ (teſte Feſto) hoc eſt, furculæ quibus uiatores alligatas ſarcinas gerebant. Aliquãdo aufero, de medio tollo. Aliquando moueo, id eſt, ſoluo, proficiſcor, abeo. Actiu. accuſ. Bud. Com.

Ἄϊς. ιδος. ὁ. infernus. Interdum imbecillis. ἲς enim uirtutem ſignificat.

Αἶσ⊕. ης. ἡ. parca, à δαίω, diſtribuo, & in futuro δαίσω. unde abiecto δ, αἶσ⊕, id eſt μοῖρα, εἱμαρμένη, πεπρωμένη. Pro inſania, apud Sophocl.

Αἴσακος. ramus lauri.

Αἰσάλων. ωνος. ὁ. æſalo, accipitris ſpecies. Aliàs αἰσάρων.

Αἴσαρος. ου. flumen per Crotona fluens.
Αἴσηπος. ου. ὁ. fluuius Lyciæ.
Αἰσθάνομαι. μ. αἰσθήσομαι. π. ᾔσθημαι. μ. ἀόρ. β. ᾐσθόμην. ſentio, cognoſco, intelligo, experior. Genit. uel dat. aliquando accuſat. de quo Priſcian. libr. 18. Αἰσθάνομαι ἀρκέσας, ſentio dixiſſe.
Αἴσθημα. ατος. τὸ. κοὶ
Αἴσθησις. ιος. ἡ. ſenſus ipſa uis, & quod ſenſu percipitur.
Αἰσθητήριον. ſenſuum ſedes, ſenſorium.
Αἰσθητικὸν. ου. τὸ. facultas ſenſiua.
Αἰσθητικός. ου. ὁ. ſenſitiuus.
Αἰσθητικώτατος. ου. ὁ. maximè ſenſu præſtans.
Αἰσθητός. ου. ὁ. ſenſibilis, ſenſilis.
Αἴσθω. ſpiro, ἐκπνέω. inde ἆσθμα.
Αἰσιμία. ας. ἡ. uaticinium.
Αἴσιμος. decens, fatalis. Ariſtoph. Eccleſ. τὸ δὲ κοινὸν ὥσπερ αἴσιμον κυλίνδεται. Id eſt, χωλὸς, ὥριμος, ἀμαθὴς.
Αἰσιμῶ. inſumo, expendo.
Αἴσιος. ὁ. decens, proſper, uerus, germanus, mediocris.
Αἰσιούμενοι τὸ χωρίον. captantes loci auſpicium.
Αἰσίως. aduerb. decenter.
Αἶσμα. ατος. τὸ. expenſa.
Ἀΐσσω. μ. ξω. π. κα. impello, moueo, impetum facio, committo, ſurgo, promico, emico, commoueor, feror, propero.
Αἰστὴρ. ῆρος. ὁ. torris, titio. Oppian. 5. δαλὸν ἀνθεμόεντων μεγάρων αἰστῆρα φέροντες, Vrbis caſuræ ſignum, torremq́ ferentes.
Ἄιστος. ου. ἡ. perditus, inſcius, citra reditum, de quo nihil refertur.
Ἀιστόω. μ. ώσω. π. ωκα. deſtruo, euerto, perdo, obſcuro, euaneſcere facio, occido.
Ἀισυητὴς. ῆρος. ὁ. ſubulcus.
Αἰσυήτης, δημογέρων, ἀρχαῖος.
Ἄϊστωρ. ορος. ἡ. inexpertus, indocilis.
Ἀίσυλος. ου. ὁ. impius, indecens, aduerſus, malus, iniuſtus.
Αἰσυμνῶ. impero, rego.
Αἰσυμνῆται. οἱ. præfecti certaminum, aut miniſtri, aut iuuenes. Item tyrannorum genus, quod olim à populo legebatur. Bud. Com.
Αἰσυμνῆτις. ιδος. ἡ. regina.
Αἰσύφηλος. ου. ὁ. timidus, mendax.
Αἴχιστος. ου. ὁ. turpiſsimus.
Αἰχίων. ονος. ὁ, ἡ. turpior.
Αἰχίω. τὰ. Attici utuntur pro αἰχίονα. ſicut χάρω. κ. ἀ..., ἀμάνω.
Αἶχος. ους. τὸ. turpitudo.
Αἰσχουργήμενα. turpiter geſta, ab αἰσχουργέομαι.
Αἰσχοκέρδεια. eſt uita turpiter quæſtuoſa, cui πλεονεξία cognatum eſt uitiũ.
Αἰσχροκερδῶ. turpiter lucrum facio.
Αἰσχροκερδὴς. ιος. ὁ, ἡ. turpilucris, interprete D. Hieronymo ad Heliod.
Αἰσχροκερδία. ας. ἡ. lucri turpis cupiditas.
Αἰσχρολογῶ. turpiter loqui.
Αἰσχρολογία. ας. ἡ. turpiloquium. κακολογία.
Αἰσχρόλογος. ου. ὁ. obſcœnus.
Αἰσχροποιός. fellator, fœdus.
Αἰσχρός. ου. turpis.
Αἰσχρότης. ητος. ἡ. obſcœnitas.
Αἰσχρουργία. ας. ἡ. confuſio, pudor, infamia.
Αἰσχρῶς. aduerb. turpiter, ut αἰσχρῶς διατίθεται τὸ σῶμα, polluit corpus.
Αἰχύνη. infamia, pudor. Proprie ob ſcelus aliquod perpetratum, ἐπὶ τοῖς πολλοῖς μιαροῖς αἰσχροῖς, ut inquit Ariſtoxenes. Hanc philoſophi definiunt φόβον δικαίου ψόγου. id eſt, metum iuſtæ reprehenſionis. Gell. lib. 19. cap. 7.
Αἰχύνομαι. uerecundor, erubeſco, uereor,

reor, iniuriam patior, lædor. Accuſ.

Αἰσχυντηλά. τά. quæ parãt uerecundiã.

Αἰσχυντηλία. ας. ἡ. pudor.

Αἰσχυντηλός, uel αἰσχυντηρὸς. uerecũdus.

Αἰσχυντία. ας. ἡ. uerecundia.

Αἰσχύνω. υνῶ. confundo, dehoneſto, turpitudine afficio. actiu.

Αἰσωπικά. τά. ridicula.

Αἴσωπος. ου. Phrygum lingua idem eſt, quod æthiops. Hoc nomine uocatus eſt ſummus ille fabularum ſcriptor, quòd nigerrimus eſſet, ac turpitudine uel Therſitæ Homerico conferendus.

Αἴτας. ου. ὁ. ſocius. Hinc ἀΐταν pro ἑταῖρον.

Αἰτέω. ῶ. ήσω. κα. peto, ἐφίεμαι, ἐνίεμαι, inſtanter peto. Actiu. accuſ. Τὸ ἐν ἀρχῇ αἰτεῖσθαι, eſt ἀξίωμα facere uel αἴτημα, id quod initio probandum ſuſceptum eſt. quod etiam τὸ ἐξ ἀρχῆς αἰτεῖσθαι, καὶ αἰτεῖν dicitur. Ariſtotel. τὸ ἐν ἀρχῇ αἰτεῖσθαι dixit pro eo quod eſt, Poſtulare ſibi concedi ut indubitatum, quod initio probandum recepit. Bud. Com.

Αἴτημα. ατος. τὸ καὶ

Αἴτησις. εως. ἡ. petitio.

Αἰτέω δίκας. expoſcam pœnas.

Αἰτήματα. petitiones, poſtulata. Sic uocãtur θέσεις, id eſt, poſitiones non uſqueadeò notæ, quæq; non ſtatim admittũtur ab auditore, ſimul ac à præceptore ponuntur, ſed argumento quodã aſtruuntur, priuſquam fidem faciant. Bud. Annot.

Αἴτης. ου. ὁ. lingua Theſſalica adamatus, is qui amatur, teſte Theocrito in eo Idyllio, cui titulum fecit ἀΐτης.

Αἴτης. pauper, mendicus.

Αἰτηταί. οἱ. poſtulatores, petitores.

Αἰτητός. ου. ὁ. petitus, petibilis.

Αἴτια. τά. ætia, liber Callimachi.

Αἰτία. ας. ἡ. cauſa, id eſt occaſio, caput, origo, fons, radix, principium. Baſil. in ἑξαμ. παρὰ τῆς αἰτίαν λάβουσα.

Aliquãdo cauſa, id eſt forenſis cõtrouerſia. Eſt autem uox (ut tradit Eraſ.) communis, & ad crimen ob quod merito quis in ius uocari poſſit, & ad leuiorem iniuriam, cui ſufficit expoſtulatio. Vnde ἐν αἰτίᾳ ποιεῖσθαι, & αἰτίαν ἐπιφέρειν, eſt in crimen uocare, crimen alicui inferre. Idem ſignificat δι' αἰτίας ἔχειν. & hoc in actiua ſignificatiõe apud Thucyd. καὶ ἐμὲ τὸν παραινέσαντα πολεμεῖν δι' αἰτίας ἔχετε. id eſt, Me quòd ad bellum ſuſcipiendum hortatus ſum accuſatis, uel reprehenditis. Nam aliâs paſsiue accipitur, ut αἰτίαν ἔχων dicatur, qui male audit, & ſuſpectus eſt criminis alicuius. Is & ſuſtinere cauſam dicitur apud Ciceronem, ex Græcis ſumptum, qui αἰτίαν ὑπέχειν pro eodẽ dicũt. Αἰτίαν ἐνδέχεσθαι, uel ἀναδέχεσθαι, eſt in ſe crimen recipere, uel agnoſcere rem perpetratã. Ἐν αἰτίαις εἶναι, in crimine eſſe, pœnas pendere, inculpari. Sic Cic. in Verr. Dat hoſpiti ſuo cuidam negotium, ut aliquem reperiret, quẽ ea feciſſe inſimularet, daretq; operam, ut is eo crimine damnaretur, ne ipſe eſſet in crimine.

Αἰτίαμα. ατος. τό. crimen.

Αἰτιάομαι. ῶμαι. facio cauſa alicuius rei. Item accuſo, culpo, Genit. & accuſ. ut αἰτιῶμαί σε τοῦτο, Criminoſe hoc tibi obÿcio. Aliquando cum duobus accuſatiuis, ut τίνα ἂν ἑαυτὸν τὴν αἰτίαν αἰτιασάμενος, Quid cõtra ſeipſum obÿcere poteſt? Significat etiam αἰτιῶμαι, cauſam eſſe, uel in cauſa eſſe dico, cauſam ad te refero, etiam in bonã partem. Plato in Phædro, Καὶ ἔγωγε ὦ φαῖδρε αἰτιῶμαι

τοὺς ἱερονίσσθεούς, Hoc acceptum genijs loci refero. Bud. Com.

Αἰτιᾶσθαι. querelam exponere.

Αἰτίασις. accuſatio, querela. unde αἰτίασιν ἀποθέσθαι ſignifi. αἰτιᾶσθαι.

Αἰτιάζομαι. accuſor & culpor, paſsiue, & aliquãdo actiue, de quo Bud. Cõ.

Αἰτιάζω. μ. σω. π. κα. peto.

Αἰτιατέον τὴν ἡλικίαν. reÿcienda cauſa in ætatem.

Αἰτιατική. ῆς. ἡ. accuſatiuus caſus.

Αἰτιατόν. cauſatum, à cauſa, uel ab authore ortum.

Αἰτίζω. μ. ισω. π. ικα. peto. (ſificari.

Αἰτιολογεῖσθαι, προφασίζεσθαι, σκήπτεσθαι, cau-

Αἰτιολογέω. μ. ήσω. π. ηκα. cauſas agere, cauſas reddere.

Αἰτιολογικός. ῦ. ὁ, ἡ. cauſalis.

Αἰτιόλογος. ὁ. qui ſequitur rationem, & uiuit probationibus.

Αἴτιον. ου. τὸ. cauſa.

Αἴτιος. ου. ἡ. cauſa, author. αἰτία ὁ, τὴν ἀφορμὴν δοὺς, reus. ὑπεύθυνος, μεμπτέος, κολάσεως ἄξιος. αἴτιον αἰτιᾶσθαι, quod eſt accuſandum accuſari.

Αἶτος. εος. τὸ. inhabitatio, lucus, τέμενος, apud Pindarum.

Αἰτιοῦμαι. &

Αἰτοῦμαι. peto, obſecro, obteſtor. Itẽ poſtulor, ut debitũ ſoluam. Proprie eſt commodato petere, αἰτέω ſimpliciter petere. (tati.

Αἰτούμενοι δίκας. uocati in ius, uulgò ci-

Αἰτναῖος. ου. ὁ. magnus. ab ætna monte, ut αἰτναῖος πῶλος, αἰτναῖος κάνθαρος.

Αἴπω. applico.

Αἰτοῦμαι. pro αἰτιῶμαι.

Αἴφνης, καὶ

Αἰφνίδιον. repente.

Αἰφνίδιος. ου. ὁ. repentinus.

Αἰχμάζω. μ. σω. π. κα. armo, iaculor.

Αἰχμαλωσία. ας. ἡ. captiuitas, prædatio.

Αἰχμαλωτεύω, & Αἰχμαλωτίζω, μ. σω. π. κα. capio, duco captiuos.

Αἰχμαλωτίς. ιδος. ἡ. captiua.

Αἰχμάλωτος. ου. ὁ. captiuus, proprie in bello captus, quaſi ὁ αἰχμῇ ληφθείς, ab αἰχμὴ, quod eſt ξίφος, et ἁλῶ, id eſt πορθῶ.

Αἰχμή. ῆς. οῦ. ἡ cuſpis, ferrum haſtæ. παρὰ τὸ αἱμαχίαν, uel τὸ ἀΐσσω.

Αἰχμητής. οῦ. iaculator, pugil, armatus.

Αἰχμόδετος. ου. ὁ. αἰχμάλωτος.

Αἶψα. ſtatim. (χαώδν.

Αἰψηρός. οῦ. ὁ. celer. à ψαίρειν, quod eſt ra

Ἀΐω. audio, ſentio, ſpiro. unde ἆσθμα.

Αἰών. ῶνος. ὁ. æuũ, ſeculũ, quaſi ἀεὶ ὤν. εἰς αἰῶνα, perpetuò, aduerb. uel in perpetuum.

Αἰωνίζειν. perdurare. διὰ παντὸς μένειν.

Αἰώνιος. ου. ὁ. æternus.

Αἰώρα. ας. ἡ. ſuſpendiculũ, ut funis erat in ſcena ex alto demiſſus, quo dij aut heroes in auras tollebantur, & uaſorum illud penſilium genus, quali ruſtici utuntur ad exiccandum caſeum, κρεμάθρα alio nomine appellatum. Aliquando ſignificat deambulationem, uel geſtationem potius ipſam, hoc eſt locum ipſum, quò homines ſanitatis uel uoluptatis gratia lectis penſilibus geſtabantur. De hoc Bud. Com. Item feſtum quoddam Athenis, εὔδειπνον aliàs dictũ.

Αἰωρέω, καὶ αἰωρίζω. attollo, eleuo, ſuſpendo, ſuperbio, pendeo.

Αἰώρημα. τος. τὸ. perpendulitas.

Αἰωροῦμαι. ſpe ſuſpenſus ſum, & rebus nouis immineo, id eſt, ἐλπίσιν ἀναρτῶμαι. Αἰωρεῖσθαι τῇ ψυχῇ, eſt exultare, & gaudio efferri, & lætitia geſtiente affici. Bud. Com. Αἰωροῦμαι τοῖς φαυλοτάτοις, cõſpicior inter miſerrimos.

Αἴωρος. ου. ὁ. ſublimis.

A K.

Ἄκα. acutũ, phalangis pugna.

Ἀκαδέω. μ. ήσω. π. ηκα. triſtor.

Ἀκαδημία. ας. ἡ. *gymnaſium* Athenis, *quia propè lauacrum poſitum, ut* He*ſych. tradit.* De hoc etiam Laërtius *in uita* Platonis.

Ἀκάζομαι. *triſtor.*

Ἀκαθαίρετον. *inexpugnabile.*

Ἀκαθαρσία. ας. ἡ. *immunditia.*

Ἀκάθαρτος. ου. ὁ, ἡ. *immũdus, impurus.*

Ἀκάθικτος. ου. ὁ, ἡ. *effrenis, irreuocabilis, uagus.*

Ἀκάθεκτος. ου. ὁ. *intolerabilis.*

Ἀκαθίρα. ας. ἡ. *iuniperus.*

Ἀκαθοσίωτον. τό. *profanum, iniuſtum.*

Ἄκαινα. *ſtimulus, bucentrum.* Itẽ *metiendis agris inſtrumentũ pedum decem: ab re nomine indito, quaſi* στεροῦσα αὐτοὺς τοῦ καίνειν. *cognoſcentibus enim ſingulis agri ſui terminum, ſublatæ ſunt cædes.* Cal. *lib.* 4. *ca.* 29.

Ἀκαιρία. ας. ἡ. *importunitas, intempeſtiuitas, temporis difficultas.*

Ἀκαιροβόας. *loquax.*

Ἄκαιρος. *importunus, intempeſtiuus.*

Ἀκαίρως. *importunè.*

Ἀκακαλίς. ιδος. ἡ. *fructus cuiuſdam fruticis naſcentis in* Aegypto.

Ἀκακία. ας. ἡ. *innocentia, ſimplicitas.*

Ἀκακίτης. ου. ὁ. *nullũ malũ promeritus.*

Ἄκακος. ου. ὁ. *purus, ſimplex, apertus, nõ uerſutus,* ὁ πανοῦργος. *nam* κακὸν πανοῦργον *notat.* Dionyſius *ad* Domophilum *ſcribens, oſtendit,* ἀκάκους *eſſe* τοὺς μὴ προεννοοῦντας τὰ κακά, *quibus aliorum mores non ſunt formidoloſi. Ex ſuo enim animo alienũ æſtimant animum: ut ſit minime ſubdolus aut ſuſpicioſus.*

Ἀκάκως. *purè, ſimpliciter.*

Ἀκάκυτος. ου. ὁ. *iucundus.*

Ἀκαλανθίς. ἡ. *canis nomen, & auis.*

Ἀκαλαρρείτης. ου. ὁ, ἡ. *quietè fluens, ut flumina quæ tacito curſu feruntur.*

Ἀκαλήφη. ης. ἡ. *urtica herba, & animal marinum, quod urticam uocant, à quo abſtinuiſſe* Pythagoras *dicitur, quoniã* Hecatæ *ſacrũ foret. Vide prouerb. A fabis abſtineto: &, A piſcibus abſtineto.*

Ἀκαλλές. τό. *deforme.*

Ἀκαλλιέρητος. ου. ὁ, ἡ. *execrabilis.*

Ἀκαλλώπιστος. ου. ὁ. *incompoſitus.*

Ἄκαλος. ου. ὁ. *quietus, placidus, pro* ἥκαλος, κατὰ συστολήν.

Ἀκάλυπτος. ου. ὁ. *retectus.*

Ἀκάμανος. *camelus,* διὰ τὸ μὴ κάμνειν.

Ἀκάμας. αντος. ὁ. ἄοκνος, *laborem non ſentiens.*

Ἀκάματα, *pro* ἀκαμάτως. *indefeſſè.*

Ἀκάματος. ου. ὁ, ἡ. ἀστάδετος, *irrequietus, indefeſſus, infatigabilis.*

Ἀκαμπίας. ου. ὁ. εὐθύδρομος, *curſus, prolixus, & in rectum.*

Ἀκαμπής. έος. ὁ, ἡ. *inflexibilis.*

Ἄκαμπτος. ου. ὁ. *rigidus, qui nõ flectitur.*

Ἀκαμψία. ας. ἡ. *rigiditas.*

Ἄκανθα. ης. ἡ. *ſpina.*

Ἀκανθίαι. αἱ. *Sic uoca*ri *cicadas quaſdam in* Græcorum *libris inuenitur, non quia (ut* Suidas *inquit) ſpecies ſit hæc inſecti illius, ſed epitheton eſt obuerſantis inter ſpinas, quas illi* ἀκάνθας *uocant.* Cæl. *lib.* 9. *ca.* 11.

Ἀκανθίας γαλεός. *ſpinax, muſtellus* Theo.

Ἀκανθινός. οῦ. ὁ. *ſpineus.*

Ἀκανθίς. ίδος. ἡ. *acanthis, auis, quam* Theodo. *nunc ſpinum, nunc ligurinum uocat.*

Ἀκάνθιον. τό. *ſpinula.*

Ἀκανθόβολος, ὁ. *aſper, acutus in morem ſpinæ.*

Ἄκανθος. ου. ὁ. *acanthus. acer* Theodoro *& ſpina dicitur.*

Ἀκανθωνία. ας. ἡ. *ſpina topiaria.*

Ἀκανθοφόρος. ου. ὁ. *aculeifer.*

Ἀκανθόχοιρος. ου. ὁ. *echinus terreſtris.*

Ἀκανθυλλίς. ίδος. ἡ. ἀκανθίς.

Ἀκανθώδης. εος. ὁ, ἡ. ſpinoſus, aculeatus, dumoſus.

Ἀκανθών. ῶνος. ὁ. ſpinetum.

Ἄκανος. ſpina.

Ἀκαπήλευτος. ου. ὁ, ἡ. qui nõ cauponatur. Ἀκαπήλευτος γνώμη. integer, atq; ſyncerus animus, Cyril.

Ἄκαπνος. ου. ὁ, ἡ. ſine fumo, ut ἄκαπνος θυσία, ſacrificium citra fumum.

Ἀκάρδιος. ου. ὁ. carens corde, ſine medulla apud Theophraſt.

Ἀκαρὶς. τὸ. annulus, quem in minimo digito geſtabant, δακτυλίδιον. ob paruitatem ſic dictus.

Ἀκαρὴς. ἑος. ὁ, ἡ. paucus, indiuiſibilis, inſtans tempus. ut ἐν ἀκαρεῖ, repente. Ariſtoph. ἐν ἀκαρεῖ τοῦ χρόνου, momento temporis. Lucian. ἐν ἀκαριαίῳ χρόνῳ pro eodem dixit.

Ἀκαρὶ. acari, candidũ animal quod in lignis naſcitur.

Ἀκαριαῖος. ὁ. ſine ſciſſura, minimus, breuis, paruus, modicus, quaſi ſine capite.

Ἀκαρίδιος. minutus, breuis uehemẽter.

Ἀκαρπεῖν. ſterilem eſſe.

Ἀκαρπία. ας. ἡ. frugum priuatio.

Ἄκαρπος. ου. ὁ, ἡ. infructuoſus, inutilis, ἄγονος.

Ἄκαρτος. ου. ὁ. intonſus. Athenæ. lib. 5. καὶ μὴ τοῖς πριξαυίοις καὶ τοῖς ἀκάρτοις πώγωσι πιστεύωμεν.

Ἀκαρῶς, pro ἐν ἀκαρεῖ, de quo in ἀκαρὴς.

Ἀκασόφρων. ονος. ὁ. prudens.

Ἀκατάβλητον. τὸ. quod dirui nequit.

Ἀκατάγγελτος. ου. ὁ, ἡ. indemnatus. Ἀκατάγγελτος πόλεμος, indictum bellum.

Ἀκατάγνωστος. ου. ὁ, ἡ. irreprehenſibilis.

Ἀκαταγώνιστος. ὁ. inuictus.

Ἀκαταιτίατος. ου. ὁ, ἡ. innoxius, non accuſatus.

Ἀκατάκριτος. ου. ὁ, ἡ. iniudicatus.

Ἀκατακρίτως. ſine iudicio.

Ἀκατάληκτον. ου. τὸ. inceſſabile.

Ἀκαταλήκτως. intrepidè.

Ἀκατάληπτος. ου. ὁ, ἡ. incomprehenſibilis.

Ἀκαταληψία. ας. ἡ. incõprehenſibilitas.

Ἀκατάλις. δος. ἡ. ἀρκευθὶς, bacca iuniperi.

Ἀκατάλλακτος. ου. ὁ, ἡ. inconciliabilis.

Ἀκαταλλάκτως. inconcilianter, odioſe.

Ἀκατάλληλος. incongruus.

Ἀκατακάλυπτος. ου. ὁ, ἡ. non abſconditus, nõ uelatus.

Ἀκατάλυτος. ου. ὁ. indiſſolubilis.

Ἀκαταμάχητος. ου. ὁ, ἡ. ineluctabilis.

Ἀκατάπαυστος. ου. ὁ, ἡ. inceſſabilis.

Ἀκαταπαύστως. aſſiduè.

Ἀκατάπληκτος. ὁ. non attonitus.

Ἀκαταπράϋντος. ου. ὁ, ἡ. implacabilis.

Ἀκατάσειστος. ου. ὁ. inconcuſſus, firmus.

Ἀκατασήμαντον. τὸ. non obſignatum.

Ἀκατάσκευος. ου. ὁ. ſolutus, incõpoſitus.

Ἀκατασκεύαστος. inconditus, infabricatus.

Ἀκαταστασία. ας. ἡ. ſeditio, inconſtantia.

Ἀκατάστατος. ου. ὁ. inſtabilis, infirmus.

Ἀκατάσχετος. ου. ὁ. uel ἀκατάσχητος. irretentibilis, qui cohiberi non poteſt, incohercitus.

Ἀκατασχέτως. irrepreſſibiliter, ſũmope.

Ἀκατάψευστος. ου. ὁ. haud ementitus, non fictus.

Ἀκατέργαστος. ου. ὁ. imperfectus, incompoſitus, rudis, impolitus.

Ἀκατάδαρθος. ου. ὁ. inſomnis.

Ἀκάτιον. τὸ. καὶ

Ἄκατος. ἡ. nauis piſcatoriæ genus, quæ et ἐπακτρὶς, κορθμὶς, & κάραβος dicitur.

Ἀκάτιος. ου. ὁ. uel ἀκάτιον. τὸ. Ariſto. uelũ maximum in naui.

Ἀκατονόμαστος. ου. ὁ. nomine carens.

Ἄκαυλον. ex caule, Theodor. uertit ex Theoph.

Ἄκαυστος. ου. ὁ, ἡ. inuſtus.

Ἀκαχέατο. triſtabantur.

Ἀκηδία

Ἀκαχίω.μ.ήσω.π.ηκα. καὶ

Ἀκαχίζω.μ.ίσω.π.ικα. triſtitia afficio, confundo.

Ἀκαχήμενος. καὶ

Ἀκαχμένος. acutus, præferratus.

Ἀκαχήσατο. triſtatus eſt.

Ἀκαχμίω.μ.ήσω.π.ηκα. acuo.

Ἀκέομαι. καὶ

Ἀκείομαι. medeor.

Ἀκερσεκόμης.ου.ὁ. non raſus comam, intonſus. epith. Apollinis.

Ἀκίλωτος.ῦ.ὁ. inuius. Item ſigna quæ locis parum peruijs præfigũtur ἀκίλωτα appellantur.

Ἄκεντρος.ου.ὁ,ἡ. ſine aculeo.

Ἀκέομαι. reparo, reſarcio, medeor, ἀκείομαι.

Ἀκέραιος.ου.ὁ,ἡ. integer, ſimplex, ſanus, innocuus, ſyncerus.

Ἀκεραιότης.ητος.ἡ. ſimplicitas, integritas.

Ἀκέρατος.ου.ὁ. cornibus uacans.

Ἀκεραύνωτος.ου.ὁ,ἡ. non tactus fulmine.

Ἀκέρδεια.ας.ἡ. βλάβη.

Ἄκερκος.ου.ὁ. cauda uacans.

Ἄκερος.ου.ὁ. perfectus, pro ἀκέραιος, ὁλόκληρος.

Ἄκερως.ω. mutilus, cornibus carens.

Ἀκερσοκόμης.ου.ὁ. intonſus.

Ἀκέσασθαι, καὶ

Ἀκέσαι. mederi, curare.

Ἀκέσιμος, καὶ

Ἀκεσίπονος.ου.ὁ. medicinalis.

Ἀκέσιος.ου.ὁ. Apollinis epitheton, quaſi ἀλεξίκακος. Cæl. lib. 9. cap. 19.

Ἄκεσις.εως.ἡ. medicina.

Ἄκεσμα.ατος.τὸ. καὶ ἀκεσμός.ῦ.ὁ. medicamentum.

Ἀκέσαιος.ὁ. Aceſſæus, ignaui nautæ nomen, qui cum lunam cauſatus, nauigationem differret, adagio locũ fecit, ἀκεσαίου σελήνη, Aceſſæi luna, in comperendinatores, qui nouam ſubinde cauſam comminiſcuntur, quo negotium proferant. Eraſ.

Ἀκεστής.ου.ὁ. καὶ

Ἀκέστωρ.ορος.ὁ. medicus.

Ἀκεστήριον.ου.τὸ. acicula.

Ἀκέστης.ου.ὁ. ſartor.

Ἀκέστρα.ας.ἡ. acus.

Ἀκεστρία.ας.ἡ. medicatrix, ſartrix.

Ἄκεστος.ου. medicabilis. ἰάσιμος.

Ἀκεσώδυνος.ου.ὁ,ἡ. doloribus medens, dolores mitigans.

Ἄκευμα.ατος.τὸ. medela.

Ἀκέφαλος.ου.ὁ. truncus, ſine capite. Vnde ἀκέφαλα ἔπη, dicũtur uerſus à breui incipientes, quaſi ſine capite: & ἀκέφαλος μῦθος, imperfectus ſermo, uel fabula nondum abſoluta apud Platon.

Ἀκέω.μ.έσω. medeor.

Ἀκέων.ντος.ὁ. inuitus. Item tacitus, muſſitans, territus. Vel etiam tacite aduerb. ἡσύχως. ἀπὸ τ ἀκῆς, quod percuſſionem ſignificat, & immobilitatem. Hom. Iliad. α. βῆδ' ἀκέων. Idem, ἀλλ' ἀκέουσα κάθησο.

Ἀκηδὲς.τὸ. inhumatum, neglectum.

Ἀκήδεστος.ου.ὁ. incuratus.

Ἀκηδέω.μ.ήσω.π.ηκα. negligo, torpeo. actiue.

Ἀκηδής.έος.ὁ,ἡ. inſepultus, neglectus, deſpectus.

Ἀκηδία.ίας.ἡ. pigritia, tædiũ, triſtitia, inertia, ſocordia, ſecuritas. Vulgus accidiam appellat.

Ἀκηδιάζω. tædio & anxietate afficior.

Ἀκινδύνως. tutò, ſine periculo.

Ἀκηδῶς. neglectè, ſine ſepultura.

Ἀκήλητος.ου.ὁ,ἡ. inexorabilis, immotus, ut ἀκήλητος νόος, immota mens, Pluta.

Ἀκηλητός.ὁ,ἡ. immaculatus.

Ἀκηλίδωτος.ου.ὁ. idem.

Ἄκημα.ατος.τὸ. medela.

Ἀκήν. tacite, cum ſilentio, ubi quis ne hiſcere quidem audet. ab α, & χαίνω.

Homer. ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.

Ἀκηλώατος. ου. ὁ, ἡ. incorruptibilis.

Ἀκλώιος. ου. ὁ. tacitus.

Ἀκηλίωτος. ου. irrequietus.

Ἀκήξατο. cum tuſſi expuit, Hippoc.

Ἀκήρατος. ὁ, ἡ. incorruptus, immortalis, integer, perfectus, indomitus.|

Ἀκήριος. ὁ. immortalis, exors, auferens cor, imbecillis.

Ἀκηρυκτί. aduerb. citra præconem.

Ἀκήρυκτος. ου. ὁ, ἡ. non prædicatus uoce præconis, hoc eſt indictus, ut πόλεμος ἀκήρυκτος, indictum bellum.

Ἀκηρυκτεὶ, aduerb. apud Thucydidem, idem quod ἀκηρυκτί.

Ἀκήρετος. ου. ὁ. magnus, immutabilis.

Ἀκηχέατο. triſtabantur.

Ἀκηχεδών. όνος. triſtitia.

Ἀκίβδηλος. ου. ὁ. καὶ

Ἀκιβδήλευτος. ου. ὁ. incorruptus, purus.

Ἀκίδες. telorum cuſpides.|

Ἀκιδνός. οῦ. ὁ. tenuis, imbecillis.

Ἀκιδνότερα. τὰ. inferiæ.

Ἀκίδωτον. τὸ. telum ſine cuſpide.

Ἀκίζομαι. μ. σομαι. uerberor, deſtruor.

Ἄκικυς. ὁ. impotens, imbecillis.

Ἀκίναιδος. ου. ὁ. pudicus. (cus.

Ἀκινάκης. ου. ὁ. acinaces, gladius Perſi-

Ἀκινδυνί. citra periculum.

Ἀκίνδυνος. ου. ὁ, ἡ. ſecurus periculo carens.

Ἀκινδύνως. tutò.

Ἀκινησία. ἡ. quies, immobilitas.

Ἀκινητίζω. caueo ne moueam.

Ἀκίνητος. ου. ὁ, ἡ. immotus, ut ἀκίνητος αὐθεντία, neutiq̃ uiolanda authoritas.

Ἄκιος. ου. ὁ. incorruptus, à κὶς uerme ligna rodente.

Ἀκιρῶς. cautè, paulatim.

Ἀκίς. ίδος. ἡ. cuſpis, telum.

Ἄκις. ιδος. flumen Ciliciæ.

Ἀκίχητος. ὁ, ἡ. incōprehenſibilis: id eſt, ad quem peruenire nequimus.

Ἀκιώτατος. ου. ὁ, ἡ. incorruptus.

Ἀκκίζειν. acciſſare, id eſt, uotum diſſimulare, fictè recuſare, quod accipere cupias. Acon enim anicula fuiſſe dicitur notæ ſtultitiæ, quæ ſolita ſit ad ſpeculum cum imagine ſua perinde atq; cum alia muliere confabulari. Illud etiam in moribus habuit peculiare, ut recuſaret, quod maxime cupiebat: unde ἀκκισμός, ſimulatio, diſſimulatio, ficta tergiuerſatio. Eraſ. Chil.

Ἀκκίζομαι. effœminor, delicior, ſtultè meipſum miror.

Ἀκλαυής. έος. ὁ, ἡ. illacrymabilis.

Ἀκλαυσί. citra lacrymas.

Ἄκλαυστος. ου. ὁ, ἡ. uel ἄκλαυτος. infletus, qui non fletur.

Ἀκλεά. τὸν. inauditum.

Ἀκλεής. έος. ὁ, ἡ. inglorius.

Ἀκλεία. ας. ἡ. ignobilitas.

Ἀκλεός. οῦ. ὁ. ἡ. ignotus.

Ἀκλεῶς. ſine gloria.

Ἀκλειής. έος. ὁ, ἡ. inglorius.

Ἀκληρεῶ. hæreditate fruſtror, infœliciter ago.

Ἀκληρία. ας. ἡ. calamitas.

Ἄκληρος. ου. ὁ. exhæres.

Ἀκλήρωμα. ατος. τὸ. & ἀκλήρημα. calamitas, infortunium.

Ἀκληρώτος. ου. ὁ. non ſortitus. ἄκληρος.

Ἀκλητί. inuocatò, citra inuitationem.

Ἄκλητος. ου. ὁ, ἡ. non uocatus.

Ἀκλινής. ὁ, ἡ. immobilis, non uacillans.

Ἄκληρος. ου. ὁ, ἡ. exſors, inops.

Ἀκλόνητος. ου. καὶ

Ἀκλυδώνιστος. immobilis, inquaſſabilis, imperturbatus.

Ἄκλυστος. ου. ὁ. tranquillus.

Ἀκλάδωτος. ου. ὁ, ἡ. ramis carens.

Ἄκμα. ieiunium, indigentia.

Ἀκμάζοντες. οἱ. qui ſunt confirmata ætate.

Ἀκμάζω. μ. σω. uigeo, in pubertate ſum, floreo, iuueneſco. Γνώμη ἀκμάζουσα, ſententia quæ obtinuit. Νυκτὸς ἀκμαζούσης, nocte intempeſta. Ἀκμάζοντος θέρους, media æſtate, uigente æſtate. Ἀκμάζοντος πολέμου, flagrante bello.

Ἀκμαῖος. ου. ὁ. maturus, uigens, adultus, adoleſcens, robuſtus. Ἀκμαιότατοι τῆς ἡλικίας, ætate & robore præſtantes.

Ἀκμαντόποδος. τοῦ. infatigabili, inceſſabili pede currentis, Pindaro.

Ἀκμαστής. audax.

Ἀκμέω. uoco.

Ἀκμὴ καλεῖ. occaſio eſt, tēpus appetit.

Ἀκμή. ῆς. ἡ. uigor, acies, flos ætatis, integra ætas, opportunitas, μεσότης τοῦ καιροῦ. ſummum incrementum interprete Linacro, τέλος τῆς αὐξήσεως. ſummum quando cuſpis ulterius ire nequit. Demoſt. Phil. p. α. Νῦν δὲ ἐπὶ αὐτὴν ἥκει τὴν ἀκμήν. Iſocr. κράτιστον ἐστὶ τῆς ἀκμῆς τῶν καιρῶν τυγχάνειν, Felicitatem aſſequi.

Ἀκμήν. rurſus, adhuc, præterea. Vehemētius quiddam eſt quam ἔτι, ut annotat Eraſ. in Matth. 15.

Ἄκμηνος. ου. ὁ. penitus eſuriens. Ilia. τ. ἄκμηνος σίτοιο δυνήσεται ἄντα μάχεσθαι.

Ἀκμηνός. ἀκμάζων.

Ἀκμής. ῆτος. ὁ. &

Ἀκμήτης. ου. ὁ. exiſtens in uigore, indomitus, infatigatus.

Ἀκμητί. facillimè, ſine labore.

Ἀκμόθετον. ου. τό. lignum ſuſtinens incudem.

Ἀκμός. ὄντος. indefeſſus, nō laborans, ἀκμής.

Ἄκμων. ονος. ὁ. incus, Saturnus, cœlum.

Ἄκνημος. ου. ὁ, ἡ. ſine ſuris.

Ἄκνηστις. ιος. ἡ. ſpina quæ lumbos diuidit, proprie in quadrupede: quamquam & Hom. de homine uſus ſit.

Ἄκνισος. ου. inſipidus, inſulſus.

Ἀκοή. ῆς. ἡ. auditus, auditio. Sæpiſſimè pro fama & rumore, ut apud Matth. ἀπῆλθεν ἡ ἀκοή. Ἀκοαί pro auribus, Lucian. in Nigri. καὶ τῆς φωνῆς ὁ ἦχος ἐν ταῖς ἀκοαῖς παραμένει.

Ἄκοιλος. ου. ὁ. non cauus.

Ἀκοίμητος. ου. ὁ, ἡ. laboris ſtudioſus, peruigil, inſomnis.

Ἀκοινώνητος. ου. ὁ, ἡ. incommunicabilis, quiq́ nullā admittit neceſſitudinē, communis ſenſus expers, ac inciuilis, ut Latini uocant.

Ἀκειροκόμης. ου. ὁ, ἡ. intonſus.

Ἀκοίτης. ου. ὁ. maritus.

Ἄκοιτις, καὶ ὁμόκοιτις. ιος. ἡ. uxor, quaſi σύγκοιτος. proprie eſt quæ uirgo nupſit.

Ἄκοιτος. ου. ὁ. ſine cubili. Plin. li. 11. ca. 15. mel ἄκοιτον uocat, quod eſt ſine retrimēto, ſedimentoue, quod hodie quoque ruſtici lectum ſtratumúe ac cubile in uino appellant. ἀπὸ τῆς κοίτης, quod lectum cubileq́ ſignificat. Vnde & κοῖτον, hoc eſt dormitorium Plinio, & προκοίτιον in epiſtolis Cæcilij, pro antecubiculo: etiam ſi proceſtrion quoq; legitur non abſurdè. Προκοίτιον καὶ κοῖτον, Vitru. ꝑ thalamo & antithalamo uſurpat. Hermol. in Plin.

Ἀκόμπαστος. ου. ὁ. alienus ab oſtentatione.

Ἀκολάκευτος. ου. ὁ, ἡ. inexorabilis, nō gaudens adulationibus.

Ἀκολασία. ας. ἡ. intemperantia, prodigalitas, laſciuia, proteruitas. Opponitur σωφροσύνῃ.

Ἀκολασταίνοντες. οἱ. petulantes.

Ἀκολασταίνω. intemperanter ago, proteruè & libidinoſe uiuo, in omni laſciuia uerſor.

Ἀκολάστημα. ατος. τό. ſcelus.

Ἀκόλαστος. ὁ. mendicus, ꝓdigus, immodeſtus, laſciuus, libidinoſus, intēperās.

luxurioſus, infrenis, incõtinens. Proprie proteruus (ut tradit Bud.) quiq; circa libidines ſibi temperare nõ poteſt. Gellius lib. 18. negat perfecte uerti Latine poſſe: Nimis (inquit) id uerbum inſolens erit. Sonat enim ad uerbum impunitus, uel incoërcitus, ut ſit qui cupiditates nõ puniat. Idẽ li. 7. c. 11. Item dignus pœna, ἄξιος κολάσεως. Ariſtoph. Plu. ὡς ἀκόλαστον εἶπεν ἀεὶ τοὺς τρόπους, Ἀκόλαστος γλῶττα. lingua infrenis uelut iniecto freno.

Ἀκολασταίνω. laſciuio, ad laſciuiam feror, ſcortor.

Ἄκολος. ου. ὁ. paruũ fruſtũ panis ab α. & κολούειν, quaſi quod magis frangi & diuidi non poſſit: uel quòd κόλον quoque cibum ſignificet.

Ἀκολουθέω. ήσω. ηκα. ſequor. ab α, quod ſubinde notat ὁμοῦ in compoſitione, & κέλευθος quaſi ſimul cum aliquo uado. Datiuo.

Ἀκολουθητικός. ου. ὁ. ſequax.

Ἀκολουθία. ας. ἡ. ſequentia, ſecutio, ratio, & ordo rei cuiusq;, comitatus.

Ἀκόλουθος. ου. ὁ. conſequens, conſentaneus, ſimilis prioribus orationis: & ſubſtantiuè, aſſectator, comes, puer iunior, miniſtrans in rebus corporis. Lucian. de Merc. ſeru. οἱ μὲν γὰρ τῶν συνδείπνων ἀκόλουθοι ὁρῶντες.

Ἀκολουθότερον ἦν. magis conueniebat. Baſil.

Ἀκολούθως. congruenter, meritò.

Ἀκόλυμβος. ου. ὁ. imperitus urinandi.

Ἀκόμψος. nõ bene miniſtrãs, nõ uerſutus.

Ἀκομιστί, ἀμελῶς.

Ἀκομιστία. ας. ἡ. incommodum.

Ἄκομπος. ου. ὁ. minime ambitioſus.

Ἄκομψος. ου. ὁ, ἡ. frugalis, iners, inelegans, incomptus.

Ἀκονάω. μ. ήσω. π. ηκα. καὶ

Ἀκονέω. acuo.

Ἀκόνη. ης. ἡ. καὶ

Ἀκονήσιμος. cos cotis. ἀκονῶ, quod eſt ὀξύνω, λεπτύνω. Mortariũ, apud Hip.

Ἀκονιτί. ſine puluere, citra negotium & laborem, ſine pugna. Plin. lib. 35. ca. 11. Alcimachus Dioxippum, qui Pancratio olympiæ citra pulueris iactum (quod uocãt aconiti) uicit. Prouerbij loco dicitur de eo qui ſine labore, hoc eſt citra puluerem ſudoremq; uictor euadit: ab athletis ſumptum, qui puluerem inſpergebant corporibus. uide Hermol. in Plin.

Ἀκόνιτον. ου. τὸ. aconitum, herba præſentiſſimi ueneni. Item non picatum. unde ἀκόνιτα uaſa non illita, quæ calido diluta humore, aquam in ſe trahunt. Cælius lib. 15. cap. 2.

Ἀκονιτως, idem quod ἀκονιτί.

Ἄκονος. ου. ὁ. impercuſſus.

Ἄκοντες. iaculantes, nõ uolentes. (ſtò.

Ἀκοντί. iaculatim, ex iactu iaculi, inui-

Ἀκοντίαι. ſerpẽtes quidã, q̃ et ἀκοντίαι.

Ἀκοντίζω. μ. ίσω. iaculor, cribror. accu.

Ἀκόντιον. ου. τὸ. iaculum, telum, haſta minus eſt.

Ἀκόντισμα. ατος. τὸ. καὶ

Ἀκοντισμός. οῦ. ὁ. iaculatio.

Ἀκοντιστής. οῦ. ὁ. iaculator.

Ἄκοπα. τὰ. medicamenta laſſitudines & fatigationes leuantia.

Ἀκοπίασον. laſſitudinis & caloris uacuum.

Ἄκοπος. ου. ὁ. gemmæ nomen uitro ſimilis, ac aurẽis guttĩs ſtellatæ. Item infatigatus.

Ἀκόρεστος. ου. ὁ, ἡ. καὶ

Ἀκόρητος. ου. inſatiabilis, incultus. ab α & κορεῖν purgare, uerrere. Ariſtoph. in Neb. ἐμοὶ γὰρ ἦν ἄγροικος ἥδιστος βίος, εὐρωτιῶν, ἀκόρητος, εἰκῇ κείμενος. id eſt, Mihi eñi erat ruſtica ſuauiſſima uita Marceſcẽs, inornata, ocioſe iacens.

Ἀκοσία.

Ἀκορία. ας. ἡ. inſatietas.

Ἄκορνα. ης. ἡ. herbæ nomen, Theod. Plin. lib. 21. cap. 16.

Ἄκορος. uenerea herba. Plin. li. 25. c. 13.

Ἄκος. εος. τὸ. medela, pharmacum, ſanitas.

Ἀκοσμεῖν. eſt flagitioſe uiuo, munere meo perperam fungor, uices meas non obeo. Opponitur τῷ εὐτακτεῖν.

Ἀκοσμία. rerum congeries indigeſta, confuſa & incondita, id eſt, σύστημα ἐκ ἀδιακοσμήτων. Ἀκοσμία etiam eſt dedecus & indignitas, & ſtatus publici perturbatio, cũ unicuiq; ordini ſuæ uices, ſuaq; dignitas nõ conſtant. Quo uerbo Plutarch. ſtatum reipublicæ tempore belli ciuilis appellauit. Bud. Com.

Ἄκοσμος. ου. ὁ, ἡ. inornatus, incomptus.

Ἀκοσμοῦντες. οἱ. incompoſiti.

Ἀκοστάω. μ. ήσω. π. κα. ordeo paſcor, quẽadmodum equi aliquando connutriri ſolẽt. Cæl. 11. ca. 56. Itẽ indignor.

Ἀκόστη, & ἀκόστης, & ἄκοστος. ου. ὁ. ordeũ. Cæl. ibidem.

Ἄκουθον. τὸ. ἀόρχηλον.

Ἀκουάζω. μ. σω. π. κα. ſentio.

Ἄκουοι. οἱ. aures. ὦτα.

Ἄκουρος. ου. ὁ. intonſus.

Ἄκων. οντος. ὁ. ἀκόντιον, iaculum, miſsile.

Ἄκουσα. ης. ἡ. inuita. lege in ἀκέων.

Ἀκουσίθεον. τὸ. à dijs exauditum.

Ἀκούσιος. ου. ὁ. inuitus. ἀκούσιος φόνος, imprudens homicidiũ, cædes non ſponte perpetrata.

Ἀκουσίως. inuitò.

Ἄκουσμα. ατος. τὸ. diſciplina, præceptũ. ἀκούσματα, auditiones, & ea quæ audiuerit quiſpiam, ut ἀκούσματα τερπνὰ Herodia. auditu iucũda. Vſurpatur etiam à Cic. ad Attic.

Ἀκουστέος. ἄξιος ἀκοῦσαι.

Ἀκουστής. οῦ. ὁ. καὶ

Ἀκουστικός. οῦ. auditor.

Ἀκουστιῶν, ἀκουστικῶς ἔχων.

Ἀκουστός. οῦ. ὁ. audibilis.

Ἀκουτίζω. μ. σω. π. κα. audire facio, doceo.

Ἀκούω. μ. σω. π. κα. audio, intelligo, interpretor. Gale. ἀκούω δὲ ὅταν λέγω, ῥόδινον ἢ ἄλλο τι τῶν τοιούτων ἀκούειν σε χρή.

Ἀκούειν εὖ καὶ κακῶς pro laudari & uituperari, quemadmodum apud Latinos benè & malè audire. Item pro uocari, appellari. Lucia. ἐδ᾽ ἀνώνυμος μοι φιλοπλάτων ἀκούειν. Apollon. grammaticus ἀκούεται dixit pro accipitur, capitur, πολλάκις καὶ ὀνόματα ἐπιῤῥηματικῶς ἀκούεται. Itẽ pro obtempero, & auſculto alicui, ut apud Latinos. Cicero fam. 2. Nemo eſt, qui ſapientius tibi ſuadere poſsit teipſo, nunquã labere, ſi te audies. Ibidem: Tecum loquere, te adhibe in conſilium, te audi, tibi obtempera. Genitiuo iung. ut ἀκούω τοῦ λέγοντος. Atticè ſæpe accuſ. iungitur, ut ἀκούω σοῦ τοὺς λόγους, uel ἀκούω σου τῶν λόγων. Priſcian. lib. 18.

Ἄκρα. ἡ. initium, uertex, ſummitas, cacumẽ, extremitas abſoluta, promontorium, ἀκρόπολις. pars poſtrema apud Theod. & urbis proprium.

Ἀκραγαντῖνος. ου. ὁ. Agrigentinus. Theodor. inflectit penultimam.

Ἀκράγας. αντος. ὁ. Agrigentum, urbs Siciliæ.

Ἀκραγής. έος. ὁ, ἡ. imbecillis, difficilis, durus.

Ἀκραής. έος. ὁ, ἡ. flans, in ſuperficie.

Ἄκραι. αἱ. iuga.

Ἀκραίπαλος. ου. ὁ, ἡ. non ſentiens crapulã, arcens crapulam.

Ἀκραιφνής. έος. ὁ, ἡ. purus, frequens, ſyncerus, alacris.

Ἀκρανής. έος. ὁ, ἡ. grauis.

Ἄκραντος, καὶ ἀκράαντος, ut Iliad. β. ου. ὁ, ἡ. imperfectus.

Ἀκρασία. ας. ἡ. καὶ ἀκρησία. incontinentia, luxuria & uictus in temperantia, interprete Politiano.

Ἀκράτεια. ας. ἡ. intemperantia, uitium ſtomachi quo non continet quod ſumpſit.

Ἀκρατὲς. τὸ. imbecille.

Ἀκράτισμα. ατος. τὸ. intemperantia.

Ἀκρατὴς. τος. ὁ, ἡ. incontinens, intemperans, impurus, qui ſe temperare non poteſt. ab α & κρατέω. Ἀκρατὴς γλῶττα, ſicut ἀκόλαστος γλῶσσα, de quo ſupra.

Ἀκρατίζομαι. καὶ

Ἀκρατίζω. μ. σω. π. κα. ientor, merum bibo.

Ἀκράτισμα. ατος. τὸ. καὶ

Ἀκρατισμός. ȣ̃. ὁ. ientaculum. Plutarch. in Sympoſ. à meracius potandi conſuetudine nomen hoc inflecti coniectat, quoniam panis buccellam mero tingerent. Cæl. lib. 14. cap. 57.

Ἀκράτιστος. ὁ. impos, apud Theocri.

Ἄκρατον. ȣ. τὸ. intemperantia, uinum merum, ſæuitia.

Ἄκρατος. ȣ. ὁ. purus, inconditus, immodicus, impermiſtus, indilutus, incontinens, intemperans. à κεράννυμι.

Ἀκρατοποσία. ας. ἡ. potio uini meraci.

Ἀκρατοποτεῖν. inebriari, meracius potare.

Ἀκρατοπότης. ȣ. ὁ. merobibus. Thracum & Scytarum epith. qui ἀκρατοποσίαις, id eſt meri potatione utuntur.

Ἀκρατοφόρον. ȣ. τὸ. urceolus. ἀκρατοφόρου διονύσου ſacellum fuiſſe apud Phigalenſes in Arcadia, Pauſ. tradit. Cæl. lib. 15. cap. 6.

Ἀκράτωρ. ορος. ὁ. impotens.

Ἀκρατῶς. impotenter, impatienter, intenſe, immodicè, intemperanter.

Ἀκροχίδης. ȣ. ὁ, ἡ. indiuiſus in cacumine.

Ἀκραχολία. ἡ πρόχειρος ὀργή, ira repentina & leui de cauſa.

Ἀκρεμών. όνος. ὁ. uirgultum, germen, ramus prægrandis.

Ἀκρέσπερον. id eſt ἄκρας ἑσπέρας, ſicut ἄκρας νυκτὸς, pro ἐπὶ τὸν πρῶτον ὕπνον.

Ἄκρηβος. ȣ. ὁ. iuuenis.

Ἀκρήμοτος. ȣ. ὁ. ſine affectu amoris.

Ἀκρημών. idem quod ἀκρεμών.

Ἀκρίπαλα. Dioſcorides nuncupare uidetur, quæ ebrietatem prohibent, ſicut ἄδιψα quæ ſitim.

Ἀκρὴς. τος. ὁ, ἡ. mutus factus ob timorem.

Ἀκρησία. idem quod ἀκρασία.

Ἀκρητής. ȣ̃. ὁ. famulus.

Ἄκρητος. ȣ. ὁ, ἡ. imperfectus.

Ἀκριβάζω. diligenter indago.

Ἀκριβασμός. exquiſita examinatio & perpenſio.

Ἀκριβαστής. diligens explorator.

Ἀκρίβεια. ας. ἡ. certitudo, cautio, diligentia. ἀκρίβεια νȣ̃, mentis conſummatio, & mentis exacta conſtitutio.

Ἀκριβὲς. τὸ. iuſtum, omnibus numeris plenum, & abſolutum. Item τὸ ἀληθὲς. Herod. lib. 1. τὸ δὲ ἀκριβὲς τῆς ἀπηγήσιος οὐκ ἐλεγχθήσεται. id eſt, Enarrationis ueritas non confutabitur. Πρὸς τὸ ἀκριβὲς, ad plenum, perfectè.

Ἀκριβέστατα. diligentiſſime.

Ἀκριβὴς. τος. ὁ, ἡ. diligens in re neceſſaria, & manifeſta, fortis, exactus, uerus, certus.

Ἀκριβοδίκαιον. τὸ. ἀκριβοδίκαιον. ius exactum, ſummum ius, quod ſtrictum iuriſconſulti dicunt. ἔσχατον τὸ δίκαιον. Ariſtotel. ἀκριβοδίκαιον uocat, quaſi ius exactius duriusque. Et qui illud æquitati præferunt, ἀκριβοδίκαιοι ab eodem dicuntur, quaſi præduri interpretes iuris, quaſique deteriores iuris ſtudioſi, uſurpatoresque. Bud. Annot.

Ἀκριβολογοῦμαι. perſcrutor, diligenter diſquiro, exactè diſcepto, inquiro.

exquiſitè diſputo, & æſtimo, conſideroq́, exactam ſumptuum rationem ſubduco. Bud. Com.

Ἀκριβόω. βῶ. μ. ώσω. π. ωκα. diligenter cognoſco, accuratè exactáq; cura quippiam ago, exactè ſcio, perfectè facio: ubi quis omnib. neruis incumbit. ut Ἀκριβῶ πλεῖον τὴν τέχνην, pro ἀκριβῶς ἐπίσταμαι, ἀκριβῶς μανθάνω. Ἠκρίβωσε παρ᾽ αὐτῶν, Diligenter didicit ab illis: aut (ut Valla interpretatur) exquiſiuit, uel rimatus eſt, uel perſcrutatus eſt, Matth. 2. Item pro diligēter ſcribo uel indago. Iſocrat. παιδεῦσαι μὲν αὐτὸν φασὶ τἀκείνων ἀκριβώσας. Libanius hoc ἐξακριβάζειν dixit. Abſoluta quædā diligētia hoc uerbo ſignificatur. Bud. Com. Accuſ.

Ἀκριβῶς. diligēter, exactè, adamuſsim, perfectè. Ἀκριβῶς εἰδέναι, certo compertoq́; ſcire, nihil ambigere.

Ἀκριδοθήρα. ας. ἡ. capſula ad uenandas locuſtas.

Ἀκρίζω. μ. σω. altum pulſo, digitis pedū incedo, extrema mutilo, & loca alta conſcendo,

Ἀκρίνη. ης. ἡ. angulus.

Ἀκρίνης. ου. ὁ. καθαρὸς, ἁγνός.

Ἀκρὶς. ιδος. ἡ. locuſta, cacumina, extrema, anguli.

Ἀκρισία. ας. ἡ. nō habitus delectus, ἀδιακρισία. Contraria eſt κρίσις, id eſt, diſcretioni rerū & iudicio delectuíq;. Lucian. de Timone ex ſummis diuitijs ad infimam inopiam redacto, ἀκρισία δὲ περὶ τὰς φίλους καὶ εὐήθεια ἐπιτρίψαν αὐτόν. id eſt: Nullus in ſuſcipiendis amicis delectus, ac facilitas confecerunt illum. Bud. Com.

Ἀκριτί. ſine iudicio.

Ἄκριτοι μάχαι. ancipitia prælia.

Ἀκριτόμυθος. ου. ὁ, ἡ. proferens uerba citra delectum, loquens ſine iudicio.

Ἀκριτόφυλλος. ου. ὁ. cuius folia non facilè diſcerni poſſunt, umbroſus.

Ἄκριτος. ὁ, ἡ. indiſertus, ſine lege, iniuſtus, indemnatus, ſine iudicio, indiſcretus, immenſus, dubius, iudicatus indicta cauſa, inſeparatus, incognitus, innumeratus, qui cauſam nō dixit, quemadmodum κεκριμένος quī cauſam dixit, quíq; accuſatus eſt. Plut. in Cic. ait accuſatū fuiſſe eum, ὅτι ἀκρίτους ἄνδρας ἀνῃρηκὼς εἴη, quòd uiros indicta cauſa è medio tuliſſet.

Ἄκριτον, inexaminatum dicitur, immodicum & ſine iudicio ac ratione factum. Vnde illud Homeri, Iliad. β. Θερσῖτ᾽ ἀκριτόμυθε. Item quod componi uel decerni nō poteſt, quia κρίνεσθαι prælio decernere ſignificat. Bud.

Ἀκρίτως. ſine diſcrimine, indicta cauſa.

Ἀκρόαμα. ατος. τό. auditio. Pro feſtiua & iucunda narratione, atq; etiā pro ipſo homine ἀκρόαμα recitāte, apud Tranquil. Cic. pro Archia, ἀκρόαμα pro uoce & narratiōe uſurpauit.

Ἀκροαματικός. οῦ. ὁ. auſcultatorius. Ariſtoteles in epiſt. quadam ad Alex. λόγους ἀκροαματικοὺς appellat libros de recōdita peripateticæ ſectæ diſciplina æditos. Gel. li. 20. c. 4. & Bud. Com.

Ἀκρόασις. εως. ἡ. auſcultatio.

Ἀκροατήριον. ου. τό. ſuggeſtus, pulpitum, auditorium.

Ἀκροατής. οῦ. ὁ. auditor.

Ἀκροάω, καὶ ἀκροάομαι. audio, auſculto. Genit. uel accuſ.

Ἀκροβάζω. τὸ ἀκρίζω.

Ἀκροβατικός. ὁ. ſcanſorius.

Ἀκροβολίζομαι. καὶ

Ἀκροβολίζω. iaculor, è ſublimi deiaculor, laceſſo prælij cauſa, leuiter pugno, præludo in pugna. τοὺς ἐν πολέμῳ συμβολοὺς ἄρχομαι. Aliàs ἀκροβολίζειν, τοξεύειν, ἀκοντίζειν.

Ἀκροβολισμός. ὁ. præludium, & initium pugnæ, prouocatio. Politi. in Herod. ἀκροβολισμοὺς interpretatur leues pugnas & uelitares. Significat etiã iaculorũ ex ædito loco emiſsionem.

Ἀκροβολιστής. ὁ. ἀκοντιστὴς, iaculator.

Ἀκρόβολος. ου. ὁ. idem.

Ἀκροβυστία. ας. ἡ. præputium. βύω enim tego eſt.

Ἀκρογωνιαῖος. ου. ὁ. lapis angularis, ſummus lapis in angulo ædificij, qui ſolet eſſe ualidiſsimus.

Ἀκροδίκαιον. τὸ. ſummum ius.

Ἀκρόδρυα. τὰ. Caius hoc nomine omnẽ fructum arborum ſignificari dixit. Propriè tamẽ ἀκρόδρυα à Græcis appellantur, quæ in ambitu lignoſum putamen habent, quod genus appellatione nucum apud Latinos continetur. Gaza in Cato. καὶ ὥσπερ ἐπὶ τῶν ἀκροδρύων, quod Cic. dixit, Tanquam in arborũ baccis &c. Bud. An. poſt.

Ἀκρόζεστος. ου. ὁ. leuiter feruefactus.

Ἀκροθιγῶς. ſummis digitis, leuiter.

Ἀκροθιγῶς βάπτειν per ſummum intingere, ſuſpenſa manu tingere. ἀκροθιγῶς βλέπειν, ſummã rei cognoſcere, & æſtimare. Bud. Com.

Ἀκροθίνια. τὰ. primitiæ frugũ, quòd hæ ſolent à ſummo aceruo tolli. Nam ἄκρον ſummum, & θῖνες frumentorum acerui dicuntur, propriè quæ in littore mercatores dijs ſoluebant, pro mercibus conſeruatis. Accipitur apud Philoſtrat. pro ſpolijs ſiue exuuijs ab hoſte detractis.

Ἀκροθινιάζειν. ſumma quæq; delibare, primitias conſecrare. ἀπάρχεσθαι.

Ἀκροθώραξ. ακος. ὁ. pro eo qui leuiter, aut (ut nõnullis placet) ſummè ebrius eſt. ἀκραιπάλης, ἀκρατοκώθων, ἀκροχάλιξ. Ebrietas enim τὸν θώρακα θερμαίνει, id eſt, pectus calefacit. aut ſic dicti, quaſi pectoretenus uino imbuti. ab ἄκρον & θώραξ. Eraſ. Chil. Cal. lib. 13. cap. 39. & Bud. Com.

Ἀκροθίνιος. ου. ὁ. præcipuus.

Ἀκροκέραια. extremitates antennæ.

Ἀκροκνέφας. τὸ. diluculum, crepuſculũ, extremum noctis.

Ἀκροκόμαι. οἱ. ὄπιθεν κομόωντες. Thraces quidam appellati ſunt quòd antias in frontem muliebriter dimitterent, quemadmodum ediuerſo Abantes priora capitis tondebãt, auth. Hom.

Ἀκρόκομος. ου. ὁ, ἡ. habens longas comas, moderatè comptus.

Ἀκροκόρυμβα. τὰ. nauium roſtra.

Ἀκροκωλία. ας. ἡ. uide ἀκρωμία.

Ἀκροκώθωνες. οἱ. temulenti, qui affatim bibunt.

Ἀκρόλια. τὰ. primitiæ.

Ἀκρόλοφος. ου. ὁ. tumulus.

Ἀκρομανής. εος. ὁ, ἡ. inſanus.

Ἀκρομφαλία. ας. ἡ. mediana umbilici.

Ἄκρον. τὸ. extremum, extremitas, uertex, mucro.

Ἀκρόνηον. τὸ. extrema pars nauis.

Ἀκρόνυξ. ἡ. νὺξ

Ἀκρονυχία. ἡ. ſumma & intẽpeſta nox, aut potius noctis principiũ. ſed cum ω extremitatem unguium, aut montis ſignificat.

Ἀκρόνυχος. ου. ὁ. ueſpertinus.

Ἀκροξόνια. τὰ. extremitates axis.

Ἀκρόπλοα. quæ in ſuperficie natant.

Ἀκροποδητὶ. ſuſpenſo gradu, ſummis pedibus, pedetentim, ſummis digitis pedum.

Ἀκρόπολις. εος. ἡ. arx, quaſi ſummitas urbis, ubi arces extrui ſolent.

Ἀκροπόλος. ου. ὁ. excelſus.

Ἀκρόπορος. ου. ὁ, ἡ. acutus ad transfigendum.

Ἀκροπόσθιον. ου. τὸ. pars prominentior præputij.

Ἀκρορίζα.

Ἀκρόῤῥιζα. τὰ. quæ non agunt radices in profundum.

Ἀκροῤῥύμιον. ου. τὸ. extrema pars temonis.

Ἄκρος. ου. ὁ. extremus, altus, ſummus, longinquus. Item compos mentis, ut apud Herod. Terpſich.

Ἀκροσηπὴς. quod facile putreſcit.

Ἀκροστιχίς. ιδος. ἡ. cum ex primis aliquot uerſuũ continuo ordine ſequentium literis oratio aliqua connectitur, ut in quibuſdã Ennianis & Sybillinis.

Ἀκροστόλια. τὰ. fori ſummitas, extremitas nauis.

Ακροσφαλὴς. έος. ὁ, ἡ. mollis, periculoſus, facilis lapſu, procliuis. ἀκροσφαλὴς πρὸς ὀργὴν, iracundus.

Ἀκρόσφυρα. calciamentorũ muliebrium genus.

Ἀκροσχιδὴς. in ſummo, in ſciſſuris diſſectus.

Ἀκροτελεύτιον. ου. τὸ. extrema pars.

Ἀκροτήριον. τὸ. auditorium. ἀκροατήριον.

Ἀκροτηριάζειν. mutilare.

Ἀκρότης. ἡ. extremitas, principium.

Ἀκρότυλος. ου. ὁ. ἡ. non reſpondens ad numeros ſaltationis. unde ἀκρότητα κύμβαλα. id eſt, cymbala non congruentia ad numeros, Athenæus lib. 11. uocat ſermones intempeſtiuos, aut nihil ad rem pertinentes, quos idem ἀμουσολογίας uocat. Eraſ. Chil.

Ἀκρόπιστος. ου. ὁ. leuiter coctus, ſubcrudus.

Ἀκροτομέω. μ. ήσω. π. ηκα. trunco extremitates, incido.

Ἀκρότομος. ου. ἡ. rupes, lapis durus.

Ἄκροτος, ἀδιαῤῥίπιστος, ἀπαίδευτος.

Ἀκροφύσια. τὰ. extrema follium, quibus ignis inflatur, uel ipſi folles fabrorũ ærariorum.

Ἀκρόχαυξ. ἀκροθώραξ.

Ἀκροχειρίζεσθαι. colluctari ſummis tantũ digitis reliquo corpore intacto, donec aduerſarius deficeret. Eraſm. Chil. Vnde ἀκροχειρισμὸς, huiuſmodi lucta, & ἀκροχειρισταὶ, ſiue ἀκροχειρισῖται. οἱ. luctatores illi. Soſtratis pancratiaſtes cognomẽ, ut ſcribit Pauſ.

Ἀκροχειρίς. ιδος. ἡ. extremitas manus.

Ἀκρόχειρος. ου. ὁ. homicida.

Ἀκροχλωίσκοι. οἱ. ſummitates iugi.

Ἀκροχλίερος. ου. ὁ. ex igneo calore tepens. Ruellius uertit ſummè calidus.

Ἀκροχολία. ας. ἡ. ueſania, excãdeſcẽtia.

Ἀκρόχολος. ου. ὁ. ueſanus, iracundus, cui ſumma eſt bilis.

Ἀκροχορδών. ονος. ἡ. genus uerrucæ penſilis.

Ἀκρόχωλος. ου. ὁ. pronus ad claudicandũ.

Ἀκροῶ. audio.

Ἀκρύσταλλος. ſine glacie.

Ἀκρῶα. uiſcera.

Ἀκρωλένιον. ου. τὸ. ſummum cubitĩ.

Ἀκρωμία. ας. ἡ. armorũ eminentia, ſummi armi Theod. interpretatur, pars humeri exterior proxima brachio, brachij prominẽs ſummitas, aut humeri caput. Polluci ἐπωμὶς & ἀκροκωλία dicitur.

Ἀκρώνιον. ου. τὸ. congregatio.

Ἀκρωνυχία. ας. ἡ. καὶ

Ἀκρώνυξ. extrema unguium pars, ultimæ noctis uigiliæ. Item montis cacumen.

Ἀκρώρεια. ας. ἡ. uertex, eminentia. proprie de monte.

Ἄκρως. ſummè, acutè, maximè, ualdè.

Ἀκροῶμαι. libens audio.

Ἀκρωτήρια. extremitates ſunt corporis. Ariſtotel. ſic appellat extremam partem digitorum ſub unguibus latentem, & extremam partem oſsium. Significat etiam pinnacula & prominentia ædificiorum: ſiue ſtatuas

quæ in angulorum ſummitate aſtituuntur, τὰ ἐπάνω τῶν νεῶν ἀνατιθέμενα ζώδια. Sunt etiam roſtra nauium & ornatus. Cæl. lib. 13. ca. 39. Bud. Com.

Ἀκρωτηριάζω. μ. άσω. π. κα. demutilo, extrema amputo, attero, trunco naſum uel manū. ῥινοτομῶ. Vnde Athenæ. lib. 5. ſcribit Scytas ad tantum ueniſſe inſolentiæ, ut in quoſcunq; incidiſſent, naſum illis mutilarent, id eſt, ἠκρωτηρίαζον τὰς ῥῖνας. Accuſ.

Ἀκρωτηριασμός. οῦ. ὁ. mutilatio, extremæ partis amputatio.

Ἀκταίνω. attollo, incompoſitè ſalto.

Ἀκταῖος. ου. ὁ. littoralis, Atticus.

Ἀκτωρέω. littus cuſtodio.

Ἀκτίαοι. pauperes.

Ἀκτένιστος. ου. ὁ, ἡ. impexus.

Ἀκτή. ῆς. littus. ἀκταὶ (inquit Ammon.) ſunt loca maris petricoſa, θῖνες uero harenoſa. Pro ἀκτικὴ apud Homer.

Ἄκτη. ης. ἡ. eſca.

Ἀκτημοσύνη. ης. ἡ. inopia.

Ἀκτήμων. ονος. ὁ. inops.

Ἀκτός. οῦ. cibus.

Ἀκτινοβολέω. μ. ήσω. π. κα. radio.

Ἀκτίν. ῖνος. ἡ. radius ſolis, & aliorum aſtrorum, ignis´ue.

Ἀκτινοβολία. ἡ. radiorum iaculatio.

Ἀκτίς. idem quod ἀκτίν, teſte Theodoro, quemadmodum ῥίς & ῥίν. Apud Pauſan. ſeruile nomen. Dicitur & uas, in quod iaciuntur oboli.

Ἄκτιστος. ου. ὁ, ἡ. infrabricatus.

Ἀκυβέρνητος. ου. ὁ. qui caret gubernatore, non rectus.

Ἄκυτος. ἡ. ἄγονος, ſterilis. κύθος enim ſemen eſt.

Ἀκύκλιος. ὁ. imperitus.

Ἀκυητήριον. τὸ. remedium ne mulier pariat. ἀτόκιον.

Ἀκυλασία. ας. ἡ. intemperantia.

Ἄκυλος. ου. ὁ. glans ilicis, inglorius, pudenda.

Ἀκύμαντος. pacatus, tranquillus.

Ἀκύμων. ονος. ὁ, ἡ. tranquillus, non habens fœtum, multi laboris.

Ἄκυπρος. Veneris expers.

Ἀκυτός. οῦ. ὁ. inacceſſus.

Ἀκυνός. οῦ. ὁ. κῶ

Ἄκυτος. ſine prole.

Ἀκυρής. infelix, impos.

Ἀκυρολογέω. μ. ήσω. π. κα. mentior.

Ἀκυρολογία. ας. ἡ. abſurditas ſermonis, impropria locutio.

Ἄκυρον. τὸ. impropriū uertitur à Quint.

Ἄκυρος. ου. ὁ, ἡ. abrogatus. Ariſtophan. interpres duas tradit olim fuiſſe iudicibus amphoras ſeu cadiſcos: in alterum calculos mittebāt abſolutionis, atq; hunc ἄκυρον καδίσκον fuiſſe appellatum: in alterū calculi conijciebantur condemnationis, & καδίσκος κύριος dicebatur. Ἄκυρον ποιεῖν τὴν συγγραφὴν, ſyngrapham irritam facere, & circūducere apud Demoſt. Ἄκυρος τῶν προτιμημάτων, qui mulctam dicere non poteſt. Bud. Com.

Ἀκύρωσις. ιος. ἡ. abrogatio.

Ἀκυρόω. μ. ώσω. π. κα. abrogo, irritum facio.

Ἀκωδώνιστος. ου. ὁ. inexploratus, inexaminatus, ſumptum ab equis qui κωδώνων, id eſt tintinnabulorum ſonitu ſolebant explorari, an bellicos ſtrepitus generoſè ferre poſſent.

Ἀκωκή. ῆς. ἡ. cuſpis lanceæ, mucro.

Ἄκωλος. ου. ὁ. ſine pede.

Ἀκώλυτος. ου. ὁ, ἡ. impedimento carens, qui nullis terroribus à propoſito dimoueri poteſt, qualem Horat. deſcribit in Odis: Si fractus illabitur orbis, Impauidum ferient ruinæ. Vnde Epictetus uerum atq; ſyncerū Stoi-

cum ἀκώλυτον eſſe dicebat. Vocabatur item eo nomine apud Chriſtianos, qui ipſe quidem non peragebat myſteria, ſed nõ excludebatur cum cæteris, quòd ignẽ aut ſimile quid ad ſacra adferebat, quaſi dicas nõ prohibitus, hoc eſt, admiſſus. Ab α et κωλύω prohibeo.

Ἀκωλύτως. aduerb. citra impedimentũ.

Ἀκῶναι. ſupremæ & nudæ cautes.

Ἄκων. inuitus, quaſi ἀέκων. ἡ τῶν δοράτων ἀκωκὴ, cuſpis haſtarum.

Ἀκάπυτον. τό. imparatum, ſine manubrio uel clauo, inerme.

Ἄκωπος. ου. ὁ. ſine remo.

A Λ.

Ἄλα. ſtercus, fimus.

Ἄλαβα. atramentum.

Ἀλάβανδα. ciuitas Ioniæ. unde ἀλαβανδικὸς poſſeſsiuũ, & ἀλαβανδεῖς ciues. Item ἀλαβανδικὸς ſolœciſmi genus apud Philox. ut ſi aduerbium μὴ pro eo uſurpetur quod eſt οὐ. Et Alabandici libelli pro barbaris, & ineptis, Hermol. in Plin.

Ἀλαξαρχία. ας. ἡ. figlina.

Ἀλάβαστρον. ου. τό. uel ἀλάβαστρος. ὁ. Ariſtoph. alabaſtrũ, uas unguẽtariũ: dictũ ἀπὸ τοῦ α καὶ λαβεῖν, addito per pleonaſmũ ς, quòd uidelicet propter leuorem comprehendi nõ poſsit. Attice ἀλάβαστον.

Ἀλάβυτος. ὁ. obſtreperus.

Ἀλαβυτῶ. tumultuor.

Ἀλαβώδης. ὁ, ἡ. fuliginoſus, fumoſus.

Ἀλαζονεία. ας. ἡ. ſuperbia, arrogantia. Vlpian. interpres Demoſth. ait ἀλαζονείαν eorum eſſe, qui plura promittũt quàm poſsint præſtare, atq; huic contrariam eſſe εἰρωνείαν, quæ quod facere poteſt, eleuat ac minuit.

Ἀλαζόνευμα. τό. facinus inſolẽtiæ plenũ.

Ἀλαζονεύομαι, μ. εύσομαι. ſupbio, iacto, arrogans ſum, mentior. Ariſtoph. in Ra. ἀλαζονεύεθ᾽ ἵνα φοβηθείην ἐγὼ, εἰδώς με μάχιμον ὄντα φιλοτιμούμενος. id eſt, ſuperbiebat ut timerem ego, ſciens me bellatorem exiſtentem glorians.

Ἀλαζονικός. οῦ. ὁ. &

Ἀλαζών. όνος. ὁ. ſuperbus, arrogans, petulans, glorioſus, iactabundus, inſolens, præferox, & ultra modum uſitatum elatus, quaſi in mari uiuens.

Ἀλάθητος. ου. ὁ. quem nihil latet.

Ἀλαίθριος. ου. ὁ. tepidus, ſole calefactus.

Ἀλαίνω. uagor, erro.

Ἀλαιός. οῦ. ὁ. antiquus, imprudens.

Ἀλαλαγμός. ὁ. uociferatio, iubilus, clamor de uictoria.

Ἀλαλάζω. άξω. iubilo, inſulto, uictorioſe clamo. Valla ait bene tranſlatum eſſe Marci 5. per eiulo, quòd iubilatus ſit clamor ruſticorũ, ſecundum Varro. Eraſmus ſcribit proprie eſſe perpetuo ſonitu ſtrepere, ac tinnire, ſono ſonum excipiente, quemadmodum fit in lebetibus Dodonæis. Datiuo.

Ἀλάλη. tumulus, ſonus confuſus, uox non articulata.

Ἀλάλημαι. tumultu obrutus ſum, ſeductus ſum.

Ἀλάλητος. ου. ὁ. clamor multus.

Ἀλαλία. ας. ἡ. malitia, inordinatio.

Ἀλαλκέω. adiuuando expello.

Ἀλαλκομενηΐς. ίδος. ἡ. potens.

Ἀλάλκω. expello, iuuo.

Ἀλαλκτήρια. τὰ. ἀλεξίκακα.

Ἄλαλος. ου. ὁ, ἡ. mutus, qui fari non poteſt uelut infantes, ac differt à κωφός: is enim dicitur cui nulla omnino eſt uox. Eraſ.

Ἀλαλύκτημαι. turbatus ſum, iactatus ſum. ab ἀλυκτῶ. Iliad. κ.

Ἀλαμπής. ῆος. ὁ, ἡ. obſcurus.

Ἀλαινὴς. ἕος. ὁ. uerus.
Ἀλάομαι, erro, ſalto, circumuertor.
Ἀλαός. ᾶ. ὁ. luſcus, cæcus, inanis. διὰ τὸ ἀλᾶσθαι, κατὰ τὴν πορείαν: uel potius ab α & λάειν uidere.
Ἀλαοσκοπιά. ας. ἡ. τύφλωσις τῶν ὀφθαλμῶν, cæcutientia. λάειν enim uidere eſt, unde κατὰ στέρησιν ἀλα☉ cæcus. Homer. οὐδ' ἀλαοσκοπιὴν εἶχε, Non habebat cæcam ſpeculationem.
Ἀλαοτόκ☉. ου. ὁ, ἡ. cæcos gignens.
Ἀλαόω. μ. ώσω. π. κα. excæco.
Ἀλαπαδνός. infirmus, facilis expugnatu, parū uirilis, effœminatus, mollis.
Ἀλαπάζω. μ. ξω. populor, uacuo. ἐκπορθῶ.
Ἀλάπαθα. τὰ. Attici purgatiões uocāt.
Ἀλάπαθος. ου. ὁ. herba purgatoria.
Ἀλαπνός. mollis, effœminatus.
Ἅλας. ατος. τὸ. ſal.
Ἀλαστέω. μ. ήσω. grauiter patior, ægre fero, crucior. Accuſ.
Ἄλαστον. ου. τὸ. intolerabile propter iuſtitiam.
Ἀλάστωρ. ορος. ὁ. ultrix conſcientia, remorſus conſcientiæ, peſsimus dæmon, malus genius & infeſtus. Sic Dionyſius ab Athenæo uocatur, ἁπάσης Σικελίας ἀλάστωρ, hoc eſt (inquit Bud.) depopulator, peſtis totius Siciliæ. Hoc nomine (inquit Cornutus) & furiæ ſignificantur, διὰ τὸ τοὺς ἀλάστορας καὶ παλαμναίους κολάζειν: & homines, παρὰ τὸ τὰ τοιαῦτα ἁμαρτάνειν ἐφ' οἷς δεῖν ἀλαστῆσαι, καὶ στενάξαι, id eſt ab eo, quod talia perpetrent, ob quæ cruciari atque ingemiſcere liceat.

Item qui exilio digna commiſit, teſte Euſtathio, ὁ φυγῆς ἄξια εἰργασμένο☉. Alaſtor apud Claudian. recenſetur inter equos Plutonis.
Ἀλγέω. μ. ήσω. π. ηκα. ὀδυνῶ, doleo, patior, laboro. Neutrum.
Ἀλγεινά. τὰ. caſus aduerſi.
Ἀλγεινός. ου. ὁ. triſtis.
Ἀλγηδών. όν☉. ἡ. dolor, cruciatus, mœror.
Ἄλγηρα. τὰ. doloroſa.
Ἄλγησις. ἡ. dolor, labor.
Ἄλγιστος. ου. ὁ. doloroſiſsimus, moleſtiſsimus. paſsiuè.
Ἄλγιον. ίου☉. τὸ. grauius.
Ἀλγίων, ονος. ὁ. doloroſior.
Ἄλγος. γεος. τὸ. dolor, triſtitia.
Ἀλγύνω. triſtifico. datiuo iung.
Ἀλδαίνω. &
Ἀλδήσκω. creſco.
Ἀλέα. Palladis cognomen apud Tegeatas, à delubro quod ſtruxerat ἀλεός. Cæl. lib. 9. cap. 48.
Ἀλέα. ας. ἡ. tepor. Cæl. ibidem.
Ἀλεάζω. occulto, propono, urgeo, congrego, iudico, cuſtodio, ſalto, concedo. accuſatiuo iung.
Ἀλεαίνω. tepefacio, diffundo.
Ἀλεγεινὸς. curæ plenus, ſedulus, triſtis.
Ἀλέγω. μ. ξω. π. χα. καὶ.
Ἀλεγίζω. μ. ίσω. π. κα. auxilior, curo, Homer. Item ſermone abſtineo.
Ἀλέγομαι. defendo, expello, arceo.
Ἀλεγύνω. ἀλέγω.
Ἀλεῖ. ἀδικεῖ.
Ἀλεεινή. ἡ. æſtiuus calor.
Ἀλεεινός. ῦ. ὁ. calidus.
Ἀλεείνω. fugio, declino, pius ſum.
Ἀλειθρέω, ἀληραίω.
Ἀλεῖ. datiuus eſt, ueritati.
Ἀλεία. captura, piſcatus.
Ἀλειάδες. αἱ. ſcaphæ piſcatoriæ.
Ἀλέαυτος. ου. ὁ. immolitus.
Ἄλειαρ. farina tritici.
Ἄλειμμα. ατος. τὸ. unctio, pigmentum.
Ἀλεινός. ῦ. ὁ. infirmus, tenuis.
Ἀλειπτήριον. ου. τὸ. unctuarium, locus in balneo unctui accommodatus.
Ἀλείπτης. ου. ὁ. unctor, qui athletas certaturos ungebat, et magiſter ac præce

ceptor

ptor athletarum dicebatur, authore Ariſtotele. Eſt & fontis nomen apud Epheſũ quòd ſemper eius copia ſit.

Ἀλήκτως. aduerb. ἀνενδελεχῶς, συνεχῶς.

Ἄλειον. ου. τό. poculum, patera, δέπας.

Ἀλήτης. erroneus.

Ἄλειφαρ, uel ἄλειφα. ατος. τό. oleum, unguentum. ἀπὸ τοῦ ἀλείφω.

Ἀλειφόβιοι. οἱ. πένητες, ἀλιτήριοι, παλαμναῖοι, ἀλάστορες.

Ἀλείφω. μ. ψω. π. φα. ungo. παρὰ τὸ ἀλέω, τὸ θερμαίνω. Accuſ.

Ἀλεκταίνω. ἰσχύω, γαυριῶ, μετεωρίζω.

Ἀλέκτηρ. pro ἀλεξητὴρ apud Pindar.

Ἀλεκτορὶς. ίδος. ἡ. gallina. poëticum eſt.

Ἄλεκτρα. ſine lecto, improba coniunx ob adulterium.

Ἀλεκτρυοφωνία. ας. ἡ. gallicinium.

Ἀλεκτρυών. ονος. ὁ. uel ἡ. &

Ἀλέκτωρ. ορος. ὁ. gallus. διὰ τὸ ἐγείρειν ἡμᾶς ἐκ τοῦ λέκτρου.

Ἀλέκτωρ. ἡ. uirgo, innupta.

Ἀλεκτορίας. gemma quæ in gallinaceorum uentriculis inuenitur, cryſtalli ſpecie, magnitudine fabæ.

Ἀλεξάνδρα. opus à Lycophrone æditũ de Alexãdro Paride.

Ἀλεξανδροκόλακες. οἱ. aſſentatores Alexandri.

Ἀλεξάνεμος. ου. ὁ. uentos arcens. Ephitheton ueſtis.

Ἀλεξέμεναι, pro ἀλεξεῖν. auxiliari.

Ἀλέξω. arceo, auxilior, opitulor, reſiſto. Ἀλέξαθι pro eodem, ἀπὸ τοῦ βαρυτόνου θέματος, niſi ſit per ſyncopen, ut τρίαθι & ſimilia.

Ἀλέξησις. ἡ. βοήθεια, retaliatio.

Ἀλεξητήρ. ῆρος. ὁ. adiutor.

Ἀλεξητήριαι ῥίζαι. medicæ radices.

Ἀλεξητήριον. ου. τό. auxilium, adiutoriũ, arma quibus hoſtẽ repellimus, amuletũ, qua uoce utitur Plin. remediũ præſentaneum aduerſus uenena & faſcinationes, quod genus quidam in annulis geſtare ſolent. Tradunt ſcriptores Eudemium quendam profeſſione philoſophum, huiuſmodi annulos conficere ſolitum, & dictum hoc nomine à iuuandi præſtantia.

Ἀλεξικακία. depulſio malorum.

Ἀλεξίκακος. ου. ὁ. in malis adiutor, defenſor malorũ, auerſor ac depulſor, hominũ defenſor: qualem uere eccleſia Chriſtũ agnoſcit, & gentes falſo ſuũ Herculẽ et Apollinẽ. Ἀλεξίκακοι etiã δαίμονες à ueteribus dicebãtur, q nocumẽta et diras arcere amoliriq; exiſtimabãtur, q & ἀποτρόπαιοι et ἀποπομπαῖοι & λύσιοι & φύξιοι, appellabãtur. Cæl. lib. 1. ca. 32. & Bud. Com.

Ἀλεξίμορος. ου. ὁ. auxiliator mortis.

Ἀλεξιφάρμακον. τό. remedium cum auxilio, auxiliare medicamentum.

Ἀλέομαι. euito.

Ἀλεός. ου. ὁ. feruens, tepidus. ab ἀλέα.

Ἀλεπίδωτα. inſquamata.

Ἀλέτης. ου. ὁ. euitator.

Ἀλετόν. τό. cereale.

Ἀλετρίβανος. ου. ὁ. cocleare, δοίδυξ.

Ἀλετρίς. ίδος. ἡ. molitrix, mulier laborans in piſtrino.

Ἀλεύαμαι. κοι

Ἀλεύομαι. euito, fugito.

Ἄλευρον. ου. τό. farina, proprie tritici, ἄλφιτον uero hordei.

Ἀλευρότησις. ἡ. τηλία, παιπάλη, tenuiſſimum farinæ. Attici ἀντὶ τῆς τηλίας, id eſt cribri circũferentia uſurpant, ut annotat Ioan. grammaticus.

Ἀλεύω. deſtituo.

Ἄλευσος. ου. ὁ. inuiſibilis.

Ἀλέω. μ. ήσω. π. κα. molo. Itẽ effugio, in κλίνω. Hom. θεοῦ δ' ἀλεώμεθα μῆνιν, dei uitemus iram. Vide prouer. ἀλιτήμενος.

Ἀλεωρά. ᾶς. ἡ. caliditas, euitatio, remedium, cuſtodia, tuguriũ, καταδύσις, ſalus, quies.

Ἄλη. ης. ἡ. anxietas, error. Cæl. li. 6. ca. 26. Alij ἀλύκην uocant.

Ἀληδίον, uel ἀληδὸν. repentè, cõprehenſim.

Ἀλήθεια. ας. ἡ. ueritas.

Ἀληθές. τό. accen. in ult. τὸ πρᾶγμα τὸ μετέχον τῆς ἀληθείας, uerum.

Ἄληθες. accen. in antepenult. reuera, ὄντως, profectò, ſane, uerè. αὐτὸ τὸ ἀληθές.

Ἀληθεύομαι. idem quod ἀληθεύω. Syneſ. Εἰ δὲ ἐπιγινώσκεις ἀληθευομένην κατὰ σὲ τὴν ὑποψίαν τῆς λήθης, διόρθωσαι μετανοίᾳ, id eſt, Si agnoſcis uera me cauſa deductum ad hanc ſuſpicionem, quod mei oblitus ſis, reſipiſcentia corrige.

Ἀληθεύω. μ. σω. π. κα. & ἀληθεύομαι. uera loquor. Et paſſiue, uere dici. Itẽ promiſſa facio. Datiuo.

Ἀληθέω. μ. ήσω. π. κα. molo.

Ἀληθής. έος. ὁ, ἡ. uerus, uera, iuſtus. Itẽ memor. ab α priu. & λήθη obliuio.

Ἀληθίζω. μ. σω. π. κα. uerax ſum.

Ἀληθινός. οῦ. ὁ. uerus, uerax.

Ἀλήθω. μ. ήσω. π. κα. molo.

Ἀληθῶς. uero, certè.

Ἀλήϊος. ου. ὁ. inops, erratilis. Vnde apud Homerum Ili. 2. ἀλήϊον πεδίον, à Bellero phontis erroribus eſt appellatũ. Cæl. lib. 9. cap. 48.

Ἄληκτος. ου. ὁ, ἡ. inceſſans, ἀκατάπαυστος.

Ἀληκτώ. όος. ἡ. Alecto, una ex Furijs. quaſi irrequieta & non deſinens.

Ἀλήλεκα Atticè, ἀπὸ τοῦ ἤλεκα, ἀλέω.

Ἀληλασμένος. ου. ὁ. molitus.

Ἀληλειμμένος. ου. ὁ. unctus.

Ἄλημα. τος. τό. farina cocta. Et ἄλημμα duplici μ, iter.

Ἄλημι. erro.

Ἀλημοσύνη. ης. ἡ. error.

Ἄλην. fugi.

Ἀληνέως. utcunq;, ὡς ἔτυχεν.

Ἄληπτος. ου. ὁ. inculpabilis, inexpugnabilis. Item ἄληπτον incomprehenſibile, quod capi non poteſt.

Ἀληπτότεροι. οἱ. inculpabiliores.

Ἀλήπτωρ. ορος. ὁ. ſacerdos.

Ἄλητος. ου. ὁ. ἀλάθητος, indebilis.

Ἀλητεία. ας. ἡ. palatio, erratio.

Ἀλητεύω. μ. σω. π. κα. erro, mendico, uagor.

Ἀλητήριος. ου. ὁ. exitialis. Eraſ. Chil.

Ἀλήτης. ου. ὁ. erro, uagus.

Ἀλῆτις. ἡ. errabunda, uaga.

Ἀλῆτις. feſtum Athenis.

Ἀλθαία. ἡ. Meleagri mater. Item malua agreſtis, quam ibiſcũ uocant Romani. aliâs ἀλθία.

Ἀλθαίνω, καὶ Ἀλθέω, καὶ

Ἄλθω. curo, medeor.

Ἀλθευς. έος. ὁ. medicus.

Ἁλία. ἡ. iter, mare. Congregatio, apud Herodot. Item uas ſali terendo accommodum.

Ἁλιάδες. αἱ. uaſa buxina in quibus ſal terebatur.

Ἁλιάδες. οἱ. piſcatorum filij, patronymicum eſt. accipitur pro ipſis piſcatoribus, ſicut υἷες ἀχαιῶν, pro ipſis Achiuis.

Ἁλίαι. οἱ. in mari flantes uenti.

Ἁλιαίετος. haliæetus, aquila marina.

Ἁλίαρος. ὁ. ſale conditus.

Ἁλιάς. άδος. ἡ. nauicula marina.

Ἀλίας. ὁ. ineuitabilis, uehemens, multus, inglorius, inſeparabilis.

Ἁλίας βάτος. piſcatrix, raia piſcis, Theo.

Ἀλίβας. mortuus, acetum, παρὰ τὸ μὴ λείβεσθαι ἐν σπονδαῖς.

Ἀλιβδύω. abſcondo. Actiuum. accuſatiuo iungitur.

Ἁλίβροχον. mari irriguum.

Ἁλίβρωτος. ου. ὁ. ſaliuorus.

Ἁλίγενεις. οἱ. ſαγγῖται.

Ἁλιγενής. έος. ὁ, ἡ. maritimus. Veneris e-

pith. quaſi ſaligena.

Ἁλίγκιος. ὁ. ſimilis, pulcher.

Ἁλίδια. τά. uaſa accommoda ſali terendo. ἁλιάδες.

Ἁλιδύω. ſubmergo, ἁλιβδύω, in quo abundat β æolico more.

Ἁλιεύς. ιος. ὁ. piſcator. ἀπὸ τῆς ἁλίας, quaſi dicas, marinator, quod in mari uenetur. ἁλίτρυπος, poëtice.

Ἁλιευτικόν. τό. eſt commentatio de piſcatu, qualis Oppiani extat.

Ἁλιευτικός. οῦ. ὁ. piſcatorius.

Ἁλιεύω. piſcor.

Ἁλιζομένη. ἡ. ſale aſperſa.

Ἁλίζω. congrego. Athenæ. lib. 2. uerſor in mari, ſalio, id eſt ſale condio, ungo.

Ἁλίζωνος. οἱ. Paphlagones, quoniam mari cinguntur.

Ἁλίζωνος. ου. ὁ, ἡ. mari cinctus, Iſthmus.

Ἁλίζωνις. ιος. ἡ. genus herbæ marinæ.

Ἁλιήτορες. οἱ. piſcatores. ἁλιεῖς.

Ἄλιθες. ſpicarum diuiſiones in allio.

Ἀλιθής. ιος. ὁ, ἡ. carens lapidibus, non calculoſus.

Ἄλιθος. ου. ὁ. idem.

Ἁλικάκαβα. ἡ. Appollinaris minor. ὁ τοῦ λωτοῦ καρπός. Dioſcor.

Ἁλικίδα. τὴν. ſalſuginem.

Ἁλίκλυστος. ου. ὁ, ἡ. uadiſonus, fluctibus marinis aſperſus. Epith. promontorij apud Sophocl.

Ἁλίκτυπος. ου. ὁ. piſcator.

Ἁλικός. οῦ. ὁ. ſalſus, marinus.

Ἁλίκυρνα. ας. ἡ. uicus Acarnaniæ.

Ἁλικυρναῖος. gentile.

Ἄλιμα. θαλάσσια, marina.

Ἄλιμα. pharmaca quæ famem obrepere prohibent, ut ἄδιψα ſitim, apud Plutarch. in Sympoſ.

Ἁλιμέδων. mari imperans, Neptuni epith.

Ἀλιμενία. ας. ἡ. importuoſitas.

Ἀλίμενος. ου. ὁ, ἡ. importuoſus.

Ἄλιμον. τό. auro, herba quæ guſtantes eſurire non patitur. uocant aleram, albucium.

Ἁλιμυρής. ιος. ὁ, ἡ. ſalſus.

Ἀλινδέομαι. uoluor.

Ἀλινδήθρα. ας. ἡ. κονίστρα, inuolucrum, in quo ſe uolutant iumenta. Ariſto. Ranis, τοῖς λόγοισιν ἐμπεσόντα συγκυλᾶν πολλὰς ἀλινδήθρας ἐπῶν.

Ἀλινδός. ὁ. curſus.

Ἀλινδοῦμαι. ἀντὶ τοῦ κυλίομαι, καὶ κυλινδοῦμαι, uerſor, inuoluor: quod etiam ἐκλινδοῦμαι dicitur.

Ἀλινέκτειρα. ας. ἡ. καὶ

Ἁλινηχής. ιος. ὁ, ἡ. in mari natans.

Ἄλιον. fruſtra.

Ἅλιος. ου. ὁ. marinus, uanus.

Ἀλιπαρής. ιος. ὁ, ἡ. non impinguis.

Ἁλίπεδον. ου. τό. terra quam olim mare cooperuit, campus maritimus. Capitur pro quauis planicie.

Ἁλίπλαγκτος. ὁ. mariuagus. Epitheton Panos, qui in promontorijs colitur, circa quæ aquæ errant: & Salaminæ urbis, quòd aquæ item circa eam oberrent. ἀ πλάνω, & ἅλς.

Ἁλίπλοος. ου. ὁ, ἡ. mare nauigans.

Ἁλιπόρφυρος. ου. ὁ. purpureus, à cæruleo diuerſus.

Ἁλίρροος, uel ἁλιῤῥόθιος. ου. ὁ, ἡ. fluens ad mare. Epitheton fluuiorum.

Ἅλις. ſatis. Genit.

Ἀλίσγημα. τος. τό. contaminatio, ſcelus.

Ἀλισγῶ. ἑστιάω, λυπῶ, μισῶ, μολύνω.

Ἁλίσκομαι. capior. Eſt autem uerbum defectiuũ, cuius futurum eſt ληφθήσομαι, ἀπὸ τοῦ λήβομαι, λήψομαι, ἐλήφθην, & ἀόρ. β. ἑάλων, ἀπὸ τοῦ ἁλόω. ῶ. Ἁλίσκεται proditur, arguitur, deprehenditur, refellitur, perit, iudicio conuincitur.

Ἁλίσκω, capio, τὸ κατέχω, id eſt corripio.

& prehendo, & in carcerē conijcio, & iudicio cōuinco, reumq́ perago. Vnde ἥλωκα præt. perf. uel ἑάλωκα, & ἀόριστος ἥλων, uel Attice ἑάλων, quæ omnia uocem habent actiuam & significationem paſsiuam. Bud. Com.

Ἀλίσαι. congregare.

Ἀλίστρα. ας. ἡ. uolutabrum, locus ubi ſe uerſant equi.

Ἀλιτάομαι. mentior, fallor.

Ἀλιταίνω. καὶ

Ἀλιτέω. μ. ήσω. pecco.

Ἀλιτενής. έος. ὁ, ἡ. uadoſus, maritimus.

Ἀλίτημα. ατος. τό. peccatū, erratum.

Ἀλιτήμων. ὁ. peccās, ꝑpter peccatū odioſus.

Ἀλιτήμων. ονος. ὁ. peccator.

Ἀλιτήριος. & per contractionem ἀλιτρός. ὁ. exitialis, calumniator, noxius, ſceleſtus, deuotus manibus, pernicies, peſtis, internicio, de homine dictum, raptor, de quo Eraſ. Chil. & Bud. Com. Item ὁ ἀνόσιος, καὶ ἐνεχόμενος τοῖς μιάσμασι, qui piaculū admiſit in deū. Ἀλιτήριος πάλαμναῖος, quis ſit uide Plutarch. in Problem. 169.

Ἀλίτης. ὁ. peccator, peregrinus.

Ἀλιτίμαργος. ου. ὁ. ſtultus.

Ἀλίζομαι. mentior, fallo.

Ἀλιτόμηνος. ου. ὁ. in menſe fallens, hoc eſt non natus ad iuſtum tempus.

Ἀλιταίνω. μ. ανῶ. pecco, erro.

Ἀλιτρία. ας. ἡ peccatum.

Ἀλιτρός. οῦ. ὁ. iniuſtus, peccator, nocens. uide ἀλιτήριος.

Ἀλίτροφος. ου. ὁ. marinus.

Ἀλίφλοιος. ἡ. ſalſicortex, ſpecies roboris.

Ἀλκάζειν. fortiter agere, pugnare.

Ἀλκαία. ας. ἡ. cauda, ꝓprie leonis, ἀπὸ τῆς ἀλκῆς αὐτοῦ εἰς ἑαυτὸν τρέπεσθαι: quòd leo cō uerberando ſe cauda ſtimulando ꝑ in prælium excitetur. Callimachus in muſca etiam ἀλκαίαν poſuit.

Ἀλκαῖος. Alcæus, unus ex nouem Lyricis poëtis.

Ἄλκαρ. ρος. τό. auxilium.

Ἀλκαΐδης. ου. ὁ. Hercules, ab auo Alcæo Amphitryonis patre.

Ἀλκή. ας. ἡ. ſubſidium, præſidium, fortitudo, prælium, remedium, uires, ferocitas, uirtus.

Ἀλκήεις. εντος. ὁ. fortis, robuſtus.

Ἄλκι. τῷ. potentia, à recto ἄλξ ἀλκός.

Ἀλκιβιάδιον. herba quædam, inde nomen ſortita, quòd Alcibiades ad formam conciliandam ea uti ſolebat.

Ἄλκιμος. ου. ὁ. fortis.

Ἀλκμάν. ᾶνος. ὁ. Alcman, unus ex nouē Lyricis poëtis.

Ἀλκιμάχη. ἡ. Minerua.

Ἀλκμάρις. damnum arcens.

Ἀλκτήρ. ῆρος. auxiliator.

Ἀλκτήριον. ου. τό. ſubſidium. ἀμυντήριον.

Ἀλκυονίδες, καὶ ἀλκυονίτιδες. Halcedonia, dies ſereni & trāquilli, quibus halcedo fœtificat. Eraſ. Chil.

Ἀλκυόνιον. τό. ſpuma quæ concreſcit in mari, qua faciei nitor cōmendatur. Ex hac nidum congerere dicuntur halcyones.

Ἀλκυών. ἡ. maritima auis, ſic dicta παρὰ τὸ ἐν ἁλὶ κύειν. Diminutiue ἀλκυονίς. κήρυλοι mares halcyones uocantur.

Ἀλλά. ſed, quare, & ὅταν, adiectitia particula, γε, at, nun, an, πότερον ἄρα, atqui: profectò, ſanè, etiam, ſed etiam, at certè, certè, ſaltem, immò, quin potius, niſi, quàm præterea, inſuper, quippe, itaq; rationalis, id eſt γὰρ, νῦν, quin etiā &, & tamen. Corinthus autem notat apud Athenienſ. ſæpe numero eſſe παρακελευσματικόν, ut apud Homer. ἀλλ' ἄγε μηκέτι ταῦτα λεγώμεθα.

Ἀλλ' ἄρα. ſed.

Ἀλλ' ἄγε. licet, ſit. ἔστω, ἴσω.

Ἀλλ' οὖν. equidem.

Ἀλλ' ἤ. præterquā, niſi, ſed, ꝗ, potius ꝗ.

Ἀλλ

Ἀλλ' ἦ. ſed nunquid? interrogatiuũ eſt apud Platonem. ἆρα, ἀλλ' ἆρα.

Ἀλλ' ἤδη. etiam.

Ἀλλ' ὁ μὲν. ille quidem aliâs.

Ἀλλ' ὅμως. attamen. ἀλλὰ δὴ, ἀλλὰ καὶ ὥς.

Ἀλλ' ὅταν. priuſquã, antequã. Plutarch. de Xerxe, ἀθηναῖς δ' ἰχάδας οὐκ ἂν ἔφη φαγεῖν ὠνίους κομισθείσας, ἀλλ' ὅταν τὴν φέρουσαν κτήσηται χώραν.

Ἀλλ' ὅτι. niſi quòd, quàm quòd.

Ἀλλ' ὅτι καὶ, uerumetiam.

Ἀλλ' ἦ, & ἀλλ' οὐχί. ſed nunquid, an non, nunquid igitur.

Ἀλλ' οὖν. ſignificat idem quod latinè at certè, hoc eſt ſaltem. Accipitur etiã ἀντὶ τοῦ ὅμως uel ἀλλ' ὅμως, tamen ſed tamen. Additur interdũ γε, ἀλλ' οὖν γε. Bud.

Ἀλλαγαί. loca quieti przſtituta iter agẽtibus. Dicuntur etiam σταθμοί.

Ἀλλὰ γὰρ. aduerbium eſt, ut atenim, ex eoq; à noſtris atenim ductũ eſſe uidetur. In principio anthipophoræ, id eſt reſponſionis ad obiectionem locum habet. Etiam in interrogatione, ut ἀλλὰ δή? Accipitur etiam ſimpliciter pro ſed enim.

Ἀλλὰ γὰρ ὅμως. attamen.

Ἀλλάγε. age.

Ἀλλαγή. ῆς. ἡ. pmutatio, cõtractus. ἀμοιβή.

Ἀλλὰ δή. ſed tamen.

Ἀλλὰ δή. notam habet interrogationis, ut ἀλλὰ γὰρ, ἀλλὰ δὴ, ἀλλ' ὅμως.

Ἀλλὰ δὴ καὶ, pro atq; etiã, & quinimo. Item pro uerum eſto, quod ita concedentis eſt, ut negare planè uideatur, ut ἀλλὰ δὴ καὶ τοῦτο γενέσθω, καίπερ οὐ γενόμενον. Sed fac ita hoc eſſe factũ, etſi nunquàm factũ eſt. Cicero: Sed nihil ſit factũ mea cauſa, id eſt, ἀλλὰ δὴ καὶ.

Ἀλλάομαι. erro.

Ἀλλὰ καὶ. quin.

Ἀλλὰ καὶ ὥς. attamen. ὅμως.

Ἀλλακτικός. οῦ. ὁ. commercialis, ex cõtractibus manans.

Ἄλλαξον. ου. τό. lignum quo geſtabantur onera: ita dictum à tralatione quæ fiebat de humero in humerum.

Ἀλλὰ μὴ. interrogatiuum eſt, pro nunquid igitur, ſed nunquid, idem quod ἆρα μή. Cum autem non eſt interrogatiuum ſignificat non autem.

Ἀλλάμην. atqui, & at uero. Et congruit in aſſumptione. Lucian. Εἰ γὰρ εἰσὶ βωμοί, εἰσὶ καὶ θεοί, ἀλλάμην εἰσὶ βωμοί, εἰσὶν ἄρα καὶ θεοί. Significat etiã enim uero, in principio orationis apud Demoſt.

Ἀλλάμην οὐδέ. neq; uero, ſed neq;. Gaza in Cato. ἀλλάμην οὐδὲ πόθησις γε. quod Cicero dixerat, Sed ne deſiderio qdẽ.

Ἀλλὰ μὴν. quin, at, cur.

Ἀλλὰ νὴ Δία pro ἀλλὰ καὶ ἴσως, uel p νὴ Δία ἀλλὰ, at enĩ fortaſſe, at fortaſſe. Bud.

Ἀλλάνυν. ſaltem.

Ἀλλὰ νῦν. ſed nunc, uelociter.

Ἀλλάντη. oppidum Macedoniæ & Arcadiæ, quod & dicitur

Ἀλλάντιον. unde

Ἀλλάντιος. gentile nomen.

Ἀλλαντοπώλης. ου. ὁ. qui uendit farcimina, fartor, qui exta & inteſtina bubula & ueruecina uendit. Pro uili & contempto capitur.

Ἀλλάξ. mutabiliter, uiciſſim. ἐναλλαγμένως, ἐναλλάξ.

Ἀλλὰ πῶς. quid ni.

Ἀλλᾶς. ᾶντος. ὁ. farciminis genus, quidã lucanicam uocant, tucetum. Fiebat ex carne & farina ſubacta. Sunt qui exta & inteſtina uertant. Ariſtoph. Equit. τί μ' ὦγαθ' οὐ πλύνειν ἐᾷς τὰς κοιλίας, πωλεῖν τε τοὺς ἀλλᾶντας? id eſt, Cur ò præclare inteſtina me abluere non permittis, et q; farcimina diuendere?

Ἀλλὰ ἃ μὲν. ſed quæcũq; qdẽ. ἀλλ' ὅσα μὲν.

Ἀλλὰ τῷ ὄντι. uerum.

Ἀλλάτι. ſed ſanè, immò, præterea, inſuper. ἀλλὰ δή.
Ἀλλάδι. pro atqui, & at uero.
Ἀλλάττομαι. cõmercia exerceo, muto, id eſt uendo, & permuto quod eſt emo: quẽadmodũ & à Latinis uſurpatur. Colum. Lactens porcus ære mutandus eſt. Plinius lib. 33. cap. 4. Quanquã auripigmenti libræ 14. permutarentur. Ἀντὶ πάντων ἀλλάττεσθαι, nullum lucrum aut quæſtum præferre alicui inſtituto. Ἀντὶ πάντων τιμᾶν idẽ, id eſt nihil pro eo mereri uelle, ut ſcilicet id perdamus. Cic. 1. de natur. de. Quid enim mereas, ut Epicurus eſſe deſinas, quod Græci ſic enũciarent, πόσου γὰρ τοῦτο τιμᾷς οὐκ ἔτι ἐπι κέρδος ἀντικαλάζουσα ἀντὶ πάντων γὰρ οὐκ ἂν δέξαιο σὺ, οὐκ ἂν εἶναι. Bud. Com.
Ἀλλάττω. μ. ξω. π. κα. muto. Genit. cũ accuſ. ut ἀλλάττω χρυσοῦ ἄργυρον.
Ἀλλαχόθεν. aliunde.
Ἀλλαχοῦ. καὶ
Ἀλλαχόσε. aliò, in alium locum.
Ἀλλὰ χρὴ. eſto, ſit, καὶ μάλα.
Ἀλλ' ἄγει. licet, eſto.
Ἀλλαχῆ. alibi.
Ἀλιόω. uanus fio.
Ἄλλῃ. aliò, aliunde. Item alio modo, per eclypſin, pro ἄλλῃ ὁδῷ, τέχνῃ, ὁδῷ.
Ἀλληγορία. ἡ. inuerſio à Quintil. figura quoties aliud ſenſu, aliud uerbis intelligitur.
Ἀλληγορούμενα. τὰ. dicta per allegoriam.
Ἄλλῃ καὶ ἄλλῃ. undique.
Ἀλληλάζω. ſe mutuo pellere.
Ἀλληλέγγυοι. ſunt duo rei promittendi.
Ἀλληλεγγύων. mutua fideiuſsio.
Ἀλληλεγγύως δανείζειν. eſt ad uſurã ita facere, ut uterq; mutuantiũ utriuſq; ſit fideiuſſor, & ita uterq; aut omnes in ſolidũ nomen conueniri poſsint. Bud. Com.
Ἀλληλεγγύως ὑπεύθυνοι. inuicẽ fideiubentes.
Ἀλληλοκτονεῖν. ſe mutuò occidere.
Ἀλλήλων. τ. ὁ. mutuus. Caret numero ſingul. & rectis caſibus ubiq;: articulo etiam, quia tantũ de certis perſonis dicitur. Latinè, mutuò, inter ſeſe, inuicem, alius aliũ, ut φιλοῦσιν ἀλλήλους, amant ſe mutuò, alter alterum.
Ἀλληλουχία. duorũ aut pluriũ cohærentia & cõplexia, coagmẽtatio, compago.
Ἀλληλουχῶ. τὸ ὁμόζω καὶ συνάγω.
Ἀλληλοφαγεῖν. ſeſe mutuo deuorare.
Ἀλληλοφθορεῖν. inuicem corrumpere.
Ἀλληλοφθορία. ας. ἡ. inter ſe inuidia.
Ἀλληλοφόνοι. οἱ. mutuò occidentes.
Ἀλληλοφυῶν. τ. enaſcentiũ ex ſeinuicẽ.
Ἀλληλωνάλλως. ὡς ἔτυχεν.
Ἄλλῃ πολλαχοῦ. alibi in multis locis.
Ἄλλῃ πῇ. aliter.
Ἄλλῃποι. ad aliam partem.
Ἄλλῃ τῆς πόλεως. alibi, in alia parte urbis.
Ἄλλο. τό. aliud.
Ἀλλογνώων. deſipiens.
Ἀλλογλώσσος. ὁ. qui eſt diuerſæ linguæ, externus.
Ἀλλόγνωτος. ὁ, ἡ. alibi notus.
Ἀλλογῶ, τὸ ἀφροντίζω, deſpicio, negligo.
Ἀλλοδαπός. ὁ. extraneus, alienigena, peregrinus, ὁ ἀπὸ ἄλλου ἐδάφους. Ἐν ἀλλοδαπῇ, in peregrina regione, ſubauditur χώρᾳ.
Ἀλλοειδής. ὁ. peregrinam habẽs formã.
Ἀλλοεθνὸς. ὁ. externus, alienigena.
Ἄλλοθεν. aliunde.
Ἄλλοθεν πόθεν. aliundecunq;.
Ἄλλοθι. alibi.
Ἀλλόθροος. ὁ, ἡ. diuerſilinguis, peregrinus, ignotus.
Ἀλλοιᾶν. permutare. Item cædere, unde πατραλοίας, & μητραλοίας. Alij ἀλοᾶν ſimpliciter.
Ἀλλοῖος. ὁ. diuerſus, uarius.
Ἀλλοιούμενοι. οἱ. alteraſcentes.

Ἀλλοιόω.μ.κσω.π.κα.permuto.

Ἀλλοίωσις.ιος.ἡ.mutatio, alteratio. Ἀλλοίωσιν proprie dicũt mutationem à meliori ad deterius, μεταβολὴν è contra, τροπὴν uero è mediocri ſtatu ſiue ad potius. ſiue ad deterius trãslationem.

Ἀλλοιωτός.οῦ.ὁ.alterabilis.

Ἀλλοιωτικὴ dicitur facultas illa, quæ cibum attractũ aduocatũq; p uirtutẽ quã uocãt ἑλκτικὴν, pficit, digeritq;.

Ἄλλοκα. Dorice pro ἄλλοτε. interdum.

Ἀλλόκοτον. monſtrum, alienum, extraneum, abſurdum. quaſi ἀλλόγλωσσον.

Ἅλλομαι. ſalio.

Ἄλλοξ.κος.ſulcus, αὖλαξ.

Ἀλλοξίμεθα ἔφοδος.repellamus impetũ.

Ἀλλοπρόσαλλος. Martis epith. uerſutus, mutabilis, qui ſe omnibus locis accõmodat, nunc huic, nunc illi adhærens. Eraſ. Chil.

Ἄλλος.ου.ὁ.alius.

Ἄλλοτις. quilibet.

Ἄλλοτε.interdum, alibi, aliâs.

Ἄλλοτε ἢ νῦν. aliâs item & nunc.

Ἄλλοτι, aut ἄλλοτι ἢ. ἄρα, utrũ, numq̃d? Plato in Crito. τί φῶμεν πρὸς ταῦτα ὦ Κρίτων, ἄλλο τι ἢ ὁμολογῶμεν? Quid ad hæc dicemus Crito? nunquid fateri neceſſe eſt? aut q̃d aliud q̃ fateamur? Idem pri. πολιτ. ſine ἢ, ἄλλο τι δὲ ἦν ὅδε ἰατρὸς οὐδὲ καθ᾽ ὅσον ἰατρός? Nũquid igitur ne medicus quidem, quà medicus eſt. Interdum aũt nomen eſt ſignificationẽ ſuã retinens, hoc eſt aliud q̃, ut in illo Plato. ἀλλὰ μὴ ἄλλο τι ᾖ ἢ τὸ ὁ θάνατος? Bud. Com.

Ἀλλοτριονομεῖν. nomina immutare, aliquid nõ ut decet diſtribuere. (rũ.

Ἀλλοτριοπίσκοπος, curioſus alienarũ re

Ἀλλοτριοπραγέω.μ.κσω.π.κα.inimicum capto conſiliũ, alterius ago negociũ.

Ἀλλοτριοπραγία.ας.ἡ. alienorũ negociorum geſtio.

Ἀλλότριος.ου.ὁ. alienus, aſcitius: quaſi ἀλλοόριος, id eſt ex alienis finibus.

Ἀλλοτριοφάγοι.οἱ.dicũtur ([redacted]) q̃bus dulce eſt aliena uiuere quadra. Vide prouerb. αὐτολήκυθοι.

Ἀλλοτριοφθονέω. alienis inuideo.

Ἀλλοτριόω.μ.ώσω.π.ωκα. alieno. Accuſ.

Ἀλλοτρίως ἔχω πρὸς σὲ. alienor abs te.

Ἀλλοτριώτατος.ου.ὁ.qui remotiſsimo eſt neceſsitudinis gradu. Herodo.

Ἀλλοτροπῆσαι.mutare.

Ἀλλ᾽ οὖν.ſaltem.

Ἀλλοφάσσειν.tumultuari. (μενος.

Ἀλλόφατος. ὑπ᾽ ἄλλου παραφθεγγόμενος, ἢ ἀνοηρ...

Ἀλλοθρέμμονες. alibi nutriti, ſiue educati

Ἀλλοφρονέω. μ. κσω. π. κα. ſum mentis alienatæ, in amentiam conuertor.

Ἀλλόφυλος.ου.ὁ,ἡ.alienigena, alterius generis, diuerſæ nationis, ut ἀλλόφυλος πόλεμος, externum bellum.

Ἄλλυδις. alibi.

Ἄλλως. ſine cauſa, temere, ſine delectu, præſertim, præterea, fortè fortuna, aliter, fruſtra, maximè, alioq;, deniq;.

Ἄλλως τε. alioq;, multomagis, præſertim,

Ἄλλως ἢ. aliter atque. (præterea.

Ἀλλῷτῳ. alicui alij, ἄλλῳ τινί.

Ἅλμα.τος.τό. ſaltus, fœtus, in utero primus motus.

Ἁλμάδες. oliuæ cõditæ, aut rapæ conditæ cum ſinapi.

Ἅλμαια.τά. maria.

Ἀλμεῖος. qui mutatur.

Ἁλμεύομαι. muria condio & ſeruo.

Ἁλμεύτης.ου.ὁ. ſalgamarius, qui ſal aut ſalſamenta uendit.

Ἅλμη.ης.ἡ. ſalſugo, terra ſterilior, & morbus q̃dã herbarũ, ut cumini.

Ἁλμοδεστέρα.ἡ.ſalſior, terra ſterilior.

Ἁλμυρά.ας.ἡ. lacrymoſa, triſtis, acerba

Ἁλμυρίζειν.ſalis guſtum habere.

Ἁλμυρίς. ίδος.ἡ.ſalſugo.

Ἁλμυρός.οῦ.ὁ.ſalſus.

Ἁλμυρώδης. εος. ὁ, ἡ. ſalſus.
Ἄλξ. κος. ἡ. potentia.
Ἀλοάω. μ. ήσω. uel ἁλόω. ſpiritu denſo, trituro, ἐπὶ τῆς ἅλω πατῶ καὶ τρίβω τοὺς ςάχυας, id eſt in area ariſtas calco. Ἀλοάω, ſpiritu tenui, uerbero, flagris cædo, comminuo, frango. Ariſtoph. ἢ μητέρ' ἠλόησεν, ἢ πατρὸς γνάθον ἐπάταξεν, id eſt, Aut matrem percuſſit, aut patris maxillam pulſauit.
Ἄλοβον ἧπαρ τὸ ἱερεῖον. caput hoſtiæ perditum inſpecto iecinore.
Ἀλογηθεὶς. dicitur is, cuius ratio non habetur, qui neglectim tranſmittitur & præteritur.
Ἀλογέω. μ. ήσω. π. κα. rationem non habeo, deſipio, erro, negligo, non curo. Genit.
Ἀλογία. ας. ἡ. irrationabilitas. Eſt itē cum neceſsitas reddendarum rationum remittitur à principe. Vulgo quittus dicitur uel abolitio. Aliquando negligentia, ἀταξία.
Ἀλογίου ἔγκλημα, eſt crimen, cū rationē quiſpiam reddere neglexerit in magiſtratu geſtorum.
Ἀλογιςί. citra rationem & curam.
Ἀλογιςία. ας. ἡ. inconſiderantia, imprudentia. (nalis.
Ἀλόγιςος. ου. ὁ, ἡ. inconſyderatus, irratio
Ἄλογον. τὸ. irratiōalitas, minus ꝓbabile.
Ἄλογος. ου. ὁ, ἡ. irrationalis, ſtultus, qui nulla ratione utitur, iniquus, nihil ad rem pertinens. Ἄλογοι ἐρανιςαὶ, aſymboli, qui pecuniam pro conuiuio nondum ſoluerunt.
Ἀλογῶ. ἀφροντίζω, deſpicio, negligo.
Ἀλόγως. præter rationem, temere, inhumaniter.
Ἀλοιεύς. έος. ὁ. triturator.
Ἀλόη. ης. ἡ. aloë, magno quorundam errore, qui generis neutri putant.
Ἀλοητός. οῦ. ὁ. tempus triturandi.
Ἀλοιάω. ꝑcutio. Alij ἀλλοιᾶν duplici λ. de quo ſupra.
Ἀλοιδόρητος. ου. ὁ, ἡ. in quem nullum conuitium aut crimen reijcitur.
Ἀλοιμός. inunctio.
Ἀλοιτοὶ. αἱ. publica ſcorta.
Ἀλοιφή. ῆς. ἡ. pinguis unctio.
Ἀλοιωθῆναι. imitari quouis modo.
Ἄλοκες. οἱ. ſulci, foſſæ. (Accuſ.
Ἀλοκίζω. μ. σω. π. κα. aro, ἄλοκας χίζω.
Ἁλόντες. deprehenſi, condemnati.
Ἀλοπάω. inueſtigo.
Ἁλοπήγιον. ου. τὸ. ſaliuæ.
Ἄλοπος. ου. ὁ, ἡ. ἀλέπιςος, ſine ſquamis, ſine cortice.
Ἄλος. mæror, animi paſsio ad mærorē, uel lætitiā mouens, laſciuus apparatus, uel materia. (ctū uinū.
Ἁλοσάνθινος οἶνος. ex ſalis floribus cōfe
Ἁλοσάχνη. ης. ἡ. flos maris. (ὕδωρ.
Ἁλοσύδνη. ης. ἡ. mare, quaſi τῆς θαλάσσης
Ἁλουργής. έος. ὁ, ἡ. purpureus, uiolaceus.
Ἁλουργίς. ίδος. ueſtis purpurea.
Ἁλουργόν. οῦ. τὸ. purpurea. ἀπὸ τῆς ἁλὸς καὶ ἔργον, quòd è concha marina purpura colligatur.
Ἁλούς. όντος. ὁ. & ἁλοῦσα. ἡ. ab ἁλόω. captus. Ἅλως τῇ δίκῃ, peractus reus. Ἁλοὺς ἀργίας ocij dānatus Plut. in Sol.
Ἀλουσία. ας. ἡ. illuuies.
Ἀλουτεῖν. illotum eſſe.
Ἄλουτος. ου. ὁ. illotus.
Ἀλοφάζω. σκιρτῶ, παροινῶ.
Ἄλοφος. ου. ὁ, ἡ. cono carens, λόφος. ꝓprie dicitur galeæ uertex.
Ἄλοχος. ου. ἡ. uxor, & apud Platonē uirgo quæ nondum peperit.
Ἀλοῶ. erro, percutio.
Ἁλόω. capio. uide ἁλίσκω.
Ἄλπις. ιος. ἡ. alpis.
Ἅλς, ἁλὸς, ὁ. ſal. ἡ uero, mare.
Ἀλσία. ας. ἡ. facultas, commeatus.
Ἀλσίνη. ἡ. auricula muris, herba.
Ἄλσις, ιος. ἡ. palpitatio.

Ἀλσόκοποι. οἱ. lignatores.
Ἄλσος. εος. τὸ. nemus, hortus. ἀπὸ τοῦ ἄλδεσθαι.
Ἀλτήρ. ῆρος. ὁ. auxiliator.
Ἀλτῆρες. erant quibus utebantur οἱ σωματασκοῦντες ἐν τοῖς γυμνασίοις, & qui ἅλματι, id eſt ſaltu certabant. Sic enim appellabant plumbeas pilas maſſulasúe, quibus utraq; manu ſe librabant, ut certius aſsilirent. Vſurpatur etiam à Martiale, Quid pereũt ſtulto fortes haltêre lacerti? Exercet melius uinea foſſa uiros. Bud. An. et Cæl. lib. 8. cap. 4.
Ἁλτικὸς. ῦ. ὁ. ſaltui aptus, agilis.
Ἅλτο. ſaltauit.
Ἀλυβάζω. alo, φέρω.
Ἀλύγω. μ. ξω. π. χα. fugio.
Ἀλυδμαίνω. μ. ανῶ. π. γκα. mereo, non inuenio ſolutionem, gaudeo.
Ἀλύειν. ἀπορεῖσθαι, mordere, lãgueſcere.
Ἀλυίσκω. reſoluo.
Ἀλύμη. ης. ἡ. lignum cui infigitur ſtiua.
Ἀλύζω. fugio.
Ἁλυκή. ἡ. ſpiritu denſo, mare.
Ἀλύκη. ης. ἡ. anxietas, mœror, anxietudo, pandiculatio, quæ fit, cũ quis toto corpore extenditur. Alij ἄλυν appellant, de quo ſupra.
Ἁλυκίδες. αἱ. ſalinæ. Aliquando ſignificat locũ eum, aut ſimili natura præditum quem Antonius ſalſulas appellat, Hermol.
Ἁλυκός. ῦ. ὁ. ſalſus, amarus.
Ἁλυκότης. ſalſugo.
Ἀλυκρός. οῦ. ὁ. tepidus.
Ἀλυκτάζω. idem quod ἀλυδμαίνω.
Ἀλυκταίνειν. ἀλυκτεῖν, ἀλυκτάζειν, ἀλυδμαίνειν.
Ἀλυκτέω. μ. ήσω. π. ηκα. fleo, triſtor, moleſtè fero.
Ἀλυκτοπέδη. laqueus, pedica ineuitabilis.
Ἀλυκτός. ὁ. ineuitabilis.
Ἀλύμαντος. ου. ὁ. nullis nocumentis afflictus.
Ἀλύπητος. ου. ὁ. qui triſtitia nõ tangitur.
Ἀλυπία. ας. ἡ. carentia triſtitiæ.
Ἄλυπος. ου. ὁ, ἡ. iucundus, modeſtia carens.
Ἀλυπότατα. iucundiſsimè.
Ἀλύπως. citra moleſtiam, iucundè.
Ἄλυς. anxietas, mœror.
Ἀλυσίδετος, καὶ
Ἀλυσιδωτός. ῦ. ὁ. catenatus, humatus.
Ἀλύσιον. ου. τὸ. catenula, torques.
Ἀλύσιος. ου. Bacchi cognomen.
Ἅλυσις. ιος. ἡ. denſo ſpiritu. catena, uinculum, funis.
Ἀλυσιτελής. έος. ὁ, ἡ. inutilis.
Ἀλυσκάζω. fugio.
Ἀλύσσω, & ἀλύω. idem.
Ἄλυτος. ου. ὁ. inſolubilis.
Ἄλυφλος. ου. ſpecies quercus, ἁλίφλοιος, ſalſicortex.
Ἀλύω. tenui ſpiritu ſecundum Didymum, uel ἁλύω denſo ſpiritu Attice, duas contrarias inter ſe ſignificationes habet. Aliquãdo enim ſignificat, gaudere, ſuperbire. Sophocl. ἔα τοί μ' ὧδ' ἀλύειν, Permitte me ſic lætari.
Aliquando eſt animo concidere, & languere, animum deſpõdere, ἀδημονεῖν: nõ hilariter affectũ eſſe, moroſè ſe habere, ut ægroti, q in lectore quieſcere nequeunt, ſed perpetuo iactãtur. Plutarch. καὶ βραδύνοντος ἀδημονῶν ἤλυε: de Antonio animi iam uelut prurientis miro angore Cleopatram expectante. Eſt etiam oberro, & temere expatior, apud eundem. Cæl. lib. 6. cap. 26. Bud. Com.
Ἄλφα. caput bouis.
Ἀλφαδίω, καὶ
Ἀλφαίνω, καὶ
Ἀλφάω. inuenio.
Ἄλφασις. ιος. ἡ. diſciplina uitæ.

Ἀλφειὸς. ῦ. ὁ. Alpheus, & fluminis & uiri proprium.

Ἀλφεσίβοιαι. αἱ. boueis inuenie͂tes. Epitheton eſt uirginum, ut quæ propter honeſtam formam famamq; accipere ſolebant à ſponſis munera boues, q quāto in precio apud ueteres fuerint, ex centū illis bobus pro Glauci armis intelligitur.

Ἀλφεσίβοιος. paſtoris nomē. ab ἄλφω inuenio & βοῦς.

Ἀλφέω. μ. ησω. π. κα. inuenio, do, inqro.

Ἀλφὴ. ῆς. ἡ. honor.

Ἀλφηρὸς. ὁ. ἡ. insuauis. ἀλχηρὸς alij ſcribunt.

Ἀλφηστὴς. ῦ. ὁ. inuentor, indagator, idq; de hominibus ſolum.

Ἄλφι. pro ἄλφιτον per apocopen, indeclinabile.

Ἀλφιταμοιβὸς. ῦ. ὁ. ἀλφιτοπώλης.

Ἀλφιτεῖον. piſtrinū, locus in quo cruciabantur mancipia.

Ἀλφιτομάντις. qui è farinis uaticinatur.

Ἄλφιτον. ου. τὸ. farina, polēta, pro uictu. Eraſm. prouerb. Ne uerba pro farina.

Ἀλφιτοπώλης. ὁ. farinarum uenditor.

Ἀλφιτοσιτεῖν. pulte pro pane ueſci, cibari farina. Bud. Com.

Ἀλφιτοσκόπος, ἀλφιτομάντις.

Ἄλφος. ου. ὁ. albus, impetigo: id eſt macula alba, uitiligo. Dicitur & λεύκη à medicis, quamuis profundius agat λεύκη, ἄλφος ſuperficiem tantum immutet. Hinc alpes etiam Italiæ montes quòd perpetuis niuibus albeſcant. Et Strabo ſcribit alpes prioribus ſeculis albia uocatos fuiſſe.

Ἄλφω. inuenio. actiu.

Ἁλῶ. morior.

Ἁλωά. ἡ. uinea, locus uineis aut arboribus conſitus, campus, uiridarium, area in qua frumentum reponitur.

Ἁλῶα. τὰ. feſtū Athenis agricolarum, quod ſubuectis iam ex agro fructibus agebatur in honorem Cereris & Dionyſij, quia tum in areis præcipuè moras ducant homines, quas dicūt ἅλως.

Ἁλωάς. άδος. Ceres, quòd præſit areis.

Ἀλώβητος. ου. ὁ, ἡ. illæſus.

Ἅλωθι. capiaris, tenearis, damneris. Imperatiuus ab ἁλίσκω, quemadmodum γνῶθι à γινώσκω.

Ἁλωΐς. ίδος. ἡ. idem quod ἁλωάς.

Ἁλωκὼς, καὶ ἀνωλωκώς. damnatus. ab ἁλίσκω.

Ἁλῶμι. capio, prehendo.

Ἅλων. ωνος. ἡ. area.

Ἁλῶναι. captum eſſe, capi, damnari, detineri, mori, perire.

Ἁλώνητοι. mancipia, quæ à barbaris gentibus, præcipue autem Thraciæ populis, ſale mercatoribus diuendebantur, quæ inde etiam πρὸς ἁλὸς ἠγορασμένα dicebantur, id eſt ſale coēmpta comparata'ue. ab ἅλς, quod ſalem notat, & ὠνοῦμαι emo. Vnde ἁλώνητα ἀνδράποδα Euſtathius intelligit εὔωνα, id eſt, uili empta.

Ἁλωνία. ας. ἡ. area. ἅλων.

Ἁλωνίζω. in mari uel areis uerſor.

Ἀλωπεκάδης, πανοῦργος.

Ἀλωπεκάω. decipio.

Ἀλωπεκῆ. ῆς. ἡ. pellis uulpina.

Ἀλωπεκία. inſulæ nomen, Strab. lib. 10.

Ἀλωπεκίαι. αἱ. alopeciæ, defluuia capillorum. Item foueæ uulpium.

Ἀλωπεκίασις. ιος. ἡ. idem.

Ἀλωπεκίζω. μ. ίσω. π. ικα. uulpinor, ſeduco, Varr. Ariſtoph. Veſpis, οὐκ ἔστιν ἀλωπεκίζειν, οὐδ' ἀμφοτέροις γίγνεσθαι φίλον.

Ἀλωπεκὶς. ίδος. ἡ. catulus uulpis, & canis è uulpe & cane pgenitus.

Ἀλωπεκόννησος. ου. inſulæ nomen, & Hele

leſpôtiæ Cherroneſi ciuitas, inde ex oraculo adepta nomen, ut ibi Athenienſes ciuitatẽ conderent, ubi uulpium catulos comperiſſent.
Ἀλωπέκουρος. cauda uulpina.
Ἀλώπηξ. εκος. ἡ. uulpes.
Ἀλωπός. aſtutus.
Ἅλως. ω. ἡ. area.
Ἁλώσεται. capietur.
Ἅλωσις. ιος. ἡ. captiuitas, expugnatio.
Ἁλώσιμος. ου. ὁ. καὶ
Ἁλωτός. ὁ. comprehenſibilis, lubricus, qui facile falli induciq; poteſt, captiuus.
Ἄληκτοι ἀγῶνες. aſsidua prælia.
Ἀλόφυτος. ου. ὁ. locus uitibus & arboribus conſitus.

A M.

Ἅμα. ſimul. Differt tamen ab ὁμοῦ authore Ammon. Nam ἅμα aduerbium temporis eſt, ὁμοῦ uerò loci. Vnde dicimus σόλων ἅμα ἐγένετο Ἀναχάρσιδι τῷ σκύθῃ: Solon eodem quo Anacharſis tempore natus eſt, quo loco ὁμοῦ ineptè dixeris, cum Solon Athenis, Anacharſis uero in Scythia ſit prognatus. Datiuo iung. ἅμα τῇ μητρί, unà cum matre: ἅμα τῇ ἡμέρᾳ, prima luce: ἅμα τῷ ἦρι ineunte uere. Vel ſine caſu. Lucian. ἅμα τε οὖν ἐπιτήδειος ἐδόκει ἡμέρα τέχνης ἐνάρχεσθαι, Simulq; auſpicandæ artis dies accommoda uidebatur. Idem in Gallo, καὶ ἅμα λέγων ἀνῄει, χεῖρας ὀρέγων αὐτῷ, Simulatq; dixerat, ingrediebatur. Ἅμα δὲ καὶ, & hæc præterea. ἅμα μὲν, ἅμα δὲ, tum, tum.
Ἅμμα. ατος. τό. copula.
Ἁμαδρυάδες. Nymphæ, quod ſimul cum arboribus naſcantur & intereant.
Ἀμαθαίνω. ſum indoctus.
Ἀμαθῶς. indoctè.
Ἀμαθέστερον. indoctius, rudius.
Ἀμαθής. έος. ὁ, ἡ. indoctus, rudis, inſipiens. Ἀμαθὴς πρὸς ἀργύριον, auidiſsimus pecuniæ.
Ἀμαθία. ας. ἡ. ruditas, inſolentia.
Ἀμαθόεις. όεντος. ὁ. arenoſus.
Ἄμαθος. ου. ἡ. arena, puluis, proprie campi, nam maris ψάμαθος dicitur, authore Ammon.
Ἀμαθύνω. redigo in puluerem uel cinerem.
Ἀμαθώδης. εος. ὁ, ἡ. arenoſus.
Ἀμαία. ας. ἡ. apud Trœzenios Ceres appellabatur.
Ἀμαιμάκετος. ὁ, ἡ inexpugnabilis, indomitus, immenſus.
Ἀμάλλας. ordei manipulos per ſe ſolos appellabant, congeſtos autem ex alijs compluribus οὔλους & ἰούλους. Cælius.
Ἀμαλαυρόω. marceſco, putreſio, corrumpor.
Ἀμαλδύνω. καὶ
Ἀμαλδυνόω. demolior.
Ἀμάλακτος. immitis.
Ἀμαλθεία. ας. capra quæ Iouem lactauit. Dicitur à Græcis αἲξ οὐρανία. cuius etiam curam gerebant nymphæ duæ Cretenſes, Adraſtea & Ida Meliſſei filiæ, quæ etiam nutrices Iouis ſunt appellatæ.
Ἀμαλθεῖον. ου. τό. bibliothecæ inſtructiſsimæ nomen apud Cicer. ad Attic. lib. 1.
Ἀμαλθεύω. multiplico, dito, nutrio.
Ἄμαλλα. ης. ἡ. manipulus.
Ἀμαλάπτω. deſtruo, depopulor.
Ἀμαλλεύειν. colligare.
Ἀμαλλοδετήρ. ῆρος. ὁ. qui colligit, & ligat manipulos.
Ἀμαλός. tener, infirmus.
Ἀμάνδως. μετρίως, ἀπόνως, ἀθρόως, ἁπλῶς
Ἀμάμυξις. ἡ. genus uuæ, arbuſta.

Ἀμανίτης. ου. ὁ. fungus, uel fungi ſpecies Aeginetæ lib. 1. cap. 77.

Ἀμανώδης. ad montis Amani ſimilitudinem.

Ἄμαξα. ης. ἡ. plauſtrum, & pro ſeptentrione ponitur. Gell. lib. 2. cap. 21.

Ἀμαξεύς. ὁ τῶν ἀμαξῶν φόρτος.

Ἀμαξευόμενος. ου. ὁ. plauſtris inhabilis.

Ἀμαξεύς. έως. ὁ. ſubiugator.

Ἀμαξεύω. μ. εύσω. π. ευκα. res ruſticas ueho, Arrian. li. 2. de Alexan.

Ἀμαξοκλόνια. τὰ. clauiculi qui in plauſtro rotam exire prohibent, quæ & ἐνήλατα uocantur.

Ἀμαξήλατος. uia per quam plauſtra trahuntur, uia uehicularis, id eſt idonea ad currum ducendum, plauſtralis. Dicitur etiam ἁμάξιτος, uel ἁμαξιτὸς, & τετράορος, in quibus ὁδὸς ſub auditur.

Ἀμαξία. ἡ. uia quà plauſtra trahuntur.

Ἀμαξιαῖος. ὁ. plauſtralis, amplus, grauis ut pondus unius plauſtri. unde ἀμαξιαῖα ῥήματα, ea figura dicuntur, qua ſeſquipedalia uerba.

Ἀμαξίς. ίδος. ἡ. genus placentæ.

Ἀμαξιτός. locus per quẽ tranſit currus.

Ἀμαξόβιος, uel ἀμαξοβίτης. ου. ὁ. qui plauſtris ædium uice utitur, ut Scythæ.

Ἀμαξοκυλισταί qui ſint, uide Plutarch. in Problemat.

Ἀμαξοπηγοί. οἱ. qui currus faciunt.

Ἀμαξόποδες. arbuſculæ in quibus uerſantur rotarum axes concluſi laminis ferreis. Vitru. lib. 10.

Ἀμαξουργός. ου. ὁ. faber plauſtrorum, carpentarius.

Ἄμαρ. τὸ. uas in quo coria aptantur.

Ἆμαρ. dies, pro ἦμαρ.

Ἀμάρα. ἡ. cloaca, meatus ſubterraneus, ſulcus, aquæductus, per quem aqua fluit.

Ἀμάρακος. amaracus.

Ἀμάραντος. ου. ὁ, ἡ. immarceſſibilis. Proprie de amarãtho flore dicitur, quoniam (inquit Plin.) non marceſcit. Ab α & μαραίνομαι.

Ἀμάρευμα. cloaca.

Ἀμαρτέω. ſequor, credo, preco.

Ἁμαρτάνω. μ. ἁμαρτήσω. π. ἡμάρτηκα. ἀόρ. β. ἥμαρτον, ab ἁμαρτέω. τὸ πλημμελῶ, preco, erro, uide ἀδικέω.

Ἁμαρτάς. άδος. ἡ. peccatum.

Ἁμαρτῆ, καὶ ἁμαρτήδην. ſimul pendenter.

Ἁμάρτημα. τος. τὸ. peccatum, uitium. Quod nos (inquit Eraſ.) errorem uocamus, Græci uocãt ἁμάρτημα, quod ferè per imprudentiam committitur. nec ſemper apud Latinos error in uitio eſt, nec apud Græcos ἁμάρτημα.

Ἁμαρτητικός. οῦ. ὁ. ὁ μὴ κατορθωτικὸς, ὁ ἀποτευκτικὸς, προσπταίειν ἀωθώς, offendiculis incurrere ſolitus, offenſator apud Quint. qui errat, qui perperam aliquid agit.

Ἁμάρτητος. ου. ὁ. peccans.

Ἁμαρτία. ας. ἡ. peccatum. D. Hierony. grauius eſſe putat quàm παράπτωμα. ſed D. Paul. his duobus uocabulis promiſcuè utitur, ut annotat Eraſ. ad Rom. cap. 5.

Ἁμαρτοεπής. ὁ ἁμαρτάνων ἐν τῷ λέγειν.

Ἁμαρτίνοος. ὁ κατὰ νοῦν ἁμαρτών.

Ἀμάρτυρος. ου. ὁ. expers teſtium ſeu teſtimonij,

Ἁμαρτῶ. ἁμαρτάνω, ἀκολουθῶ, ἀποτυγχάνω.

Ἁμαρτωλός. οῦ. ὁ, ἡ. peccator, peccatrix.

Ἀμαρυγή. uiſus, uiſus radij.

Ἀμάρυγμα. τος. τὸ. ſplẽdor, ſimulachrũ.

Ἀμαρυλλίς. ίδος. ἡ. Amaryllis.

Ἀμαρύσσω. μ. ύξω. π. χα. luceo.

Ἅμας. Dorice per ſyncopen pro ἡμετέρας, noſtras.

Ἀμᾶσθαι. metere.

Ἀμαστίγωτος. ου. ὁ. inflagellatus.

Ἀμασυ

Ἀμασυκάδες. αἱ. pyra quæ cum ficis naſcuntur.

Ἀματίζω. μ. ίσω. π. ικα. miſceo.

Ἀμαξοτροχία. ας. ἡ. orbita.

Ἀμάτωρ. ορος. ὁ, ἡ. qui matre caret.

Ἀμαυρογία. ας. ἡ. obſcuritas.

Ἀμαυρός. οῦ. obſcurus, ſubobſcurus, fuliginoſus, languidus, hebes, obtuſus.

Ἀμαυρόω. σκοτίζω, ἀφανίζω, fuſco, obſcuro, ad nihilum redigo.

Ἀμαύρωσις. ιος. ἡ. obfuſcatio, hebetudo, oculi affectio, qua neruus uiſiuus obturatur incolumi pupilla. Eiuſdem fermè ſignificationis eſt ἀμβλυωπία.

Ἀμαχεί. καὶ

Ἀμαχητί. ſine pugna.

Ἄμαχος. ου. ὁ, ἡ. inexpugnabilis, inuictus, imbecillis, non pugnax, non rixoſus, impoſſibilis.

Ἀμάω. μ. σω. π. κα. καὶ ἀμάομαι. τὸ θερίζω, meto, frumentor. Ponitur etiã tranſlate pro καρποῦσθαι, id eſt frui & fructum capere, & ueluti meſſem facere. Plutarch. ἀντὶ ταύτης (ἔφη) δ' ἰσαίτης τὴν ἐλευθερίαν ἀμώμεθα. Item συνάγω, accumulo, congrego.

Ἀμβαδίως. citra curam, improuidè.

Ἀμβακεῖν. ἁμαρτεῖν.

Ἀμβάλλομαι, pro ἀναβάλλομαι.

Ἄμβασις. ἡ. aſcenſio. ἀνάβασις.

Ἄμβατα. τὰ. gradus.

Ἀμβάτης. ου. ὁ. aſcenſor.

Ἄμβατος. ου. ὁ, ἡ. pro ἀνάβατος. peruius et ubi commodius quid expugnari poteſt. Iliad. ζ. ἔνθα μάλιστα ἄμβατός ἐστι πόλις.

Ἀμβὶς. ἀνάβατον, δύσκολον, ἀβλαβές.

Ἄμβιξ. olla.

Ἀμβλαδός. ου. ὁ. obtuſus.

Ἀμβλήδην. altè, μεγάλως.

Ἀμβλισκάνω. abortior.

Ἀμβλίσκω. καὶ

Ἀμβλόω. (utrũq; enim dicitur, ut ἀναλόω, & ἀναλίσκω) ſignificat ὠμοτοκῶ, id eſt arbortũ pario, abortiri facio, διαμβλῶ. Item ἀντὶ τοῦ ἀμβλυώττειν καὶ ἀμβλυώττοντα ποιεῖν, obtuſum, caligantem, cæcutientem reddo. Bud. Com.

Ἀμβλύ. τὸ. imbecille, hebes.

Ἀμβλυγώνιος. ου. ὁ, ἡ. obtuſo angulo.

Ἀμβλυντικός. οῦ. ὁ. hebetans.

Ἀμβλυνω. hebeto, obtundo, tardo, impetum frango, & retundo. Accuſ.

Ἀμβλυοπῶ. μ. ώσω. obtuſe uideo.

Ἀμβλύς. έος. ὁ. obtuſus, grauis, debilis.

Ἀμβλύσκω. μ. ξω. π. χα. obtundo.

Ἀμβλύτερος. ου. ὁ. ἀθυμότερος, abiectiori animo homo. Itẽ obtuſior, hebetior.

Ἄμβλυτος. ὁ. obtuſus.

Ἀμβλυωπέστερον. obtuſius.

Ἀμβλυωπία. ας. ἡ. hebetudo uiſus ex latente ueniens cauſa.

Ἀμβλυωπός. uel ἀμβλυωπὴς. οῦ. ὁ. hallucinans, hebes.

Ἀμβλυωπῶ. μ. ώσω. π. κα. obtuſe uideo.

Ἀμβλυῶττον. τὸ. obtuſitas.

Ἀμβλυώττω. cæcutio. παρὰ τὸ ἀμβλεῖς ἔχειν τὰς ὦπας, quòd is qui hoc laborat uitio, oculos habeat obtuſos.

Ἀμβλωθρίδια. abortus, pueri abortiui.

Ἀμβλωθρίδιον. ου. τὸ. idem quod ἄμβλωσις, & pharmacum quod abortiuum facit.

Ἀμβλών. ῶνος. χαλβάνη, galbanum.

Ἀμβλώπη. ης. ἡ. cæcitas.

Ἄμβλωσις, καὶ ἄμβλωμα. apud Theophraſt. morbus eſt, id eſt excæcatio oculorum in uitibus. Dicitur etiam ἐπὶ γυναικῶν ἀμβλισκουσῶν, id eſt de mulieribus abortũ parientibus, Abortio, abortus.

Ἄμβολα. τὰ. medium antennæ.

Ἀμβολάδην. exaggeratim.

Ἀμβολάς. άδος. ἡ. exaggeratio, erectio.

Ἀμβολιεργός. ὁ. dilator operum.

Ἀμβροσία. herba, quam alij botryn, alij artemiſiam uocant, teſte Dioſcoride. Poëtæ fabulantur ἀμβροσίαν appellari cibum deorum, quemadmodum νέκταρ potum. unde illud apud Martial. Iuppiter ambroſia ſatur eſt, & nectare uiuit. Dictam aiunt ab α & βροτὸς mortalis, interpoſito μ uocalitatis gratia: uel quòd mortales eam non edant, uel quod qui eam comederint immortales euadant.

Eſt item noctis epitheton, quaſi ſolitaria, quoniam nocte omnia ſilent, & homines rari prodeunt. Item ἀμβρόσια. τὰ. Dionyſij feſtũ apud Iones appellatur. Cæl. lib. 15. cap. 15.

Ἀμβρόσιος. ου. ὁ. diuinus, immortalis, dulcis.

Ἄμβροτος. ου. ὁ, ἡ. immortalis.

Ἀμβροτῶ. erro.

Ἄμβρυτοι. ſpecies marinorũ ericiorum. βρυῶνοι apud Ariſtot.

Ἀμβρυχαί. αἱ τῶν χαρῶν ἐμβολαί.

Ἄμβων. locus æditus, aſcenſus, orificium ollæ, montis cacumen.

Ἀμβώσαντες. reclamãtes. Herod. Thal. οἱ δὲ ἀμβώσαντες μέγα ἀφρημέων.

Ἀμέγαρτος. ου. ὁ, ἡ. magnus, ὁ πάνυ εἰς μέγα αἰρόμενος. ἀφθόνητος, ἀ μεγαίρω, quod eſt inuideo.

Ἀμέθοδος. à uia rationeq́ue docendi diſcendiq́ue abhorrens.

Ἀμέθυσα. τὰ. remedia quæ aduerſus ebrietatem adhibentur.

Ἀμέθυσος. ου. ἡ. lapis, inde dictus quòd ebrietati obſiſtat. Vel (ut Plin. ſcribit) quòd uſq; ad uini colorem accedens, prius quàm eum deguſtet, in uiolam deſinit. lib. 37. cap. 9.

Ἀμείβοντες. trabes ex utroque muro inuicem oppoſitæ, quibus ſuperiora ædificia fulciuntur.

Ἀμείβω, καὶ ἀμείβομαι. μ. ψομαι. retribuo, rependo, remunero, refero, ad inuicem reſpondeo, do, dono. Herodian. δώροις τε αὐτοὺς μεγαλοπρεπῶς ἠμείβετο. Item tranſeo, ambulo.

Aliquando permuto, alterno. Plin. Aliæ fœminas tantum generant, aut mares, plerunq; alternant, id eſt ἀμείβουσι. Datiuo & accuſ.

Ἀμειδής. έος. ὁ, ἡ. καὶ

Ἀμείδητος. ου. triſtis.

Ἀμείλικτος. καὶ

Ἀμείλιχος. ὁ, ἡ. implacabilis, immitis, difficilis.

Ἀμεῖναι. πληρωθῆναι.

Ἄμεινον. ονος. melius, magis, nomen & aduerb.

Ἀμεινῶ. exoleſacio.

Ἀμείνων. ονος. ὁ, ἡ. melior.

Ἀμείρω. priuo aliquem portione. Accuſ. iung.

Ἀμεῖς. εὑρήσεις.

Ἀμείωτος. ου. ὁ, ἡ. integer.

Ἀμέλγομαι. &

Ἀμέλγω. μ. ξω. π. χα. emulgeo, eliceo: neq; ſolũ de lacte dicitur, ſed etiam de cruore et alijs liquoribus. Proprie eſt immaturos fructus decerpere, παρὰ τὸν προσήκοντα καιρὸν τοὺς καρποὺς ἀποσπᾶν. Vnde tranſlatione ſumpta, ἀμέλγεις (inquit Comicus in Equit.) τῶν ξένων τοὺς καρπίμους. id eſt, τοὺς δυνατοὺς τῶν ξένων διασείεις, ἀποσπᾷς, ἀπανθίζεις, καρπίζῃ.

Ἀμέλει. denique, profectò, certè, ſcilicet, uidelicet, nimirum, prorſus, atqui, itaque, etenim, ἐπειδὴ, uerbi gratia.

Ἀμέλεια. ας. ἡ. negligentia.

Ἀμελεῖς. οἱ. inertes.

Ἀμελητί. aduerb. celeriter.

Ἀμελετηρός. ὁ. inexercitatus.

Ἀμελετησία. ας. ἡ. ignauia.

Ἀμελέτητος. ου. ὁ. ſecurus, ocioſus, inexercitatus.

Ἀμελετήτως. ocioſe, pigrè.

Ἀμελέω. ῶ. ήσω. κα. negligo, omitto, ſine cura ſum, nihil pēſi habeo, aſpernor. Actiuum genitiuo iung.

Ἀμελής. έος. ὁ, ἡ. negligens.

Ἀμελησία. ας. ἡ. ſecuritas.

Ἀμελητέος. ου. ὁ. negligendus.

Ἀμελητί. negligenter, contemptim, promptè, citò.

Ἀμελία. ας. ἡ. diſcrepantia.

Ἀμελίου δίκη, ζημίου. actio de damno dato.

Ἀμέλλητος. ου. ὁ. non futurus.

Ἀμελῶς. negligenter, contemptim, oſcitanter.

Ἄμεμπτος. ου. ὁ. inuituperabilis, irreprehēſibilis, inculpatus, de quo queri non poſsis. ὁ μὴ μέμψιν ἐλχόμενος, καὶ ὁ μὴ μεμφόμενος τινί. Poſterius ſignificatum Atticis elegantius habetur, ſicut ἄϊστος, qui non uidet, potius quàm qui non uidetur.

Ἀμέμπτως. irreprehenſibiliter, ſine querela.

Ἀμενηνόν. τό. debile, euanidum, & quod citò uelut fumus euaneſcit. κατὰ στέρησιν τοῦ μένος, ἤγουν δυνάμεως.

Ἀμενηνόω. ῶ. ώσω. κα. debilito, diminuo.

Ἀμενητί. impatienter.

Ἀμερβίς. ίος. ἡ. nox in tempeſta, quaſi ἀμορφίς.

Ἀμέργειν. premere, terere, propriè de olea.

Ἀμέρδω. offuſco, priuo portiōe aliquē.

Ἀμερῆ. τά. impartilia.

Ἀμεριμνία. ας. ἡ. ſecuritas, tranquillitas, indolentia.

Ἀμέριμνος. ου. ὁ, ἡ. ſecurus tranquillus, ſine ſolicitudine. plus eſt quàm ἀκίνδυνος.

Ἀμέριστος. ου. ὁ, ἡ. indiuiſus.

Ἀμερίμνως. aduerb. citra ſolicitudinē.

Ἄμεσος. ου. ὁ, ἡ. medio carens.

Ἀμέσως. ſine medio.

Ἀμετάβατος. ου. ὁ, ἡ. intranſitiuus.

Ἀμεταβίβαστος. ου. ὁ, ἡ. καὶ

Ἀμετάβλητος. ου. ὁ. immutabilis. Vnde φωνὴ ἀμετάβλητος, id eſt μονότροπα, quæ ſemper eadem, ut pſittacus, neſciens aliud ſingere quàm ſuum χαῖρε.

Ἀμετάβολος. ου. idem.

Ἀμετάδοτος. ου. ὁ, ἡ. auarus, tenax.

Ἀμετάθετος. ου. ὁ, ἡ. intranſmutabilis, firmus.

Ἀμετακίνητος. ου. ὁ. immobilis, immutabilis, qui non facile quouis abduci poteſt.

Ἀμεταμέλητος. ου. ὁ, ἡ. quem nō pœnitet.

Ἀμετανόητος. ου. ὁ. idem.

Ἀμετάπειστον. τό. nulla perſuaſione traducibile.

Ἀμετάπιστος. ου. ὁ, ἡ. cuius ſententia immutabilis, qui à ſententia dimoueri non poteſt.

Ἀμεταποίητος. ου. ὁ, ἡ. intranſmutabilis.

Ἀμετάπτωτος. ου. ὁ, ἡ. καὶ

Ἀμετάστατος. ου. ὁ. immutabilis, immotus robore corporis. Proprie dicitur de corporeis rebus, ſed translatiue etiam de alijs, ut ἐπιστήμη ἀμετάπτωτος, καὶ βεβαία.

Ἀμεταστρεπτί. ἀμελητί, ταχέως. irreuerſim, ἀστρεπτί, ita ut te minime conuertas, ne reſpiciens quidem, ut Loth iubetur è Sodomis fugere ἀμεταστρεπτί. Plato 10. de legibus, τὰς δὲ τῶν κακῶν συνουσίας φεύγειν ἀμεταστρεπτί.

Ἀμετάστροφος. ου. ὁ, ἡ. impermutabilis, intranſmutabilis.

Ἀμέτοχος. ου. ὁ. expers.

Ἀμέτρητος. ου. ὁ. immenſus.

Ἀμετρί. ſine menſura.

Ἀμετρία. ας. ἡ. immodeſtia.

Ἀμετροβαθής. έος. ὁ, ἡ. immenſe profundus.

Ἀμετροεπής. έος. ὁ, ἡ. immodeſtus, uanus uerbis, ſine iudicio loquens, ſine delectu & modo multa effutiens, loquuteleus. Homer. Iliad. β. Therſiten præter omne decorum principibus uiris obſtrepentem ἀμετροεπῆ uocat.

Ἄμετρος. ου. ὁ, ἡ. immenſus, immodeſtus. ἄμετρος ὀργὴν, iræ intemperans.

Ἀμέτρως. immoderatè.

Ἀμέω. πορεύομαι, ἀμείβομαι.

Ἄμη. ης. ἡ. falx meſſoria, ſarculũ. Item inſtrumentum foſſorium quod Galli lingua uernacula luchetum uocant quo foſſores aggerarij utũtur. Apud Plin. in epiſt. ad Traianum, legitur hama aſpiratum, Nullus (inquit) in publico ſipo, nulla hama: quod aliud inſtrumentum ſignificare uidetur Budæo.

Ἀμῆγε, καὶ

Ἀμηγέπη, καὶ (do.

Ἀμηγέπως. ſiue ἀμωσγέπως. aliquo mo-

Ἅμ᾽ ἡμέρᾳ. prima luce.

Ἀμήν. amen, fiat. Hebraicum eſt.

Ἀμηνίτως, ἀμήνιτος.

Ἀμήρυτος. ὁ. infinitus, continuus. tranſlatione ſumpta ἀπὸ τῶν μηρυομένων ἐρίων.

Ἄμης: ητος. placentæ genus lacteæ, apud Ariſtoph.

Ἀμητήρ. ῆρος. ὁ. meſſor.

Ἄμητος. ου. ὁ. accentu in antepen. ſignificat meſſem, id eſt frugem ipſam. Itẽ illaboratus, infectus, ab ἀμάω. Ἀμητὸς uero. οῦ. accentu in ult. tempus ipſum meſsis.

Ἀμήτωρ. ορος. ὁ, ἡ. matre carens.

Ἀμηχανέω. ῶ. ήσω. π. ηκα. recuſo, inops mentis ſum, perplexus hæſito.

Ἀμηχανής. ῆος. ὁ, ἡ. ſtupefactus.

Ἀμηχάνητοι, πολλοί. apud Xenoph.

Ἀμηχανία. ας. ἡ. conſilij & mentis inopia, deſperatio, ſumma rerum penuria, Eraſmo interprete. Eius cõtrarium πολυμηχανία.

Ἀμήχανος. ὁ, ἡ. ſine auxilio, callidus, inopinabilis, immenſus, ſine remedio, perplexus, difficilis, impoſsibilis, ſine pugna.

Ἀμήχανον κάλλος, quod nemo imitari poſsit, ἀμίμητον.

Ἀμηχανοῦντες. οἱ. ignorantes, conſilij inopes.

Ἀμηχάνως ἔχω. nequeo.

Ἀμία. ας. ἡ. amia, piſcis genus.

Ἀμίαντος. ου. ὁ, ἡ. impollutus, defecatus.

Ἀμιέλαιος. ἡ. ſylueſtris olea.

Ἀμιγής. έος. ὁ, ἡ. καὶ

Ἄμικτος. ὁ, ἡ. immixtus. Plutarch. συμπόσια ἄφιλα καὶ ἄμικτα uocat, id eſt citra amicitiam & communionem, in quibus plures æquo accumbunt.

Ἀμίλικτος. durus.

Ἄμιλλα. ης. ἡ. certamen.

Ἀμιλλάομαι. certo. Datiuo iung. aut accuſ. mediãte πρός. Lucian. in Satur. πρὸς ἀλλήλους ἁμιλλώμενοι.

Ἀμιλλάω. contendo, celeriter ſcribo.

Ἀμίλλημα. ατος. τὸ. certamen.

Ἀμιλλητήριον. ου. τὸ. locus in quo decertatur.

Ἀμιλλητικός. ου. ὁ. certatiuus.

Ἀμιλλότερος. ου. magis litigioſus.

Ἀμίλλω. certo.

Ἀμιμητόβιος. ου. ὁ. uita inimitabilis.

Ἀμίμητος. ου. ὁ. inimitatus, inimitabilis.

Ἀμίνω. adiuuo. Actiu. datiuo.

Ἀμιξία. ας. ἡ. inhoſpitalitas, fuga conſuetudinis, qualẽ depinxit Lucian. Timonem illũ μισάνθρωπον, qui cum uniuerſum genus humanũ exoſum haberet, in hæc uerba inſolenter efferebatur, πάντας (inquit) ἅμα καὶ διὰ

καὶ

καὶ ἀνθ᾽ ἑκόντι μισῶ. Et rurſum, Βούλεμονὶ κατός ἄμι μηδενός μοι πλησιάζοντες.

Ἄμιπποι. οἱ. equi deſultorij. Item pedites equitibus adiūcti, apud Thucyd.

Ἀμίς. ίδος. ἡ. matula, ſcaphium.

Ἀμισθὶ. ſine mercede, gratis.

Ἄμισθος. ου. ὁ, ἡ. ſtipendio carens. Ἄμισθος διδάσκαλος, gratuitus magiſter ac ſine mineruali.

Ἀμιτρίω. numero.

Ἀμιτροχίτων. ωνος. ὁ. habens ueſtem non cinctam zona, diſcinctus. Ab α priu. μίτρα zona, & χιτὼν ueſtis.

Ἄμμα. ατος. τὸ. copula, uinculum, funis, amentum. ab ἅπτομαι.

Ἀμμάθω. pœniteo.

Ἀμματίζω. plecto, ligo.

Ἄμμες. nos, nobis, noſtrum, Dorice.

Ἄμμε. nos.

Ἄμμιγα. ſimul. ὁμοῦ.

Ἄμμι. καὶ

Ἄμμιν. nobis, pro ἡμῖν Doricè.

Ἄμμιον. ου. τὸ. minium.

Ἄμμιρος. ου. ὁ. repletus.

Ἀμμοβάτης. dipſas, ſerpentis ſpecies.

Ἀμμορία. infortunium.

Ἄμμορον. imparticipans.

Ἄμμος. ου. ὁ. ſabulum, arena.

Ἀμμώδης. εος. ὁ, ἡ. arenoſus.

Ἄμμων. celeberrimum erat Libycis numen, cui de paſtoris nomine, à quo illi primo erectum ſimulachrū eſt, appellationem factam, author eſt Pauſanias. Cæl. lib. 10. ca. 18.

Ἀμμωνιάκον. ſuccus eſt ferulæ herbæ.

Ἀμνάς. άδος. ἡ. agna.

Ἀμνάμονες, καὶ ἄμναμοι. nepotes, ἀπόγονοι. poëticum eſt.

Ἀμνᾶν. θρίζειν.

Ἀμνημονεῖν. obliuiſci, immemorem eſſe. Genit. uel accuſ.

Ἀμνήμονες. οἱ. uocati ſunt in Cnido ſexaginta delecti ex optimatibus, uelut epiſcopi, ad quos de maximis rebus referrent. Sic appellati διὰ τὸ ἀνυπεύθυνον, quòd in iudicium non uocarētur, aut certe uelut πολυμνήμονες, id eſt, memorioſi. Cæl. li. 11. ca. 10.

Ἀμνημόνευτοι. ſenatores præteriti, à Cēſoribus non commemorati, è ſenatu moti. Bud. Com.

Ἀμνήμων. ονος. ὁ, ἡ. immemor.

Ἀμνημόνοντες. ἀποθυμοῦντες. Heſych.

Ἀμνησικακία. ας. ἡ. obliuio malorum.

Ἀμνήστευτος γυνὴ. ἡ. pellex.

Ἀμνηστέω. ῶ. ήσω. κα. obliuiſcor.

Ἀμνηστία. ας. obliuio iniuriarum, præteritorum in perpetuum obliuio, quaſi lex obliuionis. Vtitur hac dictione Vopiſcus in Aureliano, Amneſtia (inquit) etiam ſub eo delictorum publicorū decreta eſt, de exēplo Atheniensium. Herodianus lib. 3. ἀντὶ τῆς μνησικακίας utitur, πάντας ἤγαγε δοὺς ἀμνηστίαν: de militibus quibus condonabat Seuerus, quòd ad Barbaros transfugerant. Politian. impunitatem tranſtulit. Eraſ. Chil.

Ἄμνιον. ου. τὸ. interior membrana appellatur ab Empedocle, qua fœtus in utero incluſus obtegitur. à mollitie agnorum deducto nomine: exterior uerò χωρίον, Polluci, quanquā alij diuerſum tradant. Volaterran.

Ἄμνιον. ου. τὸ. muſcus, pro μνίον, addita litera, ſicut ἄσταχυς pro στάχυς.

Ἀμνοκῶν. ὁ. moroſus, ſtultus, προβατώδης.

Ἀμνός. οῦ. ὁ. agnus.

Ἀμογητὶ. ſine labore.

Ἀμόθεν. ex aliquo loco. ab ἀμὸς, Doricè, pro aliquis.

Ἀμοιβαδὶς. καὶ

Ἀμοιβαδὸν. uiciſſim, ſucceſſiuè.

Ἀμοιβαῖος. ου. ὁ. mutuus, uiciſſitudina-

rius. Eſt item hoc nomine carminis genus, in quo qui canunt, utuntur æquali numero uerſuum: & ita ſe habet reſponſio, ut aut maius, aut contrarium aliquid dicat. Sic dictum à uiciſsitudinaria reſponſione, hoc eſt ἀπὸ τοῦ ἀμοιβηδίς.

Ἀμοιβή. ῆς. ἡ. retributio, pœna, reſponſio, gratiarũ actio, remuneratio, cõpenſatio, uiciſsitudo, mutatio, talio.

Ἀμοιρεῖν. expertem eſſe, carere. Genit.

Ἀμοίρημα. ἀτύχημα.

Ἄμοιρος. carens parte.

Ἄμοιος. ου. ὁ. malus.

Ἀμολγάζει. μισυμβείζει.

Ἀμολγεύς. έως. ὁ. mulctra. alibi ἀμολγεύς.

Ἀμολγός. ὁ. tempus mulgendi, & pro ueſpera ponitur, quia tunc mulgentur pecora. Item pro noctis medio, Homer. Iliad. χ. de autumnali ſtella, ἀρίζηλοι δέ οἱ αὐγαὶ φαίνονται, πολλοῖσι μετ' ἄστρασι νυκτὸς ἀμολγῷ. id eſt, liquida nocte, ut Vergil. dixit. Item ἀμολγοὶ, depilatores, ab ἀμέλγω.

Ἀμόλυντος. ου. ὁ, ἡ. impollutus.

Ἀμοργεύς. έως. ὁ, ἡ. q oleas terit, & amurcam exprimit.

Ἀμόργη. ης. ἡ. fex olei aut uini, amurca. Plin. lib. 13. cap. 1.

Ἀμοργίς. ίδος. ἡ. lini ſpecies byſſo non diſsimilis. Vnde ἀμόργινα ueſtimenta, pro precioſis & ſplendidis, multaq́ꝫ impenſæ, quorũ meminit cõtra Timarchũ Aeſchines, in Lyſiſt. Ariſtoph. & Athenæ. lib. 6.

Ἀμοργίτης. ου. ὁ. placenta, ſimila frixa oleo.

Ἀμορία. ας. ἡ. conterminatio.

Ἄμορος. ου. ὁ. expers, infelix. ἄμοιρος.

Ἄμορφος. ου. ὁ, ἡ. informis.

Ἀμορφώτατος. deformiſsimus.

Ἀμός. οῦ. ὁ. aliquis, & Dorice pro ἡμέτερος.

Ἄμοτος. ου. ὁ. inſatiabilis, inſedabilis, multus. ἀπὸ τῶν σωμάτων, ἢ τραυμάτων τῶν μὴ δυομένων μονοῦ.

Ἄμουσα. ης. ἡ. non cantans auis. Baſil. in Hex.

Ἀμουσία. ας. ἡ. inſcitia, literarũ odium.

Ἀμύσιον. organũ uentis excogitatum. Cæl. lib. 11. ca. 19.

Ἀμουσολογία. ας. ἡ. ineruditæ & intempeſtiuæ fabulæ, nihil ad rem pertinentes apud Athenæum. Eraſ. Chil.

Ἄμουσος. ου. ὁ, ἡ. inelegans, incõcinnus, indoctus, à Muſis alienus, incultus, inſuauis. Antiquitus enim nihil eruditum habebatur ſine muſica. Vnde apud Comicos qui ſe literas didiciſſe negant, aiunt ſe non didiciſſe muſicam. Eraſ. Chiliad.

Ἀμούσως. ineleganter.

Ἀμοχθεί. aduerb. citra laborem.

Ἄμοχθος. ου. ὁ, ἡ. labore carens.

Ἀμπαυστήριος, pro ἀναπαυστήριος. ſedes in qua quieſcitur.

Ἀμπαύω, pro ἀναπαύω.

Ἀμπαλίνορσος. ου. ὁ, ἡ. eadem uia rediens.

Ἄμπαλος. ου. ὁ. ἐκ δευτέρου κλῆρος.

Ἀμπέδιον, pro ἀναπέδιον, per campũ.

Ἄμπειρος. ου. ὁ. expertus, ἔμπειρος.

Ἀμπελών. ἀμπελόφυτος γῆ, uinea.

Ἀμπελινός. οῦ. ὁ. uineus, ut οἶνος ἀμπελινὸς Herodoto, ad differentiam forte aliorum uinorũ è frugibus confectorũ.

Ἀμπελόεις. εντος. ὁ. uitibus plenus.

Ἄμπελος. ου. ὁ. uitis, uinea: quaſi ἔμπελος. nam πέλος uinũ ſignificat. Vnde ἄμπελος ἀγρία, labruſca. Plin. li. 14. ca. 21. Et herba eodem nomine diuerſa à labruſca. Idem lib. 27. ca. 7.

Ἀμπελολευκή. ἡ. alba uitis: ſic dicta uel à qualitate coloris, uel quòd eius radix cõtrita corpori infricata, teneriorẽ & candidiorem reddat cutem. Plin. lib. 23. ca. 1.

Ἀμπελόπρασον. ampeloprasſon, quaſi por

τῶ in uinetis naſcẽs. Plin. li. 24. c. 15.

Ἀμπελουργεῖν. uiteis putare, & ſarmẽta expurgare, quæ uitem onerant.

Ἀμπελουργίαν, & κλάσιν Theophraſt. aliquando pro eodẽ accipit, aliquando ἀμπελουργίαν & τομὴν. Bud. Com.

Ἀμπελουργική. ῆς. ἡ. ars uitium colendarum.

Ἀμπελουργοῦντες. οἱ. uinitores.

Ἀμπελών. ῶνος. ὁ. uinea.

Ἀμπεπαλών. όντος. ὁ. uibrans à πάλλω, ut ἦ ῥά καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος.

Ἀμπερέως. utrinq; per medium.

Ἀμπεχόνη. ης. ἡ. indumentum, toga.

Ἀμπεχόνιον. togula.

Ἀμπέχομαι. καὶ

Ἀμπίσχομαι. induo, circundo, includo. alterum ab ἔχω, alterum ab ἴσχω.

Ἀμπλακέω. pecco, erro.

Ἀμπλάκημα. ατος. τὸ. peccatum: inde dictũ, quòd inuoluat homines.

Ἀμπλακία. ας. ἡ. error, delictum.

Ἀμπνεῖον. τὸ. uas ad excipiendum ſanguinem.

Ἄμπνυμαι. reſpiro. Odyſſ. ε. αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ᾽ ἄμπνυτο καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρθη.

Ἀμπρεύω. priores occupo, traho. μετὰ ἁμάξης πορεύομαι.

Ἄμπρον. funis inter utrunq; bouem uel equum temonis uice protenſus. Vnde apud Lycophro. ἀμπρεύειν, quod trahentibus iumentis opitulari ſignificat. Item cõmitari, & curru ſemitam parare.

Ἄμπυξ. κος. ὁ. reticulũ muliebre. Item uinculum ſeu funiculus ille quo iuba equina colligitur. Vel (ut alij) catena aurea à fronte protenſa, qua comæ colliguntur.

Ἀμπωτίζω. μ. σω. π. κα. ingurgito.

Ἄμπωτις. ἡ. reciprocatio aquæ. Fit autẽ quando poſt exundationem aqua ad mare reuertitur, ac reciprocãdo ſubſidit, receſſus æſtus littora deſtituentis, opponiturq; πλημμυρίδι. Sunt qui gurgitem, ſunt q alluuiem, ſunt qui æſtum maris transferant. Quidam dictum uolunt quaſi ἀνάποσιν, quòd mare aquam rebibere uideatur.

Ἀμιτέρνα. oppidum Sabinorum, unum ex ijs quæ Romulo aduerſata ſunt, unde ἀμιτερνῖται.

Ἀμυγδαλῆ. circumflexo in ulti. amygdalus arbor.

Ἀμυγδάλη. accentu acuto in penul. fructus amygdalinæ arboris. Dicitur et ἀμύγδαλον genere neutro, pro eodẽ.

Ἄμυγμα. τος. ὁ. laceratio, ab ἀμύσσω.

Ἀμύγμων. ἀμύμων, qui citra reprehenſionis morſum agit, qui non ſubſannatur irrideturq;. Nam μυγμὸς ſonum illum ſignificat, qui irridendo labijs occluſis, naribus elicitur.

Ἄμυδις. Aeolice, pro ſimul, tamen.

Ἀμυδρός. uix apparens, caducus, hebes, dubius, obſcurus. Ἀμυδρὸν, uel ἀμυδρῶς βλέπειν dicitur, qui obſcurè & uix uidet, exiliter.

Ἀμύζω. ſugo, lac premo.

Ἀμύητος. non initiatus.

Ἀμύθητος. ἀμαθὴς, ad diſcẽdũ nõ aptus, inenarrabilis, ineffabilis, uenerabilis, innumerabilis. Demoſth. Phil. ἀμύθητα χρήματα ὑφείλετο.

Ἀμύκλαι. ῶν. una è centum illis urbibus Laconiæ, quam Lacedæmonis filius condidiſſe fertur. Eraſ. Chil. Item & crepidæ æreæ, quibus utebatur Empedocles.

Ἀμυκλαῖς. ſuauis, iucundus.

Ἀμύκορις. multitudo, collectio.

Ἄμυλος. ου. ἡ. menta.

Ἄμυλον. ου. τὸ. uel ἄμυλος. ὁ. Ariſtoph. cõfectio quædã ex tritico p dies aliquot in aqua macerato, & lacte expreſſo.

ab α, & μύλον, quaſi dicas citra molam. Vulgus amydum appellat.

Ἀμύμων. ονος. ὁ. irreprehenſibilis, inculpatus, inculpabilis, qui nihil unquã riſu et ſubſannatione dignum admiſit, ὁ μὴ ἔχων τὶ τ͂ μυκμοῦ ἄξιον. ac ſi dicas, in quem nihil obtrectatoribus, aut cauillatoribus licet.

Ἀμυμώνη. νης. ἡ. inculpata. Item Amymone, una ex quinquaginta filiabus Danai.

Ἄμυνα, uel ἀμυνή. ultio, auxilium.

Ἀμυνάθω pro ἀμύνω. βοηθῶ.

Ἀμύνομαι. ulciſcor. Vlciſcimur autem uel nos ipſos, ita ut ultionis finis ad nos reflectatur, totoq́; in nobis ſit de iniuria illata pœnam expetentibus. Vel alios, cum ſcilicet ſiue hoſtili animo, ſiue præſtandi officij potius cauſa, alijs iniuriam illatam perſequimur, pœnam expetimus, par pari referentes, ut ἔχθρον ἀμύνασθαι, apud Herodian. & ἀμύνασθαι περὶ πάτρης, apud Hom. Ἀμύνασθαι τὴν φύσιν, naturæ repugnare. Ἀμύνασθαι κίνδυνον περὶ τῆς κεφαλῆς, à capite periculum propulſare.

Ἀμύντας. ου. ὁ. Amyntas.

Ἀμυντήρια. τὰ. tutamina, arma tutatoria, hoc eſt, τὰ φυλακτικὰ, quod genus ſunt thorax, galea, gladius, machæra, quibus uim propulſamus, & pugnantes hoſti reſiſtimus. Hoc nomine etiam dici poſſunt in naui malus, roſtrum, antenna, carcheſium, clauus, anchora, &c. Item in feris dentes, ungues, aliaq́; quibus uim propulſant.

Ἀμυντῆρες. οἱ. adminicula, rami in ceruorum cornibus, qui imi pendent ante frontem.

Ἀμυντήριος. ultor.

Ἀμυνίας, καὶ

Ἀμυντικός. uindicatiuus.

Ἀμύντωρ. ορος. adiutor.

Ἀμύνω. βοηθῶ, adiuuo, ſuppetias eo, arceo, uindico, ab iniuria defendo, ulciſcor.

Ἄμυξ. aduerb. latitando, diripiendo.

Ἄμυξις. εως. ἡ. laniatio.

Ἀμύσσω. lanio, terreo, traho.

Ἀμυστὶ. hauſtim: quaſi dicas citra ſuctum, non occluſo ore, aut contractis labris, ἄνευ τ͂ μύσαι τοῖς χείλεσι. Vel quaſi ἀπνευστὶ, ſine reſpiratione, ut q inter bibendum, ſpiritum non reciprocent, ſed potum in aluum, non ſecus atq; in dolium infundant. Hinc uerbum

Ἀμυστίζειν. ingurgitare, affatim & ſine reſpiratione bibere. Plutarch. ἀθρόον καὶ ἀπνευστὶ πίνειν.

Ἄμυστις. ιδος. ἡ. huiuſmodi potatio. cuius etiam meminit Horati. Caſſum Threicia uincat amyſtide.

Ἀμυχαί. αἱ. hulcuſcula, tubercula liuentia, lacerationes.

Ἀμυχρός. ᾶ. ὁ. ſyncerus, candidus.

Ἀμύω. inclino, cado.

Ἀμφαγαπάω. amo, πάνυ φιλοφρονέω, περισσῶς ἀγαπῶ.

Ἀμφαγνοέω. μ. ήσω. π. ηκα. in quibuſdam ambigere.

Ἀμφαδία, καὶ Ἀμφαδίην, καὶ Ἀμφαδόν. palam.

Ἀμφαμιῶται. in Creta uocabantur ſerui priuati, qui iure belli in ſeruitutẽ recidiſſent, quamuis indigenæ forent. Cæl. li. 13. ca. 49.

Ἀμφαρίω. circumlacero.

Ἀμφαρίστερος. ου. ὁ. læuus utraq; manu, dextra ut ſiniſtra utens.

Ἀμφασία, καὶ ἀφασία. taciturnitas, uocis priuatio.

Ἀμφ' αὐτῷ. pro illo, illius cauſa.

Ἀμφαφάω. contrecto, palpo.

ἀμφίεω

Ἀμφέπω. τὸ περιέπω, θεραπεύω, foueo, medelam adhibeo.

Ἀμφὴ. collum, ceruix.

Ἀμφὴς. ἰος. ὁ. flos uini.

Ἀμφήκης. κος. ὁ, ἡ. anceps. id eſt utrinq; incidens, ut ἀμφήκης γλῶττα, apud Ariſtoph. in Neb. lingua in utranq; partem acuta.

Ἀμφῆλιξ. ικος. ὁ, ἡ. adoleſcẽs, ad iuſtam ætatem accedens.

Ἀμφημερινός. de febre quotidiana.

Ἀμφηρεφὴς. ἐος. circumquaque tectus. Pharetræ epitheton apud Hom.

Ἀμφηρικός. οῦ. ὁ. idem, ut ἀκάτιον ἀμφηρικόν, Thucyd. id eſt actuarium nauigium, & undique tectum.

Ἀμφήρημον. ου. τὸ. genus nauigij quod utrinq; impellitur. idem & ἀμφήρης.

Ἀμφήριστον. quod eſt in contentione poſitũ, uel de quo eſt adhuc contentio.

Ἀμφήριστος. dubius cui contingat uictoria, par uiribus.

Ἀμφὶ. cum genitiuo ſignificat de, memoratiua particula. Lucian. Aſtrol. ἀμφί τε ἀστέρων ἡ γραφή. Cum Datiuo, iuxta. Iliad. Β. ὅτ' ἀμφὶ τυφωέϊ γαῖαν ἱμάσσῃ. Vel pro, propter, cauſa, ut, περὶ ἀπάμοι ἀμφ' ὀδυσῆϊ δαΐφρονι δαίεται ἦτορ; cauſa Vlyſſis. Cũ accuſatiuo, circum, utrinq;. Item cũ, apud Herod. οἱ ἀμφὶ κόδρον καὶ μέλανθον, qui cum Codro &c. Plato, οἱ ἀμφὶ τὸν ὀρφέα, Orphei ſectatores. οἱ ἀμφὶ σωκράτην, hoc eſt, Socrates. Bud. Com.

Ἀμφίαλον. mari cinctum ut inſula.

Ἀμφιάνακτες. οἱ. Dithyramborũ poëtæ, inde dicti, quòd illis frequentiſsimi moris erat ita exordiri, ἀμφί μοι ἄνα.

Ἀμφιανακτίζειν. προοιμιάζειν, Terpandri in morem canere, canere Terpandri νόμον, qui ὄρθιος dicebatur, cuius initium erat, ἀμφί μοι αὐτὸν ἄναχθ' ἑκατηβόλον ἀειδέτω φρήν. & apud Ariſt. Nebul. ἀμφί μοι αὖτε φοῖβε ἄναξ.

Ἀμφίασμα. τος. τὸ. indumentum.

Ἀμφιαχυῖα. circumreſonans, uel clamans.

Ἀμφιβαίνω. σκέπω, περιέπω, ὑπερμαχῶ, φυλάττω.

Ἀμφιβάλλω. amplector, undiq; complector, dubito, circumpono.

Ἀμφιβάς. άντος. ὁ, ἡ. obambulans.

Ἀμφίβασις. teſtudo militaris.

Ἀμφιβατέω. μ. ήσω. π. ηκα. dubito.

Ἀμφίβιον. τὸ σώμιον τῆς μήτρας.

Ἀμφιβητῶ σοι τούτου. contendo, litigo.

Ἀμφίβιος. in terra & in aqua uiuens.

Ἀμφίβληστρον. retis genus, inde dictum quòd undiq; complectatur, hoc eſt, ἀπὸ τοῦ ἀμφιβάλλειν. Valla eſſe putat quod Latini uerriculũ uocant. nam quod illi rete uocant, Græcis eſt δίκτυον.

Ἀμφιβολία. ας. ἡ. ambiguitas, dubium dictum. Eſt figura orationis quæ fit uitio compoſitionis, quando oratio in alium atq; alium ſenſum interpretari poteſt.

Ἀμφίβολος. ου. ὁ, ἡ. ambiguus. compoſitũ uolunt ex ἀμφὶ utrinq;, & βολὴ conſilium, uel ex ἀμφὶ, & βάλλεσθαι.

Ἀμφίβραχυς. pes eſt in carmine, ſic dictus ὅτι ἔχει δύο βραχείας συλλαβὰς ἀμφὶ τὴν μακράν.

Ἀμφίβροχος. ου. ὁ, ἡ. undequaq; madidus, temulentus.

Ἀμφιβόητος. celebris.

Ἀμφιγυήεις. ήεντος. claudus utroq; pede. Epith. Vulcani.

Ἀμφίγονος υἱός. priuignus.

Ἀμφίγυος. utrinq; acutus.

Ἀμφὶ δὲ. περὶ δέ.

Ἀμφιδαίεται. circum accenditur, ab ἀμφιδαίω.

Ἀμφιδέαι. αἱ. catenæ, anuli, armillæ, periſcelides.

Ἀμφιδέμω. οἰκοδομέω. Ioſ. lib. 6. τὸ ἱερὸν ἀμφιδείμαντο, In circuitu templi conſtruxerant.

Ἀμφιδέξιος. ου. ὁ. ambidexter, qui utraq; manu pro dextra utitur, id quod paucis uiris contingit, mulierum nulli. Huic opponitur ἀμφαρίστερος.

Ἀμφιδήριτος. ὁ. dubius, anceps.

Ἀμφιδοξέω. dubito, utranq; partem reputo probabilem.

Ἀμφίδοξον. τό. quod utrolibet referri poſsit, dubiæ ſententiæ.

Ἀμφίδοξος, ου. ὁ. dubius.

Ἀμφίδουλος, natus ex utroq; parente ſeruo & ipſe ſeruus.

Ἀμφιδρόμια. ας. ἡ. dies erat apud ueteres, à nato infante quintus, quo manus expurgabant, quæ obſtetricis munere fuerant perfunctæ, curſuq; ad focum ferebatur puer, mittebanturq; à propinquis polypodes ac ſæpiæ munerũ loco. Cæl. li. 11. ca. 12. Eraſ. Chil. (gurges.

Ἀμφίδρομον. ſpiroſum, utrinq; peruiũ,

Ἀμφιδρυφής. έος. ὁ, ἡ. καὶ

Ἀμφιδρυφός. faciem circũ laceratus ob luctum. Nam δρύψαι eſt laceraſſe.

Ἀμφιδύς. indutus.

Ἀμφιεσμένος. ὁ ἐνδεδυμένος, ueſtitus.

Ἀμφιέλισσος. utrinq; agitatus, ut nauis quæ utrinq; remis impellitur, ἀμφιέλισσα. Epith. nauis apud Homer.

Ἀμφθονος. ſine inuidia.

Ἀμφιέμαι. induo. Bud. Com.

Ἀμφιέννυμαι. μ. ἀμφιέσω. idẽ, ἐνδύομαι.

Ἀμφίεσμα. ατος. τό. ueſtimentum, indumentum.

Ἀμφιεστάζω. ſigillatim perpendo.

Ἀμφιετές. quotannis.

Ἀμφιετηρίς. ίδος. ἡ. feſtum quod unoquoq; anno celebratur.

Ἀμφιέννυμι. μ. ἀμφιέσω. induo.

Ἀμφιθαλής. έος. ὁ, ἡ. uireſcens, cui utraque parens floret. ἀμφιθαλὴς παῖς, pubeſcens puer, Plutar. (ctabilis.

Ἀμφιθέατρον. locus ex omni parte ſpe-

Ἀμφίθετον. genus lebetis ſtans omni parte, genus poculi. ἀμφίθετον φιάλην legimus apud Homer. fortè anſatam utrinq; Parthenius intelligit ſine fundo: Apollodorus, quæ fũdo inniti nequeat, ſed ori: alij, quæ anſulis utrinque geſtari poſsit, unde & ἀμφορεὺς ită dicitur: Ariſtarchus, quæ fũdo poſſit ac ori incũbere. Cæl. li. 14. ca. 60.

Ἀμφιθερμόπυλας. apud Thermopylas.

Ἀμφίθυρος. utrinq; ianuas habens.

Ἀμφιχάω. abſorbeo.

Ἀμφικαλύπτω. complector, occupo.

Ἀμφικέφαλον. ου. τὸ. biceps.

Ἀμφικνεῖται ἐς τινα κώμην. peruenit in quendam agrum.

Ἀμφίκομος. ου. ὁ, ἡ. undecunq; comatus.

Ἀμφίκορος. ὁ. medius inter tres fratres.

Ἀμφίκουρος. ὁ. undecunq; uiris ſeptus, circunquaq; raſus.

Ἀμφίκρημνον. τὸ. utrinq; præcipitium habens, periculoſum.

Ἀμφικτύονες. conſeſſus quidam fuit Græcorum, ad Thermopylas conuenire ſolitus: ab Amphictyone Deucalionis filio ſic dictus, qui & ipſe populos, cum regnaret, ad conuentus conuocaſſe dicitur. Hi autem erant numero duodecim: Iones, Dores, Perrhæbi, Bœotij, Magnetes, Achæi, Phthiotæ, Molienſes, Dolopes, Aenianes, Delphi, Phocenſes. Alij q̃d accolæ Delphorũ eſſent, ſic dictos putãt. ἀμφικτύονες enim uicini dicuntur. Plin. lib. 35. Amphictyonũ conuentũ publicũ Græciæ conciliũ appellat. Aliquanto ſecus tradunt Strabo & Dionyſ. Eraſ. Chil.

Ἀμφικύπελλον. poculum rotundum, aut undique intrò flexum. Cæl. lib. 15. cap. 6.

Ἀμφίκυρτος. utrique decliuis & gibboſus, ἀμφίκυλος, qua figura luna ſe noſtris oculis exhibet, quando nondum ſemiplena eſt. Inde etiam ἀμφίκυρτον lignum quoddam cauum uocabant, quo onera geſtabantur, id quod etiã ἀνάφορον et ἀσκαντὴν nominabant. Cõſimile ferè lignum eſt quo mulieres in quibuſdam locis à flumine aquã geſtitant, utrinq; æqualibus uaſibus propendentibus.

Ἀμφιλαῖος. utraq; manu læuus.

Ἀμφιλαφής. ῆος. abunde ſuppeditans, magnus, copioſus, ingens, ut opus ſit duabus cõplecti manibus, ab ἄμφω & λαμβάνω. idcirco quoq; duplex ſignificat, quaſi ἀμφίλαβος.

Ἀμφιλαχαίνω. circumfodio.

Ἀμφιλέγω. dubito, dubia dico & obliqua.

Ἀμφίλεκτος. ambiguus, anceps.

Ἀμφιλέω. μ. κεω. π. κκα. adminiſtro. Actiu. accuſatiuo. iung. ἀμφιέπω.

Ἀμφίλογος. ſermo dubius.

Ἀμφιλύκη. ἡ. λυκόφως, crepuſculum. λύκη enim umbram ſignificat.

Ἀμφίλυκος. antelucanus.

Ἀμφίμακρος. pes eſt in carmine qui opponitur τῷ ἀμφιβραχεῖ, ſic dictus à duabus longis ſyllabis breuem mediam amplectentibus.

Ἀμφιμάλλιον. oppidum Cretæ.

Ἀμφιμαλλινὸς. ὁ

Ἀμφιμάλλιος. ciuis illius oppidi, &

Ἀμφιμαλλαῖος. gentile nomen.

Ἀμφίμαλλος. ὁ. ὁ. utrinq; uilloſus. Tapetes hoc nomine utraq; parte hirſutie præſignes intelligit Pauſanias.

Ἀμφιμάσχαλος. ὁ. ὁ, ἡ. ueſtis manicata, & curta, qua ſerui utebãtur. Ariſtoph. Equit. εἰ πώποτ᾽ ἀμφιμασχάλου τὸν δῆμον ἠξίωσας. Ab axillis dicta, quæ uocantur μασχάλαι.

Ἀμφιμήτριον. ὁ. τὸ. fundum nauis.

Ἀμφιμήτριος, καὶ

Ἀμφιμήτωρ. ορος. ὁ. qui ab eadem matre, & diuerſo patre frater eſt.

Ἀμφίνεικος. de quo contrarijs ſermonibus pugnatur.

Ἀμφινοέω. ambigo.

Ἄμφιον. indumentum, pallium.

Ἀμφιορκία. ας. ἡ. utrobiq; præſtitum iuramentum.

Ἀμφιπέλεκος. capulus ſecuris.

Ἀμφιπέλομαι. adſum.

Ἀμφιπλήξ. περιβάλλω, utrinque percutiens. Sophocl. Oedipo tyranno: καί σ᾽ ἀμφιπλὴξ μητρός τε καὶ τοῦ σοῦ πατρὸς ἐλᾷ ποτ᾽ ἐκ γῆς.

Ἀμφιπλίσσειν. διαβαίνειν, tranſire.

Ἀμφιπολέω. curo, miniſtro, circumeo.

Ἀμφίπολις. undequaq; aquis circundata ciuitas. Eſt proprium quoq; ciuitatis Thraciæ.

Ἀμφίπολος. famulus, famula, κοινὸν ὄνομα (inquit Ammon.) ἀῤῥενος, καὶ θηλείας δούλης. Eſt autem uerbale nomen ἀπὸ τοῦ ἀμφιπολεῖν quòd circumuertatur, aut circumeat ad diuerſa miniſteria. Sunt tamẽ qui πρόπολος de maſculino tantum genere dici uolunt, ἀμφίπολος uero de fœminis famulabus.

Ἄμφιπποι. οἱ. dicuntur in ueteri acie militari οἱ ἐπὶ δυοῖν ἀστρώτοιν συνδεδεμένοιν ὀχούμενοι, οἱ καὶ μεταπηδῶσιν ἀπ᾽ ἄλλου ἐπ᾽ ἄλλον, ὅταν ἡ χρεία καλῇ. id eſt, Qui duobus equis unà ligatis ſiue ephippijs uehuntur, quiq; ex alio in alium tranſiliũt, ſi uſus requirat. Idẽ tradit Pollux li. 1. quanquàm ibi ἄντιπποι pro ἄμφιπποι uitioſe legatur, aut certe

ἀμίπποι, quo in eadem ſignificatione quidam utuntur. Latinè uocãtur deſultores, & equi ipſi deſultorij. Liu. lib. 2. de ſecundo bello Puni. Nec omnes Numidæ in dextro locari cornu, ſed quibus deſultorum in modum binos trahentibus equos, inter acerrimam ſæpe pugnam, in recentem equum ex feſſo tranſſultare mos erat. Cæl. lib. 11. ca. 64.

Ἀμφιπποτοξόται. οἱ. equeſtres ſagittarij.

Ἀμφιπρόστυλος. ædificij ſpecies, omnia habens ea, quæ proſtylos, prætereáq; habet in poſtico ad eundem modũ columnas & faſtigiũ. Vitru. lib. 3.

Ἀμφιπρόσωπος. ὁ. ὁ. bifrons.

Ἀμφίῤῥυτος. circumfluus.

Ἀμφὶς, accentu in ult. ſine, diuiſim, ſatis, utrinq;, cũ cõtrouerſia, ſeorſum.

Ἄμφις. ιος. accentu in pen. comicus quidam Athenienſis.

Ἀμφισβαίνα. genus ſerpentis, quod in caput geminum inſurgit, quorum alterum loco ſuo eſt, alterũ loco quo cauda, quæ cauſa eſt ut capite utrinque uenenum fundente ſerpat tractibus circulatis. Dicitur & ἀμφισιβαίνα pro eodem.

Ἀμφισβητέω. dubito, ambigo, cõtendo, diſcepto, certo, litigo, ἐγκαλῶ, deliberо, mihi uendico. Genit. & datiuo iũgitur. Ἀμφισβητῶ περὶ τούτου, & πρὸς τοῦτον, non admitto hoc, non concedo, Ἀμφισβητῶ σοι τοῦδε, contendo tecũ de hac re & controuerſiam habeo.

Ἀμφισβήτημα. τος. τό. controuerſia, hoc eſt, res de qua diſceptatur iudicio. Plato in Philebo, pro quæſtione inter diſputantes agitata. Bud. Com.

Ἀμφισβητήσιμος. ὁ. dubius, cõtentioſus, controuerſioſus, de quo diſceptatur.

Ἀμφισβήτησις. controuerſia, contentio.

Ἀμφισβητητικὸς. οῦ. ὁ. ἐριστικὸς, ὁ ἀντιλογικὸς, περὶ λόγους ἀγωνιστικὸς, contentioſus, rixoſus, acer & argutus in diſceptationibus.

Ἀμφίσκιος. ὁ. utrinq; umbram habens.

Ἀμφιέννυμι. induo.

Ἀμφιστεφὴς. έος. ὁ, ἡ coronatus, undique plenus.

Ἀμφιέπω. perſcrutor, circũſto.

Ἀμφίστομος. ὁ. ὁ, ἡ. anceps, qui ſubdolis eſt moribus & uerſipelli fide.

Ἀμφιτάπης. ητος. ὁ. καὶ

Ἀμφίταπος. ὁ. ὁ. tapes ex utraq; parte hirſutus uilloſuſq;. Athenæ. li. 5. Hos itẽ ἀμφιμάλλους intelligit Pauſanias.

Ἀμφιτρομέω. timeo, tremo.

Ἀμφίτρητος. ὁ. ὁ, ἡ. utrinq; perforatus.

Ἀμφιτρίτη. Oceani filia, ponitur pro ipſo oceano. ab ἀμφὶ & τρίζω, quòd circumcurrat terram: uel potius ἀπὸ τοῦ ἀμφιτρίβειν, id eſt à circunterendo, quòd terram undiq; terat ac lancinet. Cæl. lib. 14. ca. 18.

Ἀμφίφαλος. cuneatus.

Ἀμφιφῶντες. appellabantur mazæ quædam ſacræ, quas Dianæ offerebant Munychiæ, ardentes faces per ambitum affigentes.

Ἀμφιφορεὺς. ὁ. amphora.

Ἀμφιφῶντες. genus placentæ.

Ἀμφιχάνω. contego.

Ἀμφίων. ueteris Muſicæ repertor.

Ἄμφοδος. ἡ. biuium.

Ἀμφόδοντα. τά. ex utraque parte oris dentatum.

Ἀμφοῖν. amborũ, ambobus. Aliquando Atticè ſubauditur χεροῖν, ſignificatq; ambabus manibus. Sic & ἀμφοτέραις & ἀμφοτέρῃσιν.

Ἀμφομοιοῦντες. οἱ. ſimiles reddentes.

Ἀμφορεαί. αἱ. ceramia & metretæ, quæ Latinè quadrantalia uocantur.

Ἀμφορεαφόρος. qui mercedis gratia amphoram portat, amphorarius.

Ἀμφορεὺς

Ἀμφορεύς. ὁ. amphora. ab ἀμφί, circum & φορέω τὸ φέρω, quod ſit uas portatile huc & illuc.

Ἀμφοτεροδέξιος. ὁ. ambidexter.

Ἀμφοτερόπλουν. τό. Pollux li. 8. ait fœnus nauticum eſſe, cum fœnerator & cōmeatus & remeatus periculum ſuſcepit, ἑτερόπλουν uero cum commeatus tantum.

Ἀμφότερος. uterq; in plurali tantum profertur. Athenæ. de Stratocle loquens, Ἀλλ' ἀμφότεροι βιαίῳ θανάτῳ διεφθάρησαν. Differt ab ἑκάτεροι. uide Ammonium.

Ἀμφοτέρωθεν. undiq;, in utranq; partē.

Ἀμφοτέρωθι. utrobiq;.

Ἀμφοτέρωσε. in utranq; partem.

Ἀμφυγία. ας. ἡ. perpetuum exilium.

Ἀμφικτυονία. ας. ἡ. conciliū Amphictyonū.

Ἀμφύω. abundanter effundo.

Ἄμφω. ambo.

Ἀμφῶτε. καὶ

Ἀμφωτίς. ίδος. ἡ. uas binas anſas habēs. ab auribus quæ ὦτα uocantur. Cæl. lib. 2. cap. 29.

Ἄμφωτον. τό. utrinq; auritum, ex utraq; parte anſatum.

Ἀμωμίς. ίδος. herba eſt ſimilis amomo, ſine odore et fructu, qua adulteratur amomum. Dioſcor.

Ἄμωμον. uitis ſpecies. Plinius lib. 12. cap. 13.

Ἀμώμητος. ου. ὁ. καὶ

Ἄμωμος. immaculatus, innocens, inculpatus, irreprehenſibilis.

Ἀμωσγέπως. omni modo, ὁπωσδήποτε, quauis uia, undecunq;, quodammodo, paulatim. ἀμὸς γὰρ ἀντὶ τοῦ τίς.

Ἀμώριον. urbs Phrygiæ.

AN.

Ἄν. ſi, utique. Cōiunctio eſt expletiua, ratiocinatiua, & circunſcriptiua: quæ cū potentialis eſt, optatiuis præſentis & futuro iungitur. præterito quoq; nonnunquam indicatiui, ut οὐκ ἂν λέγοις, οὐκ ἂν λέξοις, ὅσα ἂν εἶπες. id eſt, non dixeris, uel non poteris dicere. Indefinita ſubiunctiuo ferè iungitur, ut ἐὰν ἂν εἴπῃς. Priſcian. lib. 18. & Bud. Com.

Ἂν μή. niſi.

Ἀνά. per, loci aut temporis nota. accu. iung. Poëticè tamen cum datiuo inuenitur pro σύν, ut χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ, Iliad. α. In compoſitione ſignificat re, uel ſurſum.

Ἄνα. obſecrantis eſt. Item pro ἄναξ, per apocopen. Significat etiam ἀνάστηθι, id eſt ſurge. Homer. ἀλλ' ἄνα, εἰ μέμονάς γε. Sophocl. ἀλλ' ἄνα δὲ ἑδράνων, pro ἀνάστηθι ἐκ τῶν θρόνων.

Ἀνὰ μέρος. uiciſſim, in partem, partim.

Ἀνὰ μέσον. in medio.

Ἀνὰ πᾶν ἔτος. quotannis.

Ἀνὰ στόμα ἔχειν. laudibus celebrare.

Ἀνὰ στόμα. per os.

Ἀνὰ στρατόν. iuxta exercitum.

Ἀνὰ τυχόντα. ſecundū quod euenerit.

Ἀνὰ χθόνια. ſuper terram.

Ἀνὰ χρόνον. temporis proceſſu, id eſt nō ab initio.

Ἀνάβα pro ἀνάβηθι. aſcende.

Ἀναβάδην. pedibus porrectis et in altū ſublatis. Ariſtoph. Plut. νυνὶ δὲ πάντων ἀναβάδην ἀναπαύσομαι. Ἀναβάδην καθήμενος (inquit Pollux) ἀντὶ τοῦ ἄνω πόδας ἔχων, id eſt in ſublime pedes habens.

Ἀναβαδόν. ſupergrediendo, & ſcanſim ſignificat. Ariſtot. lib. 6. de hiſt. animal. αἱ δ' ἄρκτοι τὴν ὀχείαν ποιοῦνται, οὐκ ἀναβαδόν, ἀλλὰ κατακεκλιμέναι ἐπὶ τῆς γῆς: Vrſæ autem coëunt, non ſcanſim, ſed in terram ſtratæ.

Ἀναβαθμός. οῦ. ὁ. aſcenſus, gradus, accliuis aſcenſus.

Ἀνάβαθρον. pulpitum, ſcala, gradus ſuperior ſcanſilis, ſubſellium.

Ἀναβαίνω. aſcendo, ſuccreſco, increſco, emergo, ſoluo à littore, redeo.
Ponunt etiam ἀναβαίνειν pro inire ac uenereo impetu aggredi.

Ἀναβακχεύω. μ. εύσω. π. ευκα. debacchor.

Ἀναβάλλομαι, ut ἀνατίθεμαι. reijcio, cunctor, prolato, differo, protelo, prorogo, procraſtino, diem de die duco.
Item ad iudicium alterius reijcio, arbitrio eius permittendo. Lucian. ἀλλ' ἐπί σοι τὸ πᾶν ἀναβαλόμεθα, καὶ ὅτι ἂν δοκῇ, τοῦτο ποίησον τέλος τῆς δίκης. Differt ἀπὸ τοῦ ὑπερτίθεσθαι, quòd ἀναβάλλεσθαι ſit tempus idoneum rei alicuius agendæ miſſum facere: ὑπερτίθεσθαι uerò, tempus idoneũ rei agendæ expectare. Ponitur etiam pro reſupinari & pro θρύπτεσθαι, deliciari, delicijs affluere. Itẽ ἀντὶ τοῦ προοιμιάζεσθαι, id eſt præfationem dicere, uel præludiũ facere. Ἐνδύεσθαι, indui, amiciri. unde ἀναβληδὸν ἐνδύεσθαι ſignificat induere in modum amiculi, amictim circumiacere. Herod. ἐπαναβληδὸν εἵματα φορέουσι, hoc eſt, quaſi circũiectim & obuolutim. Bud. Com.

Ἀναβαλλόμενος. qui ſuperfertur, ὑπερτιθέμενος, προϊέμενος τὸν ἐπιτήδειον καιρὸν τῶν πράξεων. Ἀναβαλλόμενος, ſimpliciter qui præluſit, Suid.

Ἀναβάλλω, idem cum ἀναβάλλομαι. retardo, remoror, protraho, plationibus implico. Demoſth. οἷς ἀναβάλλουσιν ἡμᾶς, Quibus nos remorantur & differre cogunt. Prouerbio quoq; dici ſolet, ἐχῖνος τὸν τόκον ἀναβάλλει, Echinus partũ differt. Aliquãdo ἀντὶ τοῦ ἀναβιβάζειν. Xenoph. li. 4. παιδείας. οὐδεὶς ἄλλος βασιλέα ἐπὶ τὸν ἵππον ἀνέβαλλεν, Nemo alius regem in equum ſuſtollebat. unde ἀναβολεύς. Bud. Com.

Ἀνάβασις, aſcenſus, aſcenſorius.

Ἀναβάτης. ου. aſcenſor. Ita quoq; equus uocatur admiſſarius, ὀχευτὴς ἵππος. ſæpius tamen ὀχεῖον dicunt. Bud.

Ἀνάβατος. aſcenſibilis.

Ἀναβιβάζω. aſcendere facio, traduco, impono, ſupra diuido, profero, in iudicium conſcendo, attollo, excito. Andocid. τίνα γὰρ ἀναβιβάσομαι δεησόμενον ὑπὲρ ἐμαυτοῦ. Item in medium produco. Plato in Apolo. παιδία τε αὑτοῦ ἀναβιβασάμενος, Puerulisq; ſuis in medium productis. Ἀναβιβᾷ pro ἀναβιβάσεται, ſcandere faciet, apud Demoſth. producet apud Aeſchinem. Bud. Com.

Ἀναβιόω. reſuſcito, reuiuiſco.

Ἀναβιώσκω. facio reuiuiſcere, reuiuiſco, uitæ reſtituo.

Ἀναβλαστάνω, uel ἀναβλαστέω. ω. repullulo, germino.

Ἀνάβλημμα. τος. τό. acies reflexa.

Ἀναβλέπω. ſuſpicio, attollo oculos, uiſũ recipio, poſt cæcitatem oculis reſtituor, quaſi reuideo. ab ἀνὰ & βλέπω, ut Matth. 21. ἀνέβλεψαν τῶν οἱ ὀφθαλμοί. Sic Chremylus apud Ariſtoph. ad Plutum cæcum, ἐὰν γὰρ ἀναβλέψῃς, κἂν μικρὸν χρόνον.

Ἀνάβλεψις. εως. ἡ. redditus uiſus.

Ἀναβληδόν. in modũ amiculi, amictim.

Ἀνάβλησις. dilatio.

Ἀναβλύζω. aquam emitto, ut fons ſcaturiens.

Ἀναβλυστάνω. ſcaturio ſurſũ, ἀναπηγάζω.

Ἀναβλύω. exſcaturio. neutrum.

Ἀναβλύες. fontes.

Ἀναβοάω. reclamo, magna uoce clamo.

Ἀναβόησις. εως. ἡ. exclamatio.

Ἀναβολάγιον, uel ἀναβολάδιον. inde dicitur quòd de inferioribus ad ſuperiora eleuetur, pectoriq; iũgatur, unde & pro amictorio ponitur quo humeri operiuntur, quod ſindonem uocant.

Ἀναβόλαια. τὰ. ornaméta ſunt mulierū, quibus pectora & humeri pregũtur.
Ἀναβολαίω. induo.
Ἀναβολεύς. uocatur qui apud reges eo fūgebatur munere, ut eos in equū ſuſtolleret: ſtrator, à ſternendis eqs Latinis dicitur. Plut. in Craſ. ἅμα δ' ἵππος τῷ Κράσσῳ παρῆν χρυσοχάλινος, καὶ οἱ ἀναβολεῖς αὐτὸν ἀράμενοι παρεβίβασαν.
Ἀναβολή. ῆς. ἡ. ſignificat (teſte Euſtathio) ἀνάθεσιν, ſiue ὄκνησιν, id eſt cũctationem, moram, dilationem, procraſtinationem. Item ἀγκὼν καὶ προσίμιον. Item ἐπίβλημα, amictũ, pallium. Aliquando tolerantiam.
Ἀναβράζω. ſufferuefacio.
Ἀναβράσσομαι. ebullio, elixo.
Ἀναβράσσω. idem.
Ἀνάβρατος. coctus, ebullitus, elixus.
Ἀναβρέχω. clamo.
Ἀναβρόζω. reſorbeo.
Ἀναβρύχω. reſono.
Ἀναβρώσκω. deuoro.
Ἀναγαργαρίζω, uel ἀναγαργαρίζω. reclamo.
Ἀνάγαιος. ſubterraneus.
Ἀναγαργαρισμός. ῦ. ὁ. effuſio, collutio.
Ἀνάγγελος μάχη. pugna in qua ita omnes cecidere, ut ne unus quidem ſuperſit, qui res geſtas narret.
Ἀναγγέλλω. proclamo, pronuncio.
Ἀναγεννήσας. αντος. ὁ. qui regenuit.
Ἀναγεννώμενοι. οἱ. qui renaſcuntur.
Ἀναγέτρια. ας. ἡ. obſtetrix.
Ἀνάγνωσις. ιος. ἡ. reſpectus, repulſa.
Ἀναγνής. ῆος. ὁ, ἡ. immũdus, impurus, ſcelestus.
Ἀναγινώσκω. μ. γνώσομαι. π. ἀνέγνωκα. ἀόρ. β. ἀνέγνων. recognoſco, recogito, noſco, agnoſco, recito, ſtatuo, decerno.
Ἀναγκάζω. cogo, compello, adigo. De rebus animatis proprie dici annotat Ammon. quemadmodum βιάζεσθαι de inanimatis, ut Lucæ 14. ἀνάγκασον εἰσελθεῖν ἵνα γεμισθῇ ὁ οἶκός μου. Sic βιάζεσθαι τὴν ναῦν.
Ἀναγκαῖα. pro ἀνάγκη, poëtice.
Ἀναγκαῖος. neceſſarius, amicus. Τὰ ἀναγκαῖα, quæ uitari nequeunt, apud Galenũ. Res graues & ſeriæ apud Herod. Item utilia, frugifera, ad rem pertinentia apud Lucian.
Ἀναγκασῖσα δικαιοσύνης. cogentia in iuſtitiam.
Ἀνάγκαστος. ὁ. ὁ. coactus.
Ἀνάγκη. neceſſitas, fatum. Subauditur ſæpe ἐστι, ut ἀνάγκη τοῦτο ποιεῖν, neceſſitas iſtuc facere, pro neceſſe eſt. ἃ πάσχειν ἀνάγκη, quæ pati cogũtur, apud Lucian. Item uis. Lucian. ἐγνώκει δὲ καὶ τῶν ἵππων τὸν θυμὸν ὡς δεῖ συνέχειν ἀνάγκῃ τῶν χαλινῶν. Aliquando obligatio.
Ἀναγκοτροφεῖν. neceſſarijs ueſci.
Ἀναγκοφαγίαν. Ariſt. in Politicis appellat uictũ athleticũ, quaſi dicas cibi ſumendi neceſſitatem. Nam athletæ frugaliter admodum uictitabant.
Ἀναγκοφαγέω. ad neceſſitatem comedo.
Ἀνάγλυφα. τὰ. aſpera, non læuia cælaturis inæqualibus eminentibusq́.
Ἄναγνος. ὁ. ὁ. impurus.
Ἀναγνός. όνος. τὸ. occultum.
Ἀναγνωρίζω. recognoſco.
Ἀναγνώρισις. ιος. ἡ. recognitio.
Ἀναγνώρισμα. τὸ. indicium.
Ἀναγνωσθείς. ένος. ὁ. perſuaſus, lectus.
Ἀνάγνωσις. lectio, recognitio, perſuaſio.
Ἀναγνωστέον. legendum eſt.
Ἀναγνωστήριον. τὸ. lectorium.
Ἀναγνώστης. ῦ. ὁ. lector.
Ἀναγνωστικός. ῦ. ὁ. legibilis.
Ἀνάγομαι. ſoluo, adducor, urgeor, in altũ nauigo.
Ἀναγόρευσις. ιος. ἡ. declaratio uictoriæ.
Ἀναγορεύω. prædico, declaro, id eſt laudo, deſigno, creo. Gaza ex Cic. ὕπατος ἀνηγορεύθη, Cõſul creatus eſt. Renũcio apud iuriſcõ. uulgo, facio rapportũ.

Ἀνάγραπτον. manifeſte ſcriptum.

Ἀνάγραπτος. pſcriptus, in acta relatus.

Ἀνάγραφον uocant quo docetur quomodo concludendũ ſit reliquũ ſchema, quod imperatum eſt.

Ἀναγραφή. perſcriptio & acta. Sic etiã appellatur cõmentarius & breuiarium, & liber cenſus peracti. Bud. Cõ.

Ἀναγράφοντες. οἱ. monimenta ſcribẽtes.

Ἀναγράφω. in acta refero, perſcribo, literis prodo, publico per ſcripturam. Significat etiam colores addere formis uel imaginibus delineatis.

Ἀνάγρια. τὰ. ſpolia, exuuiæ.

Ἀνάγυρος. herbæ genus. Stephanus locum in Attica putat, ubi frutex odoris grauiſsimi, qui adagio locum dederit, ἀνάγυρον κινεῖς: quod innuere uidetur Ariſtoph. Lyſiſtra. πόθεν ἀσὶν; ἀναγυρουντόθεν, νὴ τὸν δία ὁ γοῦν ἀνάγυρός μοι κεκινῆσθαι δοκεῖ. Lege adagium, Anagyrim commoues.

Ἀνάγω. reduco, ſuperago, introduco, recedo. Item εἰς ὕψος ἄγω, tollo, ſubueho, in ſublime erigo, ſubduco. unde εἰς θεοὺς ἀνάγειν inter deos referre, in cœlum ſuſtollere, apud Iſocrat. Sic Matth. 4. τότε ὁ Ἰησοῦς ἀνήχθη εἰς τὴν ἔρημον ὑπὸ τοῦ πνεύματος. &c. id eſt, Subductus, ſublatus, uelut è medio abductus, ut inquit Eraſ. Dicunt item ἀνάγειν τὴν ναῦν, id eſt nauem è portu in mare educere, unde ἀνάγεσθαι, ἀντὶ τοῦ ἐκπλεῖν καὶ ἀποπλεῖν. Itẽ reijcio ad maiorem poteſtatem. ἐς τοὺς ἄρχοντας ἀνάγειν, ad magiſtratus reijcere. Item altius rem repeto. Grego. ἤδη τὴν αἰτίαν δηλῶσαι βραχύ τι τὸν λόγον ἀναγαγὼν, Altius repetito ſermone. Item reijcio, id eſt uomo, ut τὸ αἷμα ἀνάγειν. Item adduco. Herodian. libr. 2. de Pertinace, ὅτι γὰρ μέτριος καὶ ἰσότιμος ἦν, ὡς καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἤδη μειράκιον ὄντα, μή τι ἐς τὴν βασίλειον αὐλὴν ἀναγαγεῖν. &c. Adeò. n. ſe æquabilẽ parẽq; cæteris præſtabat, ut filiũ quoq; iam adoleſcentẽ in aulam palatinam nũquam adduxerit. Itẽ celebro. Luci. Icaro. πανηγύρεις ἀνάγουσι. Aliquando perſuadeo.

Ἀναγωγή. ῆς. ἡ. diſciplina, educatio, inſtitutio. unde ἡ τῶν παίδων ἀναγωγὴ eſt ἡ τῶν ἠθῶν κατακόσμησις. & ἀναγωγὴ τῶν φυτῶν. Ἀναγωγὴ τῶν νεῶν, eſt ἔκπλους καὶ ἀνάπλους, exitus nauium è portu, apud Demoſthenem. Itẽ reductio, relatio. Ἀναγωγὴ τοῦ αἵματος, ſanguinis reiectio, id eſt uomitus, excretio. Redhibitio apud Plato. 11. de leg. Significatur aliquãdo hoc nomine receſſus ſubtilis, ſiue excelſa aut ſuperior intelligentia: anagoge, figura, cum ſenſus ad altiora ſuſtollitur. Vnde apud Dionyſium ἀναγωγὴ & θεωρία pro eodem accipiuntur, id eſt pro ſenſu oraculorum myſtico & recondito, qui nos in cœlũ meditando ſubuehit, propẽq; deum cernendũ contemplantibus præbet.

Ἀναγωγία. ας. ἡ. inexercitatio, diſciplinæ negligentia, mores incompoſiti, defectus diſciplinæ, diſſoluta uita et animus iuuenis indomitus: ὡς σφαλεὶς ὑπὸ τῆς ἀναγωγίας διεφθαρμένον. Et Plato in Polit. ait Alcibiadem fuiſſe perditum τῇ περὶ τὴν δίαιταν ἀναγωγίᾳ καὶ θρασύτητι.

Ἀναγωγικά. τὰ. myſtica, quæ hominem mortalẽ ſublimia diuinaq; meditando in cœlum ſubuehũt. Et νοῦς ἀναγωγικός, cũ ſenſus literalis, ut uocãt, in ſpiritualem uertitur.

Ἀναγωγικὴ uocatur Theologis ea pars interpretationis, quæ ſenſus remotiſſimos atq; abſtractiſſimos exquirit.

Ἀναγωγικῶς. myſticè.

Ἀνάγωγος. ου. ὁ. contumax, inducibilis, indoctus, qui diſciplina caruit, ὁ ἐκκεκλυμένος, ὁ ἀκόλαστος, ὁ φιλήδονος, diſſolutus, intemperans, uoluptatibus deditus, quiq; animo ſuo obſequitur intemperanter.

Ἀνάγωγοι ἵπποι. equi indomiti & calcitrones, idem quod λακτισταί. Columella calcitroſos appellat. Xenoph. ἀναγώγους κύνας uocat, qui male inſtituti ſunt ad uenatum, aut qui inſtitui nequeunt. Sic ἀνάγωγοι παῖδες. Ἀνάγωγος ζωὴ, uita ſublimipeta apud Dionyſium.

Ἀναγώγως. duriter, contumaciter, refractariè, imperitè, incompoſitè, diſſolutè, intemperanter. Accipitur item ἀναγώγως pro eo quod eſt citra inductionem, & certam quandam cohærentiam, quæ ſpecies argumentationis dicitur ab Ariſtotele: cum quis per plura ſingularia progrediens, uniuerſale aliquod probat, id quod Platoni frequentiſsimũ eſt. Gellius, Culpauit autem primum hoc quòd Cato ineruditè & ἀναγώγως (ut ipſe ait) principio nimis inſolenti nimisq; acri & obiurgatorio uſus ſit.

Ἀναγώνιστος. ου. ὁ. qui non certauit.

Ἀναδαῖσα φλόξ. excitata flamma.

Ἀναδάσασθαι. diuidere.

Ἀναδασάμενος χώραν. ſubigens regionẽ.

Ἀναδασμός. οῦ. ὁ. diuiſio, partitio.

Ἀνάδαστος. ου. ὁ. ad ægeſtatem redactus. Plutarch. in Camillo, χαλεπὸν γὰρ ἦν ἀνάδαστον μὴ γενέσθαι. id eſt, Difficile erat factum uotum infectum eſſe.

Ἀναδεδράμηκα. ſurſum concurrimus, receſsimus.

Ἀναδείκνυμι. demonſtro, inſtituo, conſtituo, deſigno. Vnde ἀναδεικνύμενοι & μέλλοντες, magiſtratus tũ dicũtur, cum creati renunciantur: cum uerò inſignia magiſtratus cũ imperio aſſumũt, εἰς τὰς ἀρχὰς ἀρτιχεῖς dicũtur. Bud. in poſt. An.

Ἀναδείμασο. reædificauit.

Ἀνάδελφος. ου. ὁ. non habens fratrem: opponitur συνάδελφος. (tior.

Ἀναδαιμονίζω, uel ἀναδαιμονίζω. iterũ ſor

Ἀναδέμομαι, καὶ

Ἀναδέμω. reædifico, reparo.

Ἀναδενδράδες. αἱ. arbuſtã.

Ἀνάδεσις. εως. ἡ. religatio.

Ἀναδεσμέω. religo.

Ἀνάδεσμα. ατος. τό. ornamẽtum capitis. Hom. ἄμπυκα, κεκρύφαλόν τ', ἠδὲ πλεκτὴν ἀναδέσμην.

Ἀνάδετος. mundus muliebris.

Ἀναδέω. miſceo, ſubigo. (no.

Ἀναδέω. corono, ligo, circumligo, exor

Ἀναδέχομαι. recipio: ſed hoc uarie.

Aliquando enim ſignificat ἀναλαμβάνω, ut ὅδε ἀνεδέξατο ὅσους ἠδυνάτο πλείστους τῶν ἐκ τῆς μάχης ἀνασωζομένων, id eſt collegit diſperſos, ſeruauit. Sic Vergil. Medioq; ex hoſte recepi. Et Cic. Non puto repudiabis in honore, quem in periculo recepiſti.

Aliquando pro fidem dare, polliceri, uel ſe præſtaturum promittere, τὸ ἐφ' ἑαυτῷ δέχεσθαι. Sic Cic. Fam. 13. Separatim promitto, in meq; recipio, fore eum tibi, & uoluptati & uſui. Idem, De ſeruo Dionyſio, ſi me amas, confice, quancunq; fidẽ dederis, ego præſtabo. Atq; hæc ſignificatio aliquando forenſis eſt. Vnde ἀναδέχεσθαι τὴν δίκην, eſt quaſi iudicium promittere, quod facere ſolẽt ſponſores atq; interceſſores uadimoniorum, & qui iudicatum ſolutum iri promittunt. Et ἀναδέχεσθαι τὸν παῖδα, penes ſe aſciſcere puerum, agnoſcere filiũ. Itẽ ἀναδέχεσθαι τὸ ἔγκλημα, καὶ τὰ ἐγκλήματα, pro crimen in ſe recipere, cri

mini ſe offerre, agnoſcere, rem perpe trata m, & ſe mandatorem profiteri. Ita ἀναδέχεσθαι τὴν τιμωρίαν pro pœnas dare, Herodiano. Bud. Com.

Ἀναδιδάσκω. edoceo, ualde doceo. ἀνὰ enim hic ἐπιτατικὸν eſt.

Ἀναδιδόναι. reddere, reſtituere, porrigere, tradere. Ἀναδιδόναι ψῆφον eſt permittere ut ſententiam quis dicat, quod & προτιθέναι ψῆφον dicitur.

Ἀναδίδοσθαι. cõcoctum cibum à natiuo calore in totũ corpus eiusq́ parteis diſtrahi.

Ἀνάδικος δίκη. iudiciũ irritũ & lege abrogatũ. Iuriſcõſulti Latini iudicium nullũ et teſtamentũ nullũ dicũt. Cic. in Prætura urbana, Minutius quidã mortuus eſt, eius teſtamentum erat nullũ, id eſt irritũ & lege abrogatũ. Andocid. ὅπως μήτε χρεῶν ἀποκοπαὶ ὦσιν, μήτε δίκαι ἀνάδικοι γίγνοιντο, Vt ne tabulæ nouæ fierent, & res iudicatæ reſcinderentur. Dicitur & ἡ μὴ οὖσα & ἡ ἐκ οὖσα per eclipſin τῆς δίκης, & οἱ ἐκ ὄντες νόμοι, nullæ irritæ. Bu. Cõ.

Ἀναδινέω. ἀνακινῶ.

Ἀναδινεύω. περιπατῶ.

Ἀναδίπλωσις. ιος. ἡ. reduplicatio, eiuſdẽ uerbi continuatim repetitio.

Ἀναδοιδυκάζω. μ. σω. π. κα. pterrefacio. aliâs ἀναδοιδυκίζω, id eſt cochleari commiſceo.

Ἀνάδοσις. ιος. ἡ. digeſtio, id eſt cibi concocti diſtractio à natiuo calore in totum corpus. Item obſeruatio, traditio. Greg. τί χρὴ διάζειν ὑμῶν διδασκαλικῶν ἀνάδοσιν.

Ἀναδομή. ῆς. ἡ. ἀναδασμὸς, ἀνάκτισις.

Ἀναδοχεύς. κοὶ

Ἀνάδοχος. fideiuſſor.

Ἀναδραμεῖν. ſurſum currere, recurrere.

Ἀναδράσαι, ἀναπράξαι.

Ἀναδρομεῖ. αὔξεσθαι, βλαστάνειν.

Ἀναδύομαι. recuſo, reſpuo, eiuro, id eſt (ut uulgo dicitur) renũcio, ἐξομνύω, retracto & muto quod pactũ eſt. Lucian. τοῦτο μὲν ἤδη ἀναδύῃ, καὶ ἀνακαλεῖς τὴν ὑπόσχεσιν, Iſthuc iam retractas reuocasq́ promiſſum. Itẽ ſubterfugio, tergiuerſor, pugnæ timidus me ſubduco, emergo, exiſto. ὀψέ.

Ἀνάδυσις. ιος. ἡ. emerſus, fuga. & ἀναφο

Ἀνάεδνος. indotata.

Ἀναείρω. eleuo, ſurſum fero, occido.

Ἀναζαγγέω. μ. ἀναζεύξω. κοὶ

Ἀναζεύγνυμι. moueo, remoueo, ſoluo, cedo, reuertor, caſtra moueo.

Ἀναζέω. ebullio.

Ἀναζητέω. inueſtigo.

Ἀναζυγή. ῆς. ἡ. motio caſtrorũ. Ἀναζυγὴν σημαίνειν, fugã adornare, abitum parare, caſtra mouere. Latini item uaſa conclamare dicũt in hac ſignificatione. Exercitu enim caſtra moturo cõclamari ſolet, ut uaſa colligãt. Cæſar, Vaſis militari more cõclamatis, progreſſus, &c. Dicunt etiã hoc τῶν ἀναζευγνύντων ἐπίφθεγμα.

Ἀναζυγῆν. foris ianuam aperire.

Ἀναζώννυμι. induo, procingo.

Ἀναζωπυρέω. ſuſcito, excito, recandeſco. Quod Cic. dicit, Cuius ego noie ipſe recreor, Theod. uertit, οὗ αὐτὸς ἐγὼ τῷ ὀνόματι ἀναζωπυροῦμαι.

Ἀναθαλέω. κοὶ

Ἀναθάλλω, reuireſco.

Ἀναθάλπω. foueo, defendo.

Ἀναθαῤῥέω. reſipiſco poſt timorem, id eſt animũ recipio, ſecuritatẽ accipio, cõfirmo, addo audaciam.

Ἀναθαρσήσας. αντος. ὁ, ἡ. recipiẽs animũ.

Ἀναθαρσυνόω. confirmo.

Ἀνάθημα. ατος. τό. D. Hieron. annotat uocem eſſe propriam Iudæis, qua extremam deteſtationẽ ſignificare ſoleãt. Dicũtur etiã ἀναθήματα καὶ ἀναθήματα-additamẽta. Itẽ ἀφιερώματα, donaria, hoc eſt dona quæ dicata diis

ſuſpenduntur in parietibus & colu- mnis templi, cuiuſmodi nunc uiſun- tur potiſsimũ iuxta monumẽta diuo- rum ſtatuæ argenteæ, equi aurei, po- cula gẽmata. Herodotus ἀνακείμενα *uocat. Sic dicta ab* ἀναθεῖναι, *hoc eſt à ſeponendo ſiue ſuſpendendo: aut q̃d nefas eſſet ea mouere loco. Hoc uocabulo etiã ſtatuæ ſignificãtur, tẽ pla, baſilicæ, porticus, & alia urbis ornamenta. Item ſacri hoĩes, quo- rum capita dijs inferis dicata ſunt & deuota, quemadmodũ etiam Lati ni ueteres ſacrum in malum ſenſum uſurpabant.* Bud. Com.

Ἀναθηματίζω. *deuoueo, deteſtor.*

Ἀναθερμαίνεται. *tepeſcit.*

Ἀναθέω. *recurro.* (*cõſidero.*

Ἀναθεωρῶ. *reputo, ſuſpẽſus ſum anio, re*

Ἀναθεωρισμός. ȣ̃. ὁ. *recognitio.*

Ἀναθηλέω. ἀναβλαστάνω.

Ἀναθηματικοὶ τρίποδες *(ut ſcribunt Ari ſtoph. interpretes) dicebãtur, q̃ orna- tus gratia dicati erãt domibus uel tẽ plis, prorſum ignibus immaculati in- tactiq̃. Homer.* ἀπύρους *appellat. Qui uerò ad ignis uſum comparati erant,* ἐμπυριβῆται *aut* αἴθωνες *uocabantur.*

Ἀναθησάμενοι. οἱ. *hoſtes.*

Ἄναθλος. ου. ὁ. *imbecillis.*

Ἀναθολόω. *interturbo.*

Ἀναθορυβήσας. αντος. *tumultuarius.*

Ἀναθορῶ. *proſilio, impetu excitor.*

Ἀναθρέω. *recõſidero, cõſidero, reſpicio.*

Ἀναθρώσκω. ἀναπηδῶ, *reſilio, ſurſũ ſalio.*

Ἀναθυμιάζω. *uaporo, exhalo.*

Ἀναθυμίασις. εως. ἡ. *euaporatio, exhala- tio, expiramentum.*

Ἀναθυμιάω. *euaneſco.*

Ἀναθυμιῶ. *ſuffio.*

Ἀναθύω. μ. ύσω. π. υκα. *ſubſilio, iterũ iu-ueniliter tranſgredior.*

Ἀναβοάω. *reclamo.*

Ἀναίδεια. ας. ἡ. *impudentia,* ἀναισχυντία.

Ἀναίδητος. ἄμοιρος, ἄτιμος. (*ago.*

Ἀναιδεύομαι. *impudẽs ſum, impudẽter*

Ἀναιδῶς. *impudenter, promiſcuè.*

Ἀναιδής. έος. ὁ, ἡ. *impudens, aſper.* λαῦς

Ἀναιή. ῆς. ἡ. *nutrix,* (ἀναιθὺς, Ilia. δ.

Ἀναιθύσσω. ἀνασείω.

Ἀναίλιπος. ου. ὁ, ἡ. *nudus pedes.*

Ἀναίμακτος. ȣ. ὁ, ἡ. *incruentus.*

Ἀναιμάομαι. ῶμαι. *uẽtis cõcutior, agitor*

Ἀναίμασις. εως. ἡ. *ſanguinis carentia.*

Ἀναιματί, καὶ ἀναιμωτί. *ſine cruore.* Eraſ. Chil. *aliàs* ἀναιμακτὶ, ἀναιμά.

Ἄναιμος, καὶ

Ἀναίμων. ονος. *exanguis.*

Ἀναίνομαι. *renuo, recuſo.*

Ἀναΐξας. ὁ. *exortus*

Ἀναιρέομαι. *ſuſcipio, ut* ἀναιρεῖσθαι τὸν πόλεμον, *ſuſcipere bellum,* ἀναιρεῖσθαι ἔχθρὰν, *ſuſcipe inimicitias. Itẽ ſumo, ut* ἀναιρεῖσθαι σῖτον, *ſumere cibũ. Itẽ te neo, recupero.* ἀναιρεῖσθαι νίκην, *uicto- riam ferre. Itẽ recumbo. Item ex- cindor, uaſtor.* Demoſt. ἐξηπατήκασι οἱ ταλαίπωροι φωκεῖς καὶ ἀνῃρημένοι αἱ πόλεις αὐτῶν. *Item tollo mortuum ad ſepe- liendũ, ut* ἀναιρεῖσθαι τοὺς νεκροὺς, *occiſo- rum cadauera ſepelire.* ἀναιρεῖσθαι τοὺς ναυαγήσαντας, *naufragos legere, nau fragorũ corpora ad ſepeliendũ con- grere, naufragos ſeruare.* Demoſth. πρὸς Μακάρτατον. Ἐὰν δὲ τοῦ Δημάρχου ἐπαγγείλαντος μὴ ἀναιρῶνται οἱ προσήκοντες: *Quod ſi denũciante Demarcho, agnati & gentiles nõ ſuſtulerũt eos.* Ἀναιρεῖσθαι τὴν συγγραφὴν, *ſyngraphã irritã facere & circũducere, quod et* ἄκυρον ποιεῖν *dicitur.* Ἀναιρεῖσθαι τὴν γραφὴν *accuſationẽ inducere.* Ἀναιρεῖσθαι παῖδας, *quærere pueros ex uxo- re, & ſuſcipere.* Bud. Com.

Ἀναίρεσις. εως. ἡ. *reſponſio, interitus, re- ceptio, recuperatio, cædes, ſublatio cadauerum, abrogatio, ut* ἀναίρεσις τῶν νόμων.

Ἀναιρετής. οῦ. ὁ. occiſor.

Ἀναιρετίζω. tumultuor.

Ἀναιρετικά. τὰ. quæ intereunt.

Ἀναιρετικός. exitioſus, letalis.

Ἀναιρέω. occido, deſtruo, reſpondeo, accipio, produco, porto, aufero, occulto, ſuſtollo mortuũ ad ſepeliendum, ſicut ἀναιρέομαι. Ἀναιρεῖν τοὺς νόμους, antiquare & abrogare leges. Ἀναιρεῖν τὰς διαθήκας, rumpere & reuocare teſtamentum. Ἀναιρεῖν τοὺς χρόνους apud Demoſth. ἀντὶ τοῦ ἐκκρίνειν, hoc eſt tempus eximere, & occaſiones rerum gerendarum auferre. Ἀναιρεῖν τὴν διαδικασίαν Liban. dixit pro eo quod eſt actionem denegare, à iudicio dictato repellere, & actionis intentionem circunducere. Ἀναιροῦσαι ψῆφοι, uel καθαιροῦσαι, calculi condemnatorij. Bud. Com.

Ἀναισθάνομαι. non ſentio.

Ἀναισθησία. ας. ἡ. inſenſibilitas.

Ἀναίσθησις. ἡ. ſtupor, ἀναισθησία.

Ἀναισθητέω. ῶ. ήσω. π. ηκα. ſine ſenſu ſũ.

Ἀναίσθητος. inſulſus, ſenſuũ inops, brutus, hebes, ſtupidus.

Ἀναισθήτως. inſenſibiliter, inſulſe, temere. Vnde ἀναισθήτως ἔχω, obſtupuit, occalluit.

Ἀναισιμόω. conſumo, expendo. (tus.

Ἀναίσιος. ου. ὁ, ἡ. mali augurij, infortuna-

Ἀναΐσσω. incito, ſurgo, obuio.

Ἀναισχυντέω. ſum impudens, impudenter loquor.

Ἀναισχυντολογία. ας. ἡ. καὶ

Ἀναισχυντία. ας. ἡ. impudentia.

Ἀναίσχυντος. impudens.

Ἀναιτιολόγητα. τὰ. cauſarum ratiocinatione carentia.

Ἀναίτιος. inſons, innoxius, crimine uacans, cui iure nihil obijci poteſt, culpa uacans.

Ἀνακαγχάζω. cachinnor.

Ἀνακαθαίρομαι. depono.

Ἀνακαθαίρομαι, καὶ ἀνακαθαίρω. repurgo. Plutarch. in Anto. ἀνακαθαιρόμενος τὰ ἐπίλοιπα τοῦ πολέμου, Belli reliquias perſequens & repurgans. Ἀνακαθαίρεσθαι ſol dicitur in deliquio, cum luna ſolem ſubiens, & eum nobis auferens, ſenſim præterlabitur, & eam partem ſolis, quam nobis primum abſtulit, prætereundo reddit. Ἀνακαθαίρειν quoq; Theologi uſurpant pro eo quod eſt, allegorias anagogicas ad liquidum uſq; ſenſum patefacere atque explanare. Et ἀνακάθαρσις allegorici ſenſus & reconditi anagogica explicatio.

Ἀνακαθίζω. reſideo, procumbo.

Ἀνακαθίζων. οντος. ὁ, ἡ. conſidens.

Ἀνακαινίζω. renouo, reparo.

Ἀνακαίνισις. εως. ἡ. renouatio. uel ἀνακαίνωσις, ἀνανέωσις.

Ἀνάκαιον. ου. τό. carcer in quem conijciebantur peruerſi ſerui aut liberti ingrati, qui à patronis deſciuerant.

Ἀνακαίω. incendo, accendo.

Ἀνακαλέομαι. καὶ

Ἀνακαλέω. imploro, reuoco, prædico. Thucy. ἐν τοῖς ἴσοις ἀρχαίους ἀνακαλεῖ.

Ἀνακαλυπτήρια apud Philoſtrat. dicuntur munera, quæ uir & domeſtici atque amici ſponſæ contribuebant, cũ primũ retectam, uiſendam ſe præberent. Dicuntur etiam ἐπαύλια & θεώρετρα. Cal. lib. 11. ca. 60.

Ἀνακαλύπτω. μ. ψω. π. φα. reuelo.

Ἀνακάλυψις. εως. ἡ. reuelatio. (cto.

Ἀνακάμπτω. μ. ψω. π. φα. reuertor, refle-

Ἀνακαμψίπνοος. Cæcias uentus.

Ἀνακάμψιπνοοι. οἱ. reſupinarũ flatus.

Ἀνακάπτω. deuoro.

Ἀνάκαψις. εως. ἡ. uoratus.

Ἀνάκεια. τὰ. feſta Caſtoris & Pollucis.

Ἀνάκειμαι. diſpono, ſuſpendo, recũbo.

Ἀνά-

Ἀνάκειον. τὸ. templum Caſtoris & Pollucis.

Ἀνακείρω. abſcindo.

Ἀνακεκραγὼς. exclamans.

Ἄνακες. Caſtor & Pollux. Et aduerb. in altis, ſuprà, quietè.

Ἀνακεφαλαιόω. μ. ώσω. καὶ ἀνακεφαλαιοῦμαι. ſummatim colligo, in ſummam redigo, ſiue ad caput uel ad capita redigo, peroro. Bud. Com.

Ἀνακεφαλαίωσις. ἡ. recapitulatio, qua capita rerum ſummatim repetũtur, epilogus, peroratio, enumeratio, cõcluſio. Sic uocant oratores, cum ea quæ ſparſim ac fuſius dicta ſunt, paucis repetuntur, ut ſimul iudici renouentur.

Ἀνακηκίω. ἀναφέρομαι, ἀναπηδάω.

Ἀνακήρυξις. ιος. ἡ. præconiũ, declaratio.

Ἀνακηρύττω. declaro per præconem, promulgo. Lucian. ἀνακηρύττομαι νενικηκὼς, præconis uoce uictor pronuncior.

Ἀνακῆσαι. quieuiſſe.

Ἀνακινέω. μ. ήσω. ſuſcito, agito.

Ἀνακίνησις. ιος. ἡ. exagitatio.

Ἀνακλάζω. μ. σω. καὶ

Ἀνακλαίω. μ. αύσω. π. κα. defleo.

Ἀνάκλασις. ιος. ἡ. reuerberatio, refractio, fragor, ſonitus.

Ἀνακλάω. reuerbero, refringo, repercutio, ἀναφλῶ Ariſtophani.

Ἀνακλαυθμὸς. οῦ. ὁ. fletus.

Ἀνακλιθῆναι. ἀνακυφθῆν.

Ἀνάκλησις. ιος. ἡ. reuocatio, inuocatio.

Ἀνακλητικὸς. οῦ. ὁ. regreſſus, reuocatio.
Ἀνακλητικὸν σημαίνειν, receptui canere.

Ἀνάκλιτος. ου. ὁ. reclinans.

Ἀνακλῖναι. ἀνοῖξαι, aperuiſſe, apud Homer. & Herodot.

Ἀνακλίνομαι. diſcumbo.

Ἀνακλιντήριον. τὸ. accubitum, lectulus, ſuper quo quieſcimus interdiu, qualia celebrantur Florentiæ tuſcanica, & apud Lamprid. in Heliog. accuba. Ab alijs ſtibadia dicuntur. Cæl. lib. 14. cap. 58.

Ἀνακλίνω. reclino, hoc eſt facio declinare & diſcumbere.

Ἀνάκλισις. ιος. ἡ. diſcubitus.

Ἀνακλιτικός. οῦ. ὁ. inclinatus.

Ἀνακλύζω. μ. σω. ſcaturio.

Ἀνακογχυλιάζω. μ. σω. gargarizo. ἀνακογχυλιασμὸς Platoni & Athenæo.

Ἀνακοὶ. Caſtor & Pollux, ἄνακες.

Ἀνάκοιλα. τὰ. cilia, palpebræ ſuperiores.

Ἀνακοινόω. μ. ώσω. καὶ ἀνακοινοῦμαι. conſulo aliquem.

Ἀνακοινωνέω. μ. ήσω. π. ηκα. communico.

Ἀνακοίνωσις. ιος. ἡ. communicatio.

Ἀνακολλάω. μ. ήσω. π. ηκα. replico.

Ἀνακόλλημα. τος. τὸ. quod compeſcit in oculos diſtillationes glutini modo fronti additum.

Ἀνακόλουθος. ου. ὁ. inconſequens. Grammaticis ἀνακόλουθον eſt uitium orationis, quando non redditur quod ſuperioribus reſpondeat: ut ſi in oratione ponatur μὲν, & non ſequatur δὲ. Eraſ.

Ἀνακομιδὴ. reditus, ultrò citroq; commeatio, recuperatio, retrorſum commeatus.

Ἀνακομίζομαι. redeo, infeſtor, infirmus ſum, recupero, retrò traijcio, ſubueho, ſurſum importo.

Ἀνακομίζω. infero, reporto, refero. Itē θεραπεύω, curo, medelam adhibeo, conualeſco, recreo. Deporto. apud Herodian.

Ἀνακομίζων. οντος. ὁ, ἡ. reficiens.

Ἀνακομῶ. ἀναφύω.

Ἀνακονεῖν. ſubuoluere.

Ἀνακοντίζω. repercutio, eiaculor.

Ἀνακωχή. ῆς. impedimentum.

Ἀνακόπτομαι. impedior, propriè cũ res cœpta interrumpitur.

Ἀνακόπτω. μ. όψω. π. οφα. arceo, propulſo, impedio, inhibeo, ἐπέχω, ut ἀνακόπτειν τὸ ῥεῦμα, id eſt retrò fluctum inhibere. Lucian. in Alexan. οὕτω μὲν ἀνεκόπην τῆς ὀργῆς, Atque ita quidem ab iracundia deſtiti. Ἀνακόπτειν τοὺς ὀφθαλμούς, eſt oculos elidere, faſcinare.

Ἄνακος. non indigens medela.

Ἀνακούω. non audio, non obedio.

Ἀνάκουστος. inaudibilis.

Ἀνακουφίζω. ſubleuo, attollo.

Ἀνακραδαίνω. moueo.

Ἀνακράζω. μ. ξω. μ. σ. π. ἀνακέκραγα. ἀόρ. β. ἀνέκραγον. exclamo, ſucclamo.

Ἀνακραυγάζω. clamo.

Ἀνακράτης. ε. ὁ. robuſtus, præſertim circa caput.

Ἀνακράτως. totis uiribus, omni dilgentia. ἀνὰ κράτος.

Ἀνακρεμαννῦντες. οἱ. ſuſpendentes.

Ἀνακρέμαμαι. ſuſpendo.

Ἀνακρέων. οντος. ὁ. Anacreon, unus ex nouem poëtis Lyricis.

Ἀνακρίνω. diſcutio, diſcerno, ſcrutor, examino, recenſeo, indago, interrogo. Aliquando hæc ſignificatio forenſis eſt, ita ut, quemadmodum Latinis quærere, ſit pro informationem facere, & legibus uindicare. Plut. de Augusto, γράψας νόμον πῶς δεῖ ἀνακρίνεσθαι τοὺς ἐν αἰτίαις γενομένους, καὶ πῶς δεῖ κολάζεσθαι τοὺς ἁλόντας. Cũ lege ſanxiſſet de reis, quo nam modo habenda ſit quæſtio, qualíq; animaduerſione in conuictos uindicandũ eſſet. In ſumma ἀνακρίνω uerbũ eſt Atticorũ, & ſignificat τὸ ἀναπυνθάνομαι, καὶ ἐρωτῶ, καὶ ζητάζω, βασανίζω, καὶ δοκιμάζω.

Ἀνάκρισις. εως. interrogatio teſtium, & quæſtio de aliquo facto habita: percunctatio accuſatoris & interrogatio, quam ὁ ἄρχων faciebat: quæſtio reorum, ſiue id per tormenta fiebat, ſiue ſine tormentis. Hinc etiam hoc nomine elogia uocabantur, id eſt teſtimonia, hoc eſt onera & informationes, quæ cum reo mittebantur. Sic in Actis cap. 25. Feſtus præſes ait ſe ἀνάκρισιν de Paulo facturum, eáq; demum facta, ad Cæſarem Paulum miſſurum cum elogio: ὅπως (inquit) τῆς ἀνακρίσεως γενομένης σχῶ τι γράψαι, Abſurdũ enim eſſet (inquit) hominem cauſam ex uinculis dicturum mittere, & crimina contra eum teſtata prætermittere. Bud. Com.

Ἀνακροτέω. edo plauſus.

Ἀνακρουσία. παιδιὰ ἐπὶ ἰδίας καὶ σφαίρας.

Ἀνάκρουσις. εως. ἡ. reuocatio quæ fit in claſsicis bellicis, præludiũ, cantus.

Ἀνακρούω, καὶ ἀνακρούομαι. inhibeo, torqueo, reuoco, ut ἀνακ. ἵππον, retinere equum. Item proludo, præludium carminis facio, præfari, prooemio uti. Bud. Com.

Ἀνακτάομαι. recupero, quaſi reacquiro rem amiſſam, refocillo, reficio, concilio, fruor.

Ἄνακτες. filij & fratres regis. Cæl. lib. 9. cap. 20.

Ἀνάκτησις. reconciliatio.

Ἀνακτίζω. renouo, reædifico.

Ἀνάκτορον. templum, palatiũ, locus ubi redduntur oracula, templi aditus..

Ἀνακτορία. ας. ἡ. gubernatio, imperiũ, ſacrum.

Ἀνακυίσκει. abortum facit. ἐς βαίους.

Ἀνακυκάω. permiſceo. (re.

Ἀνακυκλεῖν. eſt mente reuoluere, itera-

Ἀνακυλίοντες. οἱ. ſubuertentes.

Ἀνακυλίω. μ. ισω. π. ικα. replico.

Ἀναπομβαλίζω. cũ ſonitu ſurſum iacio.

Ἀνακύπτω. ſuſpicio, reſpicio, ſurſum eleuato capite aſpicio, & oculos & caput erigo, ut aues bibentes ſolent, exiſto, emergo, emico. Vnde pro ſpe erigi animoq́ recreari apud Xenophon. & Herodot. Bud. Com.

Ἀνακωμῳδοῦντες. οἱ. reprehendentes.

Ἀνακῶς, Ionicè. prudenter, diligenter.

Ἀνακωχεύω. retraho nauem ne feriat, tranquille agito equos, reprimo, ſtabilio, remoror propter tempeſtatem.

Ἀνακωχή. ῆς. ἡ. induciæ, requies, laxamentum.

Ἀναλαμβάνω. reficio, recupero, recreo, refoueo, rependo iacturam, damnũ ſarcio, ut ἀναλαμβάνειν τὴν δύναμιν reparare uires & copias: ἀναλαμβάνειν ἑαυτὸν, ad ſe redire, in integrum ſe reſtituere, in gradum ſe reponere: & ἀναλαμβάνοντες, ſiue ἀναλαμβανόμενοι, qui ex morbo cõualeſcunt, hoc eſt ἀνακομιζόμενοι, ἐκ τῆς νόσου ἀναφέροντες, ἀπὸ τῆς ἀσθενείας ῥαΐζοντες. Ponitur aliquando pro conſtringo, colligo, cogo. Vnde & medici in ſuis cõpoſitionibus hoc uerbo uti ſolent, cũ ſcilicet res contuſæ aliquo liquore coguntur, id eſt (ut Latini dicunt) excipiũtur. Et Plut. de milite diſperſo, τοὺς στρατιώτας ἀνεπλήρωσε λαβών. Aliquãdo pro reſumo, repeto, itero, iterum dico. Aliquãdo pro epulo excipio, comiter excipio. Aliquando pro retraho, retineo, ut ἀναλαμβάνειν τὸν ἵππον, equũ freno ſiſtere, & coërcere. Vnde & ἀντὶ τοῦ ἐπιτιμᾶν καὶ σωφρονίζειν ἑαυτὸν, id eſt reprehendere ſe, & emendare. Aliquando pro aliquem domum admittere, & penes ſe habere, ut apud Aeſchynem: & ἀναλαμβάνεσθαι εἰς τὸ γένος, agnoſci à patre, & in domum deduci: id quod poſt correctionem Athenienſes facere ſolebant. Ἀναλαμβάνειν τὴν χλαμύδα, Plut. pro chlamydem aſſumere, ac induere. Bud. Com.

Ἀναλγής. έος. ὁ, ἡ. ſine dolore eſt.

Ἀναλγησία. καὶ

Ἀνάλγησις. εως. indolentia & ſtultitia, ἀναισθησία. Id propriè uitiũ eſt, cum quis uacat dolore & ſenſu ſui mali, & ob id ſtupẽs, in omne uitiũ fertur.

Ἀνάλγητος. ου. ὁ, ἡ. carens dolore, ſtupidus, qui mala boni conſulit, & indignationem rei non ſentit: & qui ita dedoluit, Latinè dicitur deferbuiſſe.

Ἀναλδής. ſiue potius ἀναλθής, ἄτροφον, ἀναυξής.

Ἀναλέγομαι. μ. ἔξομαι. decerpo, colligo ſparſa & effuſa, relego. Vnde ponitur aliquando pro legere, ἀναγινώσκειν, διέρχεσθαι. Aliquando pro argumentis, & ratiocinatione colligere, intelligere, indubitatum haberi, firmiter tenere ac cõcipere. Aliquando pro ἀναπεμπάζεσθαι, καὶ ἀναμιμνήσκεσθαι, καὶ ἀναπολεῖν. hoc eſt animo uerſo rem præteritam, & reminiſcor ac reputo, in memoriam reduco. Bud. Com. Depon. accuſ.

Ἀναλεήμων. ονος. ὁ, ἡ. immitis.

Ἀναλείχω. lambo.

Ἀνάλεκτα. τὰ. reliquiæ ſub menſa. Martialis, Colligere longa turpè nec pudet dextra Analecta, quicqd & canes reliquerunt. Sic dicta quòd colligi debeant, id eſt ἀναλέγεσθαι. Cæl. lib. 7. cap. 52.

Ἀναλεκτρίδες dicuntur quibus è xylino lino, uel quauis materia tanquam puluillis conſtipant ſcapulas prominentes puellæ, ut uideri habitiores poſsint. Cæl. ibidem.

Ἀνάλεκτος. collectus, quo uocabulo Se

neca uſus eſt pro libro collectaneorum. Appellat idem ἀναλεκτὰς grammaticos, qui lectione multa exercitati, memoria ſunt firmiſsima, ut quicquid unquã legerint, uel audierint ferè habeant in numerato. ἀπὸ τοῦ ἀναλέγεσθαι, quod ſignificat ἀμφιβόλως ἔχειν καὶ ἐννοεῖσθαι, id eſt firmiter tenere, ac concipere. Cæl. ibidem.

Ἀναλιξάμενος. diligens,

Ἀνάλημμα. ατος. τὸ. ſudes, firmamentum, altitudo.

Ἀναληπτικὰ φάρμακα, quæ recreandis defectis cõpoſita ſunt. Διαιτᾶν ἀναληπτικῶς τὸν ἀσθενοῦντα apud Galen. id eſt uictum præſcribere reſtituendis uiribus. Et ἀγωγὴ ἀναληπτικὴ, educatio & nutritio, uirium focillatrix, ab ἀναλαμβάνειν, quod eſt reparare uireis. Bud. Com.

Ἀναλῆσαι. ἀναθρέψαι.

Ἀνάληψις. εως. ἡ. reſumptio. Ἀνάληψις τῶν παίδων, agnitio ea, qua quis penes ſe aſciſcebat puerum, & quaſi filium agnoſcebat. Bud. Com.

Ἀναλισκω. καὶ

Ἀναλίσκω. conſumo, excido, deleo.

Ἀναλκία. ας. ἡ. impotentia.

Ἄναλκις. ιδος. ὁ, ἡ. impotens.

Ἀναλλοίωτος. ου. ὁ. inalterabilis.

Ἀνάλλομαι. deſilio.

Ἀναλύζω. ingemiſco.

Ἀνάλογα. proportione reſpondentia.

Ἀναλογάδην, aduerb. ſecundũ proportionem.

Ἀναλογητέον. repetendum eſt.

Ἀναλογητικοί. οἱ. philoſophi appellabantur apud Laërt. lib. 1.

Ἀναλογία. proprietas, ſimilitudo. Hãc (ut author eſt Quintil. lib. 1.) proxime à Græco trãsferentes in Latinũ, proportionem uocauerunt. Cicero cõuenientiam poſſe uerti exiſtimat: Quam ἀναλογίαν Stoici (inquit) nos appellemus cõuenientiam, ſi placet.

Apud mathematicos ἀναλογία eſt cum numeri duo aut plures, cũ item magnitudines inter ſe comparãtur, ad ſimilitudinem ſecundæ comparationis, iuxta æqualitatẽ aut inæqualitatem. ut ſi dicas, Vt ſe habẽt quatuor ad duo, ſic octo ad quatuor, & quanto eſt longior pes Herculanus alterius alicuius pede, tãto item ſtadium Herculanum pede ſexcenties commenſum, longius eſt eo ſtadio, quod alterius pede toties tranſmiſſum eſt. Apud grammaticos ἀναλογία eſt ſimilium ſimilis declinatio, ut inquit Gell. cuius uis eſt, ut ad aliquid ſimile, de quo non quæritur, referat, ut incerta certis probet: ut ſi quæratur, funis maſculini an fœminini ſit generis, ex eius diminutiuo cognoſcitur, quia funiculus generis maſculini eſt. Et Gaza orthographiam depræhendi ἀναλογίᾳ ait: ut ſi dicas ταχεῖα per diphthongon ει ſcribendum eſſe, quia βραχεῖα ita ſcribitur, quòd quemadmodum ἀπὸ τοῦ βραχέος deducitur βραχεῖα, eodem modo à ταχέος ταχεῖα. Eraſ. ad Roman. annotat ἀναλογίαν eſſe congruentiam rei ad aliquid relatæ, uelut cum dicimus, Cicada magnas habet alas proportione corporis. nam paruæ ſunt alæ, ſi ad alas conferantur papilionum, putatq́ in eo loco Pauli, portionem uertendum: alij menſuram competentem.

Ἀναλογίζομαι. ratiocinor, reputo, æſtimo, expendo, animo uerſo, delibero, recordor, ſicut ἀναλέγομαι. Ponitur aliquãdo pro errorem reputare, retractare, reſipiſcere & ſeſe reſpicere, Pollu.

Ἀνάλογον

Ἀναλόγιον. ου. τό. pulpitum.

Ἀναλογισμός. οῦ. ὁ. reputatio.

Ἀνάλογον. proportione reſpõdens, proportione conſtitutum, proportionabile.

Ἀναλογῶ. ὁμοιῶ. Datiuo iung.

Ἀναλόγως. ἴσως, ὁμοίως.

Ἀναλογώτατος. ου. ὁ. aptiſſimus.

Ἄναλος. ου. ὁ. inſulſus, χωρὶς ἁλῶν.

Ἀναλόω. expendo, conſumo, pereo, euaneſco.

Ἄναλτος. ου. ὁ. inſatiabilis, μή ποτε ἄλις ἔχων, ἢ ὁ ἄπλησθ μὴ δυνάμενος.

Ἀναλύζω. ἀνανύζω.

Ἀνάλυσις. εως. ἡ. reſolutio, reditus, retextio complexionis. Bud. Com.

Ἀναλυτικός. οῦ. reſolutiuus.

Ἀναλύω. reſoluo, redeo, quẽadmodum qui diſcedit ſoluere dicitur. Pro immutare aliquando. Bud. Com.

Ἀναλφάβητος. ου. ὁ. indoctus, qui ne elementarias quidem literas nouit.

Ἀνάλωκα, καὶ ἀνήλωκα. conſumpſi, ab ἀναλίσκω.

Ἀνάλωμα. ατος. τό. expenſa, ſumptus.

Ἀναλωτής. οῦ. ὁ. qui expendit.

Ἀναλωτὴς. οῦ. ὁ. expenſor.

Ἀνάλωτος. inexpugnabilis, qui non capitur.

Ἀναμάξευτος. ου. ὁ, ἡ. deuia per quam nequeant agi currus.

Ἀναμάρτητος. ου. ὁ. inſons, nulla peccati labe pollutus, innoxius. Neq; ſolum ſignificat eum, qui nõ peccauit, ſed eum qui ne peccare quidem poteſt, ut indicat Hieron. Vnde τὸ ἀναμάρτητον, ſtatus inſons, & prorſus Theonini dentis neſcius. Cal.

Ἀναμαρύκομαι, καὶ

Ἀναμασάομαι. rumino, remando: & tranſlate pro conſideratius aliquid mente uerſo. Ariſtoph. Veſpis. Μόνος τὸ πρᾶγμ᾽ ἔγνωκε ἀναμασώμενος.

Sic Varro, Non modo abſens quicquã de te æquius cogitabit, ſed etiã ruminabitur humanitatem tuam.

Ἀναμασσῶ. ἀναζητῶ.

Ἀναμάττομαι. reficio, recreo, abſtergo.

Ἀναμάττω. ſubigo, καὶ ἀναφυρῶ. Item luo, Hom.

Ἀναμάχομαι. repello, expugno.

Ἀνάμελκτος. ου. ὁ. immulctus.

Ἀναμέλπω. cano.

Ἀναμέμνημαι. reminiſcor, memini. Depon.

Ἀναμένω. μ. ἀναμενῶ. expecto, patior, ſuſtineo, perfero.

Ἀναμέρος. uiciſſim. ἐν μέρει.

Ἀνάμεστος. ου. ὁ, ἡ. plenus, refertus.

Ἀναμετρεῖν, uel ἀναμετρεῖσθαι. remetiri, ſupputare, recogitare.

Ἀναμετρής. έος. ὁ, ἡ. immenſus.

Ἀναμέτρησις. εως. ἡ. dimenſio.

Ἀναμηρύκομαι. rumino.

Ἀναμηχάνομαι. contrà machinor.

Ἀναμιγνύω. μ. σω. immiſceo. actiuum.

Ἀναμίλλητος. non contentioſus.

Ἀναμιμνήσκομαι. σομαι. recordor. Depon. genit.

Ἀναμιμνήσκω. μ. σω. admoneo.

Ἀναμίξ, mixtim, ꝑmiſcuè, ἀναμίγδην.

Ἀναμισθαρνέω. μ. ήσω. π. κα. capio mercedem.

Ἀνάμματα. τά. recordationes.

Ἀνάμμαχος. ου. ὁ. enodis.

Ἀναμνάω. μ. ήσω. π. κα. facio reminiſci, ſuggero. Lucian. ἀνάμνησον σεαυτὸν, memorem fac teipſum, reducas tibi in memoriam. Gaza ex Cic. ἅπαντας οὓς ἀνέμνησα, Omneis quos memoraui. actiuum.

Ἀνάμνησις. εως. ἡ. reminiſcentia. differt ab ὑπόμνησις. de quo Ammon.

Ἀναμνηστικός. οῦ. ὁ, ἡ. facile reminiſcens, memoria excellens.

Ἀναμέγνυμαι & ἀναπομέγνυμαι eſt im

primo, inuro, quaſi tergendo imprimendoq; imbuo: quæ ſignificatio ex eo manauit, quòd infricando & odor & color hæreſcit, quare etiam προϛρίβεσθαι dicitur.

Ἀναμοχλεύειν. ſubmouere, ἀνακινεῖν.

Ἀναμπλάκητος. ου. ὁ, ἡ. infallibilis.

Ἀναμύειν. ἀναβλέπειν.

Ἀναμυρίζεσθαι. χρηματίζεσθαι.

Ἀναμφίβολος. ου. ὁ, ἡ. minime dubius. Vnde ἀναμφιβόλως ἔχειν, firmiter tenere, nihil ambigere, indubitatũ habere.

Ἀναμφίλογος. ου. ὁ. indubius. Vnde aduerb. ἀναμφιλόγως, ſine cõtrouerſia, ſine dubio.

Ἀναμφισβήτητον. τὸ. non controuerſum, & quod conſtat & conuenit, indubitatum.

Ἀνανδρία. ας. ἡ. effœminatio, mollities, puſillanimitas, timiditas.

Ἄνανδρος. ου. uiro carens, innupta, parum uirilis.

Ἀνάνδρως. ignauiter.

Ἀνανεάζω. renouo, muto me in aliam formam.

Ἀνανεηχθείς. ad ſe reuerſus.

Ἀνανεῖμαι. ἀναγινώσκειν, καταλέγειν.

Ἀνανεοῦμαι. inſtauro, reſtituo. Item in memoriam reduco, & reuoco noua lectione, quod Quintil. renouare memoriam dixit. Lucian. ἐρωτικοὺς μύθους ἀνανεούμενος.

Ἀνανεύω. μ. σω. abnuo. Neutrum.

Ἀνανεόω. μ. ώσω. renouo.

Ἀνανέωσις. ἡ. renouatio.

Ἀνανεανίσκομαι. repueraſco.

Ἀνανεάζομαι. idem.

Ἀνανήφω. μ. ψω. π. φα. reſipiſco, ad me redeo, me colligo: proprie ad ſobrietatem redeo. nam νήφειν ſolarium ſignificat.

Ἀνανθής. έος. ὁ, ἡ. flore carens.

Ἀναίτιον. τὸ. innocuum, incolume, ſine dolore.

Ἀνανοσέω. μ. ήσω. in morbum recido. Neutrum.

Ἀνανταγώνιστος. ου. ὁ, ἡ. qui contrà certare nequit. Ἀνανταγώνιστον στρατὸν uocat Herodian. cui nemo reſiſtere poteſt.

Ἀνανταπόδοτον. ubi aliqua orationis pars non redditur: figura Atticis familiaris. Hom. Ἀλλ᾽ εἰ μὲν δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοί. deeſt παύσομαι, ἢ ἡσυχάσω.

Ἀνάντης. εος. ὁ, ἡ. arduus, accliuis.

Ἀναντίβλεπτον. quod non auſit contrà oculos tollere.

Ἀναντιλέκτως. contradictoriè.

Ἀναντίῤῥητος. ου. ὁ, ἡ. in authorem receptus, id eſt cui contradici nequit. Plutarch. in Themiſtocl. Vnde ἀναντιῤῥήτως, indubitatò, citra contradictionem.

Ἀναντιφώνητος. cui nihil reſpondetur, cui contradici non queat.

Ἄναξ. κτος. ὁ. rex, princeps, dominus, imperator. ab ἄκος, quod medelam ſignificat, quòd illis ſubditorum cura incumbat, authoribus Plutarch. & Euſtath. Vel ἀπὸ τοῦ ἀνάγω, τὸ κελεύω. Vel παρὰ τὸ τῆς ἄνω τάξιν ἔχειν, πρὸς ὃν πάντα ἀναφέρομεν. ἢ παρὰ τὸ ἀνακῶς, ὅ ἐστιν ἐπιμελῶς. Caſtor et Pollux ita primi appellati ſunt à nauigantium cura. Et tam de dijs quàm hominibus dicitur, ut Iliad. β. Εὐρείας δ᾽ ἄναξ ἀλῶν. Iſocrati ἄναξ minus eſt quàm βασιλεὺς, unde Iouem βασιλέα uocat, cæteros uerò omneis ἄνακτας.

Ἀναξαίνειν. ἀνακινεῖν, Heſych.

Ἀναξία. ας. ἡ. regio.

Ἀναξιδώρα. Ceres, ἡ ἀνάγουσα τοὺς καρποὺς ἐκ γῆς.

Ἀναξιοπαθεῖν. ægre ferre, indignum facinus clamare, indignum eſſe dice-

τε. Plutarch. Ἀναξιοπαθῶν δὲ ὁ Κρατε-ρὸς ἀνῆλθεν αὐτοῖς. Bud. Com.

Ἀνάξιος. ου. ὁ. indignus.

Ἀναξίως. indignè.

Ἀναξύειν. eradere.

Ἀναξυρὶς. ίδος. ἡ. feminale, ſubligaculum, interdum calciamenti genus. Euſtath. ſignificare ait id, quod Romani bracion dicunt, ἐκ τῆς ἀνασύρεσθαι, mutato σ in ξ.

Ἀνάπαιστος. qui & antidactylus, παρὰ τὸ ἀναπαίειν, id eſt ἀνάπαλιν ἀντικρούειν πρὸς τὸν δάκτυλον, id eſt quòd ſono reciproco repercutiat dactylum.

Ἀναπαιστρίδες. σφῦραι, mallei fabrorum.

Ἀνάπαλιν. ex contrario.

Ἀναπάλλω. ἀναπηδῶ, ἀνασείω.

Ἀναπαριάζειν. mutare ſententiam, pactum irritum facere, more Pariorū, qui aliquando bello ab Athenienſibus oppreſſi, ciuitatem ſe illis tradituros polliciti ſunt, ſi ab armis diſcederent: ſed iidem protinus mutauerunt ſententiā nacti aliunde auxilia.

Ἀνάπας. αντος. ὁ. uniuerſus.

Ἀναπατάξασθαι. ἀνακρούσασθαι ᾆσμα.

Ἀναπατῶ. impono.

Ἀνάπαυλα. ης. ἡ. requies. Vnde & pro loco ponitur, ubi ſubſiſtere ſolent ii, qui iter faciunt, quietis gratia. Ariſtoph. in Ran.

Ἀναπαύομαι. μ. σομαι. quieſco, interquieſco, deſino, quieti me trado, ἀνακλίνομαι, ὡς πρὸς ὕπνον. Deficio, morior. Herodian. de Commodo, καὶ ὑπὸ λιμάτῳ πάσχειν οἰηθεὶς, ἀνεπαύσατο. Item ἀντὶ τοῦ ἀποθνήσκειν. Idem de Marco imperatore, νυκτός τε καὶ ἡμέρας ἐπιβιοὺς μιᾶς, ἀνεπαύσατο, Vbi noctem diemq́; ſuperuixiſſet unam, fato functus eſt. Depon.

Ἀναπαυόμενον ὕδωρ. de fonte quodam Dodonæo dicitur, cuius aqua dici et noctis medio ſiſtitur, aliud tempus continuè fluens.

Ἀνάπαυσις. εως. ἡ. requies.

Ἀνάπαυστα. ἄῤῥητα, ἀνεκλάλητα, aliàs ἄπυστα.

Ἀναπαύω. μ. σω. reficio, id eſt recreo, quieſcere facio & ceſſare, refocillo. Matth. 11. Δεῦτε πρός με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς. Actiu.

Ἀναπείθω. μ. σω. ſolicito, inſtigo, adduco, induco, perſuadeo. Accuſ.

Ἀνάπειρα. ας. ἡ. experimētū, exercitatio.

Ἀναπειράω. μ. άσω. π. ανα. meditor, iterum experior.

Ἀναπείρω. πήγνυμι, διαπείρω.

Ἀναπειστηρία. ἡ. quæ fidem auditoribus facere poſſit, perſuaſiua. Ariſtoph. Neph. πῶς ἂν μάθοιμι τὸν ὅπως ἀποφεύξομαι δίκας, ἢ κλῆσιν, ἢ χαύνωσιν ἀναπειστηρίαν.

Ἀνάπεπτος. ου. ὁ. palam factus.

Ἀναπεπταμένως. ἀναῤῥωσθεὶς.

Ἀναπεμπάζομαι. in memoriam redeo, præterita reputo, ἀναλογίζομαι, ἀναπολοῦμαι, ἀνανοοῦμαι. Ducta eſt translatio ab his, qui per quinos digitos aliquid computant. Lucian. de iis loquens qui ſunt apud inferos, & uitæ felicitatem requirunt, ὥσπερ τινα ὄναρ ἀναπεμπαζόμενοι τὴν παρ᾽ ἡμῖν διατριβὴν ἴσως. Eraſ. Chil.

Ἀναπέμπομαι. remitto.

Ἀναπέμπω. μ. ψω. deſtino, reduco.

Ἀναπετάννυμι, ἀπὸ τοῦ ἀναπετάω. μ. σω. καὶ

Ἀναπεταννύω. καὶ

Ἀναπετάω. extendo, aperio, laxo, ſum amplus Platoni, ſum propenſus Lucian. Actiu.

Ἀναπεπταμένος. τό. apertum.

Ἀναπεπληγμένος. ſtupefactus.

Ἀναπεπτωκὼς. ότος. ὁ. qui decidit, lāguidus, piger.

Ἀναπηγάζω. reddo.
Ἀναπηδάω.μ.σω. exilio, ſubſilio, proſilio, abripio me. Lucian. de ſponſa, quæ ſponſum uulnus in conuiuio accepiſſe uidebat, καὶ ἡ νύμφη δὲ ἀνεπήδησε. Ariſtoph. Ranis: Νῦν δὲ λάβεσαι γίνεται τὸν κατάλαφ' ἀδοὺς ἀνεπήδησε μέγα. Neutrum.
Ἀναπηνίζω.μ.ίσω. certus ſum, exoluo.
Ἀναπηρία.ας.ἡ. mutilatio alicuius membri.
Ἀνάπηρος.ου.ὁ,ἡ. cæcus, mutilatus, mancus.
Ἀναπίμπλαμαι. impleor.
Ἀναπίπτω. decido, ſupinus ſum, reſupinor, plus eſt quàm ἀνακύπτω. diſcumbo, accumbo, humi cōſido. Pœniteo, pigreſco, deſpero. nam ad animum transfertur, quemadmodū & apud Demoſth. δέδοικα μὴ νῦν ἀναπεπτωκότες ἦτε, id eſt ὕπτιοι, καὶ νυστάζοντες (inquit interpres) οὐκ ὀρθοὶ καὶ νήφοντες. hoc eſt, Animo nec ſtrenuo nec uigilanti arrectoq́, ſed ſupini & deſides & malis ueſtris indormientes. Hoc Cicero cōcidere appellat. Sic etiam Liuius, Victi autem ceciderunt animis. Dicitur & iacere Latinè.
Ἀναπλάζειν. διπλάζειν.
Ἀναπλανάομαι. fallor. Depon.
Ἀνάπλασμα.ατος.τὸ. mendacium.
Ἀναπλάττω, & ἀναπλάττομαι. fingo, id eſt comminiſcor, formo, imaginor quæ nunquam uidi. ἀντὶ τοῦ ἀνανεοῦμαι, refingo, id eſt inſtauro, ἀναγεννῶ, ἀνακτίζω, efformo, effingo, conficio.
Ἀναπλέκω. redimio, cæſariem colligo, hoc eſt ἀναλαμβάνω.
Ἀναπλέω. renauigo, amne aduerſo nauigo, redeo.
Ἀνάπλεως.ω.ὁ,ἡ. plenus, oppletus.
Ἀναπλημμυρεῖν. redundare, effluere.
Ἀναπληθύω.μ.σω. καὶ
Ἀναπληρόω.μ.ώσω. impleo. Actiu.
Ἀνάπλοος.ου.ὁ. receſſus, aſcēſio nauiū.
Ἀναπλόω. explico.
Ἀνάπλυσις.εως.ἡ. ablutio.
Ἀναπνέω.μ.νεύσω. ἀόρ. ἀνέπνευσα, ἀπὸ τοῦ ἀναπνεύω, reſpiro. Neutrum.
Ἀνάπνευσις.εως.ἡ. καὶ
Ἀναπνοή.ῆς.ἡ. reſpiratio, ἐκπνοή, reciprocatio ſpiritus, cum accipitur aër & redditur.
Ἀναπνευστικός.ου.ὁ,ἡ. ſpirans.
Ἀναπόβλητος.ου.ὁ. qui amitti non poteſt.
Ἀναπόδεικτος.ου.ὁ,ἡ. indemonſtrabilis, ut ἀναπόδεικτος αἰτία, improbata cauſa.
Ἀναποδείκτως. aduerb. ſine probatione.
Ἀναποδίδωμι.μ.δώσω. reddo, rependo. Actiu.
Ἀναποδιζόμενα. quæ iterū expendūtur.
Ἀναπόδιζος. pro ſcriba ſiue notario.
Ἀναποδίζω.μ.σω.π.κα. impedio. Item retro ago, retrocedo, quaſi dicas repedo. Dionyſ. de deliquio ſolis in morte Chriſti, Σελήνη δὲ μέχρι ἡλιακοῦ πέρατος ἐλθοῦσα, νῦν ἀναποδίζουσα. Aliquando ponitur pro reuoco, & tam ad perſonā quàm ad rem refertur. Ad perſonam, Herod. καὶ οὐδαμῆ ἄλλη ἀνεπόδισεν ἑωυτὸν, Atq; nuſquam alibi ſeipſum reuocauit, id eſt nuſquā id iterum dixit. Eſt enim hic ἀναποδίζειν τὸ ταὐτὰ πολλάκις λέγειν, καὶ τὸ ἀκριβῶς ἐξετάζειν, eadem frequenter dicere, ac diligenter inquirere, id quod faciūt, qui diligenter rem quærunt: ſæpius enim ſciſcitantur & reuocant eum quem interrogarūt. Ad rem, Herod. lib. 5. ὁ δὲ Ἀντωνῖνος ἔθεε πρὸ ἅρματος, ἀναποδίζων εἰς τοὐπίσω, quaſi retractans, rediēs. Sic Lucia. πρᾶγμα εἰς τοὐπίσω ἀναποδίζον dixit rem male cedentem, quotidie minus ac minus progredientem, quaſi retroage.

troageretur.

Ἀναποδισμός. οῦ. ὁ. diligens inquiſitio, reſolutio.

Ἀναπόδοτος. ὁ, ἡ. non redditus.

Ἀναπόδραστος. ου. ὁ, ἡ. ineuitabilis, μὴ δυνάμενος φυγεῖν.

Ἀναποθέω. recordor.

Ἀνάποινος. ου. ὁ, ἡ. præmio carens.

Ἀναποκρίνομαι. contrà reſpondeo.

Ἀναπόκριτος ἀποσέλλομαι. abſq; reſponſo remittor.

Ἀναπόλαυστος. ὁ. ἄγευστος, ieiunus.

Ἀναπολέω. μ. ήσω. uerſo in animo, reputo, expendo, ἀναλογίζομαι, ἀναπεμπάζομαι, ἀνανεοῦμαι, aperio. Actiu.

Ἀναπολόγητος. ου. ὁ, ἡ. inexcuſabilis.

Ἀναπόλυτα. τὰ. adhærentia.

Ἀναπόμπιμα δῶρα. τὰ ἀποστρεφόμενα.

Ἀναπόνιπτος. ου. ὁ. illotus, inabſterſus.

Ἀναποσκευή. ῆς. ἡ. impedimentum.

Ἀναπόστρεπτον. ἀνεξάλειπτον.

Ἀναπράττομαι. exigo, repoſco, recupero.

Ἀναπράττω. μ. ξω. π. κα. æſtimo. Accuſ.

Ἀναπρῆσαι. ἀναφυσῆσαι, ἐμπνεῖσαι.

Ἀναπρόβολος. ου. ὁ, ἡ. ad exitum uerſus.

Ἀνάπταιστον. τὸ μὴ πταῖον.

Ἀναπτερόω. do ſpem, attollo ſpe bona, attollo, Xenoph. 3. ἑλλην.

Ἀνάπτεσθαι εἰς σκύθας. fugere in Scythas.

Ἄναπτος. ἄληπτος.

Ἀναπτυκτός. οῦ. ὁ, ἡ. reſeratilis.

Ἀνάπτυξις. εως. ἡ. explicatio, declaratio.

Ἀναπτύσσω. μ. ξω. aperio, explico.

Ἀναπτυχή. ἀναπτυχή.

Ἀνάπτω. μ. ψω. incendo, ſuſpendo, reſuſcito, exuſcito, id eſt ἀναζωπυρῶ, ἀναζωπυρίζω. Chryſoſt. μὴ δὲ τὸ κοιμηθὲν ἤδη πένθος ἀνάψαι πάλιν, Luctū iam ſopitum ne rurſum exuſcites. Item tribuo, acceptum refero. Plutarch. αὐτῷ τὴν χάριν ἀνάπτων.

Ἀνάπαυσις. ὄκνησις, animus iacens & remiſſus. ab ἀναπίπτω.

Ἀναπυνθάνομαι. interrogo.

Ἀνάπυστος. ου. ὁ, ἡ. auditus, uulgatus.

Ἀναπωλεῖν. ἀναπιπράσκειν.

Ἀναραίσαι. παύσασθαι.

Ἀνάρακτος, publicus.

Ἀναρᾶσθαι. διαλύειν τὴν γενομένην ἀράν.

Ἀνάργυρος. ὁ. qui pecunia caret, etiam ſi alijs facultatibus abundat.

Ἄναρθρος. ου. ὁ, ἡ. male articulatus, infirmus, inconſtans. Sumitur & pro ſyllaba, cui litera deeſt, aut pro uerſu cui ſyllaba.

Ἀναρθῶ. excito, rurſus accendo.

Ἀναρίθμητος. ου. ὁ. innumerabilis, ἄπειρος, immenſus. Item uilis, in nullo numero habitus.

Ἀναρίθμιον. ἐχθρόν.

Ἀνάριστος. ου. ὁ. impranſus.

Ἀναριχάομαι. καὶ

Ἀναρρίχομαι. ſcando, prenſo manibus, ut fit murum ſcandendo. ταῖς χερσὶ καὶ τοῖς ποσὶν ἀντεχόμενον, ἀναβαίνειν πρὸς τὸ πρόσαντες, τρόπον ἀράχνης τοῖς ποσὶν ἀντιλαμβάνεσθαι, ἀναδίδοσθαι τὸ ὕδωρ, σκαλοβατεῖν. Gaza ex Cicerone, ἐπειδὰν τῶν μὲν ἄλλων οἱ μὲν τοὺς ἱστοὺς ἀναρριχῶνται, Cum alij malos ſcandant.

Ἄναρχος. ου. ὁ, ἡ. nullius imperio ſubiectus.

Ἀναρμοστεῖν. non quadrare, non congruere.

Ἀναρμοστία. ας. ἡ. inconcinnitas, incongruitas, diſcrepantia.

Ἀνάρμοστος. ου. ὁ, ἡ. diſcors, incongruus.

Ἀναρμόστως. incongruè, ineptè, inconcinnè.

Ἀναρμόττω. congruo, copulo. Actiuum, datiuo & accuſat. iung. Halicar. li. 4. πρεσβυτέρῳ τὴν πρεσβυτέραν ἀναρμόσαι, Segniori ſegniorem locant.

Ἀναροιζῶ. occido.

Ἀναςοῦσα. κύων.

Ἀναρπάζεσθαι. è medio ſubitò tolli, ad pœnam rapi. Item ſedibus euelli, hoc eſt ἀνασπᾶσθαι, ſedibus pelli, atque aliò habitatum mitti.

Ἀναρπάζω. μ. σω. ξω. diſcerpo, abripio. Actiuum.

Ἀνάρπαστοι. abrepti, diſcerpti, qui de medio tolluntur, quibus ſucceſſores mittuntur, atque à prouincia reuocantur. Herodian. lib. 5. ἐκ μικρᾶς καὶ ἀντιλοῦς διαβολῆς ἀναρπάστους ἐποίει, Ex parua leuiq; delatione rapi ad ſe iubebat abrogato imperio.

Ἀναῤῥάπτω. μ. ψω. π. φα. conſuo.

Ἀναῤῥεῖ. aſcendit.

Ἀναῤῥήγνυμαι. erumpo. Plutarch. de cõiuratis, ὡς ἅπαν ἀναῤῥαγήσεσθαι τόλμης, In omnem erupturos audaciam.

Ἀναῤῥηγνύω, καὶ ἀναῤῥήγνυμι. μ. ἀναῤῥήξω, ἀπὸ τοῦ ἀναῤῥήγω. frango, reſcindo, uiolenter edo, effundo, enitor.

Ἀναῤῥηθεὶς ὕπατος. creatus, electus conſul, ἀνακηρυχθείς.

Ἀνάῤῥηξις. εως. ἡ. irruptio.

Ἀνάῤῥησις. εως. ἡ. ἀναγόρευσις, electio, prædicatio, præconium. propriè in athletico certamine.

Ἀνάῤῥινον. εἶδος τῶν ῥινῶν παλίνδρομον ἰόν, Hippocrati.

Ἀναῤῥιπίζω. μ. σω. igne ſubleuo, refoueo, augeo. Ioſeph. lib. 2. Iud. πόλεμος καθ' ἡμέραν ἀνεῤῥιπίζετο, Pugna quotidie grauius augebatur. Item excutio, uibro, iacto, turbo.

Ἀναῤῥίπτω, καὶ ἀναῤῥιπτέω. μ. ψω. π. φα. iacto, in ſublime iaculor, unum ſuper aliud reijcio, eijcio, emitto. Herodian. lib. 1. πάντων δ' ἵππεις δὴ ὑπογαίων ἕκαστον ἀναῤῥιφθέντων ἐσαρίθμοις, ἀνεκτανεν.

Ἀναῤῥίψαι κίνδυνον. iacere periculum ſuper periculum, periculum periculo addere. ſuſcipere. ſubire periculum. Herodian. lib. 5. ἑλομένη πάντα κίνδυνον ἀναῤῥίψαι μᾶλλον, ἢ ἰδιώτην καὶ δοῦλον ἀποῤῥίψαι.

Ἀναῤῥιχώμενοι. οἱ. reciproco meatu aſcẽdentes. uide ἀναρριχάομαι.

Ἀναροιβδέω. ἀναῤῥοφῶ.

Ἀναῤῥοίβδησις. ἀναφορὰ τῶν ὑδάτων.

Ἀναῤῥοίω. ἀναροιζέω, occido.

Ἀνάῤῥοπος. ſurſum uergens, retrocedens.

Ἀνάῤῥοφεῖν. exugere, abſorbereq; flumina.

Ἀναῤῥύομαι. reſarcio. Hali. lib. 5. ἀναῤῥύσασθαι τὴν προτέραν ἧτταν. Sed ἀναῤῥύω, θύω, σφάττω, ἐπειδὴ θύοντες ἀνέκλων τοὺς τραχήλους τῶν θυομένων ἐπὶ τὰ ἄνω τρέποντες.

Ἀναῤῥυθμίζω. doceo, iterum inſtruo.

Ἀνάῤῥυσις. εως. ἡ. redemptio.

Ἀναῤῥῶγαι. ruinæ.

Ἀναῤῥωγής. apertus, hians, patens.

Ἀναῤῥῶσαι. reficere, reparare.

Ἀναῤῥωσθέντες. οἱ. reualeſcentes.

Ἀνάρσιος. ου. ὁ, ἡ. iniuſtus, inimicus, moleſtus, indignus. παρὰ τὸ ἀρῶ τὸ ἁρμόζω, ὁ μὴ ἄρτιος.

Ἄναρσις. bellum.

Ἀναρτάω. μ. σω. applico mihi aliquid, differo, ſuſpendo. Plutarch. in Otho. πάντων πρὸς αὐτὸν ἀνηρτημένων τοῖς ὄψεσι, Cum omneis eum oculis deſignarent ex eo ſuſpenſi: Cum omneis in eum uerſi eſſent, nutum eius expectantes, & ex uultu eius pendentes. Ἀναρτᾶν ἑαυτὸν eſt ſpem ſuam & præſidiũ in aliquo locare, & cum eo uitæ ſubſidia ſociare. Demoſth. οἱ τὸ δῆμον ἀναρτήσασιν ἑαυτούς, Qui populo ſe adiungunt, & populares eſſe uolũt. Aliquãdo pro dirimo, diſſocio, χωρίζω, irrito. Herodian. τούτων ἕνεκα ἀνάρτημαι ἐπ' αὐτοὺς στρατεύεσθαι.

Actiu. Bud. Com.

Ἀνάρτησις. ἀνακρέμασις, καὶ ἡ ἐπὶ ξύλου καθήλωσις.

Ἀνάρτιος.ου.ὁ. impar.

Ἀναρτάω.μ.ήσω.π.ηκα. molior.

Ἀναρτῶμαι. uoce paſsiua tantum, conſcilio mihi, & aſciſco, amicitiaq́ deuincio. Xenoph. ταχὺ δὲ τοὺς πατέρας αὐτῶν ἀνήρτητο, id eſt, Amicos & bene cupientes reddidit ſuo congreſſu, ita ut diuelli ab eius amicitia nõ poſſent. Bud. Com.

Ἀναρυστήρ. ἐν ᾧ ὁ οἶνος ἀντλεῖται.

Ἀναρύτειν. ἀναντλεῖν, ἀπὸ τοῦ ἀρύεσθαι.

Ἄναρχα. nulli ſubdita imperio.

Ἀναρχία.ἡ. rebellio, contumacia, carentia principatus. Significat (inquit Eraſ.) huiuſmodi multitudinis licentiam, quando nulli paretur, ſed pro ſua quiſq́ libidine rem gerit, malum penè tyrannide peius.

Ἄναρχος.ου.ὁ,ἡ. principe uel principio carens.

Ἀνασαβρῶσαι. εἰς ὀροφὴν ἐμπλῆξαι.

Ἀνασαλάκεσθαι. ſubſilire.

Ἀνασαράζω. facio collidere.

Ἀνασασμός.οῦ.ὁ. abſciſſura.

Ἀνασείω. σω. concutio, commoueo.

Ἀνασειράζω. ἀνθέλκω, ἀνατρέχω, τὸν ἵππον ἀναχαιτίζω.

Ἀνασεσυρμένη. dicitur mulier quæ pudenda & tegenda detegit ueſte retracta & collecta.

Ἀνασεσυρμένος. impudens, obſcœnus.

Ἀνασηκοῦν. προστιθέναι τὸ ἐλλεῖπον, ἀνταποδοῦναι.

Ἀνάσιλλος. ἀναφαλαντίας, φαλακρὸς, ἄκοσμος τὴν κεφαλήν.

Ἀνάσιμος. ου. ὁ. reſimus ſiue ſimus, deformis. Ariſtophanes Eccleſ. καὶ μηδὲν διαποδῶσαι ἀνάσιμον, ὦ πρεσβύτερον. Heſichius. Ἀνάσιμον, τρίχωμα τὸ διὰ τοῦ μετώπου ἐπὶ κορυφὴν ἐστραμμένον.

Ἀνασιμοῦν. nares ad olfactum contrahere, ſubolfacere.

Ἀνασκαλεύω. ἀνακινῶ, ἀδημονῶ. ἀναλογίζομαι.

Ἀνασκευάζεσθαι. collectis uaſis migrare, uel patria faceſſere, hoc eſt μετοικιζόμενον σκευαγωγεῖν, ut decoctores & patria extorres, & qui ſolum uertunt. Bud. Com.

Ἀνασκευάζω.μ.σω. deſtruo, ædifico, inſtauro, ab integro reſtituo, moueo caſtra, refello, exporto.

Ἀνασκευὴ. ῆς. ἡ. refutatio, opus conſtruendi, ut Fabius dixit. Huic opponitur κατασκευή.

Ἀνασκησία.ας.ἡ. inertia.

Ἀνάσκητος.ου. ὁ,ἡ. inexercitatus.

Ἀνασκήτως. ſine exercitio.

Ἀνασκινδυλεύω. μ. εύσω. ſuſpendo, crucio.

Ἀνασκιρτάω. exilio.

Ἀνασκολοπίζω.μ. σω. in cruce ſuſpendo. σκόλοπες enim pali dicuntur.

Ἀνασκοπεῖν. meditari, conſyderare.

Ἀνασοβέω, euello, conturbo, eijcio, ſurſum reijcio, & excutio retrorſum. Lucian. ἀνασεσοβημένος τὴν ἐπὶ μετώπῳ κόμην.

Ἀνασπάζω. ἀναταράσσω.

Ἀνασπάσιος. ἀνεσπασμένος.

Ἀνάσπαστος. ſedibus pulſus, qui aliò habitatum mittitur. Item cui ſucceſſor mittitur, qui reuocatur è prouincia. Bud. Com.

Ἀνασπάω. άσω. expello, extraho. Actiu.

Ἄνασσα. ἡ. regina, hera.

Ἀνάσσω. ξω. impero. Genit. aut datiuo iung.

Ἀνασταδὸν. ſtando deſuper.

Ἀνασταλτικὰ, ſiue κατασταλτικὰ φάρμακα dicuntur remedia quæ cohibent & ſupprimunt.

Ἀνάστασις. εως. ἡ. reſurrectio, euocatio. Interdũ euerſio, è ſedibus expulſio, uaſtatio. Demoſthe. Olynth. prima. ὅτι νῦν οὐ περὶ δόξης, οὐδ᾽ ὑπὲρ μέρους χώρας πολεμοῦσιν, ἀλλ᾽ ἀναστάσεως καὶ ἀνδραποδισμοῦ.

Ἀναστατήριαι θυσίαι, αἱ ἐπὶ ἀναῤῥώσει νόσου.

Ἀνάστατοι. placentarum genus.

Ἀνάστατος. ου. ὁ, ἡ. uaſtatus, ſedibus ſuis expulſus, exul, extorris, euerſus. Ἀνάστατα ποιεῖν, deuaſtare.

Ἀναστατόω. μ. ώσω. labefacto, concito, diſturbo. Actiu.

Ἀναστάτωσις. εως. ἡ. idem quod ἀνάστασις.

Ἀνασταυρόω μ. ώσω. crucifigo.

Ἀναστέλλεσθαι. terga uertere.

Ἀναστέλλω. μ. λῶ. reprimo, propulſo impetũ irruentis, refreno, repello, remitto, attollo, eleuor. Actiu.

Ἀναστηλῶ. erigo ut cippum.

Ἀνάστημα. ατος. τὸ. exaltatio, altitudo.

Ἀναστῆσαι. erigere.

Ἀναστήσας. αντος. ὁ. qui remouit, uindicauit, expulit.

Ἀναστοιχειόομαι. μ. ώσομαι. reſoluor in elementa.

Ἀναστοιχείωσις. εως. ἡ. formatio inſtitutionum. Item corporum reſolutio in principia & elementa, reelementatio.

Ἀναστομάω. uerba aliena interrumpo.

Ἀναστομόω. aperio.

Ἀναστόμωσις. εως. ἡ. apertio uenarum.

Ἀναστρατοπεδεία. ἡ. ἀνάλυσις τῆς παρεμβολῆς, caſtrorum motio.

Ἀναστρατοπεδεύω. caſtra moueo, reuertor cum exercitu, contineo me in caſtris.

Ἀναστρέφομαι. uerſari.

Ἀναστρέφω. μ. ψω. reuertor. Xenoph. ἐπεὶ ἐγγὺς τοῦ τείχους ἐγένοντο, ἀνεστρέφοντο, Vbi ad mœnia acceſsiſſent, retrò reuerſi ſunt, ἀνεχώρησαν. Dicunt enim ἀναστρέφω & ἀναστρέφομαι pro eodem, quemadmodum apud Tulliũ reuerto & reuertor. Aliquando commuto, nego, cohibeo.

Ἄναστρος. ου. ὁ, ἡ. aſtris carens, obſcurus.

Ἀναστροφάδην. conuerſim.

Ἀναστροφή. ῆς. ἡ. inuerſio, ut Quintil. uocat, figura ſcilicet poëtica, cum uerbum quod præcedere deberet, ſequitur. Item reuerſio, reditus, receptus, conuerſio, uel alicuius in ſuum ſtatum reſtitutio, conuerſatio, conſuetudo.

Ἀναστροφάω. ἀναστρέφω.

Ἀναστυφελίζομαι. ἀντιβάλλομαι.

Ἀναστῦψαι. apud ueteres comicos, ἀνασπάσασθαι τὸ αἰδοῖον, ἐπᾶραι τὸ αἰδοῖον.

Ἀνασύρομαι. retrahor.

Ἀνασύρω. reuelo. Significat etiam detegere quod intus eſt, aut quod latere & tectum eſſe decet.

Ἀνασφαδάζω. exilio, recalcitro.

Ἀνασφῆλαι. ἀναῤῥωθῆναι. σφῆλον γὰρ τὸ ἰσχυρόν.

Ἀνασχαλεύω. ſuſcito, uel ſcrutor.

Ἀνασχέω. μ. έσω. tolero.

Ἀνάσχεσθαι. tolerare.

Ἀνάσχεσις. εως. ἡ. amotio.

Ἀνάσχετος. ου. ὁ. tolerabilis.

Ἀνασχίζω. reſcindo, diſcindo, exentero.

Ἀνασχών. όντος. ὁ. eleuans. χεῖρας ἀνέχων, Paſſis manibus orabat, Iliad. ſ.

Ἀνασεύζω. ἀνακτάομαι.

Ἀνάτασις. ιος. ἡ. comminatio ingens, minæ feroces & improbæ. Plutarch. in Cat. ἀνατάσιν καὶ ὄγκον τ̃ βασιλέως μὴ φοβηθάς. Item ἀνατάσει λακεῖν, cohibitione ſegneſcere, apud eundem. Bud. Com.

Ἀνατατικὸς. ῦ. ὁ. extenſus.

Ἀνατάττω. συντάττω, ὑποχνίζομαι.

Ἄνατε. ἀνάγκη.

Ἀνατείνω. μ. νῶ. καὶ ἀνατείνομαι. excito, extendo. Ἀνατείνειν τὴν χεῖρα apud Xenoph. pro eo quod Cicero dicit digitũ tollere unde & χειροτονία. Significat etiam uoce paſſiua idem quod ἀπειλεῖν, minari. Syneſ. νόμος ἀνατείνεται πολλὰ καὶ χαλεπὰ τοῖς μνηστεύουσι τὴν τ̃ ἐπιχωρίοις ἀρχὴν. id eſt, Lex minatur multa, eaq; atrocia ijs qui ambiunt patriæ principatum.

Ἀνατειχίζω. reædifico muros, cõmunio, inſtauro mœnia.

Ἀνατέλλω. orior. de ſole et luna propriè, cum de alijs ſyderibus ἐπιτέλλειν dicatur.

Ἀνατήκειν σώματα ἡδοναῖς. remolleſcere corpora uoluptatibus.

Ἀνατὶ. impunè, ἄνευ ἄτης.

Ἀνατίθεμαι. in paſſiua uoce eſt depon. & aliquando ſignificat execror.

Aliquando onus alij iniungo uel ipſe in humeros tollo, humeros ſubmitto oneri geſtando. Vnde & apud Xenoph. pro aliquam rem præſtandam atq; conficiendã ſuſcipere ponitur. Eſt etiam familiariter arcanum ſuum exponere, et (ut D. Hieron. ait) quaſi in ſinum amici ponere, & in medium adferre, communi conſilio uel probanda uel improbanda. Plut. τὴν πρᾶξιν ἀνέθετο τ̃ ἑταίρων τισι. Vnde & pro oſtendere legendũq; porrigere. Aliquando pro diſſere, reijce re in futurum. Item pro retractare, ſententiam mutare.

Ἀνατιθέμενοι. οἱ. numerati, dicati.

Ἀνατίθημι. in uoce actiua ſignificat ſicut ἀνατίθεμαι in uoce paſſiua, onus in iũgo, hoc eſt onus tollo, & in aliũ inclino. Item τὸ ἐπιτρέπω, permitto, cõmitto, mando, ut ἀνατίθημί σοι τὴν δίκην ἐπιμέλειαν. Item tribuo, acceptum fero. Syneſ. ἐγὼ δὲ ἀνετίθειν ἀεὶ ταῦτα τῷ θεῷ, Ego autẽ hæc deo ſemp acceptum referebam. Item τὸ ἀνάπτω, ſuſpendo: unde & ἀναθήματα, id eſt, donaria. Eſt & tribuo, hoc eſt propenſus ſum, & illi multum faueo, apud Platonem in Sympo. Sophocl. pro libero & abſoluo poſuit. Bud. Com.

Ἀνατιμήσας. ὑπερβαλλόμενος τῇ τιμῇ.

Ἀνατιναγμός. traſmutatio, tranſitus.

Ἀνατιτάω. πληρόω.

Ἀνατίτραιμαι. expello erodendo.

Ἀνατλάω. μ. ήσω. καὶ

Ἀνάτλημι. tolero, ſuſtineo.

Ἄνατλος. ἀκρατής.

Ἀνατολή. ῆς. ἡ. oriens.

Ἀνατολικός. ῦ. ὁ. orientalis.

Ἄνατος. ὁ. ἀβλαβής, innocuus, incolumis.

Ανατρέπω. μ. ψω. ſubuerto, euerto. Vnde ἀνατρέπεσθαι dicitur mare, cum id quod in imo eſt emergit, & ſurſum fertur.

Ἀνατρέχω. recurro.

Ἀνάτριπτος. ν. ὁ. non detritus, non fordatus, ut ſunt calcei ueteres.

Ἀνάτριπτος. attritus.

Ἀνατροπή. ῆς. ἡ. euerſio, ſubuerſio.

Ἀνατροφή. ῆς. ἡ. nutrimentum, alumna, quæ nutrit, uel quæ nutritur.

Ἀνατυλίττω. repeto, reuoluo animo, refrico, inuoluo, uerſo.

Ανατυπόυμαι. φαντάζομαι, ἀναπλάττω, imaginor, ſingo.

Ἀνὰ τυχόντα. ſecundum quod euenerit.
Ἀναυγῆς. non augeſceres.
Ἀναύδητος. ὁ, ἡ. ineffabilis.
Ἄναυδος. ου. ὁ, ἡ. mutus, inauditus, elinguis.
Ἀναυλεί. immune, ſine naulo.
Ἄναυλος. ου. ὁ, ἡ. ſine tibijs.
Ἀναυξής. έος. ὁ. detrimentum.
Ἀναύξητος. ου. ὁ, ἡ. incremento carens.
Ἀναύξω. augeo.
Ἄναντα καὶ κάταντα. ſcanſim & deſcenſim.
Ἀναφαίνω. μ. ανῶ. demonſtro, dico. Gaza in Cat. ἕτερον ἂν φέγγος ἐκεῖνος τῆς πόλεως ἀνεφάνη, Alterum ille extitiſſet lumen ciuitatis.
Ἀναφαίρετος. ου. ὁ, ἡ. qui nequit auferri, irreuocabilis. Ἀναφαίρετα κτήματα, ſtabilia bona, quæq́ auferri non poſſunt.
Ἀναφαλαντίας. ου. ὁ. caluus, recaluaſter.
Ἀναφαλαντίασις. ιος. ἡ. caluicium in ſupercilijs, quemadmodum φαλακρότης in capite. Gaza ſalitium interpretatur, ſed antiſper dum melius inuenerit.
Ἀναφανδόν. manifeſte.
Ἀναφαντίασις. ἡ. ſalitium, Theod.
Ἀναφαντὰ. καὶ
Ἀναφανδόν. palam. clarè, apertè.
Ἀναφέρεσθαι. ſurſum ferri, ſurſum attrahi, emergere, exiſtere.
Ἀναφέρω. refero, ſed hoc uarie, ut apud Herodot. ἀνέφερε γοῦν ἐς Αἰνείαν τὴν Ἀφροδίτης τὴν τοῦ γένους διαδοχὴν, Aiebat ſe oriundum ab Aenea. Et ἀναφέρειν πρὸς τὴν σύγκλητον, referre ad ſenatum, uel in conſultationem ponere. Et ἀναφέρειν τὴν αἰτίαν ἐπ᾽ ἄλλον, recuſare, exceptione crimen ſummouere, referre, & reijcere crimen in alium, ut ſolent qui excuſant, Demoſth. Sic etiam referre quæſtionē. Item pro reducere, ἀνάγειν. Item ꝑ inferre & cōportare, ut ἀναφέρειν εἰς τὴν ἀκρόπολιν. Item ſubuehere, ſuſtollere, tollere, ſubuolare, in altū tollere. Lucia. ἀναφερομένην κνίσαν uocat nidorē in aëra ſurgentem ac ſubuolantem. Item impedire, non ſuſtinere. Item conferre in mediū quaſiq́ in cumulum. Εἰς τὸν οἶνον ἀναφέρειν, uino imputare. Reſipiſcere apud Lucian. in Pſeud. Ἐπεὶ δὲ ἤδη πολλοὶ τῶν νοῦν ἐχόντων, ὥσπερ καὶ ἐκ μέθης βαθείας ἀναφέροντες. Ἀναφέρειν εὐχὰς, ſuſcipere uota. Bud. Cō.
Ἀναφής. inquietus.
Ἀναφίεστος. ἄμαχος.
Ἀναφθέγγεται χρησμοὺς. dare reſponſa. Plutarch. in Theſeo de Sibylla.
Ἀνάφθονος. ου. ὁ. copioſus.
Ἀναφλᾶν. impudicum eſſe, turpiter laſciuire, τὸ μαλάσσειν τὰ αἰδοῖα, mollius genitalia tractare, maſturbatorem agere.
Ἀναφλασμὸς. οῦ. ὁ. res uenerea. Cal. lib. 8. cap. 12.
Ἀναφλέγω. comburo.
Ἀναφλύστιος. ου ὁ. maſturbator.
Ἀναφλύστιοι. populus Antiochenſis.
Ἀναφλύω. μ. ύσω. ebullio.
Ἀναφοιβάσας. ἀνακαθάρας.
Ἀναφοιτᾶν εἰς Ἴδην. repetere Idam, ſæpe (ire.
Ἀναφορὰ. ᾶς. ἡ. ſubſidium. Demoſth. ὑπελείπετο δὲ αὐτῶν ἕκαστος ἑαυτῷ ἅμα τὴν φυγὴν, ἅμα δ᾽ ἔτι γένοιτο ἀναφορὰν. Interdum idem quod ἀποφορὰ authore Ammon. à quo tamen mox diſtinguit. Interdū emerſio, ſurſū uerſus latio, ſubuectio. Interdum relatio criminis, ius referendæ quæſtionis in aliū quempiam, quàm cū quo iudicium prius agitatum eſt. Recurſus ſaluus à forenſibus dicitur, hoc eſt, actio ſubſidiaria et reiecta in

alium, ius referendi controuerſiam, non uictori, ſed alij. Vocatur etiã ἀναφορὰ uel ἐπαναφορὰ ea pars cœli, quæ triginta partibus ab horoſcopo diſtat, in ſecundo ſigno exiſtens ab eo, in quo horoſcopus inchoatur, quaſi pars iamiam emerſura. Euaporatio apud Athenæ.

Ἀναφορεὺς. έος. ὁ. uectis.

Ἀναφορικός. οῦ. ὁ. relatiuus.

Ἀναφορικοί. qui ægrè ſordes è pectore extuſſiunt.

Ἀνάφορον. ου. τὸ. ἀμφίκοιλον, ἀμφίκυρτον, lignum utrinq; cauum, quo onera geſtantur: inſtrumentum quo aliquid portatur ac ſurſum à terra tenetur, cuiuſmodi eſt, quo mulieres in quibuſdam locis aquam à flumine geſtitant. Ariſtoph. Ran. μεταβαλλόμενος τἀνάφορον, ὅτι χιλιάζειν. Cal. li. 9. c. 3.

Ἀναφρά⸗ξας. αντος. ὁ. ſetis horrens.

Ἀναφροδισία. inuenuſtas.

Ἀναφρόδιτος. ου. ὁ, ἡ. Veneris expers, aduerſa Venere natus.

Ἀναφρονέω. μ. ήσω. reſipiſco.

Ἀναφύομαι. renaſcor.

Ἀναφύρω. miſceo, ſubigo. Actiu.

Ἀναφύσημα. τος. τὸ. euaporatio.

Ἀναφυσιάω. morior.

Ἀναφυσάω. μ. ήσω. inflo. Actiu.

Ἀναφύω. μ. ύσω. exurgo, renaſcor.

Ἀναφωνέω. μ. ήσω. exclamo. Neutr.

Ἀναχάζομαι. μ. σομαι. καὶ

Ἀναχάζω. μ. σω. cedo, retrocedo, iter inhibeo uel greſſum.

Ἀναχαίνω. ἀναξαίνω.

Ἀναχαιτίζω. μ. σω. cohibeo, refreno, impedio, detineo, coërceo, diſſuadeo.

Ἀναχάνειν, καὶ

Ἀναχάσκειν. hiare.

Ἀναχαύνω. reſoluo.

Ἀναχελίσσομαι. expectoro, interprete Hermol.

Ἀναχλιαίνεσθαι. ἀναξηραίνεσθαι.

Ἀναχοαί. πόροι.

Ἀναχρέμπτω. ἀναλαμβάνω. ſcreo.

Ἀναχρώννυμι. μ. σω. καὶ

Ἀναχρωννύω. ungo. Actiuum.

Ἀνάχρωσις. infectio.

Ἀνάχυσις. ἡ. mollities, laſciuia.

Ἀναχωρέω. μ. ήσω. reuertor, ſecedo.

Ἀναχώρησις. ſeceſſus, dilatio.

Ἀναχωρίζω. facio reuerti, aut ſecedere.

Ἀναχωρίτης. ου. ὁ. anachorita, qui in ſolitudinem, aut aliò quopiam ſecedit.

Ἀναψάω. μ. ήσω. frico.

Ἀνάψυξις. εως. καὶ

Ἀναψυχή. ῆς. ἡ. refrigerium.

Ἀναψύχω. μ. ξω, reſpiro, refrigero, refocillo, ἀνακτᾶσθαι ψυχὴν ἤδη κινδυνεύουσαν, τὸν λειποθυμοῦντα ἀναφέρειν. Actiu.

Ἁνδάνον. ου. τὸ. placitum.

Ἁνδάνω. placeo. Neutrum.

Ἀνδειράδες. πρασιαὶ, ὄχθοι ταφρώδεις.

Ἄνδηρα. flores, τὰ ἐν ταῖς αἱμασιαῖς ἄνθη, littora amnium.

Ἄνδηρον. ου. τὸ. pectuſculum manus.

Ἀνδίκτης. ου. ὁ. genus laquei, παρὰ τὸ δίκειν, τὸ βάλλειν.

Ἄνδιτον. ου. articulus.

Ἄνδιχα. bifariam, dupliciter.

Ἀνδοκάσθαι. ἐκ διαδοχῆς, Heſych.

Ἄνδρα γενέσθαι. maiorem annis fieri, quo tempore rationem repoſcebant, et reliqua tutelæ adminiſtratæ. Bud. Com.

Ἀνδραγαθέω. uiriliter ago, fortem & bonum uirum præſto, probitate utor.

Ἀνδραγάθημα. τος. τὸ. ſtrenuitas, uirilitas, ſtrenuè factum.

Ἀνδραγαθία. ας. ἡ. idem.

Ἀνδραγαθίζομαι. μ. ίσομαι. liberaliter ago.

Ἀνδράγρια. τὰ. ſpolia mortuis detracta. Sic etiam βοάγρια, ζωάγρια, μοιχάγρια, dicuntur.

Ἄνδραγχος. ου. ὁ. uel ἄνδραχος. δήμιος, carnifex, lictor.

Ἀνδρακὰς. uiritim, κατ᾽ ἄνδρα.

Ἀνδραποδιστής. ἀνδροπράτης.

Ἀνδραποδίζομαι. mācipio capio. Plut. in Ant. metaphoricè dixit Gabinium ἐξηνδραποδισμένον κομιδῆ τοῖς μυρίοις ταλάντοις, id eſt magnopere captū ingenti pollicitatione Ptolemæi regis, & ueluti Ptolemæo mancipatum. Bud. Com.

Ἀνδραποδίζω. ſeruos capio.

Ἀνδραποδισμός. οῦ. ὁ. mancipatio.

Ἀνδραποδιστὴς. οῦ. ὁ. plagiarius, mango, fur mancipiarius.

Ἀνδραποδοκάπηλος. uenditor ſeruorum, uenalitiarius mancipiorum.

Ἀνδράποδον. ου. τὸ. mancipiū. ſunt enim ſerui tanquam pedes dominorū, qui capitis rationem habent.

Ἀνδραποδώδης. ſeruilis.

Ἀνδραποδωδία. ας. ἡ. ſeruilis turpitudo.

Ἀνδράριον. ου. τὸ. uirunculus.

Ἀνδράχθης. ου. ὁ, ἡ. grauis potentibus, ὁ δυνάμενος ἀνδράσιν ἄχθος ποιῆσαι. ἀνδραχθεῖς λίθοι, ἀνδρὸς βαρεῖς. Eraſ. Chil.

Ἀνδράχνη. ης. ἡ. portulaca.

Ἀνδρεία. ας. ἡ. uirilitas, uirilis ætas, fortitudo.

Ἀνδρειᾶται. cædis accuſatores.

Ἀνδρείκελος. ου. ὁ, ἡ. uiro ſimilis, μίγμα τῶν ζωγράφων ὃ καλεῖται χρωμάτων κρᾶσις.

Ἀνδρεῖον. τὸ. uirile robur.

Ἀνδρεῖος. ου. ὁ. uirilis, magnanimus.

Ἀνδρεῶνες porticus.

Ἀνδρεράστρια. ας. ἡ. uirorum amans.

Ἀνδρεύμενος. ὁ. uir factus.

Ἀνδρία. ας. ἡ. ætas uirilis.

Ἀνδριαντίσκος. ου. ὁ. paruū ſimulacrum.

Ἀνδριαντοποιεῖν. ſtatuas effingere.

Ἀνδριαντοποιητική. ῆς. ἡ. ars faciēdarum ſtatuarum.

Ἀνδριαντοποιία. ἡ. ſtatuarū artificium.

Ἀνδριαντοποιός. οῦ. ὁ. ſtatuarius.

Ἀνδριὰς. άντος. ὁ. ſtatua, maxime uiri.

Ἀνδρίζομαι. μ. σομαι. καὶ

Ἀνδρίζω. uiriliter ago, nauo, ἀνδραγαθῶ.

Ἀνδριζόμενοι. οἱ. fortes.

Ἀνδρείκελος. purpuriſſum. Hermol. in Plin.

Ἀνδρικός. οῦ. ὁ. uirilis.

Ἀνδρηλατέω. μ. ήσω. uirū expello. Neut.

Ἀνδριστί. uiriliter.

Ἀνδρείτομαι. accedo ad ſtatum & robur uirile.

Ἀνδριφόντης. ου. ὁ. homicida.

Ἀνδροᾶ οὐδ᾽ ἀκαρῆ παρόντος. ne momento quidem.

Ἀνδρόβασμος. στενὸς ὁδός.

Ἀνδροβόρος. ἀνθρωποφάγος.

Ἀνδρογενεία. ἡ κατὰ ἄνδρας διαδοχὴ τοῦ γένους.

Ἀνδρογύναι appellabantur populi quidam in Aphrica, utriuſq; naturæ, inter ſe uicibus coëuntes, quibus dextra mamma uirilis erat, ſiniſtra uerò muliebris. Plin. lib. 8.

Ἀνδρόγυνος. qui utrumq; habet ſexum, fœminæ & maſculi. Huiuſmodi genuit Venus compreſſa à Mercurio, qui Ἑρμαφρόδιτος appellatur. In his (inquit Auguſtinus) ſic uterque ſexus apparet, ut ex quo potius debeāt accipere nomen, incertum ſit.

Ἀνδροδάμας. ὁ. gemma, ſic dicta quòd impetus hominum domet. Plin.

Ἀνδροδέστεροι. οἱ. uiriliores.

Ἀνδροδεῖσα. ἡ. quæ cum uiro conſuetudinem habuit.

Ἀνδροκάπηλος. μεταβολεὺς ἀνδραπόδων.

Ἀνδροκίβαλος. peruerſus, uerſipellis.

Ἀνδροκμῆτος. à uiro factus, uel in quo uir iacet, ſepulchrum.

Ἀνδροκτασία

Ἀνδροκτασία. ας. ἡ. cædes.

Ἀνδροκτόνοι. αἱ. mariticidæ.

Ἀνδρολήμη. ἀνδρὸς ἴχνος λῆμα.

Ἀνδροληψία. ἡ. καὶ

Ἀνδρολήψιον. τό. quid ſit Bud. explicat in annot. poſt. Moris (inquit) antiquiſsimi fuit, ut qui cædem perpetraſſent, ſi cum in externam urbem profugiſſent, ad pœnā expoſiti, non dederentur ijs, ad quos facinus admiſſum pertinebat, ipſis ut permitteretur iniuriam paſsis pignerandi poteſtas, quam ἀνδροληψίαν, & neutro genere ἀνδρολήψιον Græci uocant.

Ἀνδρολογία. uirorum delectus.

Ἀνδρολογίζω. uiritim deligo.

Ἀνδρολογῶ. milites conquiro, delectum habeo.

Ἀνδρομαῖος. ου. ὁ. humanus, uiros occidens.

Ἀνδρομανὴς. έος. ὁ, ἡ. inſaniens.

Ἄνδρομας, uocare ſolēt aurū illud quod appellant Democritij alcumiſtæ peculiatum. Hermol. in Plin. lib. 26. cap. 22.

Ἀνδρόμεος. ου. ὁ. uirilis.

Ἀνδρομήκης. εος. ὁ, ἡ. ad ſtaturā uiri factus.

Ἀνδρωνῖτις. ιτιδος. ἡ. locus in domo, ubi ſoli uiri habitant: ſicut γυναικωνῖτις, ubi ſolæ mulieres. Vitru. lib. 6. cap. 10. dictas ait ἀνδρωνίτιδας, quòd in eis uiri ſine interpellationibus mulierum uerſentur.

Ἀνδρόπαις. puer uirilitatem præ ſe ferens, puer qui iam ad uirilē ætatem tendit.

Ἀνδροπλήθεια. hominum conuentus.

Ἀνδραποδισμὸς τῆς πόλεως. excidium ciuitatis.

Ἀνδροποιός. οῦ. ὁ. uiros faciens.

Ἀνδραποδώδης. εος. ου. ὁ. ſeruilis, mancipium uile.

Ἀνδρὸς δυναμική. uiripotens.

Ἀνδροσάκες. herba eſt amara tenues cirros ſine folijs habens.

Ἀνδρότης. ητος. ἡ. ἀνδρεία, uirilitas, fortitudo.

Ἀνδροῦμαι. uir ſum, & nihil puerile præ me fero.

Ἀνδροφονία. ας. ἡ. homicidium.

Ἀνδροφόνος. ου. ὁ. homicida.

Ἀνδρυάλα. ἡ. andryala ex holerum genere, Theodor.

Ἀνδρειότατος. ου. ὁ. fortiſsimus.

Ἀνδρώδης. εος. ὁ, ἡ. fortis, uirilis.

Ἀνδρωδῶς. uiriliter.

Ἀνδρωθεὶς, καὶ εἰς ἄνδρας ἐγγραφεὶς, maior factus, adoleſcens qui iam tutelæ ſuæ permittebatur, qui Romanis uirilem etiam togam ſumpſiſſe dicebatur. Bud. Com.

Ἀνδρών. ῶνος. ὁ. locus ubi uiri uerſantur. Ἀνδρῶνας οἴκους uocabant ubi conuiuia uirilia ſolent eſſe, quòd eò mulieres non accederent. Vitru. lib. 6. cap. 10.

Ἀνδρώσασθαι. coire.

Ἀνδρεότης. uirtus, robur.

Ἀνδρῷος. ου. ὁ. uirilis.

Ἀνεπιβούλευτος. ου. ὁ. inſidiabilis, ἀνεπιβούλευτος.

Ἀνεγγυῶ. fideiubeo. Neutrum.

Ἀνέγγυος. illegitimus, illocabilis, indotabilis, ἄπιστος, Heſych.

Ἀνέγνωτος. ου. ὁ. ſcibilis.

Ἀνέγκλητος. ου. ὁ, ἡ. crimine uacans, in quem nullum crimen iure poſsis impingere, qui nihil admiſit ob quod in ius uocari debeat, cuiuſmodi Cato fuit, qui toties accuſatus, ſemper abſolutus eſt. A uerbo ἐγκαλεῖν, quod in ius uocare ſignificat. Vnde,

Ἀνέγκλητον διαγίνεσθαι. degere ſine crimine. &

Ἀνεγκλήτως. inculpatè, ut ἀνεγκλήτως ζῆν, pro ἀνέγκλητος.

Ἀνέγκυος. ου. inepta partui.
Ἀνεγκωμίαστος. ου. ὁ. illaudatus.
Ἀνέγερτον: ἀνυπόστροφον.
Ἀνέγρομαι. exurgo, expergiſcor, pro ἀνεγείρομαι.
Ἀνεγχώρητον. ἀμήχανον.
Ἀνένδεκτον. impoſsibile.
Ἀνέδην, pro ἀναίδην. nullo pudore, improbè, temerè, propalam, nullo diſcrimine, paſsim, improhibitè.
Ἀνείργω. cohibeo, os operio, reprimo.
Ἀνέζω. μ. σω. facio ſedere. Neutrum.
Ἀνέηκα. emiſi, genui, perſuaſi.
Ἀνεθείς. ἐντος. abſolutus, uenia donatus.
Ἀνεθέλητος. ου. ὁ. inuoluntarius.
Ἄνει. tanquam.
Ἀνείδεος. ου. ὁ. forma carens.
Ἀνειδωλοποιούμενος. ου. ὁ. effingens ſimulacra.
Ἀνείθη. requieuerat.
Ἀνείκασι ἐπιθυμίαι. deferbuerunt cupiditates.
Ἀνείκαστος. ου. ὁ, ἡ. incorporabilis.
Ἀνειλείθυια. ας. ἡ. Lucinæ expers, quæ nondum peperit, apud Euripid.
Ἀνεῖλεν. inimicè uſus eſt, occidit: uaticinatus eſt, apud Herodot.
Ἀνειλήμματα. στρόφοι.
Ἀνειλημμένος. fugitiuus, reprehenſus, retractus à Cicerone appellatur.
Ἀνείληπται. contractum eſt.
Ἀνειλήσαντες γραμματίδιον. qui aperuerunt literas.
Ἀνειληφὼς χαίτας. contractus crines, ut hi habent qui reticulis utuntur.
Ἀνείλοντο. reſpondebant. Ἀνείλεσθαι, συστρέφεσθαι, καὶ ἀλλήλους τοῖς δόρασι τύπτειν.
Ἀνειλοῦνται. uolutantur. συστρέφονται, εἰς τὸ ἄνω ἀνοῦνται.
Ἀνείμαθες. ἄφθονος, ἄπληρος.
Ἀνειμένος. ου. ὁ. particip. ab ἀνίημι. Negreus, diſſolutus, laxatus, remiſſus, tam in bonam quàm in malam partem. Gaza ex Cicer. ἀλλὰ μὴν ἀπρεπὴς ἐστιν ὁ τοῦ γέροντος λόγος, καὶ ἀνειμένος. Ἀνειμένος τῆς λειτουργίας, immunitatem conſecutus. Ἀνειμένος ἀὴρ, liquatus aër. Ἀνειμένος εἰς θράσος, ductus in elationem & audaciam.
Ἄνειμι. redeo, aſcendo, retrocedo.
Ἀνείμων. ονος. ὁ. nudus, ſine ueſte.
Ἀνεῖν. ἀναβαβαίζειν, ἀναπαύειν.
Ἀνεῖναι. omittere, tranſire.
Ἀνείπω. de alto dico, propriè per præconem declaro, pronuncio, publico. Reſpondeo apud Lucian. in Pſeud. τῷ δὲ ἀνεῖπεν ἔνδοθεν, ἐς κόρακας. Ἀνειπεῖν γνώμην, refellere decretum.
Ἀνείργω. μ. ξω. π. χα. prohibeo, religo, arceo, propello, & eum qui cœpit aliquid agere inhibeo. Ioſeph. lib. 4. ἀνείργειν τῷ λαῷ καταγγέλλων, Ferias populo denuncians. Ἀνείργεσθαι τῆς ἀπάτης, prohibere à fraude.
Ἀνεὶς. qui amiſit, & apud Euripid. aperuiſti.
Ἀνεῖσαι. ἐρευνῆσαι, ζητῆσαι, ἀνακρεμάσαι.
Ἀνεῖσθαι. ſolutum eſſe, relaxari.
Ἄνεισι τὸ φυτὸν ἀπὸ γῆς. ſuccreſcit, excreſcit.
Ἀνεισφόρος. ου. ὁ, ἡ. immunis.
Ἀνεῖται. diſſolutus eſt, id eſt mortuus eſt. Ἀνεῖται τῷ ἀπόλλωνι, dicatæ ſunt Apollini.
Ἀνέκαθεν. ab origine, iuxta ſuperiorem conſequentiam, à longe. Aduerb. & tam de loco, quàm de tempore dicitur.
Ἀνεκάς. deſuper.
Ἀνεκβίαστος. ου. ὁ, ἡ. inuiolatus.
Ἀνεκβιάστως. inuiolatè.
Ἀνεκδήμητος. ου. ὁ. qui non peregrinatur.
Ἀνεκδιήγητος. ου. ὁ, ἡ. inenarrabilis.

Ἀνεκδίκητος. ου. ὁ, ἡ. inultus.

Ἀνέκδοτος. ου. ὁ, ἡ. innupta, nondum elocata, non æditus Ciceroni ad Atticum.

Ἀνεκάλκιζον. exibat, proſiliebat. formatum à κίω, quod eo ſignificat.

Ἀνεκθέρμαντον. ου. quod calefieri non poteſt.

Ἀνεκλάλητος. ου. ὁ, ἡ. ineffabilis.

Ἀνέκλειπτος. ου. ὁ, ἡ. indeficiens.

Ἀνέκπληκτος. ου. ὁ. imperterritus.

Ἀνέκπλυτος. ου. ὁ, ἡ. illauabilis.

Ἀνέκραγον. uociferatus eſt.

Ἀνεκτός. οῦ. ὁ. tolerabilis, ab ἀνέχω, expectabilis. Matth. 11. τύρῳ καὶ σιδῶνι ἀνεκτότερον ἔσται ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως ἢ ὑμῖν, id eſt tolerabilius.

Ἀνέκφρατον. τό. non interpretabile.

Ἀνεκφώνητος. ου. ὁ, ἡ. ineffabilis.

Ἀνέλεγκτος. ου. ὁ, ἡ. irredargutus.

Ἀνελεήμων. ονος. ὁ, ἡ. immitis, immiſericors.

Ἀνελεῖν. occidiſſe. ab ἀναιρέω, deſtruere, eruere.

Ἀνελευσόμενος. aſcenſurus.

Ἀνέλικτος. ſine argumento.

Ἀνελευθερία. ας. ἡ. illiberalitas.

Ἀνελεύθερος. ου. ὁ, ἡ. illiberalis, ſictè agens, ſordidus.

Ἀνέλη. ης. ἡ. uſus.

Ἀνέλιγκτον. τό. rectè habens, ἀνέγκλητον.

Ἀνέλιξις. ιος. ἡ. orbis.

Ἀνελίσσω. uoluo, reuoluo.

Ἀνέλκομαι. μ. ξομαι. ſurſum feror.

Ἀνελκύω. ſurſum traho, attollo.

Ἀνέλκω. μ. ξω. π. χα. abſtraho.

Ἀνέλκωτος. ου. ὁ. inuulneratus.

Ἀνελμηπής. ιος. ὁ, ἡ. ſitum non redolens.

Ἀνελλιπής. ιος ὁ, ἡ. cui nihil detrahi poteſt, cui nil deeſt.

Ἀνελιπής. ὁ. claudus.

Ἀνέλομαι. tollo, capio, educo. Ἀνέλεσθαι τὰ παιδία, tollere infantes, ut Fauſtulus Romulum & Remum.

Ἀνελπίζω. deſpero.

Ἀνέλπιστος. ου. ὁ. deſperatus, inſperatus, de ſpe deiectus, & Atticè, qui non torquetur ſpe futurorum, ſed quietè fruitur præſentibus. Non ſperans, Thucyd. ἀνέλπιστοι ἐπιγενέσθαι τινά, Non ſuſpicantes uenire quempiam.

Ἀνελπίστως. præter ſpem.

Ἀνέλυτρα. τά. quibus pennæ nulla cruſta integuntur.

Ἀνελυτρόν. οῦ. ὁ, ἡ. detectus.

Ἀνέλω. φονεύω. interficio.

Ἀνέμβατος. ου. ὁ, ἡ. inacceſſus, auius.

Ἀνεμέσητον. τό. non dignum ob quod quis ſuccenſeat, uitio non uertendũ. Lucian. ἔφης γὰρ ἂν καὶ σὺ ἀνεμέσητον εἶν, Forſitan diceres & tu quoq;, uitio dandum non eſſe.

Ἀνεμέσητος. ου. ὁ, ἡ. carens inuidia.

Ἀνέμυητος. imperitus.

Ἀνεμίδιος. ου. ὁ. uanus, friuolus.

Ἀνέμιος. ου. ὁ. ſubuentaneus, ὑπηνέμιος.

Ἀνεμόεις. όεντος. ὁ. uentoſus.

Ἀνεμοκοῖται. qui uentos ſopiunt, cuiuſmodi fuiſſe Corinthi quidam commemorantur.

Ἄνεμος. ου. ὁ. uentus, leuis, inconſtans ut uentus.

Ἀνεμοσκέπης. à uento protegens, uentum arcens.

Ἀνεμοτρεφής. ιος. ὁ, ἡ. nutritus ad uentum, ſolidus, fortis.

Ἀνεμοφόρητον. ου τό. uentis diſiectum.

Ἀνεμόω. agito uentis, commoueo.

Ἀνεμποδίστως. aduerb. nullo negotio.

Ἀνέμπτωτος. ου. ὁ, ἡ. illabilis.

Ἀνεμώδης. εος. ὁ, ἡ. uentoſus.

Ἀνεμώκης. ὁ. uelox.

Ἀνεμώλιος. ου. ὁ. uentoſus, uanus. ab ἄνεμος & ὄλω, quaſi quod cum uento interit. Eraſ. Chil.

Ἀνεμώνη. ἡ. papaueris genus, cu-

ius flos ſpecie quidem roſam imitatur, cæterum nulla odoris gratia. paſſim naſcitur in agris. Vnde prouerbium, ῥόδον ἀνεμώνῃ συγκρίνεις, Roſam cum anemona confers.

Ἀνεμώρεια. oppidum Phocidi contermi num. Vnde

Ἀνεμωρειεύς. nomen gentile.

Ἀνεμώλια. μάταια, ἄκαιρα. Eraſ. Chil.

Ἀνεμῶτις. ιδος. ἡ. cognomen Mineruæ in Peloponneſi loco quodã, quòd moleſtum uentum ſedaret.

Ἀνενδεής. ἐος. ὁ, ἡ. non indigens.

Ἀνενδεκτος. ου. ὁ, ἡ. impoſsibilis.

Ἀνενδοίαστος. ου. ὁ, ἡ. non dubius.

Ἀνενδοτος. ου. ὁ, ἡ. ſeuerus, nihil condonans.

Ἀνενδότως. bona fide ac citra ullum figmentum: quod etiam dicitur, ἀπηνικυβο..ςῶς, σπουδαίως, ἐπιεικῶς, quando fit aliquid non perfunctoriè nec translatiuè, ſed accuratè & enixè & toto opere. Bud. in Annot.

Ἀνενεγκεῖν. reducere, referre, reijcere, aſcendere, ut, ἐς τὸ κηρύκιον ἀνενέγκαι. Item reſpirare. Pauſan. ἔπειτα μεγάλοι πάλιν ἀνηνέχθη. Ἐκ νόσου ἀνενεγκεῖν, cõualeſcere. Ἐκ παραφροσύνης ἀνενεγκεῖν, reſipiſcere.

Ἀνενεγκὼν τὸν μῦθον εἰς ἀφανὲς, referens fabulam in occultum.

Ἀνενεγκάμενος. ου. ὁ. uictus.

Ἀνενεχθείς. ἐντος. ὁ, ἡ. relatus.

Ἀνενέργητος. ου. illaboratus, inutilis.

Ἀνενόχλητον. uacuitas moleſtiarum.

Ἀνενόχλητος. ου. ὁ, ἡ. uacuus ab omni moleſtia.

Ἀνέντες. οἱ. remittentes.

Ἀνεντευκτος. ου. ὁ, ἡ. inaffabilis, grauis moribus.

Ἀνεξάλειπτος. ου. ὁ. indelebilis, inexemptilis.

Ἀνεξέλεγκτος. qui crimine uacat, cuique nihil iure obijci poteſt, irreprehenſibilis, non examinatus.

Ἀνεξέλεγκτος φιλία. inuiolata, incorrupta amicitia.

Ἀνεξεπίμονον. τὸ μὴ ἐπιμεμενον.

Ἀνεξερεύνητος. ου. ὁ, ἡ. inſcrutabilis.

Ἀνεξέταστος. inexpenſus, inexcuſſus, inexaminatus.

Ἀνεξεύρετος ἀριθμός. numerus qui iniri non poteſt.

Ἀνεξικακία. clementia, patientia, malorum tolerantia.

Ἀνεξίκακος. ου. ὁ, ἡ. clemens, patiens, tolerans malorum. Ἀνεξίκακος φέρειν, æquo animo ferre.

Ἀνεξίτηλον. ἀδιάδηλον, μὴ ἔχον ἴξοδον.

Ἀνεξιχνίαστος. ου. inueſtigabilis.

Ἀνέξοδος. ἡ. ſine exitu, ἀνεξίτητος.

Ἀνέορτος σεβασμὸς θεῶν. incultus, incelebratus.

Ἄνεος. tacitus, ſine uoce.

Ἀνεοσμία. θάμβος.

Ἀνεπάγγελτος. non uocatus ad cœnam.

Ἀνεπαισθήτως. ſine ſenſu.

Ἀνεπαίσχυντος. ου. ὁ. inuerecundus, qui erubeſcere neſcit.

Ἀνεπαλλάκτα. τὰ. habentia dentes continuos. Bud. Com.

Ἀνεπανόρθωτος. inemendabilis.

Ἀνέπαφος. ου. ὁ. impalpabilis, irreprehenſibilis, quem attingere nequeas. ἀνέπαφος ὑποθήκη, dicitur pignus omni nexu ſolutum. Bud. Com.

Ἀνεπαφρόδιτος. ſine uenere, & gratia, inelegans.

Ἀνεπαχθής. ἐος. ὁ, ἡ. odio & inuidia carens, non moleſtus, alacer.

Ἀνεπαχθῶς. abſque inuidia.

Ἀνεπαχθῶς φέρειν. æquo animo ferre.

Ἀνεπηρέαστος. ου. ὁ, ἡ. inoffenſus.

Ἀνεπής. taciturnus.

Ἀνεπίβατος. ου. ὁ. inacceſſus.

Ἀνεπιβούλευτος. ου. ὁ, ἡ. inſidiabilis. ἄνευ ἐπιβουλῆς.

Ἀνεπίγραφος. ου. ὁ, ἡ. titulo carens.

Ἀνεπιδεεῖς. minime indigentes.

Ἀνεπίδηκτος. ου. ὁ. minime mordens.

Ἀνεπίδικος. ου. ὁ, ἡ. de cuius hæreditate nulla eſt inter cognatos controuerſia. Bud. Com.

Ἀνεπίδοτος. ου. ὁ. nihil proferens.

Ἀνεπιεικής. έος. ὁ, ἡ. durus, immitis, iniquus.

Ἀνεπιείκεια. ας. ἡ. durities, immanitas.

Ἀνεπίκαυτος. ου. ὁ, ἡ. aduſtione carens.

Ἀνεπικλήτως. citra accuſationem, Xenoph.

Ἀνεπικόριστος. ἀνύβριστος, ἄπιστος.

Ἀνεπίκοπος. μὴ ἐπιθυμῶν.

Ἀνεπικούρητος. ὁ. prouidētia deſtitutus.

Ἀνεπικρίνομαι. μ. οῦμαι. π. ιμαι. reſpondeo.

Ἀνεπίκριτος. ου. ὁ. imbecillis, qui neq; ſenſibili neq; intelligibili indicio utitur.

Ἀνεπιλήπτως. intrepidè.

Ἀνεπίληπτος. ου. ὁ, ἡ. incomprehenſibilis, irreprehenſibilis, inculpatus, qui reprehendi iure non poteſt, irreprehenſus. Ἀνεπίληπτος τοῖς τρόποις, irreprehenſus moribus. Ἀνεπίληπτος εἰμί σοι, non obnoxius ſum tuæ inuidiæ. Ἀνεπίληπτος τὸν βίον, inculpatæ uitæ. Ἀνεπίληπτος ἐξουσία, abſoluta poteſtas. Bud. Com.

Ἀνεπίληστος. ου. ὁ, ἡ. memorabilis, ſine obliuione, non abſconditus.

Ἀνεπιμέλητος. ου. ὁ. qui nullam curam habet.

Ἀνεπίμικτος ἀνθρώποις. nuper miſtus hominibus. Bud. Com.

Ἀνεπίμονος. ου. ὁ. intolerandus.

Ἀνεπίξεστος. ου. ὁ, ἡ. imperfectus.

Ἀνεπίπλαστος. ου. ὁ. nulla ſimulatione fucatus.

Ἀνεπίπλεκτος. ου. ὁ, ἡ. idem quod ἀνεπίμικτος, ἄμικτος.

Ἀνεπισήμαντος. ὁ. inglorius.

Ἀνεπισταθμεύτως. immunis ab hoſpitiȷs præbendis exercitui, uel principis commeatui, σταθμὸν μὴ δεχόμενος, ἤδη ἀγγαρείαν. Bud. Com.

Ἀνεπίστατον. ἀφύλακτον, ἀνάξιον.

Ἀνεπιστημονέστερος. ου. ὁ. indoctior, incredibilior.

Ἀνεπιστημοσύνη. ης. ἡ. inſcitia.

Ἀνεπιστήμων. ονος. ὁ, ἡ. indoctus, neſcius.

Ἀνεπιστρεφὴς τῶν ἀνθρωπίνων. non curās res humanas.

Ἀνεπίσχετος. ὁρμὴ, effrenatus impetus.

Ἀνεπίτακτος. nemine iubente aliquid agens, inuictus, fortis.

Ἀνεπιτεχνήτως. citra artē, ex induſtria.

Ἀνεπιτήδειος. ου. ὁ. inutilis, incōmodus.

Ἀνεπιτήδευτος. ἀφίλαυτος.

Ἀνεπιτήδειον. ου. τὸ. inhabilitas.

Ἀνεπιτίμητος. irreprehenſibilis.

Ἀνεπίφαντος. ου. ὁ, ἡ. diſsimulatus. Quintiliano, oratio remiſſa ac ſine oſtentatione, modeſta ſine ullo timore.

Ἀνεπίφθονος. ου. ὁ, ἡ. ab inuidia alienus, aut cui non inuidetur, paſsiuè.

Ἀνεπιχάδην. nihil cedendo.

Ἀνεπιχείρητός σοι. inſuperabilis abs te.

Ἀνεπιεικὲς. indecorum, non faciendū.

Ἀνεπόψιος. qui nō uidet, uel nō uidetur.

Ἀνέπτην. ἀόρ. deuolaui.

Ἀνέραστος. ου. ὁ, ἡ. inamabilis.

Ἀνέργαστον. non factum, infectum, incultum.

Ἀνέργαστος. ου. ὁ. non operans.

Ἀνερεθίζομαι. inſtigo.

Ἀνερείπω. μ. ψω. π. φα. dilanio.

Ἀνερείπομαι. ſeparor, inſumo.

Ἀνερευνάομαι. inueſtigo.

Ἀνερρήγνυντο. ἀνερρήγνυντο, irruperunt.

Ἀνερίναστος. ου. ὁ. μαλακὸς, ἄγονος, incaprificatus. Proprie de ficu cui non adhibiti ſunt ἐρινεοὶ, hoc eſt caprifici fru

ctus, ut ad maturitatem perueniat. Prouerbio dici ſolet in inutilem, & à quo nihil frugis expectandum ſit, de quo Eraſ.

Ἀνεριτίζομαι. *tumultuor.*

Ἀνερμάτιστος. ου. ὁ, ἡ. *fundo carens. unde* ἀνερμάτιστος γλῶττα, *nunquam finem faciens lingua.*

Ἀνέρομαι. *interrogo.* Depon.

Ἀνέρπω. μ. ψω. π. φα. *ſurſum ſerpo,* ἀνερπύω.

Ἀνεῤῥάγη πόλεμος. *erupit bellum.*

Ἀνέριστον. *ſine controuerſia.*

Ἀνερύειν. ἀποκόπτειν, λαιμοτομεῖν τὸν τράχηλον, *abſcindere, decollare, retrorſum flectere,* εἰς τοὐπίσω ἀνακλᾶν.

Ἀνεῤῥώγε. *reſciſſum eſt.*

Ἀνεῤῥωγὼς. ότος. ὁ. *apertus, hians, patens.* Bud. Com.

Ἀνεῤῥώσατο. *conualuit.*

Ἀνέρχομαι. *ſuperuenio, aſcendo.*

Ἄνες. *omitte, quieſce.*

Ἄνεσθαι. *auxiſſe, deſtruxiſſe.*

Ἀνέσαι. *perſuadere, incitare, leuare.*

Ἄνεσις. εως. *interdum accipitur in bonam partem pro requie, & etiã pro libertate loquendi, cum nullius habita ratione, rem ipſam dicimus. Interdum in malam partem pro licentia & immodica libertate: remiſſio, diſſolutio.* Bud. Com. *Aliquando ſpacium, dilatio.*

Ἀνέσπερος, ου. ὁ. *ueſpere carens.*

Ἀνέστη. *reſtituit.*

Ἀνεστηκότες. οἱ. *erecti.*

Ἀνεστήκω. *ad ſeditionẽ aut opus alquod ſolicito.* Ariſtides Panath. σκευαί- ουσ ἢ ἀνίστησιν. Dicitur, ἀνίστημι τόπον ἐπὶ ἔργον, & ἀνέστην ἐγὼ ἐπὶ τοῦτο. Ἀνέστησε, *depoſuit, remouit.* ἤγειρα ἀνάστατον ἐποίησα.

Ἀνεσθησία. ας. ἡ. *priuatio ſenſuum.*

Ἀνέστιος. *expers penatium, pauper, cui nihil quicquam eſt, & in certis uagatur ſedibus.* ἄοικος.

Ἀνέσφηλε. *reuixit, reualuit.*

Ἀνετάζομαι. μ. σομαι. *torqueor.*

Ἀνετάζω. *examino.* Actiuum.

Ἀνέταιρος. ου. ὁ. *qui nullos habet amicos.*

Ἀνέτειος. ου. ὁ. *remiſſus.*

Ἀνετικός. οῦ. ὁ. *cohibens.*

Ἄνετος. *deo cuipiam dicatus,* ἀνακείμενος θεῷ τινί. *Item remiſſus, indulgens, quietus, ut* ἄνετος γῆ. Bud. Com.

Ἀνέτως. *intenſe.*

Ἄνευ. *ſine.* Genit. *Poſtponitur aliquando caſibus, etiam apud oratores, ut* ὧν ἄνευ, *ſine quibus.* Ἄνευ τῶν πράξεων, *factis procul, ut uertit Gellius.* Ἄνευ τῶν μέτρων, *proſaica oratione.*

Ἀνευάσαι. εὐοιάσαι, *ouare, Baccho hymnum canere.*

Ἄνευθε. *ſeorſum, ſeparatim.*

Ἀνεύθετος. ου. ὁ. *non aptus.*

Ἀνευθυνία. ας. ἡ. *innocentia.*

Ἀνεύθυνος. ου. ὁ, ἡ. *ſine pœna, crimine carens, innocens, cui iure nihil obijci poteſt, non obnoxius, noxa ſolutus.* Bud. in Annot.

Ἀνεύθυνος, & ἀνυπεύθυνος *magiſtratus dicitur, qui cauſæ dicẽdæ aut immunis eſt, aut quouis modo eximitur: ut qui abolitionem apud Gallos à principe impetrauerunt.*

Ἀνεύρετος. ου. *non inuentus.*

Ἄνευρος. ου. ὁ, ἡ. *eneruis, imbecillis.*

Ἀνευρύνω. μ. υνῶ. *dilato.* Actiu.

Ἀνεύρισμα. *tumor arteriæ præcluſæ ex ſanguine et ſpiritu cauſam trahens. Fit autem cũ uulnerata arteria pellis non ſuperinducitur, ſed ſerpit iterum materia ac redit eodem.*

Ἀνευρίσκω. *reperio,* ἀνὰ *ornatus ſolum cauſa adiecto.*

Ἀνευφημέω. μ. ήσω. π. ηκα. *laudibus prædico, cum fauore recipio.* Ἀνευφή-

μησε, lamentatus eſt.

Ἀνεφάνη. extitit.

Ἀνέςαλτος. ἀψηλάφητος.

Ἀνέφελος. ου. ὁ, ἡ. nubibus carens, aut quod nulla nube occultari poſsit.

Ἀνέφικτον. incomprehenſibile, impoſſibile, inacceſſum.

Ἀνεφλέχθη τὴν ψυχήν. cōflagrāt animo.

Ἀνεφραγή. ῆς. ἡ. præſtructio.

Ἀνεφύη. enatus eſt.

Ἀνεχαίτισεν. euertit, impediuit, recalcitrauit. uide ἀναχαιτίζω.

Ἀνεχθέντος. ου. retracti.

Ἀνέχομαι. tolero, fero, obedio, ſuſtineo. Cum ſignificat ὑπομένω, genitiuum habet communiter, Atticè accuſatiuum: ſed pro ἀναβαστάζομαι datiuum: pro καταφρονῶ, genitiuum.

Ἀνέχω. conſurgo, tueor, ſuſtineo, ſupporto, extendo, eleuo, emineo, quietem habeo, prohibeo. Item τιμῶ, honoro, colo. Eurip. in Hecuba, τῆς μαντιπόλου βάκχης ἀνέχων λέκτρα, Vatis thalamos uenerans.

Ἀνεψιγνωσμένως. elaboratè.

Ἀνεψιά. ᾶς. conſobrina, patruelis.

Ἀνεψιαδῆ. filia conſobrini. (mi.

Ἀνεψιαδοῦς. filius conſobrini, uel amitini.

Ἀνεψιός. οῦ. ὁ. filius fratris mei, uel ſororis, cōſobrinus. ὁ πρὸς πατρὸς ἀνεψιός, amitinus, patruelis, agnatus.

Ἀνέω. aſcendo, facio creſcere. unde προσανεῖν.

Ἀνέῳγα. & Atticè ἀνέῳξα aperui, præteri. med. ab ἀνοίγω.

Ἀνέωνται, pro ἀνεῖνται, Atticè, ab ἀνίημι.

Ἄνεως. ω. ὁ. mutus, tacitus. ἄνεως ἦν, deliuit. Herodo.

Ἀνὴ. ἄνυσις, πρᾶξις, perfectio. factum.

Ἀνηβάω. μ. άσω. reiuueneſco, repubeſco.

Ἄνηβος. ου. impubes.

Ἀνηγεμόνευτον, uel ἀνηγεμονεύτως. ſine duce.

Ἀνηγορεύθη ὕπατοι. renunciati ſunt conſules.

Ἀνήδυστος. ου. ὁ, ἡ. iniucundus.

Ἀνήδυντος. ου. ὁ, ἡ. inſuauis.

Ἀνῇ. dimiſerit, καταλίπῃ, ἀφῇ, ut μηδέ σφεν ὕπνος ἀνῄη. tertia perſona eſt ſubiunctiui à uerbo ἀνίημι, ἐὰν ἀνῶ, ἀνῇ, & pleonaſmo ipſius η, ἀνήῃ.

Ἀνηθείη. familiaritas.

Ἄνηθον. ου. τό. anethum.

Ἀνηθοποίητος ου. ὁ. non moratus, citraque decorum, nequaquam formatis moribus. Bud. Com.

Ἀνῆκεν. oportet, perſuaſit, contigit, liberauit, quieuit.

Ἀνήκεστα. τά. nefanda.

Ἀνήκεστος. ου. ὁ, ἡ. immedicabilis, incurabilis. ab ἄκος.

Ἀνήκοντα. pertinentia, pertingentia, conuenientia.

Ἀνήκοος. ου. ὁ, ἡ. qui non nouit, qui ignorat. Dicitur etiam qui audire & auſcultare monenti non uult, imperitus, expers auditus. Bud. Com.

Ἀνηκουστήσας. non audiens.

Ἀνηκουστία. ας. ἡ. inobedientia.

Ἀνηκόως. ignauè, negligenter.

Ἀνήκω. aſcendo, ut ἐς τὰ πρῶτα ἀνήκειν, ad ſummum euadere: conuenio, contingo, attineo, referor, & ſpecto, porrigo, pertingo. Item ἀνήκει pro καθήκει, hoc eſt decet, conuenit, apud Antiphon. Ἀνήκουσιν quoque pro decedunt, moriuntur, apud Thucyd. Et Demoſth. ἀνήκοντες pro διαφέροντες, id eſt excellentes dixit, τοὺς μὲν ἐν τῷ λέγειν δυνάμει οὐχὶ τοσοῦτον ἀνήκοντας. Bud. Com.

Ἀνηλάλαξαν. acclamarunt.

Ἀνήλατος. indomitus, immorigerus.

Ἀνηλεής. ὠμός, οἰκτιστος, miſer, crudelis.

Ἀνηλεγής. ἀφρόντιστος, non curans, neglectus.

Ἀνήλιος. ου. ὁ, ἡ. opacus.
Ἀνήλιπος. ου. ὁ. non calceatus, ἀνυπόδητος. ἤλιψ γὰρ ὑπόδημα, παρὰ τὸ ἰλίπειν τὸν πόδα.
Ἀνήλυσις. ιος. ἡ. aſcenſus.
Ἀνήλωκα. perdidi, cõſumpſi, uel perdo, præteritũ pro præſenti, ab ἀναλίσκω.
Ἀνήμερος. ου. ὁ, ἡ. immitis, incultus.
Ἀνημιωβόλιον. ου. τὸ. ſemiobolus, hinc
Ἀνημιωβολιαῖον. τὸ. ſemiobolare, ualens precium ſemioboli, ſemicrudum, τὸ ἡμιωβόλου ἄξιον. Ariſtoph. Ranis. καὶ κρέα γε πρὸς τούτοις ἀνάβραστ' εἴκοσιν ἀνημιωβολιαῖα, ſcilicet κατέφαγεν: de Herculis uoracitate loquitur, quem præter ſedecim panes, carnes decoctas uiginti ſemiobolorũ deglutiſſe conqueritur. Alij legũt ἀνημιωβολιμαῖον.
Ἀνηνάσθαι. recuſaſſe, negaſſe. quære ἀναίνομαι.
Ἀνήνιος. liber, ſine freno, ſine triſtitia.
Ἀνήνοθε. florui.
Ἀνήνυτος. ου. ὁ, ἡ. inefficax.
Ἀνήνωρ. non uirilis.
Ἀνήξεις. natabis.
Ἀνήποιστον. intolerabile.
Ἀνῆπτον ἐς τὴν τύχην τὰ κατορθώματα, Retulit ad fortunã præclara facinora.
Ἀνῆπται. dicata ſunt, ut ἀνῆπται τῆς δρυὸς στέμματα, Suſpenſæ ſunt coronæ arbori.
Ἀνῆπτε ἑαυτὸν ἐς τὴν τύχην. Vendicabat ſeſe fortunæ. Plutarch.
Ἀνήκουστον. inauditum.
Ἀνήρ. ἀνέρος, καὶ ἀνδρός. uir, ſiue ſexum ſpectes, ſiue maritum, ſicut Latini. Pli. Viros auidiores Veneris hyeme, fœminas æſtate Heſiodus prodidit. Et terent. Tibi generum firmum, & filiæ inuenies uirum.
Ἀνήρετο. rogauit.
Ἀνήρυξε. ebuccinauit, euulgauit.
Ἀνηρηκότες ἔσεσθε. abſtuleritis, ſuſtuleritis.
Ἀνήρης. uirilis, incongruus.
Ἀνηριθμησάμην. enumeraui.
Ἀνήριθμος. ου. ὁ, ἡ. abiectus, uilis, qui in nullo habetur numero.
Ἀνηρίναστος. uide ἀνερίναστος.
Ἀνήριστος. ſine lite, ἀνέριστος.
Ἀνήροτος. ου. ὁ, ἡ. inaratus, ἀγεώργητος.
Ἄνηρος. innocuus.
Ἀνῆς. ab ἀνίημι.
Ἀνησίδωρος, uel ἀνησιδώρα. terræ epitheton, quaſi munera elargiens. δῶρον enim munus eſt.
Ἄνησιν. aſcendit. Ariſtoph. ἄνησιν καὶ ἀνέρχεται.
Ἄνησον. τὸ. aneſum herba.
Ἄνηστις. ieiunus, uel cõtrà. ὁ γεγευμένος.
Ἀνηυξήθη. auctus eſt.
Ἀνθαιροῦμαι. malo, potius eligo.
Ἀνθάμιλλος. ου. ὁ. æmulus.
Ἀνθάπτομαι. μ. ψομαι. aufero prius attingendo (ἀπὸ τοῦ ἅπτω) diripio, diſtraho, dilanio. Ariſtoph. Ranis, πλευμόνων τ' ἀνθάψεται.
Ἀνθηρός. οῦ. ὁ. floridus.
Ἀνθέκαστον. excontrario ſinguli.
Ἀνθεκτέον. inhærendum.
Ἀνθέλκομαι. καὶ
Ἀνθέλκω. μ. ξω. π. χα. ἀντισπάω, impedio, retraho, cõtraho, in diuerſa traho, ut cum duo contendunt, & conãtur inter ſe mutuò rem, de qua eſt contentio, ad ſe trahere, ut ferrum inter magnetem & adamantem Indicum. Herod. lib. 8. ἕκαστος πρὸς αὑτὸν τὴν δύναμιν ἀνθεῖλκεν.
Ἄνθεμα. ſaltatio quædam idiotarum erat, quam ſaltantes ſic ferè pronunciabant: Vbi nam mihi roſæ? ubi uiolæ? ubi apia pulchra?
Ἀνθέμιον. ου. τὸ. herba quædam, gith.
Ἀνθεμίς. ίδος. ἡ. ab aliquibus uocatur argemona, & quæ hodie uulgo chamomila

momila dicitur.

Ἀνθημόεις. όεντος. ὁ. floridus, uariatus. Et λίθος ἀνθημόεις, daidάλεος, ποικίλος, λαμπρὸς, ἀναθηματικός.

Ἄνθημον. τὸ. nigella. Theod. ῥόδον.

Ἀνθήμουσα. olim Samus dicebatur.

Ἀνθημάδης. ιος. ὁ. floridus, florens, ut λειμῶνες ἀνθημάδεις, prata roſida & florulenta.

Ἀνθηρεὼν. ῶνος. ὁ. mentum, locus ſub mento qui barba ueſtitur & effloreſcit. Sic dictus eſt à flore barbæ, quòd ibi maxime uigeat. Quandoq; de muliere dicitur per catachreſin.

Ἀθήρινος. ου. ὁ. herba eſt quam Græci ἀσφόδελον nominant, Latinorũ quidam haſtulam regiam.

Ἀνθέριξ. κος. ὁ. culmus, ariſta, uirgulta.

Ἀνθερίνη. ης. ἡ. idem.

Ἀνθεστήκω. repugno, reluctor.

Ἀνθεστήρια. ſic uniuerſim quidem uocari feſta Bacchi, priuatim uerò πιθοιγία, author eſt Apollodorus.

Ἀνθεστηριάδες. αἱ. nubiles.

Ἀνθεστηρίων. octauus anni menſis apud Atticos, Dionyſio dicatus, διὰ τὸ πλεῖστα τῶν ἐκ τῆς γῆς ἀνθεῖν τότε. Auguſtus apud Romanos eſt.

Ἀνθεσφόρια. τὰ. feſta Proſerpinæ, inde dicta, quòd eam Pluto legendis floribus occupatam, rapuerit. Cæl. lib. 14. cap. 20.

Ἀνθέω. ῶ. ήσω. π. ηκα. floreo.

Ἀνθηδὼν. όνος. ἡ. apes, παρὰ τὸ τὰ ἄνθη ἔδειν. Item urbis nomen Bœotiæ. Aliquando meſpili ſpecies. Theod.

Ἀνθήλη. ης. ἡ. paniculæ lanugo, uel in harundine.

Ἀνθήλιος. ου. ὁ. ἡ. ſoli oppoſitus, orienti ſoli obuerſus, luna.

Ἀνθίζω. μ. ήσω. π. ηκα. facio florere.

Ἀνθήλη. flores phlei.

Ἀνθήματα. exanthemata.

Ἀνθ' ἡμέρας. per totum diem.

Ἀνθήμερον. hodie.

Ἀνθηλίας. ὁ. caſeus recenter factus.

Ἀνθηδονοειδής. ὁ. gallica meſpili ſpecies, Theodor.

Ἀνθηρός. οῦ. ὁ. floridus. iucundus.

Ἄνθησις. ιος. ἡ. floritio.

Ἀνθίας. ſacer piſcis. qui & græcè ἱερὸς ἰχθύς.

Ἀνθινὸς. οῦ. ὁ. floridus, unde ἀνθινὸν μέλι, quod uere factũ eſt, quòd tantum ex floribus faui conſtruatur: ὡραῖον uero, quod æſtate.

Ἀνθιππασία. ας. ἡ. decurſio militaris. Bud. Com.

Ἀνθίσαμαι. inſurgo. Deponen.

Ἀνθίστημι. oppono, reſiſto, obijcio.

Ἀνθιστήρια. τὰ. floralia.

Ἀνθιστηριών. Athenienſibus menſis quidam appellabatur, quòd is plurimos flores progigneret. Philoſtratus & Macrobius Aprilem putant eſſe, at Gaza Nouembrẽ apud nos eſſe apertè oſtendit. In hoc feſta agebantur et cõuiuia liberiora, quẽadmodũ apud Romanos olim in Saturnalib. Sonat aũt quaſi dicas floralia. Vide prouerbiũ Foras Cares. alij ſcribũt ἀνθεστηριών.

Ἀνθίξεσθαι. καὶ

Ἀνθόνεσθαι. conſpergi foueriq; re aliqua humida, calidaq;.

Ἀνθοβολοῦντες. flores iacientes.

Ἀνθολκή. ῆς. ἡ. retractatio.

Ἄνθολκον. in contrarium uergens.

Ἀνθολογοῦμαι. flores decerpo, flores lego. Dicitur etiã ἀνθολογῶ, & ἀνθολῶ, Bud. Com.

Ἀνθόλογος. ου. ὁ, ἡ. florilegus.

Ἀνθολογόμενος. ὁ, ἡ. flores colligens, floribus uiuens.

Ἀνθομολογέω. ήσω. καὶ ἀνθομολογοῦμαι. conſtituo conuentum, pactum ineo, coram confiteor.

Ἀνθομολογοῦμαι χάριν. ago gratiam. Bud. Com.

Ἀνθοπωλεῖν. uinũ aut pharmaca uẽdere

Ἀνθορμεῖν. procinctis claſsibus præliũ inire.

Ἄνθος. εος. τὸ. flos. παρὰ τὸ ἄνω θεῖν ἐν τῷ αὐξάνεσθαι. Item florus auis, Theod.

Ἀνθοσμίας. ου. ὁ. uinum odoriferũ, uel à loco, uel ab uuæ ſpecie noie deducto.

Ἀνθ᾽ ὅτου pro ἀνθ᾽ ὧν. quare, cur, interrogatiuè. Et ſine interrogatione, quã obrem, qua de cauſa. οὐκ οἶδ᾽ ἀνθ᾽ ὅτου, Neſcio qua de cauſa, apud Gregor. ἀνθ᾽ οὗ τινος. Bud. Com.

Ἀνθοφόρος. ου. ὁ, ἡ. florifer.

Ἀνθοφοροῦσι. flores conuehunt.

Ἀνθρακόω. in carbones muto.

Ἀνθρακεύς. έος. ὁ. carbonarius.

Ἀνθρακιά. ᾶς. ἡ. καὶ

Ἀνθρακίς. ίδος. ὁ. pruna.

Ἀνθρακίας. ου. ὁ. ater ut carbonarius, & titionarij faciem habens. Bud. Com.

Ἀνθρακίζω. exuro, aſſo.

Ἀνθράκιον. tripodiũ, gẽma, caminus.

Ἀνθρακώδης. εος. ὁ, ἡ. rutilans ut carbo.

Ἀνθρακωθῇ. redigat in carbones, carbunculetur.

Ἄνθραξ. κος. ὁ. carbo. Aliquando carbunculus, et morbi & gẽmæ ſpecies.

Ἀνθρίσκω. κρύπτω, abſcondo.

Ἀνθρήνη. ης. ἡ. καὶ

Ἀνθρηνός. ὁ. crabro. (nũ

Ἀνθρήνιον. ου. τὸ. fauus apũ aut crabro:

Ἄνθρυσκα, flores. ἄγρια λάχανα, τὰ παραπλήσια ἀνήθοις.

Ἀνθρωπαρέσκεια. ας. ἡ. ſtudium placendi hominibus.

Ἀνθρωπάρεσκος. ου. ὁ. qui ſtudet placere hominibus.

Ἀνθρωπάριον. ου. τὸ. homunculus.

Ἀνθρωπῆ. ῆς. ἡ. hũana pellis, Herodoto.

Ἀνθρώπειος. ου. ὁ. humanus. ἀνθρωπείας ἡμέρας, nefaſtos Rhodij uocant, τὰς ἀποφράδας. (ago.

Ἀνθρωπίζω. hoies imitor, hominũ more

Ἀνθρωπικῶς. more hominum.

Ἀνθρώπινος. ὁ. ἀνθρώπειος. Thucyd. κατὰ τὸ ἀνθρώπινον, Vt ſunt res humanæ.

Ἀνθρωπινώτατον ζῶον. anial quod ad humanum maxime accedit ingenium. Sic Strabo ſimiam appellat. lib. ιϛ.

Ἀνθρωπίνως. humana uoce.

Ἀνθρωποβορῶ. μ. ήσω. π. ηκα. hoies uoro.

Ἀνθρωπόγλωττος. pſittacus.

Ἀνθρωποδιστής. οῦ. ὁ. captator ſeruorum, plagiarius.

Ἀνθρωποθυεῖν. hominem ſacrificare.

Ἀνθρωποποιΐα. hominum fictio.

Ἀνθρωποποιός. οῦ. ὁ. ſtatuarius.

Ἀνθρωπόλεθρος. ου. ὁ. homicida.

Ἀνθρωποπάθεια. ας. ἡ. humanus affectus.

Ἀνθρωποπαθῶς. humano affectu.

Ἀνθρωποπαθῶ. humanum quippiam patior, hoc eſt humano more afficior.

Ἄνθρωπος. ὁ. ἡ. homo. Socrates apud Plato. in Cratylo dici putat ἄνθρωπον quaſi ἀναθρῶν ἃ ὄπωπε, id eſt contemplans quæ uidit. Nam reliqua (inquit) animantia quæ uident non expendũt neq; conſiderant. Alij, quaſi ἄνω ῥέπον, id eſt ſurſum uergens.

Ἀνθρωπότης. ητος. ἡ. humanitas.

Ἀνθρωποφυής. natus ex hominibus.

Ἀνθύλλιον. herba, muris auricula.

Ἀνθυπάγω. recriminor.

Ἀνθυπατεύω. ago proconſulem.

Ἀνθύπατος. ου. ὁ. proconſul. (ſio

Ἀνθύπειξις. εως. ἡ. ex cõtraria parte impul

Ἀνθυπηρετῶ. ei qui mihi obſecutus eſt, operam uiciſsim nauo.

Ἀνθυπείκω. μ. ξω. π. χα. cedo.

Ἀνθυπόμνυσθαι. τὸ ἀναβάλλεσθαι δίκην, ἢ χρονίαν μεθ᾽ ὅρκου. (cio.

Ἀνθυποφέρω. p ſermonis exceptionẽ obij

Ἀνθυποφορά. ᾶς. ἡ. exceptio. opponitur obiectioni, figura, quam Quintil ſub-

ſectionem uocaſſe uidetur lib. 9.

Ἀνθυποκρίνομαι. contrà ſimulo. (μα.

Ἀνθυπούργησις, mutuũ officiũ, ἀντυπούργημα

Ἀνθ' ὧν. eo quòd, propterea quòd, idcirco quòd. Lucia. ἀπόδος ἀνθ' ὧν σοι διεπορθμευσάμην, Solue naulum.

Ἀνθωνέομαι. redimo, licitor. (ror.

Ἀνία. ας. ἡ. triſtitia, moleſtia, dolor, mœ

Ἀνιάζω. μ. άσω. π. ακα. triſtor, reſono.

Ἀνιάομαι, triſtor, diſcrucior, angor.

Ἀνιαρός. ᾶ. ὁ. triſtis, moleſtus.

Ἀνιαρῶς. triſtè, miſerè.

Ἀνίατος. ου. ὁ, ἡ. inſanabilis.

Ἀνιατρολόγητος à Vitruuio dicitur rationis medicinæ imperitus. Bud. in An.

Ἀνιάτως. incurabiliter, ſine remedio.

Ἀνίαχος. ου. ὁ. reſonans.

Ἀνιάχω. μ. ξω. π. χα. reſono, clamo.

Ἀνιάω. μ. άσω. π. ακα. triſtitiam infero, diſcrucior, doleo, moleſtè fero.

Ἀνιγροδέτης. coriarius.

Ἀνιγρός. ᾶ. ὁ. moleſtus, cõtriſtãs, ἀνιαρός.

Ἀνίδρυτος. ου. ὁ. ἀστήρικτος, ſine fundamẽto.

Ἀνιδρωτί. ſine ſudore. Eraſ. Chil.

Ἀνίεμαι. uocis paſsiuæ, ꝑmittor. Ariſt. in hac uoce actiuè uſurpauit pro ſubmitto uel reddo. Itẽ excorio. Odyſſ. κ. αἶγας ἀνιεμένους σιάλους θ' ἐνόντας ἐν αὐλῇ

Ἀνίερος. ου. ὁ. profanus, pollutus, βέβηλος, αἰσχρός.

Ἀνιερῶ. ſacrum facio.

Ἀνιέρωσις ἱεροῦ. dedicatio templi.

Ἀνίημι. μ. ήσω. π. ηκα. remitto, languidũ reddo, cuius contrarium eſt τὸ ἐπιτείνω. Item ἀφίημι, manu emitto, ut ἀνίημι τὸν δοῦλον. ſic ἀνίημι τὸν ἐνεχόμενον, libero debitorem, id eſt acceptũ fero debitũ. Interdũ relinquo. Remitto impetũ, ut canes in ueſtigiis nõ hærentes, ſed laſſeſcentes, & ueſtigationem deſerentes. Item licentiam permitto, ſolutè & ſine diſciplina habeo, ut herus nimiũ ſeruis indulgẽs: unde ἀνειμένος & ἀνιέμενος licenter agens & uagabundus. Interdũ in bo partẽ, ut ἀνειμένως ποιεῖσθαι τοὺς λόγους, ingenuè loqui & ſoluta libertate. Itẽ ſtimulo, urgeo, & acuo. Iſocr. τοῦτον ταῦρον τὸν ἀνιέντα, quod Latinè immittere dicitur à Tranquil. in Nero. ut feras in populũ immittere. Item emitto, ſubmitto, id eſt ἐκφύω, uel ſcatebram emitto. Itẽ perſuadeo, ſuppedito. Apud Galen. ꝑ liquefacio. Genit. & accuſ. Ἀνίημι τὸ πρόσωπον, exporrigo frontẽ & exhilaro. Ἀνίησι ἡ γῆ τὰ φυτὰ, ꝑ τὸ ἀναδίδωσι. Bud. Cõ.

Ἀνιηρέστερον. moleſtius, pro ἀνιηρότερον, metri cauſa.

Ἀνικᾶσθαι. haurire, ſoluere.

Ἀνίκητος. ου. ὁ. inuincibilis.

Ἀνικλάω. purgo, ἀνακαθαίρω.

Ἄνικμος. ου. ὁ. ſiccus, humore carens.

Ἀνίλεως. ω. ὁ, ἡ. immiſericors.

Ἀνίπτεσθαι. ἀπαξιοῦν, dedignari, deſpicere.

Ἀνίπαυμα. ατος. τὸ ἀνάβλεμμα, aſpectus.

Ἀνιμάω, καὶ ἀνιμάομαι. tollo, ſubueho, haurio aquã è puteo, ſurſum traho. παρὰ τὸ ἱμὰς, id eſt à loro dictum: uel quia ἱμονιὰ τὸ ἀντλητήριον, & ἱμητὴρ τὸ ἀντλητήρ. Lucian. ἀνιμάσθω ὁ ἰχθὺς, Extrahatur è mari.

Ἀνιόντα. aſcendentem.

Ἀνίβηος. ου. ὁ, ἡ. impubes.

Ἀνιππασία. ας. ἡ. & διππασία. equeſtre certamen, ἡ τῶν ἵππων ἅμιλλα.

Ἄνιππος. ου. ὁ, ἡ. equis carens. Interdũ de uia non penetrabili equo.

Ἀνιπτόπους. οδος. ὁ, ἡ. illotus pedes, q̃ propter puritatem nõ eget lotione.

Ἄνιπτος. ου. ὁ, ἡ. illotus.

Ἄνισον. inæquale, & aniſum herba.

Ἄνισος. ου. ὁ, ἡ. inæqualis.

Ἀνισότατος. ου. ὁ. iniquiſsimus.

Ἀνισοφυής. έος. ὁ, ἡ. diſſimilis.

Ἀνισόω. adæquo.

Ἀνίστημι.μ.ἥσω. exurgo,exorior,emergo. Item ſuſcito,exurgere facio, eleuo,erigo,reſtituo,reparo. Aliquãdo moueo,id eſt abeo,diſcedo,transfero,ut ἀναστὰς ἐκ τῆς καισαρείας, Ioſephus. ἀνίστησι ἐκ θεάτρου, ἀνίστημι ἀνθρώπους ἐκ τῶν πόλεων εἰς ὄρη. Aliquãdo magis ad rem bellicã refertur,ut ἀνίστησι τὸν στρατὸν, Mouit caſtra. Sic cum pro reſiſto ponitur,abigo,in fugam cõuerto,migrare cogo,ſedibus pello. Et pro deuaſto, euerto, ut πόλεις ἐκ βάθρων ἀναστήσας, Vrbes funditus euertens. Ἀνίσαμαι quoq; in paſſiua uoce eadem fere ſignificatione eſt. Ioſeph. li. 2. ἀνίσαται νικόλαος ὑπὲρ ἀρχελάου. Halica. li. 5. ἐπὶ τοῖς ποσὶ ὀπισθίοις, ἀνίσανται, In pedes poſteriores reijciuntur. Ἀνιστάμενος κόνιν ἐκ τ̃ ποδόματος, Excitans puluerẽ ſuo curſu.

Ἀνιστορησία. hiſtoriarum imperitia.

Ἀνιστόρητος. ου. ὁ. cuius nulla in hiſtorijs memoria.

Ἀνιστροφή.ῆς.ἡ.conuerſio,& ut ita dixerim, conuertibilitas.

Ἀνίσχαλος,uel ἀνίσχαδος.ſterilis,non præbens lac.

Ἀνίσχια.τὰ. quæ clunium tumore uacãt, cuiuſmodi aues ſunt.

Ἀνίσχω.orior,aborior. Et Hom. Ilia. ψ. cohibeo animum.

Ἀνιχνευτής. ου. ὁ. perueſtigator. (ων.

Ἀνιχνεύω.ingro,inueſtigo,ἀναζητῶ τὰ ἴχ-

Ἀνίψανος. ἀβλαβὴς, innocuus. (ſcens.

Ἀνιχθείς. ῳντος.ὁ,ἡ. ad ſe reuerſus,reſipi-

Ἀννιβιακὸς λόγος. Annibalis ſententia.

Ἀννιβίζω. ſequor parteis Annibalis.

Ἀννίς.ἡ. auia.

Ἄννος. linum agreſte.

Ἀννωδῶς.molliter.

Ἀνοδία.ας.ἡ.locus inuius. Aliquando aduerb. accipitur in datiuo.

Ἄνοδμος.ου. ὁ,ἡ. odore carens.

Ἄνοδος.ου.ἡ.aſcẽſus,locus inuius,& difficilis acceſſu,ἀδιέξοδος. Opponitur

Ἀνόδους.οντος.ὁ.edentulus. (εὐόδῳ.

Ἀνώδυνα.τὰ.quæ leuationẽ doloris ſomnũ accerſendo molliũt. Herm. in Plin.

Ἀνοδύρομαι. eiulor. Depon.

Ἀνοήμων.ονος. imprudens,ſtolidus.

Ἀνοησία.ας.ἡ.ruditas,inſipientia.

Ἀνοηταίνω.inſipiens ſum, μωραίνω.

Ἀνόητος.ου.ὁ,ἡ. fatuus, rudis, abſurdus, qui neq; intelligit, neq; intelligitur, qui nihil quicquã intelligit: ἄφρων autem rectiora intelligit quidẽ ſed non

Ἀνοήτως.inſipienter. (facit.

Ἀνόθευτος.germanus,non fictus.

Ἀνόθηρος.piger.

Ἄνοια.ας.ἡ.dementia.

Ἀνοιγνύω.μ.ξω.π.χα.κὰὶ

Ἀνοίγω.μ.ξω.π.χα.ἀορ.α.ἀνέῳξα Attice. aperio. Lucia. οὐκ ἀνεῳγμένοις τοῖς ὀφθαλμοῖς ὁρᾷς; An nõ uides apertis oculis? Itẽ exiſto,emergo,prodeo. Gaza ex Cic. ἀνέῳγεν ὁ καλούμενος ὀφθαλμὸς,de uitibus loquẽs,è quibus ineunte uere gemmæ emergunt.

Ἀνοιδέω.μ.ήσω.π.ηκα.tumeo.

Ἀνοίδησις.ιος.ἡ.tumor.

Ἀνοίκειος.inconueniens.

Ἀνοίκητος.ου.ὁ.inhabitabilis.

Ἀνοικίζομαι.μ.σομαι. migro.

Ἀνοικίζω.μ.ήσω.π.ηκα.inſtauro. Actiu.

Ἀνοικίσαι.funditus euertere.

Ἀνοικισμός. inſtauratio. Herodian. li. 2. ἔπεμψε δὲ καὶ χρήματα πλεῖστα εἰς ἀνοικισμὸν τῶν πόλεων.

Ἀνοικοδομέω.μ.ήσω.π.ηκα.reædifico.

Ἀνοικονόμητος.ου.ὁ,ἡ. prodigus,male diſpoſitus. Eſt & τὸ ἀνοικονόμητον uitiũ orationis Quintiliano.

Ἄνοικος.extorris, Herodoto.

Ἀνοικτὰ.apertè, σκληρῶς, ἀνηλεῶς.

Ἄνοικτος.ου.ὁ.immiſericors.

Ἀνοιμώζω.ingemiſco.

Ἀνοιμωτὶ,

Ἀνοιμωτί, uel ἀνοιμωκτί, ſine fletu.
Ἀνοίσω. refero.
Ἀνοκωχή. ῆς. ἡ. patientia, ἡ ἐπὶ τῶν ὅπλων ἀνοχώρησις, ut inquit Ammon.
Ἀνόλβιος. ου. ὁ. non beatus.
Ἄνολβος. ου. ὁ, ἡ. infelix, inops.
Ἀνολκὴ λίθων. ſublatio, attractio lapidũ
Ἀνολολύζω. cum clamore ploro, eiulo.
Ἄνομαι. perficior, annihilor.
Ἀνώμαλος. ου. ὁ, ἡ. inæqualis, aſper.
Ἀνομβρία. ας. ἡ. pluuiæ penuria.
Ἄνομβρος χώρα. regio ſine imbribus.
Ἀνομέω. μ. ήσω. π. ηκα. iniquè ago. Dicitur & ἀνομίζω.
Ἀνόμημα. ατος. τό. flagitium.
Ἀνομία. ας. ἡ. iniquitas, ſcelus, legum tranſgreſsio.
Ἀνομίλητος. ου. ὁ. inconuerſabilis, incomis, à mutua uitæ conſuetudine alienus.
Ἀνομοιόμερα. partes diſsimiliares.
Ἀνόμοιος. ου. ὁ, ἡ. diſsimilis.
Ἀνομοιότης. ητος. ἡ. diſsimilitudo.
Ἀνομοίωσις. ἡ. idem.
Ἀνομολογέομαι uoce paſsiua. fateor, aſſentior, cõcedo, conſtituo, id eſt quippiam ut confeſſum inter differentes pono. Plato in Sympoſ. ἵνα ἀνομολογησάμενος παρ' αὐτοῦ, οὕτως ἤδη λέγω, Vt cũ ab eo confeſsionem aſſenſionemq́; expreſſero, tum demum dicam. Bud. Com.
Ἀνομολογία. ας. ἡ. inæqualitas, diſſidentia.
Ἄνομος. ὁ, ἡ. iniquus, exlex.
Ἀνόνητος. ου. ὁ, ἡ. inutilis, futilis, iniucundus, expers. Ἀνόνητος χώρα, inutilis ad ſerendum.
Ἀνόπλοος. ου. renauigatio.
Ἄνοπλος. ου. ὁ, ἡ. inermis. Dicitur & ἄοπλος pro eodem apud Herodia.
Ἄνοπτος. inuiſibilis.
Ἀνοργάζειν. commouere, exilire.
Ἀνόργιαστος. non initiatus, ἀμύητος.

Ἀνόργανος. qui eſt ſine inſtrumento.
Ἀνορεξία. ας. ἡ. morbus cum omnia reſpuit ſtomachus, inappetentia, quæ nauſeam comitari ſolet.
Ἀνόρεκτος. cibum faſtidiens, cuius ſtomachus omnia reſpuit.
Ἀνόρεος. uirilis.
Ἀνορθοῦμαι. καὶ (actiuũ.
Ἀνορθόω. μ. ώσω. π. κα. corrigo, erigo.
Ἄνορμος. ου. ὁ, ἡ. habens malum portum. importuoſus.
Ἀνορούω. μ. ούσω. excito, exurgo, cum impetu ſurgo.
Ἀνορροπύγια. τά. quæ inter uolandum non reguntur cauda.
Ἀνορταλίζειν. σκιρτᾶν, παίζειν. propriè eſt auium alas iactantium, cum primũ iam uolare geſtiunt: ut cum pueros in ſublime tollimus, ut procul & altius diſſita conſpiciant. Inde pro altum ſubtiliterq́; ſapere, & credere antequam compertum habeamus, accipitur.
Ἀνορύσσω. μ. ύξω. π. υχα. refodio, effodio.
Ἀνόσιος. ου. ὁ, ἡ. impius, ſceleſtus, nefandus, iniquus, atrox, flagitioſus. ἀπὸ τοῦ α καὶ ὅσιος.
Ἀνοσιουργεῖν. impie agere.
Ἀνοσιουργία. ας. ἡ. impietas, opus impiũ.
Ἀνόστεος. ου. ὁ, ἡ. καὶ
Ἄνοσος. ου. ὁ, ἡ. ſalubris, morbo carens.
Ἀνόστεος. polypus piſcis, apud Heſiod.
Ἀνόστητος. ου. ὁ, ἡ. reditu carens.
Ἄνοτον. τό. factu facile.
Ἄνοστος. ου. ὁ, ἡ. ſine oſsibus.
Ἀνότιστον. τόν. carentem humore. Ruellius aſperginem non redolentem interpretatur.
Ἀνουθέτης. indoctus.
Ἀνουθέτητος. ου. ὁ. q̃ emendari non poteſt.
Ἄνους. ου. ὁ, ἡ. demens: & fluuij nomen in Pamphilia.
Ἀνούσιος. carens ſubſtantia.
Ἄνοσος. ου. ὁ, ἡ. incolumis, ἄνοσος.

Ἀνούταστος, ἢ ἀνούστατος.ου.ὁ,ἡ. impercuſſus, ἄτρωτος, μωρός.

Ἀνουτητί. ſine uulnere.

Ἀνόφελος.ου.ὁ,ἡ. carens nubibus. Pluta. νὺξ ἀνόφελος. (coit.

Ἀνόχευτος.ου.ὁ. expers coitus, qui non

Ἀνοχή.ῆς ἡ ſuſtentatio, tolerantia. Uẽ induciæ, feriæ à bello, quando hoſtes inter ſe ultrò citróq; commeant ex fœdere icto ob neceſſitatẽ quandam, ἡ ἐν πολέμῳ διά τινα χρείαν ἀναβολὴ κατὰ συνθήκην. Accipitur pro intermiſſione. Herodian. lib. 1. αὐτὸς δ' οὐδ' ἤγετο μηδεμίαν ἀνοχὴν ἀναπαύλης διαδοὺς μήτε ἑορταῖς, μήτε παιδιαῖς.

Ἀνοχλίζω. uecti ſubmoueo.

Ἀνοχλότατος.ου.ὁ. inoffenſiſſimus.

Ἀνοψία. obſoniorum penuria.

Ἄνοψος.ου.ὁ,ἡ. obſonio carens, elixus.

Ἄνπερ. ſi.

Ἄνπερ ἄλλο μή. niſi alioqui.

Ἄντα. coràm, cõtrà è regione, ἀντικρύ.

Ἀνταβάτης.ου.ὁ. pugnator, q clauſis oculis aduerſarium adoritur. uide Chil.

Ἀνταγοράζω.μ.σω.π.κα. permuto, emendo. (offero.

Ἀνταγορεύω. aduerſariũ me gero, liti me

Ἀνταγωνίζομαι.μ.ίσομαι. repugno.

Ἀνταγωνιστής.οῦ.ὁ. aduerſarius certamĩs.

Ἀνταγώνιστος.ου.ὁ. cui repugnari poteſt.

Ἀντάδεται. ἐναντιοῦται, contrariatur.

Ἀνταδικεῖν. ulciſci. (uerſarius.

Ἀνταῖος.ου.ὁ. contrarius, aduerſus, ad=

Ἀνταίρω.μ.αρῶ.π.κα. contendo, reluctor, contra eleuo, contradico. Plena locutio eſt ἀνταίρω τὰς χεῖρας pro reſiſto. Syneſ. οὐκ ἀνταίρουσι, ἀλλ' ἱκετεύουσι, Non reſiſtũt, ſed ſuppliciter deprecantur. Dicitur & ἀνταίρομαί σοι, quod athletarum eſt, cum ſurgunt pugnaturi, ſicq; uſus eſt Lucian. Legitur ἀνταείρομαι pro eodẽ apud Herodot. Item ἀνταιρόμενος, cõmiſſus, compoſitus, etiam in malam partẽ. Lucia. in Lapith. καὶ τὸ πρᾶγμα ὑπεργέλοιον ἦν, φιλόσοφος ἀνὴρ γελωτοποιῷ ἀνταιρόμενος καὶ παίων καὶ παιόμενος. Bud. Cõ.

Ἀντακολουθεῖν. ſequi.

Ἀντακούσονται. contrà uiciſſim audient.

Ἀνταλαλάζω. reclamo.

Ἀνταλλαγή. conuentio.

Ἀντάλλαγμα.ατος.τὸ. commutatio. Matthæus uſurpat pro eo, quo dato aliquid redimitur, precium, cap. 17. τί δώσει ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ;

Ἀνταλλάττομαι. καὶ

Ἀνταλλάττω.μ.ξω.π.χα. muto, permuto. Accipitur pro emo & uendo in utraq; lingua, quòd priſcorum commercia non moneta, ut nunc, ſed mutua rerum permutatione conſtabãt. Vide ſupra in ἀλλάττομαι.

Ἀντάμειψις.εως.ἡ. retributio.

Ἀνταμύνομαι. obſiſto.

Ἀντανάγομαι. obuiam eo, occurro.

Ἀνταναίρομαι. aufero, demolior.

Ἀντανακλάσεις.αἱ. refractiones.

Ἀντανάκλασις. motio reciproca, ut in ludo pilæ. Item figura quæ eſt eiuſdẽ uerbi contraria ſignificatio, apud Quintil. lib. 9.

Ἀντανακλᾶται. repercutitur.

Ἄντανδρος.ὁ. qui in alterius locum ſuccedit, quem Latini ſuccidaneum uocant. Vlpian. de adminiſt. tutorum: Nec patiuntur ſuccidaneos ſe eſſe alieni periculi. Vtitur & Plaut. in Epid. Dicitur etiam ὑποβολιμαῖος & ἀντάλλαγμα.

Ἀντανέψιοι. patrueles, ἀνεψιοί.

Ἀντάξιος.ου.ὁ,ἡ. qui alium æquiparat in dignitate, dignitate æqualis.

Ἀνταποδίδωμι.μ.δώσω.π.κα. retribuo, reddo. Actiu.

Ἀνταπόδομα.ατος.τὸ. καὶ

Ἀνταπόδοσις. εως. ἡ. retributio.
Ἀνταποδιδοὺς ὕβριν, ulciſcens iniuriam.
Ἀνταπόδοτον, uel ἀνανταπόδοτον. figura orationis Atticis familiaris, cum orationi aliquid deeſt, quod ſubaudire neceſſum eſt, ut ſententia perfecta ſit. ut ὅπως μὴ ποιήσῃς, intelligo σκόπει. Sic Lucæ. 13. de ficu. κἂν μὲν ποιήσῃ καρπὸν, εἰ δὲ μή γε, εἰς τὸ μέλλον ἐκκόψεις αὐτήν, Vbi ſubauditur in primo mẽbro ἐάσαι αὐτὴν, in hãc ſentẽtiã. Et ſiquidẽ fecerit fructũ, ſinas eam uiuere, ſin ſecus, in futurum ſuccicidas eam. Ariſtoph. in Pluto, κἂν μὴ ἀποφήνω μόνην ἀγαθῶν οὖσαν αἰτίαν ἐμὲ ὑμῖν, δι' ἐμέ τε ζῶντας ὑμᾶς. εἰ δὲ μή, ποιεῖτε τοῦθ' ὅτι γ' ἂν ὑμῖν δοκῇ, Atq; ſi oſtendero uobis me unam bonorum omniũ authorẽ eſſe, ac ꝑ me uiuere uos: ſin ſecus, facite id quod uobis uiſum fuerit. quo loco ſubauditur: ſinite me abire. Cic. aliquoties hoc ſchemate utitur. Eraſ. & Bud. in Annot.
Ἀνταποπαρδεῖν. oppedere. (res.
Ἀνταποσίμω ἀνακλάσεις. compono frago
Ἀνταποχή. ἡ. chirographus quo debitor fatetur debitum creditori, aut quo quis ſe obligat.
Ἀνταπωθῶ. relido. (ωσις.
Ἀνταπώθωσις. εως. ἡ. obliſus, aliàs ἀνταπ
Ἀνταρκέω. reſiſto. (lis.
Ἀνταρκτικὸς. οῦ. ὁ. urſino obuerſus, auſtra
Ἄνταρσις. εως. ἡ. coniuratio.
Ἀντάρτης. tyrannus.
Ἀντασπάζομαι. reſaluto. accuſ. iung.
Ἀντάσπαστοι. οἱ. ij quibus ſucceſſor mittitur, exauthorati. (luminis.
Ἀνταύγεια. ας. ἡ. reſplendentia, reſultus
Ἀνταυγέω. μ. ήσω. π. κα. ἀποστίλβω.
Ἀνταυγὴς. έος. ὁ, ἡ. relucẽs, cõtrà ſplẽdẽs
Ἀνταιρόμενοι ὅπλα. contra ferẽtes arma.
Ἀντάω. μ. ήσω. π. ηκα. obuio. ἀντιάζω.
Ἄντι. ſine.

Ἀντεγκαλεῖν. recriminando obijcere, in uicem petere.
Ἀντέγκλημα. ἀντεισαγωγὴ, contraria inſimulatio, quaſiq; criminis relatio. Eſt aũt defenſiõis genus, quãdo crimen cauſa facti tuemur. ſicq; appellatur, q̃a omnis noſtra defenſio cõſtat eius accuſatione quĩ uindicatur, qualis eſt defenſio Oreſtis, oratio Milonis: ut, occiſus eſt, ſed latro: excæcatus eſt, ſed raptor. Non diſsimile huic genus, quæ ἀντικατηγορία dicitur, authore Apollodoro. Bud. in Annot.
Ἄντεινον, extende, pro ἀνάτεινον.
Ἀντειπεῖν. contra dicere, refellere.
Ἀντειρόμενος. uiciſsim interrogans.
Ἀντειρωτήσας. αντος. ὁ. idem.
Ἀντεισφέρειν. legi la:æ legem contrariã ferre, et (ut Feſtus inquit) legem legi obrogare: quod etiam παρεισφέρειν dicitur, quaſi legem cum lege, & rogationem cũ rogatione cõponere. Nam εἰσφέρειν τὸν νόμον ſignificat legem ferre & rogare. Bud. in. Annot. & Cõ.
Ἀντεκδραμόντες. οἱ. contra excurrentes.
Ἀντεκπλέω. μ. εύσω. π. κα. exeo obuiam, contra nauigo nauigantibus.
Ἀντέκτισις. retributio. (Bud. Cõ.
Ἀντεκτείνω μὲ τόξοις, id eſt ὁμοιῶ, ἐξισῶ
Ἀντεκτίθημι. contrà exponere.
Ἀντεκτρέφομαι. inuicem nutrior.
Ἀντέλλω. pro ἀνατέλλω apud Herodot.
Ἀντεμβάλλω. rependo, uiciſsim repono.
Ἀντεμπλοκή. ῆς. ἡ. cõnexio. (Bud. Cõ.
Ἀντεναγωγὴ. ῆς. ἡ. compenſatio.
Ἀντενδείκνυμαι. contrarium iudico. uerbum eſt medicorum.
Ἀντεφόδαξις. eſt, ut ita dicam, obnunciatio, hoc eſt rei apparatæ diſcuſsio, conſilij capti & agitati diremptio, ut comitia olim dirimebantur obnũciatione augurum, & auſpicia occentu ſoricum. Bud. Com.

Ἀντενεργέω. reſiſto.
Ἀντεξάγω. contrà educo, oppono.
Ἀντεξετάζεσθαι. reluctari, opponere ſe, ad cauſam occurrere, iudicio ſe ſiſtere, ad iudiciũ adeſſe, liti ſe offerre. Vulgo hoc dicunt partem ſe gerere, quaſi aduerſarium gerere ſe. Ἀντεξετάζεσθαι ἑαυτὸν ἀμφισβητοῦντι, Negotio alieno ſe offerre. Bud. Com.
Ἀντεξετάζω. μ. σω. π. κα. comparo, expẽdo, aſsimilor, contrarium inquiro.
Ἀντεπείσοδον παρέχει. aditum uiciſsim præbet.
Ἀντεπεξέρχομαι. contrà inuado ad pugnam, procedo ex altera parte.
Ἀντεπεξῄεσαν. è conuerſo exierunt, aduerſus contendunt.
Ἀντεπιβαίνω. aduerſor, contrà aſcendo.
Ἀντεπιβουλεύω. inſidiantibus inſidior.
Ἀντεπιγράφω. reſcribo.
Ἀντεπιδείκνυμι. uiciſsim oſtendo.
Ἀντεπινοέω. μ. ήσω. π. ηκα. cõtrà cogito.
Ἀντεπινοήσαντες. contrà machinati ſunt.
Ἀντεπιστέλλω. reſcribo.
Ἀντεπιστρέφω. recurro.
Ἀντεπιχειρεῖν. occurrere, contrà inſtare.
Ἀντεράω. diuerſum cupio.
Ἀντεπιχείρησις. εως. ἡ. ex aduerſo aggreſſio.
Ἀντεραστής. οῦ. riualis.
Ἀντερείδω. μ. είσω. π. εικα. renitor, innitor, inhereo. Bud. Com.
Ἀντερείδων ἀσπίδα. admouens clypeũ.
Ἀντέρεισις. εως. ἡ. reuerberatio, reobluctatio.
Ἀντερετᾶν. cũ alio remigare. καὶ τὸν τοῦ ζυγοῦ καθεζόμενον ἐρέτην.
Ἀντερέτης. qui iuxta aliũ remigẽ ſedet, & remigat, cõtendens remigando.
Ἀντερέω. μ. ήσω. π. ηκα. reſpondeo.
Ἀντερις. ιδος. ἡ. obluctatio.
Ἀντέρεισμα. τὸ. ſedes, fundamentum.
Ἀντεστραμμένως. è conuerſo, aduerb.
Ἀντέρως. ωτος. ὁ. contrarius amor, amor mutuus, deus ἔρωτι contrarius, quem ex Venere & Marte natum dicũt, ut inquit Cic. de Nat. deo. li. 3.
Ἀντιάσαι. obuiare, ſupplicare.
Ἀντευεργετεῖν. reddere uices beneficij.
Ἀντεστιᾶν τοὺς ἀνθρώπους. præbere epulum hominibus inuicem.
Ἀντεφορμεῖν. ſtare in procinctu ad bellum nauale ineundum.
Ἀντέχομαι. uſurpo, amplector, uendico, acqro, mordicus retinere conor. τῶν βιβλίων ἀντέχεσθαι, libris adhærere.
Ἀντέχω. μ. ξω. reſiſto. Herodi. lib. 1. σωτήριον εἶναι ἐδόκει καὶ πρὸς τὴν τοῦ ἀέρος φθορὰν ἀντέχειν λέγεται: de Laurento oppido loquitur, quod ob laurorum copiam peſti non ita obnoxium eſſe dicebatur. Item ſaluo, ὑπομένω, ſuſtineo, perfero, perduro. Item ἐξαρκέω, ſufficio ad aliquam rem.
Ἀντιάδην. ſuppliciter, ἱκετευτικῶς.
Ἀντήλιος. uide ἀνθήλιος.
Ἄντην. coràm, palàm, è contrario.
Ἀντήρης. εος. ὁ, ἡ. contrà eleuans.
Ἀντῆρις. ἡ. θυρίς, feneſtra.
Ἀντήρετον. æquale, ἴσον. metaphora ab ijs, qui æquali repetitione remigant.
Ἀντήριζε. certabat, conflictus eſt.
Ἀντηρίς. lignũ uel pila ſtructurã inclinatam fulciens, tibicen Latinè dicitur. Sunt etiã ἀντηρείδες ſtructuræ lapideæ, ædificia editiora utrinq; fulciẽtes, q arcus obnitẽtes uulgò uocãtur. Sublica uertitur à Valla. Aliqui non ἀντηρὶς ſed ἀντήρεις in recto legũt, βαρυτόνως δὲ τῷ α: ſic Thucyd. Bud Com.
Ἀντέρρησις. εως. ἡ. cõtrouerſia, altercatio
Ἀντήσεις. ſupplicationes.
Ἀντηχοῦντες. reſonantes.
Ἀντί. pro, contrà. antiqui pro æquale uſurpabant, ut ἀντίθεος, ἀντίχαρ.
Ἀντιάσχην interpretatur Vlpian digeſt. de Aedil. ædicto, inueteratos fauciũ tumores, quiq; diſcuti non ualeant. quaſi

quaſi dicas, obluctans, obſiſtensq́ præfocatio.

Ἀντιάδες. αἱ. tonſillæ, παρίσθμια.

Ἀντιάζω. μ. σω. π. κα. obſto, oro, obuio, propitius fio.

Ἀντιάνειρα. uirago. Amazonum epitheton.

Ἀντιάνωρος. uiris reſiſtens, maſculus Homero.

Ἀντιὰς eſt ὄγκος σκιῤῥώδης τῶν παρισθμίων (ut inquit Aegineta lib. 3.) id eſt tumor durus tonſillarum. Idem lib. 6. Tonſillæ ſupra modum adauctæ, uorandi ſpirandiq́ meatus altrinſecus inſidentes, ἀντιάδες uocitatæ ſunt.

Ἀντιβαίνω. reſiſto, recalcitro.

Ἀντιβάλλω. repugno, confero, remitto.

Ἀντιβασιλεῖς. οἱ. interreges.

Ἀντὶ βασιλέως γινόμενος. ex rege in tyrannum commutatus.

Ἀντίβασις. ἡ. concurſus.

Ἀντιβατικός. ὁ. obuius.

Ἀντιβίην. contrà, aduerbium loci.

Ἀντίβιος. ου. ὁ, ἡ. contrarius, uiolentus.

Ἀντιβλάπτω. contra noceo.

Ἀντιβλέπω. reſpicientem reſpicio. ἀντιβλέπω σοι, uel σε.

Ἀντίβλεψις. ιος. ἡ. ἀνάβλεμμα.

Ἀντιβολέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſupplico. Item aggredior, occurro, Home. Iliad. ἡ.

Ἀντιβολή. reſumptio, collatio.

Ἀντιβόλησις. ιος. ſupplicatio, adhortatio.

Ἀντιβολία. ας. ἡ. comploratio.

Ἀντιβοῶ. magna uoce reſpondeo.

Ἀντιγηροτροφῶ. idem quod ἀντιπελαργῶ, de quo infra. Bud. Com.

Ἀντιγνωμονέω. μ. ήσω. π. ηκα. contrà opinor, contrà dico. Bud. Com.

Ἀντίγονος. ου. ὁ. beneficus, ſine malitia.

Ἀντιγραφεύς. έως. ὁ. dicitur cui id muneris eſt delegatum, ut obſeruet pecuniam, quam in uſum principis collegerunt coactores: quos nunc receptores particulares uocant, Græcis ἀποδέκται dicũtur, nos antigraphiarios appellare poſſumus. Cicero hos cuſtodes appellat pro lege Agraria contra Rullum, & de Reditu ſuo. Galli uulgo contra rotulatorem uocant. Et ἀντίγραφα dicebantur eorum ſcripta, quaſi contra ſcripta. Bud. in Annot.

Ἀντιγραφή. ἀντιλογία, ὁμολογία, præmiſſio. Item ἀντωμοσία apud Plato. in Apologia.

Ἀντίγραφον. ου. τὸ. exemplar.

Ἀντιγράφω. μ. ψω. π. φα. reſcribo, reconuenio in iudicio.

Ἀντιδάκνει. remordet.

Ἀντίδειπνος. qui in cœna loco alterius qui inuitatus non uenit, ſufficitur.

Ἀντίδηρον. ου. τὸ. contentio.

Ἀντιδιαιρέω. ex oppoſito diuido.

Ἀντιδιαλλαττόμενοι. uariantes.

Ἀντιδιαπλέκω. contrà inuoluo, oppono, reclamo, obtexo, & comminiſcor quod reſpondeam. Bud. Com.

Ἀντιδιαστέλλομαι. opponor, diſtinguor.

Ἀντιδίδωμι. μ. δώσω. π. κα. retribuo.

Ἀντιδιαπράττειν. irritum facere, ceſſare.

Ἀντιδικέω. ad cauſam occurro, iudicio me ſiſto, liti me offero, litiganti me oppono, certamen capeſſo. Bud. Com.

Ἀντίδικος. ου. ὁ. aduerſarius cauſæ, ſiue litis.

Ἀντιδοκοῦντες. οἱ. qui ſunt contrarijs ſententijs.

Ἀντίδοσις. ιος. ἡ. retributio, mutua largitio ſiue donatio. Erat etiam actio quædam, uel conditionis ferendæ facultas. Bud. Com.

Ἀντίδοτον. τὸ. remedium, compoſitio ex uarijs medicinis, quæ datur con

τα uenena. Perinde ſonat ac ſi dicas, contra datum.

Ἀντίδωρον. τό. remuneratio, ἀντευεργέτημα.

Ἀντίσηκον. æquilibrem, compenſantem.

Ἀντίζηλος. ου. ὁ, ἡ. æmulus, pellex.

Ἀντίζυγος. ου. ὁ. aduerſus.

Ἀντίζωος. ὁ. ἀντίπαλος, aduerſarius.

Ἀντίθεμαι. oppono, confero. Datiuo iung.

Ἀντίθεος. ου. ὁ, ἡ. æquiparandus deo, diuinus, ἰσόθεος.

Ἀντίθεσις. εως. ἡ. oppoſitio, color rhetoricus.

Ἀντίθετον. τό. contrapoſitum, ἐναντίον, & contentio Quintiliano. Dupliciter fit in oratione. nam uel dictiones inter ſe, uel affirmatio, & negatio opponuntur. ut, μᾶλλον γὰρ τιμῶσιν αἱ πόλεις τοὺς ἀδίκους πλουτοῦντας, ἢ τοὺς δικαίους πενομένους. Et, σὺ μὲν ἔλαβες δῶρα, ἐγὼ δὲ οὐκ ἔλαβον.

Ἀντίθετος. ου. ὁ, ἡ. contrarius.

Ἀντιθλίβω. μ. ψω. π. φα. reprimo. Actiu. accuſ.

Ἀντίθρονος. ex oppoſito ſedens.

Ἀντίθυρος. ου. ὁ. uel ἀντίθυρον, τό. apud Lucian. locus poſt ianuam, ἀντικρὺ τῆς θύρας.

Ἀντικαθίζομαι. altrinſecus ſedeo.

Ἀντικαθηγορῶ. prouocatus accuſo.

Ἀντικαθήμενοι. οἱ. ex aduerſo cõſidentes.

Ἀντικαθίσταμαι. ſublegor, ſubrogor, demortui loco legor, aduerſor.

Ἀντικαθιστάμενοι. qui in locum mortuorum ſucceſſerunt, ſubiecti, qui ſunt contrariæ factionis.

Ἀντικαθίσταντο. ex aduerſo aciẽ inſtruũt.

Ἀντικαθίστημι. repugno, ſubſtituo, erigo. Actiu. accuſ.

Ἀντικάρδιον. ου. τό. concauitas pectoris, quæ & σφαγὴ dicitur, τὸ ὑποκάρδιον.

Ἀντικαταλαβεῖν. ἀντιλαχεῖν δίκην.

Ἀντικαταλλαγή. ῆς. ἡ. commercium, emptio, uenditio, communicatio.

Ἀντικαταλλάττομαι. cõparo. Iſocra. ἀντὶ θνητοῦ σώματος ἀθάνατον δόξαν ἀντικαταλλάξασθαι, Pro morti obnoxio corpore, gloriã comparare immortalem. Item mercor, & commuto, compẽſo. ἀντικαταλλάττομαι τὴν ψυχὴν, ἀντὶ τῆς κοινῆς σωτηρίας. Ponitur aliquando pro καταλλάττομαι. Bud. Com.

Ἀντικαταλλάττω. idem.

Ἀντικατηγορεῖσθαι. prædicata dicuntur, quæ conuertuntur cum ſubiecto, cui ſoli et ſemper adhærent, ut propriũ, & differentia.

Ἀντικατηγορία. mutua accuſatio, recriminatio, contraria accuſatio. Huius duo ſunt genera. Alterũ quo litigatores idem crimen inuicem intentant. Alterum quo aliud atq; aliud. Non abſimile huic genus eſt, quod ἀντέγκλημα dicitur. Bud. in Annot.

Ἀντίκειμαι. aduerſor, repugno, contraiaceo.

Ἀντικείμενον. contrarium, oppoſitum, repugnãs, ut ἐκ διαμέτρου ἀντικείμενα.

Ἀντικειμένως. è contrario.

Ἀντικινέω. inſurgo.

Ἀντικιχρῶμαι. uiciſſim utor. Depon. genit.

Ἀντίκλημα. τό. criminis relatio.

Ἀντικνήμιον. ου. τό. pars ſuræ oppoſita, cruris uniuerſi pars anterior, cui opponitur γαστροκνημία, tibia, ocrea.

Ἀντικομίζομαι. reporto.

Ἀντικόντωσις. renixus cum conto.

Ἀντικόπτω. repercutio, referio, retundo.

Ἀντίκρισις. ἀπόκρισις, reſponſio.

Ἀντίκρουσις. εως. ἡ. repulſio, contrarius impulſus.

Ἀντικρούω. μ. σω. π. κα. repugno, incurro, offendo.

Ἀντικρύ. contrà, è regione.
Ἄντικρυς. διαῤῥήδην, φανερῶς, coram, palam, ferè, omnino.
Ἀντικτερίζω. uiciſsim ſepelio.
Ἀντικυρία. poteſtas.
Ἀντιλαβὴ. ῆς. ἡ. contraria anſa. Accipitur ſimpliciter pro λαβὴ, anſa, apprehenſio, ἀντίληψις. Bud. Com.
Ἀντιλαβεύς. annulus ſcuti.
Ἀντιλαγχάνειν. uiciſsim litem intendere, actori & uictori quæſtionem referre, quod hodie iuriſcõſulti reconuenire uocant. Ἀντιλαγχάνειν παραγραφὰς Demoſt. appellat, quod Cicero. agẽdi poteſtatem dare. Ἀντιλαγχάνειν δίκην, prouocare ad iudices, qui ἄρχοντες dicebãtur, ibiq; controuerſiam denuo diſceptare, ut hodie à præſidibus & præfectis curiæ ſummæ appellãtur. Eſt quaſi dicas, reſortiri iudicium. Bud. Com.
Ἀντιλαμβάνω. rependo, uendico, contradico, contrà aſſumo, adipiſcor, obuio, ſuſcipio, accipio aliquid pro re geſta. Ἀντιλαμβάνεσθαι, ſuccurrere, porrecta manu retinere, lapſurũ alioqui aut abiturum retinere, adiutare. Genit. Bud. Com.
Ἀντιλάμπω. reſplendeo, contraluceo.
Ἀντιλέγοντες. οἱ. aduerſarij.
Ἀντιλέγω. μ. ξω. π. χα. contradico, refello, intercedo.
Ἀντιλέξαι. ijſdem uerbis.
Ἀντίληξις. dicebatur cum quiſpiam in iudicium uocatus, nõ reſpondebat: aut uadimonium promiſſum deſeruerat: aut cum per præconem inclamatus, ad nomẽ nõ reſpõderat. Bud.
Ἀντιλήπτωρ. ορος. ὁ. ſuſceptor, redemptor, pro aliquo alium recipiente.
Ἀντίληψις. εως. ἡ. apprehenſio, defenſio, adiutorium, ſuſceptio, ſubſidium. Bud. Com.

Ἀντιλογία. ας. ἡ. contradictio, obiectio, controuerſia, diſuaſio, argumentũ, in contrarium rationes, oratio quæ reſpondet alteri. Bud. Com.
Ἀντιλογικός. ῦ. ὁ. contradictorius.
Ἀντιλογίζεσθαι. uiciſsim reputare, ex aduerſo ratiocinari, ut euenit coniecturam facientibus, ἀναλογίζεσθαι, Antiphonti.
Ἀντιλόβιον. ου. τὸ. pars auris lobo oppoſita.
Ἀντιλύπησις. εως. ἡ. uindicta, Plutar.
Ἀντίλυτρον. precium quo redimũtur captiui ab hoſtibus in bello, aut à piratis: aut cum caput capite redimitur.
Ἀντιμαρτυρέω. reclamo, cõtrariũ teſtor.
Ἀντιμαρτυρῶν. ὁ. reclamans.
Ἀντιμάχησις. ἡ. contentio.
Ἀντιμάχομαι. repugno.
Ἀντιμειρακιεύομαι. iuueniliter irritor, contracto.
Ἀντιμεσουρανῆν. τὸ. media nox.
Ἀντιμετάβασις. εως. ἡ. obluctatio.
Ἀντιμεταβολή. ex aduerſo mutatio, figura qua uerba declinata repetuntur.
Ἀντιμετάληψις. ιος. ἡ. eſt cum uices redduntur.
Ἀντιμεταῤῥεῖ. refluit.
Ἀντιμετάστασις. ἡ. obſiſtentia.
Ἀντιμετέρχομαι. contra peto, ambio.
Ἀντιμετρεῖν. rependere, remetiri dixit Cicero.
Ἀντιμηχανάομαι. contra machinor, oppugno.
Ἀντίμιμος. ε. ὁ. æmulus.
Ἀντιμίμων. οντος. ὁ. contrà effingens.
Ἀντιμισθία. ας. ἡ. remuneratio.
Ἀντιμισθωτός. precio conductus ab aliquo.
Ἀντιμολέω. ήσω. π. ηκα. obuio.
Ἀντιμυκτηρίζω. uiciſsim irrideo.
Ἀντινομία. ἡ. legum contrarietas, quan-

do duæ leges ſibi ſunt contrariæ. Bud. in Annot.

Ἀντίνυ πολλῶν, ἴσος πολλοῖς, inqt Heſych. æqualis multis.

Ἀντίξοος. ὁ. aduerſus, contrarius.

Ἀντιοδικεῖν. ad iudicium occurrere, non deſerere cauſam.

Ἀντίον. contrà.

Ἀντίος. ὁ. contrarius.

Ἀντιόφρων. contrarius, diuerſæ opinionis.

Ἀντιοχέω. ῶ. ἐναντιοῦμαι, reſiſto, ἀντέχω.

Ἀντιόων. obuians, ἐπιμελείας ἄξιος.

Ἀντιόωσι. aſſecutus, nactus, ἀπαντῶν, honorans: ductum ab ijs, qui occurrentes inuicem manibus protenſis ſe excipiunt. Genit.

Ἀντιπάγω. μ. αξω. π. αχα. concito, irrito.

Ἀντιπαγὲς. contrarie conſtitutum.

Ἀντιπάθεια. conſenſus, & uis contraria rerum, naturalis rerum differentia, repugnãtia. Huic opponitur συμπάθεια, quæ mutuam quandam rerum inter ſe cognationem ſignificat.

Ἀντιπαθεῖν. talionẽ recipere. Bud. Com.

Ἀντιπαθὴς. ἐος. ὁ, ἡ. diuerſæ affectionis, contraria paſſus.

Ἀντιπαιδία. ας. ἡ. pubertas.

Ἀντιπαίζοντες. οἱ. inter ſe ludentes.

Ἀντίπαις. δος. ὁ. pubes, ephebus.

Ἀντίπαλος. ου. ὁ. aduerſarius in lucta, par in reſiſtendo, æqualis ſeu æquiparandus in lucta, ἰσοπαλὴς. ab ἀντὶ, quod æquale aliquando ſignificat in compoſitione.

Ἀντιπαραβάλλομαι. cõmittor, cõparor.

Ἀντιπαραβάλλω. ἀντίθημι, oppono, confero, comparo. Bud. Com.

Ἀντιπαραγγέλλειν. obnunciare, ut cum maritus negat mulierem poſt diuortium ex ſe pregnantem. Bud. Com.

Ἀντιπαραγγελία. ας. ἡ. contraria petitio magiſtratus.

Ἀντιπαραγραφή. ῆς. ἡ. replicatio. Bud. Com. & Annot.

Ἀντιπαρέχειν. retribuere, reſiſtere.

Ἀντιπαρακαλεῖν. deprecari, in diuerſum hortari. Bud. Com.

Ἀντιπαρακελεύομαι. μ. σομαι. è contrario iubeo.

Ἀντιπαρασκευή. ῆς. ἡ. ἀνθόπλισις.

Ἀντιπαραστρατοπεδεύω. cõtrà pono caſtra.

Ἀντιπαρατάττομαι. reſiſto.

Ἀντιπαραταττόμενοι. iſtructi ex aduerſo.

Ἀντιπαρατίθημι. oppono. Bud. Com.

Ἀντιπαρέχειν. retribuere.

Ἀντιπαρατείνω, ſiue ἀντιπαρεκτείνω. contendo, id eſt compono, cõparo, prætendo. Vnde ἀντιπαρέκτασις, contentio, comparatio. Bud. Com.

Ἀντιπαρεξάγω. μ. αξω. π. ηχα. contraduco exercitum, oppono. Actiu. accuſ. Bud. Com.

Ἀντιπαρεξετάζειν. perſcrutari, contrà diſquirere, opponere.

Ἀντιπαριόντες. οἱ. aduerſantes.

Ἀντιπαριών. οντος. ὁ. perſequens, ſeſe ſubinde hoſti opponendo.

Ἀντιπαρέχεσθαι μάρτυρας. uiciſſim teſtes traducere.

Ἀντιπαρηγοροῦντες. οἱ. allocutionibus contrarijs obſtantes.

Ἀντιπαρηγορῶν σε. conſolans te.

Ἀντιπαρίημι. contrario gradu incedo. Bud. Com.

Ἀντιπαρρησιαζόμενος. ου. ὁ. uiciſſim admonens, & libertatẽ libertati opponẽs.

Ἀντιπάσχειν. ἀντιπονεῖσθαι, in diuerſum tendo, diſsideo, obſiſto.

Ἀντιπατέω. μ. ησω. π. ηκα. obſtrepo, contrà ſtrepitum facio.

Ἀντιπελαργεῖν. prouerbiali figura eſt promerentibus gratiam in tempore referre, uicem rependere: à ciconiæ natura ſumptũ, quæ pelargus Græce dicitur, quæq; eundem nidum repetit, &

tit, & genitricis ſenectam educat. Eraſ. Chil. & Bud. in Annot.

Ἀντιπελάργησις. ιος. ἡ. uel ἀντιπελάργωσις. retaliatio, mutua beneficij recompenſatio.

Ἀντιπελαργία. ας. ἡ. idem.

Ἀντιπεπονθός. talio.

Ἀντιπέραια. τὰ. è regione ſita.

Ἀντιπέρα. ας. ἡ. loci nomen.

Ἀντιπέρας. ex contrario, ulterius.

Ἀντιπέριθεν. idem quod ἀντιπέρας.

Ἀντιπερίστασις. ιος. ἡ. circumobſiſtentia, reciprocatio, compreſsio undiq; circumfuſa. Dicitur etiam ἀντιπερίστασις in humano corpore, cum è loco ſuperiore ſpiritus infra coërcetur, & uice uerſa, idq; fit per conſenſum & cognationem partiũ, & hoc per συμπάθειαν. Bud. Com.

Ἀντιπερίσπασμα. impedimentum.

Ἀντιπερισπάω. diuerto, retraho.

Ἀντιπερισπώμενος. ὁ. ſe colligens.

Ἀντιπεριστροφή. ῆς. ἡ. reliſus, circũactus.

Ἀντιπεριωθεῖν pro ἀντιπεριϊστάναι. Bud. Com.

Ἀντιπερίωσις pro ἀντιπερίστασις.

Ἀντιπεριΐσταμαι. cohibeor, coërceor undique. Theophraſt. lib. 6. πέττει γὰρ τὸ θερμὸν ἀντιπεριϊστάμενον. id eſt, Cõcoquit enim calor intra terrã compreſſus & cohibitus, coactusq;. Bud. Com.

Ἀντιπεριΐστημι. comprimo, coarcto, intrò cohibeo.

Ἀντιπηδάω. μ. ήσω. π. ηκα. inſilio.

Ἀντίπηξ. ηγος. arca lignea.

Ἀντιπίπτω. reſiſto. Plutar. in Theſ. μηδὲν ἀντιπίπτει παρὰ τῶν ἱστορικῶν τοῖς τραγικοῖς, Hiſtorici à tragicis nihil diſſentiunt. Bud. Com.

Ἀντιπιφάσκω. retribuo.

Ἀντίπλαστος. ſimiliter factus.

Ἀντιπληρόω. μ. ώσω. π. ωκα. ſuppleo. Ioſeph. lib. 2. Iud. τὸ λεῖπον ἐν ταῖς ἐπιστημίαις ἀντιπληροῦντες ταῖς προθυμίαις, Quod ſcientiæ deerat, alacritate ſupplentes.

Ἀντιπνέω. μ. εύσω. π. ευκα. reſto. datiuo iung.

Ἀντιπνοία. ας. ἡ. uentus aduerſus.

Ἀντιποιέομαι. μ. ήσομαι. uendico, adipiſcor, concerto, affecto, deſidero.

Ἀντίποινον. ου. τὸ. pœna pro delicto.

Ἀντιποιούμενος τῶν αὐτῶν. competitor, renitens.

Ἀντιποιοῦντες. οἱ. par pari reddentes.

Ἀντιπόλεμος. hoſtis.

Ἀντιπολιορκέω. μ. ήσω. π. ηκα. obſidentes obſideo.

Ἀντιπολιτεύομαι. aduerſor in republica, reſiſto, reclamo, intercedo. Bud. Com. & Annot.

Ἀντίπους. οδος. ὁ. qui nobis aduerſa urget ueſtigia.

Ἀντιπροφορά. ᾶς. ἡ. oppoſitio, obiectio.

Ἀντίπραξις. ιος. ἡ. aduerſitas.

Ἀντιπράττω, & ἀντιπράττομαι. repugno, reſiſto, refragor, in contrarium laboro, & contendo.

Ἀντιπρεσβεύομαι. è contrario legatos mitto.

Ἀντίπροικα. ſimilia. ἰσώνυμα, καὶ ἰσόπροικα.

Ἀντιπροκαλεῖσθαι. uiciſsim conditionem ferentem ſtipulari, offerre, optione prouocare. Vnde,

Ἀντιπρόκλησις. mutua accuſatio, ἀντέγκλημα. Bud. Com.

Ἀντιπροσαγορεύω. reſaluto.

Ἀντιπροσερρήθη. reſalutauit, reſpondit.

Ἀντιπρόσωποι. οἱ. cõtrarijs frontibus ſeſemet aſpicientes.

Ἀντιπρότασις. ιος. ἡ. oppoſita propoſitio.

Ἀντίπρῳρον. ου. τὸ. puppis, ἀντιπρόσωπον. πρῷρα γὰρ τὸ πρόσωπον.

Ἀντίπυξ. κος. ſcrinium.

Ἀντίῤῥησις. εως. ἡ. altercatio, controuerſia.

Ἀντίῤῥοπον. ου. ὁ. æquiualens, id eſt remedium.

Ἀντίῤῥοπος. compenſans, rependens.

Ἀντισάγω. oppono.

Ἀντισεμνυνέσθαι. grauitatem præ ſe ferenti, eadem reſpondere ad frangendam eius animi elationem. Ab ἀντὶ & σεμνύνομαι. Bud. Com.

Ἀντισηκόω. μ. ώσω. π. ωκα. rependo, retribuo. Bud. Com.

Ἀντισήκωσις. compenſatio.

Ἀντισκώπτω. ludentem deludo.

Ἀντισόω. æquo.

Ἀντισπαστός. οῦ. contrà nitens.

Ἀντισπάω. retraho.

Ἀντίσποδον. cinerulæ uices explens.

Ἄντισσα. urbs Lesbi.

Ἀντισταθμίζω. rependo, retribuo. Bud. (Com.

Ἀντισταθμὸν. οῦ. repenſum.

Ἀντιστασιαστής. οῦ. ὁ. qui eſt ex ſeditione partis aduerſæ.

Ἀντιστασιώτης. ου. idem, contrarius.

Ἀντιστατέον. reſiſtendum eſt.

Ἀντίστερνον. ου. τὸ. ſpina dorſi, quæ pectori opponitur.

Ἀντιστήριγμα. ατος. τὸ. protectio.

Ἀντιστηρίζω. fulcio, defendo.

Ἀντιστοιχέω. μ. ήσω. π. ηκα. oppono, ut α ipſi χ, & ω ipſi ψ. Bud. Com.

Ἀντίστοιχον. æquale, ἴσον.

Ἀντίστομος. ου. ὁ. phalanx, à duplici frontis aut oris obiectu, quaſi occeps. Ita uertitur à Theodoro.

Ἀντιστρατεύω. rebello, repugno.

Ἀντιστρατηγός. ὁ. proprætor, oppoſitus dux exercitus.

Ἀντιστρέφω. μ. ψω. π. ἀντέστροφα. conuerto uice uerſa, reciproco. Bud. Com.

Ἀντιστροφή. reuerſio. figuræ ſpecies apud Grammaticos.

Ἀντίστροφος. ου. ὁ, ἡ. ſimilis, æquiualens, ex altera parte reſpondens.

Ἀντιστρόφως. uice uerſa.

Ἀντισυλλογιζόμενος. ὁ. confutans.

Ἀντισυλλογίζεσθαι. aliud opponere.

Ἀντισυμπεφώνηκε. reſpondit.

Ἀντίχαλος. ου. ὁ, ἡ. uilis, nulla re dignus.

Ἀντισχεῖν. reluctari.

Ἀντιταλαντεύω. ἀντισταθμίζω. Bud. Com.

Ἀντιτάλαντον. æquale.

Ἀντιτάσσω. μ. ξω. contra aciem ſtruo.

Ἀντιτάττομαι. repugno, opponor tibi.

Ἀντιτείχισμα. ατος. τὸ. antemurale.

Ἀντιτερπόμενος. ὁ. rehilaratus.

Ἀντίτεχνος. ου. ὁ. qui certat de arte ſua cū aliquo, id eſt æmulus.

Ἀντιτίθημι. reſiſto, retribuo, comparo.

Ἀντίτιμος. uide ἀντίτιτος.

Ἀντιτιμᾶσθαι. reus dicitur, qui cum inficiando non ſit, crimen eleuare conatur, & pœnam ſibi æſtimat exilius & leuius. Attenuare uulgo uocant, & ad attenuationem reſpondere. Bud. Com.

Ἀντίτιτος. ου. retributiuus, uindicatiuus.

Ἀντίτομον. pharmacum præſeruatiuū.

Ἀντιτορέω. μ. ήσω. π. ηκα. ferro, trāsfigo. τῷ τρίβῳ ξύλα φυτῶν.

Ἀντιτυπέω. μ. ήσω. π. ηκα. contra ſigno.

Ἀντιτυπία. repercuſsio, rigor, durities, renitentia, reſiſtentia.

Ἀντίτυπον. ου. τὸ. exēplar, ſimilis formæ, uel contrarium. τὸ μὴ ἀντιγεγραμμένον, καὶ τὸ αὐτὸν τύπον ἔχον.

Ἀντίτυπος. ου. ὁ. uel ἀντιτυπής. reſiſtens, durus, non cedens, moroſus, aſper.

Ἀντιτύπως. aduerſatim. (Bud. Com.

Ἀντιφερές. τὸ ἐναντίον, contrarium.

Ἀντιφάρμακον. ου. reſiſtens uenenis.

Ἀντίφασις. ἡ. contradictio. (ſiuus.

Ἀντιφατικός. ὁ. contradictorius, reſpon

Ἀντιφερίζω. μ. σω. π. κα. adæquo, repugno, contendo.

Ἀντιφερνά. ἡ. quod uiciſsim à marito

loco dotis datur.

Ἀντιφέρομαι. repugno.

Ἀντίφημι. contradico, reluctor.

Ἀντιφθέγγομαί σοι. contradico tibi.

Ἀντίφθογγος. ου. ὁ. reſonabilis.

Ἀντιφιλονεικεῖν. repugnare.

Ἀντιφιλοτιμεῖσθαι. ἕκατον ὁρᾶν πρὸς τὴν οἰκείων φιλοτιμίαν, καὶ δόξαν, uiciſsim de gloria contendere.

Ἀντίφονος. patiẽs cædẽ pro illata cæde.

Ἀντίφραξις. ιος. ἡ. oppoſitio, obiectio.

Ἀντιφραττόμενος. ὁ. obſeptus.

Ἀντίφρουροι. æqualẽ habentes cuſtodiã.

Ἀντιφυλάττεσθαι. mutuo inter ſe inſidias cauere. Bud. Com.

Ἀντιφυτεύω. μ. σω. π. κα. genero.

Ἀντιφωνέω. contradico, appropinquo.

Ἀντιφωνήσας. ὁ. qui reſpondit.

Ἀντίφωνον. cõtrariæ uocis, ἐναντιόφωνον.

Ἀντιφωτισμός. οῦ. ὁ. oppoſitum lumen.

Ἀντιχαρίζομαι. gratiã repono, Xenoph. in Oecon.

Ἀντίχαρις. ιος. ἡ. retributio pro accepto beneficio.

Ἀντίχειρ. ειρος. ὁ. pollex.

Ἀντιχθών. όνος. oppoſita pedibus noſtris terra, oppoſiti nobis.

Ἀντίχορδα. τὰ. conſona.

Ἀντιχορεία. quod alternis in choro recitatur.

Ἀντλάω. μ. ήσω. π. ηκα. exhaurio nauem. inde antlare & exantlare, quod uulgus exanclare dicit parum rectè.

Ἄντλημα. ατος. τὸ. hauſtorium.

Ἀντλητήρ. ῆρος. ὁ. cyathus.

Ἀντλία. ας. ἡ. καὶ

Ἄντλος. ου. ſentina.

Ἀντολικός. ὁ. orientalis.

Ἄντομαι. obuio, omnino ſupplico, contingo.

Ἀντομόω. μ. όσω. π. ωκα. contraiuro, adhortor.

Ἀντομνύναι, & ἀντόμνυσθαι, eſt iuramentum calumniæ uiciſsim præſtare. Bud. Com.

Ἄντην. ex contrario.

Ἀντονομάζω. commuto nomen.

Ἀντονομασία. ας. ἡ. pronominatio.

Ἀντοφθαλμεῖν. obtueri, contrà intueri, ex aduerſo aſpicere.

Ἀντόχημα. planè, ἀντικρυς.

Ἀντοχυρόω. μ. ώσω. π. ωκα. econtrario munio. Actiu. accuſ.

Ἄντρον. ου. τὸ. antrum. ἀπὸ τοῦ ἄνω τετρῆσθαι.

Ἀντρύσσω. μ. ύξω. π. υχα. ediuerſo fodio.

Ἀντρώδης. antris plenum.

Ἄντρων. ωνος. urbs Theſſaliæ, in qua inuſitatæ magnitudinis aſini naſcuntur, unde ἀντρώνιος ὄνος, pro magno & ſtolido.

Ἄντυξ. γος. ἡ. ſumma curuatura rotarum, ſemicirculus ante currum, amplectens ambas rotas, gyrus rotæ, ſuperior rota, & currus ipſe, ſcu ei circulus exterior.

Ἄντιτυπος. ὁ. eiuſdem figuræ, ſimilis, contrarius.

Ἀντῶ. obuio, συμβάλλομαι.

Ἀντωνυμία. ας. ἡ. pronomen.

Ἀντωμοσία. iuramentum calumniæ cauendæ ab utraq; parte præſtitum. Bud. Com.

Ἀντωνομασία. figura, qua loco proprij nominis aliud ponitur, ſiue epitheton, ſiue patronymicum, ut ἀντίθεος pro Polyphemo, & πηλείδης pro Achille.

Ἀντωνοῦμαι. liceor. Bud. Com.

Ἀντωπεῖν. ex aduerſo intueri, obtueri.

Ἀντωπὸν. ex aduerſo, contrà.

Ἄντωσις. ιος. ἡ. occurſus.

Ἀνυδρία. ας. ἡ. aquarum inopia.

Ἀνύδρευτος. inſepultus, non lotus.

Ἄνυδρος. ου. ὁ, ἡ. inaquoſus, ſiticuloſus.

Ἀνυδρεύομαι. ex fonte haurio, exhaurio.

Ἀνύζω. perficio.

Ἀνυμφεύτος. ου. ἡ. & in plurali αἱ ἀνυμφεύται. carẽs honoribus nuptialibus, ἡ μὴ ἔχουσα ἄνδρα.

Ἀνύμπαρκτος. ου. ficus.

Ἀνύμφευτος. ου. ἡ. innupta, cœlebs.

Ἄνυμφος. ὁ. ἄγαμος, ὁ μὴ ἔχων γυναῖκα.

Ἀνύξιος. incorruptus, ἄβροτος.

Ἀνυπαίτιος. inſons.

Ἀνύπαρκτος. ὁ. non exiſtens.

Ἀνυπαρξία. ας. ἡ. interitus. Ab α priu. & ὕπαρξις, id eſt ſubſtantia, uita.

Ἀνυπείκαστος, & ἀνύπεικτος. immitis, non cedens.

Ἀνυπέρβλητος. ου. ὁ, ἡ. inſuperabilis, incredibilis.

Ἀνυπερβλήτως. magnopere, uehementiſſime.

Ἀνυπεύθυνος. ου. ὁ, ἡ. innoxius, immunis à dicenda cauſa, reddendis rationibus non obnoxius, apud Demoſth. Bud. Com.

Ἀνυπήκοος. ου. ὁ. inobediens.

Ἀνύπηνος. imberbis, ἀγένειος.

Ἀνυπόδητοι. οἱ. appellati ſunt philoſophi apud Ariſtoph. quaſi nudipedes.

Ἀνυπόδητος. pedibus nudis.

Ἀνυποδησία. ας. ἡ. pedum nudatio.

Ἀνυπόθετος. ου. ὁ, ἡ. non ſuggeſtus.

Ἀνύποιστος. ου. ὁ, ἡ. intolerabilis, impatiens.

Ἀνυπόκριτος. ου. ὁ, ἡ. ſimplex, id eſt non fictus, ſimulandi neſcius.

Ἀνυπομόνητος. ου. ὁ. non ſuſtinendus, intolerabilis.

Ἀνύποπτος. ου. ὁ. non ſuſpectus.

Ἀνυπόστατος. ου. ὁ, ἡ. intolerabilis, perplexus apud Polyb.

Ἀνυπόστολος. ου. ὁ. interritus, ἀνύποπτος.

Ἀνυπότακτος. ου. ὁ. inobediens, inobſequẽs, qui in ordinem cogi nõ poteſt.

Ἀνύπουλος. nõ ſimulatus, ſine ſuſpicione.

Ἀνύπαρκτον. ου. τό. quod non cõſtat in ratione rerum.

Ἀνύπαρκτος. ὁ. qui eſt abſq; principio.

Ἀνύπτως. aduerb. pfidẽter, nõ ſuſpectè.

Ἄνυρις καὶ ἄνυρος. ου. ὁ. iniuſtus, impius.

Ἀνύσιμος. ου. ὁ, ἡ. expeditus, expediens.

Ἄνυσις. ιος. expeditio, diligentia.

Ἀνυστέα. pro ἀνυστέον Attici dicunt. expediendum eſt.

Ἀνυστικός. οῦ. ὁ. καὶ

Ἀνυτικός. οῦ. ὁ. efficax, facilis.

Ἀνύτω, Atticè pro ἀνύω. μ. σω. π. κα. perficio, expedio, facio, creſco, ſurgo in altum.

Ἀνυψόω. μ. ώσω. π. ωκα. erigo.

Ἀνύω. ἀνύτω.

Ἄνω. ſuprà. ad locũ et tempus refertur.

Ἄνω καὶ κάτω, & ἄνω κάτω. ſurſum deorſum, huc & illuc, cum omnia permiſcentur, cõturbãturq́. Eraſ. Chil.

Ἀνώγεον. ου. τό. cœnaculum, quaſi à ſolo ſubductum, quòd ueteres in ſuperiori ædium parte cœnitarent.

Ἀνωγὴ. adhortatio, iuſſum.

Ἀνωγῶ, uel ἀνώγω. iubeo, mãdo curam, uel onus. Vnde ἄνωγα in præterito.

Ἄνωδα. innocuè.

Ἀνωδυνία. ας. ἡ. indolentia.

Ἀνώδυνος. ου. ὁ, ἡ. moleſtia carens.

Ἄνωθεν. deſuper.

Ἀνωθῶ. ſurſũ impello, ſubueho, detẽdo.

Ἄνωξις. conſultatio, uocatio.

Ἀνωϊστί. ex inſperato.

Ἀνώϊστος. ου. ὁ, ἡ. inſperatus, in prouiſus, citra ſuſpicionem apud Herodot. ab οἴω, id eſt puto.

Ἀνωμαλία. inæqualitas, irregularitas. Bud. Com.

Ἀνώμαλος. ου. ὁ, ἡ. aſper, uarius, ſine planitie, irregularis.

Ἀνωμαλότης. ητος. ἡ. inæqualitas.

Ἀνωμοιομερὴς. τό. diſsimilare, diſsimiles habens partes.

Ἄνωμος. ου. ὁ. humero carens.

Ἀνωμοτί. iniurato, ſine iuramento.

Ἀνώμοτος.

Ἀνώμοτος. ου. ὁ. iniuratus.
Ἀνώνυμος. ου. ὁ, ἡ. obſcurus, ſine nomine
Ἀνώγιον. ου. τὸ. locus æditior, & à conſpectu ſemotus.
Ἀνώπιστον. inuiſibile, ἀόρατον.
Ἀωρία. ας. ἡ. intempeſtiuitas.
Ἄνωρος. ου. ὁ, ἡ. præcox.
Ἀνωῤῥοβία. ας. ἡ. unda quæ ad ſummum marginem nauis tollitur.
Ἀνῶσαι. reuerti.
Ἀνώσιμον. τὸ. reſimatum, Theod.
Ἀνώτερος. ſuperior, ſublimior.
Ἀνωφελής. έος. ὁ, ἡ. καὶ
Ἀνωφέλητος. ου. inutilis.
Ἀνωφερής. έος. ὁ, ἡ. uel ἀνάφορος. ſublimipeta, qui ſuperna petit, ut ἀνάφορον πῦρ. Bud. Com.
Ἀνώφλιον. ου. τὸ. limen ſuperius.
Ἀνώφυτος. ου. deſuper natus.
Ἀναφύω. regermino.
Ἀνοχή. ῆς. ἡ. induciæ.
Ἀνώχθι. iube. ab ἀνώγω, ἀνώγομαι.

ΑΞ.

Ἄξενος. ου. ὁ, ἡ. inhoſpitalis.
Ἄξεστος. impolitus.
Ἀξία. ας. ἡ. dignitas, meritum, preciū. τὴν ἀξίαν ἀντιτίνειν ἢ ἀπολαμβάνειν, Pro ſuis meritis tractari. Bud. Com.
Ἀξιάγαστος. admiratione habendus.
Ἀξιεπαίνετος. ου. ὁ. laudandus.
Ἀξιέραστος. ου. ὁ, ἡ. dignus amari.
Ἀξινάριον. ου. τὸ. parua dolabra.
Ἀξίνη. aſcia, ſecuris.
Ἀξινίδιον. ου. τὸ. bipennis.
Ἀξινομαντία. ας. ἡ. per ſecures diuinatio. Plin. lib. 16. cap. 19.
Ἀξιοζήλως. laudabiliter.
Ἀξιοζήλωτος. ου. ὁ. dignus æmulatione.
Ἀξιόλογον. τὸ. operæ precium. ἀξιομνημόνευτον.
Ἀξιόλογος. ὁ, ἡ. dignus precio.
Ἀξιόμαχος. ὁ. aptus præliari.
Ἀξιομίσητος. ου. ὁ. dignus odio.

Ἀξιομνημόνευτος. dignus memoratu.
Ἄξιον. iuſtum, rationi conſentaneum, uendibile, uilis precij.
Ἀξιονικός. οῦ. ὁ. dignus uictoria.
Ἀξιονικότερος. cum quo certare poſsis.
Ἀξιοπήγητος. ὁ, ἡ. memoratu dignus, ἀξιόλογος. (tas.
Ἀξιοπιστία. ας. ἡ. ueriſimilitudo, authori
Ἀξιόπιστος. ου. ὁ, ἡ. fide dignus, grauis, dignus cui fides habeatur.
Ἀξιοπίστως ἀσφαλίζεσθαι. idoneis fideiuſſoribus cauere.
Ἀξιόποινος. ου. ὁ. q meritas pœnas accipit.
Ἄξιος. ου. ὁ. dignus. deriuatur ἐκ τοῦ ἄγω.
Ἀξιοσπούδαστος. dignus ſtudijs.
Ἀξιοτέκμαρτος. ὁ. probatus.
Ἀξιότης. ητος. ἡ. dignitas.
Ἀξιόχρεως. ω. ὁ, ἡ. fide dignus, idoneus. συνδικῶν, defenſor idoneus.
Ἀξιόω. ῶ. ώσω. ω. κα. dignum puto, dignor, peto, rogo, iubeo, uolo. Accuſ. & genit.
Ἀξίωμα. ατος. τὸ. dignitas, & amplitudo propter honores geſtos, aut magiſtratum, δύναμις, authoritas. Aliquando dialectici uſurpant pro eo, quod Cicero pronunciatum appellat, alij adiūctum, ſiue connexum, ut Si Plato ambulat, Plato mouetur.
Ἀξιωματικόν. τὸ. authoritas, dignitas.
Ἀξιωματικός. ου. ὁ. dignitate clarus.
Ἀξίως. merito. ἀξίως τῆς ἀδικίας, pro magnitudine iniuriæ.
Ἀξίωσις. εως. ἡ. rogatio, dignitas, opinio, iudicium, amplitudo.
Ἄξοος. impolitus, indiuiſibilis.
Ἀξυλία. ας. ἡ. lignorum inopia.
Ἀξίλιστος, nondum caſus.
Ἄξυλος. ου. ὁ, ἡ. lignoſus, & unde ligna nondum caſa. Itē ſine lignis apud Strab. lib. 12.
Ἀξύμβατον. τὸ. diſcordia. (tus.
Ἀξύνετος. ου. ὁ, ἡ. intelligētia carens, ſtul

Ἄξεινος. ἀκοινώνητος, πολύξεινος, inhoſpitalis, multorum hoſpitum.

Ἀξιώτακτος. ου. ὁ. inordinatus.

Ἀξυρὴς. ὁ, ἡ. retuſus, hebes.

Ἄξων. ονος. ὁ. axis, & tabula in qua anqui delinquentiũ pœnas ſcribebant: unde Athenienſes legum ſuarũ tabulam (ut eſt apud Demoſth.) ſic appellabant. Hinc quoq; ἄξονες, tabulæ Solonis dictæ. Alij legunt ἀξόνια. οἱ. Vide Suid. ἐν τῷ Νόμος.

A O.

Ἀοζήσω. miniſtrabo, ſubſeruiam.

Ἄοζος. ramoſus, πολύοζος, multa ligna comburens.

Ἄοιγος perniciosus.

Ἀοιδὴ. ῆς. ἡ. cantilena.

Ἀοίδιμος. ου. ὁ, ἡ. ſempiternus, celebris, decantatus. Accipitur etiã aliquando in malam partem.

Ἀοιδίουσα. ἡ. tragœdia carens.

Ἀοιδὸς. οῦ. ὁ. cantor, poëta, philoſophus, præceptor.

Ἄοικα. τὰ. caſis non uti ſolita.

Ἄοικος. qui eſt ſine domo.

Ἀοίκητος. ου. ὁ, ἡ. inhabitabilis.

Ἄοιμος. inuius, non contingens, uagus.

Ἀοίνιος. celebris, ἀοίμνητος.

Ἄοινος. ὁ, ἡ. uino carens, abſtemius. ἄοινα ἱερὰ, τὰ νηφάλια.

Ἀοκνία. ας. ἡ. alacritas, impigritia.

Ἄοκνος. ου. ὁ, ἡ. impiger.

Ἀοκνότατα. impigerrimè.

Ἀολλὴς. έος. ὁ, ἡ. congregatus, condenſatus. ἀπὸ τοῦ ὁμοῦ ἀλῆναι, καὶ τοῦ α ἐπιτατικοῦ, ἢ ἀθροιστικοῦ.

Ἀολλίζω. μ. σω. π. κα. congrego.

Ἀονία. ας. ἡ. Bœotia.

Ἀοξέω. διακονέω, ὑπουργέω.

Ἀόξεος. impolitus.

Ἀοζός. cocus, famulus, aſſectator.

Ἄοπλος. ου. ὁ, ἡ. inermis.

Ἄοπος. ὁ. inuiſibilis, ſine uoce.

Ἄορ. ος. τὸ. enſis, ἀπὸ τοῦ ἀείρω, τὸ φονεύω.

Ἀορασία. ας. ἡ. cæcitas.

Ἀόρατος, ου. ὁ, ἡ. inuiſibilis.

Ἀοργησία. ας. ἡ. iniraſcentia.

Ἀόργητος. ου. ὁ. iniraſcibilis.

Ἄορες. αἱ. mulieres, & per metatheſin, ὄαρες. inde ὀαρίζειν, ὀαριστύς.

Ἀοριστία. nullus terminus.

Ἀόριστος. ου. ὁ. indiſcretus, indefinitus, infinibilis. Eſt temporis præteriti uox apud Græcos, idẽq; ſignificat, quod præteritumperfectũ apud Latinos, hoc eſt indiſcriminatim, id quod modo trãſijt, id eſt præterijſſe qdẽ rem, ſed indefinite, num olim an modo prætcrierit, ut hoc uerbo ἔπεσον, quod ἀόριστον eſt, cecidiſſe me ſignifico, ſed ambiguus eſt qui cũ loquor, olim ne an nuper ceciderim.

Ἄορνος. palus auernus, & rupes ſiue mons in India, quem primus Alexander ſuperauit. Hoc nomen deprauatum eſt apud Curtium lib. 8. ubi pro Aorno malè legitur Dornius,

Ἀορτὴ. ῆς. ἡ. aorta, uena dextræ ſpinæ apud Ariſtot. de partib. animal.

Ἀορτὴρ. ὁ. lorũ, ex quo gladius, aut ſcutum dependet.

Ἄορτρον. apud Hippocra. pars quædam à pulmone pendens.

Ἀοσμία. ας. ἡ. inolentia.

Ἄος. ſpiritus, medela.

Ἄοσμος. ου. ὁ. inodorus.

Ἀοσσέω. μ. ήσω. π. κα. adiuuo.

Ἀοσσητὴρ. ῆρος. ὁ. adiutor.

Ἀοσωτὴρ. qui ſeruat & opem fert non uocatus.

Ἄουτος. ου. ὁ, ἡ. impercuſſus.

Ἀοχλησία. ας. ἡ. carentia turbationis.

Ἀοῶ, apud Pindarum ἄσον, cano.

A Π.

Ἀπαγγελία. ας. ἡ. renunciatio, denunciatio. Ariſtid. Ἀπαγγελίαν λέγει αὐτὴν

τλὼ χέξιφδι ἃς ἀπαγγέλλεται τὰ ἰπινοή-ματα.

Ἀπαγγέλλω. μ. λῶ. π. κα. ab alio mihi mandata renuncio, manifeſtum facio, ut legati, qui reuerſi à legatione, id quod egerunt, referunt: pronũcio, enuncio, id eſt probo, recito. Actiuum.

Ἀπαγγέλλομαι. idem, ſicut ſuum actiuũ ἀπαγγέλλω.

Ἄπαγε. apage, aduerbium eſt reprobantis, & reijcientis ſiue abominantis. Aliquando imperantis pro accuſa, intenta formulã: ſed hoc ab ἀπάγω, de quo mox.

Ἀπαγάζω. excito.

Ἀπαγινέω. affero.

Ἀπάγομαι. etiam uoce paſſiua eſt abducere ſecum, & reducere: item auertere, depellere, procurare.

Ἀπαγόρευμα. τος. τό. interdictum magiſtratus.

Ἀπαγορεύω. defatigor, denego, non tolero, interdico, deſpero, deficio.

Ἀπαγρίνω. ſpolio.

Ἀπαγριόω. μ. ώσω. π. κα. exaſpero, irrito, prohibeo.

Ἄπαγρος. ου. ὁ. infortunatus uenator.

Ἀπαγχονίζω. μ. ίσω. π. κα. καὶ

Ἀπάγχω. μ. ξω. π. χα. ſuffoco, ſtrangulo. Actiu.

Ἀπάγω. μ. ξω. defero, abduco ad pœnã, rapio ad ſupplicium, ad iudicem, in carcerem eijcio. Item penſito. unde ἀπάγειν τὸν δασμὸν, pendere tributum. Bud. Com.

Ἀπαγωγή. ῆς. ἡ. inductio, deductio. Accipitur interdum pro omni delatione, & eſt genus iudicij contra fures & graſſatores, φόρε ἀπαγωγή, ad pendendum tributum, tributaria, Herodoto.

Ἀπάδω. μ. άσω. π. κα. diſſono, diſpliceo.

Ἀπάθεια. ας. ἡ. immobilitas circa paſſiones.

Ἀπαθής. έος. ὁ, ἡ. paſſione & affectione carens, rigidus.

Ἀπαιδοτρίβητος. inexercitus, indoctus.

Ἀπαιδευσία. ας. ἡ. procacitas linguæ, ruditas.

Ἀπαίδευτος. ου. ὁ, ἡ. indoctus. Poëtice ἀποφώλιος.

Ἀπαιδία. ας. ἡ. orbitas, Herodoto.

Ἀπαιδοιόω. circũcido, præputiũ ſeco.

Ἀπαιθριάζω. ſub dio ago.

Ἀπαίνυμαι. aufero.

Ἀπαιόλησις. ιος. ἡ. καὶ

Ἀπαιόλη. ης. ἡ. impoſtura. Ariſtoph. Nebul. νῦν δ' ὦ παμβασιλεῦ ἀπαιόλη.

Ἀπαιόλημα. τό. deceptio.

Ἀπαιολῆν. priuare, mouere.

Ἀπαίρω. μ. αρῶ, π. κα. diſcedo.

Ἄπαις. αιδος. ſine prole.

Ἀπαίσιος. ου. ὁ, ἡ. infauſtus, indecens, execrabilis.

Ἀπαισχυνῇ. ne te pudeat, apud Platon.

Ἀπαιτεῖται. poſtulatur.

Ἀπαιτεῖσθαι ἀργύριον. conueniri, interpellari.

Ἀπαιτέω μ. ήσω. π. ηκα. repeto.

Ἀπαίτησις. ιος. ἡ. repetitio.

Ἀπαιτητέον. repetendum.

Ἀπαιτητικός. ὁ. repetitiuus.

Ἀπαιτίζω. ἀπαιτέω.

Ἀπαιτοὶ χάριτες. debitæ gratiæ.

Ἀπαιώνιστον. mali ominis, δύσφημον.

Ἀπαιωρέω. μ. ήσω. π. κα. pendo, ſuſpendo.

Ἀπακαιρῶ. ἀκαίρως, intempeſtiuè.

Ἀπακριβόω. exactè laboro, diligenter aliquid facio, exactè compono & abſoluo, omni ope & exacta diligentia efficio. Item exactè reſpondeo, id eſt ſtatis horis euenio.

Ἀπακρίομαι. repulſo.

Ἀπάκτου. ἀπάγαγε, κόμισον, aufer. ab ἀπακτόω.

Ἀπαλαιωθὲν. antiquatum eſt.
Ἀπάλαμνος.ου.ὁ,ἡ.induſtria carens,infirmus,imbellis.
Ἀπαλγέω.μ.ησω.π.ηκα.ceſſo dolore.accuſatiuo iung.
Ἀπαλέγομαι.repello.
Ἀπαλείφω.μ.ψω.π.φα.delino,lino. Acti.
Ἀπαλεξίκακος.incurabilis.
Ἀπαλέω. negligo, ἀμελέω.
Ἀπαληθεύω. inuenio uerum, ueritatem clarè oſtendo.
Ἀπαλθέω.curo.
Ἀπαλλαγή.ῆς.ἡ.liberatio,ἀπάλλαξις.
Ἀπαλλαγῆναι. libertatem conſequi.
Ἀπαλλάξ.uiciſsim.
Ἀπαλλαξείω. liberari cupio, uolo diſcedere.
Ἀπαλλαξίω.μ.ήσω.π.κα. adiuuando remoueo.
Ἀπαλλᾶσθαι. haurire.
Ἀπαλλάττομαι.diſcedo,Polyb. Aliquãdo liberor,defungor,hoc eſt negocio aliquo explicor, eiq́ finem impono, quemadmodum etiam defungi periculis,defungi morbo,defungi pœna Latine dicimus. Aliquando ponitur pro decedo, & uita fungor. Aliquando pro abhorreo,abſtineo.
Ἀπαλλάττω.μ.ξω.π.χα. diſcedo. Aliquãdo libero,ut libero,dimittoq́ creditorem,hoc eſt à me ſummoueo,Demoſth. πρὸς Ἀπατ. Et libero accuſatorem,quod eſt placo, & munere corrumpo,apud eundem κατὰ Τιμοκ. Et libero,id eſt manumitto,libertate dono. Aliquando abire iubeo,à me dimitto.Plut. ἀπαλλάξας τοὺς θεραπευτῆρας, Abire à ſe iubens clientes & comitatum. Aliquando uerſor, ago, uiuo,dego,Xenoph. Aliquando interimo,tollo,id eſt occido,Theophr.
Aliquando aboleo, deleo, eximo, Demoſth. περὶ παραπ. Aliquando pro morior,item defúgor,ſicut ἀπαλλάττομαι. Bud.Com.
Ἀπαλλαγέντες,οἱ.ἀμελοῦντες, negligentes.
Ἀπαλλωτός.οῦ.ὁ.eximius,ſplendidus.
Ἀπαλὸν.τὸ.μόνον.
Ἀπαλοιφή.ῆς.ἡ. litura.
Ἄπαλον. induciæ, ceſſatio à palæſtra.
Ἀπαλός.ῦ.ὁ.tener,paruus,delicatus.
Ἀπαλότης.ητος.ἡ.mollitia.
Ἀπαλοτρεφής.έος.ὁ,ἡ.ſaginatus.
Ἀπαλόχρως.ωτος.ὁ,ἡ. mollis corpore.
Ἀπαλύνω.μ.υνῶ.mollio. Actiu.
Ἀπαμάομαι.meto,colligo.
Ἀπαμβλύνομαι.concido animo. Ἀπαμβλύνομαι ἐς τὰ πράγματα πάντα, Ineptior ſum & fio ad res gerendas.
Ἀπαμβλύνω. obtundo, hebeto.
Ἀπαμβρότω.erro. Neutrum.
Ἀπαμείβομαι.reſpondeo ex aduerſo.
Ἀπαμέρω.ſeparo,priuo.
Ἀπαμπίσχω.ſpolio. Actiu.
Ἀπαμφιέννυμι.μ.έσω.detego,ſpolio.
Ἀπαμύνω.μ.νῶ. expello,arceo.
Ἅπαν.αντος.τὸ.omne,ὅλον. Iones & poëtæ corripiunt primam, Attici producunt.
Ἀπαναίνομαι.ἀόρ. ἀπηνηνάμην. renuo. Depon.
Ἀπαναισχυντέω.μ.ήσω.π.κα. uerecunde facio. Apud Plato.in Apolog. pro inuerecunde facio,ponitur.
Ἀπανάστασις.migratio,ἀποικία.
Ἀπάνευθε.longe,ſeorſum.
Ἀπανθέω.μ.ήσω.π.κα. defloreo.
Ἀπανθρακίδες.piſces ad aſſandũ idonei
Ἀπανθρακίζειν.carbones urere,ἀνθρακίας piſces edere.
Ἀπανθρωπία.ας.ἡ. inhumanitas.
Ἀπάνθρωπος.ου.ὁ,ἡ.inhũanus,inamœnus
Ἀπανίσταμαι. diſcedo. ἀπανίσταντο ἑτέρωσε, Conferebant ſe aliò.
Ἀπανιστάμενος.ου.ὁ. excedens, cõmigrãs.
Ἀπανίστημι.pello, Thucyd.

Ἀπανταχῇ

Ἀπανταχῆ. ubique.

Ἀπαντάω. uoce actiua tantũ dicitur in præſenti, licet in futuro in uocẽ paſſiuam exeat, & ſignificat obuiam eo, occurro, obuium me fero, ut εἰς τὰ κήδη ἀπαντᾶν, apud Ariſtot. pro ad funera deducenda ſe conferre, & offerre. Sic Terent. Egomet quoque eius cauſa in funus prodeo. Interdũ ponitur pro reſpondeo, id eſt euentu cõuenio & congruo, conſentio, Syneſ. Sic Cic. Reſpondẽt extrema primis, media utriſq;. Aliquando pro incido, ἐντυγχάνω. Athen. δύο δὲ συγγράμμασι περιπέπτωκα ἀπλωτήσαμεν. Quemadmodum Cicero, Nam eorũ in libros ego incidi. Aliquando pro coëo, cogor in concionem. Ariſtot. ἀπαντᾶν τοὺς πολίτας. Bud. Com.

Ἀπάντημα. ατος. τὸ. &

Ἀπάντησις. ιος. ἡ. obuiam itio, congreſſio, reſponſio.

Ἀπαντικρὺ. contra.

Ἀπαντινὰ. ἀντίστροπα.

Ἀπαντλᾶν. haurire, leuare.

Ἀπαντοχόθεν. undiq;, ex omni parte.

Ἀπαντῶντα. oblata & fortuita, non rogata aut interpretata, ut auguria oblata & auſpicia. Bud. Com.

Ἅπαξ ſemel.

Ἀπαξοὶ. μοναχοί.

Ἀπαξάπας. αντος. ὁ. uniuerſus.

Ἀπαξάπλως. omnino.

Ἀπαξιόω. ῶ. deſpuo, indignum puto.

Ἀπαπαί. approbantis uox eſt.

Ἀπαράβατος. ου. ὁ. incõmutabilis, perpetuus, unde ἀπαράβατον. τὸ. quod ſucceſsione ad aliũ nõ demigrat, quemadmodum in ſacerdotio Moſaico.

Ἀπαράβλαστον. τὸ. ad nepotum procreationem inhabile.

Ἀπαράβλητος. diſsimilis.

Ἀπαραγγέλτως. iniuſſo.

Ἀπαραίτητον. ου. τὸ. qđ recuſari nõ liceat.

Ἀπαραίτητος. ου. ὁ, ἡ. inexcuſabilis, inexorabilis, ineuitabilis, irrecuſabilis, ὃ οὐ δυνατόν τις παραιτήσασθαι.

Ἀπαρακάλυπτος. ου. ὁ. manifeſtus, qui celari non poteſt.

Ἀπαράκλητος. ου. ὁ, ἡ. inconſolabilis, non uocatus ſe offerens.

Ἀπαράλλακτος. non differens, non euarians, per omnia ſimilis. Hinc ἀπαραλλάκτως, aduerb. apud Athenæ. lib. 1.

Ἀπαραλλαξία. ας. ἡ. conſtantia.

Ἀπαράλικτος. ου. ὁ. hiſpidus, cui nõ depexi ſunt ſuperuacui capiti crines.

Ἀπαραλόγιστος. ου. ὁ, ἡ. qui nequit decipi.

Ἀπαραμύθητος. ου. ὁ. ſine conſolatione.

Ἀπαράνυκτα. extra tempus.

Ἀπαραποίητος. ὁ, ἡ. uerus germanus, nõ adulteratus.

Ἀπαρασήμαντος. ὁ. non animaduerſus, non notatus.

Ἀπαρασκεύαστος. ου. ὁ. impræparatus, impræmeditatus, qui ſimplici & frugali more utitur, & qui imparatus occupatur & opprimitur.

Ἀπαρασκευάστῳ γνώμῃ. ex tempore.

Ἀπαράσκευος. ὁ. ἀπαρασκεύαστος.

Ἀπαρασκεύως. ὁ. impræmeditatè.

Ἀπαράσσω. amputo, abſcindo, Iliad. ν. Itẽ depello, deturbo, deijcio, Hero.

Ἀπαρατηρήτως. inobſeruanter.

Ἀπαράτιλτος. ου. hirſutus, incomptis capillis.

Ἀπάρατον. τὸ. execrabile.

Ἀπαράχυτος οἶνος. uinum non dilutum.

Ἀπαραχώρητος. ου. ὁ. pertinax, nulli cedens, indeſinens, non ceſſans.

Ἀπαργία. ας. ἡ. herba apargia.

Ἀπάργματα. τὰ. primitiæ, ἀπαρχαί. Bud. Com. (tur.

Ἀπαριμπόδιστος. ου. ὁ, ἡ. minime implicitur.

Ἀπαρέμφατος. ου. ὁ, ἡ. infinitiuus, indefinitus.

Ἀπαρενόχλητος. ου. ὁ. minime pturbatus.
Ἀπάρεσις. εως. ἡ. diſceſſus
Ἀπαρέσκομαι. ægreſero uel implacide. Interdum pro placo,
Ἀπαρέσκω. diſpliceo, improbor, Thuc.
Ἀπαρέω. careo.
Ἀπαρηγόρητος. ου. ὁ. inconſolabilis, deſolatus.
Ἀπαρήγω. μ. ξω. π. χα. iuuo.
Ἀπαρθενεύω. non congruo uirginibus.
Ἀπαρθένευτος. ὁ. ἡ. non decens uirgines.
Ἀπαριθμέω. μ. ήσω. π. κα. καὶ ἀπαριθμοῦμαι. recenſeo, numero. Actiu. Bud. Com.
Ἀπαρίνη. ἡ. lappa quæ in lente naſcitur, ὀροβάγχη.
Ἀπαρκεῖ. ſufficit.
Ἀπαρκὴς. contentus, congruens.
Ἀπαρκεῖν ἃ ποτυγχάνειν.
Ἀπαρκτίας. ου. ὁ. ſeptentrio uentus.
Ἀπαρνέομαι. μ. ήσομαι. denego. καθόλου ἀρνέομαι.
Ἀπάρνυμαι. ἀφαιροῦμαι. aufero.
Ἀπαρρησίαστος. ου. ὁ, ἡ. carens audacia loquendi.
Ἀπάρσεις. dicuntur qui & σταθμοὶ, manſiones. Sic dicti à tollendis ſarcinis, quemadmodũ σταθμοὶ à ſubſiſtendo.
Ἀπαρτάομαι. dirimor, ſeparor, aberro, longius digredior.
Ἀπαρτάω. μ. ήσω. π. ηκα. ſeorſum appendo, ſuſpendo, diſtraho, dirimo, diſſocio, auerto, alligo. Lucian. ἐξ αὐτῆς ἐμοῦ τὰς ἐλπίδας μοὶ ἀπαρτήσασα, Ex meipſo ſpem mihi ſuſpendens. Ἀπαρτᾷν τὸν λόγον, ſermonem deflectere.
Ἀπαρτί. admodum, poſthac, cõfeſtim, deinceps, affatim, ἀπηρτισμένως. Ariſtoph. ἔγωγε καὶ τοὺς δεξιοὺς καὶ σώφρονας ἀπαρτὶ πλουτήσαι ποιήσω, Plene, omnino. Herodot. ἀπὸ τούτου εἰσὶ στάδια δύο ἀπαρτί.
Ἀπαρτία. ας. ἡ. perfectio, ἀποσκευή. Itẽ auctio ſub præcone, maximè ſupellectilis, ὁ κατὰ τὴν οἶκον κόσμος, ἤγουν τὰ λεγόμενα ἔπιπλα.
Ἀπαρτίζω. μ. ίσω. π. κα. perficio, omnibus numeris expleo, quadro, adæquo. Bud. Com.
Ἀπαρτικὸς. paratus itineri.
Ἀπαρτιλογία. ας. ἡ. rotunda ratio uulgo dicitur, ſolida ſumma, cum nihil nec excurrit, nec deeſt. Quadrans à Cicerone appellatur.
Ἀπάρτιον προγράφω. auctionem bonorũ facio, & auctionor. Bud. Com.
Ἀπαρτισμὸς. οῦ. ὁ. perfectio, complementum, omniũ partiũ iuſta abſolutio.
Ἀπαρύομαι. μ. σομαι. exhaurio.
Ἀπαρύττω. μ. ύξω. π. υχα. detraho.
Ἀπαρχαὶ. primi fructus, qui dijs conſecrabantur, quo uidelicet in proximũ annum augerent etiam arborum fœturam, ἀπάργματα. Bud. Com.
Ἀπαρχαιῶμαι. obſoleſco.
Ἀπαρχῆς. ab initio.
Ἀπάρχομαι. μ. ξομαι. primitias ſoluo & decerpo, libamina facio. Herodot. ὁ θύσας τῶν κρεῶν καὶ τῶν σπλάγχνων ἀπαρξάμενος. Item τὸ ἄρχεσθαι, incipere, auſpicari. Ariſt. ἔδοξεν ἀπάρξασθαι τοῖς τοῦ βασιλέως ἐπιτάγμασι, Placuit delibanda iam eſſe regis mandata: per datiuum dixit. Greg. pro authorem eſſe & conditorem uſus eſt: ἧς αὐτὸς ἀπήρξατο, Cuius ipſe ædidit primordium: de Chriſti reſurrectione loquens, qui primus ſemel ſurrexit, poſtquam occidit. Bud. Com.
Ἀπαρχόμενος. ου. ὁ. qui facit primitias ſacrificij.
Ἀπάρχων στρατευμάτων. præfectus militiæ.
Ἀπαρωγὸς. opitulator.
Ἄπας τίς. quilibet, omnigenus.
Ἄπας. αυτος. ὁ. καὶ
Ἄπασα. ης. ἡ. omnis.
Ἀπασβολάομαι. fuliginem excutio.
Ἀπασέω. erro, fallor. Deductum ἀπὸ τῆς

ἀπατάω.
Ἀπαςὶ. ieiunè.
Ἀπαςία. ας. ἡ. ieiunium.
Ἄπαςος. ου. ὁ, ἡ. ieiunus.
Ἀπαςράπτω. μ. ψω. π φα. fulguro, reſplẽdeo: non ſolum de fulgore dicitur.
Ἀπασχολέω. impedio, uaco aut operã do.
Ἀπαταγί. ſine ſtrepitu.
Ἀπατάω. μ. ήσω. π. κα. propriè à uia aliquem deducere. nam πάτος uiam tritam ſignificat. Vnde & pro decipere ponitur.
Ἀπάθερθε. ſeorſum.
Ἀπατεὼν. ῶνος. ὁ. deceptor, circũuẽtor.
Ἀπάτη. ἡ. fraus, ſuadela, deceptio, error.
Ἀπατήλιος. ου. ὁ. deceptibilis.
Ἀπατηλὸς. οῦ. ὁ. fallax, fraudulentus, fucatus.
Ἀπατούρια. feſta Athenienſium popularia quatuor dierum, quarum prima δόρπεια uocabatur, altera ἀνάῤῥυσις, tertia κουρεῶτις poſtrema ἐπίβδα. de hoc Suidas.
Ἀπάτωρ. ορος. ὁ. carens patre. Vulcani cognomen, apud Theocri. Apud Plutarch. in Problem. ἀπάτορας σπόριοι interpretantur.
Ἀπαύγασμα. ατος. τὸ. ſplendor, relucẽtia.
Ἀπαυδάω. μ. ήσω. κκα. interdico, excõmunico, defatigor.
Ἀπαυδέω. μ. ήσω. π. κκα. defatigor.
Ἀπαυθαδίζομαι. μ. σομαι. καὶ
Ἀπαυθαδιάζω. deſiſto à contumacia, ſum arrogans.
Ἀπαυθαδιεῖσθαι. auſurum, audere.
Ἀπαυθαδισάμενος. ου. ὁ. minime aſſentiẽs.
Ἀπαυθημερίζω. eodẽ die redeo, Xenoph.
Ἀπαύλια. τὰ. uel ἀπαυλία. ἡ. munera quæ dantur nouæ nuptæ ſponſæ, uel dies in quo noua nupta iacet cũ uiro.
Ἀπαυράω. μ. ήσω. π. κα. ἀόρ. ἀπαῦρα. fruor, priuo, auſfero.
Ἀπαύρω. priuo.
Ἀπαυστὶ. irrequietè.
Ἄπαυστος. irrequietus. ἄπαυστος γλῶττα, cui ſilentium imperari non poteſt.
Ἀπαυτομολέω. à meipſo uenio, transfugio.
Ἀπαυτόφιν. per ſe, ſponte ſua, ἀπ' αὐτοῦ. Homer.
Ἀπαυχενίσαι ταῦρον. frenare taurum.
Ἀπαφίσκω. decipio, ἀπατάω.
Ἀπαφρίζεσθαι, deſpumare.
Ἀπέγγονος. ὁ. pronepos.
Ἀπεγγυαίζω. reſtituo, ἀποκαθίστημι.
Ἀπεγνωκὼς. ότος. ὁ. diffiſus.
Ἀπεγνωσμένος. ου. ὁ. expers.
Ἀπεδανὸς. οῦ. ὁ. imbecillis.
Ἀπέδει οὐδὲν ναοῦ. deterior, aut inferior nihil templo.
Ἀπεδίζειν. æquare, planare, ὁμαλίζειν.
Ἄπεδον. τὸ. arduum, planum.
Ἀπέδρα. aufugi, ἀόρ. α. ab ἀποδράω.
Ἄπει. abi, abſcede. Et in præſ. & fut. abes, diſcedis, & diſcedes.
Ἀπέδων. reſpiciens.
Ἀπέθανος. ου. ineptus.
Ἀπειθὴς. έος. ὁ, ἡ. imperſuaſibilis, inobediens, contumax, incredulus.
Ἀπειθία. ας. imperſuaſibilitas, inobediẽtia, cõtumacia, diffidentia, incredulitas. (dicto.
Ἀπειθοῦντες. οἱ. increduli, non audientes
Ἀπειθῶ. ἀπιστῶ, nõ pareo, inobediens ſũ.
Ἀπεικάζω. μ. σω. π. κα. aſsimilo, effigio, exprimo.
Ἀπείκασμα. τος. τὸ. ſimilitudo.
Ἀπεικόνισμα. τὸ. ambumbratio.
Ἀπεικὸς. τος. τὸ. indecens.
Ἀπεικότως. improbe, indecenter.
Ἀπειλέω. μ. ήσω. π. ηκα. promitto, inſulto, minor, glorior.
Ἀπειλὴ. ῆς. ἡ. minæ, ira. παρὰ τὸ ἀπωθεῖν ἰλίους εἶν.
Ἀπειλητὴρ. ῆρος. ὁ. iactator, minator.
Ἀπειληφότες. οἱ. conſecuti.

Ἀπειλούμενα κακὰ. impendentia.
Ἀπειλοῦμαι. minis terreor.
Ἄπειμι. abſum, abeo, proficiſcor. ἄπεισιν ἐπὶ πατρίδα, Redit in patriam.
Ἀπειπεῖν eſt negare deuiando, interdicere, prohibere, recuſare, renunciare: unde μῆνιν ἀπειπὼν apud Homerum Iliad. τ. Iram renuncians, finiens, remittens, nuntium inimicitiarum remittēs, ualere iræ pertinaciā ſinens. Item ἀποκαμεῖν, laſſeſcere, fatiſcere. Idem & ἀπείπασθαι ferè ſignificat: quod etiam abdicare eſt, & retractare quod dictum eſt, hoc eſt pollicitationem uel promiſſum renunciare, & quaſi ſeſe reprehendere, reuocareq́. Ἀπειπάμενοι πᾶσαν τὴν ἐλπίδα, Deſpondens omnem ſpem. Ἀπειπάμενοι τὴν γνώμην τὴν σὴν. Repudiantes tuā ſententiā. Itē ἀπεῖπε, iuſſit, uictus fuit. Bud. Com.
Ἀπειράκις. infinite.
Ἀπείρασον. τὸ. inexperientia, intentatū.
Ἀπείρασος. ου. ὁ. intentabilis, qui tentari non poteſt, aut qui non tentat.
Ἀπείργω. μ. εἴρξω. π. κα. prohibeo, arceo, deterreo, coërceo, impedio, abſtineo. Bud. Com.
Ἀπείριτος. ου. ὁ. infinitus.
Ἀπείρηκα. defeſſus ſum.
Ἀπειρηκώς. ότος. ὁ. feſſus.
Ἀπειρημένα. τὰ. prohibita.
Ἀπειρημένος. ου. ὁ. infandus.
Ἀπείρηται. interdictum eſt.
Ἀπείρητος. ου. ὁ. inexpertus.
Ἀπειρία. ας. ἡ. inexperientia.
Ἀπείριτος. ου. ὁ. infinitus, immenſus, interminus.
Ἀπειρόκακος. ου. ὁ. malorum expers.
Ἀπειροκαλία. ας. honeſti inexperientia, decori ignorantia, inſolentia, inelegantia. Quod uitium eſt eorum (inquit Bud. de Aſſe) qui nec bona ſua nouerunt, nec eorum uſui acquieſcunt, qui ſerijs in rebus operam bonam ac ſtrenuam nauare didicerūt.
Ἀπειρόκαλος. ου. ὁ, ἡ. honeſti expers, inſolens, inelegans, uitæ mundioris ac elegantioris rudis, parum modeſtus, decori neſcius, qui quid loco conueniat neſcit, quem Latini ineptum uocant. Gel. lib. 11. cap. 6. & lib. 18. ca. 8. & Bud. de Aſſe lib. 1.
Ἀπειροκάλως. inſolenter, ineptè, præter decorum, parum modeſte. Ἀπειροκάλως χρῆσθαι, abuti.
Ἀπειρολεχής. ιος. ὁ, ἡ. tori expers, uirgo.
Ἀπειροπάθεια. affectus nimius & ſine fine.
Ἀπειροπλάσιος. ου. ὁ. multiplex.
Ἀπειροπόλεμος. ου. belli imperitus.
Ἄπειρος. ου. ὁ, ἡ. inexpertus, multus. Hoc nomine quandoq; intelligunt tunicā exitu nullo. Meminit Sophocles in Polyxena, et Euripid. in Oreſte. Eiuſmodi miſſam Herculi canunt poëtæ. Ἄπειρος ἦν, Non noueram, Plutarch.
Ἀπείρρητος. ineffabilis. ἄρρητος.
Ἀπείρων. ονος. ὁ, ἡ. magnus, infinitus, ſine carens. Sic uocatur ἄλιθος δακτύλιος, id eſt annulus gemma non inſignitus cōcinnatusq́: quaſi dicas omni carens fine, quòd ſit rotundationis abſolutæ, nec appareat unde initium ſumas. Meminit Ariſtot. lib. 3. Auſcult. καὶ γὰρ (inquit) τοὺς δακτυλίους ἀπείρους φασὶ, τοὺς μὴ ἔχοντας σφενδόνην. id eſt, Annulos uocāt ap[?]ros quibus funda non eſt. De infiniti ratione loqtur eo in loco. Homerus itē terram uocat ἀπείρονα, id eſt σφαιροειδῆ orbicularem, ut interpretatur Euſtath: & Io. Grammaticus. Nam nec ſphæra, nec circulos finem habent aut initium. & philoſophi ferè omneis elementa ſtatuunt rotunda ſpecie.

cie. Vide Plutarch. lib. 2. de philoſo. placit.

Ἀπεσαγγελίας φεύγων. læſæ maieſtatis criminis reus.

Ἀπασίω. uide ἀπαθῶ.

Ἄπαισον. τὸ. pertinacia.

Ἀπεκατεστάθην. reſtitutus ſum.

Ἀπεκβάλλω. μ. λῶ. ſoluo.

Ἀπέκγονος. ου. ὁ. abnepos.

Ἀπεκδέχομαι. μ. ξομαι. expecto.

Ἀπ' ἐκείνου. iam tum, ex illo tempore.

Ἀπελέγομαι. reprobo.

Ἀπεκτάνομαι. extendor, diffundor.

Ἀπέκτανον. occidebant.

Ἀπέκτικτος. impexus. πέκω γὰρ τὸ πλέκω, καὶ κτενίζω.

Ἀπελάζω. concionor. Laconicum eſt.

Ἀπελαύνω. μ. άσω. π. κα. expello, abigo. Item redeo, retrò unde ueni refero pedem. Lucia. in Pſeud. καταθέμενος δὲ ἡμᾶς ἐν αἰγιαλοῖς, ὀπίσω ἀπήλαυνεν. id eſt, retrò curſum legit.

Ἀπελαφρύνω. ſublego.

Ἀπελάω. τὸ ἀπελαύνω.

Ἀπέλεγμα. ατος. τὸ. redargutio.

Ἀπελεγμός. οῦ. ὁ. reprobatio.

Ἀπελέγχω. μ. ξω. π. χα. redarguo, confuto.

Ἀπέλεθρον. procul.

Ἀπέλεθρος. ου. ὁ, ἡ. immenſus, fortis, cui nō propinquus fieri poſsis. πέλεθρον, ἢ πλέθρον, μέτρον γῆς ποδῶν ἑκατὸν ἔχον. ἢ τὸ πολυπέλεθρον κατὰ ἐπίτασιν.

Ἀπελέκητος. ὁ. indolatus, rudis, illaboratus.

Ἀπελευθερία. ας. ἡ. manumiſsio, aſſertio in libertatem.

Ἀπελευθερικός. οῦ. ὁ, ἡ. libertinus.

Ἀπελεύθερος. ου. ὁ, ἡ. ὁ ἐκ δούλου ἠλευθερωμένος, libertus, libertinus. Diſtinguunt ab ἐξελεύθερος, uerum indiſcriminatim iā uſurpant, ut annotat Ammō.

Ἀπελευθερούμενος. ου. ὁ. manumittens.

Ἀπελευθερόω. μ. ώσω. π. ωκα. manumitto.

Ἀπελευθέρωσις. εως. ἡ. ἀπελευθερία, uindicta, Plutarch.

Ἀπελήλακα. abegi. ab ἀπελάω.

Ἀπείργω. excludo.

Ἄπελος. hulcus, uulnus.

Ἀπελπίζω. μ. ίσω. π. κα. deſpero. Ἀπελπίζειν τὸν νοσοῦντα, Nullam de ægroto ſpem habere reliquam. Sic etiam Lucan. lib. 5. Deſperate uiam, dixit. Significat etiam ex re quapiam ſperare. Gaza ex Cic. ἂν πλὴν εἰς τοὔναντι τὸν χῶρον ἐπάνοδον ἀπελπίσῃς, Si reditum in hunc locum ſperaueris.

Ἀπεμέω. μ. έσω. π. εκα. reuomo.

Ἀπεμπολάω. μ. ήσω. π. ηκα. καὶ

Ἀπεμπολέω. uendo, uenum do, addico, commuto. Effertur modo cum augmento, modo ſine augmēto. Bud. Cō.

Ἀπεμφαῖνον. τὸ. obſcurum.

Ἀπεμφαίνω. diſſentaneus aut diſsimilis ſum, nullo modo refero. Bud. Com.

Ἀπέναντι. ante, in conſpectu.

Ἀπεναντία. ex contrario. aduerb.

Ἀπενάσσατο. commigrauit, Iliad. β. [illegible]

Ἀπενέγκομαι. educor, efferor.

Ἀπονενοημένος, flagitioſus, nequam; uecors, amens, profligatus deploratusq́. Demoſth. πῶς ἄνθρωποι κακίους, ἢ μᾶλλον ἀπονενοημένοι τούτων γένοιντ', id eſt, Quo pacto homines peiores, aut profligati magis his eſſent?

Ἀπονενοημένως ἔχειν. deſpōdere animū.

Ἀπενθής. έος. ὁ, ἡ. illugubris, ἀδάκρυτος.

Ἀπενιαυτίσαι. à patria exulare, uel annum ab aliqua re ceſſare.

Ἀπενιαυτισμὸς. οῦ. ὁ. exilium unius anni, abſentia in annum, exilium annuū ob cædem non uoluntariam. Abannatio dici poteſt. Bud. Pand.

Ἀπεξαμαρτάνειν. peccare.

Ἀπεξεφύοντο. emergebant.

Ἀπεξιδιῶσαι. uindicare.

Ἀπεοικὼς. non idoneus.

Ἄπεπτος.ου.ὁ,ἡ.indigeſtus.
Ἄπερ.τὰ,quæ. Item pro quemadmodũ Atticè,per ἔκλειψιν τ̃ καθὰ. Ariſtoph. Ran. ἀποσεμνυνεῖται πρῶτον, ἅπερ ἐκεῖνος ἐν ταῖς τραγῳδίαισιν ἐτερατεύετο.
Ἀπεράντεια.ciuitas Theſſaliæ. unde
Ἀπεραντοί.gentile nomen.
Ἀπεραντολογία.ας.ἡ.infinitus ſermo,multiloquium,uerboſitas.
Ἀπεραντολόγος.ου.ὁ.multiloquus.
Ἀπέραντος.ου.ὁ. uel ἀπέρατος. infinitus, interminatus,non habens exitum.
Ἀπεψία.ιος.cruditas,imperfectio.
Ἀπέρατος.ου.ὁ,ἡ.infinitus,innauigabilis.
Ἀπεργάζομαι.μ.σομαι.efficio,propago.
Ἀπεργάζω.detego.
Ἀπεργασία.ἡ.peractio,effigies.
Ἀπεργαστέον.peragendum eſt.
Ἀπεργαστέος.ου.ὁ.peragendus.
Ἀπερείδω καὶ ἀπερείδομαι.incumbo,inclinor,affirmo,firmiter adigo,effundo,exhaurio,& infligo,incutio,fulcio,applico.
Ἀπερεῖ infatigabiliter.
Ἀπερέσιος.ου.ὁ.infinitus,multus.
Ἀπέρεισις.ἡ.diuaricatio.
Ἀπερέω.contradico.
Ἀπερύκω.depello.
Ἀπερημόομαι.μ.ώσομαι.deſolor.
Ἀπερίγραπτος.non incircunſcriptus.
Ἀπερείδω.figo.
Ἀπεριλάλητος.ου.ὁ.quem non facile uerbis compeſcas,qui blaterandi finem non facit.
Ἀπερίληπτος πρεσβεία libera legatio,quæ priuatæ rei cauſa mandatur, quæ nullo uel tempore, uel loco circunſcripta eſt,nullis rationibus reddendis obnoxia.Bud.in Annot.
Ἀπεριμερίμνως.inconſideratò.
Ἀπερίοπτος πάντων.qui negligit,non curat quippiam.
[illegible]πτος.ου.ὁ,ἡ.temerari[illegible]
ſultus.
Ἀπερισκέπτως.incircunſpectè, ſine conuento & certo conſtituo.
Ἀπερίσπαστος.ου.ὁ,ἡ.immobilis.
Ἀπερισπάστως.ſine ulla diſtractione.
Ἀπερίστασις.ιος.ἡ.ἀπραξία,rerum felicitas.uide περίστασις.
Ἀπερίστατος.ου.ὁ,ἡ.deſtitutus. Ἀπερίστατος φαστώνη Polybius de Athenienſium ciuitate loquens, uocat ſtatũ rebus ſecundis florentem, in quem nulla clades, aut alia rerum difficultas incurrit, etiamſi ῥαστώνη per ſe ſignificat ſecundarum rerum proceſſum, & fortunæ indulgentiam nullis caſibus aut cladibus interruptam, hoc eſt, τοῦ βίου ἀπραξίαν. Bud.Com.
Ἀπερίτμητος.ου.ὁ,ἡ.incircuncifus,inſciſſilis.
Ἀπέριττον.impar,incompoſitum.ἀπέριττος γλῶσσα,minime fucata lingua.
Ἀπεροῦσιν.laſſantur.
Ἄπερρε.ualeas,abeas.
Ἀπερρωγότος.interruptus.
Ἀπερυθριάω μ.άσω.π.κα.rubeo.
Ἀπερύκω.prohibeo.κωλύω.
Ἀπερσιβοῦν.eruginem procreare.
Ἀπέρχομαι. recedo, abeo , proficiſcor, ut ἀπελθεῖν τὴν ὁδὸν, & τὸ ὁδὸν, ſicut Vergil. Longam incomitata uidetur Ire uiam. Vnde tranſlate ponitur pro migrare ex hac uita, ſiue mori. Chryſoſt. ἴσως μετὰ μικρὸν ἀπελεύσομαι χρόνον. Et Matthei, ἀπῆλθεν ἡ ἀκοὴ, dimanauit fama.
Ἀπερωεύς.ιος.ὁ.corruptor. Home. ἐμῶν μενέων ἀπερωεύς.
Ἀπερωέω.diſcedo.παρὰ τὸ ἐρωῶ.
Ἀπέρωτος.durus,immitis.
Ἀπεσείσατο.excuſſit,ſuſtulit.
[illegible] peredo.
[illegible]. ἀπέβαινε.
[illegible]κληκέναι. induruiſſe, attritũ fuiſ-

ſe, exhauſtum fuiſſe, quemadmodũ qui curis pereunt uel fame.

Ἀπισκληκὸς. τος. ὁ. tabidus, aridus, emaciatus.

Ἀπισκολυμμένος. denudatus, excoriatus.

Ἀπίσαντο. ſeceſsit.

Ἀπισώ. όος. ἡ. abſentia, peregrinatio.

Ἀπισχοινισμένος. ου. ὁ. ſeiunctus ab omnibus loris.

Ἀπιτμήθη. amputatus eſt, ab ἀποτέμνω.

Ἀπαθὴς. έος. ὁ, ἡ. inſcitus, inſcius, inauditus, ignarus. ὁ μὴ ἀκούσας, ἢ ὁ μὴ ἀκουσθὰς, ἄπειρος.

Ἀπευθύνω. μ. υνῶ. do iudicium cum pœna, adæquo, rego, dirigo.

Ἀπευθυσμένον ἔντερον. inteſtinum rectum.

Ἀπευκταῖος. ου. ὁ. deteſtandus, deprecandus.

Ἀπευκτικοὶ ὕμνοι. dicebantur qui precationem reijciebant: qui uerò uotum & preces habebant, εὐκτικοὶ appellabantur.

Ἀπευκτός. οῦ. ὁ. contemnendus, odibilis.

Ἀπευκτῶς. deuotè.

Ἄπευσος. inauditus, ἀνήκοος.

Ἀπευτολεῖσθαι. primitias ſoluere, ἀπάρξασθαι.

Ἀπεύχομαι. μ. ξομαι. contemno, execror. Item deprecari, id eſt ueniam poſcere & pœnæ remiſsionem, ut apud Vergil. lib. 12. Equidem merui, nec deprecor, inquit. Dicitur etiam παραιτεῖσθαι, εὔχεσθαι μὴ γενέσθαι. Depon.

Ἀπευωνίζειν. uilem reddere.

Ἀπεφαίνομαι. exiccor, tabeſio.

Ἀπέφατο. ἀπέθανεν, ἀπεφήνατο, ἀπέπαυσε.

Ἀπεφήνατο. exiſtimauit.

Ἀπεφθαρμένος. moriens.

Ἄπεφθος. ου. ὁ. excoctus, purus, illaboratus, ut ἄπεφθον χρυσὸν, Lucia.

Ἀπεχαράκου. uallum circumduxit.

Ἀπέχει. ſufficit, abeſt, ἀφέστηκε.

Ἀπεχθάνομαι. μ. ήσομαι. π. ἀπήχθημαι. ἀόρ. μέσ. β. ἀπηχθόμην. κοι

Ἀπεχθέομαι. οῦμαι. ſum odio.

Ἀπεχθάνω. odi, ἀπεχθαίρω.

Ἀπέχθεια. ας. ἡ. inimicitia, odium.

Ἀπεχθής. έος. ὁ, ἡ. inimicus, odio habens, moleſtus.

Ἀπεχθῶς. odioſe.

Ἀπέχομαι. μ. ἀφέξομαι. abſtineo. Genit. uel accuſ. ut ἀπέχομαι τούτου & τοῦτον. Sic Horatius lib. 3. Mox ubi luſit ſatis abſtineto, Dixit, irarum calidæq; rixæ. Et Terent. in Adelphis cum accuſatiuo, Non manum abſtines maſtigia?

Ἀπεῖχεν. ſufficiebat.

Ἀπέχρησεν ſatis fuit.

Ἀπέχω. μ. ἀφέξω. diſto, fugio. Ἀπέχω πολλῶν ἡμερῶν, Abſum multorũ dierũ uiam, elocutio talis, qualis, aberat bidui. Aliquando eſt aliunde accipio, recipio ex aliquo, ueluti cenſum aut reditum ex aruis. Id ſentiens Theophila. ſubmonet recipi quod quaſi debitum datur. Matth. 6. ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἀπέχουσι τὸν μισθὸν αὐτῶν, Mercedem ſuam receperunt, tulerunt, habent.

Ἀπεψηγμένον. τό. extinctum.

Ἀπεψηφισμένος. communi decreto damnatus, ærarius, qui iam non eſt in albo conturiæ ſuæ.

Ἀπεψία. ας. ἡ. cruditas.

Ἀπέωσαντο, Attice. expulerunt.

Ἀπηβηκώς. pubertatem egreſſus.

Ἀπηγέομαι. narro, ἀφηγέομαι. Ionice.

Ἀπήγημα. ατος. τὸ. narratio.

Ἀπηγόρευμα. negatio, defenſio.

Ἀπηγορευμένος. nefaſtus, reiectus.

Ἀπηγριοῦσθαι. exaſperari, agreſtem eſſe.

Ἀπήδαλον πλοῖον. temone priuatum nauigium.

Ἀπηθεῖν. excolare.
Ἀπήκοος. inobediens.
Ἀπηκριβωμένον. diligentia, ad amuſſim factum, & perfectiſsime ſummaq́ diligentia.
Ἀπηκριβωμένως. bona fide, citra ullum figmentum. Bud. in Annot.
Ἄπηκτος. ου. ὁ, ἡ. incongelabilis, nō cōcreſcens, inconcretus, nō aptus durari.
Ἀπήνω. ὡς ὀξὺ συνάγω.
Ἀπηλλάχθαι. abeſſe.
Ἀπηλγηκώς. ἀναίσθητος, ἀποκαμών, qui dedoluit, ſiue (ut Comicus loquitur) perdoluit, quiq́ eò duritiæ peruenit, ut ad omnem duritiæ ſenſum obſurduerit, ſicut deferbuiſſe dicitur Latinis. Eſt autem participium perfecti ἀπὸ τοῦ ἀπαλγεῖν, quod dicitur, cū quis uacat dolore & ſenſu ſui mali. Eraſ. in epiſt. ad Epheſ. ca. 3.
Ἀπηλεγέως. intrepidè, apertè, audacter, ingenuè.
Ἀπηλεγής. έος. ὁ, ἡ. apertus, ſine malicia, durus, ſæuus.
Ἀπηλιαστής. οῦ. ὁ. ab ἡλιαίᾳ. alienus, hoc eſt à foro & cauſis iudiciariis, μισόδικος.
Ἀπηλιώτης. ου. ὁ. uentus qui ab oriente uerno, id eſt æquinoctiali uenit, ſubſolanus. Gel. lib 2. cap. 22.
Ἀπήμαντος. ου. ὁ, ἡ. illæſus.
Ἀπήμβροτον. aberraui, ἀπέτυχον, ἥμαρτον.
Ἀπήμων. ονος. illæſus, inoffenſus.
Ἀπηνᾶος. crudelis, inhumanus.
Ἀπήνεμος. ου. ὁ, ἡ. carens uento.
Ἀπηνεώθην. obſtupui.
Ἀπήνη. ης. ἡ. uehiculum, rheda, currus qui mulos iungebat.
Ἀπηνής. έος ὁ, ἡ. ſæuus, immitis, crudelis, minax, iniucundus, ὁ ἄπωθεν τοῦ ἀνεῖσθαι, ἢ ὁ μὴ ἡνίας ἔχων, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀνηνίων ἵππων.
Ἀπηνθράκωμαι. ardeo.

Ἀπηνία. ας. ἡ. ſæuitia, feritas.
Ἀπήνυσα. reduxi.
Ἀπῆξεν. ἐφώρμησεν. (ρος.
Ἀπηόριος. ου. ὁ. ex alto pendēs. aliás ἀπαιώ
Ἀπηρεία. ἡ. improbitas.
Ἀπηρεισάμην. intendebam, Lucian.
Ἄπηρος. ου. ὁ. pera carens, nō mutilatus.
Ἀπηρτημένος. ου. ὁ. uiolentus, κρεμάμενος, ſed ἀπηρτισμένος, τέλειο.
Ἀπήρραξαν. fregerunt, colliſerunt.
Ἀπηρτίως. accuratè.
Ἀπηρχαιωμένον. obſoletum.
Ἀπήστρια. ἀκέστρια, ſarcinatrix.
Ἀπηῦρα. priuauit, omiſit.
Ἀπήχθεια. odium, ἀντὶ τοῦ ἀπέχθεια.
Ἀπήχημα. τος. τό. extremus uel ſoni uel uocis pulſus: & quò longiſsime tenor ſoni permeare poteſt, illic eſt ἀπήχημα, uelut extrema reſonantia, οἷον ἀπατηλή. Bud. Com.
Ἀπηχημένος ἀπόβλητος, reiectus.
Ἀπηχής. έος. ὁ, ἡ. abſonus.
Ἀπήωρος. ου. ὁ. diſtās, eleuatus, ἀπηόριος.
Ἀπία. ας. Peloponneſus.
Ἀπιάλλειν οἴκαδε. redire domum.
Ἀπίαλος. frigus.
Ἀπιέναι. prouenire.
Ἀπίημι. μι ήσω. ω. ηκα. recedo.
Ἀπίθανα. dictu abſurda, non probabiliter dicta.
Ἀπιθανός. οῦ. ὁ. imperſuaſibilis, non probabilis.
Ἀπιθάνως. inſcitè.
Ἀπιθής. difficilis perſuaſu, uel aſcenſu.
Ἄπιθι. diſcede, abi, ἀπέρχου.
Ἀπικρόχολος. non biloſus.
Ἀπικλάειν. deflere, ἀποκλαίειν.
Ἀπίμελος. ου. ὁ. macilentus.
Ἀπινής. purus, καθαρός. πῖνος enim ſordes ſignificat, & ἀποπινοῦσθαι, ἀπορυποῦσθαι.
Ἀπινύσσω. μι ξω. π. χα. inſanio, imprudens ſum. à πινὺς prudentia.

Ἀπίσσα.

Ἀπίολα. ciuitas Italiæ, unde
Ἀπιολανός. gentile nomen.
Ἄπιος. ου. ὁ. longinquus. Item raphanus agreſtis, genus pyri, fungi ſpecies. Hermol. in Plin. uide ἀμωνίτης.
Ἄπις. ιδος. ὁ. Apis deus Aegyptiorum.
Ἀπισόω. μ. ώσω. π. κα. adæquo. Accuſatiuo iung.
Ἀπίσσωτος. ου. ὁ, ἡ. non picatus, ſicut ἀπίττωτος.
Ἄπιστα δωρεῖσθαι eſt, clauo (ut dicitur) trabali beneficia affigere.
Ἀπιστέω. μ. ήσω. π. κα. diffido, ſuſpectum habeo.
Ἀπιστεῖν διαβολαῖς, refellere crimina falſo obiecta.
Ἀπιστία. ας. ἡ. perfidia, infidelitas.
Ἄπιστος. ου. ὁ, ἡ. infidelis, perfidus, infidus, fidem & promiſſa non ſeruans, incredulus. Attici dicunt ἄπιστος τούτῳ & πρὸς τοῦτον, quemadmodum & nos perfidus & infidus iſti, & ad iſtũ Priſcian. lib. 18.
Ἀπιστούμενος. qui ſuſpectus eſt, cui fides non adhibetur: ut ἀπιστούμενος ἐπίτροπος, tutor ſuſpectus. Ἀπιστούμενοι πρὸς τοὺς δεσπότας, infideles habiti domini nis.
Ἀπίστως. fraudulenter, perfidè. Ἀπίστως διακεῖσθαι πρὸς τὰ μυθώδη, Non credere fabuloſa. Ἀπίστως πρός σε ἔχω, diffido de te.
Ἀπισωὐδικοις. ἡ. reſtis.
Ἀπισχαίνεται. extenuatur.
Ἀπισχυρίζομαι. innitor, idẽ quod ἰσχυρίζομαι, niſi quòd maiorem conatum in aggrediendo, maioremq́ fiduciam in tuendo ſignificat. Plut. in Peric.
Ἀπίσχω. abſtineo. Ioſeph. de bell. Iud. πάντος ἔργου χεῖρας ἀπίσχουσι.
Ἀπίσωσις. εως. ἡ. adæquatio.
Ἀπίτης. ου. ὁ. uinum ex pyris factum.
Ἀπίττωτος. ὁ. non picatus, ut ἀπίττωτα ἴχνια, apud Strabonem.
Ἄπιχθυς. qui non ueſcitur piſcibus, qui piſcitio abſtinet.
Ἀπιών. όντος. ὁ. abiens.
Ἁπλᾶ. ſimpliciter.
Ἁπλᾶ. calciamenti genus.
Ἀπλανήτως. ſine errore.
Ἀπλανία. ας. ἡ. ſtabilitas.
Ἀπλανής. έος. ὁ, ἡ. non uagus, expers erroris.
Ἄπλαστος. ου. ὁ, ἡ. uerax, fuco carens.
Ἀπλατής. έος. illatus, latitudinem nõ habens. Sic Euclides lineam definit μῆκος ἀπλατὲς, quod exprimere (inquit Gell.) uno Latinè uerbo non queas, niſi dicas illatabile.
Ἄπλετος. ου. ὁ, ἡ. ingens, non exatiatus, innumerus.
Ἄπλευρος. carens latere, & fulcro.
Ἁπλῆ. ſimpliciter.
Ἁπλῆ. ἡ. ſimplex, μονοειδής.
Ἀπλήγης. εος. ὁ, ἡ. inſaucius.
Ἀπλήμων. ἄπληστος.
Ἀπλήξ. non percuſſus.
Ἀπλήρωτος. ου. ὁ. inſatiabilis.
Ἀπληστία. ας. ἡ. inſatiabilitas.
Ἄπληστος. ου. ὁ, ἡ. inſatiabilis, inexplebilis.
Ἁπλόϊτιος. ἁπλοῦς.
Ἄπλητος. ου. ὁ. inacceſſibilis, ſeparabilis. παρὰ τὸ πλῶ, πλήσω, πελάζω.
Ἀπλοΐα. ας. ἡ. nauigandi incõmoditas.
Ἁπλοΐζομαι. ſine cautione loqui et agere, & apertè animi ſentẽtiam indicare.
Ἁπλοϊκός. ου. ὁ. ſimplex, minimè malus, malitiæ neſcius, deceptu facilis, qui & εὐήθης dicitur. Lucia. ὡς ἀφελὴς ὁ πᾶς ἦν, καὶ ἁπλοϊκός.
Ἁπλοϊκῶς. ſimpliciter, citra dolum, non malitioſè, nec ueteratoriè, ſine fuco.
Ἁπλοΐς. ίδος. ἡ. ueſtis ſimplex.
Ἁπλόϊος. καὶ
Ἄπλοος. ου. ὁ, ἡ. innauigatus, qui ne

quit nauigare.

Ἁπλόος, & ἁπλοῦς. ου. ὁ. ſimplex.

Ἁπλότης. ητος. ἡ. ſimplicitas.

Ἁπλόω. μ. ώσω. π. ωκα. pando, ἐπ' ἀυθέας τὰς παλάμας ἐκτείνω. Accuſ.

Ἀπλυσίας. ὁ. aplyſias, ſpongiæ genus, illotariam uertit Theodor.

Ἀπλώσεσθαι. naues apud Thucyd. δύο πληρώματος ἐνδεεῖς, καὶ ἄπλοοι ἐσόμεναι.

Ἁπλῶς. ſimpliciter, uulgariter, temere, imprudenter, imperitè, apertè, ingenuè. ὡς ἁπλῶς εἰπεῖν, Deniq; ut ſummatim dicam, ut uno uerbo eloquar.

Ἅπλωσε. denique.

Ἄπλωτος. ου. ὁ, ἡ. innauigabilis.

Ἀπνευστί. uno ſpiritu.

Ἄπνευστος. qui natura non reſpirat.

Ἄπνοια. affectio quædã eſt quando quis ſpirare nequit, quando nulla, ut uiſus iudicat, ſpiratio fit.

Ἄπνοος. καὶ

Ἄπνους. ου. ὁ, ἡ. mortuus, ſine ſpiritu, ſine uoce.

Ἄπο. procul poëticè. aduerb.

Ἀπό. ab Genitiui ſolius eſt, neq; motũ ſolum à loco, re, perſona, circũſtantia, ſed & abſentiam ſignificat. ἀπὸ πατρίδος, à patria. Propriè cum rebus inanimatis ordinatur, ut apud Homerũ. μελλινάων ἀπὸ νηῶν; quemadmodum παρὰ cũ animatis, ut παρὰ σωκράτους. Homer. tamen παρὰ νηῶν ἀνιόντι dixit κατ' ἀπαλὴν προθέουσι. Siquidẽ παρὰ ἀντὶ τοῦ ἀπὸ τῶν νηῶν poſuit.

Ἀπὸ γενέσεως, à primordio. ἀπὸ δείπνου, à cœna. Ἀπὸ ὕψους, à ſuperiori loco, à ſeipſo. Ἀπὸ μέρους, ex parte, id eſt aliquantulum. Ἀπὸ πέρυσι, ab anno ſuperiore. Ἀπὸ στόματος εἰπεῖν, memoriter recitare. Ἀπὸ γλώττης εἰπεῖν, pro eodem apud Thucyd. li. 7. Ἀπὸ θυμοῦ, odioſus. Iliad α. ἀλλ' ἀπὸ θυμοῦ μᾶλλον ἐμοὶ ἔσεαι. Ἀπὸ νόσφι, ſeorſum, clam. Ἀπὸ πρό, procul. Iliad. ὁ ἀπὸ πρὸ νηῶν. Ἀπὸ ταυτομάτου, fortuito. Ἀπὸ τοῖν, id eſt ἀπὸ τούτων. Ἀπὸ τότε, ex illo tempore. Ἀπὸ τούτου, deinceps, ſub hæc. Ἀπὸ τοῦ νῦν, ex hoc tempore, deinceps, de cætero, amodo. Ἀπὸ τῆς ἴσης ἰδίας, ex æquis uiribus.

Ἀποβαδίζω. μ. ίσω. π. ικα. uado.

Ἀποβάθρα. ας. ἡ. domus ſcanſoria, tabulata, pons quoq; ſeu tabulatum, per quod nauem ingredimur. Item olla atq; coquinarium inſtrumentum quod pedibus ſuſtentatur.

Ἀποβαίνω. μ. ήσομαι. π. ηκα. contingo, euenio. ut οὐκ ἀπέβη τὸ πρᾶγμα, id eſt οὐκ ἐπετετεύχθη, Ea res fruſtra fuit, id eſt expectationẽ fruſtrata eſt. Item deſcẽdo, euado, exeo, diſcedo. Neut.

Ἀποβάλλομαι. καὶ

Ἀποβάλλω. repudio, deſpicor, reſpuo, floccifacio. Volunt autem eam eſſe differentiam, ut ἀποβάλλειν ſit hominis inuiti, & qui inuitus perdit ἀποβάλλων dicatur: qui autem libens, ἀποβαλλόμενος, reijciens, reſpuens. Ammon.

Ἀπόβασις. εως. ἡ. euentus. Eſt & genus equeſtris certaminis.

Ἀποβάτη. ης. ἡ. genus feſti, & certaminis equeſtris: unde ἀποβατικὸς, & uerbum ἀποβῆναι, certaſſe.

Ἀποβατήριος ζεύς. deſcenſor Iupiter.

Ἀποβιάζομαι. uim aufero.

Ἀποβιβάζω. μ. σω. π. κα. deduco, mitto in terram traijciendo. Actiu. accuſ.

Ἀποβιόω. μ. ώσω. π. ωκα. morior. Neutr.

Ἀποβίωσις. εως. ἡ. interitus.

Ἀποβλεπόμενοι. θαυμάζοντες, oculos in ſe coniectos habentes.

Ἀπόβλεπτος. ἔνδοξος, glorioſus, uenerandus, θαυμαστός.

Ἀποβλέπω. μ. ψω. π. φα. reſpicio, id eſt re

tro aſpicio, ut apud Terent. in Eun. Cum huc reſpicio ad uirginem, illa ſeſe interea cōmodū huc aduorterat in hāc noſtrā plateā. Itē ueneror, ſuſpicio, admiror, colo. Aliquādo cum πρὸς præpoſitione, oculis aliquē deſigno. in eo ſpem meā colloco: quale illud Vergilianū: Turnus ut infractos aduerſo Marte Latinos Defeciſſe uidet, ſua nunc promiſſa repoſci, Se ſignari oculis. Aliquando ſpectare, id eſt pertinere. Actiu. accuſ. Bud. Com.

Ἀπόβλητος. ὁ, ἡ. uilis, abijciendus.

Ἀποβλίσαι. exprimere.

Ἀποβλύζω. μ. σω. π. κα. ſingultio comedendo, ut pueri faciunt.

Ἀποβολιμαῖος. ὁ. abiectitius. Ariſtoph. Pace. ἀσπὶς ἀποβολιμαῖος τῶν ὅπλων ἐγένετο.

Ἀποβολή. ῆς. ἡ. depoſitio, amiſsio, abiectio, reiectio, iactura.

Ἀποβουκολέω. μ. ήσω. π. κα. paſtorē facio, expello, maxime cum ſcabioſi boues è grege pelluntur. Item pro fallere, id eſt mitigare & lenire, ut ἀποτρίοις κόσμοις τὸ τῆς φύσεως ἀπρεπὲς ἀποβουκολεῖν, Aſciticijs ornamētis naturæ dedecus fallere. Vtuntur & Latini fallere in ea ſignificatione. Horat. Iam uino quærens, iam ſomno fallere curas. Dicitur etiam βουκολεῖν & διαβουκολεῖν.

Ἀποβουκολίζω. decipio, ſeduco, impono.

Ἀποβράζειν. efferueſcere, id eſt deferueſcere. Bud. in Annot.

Ἀπόβρασμα. ατος. τό. furfur tritici.

Ἀπόβρεγμα. τό. madefactio, dilutum.

Ἀποβρέχω. μ. ξω. π. χα. infundo. Accu.

Ἀποβρίζειν. ἀπονυστάζειν, declinare præ pondere.

Ἀποβρόχθισον. deuora, κατάπιε.

Ἀποβώμια ἱερὰ dicuntur ſacra, quæ non in altari peraguntur, ſed in pauimento uel ſolo.

Ἀπόβωμος. ἄθεος.

Ἀπόγαια. τὰ. κοῖ

Ἀπόγεια, uel ἐπίγαια. retinacula nauiū, funes nautici quibus naues alligantur littori. Vnde τὰ ἀπόγεια λύσασθαι, apud Lucia. id eſt oram ſoluere.

Ἀπογαλακτίζω. μ. ισω. π. ικα. ablacto. Actiu. accuſ.

Ἀπογεγλυμμένα ὦτα. Theod. ſuggrundatas imbricataſq́ aureis uocat, intusq́ anfractu longiore intortas.

Ἀπογεόω. fundamenta deſtruo.

Ἀπογεμίζω. μ. ισω. π. ικα. euacuo.

Ἀπογεύσασθαι. occidere.

Ἀπογινόμενοι. ἀποθάνοντες.

Ἀπόγειοι. οἱ. uenti qui à terra cōſurgūt, nō quidē ſemper aut qualibet, ſed ex uliginoſa & humefacta, quaſi terra oriūdi, ut tradit Ariſto. li. περὶ κόσμου. Hos matutino imprimis tēpore, ſpirare, uapore refrigerato Theoph. ẽdit.

Ἀπογεύομαι. μ. σομαι. γευμαι. deguſto. Genit.

Ἀπογίνομαι. corrūpor, priuor, morior, cuius tēpora require in γίνομαι.

Ἀπογινόμενοι. οἱ. abſentes.

Ἀπογινώσκω. abnuo, nō recipio, nō agnoſco, reprobo, ualere iubeo, ſtatuo hoc nō eſſe faciēdū. Cui ſignificationi nō abſimilis eſt, ἀπογινώσκω σου τὴν κατηγορίαν, hoc eſt, γινώσκω σε οὐκ ὄντα ἔνοχον τῇ κατηγορίᾳ. Item ſentio & ſtatuo iudicoq́, deſpero, ἀπελπίζω. Significat quoq; idem quod τὸ ἀποψηφίζομαι, hoc eſt ſuffragio abſoluo. Ἀπογινώσκειν τινὰ τῆς ἐγκλήματος, Abſoluere aliquē à crimine intentato, ut inſontem. Ἀπεγνωκότως ἔχειν, deſpōdere animum, languere animo, penè deſperatā ſpem uitæ habere. Et qui ita affecti ſūt, ἀπεγνωσμένοι dicūtur. Iung. cum genit. & acc. Bud. Com.

Ἀπογλυκαίνομαι. dulceſco.

Ἀπογλαύκωσις. ιος. ἡ. uitium oculorum, glaucedo.

Ἀπογλουτοί. οἱ. qui exilibus ſũt natibus, q̃ nates habent attenuatas, depyges.

Ἀπογλυκαύθη. dulcis euaſit.

Ἀπόγνοια. ας. ἡ. deſperatio.

Ἀπογνούς. deſperatus, reprobatus calculo, liberatus in iudicio.

Ἀπογνώμων. ονος. ὁ. annoſus, de animalibus, quæ iã dẽtes ꝑducere deſierunt.

Ἀπόγνωσις. ιος. ἡ. ἀπόγνοια, deſperatio.

Ἀπογονή. ῆς. ἡ. propago.

Ἀπόγονος. ου. ὁ. oriũdus, filius, poſterior, pro nepos, nepos.

Ἀπογόρευμα. interdictum magiſtratus, quod etiã ἀπόῤῥημα uocatur. Xeno.

Ἀπογράφεσθαι. nomen dare & profiteri. Item in actis profiteri & prouulgare, quod inſinuare dicunt, Ariſto. Oeco. Item in rationes & calendarium referre, Demoſtheni πρὸς τιμ. Item ſcripto denunciare, & quaſi proſcriptione, id eſt programmate promulgare, Iſocr. Dicitur quoq; de petitoribus, & candidatis. Plut. ἐπὶ στρατηγίαν πολιτικὴν ἀπεγράψατο, Præturã urbanã petere cœpit. Bud. Cõ.

Ἀπογραφή. ῆς. ἡ. deſcriptio, id eſt partitio in ordines, aut familias, aut ciuitates, aut tribus, aut centurias: annotatio bonorum, aut profeſsio & deſcriptio. Profeſsio quidem reſpectu eorum qui cenſebantur, deſcriptio uerò eorum qui cenſebant. Fiebat huiuſmodi ἀπογραφὴ, ut ſciretur quãtum quiſq; haberet in facultatibus. Nam ita inquit Pædianus: More ueterum cenſi dicebantur, qui centum millia in profeſsionẽ detuliſſent, huiuſmodi adeò facultates cenſus dicebantur. Sic Lucas cap. 2. αὕτη ἡ ἀπογραφὴ πρώτη ἐγένετο ἡγεμονεύοντος τῆς συρίας κυρηνίου. Significat etiam actorum tabulas, & proſcriptionem. Item quemcunq; commentarium & indicem rerum enumeratarum & recenſarum: Inuentarium & repertorium uulgo dicunt. Bud. Com.

Ἀπόγραφον. τὸ. exemplum & deſcriptio libri, imago tabulæ. Latinè deſcriptũ & exſcriptum dicitur. Vnde Cic. libros ſuos philoſophicos ἀπόγραφα uocat, quaſi ſcriptorum Græcorũ imagines & exempla. Bud. Com.

Ἀπογράφω. μ. ψω. π. φα. tranſcribo, id eſt ab exemplari deſcribo, exemplũ ſcribo. Sic Cic. ad Att. Librum ad te mittam, ſi deſcripſerunt librarij. Item in tabulas refero, perſcribo, expenſum fero, uel acceptum refero. Item defero. Vnde ἀπογραφὰς ἀπογράφειν dicuntur homines, qui delationes faciunt. Bud. Com.

Ἀπόγυιοι εὐχαί. tacita uota.

Ἀπογυιόω. μ. ώσω. π. ωκα. demembro, debilito.

Ἀπογυμνῶ. denudo, facio manifeſtum.

Ἄποδα. τὰ. nullis pedibus innitentia.

Ἀποδαιμονίζειν. furere.

Ἀποδακρύω. illacrymo.

Ἀποδαρθεῖν. ἀποκοιμηθῆναι, dormire.

Ἀποδασμός. οῦ. ὁ. pars.

Ἀποδεῖ. deficit, λείπει.

Ἀποδεδειλιακότες. οἱ. interriti.

Ἀποδεδειγμένος. ου. ὁ. deſignatus, taxatus.

Ἀποδέδοται. licet.

Ἀποδείκνυμαι. oſtendo, clarè dico.

Ἀποδεικνύω. μ. ξω. π. χα. demõſtro ratione & argumentis. Item declaro, creo & deſigno magiſtratũ. Item deſigno & conſtituo, hoc eſt ſtatum et fixũ facio, edo. Actiu. accuſ. Bud. Com.

Ἀποδειλιάζω. καὶ

Ἀποδειλιάω. ignauus ſum, formido.

Ἀποδειλιῶντες. οἱ. ignaui.

Ἀποδεῖν. τὸ. ἀπολείπεσθαι. deficere, derelinqui, inferiorem eſſe.

Ἀποδείκνυμι.

Ἀποδάνυμι. attribuo, dedico.

Ἀπόδειξις. εως. ἡ. euidens probatio, cum ea quæ dubia aut obſcura ſunt, per ea quæ ambigua non ſunt, illuſtramus: experimentum, demonſtratio, quæ neceſſariò concludit. Ἀπόδειξις δὲ, cõpendioſa locutione ſine uerbi ſubſtantiui, aut alterius adiectione, pro huius rei, quam dico, demonſtratio eſt, ubi ἐστω, uel ἄγε ἂν, ſubaudimus. Bud. Com.

Ἀπόδειπνος. incœnatus.

Ἀπολείπομαι τῆς παιδίας. doctrinam nequeo aſſequi.

Ἀποδειροτομέω. μ. ήσω. π. ηκα. trunco caput.

Ἀποδεκατόω. μ. ώσω. π. ωκα. decimo. Neut.

Ἀποδέκται. οἱ. καὶ ἀποδεκτῆρες. magiſtratus erant apud Athenienſes, coactores tributorum & uectigalium, hoc eſt qui publicam pecuniam recipiebãt, & in Reipub. uſus diſtribuebãt. Cæl. lib. 7. cap. 51. & Bud. in Annot. poſt. & Com.

Ἀποδεκτέος. ου. ὁ. probandus.

Ἀπόδεκτος. ου. ὁ. ſuſceptus, laudatus. Bud. Com.

Ἀποδενδροῦσθαι. arboreſcere, Theophraſt.

Ἀποδερματούμενοι. οἱ. excoriati.

Ἀποδέρω. μ. δερῶ. π. κα. excorio. Accuſ.

Ἄποδες. apodes, genus hirundinũ, quæ ſic appellãtur, quòd pedibus careãt.

Ἀπόδεσις. εως. ἡ. deligatio, ſolutio.

Ἀπόδεσμος. ornatus capitis mulierum.

Ἀποδέχομαι. μ. ξομαι. π. γμαι. recipio, charum habeo, probo, commendo. Depon. accuſ. iung. Bud.

Ἀποδέω. abſum, numerum non impleo, inferior ſum. Herodia. γνώμης καὶ ῥώμης μηδεμίας τῶν ἀρχαίων ἀποδέουσης, Diſciplina & uirtute nullo antiquorum inferiore.

Ἀποδημέω. μ. ήσω. π. ηκα. peregrinor. Neutrum.

Ἀποδημητής. οῦ. ὁ. peregre degens.

Ἀποδημητικοί. οἱ. ſedes immutare ſoliti, ut grues & hirundines.

Ἀποδημία. ας. ἡ. peregrinatio.

Ἀποδημῶν. οῦντος. ὁ. abſens.

Ἀποδία. ας. ἡ. carentia pedum.

Ἀποδιαιτῶ. abſoluo. Genit. & accuſ. ut ἀποδιαιτῶ σε τὴν δίκην, Abſoluo te hac petitione.

Ἀποδιαπομπεῖσθαι. dimitti datis comitibus.

Ἀποδιαπομπητέον. reijciendum.

Ἀποδιατρίβω. immoror, conſumo tempus.

Ἀποδίδομαι. μ. δώσομαι. π. δομαι. uendo. Depon. accuſ. Herod. lib. 2. οἱ τὴν ἀρχὴν αὐτῷ χρημάτων ἀπέδοντο, Qui pecunijs illi imperium uendiderunt.

Ἀποδιδόμενοι ἀντὶ τοῦ ἀποδιδόντες.

Ἀποδιδράσκω. μ. δράσω. π. ακα. refugio, aufugio.

Ἀποδιώκομαι. inſequor, ἀποδιώξω.

Ἀποδιδόω. μ. δώσω. π. ωκα. καὶ ἀποδίδωμι. reddo, id eſt exprimo, refero. Item uendo. Item attribuo, aſſigno, & tribuo, hoc eſt ἀπονέμω. Item enarro, & de re propoſita diſſero. Item edo, promo. Ariſtot. καὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ ἀποδίδωσιν, Edunt facinus. Item debitũ ſoluo, perſoluo. Ariſtop. Ra. ἀπόδος τὸν ναῦλον. Actiu. accuſ.

Ἀποδιΐσταμαι. ſeparor, χωρίζομαι.

Ἀποδικεῖν. cauſam defendere.

Ἀποδιοπομποῦμαι. auerto, reijcio, depello prodigium, deprecor, ablego, procul amoueo, expurgo, expio. Athen. lib. 9. ὁ δὲ σφόδρα φροντίσας, καὶ τὸ πρόβλημα ἀποδιοπομπησάμενος, At ille cum multum meditatus quæſtionem reiciſſet, uel per diſſimulationẽ tranſmiſiſſet. Bud. Com.

Ἀπαρενόχλητος. ου. ὁ. minime pturbatus.
Ἀπάρσις. ιος. ἡ. diſceſſus
Ἀπαρέσκομαι. ægrefero uel implacide. Interdum pro placo,
Ἀπαρέσκω. diſpliceo, improbor, Thuc.
Ἀπαρέω. careo. (latus.
Ἀπαρηγόρητος. ου. ὁ. inconſolabilis, deſo-
Ἀπαρήγω. μ. ξω. π. χα. iuuo.
Ἀπαρθενόω. non congruo uirginibus.
Ἀπαρθένευτος. ὁ. ἡ. non decens uirgines.
Ἀπαριθμέω. μ. ήσω. π. κα. καὶ ἀπαριθμοῦμαι. recenſeo, numero. Actiu. Bud. (Com.
Ἀπαρίνη. ἡ. lappa quæ in lente naſcitur, ὀροβάγχη.
Ἀπαρκεῖ. ſufficit.
Ἀπαρκής. contentus, congruens.
Ἀπαρκεῖν ἀποτυγχάνειν.
Ἀπαρκτίας. ου. ὁ. ſeptentrio uentus.
Ἀπαρνέομαι. μ. ήσομαι. denego. καθόλου ἀρνοῦμαι.
Ἀπάρνυμαι. ἀφαιροῦμαι. aufero.
Ἀπαρρησίαστος. ου. ὁ, ἡ. carens audacia loquendi.
Ἀπάρσεις. dicuntur qui & σταθμοὶ, manſiones. Sic dicti à tollendis ſarcinis, quemadmodũ σταθμοὶ à ſubſiſtendo.
Ἀπαρτάομαι. dirimor, ſeparor, aberro, longius digredior.
Ἀπαρτάω. μ. ήσω. π. ηκα. ſeorſum appendo, ſuſpendo, diſtraho, dirimo, diſſotio, auerto, alligo. Lucian. δι᾽ αὐτοῦ ἐμοῦ τὰς ἐλπίδας μοὶ ἀπαρτήσασα, Ex meipſo ſpem mihi ſuſpendens. Ἀπαρτᾶν τὸν λόγον, ſermonem deflectere.
Ἀπαρτί. admodum, poſthac, cõfeſtim, deinceps, affatim, ἀπηρτισμένως. Ariſtoph. ἔγωγε καὶ τοὺς δεξιοὺς καὶ σώφρονας ἀπαρτὶ πλουτῆσαι ποιήσω, Plene, omnino. Herodot. ἀπὸ τούτου εἰσὶ στάδια δύο ἀπαρτί.
Ἀπαρτία. ας. ἡ. perfectio, ἀποσκευή. Itẽ auctio ſub præcone, maximè ſupellectilis, ὁ κατὰ τὴν οἶκον κόσμος, ἤγουν τὰ λεγόμενα ἔπιπλα.
Ἀπαρτίζω. μ. ίσω. π. κα. perficio, omnibus numeris expleo, quadro, adæquo. Bud. Com.
Ἀπαρτικὸς. paratus itineri.
Ἀπαρτιλογία. ας. ἡ. rotunda ratio uulgo dicitur, ſolida ſumma, cum nihil nec excurrit, nec deeſt. Quadrans à Cicerone appellatur.
Ἀπάρτιον προγράφω. auctionem bonorũ facio, & auctionor. Bud. Com.
Ἀπαρτισμὸς. οῦ. ὁ. perfectio, complementum, omniũ partiũ iuſta abſolutio.
Ἀπαρύομαι. μ. σομαι. exhaurio.
Ἀπαρύττω. μ. ύξω. π. υχα. detraho.
Ἀπαρχαὶ. primi fructus, qui dijs conſecrabantur, quo uidelicet in proximũ annum augerent etiam arborum fœturam, ἀπάργματα. Bud. Com.
Ἀπαρχαιοῦμαι. obſoleſco.
Ἀπαρχῆς. ab initio.
Ἀπάρχομαι. μ. ξομαι. primitias ſoluo & decerpo, libamina facio. Herodot. ὁ θύσας τῶν κρεῶν καὶ τῶν σπλάγχνων ἀπαρξάμενος. Item τὸ ἄρχεσθαι, incipere, auſpicari. Ariſt. ἔδοξεν ἀπάρξασθαι τοῖς τοῦ βασιλέως ἐπιτάγμασι, Placuit delibanda iam eſſe regis mandata: per datiuum dixit. Greg. pro authorem eſſe & conditorem uſus eſt: ἧς αὐτὸς ἀπήρξατο, Cuius ipſe ædidit primordium: de Chriſti reſurrectione loquens, qui primus ſemel ſurrexit, poſtquam occidit. Bud. Com.
Ἀπαρχόμενος. ου. ὁ. qui facit primitias ſacrificij.
Ἀπάρχων στρατευμάτων. præfectus militis.
Ἀπαρωγὸς. opitulator.
Ἅπας τίς. quilibet, omnigenus.
Ἅπας. αὐτὸς. ὁ. καὶ
Ἅπασα. ης. ἡ. omnis.
Ἀπασβολάομαι. fuliginem excutio.
Ἀπασδέω. erro, fallor. Deductum ἀπὸ τοῦ

ἀπατάω.

Ἄπασι. ieiunè.

Ἀπασία. ας. ἡ. ieiunium.

Ἄπαστος. ου. ὁ, ἡ. ieiunus.

Ἀπαστράπτω. μ. ψω. π. φα. fulguro, reſplē deo: non ſolum de fulgore dicitur.

Ἀπασχολέω. impedio, uaco aut operā do.

Ἀπαταγί. ſine ſtrepitu.

Ἀπατάω. μ. ήσω. π. κα. propriè à uia aliquem deducere. nam πάτος uiam tri tam ſignificat. Vnde & pro decipere ponitur.

Ἀπάτερθε. ſeorſum.

Ἀπατεών. ῶνος. ὁ. deceptor, circūuētor.

Ἀπάτη. ἡ. fraus, ſuadela, deceptio, error.

Ἀπατήλιος. ου. ὁ. deceptibilis.

Ἀπατηλός. ῦ. ὁ. fallax, fraudulentus, fucatus.

Ἀπατούρια. feſta Athenienſium popularia quatuor dierum, quarum prima δόρπεια uocabatur, altera ἀνάῤῥυσις, tertia κουρεῶτις poſtrema ἐπίβδα. de hoc Suidas.

Ἀπάτωρ. ορος. ὁ. carens patre. Vulcani cognomen, apud Theocri. Apud Plu tarch. in Problem. ἀπάτορες σπόριοι interpretantur.

Ἀπαύγασμα. ατος. τὸ. ſplendor, relucētia.

Ἀπαυδάω. μ. ήσω. ηκα. interdico, excōmunico, defatigor.

Ἀπαυδέω. μ. ήσω. π. ηκα. defatigor.

Ἀπαυθαδίζομαι. μ. σομαι. καὶ

Ἀπαυθαδιάζω. deſiſto à contumacia, ſum arrogans.

Ἀπαυθαδιεῖσθαι. auſurum, audere.

Ἀπαυθαδισάμενος. ου. ὁ. minime aſſentiēs.

Ἀπαυθημερίζω. eodē die redeo, Xenoph.

Ἀπαύλια. τὰ. uel ἀπαυλία. ἡ. munera quæ dantur nouæ nuptæ ſponſæ, uel dies in quo noua nupta iacet cū uiro.

Ἀπαυράω. μ. ήσω. π. κα. ἀόρ. ἀπαῦρα. fruior, priuo, aufero.

Ἀπαύρω. priuo.

Ἀπαυσί. irrequietè.

Ἄπαυστος. irrequietus. ἄπαυστος γλῶσσα, cui ſilentium imperari non poteſt.

Ἀπαυτομολέω. à meipſo uenio, tranſfugio.

Ἀπαυτόθεν. per ſe, ſponte ſua, ἀπ' αὐτοῦ. Homer.

Ἀπαυχενίσαι ταῦρον. frenare taurum.

Ἀπαφίσκω. decipio, ἀπατάω.

Ἀπαφρίζεσθαι, deſpumare.

Ἀπέγγονος. ὁ. pronepos.

Ἀπεγγυαίζω. reſtituo, ἀποκαθίστημι.

Ἀπεγνωκώς. οτος. ὁ. diffiſus.

Ἀπεγνωσμένος. ου. ὁ. expers.

Ἀπεδανός. ῦ. ὁ. imbecillis.

Ἀπέδει οὐδὲν ναοῦ. deterior, aut inferior nihil templo.

Ἀπεδίζειν. æquare, planare, ὁμαλίζειν.

Ἄπεδον. τό. arduum, planum.

Ἀπέδρα. aufugi, ἀόρ. ά. ab ἀποδράω.

Ἄπει. abi, abſcede. Et in præſ. & fut. abes, diſcedis, & diſcedes.

Ἀπειδών. reſpiciens.

Ἀπείθανος. ου. ineptus.

Ἀπειθής. έος. ὁ, ἡ. imperſuaſibilis, inobediens, contumax, incredulus.

Ἀπειθία. ας. imperſuaſibilitas, inobediētia, cōtumacia, diffidentia, incredulitas. (dicto.

Ἀπειθοῦντες. οἱ. increduli, non audientes

Ἀπειθῶ. ἀπιστῶ, nō pareo, inobediens ſū.

Ἀπεικάζω. μ. σω. π. κα. aſſimilo, effigio, exprimo.

Ἀπείκασμα. τος. τὸ. ſimilitudo.

Ἀπεικόνισμα. τὸ. adumbratio.

Ἀπεικός. τος. τὸ. indecens.

Ἀπεικότως. improbe, indecenter.

Ἀπειλέω. μ. ήσω. π. ηκα. promitto, inſulto, minor, glorior.

Ἀπειλή. ῆς. ἡ. minæ, ira. παρὰ τὸ ἀπωθεῖν ἰλλοὺς εἶν.

Ἀπειλητήρ. ῆρος. ὁ. iactator, minator.

Ἀπειληφότες. οἱ. conſecuti.

Ἀπειλούμενα κακά. impendentia.
Ἀπειλοῦμαι. minis terreor.
Ἄπειμι. abſum, abeo, proficiſcor. ἄπειμι ἐπὶ πατρίδα, Redit in patriam.
Ἀπειπεῖν eſt negare deuiando, interdicere, prohibere, recuſare, renunciare: unde μῆνιν ἀπειπὼν apud Homerum Iliad. τ. Iram renuncians, finiens, remittens, nuntium inimicitiarum remittẽs, ualere iræ pertinaciã ſinens. Item ἀποκαμεῖν, laſſeſcere, fatiſcere. Idem & ἀπαγορεῦσαι ferè ſignificat: quod etiam abdicare eſt, & retractare quod dictum eſt, hoc eſt pollicitationem uel promiſſum renunciare, & quaſi ſeſe reprehendere, reuocareq́. Ἀπειπάμενος πᾶσαν τὴν ἐλπίδα, Deſpondens omnem ſpem. Ἀπειπάμενοι τὴν γνώμην τὴν σὴν. Repudiantes tuã ſententiã. Itẽ ἀπεῖπε, iuſſit, uictus fuit. Bud. Com.
Ἀπειράκις. infinite.
Ἀπείρασον. τὸ. inexperientia, intentatũ.
Ἀπείρατος. ου. ὁ. intentabilis, qui tentari non poteſt, aut qui non tentat.
Ἀπείργω. μ. είρξω. π. κα. prohibeo, arceo, deterreo, coërceo, impedio, abſtineo. Bud. Com.
Ἀπερίστος. ου. ὁ. infinitus.
Ἀπείρηκα. defeſſus ſum.
Ἀπειρηκώς. ότος. ὁ. feſſus.
Ἀπειρημένα. τά. prohibita.
Ἀπειρημένος. ου. ὁ. infandus.
Ἀπείρηται. interdictum eſt.
Ἀπείρητος. ου. ὁ. inexpertus.
Ἀπειρία. ας. ἡ. inexperientia.
Ἀπειρέσιος. ου. ὁ. infinitus, immenſus, interminus.
Ἀπειρόκακος. ου. ὁ. malorum expers.
Ἀπειροκαλία. ας. honeſti inexperientia, decori ignorantia, inſolentia, inelegantia. Quod uitium eſt eorum (inquit Bud. de Aſſe) qui nec bona ſua nouerunt, nec eorum uſui acquieſcunt, qui ſerijs in rebus operam bonam ac ſtrenuam nauare didicerũt.
Ἀπειρόκαλος. ου. ὁ, ἡ. honeſti expers, inſolens, inelegans, uitæ mundioris ac elegantioris rudis, parum modeſtus, decori neſcius, qui quid loco conueniat neſcit, quem Latini ineptum uocant. Gel. lib. 11. cap. 6. & lib. 18. ca. 8. & Bud. de Aſſe lib. 1.
Ἀπειροκάλως. inſolenter, ineptè, præter decorum, parum modeſte. Ἀπειροκάλως χρῆσθαι, abuti.
Ἀπειρολεχής. έος. ὁ, ἡ. tori expers, uirgo.
Ἀπειροπάθεια. affectus nimius & ſine fine.
Ἀπειροπλάσιος. ου. ὁ. multiplex.
Ἀπειροπόλεμος. ου. belli imperitus.
Ἄπειρος. ου. ὁ, ἡ. inexpertus, multus. Hoc nomine quandoq́ intelligunt tunicã exitu nullo. Meminit Sophocles in Polyxena, et Euripid. in Oreſte. Eiuſmodi miſſam Herculi canunt poetæ. Ἄπειρος ἦν, Non noueram, Plutarch.
Ἀπείρρητος. ineffabilis. ἄρρητος.
Ἀπείρων. ονος. ὁ, ἡ. magnus, infinitus, fine carens. Sic uocatur ἄλιθος δακτύλιος, id eſt annulus gemma non inſignitus cõcinnatusq́: quaſi dicas omni carens fine, quòd ſit rotundationis abſolutæ, nec appareat unde initium ſumas. Meminit Ariſtot. lib. 3. Auſcult. καὶ γὰρ (inquit) τοὺς δακτυλίους ἀπείρους φασὶ, τοὺς μὴ ἔχοντας σφενδόνην. id eſt, Annulos uocãt ap῾ros quibus funda non eſt. De infiniti ratione loqtur eo in loco. Homerus itẽ terram uocat ἀπείρονα, id eſt σφαιροειδῆ orbicularem, ut interpretatur Euſtath: & Io. Grammaticus. Nam nec ſphæra, nec circulos finem habent aut initium. & philoſophi ferè omneis elementa ſtatuunt rotunda ſpecie.

cie. Vide Plutarch. lib. 2. de philoſo. placit.

Ἀπαραγγελίας φεύγων. læſæ maieſtatis criminis reus.

Ἀπαςίω. uide ἀπαιτῶ.

Ἄπατον. τὸ. pertinacia.

Ἀπεκατεςάθην. reſtitutus ſum.

Ἀπεκβάλλω. μ. λῶ. ſoluo.

Ἀπέκγονος. ου. ὁ. abnepos.

Ἀπεκδέχομαι. μ. ξομαι. expecto.

Ἀπ' ἐκείνου. iam tum, ex illo tempore.

Ἀπελέγομαι. reprobo.

Ἀπεκτείνομαι. extendor, diffundor.

Ἀπέκτανον. occidebant. (κτενίζω.

Ἀπέκτενος. impexus. πέκω ſ. τὸ πλέκω, καὶ

Ἀπελλάζω. concionor. Laconicum eſt.

Ἀπελαύνω. μ. άσω. π. κα. expello, abigo. Item redeo, retrò unde ueni refero pedem. Lucia. in Pſeud. καταβάντες δ' ὑμᾶς ἐν αἰγιαλοῖς, ὀπίσω ἀπήλαυνον. id eſt, retrò curſum legit.

Ἀπελαφρύνω. ſublego.

Ἀπελάω. τὸ ἀπελαύνω.

Ἀπέλεγμα. ατος. τὸ. redargutio.

Ἀπελεγμός. οῦ. ὁ. reprobatio.

Ἀπελέγχω. μ. ξω. π. χα. redarguo, confuto.

Ἀπέλεθρον. procul.

Ἀπέλεθρος. ου. ὁ, ἡ. immenſus, fortis, cui nō propinquus fieri poſſis. ἀπέλεθρον, ἢ πλέθρον, μέτρον γῆς ποδῶν ἑκατὸν ἄκοσι. ἢ τὸ πολυπέλεθρον κατὰ ἐπίτασιν.

Ἀπελέκητος. ὁ. indolatus, rudis, illaboratus.

Ἀπελευθερία. ας. ἡ. manumiſſio, aſſertio in libertatem.

Ἀπελευθερικός. οῦ. ὁ, ἡ. libertinus.

Ἀπελεύθερος. ου. ὁ, ἡ. ὁ ἐκ δούλου ἐλευθερωμένος, libertus, libertinus. Diſtinguunt ab ἐξελεύθερος, utrum indiſcriminatim iā uſurpant, ut annotat Ammō.

Ἀπελευθερούμενος. ου. ὁ. manumittens.

Ἀπελευθερόω. μ. ώσω. π. ωκα. manumitto.

Ἀπελευθέρωσις. εως. ἡ. ἀπελευθερία, uindicta, Plutarch.

Ἀπελήλακα. abegi. ab ἀπελάω.

Ἀπείλω. excludo.

Ἄπελος. hulcus, uulnus.

Ἀπελπίζω. μ. ίσω. π. κα. deſpero. Ἀπελπίζειν τὸν νοσοῦντα, Nullam de ægroto ſpem habere reliquam. Sic etiam Lucan. lib. 5. Deſperate uiam, dixit. Significat etiam ex re quapiam ſperare. Gaza ex Cic. ἂν τὴν ἐς τοῦτον τὸν χῶρον ἐπάνοδον ἀπελπίσῃς, Si reditum in hunc locum ſperaueris.

Ἀπεμέω. μ. έσω. π. εκα. reuomo.

Ἀπεμπολάω. μ. ήσω. π. ηκα. καὶ

Ἀπεμπολέω. uendo, uenum do, addico, commuto. Effertur modo cum augmento, modo ſine augmēto. Bud. Cō.

Ἀπεμφαῖνον. τὸ. obſcurum.

Ἀπεμφαίνω. diſſentaneus aut diſſimilis ſum, nullo modo refero. Bud. Com.

Ἀπέναντι. ante, in conſpectu.

Ἀπεναντία. ex contrario. aduerb.

Ἀπενάσσατο. commigrauit, Iliad. β'. ἀπονάσσειν.

Ἀπενέγκομαι. educor, efferor.

Ἀπενενοημένος, flagitioſus, nequam, uecors, amens, profligatus deploratusq́. Demoſth. πῶς ἄνθρωποι ἐκείνοις, ἢ μᾶλλον ἀπενενοημένοι τούτων γένοιντο. id eſt, Quo pacto homines peiores, aut profligati magis his eſſent?

Ἀπενενοημένως ἔχειν. deſpōdere animū.

Ἀπενθής. έος. ὁ, ἡ. illugubris, ἀδάκρυτος.

Ἀπενιαυτίσαι. à patria exulare, uel annum ab aliqua re ceſſare.

Ἀπενιαυτισμός. οῦ. ὁ. exilium unius anni, abſentia in annum, exilium annuū ob cædem non uoluntariam. Abannatio dici poteſt. Bud. Pand.

Ἀπεξαμαρτάνειν. peccare.

Ἀπεξένυντο. emergebant.

Ἀπεξιῶσαι. uindicare.

Ἀπεοικώς. non idoneus.

Ἄπεπτος. ου. ὁ, ἡ. indigeſtus.

Ἅπερ. τὰ, quæ. Item pro quemadmodũ Atticè, per ἔκλειψιν τ̃ καθὰ. Ariſtoph. Ran. ἀποσεμνυνεῖται πρῶτον, ἅπερ ἑκάστοτε ἐν ταῖς τραγῳδίαισιν ἐτερατεύετο.

Ἀπεράντα. ciuitas Theſſaliæ. unde

Ἀπεραντοί. gentile nomen.

Ἀπεραντολογία. ας. ἡ. infinitus ſermo, multiloquium, uerboſitas.

Ἀπεραντολόγος. ου. ὁ. multiloquus.

Ἀπέραντος. ου. ὁ. uel ἀπέρατος. infinitus, interminatus, non habens exitum.

Ἀπέψασις. ιος. cruditas, imperfectio.

Ἀπέρατος. ου. ὁ, ἡ. infinitus, innauigabilis.

Ἀπεργάζομαι. μ. σομαι. efficio, propago.

Ἀπεργάθω. detego.

Ἀπεργασία. ἡ. peractio, effigies.

Ἀπεργαστέον. peragendum eſt.

Ἀπεργαστέος. ου. ὁ. peragendus.

Ἀπερείδω καὶ ἀπερείδομαι. incumbo, inclinor, affirmo, firmiter adigo, effundo, exhaurio, & infligo, incutio, fulcio, applico.

Ἀπερῶ infatigabiliter.

Ἀπερέσιος. ου. ὁ. infinitus, multus.

Ἀπέρεισις. ἡ. diuaricatio.

Ἀπερέω. contradico.

Ἀπερύκω. depello.

Ἀπερημόομαι. μ. ώσομαι. deſolor.

Ἀπερίγραπτος. non incircumſcriptus.

Ἀπερείδω. figo.

Ἀπεριλάλητος. ου. ὁ. quem non facile uerbis compeſcas, qui blaterandi finem non facit.

Ἀπερίληπτος πρεσβεία libera legatio, quæ priuatæ rei cauſa mandatur, quæ nullo uel tempore, uel loco circunſcripta eſt, nullis rationibus reddendis obnoxia. Bud. in Annot.

Ἀπεριμερίμνως. inconſideratè.

Ἀπερίοπτος πάντων. qui negligit, non curat quippiam.

Ἀπερίσκεπτος. ου. ὁ, ἡ. temerarius, inconſultus.

Ἀπερισκέπτως. incircunſpectè, ſine conuento & certo conſtituo.

Ἀπερίσπαστος. ου. ὁ, ἡ. immobilis.

Ἀπερισπάστως. ſine ulla diſtractione.

Ἀπερίστασις. ιος. ἡ. εὐπραξία, rerum fœlicitas. uide περίστασις.

Ἀπερίστατος. ου. ὁ, ἡ. deſtitutus. Ἀπερίστατον ῥᾳστώνην Polybius de Athenienſium ciuitate loquens, uocat ſtatũ rebus ſecundis florentem, in quem nulla clades, aut alia rerum difficultas incurrit, etiamſi ῥᾳστώνη per ſe ſignificat ſecundarum rerum proceſſum, & fortunæ indulgentiam nullis caſibus aut cladibus interruptam, hoc eſt, τ̃ βίου εὐπραξίαν. Bud. Com.

Ἀπερίτμητος. ου. ὁ, ἡ. incircumciſus, inſciſſilis.

Ἀπέριττον. impar, incompoſitum. ἀπέριττος γλῶσσα, minime fucata lingua.

Ἀπεροῦσιν. laſſantur.

Ἄπερρε. ualeas, abeas.

Ἀπερρωγότος. interruptus.

Ἀπερυθριάω. μ. άσω. π. κα. rubeo.

Ἀπερύκω. prohibeo. κωλύω.

Ἀπερυσιβοῦν. æruginem procreare.

Ἀπέρχομαι. recedo, abeo, proficiſcor, ut ἀπελθεῖν τὴν ὁδὸν, & τ̃ ὁδῷ, ſicut Vergil. Longam incomitata uideatur Ire uiam. Vnde tranſlate ponitur pro migrare ex hac uita, ſiue mori. Chryſoſt. ἴσως μετὰ μικρὸν ἀπελεύσομαι χρόνον. Et Matthei, ἀπῆλθεν ἡ ἀκοὴ, dimanauit fama.

Ἀπερωεύς. ῆος. ὁ. corruptor. Home. ἐμῶν μενέων ἀπερωεύς.

Ἀπερωέω. diſcedo. παρὰ τ̃ ἐρωῶ.

Ἀπέρωτος. durus, immitis.

Ἀπεσείσατο. excuſſit, ſuſtulit.

Ἀπεσθίω. peredo.

Ἀπέσκλη. ἀπέλαμψ.

Ἀπεσκληκέναι. induruiſſe, attritũ fuiſ-

ſe, exhauſtum fuiſſe, quemadmodũ qui curis pereunt uel fame.

Ἀπεσκληκὼς. κότος. ὁ. tabidus, aridus, emaciatus.

Ἀπεσκολυμμένος. denudatus, excoriatus.

Ἀπέσσυτο. ſeceſſit.

Ἀπεστὼ. όος. ἡ. abſentia, peregrinatio.

Ἀπεσχοινισμένος. ου. ὁ. ſeiunctus ab omnibus loris.

Ἀπετμήθη. amputatus eſt, ab ἀποτέμνω.

Ἀπευθὴς. έος. ὁ, ἡ. inſcitus, inſcius, inauditus, ignarus. ὁ μὴ ἀκούσας, ἢ ὁ μὴ ἀκουσθεὶς, ἄπειρος.

Ἀπευθύνω. μ. υνῶ. do iudicium cum pœna, adæquo, rego, dirigo.

Ἀπευθυσμένον ἔντερον. inteſtinum rectum.

Ἀπευκταῖος. ου. ὁ. deteſtandus, deprecandus.

Ἀπευκτικοὶ ὕμνοι. dicebantur qui precationem reijciebant: qui uerò uotum & preces habebant, εὐκτικοὶ appellabantur.

Ἀπευκτός. οῦ. ὁ. contemnendus, odibilis.

Ἀπευκτῶς. deuotè.

Ἄπευστος. inauditus, ἀνήκοος.

Ἀπευτελεῖσθαι. primitias ſoluere, ἀπάρξασθαι.

Ἀπεύχομαι. μ. ξομαι. contemno, execror. Item deprecari, id eſt ueniam poſcere & pœnæ remiſſionem, ut apud Vergil. lib. 12. Equidem merui, nec deprecor, inquit. Dicitur etiam παραιτεῖσθαι, εὔχεσθαι μὴ γενέσθαι. Depon.

Ἀπευωνίζειν. uilem reddere.

Ἀπεφαίνομαι. exiccor, tabeſio.

Ἀπέφατο. ἀπέθανεν, ἀπεφλύαξε, ἀπέκτανε.

Ἀπεφλύατο. exiſtimauit.

Ἀπεφθαρμένος. moriens.

Ἄπεφθος. ου. ὁ. excoctus, purus, illaboratus, ut ἄπεφθον χρυσὸν, Lucia.

Ἀπεχαράκου. uallum circumduxit.

Ἀπέχει. ſufficit, abeſt, ἀφίσταται.

Ἀπεχθάνομαι. μ. ήσομαι. π. ἀπήχθημαι. ἀόρ. μέσ. β. ἀπηχθόμην. καὶ

Ἀπεχθέομαι. οῦμαι. ſum odio.

Ἀπεχθάνω. odi, ἀπεχθαίρω.

Ἀπέχθεια. ας. ἡ. inimicitia, odium.

Ἀπεχθὴς. έος. ὁ, ἡ. inimicus, odio habens, moleſtus.

Ἀπεχθῶς. odioſe.

Ἀπέχομαι. μ. ἀφέξομαι. abſtineo. Genit. uel accuſ. ut ἀπέχομαι τούτου & τοῦτον. Sic Horatius lib. 3. Mox ubi luſit ſatis abſtineto, Dixit, irarum calidæq; rixæ. Et Terent. in Adelphis cum accuſatiuo, Non manum abſtines maſtigia?

Ἀπεῖχεν. ſufficiebat.

Ἀπέχρησε. ſatis fuit.

Ἀπέχω. μ. ἀφέξω. diſto, fugio. Ἀπέχω πολλῶν ἡμερῶν, Abſum multorũ dierũ uiam, elocutio talis, qualis, aberat bidui. Aliquando eſt aliunde accipio, recipio ex aliquo, ueluti cenſum aut reditum ex aruis. Id ſentiens Theophila. ſubmonet recipi quod quaſi debitum datur. Matth. 6. ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἀπέχουσι τὸν μισθὸν αὐτῶν, Mercedem ſuam receperunt, tulerunt, habent.

Ἀπεψυγμένον. τό. extinctum.

Ἀπεψηφισμένος. communi decreto damnatus, ærarius, qui iam non eſt in albo conturiæ ſuæ.

Ἀπεψία. ας. ἡ. cruditas.

Ἀπεώσαντο, Attice. expulerunt.

Ἀπηβηκὼς. pubertatem egreſſus.

Ἀπηγέομαι. narro, ἀφηγέομαι. Ionice.

Ἀπήγημα. ατος. τό. narratio.

Ἀπηγόρευμα. negatio, defenſio.

Ἀπηγορευμένος. nefaſtus, reiectus.

Ἀπηγριῶσθαι. exaſperari, agreſtem eſſe.

Ἀπήδαλον πλοῖον. temone priuatum nauigium.

Ἀπηθεῖν. excolare.
Ἀπήκοος. inobediens.
Ἀπηκριβωμένον. diligentia, ad amuſſim factum, & perfectiſsime ſummaq; diligentia.
Ἀπηκριβωμένως. bona fide, citra ullum figmentum. Bud. in Annot.
Ἄπηκτος. ου. ὁ, ἡ. incongelabilis, nõ cõcreſcens, inconcretus, nõ aptus durari.
Ἀπήκω. ὡς ὀξὺ συνάγω.
Ἀπηλλάχθαι. abeſſe.
Ἀπηλγηκώς. ἀναίσθητος, ἀποκαμών, qui dedoluit, ſiue (ut Comicus loquitur) perdoluit, quiq; eò duritiæ peruenit, ut ad omnem duritiæ ſenſum obſurduerit, ſicut deferbuiſſe dicitur Latinis. Eſt autem participium perfecti ἀπὸ τοῦ ἀπαλγεῖν, quod dicitur, cũ quis uacat dolore & ſenſu ſui mali. Eraſ. in epiſt. ad Epheſ. ca. 3.
Ἀπηλεγέως. intrepidè, apertè, audacter, ingenuè.
Ἀπηλεγής. έος. ὁ, ἡ. apertus, ſine malicia, durus, ſæuus.
Ἀπηλιαστής. οῦ. ὁ. ab ἡλιαίᾳ. alienus, hoc eſt à foro & cauſis iudiciarijs, μισόδικος.
Ἀπηλιώτης. ου. ὁ. uentus qui ab oriente uerno, id eſt æquinoctiali uenit, ſubſolanus. Gel. lib 2. cap. 22.
Ἀπήμαντος. ου. ὁ, ἡ. illæſus.
Ἀπήμβροτον. aberraui, ἀπέτυχον, ἥμαρτον.
Ἀπήμων. ονος. illæſus, inoffenſus.
Ἀπηναῖος. crudelis, inhumanus.
Ἀπηνέμιος. ου. ὁ, ἡ. carens uento.
Ἀπηνήθην: obſtupui.
Ἀπήνη. ης. ἡ. uehiculum, rheda, currus qui mulos iungebat.
Ἀπηνής. έος ὁ, ἡ. ſæuus, immitis, crudelis, minax, iniucundus, ὁ ἄχθος τοῦ ὑνέσθαι, ἢ ὁ μὴ ἠνέσ ἔχων, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀπηνῶν ἵππων.
Ἀπηνθράκωμαι. ardeo.

Ἀπηνεία. ας. ἡ. ſæuitia, feritas.
Ἀπήνυσα. reduxi.
Ἀπῆξεν. ἐφώρμησεν. (ρος.
Ἀπηόριος. ου. ὁ. ex alto pendẽs. aliás ἀπαιώ
Ἀπηρεία. ἡ. improbitas.
Ἀπηρεισάμην. intendebam, Lucian.
Ἄπηρος. ου. ὁ. pera carens, nõ mutilatus.
Ἀπηρτημένος. ου. ὁ. uiolentus, κρεμάμενος, ſed ἀπηρτισμένος, τέλειος.
Ἀπήῤῥαξαν. fregerunt, colliſerunt.
Ἀπηρτίως. accurratè.
Ἀπηρχαιωμένον. obſoletum.
Ἀπήτρια. ἀκέστρια, ſarcinatrix.
Ἀπηῦρα. priuauit, omiſit.
Ἀπήχθεια. odium, ἀντὶ τ ἀπέχθεια.
Ἀπήχημα. τος. τό. extremus uel ſoni uel uocis pulſus: & quò longiſsime tenor ſoni permeare poteſt, illic eſt ἀπήχημα, uelut extrema reſonantia, οἷον ἀπατηλὰ. Bud. Com.
Ἀπηχημένος ἀπόβλητος, reiectus. -
Ἀπηχής. έος. ὁ, ἡ. abſonus.
Ἀπήωρος. ου. ὁ. diſtãs, eleuatus, ἀπηόριος.
Ἀπία. ας. Peloponneſus.
Ἀπιάναν οἴκαδε. redire domum.
Ἀπίαλος. frigus.
Ἀπιέναι. prouenire.
Ἀπίημι. μι ἴσω. ω. κα. recedo.
Ἀπιθανά. dictu abſurda, non probabiliter dicta.
Ἀπιθανός. οῦ. ὁ. imperſuaſibilis, non probabilis.
Ἀπιθάνως. inſcitè.
Ἀπιθής. difficilis perſuaſu, uel aſcenſu.
Ἄπιθι. diſcede, abi, ἀπέρχου.
Ἀπικρόχολος. non biloſus.
Ἀπικλᾶν. deflere, ἀποκλαίειν.
Ἀπίμελος. ου. ὁ. macilentus.
Ἀπινής. purus, καθαρός. πῖνος enim ſordes ſignificat, & ἀποπινοῦσθαι, ἀπορρυποῦσθαι.
Ἀπινύσσω. μ ξω. π. χα. inſanio, imprudens ſum. ἀπὸ τοῦ πινυτὸς prudentia.

Ἀπίσα.

Ἀπίολα. ciuitas Italiæ, unde

Ἀπιολανός. gentile nomen.

Ἄπιος. ου. ὁ. longinquus. Item raphanus agreſtis, genus pyri, fungi ſpecies. Hermol. in Plin. uide ἀμωνίτης.

Ἄπις. ιδος. ὁ. Apis deus Aegyptiorum.

Ἀπισόω. μ. ώσω. π. κα. adæquo. Accuſatiuo iung.

Ἀπίσσωτος. ου. ὁ, ἡ. non picatus, ſicut ἀπίσσωτος.

Ἄπισα δωρεῖσθαι eſt, clauo (ut dicitur) trabali beneficia affigere.

Ἀπιστέω. μ. ήσω. π. κα. diffido, ſuſpectum habeo.

Ἀπιστεῖν διαβολαῖς, refellere crimina falſo obiecta.

Ἀπιστία. ας. ἡ. perfidia, infidelitas.

Ἄπιστος. ου. ὁ, ἡ. infidelis, perfidus, infidus, fidem & promiſſa non ſeruans, incredulus. Attici dicunt ἄπιστος τούτῳ & πρὸς τοῦτον, quemadmodum & nos perfidus & infidus iſti, & ad iſtū Priſcian. lib. 18.

Ἀπιστούμενος. qui ſuſpectus eſt, cui fides non adhibetur: ut ἀπιστούμενος ἐπίτροπος, tutor ſuſpectus. Ἀπιστούμενοι πρὸς τοὺς δεσπότας, infideles habiti domini.

Ἀπίστως fraudulenter, perfidè. Ἀπίστως διακεῖσθαι πρὸς τὰ μυθώδη, Non credere fabuloſa. Ἀπίστως πρὸς σὲ ἔχω, diffido de te.

Ἀπισωμίδιον. ἡ. reſtis.

Ἀπισχναίνεται. extenuatur.

Ἀπισχυρίζομαι. innitor, idē quod ἰσχυρίζομαι, niſi quòd maiorem conatum in aggrediendo, maioremq́ fiduciam in tuendo ſignificat. Plut. in Peric.

Ἀπίσχω. abſtineo. Ioſeph. de bell. Iud. πάντος ἔργου χεῖρας ἀπίσχουσι.

Ἀπίσωσις. εως. ἡ. adæquatio.

Ἀπίτης οἶνος. ὁ. uinum ex pyris factum.

Ἀπίττωτος. ὁ. non picatus, ut ἀπίττωτα ἴχνια, apud Strabonem.

Ἀπιχθύς. qui non ueſcitur piſcibus, qui piſcitio abſtinet.

Ἀπιών. όντος. ὁ. abiens.

Ἀπλᾶ. ſimpliciter.

Ἀπλαῖ. calciamenti genus.

Ἀπλάνητον. ſine errore.

Ἀπλάνεια. ας. ἡ. ſtabilitas.

Ἀπλανής. έος. ὁ, ἡ. non uagus, expers erroris.

Ἄπλαστος. ου. ὁ, ἡ. uerax, fuco carens.

Ἀπλατής. έος. illatus, latitudinem nō habens. Sic Euclides lineam definit μῆκος ἀπλατὲς, quod exprimere (inquit Gell.) uno Latinè uerbo non queas, niſi dicas illatabile.

Ἄπλετος. ου. ὁ, ἡ. ingens, non exatiatus, innumerus.

Ἄπλευρος. carens latere, & fulcro.

Ἀπλῆ. ſimpliciter.

Ἀπλῆ. ἡ. ſimplex, μονοειδής.

Ἀπλήγης. γος. ὁ, ἡ. inſaucius.

Ἀπλήμων. ἄπληστος.

Ἀπλήξ. non percuſſus.

Ἀπλήρωτος. ου. ὁ. inſatiabilis.

Ἀπληστία. ας. ἡ. inſatiabilitas.

Ἄπληστος. ου. ὁ, ἡ. inſatiabilis, inexplebilis.

Ἀπλήτιος. ἁπλοῦς.

Ἄπλητος. ου. ὁ. inacceſſibilis, ſeparabilis. παρὰ τὸ πλῶ, πλώσω, πελάζω.

Ἀπλοΐα. ας. ἡ. nauigandi incōmoditas.

Ἀπλοΐζεσθαι. ſine cautione loqui et agere, & apertè animi ſentētiam indicare.

Ἁπλοϊκός. οῦ. ὁ. ſimplex, minimè malus, malitiæ neſcius, deceptu facilis, qui & εὐήθης dicitur. Lucia. ὡς ἀφελὴς ὁ παῖς ἐστι, καὶ ἁπλοϊκός.

Ἁπλοϊκῶς. ſimpliciter, citra dolum, non malitioſè, nec ueteratoriè, ſine fuco.

Ἁπλοΐς. ίδος. ἡ. ueſtis ſimplex.

Ἄπλοιος. καὶ

Ἄπλοος. ου. ὁ, ἡ. innauigatus, qui ne

quit nauigare.

Ἁπλόος, & ἁπλοῦς. ου. ὁ. ſimplex.

Ἁπλότης. ητος. ἡ. ſimplicitas.

Ἁπλόω. μ. ώσω. π. ωκα. pando, ἐπ' ἀθέας τὰς παλάμας ἐκτείνω. Accuſ.

Ἀπλυσίας. ὁ. aplyſias, ſpongiæ genus, illotariam uertit Theodor.

Ἀπλώτεραι. naues apud Thucyd. διὰ τὸ πληρώματος ἔνδειαν, καὶ ἄπλοοι ἐσάμψαι.

Ἁπλῶς. ſimpliciter, uulgariter, temere, imprudenter, imperitè, apertè, ingenuè. ὡς ἁπλῶς εἰπεῖν, Deniq; ut ſummatim dicam, ut uno uerbo eloquar.

Ἅπλωσε. denique.

Ἄπλωτος. ου. ὁ, ἡ. innauigabilis.

Ἀπνευστί. uno ſpiritu.

Ἄπνευστος. qui natura non reſpirat.

Ἄπνοια. affectio quædã eſt quando quis ſpirare nequit, quando nulla, ut uiſus iudicat, ſpiratio fit.

Ἄπνοος. καὶ

Ἄπνους. ου. ὁ, ἡ. mortuus, ſine ſpiritu, ſine uoce.

Ἄπο. procul poëticè. aduerb.

Ἀπό. ab Genitiui ſolius eſt, neq; motũ ſolum à loco, re, perſona, circũſtantia, ſed & abſentiam ſignificat. ἀπὸ πατρίδος, à patria. Propriè cum rebus inanimatis ordinatur, ut apud Homerũ. μελλινέων ἀπὸ νηῶν; quemadmodum παρὰ cũ animatis, ut παρὰ σωκράτους. Homer. tamen παρὰ νηῶν ἀνιόντα dixit κατ' ἀναλογίαν προθέσεως. Siquidẽ παρὰ ἀντὶ τοῦ ἀπὸ τῶν νηῶν poſuit.

Ἀπὸ γενέσεως, à primordio. ἀπὸ δείπνου, à cœna. Ἀπὸ ἕθεν, à ſuperiori loco, à ſeipſo. Ἀπὸ μέρους, ex parte, id eſt aliquantulum. Ἀπὸ πέρυσι, ab anno ſuperiore. Ἀπὸ στόματος εἰπεῖν, memoriter recitare. Ἀπὸ γλώττης εἰπεῖν, pro eodem apud Thucyd. li. 7. Ἀπὸ θυμοῦ, odioſus. Iliad α. ἀλλ' ἀπὸ θυμοῦ μᾶλλον ἐμοὶ ἔσεαι. Ἀπὸ νόσφι, ſeorſum, clam. Ἀπὸ πρό, procul. Iliad. ι ἀπὸ πρὸ νηῶν. Ἀπὸ ταὐτομάτου, fortuito. Ἀπὸ τοῖιν, id eſt ἀπὸ τούτων. Ἀπὸ τότε, ex illo tempore. Ἀπὸ τούτου, deinceps, ſub hæc. Ἀπὸ τοῦ νῦν, ex hoc tempore, deinceps, de cætero, amodo. Ἀπὸ τῆς ἴσης ἐδίας, ex æquis uiribus.

Ἀποβαδίζω. μ. ίσω. π. ικα. uado.

Ἀποβάθρα. ας. ἡ. domus ſcanſoria, tabulata, pons quoq; ſeu tabulatum, per quod nauem ingredimur. Item olla atq; coquinarium inſtrumentum quod pedibus ſuſtentatur.

Ἀποβαίνω. μ. ήσομαι. π. ηκα. contingo, euenio. ut οὐκ ἀπέβη τὸ πρᾶγμα, id eſt οὐκ ἐπετεύχθη, Ea res fruſtra fuit, id eſt expectationẽ fruſtrata eſt. Item deſcẽdo, euado, exeo, diſcedo. Neut.

Ἀποβάλλομαι. καὶ

Ἀποβάλλω. repudio, deſpicor, reſpuo, floccifacio. Volunt autem eam eſſe differentiam, ut ἀποβάλλειν ſit hominis inuiti, & qui inuitus perdit ἀποβάλλων dicatur: qui autem libens, ἀποβαλλόμενος, reijciens, reſpuens. Ammon.

Ἀπόβασις. εως. ἡ. euentus. Eſt & genus equeſtris certaminis.

Ἀποβάτης. ου. ὁ. genus feſti, & certaminis equeſtris: unde ἀποβατικὸς, & uerbum ἀποβατεῦσαι, certaſſe.

Ἀποβατήριος ζεύς. deſcenſor Iupiter.

Ἀποβιάζομαι. uim aufero.

Ἀποβιβάζω. μ. σω. π. κα. deduco, mitto in terram traijciendo. Actiu. accuſ.

Ἀποβιόω. μ. ώσω. π. ωκα. morior. Neutr.

Ἀποβίωσις. εως. ἡ. interitus.

Ἀποβλεπόμενοι. θαυμάζοντες, oculos in ſe coniectos habentes.

Ἀπόβλεπτος. ἔνδοξος, glorioſus, uenerandus, θαυμαστός.

Ἀποβλέπω. μ. ψω. π. φα. reſpicio, id eſt re

tro aſpicio, ut apud Terent. in Eun. Cum huc reſpicio ad uirginem, illa ſeſe interea cõmodũ huc aduorterat in hãc noſtrã plateã. Itẽ ueneror, ſuſpicio, admiror, colo. Aliquãdo cum πὲρ præpoſitione, oculis aliquẽ deſigno. in eo ſpem meã colloco: quale illud Vergilianũ: Turnus ut infractos aduerſo Marte Latinos Defeciſſe uidet, ſua nunc promiſſa repoſci, Se ſignari oculis. Aliquando ſpectare, id eſt pertinere. Actiu. accuſ. Bud. Com.

Ἀπόβλητος, ου, ὁ, ἡ. uilis, abijciendus.

Ἀποβλίσαι. exprimere.

Ἀποβλύζω. μ. σω. π. κα. ſingultio comedendo, ut pueri faciunt.

Ἀποβολιμαῖος, ου, ὁ. abiectitius. Ariſtoph. Pace. ὡς ἀποβολιμαῖος τῶν ὅπλων ἐγένετο.

Ἀποβολή, ῆς, ἡ. depoſitio, amiſsio, abiectio, reiectio, iactura.

Ἀποβουκολέω. μ. ήσω. π. κα. paſtorẽ facio, expello, maxime cum ſcabioſi boues è grege pelluntur. Item pro fallere, id eſt mitigare & lenire, ut ἀλλοτρίοις κόσμοις τὸ τῆς φύσεως ἀπρεπὲς ἀποβουκολῶν, Aſciticijs ornamẽtis naturæ dedecus fallere. Vtuntur & Latini fallere in ea ſignificatione. Horat. Iam uino quærens, iam ſomno fallere curas. Dicitur etiam βουκολῶν & διαβουκολῶν.

Ἀποβουκολίζω. decipio, ſeduco, impono.

Ἀποβράζειν. efferueſcere, id eſt deferueſcere. Bud. in Annot.

Ἀπόβρασμα, ατος, τὸ. furfur tritici.

Ἀπόβρεγμα, τὸ. madefactio, dilutum.

Ἀποβρέχω. μ. ξω. π. χα. infundo. Accu.

Ἀποβρίζειν. ἀπονυστάζειν, declinare præ pondere.

Ἀποβρόχθισον. deuora, κατάπιε.

Ἀποβώμια ἱερὰ dicuntur ſacra, quæ non in altari peraguntur, ſed in pauimento uel ſolo.

Ἀπόβωμος. ἄθεος.

Ἀπόγαια. τὰ. καὶ

Ἀπόγεια, uel ἐπίγαια. retinacula nauiũ, funes nautici quibus naues alligantur littori. Vnde τὰ ἀπόγεια λύσασθαι, apud Lucia. id eſt oram ſoluere.

Ἀπογαλακτίζω. μ. ίσω. π. ικα. ablacto. Actiu. accuſ.

Ἀπογεγεισωμένα ὦτα. Theod. ſuggrundatas imbricataſq; aureis uocat, intusq; anfractu longiore intortas.

Ἀπογαιόω. fundamenta deſtruo.

Ἀπογεμίζω. μ. ίσω. π. ικα. euacuo.

Ἀπογυιῶσαι. occidere.

Ἀπογενόμενοι. ἀποθανόντες.

Ἀπόγειοι. οἱ. uenti qui à terra cõſurgũt, nõ quidẽ ſemper aut qualibet, ſed ex uliginoſa & humefacta, quaſi terra oriũdi, ut tradit Ariſto. li. περὶ κόσμου. Hos matutino imprimis tẽpore ſpirare, uapore refrigerato Theoph. pdit.

Ἀπογεύομαι. μ. σομαι. γευμαι. deguſto. Genit.

Ἀπογίνομαι. corrũpor, priuor, morior, cuius tẽpora require in γίνομαι.

Ἀπογινόμενοι. οἱ. abſentes.

Ἀπογινώσκω. abnuo, nõ recipio, nõ agnoſco, reprobo, ualere iubeo, ſtatuo hoc nõ eſſe faciẽdũ. Cui ſignificationi nõ abſimilis eſt, ἀπογινώσκω σου τὴν κατηγορίαν, hoc eſt, γινώσκω σε οὐκ ὄντα ἔνοχον τῇ κατηγορίᾳ. Item ſentio & ſtatuo iudicoq́, deſpero, ἀπελπίζω. Significat quoq; idem quod τὸ ἀποψηφίζομαι, hoc eſt ſuffragio abſoluo. Ἀπογινώσκειν τινὰ τοῦ ἐγκλήματος, Abſoluere aliquẽ à crimine intentato, ut inſontem. Ἀπεγνωκότως ἔχειν, deſpõdere animum, languere animo, penè deſperatã ſpem uitæ habere. Et qui ita affecti ſũt, ἀπεγνωσμένοι dicũtur. Iung. cum genit. & acc. Bud. Com.

Ἀπογλυκαίνομαι. dulceſco.

Ἀπογλαύκωσις.ιος.ἡ. uitium oculorum, glaucedo.

Ἀπογλουτοί.οἱ. qui exilibus ſũt natibus, q nates habent attenuatas, depyges.

Ἀπογλυκαύθη. dulcis euaſit.

Ἀπόγνοια.ας.ἡ. deſperatio.

Ἀπογνούς. deſperatus, reprobatus calculo, liberatus in iudicio.

Ἀπογνώμων.ονος.ὁ. annoſus, de animalibus, quæ iã dẽtes ꝑducere deſierunt.

Ἀπόγνωσις.ιος.ἡ. ἀπόγνοια, deſperatio.

Ἀπογονή.ῆς.ἡ. propago.

Ἀπόγονος.ου.ὁ. oriũdus, filius, poſterior, pronepos, nepos.

Ἀπογόρευμα. interdictum magiſtratus, quod etiã ἀπόῤῥημα uocatur. Xeno.

Ἀπογράφεσθαι. nomen dare & profiteri. Item in actis profiteri & prouulgare, quod inſinuare dicunt, Ariſto. Oeco. Item in rationes & calendarium referre, Demoſtheni πρὸς τιμ. Item ſcripto denunciare, & quaſi proſcriptione, id eſt programmate promulgare, Iſocr. Dicitur quoq; de petitoribus, & candidatis. Plut. ἐπὶ στρατηγίαν πολιτικὴν ἀπεγράψατο, Præturã urbanã petere cœpit. Bud. Cõ.

Ἀπογραφή.ῆς.ἡ. deſcriptio, id eſt partitio in ordines, aut familias, aut ciuitates, aut tribus, aut centurias: annotatio bonorum, aut profeſſio & deſcriptio. Profeſſio quidem reſpectu eorum qui cenſebantur, deſcriptio uerò eorum qui cenſebant. Fiebat huiuſmodi ἀπογραφὴ, ut ſciretur quãtum quiſq; haberet in facultatibus. Nam ita inquit Pædianus: More ueterum cenſi dicebantur, qui centum milia in profeſſionẽ detuliſſent, huiuſmodi adeò facultates cenſus dicebantur. Sic Lucas cap. 2. αὕτη ἡ ἀπογραφὴ πρώτη ἐγένετο ἡγεμονεύοντος τῆς συρίας κυρηνίου. Significat etiam addictorum tabulas, & proſcriptionem. Item quemcunq; commentarium & indicem rerum enumeratarum & recenſarum: Inuentarium & repertorium uulgo dicunt. Bud. Com.

Ἀπόγραφον.ου. exemplum & deſcriptio libri, imago tabulæ. Latinè deſcriptũ & exſcriptum dicitur. Vnde Cic. libros ſuos philoſophicos ἀπόγραφα uocat, quaſi ſcriptorum Græcorũ imagines & exempla. Bud. Com.

Ἀπογράφω.μ.ψω.π.αφα. tranſcribo, id eſt ab exemplari deſcribo, exemplũ ſcribo. Sic Cic. ad Att. Librum ad te mittam, ſi deſcripſerunt librarij. Item in tabulas refero, perſcribo, ex penſum fero, uel acceptum refero. Item defero. Vnde ἀπογραφὰς ἀπογράφειν dicuntur homines, qui delationes faciunt. Bud. Com.

Ἀπόγυιοι εὐχαί. tacita uota. (bilito.

Ἀπογυιόω.μ.ώσω.π.ωκα. demembro, de

Ἀπογυμνῶ. denudo, facio manifeſtum.

Ἄποδα.τὰ. nullis pedibus innitentia.

Ἀποδαιμονίζειν. furere.

Ἀποδακρύω. illacrymo.

Ἀποδαρθεῖν. ἀποκοιμηθῆναι, dormire.

Ἀποδασμὸς.οῦ.ὁ. pars.

Ἀποδεῖ. deficit, λείπει.

Ἀποδεδειλιακότες.οἱ. interriti.

Ἀποδεδεγμένος.ου.ὁ. deſignatus, taxatus.

Ἀποδέδοται. licet.

Ἀποδείκνυμαι. oſtendo, clarè dico.

Ἀποδείκνυω.μ.ξω.π.χα. demõſtro ratione & argumentis. Item declaro, creo & deſigno magiſtratũ. Item deſigno & conſtituo, hoc eſt ſtatum et fixũ facio, edo. Actiu. accuſ. Bud. Com.

Ἀποδειλιάζω.καὶ

Ἀποδειλιάω. ignauus ſum, formido.

Ἀποδειλιῶντες.οἱ. ignaui.

Ἀποδεῖν.τὸ.ἀπολείπεσθαι. deficere, derelinqui, inferiorem eſſe.

Ἀποδείκνυμι.

Ἀποδάνυμι. attribuo, dedico.

Ἀπόδειξις. ιος. ἡ. euidens probatio, cum ea quæ dubia aut obſcura ſunt, per ea quæ ambigua non ſunt, illuſtramus: experimentum, demonſtratio, quæ neceſſariò concludit. Ἀπόδειξις δὲ, cõpendioſa locutione ſine uerbi ſubſtantiui, aut alterius adiectione, pro huius rei, quam dico, demonſtratio eſt, ubi ἐςὶν, uel ἂν ἦν, ſubaudimus. Bud. Com.

Ἀπόδειπνος. incœnatus.

Ἀποδείπομαι τῆς παιδείας. doctrinam nequeo aſſequi.

Ἀποδειροτομέω. μ. ήσω. π. ηκα. trunco caput.

Ἀποδεκατόω. μ. ώσω. π. ωκα. decimo. Neut.

Ἀποδέκται. οἱ. καὶ ἀποδεκατῆρες. magiſtratus erant apud Athenienſes, coactores tributorum & uectigalium, hoc eſt qui publicam pecuniam recipiebãt, & in Reipub. uſus diſtribuebãt. Cæl. lib. 7. cap. 52. & Bud. in Annot. poſt. & Com.

Ἀποδεκτέος. ου. ὁ. probandus.

Ἀπόδεκτος. ου. ὁ. ſuſceptus, laudatus. Bud. Com.

Ἀποδενδροῦσθαι. arboreſcere, Theophraſt.

Ἀποδερματούμενοι. οἱ. excoriati.

Ἀποδέρω. μ. δερῶ. π. κα. excorio. Accuſ.

Ἄποδες. apodes, genus hirundinũ, quæ ſic appellãtur, quòd pedibus careãt.

Ἀπόδεσις. ιος. ἡ. deligatio, ſolutio.

Ἀπόδεσμος. ornatus capitis mulierum.

Ἀποδέχομαι. μ. ξομαι. π. γμαι. recipio, charum habeo, probo, commendo. Depon. accuſ. iung. Bud.

Ἀποδέω. abſum, numerum non impleo, inferior ſum. Herodia. γνώμη καὶ ῥώμη μηδεμίας τῶν ἀρχαίων ἀποδέουσης, Diſciplina & uirtute nullo antiquorum inferiore.

Ἀποδημέω. μ. ήσω. π. ηκα. peregrinor. Neutrum.

Ἀποδημητὴς. οῦ. ὁ. peregre degens.

Ἀποδημητικοί. οἱ. ſedes immutare ſoliti, ut grues & hirundines.

Ἀποδημία. ας. ἡ. peregrinatio.

Ἀποδημῶν. ῶντος. ὁ. abſens.

Ἀποδία. ας. ἡ. carentia pedum.

Ἀποδιαιτῶ. abſoluo. Genit. & accuſ. ut ἀποδιαιτῶ σε τὴν δίκην, Abſoluo te hac petitione.

Ἀποδιαπομπεῖσθαι. dimitti datis comitibus.

Ἀποδιαπομπητέον. reijciendum.

Ἀποδιατρίβω. immoror, conſumo tempus.

Ἀποδίδομαι. μ. δόσομαι. π. δομαι. uendo. Depon. accuſ. Herod. lib. 2. οἱ τὴν ἀρχὴν αὐτῷ χρημάτων ἀπέδοντο, Qui pecunijs illi imperium uendiderunt.

Ἀποδιδόμενοι ἀντὶ τοῦ ἀποδιδόντες.

Ἀποδιδράσκω. μ. δράσω. π. ακα. refugio, aufugio.

Ἀποδιώκομαι. inſequor, ἀποδιώξω.

Ἀποδιδόω. μ. δώσω. π. ωκα. καὶ ἀποδίδωμι. reddo, id eſt exprimo, refero. Item uendo. Item attribuo, aſsigno, & tribuo, hoc eſt ἀπονέμω. Item enarro, & de re propoſita diſſero. Item edo, promo. Ariſtot. καὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ ἀποδιδῶσιν, Edunt facinus. Item debitũ ſoluo, perſoluo. Ariſtop. Ra. ἀπόδος τὸν ναῦλον. Actiu. accuſ.

Ἀποδιΐσταμαι. ſeparor, χωρίζομαι.

Ἀποδικεῖν. cauſam defendere.

Ἀποδιοπομπέομαι. auerto, reijcio, depello prodigium, deprecor, ablego, procul amoueo, expurgo, expio. Athen. lib. 9. ὁ δὲ σφόδρα φροντίσας, καὶ τὸ πρόβλημα ὃν ἀποδιοπομπησάμενος, At ille cum multum meditatus quæſtionem reieciſſet, uel per diſsimulationẽ tranſmiſiſſet. Bud. Com.

Ἀποδιορίζω. ſegrego.
Ἀποδιώκω. figo.
Ἀποδοκεῖν. uideri aliquid non faciendum. Xenoph. ὡς δὲ καὶ ἐν τῷ κοινῷ ἀπέδοξε μηκέτι χρῆσθαι τοῖς ἱεροῖς χρήμασι.
Ἀποδοκιμάζω, uel ἀποδοκιμάω μ. άσω. π. ακα. reprobo, non probo, eijcio, & moueo uel ſenatu uel ordine, et ignominia afficio. Hinc ἀποδεδοκιμασμένοι, ſunt ita moti & præteriti, qui ad uerbum ipſi ἀμνημόνευτοι dicuntur, ut præteriti ſenatores à cenſoribus. Actiu. accuſ.
Ἀποδόντωσις. ιος. ἡ. dentium excuſsio.
Ἀπόδοξις ſiue ἀποπλάνησις. reiectio, uel reprobatio rerum quarundam, quaſi in quæſtionem uenire nõ dignatarũ.
Ἄποδος. diſceſſus, Herodot.
Ἀπόδοσις. ιος. ἡ. redditio.
Ἀποδοχή. laus & commendatio.
Ἀποδοχμός. ωὐτος. ὁ. extendens.
Ἀπόδραγμα. portio, ἀπομεμεριαμένον.
Ἀποδοχμώδης. πλαγιάδης.
Ἀποδρασείω. fugerem, irem in exilium.
Ἀπόδρασις. ιος. ἡ. fuga, transfugium.
Ἀποδράω. ῶ. ἀόρ. ά. ἀπέδρα. aufugio.
Ἀποδρέπω. μ. ἐψω. π. εφα. colligere, aufero. Accuſ.
Ἀπόδρομος. qui deſijt curſu cõtendere.
Ἀποδρύπτομαι. μ. ψομαι. π. υμμαι. lacero. Depon. accuſ.
Ἀποδρύφω. ἐκδέρω, excorio.
Ἀποδύομαι. exuo, ut ἀποδύεσθαι τὸ γῆρας, exuere ſenectutem. Item excutio, non ſuſcipio. Sicut Latine quoq; dicimus, exuere obſequium, exuere iugum, exuere reuerentiam. Item ſuſcipio et aggredior, inſtituoq; agere. Chryſoſt. περὶ ἱερώς. ἡ δὲ παρθένος ἐπὶ μείζοσιν ἀπεδύσατο, Ad maiora accincta eſt certamina, maiora meditata eſt. Bud. Com.
Ἀποδύρομαι μ. ῦμαι. deploro, cõqueror. Depon. accuſ.
Ἀποδυσπετέω. μ. ήσω. π. ηκα. nolo loqui, cuncta faſtidio ſicut ægrotus. Vſurpatur à Chryſoſt. in epiſt. ad Epheſ. cap. 3. Accuſ.
Ἀποδυσπομποῦμαι. expior, purgor aliquo ſcelere.
Ἀποδυτήριον. ου. τὸ. locus ante balnea, ubi ſe loturi exuũt, hoc eſt ueſtimenta deponunt, quaſi dicas exutorium, ab ἀποδύειν. Sunt item ἀποδυτήρια in gymnaſijs & fanis ſacroſanctis. Latinè ſpoliaria dicuntur.
Ἀποδύω. μ. ύσω. π. υκα. exuo, γυμνόω. Actiu. accuſ.
Ἀποείπω. ἀόρ. β. ἀποεῖπον. abnuo, renuo. Item palam dico apud Homer. Interdum præpoſitione abundãte, ſimpliciter dico.
Ἀποέργαθεν. ſeparauit.
Ἀποέρσεν. perdidit, corrupit. παρὰ τοῦ ἐρρῶ, τὸ φθείρω.
Ἀπόζεμα. ατος. τὸ. decoctum.
Ἀποζεύγνυμι. μ. ξω. π. ζευχα. καὶ
Ἀποζευγνύω. diſiungo. Actiu. accuſ.
Ἀποζῶ. ἁπλῶς ζῶ, parce ac tenuiter uiuere, modicè ac ſumma parſimonia uiuere. Thucyd. νεμόμενοι τὰ αὐτῶν ἕκαστοι, ὅσον ἀποζῆν, id eſt ἰσχνωμένως ζῆν. Homer. ὅσον ἀποζῆν, quantũ uictui ſuppeteret. Dicitur & hoc διαζῆν apud Plato. His opponitur ἐπιζῆν & καταζῆν, τὸ ἐπὶ ἐκτεταμένως ζῆν. Latini tolerare hoc aliquando dicunt. Cæſar lib. 3. belli ciuilis, Libenter etiam ex profugis agnoſcebamus equos eorum tolerari. id eſt, quoquomodo ſuſtentari. Bud. in Annot.
Ἀπόζω. redoleo. Genit. ἀπόζει βοτρύων.
Ἀποθανατίζω. μ. ίσω. π. ικα. facio immortalem, à morte uẽdico. Actiu. accuſ.
Ἀποθαυμάζω. demiror.
Ἀποθεάομαι. deſpicio.

Ἀποθεμελιόω. μ. ώσω. π. ωκα. fundamenta deſtruo. Neut. accuſ.
Ἄποθεν. delonge, foras, extra, procul.
Ἀπόθεος. impius, ἄθεος.
Ἀποθεόω. μ. ώσω. π. ωκα. iter deos refero.
Ἀποθεραπεύω. curo, colo.
Ἀποθερίζω. ſpicas decutio.
Ἀπόθεσις. refuſio, apud Celſum, ut ἀπόθεσις τῶν ἐντέρων, inteſtinorum refuſio. Bud. Com.
Ἀποθεσπίζω. μ. ίσω. π. ικα. uaticinor. Neutrum. accuſ.
Ἀπόθεστος. non deſyderatus, neglectus. Ab α & ποθεῖν ποθέσω. & in tertia perſona præteriti paſsiui, πεπόθεσται, unde ἀπόθεστος. Heſychius ἐπιζήτητος exponit, hoc eſt ualde deſyderatus, & tunc α intenſiua particula eſt.
Ἀπόθετος. ου. ὁ, ἡ. uel ἀπόθετος, Suid. repoſitus, abiectus, recõditus, iacens. Ἀπόθετος νόμος, lex quædam muſicæ eſt. Plutarch. in Muſ.
Ἀποθεωρέω. longè proſpecto.
Ἀποθέωσις. εως. ἡ. adſcriptio in catalogum diuorũ, relatio inter deos, quæ quibus ceremonijs apud Ro. fieri con ſueuit, eleganter ſcribit Herodian. lib. 4.
Ἀποθήκη. ης. ἡ. horreum, repoſitorium, reconditorium, cella uinaria, Plinio frequens.
Ἀποθηλύνω. μ. υνῶ. effœmino. Accuſ.
Ἀποθησαυρίζω. repono, recondo, in theſaurum repono.
Ἀπόθητος. ου. ὁ. non concupitus.
Ἀποθλίβω. affligo, reprimo.
Ἀπόθλιμμα. ατος. τό. expreſsio, id quod exprimitur ex herbis, aut ſimilibus rebus.
Ἀποθνήσκω. morior, emorior. Ἀποθανὼν ὑπὸ παιδὸς, interemptus à filio, uel opera filij neci datus. Ammon. ἀπέθανε διſtinguit à τέθνηκε.

Ἀποθορέω. diſilio, diſcurro.
Ἀποθρασύνεσθαι. audere.
Ἀπόθραυσις. εως. ἡ. refractio.
Ἀποθραύω. refringo.
Ἀπόθρεπτος. uitandus, φευκτός.
Ἀποθριάζω. μ. άσω. π. ακα. folia fici decerpo, auſero, uello. Ariſto. Acharn. τὶς τῶν ὀρομάντων τὸ πῖος ἀποτεθρίακεν.
Ἀπόθριξ. impubes.
Ἀποθρηνέω. defleo, lugeo.
Ἀποθρύπτω. μ. ψω. π. φα. frãgor delicijs.
Ἀποθρώσκω. exilio, deſilio.
Ἀποθύνω. non conſequor, fruſtror.
Ἀποθυμίζω. repudio, decipio, expungo. Lucian. ἅτ᾽ ἅμα οὕτως ὑμῖν ἀποτεθύμισαι.
Ἀποθυρόω. excludo, ἀποκλείω.
Ἀποθύω. polluceo, hoc eſt, ſacrificijs celebrandis abſumo. Xenoph. δεκάτην τῶν ἐκ τῆς λείας τῷ θεῷ ἀπέθυσαν. Bud. Com.
Ἀποΐζειν. exibilare, illudere.
Ἀποικέω. μ. ήσω. extrà & de longe habito. Neutrum.
Ἀποίκησις. εως. migratio.
Ἀποικία. ας. ἡ. colonia. Bud. in Annot.
Ἀποικίζω. μ. ίσω. π. ικα. coloniam deduco, habitationem diſiungo.
Ἀποικοδομέω. μ. ήσω. π. ηκα. deuaſto, demolior, diruo.
Ἄποικος. ου. ὁ. colonus.
Ἀποιμώζω. defleo.
Ἀποινᾶν. redimere, ἀπολυτροῦν.
Ἄποινον. ου. precium redemptionis, liberatio pœnæ. Quicquid pro libertate ac capite alterius ſoluebatur, hoc nomine appellabant. Veteres quoq; pecuniam ſic uocabant, unde uerbum ἀποινᾶσθαι, pro pecuniam exigere.
Ἄποιος. ου. ὁ. uacuus qualitate.
Ἀποίσω. auferam.
Ἀποίχομαι. tranſeo, prætereo.

Ἀποκαθαίρειν. luſtrare & expiare. Bud. Com.

Ἀποκάθαρμα. τος. τὸ. expurgamentum.

Ἀποκαθαρτικὸς. habens uim purgandi.

Ἀποκαθεύδω. ſeorſim dormio.

Ἀποκαθηλόω. μ. ώσω. π. ωκα. refigo. Acti. accuſ.

Ἀποκαθήλωσις. ιος. ἡ. refixio.

Ἀποκαθημένη. mulier menſtruata.

Ἀποκαθίστημι. μ. ήσω. π. ηκα. reſtituo, recreo, emendo. Accuſ.

Ἀποκαίνυμι. uinco, ἀπὸ τοῦ καίνω, τὸ φονεύω, ἢ παρὰ τὸ αἴνυμι τὸ λαμβάνω. αἴνυνται γὰρ καὶ λαμβάνουσιν ἄθλον οἱ νικῶντες.

Ἀποκακίζοντες. ſecuri, ocioſi, negligentes.

Ἀποκαλέω. μ. έσω. π. κέκληκα. reuoco, denomino, accuſo.

Ἀποκαλύπτω. μ. ψω. π. φα. reuelo. Accu.

Ἀποκάλυψις. ιος. ἡ. reuelatio.

Ἀποκάμνω. defatigor.

Ἀποκάμπτω. μ. ψω. π. φα. reuertor, nexo.

Ἀποκάπνισμος. ου. ὁ. inſinuatio.

Ἀποκαραδοκέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſpeculor. expecto. Accuſ.

Ἀποκαραδοκία. ας. ἡ. ſpeculatio, expectatio uehemens & anxia, cũ ex corde quippiam expectatur.

Ἀποκαρθέρησις. ἡ. irriſio, figura Quint.

Ἀποκαρτερέω. μ. ήσω. π. ηκα. laqueo aut inedia mihi mortem conſciſco, ut ait Suid. Διακαρτεροῦντες ἑαυτοὺς dicuntur ſeſe tolerãtes, id eſt ſeſe quoquomodo ſuſtentantes, modice ac parce uiuentes, quod qui facere non ſuſtinent, ἀποκαρτερεῖν dicuntur, & inedia uitam finire.

Ἀποκαταβαίνω. μ. ήσομαι. deſcendo, contemno.

Ἀποκαταλλάσσω. μ. ξω. ad concordiam & contubernium adduco, amicos concilio & paro. Item diremptam gratiam & ſolutam ſartio, amicitiã reduco. Bud. Com.

Ἀποκατάστασις. ιος. ἡ. reſtitutio, id eſt inſtauratio rerum in priſtinum ſtatũ.

Ἀποκαυλίζω. decurto.

Ἀπόκαυλις. ιος. ἡ. & ἀποκαύλισις. extirpatio de cardine, uel caule, reuulſio, decurtatio.

Ἀποκαύω. μ. αυσω. π. κα. deuro, cõburo.

Ἀποκεκλακότες. declinantes, ἀποκλίναντες.

Ἀπόκειμαι. reſideo, accido, immineo, depoſitus ſum.

Ἀποκείμενος. repoſitus, reconditus.

Ἀποκείρω. μ. κερῶ. π. κα. detondeo. Actiu. accuſ.

Ἀποκεκτίσθαι. excoriare, euellere.

Ἀποκέλλω. nauem applico.

Ἀποκεφάλισμα. ατος. τὸ. purgatio capitis.

Ἀποκεφαλίζειν. decolare, amputare caput.

Ἀποκηδέω. μ. ήσω. π. ηκα. negligo. Acti. accuſ.

Ἀποκηκίω. inſequor, ἀποδιώκω.

Ἀποκήρυκτος. ου. ὁ. abdicatus, exhæres.

Ἀποκήρυξις. ιος. ἡ. abdicatio, exhæredi tatio.

Ἀποκηρύττω. μ. ξω. π. χα. reuelo, abdico. Actiu. accuſ. Ἀποκηρύττω τὰ πατρῷα, auctionem bonorũ facio, auctionor. Bud. Com. & in Annot.

Ἀποκιασμός. οῦ. ὁ. obumbratio.

Ἀποκιλίνδω. deuoluo.

Ἀποκινδυνεύειν. periclitari, experiri periculum, periculum ſubire.

Ἀποκινέω. remoueo.

Ἀπόκινος. ου. fuga deceſſus, genus laſciuæ ſaltationis.

Ἀποκιττόομαι. hederaſcere, in hederam tranſire.

Ἀποκλαίω. μ. αύσω. π. αυκα. deploro. Actiu. accuſ. iung.

Ἀποκλείομαι. excludor.

Ἀποκλειόμενος. ου. ὁ. obſtructus.

Ἀποκλαίοντες. φυλακίζοντες.

Ἀπόκλεισμα.

Ἀπόκλεισμα. ατος. τὸ. φυλακὴ, cuſtodia.

Ἀποκλείω. μ. είσω. excludo, claudo, obſero. Accuſ.

Ἀποκληροῦν. allegere, ſorte diſtribuere, in decurias cōtribuere, exhæredare.

Ἀπόκληρος. ſine ſorte, exhæres.

Ἀποκλήρωσις. eſt attributio munerum ſigillatim unicuiq; facta, uicesq́ fungendi officij attributæ: uacationes uulgo uocant. Bud. Com.

Ἀπόκλητος. ου. ὁ. uocatus.

Ἀποκλίνω. μ. ινῶ. π. ικα. declino. Accuſ.

Ἀπόκλισις. εως. ἡ. declinatio.

Ἀποκλύω. eluo, expurgo.

Ἀπόκλυμα. excuſatio.

Ἀποκναίω. afficio mœrore, occido, infero dolorem, turbo.

Ἀπόκναισις. εως. ἡ. λύπη, mœror.

Ἀποκνέω. μ. ήσω. π. ηκα. pigreſco.

Ἀπόκνησις. εως. ἡ. pigritia.

Ἀποκνίζω. uellico, amputo.

Ἀποκοιμάομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. dormio. Depon. abſol.

Ἀπόκοιτος. ου. ὁ. adulter, ſeorſum cubans. Lucian. μηδέποτε ἀπόκοιτός μοι γενόμενος, ἀφ' οὗ γυναικὶ ὁμιλεῖν ἤρξατο. Verba ſunt meretricis de ſuo amaſio.

Ἀποκοιτῶ. ſecubo, nocte abſum. Demoſth. περὶ στεφ. μήτε ἀφημερεύοντας, μήτε ἀποκοιτοῦντας.

Ἀποκολάπτω. μ. ψω. π. αφα. priuo, expello nocendo. Accuſ.

Ἀποκολυμβάω. elabor natando.

Ἀποκολούω. mutilo, κολοβόω.

Ἀποκοπή. ῆς. ἡ. amputatio. Ἀποκοπὴ τῶν χρεῶν, nouæ tabulæ, quaſi alieni æris deciſiones. Ἀποκοπὴ φωνῆς uocis eſt amiſsio, & extrema raucedo. Bud. Com.

Ἀποκοπιᾶσαι. deficere in explorandis ueſtigijs.

Ἀπόκοπος. ου. ὁ. exectus, imbecillis.

Ἀποκόπτω. μ. ψω. π. οφα. amputo, repello, abiungo, ſeparo. Item præcido cunctationem, & hæſitationem tollo. Accuſ.

Ἄποκος. intonſus.

Ἀποκοσμέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſpolio. Accuſ.

Ἀποκορσωσάμενος. tōſus, ἀποκειράμενος. κόρσαι enim capillæ dicuntur Aeſchylo.

Ἀποκοτταβίζειν. quod à potu in poculo uini relictum eſt effundere, ut ſonitum edat.

Ἀποκραιπαλάω. expergiſcor à crapula, & deſiſto crapulari.

Ἀποκρατέω. cohibeo.

Ἀποκρεμάζω. ſuſpendo.

Ἀπόκρεως. ω. ὁ. carniſpriuium.

Ἀπόκρημνος. ου. ὁ, ἡ. præruptus.

Ἀποκριθμέω. incerno, excerno, ſicut ἀποκρίνω.

Ἀπόκριμα. reprobatio, ſententia.

Ἀποκρίνομαι. μ. οῦμαι. reſpondeo, ſeparor. Item pro decumbere, ἀπειπεῖν ἐθέλειν, καταφεύγειν, Thucid. Dicitur & de ijs, quæ à cōcretione reſoluuntur. Philo de interitu mundi, ἀποκρίθησεται δὲ τὰ πάντα εἰς μίαν οὐσίαν τὴν πυρός. Bud. Com.

Ἀποκρίνω. ῶ. reprobo, reijcio, ἀποδοκιμάζω. Item ſeparo, ſecerno, eximo, Theophraſt. Item quod confuſum eſt ſecerno & abſtraho, Platoni & Ariſtot. Item ſeligo, deligo, ἐκκρίνω, Pauſan. Item incerno, ſiue emundo, excerno, hoc eſt purgamenta corporis emitto, Galeno. Aliquando pro conſtituo. Ariſtotel. lib. 6. de hiſtor. anim. ὀλίγον δὲ ὕστερον καὶ τὸ σῶμα ἤδη ἀποκρίνεται, Paulo poſt & corpus conſtituitur. Bud. Com.

Ἀπόκρισις. εως. ἡ. deceſsio, excretio, ſeparatio, ſeceſſus, egeſtio, reſponſum.

Ἀποκριτικὴ δύναμις. uis excernendi,

excrementáq; expellendi.

Ἀπόκριτος. ſelectus, ἔκκριτος. Sic dicuntur, quæ deo dicata ſunt, ut eximia, & ἐξαίρετα.

Ἀποκρόακος. ſcalatim.

Ἀπόκροτος. ου. ὁ, ἡ. durus, aſper, rigidus.

Ἀπόκρουσις. εως. ἡ. occaſus.

Ἀποκρούομαι. refello, refuto, reiicio.

Ἀποκρούω. μ. ούσω. π. ουκα. expello. Accuſ.

Ἀποκρύπτω. μ. ύψω. π. υφα. καὶ ἀποκρύπτομαι. celo, condo, abſcondo. Accuſ. Lucian. ἐπεὶ δὲ ἀποκρύψαμεν αὐτοὺς, Vbi uerò è conſpectu eorum euaſimus, euolauimus.

Ἀπόκρυφος. ου. ὁ, ἡ. occultus, arcanus.

Ἀποκτᾶσθαι. amittere, ἀποβάλλεσθαι.

Ἀποκτέννυμι. καὶ

Ἀποκτένω. καὶ

Ἀποκτείνω. μ. κτενῶ. π. ακα. καὶ

Ἀποκτίννυμι. occido. Actiu. accuſ.

Ἀπόκτησις. εως. ἡ. colonia.

Ἀποκυήσας. κος. ἡ. abortiuum faciens, Plutarch.

Ἀποκύησις. εως. ἡ. puerperium, æditus partus.

Ἀποκυΐσκω. fœtifico. Bud. Com.

Ἀποκυλίζω. καὶ

Ἀποκυλίω. μ. ίσω. π. ικα. reuoluo. Actiu. accuſ.

Ἀπόκυνον. Romani braſsicā ruſticam aut caninam uocant.

Ἀποκυπαρῶσαι. ἀποκτεῖναι, occidere.

Ἀποκηρειάζειν. fugitiuum eſſe à domino.

Ἀποκυρόω. μ. ώσω. π. ωκα. abrogo. Actiu. accuſ.

Ἀποκωλύω. prohibeo. Actiu. accuſ.

Ἀπολαβεῖν τὰ ἐνέχυρα. recuperare pignora.

Ἀπολαγχάνοντες dicuntur, quibus ſors non obtigit, qui ſpe ſortis exciderūt, quaſiq; repulſam paſsi ſunt.

Ἀπολαγχάνω. non ſortior.

Ἀπολάκημα. ῥάπισμα, ἀπὸ τοῦ ψοφεῖν, ictus flagelli, colaphus.

Ἀπολακτίζω. μ. ίσω. π. ικα. calcitro, reſilio.

Ἀπολαμβάνω. μ. λήψομαι. π. ειφα. ἀόρ. β. ἀπέλαβον. recipio, recupero, par pari refero. Itē capio, deprehendo, intercludo, intercipio, cohibeo, cogo, cōcludo, Xenoph. & Ioſeph. ἀπολαμβάνουσι τοὺς πολεμίους ἐν κοίλῳ χωρίῳ.

Ἀπολάμπω. effulgeo. Dionyſ. πῦρ ἀπέλαμψεν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς.

Ἀπόλαυσις. εως. ἡ. fruitio.

Ἀπόλαυσμα. τό. oblectamentum.

Ἀπολαυστὰ. τὰ. ad edendum idonea.

Ἀπολαυστικόν. οῦ. τό. quo fruimur.

Ἀπολαυστικός. οῦ. ὁ. uolupetuoſus.

Ἀπολαύω. μ. αύσω. π. αυκα. fruor, delicior, capio fructum uel cōmodum. Plutar. in Anton. Ἀπέλαυον δὲ καὶ τῆς φιλοτιμίας αὐτοῦ οἱ πολέμιοι, Fructum etiam ex eius ambitione capiebant hoſtes. Aliquando pro incommodū capio. Iſocrat. περὶ τῆς ἀδελφῆς, αὐτὸς ἀπολαύω τι φλαῦρον. Genit. iūg. & accuſ.

Ἀπολαχίζω. diuido.

Ἀπολάψεις, et ἀπολείψεις. uorabis, linges, diripies canum in morē. Ariſtophanicum eſt.

Ἀπολάω. lapido, ἀπολιθόω.

Ἀπολεαίνω. μ. ανῶ. declino. Accuſ.

Ἀπολέγομαι. μ. ξομαι. π. γμαι. ſum defeſſus dicendo. Item repudio, repello, non accipio, detrecto, nō poſco, non admitto, Polybio, et Plutarcho in Catone, Solone, & Lucullo. Item ſuccumbo, cedo, do manus. Plut. in Lycurgo. Ἀπολέγομαι τὴν ψυχὴν, deſpondeo animum. Bud. Com.

Ἀπολέγω. annuntio, manifeſte dico, prodo, effero, probo, declaro, ἀποφαίνω, ἀποδεικνύω, Philoni de Mūdo. Item deligo. unde ἀπολελεγμένοι &

ἀπόλεκτοι, delecti, eximij, ſelecti. Itē decerpo, Theophra. Itē interdico, ueto, Et ἀπολέγω δικαστὴν, recuſo, reijcio iudicē ut iniquū. Bud. Com.

Ἀπολείβω. diſtillo.

Ἀπολείπομαι. μ. είψομαι. π. ειμμαι. deficio, relinquor, defraudor apud Lucia. in Icarome. Itē abſum, diſcedo, Xenoph. Itē ignarus ſum, hoc me latet, Lyſ. Item non diſco, imperitus ſum, nō aſſequor, Iſocr. Itē inter abiectos & uileis exiſtimor, apud eundem. Bud. Com.

Ἀπολειπόμενος πόνου. abhorrēs laborē.

Ἀπολείπω. μ. είψω. π. αφα. repudio. Item abſum. Iſocrat. Καὶ πολλάκις δεινὰ παθόντες, ἀπέλιπον τ μὴ ταῖς ἐσχάταις συμφοραῖς περιπεσεῖν. ἀντὶ τ παρ' ὀλίγον ἦλθον περιπεσεῖν. Aliquando relinquo, hoc eſt præcedo, anteuerto, excello, præſto, Iſocrat. Ἀπολείπει μοι τοῦτο, Hoc mihi deſicit. Bud. Com.

Ἀπολειφθείς. ſeparatus, relictus, q alios aſſequi non poteſt.

Ἀπόλειψις. ιος. ἡ. defectio, diuortium.

Ἀπόλεκτος. ὁ. ὁ, ἡ. electus, eximius, ἐκ πλειόνων διειλεγμένος. Item piſciū genus, quos ſynotontidas uocant, de quo Hermol. in Plin.

Ἀπολελαμμέναι. communes, κοιναὶ, quaſi in populum diſtributæ, uulgatæq́, Hippocrati.

Ἀπολελοιπότες, pro νενικηκότες, apud Iſocrat. translatū à curſoribus, qui cū uincunt, uictos poſt ſe relinquūt.

Ἀπολέμητος. ὁ. ὁ. ſine bello.

Ἀπόλεμος. ὁ. ὁ. expers belli, non laceſſitus bello, ignarus rei bellicæ, ἀπειρο πόλεμος.

Ἀπολέμως. inerter.

Ἀπολεπίζω. detraho corticem.

Ἀπολέσθαι. mori.

Ἀπολέω. μ. έσω. π. ἀπώλεσα, & Atticè ἀπολώλεκα. Vel ἀπόλλω, ἀπολῶ, ἀπῶλα, & Attice ἀπόλωλα, ſignificat τὸ ἀπολλύω, de quo mox.

Ἀπολήγω. deſino, παύομαι.

Ἀπολιβάξεις. recedes. Ariſtoph. οὐκ ἀπολιβάξεις οὖν ὦ λάκις' ἀπολέμιστ. Sumpta metaphora à guttis celerrime decidentibus.

Ἀπολιγάνειν. clamare, tumultuari.

Ἀπολιθοῦσθαι. in lapidem rigo, Strab.

Ἀπολιτικός. ὁ. ὁ. ciuilis gubernationis expers.

Ἀπολιμπάνονται. abſunt, inferiores ſunt certamine, & à prætereunte relinquuntur. Bud. Com.

Ἀπολιμπάνω. μ. ανῶ. relinquo. Actiu.

Ἀπόλιον. mirabile. (accuſ.

Ἄπολις. ιδος. ὁ, ἡ. extorris.

Ἀπολισθαίνω. defluo, delabor.

Ἀπολιταργέω. μ. ήσω. π. ηκα. καὶ

Ἀπολιταργίζω. aufugio, celeriter abeo; ἀποδραμεῖν. λιταργισμὸς enim ſaltationes uocant. uel quoniā λίτη ianuam ſignificat, & ἀργὸς celer. Ariſtophanicum eſt.

Ἀπολίτευτος. ὁ. ὁ. nequaquam ciuilis, inadminiſtratus.

Ἀπολίτης, pro ἄπολις apud Theopomp.

Ἀπολιχμάω. ſugo, ἀπολείχω, lingo.

Ἀπολλά. ἄτινα, πολλά.

Ἀπολλύω. μ. ύσω. π. υκα. καὶ

Ἀπόλλυμι. pereo, perdo, deſtruo.

Ἀπόλλων. ωνος. ὁ. Apollo.

Ἀπολλωνίας. laurus, δάφνη.

Ἀπολλώνιον. ὁ. τό. templum Apollinis.

Ἀπόλλωνος. ciuitas Aegypti ad Aethiopas, unde

Ἀπολλωνοπολίτης. nomen gentile.

Ἀπολλώς. τ ῶ. Apollo uiri nomen.

Ἀπολογέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. καὶ

Ἀπολογέω. defendo, reſpondeo, excuſo, cauſam dico. Ἀπολογοῦμαι δεδεμένος, è uinculis cauſā dico. Bud. Com.

Ἀπολόγημα.ατος.τό. excuſatio.

Ἀπολογία.ας.ἡ.defenſio, excuſatio.

Ἀπολογίζομαι. ἀποκαθαίρομαι, perpurgor, ἀποδίδωμι λόγον τῶν ὁ πεπραγμένων.

Ἀπολογισμός.οῦ.ὁ.enumeratio,ἀπολογία.

Ἀπολογούμενοι.οἱ. defenſores.

Ἀπολὸς. immobilis, grauis.

Ἀπολοφύρεσθαι. deplorare.

Ἀπολυμαίνομαι. purgor. Λύματα enim τὰ καθάρσια.

Ἀπολυμαντήρ. ῆρος. ὁ. corruptor.

Ἀπολύομαι. abſoluor,hoc eſt ἀποφεύγω, Thucyd. Item refuto crimina, & diluo, ἀπολυμαίνομαι,ἀπολυτρόω,Plutarcho in Anto. Τοῦ ἐγκλήματος ἀπολύεσθαι, eſt à crimine abſolui. Ἀπολύεσθαι τὴν ὑπόνοιαν,ſuſpicionem & crimen diluere. Item diſcedo, proficiſcor, Polyb.

Ἀπόλυσις εως. ἡ. abſolutio.

Ἀπόλυτος. abſolutus, ἄφετος, ἀποφυγών.

Ἀπολυτρόω.ῶ.ώσω.π.ωκα. redimo pecunia.

Ἀπολύτρωσις.εως.ἡ. redemptio, ἀποφυγή, ἀπόλυσις.

Ἀπολύω.μ.ύσω.π.υκα. eſt dimittere à noſtro conſortio, familiaritate, poteſtate, arbitrioq́ue, ut cum dicimus, Dimiſit exercitum inſtructum, Dimittitur concio, uel ſenatus, cum unicuiq; poteſtas ſit, quò uelit, abeundi,Dimitto amicũ uolentem proficiſci. Et in malam partem, quemadmodũ Cice. de Orat. Dimitto autem eos non tam cõtumelioſe, quàm philoſophum illũ Annibal. Et in Vatin. Sic ſum incitatus, ut cum te non minus contemnerem quàm odiſſem, tamen uexatũ potius quàm deſpectum uellem dimittere. Et ἀπολύειν τὴν γυναῖκα,repudiare,ſiue(ut Sueton.)dimittere uxorem.

Ἀπολύων. abſolutus, cum quis ceſſat à coitu uel adulterari.

Ἀπολώλεκα, Atticè pro ἀπώλεκα. perij, perdidi. ab ἀπολῶ, ἀπόλωλα.

Ἀπόλωσεν. inuiſum reddidit.

Ἀπομαγδαλία.ας.ἡ. furfur, in quo poſt cœnam manus purgabant, & canibus proijciebant.

Ἀπομάγματα. περιθαρμάτα,ἀπομάκτρα, ἀποκαρθάρματα.

Ἀπομάκυλον. fructus arbuti, Latinis unedo.

Ἀπομακρόθεν. eminus, à longe.

Ἀπομάκτης.ου.ὁ. abſterſor, purgator.

Ἀπομάκτρα. lignum quo menſuræ deradunturt.

Ἀπομαλακίζομαι. effœminatus ſum, ob molliciem ad rem quampiã parum animatus ſum.

Ἀπόμαμμα.ης.ἡ. abauia.

Ἀπομανθάνω.κα.ἡ.dediſco.Vide in μανθάνω.

Ἀπόμαξις.εως. ἡ. abſterſio.

Ἀπομαραίνω.μ.ανῶ. tabefacio, langueſco.

Ἀπομαρτάνω. fruſtror. Vide in ἁμαρτάνω.

Ἀπομαστιγῶσαι. flagris cedere.

Ἀποματαιάσαι.uilipendere,διατινάξαι.

Ἀποματαΐζει. cohortatus inſolenter.

Ἀπομάττεσθαι,μιμεῖσθαι,ἀποτυποῦν, exprimere, Athen.

Ἀπομάττω.μ.ξω.π.αχα. abſtergo,extergo, excipio, ἀναλαμβάνω, imitor figuram rei. Accuſ.

Ἀπομάχομαι.μ.ἔσομαι. expugno.

Ἀπόμαχος. ὁ ἐκτὸς πολέμου γεγονὼς, pugnæ expers. Sic uocantur Aeliano, qui parte corporis debilitati, rei militari inutiles facti ſunt. Cauſarij Latinis. Liui. Tertius exercitus ex cauſarijs ſenioribusq́ue ſcribatur, qui urbi mœnibusq́ue præſidio ſint.

Ἀπομεμυλλωμένος. τὰς. placenteis.

Ἀπομερμηρίσαι. obdormire, ἀποδαρθεῖν.

Ἀπομετρέω. ῶ. metior.

Ἀπομηκύνω. produco, protendo.

Ἀπομηνίζω. iram depono. Vel præpoſitione abundante, iraſcor.

Ἀπομιάς. ſimiliter.

Ἀπόμισθος. mercede aliquid faciens. Interdum qui non recipit mercedem.

Ἀπομισθόω. μ. ώσω. π. ωκα. loco mercede. Accuſ.

Ἀπομισθώματα. αἱ δημόσιαι οὐσίαι.

Ἀπομνημόνευμα. τὸ. commemoratio, cõmentarius, regeſtum. Ita Xenophon ἀπομνημονεύματα quendam librũ inſcripſit, tanquam dictorũ factorũq; Socratis memorabilia.

Ἀπομνημονεύω. commemoro.

Ἀπομνημονίζω. μ. ίσω. π. ικα. καὶ

Ἀπομνηστέω. obliuiſcor. Genit.

Ἀπομνύω, καὶ ἀπόμνυμι. ἀποβάλλειν δι' ὅρκων, abiurare & inficiari. Item eiurare magiſtratum & cum iureiurando deponere. Herodia. ἵνα οἱ Ῥωμαίων ἄρχοντες ἀπόμνυωσι, Abdicant ſe magiſtratibus. Plutarch. ἀπομόσασθαι τὴν ἀρχήν.

Ἀπόμοιρα. ας. ἡ. pars, portio.

Ἀπομονωθείς. έντος. ὁ, ἡ. in uitia ſolus relictus.

Ἀπόμπιμοι. dies nefaſti.

Ἀπόμοργμα. τὸ ἐκμαγεῖον, τὸ ἐκσφράγισμα, ſigilli impreſſio. Bud. Com.

Ἀπομόργνυμι. μ. όρξω. π. ορχα. exprimo, informo. Item abſtergo, quia exprimendo fiunt abſterſiones. Bud. Com.

Ἀπομόσε. ſtatim, ſine conſideratione.

Ἀπομυῖος. Iouis cognomen. Tradunt enim Herculem in olympia rem diuinam obeuntem, cum muſcarum multitudine infeſtaretur, Ioui ſacrificaſſe ἀπομυίῳ, protinusq; ultra Alpheũ eſſe muſcas abactas.

Ἀπομυξία. ας. ſordities.

Ἀπομυζάω. ἀποστομίζω.

Ἀπομύττω. μ. ύξω. π. υχα. emungo, decipio, præſtigijs illudo. Accuſ.

Ἀπομωρεῖν. dementare, ſiue fatuum reddere, ſiue μώρωσιν inducere, quæ accidit cum tam uſus rationis quàm memoria in homine intercipitur.

Ἀπών. abſens, indecens.

Ἄπονα. τά. medicamenta quæ dantur ad leuandum dolorem.

Ἀπόναιο. ὄναιο, fruere, ἐπαύραιο.

Ἀποναίω. migro, ſedem muto. Neutr.

Ἀπόναμαι. adiutor, utilitatem & delectamentum capio, fruor. Genit.

Ἀποναρκάω. μ. ήσω. π. ηκα. ſtuporem excutio.

Ἀπόνασθαι. frui, ἀπολαῦσαι.

Ἀπονέμω. μ. νεμῶ. diſtribuo, adhibeo, tribuo. Herodian. ἑκάστῳ τὸ κατ' ἀξίαν ἀπονέμων. Idem, μηδὲν ῥαθυμίᾳ, μηδ' ἀναπαύλῃ ἀπονέμων, Nihil loci quieti & deſidiæ relinquens.

Ἀπονενοημένος. arrogans, temerarius, inſipiens, uecors, amens, deploratus, profligatus, Demoſth. Et apud Theophra. pro homine flagitioſiſſimo, & nequiſſimo, & contaminatiſſimo.

Ἀπονέομαι. redeo.

Ἀπονεοττεύω. μ. εύσω. π. ευκα. nidum facio, nidifico.

Ἀπονευρόω. neruos abſcindo.

Ἀπονευρώσεις. quibus digiti mouentur, tendines. τόνοι dicuntur Hippocrati.

Ἀπονεύω. μ. σω. π. κα. declino.

Ἀπονίω. peruenio, utilitatem capio, deſtruo.

Ἀπώνηθη. adiutus eſt, ὠφελήθη.

Ἀπόνηρος. ου. ὁ. indepravatus.

Ἀπονητί. ſine labore.

Ἀπόνητος. ου. ὁ, ἡ. illaborioſus.
Ἀπονήχομαι. enato.
Ἀπονία. laboris carentia & defectus.
Ἀπονικάω. exupero, uinco.
Ἀπονίνημι. honorem tribuo.
Ἀπόνιμμα. ατος. τό. καὶ
Ἀπόνιπτρον. ου. τό. malluuiū, peluis in qua manus poſt cœnam abluebantur.
Ἀπονίπτω. abluo, poſt menſam proprie, quemadmodum τὸ κατὰ χειρὸς ὕδωρ ἀντῆσαι, ante menſā, authore Polluce.
Ἀπονοχτίζω. μ. ίσω. π. ικα. molior.
Ἀπόνοια. ας. ἡ. uita flagitioſa & contaminata, uecordia, arrogantia, contumacia, faſtidium, ſecordia, deſperatio. Item demigratio, ab ἀποναίω, id eſt ſedem habitationemq́ muto. Bud. Com.
Ἀπονομή. diſtributio.
Ἄπονος. ου. labore carens, qui nullo dolore conflictatur.
Ἀπονοστέω. μ. ήσω. π. ηκα. redeo. Neutr. abſol.
Ἀπονοσφίζεσθαι. ſeparari, ἀποχωρίζεσθαι.
Ἀπονούμενος. oblitus, οὐ μνημονεύων.
Ἀπόνυμι. μ. ύσω. π. υκα. adiuuo. Accuſ.
Ἀπονύφης. ου. ὁ. καὶ
Ἀπόνυμφος. ου. ἡ. qui mulieris commercio non delectatur. μισογύνης.
Ἀπονυχίζω. extorqueo, aufero. τὰς ἀποσαυξάντες τῶν ὀνύχων ἀφαιρέω, καὶ μεταφορικῶς ἀποφράττω, ἀποκλείω. Ariſtophan. Equit. ἀπονυχιῶ σου τὰ ἐν πρυτανείῳ σιτία.
Ἀπονύχισμα. τό. præſegmen unguium.
Ἀπόνως. ſine labore, nullo negotio.
Ἀπόξενος. ου. ὁ, ἡ. inhoſpitalis.
Ἀποξενοῦσθαι eſt ἐν τῇ ξένῃ ἀποδημεῖν.
Ἀποξενόω. μ. ώσω. π. ωκα. facio exulem. Accuſ.
Ἀποξένωσις. eſt peregre agentis, & cui peregrinari contigit.
Ἀποξέω. μ. έσω. π. ηκα. leuiter incido, ſcalpo, polio. Accuſ. iung.
Ἀποσβέννυμι. extinguo.
Ἀποσκιφίζειν. ſaltationem quandam agere, σκιφισμὸν dictam. Significat etiā reprobare.
Ἀποξυλόω. abrado.
Ἀποξυνόω. acidum reddo, Plutarch.
Ἀποξύσματα. ramenta, aliàs minuta quædam fruſtula inhærentia inteſtinis: quidam ſtrigmenta nominant.
Ἀποξυσμένας. τὰς. incuruatas.
Ἀποξύομαι. diſtringor.
Ἀποξύω. μ. ύσω. π. υκα. detraho poliendo. Accuſ.
Ἀποπαλαιόω. antiquo, abrogo.
Ἀπόπαππος. ου. ὁ. abauus.
Ἀποπαπταίνω. μ. ανῶ. π. κα. circunſpicio ut fugiam.
Ἀποπάρδω. crepitum uentris emitto.
Ἀποπατέω. μ. ήσω. π. ηκα. purgo uentrē.
Ἀποπάτημα. ατος. τό. excremētū, merda.
Ἀπόπατος. ου. ὁ. latrina, fimus.
Ἀπόπειρα. ας. ἡ. experientia.
Ἀποπειράομαι. μ. άσομαι. tento.
Ἀποπεμπαῖος. auerſus, expiatus.
Ἀποπέμπομαι. idem quod ἀποπέμπω, depello, auerto, reycio, remoueo à me.
Ἀπόπεμπτος, uel ἀποπεμπτέος. ſceleratus & fugiendus propter morum improbitatem.
Ἀποπέμπω. μ. ψω. π. φα. repudio, remitto, amando, ablego. Accuſ.
Ἀποπομψάμενος. ου. ὁ. qui repudiauit.
Ἀπόπεμψις. εως. ἡ. repudium, remiſsio.
Ἀποπεφασμένως. palam, manifeſte.
Ἀποπηδάω. μ. ήσω. π. ηκα. deſilio.
Ἀποπίμπλημι. μ. ήσω. π. ηκα. impleo. Accuſ.
Ἀποπίπτω. μ. πεσοῦμαι. delabor, decido.
Ἀποπιστόω. μ. σω. π. κα. in fidem uenio, fido.
Ἀποπλανάω. ῶ. impono, fraudo, decipio.
Ἀποπλανηθείς. ὁ. qui aberrauit.

Ἀποπλάνησις. ιος. ἡ. aberratio.

Ἀπόπλανος. improbus, præſtigiator.

Ἀποπλέω. nauigo.

Ἀπόπληκτος. ου. ὁ. ἡ. ſtolidus, ſtupidus, attonitus.

Ἀποπληξία. ας. ἡ. ſtupor corpore menteq́;, languor, aduerſitas, apoplexia.

Ἀποπληρωτής. οῦ. ὁ. impletor, executor.

Ἀποπλήττω. μ. ξω. π. ηχα. percutio. Accu.

Ἀπόπλους. ου. ὁ. receſſus nauium.

Ἀπόπλοον. nauigium inutile.

Ἀπόπλυμα. ατος. τό. purgatio.

Ἀποπνεῖται. negat, ἀρνεῖται.

Ἀποπνέω. exhalo. Genit. ut, ἀκράτου ἴωθεν ἀποπνέων.

Ἀποπνίγομαι. ſuffocor.

Ἀποπνίγω. μ. ίξω. π. ιχα. ſuffoco, ſtrangulo. Actiu. accuſ.

Ἀποποιοῦμαι. renūcio alicui amicitiam.

Ἀποπομπαῖος. ἀλεξίκακος, depulſor malorum, & auerſor, defenſorq́; peſtium & calamitatum.

Ἀποπομπεῖν. depellere.

Ἀποπομπή. ῆς. ἡ. ἀποτροπή, repudium, procuratio & depulſio ſceleris & prodigij.

Ἀποπορεία. ας. ἡ. repedatio, reditus.

Ἀποπορευτέον. redeundum, bonum.

Ἀποπρεσβεύω. legationem renuncio.

Ἀποπεφυγμένον. reiectum.

Ἀπόπροθι. de longe, ἄποθεν.

Ἀπόπροθε. coràm.

Ἀπόπροσθε. longe, ἀπόπροθεν, πόῤῥωθεν.

Ἀποπροσωπίζεσθαι. purgare faciem.

Ἀποπτάω. μ. ήσω. π. ηκα. uolo, auolo. (Neutr.

Ἀπόπτης. ου. ὁ. ſpectator.

Ἀπόπτολις. ιδος. ὁ. extorris, exul.

Ἄποπτος. ου. ὁ. altus delonge uiſibilis, inuiſibilis, ſublimis, ſpecula.

Ἀπόπτυστος. reiectus. Dicitur & ἀπόπτυτος, μισητός, odioſus.

Ἀποπτύω. μ. ύσω. π. υκα. exſpuo. reſpuo. Accuſ.

Ἀποπυρίας. ου. ὁ. panis ſpecies apud Athenienſeis, ὁ ἐπ' ἀνθράκων πυρώμενος.

Ἀποπυρίζω, ἀπὸ πυρὸς ἐσθίω.

Ἀπόρευτα. τά. ſtabilia, ut ſunt aquæ mortuæ.

Ἀποράω. prohibeo.

Ἀπορέω μ. ήσω. π. ηκα. καὶ ἀποροῦμαι. dubito, firmandi propoſiti neſcius ſum, conſilij inops ſum, nō habeo in promptu quod dicam, deficio. Item indigeo. Vnde ἀπορεῖσθαι, ad ſummam anguſtiam redigi. Neutr. Genit.

Ἀπορητικός. οῦ. dubius, dubitator.

Ἀπόρθητος. ου. ὁ, ἡ impopulabilis.

Ἀπορία. ας. ἡ. indigentia, inopia, egeſtas, dubitatio, perplexitas, conſilij inopia, deſperatio.

Ἀπορνεόω. μ. ώσω. π. ωκα. in auem muto. Accuſ.

Ἀπόρνυμαι. ab aliquo loco uenio.

Ἄπορος. ου. ὁ. indigens, perplexus, conſilij inops, inexplicabilis. οὗ πόρον, ἢ λύσιν οὐκ ἔστιν εὑρεῖν.

Ἀποῤῥαθυμέω. μ. ήσω. π. ηκα. pigreſco, languore & deſidia affectus ſum. Neutr. abſol.

Ἀποῤῥαίνω. do ex multis pauca.

Ἀποῤῥαΐδες. αἱ. murices.

Ἀποῤῥαίνω. ſpargo, pario.

Ἀποῤῥαίω. uaſto, adiuuo. ἀπὸ τοῦ ῥῶ ῥαίω, ἀφ' οὗ καὶ ῥαιστήρ, ἡ σφύρα. Accuſ.

Ἀποῤῥάξ. deriuatio, pars abſtracta.

Ἀπόῤῥαξις. ιος. ἡ. modus ludēdi pila, cuius meminit. Poll. li. 9. addens et tres cæteros, ἐπίσκυρον, ἐπιφανίδαν, οὐρανί

Ἀποῤῥαψῳδέω. μ. ήσω. π. ηκα. metro (can. dico. Neutr. accuſ.

Ἀποῤῥέω. effluo, excido.

Ἀποῤῥήγνυμι. μ. ήξω. π. ηχα. abrumpo, frango. Accuſ.

Ἀποῤῥηθέν. καὶ

Ἀπόῤῥημα. uetitum, interdictum magiſtratus.

Ἀπαῤῥῖψαι. τὴν ψυχὴν ἐκπνεῦσαι, ἀποσμάσαι.

Ἀπόῤῥησις. ιος. ἡ. fatigatio in dicendo, difficultas, indigentia. Item uetitum & interdictum magiſtratus, ſicut ἀπόῤῥημα. Aliquãdo renunciatio, Syneſ. Bud. Com. (blem.

Ἀπόῤῥητα. τὰ. pudenda, Plutar. in Pro=

Ἀπόῤῥητον. τ. arcanum, occultum, abditum. Item ineffabilis, quod non poteſt eloqui. Item repudiendum, uel indignum quod dicatur. Aliquando ἀπηγορευμένον ſignificat prohibitum. Bud. Com,

Ἀποῤῥήτως. occultè, ineffabiliter.

Ἀποῤῥίγω. μ. ιξω. π. ιχα. timorē incutio.

Ἀποῤῥιζω. radicitus euello. Non autem idem eſt quod ablaqueare. hoc enim ſolum radix corrigitur & denudatur, illo etiam extirpatur. Ablaqueare autem Græci nunc ῥιζοτομεῖσθαι dicunt, nunc περιαιρεῖσθαι, nunc γυμνὴν σκαπανῇ τὰς ῥίζας, id eſt è ſcrobe radices exerere.

Ἀποῤῥίπτομαι. negligor.

Ἀποῤῥίπτω. μ. ίψω. π. ιφα. proijcio, auferro; abijcio, detorqueo. Accuſ.

Ἀπόῤῥιτα. τὰ. ſanctuaria atq; arcana. Hermol. in Plin.

Ἀποῤῥοή. ῆς. ἡ. ſuccus defluens ex arboribus, aut ex alia re, cõtagio ſerpens.

Ἀπόῤῥοια. ας. ἡ. defluxus, defluuium, genitale ſemen, effluuium.

Ἄποῤῥον. denuo, rurſus.

Ἄποῤῥος. τ. ὁ, ἡ. inuentu difficilis, indigens, impotēs, dubius, inutilis, paup.

Ἀποῤῥοφέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſorbillo. Acc.

Ἀποῤῥυέω. μ. ήσω. π. ηκα. defluo. Neutr.

Ἀπόῤῥυτος. effluens. Vnde Cic. ex Platonis Timæo, ἀπόῤῥυτον σῶμα, effluens corpus, hoc eſt decreſcens, & unde alimentũ effluit & decidit. Bud.

Ἀποῤῥύω. abluo. (Com.

Ἀποῤῥῶγας. καὶ

Ἀπόῤῥωξ. ωγος. ὁ. abruptus, rupes.

Ἀποῤῥώξ. ῶγος. ὁ. deductus, originem habens, profectus, inſtillatio, fluxus, γένος ἀπογονή. Ariſtophan. Lyſiſtr. τίς μοῦ τίς ἦν ἀίδρυτος ἀβάτοισιν ἐν σκοπέλοισι τὸ πρόσωπον περιαργυρωμένος ἐκγόνων ἀποῤῥώξ.

Ἀπορφανίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. orbatus ſum. Paul. ad Timoth. ἀπορφανισθέντες ἀφ' ὑμῶν.

Ἀπορχεῖσθαι eſt per imperitiam ſaltandi perdere quod affectatur & poſcitur: ut ſi procus male ſaltauerit, & per hoc à puellæ expoſcitæ nuptijs reiectus fuerit. Significat etiam quod Latinis deſultare dicitur, hoc eſt ſaltationem peragere. Bud. Com.

Ἀπορώτατον. τ. τὸ. inexplicatiſsimum.

Ἀπορώτατος. omnino inacceſsibilis.

Ἀποσαλεύω. μ. εύσω. auehor. Hac dictione uſi ſunt Græci, cum ſignificabant ancoris procul à portu iactis, nauem iam in ſalo eſſe, id quod Latini, in ſalo & in ancoris cõmorari enuntiare ſolent, Diodo. & Thucyd. Ἀποσαλεύειν ἐπὶ τῷ ὕδατος γῆν, ſtabilitam eſſe ſuper aquam terram.

Ἀποσάξας. obturans.

Ἀποσαφέω. μ. ήσω. π. ηκα. declaro. Acc.

Ἀποσβεννύω, καὶ ἀποσβέννυμι. μ. έσω. π. εκα. ἀόρ. β. ἀπέσβην. extinguo. Accuſ.

Ἀποσείειν. excutere, ꝓpulſare, remouere

Ἀποσείομαι. depono, decurto.

Ἀπόσεισις. εως. ἡ. genus impudicæ ſaltationis.

Ἀποσεμνύνω. glorior. (tionis.

Ἀποσηκόω. concludo in ſtabulo.

Ἀποσημαίνομαι. obſigno, ut apud Herodia. ἀποσημαίνεται τὴν ἐπιστολήν. Aliquando ad forũ pertinet, ſignificans requirendos reos, ſiue publicandos, & pœna afficiendos annotare, eorũ bona perſcribere & obſignare, Xenoph.

noph. Bud. Com.

Ἀποσημαίνω. μ. ανῶ. renuncio, reſpondeo, do ſignum, Plat. Accuſ.

Ἀποσημειοῦμαι. annotationes & collectanea facio, commentaria ſcribo, Ammon. in Prædic. Bud. Com.

Ἀποσημηνάντων. τ. dantium ſignum. Thucyd.

Ἀποσήπομαι. μ. ήψομαι. π. ημμαι. καὶ

Ἀποσήπω. marceſco. Depon. abſol.

Ἀποσίχω. inſequor, ἀποδιώκω.

Ἀποσιλόω. μ. ώσω. π. ωκα. depeculor. Accuſ.

Ἀποσιμῶν. ferri aciem auertere. Item ἀποτρέχειν πρὸς τὸ σιμὸν. σιμὰ δὲ ἐκάλουν τὰ προσάντη χωρία, conſurgere ad locos accliues.

Ἀποσιτικόν. quod nauſeam, & faſtidiũ inducit.

Ἀπόσιτος. ὁ. ieiunus, ἄτροφος, ἄσιτος, de quibus Athenæ.

Ἀποσιωπάω. μ. ήσω. π. ηκα. obticeo, interſiſto.

Ἀποσιώπησις. ἡ. figura quæ reticentia à Cic. dicitur, à Celſo obticentia, non nulli interruptionem appellant.

Ἀποσκαμυνθίζω. illudo.

Ἀποσκαρίζειν. cachinnari.

Ἀποσκεδάννυμι. μ. άσω. π. ακα. diſsipo. Accuſ.

Ἀποσκευάζομαι. aufero, tollo de medio, ſummoueo, amando, ablego, Herodi. Item prorſus de medio tollo, neco. Idem, καὶ τὸ λοιπὸν πατρώας φίλους ἀποσκευάζεται. Aliquando refuto, refello, conuinco, euerto, deſtruo. Grego. ἐπειδὴ δὲ ἀποσκευασάμεθα τὸν λόγον τὸν ἀλλότριον. Aliquando uentris onus pono, Herodia. Vnde τὸ ἀποσκευαζόμενον, τῶν ἀνθρώπων dicitur ἡ κόπρος. Aliquando etiam excutio quodcunq; onus. Bud. Com.

Ἀποσκευάζω. μ. άσω. π. ακα. repono, reparo. Itẽ quemadmodũ ἀποσκευάζομαι, aufero, & tollo de medio, amolior, facio abrogatum, obſcuro, infero damnum. Accuſ.

Ἀποσκεύαστος. ου. ὁ, ἡ. inextructus.

Ἀποσκευή. ῆς. ἡ. ſarcina, exercitus impedimenta, ἡ τῶν ἐπιτηδείων κομιδή. Athenæ. uſus eſt pro inſtrumẽto aulæ uiatoriæ & imperatoriæ in exercitu. Bud. Com.

Ἀποσκέω. μ. ήσω. π. ηκα. conſydero.

Ἀποσκέων. ὁ. quaſi explorabundus.

Ἀποσκεφαλίζω. labefio.

Ἀποσκήπτω. μ. ψω. π. φα. commoneor, animaduerto.

Ἀποσκιάζομαι. remoueo ab umbra.

Ἀποσκίασμα. ατος. τὸ. umbra & obumbratio.

Ἀποσκιδνάμενοι. οἱ. ſparſi.

Ἀποσκινθῶ. fugio.

Ἀποσκιρρωθὰς. in ſcirrhum induratus, σκληρωθείς.

Ἀποσκλῆναι. emori.

Ἀποσκολύπτω. excorio, præputium detraho, deſquamo, circuncido.

Ἀποσκοπέω. μ. ήσω. π. ηκα. καὶ ἀποσκοπάω. intueor ſcopum, uel aliquid tanquã ſcopum. Item intueor & diligẽter conſydero. Accuſ. Bud. Com.

Ἀποσκορακίζω. μ. ίσω. π. ικα. relinquo, reprobo, ἀποδοκιμάζομαι. Actiu. accuſ.

Ἀποσκορακισμός. οῦ. ὁ. contemptus, ἐξουθένωσις.

Ἀποσκοτίσαι. obumbrare, ſolem deſinere.

Ἀποσκυβαλίζω. μ. ίσω. π. ικα. canibus expono. Actiu. accuſ.

Ἀποσκυθίζω. cutim capitis cum pilis amputo, capillum abrado.

Ἀποσμάω. extero.

Ἀποσμήχω. μ. ήξω. π. ηχα. purgo, tergo. Actiu. accuſ.

Ἀποσμιλίω. cultro abrado.

Ἀποσοβέω. μ. ήσω. π. ηκα. arceo, abduco,

repello, ligo. Actiu. accuſ.
Ἀποσοβητὴς. οῦ. ὁ. remotor.
Ἀπόσπασμα. pars, auulſio.
Ἄποσον. ſine quantitate, τὸ ποσότητι καὶ μέτρῳ μὴ ὑποπίπτον.
Ἀποσπασματία. reliquiæ quædam.
Ἀποσπάω. μ. άσω. π. ακα. euello, emetior. Lucian. Icarom. Ἐπεὶ δὲ κατ' αὐτὴν τὴν σελήνην ἐγγεγόνειν, παμπολὺ τῶν νεφῶν ἀποσπάσας. Actiu. accuſ.
Ἀποσπερματίζει. ſemen emittit.
Ἀποσπουδάω. dehortor, diſſuadeo, Herodotus lib. 6.
Ἀποσπόγγισμα. ατος. τὸ. quod abſtergitur.
Ἀποσποδῆσαι. in cinerem redigere, è medio tollere. Ariſtoph.
Ἀποσπουδάζων. negligens, ἀμελῶν.
Ἀπόστα. abſiſte. imperatiuus pro ἀπόστηθι, ſic παράστα.
Ἀπόσταγμα. τὸ. defluxus.
Ἀποσταδά. à longe, eminus, per interuallum.
Ἀποσταδὸν. longe, procul.
Ἀπόσταδον. ου. τὸ. rete piſcatorium, plumbo & calamis hinc & hinc têperatũ.
Ἀποστάζω. diſtillo, deſcendo.
Ἀποστατέω. impedio.
Ἀποστάς. fugiens.
Ἀποστασία. ας. ἡ. defectio, cum quis à duce ſuo deſciſcit.
Ἀποστάσιον. ου. τὸ. repudium, actio in ingratos, & deſciſcentes à patronis, libellus repudij.
Ἀπόστασις. εως. ἡ ἀποχώρησις, ἐκ διαστήματος, καὶ ἡ ἀποστασία, elongatio, productio, immenſa capedo, abſceſſus, digreſsio, diſtantia. Item defectio, rebellio. Aliquando ſuppuratio Ruellio interprete.
Ἀποστατέω. μ. ήσω. π. ηκα. abſiſto. Genit.
Ἀποστατήρ. ῆρος. retractator, faciens deſiſtere. & ἀποστατῆρες, ſegreges.
Ἀποστάτης. ου. ὁ. apoſtata, deſertor, q abſcedit ab eo quod tuendum ſuſcepit. Bud. Com.
Ἀποστατικός. ῆ. ὁ. rebellis.
Ἀποσταυροῦν. uallo claudere, cancellis firmare.
Ἀποστεγάζω. μ. άσω. π. ακα. detego. Acc.
Ἀποστέγω. intus coërceo, & cohibeo. licet etiam arceo ſignificet, & propulſo, & inhibeo.
Ἀποστείχω, uel ἀποστεῖχω. diſcedo.
Ἀποστέλλομαι. καὶ
Ἀποστέλλω. emando, uel cũ mandatis aliquẽ mitto, remitto, curſum nauis aliquò dirigo & cõtendo, quod nõ tantum is facit qui in naue eſt cũ uectoribus, ſed etiam qui magiſtrũ præpoſuit & exercitorẽ nauis. Bud. Com.
Ἀποστέργω. fortiter fero.
Ἀποστερέομαι. priuor. Genit.
Ἀποστερέω. μ. ήσω. π. ηκα. priuo. Accuſ.
Ἀποστερητής. οῦ. ὁ. priuator.
Ἀποστερητίς. ίδος. ἡ. indumẽti genus, priuatrix. Ariſtoph. Nebul.
Ἀποστεφανῶσαι. deponere coronam.
Ἀποστηθίζω. expecto.
Ἀπόστημα. ατος. τὸ. ſpaciũ, abſceſſus. Itẽ ſuppuratio, ulcus, apoſtema, qua uoce & Latini medici utuntur.
Ἀποστήριγμα. ſuſtentaculũ, ἀντέρεισμα.
Ἀποστῆσαι. reſtituere.
Ἀποστλεγγίζω. καὶ
Ἀποστλέγγω. abrado, reſeco.
Ἀποστλέγγισμα. τὸ. minutia abraſa.
Ἀποστολή. ῆς. ἡ. miſsio, immiſsio, remiſſio, apoſtolatus, munus. Ἀποστολὴ τῶν παίδων, amiſsio puerorum, cædes puerorum.
Ἀπόστολος. ου. uel ἀποστολεύς. έως. ὁ. nũcius quicũq; mittitur. Erat & nomẽ principatus apud Athenienſes, cuius officium erat rectè atq; ordine curare inſtruereq; claſſem. Vnde et Demoſtheni ἀπόστολοι ſunt apparatus claſsium

expeditionesq́ maritimæ. Item dimiſſoriæ literæ, apud Iureconſul. de quo Alciatus de Rer. & Verb. ſign.

Ἀποστοματίζειν, eſt memoriter, nullo codicis auxilio, dicere.

Ἀποστομίζειν. ἀπὸ μνήμης ἀξιοῦν λέγειν, ἀποστομεῖν, pendere ab ore & obſeruare quid dicatur, frequenter interrogare aliquem, & perplexum reddere, ſiue illaquecare, & ab ore capere. Eraſ. in Luc. cap. 11.

Ἀποστομόω. idem quod ἀποστομίζω, hoc eſt ἀποφράττω, os obturo.

Ἀπόστοργος. ου. ὁ. inimicus, non amans.

Ἀποστρακίζω. relego, mitto in exilium.

Ἀποστρακοῦσθαι. indureſcere ut cruſta, trãſire inteſtaceam duritiem.

Ἀποστράτηγος. ου. ὁ. ducis loco motus, exauthoratus.

Ἀποστρέφομαι. cum accuſ. eſt auerſor et faſtidio. aliâs enim ſignificat cõuertor, ut ἀποστρέφομαι πρὸς τοῦτον, Conuertor ad hunc. Bud. Com.

Ἀποστρέφω. μ. ψω. π. φα. auerto, detorqueo, Galeno. Item aliò iter flecto, abſcedo. Xenoph. & Plutarc. Actiu. accuſa. Bud. Com.

Ἀποστρόφαια. ας. ἡ. aſperula.

Ἀποστροφή. ῆς. ἡ. auerſio, odiũ. Item ſermo à perſona iudicis auerſus.

Ἀποστροφία. Veneris cognomẽ erat Thebanis, quaſi ab impijs operibus, iniuſtisq́ deſiderijs auerteret homines. Cæl. lib. 8. ca. 6.

Ἀπόστροφος. ου. ὁ. apoſtrophus, auerſio unus ex decem accentibus Græcorum, q primæ uocali alicuius dictionis ſuperadſcriptus, denotat uocalem præcedẽtis dictionis eliſam propter hiatum.

Ἀποστυγέω. odi. Apoſtolus, ἀποστυγοῦντες τὸ πονηρόν.

Ἀποστυπάζειν. perſequi.

Ἀποστυφελίζω. μ. ίξω. π. ιχα. expello, excutio, remoueo. Actiu. accuſ.

Ἀποστύφων. duræ uocis, τῇ φωνῇ σκληρός.

Ἀποστύφειν. aſtringere.

Ἀποσυκάζω. μ. άσω. π. ακα. ficus edo, ficus decerpo. Item calumnior.

Ἀποσυλάω. ῶ. deprædor, prædã abduco.

Ἀποσυμβολεῖν. abundante præpoſitione, ponitur pro concurrere, συμβάλλειν.

Ἀποσυνάγωγος. ου. ὁ. excõmunicatus, alienus à congregatione & ſynagoga. Bud. in Annot. poſt.

Ἀπόσυρμα. ατος. τὸ. deſquamatio, locus eſt in corpore deſquamatus. Bud. Cõ.

Ἀποσύρω. detraho.

Ἀπόσφαγμα, τρυγώδης παράθεμα. Hipp.

Ἀποσφαιρίζω. repello pilam.

Ἀποσφακελίζω. μ. ίσω. π. ικα. debilito, putrefacio. Actiu. accuſ. iung.

Ἀποσφάλλομαι. aberro, ἀποτυγχάνω.

Ἀποσφάττω. iugulo.

Ἀποσφενδονάω. ῶ. fũda emitto, iaculor.

Ἀποσφενδόνητοι qui ſunt, uide Plutarc. in Problem.

Ἀποσχάζω. μ. σω. diffringo, corrumpo, reſeco uenam, ſcarifico cutem. Bud. Comment.

Ἀποσχαλίδωμα. ſtipites ſunt & plagæ. Bud. Com.

Ἀποσχαλιδῶσαι. plagas erigere, & furcis illis uenaticis fulcire. Bud. Com.

Ἀποσχεδιάζω. ex tempore dico.

Ἀπόσχεσις. ιος. ἡ. abſtinentia.

Ἀποσχίω. fundo.

Ἀπόσχισις. ἡ. ramus, propago.

Ἀποσχοινίζω. ſeparo tanq̃ funiculo, pri- (uo.

Ἀπόσχομαι. abſtineo.

Ἀποσχέσθαι πρὸς ἡδονὰς, à uoluptatibus abhorrere.

Ἀποσχών. ὁ. ἀποστάς, abſtinens.

Ἀποσώζω. tandem ſeruo, intus condo ut ſeruem, intus incolumem contineo.

Ἀποταγὴ. ῆς. ἡ. renunciatio & cum extre

mum ſalutamus, & ſalutem dicimus alicui uitæ inſtituto. Bud. Com.

Ἀποτάδην. prolixè, intenſe.

Ἀπόταχτος. ad certum uſum ſepoſitus & ſelectus. Bud. Com.

Ἀποταμιεύομαι. claudo.

Ἀποταμίνω μ. ἀποτάσω. extendo.

Ἀπόταξις. ιος. ἡ. renunciatio, ſicut ἀποταγὴ. opponitur etiam τῇ συντάξει. Bud. Com.

Ἀποτάσσομαι. μ. άξομαι. π. αγμαι. dimitto, ualere iubeo, renuncio. Datiuo.

Ἀποτάττω. μ. άξω. π. αχα. renūcio. Item ſecerno, ſeorſum deſtino, diſiungo, attribuo. Actiu. datiu. Bud. Com.

Ἀποταῦροι. αἱ. iuuencæ quædam in Epiro, quæ & Pyrrhicæ dicuntur, & Setauræ.

Ἀποταυρούμενος. confidens.

Ἀποτάτω. longiſsime.

Ἀπόταφος. q priuatus eſt maiorū ſepulchro.

Ἀποτάφρευσις. ιος. ἡ. circumuallatio.

Ἀποταφρεύω. circundo foſſa.

Ἀποτείνομαι uoce paſsiua eſt inuehor. Galen. ἀποτείνεται εἰς ἐυθαλόν.

Ἀποτείνω. μ. τενῶ. π. ακα. extendo, intendo, produco, longum facio, εἰς ταυτὸ τείνω, καὶ φέρω, ἀπάγω εἰς μῆκος. Actiu. accuſ. ut ἀποτείνω λόγον, pro longam orationem habeo, id eſt ἀπομηκύνω. Interdum abſolutè & ſine caſu. Plato in Gorg. καὶ νῦν ἴσως πόῤῥω ἀποτενῶ μὲν ἂν διαλεγόμενα, id eſt μακρολογήσομεν. Bud. Com.

Ἀποτειχίζω. uallo, muro circundo, murū diruo. Bud. Com.

Ἀποτείχισις. ιος. ἡ. muri deſtructio.

Ἀποτειχισμὸς. ου. ὁ. circūuallatio, munitio.

Ἀποτέλεσοι. duces, οἱ κατὰ πόλεις ἡγεμόνες τῶν Ιουδαίων.

Ἀποτελέομαι. conualeſco.

Ἀποτέλεσμα. ατος. τὸ. res geſta, effectus. Ἀποτελέσματα μαθηματικὰ dicuntur ea quæ cœlum ex aſtrorum compoſitione, & aſpectu mutuo in natali cuiuſq; hora efficit, effectus geniturarum, ab effectione cœli manantes. Dicuntur item ἀποτελέσματα mathematicorum ſeu aſtrologorū reſponſa. Circunferuntur & libri Ptolemæi ἀποτελεσμάτων, quos modo quadripartitos uocant. Cæl. lib. 7. ca. 9. & Alciat. de Re. & uerb. ſign.

Ἀποτελεσματικοὶ poſt Homeri ætatē dicti ſunt, qui mathematici uocantur & Chaldæi. Horum curioſitas nihil reliquit, quod planetarum non ſubiecerit poteſtati, ut in Iliad. primum annotat Euſtath.

Ἀποτελευτάω. μ. ήσω. π. ηκα. terminor.

Ἀποτελέω. μ. έσω. π. εκα. perficio, efficio. Act. accuſ.

Ἀποτέμνω. μ. ἀποτεμῶ, καὶ ἀποτμήσω. ἀόρ. β. ἀπέτεμον. π. τέτμηκα. abſcindo. Actiu. accuſ. Bud. Com.

Ἀποτέφνυμαι. decoquo.

Ἀπότεξις. ιος. ἡ. partus.

Ἀποτερματίζω. finio.

Ἀπότερος. ου. ὁ. longinquus.

Ἀποτέρω. longius.

Ἀποτεταγμένη ὥρα. ſtata & conſtituta.

Ἀποτεταγμένος. deſponſus, deuotus, deſtinatus.

Ἀποτετιμημένον χωρίον. pignori acceptum à marito, uel à marito datū pro dote accepta.

Ἀπότευγμα. ατος. τὸ. damnum, quod decedit alicui, repulſa, aberramentum. Plutarch. περὶ εὐθυμίας, ἀποτυχία.

Ἀπότευξις. ιος. ἡ. res male geſta, repulſa

Ἀποτευκτικὸς ἀνὴρ. offenſator, & opponitur τῷ κατορθωτικῷ. Bud. Com.

Ἀποτίθεμαι. & ἀποτίθημι. μ. θήσω. π. θηκα. in actiua uoce, reijcio, hoc eſt ἀναβάλλομαι, ἀντίθεμαι. Xenoph. de hoībus uoluptarijs loquēs, τὰ δὲ χαλεπὰ εἰς τὸ

γῆρας

γῆρας ἀποθέμενοι. Itē depono, ut ἀποτίθεσθαι τὴν ἔχθραν deponere inimicitiam, & ἀποτίθεσθαι τὴν ἀρχὴν, abdicare ſe magiſtratu. Item recondo, repono. Ἀποτίθεσθαι τὰ ἔντερα, inteſtina reponere, ſiue (ut Celſus) refundere. Ἀποτίθεσθαι τὰ γιγνόμενα παιδία, exponere, Ariſtot. Bud. Com.

Ἀποτίκτω. partum emitto, pario. Bud. Com.

Ἀποτίλλω. μ. τιλῶ. euello, depilo. Actiu. accuſ.

Ἀποτιμάομαι. æſtimatum accipio. Et ἀποτιμηθῆν εἰς προῖκα χωρίον dicitur à Demoſth. quod maritus oppignorauit in eum caſum, quo caſu reſtituenda dos erit, certa pecunia æſtimatū, uel ipſi marito pro pignore dotis datum. utrūq; enim ſignificare poteſt. Bud. Com.

Ἀποτιμάω. μ. ήσω. π. ηκα. æſtimatum do. Item æſtimo, præſuppono. Itē punio, cōdemno. Actiu. geni. & accuſ.

Ἀποτίμημα. ατος. τό. precium, pignus quod accipiebatur à ſpōſo, ut de dote perdenda non eſſet periculum. Id uerò erat uel domus, uel agri. Accipitur generaliter pro quouis pignore. Bud. Com.

Ἀποτίμησις. ιος. ἡ. deſcriptio cenſus.

Ἀποτιμηταί. οἱ. æſtimatores, ut qui à magiſtratu petebātur, qui precium inducerent ac iudicaturam. Meminerunt Demoſth. & Lyſias.

Ἀπότιμον. τό. idem quod ἀποτίμημα.

Ἀπότιμος. inglorius, infamis, ἄτιμος.

Ἀποτιμότερος. ε. ὁ. contemptior, pro ἀτιμότερος Ionicè.

Ἀποτιναξάμενος ὁ. excutiens.

Ἀπότισον. ſolue quod debes.

Ἀποτίνυμι. καὶ

Ἀποτινύω. καὶ

Ἀποτίνω. μ. ίσω. π. κα. καὶ

Ἀποτίω. punio, reddo, compenſo, exoluo, pœnam pendo, quocunq; modo ſoluo & rependo, & captiuos luo. Bud. Com.

Ἀποτίπλασον. difficile acceſſu.

Ἀποτμήσσω. abſcindo.

Ἀποτμότατος. ὁ. infeliciſsimus, Homero δυστυχής. nam πότμος præter mortem etiam fortunam ſignificat. παρὰ τὸ πεπτῶν, ὅ ἐστι πεσεῖν.

Ἀποτόκιος. ε. ὁ. abortiuum.

Ἀποτολμάω. audeo ſumpta ab aliquo fiducia. Bud. Com.

Ἀπότομαι. ſegmenta.

Ἀποτομάς. άδος. ἡ. καὶ

Ἀποτομεύς. iaculum, quo utebantur penthatli.

Ἀποτομή. breue iaculum.

Ἀποτομία. ας. ἡ. rigor, ſeueritas nimia, uelocitas temeraria, inconſiderātia.

Ἀπότομος. ε. ὁ. uiolentus, durus, præruptus, abruptus, præfractus. Item compendioſus, compendiarius, breuis, ἐπίτομος, præceps, præciſus.

Ἀποτόμως. truncatim, durius, uulgò rigoroſe.

Ἀποτορνεύω. μ. εύσω. π. ευκα. in orbem redigo.

Ἀποτος. ὁ. cui nullus uſus bibendi.

Ἀποτραγεῖν. comedere.

Ἀποτράγημα. cibus, reliquiæ.

Ἀποτραχηλίζω. ſtrangulo, frango collū.

Ἀποτραχύνω. audeo.

Ἀποτρέπομαι. auerſor, deuito. Cum geni. accipitur ſubinde pro ſuo actiuo.

Ἀποτρέπω. μ. ψω. π. φα. auerto, auoco, diſſuadeo, deterreo. Gaza ex Cicer. οὐδεὶς ἄν οἶμαι ῥᾳδίως ἀποτρέψειεν, Haud ſanè quis facile retraxerit. Accuſ.

Ἀποτρέχω. recurro. quære τρέχω.

Ἀποτριάζω, uel ἀποτριάσαι. treis ictus infligere, uincere. De pēthatlo dicitur.

Ἀποτριβὴ.ῆς. ἡ. corroſio, obtritio.

Ἀποτρίβομαι. μ.ψομαι. π. ιμμαι. exprimo, excrucio. Item amolior, propulſo, & diluo crimē quo aſperſus ſum, purgo, abſtergo, Diodo. & Aeſchyni. Item reijcio, ſummoueo, Plutar. Item aboleo, expurgo, Diodo.

Ἀποτρίβω. μ.ιψω. π.ιφα. abſtergo. Acti. accuſ.

Ἀπότριμμα. ατος. τὸ. res quæ deterendo decidit, ramentum.

Ἀπόθριξ. ιχος. ὁ. impubes, ἄνηβος.

Ἀποτρώγω. mordicus abſcindo, ut ἀποτρώγω τὴν ῥῖνα, Lucian.

Ἀποτρόπαιον. ου. τὸ. ſacrificium uel ſupplicatio quæ fit ad euitandum aliquod malum imminens. ἀποτρόπαιον θέαμα, abominandum ſpectaculum.

Ἀποτρόπαιος. ου. ὁ. malorum depulſor, terribilis aſpectu, difficulter dehortādus, malus, fugiēdus, dignus odio. Θεοὶ ἢ δαίμονες ἀποτρόπαιοι dicebantur, qui nocumenta ab hominibus auertebant, malorum noxarumq́ depulſores ac tutelares. In iis erant Apollo & Hercules. Latini aueroncos nos uocant. Bud. Com.

Ἀποτροπάομαι. auerto, ἀποτρέπομαι.

Ἀποτροπὴ. ῆς. ἡ. dehortatio, auerſio.

Ἀποτροπίασμα. ατος. τὸ. expiatio, ἱλάσμα.

Ἀποτροπιάζομαι. auerſor, refugio. accu.

Ἀποτροπιασμὸς. ου. ὁ. liberatio, numinum iræ amotio, quæ fit per ueneficia.

Ἀπότροπος. ου. ὁ. quem homines euitant, fugitans urbem, auerſus, auerſandus.

Ἀπότροφος. peregrinus, inſolens, non aſſuetus & exercitatus, alienus, abhorrens. Bud. Com.

Ἀποτρισῶν. clam cupiens, λάθρα ἀξιῶν.

Ἀποτρύχω. μ. ύξω. π. υχα. domo, obtundo. Actiu. accuſ. iung.

Ἀποτρύω. laſſum reddo, & ἀποτρύομαι laſſeſco, ſuccumbo, fatiſco, extenuor.

Ἀποτυγχανόμενον. τὸ. μὴ κατορθούμενον, quod perperā maleq́ ac præter animi ſententiam euenit, quod præter ſpem cadit, apud Lucian. frequens.

Ἀποτυγχάνω. non compos fio uoti, fruſtror. Genit. ut σικελίας ἀποτυχὼν, Siciliæ potiundæ ſpe fruſtratus, apud Plutarch.

Ἀποτυλόω. glandem renudo, præputiū reſeco.

Ἀποτυμπανίζομαι. tympanis ac fidiculis extendor, ut martyres, Cyrill. lib. 8.

Ἀποτυμπανιζόμενοι. οἱ. qui ſunt in ſupplicio.

Ἀποτυποῦμαι. effingo, exprimo.

Ἀποτύπτω. uapulo.

Ἀποτυφλοῦνται. excæcantur.

Ἀποτυφλόω. excæco.

Ἀποτυχία. ας. ἡ. calamitas.

Ἀποτύψονται. deſinent uerberare.

Ἀπούρας. αντος. ὁ. auferens, præripiēs. Dicitur pro ἀπορίσας per ſyncopen, à præſenti ἀπουρίζω, pro ἀφορίζω, quod eſt extermino.

Ἀποφροί. loci uel anguli contempti, in quos ſcoparū purgamēta reijciebāt.

Ἄπους. οδος. ſine pede, apes auicula.

Ἀπουσιάζειν. partem bonorum dare, ut pater filiæ, cum nubit.

Ἀπουσία. ας. ἡ. abſentia.

Ἀποφαίνομαι. enuncio, ἀποφαντικῶς λέγω. Verbum eſt dialecticum. Cenſeo, ſententiam fero, ſtatuo. Galen. οὐδὲν ποτ' ἴσον ἀποφαίνεσθαι, Nihil conſonū dicere. Bud. Com.

Ἀποφαίνω. μ. ανῶ. demonſtro, definio. Item exhibeo, in rationes tutelæ refero. Demoſth. ἐνδεκα μνᾶς τοῦ ἐνιαυτοῦ ἀφείλων, id eſt, In rationes retulit, acceptas tutelæ retulit. Idē: ἔργον μὲν

ϖόδω, ἀποφαίνουσι τοῖς χρήμασι, Nullum quæſtum pecuniarum referunt, nullum exhibent fœnus. Vnde ἀποφαίνειν τὴν διαθήκην, ædere teſtamentũ & exhibere, hoc eſt φανεροποιεῖν: à quo & ἀποπεφασμένως propalàm & manifeſtè. Ἀποφαίνειν τὴν οὐσίαν, eſt dare commentarium ſeu indicem bonorum, quod inuentariũ appellant. Item defero, reuelo, crimẽ obijcio, Lyſ. Accipitur etiam pro ἀπεργάζεσθαι, ἀποτελεῖν, παρασκευάζειν, facio, perficio. Lucian. πλουσίους ἐκ πενήτων ἀποφήνας, Qui ex inopibus opulẽtos reddidiſti. Itẽ propono, ut proponimus quæſtionẽ. accuſ. iung. Bud. Com.

Ἀπόφανσις. εως. ἡ. apud Plat. ἀντὶ τοῦ ἀπόφασις. Et eſt enunciatio uerum uel falſum ſignificans, nomine & uerbo conſtans.

Ἀποφαντικός. ἡ. ὁ. enunciatiuus.

Ἀποφάναι. negare.

Ἀπόφασις. εως. ἡ. negatio. Item enunciatio, ἀπόφανσις. Accipitur apud Plutarch. pro ſententia & dicto breui, hoc eſt apophthegmate. Aliquando cõmentarium bonorum & inuentarium, ἀπογραφή. Bud. Com.

Ἀποφάσκω. nego, abnuo, ſententiam dico, effari.

Ἀποφασμένως, uel ἀποπεφασμένως. palàm, manifeſtè.

Ἀποφαυλίζειν. contemnere, aduerſari.

Ἀποφέρομαι. refero, reporto gratiam uel gloriam uel præmium: proprie de ijs dictũ, qui honorem aut magiſtratum geſſerunt. Auferre hoc Latinis ſignificat, cum pro impetrare ponitur. Cic. ad Att. 16. Audiuimus Cæſarem, uerba fecimus pro Buthrotijs, liberaliſſimum decretũ abſtulimus. Idem dicitur & φέρεσθαι, ut apud Greg. φέρεσθαι δόξαν παρὰ βασιλεῖ. Bud.

Ἀποφέρω. tollo. Libani. ἀποφέρει δὲ ὁ νόσος τὸν ἄνθρωπον. Sic Plin. lib. 24. ca. 5. de cedri ſucco, Defuncta corpora incorrupta æuis ſeruat, uiuentia corrumpit: mira differentia, cum uitam auferat ſpirãtibus, defunctis pro uita ſit. Aliquando defero: unde ἀποφέρω δίκην ἢ γραφήν, in iudicium uoco, accuſo, reum poſtulo, diem dico. Aliquãdo renuncio, deſigno, & nomen alicuius ædo, creo, eligo, Demoſthen. Aliquando in album refero, & inter numeros adſcribo, Lyſ. Aliquãdo mercedem fero, ut operarius facit. Lucian. ἀποφέρων δὲ τὸ γιγνόμενον. Et pẽdo, hoc eſt ſoluo, penſito. Ἀποφέρω λόγον καὶ λόγους, rationes ad ærarium refero. Dicitur & de rationibus priuatis. Bud. Com.

Ἀποφεύγω. euado, abſoluor. Neutr. abſol. Interdum cum duobus accuſatiuis conſtruitur. Demoſthen. ὡς δίκας τοσαύτας ἀπέφυγον παρόντα καὶ ἀντιδικοῦντα.

Ἀπόφευξις. εως. euaſio.

Ἀπόφημι. nego.

Ἀπόφημος. infauſtus, mali ominis.

Ἀποφῆναι τὴν οὐσίαν. publicare bona, annotare bona reorum.

Ἀποφήνασθαι τὴν γνώμην. dicere ſententiam.

Ἀπόφησις. ιος. ἡ. γνῶσις, ſententia.

Ἀποφθέγγομαι. paucis multa cõprehendo, præciſe & breuiter loquor.

Ἀπόφθεγμα. τος. τό. ſententia breuis, breuiter ac ſcite dictum, ſcita, breuis, acutaq; reſponſio, præciſa ſententia ac breuiter circunſcripta. Ἀποφθέγματα (inquit [illegible]) ſunt dicta acuta quædã & breuia, non cuiuslibet quidem, ſed oratorum, ducum, legatorum, imperatorũ, ac ut ſemel dicã, illuſtrium uirorum.

Ἀποφθεγματικός. οῦ. ὁ. ſententioſus.

Ἀποφθείρομαι. abeo in malam rem, miſere & calamitoſe uagor et erro. Ἀπόφθαρθί μοι Attici dicunt, cum indignabunde aliquem diſcedere iubent: abi in malam rem.

Ἀποφλαυρίζω, uel ἀποφαυλίζω. extreme contemno, nihili facio.

Ἀποφλεγματίζω. id eſt capitis pituitas produco & purgo.

Ἀποφλεγμαίνω. tumorem deponere.

Ἀποφλύειν. eructare, ἀπερεύγεσθαι.

Ἀποφοιβάζειν. purgare, uaticinari.

Ἀποφορά. ᾶς. ἡ. ἀποκομιδὴ, tributi ſolutio, officiũ quod heris ſerui præſtãt. Item penſitatio, penſio, qualis à colonis aſcriptitijs pendebatur, Andoci. & Plutarcho. Idem in Apoph. ἀποφορὰν ſtipendiũ militare uocat. Significat etiam ſuaueolentiam, odoremq́; gratum. Herodian. εὐωδίας τε τῆς τῶν δαφνῶν ἀποφορᾶς. Sæpius tamen ἀντὶ δυσωδίας. Item pro expiratione, exhalatione & efflnctione, Plutar. Symp. 5. Item pro ablatione, Ariſtot. Aliquando lucrum, κέρδος, λῆμμα. Bud. Com.

Ἀπόφορος. ſterilis, ἄκαρπος.

Ἀποφορτίζω. μ. ίσω. π. ικα. exonero, ἀποβάλλω τὸ φορτίον. Actiu. accuſ.

Ἀποσφραγίζω. reſigno quæ ſignata ſunt.

Ἀποφράγνυμι. obſtruo.

Ἀποφράς. άδος. ἡ. dies nefandus, inauſpicatus, ater.

Ἀποφράττω. obturo. Bud. Com.

Ἀποφυάς. ἡ. appendix. Vnde ἀποφυάδες. annata, id eſt annaſcentes ramuli ramis maioribus. Sic Ariſtot. item uocat inteſtinorum appendices, quæ & ἐκφυάδες dicuntur.

Ἀποφυγή. ῆς. ἡ. euaſio.

Ἀπόφυλος. ου. ὁ. qui nullum habet tribum, aduena.

Ἀποφυλλάδες. αἱ. fibræ.

Ἀποφυλλίζω. folia detraho.

Ἀποφυσία. ἡ. bulla, eminentia.

Ἀποφυτεύω. auulſione ſero.

Ἀποφώλιον. ου. τό. monſtrũ, abortiuum. Et adiectiuè, pro uano, indocto, ἀπαίδευτον. φωλεοὶ γὰρ τὰ παιδευτήρια.

Ἀποχαλινόω. μ. ώσω. π. ωκα. frenũ exuo.

Ἀποχαλκεύω. fabricor.

Ἀποχειρόβιος. ου. καὶ

Ἀποχειροβίωτος. ου. ὁ. opere manuali uiuẽs.

Ἀποχειροτονεῖσθαι. abrogari, abdicari, reprobari, exautorari, plebiſcito abſolui, uulgò degradari. Iungitur genit. cum accuſat. Demoſth. τὰ πεπραγμένα ἀπέδωκεν ὁ δῆμος ἀπεχειροτόνησε μετὰ δίκης. Bud. Com.

Ἀποχειροτονία. abrogatio.

Ἀποχετεύω. μ. εύσω. π. ευκα. duco per conductum.

Ἀποχή. ῆς. ἡ. diſtantia, abſtinẽtia. Item receptio, quitantia iurecõſultis, chirographus, quo creditor teſtatur ſibi factum ſatis à debitore. Latini acceptilationem uocant.

Ἀποχλωρίας. cuius faciei color affectu aliquo modo mutatur, palleſcit.

Ἄποχος. imperitus, agreſtis.

Ἀποχράομαι. μ. ήσομαι. abutor, recedo & antiquo. cum genit.

Ἀποχρῆ. μ. ἀποχρήσει. ἀπέχρασε. ſufficit. Lucia. οὐχὶ δὲ ἀποχρῆ μόνα τὰ κεφάλαια ἀπὸ τῶν ἀδικημάτων.

Ἀποχρήσασθαι ἑαυτῷ. ſibi mortem conſciſcere.

Ἀπόχρησις. ιος. ἡ. abuſus.

Ἀποχρήσουσι. ſufficient apud Ariſtoph.

Ἀποχρυσόω. inauro.

Ἀποχρῶν. ὁ. ſufficiens, idoneus.

Ἀποχρώντως. ſufficienter, ſatis.

Ἀπόχρεως. ὁ. ſufficiens.

Ἀποχυλίζω. ſuccum extraho.

Ἀποχωρέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſecedo, diſcedo.

Ἀποχώρησις. ιος. ἡ. diſceſſus.

Ἀποψαλίζω τὸν ὄνυχα. deſeco, forcifico ungues.

Ἀποψάομαι. μ. ήσομαι. abſtergo, tergo nares. (go.

Ἀποψάλλομαι. μ. ψάσομαι. π. ψυσμαι. ſin=

Ἀπόψηγμα. τό. deraſio.

Ἀπόψηστον. hoſtimentum.

Ἀποψηφίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. libero in iudicio, per decretum expello, re= uoco, quãdo res componi nõ poteſt, abſoluo ſuffragio, antiquo, ex albo erado, cenſeo aliquid non faciendũ, Item condemnor. Bud. Com.

Ἀποψοφεῖν. ædere crepitus alui.

Ἀποψήφισις dicitur, quaſi è tribu motio & eiectio, καταδίκη. Bud. Com.

Ἀποψηφισμένοι dici poſſunt, quos Ro= mani ærarios appellant, qui iam non ſunt in albo centuriæ ſuæ.

Ἀποψοφεῖν. pedere.

Ἀποψύχω. μ. ύξω. π. υχα. areſco, morior. Item caco, apud Heſiod. ut ἀπέψυξε βίον, mortuus eſt, obijt, apud So= phocl.

Ἀποψωλέω. μ. ήσω. π. ηκα. eo nudato præ putio.

Ἀπώμνυς. iurabas.

Ἀπασκάζω. concionor.

Ἀπράγμων. ονος. ὁ. non curans aliena.

Ἀπραγμόνως. ocioſe, & faciliter aliquid fieri & procedere, nulloq́ negotio.

Ἀπραγμοσύνη. ης. ἡ. ocium, tranquilli= tas uitæ,

Ἀπράγμων. ονος. ὁ. ocioſus, ſine cura. Significat autem uirum bonum, aut certè placidis moribus, qui negotiũ exhibere alijs non ſolet, & ſimul qui nõ libenter ſibi negotia exhibet, qua les ſunt ἰδιοπράγμονες. Interdũ pro inertibus accipitur, & qui laborem recuſant. Bud. Com.

Ἀπραγόπολις. urbs ocij altrix.

Ἀπρακτέω. nihil proficio. Xenoph. ὑπὲρ καὶ παρὰ ἀνθρώπου ἀπρακτεῖν, τοὺς παρά= νομα δεομένους. Bud. Com.

Ἄπρακτον. irritum.

Ἄπρακτος. inefficax, ignauus, infecta re deſiſtens. opponitur τῷ δραστηρίῳ. Herodia. ἀπράκτους ἔπεμψεν, Re infe= cta dimiſit, ſcilicet legatos. Bud. in Annot.

Ἀπρακτότατος. ου. ὁ. ineptiſsimus rebus gerendis.

Ἀπραξία. ας. ἡ. tranquillitas uitæ, uacui tas à negotijs, inertia, ocium, ut in uerſu prouerbiali, ἀνάπαυσίς ἐστι τῶν κακῶν ἀπραξία. Dicitur etiam cum nec quicquam negotij agere, nec ex= periri licet et appellare nomina ſua. Quare Plutar. pro iuſtitio poſuit.

Ἀπρασία ας. ἡ. interdum uilitatem ſi= gnificat. Liban. κατέλαβεν ἀπρασίαν τῶν φορτίων.

Ἄπρατος. eſt integer & innocens, uel teſtis uel iudex, qui cõſcientiam ad= dicere pecunia non didicit. Bud. Com.

Ἀπρεπής. έος. ὁ, ἡ. indecens.

Ἄπρηκτον. non factum, inutile.

Ἀπριάτην. ſine precio.

Ἀπρίατος. ου. ὁ. inemptus, gratuitus.

Ἀπρίξ. tenaciter, cum tenetur aliquid firmiter.

Ἀπροαιρέτως. nulla noſtra opera, ſpõte.

Ἀπροβούλευτον. ſententia, quæ ſtatim ad populum non ad ſenatũ refertur.

Ἀπροβουλία. ας. ἡ. temeritas.

Ἀπρόθυμος. ὁ. ſupinus, tardus, remiſſus. Plutar. in Themiſtocle.

Ἀπροθυμότατος. ου. ὁ. minime auidus.

Ἀπροϊδής. έος. ὁ, ἡ. improuiſus.

Ἄπροικος. ου. ὁ, ἡ. indotatus.

Ἀπρόϊτος. qui non exit domo.

Ἀποκρίνω. μ. ινῶ. π. ικα. ſeparo, ſe= grego.

Ἀπρομήθεια. ας. ἡ. incuria, temeritas.
Ἀπρονόητος. ὁ. improuidus, temerarius, inconſyderatus.
Ἀπρονοήτως. improuidè.
Ἄπρεπον. indecens, abſurdum.
Ἀπροόπτως. de improuiſo.
Ἀπροφάτατοι. οἱ. egeni maximè.
Ἀπρόσβατος. inacceſſus, inacceſſibilis.
Ἀπροσβούλευτος. inconſultus, impræmeditatus.
Ἀπροσβουλεύτως. inconſultò, ex tẽpore.
Ἀπροσδεής. έος. ὁ, ἡ. non indigens.
Ἀπροσδιόνυσος. nihil ad rem pertinẽtia. quære adagiũ, Nihil ad Bacchum. & Bud. Com.
Ἀπροσδόκητος. ου. ὁ, ἡ. inexpectatus.
Ἀπροσδοκήτως. præter expectationem, inopinatò, nec opinatò.
Ἀπροσεξία. ας. ἡ. negligentia, ſegnities.
Ἀπροσηγορία. ſilentium, taciturnitas. Significat propriè illud ſilentium, cum quis nõ appellat ac ſalutat amicum. unde parœmia illa apud Ariſt. πολλὰς φιλίας ἀπροσηγορία διέλυσεν Eraſm. Chil.
Ἀπροσηγόρητος. ου. ὁ. inſalutatus.
Ἀπροσήγορος. ου. ὁ. quem nemo appellare audet ob morum aſperitatem.
Ἀπροσοίκει. cantat.
Ἀπρόσιτος. ου. ὁ, ἡ. aditu difficilis, inacceſſibilis, inhumanus, cuius initiũ inueniri nequit.
Ἀπρόσκλητος δίκη. dicitur, cum lis contra eum intenditur, qui in iudicium uocatus non eſt, aut qui non recte uocatus eſt, ut deſerti uadimonij damnetur. Demoſthen. ὁ ἀπειθούσιος ἀπρόσκλητόν με δέκα δραχμῶν δίκην καταδικασάμενος. Bud. Com.
Ἀπροσκοπέω. non præuideo.
Ἀπρόσκοπος. ου. ὁ, ἡ. inoffenſus, inoffenſibilis, per quem nemo offenditur.
Ἀπρόσκοπτον, ſiue ἀπρόσκοπον. ου. τό. omni impedimento, incommodoq́ carens.
Ἀπρόσμαστος. non tangibilis, μάσασθαι enim tangere eſt.
Ἀπρόσμαχος. ου. ὁ, ἡ. inexpugnabilis, ἀκαταγώνιστος.
Ἀπρόσοιστος. intolerandus.
Ἀπροσπέλαστος. inacceſſibilis.
Ἀπροσπόριστον. τό. quod patrisfamilias non acquiritur ut profectitium.
Ἀπροστάσιον. ου. τό. actio in inquilinos qui μετοίκιον non ſoluerunt, & ſine tutore ius ciuium ſibi uſurpauerũt. Dicitur etiam ἀπροστασίου δίκη.
Ἀπροστάτευτος. carens tutore, ὁ μὴ ἔχων προστασίαν τινός.
Ἀπρόσφορος δυνατός. incompetens.
Ἀπροσωπολήπτης. ου. ὁ. reſpectu perſonarum carens.
Ἀπροσωπολήπτως. citra delectũ ſiue perſonarum reſpectum.
Ἀπρόσωπος. ου. impersonalis, non honeſtæ perſonæ.
Ἀπροτίμαστος. ου. ὁ, ἡ. incontaminatus, intactus.
Ἀπροτίοπτον. non prouiſum, latens.
Ἀπροφάσιστος. ου. ὁ, ἡ. inexcuſabilis, citra tergiuerſationẽ, nihil recuſans, non quærens prætextum.
Ἀπροφασίστως. minus diſſimulanter.
Ἀπρόφατος. idem quod ἀπροφάσιστος.
Ἀπροφύλακτος. ου. ὁ. incuſtoditus.
Ἄπταιστος. ου. ὁ. à peccato immunis.
Ἀπτερέως. uelociter, promptè, negligenter. Dicitur etiam ἀπτερως.
Ἄπτερος. ου. ὁ. impennatus, implumis.
Ἀπτέρυγος. uelox, repentinus.
Ἄπτην. ῆνος. ὁ. inuolucris, μὴ ἵπτασθαι δυνάμενος.
Ἁπτικόν. τό. tactus, facultas tangendi.
Ἁπτικώτατος. ὁ. uim tangendi præcipue obtinens.
Ἄπτιλος. ου. ὁ. implumis.

Ἄπλιτος. integer, indiuiſus.

Ἀπλεκτής. ἐος. ὁ,ἡ. intrepidus in dicendo, mordax in uerbis.

Ἀπτόητος. ου.ὁ. interritus.

Ἀπτόλεμος. ου. ὁ,ἡ. imbellis, πολέμου ἄπειρος.

Ἅπτομαι.μ.ἅψομαι.π.ημμαι. capeſſo, ut ἅπτεσθαι πολιτεύματος, Plut. capeſſere rempub. Aliquando eſito, guſto. Idem, ἐβρώθη δὲ καὶ φλοιὸς εἰς λίγγιτον, καὶ ζώων ἀγρίων πρότερον ἥψαντο. Aliquando attingo & tracto artem aliquã, & illi ſtudio, ut ἅπτεσθαι παιδείας, & ἁψάμενος μουσικῆς, Athen. ἅπτεσθαι τῶν μαθημάτων, Plato. Aliquando pro tentare ponitur, id eſt commoue re, urgere, iactare, & morbis conuenit, Dioſcor. Sic Horat. Si morbo renes tententur acuto. Aliquando hæreo, cõglutinor, συμφύομαι, Theophra. Ἅπτεσθαι item πολέμου, cõmittere bellum. Ἅπτεσθαι τῆς πείρας, experimentum aggredi. Bud. Com.

Ἀπτόμενος. aptus, id eſt conſertus & compoſitus, προσαπτόμενος.

Ἀπτός. οῦ.ὁ. tangibilis, tractabilis, ψηλαφητός.

Ἅπτω. μ. ψω.π.φα. accendo, contrecto. accuſ. iung.

Ἀπτώς. ῶτος. ὁ. non cadens, qui non labitur, ſed ſtat intrepidus. Ἀπτῶτι ψυχῇ, erecto animo.

Ἀπτώτως. ſine defectu.

Ἄπυγοι. qui natibus tritis ſunt, & exilibus. Dicterium erat in Athenienſes.

Ἄπυκνοι. οἱ. ſoni, qui impoſitionem ſonorũ trium, qui ſunt ſpiſsi, nullo genere aut lege iungũtur. Statuarij appellãtur, quia diuerſas ſex tenſiones recipere non poſſunt. Capella lib. 9.

Ἀπυθύσσω. placo.

Ἀπόσω. laudo, αἰνέω.

Ἀπύλωτος. ου. ὁ. ſine foribus, nullis portis clauſus. Ariſtoph. Ranis, ἔχειν ἀχάλινον, ἀκρατὲς, ἀπύλωτον στόμα. De homine futili & effrenatæ loquacitatis.

Ἀπυνδάκωτος. ου. ὁ. ſine fundo ſeu baſi. ἀπύθμενος.

Ἄπυρα ὄψα. opſonia incocta, & igni nõ admota.

Ἀπύργος. ἀτείχιστος, non turritus, non munitus.

Ἀπυρεξία. ας. ἡ. ſpacium quo paroxyſmus ceſſat.

Ἀπύρετος. carens febri, liber à febri.

Ἀπύρηνα. τὰ. mala punica ſeu granata, propriè dulcia.

Ἄπυρος. frigidus, incoctus, ſine igne, ut ἄπυρα opſonia, quæ igni admota non ſunt. Item uanus, mortuus. Ἄπυροι τρίποδες. crateres qui ornatus gratia domibus dicati erãt uel templis, prorſus ignibus immaculati intactiq;. dicuntur etiam ἀναθηματικοί. Tripodum enim duo genera erant. primum lebetes ἐμπυριβῆται, ἄθωνες, & λουτροχόοι, quibus aquam calefaciebant: alterum crateres, ἐν οἷς οἶνος ἐκιρνῶντο.

Ἀπύρωτον Græci uocãt uas frigidariũ.

Ἀπύρωτος. ου. ὁ, ἡ. reſtinctus.

Ἀπύρωτος φιάλη. nõ culinæ, ſed deorum apta miniſterio.

Ἀπυρωτροφία. ας. ἡ. crudus cibus.

Ἀπυώδιον. fœtidum, δυσῶδες.

Ἄπυστος. ου. inauditus, ἀνήκουστος.

Ἄπυος. ſine pure, & ulcere.

Ἀπύω. μ. ύσω. π. υκα. iubeo, clamo, reſono, edo ſonum. Herodia. τίνα γλῶσσαν πρῶτον ἀπύουσι. Accuſ.

Ἀπφάριον. ου. τὸ. καὶ

Ἀπφία. ας. ἡ. apud comicos, hera.

Ἀπφῦς. ύος. pater, Gaza ultimã circũflectit.

Ἀπώγωνες. οἱ. imberbes.

Ἀπώλεια. ας. ἡ. clades illata.

Ἀπᾴδω. μ. ᾴσω. π. ηκα. diſcrepo. Neutr.

Ἀπῳδός. οῦ. ὁ. κακόηχος, mali ſoni, inconcinnus, abſonus. Aliquando extra cantū, ponitur pro eo quod non probatur, τὸ μὴ ἀρέσκον.

Ἄπωθεν. procul, eminus.

Ἀπωθέω. μ. ήσω. π. ηκα. καὶ ἀπωθοῦμαι. repello, expello, Ariſtot. in Probl. & Gal. Thera. 14. Item reijcio, repudio, idq́; fere in uoce paſsiua. Lucia. ἀπωθοῦμαι τὴν δίαιταν, Non accipio arbitrium delatū, ſed ad Alexandrum reijcio. Item excutio. Herodian. οἱ δ' ἵπποι τοὺς ἐπιβάτας ἀπωθοῦντο. Accuſ. Bud. Com.

Ἀπώθω. μ. ώσω. π. ωκα. repudio, expello, ἀπωθέω. Accuſ.

Ἀπώλεια. ας. ἡ. perditio, euerſio, internecio.

Ἀπώλευτος. carens pullis.

Ἀπωλόμην. perditus ſum.

Ἀπωματικός. iuratiuus.

Ἀπώμοτον. uitandum, inſperatū, quod quis factum abiurauerit.

Ἀπών. όντος. ὁ. abſens,

Ἀπώρυγες. propagines, aluei, aquæductus.

Ἀπώρωτα ὀστέα. fracta oſſa.

Ἀπωστός. οῦ. ὁ. expulſus. Sophoc. in Aiace maſtigophoro, τέλος δ' ἀπωστὸς γῆς ἀποφθάσομαι.

Ἀπωτάτω. longiſsime, μακράν.

Ἀπωτέρω. procul, longè, porrò.

A P.

Ἄρ pro ἄρα ſæpe apud Homer.

Ἄρα paroxytonon, ἀντὶ τοῦ δή. Homer. ἔνθ' ἄρα οἰνίζοντο καρηκομόωντες ἀχαιοί. Et ἀντὶ τοῦ πῶς. Gregor. εἰ ἄρα δυνῶνται, Si forte poſsint. Eſt etiam παραπληρωματικόν. Xenoph. οἵους ἄρα εἶχες μὲν ἑταίρους? Quales tandem? Πότερος ἄρα, pro ποτέ. Significat & utiq;, nempe, ſanè. Lucia. ἐκλύετε ἄρα, ἔφη, ὑμεῖς ὦ ξένοι: ac ſi diceret, οὐκοῦν ἐκλύετε ὑμεῖς. Conuenit & in collectionibus argumentorū. Syneſ. καὶ νῦν οὐχ ἑκαστός τις ἂν ἀκούσῃ κακῶς, ἀτυχεῖς ἄρα, ἀλλ' οὐκ ἀδικεῖς. Dicitur & ἄραγε. Syneſ. κἂν ἄραγε ἵππον τις πριάμενος, μὴ ἐπίσταιτο. Si quis igitur: uel, Si quis equū emerit. Idem, οὐκ ἄραγε ἡ γῆ, Ita ne terra quidē: uel, Nimirum ne terra quidem. Item ἄρ' οὖν, igitur, itaque, in principio ſententiæ. Bud. Com.

Ἆρα. penul. inflexa, dubitatiua coniunctio eſt. an, num. atq; ita ferè additur οὖν aut γε: ut ἆ. οὖν, utrum igitur. ſic & ἆράγε. ἆρα μή; nunquid? utrum? quod in conſequentia ſermonis ἀλλὰ μή dicitur. ἆρά ποτε; utrum tandem? ἆρ' οὐκ; nōne quod? an non? Demoſth. τίνας οὖν ἀρχὰς ὑπολαμβάνετε τὸ ἐλθεῖν τὸν Φίλιππον, ἆρ' οὐκ πολέμου κράτος καὶ νίκην.

Ἀρά. ᾶς. ἡ. nocumentū, imprecatio execratio, uotum, clades quæ uenit ex imprecatione uel maledictione. Ἔνοχος καὶ ἐνεχόμενος τῇ ἀρᾷ dicitur, qui diris imprecationibus deuotus eſt, ob idq́; deteſtandus. Bud. Com.

Ἀραβέω. μ. ήσω. π. ηκα. reſono. Neutrum abſol.

Ἀραβήσειν. ſaltare, ὀρχεῖσθαι, Ionice.

Ἀραβῆδες. uehemētiores uenti qui puluerem excitant.

Ἄραβος. ου. ὁ. ſtrepitus.

Ἀραβύλας. barbari calciamenti genus.

Ἀραγμός. οῦ. ὁ. ſtrepitus.

Ἀράγω. diſcerpo, σπαράσσω.

Ἄραδες. αἱ. membranæ.

Ἄραδος. cordis pulſus poſt uehemens exercitium.

Ἀράζειν. latrare.

Ἄραι. proficiſci, ſoluere. ab αἴρω.

Ἀραῖος. ου. ὁ. ſubditus maledictioni. κατάρατος.

Ἀραιός. οῦ. tenuis, rarus, fungoſus ut ſpongia

ſpongia & pumex, mollis, minutus, gracilis.

Ἀραιοῦμαι. laxeſco. rareſco.

Ἀραιῶ. laxo.

Ἀραίωσις. εως. ἡ. laxatio.

Ἀραιωτικός. οῦ. ὁ. habẽs uim rarefaciẽdi.

Ἀράκη. ης. ἡ. &

Ἄρακος, ἀρακίς, cicercula.

Ἀράξις. panis nomen.

Ἀράομαι. μ. άσομαι. precor, in bonam partem, ut ἀρᾶσθαι ἄγαθα, apud Herodot. Item imprecor, maledico, noceo. Aliquando oneror. Aliquando congruo.

Ἄραρε. uiſum eſt. παρὰ τὸ ἀρῶ, τὸ ἁρμόζω, ἤρεσεν, ἥρμοσαι.

Ἀραρίζειν. latrare, Attice. ἀπὸ τ ἀρρ φωνῆς.

Ἄραχνις. aranea.

Ἀραρός. fixus, firmus, execrandus.

Ἀραρῆα. ας. ἡ. καὶ

Ἀραρὼς. ῶτος. ὁ. congruens, appicatus. ἡρμοσμένος, πακτός.

Ἄρας. ἡ. membras, Theod.

Ἄρασθαι. proficiſci, ſoluere, ſicut ἄρασ. Item referre, reportare, impetrare, auferre gratiam uel gloriã, uel præmium. Bud. Com.

Ἀράσιμος. execrandus.

Ἀράσσω, & ῥάσσω. μ. άξω. π. ακα. proprie (inquit Euſtath.) τὸ διὰ σιδήρου τέμνειν, παρὰ τὸ ἄρης. Sic enim Homer. & Herodot. utuntur. Item pulſo, tundo. Syneſ. de quodam ſupra modum ſuperbo & elato, ὅτος (inquit) ἀράσσει τῇ κεφαλῇ τ οὐρανόν. Aliquando colliſo, conflicto, Ariſtoph. Legitur & ἄρραξαι per duplex ρ. Bud. Com.

Ἀρατήειον. τό. laus. ab ἀρὰ, hoc eſt imprecatione.

Ἀραχναῖος. ου. ἡ. καὶ

Ἀράχνεος. ου. ὁ. ad araneam pertinens,

Ἀράχνης. ου. ἡ. araneus. (πεπλότατος.

Ἀράχνη. ης. ἡ. καὶ

Ἀράχνιον. ου. τὸ. tela araneæ.

Ἀραχνιόω. μ. ώσω. π. ωκα. aranearum telis plenus ſum. Neutr. abſol.

Ἀραχνουφής. έος. ὁ, ἡ. ab aranea textus.

Ἀράω. μ. άσω. compono, apto, congruo. Vnde ἄραρα, placui, congrui: & aoriſt. ſecund. ἄραρον, & ἀράρη, congruerit. Actiu.

Ἀρβάλη. τήγανον ὀστράκινον, ſartago teſtacea.

Ἀρβύλη. ης. ἡ. genus ſoleæ.

Ἀρβυλίδες. apud Theocrit. genus calciamenti.

Ἀργαίνω. dealbo, λευκαίνω.

Ἀργαλέος. ου. ὁ. moleſtus, difficilis. quaſi ἀλγαλέος, aut παρὰ τὸ ἔργον.

Ἀργάς. ᾶ. ὁ. genus ſerpentis, & qui moribus eſt ferinis & agreſtibus, tyrannus: quo nomine Demoſthenẽ uocat Aeſchines. Dicitur & hoc nomine, qui prudens præter ætatis rationem eſt, δεινότατος (inqt Suid.) παρ᾽ ἡλικίαν.

Ἀργεία. Argiuorum terra, Iuno.

Ἀργεῖαι. precioſi calciamenti muliebris genus.

Ἀργέης. ὁ. λευκὸς, albus.

Ἀργεινός. ὁ. λαμπρὸς, ſicut ἀργινόεις. Suid.

Ἀργειφόντης. ου. ὁ. argicida. epith. Mercurij Homero frequens: uel quòd Argum occiderit, uel (ut uult Pauſan.) quia ὀφιοκτόνος fuerit, id eſt ſerpentis necator, quẽ (inquit) uocant aliq ἄργην: uel quaſi ἀργὸς ἀπὸ τ φονεύειν, purus ab occidendo. Pacificus enim deus Mercurius.

Ἀργίλοφος. ου. ὁ. extremitas pellicei exuuij, res nihili atq; inutilis. Ariſtop. Veſp.

Ἄργεμα. ατος. τό. καὶ

Ἄργεμος. ου. ὁ. albor in oculo.

Ἀργεννός. ου. ὁ. albus, ſplendidus, bene nutritus.

Ἀργέστης. ου. ὁ. albus, procelloſus. Item no

men uenti occidui, ſtans aduerſus aquilonem. Caurus Latinis dicitur. Gel. lib. 2. ca. 22. Cum proprium uenti eſt, penacuitur, ſed cum auſtri epitheton eſt acuitur.

Ἀργεστὴς. οῦ. ὁ. candidus, tardus, uelox, ſtrenuus.

Ἀργέω. μ. ήσω. π. ηκα. καὶ ἐργοῦμαι. ocior per negligentiam & neglectim tranſmittor, prætermittorq́ ac ceſſo. Xenop. ἐὰν γὰρ αὐτὸς ἀργεῖται τ πράττεσθαι δεομένων. Neutr. abſol.

Ἄργη. ης. ἡ. captura, uenatio.

Ἀργής. ῆτος. ὁ, ἡ. ocioſus, feriatus.

Ἀργής. ῆτος. ὁ. candidus, albus, purus.

Ἀργεστήρ. ὁ. idem.

Ἀργία. ας. ἡ. ocium, ſegnities, quaſi ἀεργία.

Ἀργιλώδης. ὁ. argilloſus.

Ἀργινόεις. όεντος. ὁ. λευκὸς, albus.

Ἀργινομία. ας. ἡ. legum contrarietas.

Ἀργιόδους. οντος. albus dentes. Epith. ſuum apud Homer.

Ἄργιος. ὁ. λευκὸς, ταχὺς. aliàs ἀργὸς.

Ἀργίπους. οδος. ὁ. argentipes, celer. ſed ἀργιόπους, aquila.

Ἄργματα. τὰ. primitiæ, ἀπαρχαί.

Ἄργολαι. ſerpentium quoddam genus.

Ἀργολογία. ας. ἡ. ocioſiloquium.

Ἀργοποιός. οῦ. ὁ. iners.

Ἄργος. onus. Et ἄργος. εος. τὸ. Argos ciuitas Peloponneſi, et ipſa Peloponneſus.

Ἄργος. ου. ὁ. Argus, uiri nomen.

Ἀργός. οῦ. ὁ, ἡ. albus, uelox, ſtrenuus. Item ocioſus, uacuus, tardus, illaboratus, fruſtratus, inutilis, ſegnis, Ἀργὰ χρήματα dicuntur & δάνεια ἀργὰ, quæ compendium nullum uſurarum afferunt, hoc eſt ἄεργα καὶ μὴ ἐργαζόμενα. Ἀργὸς γῆ, inculta terra. Ἀργὸν ἄργυρον, argentum infectum. Ἀργὸν ἔτος apud Hebræos dicebatur annus ſeptimus, quo ceſſabant, quaſi feriatus. Ἀργὸς λόγος, ignaua ratio à Cicer. dicitur: Nec nos impediet (inquit) illa ignaua ratio. Bud. Com.

Ἄργουσα. ης. ἡ. Arguſa ciuitas Eubœæ.

Ἀργυράγχνη. ης. ἡ. argentangina, dici ſolet ubi quis munerib. corruptus nihil contradixerit. Eraſ. Chil.

Ἀργυραμοιβικῶς. more campſoris.

Ἀργυραμοιβός. οῦ. ὁ. argentarius, nummularius, uulgò campſor, τραπεζίτης, καὶ ... ιστής.

Ἀργυρεῖον. ου. τὸ. officina argentaria, argentifodia.

Ἀργυρεῦς. ου. ὁ. καὶ

Ἀργύρεος. argenteus. ἀργυρία λιμὸς, argenti penuria. & ἀργυρῖαι λόγχαι, mercenarÿ milites.

Ἀργυρίδιον. ου. τὸ. pecuniola.

Ἀργυρίζομαι. capturas facio. Dinarch. πάντοθεν ἀργυριζόμενοι, Vndiq́ nundinandi materiam, lucrandiq́ inuenientes. Bud. Com.

Ἀργυρίζω. μ. ίσω. π. ικα. flagito, uel aufero argentum. Item διασείω, concutio. Bud. Com.

Ἀργυρικόν. τὸ. deargentatum.

Ἀργυροθήκη. arcula.

Ἀργύριον. ου. τὸ. argentum, pecunia omnis argento, ære, auroúe conſtans. Comici etiam pluraliter ἀργύρεια dixerunt.

Ἀργυρίς. ἡ. phiala argentea.

Ἀργυρισμός. οῦ. ὁ. exactio pecuniæ, capturarum conſectatio. Bud. Com.

Ἀργυρῖται. οἱ. quibus abũde eſt pecunia.

Ἀργυρῖτις. terra ex qua foditur argentum, ſpuma argenti.

Ἀργυρογνώμων. ονος. ὁ. argentarius, nummularius, quaſi pecuniæ ſpectator. Bud. in Annot.

Ἀργυροδίνης. ου. ὁ. habens uortices argenteos, λευκάργυρος.

Ἀργυροειδὴς. έος. ὁ, ἡ. argenteus.

Ἀργυρόηλος. ου. ὁ. habens clauos argenteos. epith. enſis apud Homer.

Ἀργυροθήκη. ης. ἡ. loculus in quo ſeruatur pecunia.

Ἀργυροκοπεῖον. officina argenti excudendi.

Ἀργυροκόπος. ου. argentarius, menſarius, monetarius, ſculptor argenti. à κόπτω, id iſt tundo.

Ἀργυροκοπιστήρ. ῆρος. ὁ. idem.

Ἀργυρολογεῖν. colligere ſeu quærere pecuniam. Bud. Com.

Ἀργυρολογία. argenti, id eſt pecuniarũ exactio.

Ἀργυρολόγος. ου. ὁ. quæſtor, quærens argẽtum. Latini coactores uocant, Græcis ἀποδέκται, & ἀποδοτῆρες, & ταμίαι. Bud. in. Annot. poſt.

Ἀργυρομιγής. έος. ὁ, ἡ. argento miſtus.

Ἀργυρόμοιβος. ου. ὁ. ἀργυραμοιβός.

Ἀργυρόπεζα. ης. ἡ. habens pedes argento ſimiles. Epith. Thetidis apud Home. Thetis uero mare ſignificat, cuius extrema quaſi pedes ſpumeſcunt & albicant, unde canum mare poëta cognominat.

Ἀργυροπεῖον. ου. τό. argentofficina, locus ubi argentum & numiſmata cuduntur, Antiphonti.

Ἀργυροπρᾶται, uel ἀργυροπράκται. argentarij, qui auctionibus interueniebant, & pecunias ibi à licitantibus ſtipulantes auctionantibus repræſentabant. Sic dicti fortaſſe ab exigendis uenditarum rerum precijs. Horum ferè inſtar ſunt hodie, qui uinarij uẽditores pecuarijq́ dicuntur, & cetarij piſcarijq́, operam negotiantibus præbentes identidem comeantibus, ne in foro diu ſedere cogantur, & à ſingulis emptoribus precia expectare. Bud. in Annot.

Ἀργυροπρακτικὴ ἐργασία. argentariæ officinæ.

Ἄργυρος. ου. ὁ. argentum: materiam ſignificat, ἀργύριον uero nummum, & ἀργυροῦν uas argenteum, ſicut de auro χρυσὸς, χρυσίον, χρυσοῦν.

Ἀργυρότοξος. argenteum arcum gerẽs. Appollinis ſagittatoris epitethon, propter retuſiorẽ & albeſcentem peſtis tempeſtate aciẽ ſolis, qui poëtis dicitur Appollo.

Ἀργυροῦς. ὁ. argenteus.

Ἀργυροχάλινος. ὁ. argenteis exornatus frenis.

Ἀργυρώματα. τά. uaſa argentea.

Ἀργυρώνητος. ου. ὁ. emptus pecunia, emptitius, mancipium.

Ἀργύφεος. ου. ὁ. ſplendidus, albus.

Ἄργυφος. ου. ὁ. καὶ

Ἀργυφύς. ύος. ὁ. albus. Epitheton ouium.

Ἀργώ. όος. ἡ. genus ligni, unde nauis argo, unde dicti ſunt argonautæ.

Ἀργῶθεν. ex Argis.

Ἄργως. temerè, fruſtra, ocioſè.

Ἄρδα, καὶ ἄρδαλος. irrigatio, infectio.

Ἀρδάνιον. ου. τό. canalis ex quo pecudes potant, & uas quod pro foribus mortui ponebatur, ex quo intrantes & exeuntes ſe aſpergerent. ab ἄρδω.

Ἄρδας. immundicies, ſordes, Hippoc.

Ἀρδεία. ας. ἡ. irrigatio.

Ἄρδωσις. ἡ. idem.

Ἀρδεύω. μ. εύσω. π. ... irrigo. accuſ. iung.

Ἄρδην. ſimul, prorſus, funditus. Item μετεώρως, ſublimè, ἀπὸ τοῦ αἴρειν: teſte Theodoro.

Ἄρδις. cuſpis teli. & ἄρδεις numero plurali, pharetræ.

Ἀρδμός. ὁ. potus, irrigatio, ἀρδευθμός.

Ἄρδω. irrigo.

Ἀρέθουσα. fons Itacæ, aut Siciliæ.
Ἄρδω. irrigo.
Ἀρά. ᾶς. ἡ. execratio, contumelia, minæ.
Ἀρειμάνιος. Martis ſtudio flagrans.
Ἄρειον. είου. τὸ. melius.
Ἀρεοπαγῖται. iudices quidã erant Athenis ſumma integritate, qui de capitalibus rebus iudicabant. hos Solon inſtituit. Significat locus & in quo ipſi iudicabant. Eraſm. Chil. & Bud. in Annot.
Ἀρειόπαγος dicebatur, quaſi Martis uicus, à tẽplo Martis ſic cognominatus.
Ἀρειοπεδίον. Martius campus.
Ἀρήιος. ου. ὁ. Martius, ab ἄρης.
Ἀρείφατος. bellicoſus, fortis, ἄρει ἐοικώς.
Ἀρείων. ονος, ὁ. melior, κρείττων, βελτίων, præſtans bello. ab ἄρης Ionicè.
Ἄρην pro ἄρα.
Ἀρέσαι. placere, conuenire, poëticũ eſt.
Ἀρέσθαι. λαβεῖν, adipiſci, accipere, Hom.
Ἀρέσκεια. ας. ἡ. placitum. Ariſtotel. ἡ δὲ ἀρεσκεία ἐστὶ δ' ἔντευξις οὐκ ἐπὶ τῷ βελτίστῳ, ἡδονῆς παρασκευαστική. Comitas aſſentatrix latinè dici poteſt. Diodor. de funere Hepheſtionis, τῶν γὰρ ἡγεμόνων ἕκαστος στοχαζόμενος τῆς τοῦ βασιλέως ἀρεσκείας. id eſt, Hoc maximè ſpectãs, quomõ regis gratiã ea ratiõe iniret.
Ἀρέσκευμα. blanda appellatio & adulatoria, Plutarch. Bud. Com.
Ἀρεσκεύομαι. manſuetè tracto, comiter appello, comiter cum aliquo ago & blandior.
Ἀρέσκομαι. μ. ἀρέσομαι. cũ datiuo ſignificat acquieſco, & mihi ſatis fit, & placet conditio. Lucian. δεῖ γὰρ ἀρέσκεσθαι καὶ ἀγαπᾶν τοῖς παροῦσι. id eſt τὸ ποιεῖν, τὸ ποιεῖσθαι. Ariſtot. 4. Ethic. καὶ τῷ Σιμωνίδου οὐκ ἀρεσκόμενος, Simonidis ſententiam non probans. Ἀρέσκομαί σοι ἐγώ. Tu mihi te probas. Sic Saluſt. Sua cuiq; ſatis placebant.

Cum accuſatiuo aũt ſignificat placo, ut ἱεροῖς θεοὺς ἀρέσκεσθαι, Xenoph. Eſt quoq; impersonale ἀρέσκει. παρατ. ἤρεσκε.
Ἄρεσκον. uirga, quam ferebant ij qui in Comœdijs lenonũ partes agebant, in ſcenam progreſſuri, amiculo florido induti.
Ἀρεσκόντως. ſufficienter.
Ἄρεσκος. ου. ὁ. blandus, gratiæ aucupator & captator, qui apud omnes gratioſus eſſe cupit, ab omnibusq; gratiã inire, curialis uulgo dicitur. Ariſtot. 4. Ethicor. ἐν ταῖς ὁμιλίαις καὶ τῷ συζῆν, οἱ μὲν ἄρεσκοι δοκοῦσιν εἶναι. quaſi obſecundatores, ac ſeſe omnibus dantes. Bud. Com.
Ἀρέσκω. μ. έσω. π. κα. placeo, rem gratam facio, probo, approbo, id eſt probabile eſſe oſtendo, uel ut probetur facio. Syneſ. ἀλλ' ἐπεὶ τούτοις ὑμᾶς οὐκ ἀρέσκομεν, Verum quando his uobis hoc non probamus, uobis non ſatis facimus. Id eſt, Hoc noſtrum officiũ uobis non placet. Sic Cic. pro Syl. Si mei facti rationẽ uobis, conſtantiãq; huius officij ac defenſionis probaro. Et Valer. lib. 6. Lex tantum meos tibi præfiniuit oculos, quibus formam tuam approbares. Verba ſunt mariti ad uxorem. Significat interdũ placo, ſicut ἀρέσκομαι.
Ἀρεστὴρ καὶ ἀρεστήριον. ſacrificiũ, libum.
Ἀρεστόν. placitum, gratum, æquum. Inde deductum uidetur, ut curiæ ſententiæ arreſta uulgò uocentur duplici r, cum unico potius ſcribendum ſit. Οὐκ ἀρεστόν ἐστι, Non eſt eiuſmodi ut placere debeat.
Ἀρετάω. feliciter procedo.
Ἀρετή. ῆς. ἡ. uirtus, id eſt recta ratio, probitas, integritas. Accipitur aliquãdo ἀντὶ τῆς δυνάμεως, pro poteſtate, potentia

tentia, facultate, robore, & uiribus. Sic Vergil. Tūc pudor incendit uires, & conſcia uirtus.

Ἀρετός. ȣ. ὁ. placidus.

Ἀρθάρτως. abſq; corruptione.

Ἀρή. ῆς. ἡ. ἀρά, execratio, uotū, damnū.

Ἀρήγω. μ. ήξω. π. ηχα. ab ἄρης, adiuuo: in bello propriè, ſed accipitur generaliter. Accuſ.

Ἀρήγων. ονος. ὁ, ἡ. adiutor.

Ἀρηΐδηλος. manifeſtus.

Ἀρηΐθοος. ȣ. ὁ. currens ad bellum.

Ἀρήϊος. ȣ. ὁ. bellicoſus, Martius.

Ἀρηΐφατος. ȣ. ὁ. uel ἀρηΐφαντος. in bello necatus.

Ἀρηΐφιλος. ȣ. ὁ. bellicoſus.

Ἀρημένος. detentus, læſus.

Ἀρὴν. in genitiuo ἀρνὸς per ſyſtolen, agnus, ouis. Dicitur etiā ῥὴν abiecto α.

Ἀρηξις. ιος. ἡ. auxilium.

Ἄρηος. audax, bonus.

Ἄρηρε. μέσ. παρ. ab ἄρω. congruit, aptè cohæſit, ἥρμοσεν.

Ἄρης. ηος, uel εος, uel ητος. Mars.

Ἀρητήρ. ῆρος. ὁ. ſacerdos, quaſi precator. ἀραὶ enim preces dicuntur.

Ἀρθείς. alleuatus, μετεωρισθείς.

Ἀρθμέω. μ. ήσω. π. ηκα. amo, concordo.

Ἀρθμία. ας. ἡ. amicitia, tranquillitas, concordia.

Ἄρθμιος. ȣ. ὁ. amicus, amabilis, adiunctus nobis conſenſu. Herod. ἀθηναίων μὴ ἐόντων ἄμμιν, ἀρθμίων, τῶν βαρβάρων συμμάχων.

Ἀρθμός. ȣ. ὁ. concordia, fœdus, amicitia.

Ἀρθρικός. articulorū morbo laborans, qui uexatur morbo articulari.

Ἀρθρῖτις. ιδος. morbus articularis. aliquando νόσος additur. Herodian. li. 3. καὶ ὑπὸ τῆς ἀρθρίτιδος νόσου κάμνων.

Ἄρθρον. ȣ. τὸ. articulus, iunctura.

Ἀρθρῶ. concinno, coniungo.

Ἀρθρώδεις. οἱ. articuloſi.

Ἀρι. nil niſi in compoſitione ſignificat. Eſt autem particula augens dictiones, ut ἀριπικρὸς, ualde amarus.

Ἀριγκύμων. quæ ſtatim grauida eſt facta, ſed ἀρικύμων fœcunda.

Ἀρίγνωτος. ȣ. ὁ. ualde notus.

Ἀρίδακρυ. τὸ. quod eſt propenſum ad lacrymas.

Ἀρίδακρυς. υος. ὁ. καὶ

Ἀριδάκρυτος. ȣ. ὁ. multum lacrymabilis.

Ἀριδάκετος. ȣ. ὁ. clarus, inclytus.

Ἀρίδηλος. ȣ. ὁ. multum manifeſtus.

Ἀρίζηλος. ȣ. ὁ. conſpicuus, illuſtris.

Ἀριήκοος. obediens, acute audiens.

Ἀριηρής. ὁ, ἡ. difficilis, χαλεπός.

Ἀριθμέω. μ. ήσω. π. ηκα. numero. Ἀριθμοῦμαι in uoce paſſiua idem ſignificat. Interdū pro cenſeo, duco, habeo, puto. Demoſt. τῆς εὐεργεσίας ἀριθμήσαι μέρει. Sic Cic. Fam. Qualem me & eſſe & numerari uolo. Idem, Ne id in mercedis potius quàm in beneficij loco nūerare uideatur. Actiu. Bud. Com.

Ἀριθμητὸς. ȣ. numerabilis.

Ἀριθμός. ȣ. ὁ. numerus. ἀριθμοὶ dicuntur numeri, id eſt plenitudo & omnium rerū complexio. Ἀριθμὸν ἀντὶ τοῦ νοῦ παραλαμβάνει πυθαγόρας. Plutarch.

Ἄριμον. ȣ. τὸ. mons Ciliciæ.

Ἀρινες. οἱ. non ſagaces.

Ἀριπρεπής. ἐος. ὁ, ἡ. præclarus.

Ἄρις. ιος. ὁ. naſo carens.

Ἀρίς. ίδος. ὁ. inſtrumentum fabrile, καὶ ἀρίδες αἱ μετὰ κονιορτοῦ πνοαί.

Ἀρισκυδής. ualde indignans. σκύζω γὰρ τὸ ὀργίζομαι.

Ἄριστα. τὰ. optima: & optimè, cōmodiſſimè, aduerb.

Ἀρισταρχεῖον. tēplū eſt Elis Dianæ ſacrū.

Ἀριστάω. μ. ἀριστήσω. π. ηκα. prandeo.

Ἀριστεία. ας. ἡ. ſtrenuitas, ἀνδραγαθία.

Ἀριστεῖον. ȣ. τὸ. præmiū quod dari ſolet,

ῆς qui ſe optimè geſſerant in bello. Dicitur eadem forma, qua καλλιστεῖον.

Ἀριστερά. ᾶς. ἡ. ſiniſtra.

Ἀριστερὰ. τὰ. ueteres uocabant τὰ μωρὰ, quemadmodum contrà δεξία τὰ συνετὰ, ut annotat Sophocl. interpres.

Ἀριστερός. οῦ. ὁ. ſiniſter.

Ἀριστεύς. έως. ὁ. uictor, primas obtinens in re bellica, optimè ſe in bello gerens ac ſtrenuiſsime. nam uim habet ſuperlatiui.

Ἀριστευτικός. οῦ. ὁ. ſtrenuus.

Ἀριστεύω μ. εύσω. π. ευκα. optime me gero, præſertim in bello aut certamine. Lucian. ἐν τούτῳ δὲ ὁ Ἀλκιδάμας ἠρίστευε, τῷ ξυνοδειπνεῖν συμμαχῶν, id eſt, Strenuum uirum ſe præſtitit. Sic καλλιστεύω. Genit.

Ἀριστίζω. μ. ίσω. π. ικα. præbeo prandiū.

Ἀριστίνδης. ου. ὁ. ἐκ τῶν ἀρίστων ἐκλελεγμένος. Vnde ἀριστίνδην, electim, de optimis. Et ἀριστίνδην δικάζοντες, optimates iudicantes.

Ἀριστόβουλος, ου. ὁ. optima conſulens.

Ἀριστόδειπνον. ου. τὸ. prandium cœnæ coniunctum.

Ἄριστοι. οἱ. optimates, primates.

Ἀριστοκράτεια. ας. ἡ. optimatium ſtatus & gubernatio, quando optimates rempub. tractant, cui opponitur δημοκράτεια.

Ἀριστοκρατέω. μ. ήσω. π. ηκα. optime impe(ro.

Ἀριστοκρατικός. οῦ. ὁ. ſtudioſus eius ſtatus in genere Reipub. qui dicitur principatus optimatium, optimatium ſtatum fouens, ſenatorius.

Ἀριστοκρατοῦμαι. in optimatium ſtatu & regimine uiuo.

Ἀριστολοχία. ας. ἡ. herbæ genus. Plin. lib. 25. cap. 8. inter nobiliſsimas ariſtolochiæ nomen dediſſe grauidæ uidentur, quoniam eſſet ἀρίστη λοχέουσαις. Noſtri malum terræ uocant. Germanis holvuurtz, uel bibervuurtz.

Ἄριστον. ου. τὸ. prandium. Sic nuncupatum arbitrantur de temporis incertitudine, quaſi ἀόριστον, quod indefinitū ſignificat, uel quòd in bellū pergentibus, id eſt πρὸς τὸν ἄρεα concinnari ſolet. Athenæ. & Plutarch. nihil differre putant τοῦ ἀκρατίσματος, niſi quòd illud à meracius potandi conſuetudine nomen inflectere cōiectent, quòd panis bucella mero tingeretur: hoc autē ἀπὸ τῆς ἑωθινῆς ὥρας, id eſt à matutina hora. unde Eumæum ſcribit Homer. ἄριστον paraſſe ἅμ᾽ ἠοῖ φαινομένη, id eſt quo tempore aurora exoriebatur. Eſt etiam ἄριστον ſuperlatiui gradus generis neutrius ab ἀγαθός, ſignificatq́; optimum, cōmodiſsimū, præſtantiſsimum, bellicoſiſsimum.

Ἀριστονομία. optimatiū imperium.

Ἀριστοποιέω. μ. ήσω. π. ηκα. prandium paro. Significat autem tam cœnam mihi apparo, epulor in cœna, quàm cœnam alicui apud me condico.

Ἀριστοποιούμενοι. οἱ. pranſi.

Ἄριστος. ου. ὁ. optimus, cōmodiſsimus.

Ἀριστοτέχνης. ου. ὁ. bonus artifex.

Ἀριστοφόρον. uas in quo prandium fertur, diſcus.

Ἀριστόχειρ. ſtrenuus manibus.

Ἀριστῶν. prandens. ab ἀριστάω.

Ἀριστωτὸς. ἡ. tempus prandij.

Ἀριφραδής. έος. ὁ, ἡ. ualde manifeſtus.

Ἀρκεῖον. perſonatia aut pernatam lapam uocant Romani.

Ἄρκειος. ου. ὁ. urſinus.

Ἀρκέομαι. μ. έσομαι. contentus ſum. De pon. datiuo.

Ἀρκευθίς. ίδος. ἡ. bacca iuniperi, quæ maturitate nigreſcit. Dioſcor. etiam ipſam arborem ἀρκευθίδα uocat.

Ἄρκευθος. ου. ἡ. iuniperus. Apollini ſa-

cta eſt. ἴχαν ἀκάνθας κεκρυμμένας.

Ἀρκετός. οῦ. ὁ. ſufficiens.

Ἀρκέω. μ. ήσω. π. κκα. ſufficio, par ſum, adiuuo, opem fero, dono, præſto, ſub miniſtro, eripio. Accuſ. Iliad. ſ. ἀλλὰ οἱ οὔτις τῷ γε τότ' ἤρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον.

Ἀρκής. uelox.

Ἄρκιος. α. ὁ. ſufficiens.

Ἀρκοῦμαι. τὸ. στέργω, ἀγαπῶ, cōuentus ac= quieſco. datiuo iung.

Ἀρκούντως. ſufficienter.

Ἀρκτεύειν apud Athenienſes dicebantur uirgines, quæ ante nuptias Dianæ initiarentur, & ſacra quædam peragerent. Voce hinc ducta quòd ob urſam interfectā Dianæ ſacram, non prius ceſſaturam peſtem reſpondit oraculum, quàm deæ uirgines dicarentur antequam uiro congrederentur. Vnde & puellæ ipſæ ἄρκτοι, id eſt urſæ appellabantur, ut docent Euripid. & Ariſtoph. uide Pollucem lib. 5. & Cæl. lib. 14. ca. 19.

Ἀρκτῆ. ῆς. ἡ. pellis urſina.

Ἀρκτικός. ὁ. ſeptētrionalis, inceptiuus.

Ἄρκτος. ου. ὁ, ἡ. urſus, urſa, ſeptentrio, urſa piſcis.

Ἀρκτοῦρος. καὶ

Ἀρκτοφύλαξ. ακος. ὁ. cuſtos urſæ, ſtella quæ et Bootes, genus herbæ.

Ἀρκτύλοι. οἱ. catuli urſorum.

Ἀρκτῷος. α. ὁ. ſeptentrionalis.

Ἄρκυς. ornatus muliebris, uitta. Item ἄρκυες. οἱ. uel ἄρκυα. retia quibus uenatores ſaltus circūdabāt, plagæ uaris erectæ, caſſes.

Ἀρκυοστασία. ας. ἡ. καὶ

Ἀρκυστάσιον. ου. τὸ. ſtatio retis, locus ubi rete tenditur, indago & ſeries plagarum, quibus ſaltus ſtabulaq́ ferarū cinguntur à uenatoribus. dicuntur etiam τοῖχοι. Bud. Com.

Ἀρκυωρός. ὁ. cuſtos retis. Bud. Com.

Ἀρκῶς. ſufficienter.

Ἅρμα. ατος. τὸ. currus, infrequēs Bœotiæ uicus.

Ἁρμακία. porticus.

Ἁρμαλιά. ας. ἡ. cibus, & uelū nauis, currus, qui exercitui cibum uehit.

Ἁρμάμαξα. ης. ἡ. currus.

Ἁρμάριον. arcula, aut potius ἑρμάριον diminutiue. ἑρμὰς enim arcas uocabant antiq, in qbus idola collocabāt.

Ἁρματηλασία. ας. ἡ. agitatio currus.

Ἁρματηλάτης. ου. ὁ. auriga.

Ἁρματηλατεῖν. curru uehere. Bud. Com.

Ἁρμάτιος νόμος. lex muſicæ compoſita ab Olympo diſcipulo Marſiæ.

Ἁρματῖται. οἱ. bigales, bigarij.

Ἁρματοδρομία. ας. ἡ. curulis curſus.

Ἁρματοπηγός. οῦ. ὁ. καὶ

Ἁρματοποιός. ὁ. carpentarius.

Ἁρματοτροφοῦντες. ordo apud Athenienſeis maximæ authoritatis, dictus ab alendis equis curulibus.

Ἁρματοτροχία. ας. ἡ. orbita.

Ἁρματροφῆσαι. equos iugaleis nutrire.

Ἀρμενιστί. Armenicè.

Ἄρμενον. ου. τὸ. uelum, carbaſus.

Ἄρμενος. α. ὁ. congruus.

Ἁρμή. ης. compago.

Ἁρμηλάτης. ου. ὁ. auriga. Et ἁρμάμαξα ὡς ἐν ὁδῷ Straboni, ſicut ἱππήλατος.

Ἁρμοῖ. confeſtim, Hippoc.

Ἁρμόγαλα. condimenta, coagula.

Ἁρμογή. ῆς. ἡ. cōiunctio, conglutinatio & coagmentatio cōmiſſurarum. Sic etiam tranſitum colorum in pictura etiam ἁρμογὴν uocant.

Ἁρμόδιος. α. ὁ. congruus, familiaris, cognatus. Ἁρμόδιος δικαστής. competens. Ἁρμοδίου μέλος. cantio quæ erat apud ueteres à diſcūbētibus cōcini cōſueta, cuius erat initiū φίλταθ' Ἁρμόδι' οὔ τί που τέθνηκας. Dicebatur uerò in Harmodiū et Ariſtogitona tyrānicidas, unde illud apud Comicū. οὐδ' παρ' ἐμοὶ τὸν ἁρμόδιον ᾄσεται, id

eſt, Apud me nunquam harmodium canet, pro eo quod eſt, mecum conui uia nunquam agitabit. Cæl. lib. 14. cap. 95.

Ἁρμόζομαι. interdum idem quod ſuum actiuum ſignificat. Item componor. Plato uocat ἡρμοσμένην ψυχὴν, animum compoſitum, & ſibi cõſentientem, uacuum uanis cupiditatibus. Accipitur aliquando ἀντὶ τοῦ συνοικίζω, id eſt connubio iungo, do nuptui. Dicitur etiam ἁρμόττομαι.

Ἁρμοζόντως. conuenienter.

Ἁρμόζω. μ. όσω. π. οκα. congruo, adapto, quadro, conglutino, conſtituo, tempero. Bud. Com.

Ἁρμοῖ. nuper, citò.

Ἁρμονία. ας. ἡ. compoſitio, pactum, concordia, harmonia.

Ἁρμονικὸς. ὁ. muſicæ ſtudioſus, qui auribus plus contribuit authoritatis, quàm rationi, cuiuſmodi fuiſſe traduntur Ariſtoxeni cõſectatores. His opponuntur κανονικοί. Cæl. libr. 3. cap. 11.

Ἁρμόνιον. τὸ. quod aptè cohæret.

Ἁρμὸς. οῦ. articulus, compago, commiſſura. Vocant etiam ἁρμὸν ſpacium interlocatum dentibus.

Ἁρμοστὴς. ὁ. magiſtratus apud Lacedæmonios, qui efficiendis arcibus & reficiendis ciuitatibus præerat. Cæl. lib. 10. cap. 3. Ἁρμοσταὶ (inquit Bud. in Annot.) dici poſſũt quaſi prouinciarum conſtitutores. Et in Com. ἁρμοστὰς (inquit) appellant Lacedæmonij τοὺς καθισταμένους ὑπ' αὐτῶν ἄρχοντας τῶν ὑποκειμένων αὐτοῖς πόλεων: ſic dictos παρὰ τὸ ἁρμόζειν τοὺς ἀρχομένους ζῆν κατὰ τοὺς νόμους. ὅθεν καὶ ἁρμοστῆρας ἐκάλουν πάλαι ἀθηναῖοι τοὺς εἰς τὸ ζῆν διατάττοντας. Quare Dionyſ. in lib. de eccleſ. hierarch. epiſcopos ἁρμοστὰς appellauit, ad quod munus nõ ſine ſumma religione, καὶ μετὰ τῆς μεγίστης ἀπαθείας accedendum docet.

Ἁρμόσυνοι. οἱ. dicebantur qui apud Lacedæmonios præerant mulieribus ut honeſtius incederent. Cæl. li. 10. c. 3.

Ἁρμόττω. ἁρμόζω, congruo, compono. Vnde ἁρμόττειν τὴν πόλιν, ciuitatem conſtituere, temperare. à quo ἁρμοστὰ, ut diximus. Differunt tamen inter ſe, quòd ἁρμόζω abſolutum, & ἁρμόττω tranſitiuum.

Ἁρμόττων. ὁ. decens.

Ἁρμῷ. idem quod ἁρμοῖ ſupra.

Ἀρνακίς. ίδος. ἡ. pellis agni.

Ἀρνεῖον. ου. τὸ. macellum. κρεοπώλιον τῶν προβάτων.

Ἄρνειος. agninus.

Ἀρνειός. agnus prouectioris ætatis, ὁ τέλειος ἤδη κριός. Primum ἄρνα uocant, tum ἀμνὸν, dein ἀρνειὸν, poſtremo λιπογνώμονα, quanquam id proprie de equis dicatur.

Ἀρνέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. nego, recuſo. ἀπὸ τοῦ αἴρειν τὰς χεῖρας. Accuſ.

Ἀρνες. οἱ. agni nuper nati. per ſyncopen pro ἀρῆνες.

Ἀρνευτήρ. ῆρος. ὁ. urinator.

Ἄρνη. ης. ἡ. urbs Bœotiæ.

Ἄρνησις. ιος. ἡ. negatio.

Ἀρνητικός. οῦ. ὁ. negatiuus.

Ἀρνικὸν. genus uiridis coloris, quod nos arſenicum appellamus.

Ἀρνίον. ου. τὸ. agnus.

Ἀρνόγλωσσον. ου. τὸ. plantago, agnina lingua.

Ἀρνός. in genitiuo τοῦ ἀρνός, anomalum. agnus.

Ἀρνόφιλον. cytiſus, quòd oues ipſo delectentur.

Ἄρνυμαι. ſuſcipio, capio, recipio, libero, commuto, uendico, redimo.

Ἀρνῳδοί. οἱ. ῥαψῳδοί, qui carmina apud antiquos

antiquos recitabant. Ab agno, qui recitantibus ἔπαθλον erat.

Ἀρέατος. inuius, moleſtus.

Ἀροίη. menſtruorum retentio, ἐποχὴ ἐμμηνίων, Hippoc. à non fluendo.

Ἄρομα. τὸ. aratio, ἀροσίασμα.

Ἄρον. τὸ. aliqui tracunculam herbam uocant.

Ἄρος. lucrum, damnum.

Ἀρόσιμος. locus cultus.

Ἄροσις. εως. ἡ. aratio.

Ἀροτὴρ. ῆρος. ὁ. arator. poëticũ eſt, communiter enim ἀρότης dicitur.

Ἄροτος. accentu in prima, ſeges & terra ſubacta. Item arabilis.

Ἀροτὸς. accentu in ult. ſementis, hoc eſt tempus & ipſa actio ſerendi. Hæc tamen confunduntur interdũ. Bud. in Annot. poſt. & Com.

Ἀροτρα. terra, iugerum.

Ἀροτραί. apud Syracuſanos erant qui ob unum inopiæ nomen ſeruiebant, cum alioqui liberi eſſent. uide Pollu.

Ἀροτρεὺς. arator.

Ἀροτριάζω. μ. άσω. π. ακα. κοινὸν

Ἀροτριάω. μ. άσω. π. ακα. aro, ἀρόω, quod magis Atticum eſt. Accuſ.

Ἄροτρον. ου. τὸ. aratrum.

Ἀρου. acclamatio nautica.

Ἄρουρα. ας. ἡ. aruum, menſura terræ centum cubitos continens, terra proprie tamen culta, & ad ſationem idonea.

Ἀρόω. μ. όσω. π. οκα. aro, παρὰ τὸ ἄρης ὁ σίδηρος. σιδήρῳ γὰρ τέμνεται ἡ γῆ. Neut. accuſ.

Ἁρπάγδην. raptim.

Ἁρπαγεῖον. locus dicitur iuxta Cyzicũ, unde raptũ memorãt Ganymedem.

Ἁρπαγὴ. ῆς. ἡ. κοινὸν

Ἁρπαγμός. οῦ. ὁ. rapina, repentina & uiolenta rapina. ἐμφανίδιος καὶ μετὰ βίας ἀφαίρεσις.

Ἁρπάζω. μ. άσω. uel ξω. π. ακα. rapio, proprie de feris. pro citò intelligo et percipio, ὀξέως νοῶ, apud Sophocl. accuſ. iung.

Ἁρπακτὴρ. ὁ. raptor.

Ἁρπακτικός. οῦ. ὁ, ἡ. rapax.

Ἁρπάλεος. ου. ὁ. idem, ἐπιθυμητικός.

Ἁρπαλέως. promptè, ἁρπάγδην.

Ἁρπαλίζομαι, uel ἁρπαλίζομαι. libens ſuſcipio.

Ἁρπάλιμος. deſyderatus, qui rapitur.

Ἅρπαξ. γος. ὁ. rapax. Item harpago, inſtrumentum aduncum quo uaſa è puteis extrahuntur. Pollux inter coquinaria inſtrumẽta recenſet, alioq; nomine λυκάγρα & λύκος appellari dicit. Cæl. lib. 15. cap. 2. Eſt etiam legionis nomen apud Romanos.

Ἅρπασος. ου. ὁ. Cariæ fluuius, ab impetu prærapido ſic nuncupatus. Daphnus prius appellabatur. à quo &

Ἅρπασος. ciuitas nuncupata eſt, teſte Steph.

Ἁρπαστόν. οῦ. harpaſtũ, genus pilæ grandioris. dictum quòd quiſq; arripere nitatur. unde Martialis, Siue harpaſta manu puluerulenta rapis.

Ἁρπεδὲς. latum, planum.

Ἁρπεδίζω. æquo, complano.

Ἁρπεδόνη. ης. ἡ. laqueus. Dicitur & ἁρπεδὼν, τὸ χοινίον.

Ἁρπεδονίζειν. prædari, illaqueari.

Ἅρπεζα. montis pes, quaſi ὀρίπεζα.

Ἅρπη. ης. ἡ. falx, harpa auis ſimilis aquilæ. Homer. ὄρνιθι ἄρπῃ ἀλιγκίος ταυυπτέρυγι. Significat item apud medicos humorem quendã ex flaua bili, totum corpus latè corripientem.

Ἄρπη. ης. ἡ. arpa.

Ἅρπιζον, uel ἅρπιζον. maceria.

Ἄρπις. genus ſoleæ, κρηπὶς, per metheſin pro ῥαπὶς.

Ἄρρηχα. ας. ἡ. cum acuto in antepenult.

Harpyia. Eſt etiam ciuitas in Illyria.

Ἄρπυς. υος. ἡ. Aeolica lingua amor: à rapacitate nomen ſortitus, παρὰ τὸ ἁρπάζειν τὰς φρένας. Vtitur Parthenius in Crinagora, Ἀμφοτέροις ἐπιβὰς ἄρπυς ἐλωίζετο. Cæl. lib. 16. cap. 27.

Ἀῤῥάβδωτα. τὰ. ſunt inter oſtrea, perinde ac ſi dicas, minime uirgata, quibus opponuntur ῥαβδωτά, quæ pectinatim diuiſa interpretatur Gaza apud Ariſtot.

Ἀῤῥαβών. ῶνος. ὁ. pars ſolutionis, quæ fidem facit totius ſummæ perſoluendæ, pignus, arrha, arrabo: quo apud Latinos Plaut. & Terent. utuntur. Inde uerbum

Ἀῤῥαβωνίζειν. arrabone confirmare contractum.

Ἀῤῥαγής. ἕος. ὁ, ἡ. infractus.

Ἀῤῥαδιούργητος. ου. ὁ. intemeratus, μὴ ῥεγυνόμενος.

Ἀῤῥαδής. ἕος. ὁ, ἡ. ſtultus.

Ἄῤῥαθος. inuiolatus, inuictus, robuſtus.

Ἄῤῥαιστος. incorruptus.

Ἄῤῥαφος. ου. ὁ. inconſutilis. à ῥάπτω.

Ἄῤῥεκτος. ου. imperfectus.

Ἄῤῥην. ενος. τὸ. maſculum homo.

Ἀῤῥενικός. οῦ. ὁ. maſculinus.

Ἀῤῥενογονία. ας. ἡ. agnatio.

Ἀῤῥενόομαι. μ. ωθήσομαι. π. ωμαι. ex femina mas fio.

Ἀῤῥενωπία. facies uirilis, uirile robur.

Ἀῤῥενωπός. οῦ ὁ. ἡ. ſiue ἀῤῥενωπὸς. faciem maſculam & uirilẽ habens, terribilis, ſeuerus. Vnde ἀῤῥενωπὸς γυνή, uirago.

Ἄῤῥεπος. ſtabilis, permanens, nuſquã uergens, ἀῤῥεπὴς. Bud. Com.

Ἄῤῥηκτος. ου. ὁ. infractus, impenetrabilis, durus ſicut cornu, ſolidus, inexpugnabilis.

Ἀῤῥημένος. ου. læſus.

Ἄῤῥην. ενος. ὁ. mas.

Ἀῤῥηνέειν. conuitiari, γυναικὶ πρὸς ἄνδρα διαφέρεσθαι, Heſych.

Ἀῤῥηνής. agreſtis, moleſtus.

Ἀῤῥησία. ας. ἡ. ſilentium, taciturnitas. & ἀῤῥῆσαι, ἀβουλῆσαι, ἀπαγορεῦσαι.

Ἄῤῥητον. nefandum, nefariũ, non dicendum, odioſum.

Ἀῤῥητοποιός. οῦ. ὁ. nefandus, obſcœnus.

Ἀῤῥητουργία. obſcœnitas, αἰσχρουργία.

Ἀῤῥήτως. arcanè, ineffabiliter.

Ἀῤῥηφορεῖν. ueſtem auream ferre. & ἀῤῥηφορία, Mineruæ ſacrificium.

Ἄῤῥιγος. ου. ὁ. non fringens.

Ἄῤῥιζα. ἄνευσία, quæ ſunt abſq; radice & fundamento.

Ἀῤῥίζωτοι. οἱ. nulla radice innixi.

Ἀῤῥιχᾶσθαι. manibus, pedibusq; ſurſum repere.

Ἄῤῥιχος. ου. ὁ. cophinus, uas uimineum.

Ἄῤῥοθος. adiutor.

Ἄῤῥυθμος. incompoſitus, informis, inconcinnus.

Ἀῤῥύπαντος ου. ὁ, ἡ. impollutus.

Ἀῤῥυτίδωτος. ὁ. carens rugis.

Ἀῤῥωδία. ας. ἡ. timor, φόβος.

Ἀῤῥωδῶ. timeo apud Herodot. pro ὀῤῥωδῶ. Alij ſignificare etiam dicunt καταφρονεῖν, hoc eſt μὴ ὀῤῥωδεῖν, ἤτοι ἀῤῥωδεῖν. Bud. Com.

Ἀῤῥώξ. infractus, ἀκατάῤῥηκτος.

Ἀῤῥωστέω. μ. ήσω. π. ηκα. ægroto, ſine robore ſum. Volunt dici non de eo qui in lecto ob ægritudinem decumbit (nam is νοσεῖν propriè dicitur) ſed περὶ τοῦ κακῶς ἔχοντος τῷ σώματι, qui corpore eſt male habito. Neut. abſ.

Ἀῤῥώστημα. τὸ. &

Ἀῤῥωστία. ας. ἡ. ægrotatio, imbecillitas.

Ἄῤῥωστος. ου. ὁ. ægrotus.

Ἀρνειός. ἡ. agna.

Ἄρσαντες. οἱ. componentes.

Ἄρσιλα. ης. ἡ artemonia dicitur à Romanis.

Ἀρσενικόν. ῦ. τὸ. auripigmentum.

Ἀρσενικὸς. ῦ. ὁ. maſculinus.

Ἀρσενοκοίτης. ου. ὁ. pædico.

Ἄρσην. ενος. ὁ. maſculus.

Ἄρσιον. iuſtum, δίκαιον.

Ἄρσις. εως. ἡ. eleuatio, ἀφαίρεσις, βάσταγμα.

Ἄρσω. coaptabo, ἁρμόσω. Futurum eſt Aeolicum, παρὰ τὸ ἀρῶ. Accipitur pro μέμφομαι.

Ἀρτάβη. ης. ἡ. genus menſuræ Perſicæ, apud Herodot. Attico modio tribus chœnicibus capacius. apud Aegyptios continebat quadraginta quinque modios, teſte Ariſtot.

Ἄρταμος. ὁ. cocus, παρὰ τὸ ἀρταμεῖν τὸ κατακόπτειν.

Ἀρτάνη. ης. ἡ. laqueus, αἰχμαλώτευσις ἐπὶ τ δεσμοῦ.

Ἀρτασύρα. ας. ἡ. regius oculus.

Ἀρτάω. ῶ. ήσω. ω. κα. appendo, pendo, apto. accuſ. iung.

Ἀρτεμὴς. έος. ὁ, ἡ. integer, incolumis, ἀρτελὴς, ὁλόκληρος.

Ἄρτεμις. ιδος. ἡ. Diana, παρὰ τὸ τὴν ἀέρα τέμνειν.

Ἀρτεμίσιον. feſtum aut ſtatua Dianæ, & promontorium Eubœæ.

Ἀρτεμίσιος. ου. ὁ. menſis Maius apud Maced.

Ἀρτέμων. ονος. ὁ. artemon, uelum nauis maius. ἀκάτιον Plutarcho dicitur. Alij trocleam interpretantur.

Ἄρτημα. τος. τὸ. appendix.

Ἀρτήρ. ῆρος. genus calciamenti.

Ἀρτηρία. ας. ἡ. arteria, ὁδὸς τ πνεύματος, inquit Poll. Cæl. lib. 10. cap. 55.

Ἄρτι. nuper, paulo ante, interim, aliquando, interdum, nunc, in præſentia, ſuperioribus diebus. In compoſitione interdum integritatem ſignificat; interdũ nouitatem. Bud. Com.

Ἄρτι ἀπὸ μαζοῦ. nuper ablactatus puer.

Ἄρτι ἀπογαλακτος. idem.

Ἄρτι μὲν τοῦτο, ἄρτι δ' ἐκεῖνο, nunc hoc, nunc illud.

Ἄρτια. paria.

Ἀρτιάζειν. ludere eſt occultando manu aſtragalos ſiue talos, aut nuces, aut pecuniam, & exquirendo colluſoris coniecturam, τὰ ἄρτια, καὶ περιττὰ παίζειν. Vulgò dicimus par uel impar. Sunt qui hoc uerbum de pilæ luſu accipiant. Cæl. lib. 6. cap. 2. Significat etiam τὸ σκευάζειν, parare, præparare, componere.

Ἀρτίαλον. ου. τὸ. lingua Aeolica inauris genus.

Ἀρτιασμός. ῦ. ὁ. ludus articularis.

Ἀρτίβλαστος. ου. ὁ, ἡ. recenter natus.

Ἀρτίγαμος. qui modo uxorem duxit, νεόγαμος.

Ἀρτιγενές. modo genitum.

Ἀρτιγένεθλος. ου. ὁ. nuper genitus.

Ἀρτιγέννητος. nuper in lucem æditus.

Ἀρτίγονος. ου. ὁ. infans.

Ἀρτιδαὴς. έος. ὁ, ἡ. nuper perceptus. δάω γὰρ τὸ μανθάνω.

Ἀρτίδακρυς. υος. ὁ. qui lachrymis admiſcet gaudium, ἀρχὴν πρὸς δάκρυα. Heſych.

Ἀρτίδιον. τὸ. paruus panis.

Ἀρτιεπὴς. έος. ὁ, ἡ. præmeditatus ad dicendum. Dictus à recta & iuſta appellatione literarum.

Ἀρτίζω. μ. ίσω. π. ικα. perficio, cõpono σκευάζω, πλέκω. Accuſ. iung.

Ἀρτίζωα. τὰ. ὀλιγοχρόνια.

Ἀρτιθαλὴς. νεόφυτος, recenter florens.

Ἀρτικροτεῖν. conſentire, ἀπὸ τῶν ἐρετῶν (των.

Ἀρτιμαθές. τὸ. nouum.

Ἀρτιμελὴς. έος. ὁ, ἡ. rectus in membris.

Ἀρτίμπασα. ἡ. cœleſtis Venus Scythis

ci uocatur ab Herodoto lib. 9.
Ἄρτιος. ου. ὁ. æqualis, integer, ſanus & par numerus.
Ἀρτιπαγής. nuper compactus.
Ἀρτίπαις. adultus puer.
Ἄρτιπος. ου. ὁ, ἡ. integer, & ualēs pedes, ἄρτιος τοὺς πόδας.
Ἀρτίπους. idem.
Ἀρτίσκαπτος. ου. ὁ. nup egeſtus, effoſſus.
Ἀρτίσκος. ου. ὁ. paſtillus.
Ἀρτίστομος. σαφὴς, πανταχόθεν ὁμαλὸς, dilucidus, & aliquando ἡδὺ φθεγγόμενος, qui eſt lingua abſoluta & minime bleſa.
Ἀρτιτελής. recens initiatus.
Ἀρτιτόκιον. ου. τὸ. infantulus.
Ἀρτιτόκος. ου. ὁ, ἡ. nuper enixa.
Ἀρτίτοκος. ου. ὁ, ἡ. nuper natus.
Ἀρτίτομος. ου. ὁ, ἡ. nuper incidens.
Ἀρτιτόμος. ου. ὁ, ἡ. nuper cæſus.
Ἀρτίτονον. τὸ εὔτονον, εὐάρμοστον.
Ἀρτίφατος. ου. ὁ. nuper interfectus.
Ἀρτίφρων. ονος. ὁ, ἡ. rectæ mētis, cordatus. cui ἀνάπηρος τὴν ψυχὴν opponitur.
Ἀρτιφυής. έος. ὁ, ἡ. nuper natus.
Ἀρτίφωνος. dictus ab integritate uocis.
Ἀρτίχειρ. qui utraq; manu æque utitur.
Ἀρτίως. modo, paulo ante, aptè, ſalubriter. Attici diſtinguūt ἀρτίως, τὸ πρὸ ὀλίγου, καὶ ἄρτι ἀντὶ τοῦ νῦν.
Ἀρτιωτά. τὰ. breuiſsimo tempore perfecta.
Ἀρτοδοτέω. μ. ήσω. π. ηκα. panem do.
Ἀρτοκοπεῖον. ου. τὸ. piſtrinum.
Ἀρτοκόπος. ου. ὁ. καὶ
Ἀρτοποιός. ου. ὁ. piſtor.
Ἀρτοποιία. ας. ἡ. panis confectio.
Ἀρτόπτης. ου. ὁ. furnus.
Ἀρτοπώλης. ου. ὁ. caupo panarius.
Ἀρτοπώλιον. ου. τὸ. locus ubi panes uenduntur. ἀρτοπωλεῖον uero, piſtrinum.
Ἄρτος. ου. ὁ. panis.

Ἀρτοσιτέω. μ. ήσω. π. ηκα. ueſcor pane.
Ἀρτοσιτέω. μ. ήσω. π. ηκα. cibo pane. Actiu.
Ἀρτοφάγω. ueſcor pane.
Ἄρτυμα. ατος. τὸ. condimentum.
Ἀρτυματώδης. εος. ὁ, ἡ. habens uſum condiendis cibis, aut alijs rebus.
Ἄρτυνος. princeps, ἄρχων.
Ἀρτύς. amicitia, pactum.
Ἀρτυνώ. μ. υνῶ. Dorice pleonaſmo τοῦ ν, καὶ
Ἀρτύω. μ. ύσω. π. υκα. cōdio, paro. Acti. accuſ.
Ἀρτῶμαι. pendeo animi, et ſpem meam in aliquo collocatam habeo, ſuſpenſus ſum. Herodian. lib. 4. ἤρτητο νῦν πᾶσα ἡ ῥωμαίων ἀρχὴ τῆς ὑμετέρας ἀνδρείας τε καὶ πίστεως. Ἀρτῶμαι ἔκ τινος, adunctus ſum alicui, & ſocius uel comes ſum. Bud. Com.
Ἄρυα. nuces auellanæ.
Ἀρύβαλλος. marſupium, παρὰ τὸ ἀρύειν, καὶ βάλλειν εἰς αὐτόν, Heſych. Cæl. li. 16. cap. 48.
Ἀρύομαι. μ. ύσομαι. π. υμαι. καὶ
Ἀρύω. haurio, traho, dico, iubeo.
Ἀρυσμίω. indecore ago.
Ἀρυστήρ. ῆρος. ὁ. genus uaſis, dictum ab hauriendo, cyathus, ſextarius. Hauſtrum uertit Lucret. li. 5. Porrò hauſtra appellantur, quæ ad hauriendū ex fluminibus aquam machinæ fiūt, rotæ tympanariæ. Cæl. li. 15. cap. 2.
Ἀρυσίχοι. οἱ. καὶ
Ἀρυστῆς. καὶ
Ἀρυσίδης. αἱ. hauſtus citra reſpirationem.
Ἀρύταινα. ης. ἡ. cyathus. Cæl. libr. 16. cap. 48.
Ἀρχάγεται. οἱ. reges appellantur apud Sparthas.
Ἄρχαι. αἱ. primitiæ.
Ἀρχαϊκός. ου. ὁ. uetuſtus. Et ἀρχαϊκόν. ου. τὸ. ſim=

τὸ. ſimplex, ſtultum, imperitum, deceptu facile. Dicitur autem ἀρχαϊκὸν & ἀρχαιϊκὸν Atticè. Bud. Com.

Ἀρχαϊκῶς. deliranter, ſtultè.

Ἀρχαιογονία. ας. ἡ. prima origo.

Ἀρχαιόγονος. primordialis, primarius, ex quo omnia genita ſunt. Dicitur etiam ἀρχεγόνος. Bud. Com.

Ἀρχαιολογία. ας. ἡ. origo, hiſtoria de rebus antiquis, ut Ioſephi & Catonis Origines.

Ἀρχαῖον. ου. τὸ. apud rhetores mutuum, τὸ κεφάλαιον τῶν χρεῶν. Demoſth. aduerſus Nicoſtrat. δανείσας ἀργύριον ἐξ οὗ οὔτε ἦν αὐτὸ ἀπολαβεῖν, οὔτε τόκον, οὔτε τὸ ἀρχαῖον. Item ſortem uſurarum, & caput unde fructus & reditus manat. Interdum ἀντὶ τῶν πατρῴων. Bud. Com.

Ἀρχαιόπλουτος. ου. ὁ. diues antiquus.

Ἀρχαῖος. ου. ὁ. antiquus, primus, morigeratus. Itē ineptus, ſtultus, ſimplex, imperitus, Plat. in Euthyde.

Ἀρχαιοτροπία. ας. ἡ. priſca uiuēdi forma.

Ἀρχαιότροπος. ου. ὁ. qui eſt antiquis moribus.

Ἀρχαιρέσια. τὰ. comitia, electio principum, &

Ἀρχαιρεσία. ας. idem. Bud. Com.

Ἀρχαιρεσιάζω. μ. άσω. π. ακα. ad gratiam multitudinis uiuo, ambio, prehenſo. Bud. in Annot. Item comitijs interſum, ad comitia eo. Plutar. de Cæſare, ἐς τὴν πόλιν τοὺς στρατιώτας ἀποστέλλων ἀρχαιρεσιάζοντας. Aliquando creo & deſigno in comitijs magiſtratuum. Idem, ἀλλὰ μᾶλλον τὸ τὴν χεῖρα τοῦ δήμου προτείνειν, ψῆφον αἰτοῦντας ἢ φωνὴν ἀρχαιρεσιάζουσαν. Bud. Com.

Ἀρχαϊσμός. ου. ὁ. antiquitas.

Ἀρχαίως. antiquè, ſimpliciter, ſtultè.

Ἀρχάνας. ἡ. piſcis archanus, uel archanas.

Ἀρχαῖον δάνεισμα. καὶ

Ἀρχαῖον ſimpliciter. ſors, uſura.

Ἀρχεῖον. ου. τὸ. curia, regia, palatium, iudiciale forum. Item in caſtris prætoriū & principia ſignificat, Xenop. & Plutar. in Galba. Bud. Com.

Ἀρχειῶται. οἱ. cuſtodes tabulariorum.

Ἀρχέκακος. ου. ὁ, ἡ. author mali.

Ἀρχέπλουτος. ὁ. ἄρχων πλούτου.

Ἀρχεύειν. imperium ferre, parere, ſubditum eſſe.

Ἀρχέτυπος. ου. ὁ. exemplar, & qui principium dat.

Ἀρχεύω. μ. εύσω. π. ευκα. impero, prælucεο, ut famuli cum facibus.

Ἀρχή. ῆς. ἡ. principium, & τὸ οὗ ἕνεκα finem ſignificat, hoc eſt actum, ut dicit Ariſtot. Item magiſtratus, principatus. Item aliquando apum rex hoc nomine ſignificatur, quem aculeo carere dicunt. Bud. in Annot. & Com.

Ἀρχηγέτης. ου. ὁ. dux, ὁ ἄρχων.

Ἀρχηγετέω. μ. ήσω. π. ηκα. impero. Neu.

Ἀρχηγός. οῦ. ὁ. author, princeps, rex.

Ἀρχῆθεν. poëtice, ab initio, ἐξ ἀρχῆς.

Ἀρχὴν. primo, principium.

Ἀρχὴν ὅτας. iam primum.

Ἀρχίατρος. ου. ὁ. primus medicorum.

Ἀρχιγραμματεύς. έος. ὁ. cancellarius, ſcribarum præfectus.

Ἀρχιδικαστής. οῦ. ὁ. qui iudicibus præeſt, & magiſtratus Aegyptiorum.

Ἀρχίδιον. τὸ. imperiolum. Ariſtoph. τὴν ἀρχὴν dixit.

Ἀρχιερᾶσθαι. gerere pontificatum.

Ἀρχιερεύς. έος. ὁ. pontifex, primarius ſacerdos.

Ἀρχιερωσύνη. ης. ſacerdotium, dignitas pontificis.

Ἀρχίζωος, καὶ ἀρχίζωτος Dionyſ. de baptiſmo dixit pro ἀρχεγόνος. primordialis, princeps.

Ἀρχιθέωρος. princeps inter theoros. uide θεωροί.

Ἀρχίκλωπος. antiquus fur, ueteranus.

Ἀρχικλώψ. ῶπος. ὁ. princeps furum.

Ἀρχικός. ῦ. ὁ. principalis, primigenius, primarius, principij naturam habẽs. Propriè imperitandi peritus uel cupidus, & imperio congruens.

Ἀρχιλῃστής. οῦ. ὁ. princeps latronum.

Ἀρχίλοχος. ου. ὁ. Archilochus poëta iambici carminis inuentor.

Ἀρχιμάγειρος. præfectus coquorum.

Ἀρχιμανδρίτης. ὁ. abbas monachorum, primas.

Ἀρχίνιον. τό. archinium, oleæ morbus, Theoph.

Ἀρχιοινοχόος. ου. ὁ. poculorum magiſter.

Ἀρχιπαστισμός. ῦ ὁ. præfectura ſtipatorũ.

Ἀρχιποσία eſt bibendi principatus, quẽ antiqui in conuiuijs ſortiebantur. Horat. Quem Venus arbitrum dicet bibendi.

Ἀρχιτεκτονική. ῆς. ἡ. ars ipſa architecturæ.

Ἀρχιτέκτων. qui ſtructuris ædificiorũ præeſt, architectus, architector.

Ἀρχοειδές. τό. principale.

Ἀρχοειδής. έος. ὁ, ἡ. primigenius, primarius, principij naturam habens, principio accommodatus: ſicut ἀρχικός.

Ἀρχόλαβος. ſycophanta, quadruplator.

Ἀρχολίπαρος. ου. ὁ. qui ut dignitatem conſequatur, nullum non ambit, ſed omnes prehenſat.

Ἄρχομαι. μ. ξομαι. incipio, uenio, uado, ingredior, aggredior. Huius præſens in ſignificatione futuri aliquando uſurpatur: ut Ioan. 15. ἄρχεται ὥρα pro ἐλεύσεται. genit. uel accuſ. iung.

Ἀρχόμενος. ου. ὁ. ſubditus, ab ἄρχω. Item ueniens uel uenturus, ab ἄρχομαι.

Ἀρχομένου ἦρος, ineunte uere.

Ἀρχός. οῦ. ὁ. princeps. Item anus, podex, inteſtinum rectum.

Ἀρχύω. ſepelio, θάπτω.

Ἄρχω. μ. ξω. π. χα. principium & origo ſum, author ſum, incipio. Item priores parteis occupo: etiã in bonam partẽ. præſum, imperiumq́; habeo. Item pereo. Aliquando laceſſo.

Ἄρχων. ὁ. princeps, dux, πρυτανεύς. At peculiari nomine dicebatur ὁ ἡγεμὼν καὶ πρύτανις apud Athenienſes, ἐπώνυμος τῶν ἀρχόντων, à cuius nomine faſti perſcribebantur, quemadmodum & à conſulibus apud Romanos. Præerat quoque iudicibus, iudiciorumq́; moderator erat, ut Romæ prætor. Παύειν ἄρχοντα eſt abrogare imperium magiſtratui. Dicimus etiam παύομαι ἄρχων. Bud. Com.

Ἀρχώνης. magiſtratuum redemptor, qui emit officia.

Ἄρω. μ. σω. π. κα. congruo, apto.

Ἀρωγή. ῆς. ἡ. auxilium.

Ἀρωγός, pro ἀρηγός. οῦ. ὁ, ἡ. defenſor, opitulator, uindex.

Ἄρωμα. ατος. τό. aroma, odoramentũ, odor. ſed ἄρωμα legumen, aratio.

Ἀρωματίζειν. redolere.

Ἀρωματώδης. εος. ὁ, ἡ. odoratus.

Ἀρωνία. ἡ. meſpilon.

Α Σ.

Ἄς. uſquequo, ἕως, ὅπως, μέχρις οὗ.

Ἀσάζειν. triſtari.

Ἆσαι. ſatiare, & implere. Aliquando cauere.

Ἀσαλαμίνιος. ου. ὁ. expers rei nauticæ: à triremi quadam miræ uelocitatis apud Athenienſes, quæ Salaminia dicebatur. Eraſ. Chil.

Ἀσάλγα. contumelia, contemptus, inopia.

Ἀσάλευτος. ου. ὁ, ἡ. inconcuſſus, fixus, ſtabilis.

Ἀσαλής. ῆος. ὁ, ἡ. tranquillus, cura uacuus. σάλα γὰρ ἡ φροντίς.
Ἀσάλπιγκτος ὥρα. nox intempeſta. nam crepuſculis ſolum tuba canebatur.
Ἄσαμεν. quieuimus. ἄσαι proprie τὸ μετὰ τὸν πόνον εἰς ὕπνον ἐλθεῖν.
Ἀσάμινθος. ἡ. ſcyphi genus, & ſolium in quo balneatur. Pollux recenſet inter uaſa ad balnei uſum accõmoda. Cæl. lib. 16. cap. 48.
Ἀσάμιος. ου. ὁ. balneum domeſticum, labrum & omne concauum.
Ἀσάνδαλος. ου. ὁ. ſandalijs carens.
Ἀσάνδιον. ου. τὸ. puppis meditullium.
Ἀσάρκια. ας. ἡ gracilitas.
Ἀσαρκώτερος. macilentior.
Ἄσαρος. nõ ornatus, nõ uerſus, ἀσάρωτος.
Ἀσάρωτον. ου. τὸ. pauimenti genus, artificioſis picturis elaboratũ: ſic dictum quòd ſcopis uerri nõ debeat, ab α & σαίρω. Nã ex ijs manibus purgamẽta colligebãtur ſpõgijsq; mundabãtur.
Ἀσάφεια. ας. ἡ. obſcuritas.
Ἀσαφής. ῆος. ὁ, ἡ. obſcurus.
Ἄσβολος. ου. ἡ. fuligo.
Ἄσβεστος. ου. ὁ, ἡ. inextinguibilis, & nomen lapidis, calx uiua. Epith. ignis.
Ἀσβολάομαι. fuligine impleor.
Ἀσβολάω. ῶ. fuligine inficio, polluo.
Ἀσβόλη. ης. ἡ. uel ἄσβολος. fuligo.
Ἀσβολωθὲν. τὸ. magnum, altum, fuligiſum.
Ἀσεβέω. ῶ. ήσω. κα. ηκα. impius ſum, ut ἀσεβεῖν περὶ τὸν θεὸν, impium eſſe in deum. Εἰς τὸν ὅρκον ἀσεβεῖν, iuſiurandum uiolare apud Herodian.
Ἀσέβημα. impietas.
Ἀσεβής. ῆος. ὁ, ἡ. impius, nefarius.
Ἄσειρος ἵππος. equus non uinctus, ſine habenis.
Ἄσειστον. ου. ὁ, ἡ. inquaſſatus.
Ἀσελγαίνω. μ. ανῶ. π. κα. ebrius & laſciuus ſum, libidinor, petulanter & improbe ago, et per petulantiam quempiam pulſo uel conuitior. Vnde
Ἀσελγαίνομαι. cõtumeliam huiuſcemodi uel iniuriam patior. Bud. Com.
Ἀσέλγεια. ας. ἡ. petulantia, impudicitia, ſcortatio, improbitas, procacitas, proteruitas. Laſciuia Latinis dicitur, quæ eſt mollities, ſiue incõtinentia anim[illegible] nec uirtutem nec probitatem reuerentis, procacitateq; ſe oblectantis: quanquam pleniorem & atrociorem petulantiam hoc uocabulo intelligi Græcis, quàm apud Latinos in uocabulo laſciuia, putet Bud. in Annot. Accipitur autem interdũ pro ipſa improbitate & contumelia per laſciuiam & libidinem admiſſa. Sic etiam Arrianus Iureconſ. Per uinum aũt aut laſciuiã lapſis capitalis pœna remittenda eſt. Bud. Com.
Ἀσέλγη. proprium ciuitatis.
Ἀσελγής. ὁ, ἡ. laſciuus, petulans, improbus, obſcœnus, ὁ μὴ μετέχων, μήτε ἀρετῆς, ἢτε δικαιοσύνης, qui neq; uirtutis, neq; iuſtitiæ particeps eſt. Dictum nomen ab α priuandi particula, & urbe Selge, in qua uiri erant omnes probi, ut tradit Demoſthen. interpres. Suidas contrà ait, in ea urbe omnes improbe uixiſſe, atq; a hic intendendi uim habere. Ἀσελγὴς apud Aeſchinem κατὰ Τιμ. pro obſcœnitate & ſtuprorum flagitioſa conſuetudine ponitur, de quo Bud.
Ἀσελγοκέρως. cornibus laſciuiẽs.
Ἀσέληνος. ου. ὁ, ἡ. ſine luna. de montibus quibuſdam dicitur.
Ἀσέπτος. ου. ὁ, ἡ. impius.
Ἄση. ης. ἡ. ſordes, triſtitia, detrimentũ, faſtidiũ ex nimia ciborũ repletione.
Ἀσηθείς. triſtatus, λυπηθείς.
Ἀσήμαντος. ου. ὁ, ἡ. ſine ſigno, cui domini

ſignum impreſſum non eſt, incuſtoditus, incertus.

Ἄσημος. ου. ὁ, ἡ. ſine ſigno, non ſignatus, ut ἄσημος χρυσὸς. Itẽ ignotus, ignobilis, obſcurus.

Ἀσήμαντος. ου. ὁ. ignobilis, δυσγενής.

Ἄσηπτος. ὁ, ἡ. incorruptus, ſine putredine.

Ἀσηρής. impurus, ἀκάθαρτος.

Ἄσηρος. ſine putredine, & teredinib.

Ἀσθένεια. ας. ἡ. debilitas, imbecillitas.

Ἀσθενέω. μ. ήσω. π. ηκα. ægroto, langueo, imbecillis fio, nequeo.

Ἀσθένημα. imbecillitas.

Ἀσθενής. έος. ὁ, ἡ. debilis, ἄῤῥωστος.

Ἀσθενίη, pro ἀσθένεια, Ionicum eſt.

Ἀσθενόω. μ. ώσω. π. ωκα infirmũ reddo. Accuſ.

Ἄσθη. detrimentũ paſſus eſt. aoriſt. primus eſt ab ἄτω.

Ἆσθμα. ατος. τό. anhelatio, anhelitus, affectus in difficultate ſpirandi conſiſtens, cum quis ſine ſono & difficultate non poteſt ſpirare.

Ἀσθμαίνω. μ. ανῶ. π. κα. anhelo, ſpiritum cum difficultate traho. Dicitur etiã ἀσθμάζω, πνευστιάω.

Ἀσθματικός. οῦ. ὁ. ſuſpirioſus, anhelus, qui difficilem habet reſpirationem.

Ἀσιάτις. cithara triplicis chordæ, ab Aſio inuentore ſic dicta.

Ἀσίδηρος. ου. ὁ. abſq; ferro.

Ἀσιγχός. οῦ. ὁ. delicatioris cibi appetens.

Ἀσινχότατον. τό. quàm minimè noxium.

Ἀσινής. έος. ὁ, ἡ. innocuus.

Ἀσιογεία. ας. ἡ. ſepes.

Ἄσιος. pratum, λειμὼν, ῥοδιὼν. Vel plauſtrum, quaſi ἄσιν ἔχον καὶ ἰλύν.

Ἄσις. ιος. ἡ. limus, cœnũ. Et nomẽ auis, σχοινοκάμπυλος.

Ἀσιτεῖν. cibo abſtinere & inedia uti. Bud. Com.

Ἀσιτεία. ας. ἡ. ieiuniũ, inedia, ἀνορεξία.

Ἀσιτίζς. αντος. ὁ. cibi abſtinens.

Ἀσιτία. idem quod ἀσιτεία.

Ἄσιτος. ου. ὁ, ἡ. ieiunus.

Ἀσκάλαβος. ου. ὁ. καὶ

Ἀσκαλαβώτης. ου ὁ. feles, lacerta, tarantula, ſtellio.

Ἀσκαλιάζειν. claudicare.

Ἄσκαλος. circulus, ἀκάθαρτος.

Ἀσκάλων. ωνος. Aſcalon, oppidum Syriæ, dictum à fratre Tantali: unde

Ἀσκαλωνίτης. Aſcalonita.

Ἀσκαλώπας. galliuago.

Ἀσκανδής. nuncius.

Ἀσκάντης ου. ὁ ſcamnum, lectulus, grabatulus. Ariſtoph. Nebul.

Ἀσκαρδαμυκτί. καὶ

Ἀσκαρδαμυκτεῖ. ſine momento, inconniuenter, nihil conniuens.

Ἀσκαρδάμυκτος. ου. ὁ. inconniuens. Eraſ. prouerbio, Conniuere.

Ἀσκαρδαμυκτῶ. inconniuenter aſpicio. Bud. Com.

Ἀσκαρὴς. immobilis, non palpitans.

Ἀσκαρίζειν. ſaltare, σκαίρω, σκαρίζω, καὶ ἀσκαρίζω.

Ἀσκαρίς. ίδος. ἡ. tipula, Theodoro interprete, lumbricorũ minorum ſpecies. Cæl. lib. 10. cap. 44.

Ἄσκαροι. οἱ. crotala, & genus calciamenti. Cæl. ibidem.

Ἀσκαροφόρος. ου. ὁ. baiulus, φορτηγός. Cæl. ibidem.

Ἀσκεία. cultus, θρησκεία.

Ἀσκελέως. immobiliter, aſſiduè.

Ἀσκελής. έος. ὁ, ἡ. aſper, deſiccatus, cui nulla ſunt crura. ἀπὸ τοῦ σκέλλω τὸ ξηραίνω, ἐξ οὗ καὶ τὸ σκέλος.

Ἀσκέομαι. diſco, exercito, meditor.

Ἀσκέπαρνος. impolitus, non elaboratus.

Ἄσκεπτος. ου. ὁ. inconſyderatus.

Ἀσκέπτως. inconſyderatè, temerariè.

Ἀσκέρα. ας. ἡ. genus Attici calciamẽti.

Ἄσκευος. ου. ὁ, ἡ. imparatus.

Ἀσκέω. μ. ήσω. π. ηκα. exerceo, laboro, labore quæro & colo, fabrico, curo, orno,

Ἄσιτος. ὁ, ἡ. ieiunus.
Ἀσκάλαβος. ὁ, ἡ. καὶ
Ἀσκαλαβώτης. ὁ. feles, lacerta, tarantula, ſtellio.
Ἀσκαλίζειν. claudicare.
Ἄσκαλος, circulus, ἀνάβαθρον.
Ἀσκάλων. ωνος. Aſcalon, oppidum Syriæ, dictum à fratre Tantali: unde
Ἀσκαλωνίτης. Aſcalonita.
Ἀσκαλώπας. gallinago.
Ἄσκανδης. nuncius.
Ἀσκάντης. ὁ. ſcamnum, lectulus, grabatulus. Ariſtoph. Nebul.
Ἀσκαρδαμυκτί. καὶ
Ἀσκαρδαμυκτεῖ. ſine momento, inconniuenter, nihil conniuens.
Ἀσκαρδάμυκτος. ὁ, ἡ. inconniuens. Eraſ. prouerbio, Conniuere.
Ἀσκαρδαμυκτῶ. inconniuenter aſpicio. Bud. Com.
Ἀσκαρὴς. immobilis, non palpitans.
Ἀσκαρίζειν. ſaltare, σκαίρω, σκαρίζω, καὶ ἀσκαρίζω.
Ἀσκαρὶς. ίδος. ἡ. tipula, Theodoro interprete, lumbricorum minorum ſpecies. Cal. lib. 10. cap. 44.
Ἀσκέραι. αἱ. crotala, & genus calciamenti. Cal. ibidem.
Ἀσκηφόρος. ου. ὁ. baiulus, φορμοφόρος. Cal. ibidem.
Ἀσκὸς. culeus, ἀσκαύλης.
Ἀσκαλεῖς. immobiliter, aſſiduè.
Ἀσκελὴς. έος. ὁ, ἡ. aſper, deſiccatus, cui nulla ſunt crura. ἀπὸ τοῦ σκέλλω τὸ ξηραίνω, ἐξ οὗ καὶ τὸ σκελετός.
Ἀσκέομαι. diſco, exercito, meditor.
Ἀσκέπαρνος. impolitus, non elaboratus.
Ἄσκεπτος. ὁ, ἡ. inconſyderatus.
Ἀσκέπτως. inconſyderatè, temerariè.
Ἀσκέρα. ας. ἡ. genus Attici calciamenti.
Ἄσκευος. ὁ, ἡ, imparatus.
Ἀσκέω. ῶ. ήσω. fut. exerceo, laboro, labore quæro & colo, fabrico, curo, orno,

orno, diſco, & doceo, ſector, meditor, induſtrius fio. Accuſ. iung.
Ἀσκηθὴς. έος. ὁ, ἡ. illæſus.
Ἄσκηνος δίαιτα. uita ſub dio.
Ἄσκημα. ατος. τὸ καὶ
Ἄσκησις. εως. ἡ. exercitium. τῶν λεγόντων καὶ σκληρῶν eſſe uolunt. Item ſtudium, negocium, meditatio & exercitatio mentis in rebus diuinis, Baſil. Bud. Coment.
Ἀσκητήριον. locus ſolitarius, & à publico ſeceſſus ad ueræ philoſophiæ exercitationem. Bud. ibidem.
Ἀσκητὴς. οῦ. ὁ. exercitator, monachus. Bud. ibidem.
Ἀσκητὸς. οῦ. ἡ. diligenter elaboratus, factus exercitatus.
Ἀσκήτρια. ας. ἡ. monialis, puella deo dicata. Bud. Com.
Ἀσκίδιον. ου. τό. utriculus.
Ἄσκιος. ὁ, ἡ. umbra carens, ἄσκιος.
Ἀσκίτης. ſpecies aquæ intercutis, in qua plus ſeſe humoris promit, ſpiritus autem minus. cui opponitur τυμπανίτης.
Ἄσκησις. εως. ἡ. exercitium, ἄσκησις.
Ἀσκληπιεῖον. τό. Aeſculapij templum.
Ἀσκλήπια, ſeu ἀσκληπιεῖα. feſta Aeſculapij.
Ἀσκληπιάδαι. οἱ. dicuntur οἱ τοῦ Ἀσκληπιοῦ ἀπόγονοι, ab Aeſculapio genus ducentes.
Ἀσκληπιὰς. ἡ. laurus, δάφνη.
Ἀσκληπιός. ὁ. Aeſculapius, medicus fuit clariſsimus, παρὰ τὸ τὰ ἀσκληρὰ τῶν νοσημάτων ἤπια ποιεῖν, ἢ παρὰ τὸ ἀσκεῖν ἠπίως τοὺς νοσοῦντας. De hoc Plini. Unde ἀσκληπιαδῶν παῖδες Græcis dicuntur medici.
Ἀσκληρὴς. æquilaterus, ἰσόπλευρος.
Ἀσκολιάζω. μ. άσω. π. ακα. ſalio ſuper utrem.
Ἄσκοπα. abſque ſcopo. aduerbialiter,

Lucian. Toxar. ἱκανῶς νῦν ἄσκοπα τετοξάκαμεν.
Ἀσκοπήρα. ας. ἡ. marſupium. ex ἀσκὸς, quod utrem, & πήρα, quod peram ſignificat, ſacculum dicunt. Hac dictione utitur & Suetonius in Nerone, Alterius collo & aſcopera deligata, ſimulque titulus, Ego quid potui? ſed tu culleum meruiſti.
Ἄσκοπος. ὁ, ἡ. inconſyderatus, inopinatus, inopinabilis.
Ἀσκορδίνωτος. ὁ, ἡ. inconcuſſus, non mouens membra. σκορδινᾶσθαι enim ſignificat pandiculari & membra extendere, ut qui à ſomno excitantur.
Ἀσκὸς. οῦ. ὁ. uter utris, urna.
Ἀσκουρῖτις. ἡ. catulus urſæ.
Ἀσκοφλαυρίζειν. οὐδενὶ καταπλήττεσθαι, inani metu terrere. Lege prouerb. Utre territas.
Ἀσκώλια. τὰ. feſta erant Athenis, quibus in medio theatri ſuper utres, id eſt ἀσκοὺς, inflatos obunctosque uno tantum ſaltabant pede, ut delabentes riſum excitarent, idque in honorem Bacchi. unde
Ἀσκωλιάζειν, καὶ (de
Ἀσκωλίζειν dicitur, ad quod alluſit Vergil. 2. Georg. Mollibus in pratis unctos ſalière per utres. Sic item dicuntur qui uni tantum innitentes pedi ſaltant, qui ludus puerorum eſt, etiam hac noſtra tempeſtate. Verum tunc non ἀπὸ τοῦ ἀσκοῦ inflectitur, sed ἀπὸ τοῦ σκέλους. Ponitur aliquando pro claudicare. Eiuſmodi autem ſaltatio
Ἀσκωλιασμὸς, οῦ. ὁ. uocatur.
Ἄσκωλον. τό. leue, politum.
Ἄσκωμα. ατος. τό. uter, pellis caprina, pellis qua muniuntur remi, qua parte ſcalmo incumbunt.
Ἆσμα. ατος. τό. canticum, cantilena.
Ἀσμάτιον. ου. τό. cantiuncula.
Ἀσματοκάμπται. qui multis uarijsque gene

ribus, & quaſi flexib. carminũ utũtur, ut ſũt στροφαὶ, ἀντίστροφοι, ἐπῳδοί.

Ἀσμενέστερον. gratius, acceptius.

Ἀσμενίζω. libenter accipio.

Ἄσμενος. ου. ὁ. libẽs, uolũtarius, gaudẽs. χαίρων ἡδέως ab ἥδω. Vnde ἥσμαι, & ἡσμένος, ſiue ἄσμενος, participiũ.

Ἀσμένως. libenter, promptè, citò.

Ἄσμηκτος. ου. ὁ. non purgatus.

Ἀσόλοικος. ου. ὁ. ἐπίχαρις, gratus, οὐ βάρβαρος. Vnde ἀσολοίκως, ἀφελῶς.

Ἀσόν. οῦ. Aegyptij uocant plantaginẽ minorem.

Ἀσπάζομαι. μ. άσομαι. καὶ

Ἀσπάζω. amo, ſaluto, amplector. Eraſ. annotat non ſignificare ſimpliciter ſalutare, ſed oſculo & complexu ſalutare, qđ olim ex more fiebat apud amicos. Accuſ. iung.

Ἀσπαίρω. μ. αρῶ. tremo, palpito, ut morientes faciunt.

Ἀσπάλαξ. κος. ὁ. talpa.

Ἀσπαλία. ας. ἡ. piſcatio.

Ἀσπαλιεύς. έος. ὁ. piſcator cũ arundine.

Ἀσπαλιευτής. οῦ. ὁ. piſcator, ὅτι ἄσπαλος ὁ ἰχθύς, ὁ τῇ ὁρμιᾷ χρώμενος.

Ἄσπαλος. ου. Athamanũ lingua piſcis.

Ἀσπαραγγίς. ὁ. ἀκανθᾶς.

Ἀσπαραγία. ας. ἡ. corrudago.

Ἀσπάραγος. ου. ὁ. aſparagus.

Ἀσπαίζω. tremo, σπαίζω, exanimor, palpito.

Ἄσπαρτος. ου. ὁ. ἡ. non ſeminatus.

Ἀσπάσιος. ου. ὁ. gratus, delectabilis.

Ἄσπασις. ιος. ἡ. ſorbeus.

Ἀσπασίως. gratè, libenter.

Ἄσπασμα. τος. τό. amplexus.

Ἀσπασμός. ου. ὁ. ſalutatio.

Ἀσπαστός. οῦ. ὁ. placidus, gratus, facilis expugnatu, mirandus, iucundus.

Ἀσπαστύς. ύος. ἡ. ſalutatio, amicitia.

Ἀσπαστῶς. libenter, φιλοφρόνως, ἡδέως.

Ἄσπειστος. ου. ὁ. irreconciliabilis, ἄσπονδος.

Ἄσπερμος. ου. ὁ. nullũ ſemen producẽs.

Ἀσπερχές. ſtudioſe, ſedulò, funditus, omnino. κατ᾽ ἐπίτασιν τοῦ α, σπέρχω δὲ τὸ σπεύδω.

Ἄσπετος. ὁ, ἡ. multus, immẽſus, inenarrabilis.

Ἀσπιδαποβλής. ῆτος. ὁ. abiector haſtæ. ſic appellatur apud Ariſtophanem Demoſthenes.

Ἀσπιδεῖα. cõcauitates (πτυχαὶ) ſcutorũ. item partem quæ ad puppim uergit.

Ἀσπιδεύς. ſcutoſus, obarmatus ſcutis.

Ἀσπιδίσκη. curuatura quædã in curru.

Ἀσπίδιον. ου. τό. καὶ

Ἀσπιδισκίον. ου. τό. breue ſcutum. Legitur & οἱ ἀσπιδίσκοι in maſcul. plural. pro breuibus ſcutis, & in ſcuti formam orbicularibus ornamentis, capitibuſq; laterum in cithara.

Ἀσπιδιώτης. ου. ὁ. ſcutatus, bellator.

Ἀσπιδόν. ſcutatim, protectim.

Ἀσπιδοφόρος. ου. ὁ. ſcutifer.

Ἀσπίζω. μ. ισω. π. ικα. defendo. propriè eſt clypeo ſe defendere. Accuſatiuo iung.

Ἄσπιλος. ου. ὁ, ἡ. immaculatus.

Ἀσπιλωτός. οῦ. ὁ. idem.

Ἀσπίς. ιδος. ἡ. parma, ſcutum propriè rotundũ. Item ſerpentis ſpecies. Etiã ἀσπίδες campi forma orbiculari, aut ubi aſpides plurimæ uiſũtur.

Ἀσπιστήρ. ῆρος. ὁ. protectio.

Ἀσπιστῆρες. ſcutati.

Ἀσπιστής. bellator.

Ἄσπλαγχνος. timidus, abiectus.

Ἄσπληνα. τὰ. odora.

Ἄσπληνον. ου. τό. medicamentum ad curanda lienis uitia.

Ἀσπονδεί. ſine fœdere aut libatione.

Ἀσπονδέω. non ſeruo pacem, reſcindo fœdera, fœdera non ineo.

Ἄσπονδος. ου. ὁ, ἡ. inſidus, ſine fide, im-

memor fœderis, fœdifragus. Ἄσπονδος πόλεμος, bellũ perpetuum, atrox & irreconciliabile, quaſi dicas incõfœderabile. Eraſm. Chil. Ἄσπονδοι ἐχθροί, inimici qui in cõcordiam redigi non poſſunt.

Ἄσπορον. τὸ. ſterile, ἄγονον.

Ἄσπορος. ὁ, ἡ. inſeminabilis, ſine ſemine

Ἀσπούδαστος. ου. ὁ. negligẽs, nõ ſtudioſus.

Ἀσπουδὶ. ſine cura, neglectim.

Ἄσσα, cum ſpiritu tenui, quædam, τινὰ, neutri gener. plural. num.

Ἅσσα, cum ſpiritu denſo, ἅτινα, ὅσα. ab articulo ὅς, καὶ ἀπὸ τοῦ σὰ, quod ſignificat Megarenſium lingua, τινά.

Ἀσσάριον. ου. τὸ. as.

Ἄσσον. cito, propè.

Ἀσσυρία. ας. ἡ. Aſſyria regio.

Ἀσσώδης. εος. ὁ, ἡ. læſus, faſtidioſus.

Ἀσταθὴς. inconſtans, ἀβέβαιος.

Ἀστάθμητος. immunitatem habens, ἀφορολόγητος. Bud. Com. & Annot. poſt.

Ἀστάθμητος. ου. ὁ, ἡ. inæqualis, uago, erro, inſtabilis, temerarius. Bud. ibidem.

Ἀσταυνᾶν. ægre ferre, errare.

Ἀστακοί. οἱ. gemmati, multis lacrymis oppleti, quaſi non ſtillantes, ſed affatim fluentes.

Ἀστακτί. aduerb. guttatim.

Ἄστακτον. nõ diſtillãs, ſed copioſe fluẽs.

Ἀστάλακτος. ου. ὁ, ἡ. domicilio carens.

Ἀστάνη. polypus narium.

Ἀσταλὴς. non ueſtitus.

Ἀστάνδαι. οἱ. apud Perſas dicebãtur tabellarij quidam, qui certis interuallis itinerum permutabantur, οἱ ἐκ διαδοχῆς γραμματοφόροι, ἡμεροδρόμοι. Vide in ἀγγαρεύω.

Ἀστάρτη. ης. ἡ. Aſtarte Syriorũ numen.

Ἀστασία. ας. ἡ. inconſtantia.

Ἀστασίαστος. ου. ὁ, ἡ. ſeditione carens.

Ἀστατέω. μ. ήσω. π. ηκα. inſtabilis ſum.

Ἄστατος. ου. ὁ, ἡ. inſtabilis, impacatus, turbulentus, uagus.

Ἀσταφίς. ίδος. ἡ. Atticè pro σταφίς. uua paſſa.

Ἄσταχυς. υος. ὁ. ſpica. α hic abundat.

Ἀστεγής. tectus, πολυστεγής.

Ἄστεγνος. ου. ὁ. intolerabilis. (στέγω.

Ἄστεγος. intectus, intolerabilis, μὴ ἔχων

Ἀστείζομαι. urbanus ſum.

Ἀστείζω. μ. ίσω. π. ικα. iocor, καγχάζω, κομψεύω.

Ἀστειολογία. ας. facetiæ.

Ἀστειορρημονέω. ciuiliter loquor, facetus ſum.

Ἀστεῖος. ου. ὁ, ἡ. urbanus, elegans, ciuilis.

Ἀστειότης. urbanitas.

Ἄστιβος. inuius.

Ἀστεισμός. οῦ. ὁ. urbanitas, ciuilitas.

Ἄστεκτος. intolerabilis.

Ἀστέλεφος. coriũ, quo cithara integitur.

Ἀστέλεχος. anus, ſedes.

Ἀστεμφής. έος. ὁ, ἡ. immotus, ſtrictus, interritus. ab α priu. & στέμφειν, quod eſt συνεχῶς κινεῖν.

Ἀστενακτί. ſecurè, ſine gemitu. Ariſtophan. οὐ δ' ἀστενακτὶ περδόμενος.

Ἀστεργής. έος. ὁ, ἡ. implacidus.

Ἀστερίας. ὁ. ſtellaris auis, ex ardeolarũ genere, cognomento ὄκνος. Item & piſcis.

Ἀστερίσκος. ου. ὁ. aſteriſcus, ſtellula.

Ἀστερόεις. όεντος. ὁ. ſtellatus, ſplẽdidus.

Ἀστερόεν. όεντος. τὸ. ſtellatum, uarium.

Ἀστερόεσσα. ης. ἡ. ſtellata.

Ἀστεροπαῖος. apud Homer. ἀντὶ τοῦ ἀμφιδέξιος.

Ἀστεροπὴ. fulgur, ἀστραπή. ἀναστρέφειν τὲ ποιεῖν τοὺς ὦπας.

Ἀστεροποιητὴς. οῦ. ὁ. fulminator, ἤγουν ὁ Ζεὺς

Ἀστερωπὸς. οῦ. ὁ. uarius, maculoſus. unde

Ἀστέρωπον. τὸ. monile.

Ἀστέφανος. ου. ὁ. incoronatus.

Ἄστηνος. impotens, calamitoſus. & uerbum ἀστηνέω, ἀδυνατῶ.

Ἀστὴρ. έρος. ὁ. ſtella, & aquatile in ſtellæ formã. Et ἀστὴρ Atticè, inguinalis herba.

Ἄστηρ. Aſter, urbis nomen.
Ἀστήρικτος. ου. ὁ non firmus.
Ἀστιβὴς. έος. ὁ, ἡ. κοὶ
Ἄστιβος. ου. ὁ, ἡ. inuius, inſulcatus.
Ἀστικὸς. οῦ. ὁ. qui inciuitate uerſatur.
Ἀστικτον χωρίον dicebatur ager creditoribus non obnoxius, τὸ ἐλεύθερον. nam qui obnoxij erant lapidibus ſignabantur, uel columna. cui opponitur στικτὸν χωρίον uel ἐπίβολον.
Ἀστιοχος. uas rotũdum, quod ſulphure, pice & ſtuppa oppletum eiaculabatur, ut obuia combureret.
Ἀστιφέλικτος. ου. ὁ. inconcuſſus.
Ἀστοιχειότατος. carens elementis & principijs.
Ἄστολος. ου. ὁ, ἡ. mala ueſtis, ueſte carens.
Ἄστομος. ου. ὁ. liber in loquendo, mollis, ora lædens, σκληρόστομος, ut ἄστομοι ἵπποι.
Ἀστονόμος. ου. ὁ. ædilis.
Ἀστόξενος. ου. ὁ. ἰδιόξενος, qui priuatim & per ſe ius hoſpitalitatis ſubit, aut qui peregrinus cum ſit, eodem in honore eſt quo ciues ipſi. Dionyſius tradit ἀστοξένους dici qui ex maioribus quidam oriundi ciuibus, peregrini habentur nihilominus, cuiuſmodi in Lydia Agamemnon.
Ἄστοργος. ου. ὁ. affectione amoris carens.
Ἀστὸς. οῦ. ὁ. ciuis.
Ἀστοχέω. μ. ήσω. ω. ηκα. erro.
Ἄστοχος. ου. ὁ. ſagitandi imperitus.
Ἀστραβαλίζειν. æquare, corrigere.
Ἀστραβὲς. inſutile, ſecurum, firmum.
Ἀστραβηλάτης. ου. ὁ. auriga, agaſo, mulio.
Ἀστράβη. ης. ἡ. aſinum interpretantur aut mulam: iumentum quo homines uehuntur, doſſuarius mulus, emula clitellaria. Eſt item lignum in ephippijs, quod manu continent ſedentes, clitellæ, ſella equeſtris præalta, ita ut lumbos tegat. Bud. Com.

Ἀστραβὴς. έος. ὁ, ἡ. indeflexus, non conuerſus, erectus, non facile deprauabilis & contortilis Bud. ibidem.
Ἀστραγαλίζω. talis ſeu teſſeris ludo. Plin. de Polycleto loquens, Fecit & talis nudos ludentes, qui uocantur ἀστραγαλίζοντες. lib. 34. cap. 8.
Ἀστραγάλισις. ιος. ἡ. ludus talorum.
Ἀστράγαλος. ἡ. talus, teſſerarum ludus. Item calcaneum, coniunctura pedis. Homer. ſeptem uertebras ſpinæ quibus collum incumbit, ἀστραγάλους appellat. Vocantur item eo nomine partes quædam in columnarum ſpinis. Romani pinum trinnam, aut ficum terræ, aut glandulam dicunt.
Ἀστρατηγικός. ignarus ducendi exercitus.
Ἀστραῖος. aſtrorum ueterum pater, teſte Arato.
Ἀστραπτοειδής. enodes.
Ἀστραπαῖος ἄνεμος. uentus uehemens, qui fulgetras excitat.
Ἀστραπή. ῆς. ἡ. coruſcatio, fulgetra.
Ἀστράπτω. μ. ψω. ω. αφα. fulguro, coruſco, fulguris inſtar reluceo.
Ἀστρατεία. ἡ. pax, quando ceſſatur à militia. ἀστρατεία Minerua uocabatur, cuius templum erat in Laconia.
Ἀστράτευτος. ου. ὁ. immunis à militia.
Ἀστρατηγησία. ας. ἡ. ductandi exercitum imperitia.
Ἀστρατήγητος. ου. ὁ, ἡ. duce carens.
Ἀστραφὴς. durus immobilis.
Ἄστρεπτος. idem. ἄπιστος, ὀρθὸς.
Ἀστρηνὴς. acutus, ſiniſter.
Ἄστρια. τὰ. κοὶ
Ἀστρία. κοὶ
Ἄστριχοι. apud poëtas, tali, ἀστράγαλοι.
Ἀστρίζειν. talis ludere.
Ἀστροβλῆτες. ſyderati, id eſt cum areſcẽte corpore partes marcidæ ſunt, & ſine

ſine ſenſu, peſtifero ſydere percuſſi. Vocantur eo quoq; nomine arbores, cum per æſtatem areſcentes ui ſolis altius terra, ideoq; deficiente humore quo nutriũtur, languent, & ſummos cauliculos amittunt. Legunt alij ἀστρόβλητος & ἀστροβόλητος.ου.ὁ. pro eodem. Bud. in Annot.

Ἀστροβόας. uelox, uertibilis.

Ἀστροβολία.ας.ἡ. ſideris percuſſio, ſideratio.

Ἀστροβολισμὸς.οῦ.ὁ. ſyderatio quæ σφακελισμὸς dicitur, arborum morbus afflatarum ſydere, ſed per ſimilitudinẽ ad homines tranſlatus areſcente corpore.

Ἀστροθύτης.ου.ὁ. aſtrorum cultor.

Ἀστρόκυων. canicula ſtella quam Aegyptij σοτῆχιν uocant.

Ἀστρολογέω. aſtris naſcendis ſtudeo.

Ἀστρολογία. γενεθλιολογία.

Ἄστρον.ου.τὸ. aſtrum, σύστημα τῶν ἀστέρων, congregatio ſtellarum, ſignum ſtellis coactum, quod genus eſt cynoſura, leo, uirgo, &c. Latini ſydus appellant.

Ἀστρονομεῖν. aſtris intentũ eſſe, de aſtris loqui.

Ἀστρονομία.ας.ἡ. aſtronomia.

Ἀστρονόμος.ου.ὁ. aſtronomus.

Ἀστροπολεῖν. ſyderibus intentum eſſe.

Ἀστροφαής. lucidus, λαμπρὸς, λευκός.

Ἀστροφόρος.ου.ὁ. ſtellifer.

Ἄστυ.εος.τὸ. urbs. unde Latini aſtutum dici uolunt.

Ἀστυάναξ. filius Hectoris, & piſcis quidam.

Ἀστυβοώτης.ου.ὁ. in urbe clamans.

Ἀστυγείτων.ονος.ὁ,ἡ. urbi uicinus.

Ἀστυγειτονικὸς.οῦ.ὁ. finitimus urbi.

Ἀστικός.ου. urbanus.

Ἀστολάζειν. eiulare.

Ἀστυΐς. lactucæ genus, quam Athenæus à Pythagora εὐνοῦχον uocatam ſcribit, quod ineptos faciat πρὸς τὰ ἀφροδίσια.

Ἀστυλὸν. aſpera & detrita ueſtis.

Ἀστυνόμοι. ædiles, qui urbi leges præſcribebant, ὁ διοικῶν κατὰ τὸ ἄστυ. quaſi urbis leges, cuiuſmodi decem fuiſſe Athenis traduntur, quinq; in Piræo & totidem in urbe.

Ἀστυνομία uocatur quaſi quædam urbicalex, quæ de rebus ſtatuit, sub quo genere uariæ ſunt ſpecies, ut τειχοποιία, ὑδρωοφυλακία, λιμενοφυλακία, λιμεναρχία. &c. Bud. in Annot. poſt.

Ἀστυξένοι. qui in urbe proprias ædes nõ poſſident.

Ἀστυφέλικτον. inconcuſſum, inacceſſum.

Ἀσυγγνώμων. immitis, immiſericors, iracundus.

Ἀσύγγνωστος.ου.ὁ,ἡ. ſine uenia, indignus uenia.

Ἀσύγκλειστος.ου.ὁ. incluſibilis.

Ἀσύγκλωστον.ου. quod connecti nequit, malè cohærens.

Ἀσυγκόμιστος.ου.ὁ,ἡ. fructus non repoſitus.

Ἀσύγκριτος.ὁ,ἡ. incomparabilis, diſſimilis, iniudicatus.

Ἀσυγκρότητος.ου.ὁ. inconcuſſus, negligens, piger.

Ἀσυγκροτήτως. negligenter.

Ἀσύγχυτον.τὸ. inconfuſum, non mixtum.

Ἀσυκοφάντητος.ου.ὁ. ſine calumnia, innocens, cui negotium faceſſi non poteſt.

Ἀσυλεί. aduerb. tutò, unde quis auferri nequeat, neque liceat.

Ἀσυλληψία.ας.ἡ. conceptus priuatio.

Ἀσυλία.ας.ἡ. defenſaculũ, aſylum, ius libertatis & ueniæ, quod quis apud aras conſequitur, quã immunitatem

ecclesiæ uulgò uocant. Bud. in An.

Ἀσυλλόγιστος. ου. ὁ. præter rationem fa= ctus. (λαβεῖς.

Ἄσυλον. ου. τὸ. aſylum, ἱερὸν, τίμιον, ἀβ=

Ἄσυλος ἀνδριάς. ſtatua ad quam confu= gientibus ius erat aſyliæ, cuiuſmodi ſtatuam Tyberij fuiſſe ſcribit Philo= ſtra. Dicũtur item ἄσυλοι homines à uiolentia tuti, ut ſunt ſacroſancti, quos attingere ſine periculo non li= cet, nec prehendere, quales tribuni plebis erant apud Romanos, & cadu ceatores. Bud. in Annot.

Ἀσύμβατος. ου. ὁ, ἡ. nolens paciſci, ina= mabilis, hoſtilis.

Ἀσύμβλητος. non conferendus, non æ= quus, impar, ἀσύγκριτος. Ariſtot. πρῶ= τον μὲν οὖν σκεπτέον ἆ σύμβλητοι αἱ μο= νάδες, ἢ ἀσύμβλητοι. Bud. Com.

Ἀσύμβολος. ου. ὁ. immunis, qui ſine colla= tione acceſsit ad comeſſationem.

Ἀσύμμετρα. τὰ. commenſa, expertia.

Ἀσύμμετρος. ου. ὁ. immoderatus, ſine modo.

Ἀσύμμετροι. οἱ. lineæ quæ diſcrepant uel potentia uel menſura.

Ἀσυμπαθής. έος. ὁ, ἡ. ſceleratus, nulla mi ſeratione motus.

Ἀσυμπλήρωτος. ου. ὁ, ἡ. non expletus.

Ἀσυμπήρατα. τὰ. male ſolideſcentia.

Ἀσυμφανής. obſcurus.

Ἀσύμφορα. τὰ. inutilia.

Ἀσύμφορος. ου. ὁ, ἡ. inutilis.

Ἀσύμφυλος. ου. ὁ, ἡ. incongruus natura.

Ἀσυμφωνία. ας. ἡ. inconſonantia.

Ἀσύμφωνος. ου. ὁ, ἡ. diſcors.

Ἀσυνάλλακτος. ου. ὁ, ἡ. inconciliabilis, ho mo moroſus uel improbus, cum quo cõtrahi uel commercium haberi nõ poteſt, & cui nihil eſt cõmercij cum uita ciuili, quales decet eſſe τοὺς μο= νάχους. Baſil. Ἄβιον, ἀκτήμονα, ἀπράγ= μονα, ἀσυνάλλακτον εἶναι δεῖ. Bud. Com.

Ἀσυνακτος. idem, uel quod congregari non poteſt.

Ἀσύναπτα. τὰ. diſiuncta.

Ἀσύναπτος. ὁ, ἡ. qui coniungi nõ poteſt, non cohærens.

Ἀσυνάρτητος. incõgruus, ἀσυνάρμοστος.

Ἀσυνδετος. ου. ὁ, ἡ. diſiunctus.

Ἀσυνήθης. ου. ὁ. incognitus.

Ἀσυνδίαστος. ου. ὁ, ἡ. ſine coniuge uitam cœlibem ducens, ἀσύζευκτος.

Ἀσυνδύαστος. ὁ, ἡ. ſimplex, non coniun= ctus.

Ἀσυνεσία. ſtultitia, dementia, inconſy= derantia. Plin. in hoc ſignificatu uti= tur ſocordia.

Ἀσυνεσις. εως. ἡ. ſtultitia.

Ἀσύνετος. ου. ὁ, ἡ. ſtultus, intelligentiæ expers.

Ἀσυνετῶ. deſipio, μωραίνω.

Ἀσυνήθεια. ας. ἡ. deſuetudo.

Ἀσυνήθης. εος. ὁ, ἡ. deſuetus.

Ἀσυνθεσία. tranſgreſsio fœderum.

Ἀσυνθετέω. ῶ. ήσω. κα. ηκα. reprobo. Act. accuſ.

Ἀσύνθετον. ου. τὸ. ſolutum. τὸ μὴ ἐκ μερῶν τὴν συμπλήρωσιν τῆς οὐσίας καθ' ἑαυτὸ ἔχον. Demoſth. in ſuperlatiuo di= xit, ἀσυνθετώτατον ὄχλον, ἀπιστότατον, καὶ ἀβεβαιότατον, ἢ ἀντὶ τοῦ ὃν μάλιστα ἂν δυνατό τις συνεσχέσθαι τί ποτε φρονεῖ.

Ἀσύνθετος. ου. ὁ, ἡ. incompoſitus, mori= bus inurbanis.

Ἀσύντακτος. ου ὁ. immunis à muneribus à Syneſ. dicitur, & in nullum ordi= nem deſcriptus, uel in nullã claſſem contributus. Significat etiam inor dinatum, incompoſitum, quia συντα κτὸς eſt compoſitus, inſtructus. Xenoph. ἂν δ' ἄρ ἀσύντακτα ᾖ, ἀνάγκη ταῦτα ἀεὶ πράγματα παρέχειν, ἕως ἂν χώραν λάβῃ. Bud. Com.

Ἀσυντελής. έος. ὁ, ἡ. inutilis.

Ἀσυρής. ſceleſtus, temerarius.

Ἀσύστατος. ου. ἀδιάθετος, parum ſibi conſtans, inconſiſtens. Refertur etiam τὸ ἀσύστατον inter uitia orationis, ſimile ei quod appellant ψευδόδοξον. Fit autem quoties eiuſmodi res proponitur, ut ne poſsit quidem eſſe qđ fingitur. Eraſ.

Ἀσύφηλος. ου. ὁ. ſtolidus, nullius frugis, Lucian. de hiſt. conſcrib.

Ἀσφάδαστος. ου. ὁ. ἀσπάραστος, qui ſit ſine contractione. Sophoc. ξὺν ἀσφαδάστῳ καὶ ταχεῖ πηδήματι.

Ἀσφάλτος. ου. ὁ. manens, quietus.

Ἀσφαλτιστον. non picatum, οὐ μελανθὲν ἀσφάλτῳ.

Ἀσφάλεια. ας. ἡ. σωτηρία, ἡ ἔγγραφος βεβαίωσις. tutela, munitio, certitudo, ſecuritas. Idem quod Liuio & Saluſtio fides publica. Vulgò ſaluus conductus. Ἀσφάλειαν διδόναι, cauere alicui, hoc eſt ſatiſdato ꝑmittere, dare idoneos ſponſores. itē plebiſcito poteſtatē facere impunitate promiſſa, id quod ἄδειαν ψηφίσασθαι dixit Andog. Bud. in Annot. & Com.

Ἀσφαλής. έος. ὁ, ἡ. firmus, cautus, ἑδραῖος.

Ἀσφαλίζομαι. καὶ

Ἀσφαλίζω. μ. ίσω. π. κα. utroq́ .n. modo dicitur, pro munio, protego, ſtabilio: & ἠσφαλισμένας θύρας dicunt peſſulo firmatas fores. Voce autē paſsiua ferè utuntur, cum propulſare arcereq́ ſignificat. Polyb. Εἶχε δὲ θυρεὸς σιδηροῦν σιάλωμα, δι' οὗ τὰς καταφορὰς τῶν μαχαιρῶν ἀσφαλίζεται, Quo impetus alliſorum enſium arcet & innocuus præbet, hoc eſt ἀποστέγει. In Pand. ἀξιοπίστως ἀσφαλίζεσθαι ſignificat idoneis ſponſoribus cauere, quod de ſtipulante melius dicitur, ut Latinè cauere ſibi ſtipulantem dicimus aut ementem. Bud. ibidem.

Ἀσφάλιος ποσειδῶν. firmus Neptunus.

Ἀσφάλισμα. eſt quod latinè pignus dicitur metaphoricè. Curtius, Omiſsis ſponſionum fideiq́ pignoribus, uenire eos iuſsit.

Ἄσφαλτος. ου. ἡ. bitumen.

Ἀσφαλτῖτις. Aſphaltitis, lacus ubi naſcitur bitumen.

Ἀσφάλτωσις. εως. ἡ. bituminatio.

Ἀσφαλῶς. tutò, ſine periculo.

Ἀσφάραγον, pro ἀσπάραγος ponunt, de quo Suid.

Ἀσφάραγος. ου. guttur, faux, λαιμός. παρὰ τὸ ἀσπαίρειν, τούτῳ γὰρ ἐν τῷ λέγειν ὁ λάρυγξ. ἢ παρὰ τὸ σφαραγεῖν, ὅ ἐστιν ἠχεῖν, δι' αὐτοῦ γὰρ ἡ φωνὴ φέρεται.

Ἀσφαραγωνία. aſparago.

Ἄσφηλος. ου. ὁ. imbecillis, immobilis. σφηλὸν γὰρ τὸ ἰσχυρόν.

Ἄσφικτος. ου. ὁ, ἡ. non ſtringibilis, ſolubilis.

Ἀσφισβαίνη. aſpisbæne, uenenata beſtiola.

Ἀσφοδελός. οῦ. herboſus, hortus, pratū, ubi aſphodeli proueniunt.

Ἀσφόδελος. ου. ferula, alio nomine haſtula, & albucum. Vnde hoc Heſiodi, οὐδ' ὅσον ἐν μαλάχῃ τε καὶ ἀσφοδέλῳ μέγ' ὄνειαρ. Germanice, goldvuurtzel.

Ἀσφράγιστος. non ſignatus.

Ἀσφυκτεῖν. non habere pulſum uenarū, elangueſcere pulſum.

Ἄσφυκτος. ου. ὁ. minimè aſtringens.

Ἀσφυσγιτός, lutoſus agger, quales in fluuijs coaggerātur. ὁ ἰλυώδης συρφετός.

Ἀσχάλλω. μ. λῶ. triſtor, ægrefero, iraſcor. Poëtice ἀσχαλάω, uel ἀσχαλέω, quaſi τὸ ἄχους ἅλις ἔχω.

Ἄσχετος. ου. ὁ, ἡ. intolerabilis, indetentus.

Ἀσχημάτιστος. ου. ὁ. figura uacuus.

Ἀσχήμαστον. τό. male figuratum.

Ἀσχημονέω. μ. ήσω. π. κα. turpiter ac præter decorem ago, indecorè me gero.

Ἄσχημος. ου. ὁ, ἡ. turpis.

Ἀσχημοσύνη. ης. ἡ. inuerecūdia, dedecus.

Ἀσχήμων.ονος. ὁ,ἡ. inuerecundus, indecorè quippiã agens, turpis, indecẽs.
Ἀσχωλιῶ. deorno.
Ἀσθοφοροῦμεν. onera ferimus.
Ἀσχιζῆ.τὰ. inſiſſa pedis.
Ἄσχιστος.ου.ὁ. indiuiſus, inſiſſus.
Ἀσχολία.ας.ἡ. negotium, ſtudium, occupatio. Ammon. diſtinguit ab ἀκηδεία.
Ἀσχολέω.μ.ήσω.π.ηκα. exerceo, in occupatione ſum.
Ἄσχολος.ου.ὁ,ἡ. negotioſus, ſolicitus.
Ἀσχολοῦμαι. occupor, non ſum ocioſus.
Ἄσχυ.τό. ſuccus eſt ponticæ arboris.
Ἀσώδης. ex repletione cibũ faſtidiens.
Ἀσωπὸς. οῦ. ὁ. fluuius Thebarum in Bœotia.
Ἀσώματος.ου.ὁ, ἡ. incorporeus.
Ἀσώμενος. triſtatus, λυπούμενος.
Ἀσωτεύομαι.μ. σομαι.π. σμαι. luxu diffluo, ſumptum à populo Aſotorum, quòd eſſent luxu perditi perpetuóque in comeſſationibus uerſarentur. Meminit Cic. lib. 3. de finib. Nolim enim mihi fingere (inquit) Aſotos, ut ſoletis, qui in menſam uomant, & de conuiuijs auferantur, crudíque poſtridie ſe rurſus ingurgitent. Bud. Com.
Ἀσωτία.ας.ἡ. luxuria, laſciuia, prodigalitas, intẽperantia, comeſſatio. Gell. luxum & popinationem interpretatur. Bud. in Annot.
Ἄσωτος.ου.ὁ.ἡ. prodigus, inſatiabilis, luxurioſus, inſolens, decoctor, homo nihili nulliuſque frugis, & gulæ luxúque deditus.
Ἀσώτως. turpiter, immodicè, prodigaliter.

Α Τ.

Ἀταής. inexercitatus, ἀγύμναστος.
Ἀτάω. miror, ſtupeo, θαυμάζω, ἐκπλήττομαι.
Ἀτακτεῖν eſt ordines non ſeruare, in manipulo, aut decuria, aut turma ſe nõ continere, uel militiam detrectare, quo modo Demoſth. utitur, hoc eſt in ordinem ſe redigere, è claſſe ſua ſe ſubducere. Significat etiam inhoneſte & petulanter ſe habere, flagitioſe uiuere. Plutarch. in Apoph. οὐκ ἔτι ἦν ἐντυχεῖν ἀτακτοῦντι θεμιστοκλεῖ. Bud. Com.
Ἀτάκτημα.ατος.τό. inordinatio, ἀταξία.
Ἀτακτιδακρύει. affatim lacrymatur.
Ἄτακτος.ὁ. incõpoſitæ uitæ. Bud. Com.
Ἀτάκτως. incompoſitè, inordinatè.
Ἀταλαίπωρος.ου.ὁ,ἡ. beatus, felix, ærumna carens. Ἀταλαιπώρῳ ψυχῇ, æquiſſimo animo, Gaza ex Cic.
Ἀταλαιπώρως. facilè, feliciter, citra laborẽ.
Ἀτάλαντος.ου.ὁ, ἡ. æquiualens, æqualis.
Ἀτάλλω.μ. λῶ. augeo, adoleſco, nutrio cum cura. καὶ ἀτιτάλλω.
Ἀτάλματα. ſaltus, pueriles ludi.
Ἀταλὸς.ου.ὁ. tener, puerilis.
Ἀταλόφρων.ονος.ὁ,ἡ. impotens, tener.
Ἀταλόψυχος.ου.ὁ,ἡ. puſillanimis.
Ἀταμίευτος. ου.ὁ,ἡ. incautus, inconſyderatus, nihil reponens.
Ἀταξία talis eſt, qualem deſcribit Ouidius in principio quinti Faſt. quã in ἀταξίαν uertit maieſtatis exortus.
Ἀτάομαι.μ.ήσομαι.π.ημαι. patior detrimentum.
Ἀταπείνωτος.ου.ὁ,ἡ. non directus corde.
Ἀτάρ. ſed, ſiquando, propterea, cæterũ.
Ἀτὰρ οὖν. δὲ τοῦτο οὖν, quamobrem, uerum, heus tu.
Ἀταραξία. ας. ἡ. conſtantia, tranquillitas, imperturbatio.
Ἀτάραχος.ου.ὁ,ἡ. quietus.
Ἀταρβίζομαι. timeo, ἀταρβὴς φαίνομαι.
Ἀτάρβιτα. intrepidè.
Ἀτάρβητος.ου. καὶ
Ἀτάρβιστος.ου.ὁ,ἡ. καὶ
Ἀτάρμυκτος. intrepidus, ſecurus, ἄτρεμής.
Ἄταρτον. ου. τό. ferramentum in medio rotæ.

Ἀταρπιτός. οῦ. ἡ. καὶ

Ἀταρπός. ἡ. ἡ. uia, ἡ εὐθεῖα ὁδός.

Ἀταρτηρός. οῦ. ὁ, ἡ. conuiciatorius, grauis. ἀντὶ τοῦ ἀτηρὸς.

Ἀτασθαλία. ας. ἡ. ſupbia, cōtumacia, ſtoliditas, proteruitas, peccatū, inſcitia.

Ἀτάσθαλος. ου. ὁ. proteruus, ſtolidus, iniuſtus, impius.

Ἀτασθάλλω. μ. αλῶ. π. κα. ineptè ago. Neutrum abſol.

Ἄταυροι. boues quædam uocabantur in Epyro uenere intactæ, ut incrementum ampliter acciperent.

Ἀταύρωτος. ου. ὁ, ἡ. expers coniugij, uirgo quaſi tauri expers. Eſt autem ταῦρος non ſolum animal, ſed interdū etiam membrum uirile. Ariſtoph. Lyſiſtr. οἴκοι δὲ ἀταυρώτη διάξω τὸν βίον.

Ἄταφος. ου. ὁ, ἡ. inſepultus.

Ἀτάω. noceo.

Ἅτε. tanquam, utpote, nimirum, nempe ſiquidem, quanquam, quando.

Ἄτεγκτος. ου. ὁ. durus, rigidus, qui liquefieri nequit, ſtupidus, intractabilis, ὁ μὴ τεγγόμενος καὶ μαλαττόμενος.

Ἄτε δή. poſtquàm.

Ἀτειρής. έος. ὁ, ἡ. indomitus, magnus.

Ἀτείχιστος. ου. ὁ, ἡ. non cinctus muro.

Ἀτέκμαρτος. ου. ὁ, ἡ. inconiecturabilis, ignoratus.

Ἀτέκμαρτα. τὰ. quæ nullis notis deprehendi poſſunt.

Ἀτεκνία. ας. ἡ. ſterilitas, de mulieribus ſolum.

Ἄτεκνος. ου. ὁ. ἡ. orbus, filijs carēs, ſterilis.

Ἄτεκτος. ου. ὁ, ἡ. durus, inflexibilis, immobilis.

Ἀτέλεια. ας. ἡ. immunitas.

Ἀτελές. defectus, ſubſtantiuè.

Ἀτελέωτον. καὶ

Ἀτέλεστον. τὸ ἀδύνατον τελεσθῆναι, quod perfici nequit.

Ἀτέλεστος. ου. ὁ, ἡ. non initiatus, non afflatus numine.

Ἀτελεύτητος. ου. ὁ, ἡ. imperfectus, ſine carens, ἀτελής.

Ἀτέλη apud Demoſth. de bonis dicitur quæ in cenſum non ueniunt, bona immunia.

Ἀτελής. έος. ὁ, ἡ. imperfectus, nondum perfectus & abſolutus, immunis.

Ἀτέλλω. μ. τελῶ. π. κα. lætor, augeo.

Ἀτελώνητος. ου. ὁ. improfeſſus. Vnde ἀτελώνητοι merces dicebantur improfeſſæ, quarum nomine negotiatores uectigal nō penderēt. Bud. in Anno.

Ἀτέμβιος. miſer, querulus.

Ἀτέμβω. μ. ψω. π. φα. priuo, afficio dolore, ὡς ἄτλω ἐμβαίνω. Actiu. accuſ.

Ἀτενές. attentè, immotis oculis. ὡς τὸ ἀτενὴς, idem. Vnde ἀτενὲς ὁρᾶν, fixius intendere oculos, fixis oculis intueri.

Ἀτενής. έος. ὁ, ἡ. fixus, attentus, rigidus, auſterus. Huic opponitur σκαρδαμυκτός.

Ἀτενίζω. μ. ίσω. π. ικα. intendo, fixis oculis intueor. Actiu. datiuo iung.

Ἀτενισμός. οῦ. ὁ. intuitus continuus.

Ἄτερ. ſine, ſeorſum. cum genitiuo.

Ἀτέραμνος. ου. ὁ. durus, infrangibilis, inſuperabilis, incoctilis. Ἀτέραμνον ὕδωρ, cruda aqua.

Ἀτεράμων. ονος. ὁ, ἡ. incoctilis, propriè leguminum eſt. Ἀτεράμων ἀνὴρ, inexorabilis & durus, ferreus, immitis, indomitus. Ariſtoph. Veſp. μήδ' ἀτενὴς ἄγαν τ' ἀτεράμων τ' ἀνήρ.

Ἀτεργάτις. deæ cuiuſdam nomen. Cæl. lib. 12. ca. 37.

Ἀτερηδόνιστος. ου. ὁ, ἡ. à teredinibus & tineis non roſus.

Ἀτερμάνιστον. infirmum, imperfectum, abſque fundamento.

Ἀτέρμων. ἄριστος.

Ἀτεροῖον. ſeorſim, τὸ ἑτέρωθεν.

Ἄτερος, Atticè pro ἕτερος. Vnde θάτερος, θατέρου, θάτερον. Bud. Com.

Ἀτερπής. ἐος. ὁ, ἡ. iniucundus.
Ἄτερπνος. inſomnis, quaſi ἀτέρυπνος.
Ἀτετόν. album, contemptum.
Ἄτερπος. iniucundus.
Ἀτευχής. ἐος. ὁ, ἡ. inermis.
Ἀτεχνία. ας. ἡ. ruditas, imperitia, nulla ars, interprete Quintil.
Ἄτεχνον. ου. τό. quod eſt ſine arte.
Ἀτεχνῶς. uerè, ſedulò, ſine fraude & fuco, reuera, ἄνευ τῆς τέχνης, ſine dolo, dubio procul, atque adeò manifeſtè, palàm. Item ualidè, ſtrenuè.
Ἀτέω. μ. ήσω. π. ηκα. negligo. Actiu. accuſatiuo iung.
Ἄτη. ης. ἡ. nocumentum, detrimentum, noxa, calamitas. Item dea quæ noxas ac turbas ſolet immittere rebus mortalium. ab ἄω id eſt βλάπτω, quod ἄσω facit in futuro, unde ἄτη pro ἄση, mutato σ in τ. uel à τῶ, id eſt λαμβάνω, καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α. ἄτη, ἣν οὐδεὶς θέλει λαβεῖν. Vide prou. Ira omnium tardiſs. ſeneſcit, & Bud. de aſſe.
Ἀτηκέστερον. ου. τό. ſeuerius.
Ἄτηκτος. ὁ. illiquefactibilis.
Ἀτημελέω. μ. ήσω. π. ηκα. non curo, abijcio curam.
Ἀτημέλητος. ου. ὁ, ἡ. incuratus, inornatus, neglectus.
Ἀτημελία. ας. ἡ. negligētia, cōtemptus.
Ἀτημελῶς, uel ἀτημελήτως. negligenter, inornatè, indoctè.
Ἀτλάω. laboro, μοχθέω.
Ἀτηρής. ἐος. ὁ, ἡ. καὶ
Ἀτηρός. οῦ. ὁ. nocuus, inſuperabilis, intractabilis, durus, contumelioſus.
Ἄτης. Bacchi epitheton.
Ἀτθίς. ἡ. Attica.
Ἀτίζω. μ. ίσω. π. ικα. uilipendo, ſperno. παρὰ τὸ τίω, τὸ τιμάζω. Actiuum accuſatiuo iung.
Ἀτιθάσσευτος. ου. ὁ, ἡ. implacabilis.
Ἀτίθασσος. ου. ὁ, ἡ. aſper, indomitus, ἀνήμερος, ἄγριος. nam τιθασσεύειν cicurare eſt.
Ἀτιμαγελεῖν. dehoneſtare, faſtidire, ſeorſum paſci à grege, ab armento ſecedere. proprium taurorū. uide prouerb. Abijt taurus in ſyluam.
Ἀτιμάγελος. ὁ. qui à conuictu abhorret. ὁ μὴ συναγελαζόμενος.
Ἀτιμάζω. μ. άσω. π. ακα. dehoneſto, deſpicio, negligo, paruiduco. Item inſigni ignominia ob ſcelus patratum aliquem afficio, quod notare iuriſconſulti dicunt. Bud. Commen. Actiu. accuſ.
Ἀτιμαλφεῖν. contemni, τιμὴν οὐκ ἰῶ εἴσκαν.
Ἀτιμέω. μ. ήσω. π. ηκα. ἀτιμάω, uel ἀτιμόω.
Ἀτίμητος. contemptus, aduena.
Ἀτιμία. ας. ἡ. ignominia, infamia, dedecus.
Ἀτιμοποιός. οῦ. ὁ. famoſus.
Ἄτιμος. ου. ὁ, ἡ. ignominioſus, contemptus, uilis, abiectus, notatus infamia, cui opponitur ἔντιμος, cuius cædes nō debet multari, & uelut fortunis omnibus euerſus, qui ciuilia iura non retinebat. Cui ſimiles fuerunt, quos Latini priſci inteſtabiles uocarūt. Horat. Inteſtabilis & ſacer eſto. Bud. Com.
Ἀτιμόω. μ. ώσω. π. ωκα. uitupero, priuo honore, ignominia noto. Accuſ.
Ἀτιμοῦσθαι. infamia notari.
Ἀτιμωρητί. impunè.
Ἀτιμώρητος. οῦ. ὁ. impunis, inultus.
Ἀτίμως. ignominioſe. Ἀτίμως ἀφεθείς, ignominioſe miſſus.
Ἀτίμωσις. grauioris ſupplicij inſtar erat. Bud. Com.
Ἀτιμωτικῶς. idem quod ἀτίμως.
Ἀτίνακτος. ου. ὁ, ἡ. inconcuſſus.
Ἀτινοῦν. quæ igitur, ἄτινα οὖν.
Ἀτισανδρεῖν. contemnere, ſuperbire,

ἀτιμάζειν ἄνδρα.

Ἀτιτάλλω. μ. αλῶ. π. κα. nutrio ab infantia, manibus criſpo, puerum delicatè & curioſe nutrio. ἀταλὸς enim eſt νήπιος, unde ἀτάλλω, & ἀτιτάλλω. Accuſatiuo iung.

Ἀτιτὴς. iniquus, ἄδικος. Et ἀτιτᾶν, ἀδικεῖν. ſed ἀτίτης, ὁ ἀτιμώρητος, ἄπορος, ἄτιμος.

Ἄτιτος. ου. ὁ, ἡ. inhonoratus, impunis, immunis, inultus.

Ἄτλας. αντος. ὁ. uiri nomen. Item uertebra colli quæ pondus ſuſtinet.

Ἄτλατος, ſiue ἄτλητος. ου. ὁ, ἡ. intolerabilis.

Ἀτλησία. impatientia.

Ἀτλητέω. uel ἀτλατέω. μ. ήσω. π. ηκα. male tolerans ſum, ignoro, timeo.

Ἄτμα. purgatio, κάθαρμα.

Ἀτμενία. ας. ἡ. ſeruitus, δουλεία, δυστυχία.

Ἄτμενος, & ἀτμὴν non modo ſeruum ſignificat, ſed etiam ingenuum in ſeruitutem redactum.

Ἀτμεύω. ſeruio.

Ἀτμενώνητος. ſtultus, ſeruilis.

Ἀτμή. ῆς. ἡ. ſpiratio, ἀτμίς.

Ἀτμὴν. ένος. ὁ. ſeruus, quaſi ἀτιμὴν.

Ἄτμητος. ου. ὁ. non caſtratus, illæſus, non ſciſſus.

Ἀτμίζω. μ. ίσω. π. ικα. ſcateo, exhalo, uaporo, ἀναθυμιάζω. Neutr.

Ἀτμὶς. ίδος. ἡ. uapor, aura.

Ἀτμὸς. οῦ. ὁ. uapor fumigatio.

Ἀτόκιον. τό. medicamen omne quod ſterilitatem inducit, & uim concipiendi adimit.

Ἄτοκος. ου. ἡ. ſterilis, aut quæ nondum peperit.

Ἀτολμία. ας. ἡ. puſillanimitas.

Ἄτολμος. ου. ὁ, ἡ. timidus, trepidus.

Ἄτομος. ου. ὁ, ἡ. ἄτμητος, indiuiduus, inſecabilis, minutus. Dicuntur item ἄτομοι minuta quædam corpuſcula, qualia uidemus in ſole, cum per feneſtram radios ac lumen immiſerit. Ex quibus omnia oriri atq; in eadem reſolui quidam aſſeuerabant. Sic dicti, quòd ob paruitatem diuidi aut ſecari non poſſunt. Ἐν τῷ ἀτόμῳ, in puncto temporis, illico, in momento.

Ἀτονέω. μ. ήσω. π. ηκα. deficio, debilitor, defigor, hoc eſt laceſſo, defatigorq; ac uiribus attonitorũ more loquor. Hermol. in Plin. Accuſ.

Ἀτονία. ας. ἡ. languor, debilitas, remiſſio. Significat item affectionem quandam ſtomachi, quando non eſt tenax cibi.

Ἄτονος. ου. ὁ, ἡ. inefficax.

Ἄτοξος. ου. ὁ. ſine arcu.

Ἀτόπαστον. quod coniectura non licet aſſequi.

Ἀτοπία. ας. ἡ. abſurditas.

Ἄτοπος. ου. ὁ, ἡ. abſurdus, importunus, inſolens.

Ἄτος. ου. ὁ. inſatiabilis, ἀκόρεστος. per craſin, pro ἄατος. ἀπὸ τοῦ α, καὶ τοῦ ἄσαι τοῦ κορέσαι.

Ἀτραβατικὸς. xerampelius color, uiteis frondibus arefactis ſimilis, unde & nomen ſumptum. Vſurpatur & à Latinis. Certum enim uitis genus adulto iam autumno pampinis rubet uelut cruentatis. Roſa uulgo dicitur ſicca.

Ἄτρακτος. ου. ὁ. fuſus, id eſt penſum.

Ἀτρακτυλίς. ίδος. ἡ. herba eſt, ex qua mulieres ruſticæ fuſos ſibi conficiunt, quam & Plin. atractylia uocat.

Ἀτράνωτος. obſcurus, non planus factus. Bud. Com.

Ἀτραπίζω. eo, uado.

Ἀτραπιτὸς. οῦ. ἡ. pro ἀταρπιτὸς. καὶ

Ἀτραπὸς. οῦ. ἡ. uia, diuerticulum, ſemita quæ diuerſa eſt à uia plauſtrorũ, quam regiam uocant.

Ἀτράφαξις. holeris genus, Romanis atriplex. Dicitur & χρυσολάχανον, à floſculis aurum imitantibus. Germani grientrut appellant.

Ἀτρέκεια.ας. ἡ. ueritas.

Ἀτρεκέω. uere dico, ἀκριβόω.

Ἀτρεκέως. uerè.

Ἀτρεκής.έος.ὁ,ἡ. uerus.

Ἀτρέμας, uel ἀτρέμα. quietè, ſubmiſſè, paulatim.

Ἀτρεμέω.ῶ.ήσω.ω.κα. quieſco, ſto intrepidus. Neutr.

Ἀτρέμη. ſanitas, ὑγεία.

Ἀτρέμητον. inconcuſſum, ἀσάλευτον.

Ἀτρεμία.ας.ἡ. quies, immotio.

Ἀτρεμίζω. τὸ ἠρεμῶ, immotus ſum, animo tranquillo ſum.

Ἄτρεπτος.ου.ὁ,ἡ. immutabilis, rectus.

Ἀτρέπτως. immutabiliter, rectè, ὀρθῶς.

Ἄτρεστος.ου.ὁ,ἡ. intrepidus, acer, immutabilis. ἀπὸ τρεῖν τὸ φοβεῖσθαι, unde & ἀτρεύς.

Ἄτρητος.ου.ὁ. non cauus, non foratus.

Ἄτρητοι. quibus ani meatus coaluit. & ἄτρητοι κατὰ γεννητικὰ μόρια dicũtur mulieres, quibus concreta ſunt genitalia, uel morbo, uel natura cuiuſmodi uaccam fuiſſe Perinthi tradunt, nimirum cui excrementum extenuatum per ueſicam tranſmittebatur.

Ἀτριβής.έος.ὁ,ἡ. non tritus, inuſitatus, inuiolatus.

Ἀτριβί ſine detrimento, uel mora.

Ἀτρίγετος.ου.ὁ,ἡ. turbulentus.

Ἄτριον. tenuis textura.

Ἄτριπτος.ου.ὁ. infractus, laboris inexpertus, inſuetus.

Ἄτριψ.ὁ. inexercitatus, indoctus.

Ἄτρομος, ſiue ἀτρόμητος.ου.ὁ,ἡ. intrepidus.

Ἀτροπία. improbitas, & inciuilitas morum, temeritas.

Ἄτροπος.ου.ὁ,ἡ. immutabilis.

Ἄτροπος.ου.ἡ. Atropos, una ex Parcis, quæ diſpenſatrix interuallorum dicitur, quia finem uitæ in poteſtate habere putatur, & quaſi interuallũ uitæ metiri. Dictam putant ab α & τρέπω, quòd ſit inexorabilis: uel (ut Ariſtot. de Mundo inquit) quia τὰ παρελθόντα πάντα ἄτρεπτά ἐστι. Ea enim quæ tranſierũt, retrorſus agi nequeunt. Vnde & pro tempore uitæ exacto ponitur.

Ἀτροφία. una eſt ex ſpeciebus tabis, quando corpus non alitur, neq; ægroti ſe colligere poſſunt. Bud. Com.

Eſt item eo nomine affectio quæ oculum minorem humilioremq; efficit, de quo Aegineta lib. 3.

Ἄτροφος.ου.ὁ,ἡ. non alens, cui τρόφιμος opponitur. Dicimus ἄτροφον ὕδωρ, ut quædam rigua, ἄτροφα. ἄτροφος τυρὸς ὁ πιαζόμενος, Laconib. Eſt etiam ὁ μὴ τρεφόμενος, impaſtus. Atrophi ſunt (inquit Plin. lib. 22. & 26.) qui cibũ non ſentiunt. 26.

Ἀτροφῶ. tabeſco, alimenta non ſentio, intereo, non nutrior.

Ἀτρύγετος.ου.ὁ,ἡ. infructuoſus, de mari & terra dicitur.

Ἀτρυγηφάγος. πολυφάγος.

Ἄτρυγος ὁ. purus, ſine fece.

Ἀτρύπητος.ου.ὁ,ἡ. imperforatus.

Ἀτρύπονος. ærumnoſus, πολύπονος.

Ἄτρυπον.τὸ. illaborioſum, ἀκάματον.

Ἀτρύτονος.ου.ὁ,ἡ. indomitus.

Ἄτρυτος.ου.ὁ,ἡ. indomitus, infructuoſus, infatigabilis, uiolentus, quẽ nullus labor ſatis uexare poteſt, nec domare.

Ἀτρυτώνη.ης.ἡ. indomita. Mineruæ epitheton, quòd bellicis laboribus non defatigetur.

Ἀτρύφητος.ου.ὁ. qui non eſt mollis.

Ἄτφω. exilio.

Ἀτφός.ῶτος.ὁ.καὶ

Ἄτφωδος

Ἄτρωτος. ου. ὁ, ἡ. inſaucius, inuulnerabilis.

Ἄττα, tenui ſpiritu. quædam.

Ἅττα, denſo ſpiritu. quæcunq;, quæ, ἅττινα, ὅσα, ποιάτινα.

Ἄττα uox eſt, qua minores honorant maiores. ut in epigrammate, ἄττα γέρον διός μοι καλῆ γάμος. Et Iliados ι. φοῖνιξ ἄττα γεραιέ: uerba Achillis ad Phœnicem.

Ἀτταβυγᾶς. καὶ

Ἀτταγᾶς. auis Ionicæ paluſtris, uarijs col ribus, κατάστικτος ποικίλοις στιγμοῖς. Dictũ antiquitus fuit in ſeruos ſtigmaticos. Ariſtoph. Auib. εἰ δὲ τυγχάνει τὶς ὑμῶν δραπέτης ἐστιγμένος, ἀτταγᾶς οὗτος παρ' ἡμῖν ποικίλος κεκλήσεται. Cæl. lib. 13. cap. 14.

Ἀττάλεια. ας. ἡ. ciuitas Pamphiliæ maritima.

Ἄττανον. τό. ſartago, τήγανον, & placenta, quam aliàs ἀττανίτην καὶ τηγανίτην uocant.

Ἀτταποτί. quæ quidem.

Ἀττάραγος. leuiſsimum & minimum ali qd. οἷον, αἱ ἐπὶ τῶν ἄρτων φλύκταιναι, ἢ ψίχαι. Latini puſulam uocant, quæ in coquendo pane ſolet aſſurgere, & hectam uel hetam.

Ἀττέλεβος. ου. ὁ. brucus, ἀκρίς.

Ἄττειν ſaltare.

Ἀττικίζω. ſequor partes Athenienſium.

Ἀττικισμὸς. οῦ. ὁ. ſermo Atticus, ſtudiũ erga Athenienſeis, non de lingua tãtum, ſed etiam fauore belli.

Ἀττικιστής. οῦ. ὁ. Atticiſta, Atticæ linguæ ſtudioſus.

Ἀττικὸν. οῦ. ſpecies numi eſt.

Ἀττικουργὲς. τό. ad modũ Atticorũ factũ.

Ἀττόζηλον. τό. terribile.

Ἀττύζω. obturbo, increpo, terreo.

Ἅττω, ſiue ἄσσω. ſalio, exilio, aſsilio, impetum facio, τὸ ἅλλομαι, καὶ ἀτάκτως φέρομαι. Demoſt. Ἅττων δεῦρο κἀκεῖσε, huc & illuc proſiliens. Ab ἀΐσσω, ſub ſulto huc & illuc.

Ἀτυζόμενος. ου. ὁ. fugiens, timens, triſtis.

Ἀτύζω. μ. ύξω. π. χα. domo, reddo attonitum, ἐκπλήττω. Actiu. accuſ.

Ἀτυζηλός. terribilis, ἐκπληκτικός.

Ἄτυκτος. ου. ὁ, ἡ. non factus, inornatus.

Ἀτυλὸν. paruum, ignobile.

Ἄτυμβος. inſepultus, inhumatus.

Ἄτυποι. qui non ſatis expedito plectro linguæ utuntur, quaſi aërem non ferientes, uel quaſi non ſatis uerba exprimentes conformantesúe. Sic itẽ dici poſſunt, qui decenti et iuſta mẽbrorum forma carentes uelut monſtroſi ſunt, cuiuſmodi Homer. Therſitem deſcribit Iliados β´.

Ἀτυράννευτος. ου. ὁ. liber à tyrannis.

Ἀτυρόφωνος. cui feſtinata nimis in loquẽdo celeritas eſt. Dicitur & ἄτυφος.

Ἀτύρωτον γάλα. lac non denſatum in caſeum.

Ἀτυφία. ας. ἡ. alacritas, humilitas, ταπεινοφροσύνη.

Ἄτυφος. humilis, ἀκενόδοξος.

Ἀτυχέω. μ. ήσω. π. κα. non compos ſum uoti, τὸ μὴ κατορθῶ καὶ ἀποτυγχάνω, cui opponitur εὐτυχῶ. Genit. (uerſa.

Ἀτύχημα. ατος. τό. infortunium, res aduerſa.

Ἀτυχής. έος. ὁ, ἡ. impos uoti.

Ἀτυχθεὶς. turbatus, attonitus, auerſatus. ἐκπλαγείς, μὴ βουλόμενος τυχεῖν, ἀλλ' ἀποστρεφόμενος.

Ἀτυχία. ας. ἡ. infortunium.

Ἀτύω. ἀτύζω.

Ἀτυχὸν. moderatum, μέτριον.

Ἄτω. μ. σω. ſaucio, noceo, lædo. Aoriſt. ά. ἆσα, uel reſoluto α in duo breuia ἄασα, uehementer nocui. Vnde & ἀασάμην, ἀάσθην, &c. Bud. Com.

AY.

Αὖ. iterum, cõtrà, è diuerſo, retro, poſt.

Bud. Com. Ariſtoph. Veſp. αὖ, αὖ, ad imitationem latratus canum.

Αὐαίνομαι. μ. οῦμαι. accendo, exicco, corrumpo, areſco, contabeſco.

Αὐαίνω. μ. ανῶ. ſicco, arefacio. Accuſ.

Αὐαλέος. ου. ὁ. aridus, ſiccus. ſed αὐαλὸς, ὁ διόνυσος.

Αὐάνθη. arefactus eſt, ἐξηράνθη.

Αὔανσις. ιος. ἡ. ariditas, ſiccitas, tabes plantarum. Galen. ait αὔανσιν dici in ſtirpibus quod in animalibus γῆρας, καὶ γὰρ κἀκείνη (inquit) γῆρας ἐστὶ φυτοῦ, διὰ ὑπερβάλλουσαν ξηρότητα γινομένη. Eſt enim & ſtirpis ſenium, ſiccitatis exceſſu proueniens. Bud. Com.

Αὐαντικὴ νόσος, morbus exiccans corpus, ut tabes, & phthiſis.

Αὐαρὰ τὰ. nuces auellanæ.

Αὐασμὸς. οῦ. ὁ. ſiccitas.

Αὐγάζομαι. μ. άσομαι. π. σμαι. reſpicio. Accuſ.

Αὐγάζω. apud Pindar. pro eodem.

Αὐγειαί. αἱ. Augeæ. urbs Locrenſis, & altera Laconica.

Αὐγεῖν. dolere, ἀλγεῖν.

Αὐγή. ῆς. ἡ. ſplendor, aurora.

Αὔγη. ης. ἡ. Auge, mulieris nomen.

Αὔγιον. ου. aliqui uocant rutam.

Αὐγοειδὲς. ſplendidum, ἀστροειδὲς, ἀίδιον.

Αὐγουστεῖον. forum ubi opſonia ueneunt.

Αὐδάω. loquor.

Αὐδή. ῆς. ἡ. uox, oratio, nuncius. παρὰ τὸ ἄω, τὸ φωνῶ, καὶ τὸ δέω, τὸ δεσμῶ, quaſi συνδεδεμένη, καὶ ἐναρμόνιος αὐδή. Hinc audio uerbum apud Latinos deduci nonnullis placet.

Αὐδήεις. εντος. ὁ. loquens. Itē clarus, celebris, glorioſus.

Αὐερύειν. retrahere, εἰς τοὐπίσω ἑλκεῖν.

Αὐθάδεια. ας. ἡ. contumacia, pertinacia procacitas.

Αὐθάδης. εος. ὁ, ἡ. contumax pertinax, præfractus, qui non poteſt à propoſito abduci.

Αὐθαδίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. ſiue αὐθαδιάζομαι. ſum contumax. depon. abſolut.

Αὐθαδόστομος. ου. ὁ. contumaci ore & temerario.

Αὐθαδῶς. contumaciter.

Αὐθάδεις. οἱ. qui ſunt abſoluti iuris.

Αὔθαιμοι. οἱ. fratres. ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ αἵματος.

Αὐθαίρετος. ου. ὁ, ἡ. per ſeipſum eligens, ſpontaneus, ſæpius tamen ultrò aut ſua ſponte, homicida ſui ipſius.

Αὐθέκαστος. ου. ὁ, ἡ. inconſulto iudicans, id eſt indicta cauſa, pertinax, moroſus, præfractus, ſuo quodam inſtituto uiuens, expersq; ſenſus communis. Vulgus hominem ſuorum morū uocat.

Αὐθεντέω. μ. ήσω. π. κα. dominor.

Αὐθέντης. ου. ὁ. dominus, ductor, qui ſua manu pulſat, uel cædit, uel pugnat, qui etiā αὐτόχειρ appellatur. & ſimpliciter pro percuſſore. Gaza libro περὶ μηνῶν ait hoc uocabulum olim tantū ſignificaſſe τὸν αὐτόχειρα, poſtea uerò & ſupra mille annos ſignificare cœpiſſe, quod apud Latinos author ſignificat. Bud. Com.

Αὐθεντία. ας. ἡ. poteſtas, authoritas. Bud. ibidem.

Αὐθεντικῶς. cum authoritate.

Αὐθημερὸν. ipſo die.

Αὐθημερεύω. eodem die redeo.

Αὐθήμερος. ου. ὁ, ἡ. per unum diem durans.

Αὖθι. illic, iſtic, per ſyncop. ab αὐτόθι. πάλιν.

Αὐθιγενὴς. έος. ὁ. καὶ

Αὐθιγενής. έος. ὁ, ἡ. indigena, αὐτόχθων.

Αὖθις. iterum, contrà, aduerſo, in poſterum. Soli futuro coniungitur.

Αὐθόμαιμος. conſanguineus. (tens.

Αὐθομολογούμενος. i. ſignificans, profi-

Αὐθόνον. fortaſſe.

Αὐθύπαρκτον. per ſe ſubſiſtens.

Αὐθωρὸν. eadem hora.

Αὐλὰ. πανδέκτης.

Αὐλαῖα. ας. ἡ. locus antè aulam, tento-rium, aulæa., atrium. τὸ τῆς σκηνῆς παραπέτασμα.

Αὐλαῖον. ſtragula, plagæ, uelum pictu-ris intertextis uariegatum. παραπέ-τασμα, περιστρωμα, τάπης. Bud. in An-not. poſt.

Αὖλαξ. κος. ὁ. ſulcus. (λαξ.

Αὔλαρος. cuſtos domus, αὐλωρὸς, οἰκοφύ-

Αὔλαχα. ἡ ὕνις, uomer.

Αὔλειον. ου. τὸ. ueſtibulum.

Αὔλειος θύρα. atrium, & αὔλειος ἔσοδος idem. ἡ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ πρώτη θύρα τῆς οἰκί-ας. Bud. Com.

Αὐλείτης. uillicus, ὁ ἀπὸ τῆς ἐπαύλεως.

Αὐλέομαι. tibia cantantem audio, tibiæ cantu recreor. (abſol.

Αὐλέω. μ. ήσω. π. ηκα. tibia cano. Neutr.

Αὐλή. ῆς. ἡ. caula, ſepta ouium. Anti-quis item dicebatur locus, ad quem capite condemnati ducebantur, po-ſtea dictus ἀρχεῖον. Athenæus ſcri-bit hoc nomine ſignificari διαπνεό-μενον τόπον, hoc eſt perflabilem locũ. Vnde & apud Homerum ſemper ſub dialia per id intelliguntur. Hinc & αὔλας pro regijs uſurpamus, quòd ante ſe habeãt ſubdialia & ampla lo-ca. Cæl. li. 7. ca. 5. & Bud. Com.

Αὔλημα. ατος. τὸ. cantus ad tibiam.

Αὐλήρα. ſtabulum, habena.

Αὔλησις. ιος. ἡ. pulſatio lyræ.

Αὐλητηρία. theca tibiarum.

Αὐλητής. ῦ. ὁ. tibicen. ἀκροατὴς, αὐλῶν.

Αὐλέτης. ὁ. ſtabularius. ὁ τῆς κόπρου ἐπι-μελούμενος τῶν προβάτων.

Αὐλητρίς. ίδος. ἡ. tibicina.

Αὐλία. ſtabulum, ἔπαυλις.

Αὐλίζομαι. μ. σομαι. π. ισμαι. pernocto, demoror, maneo, caſtrametor ſtatio nem habeo, ſtabulor. depon. abſol. Bud. Com. (uerſor.

Αὐλίζω. μ. ίσω. π. ικα. in aula habito ſeu

Αὐλικός. ὁ. citharœdus.

Αὐλίκουρος. cuſtos domus, φύλαξ.

Αὔλιοι. atrienſes, αὐλικοί.

Αὔλιος. ου. ὁ. ſtabulum. καὶ αὔλιος ἀστὴρ, ue-ſperus.

Αὖλις. ιδος. ἡ. tentorium, caſtra.

Αὐλίς. ίδος. ἡ. Aulis, ubi Græci caſtra-metati ſunt, ex re nomen ſortita.

Αὐλισκός. οῦ. tibicinula.

Αὐλισμὸς. pernoctatio.

Αὐλιτικός. οῦ. ὁ. pulſans lyram.

Αὐλισκίδιον. ου. τὸ. tibicinula.

Αὐλωπίας. ου. ὁ. ἀνθιὰς, ſacer piſcis.

Αὐλοποιός. οῦ. ὁ. tibicen, & qui facit ti-

Ἄυλος. immaterialis, ἀσώματος. (bias.

Αὐλός. οῦ. ὁ. tibia, fiſtula, foramen. Hoc nomine ſignificatur, figura quælibet in rectitudinem productior, uti eſt ſtadium, & ſanguinis è naribus tor-rens. Item ferrum, iaculum omne prolixum. Euſtath. αὐλὸς δὲ πᾶν τὸ στε-νὸν, ὅθεν καὶ ἔναυλοι, στενοὶ ποταμοί. Vo-catur etiam κρουνὸς, & apud Homer. ſaliens cruoris, id eſt τὸ ἀκόντισμα αἵ-ματος. Odiſſ. 22. Αὐτίκα δ' αὐλὸς ἀνὰ ῥῖ-νας παχὺς ἦλθεν αἵματος. Bud. Com.

Αὐλοτρύπης. ου. ὁ. qui tibias efficit.

Αὐλουρὸς. cuſtos domus. οἰκοφύλαξ.

Αὐλῳδία. tibiæ cantus.

Αὐλῳδός. οῦ. cantor, ſenator.

Αὐλών. ῶνος. uallis, planities, pratũ, lo-cus floridus, mare, anguſtia, omne ſtrictũ, locus aquã ducẽs, καὶ τὰ μεταξὺ τῆς φαρύγγων στενὰ ἐπὶ μῆκος φερόμενα. Vnde διαυλονίζοντα πνεύματα dicta ſunt. Cæl. lib. 7. ca. 5.

Αὐλωνίζειν. τὸ αὐλῶσι διάγειν.

Αὐλοπίας. κοιλόφθαλμος.

Αὐλῶπις. ιδος. locus in quo figitur criſta, galea, & tumulus tendens in acutum.

Αὐλωπός. οῦ. ὁ. habens oculos longos, in ſtar tibiarum. de piſcibus quibuſdã dictũ. ab αὐλὸς & ὤψ. Cæl. li. 7. ca. 5.

Αὔλαφος. αὔλαφος.

Αὐξάνω. μ. ήσω. π. ηκα. παρατ. ηὔξανον. ἀόρ. ηὔξα. differt ab αὔξω. nam αὐξάνω creſcere ſignificat, αὔξω uerò augere. Τῇ τρυφῇ ἐναυξηθέντες, delicijs enutriti apud Herodian. Sic & Sueton. in Otho. In cuius domo creuerat, id eſt enutritus erat. Accuſ.

Αὔξη. ης. ἡ. incrementum.

Αὔξιμος. ϐ. ὁ. idoneus ad alendum.

Αὔξησις. εως. ὁ, ἡ. augmentum. De animantibus hoc dici ſolet, αὔξη & βλάστη de plantis.

Αὐξητικός. οῦ. auctiuus.

Αὔξω. creſco, augeor. αὐξάνομαι, καὶ αὐ άνω.

Αὐόνη. ης. ἡ. ſiccitas, mœror, clamor.

Αὖος. ϐ. ὁ. ſiccus, aridus, exuccus. ἀπὸ τοῦ α, καὶ ὕδω τὸ βρέχειν, κατὰ συναίρεσιν αὖος.

Ἄϋπνος ϐ. ὁ, ἡ. inſomnis.

Αὖρα. ης. ἡ. aura, uentus lenior. penacutum eſt, teſte Gaza, qui dicit ultimã produci.

Αὐείζειν. perastinare, horrere frigore.

Αὔριον. cras. ἐπὶ τὴν αὔριον, poſtero die. Aeſch. ἐπὶ τοῦ ταχέως poſuit.

Αὐρός. οῦ. ὁ diues, abundans.

Αὔσονες. reges παρὰ τὸ αὔω, τὸ τολμῶ. οἱ πάντα ἐπιτολμῶντες τοῖς προστάγμασιν.

Αὐσόν. ſiccum.

Αὐσαλέος ſqualidus, auſterus.

Αὐστηρός. οῦ. auſterus, ſeuerus.

Αὔω. audeo, τολμῶ.

Αὐτάγγελος. ϐ. ὁ. nuncius ſpontaneus. ὁ τὰ ἀφ' ἑαυτοῦ διαγγέλλων, καὶ μὴ ἑτέρου.

Αὐτάγητος, uel αὐτάγαστος. ϐ. ὁ. admirator ſui.

Αὐτάγρετα. τὰ. ultrò oblata, uel quæ quis ſuo arbitrio deligat, αὐθαίρετα.

Αὐτάδελφος. ϐ. ὁ. frater germanus.

Αὐτάδης. ſuo arbitrio, αὐτὸς ἀφ' ἑαυτοῦ.

Αὐταιώρητος. ϐ. ὁ. per ſe ſublatus.

Αὔτανδρον. cum ipſis uiris. aduerb.

Αὐτάνδρους ναῦς καταδῦσαι. naues unà cum hominibus ſubmergi.

Αὐθέντης. author. ὁ πρωτεὺς πράγματος, ἢ αὐθεντῶν.

Αὐτάρ. ſed, poſtq̃, poſthac, aſt, ἀτάρ.

Αὐτὰρ δέ. ego autem.

Αὐτάρεστος. ϐ. ὁ. admirator ſui.

Αὐτάρκεια. ας. ἡ. ſufficientia, ubi quis ſuis eſt contentus, nec aliunde deſyderat quicquam.

Αὐταρκέω. ſufficio, ſatis ſum. Actiu. datiuo iung.

Αὐτάρκης. εος. ὁ, ἡ. multus, ſufficiens, cõtentus ſua ſorte.

Αὐτάρκως. ſufficienter.

Αὖτε. iterum, poſthac. δὲ ὕστερον, μετὰ ταῦτα.

Αὐτενθία. ας. ἡ. authoritas.

Αὐτεξούσιον. libera uoluntas, αὐτοδέσποτον.

Αὐτεξούσιος. qui ſui iuris eſt, ſuæq́ poteſtatis liber, ſui arbitrij, ſui compos. Bud. Com.

Αὐτεπάγγελτος. ϐ. ὁ. ultrò ueniens, nullo nuncio accerſitus.

Αὐτεπίβουλος. author cædis, & inſidiarum.

Αὐτεπίστατος. ſpontaneus, uel (ut Terentius ait) ſua ſponte coactus.

Αὐτέω. μ. ησω. π. ηκα. uoco, reſono.

Ἀϋτή. uox, clamor.

Αὐτή. ῆς. ἡ. ipſa, ἐκείνη.

Αὕτη, ταύτης. ἡ. hæc, pro ſponte ſua.

Αὐτήκοος. qui audiuit ipſe, & interfuit. Dicitur etiã q alteri nõ eſt ſubiectus.

Αὐτῆμαρ. eodem die, in præſens.
Αὐτέτης. hornus, Hippoc.
Αὖτι. pro αὐθότι.
Αὐτίκα. ſtatim, quamprimum.
Αὐτίκα δὴ μάλα. quamprimum, breui admodum, propediem, protinus, primo quoq; tempore.
Αὐτικυμαίνεσθαι. undabunda eſſe.
Αὖτις. retrò, ὕστερον.
Αὖτις καὶ αὖθις. identidem.
Αὐτίτης. uinum uernaculũ, ὁ ἐπιχώριος, ὁ ἀμιγὴς, καὶ χωρὶς παραχύματος οἶνος.
Ἀυτμή. ῆς. ἡ. odor, clamor, πνοὴ, φλὸξ, καπνός.
Αὐτὸ. propriè, apud Platonem.
Αὐτοβορέας. ὁ. alter boreas.
Αὐτοβοᾶν. teſtari de ſeipſo, ſua uoce ſeipſum prædicare. Eraſ. Chil.
Αὐτοβοεὶ, aduerbialiter. ſtatim, cũ ipſo clamore, quo hiſtorici ſæpe utũtur, ut cum dicunt ciuitatem captam ſubitò & cum clamore. Vide prouerb. Simul & dictum & factum.
Αὐτόσε. ad eundem locum.
Αὐτογένεθλον. per ſe genitum.
Αὐτογνωμῶ. ex mei animi ſenſu & meo arbitratu, non de conſilij ſententia facio, uel iudico, uel decerno. hoc eſt αὐτοβούλως διαγινώσκω.
Αὐτογνώμων. eſt qui ex ſui animi ſententia iudicat, uel ex ſua conſcientia. Ariſtot. lib. 2. Politic. καὶ τὸ μὴ κατὰ γράμματα ἄρχειν, ἀλλ᾽ αὐτογνώμονας, ἐπισφαλές. Ἰδιογνώμων idem eſt ferè. Bud. Com.
Αὐτόγνωτος, ſiue αὐτόγνωστος. ſpõtaneus.
Αὐτόγραφον. ου. τό. ſcriptũ manu propria.
Αὐτόγυον. ου. τό. μονόξυλον, ex ſolido ligno factum, pars aratri.
Αὐτοδαής. έος. ὁ, ἡ. natura, non literis doctus.
Αὐτοδάικτος. ου. ὁ. ſibi malum afferens, ſeipſum interficiens.
Αὐτοδὰξ. mordicus, iracũdè. Ariſtoph. Pace, τὰς φύσεις ἡμῶν δ᾽ ἐδόκεις, καὶ τὸν αὐτοδὰξ φόνον. Aliqui αὐτόδαξον legunt.
Αὐτὸ δ᾽ ἄξει. res ipſa indicabit.
Αὐτόδειπνος. ὅταν τις ἐκκλημένος ἑαυτὸν φέρῃ τὰ ἐπὶ τὸ δεῖπνον. uide αὐτόσιτος.
Αὐτοδιάκονοι. ſibi ipſis ſubſeruiẽtes. Vnde αὐτοδιακονία, Athenæo, ſui ipſius famulitium.
Αὐτοδίδακτος. ου. ὁ. qui citra doctorem proficit, qui nulla præceptoris opera uſus, per ſe doctus euaſit, cuiuſmodi dicitur fuiſſe Heraclitus Epheſius. Apud Homer. Odyſ. 10. quidam αὐτοδίδακτον ſe uocat, quòd non ex hominum inſtitutione, ſed ex afflatu dei caneret, αὐτοδίδακτός εἰμι (inquit) θεὸς δέ μοι ἐν φρεσὶν οἴμας παντοίας ἐνέφυσεν. Et Xenophon paupertatẽ σοφίαν αὐτοδίδακτον appellauit.
Αὐτοδικεῖν. αὐθεντεῖν, ἑαυτοῖς τὰ δίκαια ὁρίζειν.
Αὐτόδιον. ſtatim, κατὰ τὴν ὁδόν.
Αὐτοέντης. ου. ὁ. interfector.
Αὐτοέκαστος. quiſq; pro ſe.
Αὐτόφωρος. per ſeipſos.
Αὐτοεπής. aberrans in dicendo.
Αὐτοέτης. ου. ὁ. anniculus, καὶ αὐτοέτης, σὺν αὐτῷ τῷ ἔτει.
Αὐτοθάνατος. ου. ὁ. qui ſibi mortem conſciſcit.
Αὐτόθεν. illinc, hic, hoc loco, ibi, ibidẽ, indidem.
Αὐτόθι. illic. ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ.
Αὐτοκάβδαλον. propriè de farina utcũq; ſubacta, genus rudis et parum caſtæ muſices.
Αὐτοκασίγνητος. ου. ὁ. frater germanus ex ambobus parentibus.
Αὐτοκατάκριτος. ου. ὁ, ἡ. ſeipſum condemnans.
Αὐτοκίνητος, & αὐτοκίνητος. ου. ὁ. qui

ſuo ipſius hortatu facit.

Αὐτοκίνητα. τὰ. ſeſe mouentia.

Αὐτόκλητος. ου. ὁ. per ſe uocatus, qui ſemet ipſe inuitat, qui non uocatus uenit ad cœnam, uel prandium.

Αὐτοκρατορικός. οῦ. ὁ. imperialis.

Αὐτοκράτωρ. ορος. ὁ. qui per ſe poteſt, nec aliūde pendet: Imperator, qui dominij monarcha dicitur, quē eundem βασιλέα interim uocant, qui liberam habet plenamq́; rei conſtituendæ poteſtatem. Αὐτοκράτωρ item eſt qui ſui eſt arbitrij, & ſuæ tutelæ factus. Vnde αὐτοκράτωρ πρεσβευτὴς, legatus, qui cum ſumma poteſtate mittitur. Et αὐτοκράτωρ δύναμις, merum imperium, et plena ſummáq; poteſtas. Bud. Com.

Αὐτολεξεὶ, aduerbialiter. ipſa dictione, ut ſi quis aliquid ad uerbū traduxerit, is dici poſſet αὐτολεξεὶ traduxiſſe.

Αὐτολήκυθος. ου. ὁ. lucem præferens, ſcurra, cui non eſt miniſter, ſtrenuus paratusq́; ad omnia obeūda uel patienda, αὐτουργὸς, id eſt qui per ſe omnia procurat ac facit. Item mendicus, ut qui poſſideat aliud nihil quàm lecythos. παρὰ τὸ φέρειν ἑαυτῷ λεκύθους εἰς τὰ βαλανεῖα. Item qui ad erogandam pecuniam procliuis eſt, quæ lekύθοις continebatur. Item qui non ex animo, ſed uētris cauſa colit amicum. Vide Chil. Eraſ.

Αὐτόλυκοι. ſolertes depeculatores, ac fures.

Αὐτολυρίζει. ipſemet lyra canit, ut prouerbio, ὄνος αὐτολυρίζων.

Αὐτομάρτυς. qui de ſeipſo teſtatur.

Αὐτόματα. τὰ. quæ per ſe mouentur, temerè fortuitoq́; euenientia, ut hulcera & oua quæ ſine coitu nata ſunt.

Αὐτοματὶ. ultrò.

Αὐτοματία. ας. ἡ. caſus, fortuna.

Αὐτοματίζω. μ. ίσω. π. ικα. per meipſum facio, αὐτόματος παραγίνομαι. Neutr. abſol.

Αὐτοματισμός. οῦ. ὁ. caſus, temeritas.

Αὐτόματον. ultrò, ſua ſponte, ἀφ' ἑαυτοῦ. Demoſt. prima Olynth. νυνὶ γὰρ ὁ πάντες ἐθρυλλεῖτε, γέγονεν αὐτόματον.

Αὐτόματος. ου. ὁ, ἡ. caſualis, caſus, qui facit aliquid per ſe & caſu, ultroneus. Sic cōuiuam appellamus αὐτόματον ſponte oblatum, ut apud Homer. Ili. β. αὐτόματος δέ οἱ ἦλθε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος. De quo Athen. lib. 4. Et horologia αὐτόματα. Et αὐτόματος θάνατος, quaſi naturalis & fatalis, quiq; nulla extrinſecus ui coacta uenit, authore Gellio. Cicero temeritatem uocat lib. 2. de Nat. deor. Plutarch. li. 1. de placit. philo. diſtinguit à fortuna.

Αὐτομάτως. ſponte, ut αὐτομάτως ὁ θεὸς ἀνίησι τὰ ἀγαθά.

Αὐτομαχεῖν. per ſe & non per alium pugnare.

Αὐτομολέω, & ταυτομολῶ. μ. ήσω. π. ηκα. transfugio, abeo inſalutato hoſpite.

Αὐτομολία. ας. ἡ. trāsfugium, ſeruorum fuga.

Αὐτόμολοι. populi Aethiopum.

Αὐτόμολος. ου. ὁ. transfuga, proditor.

Αὐτονομέομαι. liber ſum, meo iure uiuo. Bud. Com.

Αὐτονομία. ας. ἡ. libertas uiuendi proprijs legibus.

Αὐτόνομος. ου. ὁ. καὶ αὐτονομούμενος. qui uiuit ſuis legibus, qui nullius imperio ſubeſt, qui uiuit legibus ſibi probatis & complacitis.

Αὐτονυχὶ, uel αὐτονυχεὶ, in iſta nocte.

Αὐτοξενεῖν. hoſpitio accipere.

Αὐτόξυλος. ὁ. ligneus, è uernaculo ligno. Strabo lib. 11. καὶ ταῦτα οὐ σιδήρῳ τμηθέντα, ἀλλ' αὐτοξύλῳ ἀπότομα.

Αὐτοπάθεια. ας. ἡ, innata paſſio.

Αὐτοπαθής. ἐος. ὁ, ἡ. intrinſecus patiens.
Αὐτοπαθῶς. proprio affectu.
Αὐτόπαις. qui ipſe quodāmodo puer eſt.
Αὐτόπιστος. per ſe fidem faciens ſine argumentis.
Αὐτόπους. οδος. ſuis pedibus abſq; duce incedēs. Lucia. Tim. ὁπόταν δὲ αὐτόπους βαδίζῃς, πῶς οὕτω τυφλὸς ὢν τὴν ὁδὸν εὑρίσκεις;
Αὐτοποίητον. quaſi ſponte natum, aut quod quis ipſe fecit, leue.
Αὐτόπρεμνος. difficilis, magnus, radicitus.
Αὐτοπρόσωπα. ſunt in quibus author ex perſona ſua docet, nulla perſona extrinſecus aſſumpta. Et huiuſmodi ſunt τὰ ἀκροαματικὰ, quæ ideo ſic uocantur quaſi diſciplinaria, quod & ſuis & iuſtis diſcipulis ſcribebantur ac authoribus cuiuſq; ſectæ. Bud. Com.
Αὐτόπτης. ου. ὁ. qui rei geſtæ ſpectator fuit, & ut ait Plaut. oculatus teſtis.
Αὐτόπυρος. epitheton panis, ex quo nihil furfurum diſceſſit, quaſi totum in ſe triticum non imminutum habens. Cicero cibariū panem uocat, Galen. πιτυρίαν. Vulgo panis ciuilis.
Αὐτοπῶλαι. οἱ. qui ſuos redditus in patria uendunt.
Αὐτόροφος. ου. ὁ, ἡ. ſeipſum contegens.
Αὐτός. ipſe. modo demonſtratiuū, modo relatiuum eſt. Aliquādo ultrò & ſponte ſignificat, ut apud Homer. τί με σπεύδοντα καὶ αὐτὸν ὀτρύνεις; Cur me feſtinantem & ultrò incitas? Item præpoſito articulo ualet quod apud Latinos idem. Interdum accipitur ἀντὶ τοῦ ἑαυτοῦ. Gregor. ὁρῶν οὖν τὴν τοῦ δήμου κίνησιν ἐπ᾽ αὐτόν, Videns igitur in ſe motum populi. Αὐτὸς ἕκαστος, ſinguli & unuſquiſq;. Bud. Com.
Αὐτόσε. huc, eôdem, illuc.

Αὐτόσιτος. ſeipſum nutriens, uel qui ad alterum cœnaturus fert ſuam cœnā.
Αὐτόσκευος. nullo artificio conſtās, ἀκατάσκευος καὶ λιτός, rudis, ſimplex & inconditus.
Αὐτοσταδία. ας. ἡ. ſtatio in loco proprio.
Αὐτόστοχος. qui ſolus ſecum meditatur, αὐτὸς ἑαυτῷ προσέχων, καὶ βεβλέμμενος ἐς βίβλον βίον ποιητέον.
Αὐτοσφαγής. ἐος. ὁ. à ſeipſo iugulatus.
Αὐτοσχεδά, pro αὐτοσχεδόν. illico, ex tempore. Sæpe enim fit ut nomen aduerbiale neutrū è ſingulari numero in pluralem mutetur.
Αὐτοσχεδία. ας. ἡ. pugna propinqua.
Αὐτοσχεδιάζω. temere, ſiue confidenter animum ad aliquam rem appello, imprœmeditatus ago, facio craſſo modo, ruditer, ex tempore tracto, inconſultè ago, & conſilium in re præſenti capio, cum re præſenti delibero, propero, ac illotis pedibus quippiam aggredior. Xenoph. τῶν δὲ στρατηγῶν οἱ πλεῖστοι αὐτοσχεδιάζουσιν, Ante tempus præfecturas adipiſcūtur, & illotis manibus tractant. Item ψεύδομαι, fingo, comminiſcor. Athenæ. Αὐτοσχεδιάζουσιν οὖν οἱ λέγοντες αὐτὴν ἐν Κορίνθῳ τεθάφθαι. Aliquando ſuapte ſponte fauere, non mandato alterius & imperio, Xenophonti li. 5. ἑλλ. Bud. Com.
Αὐτοσχεδίασμα. ατος. τό. repente inuenta, comparatáq; compoſitio.
Αὐτοσχεδιασμός. extemporalis dictio. Ἐξ αὐτοσχεδιασμῶν, è rudi principio.
Αὐτοσχεδιαστί, aduerb. ex tēpore, tumultuanter, impræmeditatè.
Αὐτοσχεδιαστική. appellatur illa facultas, cui γραφικὴ opponitur, quam Cicer. ſtilum uocat.
Αὐτοσχεδιαστικός. ή. όν. ad inuentionem ſuapte natura excitans.

Αὐτοχεδίω. propè, per ſe, & cominus.
Αὐτοχέδιον. ου. τό. forma rudis, quod ſubitò factum aut dictum eſt, factum aut quæſitũ tumultuarium, temerè aut ex tempore paratũ, quod ad manum eſt & in promptu.
Αὐτοχέδιος. ου. ὁ, ἡ. rudis, extemporalis.
Αὐτοχεδίως. ultrò, ſine cura, ex tempore, temerè, αὐτομάτως.
Αὐτότατος. ipſiſſimus. Ariſtoph. Pluto, ἐκεῖνος, αὐτὸς, αὐτότατος, καὶ αὐτότατα μέλη, οἷον ἀδεσποτα, καὶ οὐκ ἔχοντα τοὺς ἐπιτάσσοντας.
Αὐτότεχνον. abſolutum, ἀπηρτισμένον, πλῆρες.
Αὐτοτελὲς. τό. ipſum ſibi ſufficiens.
Αὐτοτελὴς. έος. ὁ, ἡ. perfectus, abſolutus, ſuis uectigalibus utens. Thucyd. αὐτοτελεῖς εἶναι, ἀφ᾽ ἧς μὰ δεῖν ἰεψέφαι. καὶ αὐτοτελὲς ψήφισμα, τὸ μὴ προσδεόμενον.
Αὐτοῦ pro αὐτόθι. illic, in eodem loco, hic, in hoc loco.
Αὐτουργία. ας. manualis operatio.
Αὐτουργὸς. οῦ. ὁ. artifex, qui per ſe omnia procurat ac facit, qui artificio ſuo ſe fouet, operarius, ut γεωργὸς αὐτουργὸς, qui ipſe terram cum diligentia colit. Apud Xenoph. in Symp. pro eo qui citra præceptoris operã profecit. Aliquando dicitur αὐτόχειρ, qui ſua manu cædit, pulſat, uel pugnat. Plutarcho in Apoph. homines tenui fortuna hoc nomine ſignificantur.
Αὐτουργῶ. proprijs manibus aliquid facio, per meipſum aliquid facio.
Αὐτοφονευτὴς. οῦ. ὁ. καὶ
Αὐτοφόντης. ου. ὁ. homicida ſui, author cædis, ſiue ſuæ, ſiue alterius.
Αὐτοφορβὸς. qui ipſe uorauit, αὐτοφάγος.
Αὐτόφορτος. cum ipſo pondere.
Αὐτοφυΐα. ας. ἡ. proprietas naturæ.
Αὐτοφυὴς. έος. ὁ, ἡ. p ſe naturalis, nõ arte.

Αὐτόφωνος. ου. ὁ. propria uoce utens. Vnde αὐτόφωνοι χρησμοὶ dicebantur oracula, quæ reddebantur nõ per ſacerdotem, ſed ab ipſo deo. Meminit Lucian. in Pſeud.
Αὐτοφωρία. in ipſo furto, in ipſo facto.
Αὐτόφωρος. deprehenſus, qui inficiando non eſt, fur manifeſtus ac in ipſo furto deprehenſus.
Αὐτόχειρ. ος. ὁ. manu ſua ſe occidens. Item qui facit aliquid manu propria, ut αὐτόχειρες τὴν σκευὴν τοῦ πλοίου ἐρρίψαμεν, Lucas in Act.
Αὐτοχειρί. proprio marte, manu ꝓpria.
Αὐτοχειρία. ας. ἡ. homicidium manu propria.
Αὐτόχθων. ονος. ὁ, ἡ. indigena. Epitheton Athenienſiũ, quod non ſint aduenæ.
Αὐτόχρημα. res ipſa, aut prorſus ſimilis.
Αὐτοψία. ας. ἡ. rei geſtæ ſpectaculum & experientia.
Αὐθάδης. ſuperbus, cõtumax, ἰδιογνώμων. communiter αὐθάδης.
Αὐτάγης. έος. ὁ. conuitiator, uel ſibijpſi tim afferens.
Αὐτωνητὸς. οῦ. ὁ. emptitius.
Αὔτως. eodem modo, fruſtra, ſimpliciter, ut contigit, paſſim, uulgò, omnino, immobiliter.
Αὐχαλέος. glorioſus.
Αὐχάσσειν. tergiuerſari.
Αὐχέομαι. μ. ἡσομαι. π. ημαι. &
Αὐχέω. glorior, inſoleſco, ſupbio. Bud. uoce actiua tantum dici putat.
Αὐχὴ. gloriatio.
Αὐχήεις glorioſus, σεμνός.
Αὔχημα. τος. τό. iactantia, confidentia, ἀλαζονεία.
Αὐχὴν. ένος. ὁ. ceruix, iugulum, collum. παρὰ τοῦ αὐχεῖν, καὶ γαυριᾷν, τούτεστι ἐπαίρομεν αὐτόν.
Αὐχὴς. iactabundus.
Αὐχητικὸς. ſuperbus. uerbale ab αὐχέω.
Αὐχμάω.

Αὐχμάω. μ. άσω. π. ακα. καὶ

Αὐχμέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſqualeo, areo.

Αὐχμία. ας. ἡ. ſiccitas.

Αὐχμηρός. ᾶ. ὁ. ſqualidus, ſiccus, tenebroſus.

Αὐχμῶν. ſqualens, ſqualidus.

Αὐχμός. οῦ. ſitus terræ, id eſt ſiccitas, ſqualor ex ſiccitate, ariditas. παρὰ τὸ αὔω τὸ ξηραίνω.

Αὔω. μ. σω. π. κα. clamo, dico, calefacio, exuro, diffundo.

Αὔως. aurora, dies. Aeolice pro ἄως, & communiter ἠώς, παρὰ τὸ αὔειν τὸ λάμπειν.

Α Φ.

Ἀφάβρωμα quid ſit uide Problem. Plut.

Ἀφαγνίσαι. conſecrare, uel ſpoliare.

Ἀφάδιος. &

Ἀφαδός. οῦ. ὁ. inimicus, qui non placet, ingratus. ἁδεῖν γὰρ τὸ ἀρέσκειν.

Ἀφάζω. accipio, ἀναδέχομαι, palpo, ἀπὸ τῆς ἁφῆς.

Ἄφαμοι. nepotes.

Ἀφαιρέομαι. auferor, priuo aut priuor, orbor, amputo, impedio: quære in ἀφαιρέομαι. Cum genit. uel accuſ. conſtruitur. Sed grãmatici diſtinguunt. Genitiuo enim, ubi aliquis fruſtratus aut priuatus re, quã non habuit quidem, potuit nanciſci, ut ἀφῄρημαι λόγων, καὶ παιδείας: accuſatiuo autem, ubi quis re poſſeſſa priuatus eſt, ἀφῄρημαι τὸ ἱμάτιον, ἢ τὰ χρήματα. Ἀφαιρεῖσθαι εἰς ἐλευθερίαν, uindicare in libertatem. Bud. Com.

Ἀφαιρέματα. partes quæ à uictimis auferuntur. ut ſunt τὸ σκελίδιον, ὁ δεξιὸς βραχίων, καὶ ὁ λοβὸς τοῦ ἥπατος.

Ἀφαίρεσις. εως. ἡ. ablatio. Item uindicatio in libertatem. τὰ δὲ ἀφαιρέσεως, καὶ τὰ ἐν ἀφαιρέσει dicuntur abſtracta & à materia ſeparata. Bud. Com.

Ἀφαίρετος. ὁ. ἡ. exemptilis.

Ἀφαιρέω. aufero. Varie conſtruitur, ἀφαιρῶ σὲ τόδε, σε τοῦδε, σε τόδε, σοὶ τόδε.

Ἀφάκη. aphace, frutex exiguus, & oppidum Lybiæ.

Ἀφακίτης. ciuis illius oppidi.

Ἄφαλος. ὁ. inornatus, id eſt ſine phalo. hoc eſt ſine uariegatione. φαλοὶ enim dicuntur οἱ λαμπροὶ ἧλοι, ἢ τὰ ποικίλματα.

Ἄφαλτος. reſiliens, ἀναπηδῶν.

Ἀφαμαρτάνω. aberro, ἀποτυγχάνω.

Ἀφαμαρτοεπής. έος. ὁ, ἡ. errans uerbis. Græcis ἁμαρτάνω & ἀφαμαρτάνω idẽ eſt, quod Latinis erro & aberro.

Ἀφαμιῶται. famuli, ruſtici.

Ἀφανδάνω. diſpliceo in uerbis.

Ἀφανής. έος. ὁ, ἡ. latens, ignobilis, obſcurus, mortuus.

Ἀφανίζω. μ. ίσω. π. ικα. demolior, conſicio, corrumpo, putrefacio, marceſco, è medio tollo, occido, ex conſpectu aufero, uelut qui fucis utuntur, celant ſuam faciem ac ſeu perſona tegunt. Accuſ.

Ἀφανισμός. οῦ. ὁ. interitus, è medio ſublatio.

Ἀφανιστέος. ὁ. ὁ. diſperdendus.

Ἄφανναι. ῶν. locus in Sicilia ignobilis, unde ſumptum, ut de rebus incertis dicatur, In Aphannis.

Ἀφανναῖος. οῦ. ὁ. nomen gentile.

Ἄφαντος. ὁ, ἡ. non apparens.

Ἀφανῶς. ſegniter, incertè, clanculum.

Ἀφάπτειν. coniungere, προσκολλᾶν.

Ἄφαρ. ſtatim, τὸ ταχέως, καὶ ἅμα τῷ ἀφὰς γινόμενον. παρὰ τὸ ἅπτω.

Ἀφαρά, pro ἄφαρ Ionicè, ἐξαίφνης.

Ἀφαρεύς. ὁ. aphareus, pinnula ſub thynni fœminæ uentre.

Ἀφαρύω. aquam haurio. παρὰ τὸ ἀρύω.

Ἀφάρμακτος. non uenenatus, non infectus. καὶ ἀφάρμακον χρῶμα, τὸ ἄνευ ἄνθ

ουσ. ἔνθη γὰρ τὰ φάρμακα.

Ἀφάρμακτον. ἀόρ. ſecundus eſt, ſicut in ἁμαρτῶ, ἥμαρτον, & Ionice ἅμαρτε, ἀφάρμακτε.

Ἀφαρπάζω. ſurripio.

Ἀφάροτος, uel ἀφάρατος. ου. ὁ, ἡ. inaratus. φάρος γὰρ ἡ ἀροτρίασις, ἢ παρὰ τὸ φάρσω, ὃ διασχίσαι.

Ἀφαρόω. aro.

Ἀφάρτερος. ου. ὁ. celerior.

Ἄφαρτος, uel ἀφάρωτος. fortis, adiutor.

Ἀφασία. ας. ἡ. taciturnitas, defectio uocis, ſtupor, cum quis nõ poteſt loqui.

Ἀφάσσειν. palpare, ψηλαφᾷν, παρὰ τὴν ἁφήν.

Ἄφατος. ου. ὁ, ἡ. ineffabilis, ignobilis.

Ἀφαυαίνομαι. inedia exareſco, & conſumor.

Ἀφαυαίνω. areſacio, ἀφαύω.

Ἀφαυρός. οῦ. ὁ. uilis, debilis.

Ἀφαυρότερον. ſegnius, lentius.

Ἀφαύω. ſicco, uro, & inedia exareſco. Bud. Com.

Ἀφάω. contrecto, ψηλαφῶ.

Ἀφεγγής. έος. ὁ, ἡ. obſcurus, lumine carens.

Ἀφεδρῦ. ſuffoceris, ἀποπνίγῃ. imprecantis eſt.

Ἀφεδρός. impudens.

Ἀφεδράω. ſellæ inſideo.

Ἄφεδρος. puerperium.

Ἀφεδρών. ῶνος. ὁ. ſeceſſus.

Ἀφεθείς. ἔντος. ὁ. dimiſſus, liberatus.

Ἀφειδέω. μ. ήσω. π. ηκα. non parco, deſpicio. Genitiuo iung.

Ἀφειδής. έος. ὁ, ἡ. crudelis, non parcens.

Ἀφειδία. ας. ἡ. immanitas, imparcentia, ut ἀφειδία τοῦ σώματος, cum quis non parcit corpori ſuo.

Ἀφειδῶς. inceſſanter, impunè, citra delectum, prodigaliter, liberaliter, temerè, inconſultè, citra diſcrimen.

Ἀφεῖκα. dimiſi.

Ἀφεῖμαι. ſolutus ſum, ἀπολέλυμαι. actiuè & paſsiuè accipitur. Genit. iung.

Ἀφεῖμεν. omiſimus.

Ἀφειμένος. ου. ὁ. iuuenis, qui iam pubertatem exceſsit, & uirilem togam ſumpſit. Item ἀφειμένοι, ἀπηλλαγμένοι, exauthorati apud Ariſtot. 3. Polit. Ab alijs ἀφειμένοι τῆς στρατείας & ἀπηλλαγμένοι. Ἀφειμένοι τοῦ σώματος, mortui, corpore laxati & dimiſsi. Bud. in Annot. & Com.

Ἀφεῖναι. ſinere, συγχωρεῖν, ἀπολύειν ἐγκλήματος.

Ἀφεὶς. ἡ. derelinquens.

Ἀφεῖται. licitum eſt.

Ἀφεκτέον. abſtinendum eſt.

Ἄφεκτος. ſacer.

Ἀφελκόω. lædo, κακόω.

Ἀφέλεια. ας. ἡ. ſimplicitas.

Ἀφελλος. planus, communis.

Ἀφελέσθαι εἰς ἐλευθερίαν. aſſerere in libertatem.

Ἀφελής. έος. ὁ, ἡ. ſimplex, minimè fallax, frugalis, facilis, ſupinus. παρὰ τὸ μηδὲ φελλὸς ἀφαιρεῖσθαι.

Ἀφελκύω. μ. ύσω. π. υκα. traho, allicio, ἑλκύω.

Ἀφέλκομαι. extorqueo, ἀποστρέφω.

Ἀφελότης. ητος. ἡ. ſimplicitas.

Ἀφελῶς. inconſyderatè, ſimpliciter, ingenuè.

Ἄφεμα. dimiſsio, ἀπόσταλμα.

Ἀφέμενος. derelinquens, omittens, dimittens.

Ἄφενος. ου. ὁ. diues: & neutro genere (utroq; enim modo uſurpatur) diuitiæ, temporarius redditus, & propriè unius anni, quaſi ἀπὸ ἕνος.

Ἀφέξω. recipiam, abſtinebo, ab ἀπέχω.

Ἀφέριστος. inutilis, ἄχρηστος.

Ἀφέρπει. abi.

Ἀφερπύζω. μ. ύσω. π. υκα. καὶ

Ἀφέρπω. ſerpo.

Ἀφερπυλλοῦσθαι. mutari in ſerpillum.

Ἄφεσις. ιος. ἡ. dimiſsio, ueluti cum equi è carceribus in ſpectaculis emittuntur, migratio, remiſsio. Ἄφεσις καὶ ἀνάλυσις eſt, cum acceptilatum eſt, aut deciſum, hoc eſt ὅταν ὁ ἐγκαλῶν ἀπολύσῃ καὶ ἀφῇ τὸν φεύγοντα τῶν ἐγκλημάτων ὧν ἐνεκάλει αὐτῷ, id eſt litis deciſio. Bud. Com.

Ἀφέσιος Ζεύς. Iupiter, q in Argo colitur.

Ἀφεσμός. οῦ. ὁ. examen.

Ἀφεστήκω ἀντὶ τοῦ ἀφίσταμαι. abſtineo. Bud. Com.

Ἀφέστιος. abſens, extra domum.

Ἀφετέος. ου. ὁ. omittendus.

Ἀφετὴ. ῆς. ἡ. dimiſsio. Eſt etiam ἀφέτη, Aphete inſulæ nomen.

Ἀφετήρια. τὰ. uocant machinas obſidendis urbibus accommodas, τὰ πετροβόλα ὄργανα.

Ἀφετηρία. ας. ἡ. carceres curſorum.

Ἀφετήριος. ου. ὁ. miſsilis.

Ἀφέτης. ου. ὁ. ſic uocabant Lacedæmonij quem libertate donaſſent. Eodem quoq; nomine apud aſtrologos uocantur annorum diſtributores, quos ex apheticis locis putãt quodam uelut afflatu procurſum in uitã elargiri, perinde ac à linea certãtes emittuntur quadrigæ. Cæl. lib. 11. cap. 39. & Bud. Com.

Ἀφετικά. loca apud aſtronomos, unde uitalem auſpicamur decurſum, carcerum imagine quadam, quas uocãt ἀφετηρίας.

Ἄφετος. ου. ὁ. liberatus, emeritus, dimiſſus. Interdum ἄνετος, deo ſacer. Vide ἄφετοι γυναῖκες, αἱ ἀφοσιούμεναι. Et ἀφέτους ὕας uocauit Athenæus, quaſi animalia ſacra, quæ in deorũ tantum tutela erant & ſine paſtore, ut apud nos hodie ſues Antonianæ, quas ſolas urbe arcere nephas cenſent. Interdum reiectaneus, & reiectus. Bud. Com.

Ἀφεύω. μ. εύσω. π. ευκα. inflãmo, accẽdo.

Ἀφέψημα. ατος. τὸ. decoctum.

Ἀφέωκα, Doricè pro ἀφεῖκα, dimiſi.

Ἀφεώρα. proſpectabat.

Ἀφέωνται, Attice pro ἀφεῖνται, ab ἀφίημι dimiſsi ſunt.

Ἀφὴ. ῆς. ἡ. tactus, iunctura, cõtrectatio in palæſtra: itẽ puluis quo palæſtritæ poſt unctionem inſpergebantur, ut corpora ceromate et ſudore lubrica, mutuas luctantiũ prehenſiones admitterent. Bud. in Annot.

Ἀφηβηκὼς. ότος. ὁ. uergens ad ſenectutẽ.

Ἄφηβος. ου. ὁ. qui pubertatem præteryt.

Ἀφηγέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. narro, doceo.

Ἀφηγήμων. dux uiæ, ὁ ἀφηγούμενος ὁδοῦ.

Ἀφηγητὴς. idem.

Ἀφήγησις. ιος. ἡ. narratio, διήγησις.

Ἀφηδύνω. μ. υνῶ. π. υγκα. dulcifico. Actiu. Accuſ.

Ἀφῆκα. dimiſi, remiſi, abſtuli, præcipitem dedi. ab ἀφίημι.

Ἀφηλικέστερος. ου. ὁ. Ionice, ſenior.

Ἀφῆλιξ. ικος. ὁ. ſenex. ὁ τὴν ἥβην μὲν ὑπερβὰς, ἔλαττον δὲ τῶν εἴκοσι πέντε ἐνιαυτῶν, ὧν προΐστανται οἱ κουράτωρες.

Ἀφήμενος. ου. ὁ. ſedens, πόῤῥω καθήμενος.

Ἀφημερεύω. interdiu abſum.

Ἀφήμονες. οἱ. innominati, non dicti.

Ἀφήμως. tacite, decore.

Ἀφηνιάζω. μ. άσω. π. ακα. diſsideo, ſeparo. Propriè frenum non admitto: de equis cõtumacibus et præferocibus. Herodian. eleganti metaphora pro imperium detrectare ac ſubditum eſſe nolle uſurpat. Neutr. abſol.

Ἀφηνιασμός. οῦ. ὁ. rebellatio.

Ἀφηνιαστής. οῦ. ὁ. rebellis.

Ἀφηνοειδής. έος. ὁ, ἡ. cuneatus.

Ἀφήρημαι, ab ἀφαιρέομαι actiuè & paſsiuè accipi poteſt. Significat autem

aliquando extorquere, item deducere ab aliqua re uel opinione. iung. interdum cum duobus accuſ. interdum cum accuſ. & genit.

Ἀφῃρημένοι φανεῖσθε. abſtuliſſe uidebimini. (σαι.

Ἀφήσειν. ſoluturos, nauigaturos, πλεῦ

Ἀφήτωρ. ορος. ὁ. emiſſor. Apollinis epitheton ab emittendis oraculis, quaſi ὁμοφήτωρ, ὁμοίως πᾶσι προφητεύων, καὶ μαντευόμενος. ἢ τοξικὸς, ἀπὸ τοῦ τῶν βελῶν ἀφιέναι.

Ἄφθα. ſunt exulcerationes in ſummo ore, infantibus peculiares uitio lactis quo nutriuntur, calido humore corrupti. Oriuntur & interdum ætate profectioribus, quando humoribus calidis eò cōmeantibus intumeſcūt ora aſpectu ſanguineo. Vnde ἄφθιφος, quem eiuſmodi uexat affectio. Cæl. lib. 9. cap. 20.

Ἀφθαρσία. ας. ἡ. incorruptibilitas, immortalitas.

Ἄφθαρτος. qui corrumpi non poteſt, immortalis.

Ἀφθὰς, pro φθὰς, quæ dictio Vulcanum ſignificat apud memphiticos.

Ἀφθιβόρος. auide uorans.

Ἄφθιτος. ου. ὁ, ἡ. incorruptus, ἄφθαρτος.

Ἄφθογγος. ου. ὁ, ἡ. uoce carens.

Ἀφθονία. ας. ἡ. abundantia, ubertas, multitudo, malicia.

Ἄφθονος. ου. ὁ, ἡ. abundans, ut apud Lucian. πάντα γὰρ ἄφθονα, Cuncta ſiquidem abunde ſuppetebant. Item inuidia carens.

Ἀφθόνως. abundè, ſine inuidia, cādidè.

Ἀφθονέστερον. uberius, copioſius.

Ἄφθορος. impubes, imberbis.

Ἀφία. dimittebat.

Ἀφιᾶσιν. abſoluunt iudicio.

Ἀφιγνυμένος. ου. ὁ. fractus.

Ἀφιδρόω. μ. ώσω. π. ωκα. exudo.

Ἀφίδρυμα. ατος. τό. ſtatua, ſitus, ſimulachrum, dedicatio, ædificium.

Ἀφίεμαι. libero, abſoluo. Sed quandò paſſiuè accipitur, habet genitiuum. Bud. Com.

Ἀφιέμενα. τὰ. miſſilia.

Ἀφηγνισμένα. purificata.

Ἀφιερόω. μ. ώσω. π. ωκα. dedico, cōſecro.

Ἀφιερωμένα. ſacrata, ſacris addicta, ſacra.

Ἀφιζάνειν. ἀφίζειν, ἀποκαθίζειν, ſurgere à ſede, equum uel currū relinquere.

Ἀφιέω. μ. ήσω. π. ηκα. & ἀφίημι. μ. ήσω. π. ηκα. dimitto, præcipitē do, remitto. Item acceptum fero & debitorem per acceptilationem libero, ut ἀφίημί σοι τοῦ χρέους. Et ἀφεῖναί τινα τοῦ ἐγκλήματος, eſt abſoluere quempiam à crimine intentato ut inſontē. Item emitto. Ariſtoph. in Ranis, θαρρῶν τὸν ἱερὸν ἀφίει, fontē emitte. Chryſoſt. πηγὰς ἀφεὶς δακρύων. Item permitto. omitto, relinquo, prætermitto. accu. iung.

Ἀφικάνω. aduenio, παραγίνομαι.

Ἀφικνέομαι. οῦμαι. μ. ἀφίξομαι. π. ἀφῖγμαι. μέσ. ά. ἀφικόμην, ἀπὸ τοῦ ἱκνέομαι. οῦμαι. peruenio, aſſequor. Ἀφικνεῖσθαι πρός τινα, adire aliquem, accedere ad aliquem. Ἀφικνεῖσθαι εἰς τὴν πατρίδα, reuerti, redire.

Ἀφικτός, uel ἄφρικτος. impurus, odioſus.

Ἄφιλα. τὰ. ingrata.

Ἀφιλάγαθος. ου. ὁ, ἡ. benignitate carens.

Ἀφιλάνθρωπος. humanitate carens.

Ἀφιλαργυρώτατος. ου. ὁ. non cupidus pecuniæ.

Ἀφιλέταιρος. inimicus.

Ἀφίλης. purus, integer.

Ἀφιλία. ας. ἡ. amicorum carentia.

Ἀφιλόδοξος. ου. ὁ. non ambitioſus.

Ἀφιλοικτίρμων. immiſericors, ἀνελεήμων.

Ἄφιλος. ου. ὁ, ἡ. amicis carens.

Ἀφιλοσόφητος. literarum & philoſophiæ expers.

Ἀφιλόσοφος. ου. ἡ. alienus à philoſophia.

Ἀφιλόστοργος. ου. ὁ. non amans.

Ἀφιλοτεκνία. ας. ἡ. carentia amoris in filios.

Ἀφιλότιμος. ου. ὁ, ἡ. ignobilis, honoris contemptor.

Ἀφιλοχρηματία. ας. ἡ. pecuniarum contemptus.

Ἀφιματῶσαι. exuere ueſtes, ἀποδῦσαι.

Ἄφιξις. ιος. ἡ. acceſſus, aduentus, præſencia.

Ἀφιππάζω. equitatim ago.

Ἀφιππάω. fugam arripio, equo digredior.

Ἄφιππος. ου. ὁ. in quo non licet equitare, ut ἄφιππος χώρα, regio equitatui inepta. Item equo carens, imperitus equitandi.

Ἀφιπποτοξόται. οἱ. ex equo ſagittis utentes.

Ἀφίπταμαι. μ. ἀφιπτήσομαι. ἀόρ. ἀπέπτην. μέσ. ἀπεπτάμην, ab ἵπταμαι. euolo.

Ἀφίσταμαι. μ. ἀποστήσομαι. π. αμαι. abſcedo, recedo, reducor, Ariſtot. in Problem. Et abſcedere, id eſt ſuppurare, colligi ἀποστήματα dicũtur. Item non ſum particeps, non communico conſilia cum alijs, nolo implicari, ut ἀφίσταμαι τῶν πραγμάτων, id eſt μακρὰν εἰμι. Item cedo, ut ἀφίσταμαί σοι τούτου, pro ὑποχωρῶ, & ἐξίσταμαι. Itẽ abſtineo, ut ἀφίσταμαι τῆς κληρονομίας, id eſt abſtineo hæreditate. Item abhorreo, alienus ſum, ἀπώμαμαι, Demoſthe. & Ariſtidi. Item diſto, Galen. unde ἀπόστασις, diſtantia. Bud. Comment.

Ἀφιστάνω. deleo, abſtergo.

Ἀφίστημι. μ. ἀποστήσω. π. ἀφέστηκα. recedo, abſcedo, ſecedo, retrocedo, abſum, deſiſto, deſciſco, deficio, quemadmodum milites à ſuo principe. unde ἀποστάτης apoſtata. Et auoco, abalieno, diſtinguo, dirimo, diſſocio, fide abduco, ad defectionem ſollicito, & impello, Herodiano. Vnde ἀφεστηκὼς opponitur προσπεφυκότι, & ſignificat diuulſus, exemptus, diſiunctus. Ἀφεστηκὼς τῆς κληρονομίας, qui hæreditate abſtinuit. Bud. Com.

Ἄφις. cimex.

Ἄφλαστον. ου. τὸ. puppis, cacumẽ puppis.

Ἀφλέγμαντος. ου. ὁ. arcens inflãmationẽ.

Ἀφλοισμός. οῦ. ὁ. uel ἀφλυσμὸς. ſpuma.

Ἀφνειός. οῦ. ὁ. καὶ ἀφνήμων, παρὰ τὸ ἄφενος, diues.

Ἄφνω, pro ἀφανῶς. repente, ἐξαπιναίως.

Ἀφοβία. ας. ἡ. intrepiditas.

Ἄφοβος. ου. ὁ, ἡ. καὶ

Ἀφοβόσπλαγχνος. ου. ὁ. intrepidus.

Ἀφόδευμα. ατος. τὸ. ſtercus.

Ἀφοδευτήριον. ου. τὸ. latrina.

Ἀφοδεύω. μ. εύσω. π. ευκα. caco, ἀναχωρέω. Accuſat. iung.

Ἀφόδιοι. οἱ. hoſtes.

Ἀφόδιον. ου. τὸ. ſtercus.

Ἄφοδος. ου. ἡ. ἀναχώρησις, diſceſſus ad cacandũ, ſeceſſus, diſceſſus, profectio.

Ἀφοίβαντος. ου. ὁ. immundus, illotus.

Ἄφοινος. illæſus, ἄφονος, ὑγιὴς.

Ἀφομοιόομαι. μ. ώσομαι. π. ωμαι. aſſimilo.

Ἀφομοίωμα. ατος. τὸ. aſsimilatio.

Ἀφοπλίζω. μ. ίσω. π. ικα. exuo arma, exarmo, armis diſpolio. Neutr. abſol.

Ἀφοράω. reſpicio, ἀποβλέπω. Actiu. ac.

Ἀφόρητος. ου. ὁ, ἡ. intolerabilis, moleſtus.

Ἀφορία. ας. ἡ. ſterilitas. propriè frugũ.

Ἀφορίζομαι. &

Ἀφορίζω. μ. ίσω. π. ικα. ſegrego, ſeparo, ſepono. Item præcido, & (ut uulgo appellatur) quotto, id eſt deſigno, quotũ quenque articulũ, quotũ quodque caput oppugnare uelit litigator, ne in uniuerſum admiſſus licenter ter-

giuerſari, & idetidem euariare poſſit. Deſignatè & præciſe dico. Item extermino, repudio, excommunico. Actiu. accuſ. Bud. in Annot. & Cō.

Ἀφόριος. audax, infidus.

Ἀφορισμός. ȣ. ὁ. ſeparatio, diſtinctio, diſtincta rerum explicatio, pluriū rerum ſūmatim facta traditio, quaſiq; ad regulam exacta rerum doctrina. Galen. ait aphoriſmum doctrinæ genus eſſe, ὅσπερ διὰ βραχυτάτων ἅπαντα τὰ τοῦ πράγματος ἴδια περιορίζει, id eſt, quod omnes rei proprietates breuiſſimis uerbis circūſcribit. Euſtathius ἀφορισμοὺς γνωμικοὺς dicta ſententioſa appellauit. Bud. Com.

Ἀφορμάρχεω. auocatione utere, Politiano interprete.

Ἀφορμή. ῆς. ἡ. occaſio, cauſa, argumentum. Item auxiliū & opitulatio penè ad extremū caſum ſeruata. Latini ſubſidiū uocāt. Tacitus, Subſidiū rei familiari oraret deprecabūdus, id eſt ἀφορμήν. Itē apud Demoſth. ſic uocatur pecunia, quæ apud trapezitas deponebatur. Bud. in Anno.

Ἀφορμῶ. fugio, proficiſcor.

Ἀφορολόγητος. ȣ. ὁ, ἡ. immunis, liber à tributo.

Ἄφορος. ȣ. ὁ, ἡ. ſterilis.

Ἀφόρτιον. inutile.

Ἀφοσιόω. μ. ώσω. π. ωκα. expio, dico, & conſecro, animum religione ſoluo. Sic item

Ἀφοσιόομαι. μ. ώσομαι. π. ωμαι. expio, & procuro triſtem aliquā expectationem ob numen uiolatū, aut aliâs infenſum & minabundum. Item parū tango, libo, & ὁσίας ἕνεκα ποιῶ τι, hoc eſt ἕνεκα τοῦ ἀμέμπτως καὶ ἀνεπιλήπτως. Id eſt defungor, cum non aliquid toto conatu nec magnopere accuro, ſed tepide & inſtrenuè, ut officio functus eſſe uidear, & quatenus ſatis ſit ad uitandā reprehenſionē, aut emerendam ueniam. Vnde & Herodian. ἀφοσιουμένους appellauit iuſta funeri perſoluentes, non quòd ἀφοσιοῦσθαι ſingulariter ſignificet iuſta facere, ſed qa generaliter ſit τὰ δίκαια, καὶ ὅσια, καὶ πρέποντα ποιεῖσθαι πρός τινα. hoc eſt, officia nō negare, cultum debitū ita exhibere, ut ne reprehendi negligentia poſſit. Bud. Com. Item abominor, deteſtor, auerſorq;, ac uelut infauſtum deteſtor. Item recuſo et repudio munus oblatum. Datiuo, aut accuſ.

Ἀφοσίωσις. parua, ſiue Defūctoria libatio, expiatio. πρὸς ἀφοσίωσιν, defunctorie, remiſſe, languide. Bud. in An.

Ἀφοσίωμα. ατος. τὸ. idem.

Ἀφάω. contrecto, ψηλαφάω.

Ἀφ' οὗ. ex quo.

Ἀφραδέω. μ. ήσω. π. κα. inconſyderatè loquor, ſtultè ago.

Ἀφραδέως. ſtulte, inſcite.

Ἀφραδής. έος. ὁ, ἡ. ſtultus, inimicus.

Ἀφραδία. ας. ἡ. ſtoliditas, inſipientia.

Ἀφράζειν. deſipere, ἀφραίνειν. Hippoc.

Ἀφραίνω. μ. ανῶ. deſipio, à φρὴν φρενός.

Ἄφρακτα. τὰ. genus nauigij non ſepti.

Ἄφρακτος. ȣ. ὁ, ἡ. incuſtoditus, et domus non cincta muro.

Ἄφραστος. ȣ. ὁ, ἡ. inconſyderatus, nō dicendus, non inueſtigabilis.

Ἀφρασύς. ύος. ἡ. inſcitia, incōſyderātia.

Ἀφρέω μ. ήσω. π. ηκα. ſpumo. Neutrū. ἀφρίζω.

Ἀφρήτωρ. ορος. ὁ. malus ciuis, qui de nullo eſt ordine, aut tribu.

Ἀφρολέγος. ȣ. ὁ, ἡ. ſpumilegus.

Ἀφρίζω. μ. ίσω. π. ικα. ſpumo. Neutrū.

Ἀφρική. ῆς. ἡ. Aphrica.

Ἀφριόεις. εντος. ἡ. ſpumoſus, ἀφρώδης.

Ἀφρῖτις. ἡ. piſcis ex aphyarum genere

qui è ſpuma naſcitur.

Ἀφρογένεια. Veneris epitheton.

Ἀφροδισιάζω.μ.άσω.π.ακα.ago rem ue neream, συνουσιάζω. Neutr. abſol.

Ἀφροδισιασμὸς.οῦ.ὁ. rei ueneree uſus, concubitus.

Ἀφροδισιαστικὸς.οῦ.ὁ.libidinoſus.

Ἀφροδίσιον.ου.τὸ. ſtatua Veneris, & ſacrificium Veneris, res uenerea.

Ἀφροδίσιος.ου.ὁ.uenereus.

Ἀφροδίτη.ης.ἡ.Venus, quam ſic dictam διὰ τὴν ἐκ ἀφροῦ γένεσιν tradũt Heſiod. & Plato, quòd è maris ſpuma ſit enata. Ariſtot. uerò qđ ſpermatis natura ſit ἀφρώδης, id eſt ſpumoſa. Hecuba apud Euripi. ἀφροδίτην dici ait, qđ ἀφροσύνης ἀρχὴ θεὰ, id eſt inſipientiæ princeps dea ſit. Cæl.li.16.c.18.

Ἀφροντιστέω.ῶ.negligo, nõ curo, ἀμελῶ.

Ἀφρόντιδες.ocioſi.

Ἀφροντίζω.negligo.

Ἀφροντιστία.ας.ἡ.negligentia, ſecuritas.

Ἄφρος.ου.ὁ. Apher, uireſcens, inuerecundus, demens.

Ἀφρὸς.οῦ.ὁ.ſpuma. Lucian. in Pſeud. καὶ ἀφροῦ ὑποπιμπλάμενος τὸ στόμα.

Ἀφροσύνη.ης.ἡ.immodeſtia, inſipiẽtia.

Ἀφρούρητος.ου.ὁ.καὶ

Ἄφρουρος.ου.ὁ,ἡ.incuſtoditus.

Ἀφρώδης.εος.ὁ,ἡ.ſpumoſus.

Ἄφρων.ονος.ὁ,ἡ.immodeſtus. Itẽ inſipiens, imprudens, qui ea quæ intelligit, nõ adminiſtrat prudẽter. uide ἀνόητος.

Ἀφύη.ης.ἡ. piſcis genus, de quo uide Ariſtot. li.6.de Anial. Theo. apuam uertit. Apollod. ſcribit meretriculas quaſdam ἀφύας fuiſſe cognominatas, quòd minutulæ forent albæ ac oculis grandioribus, nomina eis fuere Stagonion & Anthis. Athenieſes ἀφύας uocabant ἰατρικὸν ὄψον, id eſt mẽdicorũ opſoniũ ob rei nimiã affluentiam, authore Chryſippo. Cæl.lib.5.cap.19.

Ἀφυὴς.έος.ὁ,ἡ.ineptus, amens, ſine natura.

Ἀφυΐα.ας.ἡ.degeneratio, ineptitudo, inhabilitas.

Ἄφυκος.nõ fucatus, ἀκαλλώπιστος.

Ἄφυκτος.ου.ὁ,ἡ. ineuitabilis, inexplicabilis, locus unde quis euadere neqt. Lucian. de Marte unà cum Venere catenis implicato, ἔπειτα δὲ αὐτὰς ἐν ἀφύκτῳ ἐχόμενον ἑαυτῷ.

Ἀφύλακτα.τὰ.quæ nimis obſeruantur.

Ἀφυλακτέω.nimis caueo.

Ἀφύλακτος.ου.ὁ. incautus, non obſeruans.

Ἀφυλάκτως.incautè, incuſtoditè.

Ἀφιλάργυρος.ου.ὁ.alienus ab auaritia.

Ἄφυλλος.ου.ὁ,ἡ.folijs carens, ἀφύλλωτος.

Ἀφυπνίζω.μ.ίσω.π.ικα. expergefacio. Accuſ.

Ἀφυπνόω.μ.ώσω.π.ωκα.obdormio. Neu.

Ἀφυσγετὸς.οῦ.ὁ.ſordes, τὰ ἰλυώδη.

Ἀφυσμὸς.οῦ.ὁ.exhauſtio.

Ἀφύσσομαι.μ.ύξομαι.καὶ

Ἀφύσσω.exhaurio, palpo.

Ἄφυστος.ου.ὁ.non influus.

Ἀφυστερέω.morari, βραδύνω.

Ἀφυτεύματα.τὰ.auulſiones, quæ ſeruntur.

Ἀφύω. dealbor, ἀπολευκαίνομαι. à piſcis apuæ colore, de quo in ἀφύη.

Ἀφωνία.ας.ἀφασία.

Ἄφωνος.ου.ὁ.mutus.

Ἀφώρα.reſpiciebat, ab ἀφοράω.ῶ.

Ἀφωρισμένη οὐσία. oppignorata bona apud Demoſth. ἴσι μὲν αὐτοῖ ὅσοις αὐτῶ ἡ οὐσία ἀφωρισμένη ἦν. Bud. Com.

Ἀφώτιστος.ου.ὁ.lucis expers.

ΑΧ.

Ἀχαὶ.ſupplicationes, optata.

Ἀχαιά.ᾶς.ἡ.atticè, Minerua.

Ἀχαΐα.Peloponneſus, Græcia.

Ἀχαιΐδες.αἱ.Græculæ, effœminati. Hoc cõuicio Homerus ſubinde Græcis exprobrat eorum inertiam.

Ἀχαΐζω.Græciſſo.

Ἀχαίη. triſtitia, λύπη.

Ἀχαίνειν. iocari, ludere.

Ἀχαιός. οῦ. ὁ. Græcus.

Ἀχάλινος. ου. ὁ, ἡ. effrenatus.

Ἀχάνη. genus menſuræ frumentariæ. Capiebat autem medimnos Atticos quadraginta quinq;. Cæl. li. 5. ca. 9.

Ἀχανής. έος. ὁ. uaſtus, immenſus. Item ſtupore plenus, ſtupidus, qui aperto ore rem aliquam inſpicit. à uerbo χάσκω. auget hic α.

Ἀχάνθιον. ου. τό. pro ἀκάνθιον.

Ἀχανόω. deſydero.

Ἄχαρις. ιδος. ὁ, ἡ. & in neutro gen. τὸ ἄχαρι. ingratus, ſine gratia.

Ἀχαριστοῦμαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. non accipio debitam gratiam. Bud. Com.

Ἀχαριστέω. μ. ήσω. π. ηκα. ingratus ſum, denego gratiam. Bud. ibidem.

Ἀχαριστία. ας. ἡ. ingratitudo, ἀγνωμοσύνη.

Ἀχάριστος. ου. ὁ, ἡ. ingratus.

Ἀχαρίστως. ingratè.

Ἀχάριτος. ου. ὁ. non gratioſus, inofficioſus.

Ἀχάτης. ου. ὁ. Achates gemmæ nomen. Eſt quoq; proprium Aeneæ ſocij.

Ἄχειλος. cui non ſunt labia, ſine margine. Eſt & nomen lapidis, quē Hermolaus ex Themiſthio fatuum tranſtulit, hoc eſt nullius ſaporis.

Ἀχείμαστος. ſine tempeſtate.

Ἀχειρής. inutilis, ἀχρεῖος.

Ἀχειροκόμη. ἡ. intonſa coma.

Ἀχειροποίητος. ου. ὁ. non manufactus.

Ἄχειρος. ου. ὁ. mancus.

Ἀχείρωτος. ου. ὁ, ἡ. ἀχειρούργητος, inuictus, inexpugnabilis, indomitus.

Ἀχελῷος. ου. ὁ. Achelous fluuius.

Ἀχέομαι. μ. έσομαι. π. ημαι. triſtor, iraſcor. Depon. datiuo iung.

Ἀχερδος. ου. ὁ. aſper, agreſtis, & herbæ genus.

Ἀχερωΐς. ίδος. ἡ. arbor populus.

Ἀχέρων. οντος. ὁ. Acheron fluuius infernalis, dictus quaſi ἄχη ῥέων.

Ἀχέται. οἱ. cicadarum ſpecies. Theodo. modo argutam, modo achetam trāſfert. Nam tradunt hos canere, fœminas uerò mutas eſſe, quæ dicuntur τεττιγόνιαι. Cæl. lib. 9. ca. 31.

Ἀχάω, καὶ

Ἀχέω. doleo, ægrefero.

Ἄχη τά. mentis ægritudines.

Ἀχήν. ῆνος. ὁ. pauper, mendicus, παρὰ τὸ τὰ κενὰ τῶν σκευῶν ἔχειν.

Ἀχηνία. ας. ἡ. penuria.

Ἀχηρής. triſtis, moleſtus.

Ἄχης. pauper.

Ἀχθεινός. οῦ. ὁ, pondere preſſus, laborioſus.

Ἀχθέω. μ. ήσω. π. ηκα. gemo, grauo, moleſtus ſum.

Ἄχθη. ſordes, ſpuma maris.

Ἀχθηδών. όνος. dolor, grauedo, triſtitia.

Ἀχθηρὸς. τό. doloroſum.

Ἄχθομαι. μ. ἀχθέσομαι. aoriſt. α. ἠχθέσθην. triſtor, indignor, diſcrutior, ægrefero, iraſcor, offendor. Conſtruitur autem & cū datiuo, & cū accuſatiuo, ut ἄχθομαι τῷδε, & τόδε, Attice. Sic & Saluſt. Et quaſi dolens eius caſum. Et Vergil. lib. 2. Aenei. Et caſum inſontis mecum indignabar amici. Et lib. 1. Et noſtro doluiſti ſæpe dolore.

Ἄχθος. εος. τό. pondus. Item dolor, angor, λύπη βαρεῖα, quaſi ἄχος, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ θ.

Ἀχθοφορέω μ. ήσω. π. ηκα. pondus fero, onus ſuſtineo. Neutr. abſol.

Ἀχθοφόρος. ου. ὁ. baiulus, qui ex foro aut littore aliquid portat, quales ſunt, ἀμφορεαφόροι, ὑδροφόροι, ξυλοφόροι, σκευοφόροι, ὑλοφόροι, πλινθοφόροι, πηλοφόροι, φρυγανοφόροι.

Ἀχί, uel ἄχι. faciliter.

Ἀχίλλειος. Achillea, alij χιλιόφυλλον, id eſt mille folium uocant. Ἀχίλλειοι κριθαὶ, hordea præſtãtiora & purgata. Ἀχίλλειοι σπόγγοι, Achilleæ ſpongiæ, quibus Achilles in uulnere curando uſus eſt.

Ἄχυμος. ſine ſucco & nutrimento, uel e diuerſo, ἄτροφος, πολύχορτος.

Ἀχιτῶν. ωνος. ὁ. ueſte carens.

Ἀχλάδες. αἱ. pyra ſylueſtria, ἀχράδες.

Ἄχλαξ. ſabulum, lapillus.

Ἀχληρὸν. odioſum, ἀπεχθὲς.

Ἄχλυμαι. triſtor, pro ἄχνυμαι.

Ἀχλύς. ύος. ὁ. tenebra, caligo.

Ἀχλυώδης. tenebricoſus.

Ἀχνάζω. ægre fero, uitupero.

Ἄχνη. ης. ἡ. ſignificat minutiſſimum illud & leuiſſimum quod ex ſpicis excuſſis euolat. Homer. ὡς δ' ἄνεμος ἄχνας φορέει. Significat item τὸ λεπτότατον τοῦ ὕδατος, maris aſperginem, ſpumam maris. Sophocl. pro rore uſurpauit. Ἄχνη πυρὸς, pro fumo. Et ἄχναι ſomni apud Hippocr. Generaliter accipitur pro tenuiſſimo cuiuſlibet rei. Lege prouerb. Ne ramenta quidem.

Ἄχνοος. imberbis, ὁ μὴ ἔχων χνοῦν, ſine lanugine.

Ἄχνυμαι. μ. ύσομαι. π. υσμαι. triſtor, anxius ſum. Depon.

Ἀχνύς. triſtitia.

Ἀχνῶδες. tenue, ſpumoſum, ἄχνῃ ὅμοιον.

Ἄχολος. ου. ὁ. felle carens, ἀόργητος, qui iram pellit.

Ἄχορδος. ſine fidibus.

Ἀχόρατος. ου. ὁ, ἡ. infelix.

Ἀχορήγητος. ὁ ἀπορούμενος. Bud. Com.

Ἀχόρταστος. ου. ὁ, ἡ. inſatiabilis.

Ἄχος. εος. τό. dolor, triſtitia. Propriè dicitur dolor, qui prorſus obſtupefacit, ſuiq́ſenſum adimit homini.

Ἀχραδίνη. ης. ἡ. locus erat Syracuſis, fortiſſimus, pulcherrimus, maximus.

Ἀχραής. purus, immaculatus. χραίνειν γὰρ τὸ μιαίνειν.

Ἄχραντος. ου. ὁ, ἡ. immaculatus, intactus, non coloratus, ἀμίαντος.

Ἀχράς. άδος. ἡ. pyraſtrum, pyrus ſylueſtris, ſpinæ genus.

Ἀχρειόγελως. temerè, uel ſine cauſa ridens, quod uitium uel ſtultitiæ uel dementiæ ſignum eſſe ſolet. Vnde accipitur p inepto & ſtulto. Eraſ. Chil.

Ἀχρεῖον. turpiter, inutiliter, inuſitatè.

Ἀχρειόομαι. μ. ώσομαι. π. ωμαι. fio inutilis. Depon.

Ἄχρειος, uel ἀχρεῖος. ου. ὁ. inutilis, nullius bonæ frugis.

Ἀχρείατ. inutilis.

Ἀχρηματία. ας. ἡ. pecuniarum inopia.

Ἀχρημάτιστος. ου. ὁ. ocioſus, & omni actione uacuus.

Ἀχρήματος. ου. ὁ. ſine ſumptu, ſine pecunia.

Ἀχρημοσύνη. ης. ἡ. egeſtas.

Ἀχρήμων. pauper, αὐτάρκης, πένης.

Ἀχρής. εος. ὁ, ἡ. inutilis, moleſtus.

Ἀχρήιστος ὄλεθρος. extrema pernicies, μέχρι τοῦ ἐσχάτου.

Ἀχρησία. ας. ἡ. inutilitas, incommoditas.

Ἄχρηστος. ου. ὁ, ἡ. abuſiuus, inutilis, ἄχρειος, inidoneus.

Ἄχρι. καὶ

Ἄχρις. uſq, donec. Item καθόλου, apud Homer. prorſus, per totum.

Ἄχρις ἄν. &

Ἄχρι οὗ. &

Ἄχριπου. dum, quandiu. Aliquando ante infinitiuũ uerbi. Lucia. ἄχρι τοῦ καὶ ἐρυθριᾶν, Ita ut erubeſcerem.

Ἄχριος. ου. ὁ. inunctus, ἄχριστος.

Ἄχρονος. ου. ὁ. perennaturus, ἄχρηστος.

Ἀχρονοτριβής. nihil morans, celer.

Ἄχροος. ου. ὁ. πορνεὸς. Lacones nothum, &

ſpurium uocant.
Ἀχρῶντες. οἱ. non depicti, non colorati.
Ἄχρουστος. ὁ. pallidus.
Ἄχρωμος. ου. ὁ, ἡ. καὶ
Ἀχρήματος. ου. ὁ, ἡ. impudens.
Ἀχρωνυχία. ultimæ noctis excubiæ.
Ἄχυ. ſpecies caſiæ.
Ἄχυλος. ὁ. inſipidus.
Ἄχυμος. ὁ fatuus, inſipidus.
Ἀχυώκτον. copioſe fluens.
Ἀχυρμιά. ᾶς. ἡ. aceruus palearum.
Ἀχυροδόκη. κς. ἡ. ſtabulum, palearum receptaculum.
Ἄχυρον. ὁ. τὸ. palea.
Ἀχυρότριψ. tribula, paleam terens.
Ἀχυρώδης. ἐος. ὁ, ἡ. glumoſus, paleaceus.
Ἀχυρών. ῶνος. ſtabulum palearum.
Ἀχώ. όος. uox.
Ἀχώνευτον. non uſtum.
Ἀχώρ. ῶρος, pro ἀχνὼρ. furfur, ſordes capitis.
Ἄχωρες. ulcera fœtida in capite.
Ἀχώριστον. incōprehēſum, inſeparabile.
Ἀχώριστος. ὁ, ἡ. inſeparabilis.

A Ψ.

Ἄψ. poſt, mox, iterum, retrò.
Ἀψάλακτος. ὁ. intactus, illæſus.
Ἀψαλῶν. ſine ſtrepitu incedere.
Ἄψαλτος. ſine pulſu fidium, propriè pſalterij.
Ἄψαυστος. ὁ, ἡ. intactus, non tangens.
Ἀψεγής. ἐος. ὁ, ἡ. ſine uituperatione.
Ἀψεύδεια. ας. ueritas.
Ἀψευδέστατος. alieniſsimus à mēdacijs.
Ἀψευδέω. μ. ήσω. π. ηκα. non mentior. Neutr. abſol.
Ἀψευδής. ἐος. ὁ, ἡ. à mendacio alienus, uerax.
Ἄψευστος νόμος. inuiolata lex.
Ἄψηκτος. ου. ὁ. durus, infrangibilis.
Ἀψηλάφητος. intactus, ἀνέπαφος.
Ἀψήφιστος. ου. ὁ. qui non tulit ſuffragiū.
Ἄψηφος. multus, magnus.
Ἀψίκορ. τὸ. καὶ
Ἀψικορία. faſtidiū rerū adamatarum.
Ἀψίκορον. τὸ. ſatietas, cōtinua expletio.
Ἀψίκορος. nouitatis cupidus, mutabilis, qui ſtatim ſimul atq; cibum attigerit exurgit ſatur, ac cibum faſtidit, ἀπὸ τ ἅπτεσθαι καὶ κόρος.
Ἄψιλος. implumis, ἄπτιλος, ἢ πολύπτιλος.
Ἀψιμαχεῖν. acutè & terribiliter pugnare, prælium conſerere.
Ἀψιμαχία, ας. ἡ. præludium belli, uelitaris pugna.
Ἀψίμαχος. cominus pugnans.
Ἀψιμοία. ας. ſimultas non diuturna.
Ἀψίνθιον, uel ἀβσίνθιον. abſinthiū, herba quædam extremæ amaritudinis.
Ἄψινθος. ου. idem. Aliquando nomen urbis Thraciæ, ἀψινθὶς uero regio illa.
Ἀψίῤῥοον. retro fluens.
Ἀψίς. ίδος. ἡ. teſtudo, fornix. Itē curuatura rotæ, id eſt lignum ſupra rotas tenens ſcalas, uel in quo figuntur radij, ligneus rotæ circulus. Atq; in hac ſignificatione quidam primam aſpirant, diciq; uolunt ἀπὸ τ ἅπτεσθαι, id eſt à tangendo, quòd uidelicet rotæ, cum uoluuntur, terram contingant. Homer. Iliad. ε. pro foramine retis ſeu plaga uſurpat. Dicūtur item ἀψίδες circuli in ſtellis, teſte Plinio li. 2. cap. 15. & 16.
Ἀψις. ιος. ἡ. tactus, contrectatio.
Ἀψίχολος. ὁ. ὁ. plaga retis, fornix, nimis iracundus.
Ἄψοῤῥον. ſubitò, retrò, rurſum.
Ἄψοῤῥος. ὁ, ἡ. retrogradus, retrofugus.
Ἄψος. εος. τὸ. membrum, propriè tamen iuncturæ membrorum.
Ἀψοφητί. ſine ſtrepitu, ἡσύχως.
Ἄψυκτος. ὁ. infrigefactibilis.
Ἀψυχία. animæ defectus.
Ἄψυχος. ὁ, ἡ. inanimatus, timidus.

Α Ω

Ἄω.μ.άσω. ſpiro, lædo apud Homer.

Ἀὼς. ſanitas, aurora, dies.

Ἄωρ.ορος.τὸ. enſis. Alij legunt ἄορ.

Ἄωρ.ορος.ἡ. mulier.

Ἀωρέω. negligo, ὀλιγωρῶ.

Ἀωρί. intempeſtiuè, ἀκαίρως.

Ἀωρία.ἡ. immaturitas, deformitas.

Ἀώριος. crudus, immitis, translatio eſt ab immaturis fructibus.

Ἄωρος.ου.ὁ,ἡ. deformis, indecens, intempeſtiuus, ut ἄωροι ὀπῶραι, crudi fructus, non maturi.

Ἄωρτο. pendebat, ἥρμοσο (inquit Herodian.) περὶ ξίφος. Deducitur autē ab ἀρῶ, id eſt ἁρμόζω, cuius futurum ἄρσω, Aeolice. Præteritum, ἦρκα, ἦρμαι, ἤρμην, ἦρσο, ἦρτο, & Ionice ἄρτο, & pleonaſ. ipſius ω, ἄωρτο. Alij exponūt pro ἐκρέματο, ab ἀέρω pro κυφίζω, καὶ κρεμῶ, cuius futurum ἀρῶ, & Aeolice ἄρσω. Vnde ſimiliter ἦρκα, ἤρμην, ἦρσο, ἦρτο, & mutatione longæ uocalis in longam ὤρσω, & pleonaſmo ipſius α, ἄωρτο, poëtice.

Ἄωτος.ου.ὁ. flos. Itē lana ouis. Itē nō habens aures, inauritus, quo utitur Gell. imitatione Græcorū li. 7. ca. 6.

Ἀωτεῖν. flores legere, texere, ὑφαίνειν.

Ἀωτέω. floreo, καρποῦμαι. καὶ ἀωτεῖν ὕπνον, τὸν ἀπανθίζειν.

B A.

BAβάζω. uociferor, inarticulatè loquor, uagio Gaza interprete.

Βαβαί. papæ, uox admirantis. Genitiuo iung. ut βαβαὶ τῆς ἀδαμονίας.

Βαβαιάξ. contemnentis & reijcientis particula apud Ariſtophanem.

Βαβάκτης.ὁ. ſaltator, locutuleius, inſanus.

Βάβαλον. pudenda, αἰδοῖον.

Βάβαξ.ὁ. uanus, garrulus, impudens.

Βάγαιον, & βάγιον.τὸ. magnum.

Βαγώας. Perſica lingua eunuchus.

Βαδάς. cinædus.

Βάδδιν. ſacra ſtola.

Βάδην. pedetentim, lentè, ocioſe.

Βαδίζω.μ.ίσω.π. κα. uado. πόθεν βαδίζεις; pro, Vnde uenis? Neutr. abſol.

Βαδιοίμην. iturus eſſem, irem.

Βάδισμα.ατος.τὸ. greſſus, inceſſus.

Βαδισμός.οῦ.ὁ. idem.

Βάδισις.ιος.ἡ. ingreſſio.

Βαδιστέα. eundum Attici dicunt, pro βαδιστέον.

Βαδιστικός. qui lubens uadit, ac itineris pedeſtris laborem perfert.

Βάδιστος.ου.ὁ. uadibilis, ut ita dicatur, per quem iter facere poſſumus.

Βάδομαι. diligo.

Βάδος.ου.ὁ,ἡ. itio, βάδισις, ὁδός. Ariſtophan. Auib. διὰ ταῦτα τόνδε τὸν βάδον βαδίζομεν.

Βάζω.μ.άσω.π.ακα. dico. à βῶ ducitur βάζω, ſicut à φῶ φάζω, uel ſyncopa pro βοάζω. Accuſ.

Βάθειος.ου.ὁ. profundus.

Βαθέως. profundè.

Βάθιστος. profundiſsimus.

Βαθμίς.ίδος.ἡ. gradus, baſis, ueſtigia pedū, ſedes, quod tamen tragicū eſt.

Βαθμός.οῦ.ὁ. gradus.

Βάθος.εος.τὸ. profunditas, prolixitas.

Βάθρα.ας.ἡ. ſcala domus.

Βάθρον.ου.τὸ. καὶ

Βάθρος.ὁ. fundamentum, baſis, imæ ſedes, gradus, pes diſci, ſubſellium.

Βαθύγαιος.ου.ὁ,ἡ. profundus.

Βαθυγένειος.ου.ὁ. egregiè barbatus.

Βαθύγειον.ου.τὸ.profunda terra, profundam terram habens.

Βαθύγηρως. extremæ ſenectutis, ualde ſenex.

Βαθύγλωσσος.ου.ὁ.eloquens.

Βαθυδίνης.ου.ὁ.habens uortices aut fluctus profundos.

Βαθύζωνος. ου. ὁ, ἡ. carnoſus, profundè cinctus ut toga ſupernè ſit laxa.

Βαθυκαμπὴς.ualde inflexus, incuruus.

Βαθυκήτεα.τὸν. piſcoſum, profundum.

Βαθύκολπος.ου.ἡ.magnus ſinus.

Βαθυλήιον.ager ferax.

Βαθύν.profunde.

Βαθύνω.μ.υνῶ. π.κα. profunda facio, augeo.

Βαθύπλουτος.opulentus, εὐδαίμων.

Βαθυῤῥείτης.profundè fluens.

Βαθύῤῥιζος.ου.ὁ.habens radices altas.

Βαθύῤῥοος.ου.ὁ.profundè & citò fluens, altifluus.

Βαθύς.έος.ὁ.profundus, prolixus. ὄρθρου βαθέος, diluculo, cum multum adhuc noctis eſt. ἐν βαθεῖ γήρᾳ, in extrema ſenecta.

Βαθυσκαφὴς.έος.ὁ,ἡ.profundè foſſus.

Βαθύστρωτος κοίτη.lectus liberaliter ſtratus.

Βαθύσχοινος.ου.ὁ,ἡ.profundus in iuncis.

Βαθύτης.ητος.ἡ. profunditas.

Βαία.mons Cephaleniæ, unde

Βαιάτης.nomen gentile.

Βαίδαμαι.ἀπὸ τοῦ βαίνω.

Βαίνω.μ.ήσομαι.π.βέβηκα.ἀόρισ.β.ἔβην. uado, eo, incedo, aſcendo, aſcendere facio, deſcendo, amo, adulor. Neut. ſed Homer. ſæpe actiuè uſurpat.

Βαιόν.paululum, paulatim, parum, ὀλίγον, μικρὸν, pauliſper, non malìgne.

Βαίον.ου.τὸ.καὶ βαΐς.ramus, propriè palmæ, παρὰ τὸ βίᾳ τίκτεσθαι, quòd non facile reuelli poſsit, quòd hæc arbor natura ſurſum nitatur aduerſus deprimentis manum.

Βαιός.οῦ.ὁ.breuis, paruus.

Βαῖος.ου.ὁ.Baius Vlyſſis ſocius.

Βαϊοφόρος.ου.ſolennitas oliuarum.

Βαίτη.ης.ἡ.bata, indumentum ex pellibus conſutis.

Βαίτυλος.ου.ὁ. bætylus, abadir, ſaxum quod pro Ioue Saturnus deuorauit.

Βαίων.piſcis quidam.

Βακίω.inebrior, μεθύσκομαι.

Βάκηλος.ου.ὁ.exectus, euiratus, effæminatus, ſtultus, magni corporis, caſtratus.

Βακτηρεύειν.baculo inniti.

Βακτηρεία.ας.ἡ.καὶ

Βάκτρον.ου.τὸ.baculus, fuſtis.

Βακτριασμὸς.οῦ.ὁ.genus laſciuæ ſaltationis.

Βακχᾶν.hedera coronari.

Βακχεῖον.ου.τὸ.templum Bacchi.

Βακχέβακχος.ου.ὁ.ſic uocabatur Dionyſius in ſacrificijs. Ariſtoph. Equit. ἀσθέντα καὶ παιᾶνα δὴ καὶ βακχέβακχον ᾆσαι.

Βακχιοδιωκτὸς.ὁ.qui maximè Bacchum imitatur.

Βακχεῖος.ου.ὁ.pes ex breui & duabus longis.

Βακχεύματα.τὰ.Bacchanalia.

Βακχευτὴς.ebrius.

Βακχεύω, et βακχέω. immodeſte ago more bacchantium, μαίνομαι, inſanio, bacchor.

Βακχή.genus piri, uel Bacchi ſacrificia, baccha, baſſara. Euripides Caſſandram uocat βακχὴν, id eſt diuino furore afflatam.

Βακχία.ας.ἡ.inſania, μανία.

Βακχίδης. Bacchi filius.

Βακχικός.ου.ὁ.Bacchicus.

Βάκχος.ου.ὁ.Bacchus. Euſtathius ἀπὸ τοῦ βαχεῖν deducit, id eſt ab incōdito ululatu, quo furentes bacchæ perſonabant,

bant, deinceps autem inſertam literã κ, quo expreſsio fieret immanioris ſoni. Eſt præterea coronæ ſpecies. Item ὁ κλαυθμὸς, eiulatus.

Βακχυλίδης. ου. ὁ. Bacchylides, ex nouẽ poëtis lyricis unus.

Βαλαιὸν. magnum, multum, uelox.

Βαλανάγρα. ας. ἡ. clauis, ſera. παρὰ τὸ ἀγρεύειν τὸν βάλανον.

Βαλανεῖον. ου. τό. balneum. παρὰ τὸ τὰς βαλάνους αὔειν. Siquidem balanos ſuccendere ueteribus moris erat. Nam Suid. ſcribit ueteres glandibus ueſci ſolitos, cortices uerò igni alimenta præbuiſſe.

Βαλανεύς. έως. ὁ. balneator, βαλανεύτης, πολυπράγμων, περίεργος.

Βαλανάω. exclamo, clara uoce dico.

Βαλανίζω. glandes excutio.

Βαλανίς. ίδος. ἡ. balneatrix.

Βάλανοι. glandium figura formata medicamenta, quæ ſedi ad ſoluendam aluum inſeruntur.

Βάλανος. ου. ἡ. glãs, palmæ fœminæ fructus, ſicut maſculæ ψήν. Item penis extrema pars. βάλανος μυρεψική, glãs unguentaria.

Βαλάντιον. ου. τό. marſupium, ſacculus, ἀκόντιον.

Βαλαντιοτόμος. ου. ὁ. fur, marſupicida, crumenarum præciſor. Saccularius uocatur. uide Aſcon.

Βαλάρος. Cernij uocant exules, Pauſan.

Βαλαύστιον. ου. τό. flos agreſtis punici.

Βαλβίς. ίδος. ἡ. repagulũ, hoc eſt illud unde in certaminibus equorum fit initium curſus. Latinis carcer dicitur, quemadmodum τέρμα, ubi ſiſtitur, latinè meta.

Βάλε. iacias, ῥίψαι. Eſt & indignantis aduerb. βάλε, uel cum α χετλιαστικῷ, ἀβάλε.

Βαλία. ophthalmia.

Βαλίας. equus Achillis.

Βαλικιῶται. Cretẽſib. dicũtur συνέφηβοι.

Βάλιος. ου. ὁ. uarius, maculis uarijs diſtinctus.

Βαλλῆται. progenitores, πρόγονοι.

Βάλλα. oppidum Macedoniæ.

Βαλλαῖος. ciuis illius oppidi.

Βαλλίζω. μ. ίσω. tripudio, laſciuio.

Βαλλισμός. οῦ. ὁ. tripudium, ſaltatio quæ ad tympana crepitantia, uel ad cymbala deſaltabatur, cuiuſmodi Parilibus fiebant Romæ, quæ ῥωμαῖα uocabantur.

Βάλλω. μ. βαλῶ. π. βέβληκα. ἀόρ. β. ἔβαλον. mitto, ſagitto, uulnero, iaculor, iacio, uibro, inſector, percutio. Home. Iliad. ά. αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτοῖσι βέλος ἐχεπευκὲς ἐφιεὶς βάλλε: pro ἔβαλλε. Λόγῳ βάλλειν, eſt inceſſere maledictis, & conuicijs uelut figere, Greg. Βάλλομαι εἰς νοῦν. paſsiua uoce dicitur, pro animaduerto & intelligo, Syneſ. Βεβλημένος εἰς νοῦν à Chryſoſt. dicitur pro eo quod dicimus qui in animum induxit, & ut faceret cõſilium cepit. Βαλλόμενος ἐφ' ἑαυτοῦ, ſecum ipſe cogitans, Herodoto. Homer. ἐν θυμῷ βάλλοντο ἔπος, in animo uerſabant, memores erant, Item βεβλημένος, proiectus dixit Verg. hoc eſt qui toto corpore proſtratus iacet, id quod in grauibus accidit morbis.

Βαλλωτή. marrubium nigrum.

Βάλος. uia per altum.

Βαλός. limen, cœlum, βηλός.

Βαμβαίνω. tremo dentibus & pedibus. Verbum tractum ex fuga & timore.

Βαμβακίζω. μ. ίσω. π. ικα. frigore tremo.

Βάμμα. ατος. τό. tinctura, ſalſamentum.

Βαναυσία. artificium.

Βάναυσον. τό. tractorium.

Βαναυσουργία. idem quod βαναυσία.

Βάναυσος. ου. ὁ, ἡ. caminarius, qui circa

fornaces et caminos exercetur. nam βαῦνον Peloponenſes ignis locum uo*cant, caminum:* & αὔειν incendere *eſt.* Vnde propriè dicitur de artifici*bus, qui igne opera ſua conficiunt.*

Sed translata uox eſt poſtea ad omneis arteis, quæ manuum opifi*cio peraguntur*, id quod & D. Hieron. annotat lib. 1. aduerſus Pelagium, Vt taceam (inquit) de ijs quos Græci βαναύσους uocant, nos ad opera manuum pertinentes poſſumus dicere. Itaq; hoc nomine dicetur mechanicus, ſeruilis, mercenarius, illiberalis, ſedentarius. Ammon. diſtinguit à τεχνίτης. Cæl. lib. 8. ca. 38. & lib. 13. cap. 48.

Βάξις. ιος. ἡ. fama, ſermo, παρὰ τὸ βάζω.

Βάπται. fucati. Item ſacerdotes quidam apud Ariſtoph. Suid. & Politian. Miſc.

Βαπτίζω. μ. ίσω. π. ικα. immergo. Accuſ.

Βάπτισμα. ατος. τὸ. καὶ

Βαπτισμός. ȣ̃. ὁ. immerſio, lotio, baptiſmus.

Βαπτιστήριον. locus qui uulgò fons dicitur.

Βαπτιστής. tinctor, qui mergit & tingit.

Βαπτός. ȣ̃. ὁ. tinctus.

Βάπτω. μ. ψω. π. αφα. tingo, lauo, coloro, inficio. Accuſ.

Βάραθρον. ȣ. τὸ. ſiue ut alij enunciant, βέρεθρον, locus profundior erat Athenis putei modo, in quem noxios ac κακούργους deturbabant. Eius ſuperiora dura quidem erant ac rigida, infima uero laxa & mollia, ut deſcendẽtes facile demergerẽtur. Harpocratio annotat Demoſth. in Philippicis abuſum hac dictiõe pro pernicie tantum. Propriè aiunt βάραθρα uocari excauata loca, in quæ demerguntur flumina, παρὰ τὸ βαίνειν, ab aquarũ ingreſſu, uel quaſi ἄβατα, quòd ex cauitate peruia nõ ſint, nec adeunda. Sunt itẽ qui cœnoſa loca eo nomine intelligãt. Cæl. li. 9. c. 14.

Βάραθρος. ὁ. βαράθρȣ ἄξιος ἄνθρωπος, dignus qui in barathrum conijciatur.

Βαραθρώδης. ιος. ὁ, ἡ. pfũdæ altitudinis.

Βάραχος. inſipiens. Et piſcis nomen.

Βαρβαρίζω. uoce, cultu, moribus, ac toto uitæ genere barbarus ſum. Item nouum quiddam ac peregrinũ, barbarumq; deſigno.

Βαρβαρισμός. ȣ̃. ὁ. barbariſmus. Gellius lib. 5. cap. 20.

Βαρβαριστί. barbarè.

Βάρβαρος. ab initio dicebãtur, qui difficulter, aſpere, ac duriter loquerẽtur, ut blæſos balboſq; dicimus. à βάρβαρ abſona uoce, in quam peregrini homines Athenis cum primum Græce loqui conarentur, ſæpius incidere ſolebant. Deinde ad mores feros atq; aſperos accommodari eſt cœptum, ut pro duro, agreſti, ſæuoq; acciperetur. Itẽ τὸ οὐχ ἑλληνικὸν, ac quicquid peregrinum erat, βάρβαρον uocabãt.

Βαρβαρόφωνος. aſpere & obſcure loquens.

Βαρβαρίζειν. canere lyra ſeu barbito.

Βάρβιτος. ȣ. ὁ. barbitus.

Βάρδιστος. ȣ. ὁ. tardus, pro βράδιστος.

Βαρέω. μ. ήσω. π. ηκα. grauo.

Βαρέως. grauè, moleſtè. (quibus.

Βαρζίνη. ἡ. orcitunica dicitur ab ali-

Βάρηνες. gingiuæ, maxillæ, ut quidam uolunt, ea quæ à ſumpto cibo dentibus inhærent.

Βάρημα. τὸ. grauitas.

Βαρηνοί. incolæ oppidi Mediæ.

Βαρῖνος. ȣ. balagrus piſcis.

Βάρις. ιος. ἡ. domus, nauigiũ, porticus, turris. (lin.

Βαρκά. ης. ἡ. urbs Libyæ circa Pentapo-

Βάρος. εος. τὸ. pondus, moles, grauitas, ἄχθος. (τᾶν.

Βαρβαζᾶν. ſonare, ſaltare, ἠχεῖν, σκιρ-

Βαρὺ. nauicula, καὶ θυμίαμα ἀνθοῦς.

Βαρύβρομος. ου. ὁ, ἡ. grauiter ſonans, grauiſtrepus.

Βαρυδαίμων. ονος. ὁ, ἡ. infelix.

Βαρυηχὴς. εος. ὁ, ἡ. idem quod βαρύβρομος.

Βαρυθυμέω. negligo, ὀλιγωρέω.

Βαρυθυμία. ας. ἡ. acerbitas animi.

Βαρύθυμος. ου. ὁ, ἡ. grauis animo.

Βαρυθύμητος. ὁ. grauiter inſtigatus, ægre ferens.

Βαρύθω. grauor, βαρύνομαι.

Βαρυκάρδιος. ου. ὁ, ἡ. fatuus, mentis expers.

Βαρυκέφαλαι. αἱ. Vitruu. lib. 1. cap. 2.

Βαρύκτυπος. ὁ. uocalis. Iouis epitheton, à tonitruum fremitu.

Βαρύλλικα. ſaltatio, quæ à mulieribus peragebatur in honorem Apollinis & Dianæ.

Βαρύλυπος. ου. ὁ. dolore affectus.

Βαρύμηνις. ιδος. ὁ, ἡ. memor iniuriæ.

Βαρυνόμαι. grauor. βαρυνόμαι ὑπὸ δὴ καὶ τάδε.

Βαρυνόω. μ. ωσω. π. κα. grauo, ingraueſco. Accuſ. iung.

Βαρύοδμος. ου. graue olens.

Βαρυοσμὸς. οῦ. ὁ. idem.

Βαρυπενθεία. ας. ἡ. luctus.

Βαρυπήμων. miſer, grauatus, malus.

Βαρύποτμος. ου. ὁ. ignauus, infelix.

Βαρυποτμώτατος. ου. ὁ. infortunatiſſimus.

Βαρυπρεπὴς. εος. ὁ, ἡ. grauitatem præ ſe ferens.

Βαρύπυκνοι. οἱ. qui uelut regiones primas ſpiſſi retentant. Capel. lib. 9.

Βαρὺς. εος. ὁ. moleſtus, grauis, onerosus, moroſus, ſuperbus, impudens. Βαρὺς ἐκ τοῖν σκελοῖν, claudus.

Βαρυσίδηρος. ου. ὁ. ῥομφαία, grauis enſis.

Βαρυσταθμέω. adducere pondus, grauitatem addere.

Βαρυσταθμὸς. οῦ. ὁ. grauiter ponderans.

Βαρύστονος. ου. ὁ, ἡ. grauiter ſuſpirans, infelix, raucus.

Βαρυσυμφορώτατος. impatiẽter ferens calamitates.

Βαρύτεροι. οἱ. moroſiores.

Βαρύτης. ητος. ἡ. grauitas, moleſtia, moroſitas.

Βαρύτιμος. ου. ὁ. precioſus, quaſi grauis precij, quòd olim appenderetur æs, non numeraretur.

Βάρυζον. ου. herba ſapina. Dioſcor. libr. 2. cap. 27.

Βαρύτονον στῆθος. anguſtum pectus.

Βαρύφθογγος. ου. ὁ, ἡ. graue ſonans.

Βαρυφροσύνη. ης. ἡ. moleſtia grauis.

Βαρυφωνία. ας. ἡ. uocalitas, ſonoritas.

Βαρύψυχος. ὁ, ἡ. grauis animo, ærumnoſus.

Βασανόω. arguo, διελέγχω, βασανίζω.

Βασανιζομένη. ἡ. ſubagitata, coitũ paſſa.

Βασανιζόμενοι. οἱ. quæſtione torti.

Βασανίζω. μ. ίσω. π. ικα. cum diligentia examino, probo, torqueo, per quæſtionem extorqueo, exploro. Actiu. Accuſ.

Βασανιστήριον. locus in quo homines torquentur.

Βασανιστὴς. οῦ. ὁ. tortor.

Βασανίστρια. ας. ἡ. tortrix, examinatrix.

Βάσανος. ου. ὁ, ἡ. experientia, experimentum, probatio, lapis index, cuius attritu fabri aurum uel argentum explorant. Item pro tormenti genere.

Βασίλεια. ας. ἡ. regina.

Βασιλεία. ας. ἡ. regnum, imperium.

Βασιλίδης. regis filius.

Βασίλειον. ου. τὸ. regia, palatium, aula, ædes imperatoriæ, ſignum regale.

Βασιλειῶ. regnaturio, regnũ affecto.

Βασιλευθεὶς. ντος. ὁ. regnatus.

Βασιλεὺς. ἑως. ὁ. rex. Item imperator & qui uniuerſo exercitui præeſt. Ammonius differre ſcribit à κοίρανος & ἡγεμών. uide ἄναξ. Aliquãdo ponitur pro ſacrificulo, qui rex erat ſacrorum, et præerat ſacris Eleuſinijs, iudiciumq; habebat uiolatæ religionis. Item δικαστὴς apud Heſiod. Bud. Com.

Βασιλεύω. μ. εύσω. π. ευκα. regno, regem creo. Neutr. genit.

Βασιλή. ἡ. βασιλεία, regnum apud Sophocl.

Βασιλειάω. regnum appeto. Neut. abſol.

Βασιλίδιος. calciamenti genus.

Βασιλίζω. μ. ίσω. π. ικα. regiæ parti faueo.

Βασιλικὴ. domus amplã & ſpacioſa, in qua agebantur cauſæ, conciones & alia id genus. Sic Cic. 2. Att. Baſilicã habeo nõ uillam, frequentia Formianorum. Cæl. lib. 15. cap. 11.

Βασιλικός. ȣ̃. regius, regalis. Item quicquid ſplendidũ eſt & magnificum.

Βασιλίνδα. luſus, quo rex aliquis ſorte factus, laborioſum quiddã miniſtro ſimiliter ſorte facto imperat.

Βασιλίς. ίδος. ἡ.

Βασίλισσα. ης. regina.

Βασιλίσκος. ȣ. ὁ. regulus.

Βάσιμος. ȣ. ὁ. peruius, πορεύσιμος.

Βάσις. ιος. ἡ. greſſus, gradus. Item pes, ſuſtentamentum, id quod ſuprapoſitæ fabricæ pondus ſuſtinet, firmamentum. Aliquando figuræ nomen apud rhetores.

Βασκαίνω. μ. ανῶ. π. κα. inuideo, indignor, iraſcor, accuſo. Item τοῖς φάεσι καίνειν καὶ τῷ βλέμματι φθείρειν, hoc eſt oculis aſpectuq; enecare, faſcinare. Demoſthen. περὶ στεφάνȣ τοῦ βασκαίνειν dixit ἀντὶ τȣ̃ συκοφαντεῖν. Neut. datiuo iung.

Βασκανία. ας. ἡ. inuidia.

Βασκάνια. τὰ. uocabantur ridicularia quædã, quæ apud ueteres, fabri ferrarij ante fornaculam appendere ſolebant, inuidiæ auertendæ gratia. Cæl. lib. 11. cap. 30.

Βάσκανος. ȣ. ὁ. inuidus, ingratus.

Βάσκας. ȣ. auis genus.

Βάσκ᾽ ἴθι. uade, accelera: dicta ſunt κατὰ παράλληλον κατὰ ἰδιωματισμὸν, καὶ ταυτολογίαν, apud Homer.

Βασκισμός. ȣ̃. ὁ. ſaltatio.

Βάσκω. uado, aſcendo. Item dico, maledico. Neutr.

Βασμός. ὁ. gradus.

Βασσάρα. ας. ἡ. καὶ βασσαρίς. ίδος. baccha. Item mulier proſtituta.

Βασσαρικὰ, interpretantur Dionyſiaca.

Βάσσαρος. uulpes apud Cirenæos, Hero.

Βάσσον, pro βαθύτερον, γόνιμον. denſum, fœcundum.

Βάσταγμα. ατος. τὸ. ſuſtentaculum, geſtamen.

Βαστάζοντες. baiuli, geruli.

Βαστάζω. μ. άξω. π. αχα. porto, exporto, baiulo, libro. Actiu. accuſ.

Βάσταξις, Bœotice. diuites.

Βάσταξ. ακος. collum.

Βαστραχαλίζειν. τραχηλίζειν, per medium ſecare.

Βαταλάρας. dicebatur pinguis, impotẽs, temulentus, ſomnolentus, & craſſo ingenio, quòd capite deiecto incedere tales plerunq; ſoleant. Eraſ. Chil.

Βαταλίζειν. turpiter & effœminatè uiuere, à Batalo quodam Epheſio tibicine, tam molli & fracto, ut non ueritus ſit in ſcena uti calciamẽtis mulieribus. Eraſ. Chil.

Βάταλος. ȣ. ὁ. odioſus, turpis: quo nomine dictus eſt Demoſth. ob mollitiem. uide Plutarch. Item podex, cinædus. Βάταλοι quoq; dicebantur Germanorum.

manorum equites præſtantiſsimi, authore Plutarcho. Cæl. lib. 3. cap. 13. & Eraſ. Chil.

Βατάνιον. ου. τὸ. apud Siculos patella dicitur, & πατάνιον pro eodem.

Βατάω. coëo, inſcendo, ὀχεύω.

Βατέω. uado, abundo.

Βατὴρ. ῆρος. ὁ. meta à qua incipit ſaltatio, limen. Amipſias Comi. ἐπ' αὐτὸν ἥκεις τὸν βατῆρα τῆς θύρας.

Βατιδοσκόπος. uide in βατίς.

Βάτιον. ου. τὸ. paruus cadus. Item βάτιον ſubblandientis puellæ diminutam appellationē eſſe tradunt. Cæl. lib. 3. cap. 13.

Βατίς. ίδος. ἡ. uel βάτος. ſpecies mollioris piſciculi delicatioris'ue, à cuius ſimilitudine quidam pro molli ac delicato interpretantur, unde & βατιδοσκόποι dicuntur ὀψοφάγοι & gulones. Cæl. ibidem.

Βατός. οῦ. peruius.

Βάτος. ου. ἡ. rubus.

Βάτος. ου. ὁ. menſuræ genus. Bud. in Aſ.

Βατραχίζω. in morem ranæ nato.

Βατράχιον. coloris ſpecies erat, quo ante inuentas perſonas faciem obungebant: item ranunculus.

Βατραχίς. genus ueſtis floridi coloris, qua utebantur fabularū hiſtriones.

Βατραχομυομαχία. ranarum & murium pugna.

Βάτραχος. ου. ὁ. rana. item tumor ſub lingua, maximè pueros infeſtās. de quo Aëtius.

Βατταρίζειν. impeditè loqui, & hæſitanter balbutire, aut (ut alij malunt) uerſutè & frauduleter agere, quòd βάσσαρος uulpem ſignificet. ἀπὸ βάττου θηρὸς ἰσχνοφώνου ὄντος. Item effutio, nugas deblattero, ut Cic. ad Atticum, ὁ ἀπεπλάνθρωπος ἔδοξέ μοι τὰ ἐμὰ βατταρίζειν. Cæl. lib. 7. cap. 22. & Eraſ. Chil.

Βατταρισμοί. οἱ. nugæ, φλυαρία.

Βαττολογέω. μ. ήσω. π. ηκα. multa & inania loquor. Eraſ. Chil. & in Matth. cap. 6.

Βαττολογία. ας. ἡ. titubantia, quando uidelicet oratio repetitur, multiloquium, cui opponitur λακωνισμός. ſumptum à Batto quopiam inepto poëta, qui in hymnis ſuis eadem crebrius iterabat.

Βάττος. ου. ὁ. Battus poëta quidā, qui ſemper eadem repetere ſolebat.

Βατύλη. eſt Theopompi drama.

Βατύλας uocabant puſilli corporis fœminas. Cæl. lib. 3. cap. 13.

Βαΰζω. μ. ύσω. π. υκα. occulte dico, baubo, caninā uocem edo, latro. Fictum uocabulum à canum latratu.

Βαυκάλιον. uas uinarium apud Homer.

Βαύκαλος. mollis, delicatus, comptus.

Βαυκίδες. genus calciamentorum Ionicorum.

Βαυκίζεσθαι. laſciuire, θρύπτεσθαι.

Βαυκισμός. οῦ. ὁ. genus laſciuæ ſaltationis à Bauco quodam inſtitutæ.

Βαῦνος. ου. ὁ. caminus, fornax.

Βαφεύς. έως. ὁ. tinctor.

Βαφὴ. ῆς. ἡ. tinctura.

Βαφικὴ. ῆς. ἡ. tingendi ars.

Βαφικόν. ad lauandum, colorandum, tingendum accommodum.

Βαφικός. οῦ. ὁ. infectorius.

B Δ.

Βδάλλω. μ. αλῶ. mulgeo. Acti.

Βδαλοί. aciculæ piſces.

Βδέλλα. ης. ἡ. hirudo, ſanguiſuga.

Βδέλλω, uel βδάλλω, Attice. exprimo, mulgeo, timeo.

Βδέλος. fœtor extinctæ lucernæ, crepitus uentris.

Βδέλυγμα. ατος. τὸ. abominatio.

Βδελυγμία. fœtor, δυσωδία.

Βδελυκτός. οῦ. ὁ. abominabilis.

Βδελυρία. ἡ. nugacitas.
Βδελυρός. ὁ. ὁ. odioſus, execrandus, abominabilis, deteſtabilis, ſacer.
Βδελύττομαι. μ. ύξομαι. π. υγμαι. faſtidio, abominor. Depon. accuſ.
Βδεννύναι. aluum euacuare.
Βδέω. μ. έσω. π. εκα. pedo. Neutr. abſol. uel cũ accuſatiuo, ut apud Ariſtop. in Pluto, ὁ λιβανωτὸν τῷ βδέω.
Βδόλος. pedor.
Βδύλλω. metuo, trepido, deteſtor, odi. Ariſtoph. Equit. καὶ γὰρ οἴτε πλούσιοι δεδίασιν αὐτὸν, ὅτε πένης βδύλλει μέος.

Β Ε.

Βέβαιος. ου. ὁ. καὶ ἡ. ſtabilis, firmus, conſtans, certus, compertus, & de quo fiduciam habemus. Bud. Com.
Βεβαιότατα. conſtantiſsimè.
Βεβαιοτέρως. conſtantius.
Βεβαιοῦμαι. paſsiuè τὸ πιστοῦμαι ἀσφαλῶς, hoc eſt pro cõperto habeo, affirmo, fidem facio.
Βεβαιόω. μ. ώσω. π. ωκα. confirmo, ſtabilio, roboro. Et eſt βεβαιῶσαι id quod iuriſconſulti dicunt, præſtare ut habere liceat ei, cui ſtipulatiõe & ſponſione euictionis cautum eſt. Et τὸν βεβαιώσοντα παρέχειν, eſt authorem ſuũ laudare. Bud. Com.
Βεβαιώσεως δίκη. eſt actio ob euictionem.
Βεβαίωσις. εως. ἡ. confirmatio.
Βεβαιωτής. ὁ. aſtipulator.
Βεβαιωτικός. ἡ. ὁ. confirmatiuus.
Βεβηκώς. ότος. progreſſus, à βαίνω.
Βέβηλα. ſacra ad quæ prophanis acceſſio erat: quibus opponuntur ἀβέβηλα.
Βέβηλος. ου. ὁ. impurus, prophanus.
Βεβηλόω. μ. ώσω. π. ωκα. inquino, contamino, prophano. Actiu. accuſ.
Βεβιωμένα. quæ in uita peregimus. Demoſth. Ἐξήταζον παράλληλα τά σοι κἀμοὶ βεβιωμένα. Cic. imperſonaliter dixit ad Att. Quare ſtomachor omnia: ſed mihi βεβίωται, uiderint iuuenes. Id eſt, Sed mihi uita peracta. Bud. Com.
Βεβλασφῆσθαι. urgere, torqueri.
Βεβρεγμένος. πεπωκώς, madidus uino, non plenè ebrius.
Βέβρυκες. pars intra maxillas.
Βεβώς. iens. Atticè pro βεβηκώς.
Βείη. iret, πορεύοιτο. Item uiues, ζήσεις, βιώσῃ. ἀπὸ τοῦ βίω, βῶ.
Βέθρον, pro βέρεθρον per ſyncopen.
Βείναι. uim inferre. Sed βινεῖν magis in uſu eſt, uideturq́ παρὰ τὸ βαίνειν deflexum.
Βειντιᾶν. Venerem appetere.
Βείομαι. uiuam, βιώσομαι, Homer.
Βείω. iero.
Βέκ. panis. Phrygũ uox eſt, de quo Herod. lib. 2.
Βεκκεσέληνος. ου. ὁ. delirus, ſtupidus, uehementer annoſus.
Βέλεκος. legumen quoddam cicerculæ non diſsimile.
Βέλεμνον. ου. τὸ. ſagitta, βέλος.
Βελεσιχαρής. ſagittis gaudens. Epitheton Apollinis.
Βελόνη. acicula piſcis, ῥαφὶς θαλασσία.
Βέλλερα. τὰ. mala, unde Bellerophon quaſi malorum occiſor.
Βέλημα. impedimentum, καὶ φράγμα ἐν ποταμῷ.
Βελοθήκη. ης. ἡ. pharetra.
Βελόνη. ης. ἡ. piſcis apud Ariſtot. Acus Gaza interpretatur & acicula. Roſtrum habet gruis uel ciconiæ ſimilitudine, colorem uerò argenteum, ſpinam uiridis coloris. Significat & acum inſtrumentũ. Lucia. in Pſeud.
Βέλος. εος. τὸ. ſagitta, miſsile, telũ, omne quod iacitur ac in longum mittitur, quod genus eſt, lapis, lignũ, plumbũ, ferrũ, ἀπὸ τοῦ βάλλειν. Aliquãdo etiã gla

dius, uulnus, dolor, τὸ ἐκ τοῦ βολῆς τραῦμα.

Βέλτερος, καὶ φέρτερος. bonus, præſtans. Non enim ſunt comparatiui, quanquam ſimiliter terminent.

Βέλτιον. melius.

Βελτιόνως. melius.

Βέλτιστος. ου. ὁ. optimus.

Βελτιόω. melius reddo.

Βελτίων. ονος. ὁ, ἡ. melior, ἀμείνων.

Βεμβικιάω. μ. άσω. π. ακα. καὶ

Βεμβικίζω. uoluo, in gyrũ circũagito.

Βέμβιξ, uel βέμβυξ. κος. ὁ. ῥόμβος, turbo, quem pueri ſe exercentes torquent. Capitur pro ſordido & præparco.

Βένθος. εος. τό. profunditas, fundum.

Βεῦνος. ἡ. toga.

Βέομαι. curro, βαίνω, βιάζομαι. Homer.

Βέρεθρον. ου. τό. lingua Attica barathrũ dicitur, locus cœnoſus.

Βερνδάειν. aufugere, δραπετεύειν.

Βέρνς. fugitiuus, δραπέτης.

B H.

Βῆ. iuit. Aoriſt. ά. eſt παρὰ τὸ βῶ, βήσω, ἔβην, & Ionice βῆ accẽtu circũflexo. Nam ſciendum, quòd ſi poſt uocalis alicuius aphæreſin, lõga ſyllaba relinquatur, eam circunflecti, ut ἔφυς φῦς, ἔβης βῆς. &c. Si uero breuis fuerit, acui, ut ἔβαν βάν, ἔσαν σάν.

Βῆθι. uade, βάδιζε, μέτρει.

Βήιον, paragoge poëtica, pro τῷ βίῳ.

Βηλάινος. cœleſtis.

Βῆλος, accentu circumflexo. ου. ὁ. Belus uiri nomen, & fluuij.

Βηλός. accentu acuto. ου. ὁ. Sunt qui hoc nomine aſtrorum ac ætheris ambitũ intelligant: alij ſupremum omniáque circumplectentem aëra: nonnulli etiã olympum. Significat item pauimentum ἀπὸ τοῦ βαίνειν, id eſt ab inceſſu, ut placuit Euſtathio. Accipitur & pro ianuæ limine, quam etiam φλιὰν uocant. Cæl. lib. 1. cap. 5.

Βῆμα. ατος. τό. altare, tribunal, ſuggeſtum, pulpitum, gradus, ueſtigium, ut in Actis cap. 7. οὐδὲ βῆμα ποδός. Bud. Com.

Βηματίζειν. pedibus metiri.

Βηματιστής. qui ſedet pro tribunali, iudex.

Βήξ. χος. ὁ. tuſsis, ut in prouerb. βὴξ ἀντὶ πορδῆς.

Βηρίδες. calciamenta, ἐμβάδας uocãt.

Βηριασάω. ſemino. aliàs βηρυασάω.

Βήρυλλος. ου. ὁ. beryllus lapis, & herba.

Βήρυτος. ου. ὁ, ἡ. Berytus, urbs Phœnicię.

Βῆσσα. ης. ἡ. Beſa urbs Bœotiæ.

Βῆσσα. ης. ἡ. concauitas, uallis, campus. Homeri interpres in Iliad. γ. fertiliſsimum maximéque peruium locum exponit, id eſt γονιμώτατον καὶ βατωτατον τόπον.

Βῆσσαι. αἱ. ſaltus.

Βησσήεις. εντος. ὁ. concauus, flexuoſus.

Βήσσωμεν. ἐπιβιβάσωμεν, ἐμβιβάσωμεν.

Βητασμός. οῦ. ὁ. genus ſaltationis quæ ab armatis peragebatur.

Βητάρμων. ονος. ὁ. tripudiator, ſaltator ad ſonum. ἀπὸ τοῦ ἡρμοσμένως βαίνειν.

Βήσσω. μ. ήξω. π. ηχα. tuſsio. Neut. abſol.

Βηχικός. οῦ. ὁ. tuſsi laborans.

Βήχιον. ου. tuſsilago.

Βηχμός. mutatio capitis.

B I.

Βία. ας. ἡ. uis, uiolentia.

Βιάζομαι. μ. άσομαι. π. ασμαι. uiolo, uim infero, ui adigo, cogo, compello, urgeo, per uim aufero, extorqueo, exprimo, ut apud Cicer. Expreſsit hoc neceſsitas: ἐβιάζετο, id eſt, Neceſsitate coacti hoc decretum fecerunt. Item inuado, occupo hoſtili more. Aliquando conijcio. Lucia. τὸ πῦρ ἐκ τοῦ καπνοῦ βιαζόμενος, Quòd me ex fumo in flammam conijcerem. Quæ dicta ſunt, paſsiuè item interpretari poſſunt. Dicunt enim βιάζομαί σε καὶ

Βιάζομαι ὑπὸ σοῦ: id quod & Priſcian. admonet lib. 18. Item Conor, nitor. Propriè de rebus inanimatis dici annotat Ammon. ſed id perpetuò uerũ non eſt. Accuſ.

Βιαζόμενοι. ui non iure agentes.

Βιαζόω. μ. άσω. π. ακα. cogo, uiolo. accu.

Βιάζω. μ. άσω. π. ακα. uiolo. Accuſ.

Βιάθω. proficiſcor, πορεύομαι.

Βίαιον. τ. uiolatio, uiolentum.

Βίαιος. τ. ὁ. uiolentus, raptor, uehemẽs, inuitus.

Βιαίων δίκη. actio de ui illata.

Βιάομαι. μ. άσομαι. π. άσμαι. cogo, uiolo, uim infero mulieribus.

Βιαρκής. ſufficiens ad uitam.

Βίαρχος. qui cõmeatui præfectus erat. nam βίος uictum ſignificat.

Βιάσκομαι. uiuo.

Βιασμός. τ. ὁ. uiolatio.

Βιαστής. τ. ὁ. uiolentus.

Βιαστικός. τ. ὁ. idem.

Βιάτωρ. paruus cyathus, cochleare.

Βιάω. μ. άσω. π. ακα. aufero, uiolo. accu.

Βιβάζω. μ. άσω. π. ακα. uado, duco, turbo, admitto, admiſſuram facio.

Βιβάθω. μ. άσω. π. ακα. uado. Neutr. abſol.

Βίβασις. ιος. ἡ. genus ſaltationis apud Lacedæmonios, in qua etiã proponebátur præmia, non modo pueris, ſed puellis quoq;. Saltu i hac erat opus, interimq; nates pedibus cõtingere.

Βιβαστής. τ. ὁ. emiſſarius.

Βιβάω. καὶ

Βίβημι. tranſeo, uado, duco.

Βιβάζοντες. οἱ. ἐμβιβάζοντες.

Βιβλάριον. τ. τὸ. codicillus.

Βιβλιακός. τ. ὁ. libroſus.

Βιβλίδιον. τὸ. libellus.

Βίβλινος οἶνος. uinum auſterũ. Ab uuæ genere uel à loco ſic appellatum.

Βιβλιογράφος. τ. ὁ. librarius.

Βιβλιοκάπηλος. idem quod βιβλιοπώλης, qui libros uenales habet.

Βιβλίον. τ. τὸ. uolumen, libellus. Inuenitur & in fœminino genere.

Βιβλιοφόρος. ὁ. γραμματοφόρος, tabellio.

Βιβλίς. libellus, aut funiculus ex cortice nexus.

Βίβλος. τ. ὁ. papyrus, iuncus, codex, liber, bombyx, biblus. Scribitur per υ quoq;, ſed tunc eſt nomẽ ciuitatis.

Βιβρώσκω. edo.

Βίη πριάμοιο, βίη ἡρακλείη, uirtus Priami, uirtus Herculea περιφραστικῶς, p ipſo Priamo & Hercule. Ad eundem modũ ἱερὴ ἲς ἀλκινόοιο, pro Alcinoo.

Βίηφι, paragoge poëtica. uis, δύναμις, βία.

Βικός. τ. ὁ. uas uinarium, urna habens anſas, lagœna, dolium.

Βινέω. μ. ήσω. π. ηκα. coëo. Neut. abſol.

Βιοδώρα. uictum largiens. Terræ epitheton.

Βιοθάω. uiuo, præbeo uitæ neceſſaria.

Βιοθρέμμων. ονος. ὁ. homines nutriens.

Βιομήχανος. τ. ὁ. ad uitæ munera ingenioſus.

Βίος. τ. ὁ. uita morti contraria. παρὰ τὸ μετὰ βίας καὶ ἀνάγκης ζῆν. Gaza & Cic. βραχὺς γὰρ βίου χρόνος. Item uita genus, mores, ætas. Idem, τὸ γὰρ τοῦ βίου παρεληλυθός, præterita ætas. & paulò pòſt, τῶν ἄλλων τοῦ βίου μερῶν εὖ διαγεγραμμένων, Cum cæteræ partes ætatis benè deſcriptæ ſunt. Propriè dicitur de hominibus, quemadmodum ζωὴ de irrationalibus. Vnde Ariſtot. uitã definiens βίος δὲ (inquit) λογικὴ ζωή. id tamen non ſemper obſeruatur. Significat etiam uictum & facultates quibus uita ſuſtentatur, quæq; ad uitæ uſum pertinẽt. Lucia. βίον δὲ ἄπορον ἀπὸ καλάμου καὶ ὁρμιᾶς ἔχων. Idem alibi ἀβίους ἄνδρας uocat inopes et egenos.

Βιός.οῦ.ὁ.neruus, arcus. ἀπὸ τῆς βίας, καὶ δυνάμεως. ταύτης γὰρ χρεία ἐς τὴν τόξευσιν..

Βιοτεύω.μ.εύσω.π.ευκα. uiuo. Gaza ex Cicer. πρὸς τὸ εὖ καὶ καλῶς βιοτεύειν, Ad bene beateq; uiuendum. Quidam tamen propriè ſignificare uolunt, id quod ad uitæ uſum attinet, ſuppeditare.

Βιοτή.ῆς.ἡ.modus uiuendi, uita.

Βίοτος.ου.ὁ. uita, & quod accidit uitæ, uictus, omne quod ad uictũ pertinet.

Βιόχρηστος.ὁ.uitæ utilis.

Βιόω.μ.ώσω.π.ωκα.uiuo, de hominibus propriè dici uolũt non de brutis aut plantis ſimilibusq;, quemadmodum τὸ ζῆν. Item cogo, & aliquando uado. Ab eo ducitur βιῶμαι, unde & βίων, & ὁ βίος, & βιῶναι. Herodo. utitur βιοῦται, ἀντὶ τοῦ ζῇ, ἢ ζώονται. Datiuo iung.

Βισαλτία. Biſaltia regio, & urbs Macedoniæ.

Βιστάκια. piſtacia fructus.

Βίτινα.τὰ.crepidæ.

Βίτρον.ου.ſcandalitium aliqui uocant.

Βιῶμαι, cogo, βιαόμαι, βιάζομαι.

Βιῶναι, ἀντὶ τοῦ βιῶν καὶ ζῆν. uiuere.

Βιώνης. cõmeatui præfectus, βίαρχος.

Βιώσιμος.ὁ.ſpem habens uitæ, uitalis. Herodo. οὐκ ἂν ἦν βιώσιμα ἀνθρώποισι, Viuere non poſſent homines, uel nollent. Actiuè accipitur & paſsiuè. Βιώσιμος ὁ ἄνθρωπος dicitur qui uicturus uidetur, & euaſurus. βιώσιμον βρέφος, uitalis infans.

Βιωτικά.τά. uitalia. ſic uocat D. Paulus quæ ad corporis ſubſidiũ pertinent.

Βιωτικός.οῦ.ὁ. temporalis, mundanus, uitalis.

Βιωτόν.uiuendum. aduerb.

Βιωτός.οῦ.uiuendus, uiuibilis. βιωτὸς βίος eadem ratione dicunt, qua Cicero in Lælio, Cui poteſt eſſe uita uitalis (ut inquit Ennius) qui non amici mutua beneuolentia conquieſcat?

Βιωφελῆ.τὰ. in uitæ uſu utilia.

Βιωφελής.έος.ὁ,ἡ.uitæ utilis.

ΒΛ.

Βλαβερός.οῦ.ὁ.nocuus.

Βλάβη ης.ἡ.καὶ

Βλάβος.εος.τὸ. nocumentum, incommodum, diſpendium, damnum, iactura, pernicies, noxa, fraus, offenſio, uitium. Ariſtoph. in Ranis, σὺ δ' ἐπιτήρει τὸ βλάβος, Tu uerò uitium obſerua.

Βλάβης δίκη. actio damni dati. βλάβης δίκη τῶν τετραπόδων, actio ob pauperiẽ à quadrupede factã, quã legẽ Solon tulit, authore Plutarch. Bud. Com.

Βλαβυεία.ας.ἡ. uaniloquium.

Βλαβύσσω, καὶ

Βλάπτω.μ.άψω.π.αφα. noceo. βλάπτω, ἢ βλάπτομαι. accuſ. iung.

Βλάδα. ſtulta, ἄωρα, impoſsibilia, ὠμά.

Βλαδαρὸς. flaccidus, diſſolutus.

Βλάζειν. deſipere, μωραίνειν.

Βλαῦκος. titio, ramus.

Βλαιμάζειν. contrectare, tentare.

Βλαίσια.τὰ. blæſa.

Βλαισός.οῦ.ὁ.blæſus. Sic à pleriſq; uocatur, cui membra ſoluta ſũt, id eſt παραλυτικός. Item qui literam aliquam exprimere non poteſt, eamq́ue non quamlibet ſed certam, quemadmodum Demoſthenes, qui ρ literam eloqui nequibat. Refertur etiam ad alia membra, ut ad manus, pedes, brachia, ut ſit, qui greſſũ habet mancũ uel oblæſũ, ὁ διβεβλαμμένος τὸ ἴχνος τῶν ποδῶν, ut quidã interpretantur. Itẽ cui ſuræ ſũt in diuerſũ actæ, quales ſũt cancrorũ et lacertarũ. Latinè ualgi et uatij dicuntur. His opponuntur ῥαιβοί. Cæl. li. 8. ca. 13. et Bud. in An.

Βλαισότης. ἡ. natura uergendi.

Βλαιψία. piſcis nomen.

Βλακεία. ας. ἡ. mollities, iactantia. Et βλακείας piſcis, qui etiã βλὰξ dicitur.

Βλακεννόμιον. τὸ. in Alexandria uectigal quoddam uocabatur quod aſtrologi perſoluebant. Sic dictum, quòd eos fatui modo adire ſolent. Siquidẽ βλὰξ fatuũ ſignificat. Cæl. li. 5. c. 30.

Βλάκευμα. contemptus, deſpectus.

Βλακεύω. μ. εύσω. π. ευκα. torpeo, pigreſco, & de ijs dicitur, qui obeundis negotijs nimio plùs deſident, ac quadã mollitie torpent. Damaſcius, καὶ παροξύνωμεν τῷ λόγῳ τοὺς ἐν ἔργῳ βλακεύοντας. Apud Hippoc. legitur pro uilipendo, contemno. Huic opponitur σπουδάζω. Bud. Com.

Βλακία. ας. regio quædã prope Cumen.

Βλακικός. ἡ. ὁ. ignauus, βραδύς.

Βλακικώτερον. ſtolidius, ignauius.

Βλακός. οῦ. ὁ. mollis, inutilis, nomen piſcis.

Βλάνος. gramioſus, lippus, τυφλώδης.

Βλὰξ. κός. ὁ. mollis, delicatus, laſciuus, qui ſe inaniter iactat. Itẽ ſtolidus, ſtupidus, qui neſcit res diſcernere: à piſce prorſum inutili nomine inflexo, quem ne canes quidem attingãt.

Βλαπτικόν. τὸ. noxium.

Βλάπτω. μ. άψω. π. αφα. noceo, ſum impedimento, aduerſor. Genitiuo, uel accuſ. iung.

Βλασοῦται. obliquatur.

Βλαστάνω. καὶ

Βλαστέω. ῶ. μ. ήσω. π. ηκα. germino, ſuppullulo, emergo, exiſto, naſcor. Neutrum abſol.

Βλάστη. ης. ἡ. fœtus, germen.

Βλάστημα. ατος. τὸ. καὶ

Βλαστός. ἡ. ὁ. germen, ramulus. παρὰ τὸ βλαστάνειν, τὸ αὔξειν.

Βλαστολογία. decacuminatio, ut uertit Gaza.

Βλαστολογῶ. decacumino. Bud. Com.

Βλάστησις. ἡ. germinatio.

Βλασφημέω. ῶ. μ. ήσω. π. ηκα. maledico ſuperiori, honoriq́; & dignitati alterius derogo, execro, uitupero, conuitior, conuitijs inceſſo, uerbis calumniam infero.

Βλασφημία. ας. ἡ. blaſphemia, execratio, maledictio, uituperatio, conuicium. Lucia. de duobus philoſophis inter ſeſe contumelioſe altercantibus, ὡς ὅλας ἁμάξας βλασφημιῶν κατασχέδιασαν ἀλλήλων, Et ſolida plauſtra cõuicijs onuſta, inter ſe effundebãt.

Βλάσφημος. ου. ὁ. maledicus, execrabilis.

Βλαῦται. αἱ. βλαυτίδες. calcei, crepidæ.

Βλαύτιον. ου. τὸ. ſolea.

Βλαυτοῦν. nectere calceos, πλέκειν σανδαλίῳ.

Βλαψιγονία. ας. ἡ. dicitur cum apes morbo, ignauia, aut infœcunditate naturali fœtum non peragunt.

Βλαψίφρων. ſtolidus.

Βλεῖο. percutereris. Aoriſt. 6. optatiui medij, ἀπὸ τοῦ βλῆμι.

Βλείς. percuſſus, βληθείς.

Βλεννόμυξος. mucoſus, flaccidus.

Βλεμεαίνω. circũſpicio cum ſuperbia, uim et alacritatem aſpectu oſtendo, ſuperbio. Neutr. abſol.

Βλέμμα. ατος. τὸ. aſpectus, acies.

Βλέννα. mucus.

Βλεννός. οῦ. ὁ. ſegnis, ignauus, fatuus.

Βλέννος. νος. τὸ. ſordes.

Βλεννώδης. εος. ὁ, ἡ. ſordidus.

Βλέπησις. aſpectus.

Βλεπιδαίμων. ſideratus, deformi aſpectu, diſtortis oculis, quaſi à dæmone percuſſus. Cæl. lib. 2. ca. 28.

Βλέπος. εος. τὸ. Attice, ἀντὶ τοῦ βλέμμα. aſpectus, obtutus.

Βλέπω. μ. ψω. π. φα. intueor, uideo, cer

νω, aſpicio. Item ἀντὶ τοῦ ζῆν, id eſt uiuere. Euripid. in Hecuba, τόδ' αὖ σχεῖν, ἢ βλέποντι μὲν φίλῳ χρῆματ'. ſic Dido apud Verg. Vitam pertæſa, tæ- det (inquit) cœli conuexa tueri. Am- mon. diſtinguit à θεάω. Accuſ.

Βλαισός. οῦ. ὁ. incuruus, qui crura habet inuerſa & genua in poſteriora re- flexa.

Βλεφαρίς. ίδος. ἡ. pili palpebrarũ, cilia.

Βλέφαρον. ου. τὸ. palpebra, pellis oculos claudens, ὀμματόφυλλον, ut interpre- tatur Oppiani interpres, quaſi di- cas, oculare folium. παρὰ τὸ φάρος, τὸ ἱμάτιον εἶν τοῦ βλέπειν, quòd oculi indu- mentum ſit. ἢ παρὰ τὸ ἐν τῷ βλέπειν αἴρεσθαι.

Βλήδην. iactim, μετὰ τοῦ βάλλειν.

Βλῆθα. panis intritus.

Βλήματα, τά. iacula.

Βλήμενος. ου. percuſſus, pro βεβλημένος, abiecto augméto, poëticè & Ionicè.

Βλῆτα. idem quod βλήματα.

Βλήσεται. caſtratur.

Βλητικά. quæ uulneri patent.

Βλητός. attonitus, apoplecticus.

Βλῆθρον. ου. τὸ. clauus ligneus, peſſulus.

Βληχάομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. balo. De- pon. abſol.

Βληχή. ῆς. καὶ

Βλήχημα. ατος. τὸ. balatus.

Βλήχημος. ſtultus, ſimplex.

Βλῆχον. herbæ ſpecies. ſed βληχρὸν, ἄ- στριον, Hipp.

Βληχρός. οῦ. debilis. παρὰ τοῦ βεβλῆσθαι, ὁ καταβεβλημένος, καὶ παθητικῶς. Pind. dixit ἐπὶ τοῦ ἰσχυροῦ, ἀπὸ τοῦ βέβληκα, ὁ καταβάλλων. Dicitur & ἀβληχρὸς, quemadmodum στάχυς & ἄσταχυς, πᾶς & ἅπας.

Βλήχων. ωνος. ἡ. pulegium herba, pro γλήχων Atticè. Accipitur & pro pube.

Βληχωνίας. ου. ὁ. potio ex pulegio herba. Ariſtoph. Pace. ἀλλὰ κυκεῶν ἐπιπίεις βληχωνίαν.

Βληχώνιον. ου. idem quod βληχών.

Βλιμάζειν. mamillas tractare, aut etiam mulierum pudenda. Propriè au- tem de auibus cum illas empturi tractamus. Ariſtoph. Auib. εἶτα πωλοῦσ' ἀθρόους, οἱ δ' ὠνοῦνται βλιμά- ζοντες, Poſtea capientes uendunt con gregatos, Hi autem emunt palpan- tes. τὰ κηρία τῶν μελισσῶν τρυγᾶν.

Βλιτάς. ἡ. mulier imbecillis.

Βλιτομάμας. ου. ὁ. uel βλιτόμας. ſtupidus, bardus, ſtolidus. Ariſtoph. Nebul. καὶ οἱ καλοῦσι βλιτομάμμαν.

Βλίτον. ου. blitum herba, beta.

Βλίττω. aufero mel à fauis.

Βλοσυρός. οῦ. ὁ. rigidus, grauis, terribi- lis, truculentus, παρασεσυρμένον, καὶ ταυρηδὸν βλέπων. ἀπὸ τοῦ βάλλειν, καὶ τε- τράσχειν τοῖς ὄψεσι.

Βλοσυρῶπις. ιδος. terribilis, aſpectu hor ribilis.

Βλοσυρωπός. οῦ. ὁ. toruus oculis.

Βλυβάζειν. βλιμάζειν.

Βλύζω. μ. ύσω. π. υκα. ſcaturio, effundo aquas, & ſcaturire facio. A murmu- re & ſono ſcaturientium aquarum ſic dictum. Neut. abſol.

Βλύω. idem.

Βλωθρή. pinus, abies, pirus.

Βλωθρός. οῦ. ὁ. altus, frondoſus, uirens, uegetus, longus, ſurſum pullulans.

Βλώσκω. uado, clamo, ſerpo. Neutr. abſolut.

Βλωμός. οῦ. ὁ. morſus, bolus, panis fra- gmentum. Vnde ὀκτάβλωμος ἄρτος apud Heſiod. id eſt octo fragmento- rum.

Βλώσυρος. terribilis.

BO.

Βοάγριον. ου. τὸ. ſcutum ex pellibus boum

agreſtium fabricatum.

Βοάγριος. ου. ὁ. ſtultus.

Βοαδρόμος. ὁ. auxiliator, ὁ εἰς τὴν βοὴν, ἤγουν μάχην, ταχύς.

Βοάριον. ου. τὸ quod ad boues pertinet.

Βοαρμία. Mineruæ epitheton, παρὰ τὸ συναρμόσαι καὶ ζεῦξαι εἰς ζυγὸν καὶ ἄροτρον βόας.

Βοᾶσι. pro βοῶσι cõtractum ex βοάουσι.

Βοαύλιον. ου. τὸ. bouile.

Βοάω. μ. ήσω. π. ηκα. clamo, uoco, boo. Neutrum abſol.

Βοεία. ας. ἡ. bouina pellis.

Βόειος. ου. ὁ. bouinus.

Βοεύς. έος. ὁ. lorum propriè, & pro rudente ponitur.

Βοή. ῆς. ἡ. clamor, uox. Lucian. καὶ βοῆς μεστὸν ἦν τὸ συμπόσιον. Βοὴν ἀγαθὸς ab Homer. uocatur Menelaus, ut minimè formidoloſus in bello, propterea quòd quibuſdã in bello uox præ formidine intercipiatur.

Βοηδρομεῖν. cũ feſtinatione adeſſe, auxiliari periclitanti.

Βοηδρομία. feſtũ quoddam apud Athenienſeis, curſus cum clamore.

Βοηδρομιών. ῶνος. ὁ. Iunius.

Βοήδρομος. ου. ὁ. adiutor.

Βοήθεια. ας. ἡ. auxilium, exercitus, præſidium.

Βοηθέω. μ. ήσω. π. ηκα. auxilior, adiuuo. Per ſuccurro ſignificantius exprimitur Latinè, quàm per adiuuo. Nam iuuamus laborantem, & βοηθεῖν inde dictum eſt quòd ad uocem periclitantis & quiritantis ſuccurritur, quod & βοηδρομεῖν uocant. Bud. Cõ.

Βοηθικός. ου. ὁ. facilis ad opem præſtandam.

Βοηθόος. ου. ὁ. celer in ferendo auxilio, expeditus in pugna. Theocri. ὦ ἄμφω θνατοῖσι βοηθόοι.

Βοηθός. οῦ. ὁ. fautor, adiutor.

Βοηλασία. ας. ἡ. præda, et expulſio boũ.

Βοηλατεῖ. uaſtat.

Βοηλατέω. μ. ήσω. π. ηκα. agito boues.

Βοηλάτης. ου. ὁ. bubulcus, buſſequa.

Βοηθύς. ύος. ἡ. clamor.

Βόθριον. foſſula, hulcus appellatũ curuum & anguſtum in ea oculi tunica, quæ cornea dicitur.

Βόθρος. ου. ὁ. fouea, puteus, fundamentum.

Βόθυνος. ου. ὁ. fouea, foſſa. παρὰ τὸ βαθύς.

Βοιδάριον. ου. τὸ. καὶ

Βοΐδιον. ου. τὸ. bucula.

Βοϊκός. οῦ. ὁ. bouinus.

Βοιωτάρχης. ου. ὁ. hoc nomine dicebatur apud Bœotios magiſter equitum.

Βοιωταρχία. ας. ἡ. imperium Bœotiæ.

Βοιωταρχῶν. ὁ. Bœotiæ præfectus.

Βοιωτιάζω. lingua loquor Bœotica.

Βοιωτικός. οῦ. ὁ. Bœoticus. Pro craſſo accipiunt Græci. Bœotij enim hebetes, unde Horat. Bœotum in craſſo iurares aëre natum.

Βολαὶ. olim dicebantur dolores qui ſentiuntur in partu.

Βόλαιος. ου. ὁ. impetuoſus, irretitus.

Βολβάριον. ου. bulbulus.

Βολβεῖσθαι. magna iactare, μεγαλοῤῥημονεῖν.

Βόλβιτον. ου. τὸ. uel βόλβυθον. ſtercus boũ. Feſtus bulbitare Latinis hinc inflexũ putat, quod ſignificat puerili ſtercore inquinare. Cæl. li. 6. ca. 38.

Βολβός. οῦ. ὁ. bulbus, tuber.

Βολέω. μ. ήσω. π. ηκα. percutio. Actiu. accuſ.

Βολεών. ſterquilinium.

Βολή. ῆς. ἡ. iactus, ſparſio, percuſſio, ictus.

Βολίζω. μ. ίσω. π. ικα. bolidem ſubmitto,

nauticum

nauticum perpendiculum iacio uel demitto. Bud. Com.

Βολίς. ίδος. ἡ. miſsilis haſta, iaculum, pondus funiculo affixum, quo demiſſo nautæ explorant altitudinem maris. Vocatur perpendiculum nauticum. Bud. ibidem.

Βολίταινα. ἡ. polypi ſpecies.

Βολίτινος. ου. ὁ. ſtercoreus.

Βόλιτος. ου. ὁ. ſtercus maxime aſinorum & boum. Atticum eſt ἀντὶ τοῦ βόλβιτον. Cæl. lib. 6. cap. 38.

Βόλος. ου ὁ. rete piſcatorū, id eſt funda. Capitur abſolute pro retis iactu, ut βόλον πρίασθαι, apud Plutarchum, iactum emittere apud Valer. Significatur itē aleæ iactus, atq; ita Plautus uſus eſt in Rudēte. Oh Neptune, ſalue, nec te aleator ullus eſt ſapientior. Profectò nimis lepide ieciſti bolon, periurium perdidiſti. Sunt uerba Trachaleonis ſerui exiſtimantis lenonem naufragio periiſſe. Dicitur etiam βόλος πλατεὸς, καὶ πλευσικὸς καὶ κυβευτικός. Eſt etiam βόλος τῶν ὀδόντων in ueterinis, cū dentes pullinos amittunt. Ariſtot. li. 6. de hiſtor. ὅμως δὲ μάλιστα γνωρίζεται ἡ ἡλικία μετὰ τοὺς βόλους τῷ κυνόδοντι. Significat itē τὸ βαλλόμενον εἰς ἄγραν ἰχθύων. Bud. in Annot. & Com.

Βόλοχον. ου. bdellium.

Βολωσία. ας. ἡ. εἰλείθυια, Lucina, quæ à parturientibus inuocabatur. βολαὶ γὰρ αἱ ὠδῖνες.

Βομβάζειν. irridere, cauillari.

Βόμβαξ. σιγσυρμός.

Βομβαύλιος. tibicen, αὐλητής.

Βομβέω. μ. ήσω. π. ηκα. reſono, Neutr. abſol.

Βομβηδόν. aduerb. cum ſtrepitu.

Βόμβος. ου. ὁ. bombus, ſonus apum.

Βομβύκια. τὰ. bombycia.

Βομβύλιον. calicis genus.

Βομβύλιος. ου. ὁ. apis genus, obſtreperus.

Βόμβυξ. κος. ὁ. bombyx, inſecti genus.

Βοοθύτης. qui uictimas cædit, ὁ τοὺς βόας βάπτων πελέκει.

Βορά. ᾶς. ἡ. pabulum, cibus, uorago.

Βορβορυταί. hæretici quidā uocati ſunt, à cœno, quòd turpiſsimas libidines ſacris ſuis immiſcerent.

Βόρβορος. ου. ὁ. cœnum, lutum, limum, cloaca.

Βορβοροτάραξις. ου. ὁ. turbulentus, cœno & tumultu implens omnia. Ariſtop. equit. ὦ βορβοροτάραξι καὶ τὴν πόλιν ἅπασαν ἡμῶν ἀνατετυρβακώς.

Βορβορυγμὸς. οῦ. ὁ. tumultus & ſtrepitus uentris aut aquæ.

Βορβορώδης. οῦ. ὁ. turpis, fœtorē inferens.

Βορέας. α. ὁ. aquilo.

Βόρειος. ου. ὁ. aquilonaris.

Βόρος. ου. ὁ. edax.

Βορρᾶς. ᾶ. ὁ. aquilo, boreas.

Βορράθεν. ab aquilone.

Βόρραιος. boreas.

Βόσις. ιος. ἡ. cibus.

Βοσκὰς. genus piſcis uiſcoſi.

Βοσκή. ἡ. νομή.

Βόσκημα. ατος. τὸ. pecus, grex.

Βοσκηματώδης. εος. ὁ. beſtialis.

Βόσκομαι. καὶ

Βόσκω paſco, paſcua præbeo.

Βοσκών. όντος. ὁ. paſtor.

Βόστρυξ. χος. ὁ. muliebris capillus, cæſaries.

Βοστρύχια. fraces, στέμφυλα.

Βοστρυχίζομαι. calamiſtror, cincinnatus ſum.

Βοστρυχίζω. alo comam.

Βόστρυχος. ου. ὁ. cæſaries, plexi mulierum crines.

Βοτάνη. ης. ἡ. herba.

Βοτανίζω. herbas noxias uello, quod La tinis runco dicitur.
Βοτανισμός. οῦ. ὁ. runcatio, id eſt euulſio inutilium aut noxiarum herbarum.
Βοτανολογῶ. herbas carpo & colligo.
Βοτῆρες. οἱ. caſæ paſtorum, gurguſtia.
Βοτήρ. ῆρος. ὁ. paſtor.
Βοτηρικός. ῦ. paſtoralis.
Βοτόν. ῦ. τὸ. armentum, ouis.
Βοτός. οῦ. ὁ. βόσκημα, τροφὴ, alimentum.
Βοτρύδιον. ου. τὸ. genus ornamenti muliebris.
Βοτρυδόν. racematim, botri in morem.
Βοτρυμός. uindemia.
Βοτρυόδωρος. ου. ὁ, ἡ. racemos elargiens.
Βοτρύοντες. οἱ. uuæ, conditiții racemi.
Βοτρυοστέφανος. ου. botryonum ſertis redimitus.
Βότρυς. υος. ὁ. racemus.
Βοῦ nihil per ſe ſignificat, ſed in compoſitione dictiones auget. à bouis magnitudine, qui βοῦς dicitur.
Βοῦα. ἀγέλη παίδων.
Βουάγωρ. paſtor.
Βουβάλια. τὰ. ornamenta quæ circa manum feruntur, præſertim à mulieribus.
Βούβαλος. bubalus.
Βουβάρας. magnus, grauis, ſuperbus.
Βουβός. ῦ. mutus.
Βούβοσις. uoracitas.
Βούβοτος. ου. ὁ, ἡ. pabulo abundans.
Βούβρωστις. ιος. ἡ. magna fames, œſtrum, tribulatio, triſtitia, & pro quauis uo lucri apud Nicandr.
Βουβωνοκήλη. ης. ἡ. morbus quando cum in flammatione tumet teſticulus, & do lor ad inguina peruenit.
Βουβών. ῶνος. ὁ. pubis, inguen, & inflatum quod generatur ex aluo. Lucian. ὅσον ἐς βουβῶνας, Vſque ad inguina. Pro axilla, apud Nicandr. de The. ἀσκοδίταις δὲ πρὸς βουβῶνας ἰκίξας.
Βουβωνιάω. laboro ex inguine, intumeo. Ariſtopha. Ranis, ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, τὸ χρῆμα τῶν κόπων ὅσον; ἐγὼ μὲν οὖν εἰς τὸ βαλανεῖον βούλομαι. ὑπὸ τῶν κόπων γὰρ τὼ νεφρὼ βουβωνιῶ. Id eſt, O Iupiter rex, res laborum quanta? Ego quidé igitur in balneas ire uolo. Præ doloribus enim renes doleo. hoc eſt φλεγμαίνω τοὺς βουβῶνας.
Βουβωνοκήλη, ης. ἡ. inguinis ramex.
Βουγάιος. ου. ὁ. iactator.
Βουγενής. έος. ἡ. apis, quòd ex boum oſſi bus naſcatur.
Βούγλωσσος. piſcis nomen & herbæ.
Βουδάκη. bupreſtis.
Βούδεια ας. ἡ. καὶ
Βούδειον. ου. τὸ. ciuitas Magneſiæ.
Βουδίφιον. corium.
Βούδορος. ου. ὁ, ἡ. bobus nocens, boues ex corians. καὶ βούδορα ἤματα, ἐν οἷς βόες, καὶ ἄλλα ζῶα ἀποδέρονται.
Βουδρομεῖν. accelerare.
Βούδωρον. ου. τὸ. promontorium Salamini oppoſitum.
Βουζυγία. appellabatur Athenis familia quædam ſacerdotio prædita. ſic dicta à Buzyge quodam heroë, qui omnium primus iunctis bobus araſſe terram creditur.
Βούζυγον. τὸ. bouis iugum.
Βουθέρος. locus, quo æſtate armenta paſcuntur.
Βουθοίνης. Herculis epith. quòd boues ſolidas deuoraret.
Βουθυσία. ἡ. ſacrum regale & magnificum, opiparum conuiuium, appara tus magnificus, immolatio bouis. Vi de adag. Nemo bene merito bouem immolauit.

Βουσοτέω.μ.ήσω.π.ηκα. ſacrifico boues, magnificos amploſq; ſumptus facio. Diuitum enim eſt, uel regum potius, boues immolare, unde Galli ſuum buthiner, id eſt prædam partiri.

Βουθύτης.ου.ὁ. bouicida.

Βουσφάω. bouem immolo.

Βουκαῖος.ου.ὁ. bubulcus, meſſor, βουσὶ καίνων τὴν γῆν.

Βουκανιστήριον.τὸ. buccina.

Βουκανιστής.ὁ. buccinator.

Βουκάπαι. boum præſepia.

Βουκάρτηρος. mons Aſiæ.

Βουκέντραι. οἱ. ſtimulatores, impulſores boum.

Βουκεπαλάειοι. Gallogræci.

Βούκεντρον.ου.τὸ. ſtimulus boum.

Βουκέραος. herba ad bouis cornu ſimilitudinem inflexa.

Βουκερών.ῶνος.ὁ. bubulis præditus cornibus.

Βουκερώς. fœnum græcum, τῆλις.

Βουκεφάλας. porticus Atticæ regionis. Vnde

Βουκεφαλῖται. nomen gentile.

Βουκέφαλος. equus Alexandri magni dictus eſt, à taurino capite.

Βουκολεῖον. locus ſeu ſedes boum, ἀγέλη βοῶν.

Βουκολέω.μ.ήσω.π.ηκα. paſco boues, paſco, exerceo artem paſtoralem. Itẽ multum amo, curo. Item decipio, fallo, id eſt lenio, mitigo. Lucian. ἀλλότριοι κόσμοι τὸ τῆς φύσεως ἀπρεπὲς βουκολοῦσιν. Id eſt, Aſcititius ornatus naturæ dedecus et turpitudinẽ fallit, id eſt mitigat & lenit. Ariſtoph. Pace. μὴ δ' ἄττε, μηδὲ χέζεθ' ἡμερῶν τριῶν, ὡς ἂν μετέωρος οὗτος ὢν ὀσφρήσεται, κατακάρα ῥίψας μὴ βουκολήσονται. Id eſt ἀπατήσονται, inquit interpres.

Βουκόλημα. mulcimen, lenimen, quod mitigat & lenit, θέλγηθρον, ſolatium, ut ὅπως ἔχῃ τὶ βουκόλημα τῆς λύπης.

Βουκολίδα. τὴν. bobus paſcendis aptam.

Βουκολικός.ῆ.ὁ. paſtoralis.

Βουκόλιον.ου.τὸ. armentum boum. Accipitur generaliter, αἰπόλιον, ποίμνιον.

Βουκολισμὸς. genus cantionis ruſticæ.

Βουκόλος.ου. bubulcus, armentarius.

Βουκόρυζος.ου.ὁ. mucoſus, tardus, ſtupidus.

Βούκρανον. τὸ. galea facta ex capite bouis.

Βουλαῖος.ὁ. conſiliarius.

Βουλεία. conſulatus.

Βούλευμα.ατος.τὸ. conſilium.

Βουλεύομαι.μ.εύσομαι.π.ευμαι. delibero, conſulo, conſilium agito, & ſtatuo. Depon. accuſ. iung.

Βουλεύσεως δίκη. actio eſt, cum quis de factis inſidijs accuſatur: aut cum quis in ærarium relatus, eum quẽ inſcripſit, quaſi iniuſte factum, accuſat.

Βουλευτήριον.ου.τὸ. conſilij locus, curia.

Βουλευτὴς.οῦ.ὁ. conſultus, conſiliarius, ſenator, decurio. βουλευτὴς λαγχάνω, καὶ βουλεύειν λαγχάνω, creor ac deſignor ſenator, & in curiam cooptor. Id enim ſortitò fiebat. Bud. in Anno. & Com.

Βουλευτικόν.οῦ.τὸ. facultas conſultandi.

Βουλεύω.μ.εύσω.π.ευκα. conſulo, id eſt conſilium do, delibero, ſtatuo. Neut. datiuo iung. aut accuſ. ut βουλεύω τὴν ἀπόδρασιν, adorno & meditor fugam. Bud. Com.

Βουλεών. ὁ. locus quo fimus congeritur agri ſtercorati.

Βουλή.ῆς.ἡ. conſilium, & locus conſilij, ſenatus, conſiſtorium. Bud. in Annot. & Com.
Βούλημα.ατος.τό.ſententia,propoſitum.
Βούλησις.ιος.ἡ.uoluntas.
Βουληγόρος.ου.ὁ.καὶ
Βουληφόρος.ου.ὁ,ἡ. cōſultus,cōſiliarius, grauis in dandis conſilijs,princeps, quòd hic multis conſulere debeat.
Βουλία.ας.ἡ.tempus conſultationis.
Βουλιμία.ας.ἡ.magna fames, morbus, quo laborantes etiam poſt cibū eſuriunt. Eſt cum ob famem ſtomachus deficit, paulatimq́; adeò frigeſcit, ut partes extremæ deſtituantur. βου hic auget. Quidam caninum appetitū interpretantur. Cæl. lib. 13. ca. 39.
Βούλιμος.ου.ὁ.idem. Cæl. lib. 14. ca. 1.
Βουλιμάζω.μ.άσω.π.ακα. καὶ
Βουλιμιάω, καὶ βουλιμάττω. ualde eſurio.
Βοῦλλα.bulla.
Βούλομαι. in ſecūda perſona βούλει μ. ήσομαι. π. ημαι. uolo, audeo, decerno, geſtio. Βούλομαι ἀπεῖν, lubet commemorare. Differt à θέλω. nam hoc etiam de irrationalibus aīalibus dicitur, illud ſolum de ratione præditis. Depon. accuſ. iung.
Βουλυτός.οῦ.ὁ.ueſpera, quòd boues tum à laboribus ſoluantur.
Βουμαστός.ὁ.bumaſtus,genus uuæ craſſioris inſtar mammæ cuiuſpiam.
Βουμολγός.οῦ.ὁ. bumulgus, qui uaccas mulget.
Βουμυκαὶ.mugitus.
Βόνασος.ὁ.qui & monapius,fera eſt.
Βούνιον.ſcopa regia,herbæ ſpecies.
Βουνὶς terra collibus frequens.
Βουνοειδής.ἐος.ὁ,ἡ.montoſus,monti ſimilis.
Βουνόμος.ου.ὁ.omnis locus ubi boues paſcuntur.
Βουνός.οῦ.ὁ.collis,βωμός,στιβάς.
Βουνώδης.εος.ὁ,ἡ.montoſus, collibus frequens.
Βούπαλος.ου.ὁ.aſinus.
Βούπαις. adoleſcentulus, quaſi grandis puer. Item apicula, è bobus enim naſci ſolet.
Βούπεινα.ης.ἡ. immodica fames.
Βουπηλάτης.ου.ὁ. uel βουπελάτης. bubulcus, calamitoſus, laboribus addictus.
Βούπληγες.percuſſi à bobus.
Βουπλῆγες, qui ipſi percutiunt.
Βουπλήξ.ῆγος.ὁ.ſtimulus boum.
Βουπόλος.bubulcus.
Βουπόροι. magni obeliſci, ueru ad torrendos boues, apud Herodot.
Βουπράσιον. urbs, & fluuius, & locus in Elide.
Βουπρασιεύς. καὶ
Βουπράσιος. καὶ
Βουπρασίον. nomen gentile.
Βούπρηστις.ἡ.bupreſtis herba. & beſtiolæ cuiuſdam genus, de quo Plin. παρὰ τὸ πρῆσαι τὰς βοῦς. Bud. in Annotat. poſt.
Βουπρίονες.rupes, præcipitia, colles.
Βόρυγχος. piſcis quidam cetaceus.
Βοῦς.οός.ἡ.bos, uacca. Item bouis pellis, ſcutum. Aliquando nummi genus nota bouis percuſſum, ſed tunc eſt maſc. gen.
Βουστάνη. &
Βουστασία. &
Βούστασις.ιος.ἡ. &
Βούσταθμον.bubile,ſtabulum boum.
Βούτης.ου.ὁ. bubulcus, βουκόλος.
Βουτιάνειρα.homines nutriens, telluris epitheton.
Βούτιμον. quod bouis precium habet, uel boue emptum, βοάγκλον.
Βούτομον.ου.τό. herba harundini ſimilis quæ

quæ bobus in pabulum data eos e-
necat.

Βούτορος. ου. ὁ, ἡ. boues penetrans. βόας πλήττων.

Βουτρόφος. ὁ. bubulcus.

Βουτύπος. ου. ὁ. popa, qui bouem ferit ſe-
curi.

Βούτυρον. ου. τὸ. λιπαρότης τοῦ γάλακτος, butyrum, quaſi bouis caſeus, quia plurimum è bubulo fit lacte.

Βουφάγος. ου. ὁ. edax. Eſt etiam fluuius in Archadia ab heroë Buphago appellatus.

Βούφαρα. de boue & terra arata dicitur.

Βουφονέω. ῶ. ήσω. π. ηκα. boues macto. Hom. Iliad. η. βουφόνεον δὲ κατὰ κλισίας.

Βουφόνιον. feſtum priſcum, quod poſt myſteria peragebatur immolato boue.

Βουφόνος. Iouis Poliei ſacerdos. Pauſan.

Βουφορβὸς. οῦ. ὁ. armentarius, paſtor boum.

Βόω. μ. ήσω. π. ηκα. clamo, paſco, celebro.

Βοών. ῶνος. cuſtodia apud Alexandreos.

Βοῶν. clamans.

Βοώνητος. boue emptus.

Βοῶπις. ιδος. ἡ. quæ habet oculos bouinos, id eſt rotundos & magnos, ac per hoc decoros. Frequens Homero dearum epitheton.

Βοωτέω. μ. ήσω. π. ηκα. aro. Accuſ.

Βοώτης. ου. ὁ. bubulcus, ἀρκτοφύλαξ.

BP.

Βραβεῖον. ου. τὸ. brabium, uictoria, uictoriæ præmium, retributio, ſtadium, præmium ſimpliciter. Dictum putant, quaſi ῥαβδεῖον, quòd uirga palmea deſignabantur uictores.

Βραβεὺς. έως. ὁ. qui dat præmium certaminis.

Βραβευτὴς. οῦ. ὁ. diſpenſator, præfectus gymnicis ludis. Deſignator Latinè dicitur.

Βραβεύω. μ. εύσω. π. ευκα. miniſtro, guberno, diſpenſo, dijudico, conſtituo, arbitror, propono, inſtituo, deſigno, ordino, prior ſum, præmium acquiro. Accuſ.

Βράβιος. idem quod βραβευτής.

Βράβυλα. τὰ. pruna damaſcena, quaſi τὴν βορὰν ἐκβάλλοντα. aluum enim ciunt, ut tradit Athenæus lib. 2.

Βραγχία. τὰ. branchia ſeu branchiæ, quibus piſces ſpirant. Hæc habent eo loco, quo cætera terreſtria pulmonem.

Βραγχάω. μ. άσω. π. ακα. καὶ

Βραγχιάζω μ. άσω. π. ακα. rauceſco, πνίγω. Neutr.

Βραγχοειδὴς. έος. ὁ, ἡ. branchijs ſimilis.

Βράγχος. τὸ. raucedo, morbus cum guttur & arteria catarrho occupantur. Prouenit autem non ſolum è capite cadente catarrho, ſed etiam ex uehementi conatu uocis, aliquando ex aëre frigido, interdum & ex calore febris.

Βραγχώδης. εος. ὁ, ἡ. raucus.

Βραδεῖα. tarditas.

Βραδέως. cunctanter.

Βράδιον. tardius.

Βράδιστος. ου. ὁ. tardiſſimus.

Βραδύγλωσσος. ου. ἡ. tardiloquus.

Βραδύνοια. ας. ἡ. hebetudo mentis.

Βραδύνω. μ. υνῶ. tardo, moror. Neutr.

Βραδυπορεῖν. lente incedere.

Βραδυπέπτοντες. οἱ. tarde coquentes.

Βραδυπεψία. tarditas concoctionis.

Βραδυπλῶ. tarde nauigo.

Βραδύσκελος. ου. ὁ. tardigradus.

Βραδὺς. έος. ὁ. tardus.

Βραδυτὴς. ῆτος. ἡ. tarditas.

Βράζω. μ. άσω. π. ακα. ferueo, ſcateo, tacite lugeo. Neutr.

Βράκανα. τὰ. agreſtia olera.

Βράκος. lingua Aeolica ῥάκος. Aeoles enim ſemper β præponunt ad ρ, cum ſequitur α, τ, aut δ.

Βραμέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. iraſcor, per iram clamo, mugio ut unda maris. Depon. abſol.

Βράξαι, deuorare, comprehendere.

Βράπτειν. edere, abſcondere, lingere.

Βράσμα. hoc nomine cenſetur piperis genus quoddam inane & leue, ἀτερηδόνιστον, teredinem non ſentiens.

Βρασματία. ebullitio.

Βρασμός. οῦ. ὁ. concuſſio, cachinnatio magna, undæ maris bullitio.

Βράσσω. μ. ξω. π. αχα. bullo, ebullio, efferueo. Neutr. abſol.

Βράσσων. ονος. ὁ, ἡ. breuior, ſegnior. Ilia. κ΄. ἀλλά τι οἱ βράσσων τε νόος λεπτὴ δέ τε μῆτις.

Βραυρών. Brauron, locus Atticæ.

Βραχαγέω. reſono, ſtrepo, & βραχέω.

Βραχέα. in breuia. eo modo utitur Thucyd. quo Vergil. In breuia & ſyrtes urget.

Βραχεῖ πλέονες. paulò plures.

Βραχεία. puſillanimitas.

Βραχέως. breuiter, breui.

Βραχιόνια, uel βραχιόλια. τὰ. ornamenta brachiorum.

Βραχιονιστὴρ ῆρος. ὁ. armilla.

Βράχιστος. ου. ὁ. breuiſſimus, ἐλάχιστος.

Βραχίων. ονος. ὁ. breuior. Itē brachiū, ὅτι βραχύτερός ἐστι τοῦ λοιποῦ μέρους.

Βραχύ. τὸ. paulum. Vnde βραχὺ φροντίζω, paruipendo. βραχὺ πλέονες, paulo plures. βραχὺ ὕστερον, ſtatim, mox, paulo poſt.

Βραχύβιος. ου. ὁ, ἡ. breuis uitæ.

Βραχιβιώτερος. breuior uita.

Βραχυδρομώτατος. ου. q breuiſſime currit.

Βραχυτελής. έος. ὁ. ἡ. compendioſus.

Βραχύκωλα. breuimembris.

Βραχυλαῖος. ου. ὁ. nomen gentile.

Βραχύλλη. oppidum Ceretum.

Βραχυλογητέον. breui ratione utendum eſt.

Βραχυλογία. ας. ἡ. breuiloquiū. Bud. Cō.

Βραχύλογος. ου. ὁ, ἡ. breuiloquus, breuitatis ſtudioſus.

Βραχυμυθία. ας. ἡ. breuiloquium.

Βραχυνώτος. ὁ. breuis tergo.

Βραχύπορος. ου. ὁ. breuis tranſitus.

Βραχύς. έος. ὁ. breuis, paruus. πρὸ βραχέος, paulò antè, haud ita pridem.

Βραχυτελής. breuis, compendioſus.

Βραχύτης. ητος. ἡ. breuitas.

Βραχυφεγγίτης. ὁ. paululum lucens, ὀλιγοφαής.

Βράχω. μ. άξω. π. αχα. reſono, ἠχέω. onomatopœia eſt. Neutr. abſol.

Βρέγμα. ατος. τὸ. καὶ

Βρεγμός. οῦ. ὁ. caluaria, dimidium capitis, tum ſinciput, tum occiput.

Βρεμέω, καὶ

Βρέμομαι, καὶ

Βρέμω. ſono, percutio, minor, bullio.

Βρενθία. ſucus, radiculæ quædam, quibus genas mulieres colorant.

Βρένθος. ὁ. anas.

Βρενθύομαι. μ. ύσομαι. π. υσμαι. extollor, ſuperbio, murmuro, mirabundè iraſcor, fremo. Depon. abſol.

Βρέντιοι. οἱ. Brutij.

Βρεντέσιον. ου. τὸ. Brunduſium.

Βρεττανική. ἡ. betonica herba.

Βρέτας. ου. τὸ. idolum. παρὰ τὸ βροτῷ ἐοικέναι, Suid.

Βρέφος. εος. τὸ. infans. παρὰ τὸ φέρω, κατὰ μετάθεσιν.

Βρεφύλλιον. τὸ. infantulus.

Βρέχω. μ. έξω. π. εχα. pluo, proluo, irrigo, potó. Accuſ. iung.

Βρέχμα. ſinciput, βρέγμα, βρεγμός. τοῦτο γὰρ μέρος ὑγρότατόν ἐστι, καὶ ἁπαλὸν τοῖς βρέφεσι.

Βρέμη. oppidum Mediæ.

Βρῆγμα. quod cum tuſſi expuitur.
Βρι. particula augens, intendensq́.
Βριάρεως. ω. ὁ. Briareus centimanus.
Βριαρός. οῦ. ὁ. fortis, agreſtis.
Βριαρόχειρ. potens manibus.
Βρίαχος. haſtæ cuſpis. Sed βρίακχος, Bacchamulier, ἡ βριαρῶς ἰακχάζουσα.
Βριάω. μ. άσω. π. ακα. extollo. Accuſatiuo iung.
Βρίγκος. piſcis cetaceus.
Βρίζομαι. μ. σομαι. π. σμαι. nitor.
Βρίζω. μ. ίσω. π. ικα. præ grauedine cibi uel potus dormito, quieſco, torpeſco, impetum facio, funus curo. Neutrum abſol.
Βριήπυος. ου. ὁ. latè ſonans. Martis epitheton.
Βρίθει. grauis eſt, & grauatur.
Βριθύς. έος. ὁ, ἡ. grauis pondere.
Βρίθομαι. ferè actiuè accipitur. Chryſoſt. paſsiue protulit pro ingraueſco & propendeo, peſſum eo. Plutarch. pro ἐγκεῖσθαι poſuit καὶ καταφέρεσθαι in Cæſare, οἱ δὲ ἱππεῖς ἅπαντες ὑπὸ τὸ ἀριστερὸν ἔβρισαν, Incubuerunt, impreſſionem fecerunt. Bud. Com.
Βρίθος. εος. τὸ. pondus, βάρος.
Βριθοσύνη. ης. ἡ. ponderoſitas.
Βρίθω. onero, degrauo, deorſum uergo. Proprie de arboribus, quando fructibus grauantur. Item ſtipo.
Βριμάζω. rugio, leonis uoce utor. ὀργάω εἰς συνουσίαν.
Βριμαίνω. &
Βριμάω. &
Βριμόω. μ. ώσω. π. ωκα. mugio, minitor, fremo, iraſcor. Neutr.
Βρίμος. potens, fortis. à βρι particula intenſiua.
Βριμώ. όος. ἡ. Proſerpina.
Βρίος. ου. pes gallinaceus à Democrito dicitur.
Βρίσσοι. genus echinorum, bruſſi uocantur.
Βριτόμαρτις. Dianæ cognomen, ὅτι ταῖς Βρίσαις νύμφαις ὁμαρτεῖ.
Βρόγχια. τὰ. pulmonis concauitates.
Βρογχιάζειν. deuorare.
Βρογχοκήλη. ης. ἡ. tumor gutturis, tumor eſt ceruicis inter cutem & aſperam arteriam.
Βρόγχος. ου. ὁ. guttur. Galen. corpus quoddam ſcribit eſſe cartilagineum ſecundum aſperam arteriam, quod etiam βρογχίον appellat. παρὰ τὸ βρέχεσθαι ἐν τῷ σιτεῖσθαι, καὶ πίνειν.
Βρόμιος. ου. ὁ. Dionyſiacus, Bacchus.
Βρόμος. ου. ὁ. crepitus ignis, ſtrepitus, ſonitus uenti.
Βρομώδης. εος. ὁ, ἡ. olidus, uiroſus, graui odoris.
Βροντάω. μ. ήσω. π. ηκα. tono. ἐμβεβροντημένος. attonitus. Neutr. abſol.
Βροντεῖον. ου. τὸ. locus in ſcena, in quo cõiectis in æneа uaſa lapidibus tonitrus ſimilitudinẽ imitabantur. Hinc Claudiana tonitrua, de quo Eraſ. in Chiliad.
Βροντή. ῆς. ἡ. tonitrus, ſtrepitus. παρὰ τὸν βρόμον τὸν τοῦ πυρὸς ἔχον. ἔμπυρος γὰρ ἡ βροντή.
Βροντία à Plin. uocatur genus lapidis à tonitruo.
Βρόσσος. fimbria tunicæ.
Βροτήσιος. ὁ, ἡ. καὶ
Βρότειος. ου. καὶ
Βρότεος. ου. ὁ. καὶ
Βροτοειδής. έος. ὁ, ἡ. humanus.
Βροτή. mulier.
Βροτόεις. όεντος. ὁ. cruentus.
Βροτολοιγός. οῦ. ὁ. homicida, ὁ ἄγχιστος ἰατρός.
Βρότος. ου. ὁ. tabo, ſanies.
Βροτός. οῦ. ὁ. homo, mortalis, terrigena.
Βροτόφυλος. deceptor.

Βρoῦθος.ὁ. ἡλίθιος.

Βροῦχος.ȣ.ὁ.bruchus,uermis genus. παρὰ τὸ βρύκειν τὸ ἐσθίειν.

Βρουχός.οῦ.ὁ. præco.

Βροχὴ.ῆς.ἡ.pluuia, perfuſio.

Βροχθίζω.uoro.

Βρόχθος.genus parui poculi & gula.

Βρόχος.ȣ.ὁ.laqueus. Eſt etiã uas fundendo uino accommodum, implendis deplendisq́ culeis & uaſis conditorijs,& uino quocunq́ modo transuaſando. Dicitur à βρέχω, id eſt fundo. Hoc Græci œnophorum ex eo appellant, quòd comportando uino aptum ſit. Bud.de Aſſe.

Βρυάζω.floreo,delicior,lætor,ueneror.

Βρυγμός.οῦ. ὁ. ſtridor, καταιάνωσις, ἀπὸ τοῦ βρύχειν,ὃ ἔστι τοῖς ὀδοῦσι πρίζοντα ψόφον ἀποτελεῖν.

Βρύει τὸ ἀγύδρον καρποῖς, abundat, premitur,demittitur.

Βρυκανός,uel βρυκαδανὸς.οῦ.ὁ. uorax.

Βρυκάω.edo,ἐσθίω.

Βρύκω.ſtrideo,edo,mordeo.

Βρύλλω.ὑποπίνω,decipio. Ariſtoph. Equitibus,αὐτός τι γῦ ὕδομαι βρύλλων τὸ καθ' ἡμέραν.

Βρυωνία.ἡ.uitis alba à Ruellio, à Verg. labruſca.

Βρύον.ȣ.τὸ.muſcus.

Βρύτεον. cortex uuæ ſeu uinaceorum, illud ſcilicet quod remanet,ubi uinũ fuerit expreſſum.

Βρυτήρ. Aeoles dicunt pro ῥυτήρ.

Βρύτια.τὰ.uuæ,στέμφυλα,cortices.

Βρῦτον.ȣ.τὸ. genus potionis ex ordeo, uinum ordeaceũ, quod Ariſtot. οἶνον uocat. Athenæ. lib.10.

Βρύττω.edo,ἐσθίω.

Βρυχάομαι.μ.ήσομαι.π.ημαι.rugio, fremo.Depon.abſol.

Βρύχετος.febris.nam febricitãtes Athenienſes βρύοντας uocant.

Βρυχηθμός.οῦ.ὁ.&

Βρύχημα.ατος.τὸ. rugitus.

Βρύχιος.ου.ὁ.ſubmerſus,βυθιζόμενος.

Βρύχω.μ.ύξω.π.υχα.fremo,frendo,ſtrideo.Neutr.abſol.

Βρύω. μ. ύσω. π. υκα. emano, ſcaturio, pullulo,floreo. Neutr.abſol.

Βρυώδης.εος.ὁ,ἡ.muſcoſus,algoſus.

Βρωμάομαι.fœteo,rudo. Proprie de leonibus & hircis & ſimilibus male olentibus.

Βρῶμα.ατος.τὸ.cibus,concauitas eroſa.

Βρώμη.cibus, τροφή.

Βρώμησις.εως.ἡ.ruditas.

Βρῶμος.ȣ.ὁ.tonitrus,ſonitus quẽ emittunt famelici, quando crepant inteſtina præ fame & ſonitum faciunt. Ponitur aliquando pro auena.

Βρώσιμον.ου.τὸ. edulium, eſculentum.

Βρῶσις.εως.ἡ.cibus,tinea.

Βρώσκω.μ.ωσω.π.ωκα.comedo. Accuſ.

Βρωτός.ȣ.ὁ.comeſtibilis,βρῶσις.

Βρωτύς.ύος.ἡ.cibus.

B Y.

Βύας.ὁ.bubo auis.

Βύβλινον. funiculus nauticus.Vel quod non conſtat ex biblo,id eſt papyro Aegyptia,ſed herba ſimili.

Βυβλίον.ȣ.τὸ.libellus.

Βύβλιος.gentile nomen.

Βύβλος.papyrus,Suid.

Βύβλος ȣ.ἡ. urbs præcipua Phœnices. Sic dictã ἐκ τοῦ πάσης ἀρχαίας βίβλοις φυλακὴν ἀσινία ἐν ταύτῃ γίνεσθαι, tradit Stephan. Vnde βυβλινὸν οἶνον appellatum puto apud Athenæum.

Βύζα.ἡ. νοή

Βυζάντιον.ου. τὸ. Byzantium, Conſtantinopolis.

Βύζην. aduerb. cumulatè, adinuicem, denſe.

Βυθίζω.μ.ίσω. π.ικα. demergo, in profundum eo.Neutr.abſol.

Βύθιος. ſubmerſus, profundus, ὁ ἐν τῷ βυθῷ.
Βυθμὸς. antrum.
Βύθον. ου. τό. &
Βύθος. ου. ὁ. profunditas, profundum, fundum.
Βυκάνη. ης. ἡ. buccina.
Βυκανίστης. ου. ὁ. buccinator.
Βυκανίζω. buccino, σαλπίζω.
Βυκίον. uaſculum quoddam.
Βύκται. ῶν. procellæ.
Βύκτης. ου. ὁ. rudens. Venti epitheton.
Βυκὸς. miſer.
Βύξ. profunditas, βυθὸς.
Βύομαι. μ. ύσομαι. π. υσμαι. recipio, ſum capax.
Βυθῆν. mergere.
Βύσιον. caſa, habitatio.
Βύρσα. ης. ἡ. corium.
Βυρσεὺς. έως. ὁ. coriarius.
Βύρσινος. ου. ὁ. coriaceus,
Βυρσοδεψέω. μ. ήσω. π. ηκα. tingo coriū. βύρσας ἐργάζομαι. Neutr. abſol.
Βυρσοδέψης. ου. ὁ. coriarius. Apud Pauſan. appellatur, qui collum comprimit, ſurſumq́ protrudit humeros.
Βυρσοπαγὴς. έος. ἡ. nauis de corio.
Βυρσοπώλης. ὁ. coriarius.
Βυρώδης. ὁ. male olens, δυσώδης.
Βυσάγχην. ενος. ὁ. cui humeri ſunt contractiores uerſus collum.
Βύσμα. ατος. τό. genus marſupij.
Βύσσα. ης. ἡ. βυθὸς, funditus. unde ἄβυσσος.
Βύσσινος. ου. ὁ. ſericus, purpureus.
Βύσσινοι λόγοι, uerba quæ ſublimitatem habent ac magnificentiam, nitorem quoq; & authoritatem. Solebat autem Paryſatis Cyri & Artaxerxis mater dicere, regem qui promptè, nec animo timidiore concionaturus foret, debere byſſinis uti uerbis. Cæl. lib. 12. ca. 19.

Βυσσοβαρὴς. ὁ, ἡ. magnus, ponderoſus.
Βυσσοδομεύω. μ. εύσω. π. ευκα. profundè cogito, molior aliquid in animo, alto pectore molior quippiam, & clanculū in animo ſtruo inſidias. Translatum à fundamentis ædificiorum, quæ profunde iaciuntur. Odiſſeæ ρ΄. εὖ μὲν ἀγοράοντες, κακὰ δὲ φρεσὶ βυσσοδόμευον, Dicebant benè, ſed mente alta praua ſtruebant. Neutrum abſol.
Βυσσόθεν. ex fundo.
Βύσσον. τό. καὶ
Βύσσος. ου. ἡ. coloris genus purpurei precioſiſſimi, ὕσγη: & byſſum, lini genus, ſericum.
Βυσσὸς. οῦ. ὁ. profūditas. Dicitur & ἄβυσσος, ſicut βληχρὸς, & ἀβληχρός.
Βυσσόφρων. qui intimo pectore aliquid meditatur.
Βυστάω. mergo, demergo, neco.
Βυστόνιον ſtagnum fuiſſe dicitur iuxta oppidum Abderam, in quo cuncta natantia demerguntur. ἀπὸ τοῦ βυστάω.
Βύστρα. ας. ἡ. idem quod βύσμα.
Βύττος. pudendum muliebre.
Βύω. μ. ύσω. π. υκα. obturo aures, ſepio, occulto. Vide ἀκρόβυστον. Actiuum.

B Ω.

Βῶ. paſco, uado, caleo.
Βωβός. mutilus, claudus.
Βωβύζειν. buccinare.
Βώδιον. bucule, βοΐδιον.
Βῶκες. inquit Speuſip. ſunt leucomenides, hoc eſt menæ candidiores, quas nos girros ſiue girrulos uocari diximus. Hermol. in Plin.
Βωλάκιον. agellus.
Βῶλαξ. κος. ὁ. καὶ
Βῶλος. ἡ. gleba. Interdum pro rubrica, qua pictores aurū operibus inducūt.
Βωλιδόν. in modum glebæ.
Βώλιον. ου. τό. glebula.

Βωλίτης. boletus, fungus.
Βωλοκοπία. ας. ἡ. occatio.
Βωλοκοπέω. ῶ. occo, frango glebas.
Βωλοστροφία. ας. ἡ. glebarum inuerſio.
Βωμάκευμα. βωμολόχευμα.
Βῶμαξ. diminutiuum à βωμὸς ſeu βωμολόχος, ſcurra impudens, ex alieno uiuens.
Βώμασις. locus aut conſecratio aræ.
Βωμίδες. ῶν. arulæ.
Βώμιος. ου. ὁ altareus.
Βωμολοχεύω. μ. εύσω. π. ευκα. nugor, ſcurrilia facio. Neutr. abſol.
Βωμολόχευμα. ατος. τὸ. κοί
Βωμολοχία. ας. ἡ. comitas, ſcurrilitas.
Βωμολόχος. ου. ὁ. ſcurra, parcus, ſceleſtus, improbus. Hoc nomen olim inditum uidetur ijs qui obuerſantes circum aras, uictimis tendere conſueuerunt inſidias: aut qui ob id rem diuinã facerent, quòd ex aliorũ accuſatione cõpendij nõnihil auferrent.
Dicitur autem quaſi περὶ τοὺς βωμοὺς λοχῶντες. Quanquam eo nomine dicũtur mendicabula in templis ſuppliciter corrogantia ſtipem, atque item tibicines & uates rebus diuinis adhibiti. [illegible] Chil.
Βωμός. ὁ. ara.
Βωμοτρίαι. ῶν. ab aris famulæ.
Βωνίτης. ου. ὁ. bubulcus, ruſticus.
Βώξ. γος. ἡ. genus piſcis marini.
Βώριμος. genus cantionis à Maryandinis agricolis olim cani ſolitum.
Βῶρος. ου. urbs Lydiæ quæ nunc Sardis.
Βῶς, uel βῦς. tergus bubulum. Ponitur pro ſcuto, eo quòd ſcuta tergoribus boum inſuerentur.
Βώσας. αντος. ὁ. clamãs. Pro βοήσας craſi.
Βώσκις. boſcæ piſces.
Βώσομαι. clamabo, pro βοήσομαι, ἐπικαλέσομαι. Aliquando pro uiuam, βιώσομαι.
Βωτήρ. paſtor, νομεύς.
Βωστρέω. μ. ήσω. π. ηκα. clamo, uoco. Actiu. accuſ.
Βωτιάνειρος. ου. ὁ. paſcens uiros. terræ epith.
Βώτωρ. ορος. ὁ. paſtor, νομεύς, ποιμήν.

Γ Α.

Γαβίρα. ἡ. ſpecies myrrhæ.
Γαγγαίνειν. ridendo colludere.
Γαγάτης. gagates lapis.
Γαγγαλεύς. ὁ. piſcator.
Γαγγαλιᾶν. γαγγαλίζεσθαι, lætari, ἥδεσθαι.
Γαγγάλιον. γαγγλίον.
Γάγγαλος. ὁ. mutabilis. ἀμετάβολος.
Γαγγάμη. ἡ. rete, σαγήνη, δίκτυον.
Γαγγαμών. ῶνος. ὁ. locus circa umbilicũ circumiectus. Sic dictus quòd illic more ſagenæ nerui implicentur, quã etiam hoc nomine uocant.
Γαγγάνη. ης. ἡ. ſcrofula, tuber.
Γάγγης. ου. ὁ. Ganges.
Γαγγλίον. ου. τὸ. genus apoſtematis, neruorum reuolutio ex percuſſu uel labore proueniens.
Γάγγραινα. ης. cancer morbus. eſt autem caro emortua ex ulcere uel inflammatione. Gal. appellat tumorem ingentem membrum aliquod afficientem, cui niſi ſuccurratur, ad uicina ſerpit, inficitque. παρὰ τὸ γραίνω τὸ ἐσθίω.
Γαγγραινούμενοι. οἱ. gangrænis laborantes.
Γάδαρα. ciuitas interioris Syriæ, quæ et Antiocha & Seleucia eſt uocata.
Γαδαρεύς. gentile nomen.
Γάδειρα. Gades inſula extra Herculis

columnas, quaſi γῆς ἕδρα. ὄχημα γάρ ἐστι γῆς.
Γάζα. Perſica uox. opes, ſupellex, quicquid poſſidetur. Item urbs in Aſia.
Γαζαῖος. ciuis ex Gaza.
Γαζοφυλάκιον. τό. arca, uel quiuis locus ubi res precioſior ſeruatur. (τος.
Γαῖα. ας. ἡ. terra, puluis. παρὰ τὸ γῶ, τὸ τίκ
Γαιᾶσθαι. conuitiari, cauillari, κερτομεῖν.
Γαιζᾶται dicti ſunt Galatæ, qui patria excidentes, terram quæſiuere, quam incolerent.
Γαιήοχος. ου. ὁ. patronus uel patrona ciuitatis, terram continens, terræ motor. Neptuni epitheton.
Γαιός. οῦ. ὁ. bos colonus. ὁ ἐργάτης βοῦς.
Γαιοῦχος. ὁ. terram habens.
Γαῖσα. ἡ. cõtus, defenſaculum. Propriè telum gallicum.
Γαίτης. agricola.
Γαίω. glorior, lætor, ueneror. dati. iũg.
Γαιῶ. laceſſo, inceſſo, inſulto, irrideo.
Γαιώδης. εος. terrenus.
Γάκινος. terræ motus.
Γάλα. τό. lac. Habet ſuos caſus obliquos à nominatiuo inuſitato γάλαξ.
Γαλάδες. αἱ. galades concharũ ſpecies.
Γαλαθηνός. puer lactens, ὑπομάζιος.
Γαλακτίτης. galactites lapidis nomen.
Γαλακτιᾶν. lactare, lacte nutrire.
Γαλακτινός. ου. ὁ. lactens, lactatus.
Γαλακτώδης. τό. lacteum. (τεῖν.
Γαλακτοποτεῖν. lac bibere. ſicut, ὑδροπο
Γαλακτοτροφέω. μ. ήσω. π. κκα. lacte alo. Actiu.
Γαλακτουχεῖν. lactare, lacte nutrire.
Γαλακτοῦχος. ὁ. lactans, lacte nutriens.
Γαλακτώδης. εος. ὁ, ἡ. lacteus, καὶ οἰνός τις.
Γαλακτουργός. lactarius piſtor.
Γαλαξίας. lacteus circulus in cœlo.
Γαλαρία. locus Siciliæ.
Γαλάρινα. oppidum eiuſdem.
Γαλαρινᾶος. καὶ
Γαλαρῖνος. gentile nomen.
Γαλάτεια. ας. Galatea.
Γαλατία. ας. Galatia.
Γαλέα. ας. ἡ. muſcipula, et piſcis genus.
Γαλεάγρα. ας. ἡ. carcer, locus noxiorũ, ἡ τῶν θηρίων ἀποδοχή.
Γάλεος. piſcis eſt apud Rhodios in p̃cio.
Γαληρός. οῦ. ὁ. iucundus, lætus, mitis.
Γαληρωπός. οῦ. ὁ. oculis lætus.
Γαλεώδης. εος. ὁ, ἡ. muſtelli genus, quod eſt muſtellino genere.
Γαλιάτης. ου. ὁ. feles, γαλῆ, ἀσκαλαβώτης.
Γαλῆ. ῆς. ἡ. muſtella.
Γαλήνη. ης. ἡ. tranquillitas. παρὰ τὸ γελάω. item plumbago.
Γαληνῶς. tranquille, pro γαληνῶς.
Γαληνιάω. μ. άσω. π. ακα. tranquillus ſum. Neutr.
Γαληνός. οῦ. ὁ. tranqllus, ſerenus, ἥμερος.
Γαληνότης. ητος. ἡ. tranquillitas.
Γαλιαγκών. ῶνος. ὁ. qui iuſto breuiorem habet cubitum.
Γαλίαι. aſelli piſces.
Γαλιόψις. ἡ. à Romanis uocatur urtica.
Γαλιόω. laſciuio, ἀκολασταίνω.
Γαλίς. glos, γάλοως.
Γαλήσιον. ου. τό. oppidum Epheſi.
Γαλήσιος. gentile nomen.
Γάλιον. ου. herba gallion.
Γάλλος. gallus, euiratus, & fluuij nomẽ.
Γάλωνις. equi muſtellino colore.
Γάλος. ου. ἡ. glos.
Γαλουχέω. μ. ήσω. π. ηκα. nutrio. Accuſ.
Γάλοως. ω. καὶ
Γάλως. ω. ἡ. glos, ſoror uiri, ut Andromachæ Caſſandra.
Γαμβρεῖον. ου. τό. oppidum Ioniæ. unde
Γαμβρειώς. nomen gentile.
Γαμβεία. τά. munus aut conuiuium à genero.
Γαμβρός. οῦ. ὁ. propriè gener, affinis ex uiro, ſponſus.
Γαμετή. ῆς. ἡ. uxor.

Γαμέτης. ου. ὁ. maritus.

Γαμίομαι. &

Γαμέω. μ. ήσω. ἀόριστ. β. ἔγημα. nubo, hoc eſt uxorem duco, uel nubo uiro. Accuſ.

Γαμηλία. ας. ἡ. celebratio nuptiarum, dos propter nuptias.

Γαμήλιον. ȣ. τὸ. carmen nuptiale, hymẽ.

Γαμήλιος. ȣ. ὁ. nuptialis. Epitheton Iouis, quòd ei cura ſit nuptiarum ſiue matrimonij. Differt ab ἐπιθαλάμιος. nam ἐπιθαλάμιος carmen eſt in laudẽ ſponſæ ſcriptum, γαμήλιος non circũſcribitur tempore. Apud Quintil. coniugales dij pro Ioue & Iunone accipiuntur.

Γαμηλιών. ῶνος. ὁ. October, Ianuarius, ſi Theodoro credimus.

Γαμησείω. deſidero nuptias.

Γαμικὴ κλίνη. lectus geñialis.

Γαμικός. ȣ̃. ὁ. nuptialis, iugalis.

Γάμοιροι. priuati, expertes.

Γάμος. ȣ. ὁ. nuptiæ.

Γαμοτελεῖν. nuptias celebrare.

Γαμφηλή. ῆς. ἡ. maxilla, γνάθος, σιαγών.

Γάμψος. ȣ. ὁ. aduncus, uarius.

Γαμψότης. ητος. ἡ. curuatura, aduerſitas.

Γαμψούμενος. ȣ. ὁ. incuruatus.

Γαμψωλή. ῆς. ἡ. curuitas.

Γαμψώνυξ. χος. ὁ. habens ungues curuos.

Γαμψώνυχα. curuiunguia, uncunguia uertitur à Gaza.

Γανάω. &

Γανδάνω. &

Γανίω. &

Γανόω. ω. άσω. π. ακα. lætifico, dulcifico, ſplendeo, illuſtro, dealbo, leuigo.

Γανιτής. prodigus, ganeo, luxurioſus.

Γάνομα. ατος. τὸ. dulcedo, uoluptas.

Γάνος. εος. τὸ. lætitia, uoluptas, ſplẽdor.

Γάνος. ȣ. ἡ. mons Thraciæ.

Γάνυμαι, & γάνυμαι, & γάνυμι. lætor, χαίρω, φαιδρύνομαι, διαχέομαι. Datiuo iung.

Γανυμήδης. Ganymedes.

Γάνυσμα. deliciæ, condimentum.

Γανυρός. ȣ̃. ὁ. lætus, hilaris, albus.

Γανυτελεῖν. opipare apparare.

Γάνωμα. ατος. τὸ. nitor.

Γάνωσις. ιος. ἡ. ſplendor.

Γὰρ. enim. Seruit etiam interrogationi. Aeſch. σὺ γὰρ ἂν κώμην ἀποστῆσαι Tú ne, ut talis cum ſis, uel pagum unum ad defectionẽ pellicere poſsis? Abundat ſæpe γὰρ. unde quod Cicer. dixit, Sed tamen, Gaza uertit, ἀλλὰ γὰρ ὅμως. In interrogatione autem ſignificat itáne? Luc. in Pluto, οἷα γὰρ ἐᾶσαι τὴν Διὸς τυραννίδα? Bud. Com.

Γάραβος. ululatus.

Γαργαίρω. ſplendeo, palpito, ſtrepo. Cratinus, ἀνδρῶν ἀρίστων πᾶσα γαργαίρει πόλις.

Γαργαλίζω. μ. ίσω. π. ικα. titillo, irrito, exhortor, frico. προσηνῶς ἀπὸ τοῦ σώματος, ὥστε ἡμίσαι. Neutr.

Γαργαλισμός. ȣ̃. titillatio, κίνησις σώματος.

Γάργαλος, & γαργάλη. idem.

Γάργαρα. τὰ. pro multitudine excellenti ponũtur, ut χρημάτων γάργαρα. i. ἄφατα, ἀναρίθμητα.

Γαργάρα. ἡ. urbs Troiadis.

Γαργαρεών. ῶνος. uua morbus, gurgulio.

Γαργαρίζω. μ. ίσω. π. ικα. emitto, gargarizo. Actiu.

Γάργαρον. promontorium Idæ.

Γάρνον. uel γάρμον. ȣ. τὸ. ferramentum in medio rotæ.

Γάρον. τὸ. liquamen ex piſce.

Γάρος. ȣ. ὁ. garus, σηπιδών.

Γαρύω. cano, loquor, clamo, diſcerno.

Γαυριᾶν. geſtire & gloriari.

Γαῦς. impoſtor.

Γαστήρ. έρος. ἡ. γάστρα, uenter, ἡ κοιλία.

Γάστρα.

Γάστρα. uentroſum quoddam uas, labellum, uas ſamium, ἢ ὡς κύλος γαστρηθῦ & τ̃ λαιμοῦ.

Γαστήρ. τρ. ἡ. ſura, uenter, aluus. Eſt etiā uaſis genus quod et γαστήριον dicitur. Cæl. lib. 15. cap. 6.

Γαστρίδιον. ου. τὸ. uentriculus.

Γαστρίζω. μ. ίσω. π. ικα. uentri inſeruio, delicatè nutrior, cædo uentrem, aluum expleo, apud Ariſtoph. Equit. ὦ πόλις καὶ δῆμ' ὑφ' οἵων θηρίων γαστρίζομαι. Neutr.

Γαστριμαργία. ας. ἡ. guloſitas.

Γαστρίμαργος. guloſus, ob uentrem inſaniens.

Γάστρις. guloſus, uentri deditus, & qui lumbricis laborat.

Γαστρισμός. ου. ὁ. ingluuies, impletio uentris.

Γαστροκνημία. ας. ἡ. pulpa cruris, ſura.

Γαστρόλογος. qui de uētris ratione diſſerit, gulo. Vnde γαστρολογία, gula.

Γαστρονομία. uentris lex. Cæl. lib. 14. cap. 58.

Γαστρόχειρ. ρος. ὁ. manuum labore uiuens.

Γαστρώδης, uel γαστροειδὴς. εος. ὁ, ἡ. uentroſus.

Γάστρων. ωνος. ὁ. uentricoſus, aqualiculus.

Γαυλός. οῦ. ὁ. ſitula, uas paſtorale.

Γαῦλος. ου. ὁ. nauigiū onerarium, inſtrumentum quo exhauriuntur naues, uiuens ex alienis.

Γαυρός. ου. ὁ, ἡ. inſolens, ſuperbus.

Γαυρίαμα. ατος. τὸ. ſuperbia.

Γαυριάω. μ. άσω. π. ακα. ſuperbio, glorior, iacto. Datiuo iung.

Γαυρικός. ου. ὁ. ſuperbus.

Γαῦριξ. κος. ὁ. arrogās, ſuperciliosus.

Γαυροειδὴς. ſuperbus, ὑπερήφανος.

Γαυρόν. τὸ. faſtus.

Γαυρόομαι. μ. ώσομαι. π. ωμαι. ſuperbio, glorior, iacto. Depon. datiuo iung.

Γαῦρος. ου. ὁ. ſuperbus, contumax, intractabilis, uenerandus, grauis, excelſo animo.

Γαυρόω. μ. ώσω. π. ωκα. ſuperbio, efferor. Neut. datiuo iung.

Γαυσός. claudus, diſtortus.

Γάω. ήσω. ſum. poëticum eſt.

Γ Ε.

Γέ. ſyllabica adiectio, interdū ſaltem & certè ſignificat. Demoſth. ὅτι καὶ εἰ μὴ ὅλον, μέρος γε ἐπιβάλλει τ̃ βλασφημίας ἅπασι. Hoc etiam ἀλλὰ dicitur, & ἀλλάγε, γε δὴ, duntaxat, quidem certè, ut loquitur Cic. Tuæ coniugis bonæ fœminæ, locupletis quidē certè. Quod etiā γέτοι dicitur. Xenoph. ἀλλ' ἐκεῖνον γε δὴ ἔφη, εὖ οἶδ' ὅτι οὐκ ἠμέληκας. dicitur & γε οὖν, & γοῦν. Bud. Com.

Γέα. ας. ἡ. terra.

Γέγαα. genitus fui.

Γεγάρτοι. etenim.

Γεγενῆσθαι. ἀπὸ τ̃ γεννάω. genitum eſſe.

Γέγηθα. lætatus ſum, cepi uoluptatem.

Γεγηρακότα. obſoleta, & quæ iam ſenuerunt.

Γεγηρασμένος. ſenio confectus.

Γεγωνέω. μ. ήσω. π. ηκα. uel γεγωνάω. audibilis fio, id eſt paratus ad audiendum, exaudibilis, clamo. Didymus inquit γεγωνεῖν eſſe τὸ εἰς πέρας γεγωνίαν ἀφικνεῖσθαι τὴν φωνὴν. Item glorior. Neutr. abſol.

Γεγονώς. natus.

Γεγραμμένος. pictus. Aliquādo proſcriptus, ἐξωστρακισμένος.

Γεγωνιωμένος. anguloſus.

Γεγωνίσκω. γεγωνῶ, altè loquor, uocife‑ror.

Γεγωνόκωμος. per uicos clamitans, uel celebris, & qui paſsim per uicos auditur.

Γεγωνός. ȣ̃. ὁ. facile audibilis, magnæ uocis, clamoſus.

Γεγώνω. clamo. Neutr. abſol.

Γεγωνὼς. ότος. ὁ. clamans.

Γεγώς. ότος. ὁ. natus.

Γεηρός. οῦ. ὁ. terreſtris.

Γεῖθρον. indumentum, ἔνδυμα.

Γείνομαι. μ. γείνωμαι. ἀόρ. ά. ἐγεινάμην gignor.

Γεομόρος. ȣ. ὁ. agricola, terram findens & diuidens.

Γεοπόνος. ȣ. ὁ. idem.

Γεότομον. ȣ. τὸ. aratrum.

Γέσιον. ȣ. τὸ. ſeptum, lorica.

Γεῖσος. τὸ. & γεῖσοι. οἱ. ſuggrundæ & ſuggrundia, id eſt partes tecti prominentes, quibus ſtillicidia à parietibus arcentur. Generaliter quicquid prominet, ut in ſupercilijs, oſtijs, galea, muris, hoc nomine uocari ſolet. Alij duplici σ, γεῖσσον appellant.

Γεῖσος. agricola.

Γεισποδίζειν. protegere, ſuggrūdare. Vnde γεισίπους & γεισιπόδισμα, ſuggrundatio, lignum quod ſuggrundas ſuſtinet, prominentia ſuperioris ædificij, qua inferior pars ab imbre tegitur.

Γείσωμα. ατος. τὸ. idem quod γεισιπόδισμα. Theodor. ex Ariſtot. grundā, & imbricamentum tranſtulit.

Γειτνία. ας. ἡ. γειτνίασις, uicinitas.

Γειτνιάζω. μ. άσω. π. ακα. uicinus ſum. Datiuo iung.

Γειτνίασις. ιος. ἡ. uicinitas, γειτονία.

Γειτνιάω. μ. άσω. π. ακα. &

Γειτονῶ. uicinus ſum.

Γείτων. ονος. ὁ. uicinus.

Γείωρας et γειῶραι. οἱ. aduenæ, proſelyti, terræ cuſtodes ſeu cultores.

Γελασείω. ridere geſtio.

Γελάσιμος. ȣ. ὁ. riſibilis, γελαστός.

Γελασῖνος. ȣ. ὁ. Democriti cognomen à ridendo. Item γελασῖνοι dentes anteriores, quòd riſu nudentur. Vſurpatur & à Martiale pro corrugatione illa ridendo circa os expreſſa, ſiue pro linea in facie ridentis apparente, Nec cibus ipſe iuuat (inquit) morſu fraudatus aceti, Nec grata eſt facies cui gelaſinus abeſt.

Γελάω. μ. άσω. π. ακα. rideo, γελόω.

Γέλγη. ſarcina uariarum mercium.

Γελγιθαίνειν. decipere, ἀπατηλογεῖν.

Γέλγις. allij nucleus.

Γέλγω. mergo, inficio.

Γελοιάζω. riſum moueo.

Γελοιαστής. καὶ

Γελοίαστος. ȣ. ὁ. καὶ

Γέλοιος. ȣ. riſum mouens.

Γελοῖος. ȣ. ὁ. ridiculus.

Γέλως. ωτος. ὁ. καὶ

Γέλως. ω. riſus. Ab ἕλη deducunt, quæ uox caliditatem ſignificat. Sic & Homer. de caloris copia riſum profluere indicare uidetur, ubi γέλωτα ἄσβεστον, id eſt riſum inextinguibilem dicit.

Γελωτῖνος. ὁ. καταγέλαστος.

Γελωτοποιός. ȣ̃. ὁ. ridiculus, morio, riſus concitator, ſcurra.

Γελωτοποιῶ. ludifico. Accuſ. ſic Teren. Quin ſcelus poſtquam ludificatus eſt uirginem.

Γέμην. utiq;, uero, porrò, hoc eſt μέντοι. Bud. Com.

Γεμίζω. μ. ίσω. π. ικα. impleo. Actiu. genit.

Γέμος. plenitudo.

Γέμω. μ. γεμῶ. plenus ſum, refertus ſum. Genit.

Γενάρχαι. οἱ. καὶ

Γενάρχοι. οἱ. generis propagatores, parentes. Latini uocant aborigines.

Γενάς. nobilis, ἀγχιστος, γενναιότατος.

Γενεά. ᾶς. ἡ. genus, generatio, progenies,

ætas, nobilitas, natura, uniuerſum tempus humanæ uitæ, familia, ſpatium triginta annorum. Quanquam propriè, ſi Suidæ credimus, non eſt niſi tempus ſeptem annorum, ſicut medici dicũt, τὴν δύο γενεῶν μὴ δεῖν φλεβοτομεῖν.

Γενεαλογεῖν. genus recenſere, quærere de genere. Neut.

Γενεαλογία. ας. ἡ. ſermo de generatione & origine.

Γενεαλογικοὶ ὕμνοι. qui cantant alicuius genealogiam.

Γενέθλη. ης. ἡ. genus, γέννημα, dies natalis.

Γενέθλια. τὰ. celebritas quæ agitur in natali alicuius, natalia munera aut conuiuia. differt à γενέσια. uide Ammon.

Γενεθλιακός. ȣ̃. ὁ. natalitius.

Γενεθλιαλογία. ας. ἡ. diuinatio ex hominis natiuitate.

Γενέθλιον. ȣ. τὸ. natalitium.

Γενέθλιος. dictus Iupiter, quòd ei incumbat cura gignendorũ liberorũ. Eſt etiam natalis dies, unde γενεθλιακοὶ dicti ſunt mathematici, quorum meminit Gell. lib. 13. qui & γενεθλιολόγοι dicuntur.

Γενέθλον. ȣ. τὸ. genus.

Γενειάδες. ὧν. genæ, pili circa barbã, cuius ſingulare γενειάς. άδος. prima lanugo.

Γενειάσκω. pubeſco.

Γενειαστήρ. ῆρος. ὁ. lorum circa mentum equorum.

Γενειάω. μ. άσω. π. ακα. barbam emitto.

Γενειήτης. barbatus.

Γένειον. ȣ. τὸ. barba, mentum, uetus, antiquum.

Γενέσια. τὰ. natalitia.

Γενεσιουργός. ȣ̃. ὁ. author omniũ rerum.

Γένεσις. εως. ἡ. generatio, natiuitas, uel natura, Gaza interprete. Significat et ſidus natalitiũ, id eſt quod conuerſione cœli oritur eo momento, quo quis naſcitur.

Γενέτας. filius, aut nepos.

Γενέτειρα, poëtice. genitrix.

Γενέτη. ης. ἡ. ſtirps, patria, natiuitas.

Γενέτης. ȣ. ὁ. genitor.

Γενετυλλίς. ιδος. ἡ. Venus, generationis antiſtes.

Γεννῆται. cognati, collactanei, ὁμογάλακτοι, φράτορες. Eiuſdem tribus, quæ inter triginta uiros iiſdem legibus utentes conſtabat.

Γενικός. ȣ̃. ὁ. generalis.

Γεννικῶς. egregie, fortiter.

Γέννα. ης. ἡ. ſtirps, progenies.

Γεννάδας. καὶ

Γενναῖος. ου. ὁ. generoſus, uirilis, magnus, ſtrenuus, egregius, uehemens, præualidus. ὁ γενναῖος, egregius ille uir, quod ſæpe εἰρωνικῶς pronunciari ſolet.

Γεννάομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. naſcor.

Γέννας. auunculus.

Γεννάω. μ. ήσω. π. ηκα. in lucem ædo, genero, gigno. Dicitur tam de patre quàm de matre, ut annotauit Valla in Matth. cap. 1. Alij tamen uolunt γεννᾶν uirorum eſſe, ſicut τίκτειν mulierum. Accuſ. iung.

Γέννημα. ατος. τὸ. fœtus, germẽ, fructus, progenies, filij. Eſt uox obſoleta.

Γεννηματικός. ȣ̃. ὁ. generatiuus.

Γεννήσαντες. οἱ. parentes.

Γέννησις. εως. ἡ. natiuitas.

Γεννήτειρα. ας. ἡ. genitrix.

Γεννητή. ῆς. ἡ. generatio.

Γεννητής. cognatus.

Γεννήτης. ȣ. ὁ. genitor.

Γεννητικός. ȣ̃. ὁ. generatiuus.

Γεννητός. ȣ̃. ὁ. genitus. Item mortalis. Lucia. Icar. καὶ πᾶς ἐγὼ γεννητὸς αὐτὸς ἀλαζόνος ἄν, ἀπιστεῖν δικαίμην τῷ περιγράφῳ ἀνδρί. Interdum eſt tri-

bulis, qui in eandem partem tribus aſcitus eſt, quòd loco propinquæ cognationis fuit.

Γεννήτωρ. ορος. ὁ. parens.

Γεννικῶς. generoſe, ingenuè, ut decet ingenuum.

Γεννήματα. τὰ. liberi.

Γένοιτο. ſit, fiat.

Γενόμενος. ου. ὁ. perueniens.

Γένος. εος. τὸ. genus. οἱ ἐγγυτάτω γένει ὄντες, καὶ οἱ ἐγγύτατα γένους, dicuntur qui proximo gradu contingunt defunctum, qui & οἱ ἄγχιστα τοῦ γένους ὄντες. Bud. Com.

Γέντο, Dorice pro ἕλετο. cepit.

Γένυς. υος. ἡ. uel γένυς, & γένειος. gena, gula, mandibula, maxilla. Item ſecuris apud Sophoclem.

Γεννάω. genero.

Γεούχος. ου. ὁ. Neptunus, terram continens.

Γέποθεν. alicunde.

Γέπου. pro δήπου καὶ δέ γε. Bud. Com.

Γέρα. præmia, honores, propriè præmia uirtutis.

Γεραιαί. Bacchæ mulieres.

Γεραιός. οῦ. ὁ. ſenex.

Γεραῖος. gentile nomē, penanflectitur.

Γεραίρω. præmio honoro, ueneror, honorem habeo, honeſto, condecoro.

Γεραιστός. οῦ. ὁ. promontorium Eubœæ.

Γεραίτερος. ου. ὁ. antiquior.

Γεραλέος. ſenex, imbecillis.

Γεράνιον. inſtrumentum ſubleuandis oneribus aptum, ἐν ᾧ κόπτουσιν οἱ ἀλιεῖς ζῳοποιοὶ τὰ ἄγκιστρα. Latinè grus dicitur. Bud. in Annot.

Γεράνδρυον. ου. τὸ. uetus arbor, truncus: uel quòd quercus δρῦς dicatur, & radices altius agat, uel quòd prima arbor exiſtimetur.

Γεράνεια. oppidum Phrygiæ, & mons inter Megaram & Corinthum.

Γερανεάτης, καὶ

Γερανεύς. nomen gentile.

Γέρανος. ου. ἡ. idem quod γεράνιον. Item ſaltationis genus, ubi numeroſa erat ſaltantiū turba, quadam uolantium gruum ſimilitudine. Inſtitutam fertur à Theſeo apud arā Deliam, dum exitum de labyrintho imitatur.

Γεραρώτερος. præſtantior, uetuſtior.

Γεραρός. οῦ. ὁ. honorabilis.

Γεραρές. ὁ. honoratus.

Γέρας. ατος. τὸ. præmiū, munus, honor.

Γέρασα. urbs Syriæ interioris.

Γεράσινοι. ciues illius oppidi.

Γεράσμιον. τὸ. τίμιον, præmium.

Γερασφόρος. qui præmium accipit.

Γεράσται. τιμᾶται.

Γέφυρα. aquæductus, cuniculi acti ſubtus terram.

Γέρδης. καὶ

Γερδός. textor. Vnde γερδία, ὑφάντρια.

Γέρεα. τὰ. dignationes, Herodoto.

Γεραιαί. αἱ. primariæ atq; honoratiores matronæ, Hom. Item mulieres Bacchoſacrificantes, Demoſth.

Γέρην. grus fœmina.

Γερήνιος. ὁ. Gerenius, Neſtoris cognomen, qui in Gerena urbe à pueritia educatus eſt, uel à γῆρας dictus γερήνιος, quaſi uenerabilis cum ſenio, tum prudentia.

Γεροντάγωγεῖν. ſenem erudire, & educare. Ariſtoph. Equit. γεροντάγωγῶ κἀναπαιδαγωγῶ πάλιν. Dicitur autem ſicut παιδαγωγῶ. Bud. Com.

Γεροντεία παλαίστρα, ubi ſenes exercebantur.

Γεροντίας. auus.

Γεροντιάω. ſenium reſipio, uanam loquacitatem præ me fero.

Γεροντικός. οῦ. ὁ. ſenilis.

Γερόντιον. ου. uetulus, ſeniculus.

Γεροντοδιδάσκαλος. ου. ὁ. qui ſenis atq; ideo

ideo parum docilis, præceptor eſt. Bud. Com.

Γεροντοκομεῖον. ου. τὸ. locus ubi ſenes curantur, id eſt tractantur.

Γερουσία. ας. ἡ. ſenatus. Bud. in Annot.

Γερούσιον. ου. τὸ. præmiũ quod datur optimatibus.

Γερούσιος. ου. ὁ. honorabilis, precioſus, ſenilis.

Γέῤῥα. ῶν. crates uimineæ, nugæ. Eraſ. Chil.

Γέῤῥον. ου. τὸ. gladij genus, ſcutum perſicum, arma, deſenſaculum.

Γέρων. οντος. ὁ. ſenex. Bud. in Annot. Dicitur autem ἀπὸ τοῦ εἰς γῆν ὁρᾶν, ut ſilicerniũ Latinis. uel παρὰ τὸ τῆς γῆς ἔρᾶν, quòd propinqui morti iam de ſepultura ſoliciti ſint.

Γερῶον. γερόντιον, ſenum conuentus.

Γερωχία. lingua Laconum γεροντία. Ariſtoph. Lyſiſtr. πᾶ τᾶν ἀσάνδρ ἐστι γερωχία. Alij γερωνία legunt.

Γέ δη. interdũ idem eſt quod γε δὴ, hoc eſt quidem certe. Interdum, uerò, atqui, Interdum expletiua particula. Bud. Com.

Γεῦμα. ατος. guſtus.

Γεύομαι. guſto, experior. Genit.

Γεῦσις. ιος. ἡ. guſtus.

Γευστός. οῦ. ὁ. guſtabilis.

Γεύω. μ. εύσω. π. ευκα. guſtare facio.

Γέφυρα. ας. ἡ. pons, πᾶσα ἡ ἐφ᾽ ὑγροῦ διάβασις.

Γεφυρισμός. iunctio pontis, pons.

Γεφυρίζω. ſubſanno, derideo.

Γεφυριστής. οῦ. ὁ. dicax, σκώπτης.

Γεφυροποιοί. οἱ. pontifices.

Γεφυρότης. ου. ὁ. fabricator pontium.

Γεφυρόω. μ. ώσω. π. ωκα. præbeo trãſitũ, pontem impono, iungo naues.

Γεφύρωμα. ατος. τὸ. tranſitus.

Γεωγραφία. ας. ἡ. terræ deſcriptio.

Γεωδέστερος. ὁ. magis terreus.

Γεώδης. terreus, πηλώδης.

Γεωλοφία. ας. ἡ. tumulus.

Γεώλοφον. ου. τὸ. collis.

Γεώλοφος. craſſus, & iners homo, telluris inutile pondus.

Γεωμετρέομαι. terram metior. Accipitur generaliter pro cõmetiri quamcunq; rem,

Γεωμέτρης. ου. ὁ. geometra. Vnde ἀγεωμέτρης, geometriæ ignarus.

Γεωμετρικὶς. terreni.

Γεωμορία. ας. ἡ. agricultura.

Γεωμόρος. ου. ὁ. agricola.

Γεώμοροι. οἱ. plebes, ſocij diſtributionis.

Γεωνόμος. in agricultura uerſans.

Γεωπείνης. ου. ὁ. famelicus, inops, quaſi terram eſuriens, cui parum eſt agri.

Γεωπονία. ας. ἡ. agricultura.

Γεωργέω. μ. ήσω. π. ηκα. agricolor, colo, ut γεωργεῖν χώραν. Neut. abſol.

Γεωργία. ας. ἡ. agricultura.

Γεωργικός. οῦ. ruſticus.

Γεωργικώτατος. ὁ. peritiſsimus agriculturæ.

Γεώργιον. ου. τὸ. agricolatio.

Γεωργός. οῦ. ὁ. agricola, γήτης poëtice.

Γεῶρες. terræ & agrorum cuſtodes.

Γεωρύχέω. ſuffodio.

Γ Η.

Γῆ. ῆς. ἡ. terra. ἀ γῶ, id eſt χωρῶ, καὶ τίκτω.

Γηβόσκον. ου. allium.

Γηγενέτης. ου. ὁ. καὶ

Γηγενής. έος. ὁ, ἡ. terrigena, terra ſatus, terræ filius, cuiuſmodi dicuntur gigantes. Eraſ. Chil.

Γήδιον. ου. τὸ. agellus, ſolum.

Γῆθεν. ex terra.

Γηθέω. μ. ήσω. π. ηκα. & γήθω, γήθομαι. lætor, capio uoluptatem. Neut. datiuo iung.

Γῆθος. εος. τὸ. καὶ

Γηθοσύνη. ης. lætitia.

Γηθόσυνος. ου. ὁ. lætus.

Γήθω. μ. ήσω. π. κκα. lætor. Datiuo iung.
Γήινος. ου. ὁ. terrenus, φθαρτός.
Γηΐτης, καὶ γήτης. agricola.
Γήλοφος. ου. ὁ. tumulus, γεώλοφος.
Γῆμαι de uiro dicitur, & γήμασθαι de muliere.
Γήμας. ὁ. qui duxit uxorem Participiũ aoristi primi ἀπὸ τοῦ γαμέω.
Γῆμον. uxorem duxi.
Γηοῦχος. terram continens. Neptuni epitheton.
Γηπέδιον. ου. τὸ. hortulus.
Γηπονία. ας. ἡ. agricultura.
Γήπονος. ου. ὁ. agricola.
Γηραιός. ὁ. antiquus, prouectus, ſenex.
Γηραλέος. ου. ὁ. ſenex, ſenilis, γηραιός.
Γηράνιον. καὶ
Γῆρας. αος. τὸ. ſenectus, cutis ſerpentis.
Γηράντε. τὼ. duali numero, parentes.
Γηράσκω. μ. άσω. π. ακα. καὶ
Γηράω. ſeneſco, inuetero, φθίνω, λήγω. Neutr. abſol.
Γήεια. τὰ. carduorum flores, pappi.
Γῆεις. pollen.
Γηροβοσκεῖν. fouere ſenes, ſuam ſenectutem regere & alere. Eraſ. prouerb. ἀντιπελαργεῖν, & Bud. Com.
Γηροβοσκός. οῦ. ὁ. ſenum nutritor. Accipitur pro puero. Xenophon, κοινὸν γὰρ ἡμῖν καὶ τοῦτ' ἀγαθὸν, συμμάχων καὶ γηροβοσκῶν, ὅτι βελτίστων τυγχάνειν, id eſt liberorum communium. Verba ſunt mariti ad uxorem.
Γηροκομεῖον. ου. τὸ. γηροτροφεῖον.
Γηροκομέω. curo, nutrioq́ ſenes. Bud. Com.
Γηροκομία. ας. ἡ. nutritio & cura circa ſenes.
Γηροκομικόν. partem medicinæ uocat Gal. quæ de tuenda ualetudine ſenũ tractat. Bud. Com.
Γηροκόμος. ου. ὁ. curans ſenes.
Γηροτροφεῖον. ου. τὸ. locus ubi ſenes tractantur.
Γηροτροφέω. nutrio in ſenectute. Galen. καὶ οἷον γηροτροφῶν αὐτὸ τὴν πρεσβεῦτικὴν ἀσθένειαν, id eſt, Tanquam ſenem iamq́ exanguem alens καὶ διαιτῶν. Eſt enim ipſi γῆρας τὸ ἐκ νόσου, quando in tabem ex febre hectica æger incidit, ita ut ſimilis ſit ſeni debili & arido. Bud. Com.
Γηροτρόφος. ου. ὁ. nutriens ſenes.
Γῆρυς. υος. uox.
Γηρύω. μ. ύσω. π. υκα. dico, cano, loquor.
Γῆς ἔντερα dicuntur uermes terreni ſiue lumbrici.
Γήθιον ſiue γήθυον. uireſcens allium ſiue cepa.
Γηφάγος. pauper, qui è terra oleribus ueſcitur.
Γηώρις. uide γειώρας.

Γ Ι.

Γιγαντιάω. gigantum impietatem imitor, immanis ſum.
Γιγαντολέτωρ. gigantum extinctor, epitheton Iouis.
Γίγαρτον. ου. τὸ. acinus uinaceus, & malorum granatorum.
Γίγας. αντος. ὁ. gigas, μέγας, ἰσχυρός.
Γιγγίδιον. biſacutum, oleris genus.
Γίγγλαρος. genus tibiæ paruæ Aegyptiæ.
Γιγγλισμός. οῦ. ὁ. cachinnus, καγχασμός, γιγγλισμός.
Γίγγρη. ἡ. genus tibiæ, ſtridulum atque mæſtum, lugubre, de quo Athen. li. 4. Vnde & γιγγραίνειν, ſiue γιγγρᾶν, pro querula loqui, ſtridulum canere, gingire, quod anſerũ eſt, ut inquit Feſt. Vide Eraſ. prouerb. Caricamuſa.
Γίγλοψ. auena.
Γίγνομαι. μ. γενήσομαι. idē quod γίνομαι.
Γιγνόμενον. τὸ δίκαιον, legitimũ, iuſtũ: ut γιγνόμενοι τόκοι, iuſta & legitima uſura, γιγνόμενον ἀργύριον, probi & legitimi nummi, id eſt δόκιμον. Vnde

& γιγνόμενον ἀργύριον ἀποτίνειν, eſt quod Latini rectè reſtituere dicunt, ſiue rectè præſtare, ſiue rectè dare, ut apud Cic. Τὸ γιγνόμενον τίμημα ſignificat iudicatum eſſe quod ius popoſcerit, æquitasq́ ſuaſerit. Item τὸ καθῆκον, προσῆκον, ἁρμόζον, cõueniens, aptum, officium, de quo Bud. Com.

Γίννοι. mulorum genus.

Γίνομαι. μέλλω ἀόρ. β. ἐγενόμην. μέσ. π. γέγονα. fio, naſcor, ſum. Item debeo. Aliquãdo pro ſeruio, & ſeruus ſum. Demoſth. ἔδωκε σατύρῳ γυναῖκα, ἑαυτοῦ ποτὲ γενομένου. id eſt, Seruo aliquando ſuo. Bud. Com.

Γινώσκω. μ. γνώσομαι. ἀόρ. β ἔγνω. cognoſco, delibero, cogito, ſtatuo, conſciſco, decerno, iudico, reputo, diſcerno. Recentiores γ addunt, γιγνώσκω, & γίγνομαι proferentes.

Γίττα. ας. ἡ. oppidum Palæſtinæ.

Γιτταῖος. nomen gentile.

Γ Λ.

Γλαγερός. οῦ. καὶ

Γλαγόεις. εντος. ὁ. lacteus, candidus.

Γλάγος. εος. τὸ. lac.

Γλάζω. μ. άσω. π. ακα. canto, clamo, τερύσσομαι. Accuſ.

Γλαινοί. ornamenta galearũ ſplendida.

Γλάμαι. oculorũ uitia, quas Latini glamas & gramas uocant. Et γλαμὲς, mucus.

Γλάματα. tali.

Γλάμυξα. lippitudo. Et γλαμᾷν, γλαμυξιᾷν, lippire.

Γλαμυρός. οῦ. ὁ. lippus, aquoſus, lacrymoſus.

Γλάμων. ὁ. lippus, qui uitiatis & immũdis eſt oculis. Ariſtoph. Eccleſ. τί δ' ἂν Ἐπικλείδης ὁ γλάμων σε λοιδορῇ.

Γλανίς. ίδος. ἡ. ſilurus, Theod. interpr.

Γλάνος. ὁ. Glanus, qui & Hyæna.

Γλάπτω. μ. άψω. π. αφα. ſculpo. Accuſ.

Γλαφίς, inſtrumentum quo expoliuntur lapides, & ſcalpuntur.

Γλαῦκες. ſignũ numiſmatis apud Athenienſeis fuit.

Γλαυκή. ῆς. ἡ. cæſia. Et γλαύκη, Glauce, nomen mulieris.

Γλαυκίζω. obtuſe uideo.

Γλαύκιον. ου. ſuccus eſt herbæ folia habentis ſimilia cornicolato papaueri. Dioſcorid. lib. 3.

Γλαυκιόων. οντὸς. ὁ. ignitus.

Γλαυκός. οῦ. ὁ. glaucus, id eſt cæſius, uiridis, cæruleus. Et γλαῦκος, Glaucus, uiri & piſcis nomen.

Γλαύκωμα. ατος. τὸ. uitiũ oculi cum præter naturam glaucescit. Γλαύκωμα & ὑπόχυμα antiqui medici idem putauere, ut Ruffus teſtatur. Poſteri uerò γλαύκωμα morbum exiſtimauerũt criſtallini humoris mutati in glaucũ colorem: ὑπόχυμα uerò humorẽ concretum circa pupillam in medio corneæ & criſtallini lucem impedientẽ. Sũt autem γλαυκώματα incurabilia, ὑποχύματα plæraq; curantur.

Γλαυκῶπις. ιδος. ἡ. habẽs oculos cæſios. Epitheton Palladis. Cæl. li. 8. ca. 18.

Γλαύκωσις. ιος. ἡ. glaucitatis criſtallini in oculo humoris in albũ aquoſumq́ colorem mutatio.

Γλαύξ. κός. ἡ. noctua.

Γλαυρός. καὶ

Γλαυσός. οῦ. ὁ. clarus, ſplendidus.

Γλαύσσω. ſplendeo.

Γλαφυρία. ας. ἡ. uarietas, pulchritudo.

Γλαφυρός. οῦ. ὁ. famoſus, iucundus, aſtutus, ornatus, politus, concauus, ſculptus, elegans, ſcitus. παρὰ τὸ γλάφω, ut inquit Euſtat.

Γλάφω. ſculpo.

Γλεύκινον. ου. τὸ. unguenti genus, Latinè muſteum, oleum muſtum, hoc eſt expreſſum antequam oliuæ calcentur & premantur.

Γλεῦκος. εος. τὸ. muſtum.

Γλημάω. gramioſis oculis ſum, lippio.

Γλάμη. uitium oculi, quod Latini gramiam uocant.

Γλιώια. ίων. τὰ. ſpectaculo digna.

Γλήνη. ης. ἡ. pupilla oculi, & tota pars oculi interior, oculus ipſe.

Γλῆνος. lumen.

Γλήχων. ωνος. pulegium.

Γλίνη. ſordes.

Γλίσχρος. ου. uiſcoſus, lubricus. Item parcus, ſordidus, illiberalis, φαυλὸς, ῥυπαρὸς. Vnde & χωρίον γλίσχρον, pro terra maligna, & ſterili. Bud. Com.

Γλισχρότης. ητος. ἡ. lentor, parcitas.

Γλίσχρων. ὁ. auidus, concupitor.

Γλίσχρως. lubrice. Item ſordide, maligne, illiberaliter, non benignè. Bud. Com.

Γλίχομαι. cupio, gliſco. Genit. uel accu.

Γλιχόμενος. ου. gliſcens.

Γλιχὴ. ἡ. parca, curioſa, ἡ φειδωλὸς, περίεργος.

Γλοιάς. ἡ. equa maligna, ἡ κακοήθης ἵππος.

Γλοιός. οῦ. ὁ. ſordidus, piger, imbecillis. γλοιὸς γὰρ ὁ ῥύπος τ' ἐλαίου.

Γλοιοί. οἱ. gymnaſiorum ſordes.

Γλοιῶδες. τὸ. ſtrigmentum.

Γλοιώδης. εος. ὁ, ἡ. lubricus, ſordidus, uiſcoſus.

Γλουτός. οῦ. ὁ. ἰσχίον, rotundum in uertebris coxarum, nates, clunis.

Γλύζω. glutio.

Γλυκάζω. dulceſco, dulcis ſum.

Γλυκαίνομαι. καὶ

Γλυκαίνω. μ. ανῶ. dulce capio, dulceſco.

Γλυκασμός. οῦ. ὁ. dulcedo.

Γλυκερός. οῦ. ὁ. dulcis.

Γλυκίννας. placēta cum dulci uino confecta.

Γλύκιον. dulcius, & γλύκιστος, ἥδιστος.

Γλυκοθυμία. cupido, uoluptas, ψυχαγωγία.

Γλυκύ. uini genus eſt, quod Latinè paſſum dicitur. Fit autem ex uua quæ diutius in uite ſolem paſſa durauit.

Γλυκυβλεφαρὴς. έος ὁ, ἡ. dulcis aſpectu.

Γλυκυθυμία, & γλυκυθυμία. ας. ἡ. animi dulcedo, γλυκοθυμία.

Γλυκύθυμος. ου ὁ. ſuaui ingenio.

Γλυκύπικρος. ὁ. dulciter amarus.

Γλυκύῤῥιζα. Latinè etiam glycyrriza, aut dulcis radix.

Γλυκύστρυφνος. ſapore acerbo & dulci ſimul præditus.

Γλυκύς. έος. ὁ. dulcis.

Γλυκύτης. ητος. dulcedo.

Γλυκοτράχηλος. dulciceruicus.

Γλυπτός. οῦ. ὁ. ſculptilis, & γλυπτὸν, idolum.

Γλύσσων pro γλυκύτερος. dulcior.

Γλύφανος. ου. ὁ. γλυφή.

Γλυφεῖα. τὰ. ſcalpra, ſculpendi inſtrumenta.

Γλυφή. ῆς. ἡ. ſculptura.

Γλύφιον. ου. τὸ. celte.

Γλυφίς. ίδος. ἡ. ſculptura, concauitas ſagittæ, in quā neruus arcus immittitur.

Γλύφω. μ. ύψω. π. υφα. ſculpo. Accuſ.

Γλῶσσα. ης. ἡ. lingua, interpretatio.

Γλωσσαλγία. ας. ἡ. nugæ.

Γλώσσαργος. nugo.

Γλωσσάριον. ου. lingula.

Γλώσσαστις. qui lingua pugnat.

Γλωσσογάστωρ. ορος. ὁ. qui lingua ſibi uictum comparat.

Γλωσσόκομον, uel potius γλωττοκομεῖον. ου. τὸ. theca reliquiarum lignea, loculus, capſula, marſupium ſeu potius ſcrinium, in quo pecuniæ reconduntur. Dictum à lingua opinor, quòd linguæ ſpeciem haberet.

Γλωσσοκοπέω. μ. ήσω, π. ηκα. taceo. Neutr.

Γλῶσσος. extrema pars puppis.

Γλωσσοστροφέω. circũloquor, multis dico.

Γλωσσώδης. εος. ὁ, ἡ. linguoſus, linguæ re præſentans effigiem, conuicioſus.

Γλωττίς. ίδος. ἡ. lingula, à natura conſtituta, ut arteriam quæ à cibo infeſtatur, operiret.

Γλωττογάστορες. qui è lingua uiuunt.

Γλωττοψεῖν. fellare, λεσβιάζειν.

Γλωττοκομεῖον. ου. τὸ. uas in quo tibicines lingulas reponunt. (κομον.

Γλωττόκομον, Plutar. idem quod γλωσσό-

Γλωττοκοποιός. οῦ. ὁ. pro eo qui facit tibiarum lingulas.

Γλωχίν. ῖνος. ἡ. angulus, ſpiculum.

Γλωχίς. ῖνος. ἡ. cuſpis.

ΓΝ.

Γναθμὸς. ὁ. καὶ

Γνάθος. ου. ὁ. maxilla, gena, mentum.

Γναθοῦν. genas percutere. (na.

Γναμπτός. ου. ὁ. flexibilis, εὔκαμπτος, habe-

Γνάμπτω. μ. ψω. π. φα. flecto, dependeo, frango, perſuadeo. Accuſ.

Γνάπτω. uellicando polio, expolio.

Γνάφαλον. ου. τὸ. tomentũ quod culcitris infarcitur.

Γναφαλώδης. εος. ὁ, ἡ. tomentitius. Hermol. in Plin. Quorum natura mollis, candida & omnino lanea eſt, γναφαλώδη appellantur, cuiuſmodi ſunt dictami folia. Proinde Græci ἐγνάφθησαν pro eo utuntur, quod eſt ἐμαλάχθησαν, id eſt emolliti ſunt.

Γναφεῖον. ου. τὸ. officina fullonis.

Γναφεύς, uel κναφεύς. έος. fullo.

Γναφάω. μ. ασω. π. ακα. tingo, fullonicam exerceo.

Γνήσιος. ου. ὁ. legitimus, indigena, ingenuus, germanus, uerus & minime fucatus aut adulterinus, ἀπροσξούσιος, ſuus & legitimus, ut filius patris. παῖδες γνήσιοι liberi legitimi iuſtiq́ue, ſeu natura ſeu adoptatione. Bud. Cõ.

Γνοφόω. μ. ώσω. π. ωκα. obſcuro. Actiu.

Γνόφος. ου. ὁ. caligo.

Γνόω. μ. ώσω. π. ωκα. noſco. Accuſ.

Γνύα. poples.

Γνύξ. aduerb. genuflexo.

Γνῶθι. noſce.

Γνωμάτευμα. τὸ. diſcretio, exacta cognitio.

Γνωματεύω. diſcerno, conſilium capio.

Γνώμη. ης. ἡ. ſententia, uoluntas, conſilium, animus, ſuffragium, ingeniũ, ſenſus, notitia, mens, opinio, iudicium. Item iuſtitia, Politiano interprete apud Herodian. Et γνῶμαι, memorabiles ſententiæ omnium iudicio et aſſenſu cõprobatæ. Bud. Cõ.

Γνωμίδιον. μικρὸν ἐνθύμημα, ſententia breuis.

Γνωμικοί. ſcientes.

Γνωμοδοτῶ. conſilium do.

Γνωμολογεῖν. ſententioſe dicere.

Γνωμολογητέον. ſententijs utendum eſt.

Γνωμολογία. ας. ἡ. dictio ſententiæ, collectio ſententiarum.

Γνωμολογικός. οῦ. ὁ. ſententioſus.

Γνωμονικά. pars eſt aſtrologiæ, quæ ſolariorum diſcriminatis umbris, horas gnomone pernotat. Bud. in Ann.

Γνωμονικός. οῦ. ὁ. doctus, ſciens.

Γνώμων. ονος. cognitor, ſtilus horas indicans, ſolis umbilicus, cuius umbra internoſcuntur horæ, quem Latini græco nomine gnomona uocãt. Norma uertitur à Valla. Et γνώμονες, dentes iumentorum ex quibus ætas dignoſcitur. dicũtur à quibuſdã pullini dentes. Erant & Athenis magiſtratus dicti γνώμονες, quaſi accuratæ diligentiæ ac prudentiæ homines. Bud. Com. & Annot.

Γνωμοτυπία. ας. ἡ. γνωμολογία.

Γνωμότυπος. ου. ὁ. ſententiarum effictor.

Γνωρίζω. μ. ίσω. π. ικα. cognoſco, facio

cognoſcere, indico, & notum facio. Item agnoſco, noſcito, ἐπιγινώσκω. Herod. γνωρίζουσα τὴν κομμόδου χεῖρα, Agnito Cõmodi chirographo. Ponitur interdũ pro συνίστημι καὶ προξενῶ. Plut. καὶ γνωρίζει τὸν ἀδελφὸν αὐτῷ ἡ γυνή. Athen. ὁ περσῶν βασιλεὺς ἆθλα ἐτίθει τοῖς τὰς ἡδονὰς αὐτῷ γνωρίζουσι, id eſt τοῖς παριστῶσι, Qui nouas indicabant uoluptates.

Γνώριμος. ου ὁ. familiaris, nobilis, præclarus, inſignis, cognitus.

Γνωρίμως. plane.

Γνώρισις. Plato, πολλὴν χάριν οἶδα σοι τῆς Θεαιτήτου γνωρίσεως, Quòd mihi notũ & familiarem feceris Theætetũ.

Γνώρισμα. ατος. τό. ſignum cognitionis, indicium, ut pulſus in febre. Item ἐπίσημα, ἐπίσημον, hoc eſt inſigne & decus ornamentumq́; hoc eſt id propter quod aut res aut ciuitas uiſenda eſt Gregor. λόγοι τὸ γνώρισμα, id eſt, Propter literarum ſtudia uiſitur: de Cæſarea Cappadociæ loquens. Et γνωρίσματα τῆς βασιλείας, inſignia imperij, id eſt geſtamina & ſpecimina. Bud. Com.

Γνωσιμαχεῖν. noſſe ſuam infirmitatem, ac contrà robur ac uirtutem hoſtiũ, ac demũ pœnitere & quieſcere: propter quod pro reſipiſcere poſt cœptũ bellum ponitur. Herodot. ὦ φωκέες ἤδη τί μᾶλλον γνωσιμαχέετε ἡμῖν ἤπερ ὁμοῖοι ἡμῖν. Arrian. ὅπως οἱ πλεῖστοι γνωσιμαχῶσι καὶ μεταβάλωνται. Bud. Com.

Γνῶσις. ιος. ἡ. cognitio, ſcientia, notitia, fama.

Γνωστήρ. ρος. ὁ. cognitor, explorator.

Γνωστικοί. Hæretici quidam erãt, ſic dicti ob inſignem eruditionẽ quam ſibi uendicabant, cum nihil iſtis nec indoctius nec ſtultius eſſet.

Γνωτός. οῦ. ὁ. notus, amicus.

Γνωτή. ſoror, uel amica.

Γνωτός. οῦ. ὁ. frater, noſcibilis.

ΓΟ.

Γοάομαι. ululo ploro.

Γόγγρος. ὁ. conger piſcis. παρὰ τὸ γρῶ τὸ ἐσθίω.

Γογγρύζειν. grunnire.

Γογγύζω. μ. ύσω. π. υκα. murmuro.

Γογγύλη ης. ἡ. bolus rotũdus. Ariſtoph. Pace, ὥσπερ γυναικὶ γογγύλην μεμαγμένην. Item rapa, Strab. li. 5. γογγυλίς.

Γογγυλίζω. reuerto, conuerto.

Γογγύλιος. ου. ὁ. rotundus, inuolutus.

Γογγυλίς. genus rapæ rotundæ.

Γογγυσμός. οῦ. ὁ. murmur.

Γογγυστής. οῦ. ὁ. murmurator.

Γόργος. ὁ. acerbus, triſtis.

Γοερός. οῦ. ὁ. luctuoſus, flebilis.

Γόης. ητος. ὁ. uerſutus, præſtigiator, ſubdolus, incantator, magus, ueneficus, impoſtor, facundiæ blanditijs uehemens.

Γοητεία. ας. ἡ. incãtatio, impoſtura, præſtigiatura. differt à φαρμακεία. Cal. lib. 5. cap. 62.

Γοήτευμα. præſtigium.

Γοητεύω. μ. εύσω. π. ευκα. incãto, per præſtigias decipio, præſtigijs ludifico, illicio, præſtigijs illudo, ſtupore ac ueluti maleficio afficio, ſtuporeq́; affectum decipio, ut iam uoluptaria titillatione permulſi, quaſi maleficio affecti, pericula & incommoda non intelligant. Quo pacto differat à κηλεῖν, uide Bud. Com.

Γοητεύων. οντος. ὁ. aſtutè agens.

Γοητικός. οῦ. ὁ. magicus, deceptorius.

Γοῖτος. immundities, ſordes.

Γόμος. ου. ὁ. onus, ius carnium.

Γομόω. μ. ώσω. π. ωκα. onero. Accuſ.

Γομφίασις. ιος. ἡ. molarum dentitio.

Γομφιασμός. οῦ. ὁ. cõfractio, colliſio dentiũ.

Γόμφιος. ου. ὁ. dens molaris.

Γόμφοι. οἱ. coniunctiones inuiſibiles ap pellantur à Platone: uel minorũ corpuſculorũ coaceruationes à Diodoro: uel eorundẽ ſimiliũ inter ſe conglobationes formabiles ab Anaxagora, uel concretiones: interdũ diſcretiones, interdũ cunei.

Γομφοπαγής. έος. ὁ, ἡ. ſolidus, cõpactus, abſolutus.

Γόμφος. ου. ὁ. clauus, cuneus.

Γομφόω. μ. ώσω. π. ωκα. compingo, conglutino, σφηνόω. Accuſ.

Γόμφωμα. τὸ. coagmentum.

Γόμφωσις. εως. ἡ. conglutinatio.

Γομφωτήρια. τὰ. claui.

Γόνας. ατος. τὸ. genu.

Γονατίζω. geniculor, κατανάω, γονάζομαι.

Γονεῖα. ἡ. γένεσις.

Γονεύς. έος. hic & hæc parens.

Γονή. ῆς. fœtus, ſemen humanũ, natio, ſtirps, natiuitas, genitale profluuiũ.

Γόνιμος. ου. ὁ. fertilis, naturalis, genitalis, prolificus.

Γονόεις. όεντος. ὁ. fertilis.

Γονοῤῥοία. uitiũ mẽbri genitalis, uidelicet cum emittet præter uoluntatem ſemen.

Γονόῤῥοιος. ου. ὁ. uel γονοῤῥυής, ſemine fluens.

Γόνος. ου. ὁ. genitor, filius, ſemen, genitura, γνήσιος υἱὸς ἀντικείμενος τῷ θετῷ, τὸ τοῦ ἀνδρὸς σπέρμα, γονή. Differt à ποιητοῦ καὶ εἰσποιητοῦ. Bud. Com.

Γονοῦμαι. genibus aduoluor.

Γοννοῦσα. ης. ἡ. urbs Theſſaliæ.

Γόνυ, τοῦ γόνατος, & γόνυος, & γούνατος. genu, geniculũ, ut in arundinibus, internodia ſcilicet.

Γόνυγρος. ſterilis, aridus.

Γονυκλισία. ας. ἡ. genuflexio, Baſil.

Γονυκρότερος. ου. ὁ. cui ſunt genua planiora.

Γονυπετέω. μ. ήσω. π. ηκα. genua flecto, accido ad genua, ſupplico.

Γονώτερος. ου. ὁ. fertilior.

Γόος. ου. ὁ. lamentatio, luctuoſus, θρῆνος.

Γοόωσα. ης. ἡ. lugens.

Γοργεῖα. τὰ. larua ſiue pſona hiſtrionũ.

Γοργόω. feſtino.

Γοργόνειον. ου. τὸ. larua, perſona.

Γοργός. οῦ. ὁ. terribilis, uelox, acris & uerſatilis, uertibilis, abundans. ἀπὸ τῆς ὀργῆς.

Γοργότης. ητος. ἡ. truculentia, horribilitas.

Γοργύρη. ης. ἡ. ſubterraneus carcer, Herodot.

Γόργυρον, idem.

Γοργώ. ονος. ἡ. γοργότης, ſcutum habens gorgonis faciem.

Γοργῶπις. ιδος. ἡ. καὶ

Γοργωπός. οῦ. ὁ. uiſu celer, aſpectu truculentus, terribilis, oculis acribus.

Γορδυλίζω. ἀδολεσχῶ, nugor.

Γόρτυν. υνος. ἡ. urbs in Creta.

Γόρτυξ. coturnix, ὄρτυξ.

Γοῦν. igitur, tamen, certè quidem, quippe, ſiquidem, ſaltem, duntaxat, ſubinde, etiam, quin, quoque, quidem. Bud. Com.

Γουνάζομαι. flecto genua. Depon.

Γουνάομαι. μ. άσομαι. π. αμαι. ſupplico. Depon.

Γούνατα. τὰ. genua.

Γουνέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. oro, rogo.

Γουνός. οῦ. ὁ. pro γονὸς Ionice. cultura fertilis, fertilitas, terra apta arboribus. Et γουνός, pro γόνυος, genitiuus à nominatiuo γόνυ.

Γουνίς. ίδος. Aratus, ἄγχι δέ οἱ σκαιῆς ὑπὸ γουνίδος.

Γοῶ. θρηνῶ, γογγύζω.

Γοώδης. εος. ὁ, ἡ. lugubris, mæſtus.

ΓΡ.

Γράβδην. expreſſe, quaſi depictum. aduerb.

Γράβιον uocãt ilignũ quernúmue lignũ quod cõſuccenſum, lumen præbens agentibus iter, atq; prælucens.

Γράειν. comedere.

Γραῖα. ας. ἡ. anus. Vnde & pro pelle umbilicũ ambiente, quòd corrugata ſenectutis ſit indiciũ. Item γῆ, δημήτηρ. Et nomen ciuitatis Bœotiæ, quæ nũc Tanagra dicitur.

Γραΐδιον. ου. τὸ. uetula.

Γραικιστί. τὸ ἑλληνιστί, Græcè.

Γραϊκός. ῦ. ὁ. anilis.

Γραικός. οῦ. ὁ. Græcus.

Γραίνειν. comedere.

Γραιολέα. improba anus.

Γράμμα. ατος. τὸ. litera. Item pictura, Gregor. Item ſcrupulum in ponderibus, Hippiatr. Aliquando forenſis eſt huius nominis ſignificatio, proceſſum notans iudicialẽ: cautiones, acta publica, tabulas publicas, tabulas iudiciales, rationes argentariorũ & ſimiliũ: indices (ἀπογραφαὶ) quæ inuentaria & repertoria uulgo appellantur. Item libros, ut Plut. ἐκ τῶν σιβυλλίων γραμμάτων, Ex libris Sibyllinis. Bud. Com.

Γραμμαί. ſpecies ludi teſſerarij, ubi calculi adhibebantur ſexaginta, tum albi, tum nigri, διαγραμμισμὸς. Cæl. lib. 11. ca. 27.

Γραμμάριον. τὸ. ſcrupulus, id eſt pars drachmæ.

Γράμματα ἀκατάλυτα. caducæ literæ.

Γραμματεία. ας. ἡ. literatura, ἐξαρίθμησις.

Γραμματείδιον. τὸ. καὶ

Γραμματεῖον. τὸ. διδασκαλεῖον, ludus literarius, σχολεῖον. Ariſtop. κἄπειτα τὸ γραμματεῖον ἐν ἀναγνῶ. Apud Demoſthen. quodcunq; uolumen & libellũ & tabellam ſignificat, & quicquid ſcriptũ eſt, ita ut tam late fere huius nominis pateat ſignificatio, quàm tabularum apud Latinos. Vnde pro actis publicis, ſyngraphis, tabulis nouis, tabulis legum, tabulis teſtamentarijs poni ſolet, ut eſt apud Bud. Com.

Γραμματεύς. έως. ὁ. ſcriba publicus, cancellarius. Huius officium erat publica ſcripta atq; decreta ſeruare, eademq; ſi poſcerentur lectitare.

Γραμματεύω. μ. εύσω. π. ευκα. ſum ſcriba, ſcribæ partes ago.

Γραμματίδιον. ου. τὸ. epiſtolium.

Γραμματική. ῆς. ἡ. literaria rectè ſcribendi & loquendi ſcientia.

Γραμματικὰ ἐκπώματα. pocula literis inſignita, ut ſcribit Athenæ. cuiuſmodi illud, in cuius ambitu uerba hæc legebantur, διὸς σωτῆρος. Cæl. lib. 4. ca. 31.

Γραμματικός. ῦ. ὁ. literatorius, ὁ κανόνας καὶ ὅρους τοῦ ὀρθῶς γράφειν καὶ ἀναγινώσκειν ἀποδιδούς.

Γραμμάτιον. ου. τὸ. literula, libellus.

Γραμματιστής. ὁ. literator, qui prima elementa docet, ludi magiſter, prælector, recitator. Item ſcriba, Herodo. Bud. Com.

Γραμματοκύφων. ωνος. ὁ. ſcriba, humilis & abiectus literator.

Γραμματοφόρος. tabellio, βιβλιαφόρος.

Γραμματοφυλάκιον. ου. τὸ. locus ubi ſcripta publica ſeruantur.

Γραμμή. ῆς. ἡ. linea. Interdum principium ſignificat & carceres circuli, hoc eſt τὴν ἀφετηρίαν καὶ τὴν βαλβίδα. Ariſtophan. Acharn. πρόβαινε νῦν ὦ θυμέ. γραμμὴ δ' αὐτηί, Progredere ô anime mi, hi ſunt carceres, atq; inſtat certamen.

Γραμμὴ κυκλοτερής. dicitur pupillã ambiens circulus, qui etiã iris dicitur.

Γραμμικαὶ ἀποδείξεις ſunt demonſtrationes mathematicæ. Bud. Com.

Γραοσόβαι. cum uetulis rem habentes, uetulas arcentes à piſcibus.

Γραπτός. οῦ. ὁ. pictus, ſcriptus.

Γράσος.ου.ὁ. ſordes in ouium uelleribus, hircus, id eſt fœtor alarum, pedor, & proprium loci.

Γράσων.ωνος.ὁ. hircoſus, cui fœtét alæ, fatuus, homo odoris mali.

Γραῦς.αός. uel γρᾶός.ἡ. anus, cruſtula polē tis obducta, ὁ ἀφρὸς ὁ ἀνωτάτω, ἢ τὸ πεπηγμένον ἐλαιῶδες τῷ ζωμῷ, καὶ ἡ τῶν μαχαιρῶν δυσωδία, τὸ συναγόμενον καὶ ἐπιπεγνύμενον ἐπάνω ὅταν τὸ γάλα ἕψηται.

Γραύω. teneo.

Γραφάδιον.τὸ

Γραφεῖον.ου.τὸ. penna, ſtilus.

Γραφεύς.έος.ὁ. pictor.

Γραφή.ῆς.ἡ ſcriptura, ut γραφῇ παραδιδόναι, literarum monumentis tradere. Item pictura, ζωγραφία. Item accuſatio, actio popularis, quando lex ut iniqua aut perperam lata accuſatur. Ἀπογράφειν γραφὴν eſt deferre aliquem & poſtulare. Demoſthen. Αἰσχίνης ἀπελήνεγκε πρὸς τὸν ἄρχοντα παρανόμων γραφὴν κατὰ κτησιφῶντος, Diem dixit Cteſiphonti, uel reum poſtulauit.

Γραφικὴ. ſtilus. Opponitur αὐτοσχεδιαστικῇ. Bud. Com.

Γραφικός. pingendi peritus.

Γραφικῶς expreſſe, uerè. (ctura.

Γράφις.ιδος. lineamentorū ductus, pi-

Γραφικώτατος.ου.ὁ. maximè hiſtoricus.

Γράφομαι.μ.ψομαι.π.αμμαι. accuſor, ſcribor: & actiuè, accuſo & ſcribo. Depon. accuſ.

Γράφω.μ.ψω.π.φα. uel γραφῶ circunflexe, ſicut τυπῶ, ῥιπῶ, unde ἐγγραφῆναι. ſcribo, deſcribo, duco lineam, delineo, pingo. Item decerno, ſtatuo, ad ſenatum refero, accuſo. Bud. Com.

Γραώδης.εος.ὁ,ἡ. anilis.

Γρηγορέω.μ.ήσω μέσος π.ἐγρήγορα. uigilo. Neutr. abſol. Habet tamen aliquā do accuſatiuū. Philo, τὸν νοῦν ἐγρήγορε.

Γρήγορσις. uigilantia. (ρα.

Γρηγορώτερον. uigilantius.

Γραῖος. antiquus.

Γρανίκος.ου.ὁ. Granicus fluuius, ubi Græci Barbaros uicere.

Γριπεύς.έως.ὁ. piſcator, conſuens retia piſcatoria.

Γριπίζω. piſcor.

Γρῖπος.εος.τὸ. rete.

Γριπώμενον.τὸ. conuolutum.

Γριφάω. coniecto, ænigmata ſoluo.

Γριφῶδες. iniucundum, δυσάρεστον.

Γρῖφον.τὸ. uel γρῖφος. rete, ſagena. Itē ſermo implicitus, ænigma, argumentum nodoſum, inſolubile.

Γρομφάς. ſcropha, antiqua porca.

Γρόνθος.ου.ὁ. pugnus.

Γρόνθων. primum rudimentum tibicinum cum tibias inflare diſcunt.

Γροσφομάχοι.οἱ. uelites.

Γρόσφος.ου.τὸ. genus teli, haſtæ cuſpis, quam terræ infigimus.

Γρουνός.οῦ.ὁ. torris, truncus.

Γρύ. minimum quiddam ſignificat: aut ſordes unguium, rem uidelicet uiliſſimam: aut uocem ſuillam, quā ædere ſolent ij, qui grauantur ſermone reſpondere: aut numiſma minutiſſimum. Vnde prouerb. μηδὲ γρύ. Eraſm. Chil.

Γρύζω.μ.ύξω.π.υχα. lugeo, clamo, mutio, gannio, grunnio, τῇ φωνῇ ὑποκλίζω, καὶ λαλῶ. Philoſtrat. οὐδαμοῦ ἐφθέγξατο, οὐδ' ἠνέχθη γρύξαι, Haud quaquàm locutus eſt, neque adduci potuit, ut uel hiſceret. Eraſ. ibidem.

Γρύλλη.ης.ἡ. uox porcorum.

Γρυλλίζω.μ.ίσω.π.ικα. grunnio, γογγύζω.

Γρυλισμός.οῦ.ὁ. grunnitus, ſtridor.

Γρύλλος.ου.ὁ. porcus.

Γρύξ. ſordes unguium.

Γρυπαὶ. nidi uulturum.

Γρῦπες. οἱ. gryphes, inſtrumentum nauticum & anchoræ.
Γρυπιὸς. triſtis, odioſus.
Γρυπὸς. οῦ. habens naſum aduncum.
Γρύπωσις. ιος. ἡ. curuatio, ἐπικαμπή.
Γρυσμὸς. grunnitus.
Γρυτοπώλης. q ſupellectilia friuola uenditat. Latinè friuolarius dici poteſt.
Γρυτάρια. friuola, id eſt uaſa fictilia (quaſſa.
Γρωνὰς. ἡ. ſcropha.
Γρώνη. ης. ἡ. τρώγλη, foramen ſpecus. Nicand. ἐνὶ γρώνῃσιν ἴδυσαρ μυοδόκοις.

ΓΥ.

Γύαλον. ου. τὸ penu, theſaurus.
Γύαλος. ε. ὁ. curuus, concauus, thoracis circa humerum pars. κύβος, τετράγωνος λίθος.
Γυγαία. ης. ἡ. gygæa lacus Lydiæ. καὶ γυγαῖος σκοτεινός.
Γύη. ης. nomē menſuræ, ut iugerū: hinc πεντηκοντόγυον, qnquaginta iugerū.
Γύης. ε. ὁ. dētale, pars aratri, τὸ γονάτιον τοῦ ἀρότρου, iugerum, uia.
Γυιοκόνος. ε. ὁ, ἡ. membra fatigans.
Γυιοβόρος. ε. ὁ membra depaſcens.
Γυῖον. ου. τὸ. membrum omne, ſed proprie manus.
Γυιὸς. οῦ. ὁ. claudus, morbidus.
Γυιοτακὴς. ιος. ὁ, ἡ. membra liquefaciēs.
Γυῖοι. οἱ. pedicæ. (bilito.
Γυιόω. μ. ώσω. π. ωκα. frango membra, de
Γύλιον. uas uiminale.
Γύλιος. ου. ὁ. genus peræ militaris & uaſculum oblongū in acutum deſinēs, aptum militiæ ad ſeruandos cibos, Ariſtoph.
Γυλιαύχην. ενος. ὁ. qui collo eſt gracili & prælongo, Ariſtoph.
Γυμνάζω μ. άσω. π. ακα. exerceo. Accu.
Γυμνασία. ας. ἡ. exercitium.
Γυμνασιάρχης. ε. gymnaſiorum præſes.
Γυμνασιαρχία. ας. ἡ. præfectura ludorū, exercitatoriū, principatus gymnaſij
Γυμνάσιον. ε. τὸ. exercitiū, ſchola, gymnaſium, locus ubi nudantur & exercentur athletæ.
Γύμνασις. ιος. ἡ. γυμνασία.
Γυμναστὴς. οῦ. ὁ. præceptor exercitiorū, pueros exercens.
Γυμναστικὴ. ῆς. ἡ. gymnaſtica, id eſt ars exercitatiua, præbens uiuendi modū, τέχνη ποιητικὴ σωματικῆς ὑγιείας.
Γυμνηλὸς. οῦ. ὁ inops, pauper.
Γυμνὴς ῆτος. ὁ. miles leuis armaturæ. Vide ἄλωτις.
Γυμνητεύομαι. καὶ
Γυμνητεύω. μ. εύσω, π. ευκα. ſum nudus, fero leuia arma. Neutr. abſol.
Γυμνήτης. ε. ὁ. miles leuis armaturæ.
Γυμνητία. ἡ. leuis armatura.
Γυμνοπαιδεία, & γυμνοπαιδία. feſtum apud Lacedæmonios, in quo pueri nudi exercebantur.
Γυμνοπόδης. ου. ὁ. γυμνόπους.
Γυμνοπόδιον ſaltationis genus, dictum à nuditate pedum.
Γυμνοποδῶ. nudis pedibus incedo.
Γυμνόπους. οδος. ὁ. nudipes.
Γυμνὸς. οῦ. ὁ. nudus.
Γυμνοσοφισταί. ſūt ultra Indoſchytas: ita uocati, quòd nudi in ſyluis agāt, uoluptatum omnium expertes, quibus mortalium uita corrumpitur.
Γυμνότης. ητος. ἡ. nuditas, γύμνωσις.
Γυμνόω. μ. ώσω. π. ωκα. nudo.
Γυναικάριον. ἡ. uxorcula, muliercula.
Γυναικεῖα. τὰ. muliebria, Marcel.
Γυναικεία. ἡ. eadem eſt Græcis, quæ Romanis Bona dea, Plut. in Caſ.
Γυναικεῖον. ε. τὸ. locus ubi mulieres uerſantur, id eſt gynæceum.
Γυναικεῖος. ε. ὁ. muliebris.
Γυναικίας. ε. ὁ. effœminatus. θηλυμανὴς ἀνήρ.
Γυναικίζω. muliebriter uiuo, geſtu cultuq; mulierem repræſento.

Γυναικικός. οῦ. effœminatus, muliebris.

Γυναίκισις. ιος. ἡ. imitatio muliebris. Ariſtoph. Theſmo. περὶ τῆς ἑτέρας δὲ ἦν γυναικίσεως δίκην.

Γυναικισμός. οῦ. ὁ. mos fœmineus.

Γυναικοέρασται. οἱ. amoribus capti.

Γυναικοκρασία. intemperantia in mulieres.

Γυναικοκρατία. muliebre imperiū. Bud. Com.

Γυναικοκρατοῦμαι. uiuo ſub muliebri imperio. Bud Com. Vnde γυναικοκρατούμενοι, q uxoriæ poteſtati parent. Plin. lib. ſexto eo nomine populos appellat quoſdam Amazonū uicinos, bello ab Amazonibus uictos: ex eo ſic dictos, quòd uictricibus obſequātur ad procreandum eis ſobolem.

Γυναικομανής. έος. ὁ, ἡ. inſaniens in mulieres, aut illas ad furorem cogens.

Γυναικομανία. furor & inſania mulierum, inſanus mulierum amor. Bud. Com.

Γυναικομανῶ, & γυναιμανῶ. inſano amore afficior erga mulieres.

Γυναικονόμος. ου. ὁ. mulierum (ut ita dicam) ſenatulus & in domo pars.

Γυναικονόμοι. matronarum decentiæ et modeſtiæ arbitri ſunt, de ijs pro poteſtate ſtatuentes, ut ne muliebris mundus, aut cultus matronalis in luxum euadat, aut habitum ab eo ſexu diſſentaneum.

Γυναικοφίλης. ου. ὁ. mulieroſus.

Γυναικόφωνος. uocem habens muliebrem.

Γυναικώδης. muliebris, mulieroſus.

Γυναικών. ῶνος. ὁ. καὶ

Γυναικωνῖτις. ιδος. ἡ. gynæceum, mulierum conclaue.

Γυναιμανὴς, pro γυναικομανής. έος. ὁ. mulieroſus, inſanus amore mulierum.

Γύναιον. ου. τὸ. muliercula.

Γυνή. αικός. ἡ. uxor, mulier. οἱ πρὸς γυναικῶν uocantur cognati, ut οἱ πρὸς ἀνδρῶν agnati. Demoſth. πρὸς ἀνδρῶν ἔχων τὴν συγγένειαν ταύτην καὶ οὐ πρὸς γυναικῶν, id eſt agnatus non cognatus. Plato dici putat γυνὴν quaſi γονήν. Bud. Com.

Γύννις. ὁ. mollis, effœminatus.

Γύπαι. αἱ. ſubterraneæ cauernæ, nidi, ſpecus anguſti.

Γυπάειον. ου. τὸ. auis genus.

Γυπαιετός. οῦ. nomen aquilæ. (ſinu.

Γῦραι petræ ſunt ęminentes in Aegeo

Γύργαθον. ου. τὸ. rete.

Γύργαθος. lectus in quo paralytici menteq; capti, quiq; uocantur dæmoniaci, uincti lacerant ſeſe. Hinc prouer. γύργαθον φυσᾷς, in inſanum, fruſtráq; uociferantem. Eraſ. Chil.

Γυρέα. ας. ſcrobs, id eſt foſsio in uitibus, repaſtinatio.

Γυρῖνοι. gyrini, ranæ minores, & imperfectæ.

Γῦρος. ου. ὁ. καὶ

Γυρός. οῦ. ὁ. ambitus, gyrus, rotundus.

Γύρυς. pollen.

Γυρῶσαι. circulum ducere, circūmunire, ſepire.

Γύψ. πός. uultur.

Γύψος. ου. ὁ. gypſus.

ΓΩ.

Γῶ. ſibiipſi, peculiariter, tuo. Eſt etiam uerbum ἀντὶ δ' οὖ χωρῶ, λαμβάνω, δέχομαι, χωνῶ.

Γωητεύω. impoſturam facio, γοητεύω.

Γωτικός. οῦ. ὁ. incantatiuus, fallax.

Γωλεά. luſtra ferarum & ſerpentum. Nicand. The.

Γόμφωμα. ατος. τὸ. inflatio.

Γωνία. ας. ἡ. angulus.

Γωνιαῖος. ου. ὁ. angularis.

Γωνιασμός. οῦ. ὁ. cōcurrentiū parietū angulus, quadratura, flexus, ἀποφυγὴ.

Γωνίδιον. paruus angulus.

Γωνιώδης. εος. ὁ, ἡ. anguloſus.

Γωρυτός. ȣ̃. ὁ. corytus, id eſt theca arcus, pharetra. παρὰ τὸ γῶ, τὸ χωρέω, ἢ ῥυτὸν τὸ ἐρυσὸν τόξον.

ΔΑ.

Δά. particula eſt, quæ per ſe nihil ſignificat, ſed in compoſitione auget.

Δαγύς. ὕδος. cryſtallum, ornamentum muliebre, quod corollæ in modum caput ambit, ſtringitq́. Theoc. Pharmac. ἀλλ' ἐπάγην δαγῦδι καλὸν χρόα πάντοθεν ἶσα.

Δαδαίνειν. curare, obſeruare, oculos infigere.

Δάδιξ. ικος. menſura ſex chœnicum.

Δαδοκοπεῖν. eſt faces conficere, & ex arbore faces eximere. Bud. Com.

Δαδουργεῖν. idem. Bud. ibidem.

Δαδουχέω. faces præfero, præluceo, præradio, luceo face, alluceo. Athenæ. lib. 4. de Antonio triumuiro, μετὰ ταῦτα δ' ἐπίστη καὶ ἐπὶ τὴν ἀκρόπολιν, ἀπὸ τῶν τεγῶν λαμπάσι δαδουχουμένης τῆς Ἀθηναίων πόλεως, id eſt φωτιζομένης, illuſtrata, illuminata facibus è tectis fulgentibus. Bud. ibidem.

Δαδοῦχος. ὁ. facifer.

Δαδύσσω. perturbo, lacero.

Δάειρα, Attice. Proſerpina.

Δαιρὸς. niger.

Δαέω. ſcio, intelligo. Accuſ.

Δάζομαι. μ. δάσομαι. π. ασμαι. diuido.

Δάη. pugna. μάχη μεγάλη.

Δαηθμὸς. ȣ̃. ὁ. incendium.

Δαήμεναι. ſcire, intelligere, diſcere.

Δαημοσύνη. ης. ἡ. ſcientia.

Δαήμων. ονος. ὁ. peritus, artifex.

Δαήρ. έρος. & δάϊρ. leuir, ἀνδράδελφος.

Δαηρός. ȣ̃. ὁ. ſplendidus, ſiccus, accenſu facilis.

Δαήσομαι. intelligam, μαθήσομαι.

Δάθος. Dathus Thaſiorum colonia, iuxta Strimonem.

Δαί, pro δή. autem, & hoc in repetita interrogatione, de quo Bud. Com.

Δαΐ. τῇ. bello, à recto δὰς, ſicut à κρὰς κραΐ.

Δαΐα. magna, infinita, uenerabilis, horrenda.

Δαιάζω. exclamo, ſuſpiro.

Δαιδάλεος. ȣ. ὁ. &

Δαιδάλλεος. ȣ. ὁ. &

Δαιδάλιος. ου. ὁ. uarius, artificioſus, dædaleus.

Δαιδάλλω. μ. αλῶ. π. αλκα. orno, uario. Accuſ.

Δαίδαλμα. ατος. τὸ. opus, ſcitamentum.

Δαίδαλος, pro διαδάλεος. ου. ὁ. ingenioſus, à δαίω. teſte Gaza.

Δαίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. inquiro.

Δαΐζω. μ. ίξω. π. ιχα. diuido, corrumpo.

Δαιμονάω. μ. ήσω. π. ηκα. inſanio. Neut. abſol.

Δαιμονίζομαι. dæmonib᷒ uexor.

Δαιμονίζω. inter deos refero, τὸν δαίμονα ἡγοῦμαι, ἀποθεοῦμαι.

Δαιμόνιον. ȣ. τὸ. numen, dæmoniū. Hoc cum dicebant, τὸ θεῖον, deum ſupremum, diuinitatemq́ mundi moderatricem intelligebant. Bud. Com.

Δαιμόνιος. ȣ. ὁ. miſer, infelix, fortunatus, mirus, felix, dijs ſimilis, diuinus, admiratione dignus.

Δαιμονίως. diuinè, infeliciter, παραδόξως.

Δαιμονοφόρητος. ου. ὁ, ἡ. dæmoniacus.

Δαιμὸς. cuius bona in ærarium relata ſunt.

Δαίμων. ονος. ὁ. deus, ſapiens: quaſi δαήμων, id eſt ſciens. Dæmonibus enim antiquitas

antiquitas humanarum artium inuentionem tribuebat. Plato hoc nomine uniuerſi moderatorem appellabat. Accipitur et pro fortuna. Plut. ἐνδεδίδει γὰρ τὴν μεταβολὴν τ δαίμονος. Demoſth. κατὰ τύχην τινὰ ἢ δαίμονα, forte fortuna. Significat etiam cuiuſq; geniũ præſtitem, fortunæ conciliatorem uel bonæ uel aduerſæ. unde εὐδαίμονες καὶ κακοδαίμονες dicti.

Δαίνυ pro δαίνυθι. conuiuare, δαίνυ δαῖτα, pro τίθει.

Δαΐνος. denſus, prudens, aptus uri.

Δαίνυμαι. conuiuor, comedo.

Δαίομαι. ardeo, diſco, diuido.

Δάϊον, δήϊον. monſtrum, ſignum bellicum.

Δάϊ῾ος. captiuus, bello captus, miſer, bellicus.

Δαίρω. flagello, uerbero, cædo.

Δαῖς. δαῖτος. καὶ

Δαίς. δαιτός. ἡ. & δαίτη poëtice. conuiuium, ſcilicet ingenioſe extructum.

Δαΐς. ίδος. ἡ. fax, bellum. παρὰ τὸ δαίω τὸ καίω.

Δαίσιον. ου. τὸ. eſui aptum.

Δαιταλεύς. έως. ὁ. conuiuator.

Δαιταλευργία. coquendi ars.

Δαίτη. ης. ἡ. cõuiuium.

Δαίτηθεν. ex epulo.

Δαιτίς. ἡ. facula, caput allij, & locus Epheſi.

Δαιτρεύω. μ. εύσω. π. ευκα. diuido cultro, miniſtro.

Δαιτροπόν῾ος. piſtor.

Δαιτρός. οῦ. ὁ. coquus, diuiſus in fruſta, diuiſor. Nã coqui eſt diuidere eſcas, fruſtulatim edentibus in menſa cibos miniſtrans. Item ſemiplenus. Homer. Iliad. Δ´. εἴπερ γὰρ τ᾽ ἄλλοι δαιτρὸν πίνωσι, σὸν δ᾽ αἰεὶ πλεῖον δέπας αἰεί.

Δαιτυμών. όνος. ὁ. conuiua, amicus.

Δαιτύς. ύ῾ος. ὁ. conuiuium, epulæ.

Δαΐφρων. ονος. ὁ, ἡ. bellicoſus, prudens.

Δαίω. μ. δαίσω. ἀόρ. ἐδάϊσα. μέσ. παρακ. δέδηα. diuido, conuiuor, diuido menſam, appono ad menſam, depaſcor, ut Herodot. α. τὸν ἀσνάγης ἀνόμῳ τραπέζῃ ἔδαισε. Item luceo, comburo. Aliquando diſco, ſcio.

Δακέθυμος. mordẽs animum, moleſtus.

Δάκετον. τὸ. animal uenenoſum.

Δάκνομαι. moleſte fero, mordeor.

Δάκνω. μ. δήξω. π. ηχα. ἔδακον, ἀ δήκω. mordeo.

Δάκος. δάκετον, θηρίον ἰοβόλον, animal uenenoſum.

Δακρυόεις. όεντος. lacrymoſus.

Δάκρυ. υος. τὸ. &

Δάκρυον. ου. τὸ. lacryma.

Δακρυόφιν, pro δακρύοις. lacrymis.

Δακρυρροῶ. lacrymas fundo.

Δακρυχέω. μ. ήσω. π. ηκα. &

Δακρύω. μ. ύσω. π. υκα. lacrymor, δακρύω τὸν ἀποθανόντα, mortuũ deploro.

Δακρυώτατον. infeliciſsimum.

Δακτυλήθρα. ας. ἡ. digitale, palla anuli.

Δακτυλιαῖος. digitalis. Huius formæ nomina de quantitate ſæpe prædicantur, ſic etiam τετραδακτυλιαῖα magnitudine quatuor digitorum. Accuſatiuum habent poſt ſe, uel regunt datiuum, ut δακτυλιαῖος τὸ μέγεθος, uel δακτυλιαῖ῾ος τῷ μεγέθει.

Δακτυλίδιον. ου. τὸ. anulus ſine gemma aut ſigillo.

Δακτύλιος. ου. ὁ. anulus. Interdũ anus.

Δακτυλιώτης. ου. ὁ. digitus anularis.

Δακτυλογλυφία. ας. ἡ. inſculptio anulorum.

Δακτυλογλύφ῾ος. ου. ὁ. anularius, ſculpẽs anulos.

Δακτυλοδόχμη. ης. ἡ. palmus.

Δάκτυλος. ου. ὁ. digitus, & ſedis uitium apud medicos, dactylus.

Δακτυλωτός. οῦ. ὁ. anulatus.

Δαλός. ου. ὁ. lampas, torris, fulgor, titio.

Δαμάζω. μ. άσω. π. ακα. ἀόρ. ά. ἐδάμην. domo, manſuefacio pullum.

Δαμάλη. ης. ἡ. καὶ

Δάμαλις. ιος. ἡ. iuuenca, bucula, uacca. Sed δαμάλη poëticum eſt, ὁ ἄῤῥην μόσχος, δάμαλις uero ἡ θήλεια.

Δάμαρ, uel δάμαρς. ατος. ἡ. uxor.

Δάμασις. ιος. ἡ. domitio.

Δαμασίφρων. ὁ. deceptorius, ὁ ἀπατῆσαι δυνάμενος.

Δαμασώνιον. ου. albutium.

Δαμάω. μ. άσω. π. ακα. &

Δαμνάω. &

Δαμνέω. &

Δάμνυμι. &

Δάμνω. domo, ἕλκω, βιάζω, δαμάζω.

Δαμνία. ας. ἡ. flumen Calabriæ.

Δαμώματα. τὰ. carmina publice cani ſolita, uulgo cantata, Ariſtoph.

Δανάκη. numulus ille, ſiue obolus, qui Charonti perſoluitur pro ſtygiæ paludis tranſmiſsione, authore Plutar.

Δανείζομαι. μ. είσομαι. π. εισμαι. &

Δανείζω. μ. είσω. π. εικα. mutuor, mutuò do, trado ad uſuram. Hoc uerbum Græcis ambiguum eſt. nam ſignificat ex æquo, & qui citra uſuram dat mutuo, & qui ad uſurã. Eraſ. Neut. datiuo iung.

Δάνειον. ου. τό. mutuum, debitum, æs alienum.

Δάνεισμα. τό. &

Δανεισμός. ου. ὁ. mutuum, uſura.

Δανειστής. ου. ὁ. fœnerator, creditor. ὁ δανεισάμενος, καὶ ὁ δανείζων.

Δανειστικός. ου. ὁ. fœneratorius, numularius.

Δανόν. ου. τό. aridum, ſiccum, δανὸς uero τὸ ἀληθές.

Δάνος. munus.

Δανούβιον. oppidum Italiæ, unde δανούβιος, & δανουβιάς.

Δαός. ου. ὁ. lumẽ, lãpas, lupus annoſus.

Δαπανάομαι. &

Δαπανάω. μ. ήσω. π. ηκα. conſumo, expendo, inſumo. Bud. Com. Accuſ.

Δαπάνη. ης. ἡ. ſumptus. παρὰ τὸ δάπτω.

Δαπανηρός. ου. ὁ. conſumptor.

Δαπανόν. ſumptuoſum, id quod inſumitur.

Δάπεδον. ου. τό. ſolum, pauimentũ, campus, fundamentum, circus, area.

Δάπις. ιδος. ἡ. tapes. etis. ψιλός, τάπις, καὶ μὴ μαλλωτός. Ariſtoph. Pluto.

Δάπτω. μ. άψω. π. αφα. &

Δαρδάπτω. deuoro, lacero, μετὰ σπαραγμοῦ ἐσθίω, ἀπλήστως, καὶ θηριωδῶς φάγω. Accuſ.

Δαρδαίνω. inquino.

Δαρεικός. ου. ὁ. Daricus, numus Perſicus aureus, quem aliqui octo argenti drachmas pendere ſcribunt, & quinq; daricos argenti minam, authore Harpocratio.

Δαρεῖος. ου. ὁ. Darius.

Δαρήσεται. uapulabit.

Δαρθεῖν, pro δραθεῖν, metatheſi literarum. cubare in pellibus.

Δαρθάνω. ἀόρ. β'. ἔδαρθον, uel ἔδραθον, dormio.

Δάρω. cædo.

Δάρτωρ. eſt tunica tenuis & neruoſa, quæ tegit neruos illos duos, à quibus teſticuli dependent.

Δάς. αδός. ἡ. tæda, arbor, fax, torris. ignis in face.

Δάσασθαι, pro δάσασθαι. diuiſiſſe, διανέμασθαι.

Δασεῖα. ας. ἡ. ſignũ eſt uocalis aſpiratæ.

Δάσιος. denſus.

Δάσκιος. ου. ὁ. umbroſus, μεγάλως σκιάζων.

Δάσμευσις. ιος. ἡ. diuiſio.

Δασμολογέω. μ. ήσω. π. κα. tributa colligo, colligo pecuniam à multis. Bud. Com.

Δασμολογία. ας. ἡ. *tributi collectio.*

Δασμολόγος. ου. ὁ. *quæſtor, qui tributa collegit.*

Δασμός. οῦ. ὁ. *tributũ, uectigal, munus, partitio.*

Δασμοφορῶ. *tributũ pendo.* Bud. Com.

Δάσος. ου. τό. *denſitas, ſyluoſus locus.*

Δασπλῆτις. ιος. ἡ. *grauis Erynnis.* Epitheton Hecates.

Δασπλῆτος. ου. ὁ, ἡ. *cum detrimento appropinquans.*

Δασύ. τό. *hirſuties,* τραχὺ, πυκνόν.

Δασύκερκος. ου. ὁ. *habens denſam caudã.*

Δασύμαλλος. ου. ὁ, ἡ. *lanoſus.*

Δασυνόμαι. *hirſutus reddor, pilos produco.*

Δασυπόδειος. ου. *leporinus.*

Δασύπους. οδος. ὁ. *daſypus, lepus, cuniculus.* Cæl. li. 14. ca. 30. & Bud. in An.

Δασυπώγων. ωνος. ὁ. *denſo barbitio.*

Δασυνῶ. μ. υνῶ. *aſpiro, id eſt notã aſpirationis adſcribo.* Actiu. accuſ.

Δασύς. έος ὁ. *denſus.*

Δασύτης. ητος. ἡ. *denſitas, hirſuties.*

Δατέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. *diuido, comedo.*

Δατέω. μ. ήσω. π. ηκα. *conculco.*

Δατηταί. οἱ. *diuiſores,* μεριστάι.

Δατισμός. οῦ. ὁ. *cum oratio profertur iiſdem numeris & eodem modo cadit: à Date quodam Perſarum ſatrapa, qui cum uellet Græculus uideri, exclamauit,* ἥδομαι καὶ τέρπομαι καὶ χαίρομαι, *cum dicendum erat* χαίρω. *Hinc apud Ariſtoph. eſt* δάτιδος μέλος. Cæl. lib. 15. cap. 13. & Eraſ. prouerb. *Datidis cantilena.*

Δάτον. *Thraciæ oppidum. unde*

Δατήνιοι. *incolæ.*

Δατός. ὁ. *dolus, aſtutia,* πανούργευμα.

Δατύσσειν. *laniare, deuorare.*

Δαύειν. *dormire.*

Δαύκαλις. *pes gallinaceus.*

Δαυκίτης οἶνος. *ex dauco confectum: dicitur etiam* δαύκειον *à Nicand.*

Δαῦκον. τό. καὶ

Δαῦκος. καὶ

Δαῦχος. *paſtinaca.*

Δαυλία. ας. ἡ. *ficedula.*

Δαῦλον. ου. τό. *æolice pro* δαλός. *titio.*

Δαυλός. οῦ. *denſus, pinguis.* Cæl. lib. 19. cap. 24.

Δαυνία. ας. ἡ. *Apulia.*

Δάφνη. ης. ἡ. *laurus.* Item Daphne, *puellæ nomen.* Cæl. lib. 3. cap. 7.

Δαφνήφαγοι. *dicuntur uaticinantes: ad quod alluſit poëta, Laurumq́ momordit.*

Δαφνηφορέω. μ. ήσω. π. ηκα. *laurũ gero.*

Δαφνηφόρος. ου. ὁ. *laurifer.*

Δαφνίδες. αἱ. *fructus lauri.*

Δάφνινος. ου. ὁ. *laureus.*

Δαφνίς. ίδος. *Daphnis, laurus & bacca lauri.*

Δαφνών. ῶνος. ὁ. *lauretum.*

Δαφοινεὸς. καὶ

Δαφοινός. ὁ. *ualde cruentus, niger, rubicundus, fuluus, funeſtus, maculis rubeis ac ueluti ſanguineis diſtinctus, ut ſunt quidam ſerpentes.* Homer. δράκων ἐπὶ νῶτα δαφοινός.

Δαψίλεια. ας. ἡ. *largitas, affluentia rerum & copia, abundantia.*

Δαψιλεύομαι. *abundo.*

Δαψιλής. έος. ὁ, ἡ. *abundans, largus, liberalis.*

Δαψιλῶς. *opiparè, largè.*

Δ Ε.

Δὲ. *autem, enim, ſed, uerum, cæterum.* Cõiunctio eſt ſubiunctiua & orationis & dictionis. Reſpondet enim ad μὲν. Accipitur aliquando pro δὴ καὶ ἔτι, καὶ γὰρ. Item pro porrò, quin potius, imò, rurſus, contrà. Significat etiam rem quam quis auſpicatur, uehementer augeri, id quod Latini per atq; adeò explicare ſolẽt. Bud. Com.

Δέος. metus, δεούς.

Δέγε. attamen.

Δέγμενος, pro δεχόμενος, δεδεγμένος. accipiens, expectatus, προσδεχόμενος.

Δεδαηκώς. ότος. ὁ. doctus, δεδαημένος. à δαίω.

Δεδαίαται, Ionice pro δεδαίανται, δεδαίανται. diuiſi ſunt, παρὰ τὸ δαίω.

Δέδασαι. diſtributum eſt. à δάζω inuſitato.

Δεδαώς. ότος. ὁ. doctus.

Δεδίεναι. εὐλαβεῖσθαι, cauere, metuere.

Δειδήμων. timidus, ἀεὶ φοβούμενος.

Δεδιέναι, τὸ φοβῆσαι.

Δεδωσόμενος. ου. ὁ. oblaturus.

Δεδεμένος.. uinctus. Δεδεμένος ἀπολογεῖσθαι, è uinculis cauſam dicere.

Δὲ δή. quòd etiam, porrò autem, porrò duntaxat.

Δέδηε, παρακ. μεσ. à δαίω. combuſſerat. Item circumligando ligabat, & coronabat.

Δεδήει, pro ἐδεδήει. coniungebat, ligabat.

Δεδήσομαι. uinciam & uinciar.

Δέδια, παρακ. à δείδω. timui, timeo.

Δεδίσσομαι. μ. ίξομαι. π. ιγμαι. καὶ

Δεδίσσω. μ. ίξω. π. ιχα. territo, ſiue territor, attonitus ſum, Homer.

Δεδιώς, particip. præt. med. à δείδω δέδοικα, δέδια. φοβούμενος.

Δεδμήαται. domiti ſunt, κρατοῦνται. à uerbo δμέω, uel δαμῶ, δμῶ, δμήσω, δέδμηκα, ἐδεδμήμην, ἐδέδμητο, & Ionice δεδμήατο, & extenſione ι in η δεδμήαται.

Δέδμητο, ſyncopa. ædificatum erat, præparatum erat, à uerbo δέμω. Homer. ὅθι οἱ θάλαμος δέδμητο.

Δεδογμένα. τὰ. mandata.

Δεδογμένον. ου. opinio.

Δέδοικα, præt. med. eſt uerbi δείδω, δέδοιδα, et propter cõcurſum δδδ, ultimum in κ indicem actiui conuertitur. timui, timeo. Δέδοικα σοὶ καὶ περὶ σοῦ, ἢ περὶ σοὶ, timeo tibi.

Δέδοκται. uiſum eſt, decretum eſt, ſancitum eſt.

Δέδορκα. præt. à δέρκω. uidi.

Δεδράμηκα, præt. à τρέχω. cucurri.

Δέδυκα. ingreſſus ſum.

Δέελος, & δῆλος. faſciculus.

Δέημα. ατος. τὸ. καὶ

Δέησις. εως. ἡ. indigentia, Antiph. Item deprecatio, qua rogamus liberari malis urgentibus, aut etiã imminentibus. Dicitur etiam precarium, id eſt quod uſum nullum certum habet, ſed quandiu libuerit cõcedenti.

Δεῖ. μ. δεήσει, uel δεήσει. ἀόρ. ἐδέησε. π. ἐδέησε. ἀπαρέμφατον, δεῖν. oportet. Ponitur interdum δεῖν pro δέον, ſicut πλεῖν pro πλέον. Iſocrat. ἀλλ' οὐκ οἶδ' ὅπως τυγχάνω φερόμενος, δεῖν προστιθέναι τὸν τῶν προειρημένων ἐχόμενον. Conſtruitur ſubinde δεῖ cum præterito, ſicut χρὴ, tametſi de futuro ſit ſermo. Idem, ὡς δεῖ τὴν πόλιν ἐξανδραποδισθῆναι. Bud. Com.

Δεία. ας. ἡ. ἔνδεια, penuria, indigentia.

Δεῖγμα. ατος. τὸ. ſignum, ſpecimen, indicium, deguſtamentum, argumentũ. Eſt & locus Athenis.

Δειγματίζω. μ. ίσω. π. ικα. traduco, oſtendo in exemplum. Actiu. accuſ.

Δειδέχατο. pleonaſmo τοῦ ι pro δεδέχατο. per dexteram accepit.

Δειδέχατο. ſusceperunt, ἐδεξιοῦντο.

Δειδήμων. ονος. ὁ. timidus, cautus, uerecundus, terribilis.

Δειδία. ἡ. nox intempeſta, obſcura. παρὰ τὸ δέος, ἡ φόβου ἐμποιητική.

Δείδιθι. time. à δείδω, uel δεδιῶ.

Δείδιμεν pro δεδίαμεν. timemus.

Δείδιμι. terreo. actiuum. accuſ. iung.

Δειδίσ

Δειδίσσομαι. μ. ίξομαι. π. ιγμαι. timeo, terreo.

Δείδω. μ. δείσω. π. δέδοικα, & δέδια. μέσ. ὑπερσυντ. ἐδεδίειν. et ἐδεδοίκειν. timeo. Actiu. accuſ.

Δεικελάτης. fraudulentus, maleficus.

Δειελινὸς. ientatus, uel qui ad crepuſculum durauit.

Δειελινὸς, pro δειλινὸς, Ionice.

Δείελον. ου. crepuſculum.

Δείελος. ου. ὁ. meridianus, ſtella ueſpertina.

Δειξανάω. dextra prehendo.

Δείκελον, ſeu δείκηλον per η, ut Suid. ſimulachrum, repræſentatio, imitamen. Putant quidam de Iouis ſtatua dici hoc uerbũ proprie, quaſi Διὶ ἴκελον, & per abuſum de alijs. Nõnulli quòd ad incutiendum terrorem immittitur, dicelon appellari credunt. Cæl. lib. 6. cap. 18.

Δεικηλίκτης. ου. ὁ. Laconũ lingua, mimus.

Δείκνυμαι. idem quod δεικανάω.

Δείκνυμι. μ. δείξω. π. δέδειχα. &

Δεικνύω. repræſento, oſtendo, demonſtro. Accipitur ſæpe pro facio. Lucian. φειδίας ἐκεῖνος ἔδειξε τὸν δία. Δεῖξαι τὰ γράμματα τῆς τραπέζης, ædere rationes.

Δεικτικὸς. οῦ. ὁ. demõſtratiuus, digitus, Latine index.

Δειλαίνομαι. καὶ

Δειλαίνω. timeo.

Δείλαιος. ου. ὁ. miſer, infelix.

Δειλακρίων. &

Δείλακρος. ου. ὁ. extreme miſer, timidus. Ariſtoph. in Pluto, ἐγὼ δὲ καταπίνειν σε μου δειλάκρα.

Δειλήμων. timidus, miſer, cautus.

Δείλης. ου. ὁ. & δείλη. ης. ἡ. crepuſculum. Eſt autem ὅτι δεῖ καὶ ἐνδεῖ ἡ εἵλη καὶ ἡ αὐγή. Δείλη ἑῴα, ἡ πρωΐα, aurora, Atticè: & δείλη ὀψία, crepuſculum ueſpertinum, quãdo iam uergit ſol ad occaſum. Ariſtot. διὰ τί ὁ ζέφυρος περὶ τὴν δείλην πνεῖ. Interdum δείλη ſubauditur. Syneſ. ἄνακτες ἐκ φθινούσης ἀρχομένης ἑῴας. Bud. Com.

Δειλία. ας. ἡ timiditas, ignauia.

Δειλιάζω. μ. άσω. π. ακα. καὶ

Δειλιάω. timeo. Propriè eſt ob ignauiam refugio, & detrecto periculum, animoq́ pauido ſum. Actiu. accuſ.

Δειλινὸς. οῦ. ὁ. meridianus, pomeridianus.

Δειλινὴ διατριβή. pomeridiana confabulatio, Plutar.

Δειλοκομπεύτης. qui decepit, ἐξαπατήσας.

Δεῖλον. ου. meridies.

Δειλὸς. οῦ. ὁ. miſer, timidus, ignauus.

Δεῖμα. ατος. τό. pauor, metus.

Δειμαίνειν. timere, formidare. Accuſ.

Δειμάμενος. ædificans.

Δειμαλέος. ὁ. timidus, & timorem incutiens.

Δειμᾶν. οἰκοδομεῖν, ædificare, Herodot.

Δεῖμας. ατος. τό. uel δεῖμα. τό. pauor.

Δείμασθαι. φοβεῖσθαι, timere.

Δειματῶ, καὶ δειματῶμαι. terrefacio, metuere facio, terribilia dico.

Δειματώδης. εος. ὁ, ἡ. terribilis.

Δεῖμος. ου. timor, error.

Δεῖν. oportere, de quo in δεῖ. Item ligare, δεσμεύειν. Μικροῦ δεῖν, parum aberat, παρ᾽ ὀλίγον.

Δεινὰ. mala, res afflictæ, calamitates, ærumnæ, nefaria, indigna.

Δεινάζειν. calumniari, conuiciari.

Δεῖνα ὁ, τοῦ δεῖνος, τῷ δεῖνι, τὸν δεῖνα. quiſdam, aliquis: in tribus perſonis tribusq́ generibus. Sic enim loquũtur Græci, cum certum hominem ſignificare uolunt, neq́ tamen nominare. Demoſth. περὶ στεφ. ὁ δεῖνα τοῦ δεῖνος τὸν δεῖνα ἀσήγγειλε. Gregor. ἐγὼ τοῦ δεῖνος, καὶ ἡ δεῖνα μοι μήτηρ. Lucian. πῶς ἀπὸ

δεινόν, ἢ ὡς διδάσκαλός ἐστι ὁ δεινὰ, ἢ τῷ δεινῇ ἐμποιεῖται.

Δῖναι. αἱ. turbines, uortices.

Δινεύειν. gyrare, κυκλοῦν. Item malum aliquod & inſidias ſtruere.

Δινήεις. uerſatilis, terribilis, uorticoſus.

Δεινολογεῖσθαι. δεινοποιεῖν, conqueri, clamitare, deûm hominumq́ fidem implorare, quod etiam δεινὰ ποιοῦμαι dicitur. Bud. Com.

Δεινολογία. ας. ἡ. grauitas orationis, δείνωσις.

Δεῖνον. dolor, malum.

Δεινοπάθεια. ἡ. querela.

Δεινοπαθέω. μ. ήσω. π. ηκα. grauia patior, grauiter afficior, ingemo, ægreſcero, & lamẽtabili uoce queror. Bud. Com. Neutr. abſol.

Δεινοποιεῖν. eſt augere crimẽ, amplificareq́ dicendo. unde δείνωσις dicta eſt.

Δεῖνος. ὁ. poculi & ſaltationis genus.

Δεινός. οῦ. ὁ. grauis, uehemẽs, potẽs, ſufficiens, eloquẽs, aptus, idoneus, callidus, malus, difficilis, peruicax, abſurdus, aduerſus, intolerãdus. Item ardens, terribilis apud Homer. δεινὼ δέ οἱ ὄσσε φάανθεν, id eſt, φοβερῶ. Δεινὸς ἂν φυλάττεσθαι, miro artificio cauet. Δεινὸς φάγειν, uoraciſsimus. Δεινὸς ἁμαρτήμασιν ἐπεμβαίνειν, Peccata grauiter inceſſens, Plutar. Δεινὸν οὐδέν, nihil graue.

Δεινότατος. prudentiſſimus, modeſtiſſimus.

Δεινότης. ητος. ἡ. calliditas, uerſutia, aſtutia, uehementia in dicendo. Demoſt. καὶ ὅσῃ δεινότης ἦν ἐν τῷ φιλίππῳ, θαυμάζεσθαι.

Δινούμενος. calcatus, πατούμενος.

Δεινόω. exaggero, terreo.

Δειλινός. οῦ. ὁ. terribilis, timidus.

Δεινῶς. admodum. Δεινῶς ἔχω, δεινοπαθῶ, grauiter fero.

Δείνωσις. ιος. ἡ. δεινότης, σκότωσις, grauitas. Eſt & pars epilogi, exaggeratio & amplificatio. Quintil. Hæc illa δείνωσις uocatur, rebus aſperis, indignis, inuidioſis addens uim oratio. Bud. Com.

Δινωτός. uarius, tornatus.

Δεῖξις. oſtentatio, argumentum, indicium. Δεῖξιν δοῦναι κατά τινος, eſt inſtituere accuſationem contra aliquem, ac eum deferre.

Δεῖος. εος. τὸ. δέος, timor.

Δειπνέω. μ. ήσω. π. ηκα. cœno. Neutr.

Δειπνηστός. οῦ. ὁ. &

Δειπνητός. οῦ. ὁ. uel δείπνηστος. tempus cœnandi. Quidam ita diſtinguunt, ut δειπνηστὸς ſit ipſa cœna. ſed δείπνηστος, cœnandi tempus, quod etiam in ἄμητος, & ἄμητος ſeruatur.

Δειπνίας. uicus Theſſaliæ, ubi cœnaſſe ferunt Apollinem.

Δειπνίας. gentile.

Δειπνίδιον. τὸ. cœnula.

Δειπνίζω. cœnam præbeo alteri, ut ἀγαμέμνονα ὅμηρος ἐποίησεν δειπνίζοντα τοὺς ἀρίστους.

Δειπνολογία. cœnandi ratio, οἱ περὶ δείπνου λόγοι. Cæl. lib. 14. cap. 18.

Δειπνολόχος. ου. ὁ. cœnipeta, qui cœnis inſidiatur, & clanculum abligurit. Heſiod. τῆς δ' αὖτε κακὸς ὁ ῥίγιον ἄλλο δειπνολόχης.

Δεῖπνον. ου. τὸ. cœna, δεῖπνος. Cæl. lib. 14. cap. 17.

Δειπνοποιέω. μ. ήσω. π. ηκα. paro cœnã, cœnã apud me conduco. Bud. Com. Neutr.

Δεῖπνος. ου. ὁ. cœna. Accipitur etiã pro prãdio, propterea quòd ueteres non niſi ſemel comedebant.

Δειπνητήριον. ου. τὸ. cœnaculum.

Δειπνοφόρος. ου. ὁ. cœnæ gerulus.

Δειράς. άδος. ἡ. iugum, cacumen, iugulum, id eſt monticulus.

Δειρή. ῆς. ἡ. collum anterius.

Δέρη. ης. ἡ. urbs Aethiopiæ.

Δειριάω. conuicior. uocabulum Spartanum.

Δειρίς. ίτος. paſſer.

Δειρός. collis.

Δειροτομέω. μ. ήσω. π. ηκα. trunco caput. Actiu. accuſ.

Δεῖθος. ſtercus.

Δειθαλέος. ου. ὁ. uel διθάλιος. ſordidus, ſtercoratus, cœnoſus, κοπρώδης, humectus, herboſus.

Δεισιδαιμονία. ας. ἡ. ſuperſtitio. Bud. Com.

Δεισιδαίμων. ονος. ὁ. ſuperſtitioſus.

Δεισίθεος. ου. ὁ. idem.

Δέτης. ου. ὁ. timidus & metuendus.

Δέκα. decem.

Δεκάβοιον. ου. τὸ. genus monetæ, & ſacrificij, à decem bubus ſic dictum.

Δεκαδαρχία. ας. ἡ. decemuiratus.

Δεκάδαρχος. ου. ὁ. decurio.

Δεκαδοῦχος. decemuir. Erat magiſtratus Athenis poſt exactos tyrannos, qui rempub. adminiſtrabant, eorum unusquisque δεκαδοῦχος dicebatur.

Δεκαδέλτων. decem tabularum, Dionyſ. lib. 2. Orig.

Δεκάδωρος. ου. ὁ, ἡ. lõgus decem palmis.

Δεκαετής. έος. ὁ, ἡ. decennis.

Δεκαετία. ἡ. decennium.

Δεκάζω. μ. άσω. π. ακα. do decimam iudici in corruptionem, donis corrumpo.

Δεκάκις. decies.

Δεκακυμία. decumanus fluctus, id eſt magnus.

Δεκαπλάσιον. ου. decuplum.

Δεκάλιτρον. ου. τὸ. numiſma ualens decem obolis.

Δεκάμηνος. ου. ὁ, ἡ. decem menſium.

Δεκαμναῖον. ου. τὸ. precium decem minarum.

Δέκαμνος. ου. ὁ, ἡ. decem minarum.

Δεκανάομαι. accipio, ἀσπάζομαι, δεξιοῦμαι.

Δεκάπαλαι. iam olim, πρὸ πολλοῦ πάνυ. Attice.

Δεκάπολις. ιος. ἡ. regio trans Iordanem decem ciuitatum.

Δεκάπους. οδος. ὁ, ἡ. decem pedum.

Δεκάς. άδος. ἡ. decas, numerus denarius, παρὰ τὸ δέχομαι, ἡ ἔχουσα ἐν ἑαυτῇ πάντα ἀριθμόν.

Δεκάς domum carceris in qua condemnatos ſuffocare ſolebant, uocat Plutarchus in Aegid.

Δεκασμός. οῦ. ἡ. decima.

Δεκαστάτηρος. ου. ὁ. decurio.

Δεκάχοινον. ου. τὸ. genus menſuræ.

Δεκαταῖος. &

Δεκάτευσις. ιος. ἡ. decimatio.

Δεκατευτής. οῦ. ὁ. publicanus, qui decimam colligit.

Δεκατεύω. pendo, uel exigo decimam, dijs decimam è ſpolijs nuncupo.

Δεκάτη. ης. ἡ. decima, δεκασμός. Δεκάτην ἑστιᾶσαι dicebatur Athenienſibus, cum decimo die congregatis neceſſarijs, & infantibus nominibus impoſitis, peracta re diuina, ſplendidum pararent conuiuium.

Δεκατηλόγος. ου. ὁ. δεκατευτής.

Δέκατος. ου. ὁ. decimus.

Δεκατόω. μ. ώσω. π. ωκα. decimo, complector.

Δεκατῶναι. οἱ. decimatores, δεκατευταί.

Δεκατένια. τὰ. decimæ.

Δεκάχαλκον. denarium uertit Plutar.

Δεκάχιλοι. decies mille.

Δεκέλεια. ἡ. locus, & populi hippothoontidos tribus, ut tradit Steph.

Δεκέτηρος. ου. ὁ. &

Δεκέτης. decennalis.

Δεκήρης. ρος. decemremis, decem ordinum nauis.

Δέκτης. ου. ὁ. uel δεκτής. mendicus, paup.

Δεκτικός. οῦ. capax.

Δεκτὸν. τὸ. receptaculum, ὑποδοχεῖον.

Δεκτός. οῦ. ὁ. acceptabilis, acceptus. Δεκτὸν ἡγεῖσθαι, ratum habere..

Δελεάζω. μ. άσω. π. ακα. inescο, decipio: quaſi δελέατι θηράω, id eſt eſca capio. Accuſ.

Δέλεαρ. ατος. τὸ. eſca ad capiendum illecebra.

Δελέασμα. ατος. τὸ. &

Δελεασμός. οῦ. ὁ. ineſcatio, illex.

Δέλεφον. τὸ. lucerna, fax.

Δελήτιον. ου. τὸ. eſca, aut uaſculū in quo reconditur eſca, δέλεαρ.

Δέλος pro δῆλος.

Δελτάριον. ου. τὸ. literula, epiſtolion, tabella. Vnde δελτάρια ὀνύχινα, & κρυστάλλινα, apud Plut. in Anton. pro epiſtolis illis amatorijs Cleopatræ ad Antonium, ex cryſtallo & onyche lapide.

Δελτίον δίπτυχον. pugillares, Herod.

Δέλτος. ου. ἡ. libellus, tabula.

Δελτωτόν. οῦ. τὸ. Deltoton, id eſt ſignum cœleſte triangulare, literæ Δ ſimile.

Δελφάκιον. ου. τὸ. catulus ſuis, porcellus. Et δελφακοῦσθαι, τελεοῦσθαι τὰς ὗς.

Δέλφαξ. κος. ὁ, ἡ. porcus nuper natus, porculus lactans.

Δελφίν. ῖνος. ὁ, uel ἡ. delphin piſcis. Itē nauticum inſtrumentum, quo utebantur in bello nauali ad demergendas naues. Ariſtoph. Equit. τοὺς δελφῖνας μετεωριεῖς, καὶ τὴν ἄκατον παραβάλλεις. Vnde & nauis δελφινοφόρος, & δελφινοφόροι ὁλκάδες, Thucyd. Apollon. ſcribit draconem ab Apolline interfectum, δελφῖνα uocatum eſſe, cuius hi ſunt uerſiculi: ὥς ποτὲ πετραίῃ ὑπὸ δειράδι Παρνησσοῖο δελφύνην τόξοισι, πελώριον ἐξενάριξεν. Vocabantur etiam Delphines, qui Delphicum cuſtodiebant oraculum.

Δελφίνιον. ου. τὸ. arx in Chio, & templū Apollinis in Attica. Pollux dicit forū eſſe iudiciale Athenis ab Aegeo conſtructum.

Δελφινισκός. ὁ. delphinulus.

Δελφίς. ῖνος. ὁ. δελφίν.

Δελφύς. ύος. ἡ. uulua, uterus, uenter, unde ἀδελφοὶ, uterini fratres.

Δέλω. δελεάζω.

Δέμας. ατος. uel indeclinabile, τὸ. forma, figura, funis, σῶμα, corpus. Sic dictum (teſte Macrob.) quaſi uinculum animæ. Homer. ferè de uiuo corpore utitur, ut συνδεδεμένον τῇ ψυχῇ, σῶμα uero de mortuo.

Δέμνιον. ου. τὸ. cubile.

Δέμω. μ. δεμῶ. ædifico.

Δενδίλλω. μ. ιλῶ. Ionicum uerbum eſt, ſignificatq́ circunſpectare, ac huc & illuc ἴλλειν, id eſt oculos uertere, annuere, oculis ſignificare, ſubſannare.

Δενδρώδης. ὁ. ſyluoſus.

Δενδριάζειν, uel δενδρυάζειν. arboribus tegi, obumbrari.

Δενδρίον. ου. τὸ. arbuſcula.

Δενδρόκομος. ου. ὁ. arboribus abundans.

Δενδροκοπέω. arbores incido.

Δενδρολάχανα. τὰ. oleri arbores.

Δένδρον. ου. τὸ. &

Δένδρεον. &

Δένδρος. εος. τὸ. arbor.

Δενδρότης. incrementum arborum.

Δενδροτομῶ. populor.

Δενδρυάζω. lateo proprie inter quercus, ſub arbores fugio æſtus uitandi, aut frigoris gratia, etiam in aqua mergor. Δενδρυάζουσα φωνὴ, uox anana.

Δενδρύδιον. ου. τὸ. &

Δενδρύφιον. arbuſcula.

Δενδρώδης. εος. ὁ, ἡ. accedens ad naturam arboris, arboreſcens.

Δενδρῶν. ῶνος. arbuſtum.

Δεννάζω. μ. άσω. π. ακα. blaſphemo, iniuria afficior, conuicior. Accuſ.

Δενναστός. ridiculus, cõuicijs obnoxius.

Δέννος. ου. ὁ. iniuria.

Δεξαμενή. ης. ἡ. ciſterna, latrina.

Δεξιά. ᾶς. ἡ. dextera. Poëticè δεξιτερὴ. ἀπὸ τοῦ δέχεσθαι δι' αὐτῆς τὰ διδόμενα.

Δεξιὰ. τὰ. bona & fortunata, cui contrarium σκαιά. Veteres τὰ δεξιὰ uocabant ea quæ prudentia eſſent, ut annotat Sophoclis interpres.

Δεξιάδην. à dextris.

Δεξιόβολοι. qui dextra manu mittunt haſtilia.

Δεξιόλαβος. ου. ὁ. lancearius, παραφύλαξ, qui dextra lanceam mittit.

Δεξιόομαι. μ. ώσομαι. π. ωμαι. capio per dextram, dextram do, humaniter, benigne & comiter excipio, tractóque, prehenſo, ſaluto, compello, ambio. Bud. in Annot. Accuſ.

Δεξιός. οῦ. ὁ. commodus, idoneus, dexter, prudens, eruditus, ciuilis, lepidus, beneuolus.

Δεξιοστάτης. ου. ὁ. qui in dextera chori parte præſidebat.

Δεξιότης. ητος. ἡ. dexteritas.

Δεξιόφιν. ex dextra.

Δεξιτερά. ᾶς. ἡ. dextera.

Δεξίωμα. ατος. τὸ. res dextra, fauſtitas.

Δεξιῶς. feliciter, eruditè, ἐπιδεξίως.

Δεξίωσις. εως. ἡ. ſuſceptio per dextram.

Δέομαι. μ. δεήσομαι. π. δεδέημαι. ἀπὸ τοῦ δέομαι οῦμαι. indigeo, rogo, deſydero, careo aliqua re, conuenio aliquem. Depon. genit.

Δέον. οντος. τὸ. decens, decorum, ut δέον ἐστὶ τὰ δίκαια ποιεῖν. Neceſſarium, ut πάντα γινόμενον δέον καὶ φθαρῆναι. Vtile, commodum, ut δέον ἐστὶ τοῖς πενιχάτοις χρῆσθαι. Sciendum quod huiuſmodi participia imperſonaliũ uerborum reddi ſæpe nequeunt Latinè per uerbum ipſum, ſed alia dictione adiuncta, ut δέον cum oportet uel oportuerit, ἀκουσθὲν cum auditum fuiſſet. ὥσπερ δέον, tanquàm oporteat. Ἐς δέον, commodè, ut ἐς δέον ἐγένετο, apud Herodot. commodè ceſſit. Pericles cum eſſet populo rationẽ expenſæ pecuniæ redditurus, puderetq́ palam titulum inſumptæ pecuniæ proloqui, tectè ſignificauit, εἰς τὸ δέον, inquiens, ἀνάλωσα τοσαῦτα τάλαντα, id eſt, In uſus neceſſarios tantum talentorum inſumpſi. Ἐν δέοντι, in tempore, tempeſtiuè. Δέον pro δέοντως quoq; legitur.

Δέοντα. τῶν, τὰ. indigentem, ligantem, decentem. Item ἑνὸς δέοντα πεντήκοντα ἔτη, eadem locutio eſt, quæ & Latinis, undequinquaginta, uel unũ de quinquaginta.

Δέοντο. ligarunt.

Δεόντως. προσηκόντως, decenter.

Δέος. εος. τὸ. timor.

Δέπας. αος. τὸ. patera, poculum.

Δέπαστρον. τὸ. poculi genus, Athen.

Δέπου ἀντὶ δέ dicitur. Eſt enim πού interdum ἀργὸν, ut δή, δέ, τοι, et cætera. Bud. Com.

Δέψω. paro, ut fullones, κνάπτω. Vnde βυρσοδέψης.

Δέραια. τὰ. ornamenta circa collum.

Δεραίαμβος. ου. ὁ. millus, hoc eſt collare canum coriaceum clauis confixum aduerſum luporum impetum.

Δερμοπέδη. ης. ἡ. laqueus aucuparius.

Δέρας.ατος.τὸ. pellis ouina.

Δερβιστήρ.ῆρος. pellis,cutis.

Δέργμα.ατος.τὸ.aſpectus,oculorum acies,uiſus.ἀπὸ τῆ δέρκειν.

Δέρη.ης.ἡ. collum, ceruix. differt ab αὐχένι.

Δερκίσκω.reſpicio.

Δερκευνὴς.έος.ὁ.epitheton leporis, quòd oculis apertis uideatur dormire.

Δέρκομαι.uideo,δέρκω.

Δέρκομος.ου.ὁ. uiſus.

Δερκύπτω,ſiue δερμύπτω.ſanguinem poto,excorio.

Δέρκω.μ.ξω.π.χα. aſpicio, uideo.Acc.

Δέρμα.ατος.τὸ.pellis,cutis,crumena,faſciculus,oculus.

Δερμάτινος.ου.ὁ. pelliceus.

Δερμόπτερα.τὰ.quibus cutis pro pennis eſt,ſicut ueſpertilio.

Δερματοφορεῖν.pellibus amictum eſſe.

Δερματώδης.εος. ὁ,ἡ. cuticularis.

Δερμηστὴς.ὁ. uermis,ſerpens.

Δερμύπτειν.τὸ δερκύπτειν.

Δέρος.εος.τὸ.pellis,κώδιον.

Δέῤῥις.ιος.ἡ. pellis, ſagum è pilis contextum.

Δέρτρον.ου.τὸ.ἀ δέρω,ſicut ἀ πλάσσω πλῆκτρον. tympanum, omentum, pellis, roſtrum.

Δέρω.μ.ερῶ.π.κα.excorio,percutio,cado,uerbero,cædo. Actiu. accuſ.

Δέσιος.ου.ὁ.menſis Iunius apud Macedones.

Δεσμεύω.τὸ δεσμῶ,ligo, uincio.

Δεσμὴ.ῆς.ἡ.faſciculus,uia.

Δέσμιος.ου.ὁ.uinctus,δεσμώτης.

Δεσμός. οῦ.ὁ. & in plurali δεσμὰ.τὰ. uinculum,nodus, clauus.

Δεσμέω.μ.ήσω. π.ηκα. ligo, ὡς ἀρκτέον ἐσάγω. Actiu.accuſ.

Δεσμωτήριον.ου.τὸ.carcer.Bud.Com.

Δεσμώτης.ου.ὁ.ligatus,uinctus.& actiuè qui uincit. Item δεσμῶται, cuſtodiæ.Bud.Comment.

Δεσμῶτις.ιδος.ἡ. ligata.

Δεσπόζομαι.parco,obſequor.

Δεσπόζω.μ.όσω. π.οκα. dominor.Neutrum.

Δέσποινα.ης.ἡ.domina,uxor,hera.Accipitur pro Proſerpina.Vergil.Hi dominam Ditis thalamo deducere adorti. Cæl. lib.10.ca.17. (νος.

Δεσπόσυνος.ου.ὁ. filius herilis, δεσπόσυνος

Δεσποσιοναῦται.liberti qui claſſes conſcendebant.

Δεσποσύνη.ης.ἡ.&

Δεσποτεία.ας.ἡ.dominium.

Δεσπότειρα.ας.ἡ.δεσπότις.

Δεσπότης.ου.ὁ.herus, dominus. Relatiuum eſt ſerui, κύριος uero liberi.

Δεσποτικός.ου.ὁ.herilis.Bud.Com.

Δεσπότις.ιδος.ἡ. domina.

Δετὴ.ῆς. ἡ. fax, lampas. Verbale ἀπὸ τῆ δέω,quod eſt ligo.Faces enim è ſtuppa & papyro compingũtur atq; colligantur.

Δεῦς.ἀντὶ τῆ δὲ.Bud.Com.

Δευάω μ.ήσω.π.ηκα.priuo.Accuſ.

Δευκής.έος.ὁ.&

Δεῦκος.ου.ὁ.dulcis,ſplendidus,ſimilis.

Δεύκω. curo,φροντίζω.

Δευλόν.τὸ.malum,inutile.

Δεῦμα. ατος.τὸ.rigatio.

Δεύομαι.μ.δεύσομαι.π.δεῦμαι.pro δέομαι, υ interpoſito poëtice. id eſt priuor, indigeo.

Δευεὶ. καὶ

Δεῦρο.age,ἴθι,ἐνταῦθα,ἐλθὲ,ἐκεῖσε,φέρε. huc adſis, uenito.aduerb.hortandi. Bud.Com.

Δευροκἀκεῖσε.ultrò citroq́.

Δεύρω.idem quod Δευεί.

Δεύς.ὁ.ζεύς, Iupiter.

Δευσοποιόν.τὸ.imbutum.

Δευσοποιός.οῦ.ὁ.tinctor. Δευσοποιὸς ἐστὶ γῆμα dicitur ἡ βιβαῖα, quia δευσο

πόδε βοηὶ ὁ ἀνθέλκυστ⊙ λέγεται. Sic Cic. de Orat. Sit enim mihi tinctus literis, audierit aliquid, legerit, iſta ipſa præcepta acceperit. Δευ- σονοιὸς δόξα pertinax opinio. Bud. Comment.

Δεύτατος. ου. ὁ. ſecundus, ultimus.

Δεῦτε. huc agite, uenite. Hortantis aduerbi.

Δευτέρα. τὰ. ſecundæ.

Δευτεραγωνιστεῖν. ſecũdas partes ferre. Sumptum à gladiatoribus. Nam par illud gladiatorũ quod progreditur prioribus duobus defatigatis, proprie δευτεραγωνιστεῖν dicitur. Bud. Comment.

Δευτεραγωνιστής. οῦ. ὁ. qui ſecundas parteis agit, uel alteri ſubſeruit, ſcænicus, qui ſecũdas partes fabulæ agit. Bud. ibidem.

Δευτεραῖος. ου. ὁ ſecundarius, id eſt ſecũdo die aliquid faciens.

Δευτερεῖα. τὰ. ſecundas partes. Sic Cic. lib. 3. de Orat. Huic primas dediſſe Demoſthenes dicitur, cum rogaretur quid in dicendo eſſet primum, huic ſecũdas, huic tertias. Bud. Cõ.

Δευτερεῖον. ου. ſecundum præmium.

Δευτερεύω. μ. εύσω. π. ευκα. ſum ſecũdus.

Δευτεριάζειν. iterare.

Δευτερίας. genus uini, quod uigorem ſuum perdidit & uapeſcit, ὁ μετὰ τὸ ὕδωρ ἐπιχυθῆναι ἐκ τῶν στεμφύλων οἶνος. Latinis lorum.

Δευτέριος. ου. ὁ. ſecundarius.

Δευτεροβόλος. ου. ὁ. dicitur de equo mediæ ætatis.

Δεύτερον. iterum. ἔτι δεύτερον, ſecunda uice.

Δευτερονόμος. ſecunda lex, aut poſterior lex.

Δευτερόποτμος. ita dicebatur, cui iam quaſi mortuo iuſta celebrabantur, et qui deinde præter omnium opinionem ſaluus rediret, ut ex bello uel peregrinatione.

Δευτερόπρωτος. ου. ὁ. ſecũdo primus. Sicut ſabbatum δευτερόπρωτον uocabant, quòd feſtum aliquod ſequeretur. Eraſm. in Luc. cap. 6.

Δεύτερος. ου. ὁ. ſecundus. Lucia. ἄμ δεύτερον ἄξεις Ἕρμωνος, Si me minoris ducis Hermone.

Δευτερότοκος. ου. ἡ. quæ bis peperit.

Δευτερώσεις. traditiones hominum, Hierony.

Δεύω. μ. εύσω. π. ευκα. priuo, irrigo, madefacio, effundo, oblino. Actiu.

Δέφομαι. excorio, aut uello pudenda, maſturbo apud Ariſtophan. Ranis.

Δεχαμμαβοί. οἱ. decem habentes maculas.

Δεχήμερος. ου. decem dies durans. Thucyd. δεχημέρους σπονδάς.

Δέχομαι. μ. ξομαι. μέσ. ά. ἐδεξάμην. π. γμαι. ſuſcipio, capio, admitto, cõſentio, excipio, probo.

Δέψα. corium.

Δεψέω. μ. ήσω. π. ηκα. coquo, mollio, tingo. Accuſ.

Δέω. μ. δήσω, uel δέσω. ligo, uincio, opus habeo, abſum. Genit.

ΔH.

Δή. ſanè, iam, etiã. Vnde δὴ καί, & uero, & quoq;. Interdum penè è contrario eſt περιγραφικὸν, ut cum ſignificat dũtaxat, demũ. Eſt etiã παραπληρωματικὸν, ut in νῦν δή apud Platonem. Interdum eſt μεταβατικὸν, & ſignificat porrò. Plato in Timæo, τὸν δ' ἂν δὴ νόμον ἡμῖν ἑξῆς πέραινε, Tu aũt perge porrò. Sic οὐδὲ δή, nec uero. Item φέρε δή, δεῦρο δή, ἄγε δή, ἴθι δή. Aliquãdo igitur, & inde. Iſocrat. ἐκ δὴ τούτων ῥάδιον κατιδεῖν. Aliquando multo magis, ut ἔχον.

Eſt etiam repetentis, ut inquam. Δὴ γὰρ, iam enim. Δῆτα, utique. δεῦρο κἀκεῖσε, huc atque illuc. Bud. Com.

Δῆγμα. ατος. τὸ. καὶ

Δηγμός. οῦ. ὁ. morſus.

Δηοῦν. bellare, occidere.

Δήεις. inuenies, ſero diſces. Epigram. γραψάμενος δήεις.

Δηθά. diu. Item δῆθα uel δηθάκις, ſæpius. Τί δῆθα, Quid igitur, Ariſtophan.

Δηθαγόρος. loquax.

Δηθαίωνες. οἱ. longæui.

Δῆθεν. quaſi, cum ueri ſimilitudinem duntaxat fingimus, tanquàm, uidelicet.

Δηθύνω. moror, tardo.

Δηϊάλωτος. bello captus, αἰχμάλωτος.

Δηϊάνειρα. Herculis uxor. ἀπὸ τοῦ δήϊος καὶ ἀνὴρ, quaſi uirago.

Δηϊάω. μ. άσω. π. ακα. ſcindo, comburo, populor agros. Accuſ. iung.

Δηΐζω. μ. ίσω. π. ικα. populor, uaſto.

Δήϊος. ου. ὁ. hoſtis, bellicoſus, inimicus, fortis. Item ignitus, uſtiuus.

Δηϊοτής. ῆτος. ἡ. pugna.

Δηϊόω. μ. ώσω. π. ωκα. populor, uaſto, debello, depopulor, ueluti cum ſegetes aut ſyluæ flagrant incendio, hoſtiliter occido.

Δηΐς. ἡ. pugna.

Δήκτης. ου. ὁ. mordax.

Δηκτικοί. οἱ. mordaces.

Δήκω. μ. ήξω. π. ηχα. mordeo, δάκνω, λυπῶ. Accuſ.

Δηλαδὴ. uidelicet.

Δηλαίνω. lædo, βλάπτω.

Δηλαϊστὸς. miſer.

Δηλαυγῶς. propalàm.

Δήλεσθαι. uelle, deliberare.

Δηλέω. μ. ήσω. π. ηκα. noceo, lædo. Accuſ.

Δηλή. uoluntas, conſilium.

Δήλημα. ατος. τὸ. nocumentum, uenenū.

Δηλήμων. ονος. ὁ. peſſimus, nocuus, noxi- πημαντήρ.

Δήλησις. ἡ. damnū, ſeditio, ira, cõtume- (lia.

Δηλητήριον. ου. τὸ. uenenum, herba mortifera. Herod. adiectiuè poſuit.

Δήλια. τὰ. feſta Apollinis in Delo.

Δηλιάς. nauis nomen & Ceres.

Δηλιασταί. qui Delum proficiſcuntur oraculi conſulendi gratia.

Δηλία. ας. ἡ. oppidum Cariæ.

Δηλιάς. άδος. ἡ. nauis qua in Delum nauigabant Theori. unde & δηλιασταί.

Δηλιεύς. έως. ὁ. nomen gentile.

Δήλιον. ου. τὸ. urbs Bœotiæ in Tanagra.

Δήλιος. Apollo. à Delo inſula, & δήλιοι, affines, qui duas ſorores duxerunt.

Δηλονότι. uidelicet.

Δῆλον. τὸ. templum Apollinis.

Δῆλος. ου. ὁ. manifeſtus, φανερὸς.

Δῆλος. ου. ἡ. inſula Delos.

Δηλοποιῶ. declaro.

Δηλόω. μ. ώσω. π. ωκα. manifeſto, declaro, ſignifico, explico, præ me fero, notum facio. Δηλοῖ, argumento eſt. Accuſ. iung.

Δήλωμα. ατος. τὸ. καὶ

Δήλωσις. εως. ἡ. declaratio, decretum.

Δήλως. palàm, ἀπαρακαλύπτως.

Δηλωτικός. οῦ. ὁ. declaratiuus.

Δῆμα. uinculum.

Δημαγωγέω. μ. ήσω. π. ηκα. populum duco, beneuolentia rego, factionem facio, demulceo homines, multitudinis gratiam emereor, gratiam allicio. Δημαγωγοῦντες Ἀθήνησι, qui Athenienſem remp. adminiſtrabāt. Eraſ. ex Athenæo.

Δημαγωγία. ας. ἡ. concio, adminiſtratio reipubl.

Δημαγωγός. οῦ. ὁ. adminiſtrator reipub. concionator. quod autem eſt κόλαξ in tyrannide, hoc eſt δημαγωγὸς in democratia turbulenta. Bud. Commē.

& Annotat.

Δημαρχία. ας. ἡ. tribunatus plebis, ὅτι δήμου ἀρχή.

Δημαρχικὸς. οῦ. ὁ. tribunitius.

Δήμαρχος. ου. ὁ. tribunus plebis.

Δημαρχῶν. idem.

Δημεραστὴς. οῦ. ὁ. popularis, amãs populi.

Δημεραστία. ἡ. popularitas.

Δημευσία. proſcriptio apud Plutarch.

Δήμευσις. ιος. ἡ. publicatio.

Δημεύω. μ. εύσω. π. ευκα. publico, bonis mulcto. Accuſ. iung.

Δημηγορέω. μ. ήσω. π. ηκα. concionor.

Δημηγορία. ας. ἡ. concio.

Δημηγορικὴ. ῆς. ἡ. deliberatiua.

Δημηγορικὸς. οῦ. ὁ. concionatiuus.

Δημηγορικὸν. οῦ. deliberatiuũ genus.

Δημηγόρος. ου. ὁ. concionator.

Δημηγοροῦντες. οἱ. principes populi.

Δημήτηρ. τρος. ὁ. &

Δήμητρα. ας. ἡ. Ceres. quaſi γῆ μήτηρ.

Δημήτρειον. ου. τὸ. cereale.

Δημητριακὸς. οῦ. ὁ. cerealis.

Δημητριόκαρποι. dicuntur frumenta, et legumina, quaſi cerealia.

Δήμια. ων. τὰ. res à populo donatæ.

Δημίζω. popularem auram capto, decipio, Ariſtoph.

Δήμιος. ου. ὁ. propriè ſignificat popularem, ſed accipitur ſubſtãtiuè pro miniſtro publico, ut ſunt lictores, carnifices, & quæſtionum præſides.

Δημιουργεῖον. τὸ. officina, ἐργαστήριον.

Δημιουργέω. μ. ήσω. π. ηκα. creo, compono, impero, ſuperſum alicui rei, procreo uertit Gaza.

Δημιουργικῶς. fabriliter, Ariſtoph.

Δημιούργημα. ατος. τὸ. opificium.

Δημιουργία. ας. ἡ. inſtitutio.

Δημιουργὸς. οῦ. ὁ. artifex, τὰ δημόσια ἐργαζόμενος, opifex, creator, princeps reip. Item δημιουργὸς. ἡ. mulier in nuptijs dulciariorum bellariorumq́ apparatrix.

Δημιουργοῦσα. ας. ἡ. concionatrix.

Δημιῶν. populum gubernans.

Δημοβόρος. ου. ὁ. uorator rerũ populi. Epitheton principum apud Homerum.

Δημοκοινία. ας. ἡ. epulum publicum teſte Polluce.

Δημόκοινος. ου. ὁ. publicus, prætor, δημόσιος.

Δημοκόλαξ. κος. ὁ. adulator populi.

Δημόκομπος. iactator, garrulus, στωμύλος, δημηγόρος, qui populo placet.

Δημοκοπία. popularitas, quæ etiam ὀχλοκοπία uocatur, popularis ſeditio. Bud. Com.

Δημόκοπος. ου. ὁ. popularis labor. Et δημοκόποι idem quod δημαγωγοὶ, niſi quòd δημοκόποι legibus agrarijs, & muneribus gladiatorijs, & ſpectaculis multitudini lenocinari & obrepere ſolent, aut epulum ſæpe præbendo, δημαγωγοὶ uerò concionibus.

Δημοκοπῶ. exhaurio populũ. Item gratiam populi emereor. Bud. ibidem.

Δημοκρατία. ας. ἡ. principatus populi.

Δημοκρατικὸς. οῦ. ὁ. qui fouet principatum popularem, populari inſtituto uiuens, qui dignitatem in libertate conſtituit.

Δημοκρατοῦμαι. uiuo in democratia.

Δημόκοινος. tortor, βασανιστὴς.

Δημονίστερον. turpius, indecentius, διὰ τὸ ἐν ὄψει πάντων γινόμενον.

Δημοπίθηκος. qui fraude agit cum populo. Eraſ. prouerb. Simia barbata.

Δημοποιητοὶ, uel δημοποίητοι. οἱ. qui cõmuni conſenſu ad rempub. admiſſi ſunt, alieni & ſuffragio populi urbe donati, Plutarch. in Solo.

Δῆμος. ου. ὁ. populus, tribus.

Δημὸς. οῦ. ὁ. pinguedo, λίπος. παρὰ τὸ καίω. εὐέξαπτον γὰρ τὸ λίπος.

Δημοσίᾳ. publicè.

Δημόσια. τὰ. Reſpub. et negotia ad rem pub. pertinentia.

Δημοσιακὸν. τὸ. publicum.

Δημοσιεύω. μ. εύσω. π. ευκα. δημοσιεύω ἐργάζομαι, publicus ſum. Ariſtophan. Acharn.

Δημόσιον. ου. τὸ. ærarium, fiſcus.

Δημόσιον ἔδαφος. ſolum publicum.

Δημόσιος. ου. ὁ. publicus, δήμιος, lictor, tortor.

Δημοσιόω. μ. ώσω. π. ωκα. publico. Acc.

Δημοσιώνης. ὁ. uilis, plebeius, quaſi è populari fece emptus.

Δημοσιώνιον. ου. τὸ. prouentus publicus.

Δημοστροφεῖν. in populo uerſari.

Δημοτελής. έος. ὁ, ἡ. perfectus, manifeſtus, ex populo.

Δημοτέλεσθαι. agere cum populo aliquo, & quæſtum ab eo facere.

Δημότης. ου. ὁ. contribulis, plebeius, popularis. Accipitur pro populo apud Herodot.

Δημοτικός. οῦ. ὁ. plebeius, affabilis in populo, publicola.

Δημοῦσθαι. ludere, lætari.

Δημοχαριστής. οῦ. ὁ. qui popularem aurã captat, popularis, populo gratus.

Δημώδης. ludicrus, uulgaris, inhoneſtus.

Δημωφελής. έος. ὁ, ἡ. plebi utilis, reipublicæ ſtudioſus. et uerbum δημωφελεῖν.

Δὴν, poetice. diu, ἐπὶ πολύ.

Δηναιός. ου. ὁ. longæuus. Et δηναιά, ἀρχαῖα, καὶ ἄφορα δένδρα, παλαιά.

Δηνάριον. ου. τὸ. denarius.

Δῆνος. εος. τὸ. conſilium, βούλευμα. παρὰ τὸ δὴν, ἐπὶ πολὺν χρόνον. χρόνου γὰρ χρεία τοῖς ὀρθὰ βουλευομένοις.

Δήξ. κός. ὁ. uermis lignorum.

Δηξίθυμος. moleſtus, doloroſus.

Δῆξις. ιος. ἡ. morſus.

Δήπου. utiq́, certe, profecto, nimirum. Eſt & ἀπορητικὸν, nempe, numquid.

Bud. Com.

Δήπουθεν. utiq́, uidelicet, nimirum.

Δῆρις. ιος. ἡ. pugna. δειρὴ uero collum.

Δηρίσασθαι. pugnare.

Δηρίνομαι. contendo.

Δηρίττω, uel δηρίττω. rixor, φιλονεικέω.

Δῆρις. ιος. ἡ. contentio. ἀπὸ τοῦ δαίρω, τὸ τύπτω.

Δηρὸν. diu, διὰ μακρὸς, ἐπὶ πολύ.

Δηρός. οῦ. ὁ. diutinus.

Δῆσαι. alligare, ῥίψαι, βασανίσαι ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ, λοιμῶσαι. Plutarch. δῆσαι λάτινοι πάλαι μὲν λιγάρε, νῦν δὲ ἀλλιγάρε καλοῦσι.

Δυσχερεία. ἡ. offenſio.

Δῆτα. certè.

Δητός. poſterior.

Δηώ. όος. ἡ. Ceres.

Δηῶν. populans, uaſtans.

ΔΙ.

Δία. τὸν. Iouem. accuſatiuus eſt ἀπὸ τοῦ ζεύς. Eſt etiam nomẽ ciuitatis in Creta, quæ poſtea νάξος dicta fuit: nã Iupiter in ea educatus fertur.

Διά. præpoſitio cum genitiuo per ſignificat, ut διὰ τοῦ ταῦτα ἂν ἄμεινον γίγνοιτο: cum accuſatiuo uero, propter, et eſt nota cauſæ, ut διὰ σὲ ταῦτα γράφω. Quanquàm & hoc ſignificato cũ genit. reperiatur, ut tradit interpres Ariſtophanis. In compoſitione dis ſignificat, hoc eſt ſeparationem: itẽ & emphaſim maiorem. Δι᾽ αὐτοῦ, idcirco. Δι᾽ ἐμὲ, quantum in me eſt. Διὰ δοράτων μάχεσθαι, eminus pugnare. Διὰ πλειόνων, multis. Διὰ βραχιόνων, paucis. Διὰ μακροῦ, & διὰ πολλοῦ, non ſubinde, aut identidẽ, ſed longo interuallo, quod etiam διὰ χρόνου dicitur. Δι᾽ ὅλη, quò circa. Διὰ παντὸς, ſempere Διὰ πασῶν, qđ eſt in dupla ratione, ex omnibus. Διὰ πέντε, quod eſt in ſeſquialtera

ratione. Διὰ βίου, per totam uitam.

Διὰ τιμῆς ἄγειν, τὸ ἄγειν ἐν τιμῇ, in honore habere, honorare. Δι' αἰδοῦς ἄγειν, uenerari, ueneratione dignari.

Διὰ μνήμης ἄγειν, memoriā alicuius ſcriptis mandare, & monumentis.

Διὰ τρίτης, tertio die, Galeno. Bud.

Διαβαδίζω. pertranſeo. (Com.

Διαβάθρα. ας. ἡ. ſcala nautica.

Διαβαίνω. trāſeo, proprie flumen traijcio. Itē occupo, expeditionē facio.

Διαβάλλομαι. decipio, ἐξαπατῶ, παραλογίζομαι. Διαβάλλομαι τοῖς κύβοις πρὸς πέτρον, Ludo teſſeris cū Petro. Plutarch. τὰς ἐμπορίας διαβεβλῆσθε, In negotiatione arguimini. Philoſtr. in Herod. Πρὸς τὴν ἀποικίαν διεβέβλητο, coloniam detractabat. Διεβέβλητο πρὸς τὸν πάριν, arguebat Paridem. Διαβάλλεται περὶ τὰ χρήματα, calumniam ſubit circa pecuniam.

Διαβάλλω. criminor, accuſo, infamo, calumnior, defero, traduco, ſiue infamem reddo, calumnijs premo. Accipitur etiam pro διαπερῶ, hoc eſt traijcio, uel appello. Accuſ. iung.

Διαβαλόντες. οἱ. hoſtes.

Διαβασκαίνω. reſpecto, circunſpecto.

Διαβασιλίζεσθαι. regnum ſibi uendicare.

Διάβασις. εως. ἡ. tranſitus, pons, traiectio. Thucyd. ποταμῶν τὰς διαβάσεις.

Διαβάσκω. circumeo.

Διαβατήρια. ων. τὰ. ſacrificia quæ pro tranſitu fiunt. Plutarch. in Lucul. Θύσας τῷ Εὐφράτῃ διαβατήρια, id eſt pro tranſitu ſacrificauit. Dicitur eadem forma qua νικητήρια, & χαριστήρια, & ſimilia.

Διαβάτης. ου. ὁ. traiector.

Διαβατὸς. οῦ. ὁ. q traijci poteſt, meabilis.

Διαβεβαιοῦμαι, paſſiuè. affirmo. Phalaris, ταῦτά φασι τὴν μητέρα σου, καὶ τὴν γυναῖκα, πρὸς πολλοὺς τῶν σικελιωτῶν διαβεβαιοῦσθαι. Bud. Com.

Διαβεβηκότες. οἱ. qui tibias uehementer diductas habent, uarici, Plutar.

Διαβεβλημένος. ὁ. infeſtus, ſuſpectus, cōdemnatus, calūniæ obnoxius, eluſus.

Διάβημα. ατος. τὸ. greſſus, tranſitus.

Διαβησείω. cupio tranſire.

Διαβήτης. ου. ὁ. circinus. Eſt & renum affectio, maximam ſitim inducens, ταχέως τῶν πινομένων διέξοδος, inquit Aegineta: quaſi dicas, tranſitus, ἀπὸ τοῦ διαβαίνειν. Quidam urinæ profluuiū uocant, alij διψακόν.

Διαβιβάζω. μ. άσω. π. ακα. traijcio, traduco. Accuſ. iung.

Διαβιβρώσκομαι. peredor. (cere.

Διαβιοῦν. uitam degere, uitam producere.

Διαβίτης. ου. ὁ. inſtrumentum quo circulus ducitur, λ literæ figura.

Διαβλαστάνω. germino.

Διαβλέπω. perſpicio.

Διαβληθείς. τος. ὁ, ἡ. delatus.

Διαβοᾶν. diuulgare, rumorē paſsim diſſeminare, celebrare, cum clamore indicare.

Διαβοᾶσθαι. celebrari, celebris haberi.

Διαβοηθείς. ἕντος. ὁ. fama decantatus. Ioſeph. lib. 7. πόλις διαβοηθέσα, Vrbi famoſiſſimæ.

Διαβόητος. ου. ὁ, ἡ. celebris, inſignis, nobilis, diuulgatus, clarus uirtute, ἐπ' ἀρετῇ πολυθρύλητος. Sed apud Lucian. in Pſeud. in malam quoq; partem legitur, αὐτίκα μάλα τῶν ἐπὶ κακίᾳ διαβοήτων ἀκρόατος ἀπετελέσθη.

Διαβουκολεῖν. fallere, id eſt mitigare, lenire, βουκολεῖν.

Διαβολή. ῆς. ἡ. &

Διαβολία. ἡ. calumnia, ſuſpicio, indignatio, ignominia, crimen, delatio. Item pila, baliſta.

Διάβολος. ου. ὁ. calumniator, diabolus.

Διαβόλιον. ου. τὸ. conſilium.

Διαβούλομαι. perſuadeo.

Διάβουλος. dubius, uel conſilij duplicis.

Διαβρέχω τὸ ἱμάτιον. humecto.

Διαβρίθω. grauo.

Διάβροχος. ου. ὁ, ἡ. madidus, ebrius.

Διάβρωσις eſt quando parte aliqua exeſa ſanguis expuitur. uide Celſum.

Διαβυνόομαι. traijcio, transfigo.

Διαβυόομαι. tranſeo.

Διαγανακτέω. egrè fero.

Διαγγέλλω, τὸ ἀπαγγέλλω. renuncio, manifeſto. Bud. Com.

Διαγείρω. excito, inuito.

Διαγελώμενος. ου. ὁ. deriſus.

Διαγενής. έος. ὁ, ἡ. εὐγενής, generoſus, nobilis.

Διαγίνομαι. perſeuero, fio cum longinquitate temporis, uitã produco, permaneo. Bud. Com.

Διαγινώσκω. cognoſco, dignoſco, diſcerno, inquiro. Itẽ διαγινώσκειν, ſtatuere, id eſt pro poteſtate iudicare, & ius dicere, ut iudex in ſua poteſtate: deliberare. Bud. Com.

Διαγκύλομαι. inuoluo.

Διαγκωνίζω. cubito innitor.

Διαγκώνισμος. cubiti inniſus.

Διαγλαίνειν. faſcinare, uiolare.

Διαγλάπτω. μ. άψω. π. αφα. deſigno, ſculpo, διαγλύφω, διασκαλεύω. Accuſ.

Διαγνοέω. agnoſco, διαγινώσκω, διακρίνω.

Διαγνωρίζω. notifico, notum facio, indico, aperio, diuulgo.

Διάγνωμα. τος. ἡ. διάγνωσις, diſcretio.

Διαγνώμων. ονος. ὁ. arbiter, diſceptator, cognitor.

Διάγνωσις. εως. ἡ. iudicium.

Διαγνωστικός. οῦ. ὁ. diſcernendi potens.

Διαγογγύζω obmurmuro.

Διαγόνατος. ου. ὁ. duplici geniculorum nodo cinctus.

Διαγορεύω. publico, dico, concionor, iubeo, ueto. Διαῤῥήδην διαγορεύειν, nominatim excipere, nominatim cauere. ἡμέρα διηγορευμένη, dies conſtitutus, hoc eſt τεταγμένη, διωρισμένη, συγκεκροτημένη, συγκειμένη. διαγορεύειν etiam opponitur τῷ συναγορεύειν, ut διαφέρομαι τῷ συμφέρομαι. Bud. Com.

Διάγραμμα. ατος. τό. titulus, inſcriptio libri. Itẽ ſentẽtia, decretũ, formula, imperiũ, edictũ. Significatur etiam hoc nomine aliquãdo geometria deſignata, ſiue quadrangularis, ſiue triãgularis, deſcripta tabella, ſiue forma in ſcientijs demõſtratiuis, quæ elemẽtis conſtant, quales apud Euclidem extant. Vnde à Plutarcho διαγράμματα χαλδαϊκά quodam loco dicta ſunt, quæ γενεθλιακά uulgo uocãtur.

Eſt etiam διάγραμμα perſcriptio, & breuiarium, qualia ſunt, quæ ad collationes publicas fiunt, cum ex cenſu εἰσφορὰ deſcribuntur, ut author eſt Suid. Scripturam etiam aliquando Cicero uocat, hoc eſt rationem mancipum, id eſt eorũ, qui portoria, aut paſcua publica, aut decumas quæſtus ſui cauſa redimebãt. Cæl. li. 10. ca. 20. & Bud. Com.

Διαγραμμισμός. οῦ. ὁ. ſpecies ludi teſſerarij, in quo adhibebantur nigri & albi calculi. Cæl. lib. [illegible]. ca. 27.

Διάγραπτος δίκη. interlita lis et indicta, τὸ ἐξηλειμμένον ἔγκλημα. Bud. Com.

Διαγραφεύς. qui cenſu cõſcribendo præfectus eſt, ὁ καθιστάμενος ἐν ταῖς συμμορίαις ἐπὶ τῷ διακρῖναι πόσον ἕκαστος ἂν συντελεῖν ὀφείλει. Cæl. lib. 10. ca. 20.

Διαγραφή. ῆς. ἡ. deſcriptio, antiquatio & peremptio rei cœptæ, uel iam peractæ, conuentio, pactum. Bud. Com.

Διαγράφομαι. &

Διαγράφω. deſcribo, delinio, Plat. Itẽ cenſeo. Item do nomen, profiteor. Item accuſo, diem dico. Item prohibeo,

hibeo, noto, non adſcribo, expungo, ἀκυρῶ, hoc eſt abrogo, antiquo, aboleo, induco, circunduco. Vnde & accuſator διαγράψασθαι τὴν κατηγορίαν dicitur, ὅτε οὐκ ἐπέξεισι, quando nō inſtat accuſationi inſtitutæ, quod re integra olim licebat, hoc eſt, πρὶν ἀπελθεῖν. Ἀναιρεῖν τὸ ἔγκλημα, pro eodem dicitur. Et διαγεγραμμένον ἔγκλημα dicitur, ἡ διαγεγραμμένη δίκη, ἡ ἀνῃρημένη δίωξις, hoc eſt interlita lis & inducta. Aliquando ponitur pro conſcribere, id eſt καταλέγειν, deligere, delectum habere, ut διαγράφειν τοὺς στρατιώτας, καὶ διαλέγειν τοὺς ὁπλιτεύσοντας. Significat & diſtribuere, & diplomatibus publicis largiri, & diuidere. Plutarch. καὶ κοίνωνος μὲν διέγραψε χώρας τῆς αἰχμαλώτου. Bud. in Annot. & Com.

Διαγριαίνω. irrito, exaſpero.

Διαγριαινόμενος. ου. ὁ. efferatus.

Διαγρυπνέω. peruigilo.

Διάγω. dego, διάξω. Demoſth. ἐν εὐδαιμονίᾳ διάξειν. Dicitur & διάγομαι uoce paſſiua. Item traiicio, traduco, deduco, adduco. Syneſ. ἂν γοῦν διάγῃ τίς αὐτὸν ὥς σε, Si quis ad te eum adduxerit, facito ne hoc nos lateat.

Ita διάγω τὴν στρατιὰν, id eſt tranſmitto, διαβιβάζω. Item abduco, dirimo, remoror, detineo, ut διάγω σε τοῦτον, id eſt ἀφέλκω. Item ἐξαπατῶ, ſeduco, produco. Bud. Com.

Διαγωγή. ῆς. ἡ. ſtatio. Herod. li. 4. νύκτωρ διὰ τοῦ πυρὸς ἐς ἀσφαλεῖς διαγωγὰς τὰς ναῦς χειραγωγεῖ, Naucis ad tutas ſtationes dirigit. Item conuerſatio, ratio uiuendi, inſtitutum uitæ, Ariſto. Phyſ. 8. Eſt etiam oblectamentum quo tædium uitatur, ut ſunt ludicræ actiones, & παιδιαί, Ariſtot. Eth. 10. & Strab. lib. ult. Bud. Com.

Διαγωνίζω. conor.

Διαγώνιος. ου. ἡ. linea ab angulo ad angulum perducta.

Διαδάπτειν. διασπᾶν, dilacerare, diloricare.

Διαδεξάμενος. ου. ὁ. ſucceſſor.

Διάδεσμα. ατος. malua hortenſis.

Διαδέχομαι. μ. ξομαι. π. δέγμαι. τὸ διὰ πολλῶν ἐρχόμενον ἀφ᾽ ἑτέρου εἰς ἕτερον ἐπ᾽ ἄλλον, διέχομαι. ſuccedo, excipio. ut διαδέχεσθαι τὸν τοῦ πατρὸς κλῆρον, διαδέχεσθαι τὴν ἀρχήν. Item trado, gradatim propino. Iliad. δ. τὸ δὲ χρυσείοις δεπάεσσι δεδέχατ᾽ ἀλλήλους, pro διαδέχεται, authore Heſychio.

Διαδέω. μ. ήσω. uel ησω. π. ηκα. uel ηκα. corono, cingo, circunligo. Vnde διάδημα. Accuſ.

Διάδηλος. φανερός, apertus, manifeſtus.

Διάδημα. ατος. τὸ. diadema, ornamentū capitis regum inſigne, quod faſcia erat quædam, qua caput circunligabant. παρὰ τὸ διαδεῖν.

Διαδιδράσκω. ἀποδιδράσκω, aufugio.

Διαδιδόμενος. ου. ὁ. traiectus.

Διαδιδούμενος. ου. ὁ. quaſi uittatus, diadematuſq́. Nomen id non tam proprium ſpecioſi iuuenis uidetur fuiſſe quàm facti.

Διαδίδωμι. μ. δώσω. π. ωκα. diſtribuo, largior, diſsipo. Accuſ.

Διαδικάζομαι. altercor, iudicio contendo, & eſt actoris, qui reum diiudicādum in iudicium trahit.

Διαδικάζω. μ. άσω. π. ακα. diuido, diiudico, diſcerno: & eſt iudicis, ſicut καταδικάσαι, καταδικάσασθαι uero actoris. Bud. Com.

Διαδικαιοῦν. φανερῶς ἀποφαίνεσθαι.

Διαδικασάμενος. exprobrans, accuſans, arguens, altercans. ὀνειδίσας, διελέγξας.

Διαδικασία. ας. ἡ. iudicium, iudicatio.

Eſt etiam ἐπίκρισις τῆς ἐπιτηδείου περὶ τὴν λειτουργίαν, cum contentio inter duos oritur pro functione munerum. Item controuerſioſa duorum alijs de rebus diſceptatio. Διαδικασίαν γράψαι, iudiciũ dictare, dicam ſcribere. Διαδικασίαν ποιεῖν, iudiciũ conſtituere. Ἀναιρεῖν τὴν διαδικασίαν, actionẽ denegare, à iudicio dictato repellere, & actionis intentionem circunducere. Bud. Com.

Διαδίκασμα. petitio, & actio, hoc eſt ἔγκλημα. Bud. ibidem.

Διαδικεῖν. τὸ διαδικάζεσθαι.

Διάδιπλος. ὁ. duplex.

Διαδονίζειν. laſciuire, & indecenter ſaltare.

Διαδοκίς. ἡ. fulcimentum trabium obliquum, cui reliquæ incumbunt.

Διαδοράτίζομαι. dimico.

Διάδοσις. ιος. ἡ. diſtributio, ἡ ἐκ διαιρέσεως ἴση δόσις.

Διαδοχή. ῆς. ἡ. continuatio, ſeries, ſucceſsio, traditio.

Διάδοχος. ου. ὁ. ſucceſſor, hæres.

Διαδραματίζω. aliquod poëma ago, aut author ſum comœdiarũ, aut tragœdiarum, aut alterius poëmatis.

Διαδράναι. διαφυγεῖν, aufugere.

Διαδράς. ντος. ὁ. qui perfugit. ἀπὸ τοῦ δρῆμι.

Διαδρασιπολῖται. miſeri, timidi, qui reipub. adminiſtrationem fugiunt.

Διαδρομή. ῆς. ἡ. ultro, citróq; curſitatio, diſcurſitatio.

Διαδιδύναι. τὸ διαφυγεῖν. fugere, uitare, permeare, perlabi, decurrere, curriculo pertranſire. Bud. Com.

Διαδύομαι. euado, per mediam turbam elabor, detrecto munera, & tergiuerſatione et fruſtratorijs dilationibus, & cõmentis forenſibus iudicia eludo, & cunctationibus ludificor. Bud. Com.

Διάδυσις. fruſtratoria fugitatio, certamen rectum, legitimumq; detrectantis. Bud. ibidem.

Διαδύω. ἀποφαίνω.

Διαείδομαι. appareo, aſpergo, γνωρίζομαι, φαίνομαι, διαγινώσκω.

Διαέριος. aërius. Lucian. Icar. μὴ θαυμάσῃς, ὦ μεταίωρα καὶ διαέρια δοκῶ σοι λέγειν.

Διαευτυχῶν. perfruens felicitate.

Διάζειν. nugari, φλυαρεῖν, ἀλογεῖν.

Διαζευγνύω. disiungo.

Διαζευκτικός. οῦ. ὁ. disiunctiuus.

Διάζευξις. ιος. ἡ. ſeparatio, ſeiugatio, διαχώρησις.

Διαζηλοτυπεῖν. æmulari, inuidere.

Διαζῶ. uide ἀποζῶ.

Διάζωμα. ατος. τὸ. ſeptum tranſuerſum, cinctus, ſubligar, præcinctus.

Διαζωννύω, & διαζώννυμι. μ. ώσω. π. ωκα. diſcingo. Actiu. accuſ. iung.

Διάζωσμα, ἀπὸ τῆς ὀσφύος, apud Athenaũ lib. 14. pro ſubligaculis poni uidetur, de quo Bayf. de re Veſt.

Διαθεάω. deſpicio.

Διαθέω. conor, contendo.

Διαθέσθαι τὰ ἑαυτοῦ. ſuorum bonorum auctionem facere.

Διάθεσις. ιος. ἡ. affectus, affectio, animus, ſpecies, habitusq;, unum ex accidentibus uerbi, quod Latini genus uocant. ὁ ἐν διαθέσει λόγος, ſermo animo conceptus, προφορικὸς uerò qui profertur iam, auditurq;. Significat etiam teſtamentum. Lyſias, πῶς δ' αὐτοῦ διαθέσεως τῆς τετελευτηκότας ἀμνημονήσαιμεν, ἣν ἐκεῖνος διέθετο. Item uenditionem apud Iſocrat. Et diſpenſationẽ, apud Antiphont. Suid.

Διαθέτης. ου. ὁ. diſpenſator, curator.

Διαθέω. percurro, diſcurro.

Διαθήκη, & διαθῆκαι pluraliter. teſtamentum, hæreditas quæ teſtamento obuenit. Bud. Com.

Διαθλέω. *laboro.*

Διαθηρῶντες. οἱ. *uenatores.*

Διαθολῶν τὰς ὄψεις. *turbidus, inuadens oculos ut puluis.*

Διαθραύω. *confringo.*

Διαθροέω. μ. ήσω. π. ηκα. *tumultuo. Neutrum abſol.*

Διαθρυλλέομαι. *rumore impleor, rumore diuulgor, uel diuulgo, rumorem ſpargo.*

Διαθρύπτομαι. *diſſoluor.*

Διαθρύπτω. μ. ύψω. π. υφα. *delicior, frango, ἄρτον διαμερίζω, & τὸ κράνιον διαθρύπτειν, caput comminuere, apud Lucianum.*

Διαθρῶν. *qui perſpexit.*

Διάθυρον. *repagulum è materia compactum, quod & uehicula & equos à ueſtibulo ædium arcet.*

Διαιθρία. ας. ἡ. *ſerenitas.*

Διαιθριάζω. μ. άσω. π. ακα. *ſum ſub dio. Neutrum abſol.*

Δίαιθρος. ου. ὁ. *perſpicuus, purus, liquidus.*

Δίαιμος. ου. ὁ, ἡ. *cruentus.*

Διαιαίνομαι. *madeſco.*

Διαιαίνω. μ. ανῶ. *irrigo, madefacio. Actiuum accuſ.*

Διαίρεσις. εως. ἡ. *diuiſio, diſcriminatio, differentiarumque annotatio, & earum rerum quæ ad rem conſtituendã pertinent, & referũt. Bud. Com.*

Διαιρετικός. οῦ. ὁ. *diſſociatus.*

Διαιρετός. οῦ. ὁ. *diuiſibilis.*

Διαιρέω, & διαιροῦμαι. *diuido, diſtermino, ſeparo, diſtraho, diſcrimino. Aliquando diſſero & diſputo. Ariſtotel.* τυγχάνομεν δὲ διῃρημένοι πρότερον, ὅτι φύσεως, καὶ ἔθους, καὶ λόγου δεῖ.

Et explico, declaro, explanoque, διορίζω. *Theoph.* ὑπὲρ ἧς καὶ πειρῶνταί γε διαιρεῖν, *De qua quidem conati ſunt differentias conſtituere, & diſcrimina notare, hoc eſt* ἀφορισμούς. *Bud. Com.*

Διαίρω. μ. αρῶ. π. ηρκα. *emico ut fulgur, turgeo. Item eleuo, tollo. Gregor.* τὴν κεφαλὴν διάρας. *Et* τὸ ἀνοίγω, ἐπὶ στόματος. *Demoſth.* οὐ δὲ διῆρε τὸ στόμα, *Ne uerbũ quidẽ fecit. Plutarch.* διῃρημένους τοὺς ἄκοντας *dixit pro* διηρκκότας, *quemadmodũ* καθειμένος τὸν πώγωνα, ἀντὶ τοῦ καθεικώς. *Bud. Com.*

Διαισθάνομαι. *percipio.*

Διαΐσσω. μ. ίξω. π. ιχα. *impellendo tranſeo, emico.*

Δίαιτα. ης. ἡ. *conſuetudo, uictus ratio, id eſt modus, ſeu ratio uiuendi, ac lex quædam. Vulgò regulam uictus uocant, inſtitutum uitæ. Latinè diariũ dicitur. Item iudiciũ. Lucian.* ἐγὼ δὲ ἀποδοῦμαι τὴν δίαιταν, ἐπίσης ὑμᾶς ἀγαπῶν. *Ariſtot. ponit differentiam eandem inter* δίαιταν, & δικαστήριον, *quam Cic. ponit inter arbitrium & iudicium, de quo Bud. Com. Ariſtophan. pro cœnaculo & loco in quo excipiuntur hoſpites, uſurpauit.*

Eſt item immoratio apud Strabo. lib. 1. ἀλλὰ ταῦτα μὲν μακροτέρας ἐστὶ διαίτης.

Διαιτάομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. & διαιτάω. *uiuo, uictus ratione utor, ueſcor quotidie. Depon. abſol.*

Διαιτάω. μ. άσω. π. ηκα. *iudico ſicut arbiter. Vnde* τὰ διαιτηθέντα, *quod arbitri ſtatuerunt.*

Διαίτημα. ατος. τὸ. *idem quod δίαιτα. utroque enim utitur Thucyd. Item monumentum.*

Διαιτήριον. τὸ. *locus in quo iudicant arbitri.*

Διαιτητής. οῦ. ὁ. *arbiter datus, uel cognitor. ſic uocabãtur iudices qui per ſingulas tribus lecti numero erant quatuor & quadraginta. Vide Polluc.*

lib.8.& Bud.Com.& Annot.poſt.

Διαιωνία.ας.ἡ. æuum.

Διαιωνίζομαι.μ.ίσομαι.π.ισμαι. uiuo per ſecula.

Διαιωνίζω. æterno,ſempiterno.

Διακαής.έος.ὁ,ἡ.urens.

Διακαθαίρειν Theophraſto eſt perputare arbores,& interlucare. ἴδιον δ' ἐπὶ τῆς συκῆς, μόνη γὰρ διακαθαίρεται πρὸ τῆς βλαστήσεως.Bud.Com.

Διακάθαρσις. perputatio, interlucatio.

Διακαθαρίζω.μ.ίσω.π.ικα.purgo.Accu.

Διακαίω. accendo,inflammo,inflãmationem infero. Et tranſlate pro uehementer cõmouere,& cõcitare,impotenti quadam cupiditate implere, rapere, urgere, quemadmodum inflammo Latinis. Plutarch.ταῦτα διακαίει καὶ παρόξυνει τὸν κράσσον. Itẽ exæquo. Herodot. διακαίων τὴν δίψαν διὰ τὸν αὐτῷ.

Διακαλύπτομαι.μ.ύψομαι.π.υμμαι.pateo.Depon.abſol.

Διακαρτερέω.μ.ήσω.π.ηκα. perduro,tolero.propriè in tolerãtia alicuius mali.Bud.in Annot.

Διακατάσχω.&

Διακατίσχω.detineo.

Διακατοχή.ῆς.ἡ. bonorum poſſeſsio.

Διακάτοχος.ου.ὁ. bonorum poſſeſſor.

Διακαυνιάσαι.ſortiri, διακληρῶσαι. καῦνος γὰρ λέγεται ὁ κλῆρος.

Διάκαυσις.ιος.ἡ.ardor,efflagrantia.

Διάκειμαι.diſponor,διάθεσιν ἔχω. οὕτως διάκειμαι,Sic affectus ſum,& animatus.Lucian.in Caucas καὶ πόσῳ οἱ ἄνθρωποι ἀγνωμονέστερον διακέινται πρὸς τὰ τοιαῦτα.

Διακείμενον.τό.affectus.

Διακέρσαι.diſcindere, prætergredi.

Διακεκναισμένος.ου.ὁ.exterminatus,correptus,qui defluxit,obſcuratus. Poẽticum eſt pro ἐφθαρμένος.

Διακεκόφθαι.reprobatum eſt, ἀδόκιμον ἦν.nam illegitimum numiſma intercidebatur olim. (νοι.

Διακεκριμένως. diſcrete, διακεχωρισμένως.

Διακελεύομαι. μ. εύσομαι. π. ευμαι. hortor.Depon.datiuo.

Διακενῆς ſuperuacuè,fruſtra.

Διακενός.έος.ὁ,ἡ. ſuperuacuus.

Διάκενος.ου.ὁ,ἡ. uacuus, inanis, exhauſtus,effœtus. Vnde διάκενον δέρκαν dicitur de ijs,qui fame aut morbo exhauſti ſunt.Lucian.de ijs, quos uiderat apud inferos, φοβερόν τι (inquit) καὶ διάκενον δεδορκότων καὶ γυμνοὺς τοὺς ὀδόντας προφαινόντων.

Διακεντέω.perpungo,affigo.

Διακεραμεῖ. improbat.

Διακεχλιδώς.ὁ.uel διακεχλιδώς. deliciſans,diffluens delicijs.

Διακεχειρισμένος.particulatim elocatus.

Διακεχυμένος.ὁ. ſolutus,fuſus.

Διακήκοος πιττακοῦ. Pittaci auditor.

Διακηρυκεύεσθαι.per præcones & internũcios de pactis agere.Bud.Com.

Διακιγκλίζω. concutio, moueo, διασείω. κίγκλος motacilla auicula.

Διακινδυνεύομαι. periculo petor.

Διακινδυνεύω.μ.εύσω.π.ευκα.periclitor.Neutr.abſol.

Διακινέω.permoueo.

Διακλάω.μ.άσω.π.ακα.frango.Accuſ.

Διακλείω. μ. είσω. π. εικα. intercludo. Accuſat.iung.

Διακλέπτω.ſuffuror,ſubduco.

Διακληροῦσθαι eſt κατὰ κλῆρον διανέμεσθαι, hoc eſt ſorte partiri. Bud.Com.

Διακλησιάδες.αἱ. deriuationes.

Διακλιμακίζω.ſupplanto,ſupero.κλιμακισμὸς enim palæſtræ genus eſt.

Διακλονέω.commoueo, διασείω.

Διακλύζω.colluo.

Διάκλυσμα.τό.collutio.

Διακνάω.prurio, confrico.

Διακνω. mordeo, diſſeco.

Διακοιρανέω. μ. ήσω. π. κκα. dominor.

Διακομιδή. ῆς. ή. tranſportatio.

Διακομίζομαι. διέρχομαι, traijcio, tranſmitto flumen, uel fretum, apud Thucyd. Bud. Com.

Διακομίζω. μ. ίσω. π. ικα. tranſueho, perfero, βαστάζω. Accuſ. iung.

Διακομιστής. ȣ̃. ό. tabellarius, lator.

Διακονάω. μ. ήσω. π. κκα. acuo. Accuſ.

Διακονέω. μ. ήσω. π. κκα. inſeruio, miniſtro, obſequor, operam alicui nauo. Neutr. cũ dat. & accuſ. Bud. Com.

Διακονία. ας. ή. miniſterium, obſequiũ. Hinc illud in ingratos, κείν διακονία.

Διακονικός dicitur ὁ ἐπιτήδειος εἰς τὰς ὑπηρεσίας, qui et ὑπηρετικὸς dicitur. Bud. Comment.

Διακόνιον. ȣ. τό. diaconatus, ſacrarium, placenta baſis, genus bellarij.

Διακονίς. ή. adornatio, textura quædã, homo gracilis.

Διακονίζω. perdo, comburo, διακαίω. ἀπὸ τ̃ κονίσαι, ὅπερ ἐστὶ πίσαι χρίσαι.

Διάκονος. ȣ. ὁ. miniſter, Mercurij deorũ miniſtri epitheton. παρὰ τὸ κονεῖν, τὸ ὑπηρετεῖν.

Διακονοῦμαι, actiuè. miniſtro, & gero, adminiſtro. Capitur interdum paſſiuè.

Διακοπή. ῆς. ή. interciſio, ſeparatio.

Διάκοποι. ſciſſuræ. Sic item uocabantur in aggeribus meatus interciſi, ſiue incilia hiantia, per quæ Nilũ trãſmittebant in arua remotiora ſegetibus deſtinata.

Διακόπτω. μ. όψω. π. οφα. intercido, frango, dirimo, disiungo, interrumpo. Interruptio & interpellatio præſcriptionum hoc uerbo in Pandectis Græcis ſignificatur. Διακόπτειν τὴν ἡμέραν, dirimere diem, uel diffundere diem. Διακόπτειν τ̃ ἀγῶ. χ ȣ̃ τὴν ἀμφισβήτησιν, dirimere controuerſiam. Eſt etiam aciem perrumpere, impreſsionem facere, Xenoph. Item traijcere, pertundere. Lucian. Τὸ δὲ βέλος ἐνεχθὲν τȣ̃ μάλα ἀντόνως κ̀ διακόψαν φάραγγι τ̃ διελθεῖν. Item interfari, & interpellare loquentem. Item nouitatem uetuſtis rebus dare, id eſt interpolare. Bud. Com. & Annot.

Διακοράζεσθαι, ut Suid. ſiue διακορίζεσθ, ut Heſych. eſt immotis, & fixis oculis intueri.

Διακόρευσις. ιος. ή. & διακόρησις. ſtuprũ.

Διακορέω. μ. ήσω. π. κκα. κ̀ διακορεύω. μ. εύσω. π. ευκα. ſtupro, uitio uirginem. Terentius imminuere uirginitatem, & uitium offerre uirginitati dixit. Plautus pudicitiam imminuere, & uitium addere pudicitiæ. Cicero offerre ſtuprum. Dicitur & διαπαρθενεύω pro eodem. Actiu. accuſ.

Διακορής. ἑος. ὁ, ή. κ̀

Διάκορος. ου. ὁ. ſatiatus, repletus.

Διακορκορυγέω. μ. ήσω. π. κκα. turbo, ſonum cieo, ut cum uentris ſtrepitum edo.

Διακοσμέω. μ. ήσω. π. κκα. guberno, diſpono, orno, digero, deſcribo, compoſitè & ordinatè, decoreq; coagmento. Actiu. accuſ. Bud. Com.

Διακόσμησις. diſpoſitio, digeſtio, & rata diſtinctio, ordo rerum compoſitè diſtinctarũ, deſcriptio. Sic Cicero, Domus finis eſt uſus, ad quam accõmodanda eſt ædificandi deſcriptio. Bud. ibidem.

Διακοσμός. οῦ. ὁ. apparatus, degeſtio, diſtinctio, compoſitio ordinata, διακόσμησις. Dionyſ. διακόσμησιν ἐκκλησιαστικὴν uocat, & διακοσμὸν, ordinem ſacerdotum, hoc eſt gradus ſacris ceremonijs operam nauantiũ & aſcriptorum. In cœlo uero διακοσμὸν uo

cat deſcriptionem mentium beata-rũ, hoc eſt nouem illos ordines cæleſteis. Bud. ibid.

Διακοσιοστός. οῦ. ὁ. ducenteſimus.

Διακούω. audio. præteriti particip. διακηκώς.

Διακραδαίνειν. quaſſare, mouere.

Διακριβολογέομαι. ſcrupuloſe diſputo.

Διακριβῶ, ἐξακριβῶ, ἀπακριβῶ, pro eodem ponuntur, hoc eſt exactè compono, & abſoluo, omni ope, & exacta diligentia efficio, hoc eſt ἀπεργάζομαι. Significat etiam exactè reſpondeo, id eſt ſtatis horis euenio. Bud. Com.

Διακριδόν. electè, egregiè, omnium calculo approbatum.

Διακρινθέντι. τῷ. digreſſi. Iliad. κ. τῷ, δὲ διακρινθέντι, ὁ μὲν μετὰ λαὸν ἀχαιῶν.

Διακρινίζω. elimo, expolio.

Διακρίνομαι. μ. ινῶ. prohibeo, dijudico, diſcerno, diſpartio, diſcepto, ambigo, iudicio contendo, ſub iudice certo, perficio. Bud. Com.

Διακρίνω. conſidero. Bud. ibidem.

Διάκρισις. ιος. ἡ. diſcrimen, diſceptatio, hæſitatio. Bud. ibidem.

Διακριτικός. οῦ. ὁ. diſcernendi uim habens.

Διακροβολίζομαι. prælium laceſſo.

Διακρότως. duriter, crudeliter.

Διακρύομαι. &

Διακρούω. μ. ούσω. π. κκα. propulſo, protelo, repello, moueo, amoueo, diẽ eximo, dilationes fruſtratorias quæro, obturbo.

Διάκτορος. ου. ὁ. &

Διάκτωρ. ορος. ὁ. internuncius. Mercurij epitheton.

Διακτόρως. pacifice.

Διακυβεύω. alcam iacto, periculũ ſubeo.

Διακυκᾶν. perturbare.

Διακυλινδέω. deuoluo, peruoluo.

Διακυνοφθαλμίζεσθαι. impudenter reſpicere, in faciem procaciter reſiſtere.

Διακυμαίνω. concito. Bud. Com.

Διακύπτω. μ. ύψω. π. υφα. proſpicio, tranſpicio, uel clatros, uel rimas perſpicio. Actiu. accuſ. Bud. Com.

Διακωλύεσθαι. repugnare, obarietare.

Διακωδωνέω. &

Διακωδωνίζω. δοκιμάζω. exploro, probo, experior. Sumptum ab equis quos tintinnabulorum ſtrepitu explorari mos erat: ſiue ab ijs, qui ictu cum nolis excubias explorabant. Eraſm. Chil.

Διακωχή. ῆς. ἡ. remiſſio, intermiſſio rei alcuius, induciæ.

Διακωλύτης. ου. ὁ. prohibitor.

Διακωλύω. prohibeo, arceo, impedio.

Διακωμῳδῶ. traduco, exaggero, amplifico.

Διαλαγχάνω. ἀόριστ. β. διέλαχον, ſortior.

Διαλακέω. rumpo, diſcindo. λακίς δὲ τὸ ῥῆγμα.

Διαλαλέω. confabulor, diuulgo.

Διαλαμβάνω. diuiſim capio, diuido, diſpono, diſtinguo, dirimo, diduco, interſepio, intercipio, diſpeſco, diſgrego, diſtribuo, Plat. Symp. Ariſtot. 4. Polit. Xenoph. 5. παιδ. & Herodot. Thal. Item complector, explico, diſcepto, diſputo, tracto, commentor. Ariſtot. δεῖ δὲ διαλαβεῖν περὶ τῆς ὀλιγαρχίας τί ἐστι. Plato in Tim. κοινῇ δὲ διαλαμβάνοντες πάντες, Communi conſenſu diſputantes. Theophra. 8. ἐπὶ τὸ πᾶν διαλαβεῖν, In uniuerſum & collectim explicare, ſummario tractatu complecti. Item adminiſtro, rego, διαχειρίζω, Plat. Poli. τὰ τοῦ κόσμου διειλημμένα. Item concipio, cõprehendo. Ariſtot. ῥᾴδιον μὲν περὶ τούτων καὶ διὰ τῶν ἔργων διαλαμβάνειν τὴν πίστιν, Probationem & explorationem

capere, & animo concipere, ut ſit διαλαμβάνω ἀντὶ τοῦ λαμβάνω. Item pro διορίζω. unde διειλημμένως, certè, præciſe. Xenoph. Oeco. καὶ διειλημμένως ἐκρίθην, Et accuſatus ſum certa & præciſa iudicij formula. Item intercipio, ut ὁ δὲ διέλαβεν τὰς ὁδοὺς φυλακαῖς, Qui uias obſedit, & intercepit tranſitus ſtationarijs militibus.

Item arbitror, exiſtimo. Refertur etiam ad διαδίδωμι, ut ſit διαμετροῦμαι, cum ſinguli ad menſuram accipiunt frumentum, aut uirilem portionem. Sic διανέμομαι, ut διανέμεσθαι τὰ κοινὰ, apud Andocid. partiri inter ſe peculatum. Bud. Com. & Annot.

Διαλάμπω. perſplendeo, interluceo.

Διαλανθάνω. μ. ήσω. lateo, deliteſco.

Διάλαυρος οἰκία. domus ampla, nullis alijs coniuncta. Latini inſulam uocant. Bud. Com.

Διαλεγδόν. præcipue, inſigniter.

Διαλέγομαι. comprobo, confabulor, uerba facio, diſputo, diſſero, interrogo, & ad interrogata uiciſsim reſpondeo, exquiſite ſermocinor, accurate aliquid dico. Bud. Com.

Διαλέγω. diſcerno, incerno, διορύττω. Bud. ibidem.

Διαλείβομαι. reſtagno.

Διάλειμμα. interuallum, interſtitium.

Διαλεῖπον. τὸ. interceptum.

Διαλείπω μ. είψω. π. αφα. intermitto, diſto, differo, relinquo ſpatium, deſiſto, moror.

Διαλείφω. deleo.

Διάλειψις. ιος. ἡ. intermiſsio.

Διαλεκμᾶσθαι. traducere, cauillari.

Διαλεκτική. ῆς. ἡ. dialectica, ars diſſeren(di.

Διαλεκτικός. ῦ. ὁ. dialecticus, hoc eſt (ut interpretatur in Craty. Plato) qui interrogare, & ad interrogata aptè reſpondere norit. Bud. Com.

Διάλεκτος. ου. ὁ. idioma, proprietas linguæ, diſputatio rerum, lingua. Bud. ibidem.

Διαλελαμμένος. diſtributus. Herodot. Thal. οὗτος (ποταμὸς) ἄρδοισι διαλελαμμένος.

Διαλελύσθαι. decidere, tranſigere.

Διαλελωβημένος ἀπαιδευσίᾳ. corruptus imperitia.

Διάλεξις. propriè dicitur hominum ſcita & emendata ſermocinatio, diſceptatio, diſputatio. Item diuiſio. Bud. Com.

Διαλεπτολογοῦμαι. de rebus paruis ſubtiliter diſputo.

Διαλευκαίνω. dealbo.

Διάλευκος. ου. ὁ. medio candidus. Plin. lib. 21. cap. 6.

Διάλημμα. διάλειμμα.

Διάληξις. ſortitio, diuiſio per ſortem.

Διάληψις. ὁ. ὑπομνηματισμὸς, diſputatio, diſceptatio, explicatio rei quæ tractatur, commentatio, ut ſcribentis commentarios. Item intercapedo, interceptio. Bud. Com.

Διάλιθος. ου. ὁ, ἡ. gemmatus.

Διαλιχμάζω. perlambo.

Διαλλακτῶς. conciliabiliter, ἁρμονικῶς.

Διαλλαγή. ῆς. ἡ. ſententia compromiſſariorum iudicum, cōciliatio, fœdus, amicitia. Item differentia. Alicar. in Iſocr. ἐν ᾗ διαλλαγὴν οὐδεμίαν ἐνέσχον. Item conſummatio, ſchema, cum plura argumenta in unum effectum deducuntur. Bud. Com.

Διαλλακτής. ου. ὁ. pacificator, conciliator, qui ſtudet dirimere lites & bella, arbiter compromiſſarius, in quē litigare nolentes compromittunt, ut quicquid ille de controuerſia ſtatuerit, uelut ius et æquum à petitore, ab eoq́ unde petitur, habeatur. Dicitur etiam ſequeſter, qui à Cicero. ap-

pellatur ambitus interpres, & corrumpendarum tribuum conductor. Bud. Com.

Διαλλάττω. μ. άξω. π. αχα. litem inter amicos dirimo, concilio, Demosth. κατὰ νεαίρ. Item differo, διαφέρω, Lucian. Item permuto, ἀνταλλάττομαι, muto, μεταβάλλω, commuto, ut διαλλάξαντες τὰ ὅπλα ἀλλήλων. Item prætereo, ἀμείβω. Item induo apud Plutarch. in uita Cic. Bud. Com.

Διάλλομαι. ſalio.

Δίαλμα. ατος. τό. ſaltus.

Διαλογή. διάλεξις, ἐκλογή, delectus, dinumeratio cum delectu, ſecretio, diuiſio, diſputatio. Bud. Com.

Διαλογίζεσθαι. eſt rationem inire cum aliquo, & ſubducere accepta, & expenſa. Demoſth. ὁ δὲ διαλογισάμενος πρὸς τὸν πατέρα τὸν ἐμὸν, ἀφῆκεν αὐτὸν, At hic poſitis cum patre meo calculis, & ratione collecta, acceptilatione eum liberauit. Item diſſerere, et diſceptare, id eſt διαλέγεσθαι. Item dubito, cogito, ut διαλογίζομαι ταῦτα, animo hæc uoluo. Bud. Com.

Διαλογικά. ſcripta ſunt, in quibus perſonæ introducuntur, ut in τοῖς τοῦ πλάτωνος διαλόγοις, ita ut quæ ſcribuntur, perſonarum potius authoritate, quàm ſcribẽtis nitantur. Et hæc λέγονται ἀκρίβεστερα(?) ἐκδεδομένα... quia ad uulgi utilitatem, et inſtitutionem ſcribebantur, non ad lectorum tantum, diſcipulorumq́; ſcribentis, & familiarium. Bud. Com.

Διαλογισμός. ο. ὁ. diſputatio, diſceptatio, ſermocinatio, ratiocinatio, reputatio, et cõfabulatio, ὁμιλία, διάλεξις. Itẽ inteſtina ſermocinatio & cogitatio. Lucæ 9. ἰδὼν τὸν διαλογισμὸν τῆς καρδίας αὐτῶν. Item blatteratio, & uaniloquium, dubitatio. Bud. Com.

Διάλογος. ου. ὁ. ſermocinatio, Quintilia. dialogus, hoc eſt ſermo ex interrogatione, & reſponſione compoſitus, de ea re, quæ uel philoſophiam, uel reipub. parteis attingat, diſceptans, cum appoſita uerborum, perſonarumq́; expreſsione. Laërt. in uita Platon. & Bud. Com.

Διαλοιδορέομαι. καὶ

Διαλοιδορέω. maledico, conuicior.

Διαλύγισμα. τό. nexus, complicatio.

Διαλυμαίνομαι deſtruo, βλάπτω, ζημιῶ.

Διαλύομαι. diſcedo, abeo, abſoluor, à comitatu dimittor. Item morior. Item decido controuerſiam, tranſigo negotium iudiciale, litem conſenſu mutuo dirimo, quod trãſigere plerunq; Iuriſconſulti uocant. Et in bellicis rebus ponitur etiam pro dirimere, ut διαλύεσθαι τοὺς πολέμους, Iſocra. Item pacem inter ſe componere, & fœdus icere, ut διαλύεσθαι πρὸς τοὺς ὁμόρους apud Polyb. & Plutarch. Bud. Com.

Διάλυσις. ιος. ἡ. induciæ, fœdus. Item diſſolutio, explicatio, interitus, rerũ compoſitio ad deceſſum. Aliquando ſolutio, gratiæ relatio. Item cũ acceptilatum eſt aut decisum, hoc eſt, ὅταν ὁ ἐγκαλῶν ἀπολύῃ, καὶ ἀφῇ τὸν φεύγοντα τῶν ἐγκλημάτων, ὧν ἐνεκάλει αὐτῷ. Bud. Com.

Διάλυτον. τό. diſſolutio.

Διάλυτος. ου. ὁ. diſſolutus.

Διαλύω. μ. ύσω. π. υκα. diſſoluo, dirimo, ut διαλύειν τὴν ἀμφισβήτησιν, dirimere controuerſiam. διαλύειν τὴν ἡμέραν, dirimere tempus, diffindere diem. Item interrũpo, interpello. Διαλύειν τὸν σύλλογον, cœtum dimittere. Item reconcilio, in gratiam redeo. Item ſoluo, ſatis facio. Διαλύσαι τὸν ἐγκαλοῦντα eſt liberare, hoc

eſt

eſt ἀπεπλάξω. Eſt autem unum ex ijs uerbis, in hac quidem ſignificatione, quæ actiua, & paſsiua uoce pro eodem ponuntur. Bud. Com.

Διαλφιτόω. μ. ώσω. π. ωκα. farina conſpergo. Accuſ.

Διαμαδῶ. conſpergo, rigo, διαβρέχω.

Διαμαλάσσω. mollio.

Διαμαντεύομαι. uaticinor.

Διαμαρτάνω. pecco, erro, aberro, fruſtror, ἀποτυγχάνω. Genitiuo iung.

Διαμαρτυρεῖν. eſt quaſi de ſcripto conteſtari, ut planum ſit animaduertentibus. ὁ δ᾽ οὖν διαμαρτυρῶν, affirmabat & teſtificabatur quiddam non in ſua, ſed in aliena cauſa, in qua exceptionem intendẽs liti ſe offerebat, quo facto litem ſuam faciebat teſtificando. Qui ſi mendacij conuinceretur, ψευδομαρτυριῶν, id eſt falſi crimine damnabatur. Bud. Com.

Διαμαρτυρία. ας. ἡ. genus eſt exceptionis. eſtq́; Demoſtheni inſtantia litis, ſummotrix petitionis hæreditatis, aut bonorum poſſeſsionis agnitæ à propinquis. Bud. Com.

Διαμαρτύρομαι. proteſtor, teſtato reclamo, quiritor, hoc eſt deos, homineſq́; conteſtor. Διαμαρτύρομαί σοι, τὸ βεβαιῶσαι.

Διαμασησάμενος. ὁ. qui præmanducauit.

Διαμάσημα. τος. τό. id quod in ore manſum eſt.

Διαμάσησις. ιος. ἡ. manditio, manducatio.

Διαμάσσειν. ſubigere.

Διαμαστίγωσις. difflagellatio.

Διαμαστροπεύω. lenocinor.

Διαμάχη. ἡ. oppugnatio.

Διαμάχομαι. repugno.

Διαμάψαι. abſtergere.

Διαμάω. μ. ήσω. π. ηκα. ſcindo, demeto.

Διαμείβομαι. μ. ἀψομαι. π. ειμμαι. permuto. Depon.

Διαμειδιάω. μ. άσω. π. ακα. ſubrideo. Neutr.

Διαμειρακιόομαι. iacto me et glorior adoleſcentis licentia. Plutarch. ὥσπερ τοῖς σοφισταῖς διαμειρακιούμενος, Quaſi apud ſophiſtas glorians, & ſeſe iactans iuuenili licentia. Bud. Com.

Διαμελαίνω. obſcuro, nigrefacio.

Διαμελισμός. οῦ. ὁ. diuiſio.

Διαμελλητής. cunctator.

Διαμέλλων. ὁ. ἀμελής.

Διαμέλλω. cunctor, differo, moror.

Διαμεμετρημένη ἡμέρα. dimenſa dies. Bud. Com.

Διαμέμφομαι. longè lamentor.

Διαμένω. νῶ. perſeuero. Neut. abſol.

Διαμερίζω. μ. ίσω. π. ικα. diuido. Accuſ.

Διαμερισμός. οῦ. ὁ. ſeparatio.

Διάμεσοι. οἱ. mediocris fortunæ homines.

Διαμετρέω. μ. ήσω. π. ηκα. metior, dimetior. Accuſ.

Διαμετρητός. menſuratus, διαμεμετρημένος.

Διάμετρος. ου. ὁ. diameter, dimenſor, perpendiculum, linea recta, figurã, qua longiſsimè patet, ex æquo ſecãs. Vide adag. Ex diametro.

Διάμηνον. τό. bimeſtre.

Διαμηρίζω. futuo.

Διαμηρισμός. οῦ. ὁ. coxizatio

Διαμιλλάομαι. contendo.

Διαμνημονεύω. in memoriam reduco, & reuoco, memoria repeto. Lucian. καὶ λέγει εἰρημένα αὐτοῖς διαμνημονεύουσι, Et uerba ſibi dicta in memoriam reuocant.

Διαμοιράομαι. diuido, diſtribuo, ἢ τὰς μοίρας μέμφομαι.

Διαμονή. ῆς. ἡ. manſio, permanſio.

Διαμορφοῦσα. ἡ. informans, effingens.

Διαμοτῶ. illitum linamentum in ulcere condo. Aegineta, καὶ τῷ βασιλικῷ λουθέντι ῥοδίνῳ διαμοτώσας, ἀκολούθως ἀποθεραπεύομεν. Bud. Com.

Διαμπάξ. per uniuerſum, utrinq;, totaliter, ſemper.

Διαμπείρω. perforo, διαπείρω.

Διαμπερὲς. traiectum utrinq;, omnino.

Διαμπερέως. exactè.

Διαμπετρονέω. perforo, diſcindo.

Διαμπαθίειν. uaſtare.

Διαμυδαίνω. percolo, transfundo, διηθέω.

Διαμυθολογέομαι. confabulor.

Διαμύθησις. decêptio.

Διαμυλλαίνω. moueo labra, torqueo labra in alicuius contemptũ, irrideo.

Διαμφάδιος, uel διαμφίδιος. alienus, ſegregatus.

Διαμφίς. utrinq;.

Διαμφισβητέω. μ. ήσω. π. ηκα. certando mihi, ſiue dubitando iudico.

Διαμφοδῆσαι. deuiare.

Διαναπαύω. recreo, requieſco.

Διαναστῆναι. aſſurgere.

Διαναῦσαι. traÿcere.

Διάνδιχα. diuiſim, dupliciter, in duas parteis.

Διανέμομαι. ſerpo, diuulgor, partior. Bud. Com.

Διανέμω. μ. νεμῶ. diſtribuo, committo, mando.

Διανεύω. μ. εύσω. π. ευκα. annuo, innuo, indico, inuerto.

Διανήχομαι. tranato, traÿcio, pertrãſeo.

Διανθὴς. έος. ὁ, ἡ. habens duplicẽ florẽ.

Διανθίζω. μ. ίσω. π. ικα. facio florere, flores colligo. floreo, uariegatus ſum et diſtinctus.

Διανίζω. lauo, purgo.

Διανίσταμαι. μ. ναστήσομαι. exurgo, excito, eleuo.

Διανοέω. μ. ήσω. π. ηκα. animaduerto, delibero, cogito, in animo habeo, imaginor.

Διανοηθείς. έντος. ὁ. animo uolutans.

Διανόησις. εως. ἡ. deliberatio, animaduerſio.

Διάνοια. ας. ἡ. ſententia, intelligentia, ingenium, mens, ſenſus, ſenſum, cogitatio, intellectus. Vna ex quatuor animæ affectionibus, mediaq; eſt inter νόησιν, & δόξαν, ſiue πίστιν, & circa mathematica uerſatur. Item ſchema apud Oratores ſenſum magis, quàm uerba deſignans. Bud. Com.

Διανοίγω. adaperio.

Διανομεῖς. οἱ. diſpenſatores.

Διανομή. ῆς. ἡ. diſtributio, diuiſio, largitio ad populum.

Διαντλάω. μ. ήσω. π. ηκα. exhaurio. accu.

Διαντλέω. perfero.

Διανυκτερεύω. μ. εύσω. π. ευκα. pernocto, διαγρυπνῶ. Eodem modo διαμερεύω Attici dicunt. Neut.

Διανύττω. καὶ

Διανύω. μ. ύσω. π. υκα. perficio, tranſigo, perago. βίος διηνυσμένος, acta ætas. Accuſ.

Διαξαίνω. carpo, lanio, ἀναιρῶ, διακόπτω.

Διαξιφίζεσθαι. propriè gladio decertare. Ponitur pro pugnare quouis modo.

Διαπαγκρατιάσας. ὁ. qui decertauit.

Διαπαιδαγωγῶ τὸν καιρόν. tẽpori ſeruio, tempori me accommodo. Bud. Com.

Διαπαίζω. derideo.

Διαπαλαίω. luctor.

Διαπάλη. ης. ἡ. lucta. Ἤδη διαπάλαις γενόμενοι, Cum iam luctari cœpiſſent.

Διαπαντός. ſemper.

Διαπαπταίνω. circunſpectare, παπταίνω. Bud. Com.

Διαπαρατριβή. ῆς. ἡ. conflictatio, aſsiduitas.

Διαπαρθενευθεῖσα. ſtuprata.

Διαπαρθενεύω. μ. εύσω. π. ευκα. deuirgi

no, ſtupro uirginē, διακορεύω. Accuſ.

Διαπαρθένια. τὰ. munera quæ ſponſæ pro delibata uirginitate dātur. Cæl. lib. 11. cap. 60.

Διάπασμα. ατος. τὸ. inſpergimē, unguentum quoddā, quod aridis odoribus conſtat. Fit aūt ad ſudores coërcendos, ut à balneis inareſcāt corpora.

Διαπάσσω. inſpergo.

Διαπασσαλεύω. clauis humi affigo, & extendo.

Διάπειρα. ας. ἡ. experimentum.

Διαπατάω. decipio.

Διαπειλέω. minor.

Διαπειράω. transfigo, traijcio.

Διάπειρος. ου. ὁ. ignotus.

Διαπελεκίζω. ſecuri ferio.

Διαπέμπομαι. accerſo, edico. Significat etiam ablego, ſicut διαπέμπω, mitto legatos. Bud. Com.

Διαπεπασμένα. τὰ. diſperſa maculis.

Διαπεραιόομαι, & διαπεράω. μ. άσω. π. ακα. prodeo, exeo.

Διαπερδικίσαι. traducere, culpare.

Διαπερονάω. fibula connecto.

Διαπερόομαι. μ. ώσομαι. π. ωμαι. tranſeo, tranſmeo. Neutr. accuſ.

Διαπέσοιμι. ſpe fruſtrarer, Ariſtoph.

Διαπέτονται. peruolant.

Διαπετάω. transfero.

Διαπεφώνηκεν. extremā uocem ædidit, expirauit, Chryſoſt.

Διαπήγνυμι. adopto, conglutino.

Διαπηνικίζειν. fuco imponere, fallere. πηνίκην enim adulterinam comam dixere Attici.

Διαπήρωμα. τὸ. oblæſio.

Διαπιδύω. reſudo.

Διαπιθηκίσαι. ludere, ſumptū à ſimijs.

Διαπινόμενον. ου. epotum.

Διαπίνω, τὸ προπίνω.

Διαπίπτω. μ. σω. elabor, interlabor, Xenoph. in. lib. 3. & 4. Item intercido, quaſi inter digitos labōr. Item διαλύομαι et φθάρομαι, hoc eſt diffluo, & euaneſco, Plato. in Phæd. Eſt etiā aliquādo intercipi. Plut. in Apoph. ἀνεροβίδη διαπεσεῖν. Itē διαμαρτάνειν, aberrare. Bud. Com.

Διαπιστέω. μ. ήσω. π. ηκα. non credo.

Διαπίπασις. figura.

Διαπλάσματα. τὰ. unctiones, aut fomenta, quibus totū corpus oblinebant.

Διαπλάττω. conformo, formo, ut diſcipulus formatur à præceptore. Item illino. Dicitur Galeno de membris fractis, quæ ſanata recōcinnantur, & formæ ſuæ reſtituuntur.

Διαπλέκω. διασπῶ, diſsipo, perſtringo, perrūpo. Item uariegare, διάγειν, Ariſtoph. Auib. Bud. Com.

Διάπλεος. ου. ὁ, ἡ. plenus.

Διαπλέω. pernauigo, enauigo.

Διαπληκτίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. decerto, pugno, contendo. Datiuo iung.

Διαπλήσσω. perfringo, diſsipo.

Διαπνοή. ῆς. ἡ. ſimultas.

Διαπνεόμενος. cui facilè ſucci perſpirabili cute digeruntur. Bud. Com.

Διαπνέω. effluo, efflo, euaneſcere facio, difflor, euaporor.

Διαπνοή. ῆς. ἡ. aëris attractio præter propoſitū, ſpiraculū. Cæl. li. 14. cap. 12.

Διαποδίζω. exquiro, examino, extorqueo, tormentis exquiro.

Διαποδισμός. ου. ὁ. genus ſaltationis.

Διαποίκιλος. uerſicolor, gemmis diſtinctus. Bud. Com.

Διαπολεμῶ. decerto, rem gero.

Διαπολιτεύεσθαι dicuntur propriè ciues, quando inter ſe digladiantur contendunt'q́, ac bellum agunt inteſtinum, quod etiam ἀντιπολιτεύεσθαι dicitur Theopompo.

Διὰ πολλοῦ. diu, multo tempore, multo poſt.

Διαπομπεύω. in pompam progredior.

Διαποντ̓αρίζω. diſijcior.

Διαπονέω. &

Διαπονοῦμαι. ἐξεργάζομαι, elaboro, ex= polio, conficio, excolo. Xenoph. ἐκ= πλέω δὲ πάντα διαπονούμενοι, Summo labore efficientes. Et διαπονοῦμαι, τὸ περί τι καταγίνομαι καὶ ἐνεργῶ, καὶ ἀσχο λοῦμαι, ſatago, cum labore occupor. Διαπονῶ τὸ σῶμα, ἀντὶ τοῦ ἀσκῶ καὶ γυ= μνάζω. Bud. Com.

Διαπόνους canes quoſdam uocabant Cretenſes, quibus in uenando glo= ria erat plurima. Sic dicti à labore, ſi quidem noctu etiam laborabant, ſæ= pe feris aſsidentes dormiebant, mox exorta luce depugnaturi.

Διαπόντιος. ου. ὁ, ἡ. maritimus, mare per= agrans.

Διαπορεύω. traijcio.

Διαπορεία dicitur Græcè, quam uulgò uocant oppoſitionem, Cic. interceſ= ſionem. Vnde διαπορευόμενος, inter ceſſor, ſicut idē li. 3. de Legib. Inter= ceſſor rei malè ſalutaris eſto ciues. Bud. in Annot. & Com.

Διαπορέω. μ. ήσω. π. ηκα. dubito, admi= ror, interrogo, inquiro cum dubita= tione, ſum ancipitis animi, ac conſi= lij inops. Vnde διαπορεῖσθαι, quod plus eſt quàm διαπορεῖν. Plato in Phæd. ὑπ' αἰσχύνης διαπορῶμαι, Prorſus ad in fantiam redigar. Bud. Com.

Διαπόρησις. ιος. ἡ. dubitatio.

Διαπορθμεύω. καὶ

Διαπορθμέω. transfero, traijcio, tranſ= ueho, tranſmitto, διπεραιῶ, διακομί= ζω. Plato ait dæmonem ἑρμηνεύειν καὶ διαπορθμεύειν θεοῖς τὰ παρ' ἀνθρώπων, καὶ ἀνθρώποις τὰ παρὰ θεῶν. Hoc modo Dionyſ. διαπορθμευτὴν pontificem fa cit, quaſi conciliatorem, tranſmiſſo= rem, portitoremq́ humanarum pre= cationum ad deum, diuinarumq́ re= rum ad hominem deportatorem, per quem commeatus ultro citroq́ da= tur. Bud. Com.

Διαποεία. dubietas.

Διαπορούμενος. ου. ὁ. ſtupore attonitus, cunctabundus.

Διαπόρφυρος. ου. medio purpureus.

Διαπραθῆν. uendere, πέρθω.

Διαπράττεσθαι. paciſci. Lucian. Necro. ἄριστον οὖν ἡγόμην εἶναι παρά τινος τούτων διαπραξάμενον τὴν κατάβασιν. Item conficere, tranſigere, perficere, & peruincere contendendo, & aſſequi, exequi. Lyſ. ἐγὼ διεπραξάμην, ὥς= τε τοὺς πρώτους τεταγμένος μάχεσθαι τοῖς πολεμίοις, Tandem peruici, ut me in prima acie pugnāte alij ſubſiſterent. Item patrare, Demoſthen. Item enarrare, ut τὰ ἀπόρρητα διαπράττε σθαι. Διαπεπραγμένον ἔριον, elabora= ta lana. Bud. Com.

Διαπράττω. idem quod διαπράττομαι, perficio, abſoluo. Plut. in Cæſ. διε= πέπρακτ' ἂν ὁ πόλεμος, Iam confe= ctum eſſet bellum. Bud. ibidem.

Διαπρεπής. έος. ὁ, ἡ. eximius, inſignis.

Διαπρέπω. μ. ψω. perſeuero honeſtè ui= uens, κάλλιστα περί τι, καὶ πρεπόντως διάγω, excello, proficio, luceo, reni= deo, ut διαπρέπω τούτοις, excello hos ele ganter uiuendo. Item orno. Plato in Gorg. φύσιν ψυχῆς οὐδὲ μαραινούσα τινὶ διαπρέπει μορφώματι.

Διαπρεσβεύομαι. καὶ

Διαπρεσβεύω. legatos mitto.

Διαπρέψας. ὁ λαμπρός.

Διαπρήσσω. ſeco, pertranſeo, perſulco, Odyſ. β. Item ſeduco, mentior.

Διαπρεσβεύω. indicium defero.

Διαπρίομαι. premo, furio in aliquem.

Διαπρίω. μ. ίσω. π. ικα. ſeco, deſeco. Accuſ.

Διαπρέ.

Διαπρό. per totum, omnino prorſus, Iliad. η.
Διαπροάσσετο. pertranſibat.
Διαπρύσιος. ου. ὁ. penetrabilis, auditui peruius, clarus, omnibus modis com modus, & abſolutus. Διαπρύσιος πόλεμος, inexorabile bellum.
Διαπταίω. effutio, eglomero. Lucian. ταῦτα καὶ ἔτι τούτων πλέονα διαπταίων καὶ βαρβαρίζων.
Διαπταίω. μ. ίσω. π. ηκα. offendo, uolo. as.
Διαπτερόω. extendo, proprie alas.
Διαπτοίω. μ. ήσω. π. ηκα. terrefacio. Accuſ.
Διαπτοηθείς. ῦντος. ὁ. trepidus.
Διάπτοντες. ſtellæ appellãtur micantes.
Διάπτυξις. ιος. ἡ. ſolutio, explicatio.
Διαπτύω. deſpuo. accipitur pro contemnere, & auerſari.
Διάπτωσις. ιος. ἡ. diſſolutio.
Διαπυκτεύω. μ. εύσω. π. ευκα. pugnis decerto. Neutr.
Διαπυνθάνομαι. percunctor, ἐρωτάω.
Διαπυρίζομαι. accendor, iraſcor, διοργίζομαι.
Διάπυρος. ου. ὁ, ἡ. ignitus, candidus, acer.
Διαπυρόω. μ. ώσω. π. ωκα. accendo.
Διαπυρσεύω. ſublato igniculo quippiã ſignifico, illuſtro, cõſpicuum facio. Bud. Com.
Διάπυστα. audita & intellecta.
Διάραι τὸ στόμα. os aperire.
Διαραίνω. inſpergo.
Διάρατος. ου. ὁ. φανερός.
Διάργεμος. partim albus, partim niger.
Διάρδω. irrigo. Acti. accuſ. iung.
Διαρθρόω. articulo.
Διαρθρόομαι. μ. ώσομαι. π. ωμαι. confirmor in membris.
Διαρθρόω. μ. ώσω. π. ωκα. per mẽbra com pono, ordino, trado, exprimo.
Διαρθρώμενος. ου. ὁ. ſiſtuloſus, perfectus.
Διάρθρωσις. ιος. ἡ. articulatio, explanatio, membratura, formatio, commiſſura artuum.
Διαρθρωτικός. οῦ. ὁ. proſpectans.
Διαριθμοῦμαι, τὸ διαλογίζομαι.
Διαριπτίζομαι. iaculum tranſmitto.
Διαρκέω. μ. έσω. π. κηκα. perſeuero, perduco, duro, ſufficio, adiuuo.
Διαρκής. έος. ὁ, ἡ. duratiuus, ſufficiens.
Διαρκῶς. ſufficienter.
Διάρμα. ατος. τὸ. κούφισμα, ſpacium, interuallum. Vtitur eo Hermogenes περὶ λαμπρότητος.
Διαροθέω. perturbo.
Διαρπάζω. rapto, diripio.
Διαῤῥαίω. uaſto, corrumpo, mollio, diffluo. Odyſ. α.
Διαῤῥήγνυμι. μ. ήξω. π. ηχα. interrumpo, dirũpo, per mediũ rumpo. Item rum po, id eſt ſtomachum moueo, diſrum po, dolore & indignatione impleo. Sic Cic. Licentia audacior, qua ante rumpebar, nunc ne moueor quidem. Sic rumpi dicũtur inuidi. Demoſt. οὐδ' ἂν σὺ διαῤῥαγῇς φθονούμενος. Stomachandi etiam uerbum à Latinis in eadem ſignificatione uſurpatur, quod eſt δάκνεσθαι, πίμπρασθαι, ἀποπνίγεσθαι. Actiu. accuſ. Bud. Com.
Διαῤῥήδην. palàm, luculenter. Bud. Com.
Διαῤῥίκτης. inſidiator, ἐπίβουλος.
Διαῤῥικνοῦσθαι. lumbos indecore circũagere.
Διαῤῥίπτω. diſijcio.
Διάῤῥοια. ἡ. copioſus alui, ſine inflammatione, exulceratione'ꝗ; fluor, profluuium uentris.
Διαῤῥύνω. diffluo, διαφθείρομαι.
Δίαρσις. elatio, ſublimitas. ἐκ διάρσεως, è ſublimi.
Διαρταμῆσαι. diuidere, διελεῖν, κατακό(ψαι.

Διαρτάω. μ. ἠσω. π. ηκα. ſuſpendo, compono. Actiu. accuſ.

Διαρτίζω. reformo, fingo, perficio.

Διασαλακωνίζειν. mollem, & delicatum eſſe, in delitijs agere. ἀπὸ τ͂ σαλεύειν, ὅ ἐστιν ἀκριβῶς διαβαίνειν, καὶ οἱονεὶ σαλεύεσθαι.

Διασαλεύω. commoueo, concito. Lucia. ἐνέπλησεν τὴν δ' οὖν τὴν πόλιν καὶ διεσάλευσεν οὗτος, Compleuit iſte urbem, concitauitq́.

Διασαλπίζω. diuulgo: translatio à præconibus.

Διασαπὴς. putrefactus.

Διασαρδανίζω. Sardonium riſum rideo, ſubſanno. aliàs διασαρκωνίσαι.

Διασαυλοῦσθαι. delitiari, ἀβρύνεσθαι, θρύπτεσθαι.

Διασαφέω. μ. ήσω. π. ηκα. manifeſto. Act. accuſ.

Διασαφῶ. declaro, aperio.

Διασείω. μ. είσω. π. εικα. quatio, concutio. Accuſ.

Διασήθω. deleo.

Διασηκῶσαι. ferre, contrectare, pondus æſtimare manu.

Διασημαίνω. do ſignum, manu ſignifico, nota inſignio, ſigno aliquo noto, commonſtro Bud. Com.

Διάσημος. ου. ὁ, ἡ. inſignis, λαμπρὸς.

Διασημότατος. illuſtriſsimus.

Διάσια. ίων. τὰ. Iouialia, quæ & διιπόλια uocantur apud Ariſtoph.

Διασιλλοῦν. τὸ διασύρειν, illudere, cauillari.

Διασιμοῦν. idem, διακωμωδεῖν.

Διασιωπῶ. obmuteſco.

Διασκαλιδεύω. ligonibus terram uerſo.

Διασκανδικίζω. ignauus ſum, formidoloſus & negligens ſum, more Euripidis, cuius matrem ſcandiceas uendidiſſe ſcribūt comici. Ariſtop. Equit. μή μοί γε, μή μοι μὴ διασκανδικίσῃς.

Διασκαριφᾶσθαι. aues dicuntur, cum unguibus terram ſcalpunt.

Διασκεδάζω. μ. άσω. π. ακα. diſsipo, diſpergo, diuulgo. Accuſ. iung.

Διασκέπτομαι. diſpicio, perſpicio, conſydero, conſulto, contemplor, διαλογίζομαι.

Διασκευάζομαι. συσκευάζομαι, ſarcinas compono, colligo uaſa, ut qui foro ceſſuri ſunt, aut aliàs migraturi, Demoſth. Item digeror, diſponor ordinibus diſcretis, Gregor. ἐς ἀθαν. Bud. Com.

Διασκευάζω. μ. άσω. π. ακα. apparo, orno, adorno, exorno, caupono. διεσκευασμένος ςρατός, in armis exiſtens, ut Cæſar dixit, & quaſi accinctus. Accuſ. Bud. ibidem.

Διασκευή. ῆς. ἡ. apparatus, ornamentū, & inſtrumentum, ut lectiſternia, & lectiſtrati, Athenæo. Bud. ibidē.

Διασκευωρέω. μ. ήσω. π. ηκα. cuſtodio, conſeruo, pello. Accuſ. iung.

Διάσκεψις. εως. ἡ. conſyderatio, conſultatio, contemplatio.

Διασκηνητέον. caſtrametandum, καταλυτέον.

Διασκίδνημι. μ. ήσω. diſsipo, diffundo. Accuſ.

Διασκοπεῖν. perſpicere, ſpeculari.

Διασκοπέομαι. ſpecto.

Διασκορπίζω. μ. ίσω. π. ικα. ſpargo, diſpergo. Accuſ.

Διασκοπιάομαι. μ. άσομαι. π. ασμαι. exploro.

Διασμῶντες. οἱ. extergentes.

Διασμήχω. μ. ήξω. π. ηχα. purgo. Accuſ.

Διασοβέω. perturbo.

Διασπαθᾶν. diſsipare, prodigere.

Διασπασμός. οῦ. ὁ. diſsipatio, diſſolutio.

Διασπάω. μ. άσω. π. ακα. diuello, amplio, diſsipo, perfringo, perrumpo, diſtraho & mēbratim dilanio, Iſocr.

& Demoſth. 4. κατὰ φιλιπ. & Plut. in Ant. & Caſ. Item diſtringo, περισπῶ. Lucian. τοιαῦτα πράγματα ἔχω, μόνος κάμνων, καὶ πρὸς δεκαῦτας ὑπηρεσίας διασπώμενος. Accuſ. Bud. Com.

Διασπείρομαι. diſsipor, diſpergor.

Διασπείρω. diſpergo. Actiu. accuſ.

Διασπάδω. excito.

Διασπορά. ᾶς. ἡ. diſperſio.

Διασπορεύς. έως. ὁ. diſperſor.

Διασταδόν. ſeorſim, per interuallum.

Διαστασιάζω. μ. άσω. π. ακα. ſeditionem ago, ad ſeditionem & diſsidiũ perpello, diſsidere facio, diſsidiũ cieo. Plutarch. ὁ δὲ μάγνιος διεστασίαζε τὴν πόλιν. Latinè ſolicitare hoc dicunt aliquoties. Liui. Nec ſolicitare quietæ ciuitatis ſtatum. Bud. Com.

Διάστασις. εως. ἡ. ſeparatio, diſtantia, diuiſio, interuallum, dimenſio. Item diſsidium. Ariſtot. μεγίστη δὲ οὖν ἴσως διάστασις ἀρετὴ καὶ κακία, Seditionis cauſa eſt in ciuitatibus, uirtus & uitium. Bud. ibidem.

Διαστατέω. διαστασιάζω.

Διάστατος. ου. ὁ. diuiſibilis.

Διαστέχειν. tranſire.

Διαστέλλεσθαι idẽ eſt quod διορίζεσθαι, διαιρεῖσθαι, ut διαστέλλειν, διορίζειν, διαιρεῖν, hoc eſt, diſputare, diſceptare, & explicare. Bud. Com.

Διαστέλλω. μ. τελῶ. π. αλκα. diſtinguo. Accuſ.

Διάστημα ατος. τό. ſpatiũ, intercapedo, interuallum. Bud. Com.

Διαστηματικὴ φωνὴ. interuallata uox, hoc eſt, quæ cum interuallo ſuſpenditur, quemadmodum fit in cantionibus, & in legendis uerſibus heroicis. Huic opponitur συνεχής. Cæl. lib. 5. cap. 24.

Διάστιξις. καὶ

Διαστολή. ῆς. ἡ. diſtinctio, dilatio. Item figura, quando dictio à dictione, aut quando ſyllaba cõtra naturã extenditur.

Διαστοιβάζω. conſtipo.

Διαστοιχίζω. diſpono, ordine colloco.

Διὰ στόματος ἔχειν. ſæpe commemorare.

Διαστομωτρὶς μήλη. melotis, inſtrumentum, quo os clauſum reſeratur.

Διαστοχάζομαι. coniecto, auguror.

Διαστρέφω. μ. έψω. π. αφα. peruerto, inuerto, obtorqueo, contorqueo, diſtorqueo, deprauo, hoc eſt, ex rectis facio flexuoſa. Vnde διεστραμμένα, diſtorta, & obliqua, hoc eſt minimè ſyncera ac ſimplicia. Et διεστραμμένοι, ſtrabi, quibus oculorum acies eſt peruerſa, aliter quàm decet cernentes. Bud. Com.

Διαστροφέω. μ. ήσω. π. ηκα. exagito, diſcutio. Accuſ.

Διαστροφή. ῆς. ἡ. contortio. Item peruerſio, ratio nec rectè, nec ordine conſtituta. Latini peruerſitatem uocant. Cic. in Offic. Vt ſi quis in foro cantet, aut in funere, aut ſi qua eſt alia magna peruerſitas, id eſt διαστροφὴ & διεστραμμένον. Bud. Com.

Διάστροφος. ου. ὁ. peruerſus, id eſt qui ordine peruerſo & cõtrà quàm decet, facit. Διάστροφοι φρένες, inſana mẽs. Διάστροφος μορφὴ, mutata forma. Διάστροφοι ὀφθαλμοὶ, obliqui oculi, ſtrabi, inuerſi, quales ſunt hominis inſani.

Διαστρώννυμι. καὶ

Διαστρωννύω. ſterno.

Διάστυλος. ου. cum trium columnarum craſsitudinem intercolumnio interponere poſſumus. Vitru.

Διασυνάσσαι. diſpergere, διασκεδάσαι.

Διασυρμός. eleuatio, irriſio, obtrectatio. Itẽ diſtractio. Itẽ figura quando dictio ad duo diuerſa ſignificata trahitur, ut ſtrepit anſer inter olores, pro eo quod eſt, ineptus poëta inter doctos. Bud. Com.

Διασύρω. μ. υρῶ. π. υρκα. detraho, carpo, conuicior. Item diſtraho, ægre traho, ut ἐπισύρω in Hippiatr. ὅταν τροχάζων ὀλισθήσῃ, καὶ πεσὼν διασυρῇ, Quem membris diſtractis agitatur, ut ranæ innatantes. Bud. ibidem.

Διασυστῆσαι. conſtituere, inſtituere.

Διασφαγή. ἡ. interſciſsio, diuortium.

Διασφάγξ. γος. ὁ. aliàs διασφάξ. diſtantia loci, interuallũ, locus inter duas rupes profundus.

Διασφαλίζομαι. fortifico.

Διασφενδονάω. μ. ήσω. π. ηκα. torqueo tali ſupplicio quale deſcribit Plutar. in Alexandr. διεσφενδόνησε ὁ. θίων δένδριον εἰς ταυτὸ καμφθέντων ἑκατέρῳ μέρος προσαρτήσας τοῦ σώματος, εἶτα μεθεὶς ἑκάτερον ὡς ὥρμητο ῥύμῃ φερόμενον τὸ προσῆκον αὐτῷ μέρος νείμασθαι.

Διαστρόφος. peruerſus, ſtrabo, διάστροφος.

Διασχηματίζειν. formam inducere, formare, figurare, fingere. Lucian. in Cauc. πεπλάσθαι μετ᾽ ἐκείνων ἄλλον δέ τινα καὶ μὴ τοιοῦτον διεσχηματίσθαι τὸν τρόπον.

Διασχίζω. μ. ίσω. π. ικα. ſcindo. Accuſ.

Διασχών. diſtans, procedens, διελθών.

Διασώζομαι. tueor, ſeruo.

Διασώζω μ. ώσω. π. ωκα. ſaluo, ſeruo. Gaza, αὐθεντίαν εἰς τοὺς ἑαυτοῦ διεσώζετο, Cicero, Tenebat authoritatem in ſuos. Accuſ.

Διαταγή. ῆς. ἡ. diſpoſitio, διάθεσις.

Διάταγμα. ατος. τό. edictũ magiſtratus.

Διάταξις. εως. ἡ. cõſtitutio, ordinatio, uel edictũ principis, deſcriptio, & ordo.

Διαταράττομαι. percellor, commoueor, perturbor. Lucian. τίς οὐκ ἂν διεταράχθη

Διάτασις. contentio, uocis & uirium cõtentio. Ariſtot. τὰς δὲ διατάσεις τῶν παίδων, καὶ κλαυθμοὺς οὐκ ὀρθῶς ἀπαγορεύουσιν.

Διατάττομαι. &

Διατάττω. μ. άξω. π. αχα. conſtituo, ordino, impero, edico, duco exercitum, deſcribo, decurio, in decurias diſtinguo, παρατάττω, digero & cõpono in ordines. Vnde στρατιῶται διαταξάμενοι, ordine compoſito incedentes, uel in ſtationibus & uigilijs diſpoſiti. Accuſ. Bud. Com.

Διαταῦτα. propterea.

Διαταφρεύω foſſa dirimo, διασκάπτω.

Διαταχέων. aduerb. ſtatim, citò.

Διατείνομαι. inuehor, cõtendo, nitor uehementer, obnixè contendo, ut διατείνομαι τὰ κάλλιστα πράττειν. Hũic opponitur τὸ ἀπαῤῥαθυμῶ. Item διαβεβαιοῦμαι, aſſeuero, affirmo. Item intento, καὶ προτείνομαι. Xenoph. διατεινάμενοι οἱ μὲν τὰ παλτὰ, οἱ δὲ, τὰ τόξα. Bud. Com.

Διατείνω. μ. τενῶ. π. ακα. addo, protendo, extendo, diſtendo, diſpendo, continuo loquor, λέγω διαῤῥήδην. Et pertineo, id eſt διήκω καὶ διικνοῦμαι. Ariſtot. καὶ εἰς ὅλον δεῖ διατείνειν ἡ θεωρία, Etiam pertinet ac pertendit beatitudo. Actiu. accuſ. Bud. ibidem.

Διατειχίζω. μ. ίσω. π. ικα. diuido, ſepio, arceo. Accuſ. iung. (arx.

Διατείχισμα. ατος. τό. interiectus, murus,

Διατεκμαίρομαι. στοχάζομαι, σημειοῦμαι, conijcio, ſignifico.

Διατελέω. μ. έσω. π. εκα. perficio, compleo, perſeuero, permaneo. Quando perſeuero ſignificat, neut. abſol. eſt, aliàs uerò actiu. et accuſ. iung. ut τὸν βίον διατελῶ, uitam traduco. Iunctum autem cum participijs aliorum uerborũ, uacare ferè uidetur in oratione, quantum ad ſignificationem, ut διατελῶ ποιῶν, ἀντὶ τοῦ ποιῶ. Sic qđ Cic. dixit, Nec enim excurſiõe uteretur, Gaza tranſtulit, οὐ δὲ γὰρ ἐκδρομαῖς χρώμενος ἂν διετέλει. Διετέλει τοῖς λό

γοις ἐμφιλοσοφῶν, Literis aſſiduā operam nauare perge. Bud. Com.

Διατελέως. continuè, aſſiduè.

Διατίλλω. diuello, diſcindo, διασπάω.

Διατερσαίνω. exicco, ξηραίνω.

Διατεταμένος. ὁ. diſtentus.

Διατετρήνειας. perforares, apud Herod.

Διατετριφὼς, pro διατρίψας.

Διατάω. diuido.

Διατελύσαν. λυγίζεσθαι.

Διατηρέω. μ. ήσω. π. κκα. cōſeruo. Acc.

Διατήρησις. εως. ἡ. conſeruatio.

Διατητρῶ. perforo, torno. unde διάτητρον foratile, pertuſum, tornatile uel torno factum. Alij διάτρητον & διατρίον, pro eodem dicunt.

Διατί. cur.

Διατίθεμαι. bene aut ſecus de re aliqua ſtatuo uotó, Iſocrat. in Panath. Et Gregor. καὶ τὴν φυγαδείαν ὡς κάλλιστα διατίθεται, De exilio ſuo cōmodiſsime ſtatuit, calamitatem in bonum cōmodiſsime uertit. Dicitur hoc etiā εὖ τίθεσθαι. Item teſtor, aut teſtamento meo aliquid mando hæredibus, Demoſth. Item uenalia expono, uendo, Demoſth. Item paciſcor. Ariſtopha. ἢν μὴ διάθωνται διαθήκην ἐμοί, Niſi mihi ſtipulanti promittāt.

Διατίθεμαι πρὸς τοῦτο, animum ad hoc appello. Bud. Com.

Διατιθέμενος. affectus, animatus, diſpoſitus.

Διατίθημι. μ. θήσω. π. κκα. afficio, uexo. Demoſth ἴστε γὰρ δήπου ὃν τρόπον Ὀρχομενίους διέθηκε, Quibus incōmodis affecerit Orchomenios, quomodo uexarit. Item diſpono, præparo, καθιστῶ, οἰκονομῶ, cōſtituo, compono. Item τὸ ἀποτελῶ καὶ ἀπεργάζομαι, efficio, reddo. Demoſth. τοὺς ἅπαντας ἀπίστους πρὸς ὑμᾶς διαθῶμεν, An omnes infidos nobis reddemus? Bud. Com.

Διατίμησις. εως. ἡ. æſtimatio.

Διατιμητικόν. iudicatorium, quod iudicandi uim habet.

Διατινθάλεος. ου. ὁ. calidus, ardens.

Διατιτρῶ. pertundo, torno: ſicut διατετρῶ, & διατρίω.

Διατλάω. perfero, patior.

Διατμήγω. μ. ήξω. incido, diuido. Acc.

Διατμήσσω. μ. ήξω. π. χα. diuido ſcindo. Accuſ.

Διατοιχεῖν. in hoc atq; illud latus nauis iactari, ut in tempeſtate fieri ſolet.

Διάτονος. ου. ὁ. uehemens, extentus, ὀξύτονος. Item διατόνοι. οἱ. lapides qui perpetua craſsitudine utraq; parte religando, parietum ſoliditatem confirmant. Hos Vitru. frontatos appellat.

Διάτορον. ου. τό. magnum in uoce. παρὰ τὸ τορῶ, τὸ σαφηνίζω.

Διάτορος. ου. ὁ, ἡ. penetrans.

Διατράμις. ὁ, ἡ. depygis, qui attritas habet nates. τράμις γὰρ τὰ ἰσχία.

Διατρανῶ, διασαφῶ, declaro, explano.

Διατραχηλίζομαι. præcipitor.

Διατρέπομαι. αἰσχύνομαι, quod etiam ἐντρέπομαι dicitur. Eſt etiam oculos auertere & aſpicere uel nolle, uel non poſſe. Bud. Com.

Διατρέπω. arceo, diſſuadeo, ut ἀποτρέπω: uel potius ad erubeſcentiā deduco, erubeſcere cogo. Herodian. διέτρεψε πρὸς ὀλίγον τὸ μειράκιον, Conatus eius repreſsit præ pudore, & impetus ad uoluptates conſectandas aliò deflexit, pudore iniecto deterruit. Bud. ibidem.

Διατρέχειν. pcurrere, trāſilire, διάττειν.

Διατρέω. μ. ήσω. π. κκα. perforo. Actiu. accuſ.

Διάτρητον & τρίτον. τό. perforatile, pertuſum, tornatile aut torno factum. à uerbis διατρητῶ & τρητῶ. Vnde διά=

τρυλι calices cælati & tornatiles, quæ toreumata uocantur Latinis.

Διατριβή.ῆς.ἡ.conuerſatio. Lucian. in Gal.ἡδίστη τις ἦν ἡ διατριβή, Iucundiſsima quædam erat uita. Item exercitium, exercitatio, ſtudium, σχολή, conſilium, diſputatio, collatio, congreſſus. Pro loco diſputationis & exercitij, ſiue auditorio, apud Gell. lib.1.cap.16.& lib.10.ca.5. Item commoratio, immoratio, mora. Lucia. τοῦ δὲ μὴ πολλὴν ἔχειν τὴν διατριβήν.

Διατρίβω.μ.ίψω.π.ιφα. conuerſor, moror, diſtineo, diſtringo, per aliquid ſiue in aliquo me exerceo, uerſor, laboro, operam impendo. Plato identidem pro exercere, atq; in literis diſputare utitur. Bud. Com.

Διατρίμματα μηρῶν.femorũ intertrigines.

Διάτριχα τὴν ῥόδον appellat Homer.in Catalogo, quaſi capilli ſtudioſam.

Διάτριχα.tripliciter, τρίχα, τριχῶς, τριχθά.

Διατροπή.ῆς.ἡ.apparatus, mutatio.

Διατροφή. ῆς. ἡ. alimentum.

Διατρύγια. loca inter uites quæ ſeruntur, uel ubi iam maturuerint uuæ.

Διατρύγιος.frugifer.

Διαττᾶν.cribrare, σήθειν, & διάττος, cribrũ.

Διάττω.proſilio, huc illucq; deſilio, & emico, quod διάττων quaſi raptim elidi Plato in Craty. dixit. Ariſtotel. de Mundo, κατ' ἔμφασιν μὲν ἶριδες, καὶ ῥάβδοι, καὶ τὰ τοιαῦτα. καθ' ὑπόστασιν δὲ σέλα τε καὶ διάττοντες, καὶ κομῆται. Id eſt, Eorũ quæ in aëre apparẽt ſpeciem quidẽ tantũ exhibent, arcus cœleſtes, & uirgulæ, aliaq; huiuſcemodi: naturæ uero ſubſiſtẽtiam habẽt fulgores cœleſtes, & quos emicantes uocamus, & crinitæ ſtellæ. Sic etiam in Problem. ἀστέρας διάττοντας dixit pro traiectionibus ignium. Bud. Com.

Διατυπόω.μ.ώσω.π.κκα. diſpono, ordino, cõſtituo, inſtituo, confirmo, informo, animo cõcipio, & fingo. Accuſ.

Διατύπωσις.εως.ἡ.formatio, deſcriptio, informatio, ſtatutum.

Διατὺς.fugiens. διατὺς τὴν δίκην, pœnas euadens.

Διαυγάω. ſplendeo, illuſtro.

Διαυγασμός.οῦ. ὁ. &

Διαύγεια.ας.ἡ. &

Διαυγία.ας.ἡ. effulgentia, pellucentia, ſplendor.

Διαυγής.έος.ὁ,ἡ.pellucidus, lympidus. Lucian. de fonte, διαυγές τι ὕδωρ καὶ ἄγαν καθαρὸν ἀναβλύζει.

Διαυλακίζω.peraro.

Διαύλειον, uel διαύλιον.ου.τὸ.dicebatur, cum in ſcena tacentibus omnibus ſolus intus caneret tibicen. Cæl.lib.5.cap.26.

Διαυλία.ἡ. duorum concentus.

Διαυλίζω . produco, profunda facio, augeo.

Διαυλοδρομεῖν. eſt cũ ad calcem perueneris, rurſus ad carceres curſu redire. Bud. Com.

Διαυλοδρόμοι.ſunt qui curſum circenſem peragunt, id eſt διστάδιον, qui cũ ad metam peruenerãt, flectentes eò rurſus recurrebãt, unde curſum inierant. Bud.in Annot. & Com.

Δίαυλος.ου.ὁ.curſus reciprocus, curſus duplex, obeũdi ſcilicet ſtadiũ ac mox redeundi. Vitru. li.5. In palaſtris periſtylia quadrata ſiue oblonga ita ſũt facienda, uti duorum ſtadiorum habeant ambulationis circuitionẽ, quã Græci uocant δίαυλον. Item ſpatiũ ducentorum & mille pedum in longitudinem. Euſtath. δίαυλος (inquit) τὸ διεστραμμένον ὡς δυόντητα γράμμα ὁποῖον τὸ στάδιον. Ariſtotel. interpres eo nomine intelligit locum, qui duo contineat ſtadia, aut menſuram

cubitorum ducentorum. Bud. ibidē.

Διαυλωνία. locorum anguſtiæ & fauces, in quibus cothurnices, aliæq́; aues illaqueantur. Bud. ibidem.

Διαυλωνίζειν. per anguſtum fluere, uentum utrinque excipere, perflare. Bud. ibidem.

Διαυχενίζεσθαι. ſublata ceruice eſſe.

Διαφάγω. peredo, comedo.

Διαφαίνομαι. perluceo.

Διαφαίνω. μ. ανῶ. interluceo, transluceo, pelluceo. Lucian. καὶ κρεῖττον διαφαίνει τῆς ἐλπίδος, Spe melius euenit. Neutrum.

Διαφάνεια. ας. ἡ. perſpicuitas.

Διαφανῆ. τὰ. ueſtes quæ fœminam denudant, ut bombycinæ.

Διαφανής. ἐος. ὁ, ἡ. tranſparens, perſpicuus, pellucidus, inſignis, alios antecellens. Sic etiam lapis quidam uocatur, quòd transluceat, de quo Lucian. in Pſeud. (22.

Διάφανον q̄d ſit, explicat Cæl. li. 8. ca.

Διαφανῶς. σαφῶς, apertè, manifeſtè, ſplendidè.

Διαφάσκειν. cauillari, διασιλλαίνειν.

Διαφέρομαι. diſſideo, diſcordo, contendo, æmulus ſum, altercor, ambigo, litigo. Διαφέρεσθαι ἑαυτῷ, non cōſentanea dicere, ſecū diſcrepare. Plutarch. διενεχθεὶς τῷ λογισμῷ, de homine dixit incerti propoſiti, & in diuerſa impetum animi capiente. Ponitur etiā pro iactor, huc & illuc temerè feror, ut 21. cap. Act. Apoſtol. διαφερομένων ἡμῶν ἐν τῇ ἀδρίᾳ κατὰ μέσον τῆς νυκτὸς. Non diſsimile eſt, differri cupidinibus apud Plaut. & apud Terentiū, differri doloribus. Eſt etiā dilabi, in diuerſa digredi & abire. Plut. in Cæſ. καὶ πόλεις ἀνισαμένας φυγῇ διαφέρεσθαι. Bud. Com.

Διαφέροντα. τὰ. utiliora.

Διαφερόντως. egregiè, excellenter, διαφέροντως, uehementer, maximè.

Διαφέρω. excello, differo, ſum plurimi momenti, præemineo. Lucian. ἀλλὰ φέρε ἴδωμεν ἆ κατ' ὀλίγον σοῦ διαφέρω, Sed age uideamus num paruo interuallo te ſuperem. Etiam in malā partem. Iſocrat. Τοσοῦτον ἀνοίᾳ διήνεγκαν πάντων ἀνθρώπων, Vſqueadeò ſupra omnes homīes amētia præditi erāt. Dicimus autem διαφέρειν τῶν πάντων, καὶ διαφέρειν ἀρετῇ, καὶ ἐπ' ἀρετῇ. Item pro conducere, συμφέρειν. Herodian. lib. 2. ἐπὶ τῶν δημοφιλῶν, καὶ κοινῇ διαφέροντες, ὀλίγη τοῖς καθ' ἕνα φροντίς, Nam quæ in populi cōmunemq́; cedunt utilitatem, parum cuiq; curæ ſunt. Idem paulò poſt pro ferre, φέρειν, uſurpat, ἐπιστάμενοι τὸ ὅτι χαλεπῶς τὸ πλῆθος διοίσει τὰ πεπραγμένα, Scientes multitudinem id facinus indigne laturam. Sic διαφέρειν ψῆφον apud Iſocra. & Plutarch. pro ferre ſuffragiū & ſententiā. Sophocl. pro ἐκκομίζειν, efferre poſuit. Item διαφέρει pro diſcrepat, intereſt, ut Matth. 12. πόσῳ οὖν διαφέρει ἄνθρωπος προβάτου. quod Valla ad uerbū transferri poſſe putat, Quantū intereſt ſiue differt homo oue, quēadmodū apud Teren. Stulto intelligens quid intereſt? Eſt etiā, ut διαπέμπειν, in diuerſas partes ferre, & importare. Itē διακομίζειν, tolerare, perferre, Pauſan. Itē in diuerſum ferre, & uarie agitare. Plut. de Cæſaris nece, διαφέρων τῇδε κἀκεῖσε τὸ σῶμα, καὶ κεκραγώς. Item animo uerſare aliq̄d, agitareq́; cogitando. Plutar. καὶ πολλὰ μὲν αὐτὸς ἐν ἑαυτῷ διήνεγκε. Διαφέρει μοι τοῦτο, hoc intereſt mea, hoc ad me pertinet. Quod etiā cū genitiuo dicitur, διαφέρει μοι τούτου. Inde διαφέρων, ἐπιτήδειος

ἔχειν, ut ὁ σπουδαῖος φιλεῖ προνοεῖσθαι καὶ τῶν διαφερόντων αὐτῷ, Vir bonus ſolet proſpicere etiam neceſsitudine coniunctis. Item διαφέρει, refert, id eſt ad rem pertinet. Sic Plin. de cædenda materia, Infinitum refert lunaris ratio, nec niſi à uiceſima in triceſimam cædi uolūt. Significat etiam refert, id eſt uarium et diuerſum eſt, quod etiam παραλλάττει dicitur. Theophraſt. διαφέρει δὲ ταῦτα κατὰ τὰς ἀρόσεις ἑκάστου, Refert autem qua quidque ſementi ſatum ſit. Bud. Com.

Διαφεύγω. diffugio.

Διαφευκτικός fugax.

Διαφήγω. cohibeo.

Διαφῆκε. dimiſit.

Διαφημίζω μ. ίσω. π. ικα. diuulgo, diffamo.

Διαφθείρω. corrumpo, contamino, labefacio, uitio, deſtruo, ut διαφθείρειν τὴν κόρην, ſtuprare & uitiare, διαπαρθενεύειν: & λιμῷ διαφθείρεσθαι, fame cō tabeſcere. Itē perdo, trucido, cōficio, interficio. Plutar. in Apoph. συμβαλὼν ἐκράτησε καὶ διέφθειρε νικίωνα.

Διαφθορά. ᾶς. ἡ. probrum, ſtuprum, de quo Bud. in Annot. poſt. corruptio, mors, inimicitia.

Διαφθορόμενος. ου ὁ. diſcerptus.

Διαφίημι. dimitto.

Διαφιλονεικοῦμαι. contendo, & magno ſtudio conor quippiam efficere. Bud. Com.

Διάφλοισβος. perturbatus, tēpeſtuoſus.

Διαφοιτᾶν. percrebreſcere, increbreſcere, celebrem fieri. Διεφοίτησεν ἡ φήμη, fama increbuit, dimanauit, permanauit.

Διάφορα. τὰ. impenſæ, ſumptus, ἀναλώματα.

Διαφορά. ᾶς. ἡ. differentia, diſcrimen, diſsidium, lis, contentio, μάχη.

Διαφορέω. diſtraho, diuello, perdo.

Διαφόρημα. ludicrum, παίγνιον.

Διαφορητικά. medicamēta diſcuſſoria, aluum ſubducentia & leuigantia. Cæl. lib. 14. cap. 61.

Διαφορητική. ῆς. ἡ. uis diſcuſſoria.

Διαφορητικός. οῦ. ὁ. diſcutiens, diſcutiendi uim habens.

Διάφορος. ου. ὁ, ἡ. præcipuus, præſtās. Gaza, οὐδεὶς διαφορώτερος τὴν εὐσέβειαν, Nemo pietate præſtantior. Item ἐχθρός, diuerſus, diſſentiens, diſsidens. Demoſthen. ἐν δὲ τῇ δημηγορίᾳ διάφορος ἐγένετο. Itē διάφορον πρᾶγμα, res controuerſa. Et διάφορον, quod inter ſcribentes non conuenit, Pauſ. Bud. Com.

Διαφορότης. ἡ. pro διαφορὰ dixit Plato.

Διαφοροῦμαι. immodico ſudore exhaurior, reſoluor. Eſt etiam compilor & ſpolior, ut διαφορουμένη χώρα, direpta, deprædata. Bud. Com.

Διαφορῶ. digero, diſcutio, diſpergo.

Διαφόρως. multifariam.

Διάφραγμα. ατος. τό. quicquid in aliqua re medium eſt, uelut eſt narium interſeptum, unde & membrana illa quæ parietis inſtar, cor & pulmonē à iecinore & liene diſtinguit, hoc appellatur nomine. Celſus uocat ſeptum tranſuerſum, alij præcordia, id eſt περικάρδια, & poëtæ πραπίδα, teſte Euſtathio. Item φράγμα, qđ Gaza cinctum uertit. Hippocr. & Galenus φρένας. Cæl. lib. 2. ca. 18.

Διαφράγνυμι. obſtruo.

Διαφράττω. obſtruo, obſepio, ſepio, interſepio, diſtinguo.

Διαφρυκτεῖ. ſortiri. Et διάφρυκτος, ſors, [illegible] nam φρυκτὸς fabā ſignificat, quibus in ſortibus & ſuffragijs utebantur.

Διαφρῶ. perfero, διαπεμίζω, acceſſum & exitum præbeo.

Διαφυάς. άδος. ἡ. ruina, ſciſſura, διάφυσις. Et διαφῦσαι, διιλεῖν.

Διαφυγγάνω. deliteſco, perfugio, Thucyd. Διεφύγγανον ἐκ τῶν δικαστηρίων, abſoluebantur.

Διαφυγγάνειν. præter ſpem euadere.

Διαφυγή. ῆς. ἡ. effugium.

Διαφυλάττω. μ. άξω. π. αχα. cuſtodio, tueor. Accuſ.

Διαφυλή. diuiſio.

Διάφυσις. ιος. ἡ. diuiſio, res intercurrēs, & diſcriminans.

Διαφύσσω. exhaurio, ſeparo.

Διαφύω. μ. ύσω. π. υκα. inhæreo.

Διαφωνέω. μ. ήσω. π. ηκα. diſſono. Neutr.

Διαφώνησις. declamatio.

Διαφωνία. ας. ἡ. diſſenſio, diſcordia.

Διάφωνος. ου. ὁ. diſſentiens.

Διαφωτίζω. μ. ίσω. π. ικα. illumino, reuelo, in lucem effero. Accuſ. iung.

Διαχαλάω. μ. άσω. π. ακα. reſoluo, diſsipo. Accuſ.

Διαχαράττω. μ. άξω. π. αχα. exaro, inſculpo. Accuſ.

Διαχάσκω. dehiſco.

Διαχείρησις. diſpenſatio, adminiſtratio.

Διαχειρίζομαι. τὸ φονεύω, interficio, manibus uiolentis occido, cædo Bud. Cō.

Διαχειρίζω. tracto, in manibus habeo, adminiſtro, rego, gero. Item occido. Bud. ibidem.

Διαχειρισάμενος. ὁ. occidens.

Διαχειροτονεῖν. eſt duarum rerum propoſitarum diſceptationem conſtituere atque diiudicare in concilio aut concione, ubi multitudo eſt cenſentiū: ſiue per manuum ſublationem ſciſcere, ſicut διαψηφίζειν calculis in hydriam coniectis. Bud. Com.

Διαχειροτονία. eſt diiudicatio, & διάκρισις τῆς ἐν πλήθει γινομένης χειροτονίας. Διαχειροτονίαν διδόναι, ut Demoſthe. uel ψῆφον ἀναδιδόναι, ut Plut. dicitur pro eo quod eſt, populum in ſuffragia mittere, hoc eſt rogationi, uel rem de qua conſulitur, populi ſuffragijs permittere. Bud. ibidem.

Διαχλιόομαι. letor, exhilaro, frontem exporrigo ac lætitia perfundo: cui opponitur συστέλλομαι. Sic Cic. in Læl. Vt ex bonis amici quaſi diffundatur, & incommodis contrahatur.

Διαχέω. diffundo, negligo, decanto. Accuſ.

Διαχράομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. interficio, obtrunco, ſupplicijs afficio. Accuſ. Bud. Com.

Διαχλιός. tepidus.

Διαχρόω. μ. ώσω. π. ωκα. tingo. Accuſ.

Διάχρυσος. ου. ὁ, ἡ. deauratus.

Διαχύομαι. τὸ διαχεῦμαι. διαχυθεὶς τῷ προσώπῳ, id eſt hilari fronte exporrecto, Plutar. Et διαχυθῆναι, exhilaretur, Lucian.

Διάχυσις. ιος. ἡ. diffuſio, effuſio.

Διαχυτικός. οῦ. ὁ. prodigus, diſsipandi naturam habens. (eluo.

Διαχυτλάζω. cōmoueo, dilato, humecto,

Διαχωρεῖν. peregrinari.

Διαχώρημα. ατος. τὸ. intercapedo, excrementum. Strab. ιδ.

Διαχωρίζω. μ. ίσω. π. ικα. ſeparo Accuſ.

Διαχώρησις. ιος. ἡ. deiectio alui.

Διαχωρισμός. οῦ. ſeparatio.

Διάχωροι. τὰ διαστήματα τῶν λόχων, inſidiarum interualla.

Διαψαίρω. perflo. (λάειν.

Διαψᾶν. perfodere, διορύττειν, διασκαλάειν.

Διάψαλμα. ατος. τὸ. diapſalma, rythmi commutatio, uiciſsitudo canendi. Alij commutationem metri, alij pauſationem ſpiritus, alij alterius ſenſus exordium, alij rythmi diſtinctionē, alij uero cuiuſdam muſicæ uarietatis ſilentiū, dixerunt eſſe. D. Hieron. in epiſtola ad Marcellam, cuius ini-

tium, Quæ acceperis.

Διαψεύδομαι. fruſtror. (Bud. Cō.

Διαψηφίζεσθαι. ψηφοφορεῖν ἐν δικαστηρίοις.

Διαψήφισις, proprie dicebatur ἐξέτασις τῶν πολιτῶν κατὰ δήμους γινομένη, hoc eſt recognitio, recenſioq; ciuium populatim tributimq; citatorum, ob id inſtituta, ut obreptitij ciues, ac falſo in ciuitatem adſcripti, tribu ac populo mouerentur. Dicitur tamen etiã ſuffragiorum diſquiſitio & latio, in quacunq; re & controuerſia ſingulatim facta. Διαψήφισιν διδόναι, ad diſquiſitionem uocare. Bud. Com.

Διαψύχω. reficio, refrigero.

Δίβαφα, & δίβαφος. ου. ὁ, ἡ. purpura bis tincta. ἀ δὶς & βάπτω. Hæc maxime erat impendij, utpote quæ in libras denarijs mille non poterat emi. Magiſtratus utebatur hac in prætexta, quorum primus fuit Lentulus Spinter ædilis. Lepidiſsime Cice. ad Cæliumſcribens, Curtius (inquit) noſter δίβαφον cogitat, ſed eum infector moratur: ſignificare uolẽs, Curtium hominem nihili ad magiſtratũ obtinendum applicare animum.

Δίβολος χλαῖνα. læna duplex.

Δίβροχος. bis madefactus, aut intinctus.

Διγάμια. ſecundæ nuptiæ.

Διγένειος. qui eſt mento bipartito.

Δίγλωττος. ὁ. qui duas callet linguas.

Δίγνωμος. inconſtantis animi.

Διγονία. ας ἡ. partus geminatio.

Δίγονος μάσθλης. lorum geminum, apud (Sopho.

Δίδαγμα. ατος. τὸ. doctrina.

Διδακτικὸς. ἡ ὁ. habilis, idoneus, aptus, appoſitus ad docendum, docibilis.

Διδακτός. ἡ ὁ. docilis.

Δίδακτρον. ου. τὸ. precium docendi. Latinè mineruale munus, aut mineruual.

Διδάκτυλος. duorum digitorum.

Διδασκαλεῖον. ου. τὸ. locus docendi, ludus literarius.

Διδασκαλία. ας. ἡ. doctrina, adhortatio.

Διδασκάλια. τὰ. δίδακτρα, mineruualia, Plutarch.

Διδασκαλικός. οῦ. ὁ, ἡ. peritus docendi, qui ualet arte docendi.

Διδάσκαλος. ου. ὁ, ἡ. magiſter, doctor, præceptor. Proprie uolunt eſſe λόγων, quemadmodum ἐπιστάτας ἔργων. quales fuerunt comici, ſiue tragici, dithyrambici, & muſici. Thucyd. pro authore alicuius rei poſuit.

Διδάσκομαι. docendum loco uel mando, inſtituendum curo. Eſt autem τὸ διδασκάλου καὶ καθηγεμόνος διδάσκειν. ἢ δὲ πατρὸς τὸ διδάσκεσθαι, hoc eſt in ludum literarium mittere, ac docendũ curare. Ammon. ſcribit eſſe διδάσκειν per ſe, διδάσκεσθαι per alium. Gaza, quod Cic dixit diſco & addiſco, per διδάσκεσθαι tranſtulit. Bud. Com.

Διδάσκω. μ. άξω. π. ακα. doceo, præcipio, planũ facio. διδάσκειν τὴν κωμῳδίαν καὶ τραγῳδίαν, ἢ δρᾶμα, Comœdiam ut tragœdiã, aut fabulã agere, δραματουργεῖν. Sic Cic. dixit docere fabulam, pro ædere ſeu agere fabulã. Hinc κωμῳδοδιδάσκαλοι, poëtæ dicti, & τραγῳδοδιδάσκαλοι, et ὀρχηστοδιδάσκαλοι. Bud. ibidem.

Διδαχή. ῆς. ἡ. doctrina.

Δίδημι. δεσμεύω. Vnde δίδη, ligabat, pro ἔδει, aut ἐδίδη.

Διδόω. μ. ώσω. π. ωκα. do. Διδόναι τὸν ὅρκον, deferre iuſiurandum. Διδόναι εὐθύνας: ſic dicunt, ut δίκην δοῦναι, id eſt pœnam pendere, & rationem reddere. Διδόναι πίστιν καὶ πιστὰ, eſt iurare & fidem dare, quod etiam πίστιν διδόναι ſignificat. Iſocr. pro fidẽ facere dixit, & documenta dare, quod & πίστιν ποιεῖν dicitur. Διδόναι λόγον, memoriæ prodere, ſcribere. Δι-

διδόναι λόγους, ſermones ſerere, et rumores in uulgus diſſeminare. Διδόναι λόγον, item dare uices loquendi & percunctandi, & uiciſsim reſpondere percunctanti. Bud. Com.

Δίδη, pro δίδοθι. (fugio.

Διδράσκω. μ. άσω. π. ακα. ἀόρ. ά. διέδρα.

Δίδραχμον. ου. τό. nummus duas drachmas continens.

Διδυματόκος. ου ἡ. geminos enixa.

Διδυμάων. ονος. ὁ. gemellus, frater germanus, uterinus, Iliad. ι.

Δίδυμον ξύλον. furca, Suid.

Δίδυμος. ου. ὁ. geminus, dubius. Item panniculus duplici ſinu teſticulos continens, mutuum eorum contactũ cohibens, ne ſi oblædatur alter, in alterum quoq; transeat uitium. Item δίδυμοι, uno partu nati, proprie con iunctis, connexisq́; corporibus: διδυμάονες uerò diuaricatis ſeiũctisq́;, de quo Cæl. lib. 2. ca. 55. Alij διδύμους ſeminaria uaſa interpretantur, alij teſtes, ſeu teſticulos, cliterinos, coleos, unde illud apud Græcos, Didymon tibicen in adulterio deprehenſus, ἐκ τοῦ ὀνόματος ἐκρεμάσθη, hoc eſt ex τῶν διδύμων, hoc eſt teſtibus.

Διδυμότης. ητος. ἡ. geminatio.

Διδυμοτοκέω geminos pario.

Διδυμοτοκία. ἡ. geminorum generatio.

Δίδωμι. μ. δώσω. π. δέδωκα. do, concedo, permitto, trado, communico. Accuſ.

Διεβίωσαν. ad extremum uixerunt.

Διεγγυᾶν, & διεγγυᾶσθαι. ſponſione & fideiuſsione aliquẽ liberare. Interdum idem ſignificat quod ſimplex uerbũ, cum quis ſe rem præſtaturũ promittit, & effectum iri ſuo periculo recipit. Bud. Com.

Διεγγύησις. fideiuſſoris interceſsio. Interdũ ſimpliciter τὸ πράγματος ἀναδέχεσθαι, cũ rem te præſtaturũ promittis.

Bud. ibidem. (gere. Accuſ.

Διεγείρω. μ. γερῶ. π. κα. ſuſcito, facio ſur-

Διεγερτικός. οῦ. ὁ. concitatiuus.

Διέγνωκα. dijudicaui.

Διῆδε. cordi fuit.

Διεδήλου. manifeſtauit. (plina.

Διεδρία. ἡ. diſsidium in augurum diſci-

Διέδριον. ου. τό. ſellula.

Δίεδρος. perſpicuus.

Διεζευγμένον. disiunctum.

Διεζωσμένοι. οἱ. brachati.

Διεθρόει. tumultuabatur.

Δίει ἀντὶ τοῦ δίωκε.

Διειδέναι. pernoſcere.

Διειδής. έος. nitidus, liquidus, clarus, apertus, manifeſtus.

Διηλιστήρ. ῆρος. ὁ. colum.

Διεκκομπάσαι. decipere.

Δίειμι. διέξειμι, proſequor. Itẽ narro, percenſeo, progredior. Præſens huius accipitur in ſignificatiõe futuri.

Δίεξις. interuallum, διάστασις.

Διεῖπον. uulgaui.

Διείργω. μ. είρξω. π. ειρχα. prohibeo, diduco, dirimo, interſepio, diſpeſco. Διείργειν τὸν ἀγῶνα, ἢ τὴν ἀμφισβήτησιν, dirimere controuerſiam.

Διείρεο. interroga. (λω.

Διερέω. μ. ήσω. π. έρηκα. eleuo, διαγγέλ-

Διείρομαι. inquiro, dico.

Διείρω. traijcio. καὶ διεῖρα ἀντὶ τοῦ ἐπερόνησε.

Διειρωνόξενος. ου. ὁ. inhoſpitalis, ſimulatè hoſpitalitatem exercens, per ſimulationes & ironiam fallens hoſpitẽ. Comici hac appellatione dedecoroſa fœdant Spartanos. Cæl. li. 10. c. 5.

Διιέναι. pertranſire.

Διεστήκει. in ſeditione erat.

Διεκβάλλω. per mediũ emitto, traijcio.

Διεκβολή. δίοδος, eruptio, & exitus per locum anguſtum & interſeptum.

Διεκδικεῖν. perſequi, iniuriã alicui illa-

tam ulciſci, frequenter tueri. Vnde διεκδικεῖν τὰς τούτων οὐσίας, aſſerere, uendicare. Et διεκδικῶν ἑαυτὸν ἀκοντίῳ, telo ſe defendens.

Διεκδρομή. ῆς. ἡ. excurſus.

Διέκδυσις. ambages, fugæ, & ſtrophæ tergiuerſationum.

Διεκθεῖναι. διεκπέσαν.

Διεκπαίω. μ. αισω. π. αικα. intercido.

Διεκπεραίνειν. abſoluere rem inſtitutã, & cœptum proſequi ad ultimum.

Διεκπεράω. tranſmitto.

Διεκπερδικίσαι. effugere, decipere.

Διεκπίπτω per medium elabor, & euado. Capitur etiam pro intercido.

Διεκπλεῖν. per mediam hoſtiũ claſſem erumpere.

Διέκπλοος. ου. ὁ. tranſitus, uertibilis, aptus in nauali pugna, eruptio per mediam hoſtium claſſem.

Διεκπνοή. ῆς. ἡ. ſpiraculum.

Διεκπορεύομαι. progredior.

Διεκτέμνω. diſſeco.

Διεκφεύγω. clàm ſubterfugio.

Διεκφύγω. euado.

Διελασία. decurſio militaris, ἀνθιππασία.

Διελαύνω. μ. ασω. π. ακα. transfigo, decurro in armis. Accuſ.

Διελέγχομαι. μ. ξομαι. π. γμαι. conuincor in cauſa, reus fio, in mutuam uenio redargutionem.

Διελέγχω. refello, confuto.

Διελεεινολογῶν. ὁ. captans miſericordiã.

Διελήλυθα. tranſegi, percurri.

Διελῆφθαι. diuerſa eſſe.

Διελθεῖν. tranſigere, percurrere.

Διελκυστίνδα. ἡ. ludus puerorum, cum duæ inter ſe diuiſæ partes, altera alteram manibus iunctis ad ſe retrahere contendit.

Διελκύω. μ. ύσω. π. υκα. diſtraho. Accuſ.

Διέλω. diffringo, aperio.

Διέμαι, uoce paſſiua ſignificationem habet ſui actiui δίημι. madefacio, perfũdo, percolo, de quo Bud. Com. Significat etiã aliquando perſequi, παρὰ τὸ δίω, διώκω.

Διεμπολᾶν. coëmere, mercari.

Διεμφαίνειν. relucere. Lucian. ὀφθαλμὸν πολὺ γοργὸν, καὶ ἔνθεον διεμφαίνοντες.

Διένδιαν φρενῶν, τὸ διὰ μοίρας.

Διενέγκας. præſtans.

Διενεγκεῖν. differre.

Διενιαυτίζω. totum annum alicui rei incumbo, immoror.

Διεννάτου ἔτους. per nouennium.

Διέτηος pro διετής. bimus.

Διερώτημα. ατος. τό. quæſtio, ἐρώτημα.

Διέντες. permittentes, διιέντες.

Διεξάγω. tempero, rego, moneo.

Διεξάττω. raptim emico, & erumpo.

Διέξειμι. narro, tranſcurro, cõmemoro, ediſſero, explico, confabulor, pronuncio.

Διεξελαύνω. cum copijs & exercitu perrumpo, & tranſeo per mediũ, copias & exercitum duco. Significat etiã poſt uictoriam fugienteis hoſtes proſequor, & uictis inſto. Accuſ.

Διεξελύσω. diſſoluo.

Διεξελῶσι. percurrẽt, incurſationibus uaſtabunt.

Διεξερέομαι. interrogo, διερωτάω.

Διεξέρχομαι. narro, percurro, recenſeo, ꝑſequor, interficio, perrũpo, pergo, ad finẽ uſq; proſequor. Διελθεῖν τῷ λόγῳ, eſt oratione proſequi, & enarrare, explicareq́, in quo ſignificatur copioſa narratio. Depon. accuſ.

Διεξιὼς, pro διεξιών. perrumpens, irrumpens.

Διεξίημι. percurro, cõficio, narro. Ac.

Διεξιτέον. exponendum eſt.

Διεξοδικός. ου. ὁ. latus, ſpatioſus, fuſus, plenus.

Διεξοδικώτερος. ου. ὁ. latior, πλεονασμὸς

Διέξοδος

Διέξοδος. ου. ὁ. decurſus, tranſitus. Ariſtot. de Mundo, διεξόδους τῶν πλανητῶν appellat curſus lunæ, & aliarũ errantiũ, quaſi permeationes. Item reputatio, mentis reuolutio, recitatio, explicatio, & enarratio fuſa.

Διεπαρθενευμένον. διέφθαρν, ſtuprauit.

Διεπεῖν. conuenire.

Διέπω. diſpenſo, guberno, curo, rego. Vnde οἱ τὴν ὕπατον ἀρχὴν διέποντες, conſules. Item manifeſto.

Διέρα. margines ripæ fluuiorum.

Διεργάζομαι. μ. άσομαι. π. ασμαι. deſtruo, cõficio, occido, ſubigo. Item elaboro, paro. Depon. accuſ.

Διερείδω. ſuffulcio, firmo, ϛηρίζω, ἀσφαλίζω.

Διερεθίζω. irrito, excito.

Διερείσω. traijcio, ſcindo, cõmoueo.

Διερευνάομαι. μ. άσομαι. π. ασμαι. perſcrutor, ἐξετάζω. Depon. accuſ.

Διερευνηταί. οἱ. perſcrutatores.

Διερμηνεύω. interpretor, σαφηνίζω.

Διερός. ἡ. ὁ. humidus, recens, ſplẽdidus.

Διερρωγώς. dirutus, corruptus.

Διερυθρός. οῦ. rubro diſtinctus.

Διερύκω. μ. ύξω. π. υχα. prohibeo, ſeparo, dormio, interpello. Accuſ.

Διέρχομαι. intercedo, occido, cedo, prætereo.

Διερωτάω. μ. ήσω. π. ηκα. interrogo. Ac.

Δίεσις. perfuſio, madefactio, percolatio. Eſt etiam uerbum muſicum. ſignificat enim cum ſonus primũ ſenſu percipi poteſt, principiumq́ eſt muſicis & elementum, ut punctum, & monas arithmeticis, Ariſtot. μετὰ τὰ φυσ. 9. Bud. Com.

Διεσπαλωμένα. effutita.

Διεστήκει. in ſeditione erat.

Διετεινάμην. aſſerui, aſſeueraui, διεῤῥήδην εἶπον.

Διετηρίς. ίδος. ἡ. bimatus, ſpatium duorũ annorum.

Διετής. έος. ὁ, ἡ. bimus, qui duos annos natus eſt.

Διετήσιος. ου. ὁ. anno durans.

Διετία. ας. ἡ. biennium.

Διετίζω. bimatũ cõpleo, uiuo in toto anno.

Διέτμαγεν. diuiſi ſunt. παρὰ τὸ τμήγω.

Διευθετῶ. cõpono, digero, cõcinno, ſuo unũquodq; loco colloco, boni cõſulo.

Διευθύνω. μ. υνῶ. dirigo, guberno, corrigo. Accuſ.

Διευθυντής. οῦ. ὁ. gubernator.

Διευκρινέω. dijudico.

Διευκρίνησις. εος. ἡ. diſcretio, dilucidatio.

Διευκρίνω. μ. ινῶ. π. ικα. benè diſcerno. Accuſ.

Διευλαβέομαι. caueo, uito, tempero.

Διευρύνω. dilato, inhio.

Διευσθενέω. uireis habeo.

Διευτυχέω. proſperè rem gero.

Δίεφθος. ὁ. decoctus.

Διεφύγγανον ἐκ τῶν δικαστηρίων. abſoluebantur.

Διέχω χρόνου. interiecto tempore.

Διεχής. ὁ, ἡ. diuiſus, duarũ partium.

Δι' ἔχθρας χωρήσομαι, apud Ariſtoph. pro ἐχθρὸς ἔσομαι.

Διέχω. μ. έξω. π. εχα. diuido, tranſigo, praſto, diſto, cedo, pateo.

Διεωθοῦντο. repudiabant.

Δίζημαι. &

Δίζεμαι. &

Δίζημι. quæro. Accuſ.

Δίζομαι. ψηλαφῶ, attrecto, palpo. Acc.

Δίζω. μ. ίσω. π. ικα. dubito, curo, exploro.

Διηγέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. narro, enarro, expono, interpretor. Accuſ.

Διήγημα. ατος. τό. &

Διήγησις. εος. ἡ. narratio. Sunt qui uolũt διήγησιν dici poëſim prolixius rem abſoluentem, διήγημα uerò quæ breuius ac ſuccinctius. Sed hoc quoque ab ἑρμηνείας differt. nam διήγημα nus

dam habet rerum expoſitionem, ἔκφρασις autem ferè oculis audientium etiam ſubijcit. Illud item καθ᾽ ὅλον διηγᾶται, id eſt uniuerſum inquirit, ſicut Athenienſes à Lacedæmonijs eſſe bellatum: ἔκφρασις autem per parteis, uti quo genere belli, quibusq́; machinarum tormentis.

Διηγνοημένον. τὸ. ignoratum.

Διηθεῖται. elicitur.

Διηθέω. μ. ήσω. π. ηκα. &

Διηθῶ. μ. ήσω. π. ηκα. ſtillo, colo, tranſcolo, tranſmitto.

Διήθησις. ιος. ἡ. perſtillatio, colatio.

Διήκω. tendo, peruado.

Διηλλαγμένα. τὰ. uaria.

Διημερεῦσαι. totum diem aliquid facere. &

Διημερεύω. μ. εύσω. π. ευκα. diurno. Neutrum abſolut.

Δίημι. amoueo, inſequor. Item aſpergo, perfundo, madefacio.

Διηνεκής. έος. ὁ, ἡ. continuus, longus.

Διηνεκῶς. continuè.

Διηνθισμένος. ου. ὁ. florens.

Διηνυκέναι. peregiſſe.

Διηόω. uel δηόω. uaſto, deuaſto, depopulor.

Διηπάτηνται. decepti ſunt.

Διηπείλει. minabatur.

Διῆρε. detraxit.

Διῆρες. τὸ. cœnaculum, ſcala.

Διήρης. εος. ἡ. biremis, quæ binis remis agitur, δίκροτον. Suid.

Διηρῆσθαι, pro διαιρεῖσθαι apud Plat. & Ariſtot. Bud. Com.

Δίηται. ſecutus eſt.

Διηχὴν quidam Ariſtotelici interpretes uocant, qua ſtrepitus ad auditum prouehitur, quaſi perſoniam dixeris. Cal. lib. 8. ca. 25.

Διηχοῦς. ἐς. perſonans.

Δίδαιτος. ου. ὁ. cui uictus geminus.

Διθάλασσος. ου. ὁ, ἡ. bimaris, qui utrinq; mari alluitur.

Δίθη. ης. ἡ. oliua maior.

Διθυμία. ας. ἡ. diſsidium, diſſenſio.

Διθύραμβος. ου. ὁ. metri genus in honorem Bacchi decantari ſolitum. Itē cognomen Bacchi. παρὰ τὸ δύο θύρας βῆναι, quòd bis natus duas ueluti ianuas penetrarit.

Διθυραμβώδης. dithyrambium tumorē oratione ſpirans.

Δίθυρος. ου. ὁ, ἡ. duplex, δίπτυχος, biualuus.

Διΐ. τῷ. Ioui.

Διϊόντων. ſimul euntium.

Διϊθυντής. ου. ὁ. gubernator, διθύντης.

Διϊθύνω. dirigo, guberno, rego.

Διΐημι, à διὰ & ἵημι. trāſmitto. Xenop. καὶ διΐησι τὸ στράτευμα διὰ τῆς χώρας, id eſt διικνεῖσθαι ἐπέτρεψε, διαφιῆσι. Sic Theo. 6. de Cauſ. & Ariſtotel. de Animal. 3. Item dimitto, ἀφίημι, ἀπαλλάττω, Plut. in Demet. Διίημι uero à διὰ & ἵημι, uado, diſcurro. Item ἀναγινώσκω, narro, commemoro, orationem habeo. Bud. Com.

Διικνέομαι. μ. ίξομαι. π. ιγμαι. pertranſeo, tranſigo.

Δίιος. iouialis.

Διιπετής. έος. ὁ, ἡ. fluens à Ioue, uel ex imbre procedens, rapidus. Homer. διιπετέας uocat fluuios, non torrenteis ſolum, uerumetiam omnia flumina, quoniam imbribus aquæ pluuiæ omnia complentur.

Διιπόλια. τὰ. feſtum Athenis priſcū, dictum quòd in eo Ioui πολιῷ ſacrificaretur. Hinc διιπολιώδη apud Ariſtophan. pro priſcis, & obſoletis.

Διιππασία. equeſtre certamen.

Διίσταμαι, paſsiua uoce. dirimor, diſsideo. Hom. Ilia. α. ἐξ οὗ δὴ τὰ πρῶτα διαστήτην ἐρίσαντε. Itē diuiſus ſum, diremp-

ptus, diſtractusq́. Plutarch. ὡς δ᾽ αὐτῷ ὁ δῆμος διέσχε, Poſtquam autẽ turba plebeia ei per medium uiam fecit. Bud. Com.

Διΐστημι. μ. ήσω. π. κα. diſtinguo, ſeparo, in diuerſas parteis loco, diſpono. Item diſcrepo, differo. Ariſtot. διέστηκε μὲν ὂν ὅλως πρὸς ἄλληλα τό τι θῆλυ καὶ τὸ ἄῤῥεν, Natura diuerſa ſunt. Item diſſocio, dirimo, ad diſsidium impello, ſeditionem concito. Διιστάναι τὴν ἡμέραν, dirimere tempus. Bud. ibidem.

Διισχύω, καὶ διίσχω. ſuperior ſum uiribus. Genit.

Διισχυρίζομαι. καὶ

Διισχυρίζω. μ. ίσω. π. κα. affirmo, aſſeuero, fortifico. Accuſ.

Δικάζεσθαι. ciuili, & priuato iure agere, lites agere, contendere, certare, ambigere, ut Cice. loquitur, hoc eſt ἐγκαλεῖν, in ius uocare. Lucian. περὶ μισθῶν τῷ μαθητῇ δικαζόμενος, De mercede diſcipulum in ius uocans. Δικάζομαί σοι, μετὰ σοῦ κρίνομαι. Bud. Com.

Δικάζω. μ. άσω. π. ακα. et in infinitiuo δικάζειν, Herodo. iudico cauſam, quæſtionem ago.

Δίκαια. oppidum Thraciæ.

Δικαιαρχία. ας. ἡ. Puteoli urbs.

Δικαιοδοσία. idonea cauſa.

Δικαιοδότης. ου. ὁ. iuris dator, iuſtitiam exhibens. Qui recturus prouinciam mittitur, is uicem principis obtinet, ſub eo eſt is, qui δικαιοδότης dicitur, id eſt iura reddens, & iuriſdictionẽ habens. Bud. in Annot.

Δικαιοκρισία. ἡ. iuſtũ, rectum iudiciũ.

Δικαιολογεῖν. declamare.

Δικαιολογεῖσθαι. iura ſua allegare, & in iure diſceptare, parteis ſuas defendere, quod cauſificari Plaut. dixit. Cicer. etiam cauſari, et proferre. Quintil. & iuriſc. allegare appellant, hoc eſt προτείνεσθαι, προΐσχεσθαι, & παρίσχεσθαι, et προφέρειν. Hæc enim omnia ferè de eodem dicuntur. Accipitur & pro ἀμφισβητεῖν, & δικάζεσθαι, cõtendere, litigare. Athen. ἐδικαιολογεῖτο πρός με, Mecum amicè expoſtulabat, quòd in iuriam ei intuliſſem. In Pandect. τὰ δικαιολογηθέντα dicũtur, quæ utrinq́ diſceptata ſunt à litigatorib. Bud. in Annot. & Com.

Δικαιολογία. eſt cauſæ ſuæ defenſio, iuris ſui in medium prolatio, iudicialis cauſificatio, quod pro cauſæ firmamento dici poteſt.

Δικαιολογικός. iuridicialis.

Δικαιολογούμενος. ου. ὁ. uocans in ius.

Δικαιόομαι. multor.

Δίκαιον dici putant grammatici, quia δίχα ὂν, id eſt quia duatim (ut ſic dicam) et diuiſim fiat, tanquã dicamus δίχαιον, hoc eſt bifariam, diuiſum uel diuidens, ueluti quod totum aliquod diuidat in parteis æqualeis. Alij παρὰ τὸ δύω ἔχειν, quod δίκη parteis ſecernat duas. Δίκαιον ἔχειν, ius ſuũ obtinere. Δίκαιον προβάλλεσθαι, iure ſe tueri. Δίκαια δύο προβάλλεσθαι, uel προτείνεσθαι duplici ſe iure tueri. Τῶν δικαίων ἀφίεσθαι τῶν ἑαυτοῦ, De iure ſuo diſcedere. Bud. in Annot. & Com.

Δικαιοπολῖται. ciues Dicææ.

Δικαιοπραγεῖν. &

Δικαιοπράττειν. iuſte agere. Bud. Com.

Δίκαιος. ου. ὁ. iuſtus. Aliquãdo dicitur nõ ob unam illam uirtutem, quæ prima eſt inter moraleis, hoc eſt δικαιοσύνην, ſed ob abſolutã omnibus numeris probitatem. Sic Ariſtot. in Ethi. dicit δικαιοσύνην uirtutem in ſe complecti omnem, ut δίκαιος, idem ſit, quod bonus & probus. Vnde & ſacræ literæ ἀδικίαν pro quouis utuntur

peccato. Item uerus, ut apud Sophocl. δίκαιος γόνος, pro uero. Quod imitantur & Latini. Cice. in Saluſt. Quem honorem ita egit, ut nihil non æquum, atq; uerum duxerit, quod ei facere collibuiſſet. Significat etiã idem quod ἄξιος, ut δίκαιος ἐγκωμίων τυγχάνειν, ἀντὶ τ͂ ἄξιος, dignus laude: & δίκαιος ἀπολωλέναι, dignus qui pereat. Bud. in Annot.

Δικαιοσύνη. ης. ἡ. iuſtitia.

Δικαιοτήριον. ου. τὸ. locus iudicij, forum.

Δικαιόω. μ. ώσω. π. κα. iuſtum puto, iuſtifico, iudico, cenſeo. Actiu. accuſ.

Δικαίωμα. ατος. τὸ. καὶ

Δικαίωσις. ιος. ἡ. iuſtificatio.

Δικαιωτήριον. locus iudicij.

Δικανικός. ῦ. ὁ. iudicialis. περὶ τὰς δίκας διατρίβων.

Δικανόω. iudico.

Δικάρηνος. ου. ὁ, ἡ. biceps.

Δικαρπεῖν. bis fructum ferre.

Δίκαρπος. ου. ὁ, ἡ. biferus. Strabo, τινὲς δ' αὐτῶν καὶ δίκαρπον ἔχουσι τὴν γῆν.

Δικασπολία. ας. ἡ. iuſtitia.

Δικάσπολος. ου. ὁ. qui uerſatur in iudicio, iudex.

Δικαστήριον. ου. τὸ. forum iudiciale, tribunale, iudicium, iuriſdictio. Lucia. δικαστήρια pro ipſis iudicibus uſurpat. Δικαστήριον τινὶ καθίζειν, accuſare. Bud. Com.

Δικαστής. οῦ. ὁ. iudex, litium diremptor. Dictum uolunt à diuiſione quaſi διχαστής, ueluti qui totum aliquod diuidat in parteis æqualeis. Cæl. lib. 12. cap. 48.

Δικαστικόν. τὸ. dicebatur merces quæ iudicibus dabatur pro opera iudicandis cõtrouerſijs impenſa, hoc eſt ſportulæ iudiciales, ſportularia pecunia. Bud. in Annot. poſt.

Δικαστικός. iuridicialis, ἐπιστήμων δίκης.

Δίκειν. iacere, βάλλειν, ῥίπτειν.

Δικηλίσται. dicebantur apud Laconas, q comicos luſus obibant. Cæl. li. 3. c. 31.

Δίκελλα. ης. ἡ. ligo. onis.

Δικελλίτης. qui ligone utitur, foſſor.

Δικέραος. &

Δίκερως. ω. ὁ, ἡ. bicornis.

Δικέφαλος. ου. ὁ. biceps.

Δίκη. ης. ἡ. cauſa, quæ apud iudicẽ agitur, iudiciũ, pœna, lis, publica actio, ius, ritus, modus. À poetis dea fingitur eſſe iudiciorũ, inde dicta quòd lites, & cõtentiones dirimat. Hãc uirginem credi ſcribit Proclus, quoniã dicaſticũ genus deceat eſſe καθαρὸν, id eſt, integrũ purumq;. Heſiodus, ἡ δέ τε παρθένος ἐστὶ δίκη, διὸς ἐκγεγαυῖα, Virgo iuſtitia eſt prognata Ioue. Euſtath. δίκην, & θέμιν idem eſſe putat Cæl. li. 12. ca. 48. & Bud. in Annot.

Δίκη ἀνάδικος. iudicium reuocatum, et irritum, iudicium nullum, ut loquũtur Iuriſconſ.

Δίκη βλάβης. actio damni dati, quæ eſt ex lege Aquilia contra eum qui damnum intulit.

Δίκη ἀβλαβής. controuerſia recta, quod principale nunc homines forenſes (dicunt.

Δίκη κακηγορίας. &

Δίκη κακηγορίου. iniuriarum actio.

Δίκη πρόδικος. præiudicium.

Δίκην ἀγάγειν. intendere actionem in iudicio, experiri. Cicero pro Quint. Si quid in controuerſiam ueniret, intra parietes aut ſummo iure experiretur. Dicitur etiam ἀγωνίζεσθαι. Et πάλιν ἀνάγειν τὴν δίκην, Latini actionem reſtituere dicunt.

Δίκην ἔλαβε dicunt Attici tam de accuſatore, quàm de reo. Sic Vergil. 4. Aen. Pœnas inimico à fratre recepi. Et 2. Iamdudum ſumite pœnas. Priſcian. lib. 18.

Δίκην

Δίκην ἐπάγειν. eſt litem, uel crimen, uel dicam impingere. Demoſth. ἀμφικτυονικὰς δίκας ἐπάγοντές μοι.

Δίκην ἔχειν. accuſari.

Δίκην λαγχάνω. dicto iudicium, appello, actionem dicto, dicam impingo, edo iudicium et actionem, quod etiã ſubſcribere iudicium dicitur. Demoſthe. κατὰ μειδίου, ἐνίκα τὰς δίκας ἔλαχον τῶν πατρῴων τοῖς ἐπιτρόποις μειρακύλλιον κομιδῆ, Cum primum tutelæ experiri cum tutoribus meis cœpiſſem adhuc adoleſcentulus exiſtẽs. In cauſis etiã capitalibus ſignificat poſtulare & accuſare. Ad uerbũ ſonat ſortiri iudiciũ. Sorte enim cognoſcendarum cauſarũ diem capiebãt, authore Seruio in id Verg. Aen. 6. Nec uerò hæ ſine ſorte datæ. Cice. in Ver. act. 3. dicas ſortiturũ dixit, pro ſortitione cauſas cogniturum.

Δίκην τῆς ἐπιτροπῆς ἐλαχώς. actionem tutelæ intendens.

Δίκην φεύγειν. crimen deprecari.

Δίκην ὦφλε μεγάλην. magnæ multæ damnatus eſt.

Δίκην. inſtar, per ἔκλειψιν τῆ κατὰ, quaſi dicas ſecundum ritum, in modum. Sic Saluſt. Cum domos atq; uillas ui deas in modum urbium ædificatas. Genit. iung. ut καλάθοιο δίκην. Priſc. lib. 18.

Δικηλισταὶ. οἱ. δεικηλίται, irriſores, imitatores. Athenæ. lib. 14. & Cæl. lib. 6. cap. 38.

Δίκηλον. imago, μίμημα, εἴκασμα. quaſi δὶς εἴκελον. Cæl. ibidem.

Δικίδιον. τ. τό. iuſtitia, diminutiuè.

Δίκλαδος. utrinq; clauſus, διθυρὸς. ὡς δύνασθαι τῆ κάτω μέρους κεκλεισμένης ἀνοῖξαι, Hippocr.

Δικλίς. ίδος. ἡ. ualua, bifores, δίθυρος.

Δικολόγος. ου. ὁ. orator, in cauſa aduocatus.

Δικόνδυλοι. duos monteis habentes.

Δικοῤῥαφεῖν. cauſas conſarcinare, ex iudicijs compendium quærere.

Δικοῤῥάφος. τ. ὁ. rabula.

Δικόρυμβος. τ. ὁ. biceps.

Δικόρυφοι. quibus duplex eſt in capite uertex, biuertices, duos uerticeis habentes.

Δικότυλος. τ. ὁ. qui geminis acetabulis ſeriam habet ordinatam.

Δίκουρος. ὁ, ἡ. &

Δικραίς. τό. biceps.

Δικραία. cauda tritonis.

Δίκρανος. τ. ὁ. fuſcina, triuium.

Δικρανόω. aperio.

Δίκροαι. ſinus gemini.

Δίκροος. τ. ὁ. bifidus, bifurcatus.

Δίκροσσος. τ. ὁ. utrinq; fimbriatus.

Δίκροτον. τ. τό. biremis. Vſus eſt hoc uocabulo & Cic. ad Att. 16. Nam & ipſe Domitius bona habet plane dicrota. Et Hirtius, Capit ex eo prælio penteremẽ unam, triremes duas, dicrota octo. Eſt & pulſus hoc nomine apud medicos, à percuſſu geminato ſic dictus.

Δίκταμον. τό. dictamũ herba.

Δικτατωρεύω. dictaturã exerceo, dictator (ſum.

Δικτατωρεία. ἡ. dictatura.

Δικτάτωρ. dictator.

Δίκτη. mons in Creta.

Δίκτυ. υος. τό. &

Δικτυεύς. piſcator, ἁλιεύς.

Δίκτυννα. ας. ἡ. Dianæ cognomen. ἀπὸ τ δικτύων. Hoc item cognomine Βριτόμαρτιν deam appellant Cretenſes, quòd Minos cũ ob amorem hanc inſequeretur, illa fugiens in retia capiendis demiſſa, piſcibus ſe præcipitem dederit.

Δίκτυον. τ. τό. rete. δίκτυα ſunt maiores tantum plagæ.

Δικτυωτά. opera dicuntur, quæ noſtri reticulata uocant, quaſi cancellata, ut in ſtructuris.

Δικτυωτός. οῦ. ὁ. in modum retis diſtinctus, cancellatus.

Διδυμα. τὰ. oues gemelliparæ.

Δίκω. iacio, uulnero.

Δίκωλος. ὁ. bimembris.

Δικῶν οὐκ οὐσῶν, iuſtitium: μὴ οὔσα δὲ δίκη, iudicium nullum.

Δικωπία. remigium, ſcapha, Luciano. de quo Bayſ. de Re nau.

Δίλημμα. ατος. dilemma, ſyllogiſmus cornutus, arguṁetum quod utrinq; aduerſariũ capit, ſyllogiſmus utrinque uinciens & conſtringens, confeſsionemq́; exprimens.

Δίλογος. ου. ὁ. bilinguis.

Δίλογχος. Dianæ, uel lunæ epith. uel quod uenatrix cum ſit, duplicem haſtam ferat, uel à duplici lumine, ſuo & ſolis.

Διλοχία. ας. ἡ. duplaris decuria, Gaza interprete.

Διμάχαι. οἱ. equites qui utroq; pro loci opportunitate peditis & equitis munere fungebantur.

Διμερὲς. τὸ. bipartitum.

Διμυλάω. labra moueo. nam μύλα etiã labra uocantur.

Δίμηνος. ου. ὁ. bimeſtris.

Διμήτωρ. Dionyſius.

Δίμιτρον. ου. τὸ. ligamen duplex.

Διμοιρία. ας. ἡ. diuiſio in duo tãtũ, et manipulus cuius dux διμοιρίτης dicitur.

Διμοιρον. ου. dupla pars.

Δίμοιρος. beſsis, Vitru.

Διμόροιον. τὸ. bes pars aſsis.

Δίμυξος. ου. ὁ, ἡ. de lucerna duorum ellychniorum.

Διινέω. uerto.

Δινέω. μ. ήσω. π. ηκα. uerto, conuerto, Accuſ. iung.

Δινέω. μ. ήσω. ηκα. uoluo, uerſor, uerto. Accuſ.

Δίνη. ης. ἡ. reuolutio aquarũ, uertigo, uortex, gurges. Hinc ἀργυροδίνης, χρυσοδίνης, βαθυδίνης, fluminũ epitheta.

Δινήεις. εντος. ὁ. uorticibus plenus.

Δινηθισμός. ου. ὁ. reuolutio, mixtio, uarius, uerſicolor.

Δῖνος. ου. ὁ. aëris turbo, & uertigo, tornus, poculum.

Δινοχλεῖν. obturbare, moleſtum eſſe.

Δινόω. &

Δίνω. reuoluo, uerſor, torno.

Δινώδης. εος. ὁ, ἡ. uorticoſus.

Δινωτός. οῦ. ὁ. uerſatilis, rotundus, tornatilis.

Διξός. οῦ. ὁ. bifarius.

Διό. ideò, propterea.

Διὸ καὶ. itaque.

Διόβλητος. ὁ. fulmine ictus.

Διογένης. ὁ. Diogenes.

Διογενής. έος. ὁ. ἡ. generoſus, εὐγενής.

Διόγνητος. genitus à Ioue, generoſus, uel cognitus Ioui. Syncopa eſt pro διογένητος.

Διοδεύω. μ. εύσω. π. ευκα. erumpo, tranſeo, traijcio. Διοδεύω τὴν Ἰταλίαν, iter facio per Italiam. Accuſ. iung.

Διοδεύσιμος. ου. ὁ. peruius.

Δίοδος. ου. ἡ. tranſitus, aditus, biuium.

Διοίγω. aperio. Actiu. accuſ.

Διοιδαίνω. &

Διοιδέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. intumeo. Lucian. καὶ διοιδεῖ ἐκ τῆς φαρμακοποσίας τὰ σκέλη, Atq; intumeſcũt exhauſto ueneno crura.

Διοικέω. μ. ήσω. π. ηκα. guberno, adminiſtro, diſpono, ordino, tueor, tracto de re aliqua. Iſocrat. ἰδίᾳ κατὰ τῶν [illegible] τὸν βίον, Neq; enim contemptè uitam inſtituit. Item ſeorſum habito. Acc.

Διοίκησις. εως. ὁ, ἡ. diſpoſitio, diſpenſatio, adminiſtratio, gubernatio, iuriſdictio.

Διοικητὴς.ȣ.ὁ. diſpenſator, procurator.
Διοικητική.ῆ. conſtitutrix.
Διοικίζω μ.ίσω.π.ικα. incolas & habitantes diſpergo, & facio habitare in diuerſis partibus, ut οἱ λακεδαιμόνιοι τὴν ἐν ἀρκαδίᾳ μεγάλην πόλιν διῴκισαν, ἵνα ἀσθενὴς γένοιτο, Ariſtot. Item diſſocio, & dirimo coniunctionẽ, diuido, diſgrego, Plato in Symp. νυνὶ δὲ διὰ τὴν ἀδικίαν διῳκίσθημεν ὑπὸ τοῦ θεοῦ, Diuulſi ſumus & contubernium noſtrum diremptum. Syneſ. εἰ διοικίσα γράμμασι, Si diuiſiſſem ſeparatim ſcribendo. Bud. Com.
Διοίσειν, infinitiu. à διαφέρω, uel à διοίω. referre, differre.
Διολισθαίνω. labor. eris.
Διολκή.ῆς.ἡ. diſtractio.
Διόλου. copioſe.
Διολοφύρ. diuellere, ſubſannare.
Διομαλίζω.μ.ίσω.π.ικα. ſterno, demulceo, explano æqualiter, planè me habeo.
Διομαλιωῶ.μ.ιωῶ.π.ωκα. explano. Ac.
Διομήδειος.ȣ.ὁ. Diomedeus.
Διομήδεια.ας.ἡ. ſententia Iouis.
Διόμνυμι.μ. όσω.π.οκα. & διόμνυμαι. iuro, iurando affirmo, ὀμνύω. Eſt etiã abiuro, inficior, Demoſth. Bud. Cõ.
Διομνῦς.ὁ. uir mulieroſus.
Διομολογοῦμαι. conſtituo, ſtabilio, ut οὐχ οὕτω διωμολογησάμεθα; Nónne ita inter nos conuenit? Vnde διωμολογημένα, certa, ſtabilita, iam non controuerſa. Eſt etiam ſtipulor, paciſcor, contendo à te hoc ut fateare, Platoni de Repub. lib. 6. Vnde
Διομολογία. huiuſmodi conſtitutio, atq; προσδιορισμός. Bud. Com.
Διονῦς. muliebris, θῆλυς. Et diminutiuũ à διόνυσος. Et διονῦς, ueſtis mulie(bris.
Διονύσια.ίων.τὰ. Bacchanalia.
Διονυσιοκόλακες. aſſentatores Dionyſij, aulici aſſentatores. Cal. li. 12. ca. 17.
Διονύσιον.ȣ.τὸ. hederam aliqui uocãt.
Διόνυσος.ου.ὁ. Bacchus. Cæl. li. 4. c. 14.
Διόνυχον.τὸ. exactum, accuratũ, ad unguem factum.
Διοπετής.ἑος τὸ. dicitur quod à Ioue delapſum eſt, aut è cœlo uenerit. Olim opifices ſimulacrorũ, quo maior eſſet ſuperſtitio uulgi, fingebãt ea cœlitus delapſa, hoc eſt eſſe διοπετῆ. Herodian. lib. 1. αὐτῷ δὲ ἄγαλμα διοπετὲς, ὡς λέγουσιν. Et in Act. Apoſtolorum, τῆς μεγάλης ἀρτέμιδος καὶ τοῦ διοπετοῦς. quo loco ſubauditur ἀγάλματος. Homerus hoc cognomẽti tribuit regibus, uelut à Ioue profectis. Cõpoſita autem dictio eſt à ζεὺς, & πίπτω.
Διοπεύω dicitur, uel διοπτεύω. curam gero, proſpicio.
Διόπη.ης.ἡ. genus inauris. (γεσθαι.
Διοπομπεῖσθαι. purgari, luſtrari, ἀποκαθαί-
Διόπος.ȣ.ὁ. diſpenſator, præfectus, ruſticus. Itẽ curator nauis, nauis inſpector cuſtosq;. Aeſchylus indicat reges & principes rectè hoc nomine appellari. Ab ὄπω τὸ βλέπω. Alij deducunt ἀπὸ τοῦ διέπειν, id eſt ordinando. Cal. lib. 1. ca. 24. & lib. 5. ca. 1. & lib. 7. ca. 9.
Διοπτάω.μ.ήσω.π.ηκα. uideo, conſydero, diſpicio. Accuſ.
Διοπτήρ.ῆρος.ὁ. ſpeculator, œconomus. Cæl. li. 7. ca. 9.
Διόπτρα. inſtrumentũ geometricũ, per quod altitudinẽ, latitudinẽ, longitudinémue, etiã è longinquo deprehendũt. Huiuſmodi ſunt inſtrumenta aquarũ dicata librationibus, ubi perducendæ ad mœnia ſũt. Cæl. ibidem & lib. 14. ca. 39.
Διοράω. deſpicio, perſpicio. Accuſ.
Διοργάνωσις. apparatus.
Διοργίζομαι. iraſcor.

Διορθόω.μ.ώσω.π.ωκα. & διορθοῦμαι. recte diſpono, emendo, corrigo, res afflictas erigo, & reparo. Bud. Com.

Διορθωτικός. emendatiuus.

Διόρθωσις.ιος.ἡ. correctio. Propriè quãdo quis lapſabũdus quippiã apprehẽdit, quo ſe erigere poteſt. Bud. Com.

Διορία. ας. ἡ. diſcrimen, dies præſcriptus.

Διορίζομαι. &

Διορίζω.μ.ίσω.π.ικα. diſtinguo, diſcrimino, diuido, partior. Item explano, explico, Platoni, ut τοῦτό μοι σαφῶς διόρισον. Et Ariſtot. περὶ λειτουργίας διωρισμένην. Et Iſocrat. δικαιότατον δὲ διορίζεσθαι περὶ τούτων, id eſt diſſerere, diſceptare, enucleate diſputare. Item affirmo. Alicarn. διορίζεται μηδεμίαν ἀπὸ τῆς ταφῆς ὑπόθεσιν εἰς δικαστήριον γεγράφθαι, Aperte affirmat, certis uerbis teſtatur, expreſſe dicit. Vnde & διωρισμένον, idẽ quod ἀφωρισμένον, id eſt conſtitutum, ſtatũ, ut τίμημα διωρισμένον ὑπὸ τῶν νόμων, Ariſtot. cenſus legitimus, legibus conſtitutus. Significat etiam deſignatum, certũ, delectum, & ſelectum, Ariſtot. 4. Polit. Bud. Com.

Διωρισμός. οῦ. ὁ. diſtinctio, diſtincta rerum explicatio.

Διόροφος. duplici tecto, δίστεγος.

Διορρόω, uel διοροῦσθαι. ſereſcere, hoc eſt in ſerum abire. alioqui ſereſcere poëtis quoq; pro ſerenum fieri, ſiccariq; accipitur. à Dioſcoride διορίζεσθαι dicitur. Bud. Com.

Διόρυκται. effractores, τοιχωρυχοί.

Διορύττω.μ.ύξω.π.υχα. fodio, id eſt cauo, effringo.

Διορχέομαι. perſalto, ad finẽ uſq; ſalto.

Δῖος.ου.ὁ. generoſus, diuus, humidus, bonus.

Διοσημεῖα.τά. monſtra deorum, prodigia, ſigna Iouis, & eorum quæ cũtingunt in aëre.

Διόσκοροι, uel διόσκουροι. Caſtor & Pollux, quaſi διὸς, id eſt Iouis, κόροι, id eſt filij. Ambo Caſtores interdum uocantur, cũ alteri dũtaxat id nominis fuerit. Cæl. lib. 10. ca. 6. Antiquitas credidit hos ſalutares eſſe nauigantibus, ſi ſimul apparerent (apparent aũt ignis ſpecie malo aut antemnæ inſidentes) cõtrà duros, ſi ſinguli aut ſolitarij, cuius rei mentio fit in Act. Apoſt. cap. ult.

Διοσκῶ. diligenter perſpicio, corrumpo, animo deficio.

Διότι. &

Διότι, quia, quòd, quoniam, propterea, ꝓpterea quòd, eò quòd. Et interrogatiue, cur, quã ob rem, qua de cauſa.

Διοτρεφής.έος.ὁ,ἡ. à Ioue nutritus. Regum Epitheton.

Διουροῦνται. ſanieſcunt.

Διουρητικά. medicamẽta quæ urinã ciẽt.

Διοχετεύειν. aquam per canales, aut alueos deriuare.

Διοχλέω.μ.ήσω.π.ηκα. turbo.

Δίοψ.ὁ. diſpenſator, præfectus.

Δίοψις. cura, perſpicuitas.

Διπάλαιστος.ου.ὁ. duorum palmorum.

Δίπαλτος. tenẽs bina tela et uibrans, ambidexter, utrinq; acutus. Cal. l. 1. c. 5.

Διπατός. οῦ. ὁ. utrinq; mouens, ambabus manibus, totis uiribus.

Διπηχαϊκά.ῶν.τ. interſcalmiũ, Vitruuio.

Διπήχυς.εος.ὁ,ἡ. bicubitalis.

Διπλάζω.μ.άσω.π.ακα. &

Διπλασιάζω. duplico.

Δίπλαξ. diplois, ueſtis duplicata.

Διπλασιασμός.οῦ.ὁ. duplicatio.

Διπλάσιος.ου.ὁ. duplus.

Διπλῆ.ἡ. nota trigoni obliqui figuram habens citra baſin. Cæl. li. 8. ca. 41.

Διπλόη.ἡ. uerſutia, fraus.

Διπλοΐς. ίδος. diplois, genus ueſtis.

Διπλόος

Διπλόος. ὁ

Διπλοῦς. ὁ. duplex.

Διπλόω. μ. ώσω. π. ωκα. duplico.

Δίπλωμα. ατος. τό. uaſis genus. Sunt etiam διπλώματα, quas literas patentes nũc appellamus, cuiuſmodi ſunt edicta & mandata principum regio ſigno ſancta.

Διποδία. ας. ἡ. genus ſaltationis Laconicæ, bipedatio.

Διπόλια. διϊπόλια.

Δίπολος. de terra bis aratro proſciſſa.

Δίπους. οδος. ὁ. bipes.

Διπρόσωπος. biceps.

Δίπελεκα. τὰ. bipennia.

Δίπελεκος. ου. ὁ. bipennis, & ædificij genus.

Δίπτυχα. dupliciter.

Διπτυχής. έος. ὁ, ἡ. geminus.

Δίπτυχος. ου. ὁ. duplicatus.

Δίρκαιος. ου. apollinaris minor.

Δίρκη. fons Thebis.

Δίς. bis. ſyncope eſt ꝑ διάκις. Aliquando priuãdi uim habet, ut in διολώιος.

Διςεγγόνη. atneptis.

Διςέγγονος. ου. ὁ. atnepos.

Δίςεφθος. ὁ, ἡ. bis coctus, recoctus.

Διολωίως. effrenatè.

Διςθανής. έος. ὁ, ἡ. morti bis patens.

Δισκάζεσθαι. contendere, διαφέρεσθαι.

Δίσκελλα. ſporta.

Δισκεύω, diſco ludo, diſcum in auras iacto.

Δισκινησία. ας. ἡ. difficultas mouendi.

Δισκόβολοι. diſcum, id eſt lapidem rotundum ac pertuſum (ut inquit Ammon.) in ſublime iaculantes.

Δίσκος. ου. ὁ. diſcus, maſſa ferri, corpus ſolis, lapis grauis, qui exercẽdi cauſa corporis ad auras proijciebatur. Cæl lib. 13. cap. 12.

Δίσκω. βάλλω, iacio, δίκω.

Δισνομία. ας. ἡ. peruerſa iuris legumq; conſtitutio.

Δίσπαππος. atauus.

Διςποδία. genus ſaltationis.

Διςςακί. bis.

Διςςός. οῦ. ὁ. duplex.

Δίςαγμος. ου. ambiguitas.

Διςάζω. μ. άσω. π. ακα. dubito, duplicia intelligo, ambigo, uacillo, cum animus nunc huc, nũc illuc impellitur.

Διςάσιον. pondere duplo.

Διςεγία. ας. ἡ. domicilium duas contignationes ſeu tecta habens.

Δίςεγος. ου. ὁ, ἡ. habens duplex tectum.

Δίςος. quæ bis peperit.

Δίςομος. ὁ, ἡ. anceps, id eſt utrinq; acutus, utrinq; incidens.

Διςιχίασις. ιος. ἡ. pilorum ſuccretio præter naturam in palpebris. Cæl. lib. 7. cap. 5.

Διςύπατος. ου. ὁ. bis conſul.

Δίσφαξ. κος. ubi duo mõtes conueniũt, & os uallis faciunt.

Δίσφορος. ου. ὁ. moleſtus.

Διχιδῆ. δίχηλον.

Διχίλιοι. duo milia.

Δίχωλος. ου. ὁ. utroq; claudicans.

Διτιθήμων. ου. ὁ. adminiſtrans.

Διτοκεῖ. gemellos parit.

Δίτοκος. quæ bis peperit.

Διττάχῶς. dupliciter.

Διττογονεῖ. partum geminat.

Διττολογῶ, & διλογῶ geminato uerbo loquor, ut τι φά α τι φανῶσαι. Item bis dicere, reuocare, Syneſ. Sic Cicer. pro Domo ſua. Quemadmodum iſte præpoſteris uerbis omnibus obſcœnis, identidem ſe ipſe reuocãdo, dubitans, timens, hæſitans pronunciarit. Bud. Com.

Διττός. duplex, biſulcus, ambiguus.

Διυγραίνω. perfundo, madefacio, excolo.

Δίυγρος. ου. ὁ. humidus, infirmus, mollis.

Διυλίζω. μ. ίσω. π. ικα. defeco, excolo. Accuſ.
Διύλισις. ιος. ἡ. percolatio.
Διυπνίζω. μ. ίσω. π. ικα. expergeſacio.
Διυφαίνω. texo.
Διυφάσιος. ου. ὁ. alteruter.
Διφαλαγγία. ſpecies certa, & ordo quidam inſtruendæ aciei.
Διφασία. ας. ἡ. iuſtitia, δικαιολογία.
Διφάω. μ. άσω. π. ακα. inquiro. Accuſ.
Διφθέρα. ας. ἡ. pellis Amaltheæ capræ, in qua res humanas ſcribere dicitur Iupiter. Itē operculū libri. Eſt et paſtoricium ex pellibus indumentum, quod quidam uocant rhenonē, ſagum pelliceum. Scribit Herodot. Ionas βίβλους dicere διφθέρας, quòd aliquando ob penuriam papyri pellibus uterentur, tum caprinis, tum ouillis. Βαρβαρ quoq; διφθέρας eſſe quidā ſcribunt. Vide quoq; prouerb. Diphtheram ſero Iupiter inſpexit: &, Antiquiora diphthera.
Διφθερίας. ου. ὁ. genus perſonæ tragicæ, diphthera indutus.
Δίφθογγος. ου. ὁ. ἡ. duarū uocum ſonus.
Δίφορος. bis anno fructum gerens.
Δίφραγες. duces militū apud Parthos.
Δίφραξ. ſella, currus, lectica, θρόνος γυναικεῖος, Heſych.
Διφρεία. ας. ἡ. aurigatio, currus circūagitatio.
Διφρευτής. οῦ. ὁ. &
Διφρηλάτης. auriga, gubernator currus, Lucia. Vnde & uerbum διφρηλατῶ.
Διφρεύω. inſideo.
Διφρεὺς. ὁ. iners, ocioſus, deſes, ἀργός.
Διφρίσκος. ου. ὁ. curriculus.
Δίφρος. ου. ὁ. & in plur. τὰ δίφρα. biga, ſedes uilior, cui opponitur θρόνος. Vel currus non plenus, ſed ex duobus iunctis equis, συνωρίς, Euſtathio dicitur pars in curru, ubi cum parabate uerſatur auriga, unde etiam inclinatur, quaſi διοφόρος, id eſt duos ferens.
Διφροφορεῖσθαι. ἐξελαύνειν, geſtari, ſella aut lectica uehi, quemadmodum Romæ magiſtratus ſella curuli.
Διφροφόροι. οἱ. ferentes ſellas curules.
Διφροφορούμενοι. ſellis ſubuecti Perſæ, qui magnæ fuere apud eos authoritatis.
Διφρυγές. τό. quaſi iterum coctum, diphryges. uide Dioſcorid.
Διφυής. έος. ὁ, ἡ. geminus, biformis, duplicis naturæ, bifidus. Et Cecropis epitheton, qui primus coniugium inſtituit Athenis.
Δίφυον. τό. duæ partes, δίμοιρον.
Δίφωνος. bilinguis.
Δίχα. dupliciter, bifariā, diuiſim, dutim. Item abſq;, ſine. Genitiuo. Item ſeorſum, ſemotim. Δίχα θυμὸν ἔχω. ſum animo ambiguo, habeo animum ad diuerſa intentum.
Δίχαιος. ου. ὁ. bipartitus.
Διχάζω. μ. άσω. π. ακα. diuido, in duo deduco, quæ prius erant coniuncta. Accuſ.
Δίχαλος. utrinq; cauus.
Διχαστῆρες. οἱ. uocantur quatuor dentes anteriores in meditullio conſtituti. Sic dicti ἀπὸ τοῦ διχάζειν, quòd cibum diuidant comminuantq;, unde & τομεῖς appellantur.
Διχῆ. diuiſim, bifariam.
Δίχηλος. ου. ὁ, ἡ. habēs ungulam ſciſſam, biſulcus.
Διχομήνιον. ου. τό. tertia pars menſis.
Διχθά, Dorice. dupliciter.
Διχθάδιος. duplex, dupliciter.
Διχογνωμῶ. &
Διχογνωμονῶ. diſſentio, diſſideo.
Διχόθεν. à duabus partibus.

Διχόθυμος. dubius, calumniator.

Διχοίνικον. τὸ. menſura continens duas chœnicas.

Διχομηνία. ἡ. ſemeſtre tempus.

Διχόμηνος. ου. ſemiplena luna.

Διχόνοια. ας. ἡ. diſſenſio.

Διχονοῶ. diſſentio, διςάζω.

Διχορία. ας. ἡ. diuiſio chori, καὶ διχοριάζειν, ἐν δύο χοροῖς ᾄδειν.

Διχοστασία. ας. ἡ. diuiſio, diſsidium, ſeditio, quoties ſcinditur ſtudia in contraria uulgus, ut inquit Verg.

Διχοστατέω. μ. ήσω. π. ηκα. diſcordo, diſſentio, ſeditionem facio, contendo.

Διχοτομέω. μ. ήσω. π. ηκα. diuido in duas parteis. Accuſ.

Διχοτομία. ας. ἡ. diuiſio in duas æqualeis parteis.

Διχοτόμος. ου. ὁ. in duo diuidens.

Διχότομος. ου. ὁ. in duo diuiſus, διχότομος σελήνη, luna dimidio orbe caſa, uel diuidua.

Διχοφορεῖ. in duo diſcinditur.

Διχοφροσύνη. ἡ. contractio, ſeditio, factio.

Δίχροα. τὰ. bicolora.

Διχροία. ἡ. duplex color.

Διχῶς. bifariam.

Δίψα. ης. ἡ. ſitis, deſiderium.

Διψακὸν. ου. uocant medici renum affectionem quandã, quam matellæ intercutem nõnulli uocant, urinæ profluuium alij. Sic dicta quòd maximam inducat ſitim. Ab Aegineta li. 3. definitur, ταχεῖα τῶν πινομένων διέξοδος. Vnde & διαβήτης nuncupatur, uelut tranſitus. Eſt etiam nomen herbæ, uulgo labrum Veneris.

Διψαλέος. ου. ὁ. ſitibundus, ſiticuloſus.

Διψάς. άδος. ἡ. dipſas ſerpens. Sic dictus quòd ij quos mordicus apprehenderit, ſiti inareſcãt uehemẽtius, ad potumq́ efferueſcunt, ac inde inceſſanter haurientes diſsiliũt mox. Eſt item διψὰς hepatis ſignũ quoddam. Cæl. lib. 13. cap. 63.

Διψάω. μ. ήσω. π. ηκα. ſitio. Item ἐπιθυμῶ, concupiſco. Vnde ſecunda perſona indicatiui pro διψάεις, διψάει, Dorice διψῇς, διψῇ, & infinit. διψῆν pro διψᾶν.

Διψία. κόνις ξηρὰ, puluis aridus.

Διψητικός. ου. ὁ. ſitim adferens, ſitim augens.

Δίψιος. ου. ὁ. ſitim faciens.

Δίψος. εος. τὸ. ſitis.

Δίψυχος. ου. ὁ, ἡ. duplicis animi homo, dubius.

Διώ. expello, perſequor.

Διώβολον, καὶ διωβελία. duo oboli, quos populus cum ad concionem uenerat accipiebat.

Διωγκέω. μ. ήσω. π. ηκα. tumeo.

Δίωγμα, & ἀποδίωγμα. myſticũ quoddam ſacrum, & arcanum, quod in Theſmophorijs ſolæ mulieres obibant. Dictum fortè, quòd arcerent inde uiros.

Διωγμός. οῦ. ὁ. perſecutio.

Διωθοῦμαι. &

Διώθω. repello, propulſo, impello, rejicio, protrudo. Actiue, uel paſsiue accipitur.

Διωκάθω. accuſo, uel poſtulo te alicuius criminis. Bud. Com.

Διώκομαι. perſecutionem patior, φεύγω, κατηγοροῦμαι. paſsiuum eſt, ſed actiuè aliquoties uſurpatur.

Διωκόμενος. reus.

Διώκτης. ου. ὁ. perſecutor, actor.

Διώκω. μ. ώξω. π. ωχα. impello, expello, fugo, ſummoueo. Item perſequor, apprehendo fugientẽ. Vnde & pro expeto, magno ſtudio annitor ut aſſequar. Ariſtot. in prin. Ethicor. τούτων γὰρ χάριν ἐκεῖνα διώκεται, Has ob

cauſas illa quoq; expetuntur. Item uenor apud iudicem, ſector, actor ſum, litem intendo, accuſo, & reum ago. Accuſatiuo iungitur cum genitiuo, ut διώκω σε φόνου, accuſo te cædis uel poſtulo. διώκω σε γραφὴν ταύτην, reum te criminis huius facio. διώκω σε πληγῶν καὶ βλαφῆς, ago contra te damni dati. Bud. Com.

Διώκων. accuſator, cui opponitur φεύγων.

Διωλύγιος. ὁ, ἡ. maximus, quiq; quàm diutiſſimè durat.

Διωμοσία. ας. ἡ. iuramentũ calumniæ, ſiue actoris. Bud. Com.

Διὸ ὅτι. propterea quòd.

Διώνη. ης. ἡ. Dione, mater Veneris.

Διωνόμασαι. denominati ſunt.

Διώνυμος. ου. ὁ. famoſus.

Διώνυσος. ου. ὁ. Bacchus, pro διόνυσος Atticè, o in ω conuerſo.

Δίωξις. ἡ. perſecutio.

Διωρθωτικόν. τό. genus quoddam iuris ab Ariſtot. dicitur, quaſi tu dicas emendatiuum, quod in cõmercijs uerſatur.

Διωρία. ας. ἡ. ſpatium, interuallum.

Δίωρος. ὁ. inconueniens, diſsimilis.

Διώροφον. τό. duo habens culmina.

Διώρυξ. χος. γος. ὁ. τάφρος, foſſa per muros aut aggeres ad cogendos metu hoſtes facta.

Διωρυχή. huiuſmodi perfoſsio.

Διώρυχεν. perfodit.

Διωθεῖν. eſt per interſtitium ui impellere & propellere, & intra quippiam diſcuneatum ui indere. unde

Διωστήρ, inſtrumentum chirurgicum. Bud. Com.

Δίωσις. protruſio, propulſio, impulſio. Bud. Com.

Διώτη. ης. ἡ. genus uaſis, dicta à duabus auribus, hoc eſt anſis appellatũ.

Διώκτης. ſectator.

Δίωχος. ſedes in curru.

Δ M.

Δμάω. μ. ήσω. π. ηκα. domo, uinco. Accuſ. iung.

Δμῆσις. ιος. ἡ. domitio, δόμασις.

Δμήτειρα. ας. ἡ. domitrix.

Δμητός. domitus, ſubiectus, ædificatus.

Δμωάδης. αἱ. miniſtræ.

Δμωή. ῆς. ἡ. καὶ

Δμωίς. ίδος. ἡ. ſerua, quaſi domita ſeruitute.

Δμώς, καὶ δμῶος. ſeruus.

Δ N.

Δνοπάλη, uel δνοπάληξις. manuum motus, geſticulatio.

Δνοπαλίζω. μ. ίσω. π. ικα. mãnu moueo, tracto, extẽdo, geſticulor. Item interimo. Iliad. Δ. ἀνὴρ δ' ἄνδρ' ἐδνοπάλιζεν.

Δνοφερός ῦ. ὁ. &

Δνοφόεις. όεντος. tenebroſus, nubicoſus, obſcurus.

Δ O.

Δοάζω. puto, eligo.

Δόγμα. ατος. τό. dogma, ſententia, edictum, decretum, placitum, ſcitum. ἀπὸ τοῦ δοκεῖν, quod opinari ſignificat.

Δογματίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. decerno, decretis oneror.

Δογματίζω. decreta præſcribo, dogmata trado. Laërt. in uita Plato. δογματίζειν (inquit) ἐστὶ δόγματα τιθέναι, ὡς τὸ νομοθετεῖν νόμους τιθέναι, &c.

Δογματικοί. οἱ. qui ſunt idonei ad præcipiendum.

Δογματιστής. qui leges & decreta præſcribit.

Δοθιήν. ῆνος. tuberculum, puſtula, furunculus.

Δοιή. duo, pro δύο τὰ. dupliciter.

Δοιάζω. contendo, diſſentio, delibero.

Δοῖδυξ. κος. ὁ. cocleare.

Δοιδυκοποιός. οῦ. ὁ. qui coclearia facit.

Δοιή. δοιά.

Δοιός. οῦ. geminus.

Δοκάζω. obſeruo, expecto.

Δοκάναι. ῶν. calami.

Δοκεύω. μ. εύσω. π. ευκα. inſidior, obſeruo.

Δοκέω. μ. ήσω. καὶ δόξω, ἀπὸ τῆ δόκω. π. ηκα. appareo, uideor, puto, opinor, cenſeor, precio mereor, in primis laudo. Vnde δοκεῖ, δοκῶ μοι, καὶ ἐμοὶ δοκεῖν, ἀντὶ τῆ φαίνεταί μοι, & certū eſt, ſic cenſeo, ut mihi uideor, quod Ariſtoph. pleno ſermone dixit, ὡς ἐμοὶ δοκεῖν.

Δόκη. inſidiæ, obſeruatio, expectatio.

Δοκησίνους. &

Δοκησίσοφος. &

Δοκησίσοφος. ὁ. φρόνιμος. qui in ſpeciem ſibi ſapiens eſſe uidetur. Ariſtoph. Pace, τῶν θεάτρων τις λέγοι νεανίας δοκησίσοφος. Bud. Com.

Δόκησις ιος. ἡ. apparentia, opinio, ſuſpicio, exiſtimatio, expectatio. Bud. ibidem.

Δοκησισοφία. ας. ἡ. ex perſuaſione ſapientia.

Δοκίδες. ῶν. ſtellarum genus.

Δοκίδιον. ου. τὸ. lignum quod Italice dicitur il corrente.

Δοκιμάζεσθαι dicũtur, qui tutelæ ſuæ permittũtur, adoleſcentes μηκέτι ἐπιτροπευόμενοι, quod Ro. dicebant uirilē togam ſumere, quod etiam dicitur ἀνδροῦσθαι καὶ ἄνδρα γεγονέναι. Eſt etiā ad magiſtratum admitti, & adoptari in quodcunq; collegium nō quemlibet, ſed moribus & meritis probatum. Vnde δοκιμασθέντες παῖδες, maiores facti, & tutelæ ſuæ redditi, ſpectati, ὡς ἄνδρας ἐγγραφέντες. Bud. Com.

Δοκιμάζω. μ. άσω. π. ακα. experior, certo, probo, puto, cenſeo, iudico, exquiro. Bud. ibidem.

Δοκιμασία. ας. ἡ. experientia huiuſmodi, & exploratio inquiſitioq; uocabatur. Δοκιμασίαν ἐπαγγέλλειν, eſt genus accuſationis aut poſtulationis, cum aliquem nec recte nec ordine probatum eſſe cōtendebant, ſed uel gratia, uel ſordibus, uel obreptione: qualis eſt accuſatio Aeſchinis κατὰ Τιμάρχου. Bud. ibidem.

Δοκιμαστής. οῦ. ὁ. approbator, æſtimator, expenſor.

Δοκιμαστική. ἡ. ars probandi.

Δοκιμή. ῆς. ἡ. probatio, experimentum.

Δοκίμιον. ου. indicatura, exploratio.

Δοκίμιος. &

Δόκιμος. ου. ὁ. probus, χρήσιμος, τέλειος.

Δοκιμῶμαι. arbitror, δοκῶ, οἴομαι.

Δοκιμώτατος. ου. ὁ. approbatiſsimus.

Δοκίς. ίδος. ἡ. &

Δοκός. οῦ. trabs lignea.

Δοκοῖς, Attice pro δοκοίης. putares, uidereris.

Δόκος. ου. ἡ. δόκησις, conſideratio, apparentia, opinio.

Δοκοῦμαι. uideor, cenſeo.

Δοκοῦντα. τὰ. placita. Vnde δοκοῦντ' ἐμοί, placet.

Δοκοῦντες. magnæ authoritatis, famati, honorati, id eſt εὐδοκιμοῦντες, qui exiſtimatione præditi ſunt, uel qui aliquo in numero habentur. Peritiſsimi Politiano interprete.

Δόκωσις. tectum.

Δολερός. οῦ. ὁ. doloſus, fraudulentus.

Δολερῶς. doloſe.

Δολιεύομαι. fallo.

Δολιόπους. οδος. ὁ. doloſo pede iens.

Δόλιος. ου. ὁ. doloſus. Epitheton Mercurij.

Δολιότης. ητος. ἡ. dolus.

Δολιχόριος. ſicarius, latro.

Δολιχεγχής. ἔος. ὁ,ἡ. habens longam haſtam.

Δολιχεύειν. curſum plenum implere, & curſus orbem peragere. Bud. Com.

Δολίχη. ης. ἡ. Doliche inſula.

Δολιχήρετμοι. οἱ. qui longis remis nauigant, uel qui prolixæ nauigationi ſufficiunt.

Δολιχοδείρος. ὁ. habens longã ceruicẽ.

Δολιχόδρομοι. qui ſexies, ut quidam putant, ſtadium curriculo obibant.

Δολιχόκαυλος. ου. ὁ. iaculũ longo ferro.

Δολιχός. οῦ. ὁ. longus, habens lanceam erectam.

Δόλιχος, accentu in prima. ſpatium cõtinens duodecim ſtadia, uel ſecundum Suidam uigintiquatuor. Curſus fuit plenus & maior diaulo. Bud. Com.

Δολιχόσκιος. ου. ὁ. habens longã umbrã.

Δολιόστατος. dolis inſignis.

Δολόεις. ὁ. doloſus.

Δολομήδης. εος. qui dolos meditatur.

Δολομήτης. ου. ὁ. doloſus.

Δολομῆτις. ου. ὁ. prudens, aſtutus.

Δόλος. ου. ὁ. dolus.

Δολοπαθέω. fraudem mediter, inſidior.

Δολοπλοκίαι. fraudes, uerſutiæ in uerbis. (Accuſ.

Δολοφονέω. μ. ήσω. π. ηκα. dolo occido.

Δολοφρονέω. μ. ήσω. π. ηκα. calleo, πανουργέω, ἀπατάω. Actiu. accuſ.

Δολοφροσύνη. ης. ἡ. dolus, aſtutia.

Δόλοψ. explorator, inſidiator, leno.

Δολόω. μ. ώσω. π. ωκα. doloſe ago, decipio, falſifico. Accuſ.

Δόλων. ωνος. ὁ. Dolon uiri nomen.

Δολῶν. ῶντος. ὁ. decipiens.

Δόμα. ατος. τό. domus, donum. Differt à δῶρον. nã δόμα ſignificat donũ quocunq; modo datum, δῶρον uerò gratuitum.

Δόμαιος. ὁ. fundamẽtũ & baſis ædificij.

Δομέω. μ. ήσω. π. ηκα. ædifico. Actiu. accuſ.

Δόμη. ἡ. murus, forma, aſpectus, corpus, ædificium.

Δόμησις. εως. ἡ. ſtructura.

Δόμος. ου. ὁ. domus.

Δονακεῖον. ου. τό. arundinetum.

Δονακώδης. εος. ὁ. arundinoſus.

Δόναξ. ακος. ὁ. fiſtula, calamus piſcatorius, arundo, tibia. παρὰ τὸ ῥᾷον δονεῖσθαι.

Δονέω. μ. ήσω. π. ηκα. moueo, uerto, agito, turbo.

Δόνησις. εως. ἡ. motus, agitatio.

Δόξα. ης. ἡ. maieſtas, ſplendor, gloria, exiſtimatio, opinio celebris. Ponitur pro axiomate, uel propoſitione adeò fixa, ut axiomatis inſtar ſit.

Δοξαζόμενοι, exiſtimati, id eſt qui tales eſſe credũtur, & ἔνδοξοι, celebrati.

Δοξάζω. μ. άσω. opinor, exiſtimo, ſentio de me magnificè.

Δοξάζειν τὸν θεὸν, pro laudibus cumulare, & glorioſa celebratiõe colere, hoc eſt δοξολογεῖν. Bud. Com.

Δοξαν. placuit.

Δοξάριον. gloriola, ἀπλῶς δόγμα.

Δόξασμα. δόγμα, opinatio. Bud. Com.

Δοξαστής. οῦ. ὁ. arbiter, iudex.

Δοξαστικὸς ἀνήρ. qui ui opinandi præditus eſt. Bud. Com.

Δοξαστόν. opinabile, quod & ἔνδοξον dicitur.

Δοξοκαλία. ας. ἡ. bona opinio.

Δοξοκομπία. ας. ἡ. iactatio, δοξοκοπία, κενοδοξία.

Δοξοκοπέω. de fama & gloria laboro, ambio. (cuſ.

Δοξολογέω. μ. ήσω. π. ηκα. glorifico. Ac-

Δοξολογία. ἡ. glorificatio.

Δοξομανής. ὁ. φιλόσοφος, quemadmodũ φιλογελώς, γυναικομανής. Bud. Com.

Δοξομανία. ας. ἡ. ingẽs honoris ſtudiũ.

Δοξόσοφοι. qui ſapientes uideri uolunt.

Δοξᾶσθαι. uideri, imaginari.

Δοάσσατο. uiſum eſt, conſultum eſt, apparet.

Δορά. ᾶς. ἡ. pellis.

Δοράζω. punio, haſtis pugno.

Δορατίζεσθαι. haſtis pugnare.

Δοράτιον. ου. τό. haſta, iaculum.

Δορατοπαχεῖς. craſsitudinem haſtæ habentes.

Δορατισμός. οῦ. ὁ. haſtarum dimicatio.

Δορατοφόρος. ου. ὁ. haſtatus.

Δορί. τῷ. pro δόρατι, dandi caſu.

Δορίαλος. cunnus. Ariſtoph.

Δοριάλωτος. δορυάλωτος, αἰχμάλωτος.

Δορίδες. αἱ. culteri quibus utũtur coqui ad excoriandum. Cæl. lib. 5. cap. 15.

Δορίκτητος. bello captus.

Δορίσκιος. gentile. à

Δορίσκος. oppidum Thraciæ, & ager.

Δορκαλίς. tormenti genus.

Δορκάζω. circunſpicio.

Δορκάς. άδος. caprea, dama. παρὰ τὸ δέρκω τὸ βλέπω, ὀξυδερκὲς γὰρ τὸ ζῶον.

Δόρξ. ἡ. idem.

Δορός. οῦ. ὁ. uter.

Δόρπεια. primus dies feſti cuiuſdam apud Athenienſeis, quod ἀπατόρια uocãt. dictus quòd qui ex eadem tribu eſſent, ad cœnam conuenirent.

Δορπηστός. οῦ. hora cœnæ. Ariſtoph. αὖθις ἀπὸ δορπηστοῦ κέκραγεν ἐμβάδας.

Δόρπον. τό. &

Δόρπος. ου. ὁ. cœna, ueſpertinæ epulæ. παρὰ τὸ δόρυ παύειν, ab haſta ſcilicet iam deponenda.

Δόρυ. ατος. τό. haſta, iaculũ, arma, lignũ. Cæl. lib. 5. cap. 15. διὰ δοράτων μάχεσθαι, eminus pugnare. Bud. Com.

Δορυάλωτος. ου. ὁ. mãcipiũ, haſta captus.

Δορυδρέπανα. falces præacutæ inſertæ, infixæq́ longurijs, non abſimili forma muralium falcium.

Δορύκη. pharetra, uas in quod iacula reponuntur.

Δορύκλυτος. ου. ὁ. haſta clarus.

Δορύκτητος. ου. ὁ. captus in bello.

Δορύληπτος. ου. ὁ, ἡ. captiuus.

Δορυμήστωρ. ορος. ὁ. peritus rei militaris.

Δορύξενος. ου. ὁ. amicus in bello ex hoſte factus, cuiuſmodi Glaucus & Diomedes apud Homer. Item legatus de redimendis captiuis. Cæl. lib. 6. cap. 32.

Δορυξόος. ου. ὁ. haſtæ politor. per ſyncopen δόρυξος. (terrens.

Δορυσσόος. fortis, bellicoſus, haſta de-

Δορύσσω. μ. ύξω. π. υχα. pugno.

Δορυφορέω. μ. ήσω. π. ηκα. lanceam fero, munio ſatellite, ſtipo, tueor, περιέπω, ſartum tectũ ab omni uiolentia iniuriaq́ præbeo. Bud. Com.

Δορυφόρημα. ατος. τό. ſatellitium, quòd ad tutelam corporis adhibeatur.

Δορυφορία. ας. ἡ. comitatio ſatellitum.

Δορυφόρος. ου. ὁ. ſatelles, q ſatellitio fungitur, prætorianus miles.

Δορυφορούμενος. ſtipatus.

Δόρων. δοράτων.

Δοσιάζειν. libenter dare, liberalem eſſe.

Δοσίδικος. ὁ. pœnã pro delicto pendẽs, ad pœnas dãdas requiſitus. Pol. li. 4.

Δόσις. ιος. ἡ. datio. Item congiarium, Herodia. ἐπίδοσις.

Δόσκω. do, δίδωμι.

Δότειρα. ας. ἡ. datrix.

Δοτέον. dandum eſt.

Δοτήρ. ῆρος. ὁ. &

Δότης. ου. ὁ. dator. (digo. Accuſ.

Δουλαγωγῶ. μ. ήσω. π. ηκα. in ſeruitutẽ re-

Δουλάριον. ου. τό. ſeruulus.

Δουλεία. ας. ἡ. ſeruitus, & ſeruorum turba. Thucyd. φεύγων δουλείας, qui ſtatus controuerſiam patitur.

Δουλεύω. μ. εύσω. π. ευκα. ſeruio, addictus ſum, & ualde colo, neceſsitate

aliciuus obſeruationis me aſtringo. Neutr. accuſ. Bud. Com.

Δούλη. ης. ἡ. ancilla.

Δουλικὸς. καὶ

Δούλιος. ου. ὁ. ſeruilis.

Δουλίς. ίδος. ἡ. ſerua.

Δουλίχιον. urbs Cephaleniæ.

Δουλιχόδειρος. ου. ὁ. habens longũ collum.

Δουλοπατείας δίκη. actio ſerui corrupti.

Δουλόπολις. ἡ. ſeruorum ciuitas, & proprium nomen ciuitatis in Creta.

Δουλοπρέπεια. ας. ἡ. ſeruilitas.

Δουλοπρεπής. έος. ὁ, ἡ. ſeruilis, illiberalis.

Δοῦλος. ου. ſeruus. παρὰ τὸ δόλος, ἢ παρὰ τὸ δέω τὸ δεσμῶ. Δοῦλος καιροῦ, ſeruiens rerũ ſtatui. Dicitur & ἁρμόττεσθαι καὶ μεθαρμόττεσθαι πρὸς πάντα χρόνον. Bud. Com.

Δουλοσύνη. ης. ἡ. ſeruitus.

Δουλοῦμαί σοι. cedo tibi, δουλόω.

Δουλοῦται. amittit animum, ſeruilis efficitur.

Δουλοφανὲς. έος τὸ. forma ſeruilis.

Δουλοφανής. έος. ὁ, ἡ. qui uidetur eſſe ſeruus.

Δουλόω. ῶ. ώσω. π. ωκα. καὶ δουλοῦμαι. in ſeruitutem duco, in ſeruitutem redigo, obnoxiũ reddo, & libertate mulcto.

Δούλωσις. εως. ἡ. ſubactio in ſeruitutem.

Δοῦναι λόγον. reddere rationem.

Δοῦναι δίκην. dare pœnas.

Δουπέω. ῶ. ήσω. π. ηκα. ſtrepo, ſono cadendo, fictum ad ſonum à poëta.

Δοῦπος. ου. ὁ. ſonitus, ſtrepitus.

Δούρατα. τὰ. ligna.

Δουράτεος. καὶ

Δούρειος. ligneus. Hinc δούρειος ἵππος.

Δουρηνεκές. τὸ. tanto interuallo, quanto iaculum p[illegible] oiici poteſt, uel ad haſtæ longitudinem.

Δουροδόκη. ης. ἡ. locus ubi lancea locatur.

Δουροθήκη. ης. ἡ. armarium haſtæ.

Δοῦρον. ου. τὸ. lignum.

Δουρὸς, τ. δουρὶ, τῷ. pro δόρυος δόρατι, à δόρυ.

Δουρύκλυτος. ου. ὁ. famoſus haſta.

Δουρίκτητος. ου. ὁ. captiuus.

Δοχεῖον. ου. τὸ. uas, receptaculum.

Δοχή. ῆς. ἡ. conuiuium.

Δοχμαλός. humilis.

Δοχμή. ῆς. ἡ. palmus.

Δόχμια. obliquè.

Δόχμιος. ου. ὁ. &

Δόχμος. ου. ὁ. obliquus, πλάγιος.

Δ Ρ.

Δράγμα. ατος. τὸ. rapina, manipulus, donarium.

Δραγμάνη. uentriculus, uel concauitas cerebri.

Δραγματεύω. ῶ. εύσω. π. ευκα. colligo manipulos.

Δραγματολόγος. ου. ὁ. ſpicilegus, manipulorum collector.

Δραθεῖν. dormire.

Δραίνω. poſſum facere. Vnde ὀλιγοδρανεῖν, parum poſſe.

Δραιός. longus.

Δράκαινα. ης. ἡ. dracæna.

Δρακαῖναι. dracunculi piſces, qui ſimiles ſunt graculo piſci, Hermol.

Δρακεῖν. uidere, δέρκειν.

Δρακόντιον. τὸ. dracunculus herba.

Δρακόντιος. ου. ὁ. draconteus.

Δρακοντογενής. έος. ὁ, ἡ. anguigena.

Δράκων. οντος. ὁ. draco, cohors Parthorum. Item aſpiciens. ἀπὸ τοῦ δέρκω, κατὰ μετάθεσιν.

Δρᾶμα. ατος. τὸ. rei repræſentatio, actus comœdiarũ, uel tragœdiarum. drama, fabula. Item factum, facinus.

Δραματικόν. τὸ. opus, uel poëma in quo ſolæ perſonæ agunt, abſq; poëtæ interlocutione.

Δραματικός. ὁ. actiuus.

Δραματολόγος. qui fabulas conſcribit, &

bit, & colligit.

Δραματουργέω. μ. ήσω. π. ηκα. molior, cõmitto, opus dramaticum ſcribo, in modum dramatis conſcribo, ut apud Athen. δραματουργεῖ δὲ τὸν διάλογον ὁ ἀθηναῖος εἶναι πλατωνικῷ.

Δραματούργημα. ατος. τὸ. compoſitio, fabrica.

Δραματουργία. ας. ἡ. opus dramaticum.

Δραματουργός. οῦ. ὁ. fabricator.

Δραμεῖν. currere. Infinitiuũ eſt futuri ſecundi à δρέμω inuſitato themate.

Δράμημα. ατος. τὸ. curſus.

Δραννής. νος. ὁ, ἡ. alacris in agendo, fortis.

Δράνον. factum, organum, ſimulacrum.

Δράξ. κός. pugnus, manipulus.

Δραξάμενος. pugillo concludens.

Δραπετεύω. μ. εύσω. π. ευκα. fugio.

Δραπέτης. ου. ὁ. ſeruus fugitiuus.

Δραπετίνδα. ἡ. puerilis ludus, non diſſimilis huic, quam μυίνδαν uocant, cũ unus ex pueris clauſis oculis clamat, τηρῶ, φυλάττω, reliqui fugientes, ſibi quiſq; ne capiatur, cauet.

Δρασείω. facturio, aliquid facere geſtio, molior.

Δράσις. ιος. ἡ. actio.

Δρασκάζω. occultor, latito.

Δράσκασις. ἡ. &

Δρασμός. οῦ. ὁ. curſus, fuga.

Δράσσω. μ. άξω. π. αχα. prehẽdo, pugnis urgeo.

Δραστέα. ancilla.

Δραστήρ. ρος. ὁ. &

Δραστήριος. ὁ. efficax, ſtrenuus, laborioſus, induſtrius. Bud. Com.

Δραστήριον. ου. τὸ. alacritas, promptitudo, uiuacitas.

Δραστικός. οῦ. ὁ. actiuus, efficax.

Δράσις. ιος. ſericum, byſſus, & qui eam operatur δραστουργός.

Δρατός. excoriatus, pro δαρτὸς, & δρατοὶ oculi.

Δράττομαι. μ. άξομαι. π. αγμαι. apprehendo, rapio. Depon. genit.

Δράγμα. τος. τὸ. botrus, dactylus.

Δραχμή. ῆς. ἡ. drachma, genus menſuræ, aut ponderis.

Δραχμιαῖος. ου. ὁ. ualens precium drachmæ, habens pondus drachmæ.

Δράω. μ. άσω. π. ακα. facio, perpetro. Demoſth. κἂν ὅτῳ τις δράσῃ, Si eum interficiat. Et Thucyd. πῶς δὲ ἄνδρες γεωργοὶ ἄξιον ἄν τι δρῷεν; Quomodo bellum egregie gererent? Antiquis etiam ponebatur pro θύειν, ſacrificare, ut tradit Athenæ. lib. 14. Sic Vergil. Cũ faciam uitula pro frugibus, ipſe uenito. εὖ δρῶ σε, beneficio aliquo te afficio. Vnde εὖ δεδρασμένα, benefacta, Thucyd. κακῶς δρῶ, malo afficio. ὀρθῶς δρῶν, ut par erat, ut debebat. Bud. Com.

Δρεπάνη. ης. ἡ. falx.

Δρεπανηφόρος. ου. ὁ. falcifer, ξιφηφόρος. Sic de Dario legitur, qui iumentis δρεπανηφόροις utebatur, quæ in exercitum immittens, ordines militum perturbabat, lædebatq; obuios.

Δρεπανίς. ίδος. ἡ. auis ſpecies, falcula, riparia.

Δρεπανοειδής. έος. ὁ, ἡ. falcatus.

Δρέπανον. ου. τὸ. &

Δρέπανος. ου. ὁ. falx.

Δρεπανουργός. οῦ. falcifex.

Δρεπεῖς. οἱ. meſſores, uindemiatores.

Δρέπομαι. μ. ψομαι. π. μμαι. &

Δρέπω. μ. ψω. π. φα. decerpo, colligo, uindemio, meto. Bud. Com.

Δρεπτόν. τὸ. uindemiale, quo aliquis fruitur.

Δρηστοσύνη. ἡ. miniſterium.

Δρήστειραι. αἱ. ſtrenuæ, miniſtræ.

Δρηστῆρες. οἱ. famuli, miniſtri.

Δρηστοσύνη. ης. ἡ. ſtrenuitas.

Δριάεις. uiridis, herboſus.

Δρίμα. ἡ. frigus.

Δριμύ. terribiliter, acriter, acutum.

Δριμύς. έος. ὁ. acutus, propriè in odore grauis, aſper. παρὰ τὸ τὰς ῥῖνας μύειν.

Δριμύτης. ητος. ἡ. acuta cholera.

Δριμυφαγία. ας. ἡ. cibus acrior ſumptus ad ciendam uomitionem.

Δρίον. ου. τό. &

Δρίος. εος. τό. ſylua, locus arboribus conſitus.

Δρίς. ἡ. uirtus.

Δριτή. ἡ. ſcyphus, urna, & ſaltationis genus.

Δρίφος. ου. ὁ. currus, ſedes, pro δίφρος.

Δρομάδες. οἱ. curſiones, piſces, dromodarij. δρομάδων καμήλων, apud Strab.

Δρομάδην. curſim.

Δρομαῖος. ου. ὁ. uelox, ut δρομαῖος ἐλθεῖν eſt curriculo uenire, & feſtinanter.

Δρομαλός. ὁ. lepus, λαγωὸς ὁ ἐν δρόμοις ἀλισκόμενος, δυνατὸς δ', ὁ ἐν κοίτῃ.

Δρομάς. ἡ. curſor, piſcis, ſcortum.

Δρομαίως. curſim.

Δρομεύς. έος. ὁ. curſor.

Δρόμημα. ατος. τό. curſus.

Δρομικός. οῦ. ὁ. curſiuus.

Δρομοκήρυκες. οἱ. nuncij, excurſores.

Δρόμος. ου. ὁ. δρόμημα, curſus.

Δροσερός. ᾶ. ὁ. roſcidus.

Δροσίζω. μ. ίσω. π. ικα. irroro.

Δροσόβολον πνεῦμα. rorifer uentus.

Δρόσος. ου. ὁ. ros.

Δρυάζειν. nugari, φλυαρεῖν.

Δρυΐδαι. οἱ. Dryidæ.

Δρύϊνος. ου. ὁ. quernus. Item uenenatū animalculum, dictum à quercubus. Cal. lib. 9. cap. 27.

Δρύκαρπα. τά. omnes fructus arborum.

Δρυμάττειν. lacerare. Item futuere apud comicos.

Δρυμός. ου. ὁ. ſylua, condenſus. Et urbis nomen.

Δρυμώδης. εος. ὁ, ἡ. ſyluoſus.

Δρυμών. ῶνος. ὁ. quercetum.

Δρυβαφής. έος. ὁ, ἡ. quercus cortice tinctus.

Δρυοκολάπτης. ὁ. picus martius.

Δρυκόποι. aues roboricei generis.

Δρυοτόμος. δρυτόμος.

Δρύοχον. ου. carina, quæ propriè id ſignificat, quod uulgo Venetijs columba dicitur. Polyb. lib. 1. αὖθις ἔγνωσαν ἐκ δρυόχων ἄκοσι καὶ διακόσια ναυπηγεῖσθαι σκάφη. id eſt, Rurſus decreuerunt à fundamentis ducentas & uiginti naues ædificare. Quod autem eſt fundamentum in domo, id eſt δρύοχον in naui. Sic dictum quòd omnem δρῦν, id eſt materiam nauis contineat. Bayſ. de Re nau. Eſt etiam aliquando foramen ſecuris in quod manubrium inſeritur. Aliquando proœmium. Ariſtophan. Theſmo. δρυόχους τιθεῖσα δράματος ἀρχάς.

Δρύψ. auis ſpecies.

Δρυπετής. έος. ὁ, ἡ. maturus, et quaſi iam ex arbore caſurus fructus. Dicitur de baccis oleæ nigreſcentibus. à πίπτω & δρῦς. (planta.

Δρυπίς. ἡ. drypis, ex humili materia

Δρυπολέω. oberro in montib. calamitoſe uiuo.

Δρύπτομαι. μ. ύψομαι. π. υμμαι. καὶ

Δρύπτω. μ. ύψω. π. υφα. lacero unguibus præ dolore animi.

Δρῦς. ῦος ἡ. quercus arbor. Eſt etiam Theophraſto marinum quiddam petris adnaſcens. Ponitur pro qua-

uis arbore. Sed & uitē poëtæ δρῦν οἰνοχίτωνα appellant. Ab hoc nomine Dryidæ Gallorum ſacerdotes appellati ſunt, ut author eſt Plin. lib. 16.

Δρυτόμος. ου. ὁ. inciſor lignorum.

Δρυφάδες. ungues, ramenta, dolores, uibices.

Δρύφακτος. ου. ὁ. tabulatum, ſepes cum palis, ſudes, cancellus, τὸ παραϊστάμενον ξύλον τοῖς δικασταῖς.

Δρύω. abſcondo.

Δρώμενα. τὰ. facta.

Δρωμύφας. ου. ὁ. fatuus.

Δρωπακίζεσθαι. πιττοῦσθαι, picare, unguenti genere corpus illinire, ut glabrum fiat à pilis.

Δρώπτης. ου. ὁ. erro, mendicus.

Δρώπαξ. κος. ὁ. unguenti genus. ὁ καταπισσωμένος ἀνήρ.

ΔΥ.

Δῦ. ingreſſus eſt, ſubijt. (αρεῖν.

Δυάζειν. diſſentire, nugari, διστάζειν, φλυ

Δυάς. άδος. ἡ. dualitas.

Δυασμός. οῦ. ὁ. coitus.

Δυάω, καὶ δυόω. miſerè afficio, in calamitatem inijcio.

Δυγνίς. ἡ. dygnida animal, quod & chalcidam appellant.

Δύειν, δυόζειν, καὶ δύεσθαι. mergo, immergo. De ſole dici maxime ſolet. Bud. Comment.

Δυεῖν, genitiuo & datiuo duali, pro δυοῖν. duorum, duobus.

Δυερός. οῦ. ὁ. noxius. (um.

Δύη. ης. ἡ. dolor, indigentia, infortuni

Δῦθι. poëtice pro δῦς, more uerborum in μι.

Δυθιῆνες, uel potius δοθιῆνες. tumores, & abſceſſus ex craſsis humoribus.

Δυικός. οῦ. ὁ. dualis.

Δύναμαι. μ. νήσομαι. π. ημαι. poſſũ, ualeo.

Δύναμις. εως. ἡ. potentia, uirtus, imperium, magiſtratus, uis, robur, fortitudo. Accipitur pro exercitu & copijs. Græci dicunt δυνάμει ὄντα, quod actu non ſit, ſed quod eſſe poſſit, ut ſemen eſt quidẽ exiguũ, δυνάμει uero magna arbor, ut annotat Eraſ.

Δυναμόω. μ. ώσω. π. ωκα. confirmo, ualidus fio.

Δυνάμακτος. difficilis, intolerabilis.

Δυναστεία. ας. ἡ. uis, potentatus.

Δυναστεύω. dominor, præſum.

Δυναστευτικός. οῦ. ὁ. imperioſus.

Δυνάστης. ου. ὁ. magiſtratus, qui poteſtate fungitur in ciuitate, qui plurimũ pollet, ueluti hi qui ſunt in imperio, optimas, primas, præfectus.

Δυνατός. οῦ. ὁ. poſsibilis. οἱ δυνατοὶ, proceres, potentiores. τὰ δυνατὰ, pro uirili.

Δυνατῶς. poſsibiliter.

Δυνῇ. ſyncopa pro δύνασαι, ſicut κάθῃ pro κάθησαι. Bud. Com.

Δύο uel δύω. duo. δυοῖν θάτερον, indigens ſuppletione locutio eſt. δυοῖν δέοντα εἴκοσι, duodeuiginti. Bud. Cõ.

Δυοκαίδεκα. duodecim.

Δύομαι. ingredior. ſubmergor, mergor, ſido, deorſum fluito.

Δῦμι. idem.

Δύοσον. ſemis quinq;. Bud. Com.

Δύπτης. ου. ὁ. urinator. Et δύπται, mergi, aues.

Δύπτω. mergo, δύνω.

Δύρεσθαι. pro ὀδύρεσθαι. lamentari.

Δύς particula eſt, quæ ſolum in compoſitione inuenitur, & malũ, uel difficultatem, uel impoſsibilitatem ſignificat. Eſt quoq; participium aor. β. à δῦμι.

Δυσαγρία. ας. ἡ. parum fœlix uenatio.

Δυσαγρέω. nil capio uenando.

Δυσάγωγον. ου. difficile perſuaſu.

Δυσαής. έος. ὁ, ἡ. grauiter ſpirans. Epit. zephyri.

Δυσάλαστος. lugubris, δυσθρήνητος, uel ꝙ non facile luget, ἀσυμπαθής.

Δυσάλγητος. ου. ὁ. difficilis ad dolēdum, compaſsione carens.

Δυσαλθής. έος. ὁ, ἡ. incurabilis.

Δυσαλία. quicquid nauſeam facit & uomitum.

Δυσάλωτος. ου. ὁ. difficilis captu.

Δυσάμμορος. ου. ὁ. infelix, δύσμορος, α uel abundante, uel augente.

Δυσανάγωγος. difficilis perſuaſu.

Δυσανάδοτος. difficilis digeſtu.

Δυσανάκλητος. ου. ὁ. difficilis mitigatu, qui difficilè reuocatur.

Δυσανάπνευστος. ου. ægrè ad ſpirationem aptatus, ut putidus.

Δυσανάσχετος. ου. ὁ. intolerabilis, ſegnis.

Δυσαναχετέω. ῶ. ήσω. ηκα. grauiter fe(ro.

Δυσανάτρεπτος. ου. ꝙ nequit euerti.

Δυσαναφορικός. ὁ ꝙ difficulter excreat.

Δυσάνεκτος. ου. ὁ. difficilis toleratu.

Δυσάνιος. ου. ἡ. anxius, ſolicitus, moleſtus.

Δυσανταγωνιστής. οῦ. ὁ. moleſtus aduerſa(rius.

Δυσάντητον. τὸ. inauſpicatum, occurſu infauſtum.

Δυσαντίβλεπτος. ου. ὁ. aſpectu terribilis.

Δυσαντίλεκτος. ὁ. uix refellibilis.

Δυσαπάλλακτος. ου. ὁ. uix liberabilis, quod difficulter abijci poteſt, metuibilis.

Δυσαπάτητος. ου. difficilis deceptu.

Δυσαπόσπαστος. ου. ὁ, ἡ. ſtrenuus in bello, & qui difficulter euellitur.

Δυσαποσπάω. difficulter auello.

Δυσαπότριπτον. τὸ. quod difficulter excutitur.

Δυσαπούλωτα. τὰ. ægrè contrahentia cicatricem.

Δυσάρεστος. &

Δυσάρεστος. ου. ὁ. implacidus, moroſus, animo offenſo. Bud. Com.

Δυσάρεστον. ου. τὸ. offenſio, moroſitas.

Δυσαρεστῶ, & δυσαρεστοῦμαι. implacidus ſum, & moroſus. Bud. Com.

Δυσαρκτῶν. miſere affectus, infeliciter uiuens.

Δυσάριτος. ου. ὁ. ingratus.

Δυσαριστοτόκεια. ας. ἡ. bona filiatio difficulter acquiſita, uel mulier optimū filium infeliciter enixa.

Δύσαρκτος. ὁ. intractabilis, moroſus.

Δυσαφαίρετος. ου. ὁ. difficilis ablatu.

Δυσαχθής. graue, intolerabile, πάνυ ἀηδής.

Δυσβάστακτος. ου. ὁ. difficilis latu, oneroſus.

Δυσβατοποιοῦμαι. difficilem aditū, uel tranſitum, aut receptum facio, Xenoph. Bud. Com.

Δύσβατος. ου. ὁ. inuius, imperuius.

Δυσβόηθος. ου. ὁ. qui ægrè curatur.

Δυσβουλία. ἡ. ſtultum conſilium, inconſulta temeritas.

Δυσγένεια. ας. ἡ. ignobilitas. εἰς δυσγένειαν λοιδορεῖν τινὰ καὶ τινὶ, ob ignobilitatem ridere, uel mordere. Bud. Com.

Δυσγενής. έος. ὁ, ἡ. ignobilis, inimicus.

Δύσγνωστον. difficile cognitu.

Δυσγοήτευτος. qui non facilè, uel illecebris, uel ſtupore obligatur. Bud. Cō.

Δυσδιαίτητος. ου. ὁ, ἡ. difficilis iudicatu.

Δυσδιάλλακτος. ου. difficilis recōciliatu.

Δυσδιάλυτος. ου. qui ægrè reſoluitur.

Δυσδιάπνευστος. ου. ſpiritus qui difficile à corpore diſcutitur.

Δυσδιαφόρητος. cui nō facile ſucci perſpirabili cute digerūtur. Bud. Com.

Δυσδιαφύλακτον. τὸ. difficile cuſtoditu.

Δυσδιερεύνητος. ου. ὁ, ἡ. difficilis ſcrutatu.

Δυσδιήλυτος. difficulter peruius.

Δυσδιοίκητος. ου. ὁ, ἡ. difficilis ad diſpenſandum.

Δυσδοκίμαστος. ὁ. cuius experimentum difficile.

Δυσειδία. ας. ἡ. deformitas.

Δυσειδής. έος. ὁ, ἡ. turpis, deformis.

Δυσείκα

Δυσείκαστος. ου. ὁ. infœliciter expreſſus, coniectu difficilis.

Δυσείμων. ου. ὁ. malè ueſtitus, ἀχίτων.

Δυσεκβίαστος. ου. ὁ, ἡ. difficilis ad cogendum.

Δυσέκδοτος. ου. illocabilis.

Δυσέκθυτα. τὰ. dira ſacra.

Δυσεκλόγιστος. ου. cognitu indicatuq́; difficilis.

Δυσέκνιπτος. ου. ὁ, ἡ. difficilis lauatu.

Δυσέκπλυτον. ου. τὸ. quod non facile elui poteſt.

Δυσέλατος. ου. indeprehenſibilis. aliâs δυσέληπτος.

Δυσελπιστία. ἡ. deſperatio, remiſsio.

Δυσέλπιστος. ου. diffidens.

Δυσέλπιδες. qui non temere ſperant.

Δυσέμβατος. &

Δυσέμβολος. ου. ὁ, ἡ. difficilis acceſſu. Bud. Com.

Δυσεντερία. ας. ἡ. inteſtinorum dolor, et eſt ulceratio arteriarum ac uiſcerũ, perſeuerans ex cauſis extrinſecis, uidelicet frigoris, caloris, potionis, cibiq́; minimè concocti. Tormina Latinè uocantur.

Δυσεντερικός. οῦ. inteſtinorum difficultate laborans.

Δυσέντευκτος. ου. ὁ, ἡ. inaffabilis, Polyb. lib. ς.

Δυσεξάλειπτον. quod difficulter obliteratur.

Δυσεξάλυκτος. incuitabilis.

Δυσεξανάλωτος. ου. qui difficile conſumitur.

Δυσεξεύρετος. ου. ὁ. difficilis inuentu.

Δυσεξήμερος. ου. ὁ. difficilis ad cicurandum.

Δυσεξίτητος. ægre peruius, uel tractabilis.

Δυσέξοιστος. elatu, uel interpretatu difficilis.

Δυσεπιβούλευτος. ου. cui difficile imponitur.

Δυσεπιχείρητα προβλήματα. quæ ægre adstrui, & confici poſſunt.

Δυσεπιχείρητος. inexpugnabilis, munitus. Bud. Com.

Δυσεπίκτατον. quod difficulter extenditur.

Δυσεργία. ας. ἡ. difficultas.

Δύσεργος. ου. ὁ, ἡ. difficilis ad opus.

Δυσερμήνευτος. ου. ὁ, ἡ. difficilis interpretatu.

Δύσερις. ιδος. ὁ. litigioſus.

Δυσέριστος. ου. ὁ, ἡ. cum quo difficulter contenditur.

Δυσερμηνεύατος. ου. ὁ, ἡ. difficilis interpretatu.

Δυσερμία. ας. infortunium.

Δύσερμος. infelix, expes, δύσελπις.

Δύσερως. ωτος. ὁ, ἡ. difficilis in amorem, infelicis amoris, qui moleſto amore tenetur. Bud. Com.

Δυσέσβολος. ου. inacceſſus.

Δυσεκκαθάρτος. ου. ὁ, ἡ. ineluibilis.

Δυσετηρία. ας. ἡ. ſterilitas animi.

Δυσεύρετος. inuentu difficilis.

Δυσέφικτος. difficilis.

Δύσζηλον. æmulatio.

Δύσζηλος. ου. ὁ. ſuſpicioſus, inuidioſus.

Δυσζήτητος. ου. ὁ, ἡ. imperueſtigabilis.

Δυσηκής. incurabilis.

Δυσηκοΐα. ας. ἡ. grauitas auditus. Bud. Comment.

Δυσήκοος. ου. grauiter audiens.

Δυσηλεγής. έος. ὁ, ἡ. grauis, moroſus. Epithet. mortis.

Δυσήλιος. ου. carens ſole.

Δυσημερία. ας. ἡ. aduerſitas.

Δυσήνεμος. ου. flatus horridus.

Δυσήνιος. ου. ὁ, ἡ. effrenis.

Δυσλύωτος. ου. inextricabilis. ſed δυσέκλυτος, δυσκατόρθωτος.

Δυσήρης. έος. ὁ, ἡ. moleſtus.

Δυσήροτος. ου. ὁ, ἡ. aratu difficilis.

Δυσάνωρ. triſtis.
Δυσηχής. έος. ὁ, ἡ. male ſonans.
Δυσθαλής. infœliciter, aut ſerò germinans.
Δυσθαλπής. έος. ὁ, ἡ. frigidus, uix caleſiens.
Δυσθάνατος. ου. ὁ, ἡ. mortifer.
Δυσθανατέω. ῶ. ήσω. π. ηκα. crucior.
Δυσθανῶ. morior morte difficili.
Δυσθανών. ægre moriens.
Δυσθέατος. ου. ὁ, ἡ. iniuſtus, inuiſus.
Δύσθεος. ου. ὁ, ἡ. odioſus deo.
Δυσθεράπευτος. ου. ὁ, ἡ. immedicabilis, difficulter medicabilis. Ita apud Sophocl. uocatur Aiax, quòd ægrè auelli poterat à ſententia de conſciſcenda ſibi morte.
Δυσθεώρητος. ου. ὁ, ἡ. difficilis contẽplatu.
Δυσθήρατος. capi difficilis.
Δύσθηρος. ου. ὁ, ἡ. cui parum ſuccedit uenatio.
Δύσθραυστος. ου. ὁ, ἡ. non facilis feribilis, fragilis.
Δυσθυμεῖν. malè animatum eſſe.
Δυσθυμία. ας. ἡ. triſtitia, mœror animi.
Δύσθυμος. ου. ὁ. triſtis, mali cõſilij, qui eſt animo elangueſcente, robore animi defectus. Bud. Com.
Δυσθυμῶς. languide.
Δυσί. duobus, δυοῖν.
Δυσίατος. ου. ὁ, ἡ. incurabilis.
Δύσιδρως. ου. ὁ. cui difficulter elicitur ſudor.
Δυσιερέω. ῶ. ήσω. π. ηκα. malè ſacrifico, Plutarch. in Phocio.
Δυσιερῶντες. οἱ. quibus ſacrificia dira prætendunt.
Δυσιθάλασσον. mare ſubiens. Retis epitheton.
Δύσις. εως. ἡ. occaſus, ingreſſus.
Δυσκάθαρτος. ου. perniciosus.
Δυσκάθεκτος. ου. ὁ. contentu, ſiue retentu difficilis, indomitus, effrenatus.

Δυσκαταλλακτος. ου. ὁ. difficilis reconciliatu.
Δυσκατάλυτος. inexpugnabilis.
Δυσκαταμάθητος. ου. ὁ, ἡ. difficilis ad diſcendum.
Δυσκατανόητος. ου. ὁ. uarij ingenij homo.
Δυσκατάπαυστος. ου. ὁ. qui nequit ſedari.
Δυσκατάποτοι. uix potabiles.
Δυσκάθαρτος. ὁ. immundus, pollutus.
Δυσκαταφρόνητος. ου. ὁ, ἡ. contemptibilis.
Δυσκατέργαστος. ου. ὁ, ἡ. difficilis ad perficiendum.
Δυσκατάσχετον. ου. τό. quod difficulter cõtinetur.
Δυσκάτοπτος. obſcurus.
Δυσκέλαδος. ου. ὁ, ἡ. malè & grauiter ſonans.
Δυσκηδής. έος. ὁ, ἡ. habẽs graueis curas.
Δύσκημος. ſtultus, inominatus.
Δυσκινησία. motus pigrior, torpor.
Δυσκίνητος. ου. ὁ, ἡ. difficilis motu, piger, torpens.
Δύσκλεια. ας. ἡ. infamia.
Δυσκλεής. έος. ὁ, ἡ. infamis, ignobilis.
Δυσκληδόνιστος. male ominatus.
Δυσκληρέω. ῶ. ήσω. π. ηκα. infortunatus ſum.
Δυσκληρία. ας. ἡ. infortunium.
Δυσκοίλιος. ου. ὁ. cui aluus eſt aſtrictior. Cæl. lib. 6. ca. 22.
Δυσκολαίνω. ῶ. ανῶ. π. αγκα. grauiter fero, indignor, dico. Neutr. abſol.
Δυσκολία. ας. ἡ. difficultas, ψόγος παρὰ τῶν ἀγαθῶν, & ſecundum Ariſtot. ἀπόκλεισις περὶ τὰς διαλεκτικὰς ἀποκρίσεις, συλλογισμῷ φθαρτικῷ.
Δυσκολόκοιτος. ου. ὁ, ἡ. incõmodè curans. curæ epitheton.
Δύσκολος. ου. ὁ. difficilis, moroſus.
Δυσκόλως. difficulter.
Δυσκρασία. ας. ἡ. intemperies.
Δύσκρατος. ου. ὁ, ἡ. intemperatus.
Δύσκριτος. ου. ὁ, ἡ. difficilis iudicatu.

Δύσκω. ingredior.
Δύσκωφος. ου. ὁ. ſurdaſter.
Δύσλυτος. ου. ὁ, ἡ. inſolubilis.
Δύσληπτος. incomprehenſibilis.
Δυσλόγιστος. improuiſus, iudicatu difficilis.
Δυσμαθής. ὁ. qui non facile addiſcit.
Δυσμαθία. ingenij tarditas.
Δυσμάχητος. ου. ὁ, ἡ. inexpugnabilis.
Δυσμάληκτος. ου. ὁ, ἡ. inexorabilis.
Δυσμεναίνω. μ. ανῶ. inimicor. Neut. dat.
Δυσμένεια. ας. ἡ. inimicitia, odium, inuidia.
Δυσμενής. έος. ὁ, ἡ. inimicus.
Δυσμενῶς. hoſtiliter.
Δυσμετάβλητος. ου. ὁ. qui ægrè mutatur & concoquitur in ſtomacho.
Δυσμετάθετον. ου. incommutabile.
Δυσμετακίνητον. τό. immobile.
Δυσμεταχείριστος. ου. ὁ, ἡ. difficilis expugnatu, inacceſſus, qui uix contrectari poteſt.
Δυσμή. ῆς. ἡ. occaſus.
Δυσμηνεύ. ὁ. inimicus.
Δύσμηνις. qui implacabiliter iraſcitur.
Δυσμήτηρ. τρος. ἡ. mala mater.
Δύσμητις. doloſus malarum artium.
Δυσμίσητος. ὁ. exoſus.
Δύσμορος. ου. ὁ, ἡ. infœlix, deformis, aduerſi fati.
Δυσμορφία. ας. ἡ. deformitas.
Δύσμορφος. ου. ὁ, ἡ. deformis.
Δυσμύρια. uiginti milia.
Δυσνόητος. ου. ὁ, ἡ. difficilis intellectu.
Δύσνοια. ας. ἡ. maleuolentia.
Δυσνοϊκῶς. iniquo animo.
Δύσνοος. ου. ὁ, ἡ. maleuolus.
Δυσξύμβολος. ου. ὁ. moroſus in conuictu.
Δυσξύνετος. imprudens.
Δυσόγκος. ου. ὁ. onuſtus.
Δυσοδία. ας. ἡ. iter inuium.
Δυσόδος. ου. aſper, difficilis, & inuius.
Δυσοδοῦντες. ægrè facientes iter.

Δυσοίζειν. indignari, ſuſpicari, timere.
Δυσοιώνιστος. inauſpicatus, malis auib.
Δύσοικτος. immiſericos.
Δύσοιμος. infauſtè ueniens.
Δύσοιστος. ου. ὁ. toleratu difficilis.
Δυσόκνως. grauatim.
Δυσόμιλος. cuius difficilis eſt cõſuetudo.
Δυσόμοιος. ου. ὁ. inæqualis.
Δυσόνειρος. inſomnioſus, tumultuoſa ſomnia gignens.
Δυσοπαίω. infortunatus ſum.
Δύσοπος. ſeuerus, iracũdus, infauſtus.
Δυσόρατος. ου. ὁ, ἡ. difficilis uiſu.
Δύσοργος. ου. ὁ, ἡ. iracundus, ὀξύχολος.
Δυσόριστον. difficile definitu.
Δύσορμος. ου. ſtatione carens, importuoſus.
Δυσόρφνης. niger, obſcurus.
Δυσοσμία. grauis odor.
Δύσοσμος. ὁ. mali odoris, δυσώδης.
Δυσουρεῖν. laborare difficultate urinæ.
Δυσουρία. ας. ἡ. urinæ difficultas. Gale. à στραγγουρία diſtinxit, ut δυσουρία modo ſit δυσχέρεια τοῦ οὐρεῖν: hæc uero κατὰ στράγγα οὔρησις.
Δυσούριστος. ου. ὁ, ἡ. infœlix.
Δύσουρος. difficilis cuſtoditu.
Δυσπαθεῖς. οἱ. ſupra modum uexati.
Δυσπαθές. τό. quod non facile patitur.
Δυσπάθεια. ας. ἡ. κακοπαθία, nimia anxietas circa paſsiones.
Δυσπάλαιστος. ου. ὁ. ſuperatu difficilis.
Δυσπαίπαλος. ου. ὁ. ἡ. aſper, difficilis aſcenſu.
Δυσπάλαμος. doloſus, malæ artis.
Δυσπαλής. έος. ὁ, ἡ. difficilis, durus, infœlix.
Δυσπαραίτητος. ου. ὁ, ἡ. inexcuſabilis.
Δυσπαρακολούθητον. obſcurum, quod facile quis aſſequi nequit. Fabius ponit inter genera cauſarum.
Δυσπαρηγόρητος. difficilis conſolatu.
Δύσπαρι. infeſtè, infauſtè Pari. δυς enim

miſeriam & incommoditatem inferens, cum proprijs nominibus etiam componitur. Sic Δυσελένη de Helena. Euripides αἰνόπαριν, & αἰνελένην uocat.

Δυσπειθής. έος. ὁ, ἡ. cui ægrè perſuaderi poteſt. differt ab ἀπειθής.

Δύσπειστος. ου. ὁ, ἡ. difficilis perſuaſu.

Δυσπέμφελος. ου. ὁ, ἡ. tempeſtuoſus. Maris epitheton, quòd citra periculum tranſmitti nõ poteſt. Interdũ δυσώρικος, grauatim accedens. Heſiod. μὴ δὲ πολυξείνου δαιτὸς δυσπέμφελος εἶν.

Δύσπεπτος. ου. ὁ, ἡ. difficilis digeſtu.

Δυσπερίληπτος. ου. incomprehenſibilis.

Δυσπερίψυκτος. non perfringens.

Δυσπίτωμα. infortunium.

Δυσπετής. έος. ὁ, ἡ. difficilis.

Δυσπετεῖν. incommodum pati.

Δυσπινής. έος. ὁ, ἡ. ſordidus. πῖνος enim ſordes ſignificat. Ariſtoph. Achar. ἀλλ' ἢ τὰ δυσπινῆ θέλεις πεπλώματα.

Δύσπιστος. ου. incredulus, infœlix, ſuperſtitioſus.

Δύσπνοια. ας. ἡ. ſuſpirium irruptum. Faucibus autem morbi ueniunt, qui omnes in difficultate ſpirandi conſiſtunt, dum modicè eſt, neque ex toto ſtrangulatur, δύσπνοια dicitur: cum uehementer, ἆσθμα: cum uerò id acceſſit, ut niſi recta ceruice ſpiritus trahatur, ὀρθόπνοια dicitur. De hoc Celſus.

Δυσπολέμητος. ου. ὁ, ἡ. inexpugnabilis.

Δυσπόριστον. ου. τὸ. penuria, conquiſitu difficile.

Δυσπόριστος. ου. ὁ, ἡ. inuentu difficilis. Ponitur pro difficilis ſimpliciter.

Δύσπορος. ου. ὁ. difficilis tranſitu uel acceſſu.

Δυσποτμία. ας. ἡ. infœlicitas.

Δύσποτμος. ου. ὁ, ἡ. infœlix.

Δυσπραγέω. ῶ. ήσω. κα. infœlix ſum.

Δ Υ.

Neut. abſol.

Δυσπραγία. ας. ἡ. infœlicitas, importunitas, inefficacia.

Δύσπρακτος. ου. ὁ. factu difficilis.

Δυσπραξία. ας. ἡ. infœlicitas, proprie in rebus gerendis, ſors aſpera.

Δυσπρεπής. turpis, indecorus.

Δυσπρόσιτος. &

Δυσπρόσοδος. aditu difficilis, ferox, inacceſſus.

Δυσπρόσοπτος. ου. ὁ, ἡ. difficilis uiſu, mali aſpectus.

Δυσπρόσωπος. deformis.

Δύσριγος. ου. ὁ. qui perpetuo friget, frigoris impatiens. Strabo lib. 5. de aſino, δύσριγον γὰρ τὸ ζῶον. Cæl. li. 13. ca. 17.

Δυσσέβεια. ας. ἡ. impietas.

Δυσσεβής. έος. ὁ, ἡ. impius.

Δύσσειστος. inconcuſſus.

Δύσσοος. infœlix.

Δυσσυνάκτον. τὸ. quod difficulter colligi poteſt.

Δυστάζω. parum ſtatuere ſcio.

Δυστάλαινα. ης. ἡ. miſera.

Δυστάλαν. νος. τὸ. miſerum.

Δυστάλας. νος. ὁ. miſer.

Δυσπινέως. ſordide.

Δυστέκμαρτος. ου. ὁ, ἡ. difficilis coniectatu.

Δύστηνος. ου. ὁ, ἡ. infœlix, miſer, nempe quod multum ſuſpiret.

Δυστοκεῖν. laborioſe parere. Ariſtoph. Ranis, tranſlate poſuit, ἡ πόλις γὰρ δυστοκεῖ, κακῶς πάσχειν.

Δυστοκία. ας. ἡ. difficultas pariendi.

Δυστόχαστος. ου. ὁ, ἡ. difficilis coniectatu. παρὰ τὸ τοπάζω.

Δύστοπος. difficilis, abſurdus.

Δυστραπελία. ας. ἡ. ineptitudo.

Δυστράπελος. ου. ὁ, ἡ. difficilis motu, rigidus.

Δυστραπέλως. implacite, contumaciter.

Δύστροπος. ου. ὁ, ἡ. difficilis.

Δύστρος. ου. ὁ. Martius menſis apud Macedones.

cedones.

Δυστυχέω. μ. ήσω. π. ηκα. infœliciter ago, infœlix ſum. Neutr. abſol.

Δυστύχημα. ατος. τό. infortunium.

Δυστυχής. έος. ὁ, ἡ. infortunatus.

Δυστυχία. ας. ἡ. infœlicitas.

Δισύπατος. bis conſul.

Δυσύποιστος. intolerabilis, δυσυπόχθονος.

Δυσυπόστατος. υ. ὁ. inſuperabilis.

Δυσφανής. έος. ὁ, ἡ. obſcurus.

Δύσφατος. innominatus, tacendus, nefandus.

Δυσφημέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. ſum infamis.

Δυσφημέω. μ. ήσω. π. ηκα. maledico, diffamo, famã ſpargo, male auguror.

Δυσφημία. ας. ἡ. infamia, maledicentia.

Δύσφημος. υ. ὁ, ἡ. maledicus, dirus, horrendus.

Δυσφόρατος. moleſtus, ſuſpicioſus.

Δυσφορέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. diſcrucior. Depon.

Δυσφορέω. μ. ήσω. π. ηκα. moleſtè fero. Vnde Galeno δυσφοροῦντες ægroti, implacidi & inquieti, quibus opponit τοὺς εὐφόρως ἔχοντας. Bud. Com.

Δυσφορής. έος. ὁ, ἡ. &

Δύσφορος. υ. moleſtus, infœlix.

Δυσφόρως. iniquo animo.

Δύσφραστος. υ. uix explicabilis.

Δυσφροσύνη. ἡ. angor.

Δυσφύλακτος. uitatu difficilis, ἄφυκτος.

Δύσφυσις. ἡ. ingenium improbum, praua natura.

Δυσφωνία. aſperitas uocis. Hæc orationi plerunq; magnificentiam conciliat, ut apud Homer. ὤαξ δ' ὁ μέγας θυμὸς ἐφ' ἕκτορι χαλκοκορυστῇ. Sic apud Verg. Fremet horridus ore cruento.

Δυσφώρατος. ὁ. difficilis deprehenſu, hoc eſt potens quidam, ſeu tergiuerſator.

Δυσχαλής. merus, ἄκρατος. Item improbus, moleſtus.

Δυσχάριστος. ingratus.

Δυσχείμερος. υ. ὁ, ἡ. tempeſtuoſus, locus in quo difficulter hybernari poteſt, & in quo præ nimio frigore uix perdurare poſſumus.

Δυσχείρωτος. υ. ὁ. difficilis captu ſeu tractatu.

Δυσχεραινόμενος. odioſus, inuidioſus.

Δυσχεραίνομαι. &

Δυσχεραίνω. μ. ανῶ. grauiter & ægre fero, nõ libenter facio. Item indignabunde audio. Plutarch. in Cicer. ὡς δ' ἐπαινῶν ἀεὶ, καὶ μεγαλύνων αὐτὸς ἑαυτὸν, ὑπὸ πολλῶν δυσχεραινόμενος. Vbi paſsiuè dixit, quaſi qui ægrè ab hominibus audiebatur, et inuiſus erat.

Eſt etiã addubito, hæſito, rem difficilẽ eſſe cenſeo, Ariſtot. τῶν μετὰ τὰ φυσ. Genitiuo cõſtruitur Attice, ſed communiter datiuo, & actiue accuſatiuo. Bud. Com.

Δυσχέρεια. ας. ἡ. moleſtia, difficultas. Item δυσχέρειαι dicuntur διαπορήματα & argutationes, & ἀντιλογίαι negotiũ differentibus exhibentes, Ariſtot. τῶν μετὰ τὰ φυσ. lib. 3. & 10. & 12. Bud. Com.

Δυσχέρασμα. ατος. τό. idẽ quod δυσχέρεια. Plat. in Phil.

Δυσχερέστερον. triſtius, moleſtius.

Δυσχερής. έος. ὁ, ἡ. difficilis, moleſtus.

Δυσχερῶς. grauiter, difficulter.

Δυσχλαινία. ſqualida ueſtis & pannoſa.

Δυσχλαινής. ὁ, ἡ. inutilis, ſqualidus, male cinctus.

Δυσχρήστημα. τος. τό. incommodum. Cic. lib. 3. de Finib. Incommoda (inquit) & commoda (ſic enim δυσχρηστήματα & εὐχρηστήματα appello) cõmunia eſſe uoluerunt. Bud. Com.

Δυσχρηστία. non modo uſus intractabilis

tatem, aut in uſu atq; tractatione offenſionem ſignificat, ſed etiam uerſuræ faciendæ moleſtiam & difficultatem. Cic ad Attic. Mirifica enim δυσχρηστία eſt propter metum armorum. Dictio à uerbo κιχράναι deriuata. Bud. ibidem.

Δύσχρηστος. ου. ὁ, ἡ. inutilis, & cuius uſus ac tractatio difficilis eſt, ut Iſocr. τὴν ἐξουσίαν δύσχρηστον appellat, quia pauci imperio & dominatu recte utuntur. Bud. ibidem.

Δυσχρηστοῦμαι. &

Δυσχρηστῶ. uſu rei cuiuſpiam offendor, Athen. lib. 3. Item incommode ac impedite uerſor. Idem, ἤρ δὴ μάρκελλος δυσχρηστούμενος ὑπὸ τῶν ἀρχιμήδους κατασκευασμάτων, id eſt uexatus, conflictatus, impeditus. Bud. Com.

Δύσχυμος. ου. ὁ. inſipidus.

Δύσχωλος. ὁ. claudicans.

Δυσχωρία. ας. ἡ. malus locus, difficultas regionis.

Δυσχώριστος. ὁ. qui difficile ſeparatur.

Δυσώδης. εος. ὁ, ἡ. putridus, graue olẽs.

Δυσωδία. ας. ἡ. malus odor, fœtor, graueolentia.

Δυσώνης. ὁ. difficilis emptor.

Δυσωνοῦμαι. tenaciter & illiberali adiectione rem mercor.

Δυσώνυμος. μου, ἡ. malus, infamis, mali nominis, execrandus.

Δυσωπέομαι. μ. ἡσομαι. π. ημαι. flector in animo, repudio, hæreo, ſuſpicor, reſiſto, reuerentiam habeo, moleſtè fero, turpiter metuo, uerecundor, iraſcor. Nam hoc uultu oſtendimus, qui ueluti ſpeculum eſt animi. Veteres pro ſuſpicere tantũ uſurpabant, ſicut Plato in Phædro. Conſtruitur cum accuſatiuo. Bud. Com.

Δυσωπέω. μ. ήσω. π. ηκα. exoro, placo, dure loquor, flecto, perſuadeo, quod & καταδυσωπῶ dicitur, hæreo, hæſitabũde aſpicio, uiſum præſtringo, horribili ſpecie terreo, male inſpicio, ſanare poſſum, grauiter inſpicio, triſtitiam uultu præ me fero. Bud. ibidem.

Δυσώπησις. εως. ἡ. placatio.

Δυσωπία. ἡ. uitioſus pudor, immodica uerecundia, inutile, & pernicioſum ſilentium, uehemens oris confuſio. Dicitur etiã difficultas aliquid certò comprehendendi, occurrens ſemper addubitatione, ut euenit in rebus diuinis. Bud. Com.

Δυσωποῦν. τό. pudor.

Δυσωρέω. μ. ήσω. π. ηκα. difficulter cuſtodio, duram noctem ago.

Δυσωχεῖν. indignari.

Δύτης. urinator, ὑφύδρος, uel βύθιος κολυμβητής. Bud. Com.

Δυτικός. οῦ. ὁ. occidentalis. Ariſtot. uocat δυτικὰ ζῶα, quæ demergi in aquã ſolent.

Δύω, Attice pro δύο. duo.

Δύω, & ἀποδύω, & δῦμι. μ. ύσω. ἀόρ. β. ἔδυν. ingredior, cingo, circundo.

Δυωδεκὰς. άδος. numerus duodenarius

ΔΩ.

Δῶ. per apocopen pro δῶμα.

Δώδεκα. duodecim.

Δωδεκάβοιος. ου. ὁ. duodecim boum precium ualens.

Δωδεκάδες θυσίαι. ſacrificia, quæ duodecim animalibus conſtabant, ſicut θυσίαι è tribus.

Δωδεκαετής. οῦ. ὁ. duodecim annos natus.

Δωδεκάκις. duodecies.

Δωδεκάκρουνος. ου. ὁ, ἡ. habens duodecim fiſtulas & ſcaturigines. Athenienſes fontem eo nomine appellant, quem & ἐννεάκρουνον dixere, & καλλιρόην.

Δωδεκάμηνος χρόνος. annus.

Δωδεκαμήχανος. ου. ὁ, ἡ. duodecim artiū, uerſutus.

Δωδεκατημόριον. ου. τό. duodecima pars.

Δωδεκάτη. feſtum quoddam Athenis, quod & χόας uocabant.

Δωδεκάτυλον. inteſtinum ſtatim ex pyloro exortum, quod Gal. etiam ἔκφυσιν appellat.

Δωδεκάφυλον. ου. τό. duodecim tribus.

Δωδεκηΐς. ίδος. ἡ. ſacrificium ex duodecim animalibus.

Δωδώνη. ης. ἡ. Dodona ſylua Epiri, & urbs.

Δώην, pro δοίην. darem, per ectaſin.

Δωλοφονία, & δωλώνεια antique. clancularia, & nocturna cædes.

Δῶμα. ατος. τό. domus, ſtructura, cubiculum, tectum.

Δωμάτιον. ου. τό. idem.

Δώμησις. ædificium.

Δωμητύς. ἡ. apparatus, κατασκευή.

Δωρεά. ᾶς. ἡ. donum, uel largitio.

Δωρεάν. gratis.

Δωρέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. dono, χαρίζομαι. Datiuo uel accuſatiuo iung.

Δωρηματικός. ῦ. ὁ. munificus.

Δωρητός. ῦ. ὁ. muneribus corruptus.

Δωριάζειν. nudari. Dictum à Spartanis puellis, quæ cum ſaltarent aut exercerentur, ueſte pellucida tegebantur, ut ferè totum corpus tranſpareret. διὰ τὸ τὸς Δωριεῖς χρῆσθαι οὕτως.

Δωριεύς. ιος. ὁ. Dorienſis.

Δωρίζειν. Dorico modo canere.

Δώριον. ου. τό. Dorium, cantilena ad uirtutem incitans, nomen ciuitatis.

Δωρική. armaturæ genus.

Δωρίς. ίδος ἡ. lingua Dorica. Eſt & nymphæ nomen.

Δωριστί. Doricè.

Δωροβόρος. ὁ. doniuorus, princeps corrupte iudicans.

Δωροδοκεῖσθαι. muneribus allici, corrumpi largitionibus. Item δικάζομαι, accipio munera corrumpentia & ſordida. Et Dinarchus contra Demoſth. δωροδοκούμενον uocat, quod ſordide acceptum eſt. Bud. Com.

Δωροδοκέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſuſcipio, & do munera in corruptionē, corrumpo muneribus. Bud. ibidem.

Δωροδοκία. ας. ἡ. largitio in corruptionem iudicis, crimen & iudiciū contra iudices numarios & ſordidos apud Lyſiam. Sic Vlpian. Si per gratiam aut ſordes magiſtratus ius non dixerit. Bud. ibidem.

Δωροδόκος. ου. ὁ. & corrumpens, & corruptus muneribus.

Δῶρον. ου. τό. donū. Item palmus apud ueteres. Vnde δεκαδώρῳ ἁμάξῃ apud Heſiod. pro curru decem palmorum. Item ramus in cornibus cerui. Hinc ἑκκαιδεκαδῶρα κέρα apud Homer.

Δωροφάγος. ου. ὁ. doniuorus, numularius, ſordidus, corruptus, munera degluttiens. Epitheton principis apud Heſiodum.

Δωροφορεῖν. largiri, dona contribuere.

Δωρύττομαι, Dorice pro δωροῦμαι. dono.

Δώς. ἡ. datio, dos. Eſt autem indeclinabile.

Δῶσι, pro δῷ. det.

Δωσίδικοι. infauſta, κακὰ διδοὺς.

Δώσων. cognominatus fuit Antiochus ex Macedonum regibus quidam, quòd multa promitteret, pauca impleret, quaſi daturus.

Δωτινάζω. dona accipio.

Δωτίνη. ης. ἡ. munus, & propriè quod conſumitur, & non longo tempore ſeruatur, ut uinum, ueſtis.

Δωτύς. υος. ἡ. cibus, φορά.

Δώτωρ. ορος. ὁ. dator, munificus.

Δώωσι, pro δῶσι.

E A.

E ipſum, ſeipſū. accuſatiuus eſt ab οὗ.

Ἑάα. plῆ, per pleonaſmū ultimi α.

Ἔα. eram, ſine, eſto.

Ἐά. bona, propria ſuiipſius.

Ἔαγα, pro ἦγα, reſolutione longæ uocalis in duas breues, ab ἄγω. fregi.

Ἐάγην. fractus ſum. Deducitur autem ab ἄγω, id eſt κλῶ, συντρίβω, uel ἄσσω, cuius futur. ἄξω, & ἀόρ. β´. ἦγον. In paſsiua uoce ἤγην, ἤγης, ἤγη: & διαλύσει τοῦ η in ε & α, ἐάγην.

Ἕαδε. placuit, demulſit. ab ἅδω, id eſt ἀρέσκω, & in præt. med. ἧδα, ἧδας, ἧδε: & reſolutione ἕαδα. δας. δε.

Ἑαδώς. ότος. placitus, ut ἑαδότα μῦθον. Participium autem eſt præt. medij ab ἅδω, unde ἧδα uel ἕαδα.

Ἐακὼς. ὁ. relinquens, auerſatus, dolens.

Ἐαλὼς. moleſtus, fractus.

Ἑάλωκα, Attice per διάλυσιν ab ἥλωκα præterito uerbi ἁλίσκω. damnatus ſum, captus ſum. Bud. Com.

Ἑαλωκότες. damnati.

Ἑάλων. ἀόρ. Attice pro ἥλων ab ἁλίσκω. captus fui.

Ἑάλω κλέπτων, & ἑάλω κλοπῆς, & ἑάλω ἐν χεροῖν ἔχων φώρια, id eſt αὐτόφωρος ἁλοὺς, ἐκρατήθη. Bud. Com.

Ἐάν. ſi, & ἀντὶ τοῦ ἄν. Bud. Com.

Ἐὰν δὲ, pro εἰ δ᾽ ἄρα. Demoſth. θάῤῥει νὴ Δία φήσει τις ἄν, οὐ γὰρ ἔτ᾽ ἐστὶν ὑβριστής. ἐὰν δὲ, τότε ὀργιεῖσθε, νῦν ἀφέντες At enim dicet aliquis, cõfide, iam ſecurus eſt ſimilis iniuriæ. Quid igitur, ſi idem iterum admittat, tunc ne iram ueſtram exercebitis in eum, quem uos nunc impunè abire ſiueritis? Bud. ibidem.

Ἐὰν δὲ δὴ. ſi uerò.

Ἑανός. οῦ. ὁ. ueſtis ſplẽdida & muliebris, peplus. Item ſubtilis, uarius.

Ἐάνπερ. ſi

Ἕανται. ſedent.

Ἔαξα. fregi. ab ἄγω.

Ἔαρ. ρος. τὸ. uer. poëtice ἦρ.

Ἐαρίζω. ueris tempore alicubi dego.

Ἐαρινός. οῦ. ὁ. uernus.

Ἐαρίδες. cantharides.

Ἐάριον. τὸ. uernum, roſa.

Ἐαρός. peluis.

Ἔασι, Ionice pro εἰσί. ſunt.

Ἔασκω. dimitto.

Ἕαται. ſedent, & ſederunt. Eſt enim uel tertia perſona plur. præſ. ab ἕω, id eſt καθίζομαι, & paſsiua uoce ἧμαι, & πρόσωπα ἧμαι, ἧται, ἧνται, & Ionice ἕαται. Vel tertia perſ. plur. præt. perf. ſicut πεποίηνται, & πεποίαται.

Ἑαυτόν. ſemet, & temet. Pronomen compoſitum ab οὗ, id eſt ſe, & αὐτὸς, ipſe, & caret nominatiuo. Ponitur autem ſubinde pro αὐτόν. Demoſth. ὡς ἔστιν ἄξιον ἑαυτῷ ποιεῖν. Bud. Com.

Ἐάφθη. coniunctum eſt. ab ἅπτομαι.

Ἐάω. ῶ. μ. άσω. ἀόρ. ά. ἔασα. π. ακα. ſino, permitto, ἐῶ λέγειν, omitto. Neutr. abſol.

Ἑάων. τῶν. ab ἐά. nomin. plur. bonorũ. δωτῆρες ἑάων, epitheton deorum, frequens Homero.

E B.

Ἑβδομαῖος. ὁ. ἕβδομος. ſeptimanus.

Ἑβδομάς. άδος. ἡ. ſpatium ſeptem dierum, & numerus ſeptenarius.

Ἑβδομάζειν. ſeptimum diem celebrare.

Ἑβδόματος. ου. ὁ. ſeptimus.

Ἑβδομήκοντα. ſeptuaginta.

Ἑβδομηκοντάκις. ſeptuagies.

Ἑβδομηκοντούτης. ſeptuagenarius.

Ἑβδομηκοστός. ȣ̃. ſeptuageſimus.

Ἕβδομος. ȣ. ſeptimus, ἕβδομον ἡμιτάλαντον, talenta ſex & ſemis. Bud. de Aſſe.

Ἐβένινος. ȣ. ὁ. ebeninus.

Ἔβενος. ȣ. ἡ. ebenus, ligni genus.

Ἐβίσκος. hibiſcus, malua, althæa.

Ἑβραΐζω. loquor, ſiue uiuo more Hebræorum.

Ἑβραῖος. ȣ. ὁ. Hebræus.

Ἑβραϊστί. Hebraicè.

Ἕβρος. Ebrus, fluuius Thraciæ, è Rhodope monte ortus.

E Γ.

Ἐγανύθην. gauiſus fui. à uerbo γάνυμαι

Ἔγγαλον. τὸ. ouis lac habens.

Ἐγγαμεῖν. alienam domum ingredi.

Ἐγγαμίζω. μ. ίσω. π. ικα. nuptui trado, deſpondeo.

Ἐγγανᾶται. corruptus eſt.

Ἐγγαστρίμυθος. ȣ. ὁ. ἐγγαστριμάντις, authore Suida, quem alij τὸν πύθωνα appellant, & uentriloquus in Decretis, Cauſa 26. q. 3. dicitur. Hoc autem nomine ſignificatur, qui è pelui, uel ex alio genere uaſis, uaticinia capit. γάστρη enim genus uaſis eſt. Aut certe, qui in uentre dæmonẽ habet, reſponſa interrogãtibus dantem. Cæl. lib. 5. cap. 10.

Ἐγγαστρίται. dicti ſunt diuinaculi omnes, ab Eurycle, cui ἐγγαστρίμυθος cognomen.

Ἔγγαυρος. humidus, recẽs, immaturus.

Ἐγγέγαα, præt. med. ab ἐγγίνομαι. innatus ſum.

Ἐγγεγραμμένοι dicuntur οἱ ληξίαρχοι, καὶ δημοτευόμενοι, inquit Pollux. Ἐγγεγραμμένοι θεοὶ, dij maiorum gentium quaſi iam inde ab initio in deorum albo connumerati. ἐγγεγραμμένοι ἐν ἀκροπόλει, in arcem relati, uel quorum nomina Athenis, in arcem relata, quemadmodũ Latinis in æraria relati. Bud. in Annot. & Com.

Ἐγγεγυμνασμένος. exercitatus, probatus.

Ἔγγαιος. ȣ. ὁ. terrenus.

Ἐγγαιόφυλλος. ȣ. ὁ. humi habens ſerpentia folia.

Ἐγγηράω. inſeneſco.

Ἐγγελᾶν. irridere.

Ἐγγενής. έος. ὁ, ἡ. conſanguineus, ingenitus, innatus.

Ἐγγήραμα. ατος. τὸ. ſenectus.

Ἐγγηράσκω. idem quod ἐγγηράω.

Ἐγγιάζω. ἀντιφωνῶ.

Ἐγγίζω. μ. ίσω. π. ικα. appropinquo, inſto, adſum, in propinquo ſum. Neut. datiuo.

Ἐγγίνομαι. innaſcor, intus generor. Depon. datiuo.

Ἐγγινόμενος. ingenitus, ingeſtus.

Ἔγγιον. propius, ἐγγύτερον.

Ἔγγιστα. proxime.

Ἐγγλαυκόω. inſpicio.

Ἐγγλισρός. ȣ̃. ὁ. lentiginoſus.

Ἔγγλυσις. ιος. ἡ. ingulatio, inglutitus. Herod. de loto ſcribens, ἔστι δὲ (inquit) ἡ ῥίζα ἐδωδίμη, καὶ ἐγγλύσσει ἐπιεικέως ἐὸν στρόγγυλον.

Ἐγγλύσσω. edulco, ἐγγλυκάζω.

Ἐγγλύφω. inſculpo.

Ἐγγλωττογάστωρ. ορος. ὁ. qui lingua & arte dicendi uictitat.

Ἐγγονεῖν. agere, feſtinare.

Ἐγγόνη. ης. ἡ. neptis.

Ἔγγονος. ȣ. ὁ. nepos, poſterus, τέκνα τῶν τέκνων.

Ἐγγόργωψ. ὁ. aſpectu truci.

Ἔγγραπτος. ȣ. ὁ, ἡ. conſcriptus.

Ἐγγραύλις. piſcis ex aphyorũ genere.

Ἐγγράφεσθαι. dicuntur qui publicè mulctantur, id eſt οἱ ὄφλοντες. Ἐγγράφεσθαι

ναι ἀνδρὰς, eſt quod Romani uocant uirilem togam ſumere.

Ἐγγράφω. inſcribo, quo utebantur in librorũ profeſsione. Liquet enim ex Demoſth. ἐγγραφὴν fuiſſe profeſsionem & apud phratoras & apud populares. Significat etiã τὸ προσγράφω, id eſt adſcribo, addo, ut apud Demoſth. Ἐγγράφει τοῦτο εἰς τὸ ψήφισμα.

Et pro ἀπογράφειν, καὶ καταγράφειν, καὶ καταλέγειν, hoc eſt in numeros militares referre, aut inter claſsiarios.

Accipitur etiam pro ζημιοῦν, multæ damnor & iudicor, ſicut ἐγγράφεσθαι. Et pro inſcribo, id eſt ſacrifico, ἀμύσσω. Theophraſt. lib. 5. πολλὴν ὑπὸ τὸν φλοιὸν ἀποδυόμενοι σκώληκες, ἐπιπολῆς ἐγγράφουσιν. Hoc Catullus conſcribillare uocat, Inuſta turpiter tibi flagella conſcribillent. Bud. Com.

Ἐγγράφως, aduerbial. cum ſcriptis.

Ἐγγριμᾶσθαι. exequias obire mortuis.

Ἐγγυαλίζω. trado in manus, inſero, præbeo, figo in membris.

Ἐγγυᾶσθαι. deſpõdeo, & de patre dicitur filio ſuo uxorem ſtipulante, hoc eſt μνηστευομένῃ, quod & ἐγγυᾶν dicitur. Sic Terent. in Andr. Nam aliam ei pater deſponderat. Ἐγγυᾶσθαι γυναῖκα etiam eſt deſponſam accipere & ducere. Demoſth. ἐγγυᾶται ὁ πατὴρ τὴν μητέρα τὴν ἐμὴν παρὰ τοῦ ἀδελφοῦ. Refertur etiã ad alia, ut ἐγγυᾶσθαι δίκην, uadimonium promittere. Et Plut. in Symp. καὶ τὸ γῆρας ἐκ ἀξιόπιστον ἐγγυᾶσθαι τὴν ἀναβολὴν τοῦ λόγου, Senex homo non ſatis locuples ſponſor eſt rei in futurũ reijciendæ, quia morti ſemper obuius eſt. Et ἐγγυᾶσθαι τὰς πράξεις, Demoſth. ſpõdere opera perfectum iri. Ita ut ſit cuiuſq; rei aut conſilij euentum in ſe recipere, & polliceri.

Sic ἐγγυῶμαί σοι τοῦτον, uel πρός σε, fideiubeo pro eo apud te: & ἐγγυῶμαι τὸ μέλλον, recipio in me hoc futurum. Bud. in Annot. & Com.

Ἐγγυάω. μ. άσω. π. ακα. do fidem, promitto. ἐγγυῶ τὴν κόρην, deſpondeo filiam, uel etiam deſponſam trado. Bud. ibidem.

Ἐγγύδιον. propinquum.

Ἐγγύη. ης. ἡ. fideiuſsio, promiſsio, ſponſalia. Ἐγγύην ὁμολογεῖν, uadimonium promittere, quod etiã dicitur δίκην ἐγγυᾶσθαι καὶ ἀναδέχεσθαι. Bud. Com.

Ἐγγύησις. ιος. ἡ. fideiuſsio, uadimonium.

Ἐγγυητής. οῦ. ὁ. fideiuſſor. Ἐγγυητὰς καταστῆσαι, fideiuſſores dare. Bud. Com.

Ἐγγυητός. οῦ. ὁ. promiſſus.

Ἐγγύθεν. de propè, cominus.

Ἐγγύθι, poëtice pro τοῦ ἐγγύς. propè.

Ἐγγυοθήκη, uel ἐγγυθήκη. dicitur à Luciano ſcrinium, in quo ueluti in fideiuſsione deponimus numos & precioſam ſuppellectilem.

Ἔγγυον. tutum.

Ἔγγυος. ου. ὁ. ſponſor.

Ἐγγύς. propè. ἐγγὺς τούτων, affine his.

Ἔγγυσι. καὶ

Ἐγγυτάτω. proximè. ἐγγυτάτω γένει ὄντες, & οἱ ἐγγύτατα γένους, qui proxime contingunt defunctum. Bud. Com.

Ἐγγύτερον. ſimilius, propius.

Ἐγγυτέρω. propius. Genitiuo iung.

Ἐγγώνιοι. οἱ. quadrilateres, triangulares.

Ἐγείρομαι. μ. ροῦμαι. ſurgo, reſurgo, ſuſcitor.

Ἐγείρω. μ. γερῶ. ἀόρ. α. ἤγειρα. π. γερκα. ſuſcito, incendo, erigo, urgeo.

Ἔγερτο pro ἐγείρετο. ἔλαβεν.

Ἐγρηγορεῖν. uigilare.

Ἔγερσις. ιος. ἡ. excitatio, reſurrectio, extructio.

Ἔγισα. uallum, & munimentum, quod in bello lapidibus, lignis, & puluere congeſtis excitatur.

Ἐγήγαρος, & ἐγκέγαρχος. hilaris, lætus.

Ἐγηγερμένος. ſurgens.

Ἐγρατής. ὁ. raptor.

Ἐγκαθιδρύω. μ. ύσω. π. υκα. impono, colloco, ædifico. Accuſ.

Ἐγκαθαλεῖν. capere, deijcere.

Ἐγκαθείργνυμι. includo, coërceo.

Ἐγκάθετος. ȣ. ὁ. inſidiator.

Ἐγκαθεψόμενος. ȣ. incoctus.

Ἐγκάθημαι. inſideo.

Ἐγκαθίζω. inſideor, aſsideo dicēdi gratia.

Ἐγκαθίημι. dimitto, immitto, ſubmitto.

Ἐγκάθισμα. uuluas procidenteis uocat Plin. quod & inſeſsio dici poteſt.

Ἐγκαθίστημι. interſum.

Ἐγκαίνια. ων. τὰ. dedicatio cuiuſcunque rei, uel feſtum, quo res qualiſcunque innouatur, encænia.

Ἐγκαινίδες. αἱ. ligna quædam in naui.

Ἐγκαινίζω. μ. ίσω. π. ικα. innouo. Accuſ.

Ἐγκαίομαι. μ. καύσομαι. π. καυμαι. caleſco

Ἐγκαίρως. opportunè.

Ἐγκαλέω. μ. έσω. π. ἐγκέκληκα. accuſo, actione peto, in ius uoco, crimē intento. Eſt etiam aliquando extra forū quouis modo expoſtulare, criminari, conqueri, uitio uertere, improbare, reprehendere. Vnde ἐγκαλεῖσθαι paſsiue, pro in iudiciū uocari, actione conueniri, Demoſth. πρὸς φόρμ. Item incuſari, opprobrium pati, Greg. Bud. Com.

Ἐγκαλινδέω. μ. ήσω. π. ηκα. inuoluo.

Ἐγκαλλωπίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. glorior, arrogo, mihi placeo. Plutarch. ἀγαθὸς ὢν ἐγκαλλωπίζεσθαι τοῖς αἰσχροῖς, In rebus turpibus ſibi placere, ac ſeſe oſtentare. Idem propemodum per ὡραΐζομαι ſignificatur. Bud. Com.

Ἐγκαλλώπισμα. τὸ. ornamentum.

Ἔγκαλον. ȣ. τὸ. inſtrumentū ad colligandos ſentium pedes, cippus. ἐγκάλοις πελᾶς, qui ita ligati ſunt.

Ἐγκαλούμενος. reus.

Ἐγκαλυπτήρια. τὰ. uidētur dici quæ dantur cū puella obuelata nolit uideri, quod ſanè congruit deformi. Cæl. lib. 11. cap. 60.

Ἐγκαλύπτομαι. μ. ύψομαι. π. υμμαι. occulto intimè. Item αἰσχύνομαι, pudore afficior, Aeſchy. περὶ παραπρ. Sumptum ab ijs, quos cum pudet, faciem tegere manu, uel perfricare frontē ſolēt, id quod proprie hoc uerbum ſignificat, ut Plut. de Pompeio moriente, εἰπὼν δὲ μηδὲν, ἀλλ᾽ ἐγκαλυψάμενος, παρέδωκεν ἑαυτόν. Bud. Cō.

Ἐγκαλύπτω. intego, obuelo, ἐγκαλύπτομαι.

Ἐγκαναχᾶσθαι. cum clamore, & geſtibus lætari.

Ἐγκάναξον. infunde.

Ἐγκανθίς. ίδος. eſt cum maioris anguli, ſeu canthi caruncula excreſcit iuſto amplius, & ad nares protuberat. Id quod præcipuè patiuntur οἱ θαλασσουργοί. Vocant etiam ἐγκανθίδας canthorū radices, qui etiam ἐπικανθίδες. Cæterum qui prope naſum adiacent, rhauteres uocantur, ab humoris inſperſione, aut πηγαὶ, id eſt lacrymarum fontes quidam.

Ἐγκάπτω. auidè deuoro, Ariſtoph.

Ἔγκαρ. αρος. cerebrum, pediculus. Homer. τίω δέ μιν ἐν καρὸς αἴσῃ, Valde contemno, ſicut pediculus, aut cerebrum contemnuntur. Nam Athenienſes omnino ab eo abſtinent, præſertim ſuillo. Alij legunt ἐν καρὸς, & κάρα quoque pediculū exponunt, aut κῆρα, ἤγουν θάνατον. Cæl. libro 2. cap. 24.

Ἐγκάρδιον. quod medium in lignis eſt,

& quaſi medulla.

Ἐγκαρπής. ferax, fœcundus.

Ἔγκαρπος. ου. ὁ, ἡ. fructuoſus. Apud Vitru. encarpos inter Ionicæ columnæ ornamenta legimus, Baſi (inquit) ſpiram ſuppoſuerunt pro calceo, capitulo uolutas, uti capillamento concriſpatos cincinnos propendentes dextra & ſiniſtra collocauerunt, & cymatijs et encarpis pro crinibus diſpoſitis frontes ornauerunt.

Ἐγκαρσίχολος. iracundus.

Ἐγκάρσιος. obliquus.

Ἔγκας. τὰς. ulnas. Alij ἐγκὰς aduerbialiter ſcribunt, ἀντὶ τοῦ ἐν βάθει.

Ἔγκατα. ων. τὰ. uiſcera, inteſtina.

Ἐγκαταβιῶναι. uiuere.

Ἐγκαταδῦναι. dimittere.

Ἐγκαταζεύγω. μ. ξω. π. χα. iungo, accommodo, adiungo, adapto. Acti. accuſ.

Ἐγκατακλείω. includo.

Ἐγκατακλίνω. μ. ινῶ. π. ικα. inclino.

Ἐγκαταλαμβάνω. circumuenio.

Ἐγκαταλέγω. μ. ἐξω. π. χα. reduco in numerum.

Ἐγκατάλειμμα. τό. reliquiæ, monumentum, μνημόσυνον.

Ἐγκαταλελειμμένον. pro derelicto habitum.

Ἐγκαταλείπω. μ. είψω. π. ειφα. &

Ἐγκαταλιμπάνω. relinquo, in diſcrimine deſero. Accuſ.

Ἐγκαταμίγνυμι. &

Ἐγκαταμιγνύω. μ. ίξω. π. ιχα. miſceo.

Ἐγκαταπήξας. ὁ. qui infigit.

Ἐγκαταπλέκω. inſero.

Ἐγκατασβεσθῇ. extinguatur.

Ἐγκατασκευάζομαι. inſtruo.

Ἐγκατάσκευος λόγος. oratio concinna, & compoſita, & opificij rhetorici plena, cui opponitur ἀκατάσκευος. Bud. Com.

Ἐγκατασκήπτειν. graſſari.

Ε Γ.

Ἐγκατθέαν. perſequi, Ionice.

Ἐγκαταστοιχειάω. μ. άσω. π. ακα. infigo elementum, imprimo principium.

Ἐγκατασχάζομαι. ſacrifico, fodio.

Ἐγκατατίθημι. repono.

Ἐγκατίσχειν. inſiſtere, inducere.

Ἐγκαθιδιωθὰς φύλαξ. domeſticus, cuſtos.

Ἐγκαθικοδομέω. μ. ήσω. π. ηκα. intus muro, ædifico. Actiu. accuſ.

Ἔγκαθος. ου. ὁ, ἡ. interior.

Ἐγκαυμένας. τὰς. combuſtas.

Ἐγκαύματα. inuſtiones, puſtulæ, ſcoria argenti.

Ἔγκαυσις. ιος. ἡ. æſtus.

Ἐγκαύστης. ου. ὁ. pictor, ſculptor, inuſtor.

Ἐγκαυστική. pingendi ratio, quæ inuſtaria dicitur.

Ἐγκαυστόν. genus picturæ dictum ab urendo. Cæl. lib. 4. cap. 31.

Ἐγκαύστη. ης. ἡ. pictura inuſta. Plin. li. 35. cap. 10. Picturæ ſuæ inſcripſit encauten.

Ἐγκαυχάω. μ. ήσω. π. ηκα. glorior. Datiuo.

Ἔγκαφος. ὁ. morſellus, bolus, fruſtulum quod ore accipitur. à κάπτω.

Ἔγκειμαι. incumbo, impendeo, ingruo, cõcupiſco, urgeo, inſto. Sicut Terẽ. Ille inſtat factum.

Ἐγκείμενος. ου. ὁ. moleſtus, moleſtia affectus.

Ἐγκεκαυμένος. depictus, inuſtus.

Ἐγκεκλεμμένος. ὁ. ſurreptus.

Ἐγκεκοισυρωμένος. ὑπερηφανευόμενος, τρυφερὸς, ἐκκοσμημένος, nimis accurate ornatus, & delicatus. A Κοισύρα quadam diuite, & maxime molliter uiuente Alcmæonis uxore.

Ἐγκεκορδυλημένος. inuolutus, contortus, plagis contuſus, Ariſtoph. Neb. à κορδύλη, quod Cypris tegumentũ capitis

capitis ſonat, cincinnum. Nonnulli tibicem, atque tumorem, interpretantur.

Ἐγκηκυφότως. obſtippo capite, à κύπτω.

Ἐγκελεύω. hortor, incito. Xenop ἐν κυν. ἐν δὲ τούτῳ ἐγκελεύειν ταῖς κυσὶ, καὶ χρῆσθαι τοῖς ἀκοντίοις. Dicitur ἐγκελεύεσθαι etiam uoce paſsiua. Bud. Com.

Ἐγκέλευσμα. ατος. τὸ. adhortatio, inhortamentum.

Ἐγκέλευστος. ου. ὁ. iuſſus.

Ἐγκεντρίδες. obliquæ tabulæ.

Ἐγκεντρίζω. μ. ίσω. π. ικα. inſero arbores. Dicitur etiã ἐμβάλλειν, ἐμφυτεύειν, ἐμφυτίζειν, & ἐνοφθαλμίζειν. Accuſ.

Ἐγκεντρίς. ίδος. ἡ. ſtimulus, aculeus, calcar, retinaculum ferreum, quo qui ſcandit uti aliquando ſolet.

Ἐγκέντρισις. ιος. ἡ. inſertio.

Ἔγκεντρος. ου. aculeatus.

Ἐγκέφαλος. ου ὁ. cerebrum.

Ἐγκεχάρισται. traditus eſt.

Ἐγκέχοδα. cacaui. præt. med. ἀπὸ τοῦ χέζω.

Ἐγκηῶτις apud Plut. uidetur dictio facta eſſe ex his uerbis ἐν κήτῳ τίς. apud Ceos aũt mos fuit, ut qui magiſtratum inirent, epulum exhiberent populo. Quod ſiquando plures eſſent magiſtratus, dies inter ſeſe diſtribuebant, itaq; ſibi occurrentes rogabãt, quis dies? ea uox poſtea in uulgi iocum ceſsit.

Ἐγκιλικίζομαι. moroſus ſum, moribus Cilicum utor.

Ἐγκιλικίστρια. περιαγνίστρια.

Ἐγκινούμενος. impediens.

Ἐγκισσάω. coitum, & conceptũ appeto.

Ἐγκίσσωσις. coitus, conceptio.

Ἐγκλασπίδια. τά. genus ornamenti muliebris.

Ἐγκλείω. μ. είσω. π. εικα. includo, illuſtro. Accuſ.

Ἐγκλέπτηρος. contentioſus, rabula.

Ἐγκλεισίς. ἡ. deſiderium.

Ἐγκληθείς. ὁ. accuſatus.

Ἔγκλημα. ατος. τὸ. culpa, crimen, conuicium, expoſtulatio, accuſatio, actio, petitio, libellus actoris, id eſt τὰ ἐγκεκλημένα, & quæcunq; iudiciaria perſecutio dicitur. Vnde ἐν ἐγκλήμασιν εἶναι ſic dicitur, ut ἐν αἰτίαις εἶναι, hoc eſt crimina, & cõtrouerſias pati. Διαλύεσθαι τὰ ἐγκλήματα, decidere, & tranſigere cauſam. Φεύγειν ἔγκλημα τῆς δειλίας, in ſuſpicionem & culpam, uel reprehenſionem timiditatis uenire. Ἀναδέχεσθαι τὸ ἔγκλημα καὶ τὰ ἐγκλήματα, τὴν αἰτίαν ἐνδέχεσθαι. id eſt in ſe crimen recipere, crimini ſe offerre, agnoſcere rem perpetratam, & ſe mandatorem profiteri. Bud. Com.

Ἐγκληματικὸς ἀνήρ. querulus, expoſtulator, litigioſus. Bud. ibidem.

Ἔγκληρος. hæreditarius, diues.

Ἔγκλητος· ἡ ἐπὶ σύνοδον παραίτησις.

Ἐγκλίζω. aliena elargior.

Ἔγκλιμα. ατος. τὸ. locus in naui, cui innititur gubernator.

Ἐγκλίνω. μ. ινῶ. π. ικα. inclino.

Ἔγκλισις. ιος. ἡ. inclinatio, & unum ex uerbi accidentibus.

Ἔγκλυσμα. ατος. τὸ. clyſter.

Ἐγκνισμα. τὸ. quid ſit, uide Plutarch. in Proble.

Ἐγκοιλαίνω. cauo.

Ἐγκοίλιον. ου. τὸ. inteſtinum.

Ἐγκοίλια. τά. interdum manuũ interna.

Ἐγκοιλος. concauus.

Ἐγκοισυρόω. μ. ώσω. π. ωκα. ſuperflue orno. Actiu.

Ἐγκολάπτω. μ. άψω. π. αφα. inſculpo.

Ἐγκολπίζεσθαι. inſinuare.

Ἐγκολπίαι. αἱ. uenti qui è mari ueniunt per ſinus.

Ἐγκομβωθείς. ligatus.

Ἐγκόμβωμα. ατος. τὸ. genus ueſtis, quaſer

ui utebantur, ὁ δεσμὸς τῶν χειλέων. Athenienſes ὄχθηβον uocant, alij κοσύμβη. Vnde & ἐγκομβώσασθαι, στολίσασθαι. D. Petrus pri. epiſt. ἐγκομβώσασθαι τὴν ταπεινοφροσύνην.

Ἔγκομμα. offenſio, πρόσκομμα.

Ἐγκονίω. μ. ήσω. π. ηκα. accelero, ſtudeo, puluere impleo. Inde ſumptū, quòd properantes puluere inficiunt pedes. Neutr. abſol.

Ἐγκονίδες. famulæ. ἀπὸ τοῦ κονῶ τὸ ἐνεργῶ.

Ἐγκοπεὺς. έος. ὁ. celtes, calū, inſtrumentum incidendis rebus accommodū. ἀπὸ τ̃ κόπτω.

Ἐγκοπὴ. ῆς. ἡ. intercisio, interruptio, offenſio.

Ἔγκοπος. ὁ. laborioſus, difficilis.

Ἐγκόπτω. μ. όψω. π. οφα. impedio, retraho, obſto, indo, interpello loquentē, quod & interfari dicitur. Bud. Comment.

Ἐγκορδυλέω. μ. ήσω. π. ηκα. inuoluo. Accuſ.

Ἐγκορύπτω. obarieto.

Ἐγκοσμέω. orno, ordino.

Ἐγκότημα. ira, inſania.

Ἐγκοτέω. μ. ήσω. π. ηκα. moleſtus ſū, grauiter iraſcor. Neutr. datiuo.

Ἔγκοτος. ου. ὁ. inimicus, inconciliabilis, iracundus.

Ἐγκοτύλη. luſus nomen eſt, quo uicti uictorum genua manuum excipientes cauitate, geſtabant. Cæl. libro 14. cap. 60.

Ἐγκραγόντες. οἱ. inclamantes.

Ἐγκράζω. μ. άξω. π. αχα. inclamo. Neutr. datiuo.

Ἐγκρασίχολος. bilioſus, iracundus.

Ἐγκράτεια. ας. ἡ. καὶ ἐγκρατὲς. τό. continentia, temperantia, moderatio.

Ἐγκρατεύεσθαι. temperantem eſſe, tolerare.

Ἐγκρατέω. μ. ήσω. π. ηκα. contineo, id eſt continens ſum. Neut. genit.

Ἐγκρατὴς. έος. ὁ, ἡ. potens, abſtinens, continens, compos.

Ἐγκρατῶς. τὸ καρτερικῶς.

Ἔγκρικος. cauus, uacuus.

Ἐγκρίνομαι. approbatus aſſumor, eligor.

Ἐγκρίνω. μ. ινῶ. π. ικα. approbo, allego, admitto, decurio, adopto. opponitur τῷ ἀποκρίνω. Bud. Com.

Ἐγκρὶς. ίδος. ἡ. bellarium ex oleo melle admixto.

Ἔγκρισις. ſacrum certamen.

Ἔγκριτος. in ordinem, in numerumq́ redactus. ἔκκριτος uerò eſt electus, approbatus, præcipuus, eximius, primarius. Bud. Com.

Ἐγκρούω. ad numeros incedo, ſalto.

Ἐγκρυφιάζειν. abſcondere.

Ἐγκρυφίας. ου. ὁ. panis ſubcineritius. Cæl. lib 15. cap 7.

Ἐγκταί. οἱ. pictores.

Ἔγκυδος. τὸ. celebre, clarum.

Ἐγκύειν. prægnantem eſſe.

Ἐγκυκάω. commiſceo.

Ἐγκυκλέω. gyro, circumuoluo.

Ἐγκύκλημα. pegmatis ſpecies erat ſubiectis rotis, quo circumacto, quæ intus acta fuiſſent, ſpectatoribus oſtendebantur.

Ἐγκύκλια. quæ pleruncq́ uerſantur in uita, & uſu domeſtico. Latinè dici poſſunt obuia, translatitia, triuialia, quotidiana. Ἐν τοῖς ἐγκυκλίοις ὑπηρεσίας, in ordinem miniſteriorū, artificiorumq́ ſeruilium coactus. Bud. Comment.

Ἐγκύκλιος. ὁ. in orbem factus, circularis, in ordinem redactus, non egregius, aut eximius, plebeius, uilis. Cæl. lib. 13. cap. 48. Vnde ἐγκύκλιοι ἀρχαὶ dicuntur magiſtratus,

qui ſortito deferebantur, quaſi in orbem redeuntes, uel quaſi uulgares. Bud. Com.

Ἐγκύκλιος παιδεία, ſiue ἐγκυκλοπαιδεία, quaſi orbiculata diſciplinarum ſeries, ueluti ductus quidam ſcientiæ ex multis diſciplinis conſertus, & aptus. Bud. in Aſſe, Annot. & Com.

Ἔγκυκλος. ὁ, ἡ. idem quod ἐγκύκλιος.

Ἐγκυκλούμενος. incluſus.

Ἔγκυκλον. τό. ueſtis quædam.

Ἐγκυλίομαι. uerſor, inuoluor, aſſiduus ſum. Xenoph. εἰς ἔρωτας ἐγκυλισθέντες. Bud. Com.

Ἐγκυμονέω. μ. ήσω. π. ηκα. prægno, fero uterum. Neut.

Ἐγκύμων. ονος. ὁ. &

Ἔγκυος. ου. prægnans, uterum ferens.

Ἐγκυρέω. μ. ήσω. π. ηκα. incido, obuio.

Ἔγκυτι. cutetenus, in cute, ad cutem, propè, ἐν χρῷ.

Ἐγκωμιάζω. μ. άσω. π. ακα. laudo in multis, arte. Actiu. accuſ.

Ἐγκωμιαστής. οῦ. ὁ. laudator.

Ἐγκωμιαστικός. οῦ. ὁ. laudatiuus.

Ἐγκώμιον. ου. τό. laus. & differt ab ἔπαινος. Nam hoc teſtimonium ſignificat à ſingulari uirtute, ueluti cum Ariſtidem iuſti cognomento decoramus: ἐγκώμιον uerò ex uirtutibus compingitur omnibus. Cæl. li. 4. c. 5.

Ἐγρέμαχος. incitans ad pugnam, ἐγερσίμαχος.

Ἐγρήγορα, præt. med. ab ἐγείρω. ſuſcitaui.

Ἐγρηγορέω. uigilo.

Ἐγρήγορος. ου. ὁ. uigilans.

Ἐγρηγόρσιος. ὁ. ſomnum arcens, uigilias citans.

Ἐγρήγορσις. εως. ἡ. uigilantia, uigilia.

Ἐγρηγορτί. uigilanter.

Ἔγρησις. uigilia.

Ἐγρήσσω. μ. ήξω. π. ηχα. uigilo. Neutr.

Ἔγρομαι, ſyncopa ab ἐγείρομαι. ſurgo.

Ἐγρυπνέω. uigilo.

Ἐγχαλινόω. infreno.

Ἔγχαλκος. ου. ὁ. æreus.

Ἐγχάραξις. εως, ἡ. inſculptura.

Ἐγχαράττω. μ. άξω. π. αχα. inſcribo, indico. Accuſ.

Ἔγχας. genus coloris fucatorij.

Ἐγχάσκειν. inhiare, irridere.

Ἐγχεία. ας. ἡ. haſta, peritia uibrandæ haſtæ.

Ἐγχεσιδάστωρ. ὁ. qui bello & haſta uiuit.

Ἐγχειμάζω. hyberno.

Ἐγχεσίμαργος. ου. ὁ. haſta furens, bellax.

Ἐγχειράστωρ, ορος. ὁ. labore manuum uictitans.

Ἐγχειρέω. μ. ήσω. π. ηκα. manum inijcio, trado, aggredior, id eſt incipio, τὸ ἐπιχειρῶ, peto. Bud. Com.

Ἐγχείρημα. ατος. τό. conatus, auſus.

Ἐγχειρητικός. ſolers in rebus, uel hominibus aggrediendis. Bud. Com.

Ἐγχειρία. ἡ. licentia, aggreſsio.

Ἐγχειρίδιον. ου. τό. gladiolus, gladius qui adiacet enſi. Item libelli genus breuioris, quod & Latini enchiridion uocant, et omne inſtrumentum quod manu tenetur.

Ἐγχειρίζομαι. τὸ ἐπιτρέπομαι, πιστεύομαι, adminiſtro, in manus ſumo, cõmiſſum habeo. Gregor. καὶ μέρος οὐκ ὀλίγον ἐγχειρίζεται τῆς οἰκουμένης, Pars non contemnenda orbis terrarum eius imperio creditur. Bud. Com.

Ἐγχειρίζω. μ. ίσω. π. ικα. porrigo, in manus do, dedo ut hoſtes uicti, demando, trado, concredo. Actiu. accuſ.

Ἐγχειρίθετος. in poteſtatem redactus.

Ἐγχειρητής. ου. ὁ. qui conatur, & molitur. Ariſtophan. Auib. καινῶν ἔργων τ' ἐγχειρητής.

Ἐγχειρογάστωρ. ορος. ὁ. ἐγχειράστωρ, qui manuum labore uiuit.

Ἐγχελυῶνα. piſcinæ, uiuaria.

Ἔγχελις.ιος.ἡ.et ἔγχελυς.υος.ἡ anguilla.
Ἐγχελυώπον.τὸ. anguillæ aſpectum habens.
Ἐγχεσίμαργος. ἐγχεσίμαργος.
Ἐγχεσίμωρος.ου.ὁ,ἡ. enſe trucidans,uel enſe trucidatus.
Ἐγχέσπαλος.ου.ὁ,ἡ. haſtam uibrans.
Ἐγχέω μ.ἐγχεύσω. ἀόρ. α. ἐνέχευα, & ἐνέχευα Aeolice.π.κα.infundo.
Ἐγχίδιον.propius.
Ἔγχνοος.ου lanuginoſus.
Ἐγχοέω ſalto.
Ἔγχος.εος.τὸ.haſta.
Ἔγχουσα.fucus,anchuſa herba.παρὰ τὸ ἐγχεῖν τὸ ἐν τῇ ῥίζῃ ἐρυθρόν. Et ἐγχουσίζεσθαι.fuco colorari.
Ἐγχρίμπτω.μ. ψω.π.φα.caſsibus implico,pungo,admoueo,applico. Accu.
Ἔγχριστα.τὰ. liquida medicamenta quæ illinuntur apud Galen.
Ἔγχριστος.ου.ὁ,ἡ. illitus,inunctus.
Ἐγχρίψαι. incidere.
Ἐγχρονίζω.μ.ίσω.π.ικα.immoror.Neut. datiuo.
Ἔγχρυσος.ου.ὁ.inauratus.
Ἐγχρῷ. cutetenus, ad uiuum. Interdum prope. χρῷ autem pro χρωτὶ accipitur per ἀποκοπήν.
Ἐγχύλισμα.τὸ.ſuccus.
Ἔγχυλος.ου.ὁ,ἡ.ſuccoſus.
Ἔγχυμα.τὸ.fluidum,placenta.
Ἐγχυματίζω.infundo.
Ἔγχυμος.ου.ὁ. ſapidus.
Ἐγχύμωμα. eſt quando caſu aliquo aut pondere caro fracta ſanguinē atterit.
Ἐγχυράζω.&
Ἐγχυριάζω.μ.άσω.π.ακα. oppignero,& pignora capio,pignero. Neut.accu.
Ἐγχύριον.ου.τὸ. pignus.
Ἐγχυτρίζω.in urnam condo,occido.
Ἐγχυτρίστριαι.αἱ.& ἐγχύτριαι. præficæ,id eſt mulierculæ,quæ in funere cōductæ plorant, & exequias,ſepulchris aquam aut ſanguinem fundentes, peragunt,Plat.Min. Sunt item & quæ infanteis undis exponunt.
Ἐγχωρεῖ.poſsibile eſt, tempus ſupereſt, locus eſt capax. Εἰ ἐγχωρεῖ,ſi locum habeat, ὅταν τάχιστα ἐγχωρῇ, primo quoque tempore.
Ἐγχωρέω.μ. ήσω. π. ηκα. habeo modum & locum ad aliquid faciendum.
Ἐγχώριον.ου.τὸ.pignus, uſura.
Ἐγχώριος.ου.ὁ,ἡ. ex loco,indigena, ἐπιχώριος.
Ἔγχωρος.ου. uiridis,pro ἔγχλωρος.
Ἔγωγε. ego quidem,equidem.
Ἐγώγιον. ἀρχαῖον, uetuſtum,ὠγύγιον.
Ἐγ᾽ᾦδα. per ecthlaſin & craſin,pro ἐγὼ οἶδα.
Ἐγ᾽ᾦμαι. ἐγὼ οἶμαι,opinor.
Ἐγὼν. αὐτὸς ἐγὼ,ego ipſe.
Ἐγώνη,Dorice.ego.

ΕΔ.

Ἐδάην,ἀόρ.β. à δαίω. didici,cognoui, noui,ſenſi,intellexi.
Ἐδανός.οῦ.ὁ. dulcis,ſuaueolens,lenis.
Ἐδάπεδον,pro δάπεδον.ου.τὸ. ſolū,pauimentum.
Ἔδαρ.ατος.τὸ. cibus.
Ἐδάριον. membrana in teſticulis.
Ἐδάσαντο. ἐμερίσαντο.
Ἐδάσατο. κατέφαγεν, deuorauit.
Ἐδαφίζω μ. ίσω.π.ικα. proſterno,allido terræ,ſolo adæquo. Accuſ.
Ἔδαφος.εος.τὸ.ſolum,pauimentum.
Ἐδέατρος.ου.ὁ. prægustator,præfectus ciborū miniſterio, & apparatui. Ita uocat Sext.Pompeius. nam alio nomine ἀλέατρος dicitur. Cæl. lib. 13. cap. 14.
Ἔδδεισεν,ἀόρ.pro ἔδεισεν,duplici δ,à δέδια,timuit. Vnde & ἐδεδίειν, pluſquā perfectū pro imperfecto,timebat.
Ἐδεήθην.indigui,petebam.
Ἐδέησεν.abfuit.

Ἕδεθλον.ου.τὸ.ſedes.

Ἔδει.oportebat,ligabat.pro δεῖ.

Ἐδηιώθησαν.ſupplicio affecti, aut necati ſunt.

Ἐδείμετο. ædificabat.

Ἐδειμάτουν.terrefaciebant, ut ἐδειμάτουν τοὺς ἴωνας,apud Herod.

Ἐδέαι.οἱ.ſacerdotes.

Ἔδεκτο.ſuſcepit,pro ἐδέδεκτο, Pind.

Ἔδεσμα.ατος.τὸ.edulium,ferculum,cibus.

Ἐδεστέον.comedendum eſt.

Ἐδεστής.οῦ.ὁ.comeſtor.

Ἐδεστός.ὁ.ueſcus,delicatus.

Ἐδεστίων. ονος ſodalis.

Ἐδήδοκα.comedi. Ab ἐδέω,ἐδήσω, ἤδηκα,& Attice ἐδήδοκα.

Ἐδηδοκώς.ότος.ὁ. qui comedit.

Ἐδηδών.ἡ ſerpigo,phagedæna.

Ἐδημιουργήθησαν. conditi ſunt.

Ἐδητύς.ύος.ἡ.eſca, cibus.

Ἐδικία.ας.ἡ.iuſtitia,actio bona.

Ἔδιον.ου.commeatus.

Ἔδμεναι,pro ἐδέμεναι. ἐδεῖν, comedere.

Ἕδνα.τὰ.dicuntur munuſcula quæ ſponſæ dantur à ſpõſo. Latine ſponſalia. Cæl.lib.11.ca.60.

Ἐδνίζω.alieno, pignero.

Ἕδνιος. nuptialis,ſponſalis.

Ἕδνον.ου.τὸ. proprie quæ à marito donatur.

Ἐδνοπαλίζειν.ferire,quatere,occidere.

Ἔδνου.tenebat,claudebat.

Ἐδνώσαντο. tradiderunt uxorem recipiendo dotalia.

Ἐδνωτής.οῦ.ὁ.ſocer.

Ἐδέσμιον.ου.τὸ.cibus,nutrimentum.

Ἔδομαι.ἐσθίω, edo.

Ἔδοξε.uiſum eſt.

Ἕδος.εος.τὸ.ſedes, pauimentum,ſolũ, templum,ſimulacrum.

Ἐδός.ὁ. uorax.

Ἕδρα.ας.ἡ.ſedes,baſis,ſubſellium,ſella. Item πυγὴ, anus, quæ etiam ſedes à Plinio dicitur. Item cõſiſtentia, manſitatio.

Ἑδράζομαι.μ.άσομαι.π.ασμαι.firmor.

Ἑδράζω. colloco.

Ἑδραία.ſtabilis, ſellularia.

Ἑδραῖος.ου ὁ.firmus,fundatus,ſedentarius,ſtabilis. Ἑδραῖος βίῳ, ſtabilem uitam agens. Ἑδραῖος βίος,ſedentaria uita.

Ἑδραίους Varro operas ſedentarias uocat, quæ ſedendo exercentur. Hermol. in Plin.

Ἑδραίωμα.ατος.τὸ.fundamentum.

Ἔδρακον,pro ἔδαρκον. à διαρθάνω.

Ἔδραμον, ἀόρ.β.ἀπὸ τοῦ δρέμω,cucurri.

Ἕδρανον.ου.τὸ. &

Ἕδρασμα.ατος.τὸ.ſedes, θρόνος.

Ἑδριάω.μ.άσω.π.ακα.ſedeo,ſiſto.

Ἑδρίεις.ſtabilis.

Ἑδριτὴς,ἢ ἑδρίτης.ſeruus,famulus,ſupplex.

Ἑδριάομαι.μ.ιάσομαι.π.ίασμαι.ſedeo.

Ἑδρικὰ ἕλκη dicuntur ab Aegineta, quæ ſedi adnaſcuntur.

Ἕδριον.conſeſſus, συνέδριον.

Ἑδρῖται.οἱ.ἱκεταὶ,ſupplices, οἰκέται, ἀπὸ τοῦ καταφεύγειν ἐπὶ ἑστίαν.

Ἕδω.μ.σω.π. ἦκα, uel ἔδηκα, & epenthesi ἐδήδοκα. edo. Neutr. accuſ.

Ἐδωδή.ῆς.ἡ. cibus, nutrimentum.

Ἐδώδιμος ὁ. ueſcus, eſculẽtus, edulus.

Ἐδωλιάζω. conſideo in theatro.

Ἑδώλιον.ου.τὸ.tranſtrum,claſsis,nauigium,baſis ſtatuis aut naui ſuppoſita ne tangat terram,fori,ſeu tabulatum nauium,in quo remiges ſedent.

Ἐδώλιος. auis ſpecies.

Ε Ε.

Ἒ.aduerbium exclamandi.

Ἕ.eum,ipſum.

Ἔεδνα.ων.τὰ. dotes,ſponſalia.

Ἐεδνωτής.οῦ.ὁ.ἑδνωτὴς,ſocer,affinis.

Ἐείδεσθ. opinari, uideri, aſsimilari.

Ἐεικοσάβοια. ſacrificia uiginti boum.

Ἐείκοσι, pro εἴκοσι. uiginti.

Ἔεικται. ſimilis eſt, ὁμοίωται.

Ἐείκω, pro εἴκω.

Ἔειπεν, pro εἶπεν, ἀόρ. α. ab ἔπω.

Ἔεις, pro εἷς, id eſt unus.

Ἐεισάθην. ibant, ab εἴω.

Ἐεισάμενος. εἰσάμενος, aſsimilatus. Ab εἴδω, εἴσω, εἶσα, εἰσάμην, uel ἐεισάμην.

Ἐεισάσθην. ὥρμησαν.

Ἐΐσκω. aſsimilo. Heſiod. ἔρ. καὶ ἡμ. de Pandora, ἀθανάταις δὲ θεαῖς εἰς ὦπα ἐΐσκειν.

Ἐέλδομαι. cupio, curo, pro ἔλδομαι. Genitiuo.

Ἐέλδωρ. ορος. τὸ. deſiderium. Hom. Iliad. α. τόδε μοι κρήηνον ἐέλδωρ. Item donum fortunatum, pro ἔλδωρ.

Ἐέλμεθα. clauſi ſumus. Vnde ἐελμένοι, συγκεκλεισμένοι, εἰργμένοι.

Ἔελπομαι, pro ἔλπομαι. puto, ſpero.

Ἐέργαθον. abſcidi.

Ἐέργω. prohibeo, contineo.

Ἐέρσα, pro ἔρση. ης. ἡ. ros. παρὰ τὸ ἔρσαι, τὸ ποτίσαι. ποτίζει γὰρ τὰ φυτά.

Ἐερσήεις. ἤεντος. ὁ. roſcidus, pulcher.

Ἔερτο. pendebat.

Ἐέσσατο. induit, ueſtiuit, ἠμφιέσατο.

Ἕεσο. indutus erat, ſedere fecit. Ab ἕω, id eſt ἐνδύομαι, quod in præt. perfec. paſ. ἕσμαι facit, & in pluſquamperf. ἕσμην, uel ἔσμην, ἕσο, ἕστο, & pleonaſmo ipſius ε, ἕεσο.

Ἐϋτῶς. facile, ἀχρεῶς, εὐκινήτως.

Ἐΰς, ἐῆος. ὁ. filius matris, bonus.

Ε Ζ.

Ἕζη, Ionice pro ἕζα. uiuebat.

Ἐζημιωμένοι. ignominia notati, κατάκριτοι.

Ἕζομαι. ſedeo. Depon. abſolutum, καθέζομαι.

Ἕζω. μ. ἕσω. ἀόρ. α. εἷσα. ſedere facio, loco, id eſt pono.

Ἐζωσμένοι. exuti.

Ε Η.

Ἕηκα. ἀόρ. pro ἧκα. miſi. ab ἵημι.

Ἑήνδανε. placuit, placebat. ab ἁνδάνω.

Ἔησθα. eras.

Ἔησι. fuerunt.

Ἐητύς. ἀγαθότης, bonitas.

Ε Θ.

Ἐθαγενής. indigena.

Ἐθάνιον. genus poculi.

Ἐθάς. άδος. ὁ. aſſuetus, amicus.

Ἔθαρ. ρος. ἡ. &

Ἔθειρα. ας. ἡ. coma, capillus comptus.

Ἐθειράζω. μ. άσω. π. ακα. &

Ἐθείρομαι. comam comptam habeo.

Ἐθελέχθρος. ου. ὁ. auidus exercendæ ſimultatis.

Ἐθελήμος. ου. ὁ. uoluntarius.

Ἐθελήμως. promptè, uoluntariè.

Ἐθελοδουλία. ας. ἡ. uoluntaria ſeruitus.

Ἐθελόδουλος. ου. ὁ. uoluntarius ſeruus.

Ἐθελοθρησκεία. ας. ἡ. ſuperſtitio, uoluntarius cultus, cum quis fingit ſanctimoniam. Vnde ἐθελοθρησκεῖν.

Ἐθελοκακία dicitur, cum milites Imperatori infenſi, uincere nolunt.

Ἐθελόκακον. ου. τὸ. maleuolum.

Ἐθελοκακῶ. conſulta ignauia fugio, non pleno conatu aliquid facio, ſed conſulto uires ſubmitto, ut uincar. Quod uerbũ de militibus propriè dicitur. Herodian. εἰωθότων ἀεὶ τῶν βαρβάρων ἐθελοκακεῖν, Cum Barbari ſoliti ſemper ſint quaſi ſponte cedere. Aliquando etiam ſignificat ſpontè deteriora cõſectari, & capeſſere. Lucia. ἔστις αὐτῶν ὑπὸ πενίας ἐθελοκακεῖ. Pauſ. etiam pro κακουργεῖν κατὰ τοὺς πολίτας, id eſt malè cogitare, & reip. mala moliri, σκαιωρεῖσθαι. Dicimus etiam ἐθελοκακεῖν τὴν δίκην, ἢ τὴν κα-

τηγορίαν, præuaricari. Bud. Com.

Ἐθελοκάκως. de induſtria perperam, & ignauiter.

Ἐθελοκωφῶ. obaudio, nō libenter audio.

Ἐθελοκώφων. ὁ. non uolens audire.

Ἐθελοντηδόν, ἐθελοντήν, & ἐθελοντί. uoluntarie, ultro.

Ἐθελοντήρ. ῆρος. &

Ἐθελοντής. οῦ. ὁ. &

Ἐθελοντός. οῦ. ὁ. &

Ἐθελούσιος. ου. ὁ uoluntarius.

Ἐθελόπορνος. ου. ὁ. uoluntarius ganeo.

Ἐθελοπρόξενος. ου. uoluntarius hoſpes, qui ultrò, non iuſſus hoſpites excipit. πρόξενοι enim ſunt, qui è repub. ad hoc munus adminiſtrandum ſunt deſtinati.

Ἐθελουργός. οῦ. ὁ. ſponte ſua faciens, laborans libenter.

Ἐθελουσίως. ultrò, libenter, ſpontè.

Ἐθελυμνός. denſus.

Ἐθέλω. θέλω, uolo.

Ἕθεν. ſui. genit. ſingul. primitiuus ab hoc pronomine ἵ.

Ἔθη. τὰ. inſtituta prouinciæ Politiano interprete.

Ἐθίζω. μ. ίσω. π. ικα. aſſuefacio, frango. Eſt unum ex uerbis quæ aſſumunt ι, & augmentum faciunt per ει diphthong.

Ἔθιμος. ου. ὁ. conſuetus.

Ἐθιμοσύνη. ης. ἡ. &

Ἐθισμός. οῦ. ὁ. conſuetudo.

Ἐθιστόν. aſſuetum.

Ἐθμή. ἡ. exhalatio, uapor.

Ἐθμός. uinculum.

Ἐθναρχία. ἡ. τετραρχία.

Ἐθνάρχης. ου. ὁ. gentis præfectus.

Ἐθνικός. οῦ. ὁ. gentilis, ethnicus.

Ἐθνίτης. οῦ. ὁ gentilis, eiuſdem gentis.

Ἔθνος. εος. τὸ. gens, natio. Accipitur pro ordine & ſocietate, & genere hominum. Plato in Gorgia, ὅταν περὶ ἰατρῶν αἱρέσεως ᾖ τῇ πόλει σύλλογος, ἢ περὶ ἄλλου τινὸς δημιουργικοῦ ἔθνους. Sic Cicero pro Mure. Quid ſi illa officioſiſſima natio candidatorum obuiam uenit. Bud. Com.

Ἔθος. εος. τὸ. mos, conſuetudo, inſtitutum.

Ἐθόωσα. acui. ἀόριστος eſt, cuius primitiuum non eſt in uſu.

Ἐθρίξ. ὁ. ueruex, τομίας.

Ἔθω. ε. εἴωθα. conſueſco, ex conſuetudine facio.

ΕΙ.

Εἰ. ſi, utinam. Accipitur etiam pro διότι & ὅτι. Bud. Com.

Εἰ βούλει. aut ſi mauis, atq; adeò, imò uerò. Bud. ibidem.

Εἴγε. ſiquidem, utiq;, εἴπερ.

Εἴγουν. ſi, ſaltem.

Εἰ δ' ἄγε. agedum, age. pro ἄγε δὴ, κατ' ἔκθλιψιν Atticè. Bud. Com.

Εἰ δ' ἄρα, pro εἴπερ ἄρα dicitur. Bud. ibidem.

Εἰ δὲ μή. ſi minus, alioqui, quod niſi uerum eſt. Bud. ibidem.

Εἰ δὲ μήγε. idem.

Εἰδ'ὥτω. ſicui.

Εἴθε. ſi, ſiquando, utinam.

Εἰκαί, quamuis.

Εἴκεν. utique.

Εἴκου. ſicubi.

Εἰ μή ſi non, niſi, an non, quin.

Εἰ μόνον. ſi modo.

Εἴπερ. ſi certe, ſi, quandoquidem. Bud. Com.

Εἴπερ ἄρα. ſiquidem. Bud. ibidem.

Εἴπῃ. ſicubi, ſiqua, ſiquo.

Εἴποθεν. ſiquo ex loco.

Εἰποί. ſi aliquo.

Εἴπου. ſicubi.

Εἴπως. ſi qua ratione, ſi quomodo.

Εἰ σοὶ ἥδιον. ſi ita mauis.

Εἰ σοὶ φίλον. ſi moleſtum non eſt.

Εἴτε. ſiue. εἴτε ἀκοῦσαι, εἴτε μὴ, an audiuit, necne?

Εἴ ι. num.

Εἶτ' ἐπὶ τούτοις. deinde.

Εἴτου. ſi cuius.

Εἴτῳ. ſicui.

Εἶα. ας. ἡ. herba, gramen.

Εἶα. eia. aduerbium hortantis.

Εἶα. præteritum medium ab ἄω.

Εἰαμενή. ῆς. ἡ. locus humidus, amœnitas.

Εἰάν. ſi.

Εἰ ὤφελον. ὁ ſi, utinam.

Εἰανός. ὁ. ἑανός. tenuis, amabilis, perſpicuus, peplum.

Εἶαρ, εἴαρος τὸ. pro ἔαρ. æſtas, uer. Ab ἔω, id eſt ἐκπίμπλω. τότε γὰρ ἐκπίμπλονται οἱ καρποί.

Εἰαρινός. οῦ. ὁ. uernus.

Εἰαροπότης. ὁ. ſanguipota.

Εἴαρος. ου. ὁ. ueſtis.

Εἴασκον. ſinebam.

Εἴατο. ſedebat ἐκάθητο.

Εἴβειν, abiectione τοῦ λ pro λείβειν lacrymari, ſtillare.

Εἴγμα ατος. τὸ. imago, ſimilitudo.

Εἰ γοῦν. ſi ſaltem.

Εἰδάλιμος. ου. ὁ. ſpecioſus.

Εἰδάλλεται. apparet, uidetur.

Εἶδαρ. ατος. τὸ. eſca. pro ἔδαρ, ἔδεσμα, βρῶμα.

Εἴδαυλος. prudens, doctus.

Εἰδέα. forma, ſpecies, pulchritudo, idea. Cæl. lib. 15. cap. 1.

Εἰδείην. uiderem.

Εἰδέμεναι. noſſe, per ſyncopē pro ἀδηκέναι.

Εἰδεχθίστατος. ου. ὁ. deformiſsimus.

Εἰδεχθής. έος. ὁ, ἡ. turpis, deformis.

Εἰδέω. μ. ήσω. ſcio.

Εἰδὴ pro ἐπειδὴ, ponit Homer. Iliad. 1.

Εἰλυθμός. conuerſio fuga, conuolutio.

Εἰδήμων. ονος. ὁ. peritus.

Εἴδησις cognitio.

Εἴδει. ſpecialiter.

Εἰδικός. οῦ. ὁ. ſpecialis, formalis.

Εἴδιος humidus.

Εἰδίω. ſudo, anxius ſum.

Εἴδομαι. uideor, appareo, aſsimilor. Depon.

Εἶδος. ους. τὸ. ſpecies facies forma. Platoni aliquando pro ἰδέα ponitur.

Εἰδοφορέω. repræſento, refero.

Εἰδυλίς. ſciens, peritus.

Εἰδύλλιον. τὸ. idyllium, paruum poëma, cuiuſmodi ſunt apud Theoc.

Εἴδω. μ. εἴσω. μέσ. π. οἶδα. ἀπαρέμφ. εἰδὲν pro εἰδέναι. cognoſco, intelligo, uideo.

Εἰδώ. prudentia, aſpectus.

Εἰδύω. καθεύδω, dormio.

Εἰδωλεῖον. ου. τὸ. templum idolorum.

Εἰδώλιον. ου. τὸ. effigies idoli.

Εἰδωλόθυτον. ου. τὸ. idolothytũ, ſacratũ idolis.

Εἰδωλολατρεία. ας. ἡ. idololatria, idolorum cultura.

Εἰδωλολάτρης. ου. idololatra, id eſt idolorum cultor.

Εἴδωλον. ου. τὸ ſimulacrum, ſpectrum.

Εἰδωλοποιΐα eſt cum introducitur perſona nota, ſed mortua, & quæ loqui deſierit. Sicut apud Euripid. in Hecub. Polydori introducitur idolum. Cæl. lib. 14. cap. 28.

Εἰδωλοφανεῖς. οἱ. ſimulacri ſpeciem habentes.

Εἰδώς. ſciens. ſyncope pro εἰδηκώς.

Εἶεν. eſto, ſint, ſit ſanè, age, ſic fiat. Eſt autem optatiuus uerbi εἰμὶ, εἴην, εἴημεν, εἶμεν per ſyncopen, εἶεν.

Εἴκω. ſequi, aſsimilari.

Εἶθαρ, poët. ſtatim.

Εἴθε. utinam.

Εἰθεῖα. iuſtitia.

Εἰθεῖν. μαθεῖν, diſcere, obedire.

Εἴθισται. conſueuit.

Εἰθύω.

Εἰθύω. impetu feror, deſydero.
Εἰθύφαλλος. ſalax, laſciuus, ἀσελγής. Cæl.lib.4.cap.16.
Εἰκαδάρχης. uiginti uirorum ordinis præfectus.
Εἰκαδισταί. οἱ. Epicurei dicti ſunt, quoniam εἰκάδας, hoc eſt uigeſimum diē cuiuſque menſis colerent, quo natus Epicurus credebatur. Cæl.li.11.c.12.
Εἰκάζω. aſsimilo, imaginor, fingo, coniecto, adumbro, uiuam formam exprimo.
Εἰκάθω, pro εἴκω. cedo.
Εἰκαί. quamuis.
Εἰκαιοβουλία. ας. ἡ. uana conſultatio, ſtoliditas.
Εἰκαιομυθέω. ſtultè, & inepte loquor, blatero.
Εἰκαιομυθία. ας. ἡ. nugacitas, uaniloquium.
Εἰκαῖον. ου. τό. uulgus. (θέω.
Εἰκαιοῤῥημονέω. μ. ήσω. π. κκα. εἰκαιομυ-
Εἰκαιοῤῥημοσύνη. ης. ἡ. εἰκαιομυθία, nugacitas.
Εἰκαῖος. ου. ὁ. uanus, communis, leuis, ſine prærogatiua, uulgaris, ὁ τυχών, quilibet, in ordinem cogendus.
Εἰκαιοσύνη. ης. ἡ futilitas, uanitas.
Εἰκαιότης. ητος. ἡ. idem.
Εἰκάς. άδος. ἡ. numerus uigenarius, uigeſima dies menſis. Cæl.li.11.ca.12.
Εἰκασία. ας. ἡ. &
Εἰκασμός. οῦ. ὁ. coniectura.
Εἰκασμένος. ſimilis.
Εἰκαστής. οῦ. ὁ. coniectator.
Εἰκαστοὶ λόγοι. rationes uerisimiles atque opinabiles, ad exemplar effecti. Bud.Com.
Εἴκατι, Dorice pro εἴκοσι. uiginti.
Εἴκει. uidetur, decet, ἔοικε, ἔπρεπε, καθήκει.
Εἰκῆος. ου. ὁ. decens.
Εἰκελόνειρος. ου. ὁ. ſomno ſimilis, uanus.
Εἴκελος. ου. ὁ. ſimilis. dicitur & ἴκελος.

Εἴ κεν. ſi utiq, ἄνπερ.
Εἰκέσθαι, pro ἱκέσθαι. aduenire.
Εἰκῆ. inconſultò, temere, fruſtrà, ſine cauſa, intempeſtiue. οὐκ εἰκῆ, non ab re, non immerito.
Εἰκλύζομαι. clyſtere infundo.
Εἰκοβολεῖν. aſsimilare, repræſentare.
Εἰκὸν παθεῖν. ratiōe moueri, cauſa duci.
Εἰκονίζω. effingo.
Εἰκονικός. οῦ. ὁ. ſimilis, imaginarius.
Εἰκός. οῦς. ἡ. imago, εἰκών. Ariſtoph.
Εἰκός. ότος. τό. par, decens, cōſentaneū. ὡς εἰκός, non mirum, uerisimile eſt, ut coniicio. ὡς τὸ εἰκὸς, id quod apparet, ut par eſt. Cicero in part. τὰ εἰκότα uerisimilia uocat.
Εἰκοσάβοιον. τό. quod boum uiginti precium habet.
Εἰκοσαέτης. uiginti annorum. (not.
Εἰκοσάπρωτοι. uiginti primi. Bud. in An-
Εἰκοσάκωπος. &
Εἰκοσήρετμος ναῦς. nauis habens uiginti remos.
Εἴκοσι. uiginti. (boum.
Εἰκοσίβοιος. ου. dignus precio uiginti
Εἰκοσιετίς. ίδος. ætas uiginti annorum.
Εἰκοσινήριτον. uicies tantundē ualens, uigecuplum.
Εἰκοστός. οῦ. ὁ. uigeſimus.
Εἰκοστολόγος. qui uiceſimā partē bonorū colligit à ſubditis more tyrannico. Probroſum id habebatur. Vnde Ariſtop. Ran. θωρυκίων ὤν, εἰκοστολόγος, κακοδαίμων. Id eſt τὰ εἰκοστὰ ἐν τῇ κείσα συνάγων, inquit commentator. Cæl. lib.12.ca.14.
Εἰκοσώρυγα. τά. uiginti uallos habētia.
Εἰκοτολογῆσαι. ex coniecturis dicere.
Εἰκότως. iure, meritò, meo iure, iure optimo.
Εἴκτην. ὡμοιώθησαν, ſimiles erant, Hom. Iliad. α. Ab εἴδω, εἴσω, ἔικα. & præt. pluſ. perf. εἴκειν. Vnde tertia perſ.

dual. εἰκέτην, & ſyncopa εἴκτην, dia lyſi uero ἐΐκτην.

Ἔικτος. ſimilis.

Εἴκω. μ. ξω. π. χα. cedo, fugio, locũ do, obedio, θέλω. unde ἑκών. Neut. datiu.

Εἰκὼν. όνος. imago, ſimilitudo, ſimulacrum, effigies, & per apocopen εἰκώ.

Εἴκων. οντος. ὁ. obediens, πειθόμενος.

Εἰκώς. ſimilis, decens. παρὰ τὸ εἴκω, τὸ ὁμοιῶ, καὶ πρέπω.

Εἶλα. legumen, calamus.

Εἰλαδὸν. in gyrum ſimul, uniuerſim.

Εἰλαμίδες. αἱ. panniculi in quibus continetur cerebrum, qui duo ſunt, & alio nomine μήνιγγες appellantur.

Εἰλαπινάζω. μ. άσω. π. ακα. ſum in conuiuio, conuiuor magnifice.

Εἰλαπιναστής. οῦ. ὁ. conuiua.

Εἰλαπίνη. ης. ἡ. cõuiuium magnifice inſtructum, compotatio. Hom. Odyſſ. α. εἰλαπίν' ἠὲ γάμος, ἐπεὶ οὐκ ἔρανος δὲ τάδ' ἐστιν. Vbi duæ conuiuiorũ ſpecies complectuntur. εἰλαπίνην enim quod ad ſplendorem magnificentiamq; eſſet apparatum, appellabant antiqui: eiusq; cõuiuas εἰλαπιναστὰς. à λαπάζειν, quod ligurire ſignificat, & cõcoquere. ἔρανος uerò, ad quod plurimi, ſed ſuo quiſque ſumptu, conueniunt. Athen. lib. x. & Cæl. lib. 14. ca 57.

Ἔιλαρ. ρος. τὸ. propugnaculum, defenſaculum.

Εἰλάρχαι. ordinum præfecti.

Εἶλε. flabat.

Εἰλέατροι. οἱ. ſerui qui ſolent uocare cõuiuas, qui & uocatores regij appellantur, & cibario præfecti miniſterio. Cæl. li. 13. ca. 54.

Εἰλείθυια. ας. ἡ. Lucina dea parturientibus propitia. Cæl. lib. 12. cap. 13. & lib. 15 cap. 24.

Ἐλεῖσθαι. circumplicari & obuolui, ut terra circum axem mundi. Dicitur & εἱλίσσεσθαι, ut Ariſtot. ἐντερον εἱλιγμένον dicit inuolutũ & conuolutum. Ἐλεῖσθαι ψιλόμενον, in arctum cogi, στενοχωρεῖσθαι. Bud. Com.

Εἷλεν. accepit, deſtruxit, uicit.

Εἰλεός. ὁ. ileus, uoluulus, morbus inteſtinorum in equis. Item menſa coquinaria. Item ſeceſſus, latebra ferarum, ſed proprie anguium.

Εἰλέτης. ὁ. maledicus.

Εἰλέω. μ. ήσω. π. ηκα. uerto, uoluo, in orbem obambulo. Item induo, tego, claudo. Accuſ.

Εἰλεώδης. εος. ὁ, ἡ. ileo gracilioris inteſtini morbo laborans. Iloſus dicitur à Plinio lib. 20. ca. 4.

Εἵλη. ἡ. ſolis ſplendor.

Εἴλη, ſpiritu tenui. ordo, multitudo, foramen.

Εἰλημμένη δίκη. edita actio dicitur. Bud. Com.

Εἰληδὸν. conuerſim.

Εἱληθερεῖν. &

Εἱληθερεῖσθαι. apricari.

Εἵληθι. propitius eſto.

Εἰλήϊον. τὸ. in ſole calefactum.

Εἰλήλουθα, ἀόρ. ab ἐλεύθω, pro ἐλήλυθα. ueni.

Εἴλημα. inuolucrum, tegumentum.

Εἰλημμένος. conuictus.

Εἴληπται. conceſſum eſt.

Εἴλης. propitius.

Εἵλησις. εος. ἡ. motio, color, στροφή.

Εἵλησις. æſtus, Plat. de Rep.

Εἰλητικὸν. τὸ. tractile.

Εἰλιγγιάω. uertigine uexor, σκοτοδινιῶ.

Εἴλιγγος. ὁ. uertigo, obtenebratio.

Εἴλιγμα. inuolutio, συστροφή.

Εἰλιγμένον. ου. flexuoſis orbibus exiſtẽs.

Εἰλικοειδής. flexuoſus, anfractus.

Εἰλικρίνεια. ας. ἡ. ſynceritas.

Εἰλικρινής. έος. ὁ, ἡ. ſyncerus, uerus, non fictus.

Εἰλινδοῦμαι. iraſcor, inuoluor.
Εἰλινύω. quieſco.
Εἰλίονες. οἱ. apud poëtas affines, qui duas ſorores duxerunt.
Εἰλίποδες. οδος. ὁ, ἡ. uertens, & curuans pedes in eundo. Boum epith. Hom.
Εἰλίσσεσθαι. ἑλίσσεσθαι, circumuerti.
Εἰλιγμένος. ὁ, ἡ. conuolutus, perplexus.
Εἰλκωμένος. exhulceratus.
Εἴλω. prohibeo, εἴργω.
Εἷλον, ἀόρ. β. ab αἱρέω, uel ἕλω.
Εἰλός. ιος. τὸ. frenum, habena, uinculum.
Εἰλτῆρες. inaures.
Εἰλυθμός. οῦ. ὁ. ſeceſſus interior, ſpelunca.
Εἰλύιος. uermiculus quidam.
Εἴλυμα. ατος. τὸ. ueſtis, uelamen. παρὰ τὸ εἰλῶ.
Εἰλυός. οῦ. latibulum, φωλεός.
Εἰλύς. ύος. ἡ. limus, cœnum, μύλας, ἰλὺς, τέλμα.
Εἰλυσπᾶσθαι. ad modum ſerpentis aut uermis moueri, συμπᾶσθαι.
Εἰλυφάζω μ. άσω. π. ακα. & εἰλυφάω. circumuoluo.
Εἰλύω. abſcondo, in limo inuoluo.
Εἵλω. uerto, ſuſcipio, conuoluo, contorqueo.
Εἱλωτεία. ας. ἡ. ſeruitus.
Εἱλωτεύειν. ſeruire.
Εἵλωτες. οἱ. apud Lacedæmonios erant quorũ fortuna media erat inter ſeruorum & liberorum conditionem, quemadmodum apud Theſſalos πενέσται, apud Cretenſes κλαρῶται & μνοῖται, apud Mariandynos δορυφόροι, quales Argiuorum γυμνῆτες, & Sycioniorum κορυνηφόροι. Poll.
Εἱλώτης. ητος. ὁ. famulitium Spartanorum.
Εἱλωτίς. ίδος. ἡ. ſerua.

Εἷμα. ατος. τὸ. ueſtis, amiculum.
Εἰμάδες. αἱ. caſæ, tuguria.
Εἷμαι. ſedeo, indutus ſum.
Εἵμαρμαι, à μείρομαι. fatatus ſum Attice pro μέμαρμαι.
Εἱμαρμένη. ης. ἡ. fatum. Cic. de Diuin. lib. 1. Fatum appello, quod Græci εἱμαρμένην, id eſt ordinem, ſeriemq; cauſarum, cum cauſa cauſæ nexa rem ex ſe gignat. Gellius libro 6. cap. 2.
Εἵμαρταί μοι. mihi fato datum eſt, decretum.
Εἵμαρτο. fatatum erat.
Εἱμείρομαι. cupio.
Εἰμὲν, pro ἐσμὲν ſumus, Arato.
Εἱμένος. ὁ. indutus, inuolutus. ἀπὸ τοῦ ἕμαι.
Εἰμί. μ. ἔσομαι. ſum. Vnde infinitiu. εἶναι, eſſe, quod aliquando licere ſignificat: quemadmodũ Cicero, Quem enim deprecari eſſet. Aliquando eſt filium eſſe, natum eſſe. Iſæus, φασὶ μὲν οὖν εἶναι θρασυμάχου νικόστρατον, Aiunt patrem habuiſſe Thraſymachum. εἶναι ἑαυτοῦ, eſt ſui iuris eſſe, id eſt αὐτεξούσιον εἶναι. εἶναι ἔξω αὐτοῦ, mente alienatum eſſe. Bud. Comment.
Εἶμι. eo. εἶς καὶ εἶσθα, is & ibis. παρὰ τὸ ἴω τὸ πορεύομαι.
Εἵμορος. fatatus, πεπρωμένος.
Εἰν, pro ἐν poëtice.
Εἰναετές. nouem annis, aduerbialiter.
Εἷναι, ſpiritu denſo. emittere, ſaturari.
Εἰνάλιος, pro ἐνάλιος. ου. ὁ. marinus.
Εἰνάνυχες. aduerbium, per nouem noctes.
Εἰνάτηρ. ηρος. ἡ. fratria, id eſt uxor fratris. Neq; eñi gloſ eſt, cũ apud Hom. γάλως & εἰνάτηρ p diuerſis inueniant.

tur. Dionyſius uocat ἀνάτηρας, quæ aliter ſynnymphi dicuntur, hoc eſt conſponſæ duobus uel pluribus nuptæ fratribus, ſicut ælij dicũtur, uel etiam æelij, quibus duæ nupſerint ſorores. Cæl. lib. 15. ca. 24.

Εἴνατος. ου. ὁ. pro ἔνατος. nonus.

Εἴνεκα. ἕνεκα.

Εἰνοσία. literæ.

Εἰνί. ἐν.

Εἰνόδιος. ου. ὁ. in uia poſitus, uel in uia habitans.

Εἰνός. οῦ. ὁ. Ionice, δεινός.

Εἰνοσίγαιος. ου. ὁ. Enoſigæus, mouens terram. Neptuni epitheton.

Εἰνοσίφυλλος. ου. ὁ, ἡ. altus, uentis afflatus, conſitus arboribus, frondoſus, Iliad. 6.

Εἴνω. tego.

Εἴκασι. &

Εἴξασι, pro ἐοίκασι, ἐκ τοῦ ἔικω τὸ ὁμοιῶ, ſimiles ſunt.

Εἶπα, ἀόρ. α. & εἶπον, ἀόρ. β. ab ἔπω. dixi.

Εἰπέ. dic, ueni. Nulla uerba in imperatiuo acuuntur præter εἰπέ, ἐλθέ, εὑρέ, & λαβέ Attice.

Εἰπεῖν. dicere, narrare, cõmemorare.

Εἴπερ. certè, εἴπερ, ἐάν, ὡς.

Εἰπίσκω. dico, ſequor.

Εἴπησθα Aeolicè, pro εἴπῃς. dixeris.

Εἱπόμην. ſequebar.

Εἶπος. laqueus, πᾶν βάρος. ab ἴπτω lædo. Cæl. lib. 3. ca. 8.

Εἴ πως. ſi quo modo.

Εἶρ. ος. ὁ. Ir fluuij nomen.

Εἶρ. procella, fulgor.

Εἰρά. ᾶς. ἡ. eccleſia, concio.

Εἰραφιώτης. ὁ. Dionyſius. παρὰ τὸ ἐῤῥάφθαι ἐν τῷ μηρῷ τοῦ Διός.

Εἰργάθω. prohibeo, facio, diſtraho, intercedo.

Εἰργασμένη γῆ. terra culta.

Εἰργμένοι. οἱ. uincti & ergaſtularij ſerui, ergaſtula.

Εἱργμός. οῦ. ὁ. uinculum, carcer, prohibitio, adulteri deprehenſi detentio, quæ lege licita erat, niſi uades ipſe daret. Bud. Com.

Εἴργνυμι. μ. εἵρξω. π. εἶρχα. idem quod εἵργω.

Εἴργομαι. faceſſo, abeo, ſummoueo.

Εἴργεσθαι πυρὸς καὶ ὕδατος, de proſcriptis dicebant, id eſt aqua & igni interdici cuiquam. Εἴργεσθαι τῶν ἱερῶν, à ſacris faceſſere. Dicũt quoque εἴργεσθαι τῆς ἀγορᾶς, καὶ τῶν ἱερῶν, & εἴργεσθαι ταφῆς, pro eodem. Bud. Comment.

Εἵργω, denſo ſpiritu. cuſtodiæ trado, coërceo, claudo, detineo carcere, in carcerem conijcio. Item εἴργω ueto ſimpliciter, & prohibeo tranſitum. Sciendum quando ſignificat claudere in carcerẽ aſpiratur, aliâs tenuatur. Vnde compoſita καθείργνυμι & κατείργνυμι. Bud. Com.

Εἰρεθύρη. cardo ianuæ, ὀρσοθύρα, στροφεύς.

Εἴρεον. ου. τό. & ἔρυρον. ſeruitus, captiuitas. Heſych.

Εἰρέος ου. ἡ. remigatio, remigium Idem ſignificare & εἴρεον quidam ponunt.

Εἰρεσιώνη. ης. ἡ. ramus oleagnus lana obuolutus, arborũ fructibus circũpendentibus, qui ante ianuas ædiũ per puerum poni erat ſolitus in honorem Apollinis. De hoc Suid. & Ariſtoph. interpres in Plut. et Equit. Item Plutarch. in Theſeo. Huc arbitror pertinere, quod de Locrenſium legatis Liu. tradit, qui in uelamentis ſupplicum ramos oleæ, more Græcorum, porrigentes, cum flebili uociferatione humi procubuerunt.

Εἴρην.ενος.ὁ. nomen ætatis, puer q̃ iam fari poteſt. παρὰ τὸ εἴρειν τὸ λέγειν.
Εἴρη.ἡ. iris, arcus cœleſtis.
Εἴρηκα. dixi.
Εἰρηναῖος.ου.ὁ. paci deditus.
Εἰρηνίως. pacificè, placidè.
Εἰρηνεύω.μ.εύσω.π.ευκα. pacem habeo, in pace cuſtodio. Neutr. accuſ.
Εἰρήνη.νης.ἡ. pax, quies.
Εἰρηνικός.οῦ.ὁ. pacificus.
Εἰρηνοδίκαι. οἱ. feciales uertuntur à Dionyſio.
Εἰρηνοποιός.οῦ. ὁ. pacificus, pacis conciliator.
Εἰρηνοποιῶ. pacifico.
Εἴριον.ου.τὸ. lana.
Εἰρκτή.ῆς.ἡ. carcer, cuſtodia. (κω.
Εἰρμός.οῦ.ὁ. ſeries. παρὰ τὸ εἴρω, τὸ συμπλέ
Εἰροκόμος. ου. ὁ. lanam tractans, uel ornans.
Εἴρομαι.μ.ἐρήσομαι. interrogo. Lucian. καὶ τινὰς φιλοσόφους λόγους ἐρῆσθαι, Et philoſophicas quaſdam quæſtiones habitas. Depon. accuſ.
Εἰρόμενος.ου. pendens.
Εἰροπόκος. ου. ὁ, ἡ. habens uellera innexa, laniger.
Εἰροπόνος.ου.ὁ. lanam tractans.
Εἰρόπους. ouis epitheton, lanigera.
Εἶρος.ους.τὸ. lana.
Εἰρύαται pro εἴρυνται. cuſtodierunt.
Εἰρύθαι. ſaluare, cuſtodire.
Εἰρύομαι. cuſtodio.
Εἰρχθέντες.οἱ. idem quod εἰργμένοι.
Εἴρω, tenui ſpiritu. μ. ἐρῶ. π. εἴρηκα. dico, εἵρω denſo ſpiritu, necto.
Εἴρων. ωνος. ὁ. cauillator, non uera dicens, diſsimulator.
Εἰρωνεία.ἡ. diſsimulatio, ironia.
Εἰρωνεύομαι.μ. εύσομαι.π. ευμαι. diſsimulo, cauillatoriè decipio.
Εἴρωνος, ου. diſsimulator.
Εἰρωτώμενοι.οἱ. interrogati apud Hero.
Εἰρωτῶντες. interrogãtes apud eundẽ.
Εἰς. in, ob. Bud. Com.
Εἰσαεὶ. ſemper, ἀεὶ. Sed ἀεὶ tribus temporibus indifferenter iũgitur, εἰσαεὶ uero futuro ſolum.
Εἰς ἅπαξ. τὰ εἰσάπαξ.
Εἰσαῦθις. in poſterum, poſthac, iterum, ſtatim, aliâs.
Εἰς αὔριον. in craſtinum.
Εἰς δέον. tempore neceſſario.
Εἰς δύναμιν. &
Εἰς δυνατὸν. pro uiribus.
Εἰς ἐμὲ. uſque in ætatem meam.
Εἰς ἔπειτα. deinde.
Εἰς ἐπιοῦσαν. in poſterum.
Εἰς ἔτι. adhuc.
Εἰς ἕω. mane, ſub auroram.
Εἰς καιρὸν. opportunè.
Εἰς κοινὸν. communiter.
Εἰς μακρὰν. procul.
Εἰς μέγα. ualde, excellenter. πάνυ, μεγάλως.
Εἰς νέωτα. deinceps, in futurum, in ſequentem annum, ſiue nouo ineunte anno.
Εἰς ὅσον. quandiu.
Εἰσότε. uſquequo, donec.
Εἰς πέμπτην. die quinto.
Εἰς τὰ νῦν. in præſentiarum.
Εἰς τὰ οἴκεια, οἴκαδε.
Εἰς τὰ πρῶτα. in primis.
Εἰς ταῦτα. ad hæc.
Εἰς τάχος. breui, celerius.
Εἰς τέλος. omnino, penitus, prorſus.
Εἰς τετάρτην. die quarto.
Εἰς τὸ ἔσχατον. ad ſummum diſcrimen.
Εἰς τὸ ἔπειτα. in poſterum.
Εἰς τὸ πρόσθεν. idem.
Εἰς τοὔμπαλιν. in contrarium.
Εἰς τὸ οἰκεῖον μέρος. pro uirili.
Εἰς τὸ φανερόν. aperte, in lucem.
Εἰς τόδε χρόνου. in hanc diem.
Εἰς τοὐμφανές. in propatulum.

Εἰς τὸ ἐνδεχόμενον. pro uiribus.
Εἰς τοὔπισθεν. retro.
Εἰς ὥρας. ad maturitatem.
Εἷς. ἑνός. ὁ. unus.
Εἷς ἕκαστος. unuſquiſq;.
Εἶς. es, ὑπάρχεις.
Εἰσαγγελεύς. έως. ὁ. delator, accuſator in ſenatu.
Εἰσαγγελία. ας. ἡ. annunciatio, nuncius, accuſatio publica, crimen læſæ maieſtatis, uindicta. Εἰσαγγελίαν dicunt de rebus perperam factis, γραφὴν de legibus perperam latis. Cæl. lib. 5. ca. 3. & Bud. Com.
Εἰσαγγέλλω. μ. ελῶ. π. ελκα. uoco ad iudiciũ, accuſo aliquem reipublicæ cauſa, delator ſum, defero aliquẽ. Bud. ibidem.
Εἰσαγωγεύς. έως. ὁ. introducens.
Εἰσαγόμενοι. initiati, aſsimilati.
Εἰσάγομαι. &
Εἰσάγω. μ. ξω. π. χα. introduco, inſtituo, induco. Aliquando defero. Refertur autem tam ad actorem, quàm ad iudicem. Et ὁ εἰσάγων dicebatur is, cuius de ea re notio erat. Εἰσάγειν τὰς δίκας, iudicia conſtituere, litem intendere. Εἰσάγειν εἰς τοὺς φράτορας, eſt profiteri liberos. Εἰσάγειν εἰς τοὺς γεννητὰς, hoc eſt gentiles. Εἰσάγειν πάλιν τὴν δίκην, eſt actionem reſtituere. Εἰσάγω φθόνου δίκην, accuſo inuidiæ. Bud. Com.
Εἰσαγωγεύς. έως. ὁ. qui actionem rei dare poteſt, & lege agere iubere, introductor. Bud. ibidem.
Εἰσαγωγέω. induco, uiam doceo.
Εἰσαγωγή. ῆς. ἡ. introductio, principium, ut cũ res à primis initijs & rudimentis traditur. Latini elementa dicunt. Dicitur & magiſtratus Athenis, qui audiebat accuſantes.
Εἰσαγωγικόν. τό. commentarium.
Εἰσαγωγικός. ἡ. ὁ. introductorius.
Εἰσαγώγιμος δίκη dicitur, contra cuius exordium præſcriptio iure obijci nõ poteſt. Bud. Com.
Εἰσακούω. μ. ούσω. π. ουκα. exaudio. Gen.
Εἰσάλλομαι. μ. αλοῦμαι. inſilio. Depon.
Εἰσαναγκάζειν, pro βιάζεσθαι.
Εἰσανιών. όντος. ὁ. aſcendens.
Εἰσάπαξ. ſimpliciter, omnino, ſemel.
Εἴσατο. aſsimilatus eſt, ὡμοιώθη.
Εἰσάλλειν. εἰσελθεῖν, ingredi, inſilire.
Εἰσάφασμα. laceratio.
Εἰσαφικνέομαι. μ. ίξομαι. π. ιγμαι. accedo.
Εἰσαχθῆναι. accuſari, citari.
Εἰσβάθος. profunde.
Εἰσβαίνω. ingredior.
Εἰσβάλλω. μ. αλῶ. π. βεβληκα. inuado, ingredior, aggredior.
Εἰσβατόν. τό. quod adiri poteſt.
Εἰσβιάζομαι. ui irrumpo.
Εἰσβιάζω. μ. άσω. π. ακα. aggredior, irruo.
Εἰσβολή. ῆς. ἡ. impetus, aggreſſus, locus ad inuadendum opportunus, Herodot. Item apotheca, commeatus. Bud. Com.
Εἰσδέχομαι. μ. ξομαι. π. δεγμαι. admitto. Accuſ.
Εἴσδυσις. introitus.
Εἰσδυνώ. &
Εἰσδύομαι. &
Εἰσδύω. μ. ύσω. π. υκα. ingredior. Neut. abſol.
Εἷσε. locauit, ſtatuit. ut εἷσεν ἐπὶ θρόνον, ἐκάθισεν, ἔκτισεν. ἀπὸ τοῦ ἕω.
Εἰσεγείρω. cogo.
Εἴσειμι. intro, adſum. Εἴσεισι. ingreditur, ſubit.
Εἰσελαύνω. duco, inſequor, inequito.
Εἰσελθεῖν δίκην. reũ agi. Et εἰσελθεῖν τὴν γραφὴν, ad iudicium uenire. Bud. Comment.

Εἰσεμπορεύεσθαι. mercaturæ gratia hoſtes accedere.
Εἰσηγηκεῖν. inducere.
Εἰσέρχομαι. μ. εἰσελεύσομαι. ἀόρ. β. εἰσῆλθον. ingredior. Depon. abſol.
Εἰσιέναι, pro εἰσέρχεσθαι. ingredi.
Εἰσέτι. adhuc.
Εἰσέφηκε. admiſit.
Εἰσεφίημι. recipio, intromitto.
Εἰσήγγειλε, ab εἰσαγγέλλω. detulit, calumniatus eſt.
Εἰσήγησις. εως. ἡ. doctrina, adhortatio.
Εἰσηγητήριον. magiſtratus, uel ſacerdotij exordium.
Εἰσηγητής. διδάσκαλος, ſuaſor et author, qui aliquid noui introducit, deſignator. Bud. Com.
Εἰσηγγελία. ας. ἡ. accuſatio.
Εἰσηγοῦμαι. conſulo, hortor, moneo, doceo, author ſum & ſuaſor alicuius rei nouæ, eamq́; introduco.
Εἰσῄει. in memoriam ueniebat.
Εἰσηλεῖν. inferre, inducere.
Εἰσηλούσιον. τό. uectigal pro introitu.
Εἶσθα. i, uel eas, uel ibis, es.
Εἰσθορέω. inſilio.
Εἰσὶ δ' οἵ. ſunt qui, id eſt aliqui.
Εἶσι. it, uenit, πορεύεται, ἔρχεται.
Εἰσίασιν. ingrediuntur.
Εἰσιέναι. inire, ut εἰσιέναι εἰς τὰς ἀρχάς, inire magiſtratum. Eſt etiam ſubuenire, hoc eſt, εἰς νοῦν ἔρχεσθαι. Plutarch. ὁ λογισμὸς αὐτὸν εἰσῄει τῆς ἀπορίας, Subijt reputatio. quod etiam ὑπεισιέναι dicitur. Εἰσιέναι εἰς τὸν ἄνθρωπον, conuenire eum domi. Εἰσιέναι ἐπὶ γραφὰς, eſt poſtulari & cauſam dicere, quod etiam dicitur εἰσιέναι τὸν ἀγῶνα καὶ τὴν γραφήν. Bud Com.
Εἴσιθι, pro εἴσελθε. ingredere.
Εἰσίθμη. ης. ἡ. introitus.
Εἰσίμη. uicus.
Εἰσιτήρια. Calendæ Ianuarij, uel primus anni dies, quo totus magiſtratus apparebat. Item εἰσιτήριος λόγος, oratio in principis alicuius ingreſſu.
Εἰσκαλέω. intrò uoco, inuito.
Εἰσκικοισυρωμένος. arrogans, mollis. A moribus fœminæ cuiuſdam, cui nomen κοισύρη.
Εἰσκηρύττεσθαι. nominari, aut uocari à præcone.
Εἰσκομίζω. importo. Bud. Com.
Εἰσκρίνομαι. ingredior, inſinuo. Philo περὶ κόσμου de animalibus in aëre agētibus, ὅμως τὰς μὴ εἰσκρίνεσθαι λόγος ἔχει σώμασι θνητοῖς. Bud. Com.
Εἰσκρίνω. τὸ εἰσοικίζω. intromitto, ingredi facio. Bud. ibidem.
Εἰσκρίσεις. αἱ. inſinuationes.
Εἰσκυκλεῖν. aduoluere, intrudere, impellere. Vnde & pro inferre ponitur, Ariſtoph. Veſp. Bud. Com.
Εἴσκω. aſsimilo, comparo.
Εἰσκωμάζω. ἀσελγῶς εἰσέρχομαι, ἐπὶ ἑταικῷ εἰσέρχομαι. Athenæ. lib. 6. Bud. Comment.
Εἰσόδια. redditus, ſumptus.
Εἴσοδος. ου. ἡ. introitus, & προπύλαιον templi, ueſtibulum, aditus, expeditio.
Εἰσοικίζομαι. tributum fero, uendico.
Εἰσόκεν. donec.
Εἴσοπτρον. ου. τό. ſpeculum.
Εἰσοράω. inſpicio.
Εἶσος, & dialyſi ἴισος. ου. ὁ. congruus, æqualis, ἢ ἴσον πᾶσι μεριζόμενος. Vnde & ἴισαι φρένες, ἀκρατεῖς ἀγαθαί, ἰσοτύχαι, animus moderatus, cōſtans, neque ſtupide abiectus, neq; efferus.
Εἰσότε. uſquequo, donec.
Εἰσπαίω. ingredior, inſilio.
Εἰσπέμπω. accerſo.
Εἰσπίτομαι. inuoluo.

Εἰσπηδάω. inſilio.

Εἰσπίπτω. irruo, irrumpo, intro, cum feſtinatione ingredior.

Εἰσπλέω. μ. εύσω. π. ευκα. ἀπὸ τοῦ πλέω. adnauigo, mare intro, à littore ſoluo. Depon.

Εἰσπλόος. ου. adnauigatio, aditus, locus per quem introeunt naues in portū.

Εἰσπνεῖν. amare, quòd inſpiretur amor.

Εἰσπνήλης. ου. ὁ. ἀπὸ τοῦ εἰσπνεῖν, id eſt ἐρᾶν. ὁ ἐρώμενος, ὁ ὑπὸ τοῦ ἔρωτος εἰσπνεόμενος, amator apud Lacedæmonios, ſicut apud Theſſalos ἀίτης amaſius, Theocrit. Idyl. 12.

Εἰσπνοή. inſpiratio.

Εἰσποιέω. μ. ήσω. π. ηκα. adopto, do in adoptionem, coarcto. Accuſ.

Εἰσποιητός. οῦ. ὁ. aſcititius, adoptitius, nothus.

Εἰσπομπή. ἡ. impetus, inſultus.

Εἰσπράκτωρ. ορος. ὁ. exactor.

Εἴσπραξις. ιος. ἡ. exactio.

Εἰσπράττω. μ. ά'ω. π. αχα. exigo. Εἰσπράττειν τινὰ ὑπερήμερον, de eo dicitur qui acerbè, hoc eſt, πικρῶς εἰσπράττεται.

Εἰσπράττω & εἰσπράττομαι τὴν ἐγγύην apud Demoſthen. pro exigo ſponſionem. Εἰσπράττομαί σε τὰ χρήματα exigo pecuniam à te. Bud. Com.

Εἰσρεῖν. influere, interlabi.

Εἰσφέρομαι. in medium affero, introduco, intrò admitto. Et pro προσφέρεσθαι, cibū ſumere, uel haurire quippiam, Ariſtot. li. 4. de Gener. anim. Bud. Com.

Εἰσφέρω. tributum pendo, quod Plini. in Panegyr. Græcorum more, inferre tributū dixit. Plutarch. ὥστε μηκέτι τὸν δῆμον εἰσφέρειν, Ita ut populus tributum pendere deſierit. Dicitur & de priuata benignitate, & de annuis aut menſtruis priuatis hominibus collatis. Eſt etiam cibum ſumo ſicut ſuum paſsiuum. Ariſtot. li. 4. de partibus Animalium, ἀδυνατεῖ δὲ πέττειν ἡ θερμότης διὰ τὸ πλῆθος καὶ ὑπερβολὴν τῆς εἰσφερομένης τροφῆς. Hic enim ſignificat cibum ſumptum. Item effero, induco, ad populum fero, in medium adduco. Εἰσφέρειν τὴν γνώμην ἐν τῇ βουλῇ, eſt in medium afferre ſentētiam, palàm cenſere aliquid faciendum, & authorem eſſe alicuius ſententiæ. Nam γνώμην ἀποφαίνεσθαι, eſt ſentētiam dicere quoquo modo.

Εἰσφέρειν τὸν νόμον, eſt legem ferre & rogare, ad populum ferre, cum populo agere. Bud. ibidem.

Εἰσφθείρομαι. cum certa pernicie irrepo, me inſinuo & introducor.

Εἰσφορά. ᾶς. ἡ. tributum, collatio, coëmptio, cenſus.

Εἰσφρήσεσθαι. recipere, admittere.

Εἰσφρῶμαι. &

Εἰσφρῶ. admitto, ut in urbē uel domū. Item deuoro. Bud. Com.

Εἰσχέω. μ. εύσω. π. ευκα. infundo. Actiu. accuſ.

Εἴσω. intro, pro ἔσω.

Εἰσωθέω. μ. ήσω. π. ηκα. intrudo.

Εἰσωποί. ad aſpectum contrarij, qui intus uidentur, ἀντιπρόσωποι, ut εἰσωποὶ δ' ἐγένοντο νεῶν. hoc eſt, Ante conſpectum ſuum naues habebant.

Εἶτα. poſtea, adhuc, deinde, deinceps, ſub hæc, at interim. Item tandem, nota indignationis. Aliquando pro itáne.

Εἴτε. ſiue.

Εἶτε. cum circunflexo. eſte, ſitis.

Εἴτω. eat, ſinatur.

Εἴω, & ἴέω. μ. ἥσω. π. ἧκα. μέσος π. ἕα. ὑπερσυντ. ἥειν. uado.

Εἴωθα. conſueui.

Εἴως, & εἵως. uſquequo.

Ἐκ.

Ε Κ.

Ἐκ. ex, præpoſitio eadem quæ & ἐξ, ſed illa utimur conſonãte ſequente, hac uocali, & utraque genitiuo iungitur. Bud. Com.

Ἐκ γειτόνων. è proximo, in proximo.

Ἐκ δὲ δὴ τούτου. deinde.

Ἐκ δεξιῶν. à dextris.

Ἐκ δευτέρου. iterum, ſecundario.

Ἐκ καιροῦ. ex tempore.

Ἐκ νέας, καὶ ἐκ μειρακίου, καὶ ἐκ παιδὸς, καὶ ἐκ νέου. à prima uel ab ineunte adoleſcentia, à puero, ab initio iuuẽtutis.

Ἐκ νηπίου. à puero, à paruulo.

Ἐκ παιδῶν. à pueritia, à teneris annis.

Ἐκ πάλαι. &

Ἐκ παλαιοῦ. diu, olim, iam olim. Syneſ. Ἑταῖροι ἐκ παλαιοῦ γεγονότες. Dicimus etiam ἐκ παλαιοτάτου, ſubauditur autem χρόνου. Bud. Com.

Ἐκ παντὸς, uel ἐκ παντὶ τρόπου, omnino, omni ratione, omni pacto, omni opere. Bud. Com.

Ἐκ παραγγέλματος. ex propoſito.

Ἐκ παρακλήσεως. ex compoſito.

Ἐκ παραλλήλου. κατ᾽ ἀναδίπλωσιν, per alternitatem, uel (ut Gel. ait) ex geminatione, quoniam duo uerba idem ſignificantia iunguntur, ἐκ παραλλήλου poſita dicuntur, quaſi ſenſu geminato, ut apud Homer. βάσκ᾽ ἴθι.

Ἐκ παραλόγου. ex inſperato.

Ἐκ παρέργου. ex diuerticulo, extra propoſitum. (Bud. Com.

Ἐκ περιουσίας. ex copia, ex abundantia.

Ἐκ παρωπῆς ὁρᾶν. limis oculis uidere.

Ἐκ πλαγίου. à latere, à tranſuerſo.

Ἐκ πολλοῦ ἤδη. iampridem.

Ἐκ πολλοῦ πλείονος, τὸ ἐκ πολλοῦ χρόνου.

Ἐκ προαιρέσεως. conſultò, ἐκ προμηθείας.

Ἐκ προνοίας. dedita opera, προκείτως.

Ἐκ πρώτης ἡλικίας. à iuuentute, ab adoleſcentia. Dicitur etiam ἐκ παίδων, & ἐκ νηπίου.

Ἐκ ῥίζης. ab radice, ab initio.

Ἐκ τοῦ. quòd, propterea quod.

Ἐκ τοῦ παρατυχόντος λέγειν. ex tempore dicere.

Ἐκ τοῦ παραχρῆμα. ex tempore.

Ἐκ τοῦ προφανοῦς. ex profeſſo.

Ἐκ τοῦ πεπαῤῥηκότος. confidenter.

Ἐκ τοῦ ἀφανοῦς. ex improuiſo.

Ἐκ τοῦ πρόσθεν. de proximo.

Ἐκ τοῦ φανεροῦ. apertò.

Ἐκ τοῦ ἀπαντικρὺ. è regione.

Ἐκ τούτου. deinceps, poſtea, inde, ex hoc tempore.

Ἐκ τύχης. forte fortuna.

Ἐκ χειρὸς βοηθεῖν. totis uiribus, omni tempore.

Ἑκά. de longe.

Ἑκάεργος. ου. ὁ, ἡ. longè mittens, & à longè operans, procul arcens.

Ἕκαθεν. de longè, eminus, πόῤῥωθεν.

Ἑκάς. de longè, procul, à.

Ἑκαστάτω. longiſsimè.

Ἑκασταχόσε. quocunq;, quoquo uerſum.

Ἑκασταχόθεν. undiq;.

Ἑκασταχοῦ. ubilibet.

Ἑκασταχῆ. procul, ubiuis.

Ἑκάστη. maximè, quotidie.

Ἕκαστος, ſiue ἕκαστοι. unuſquiſq;, quilibet, πᾶς ἕκαστος. αὐτοὶ ἕκαστοι, ſinguli. Sic & πᾶς τις pro unoquoq;. οἱ καθ᾽ ἕκαστον, & ὁ καθ᾽ ἕκαστον, ſinguli. Et neutro genere τὸ καθ᾽ ἕκαστον, & τὰ καθ᾽ ἕκαστον, & τὰ παρὰ καθ᾽ ἕκαστα, ſingula. Ita & fœmin. gen. αἱ καθ᾽ ἑκάστην. Plutar. τὰς καθ᾽ ἑκάστην ἀρετάς. Bud. Com.

Ἑκάστοτε. quotidie.

Ἑκάστοτε. frequenter, ubilibet, paſſim, undiq;.

Ἑκάστω. longiſsimè, ποῤῥωτάτω.

Ἑκατεῖον. ου. τό. terriculum, terror ex laruis. Cal. lib. 4. cap. 38.

Ἑκάτειον.τὸ.Hecatæ ſtatua.

Ἑκατέράκις. utraq; uice, bis.

Ἑκάτερθεν, pro ἑκατέρωθεν. utrinq;, ex utraq; parte. Cum genitiuo apud Herod.

Ἑκατερίδες.αἱ. genus ſaltationis, in qua manus alternatim mouere aſſueſcebant.

Ἑκάτερος.ου.ὁ. uterq;, alteruter.

Ἑκατέρωθεν. utrinq;.

Ἑκατέρω. longius.

Ἑκατέρως. utrobiq;.

Ἑκάτη.ης.ἡ. Hecate. Cæl. lib. 10. cap. 6.

Ἑκατηβελέτης.ου.ὁ. &

Ἑκατηβόλος. à longe iaculans. Epithe. Apollinis.

Ἑκατήσια. ſacrificia Hecates.

Ἕκατι τῇ βουλῇ. à longè.

Ἑκατόγχειρ.ειρος.ὁ. &

Ἑκατόγχειρος.ου.ὁ. centimanus. Aegæonis uel Briarei epitheton.

Ἑκατόμβαια.τὰ. feſta, & certamina apud Græcos olim.

Ἑκατόμβαιος.ου.ὁ. ualens centum boues. Erat autem βοῦς monetæ genus apud Athenienſeis ab eius pecudis nota, ualebat duas, & ſeptuaginta ſiliquas. unde apud Home. hecatōbœa, & enneabœa arma. Bud. de Aſſe.

Ἑκατομβαιὼν.ῶνος.ὁ. Aprilis, Attica lingua. Cæl. lib. 10. cap. 6.

Ἑκατόμβη.ης.ἡ. hecatombe, ſacrificiū ſolenne centum boum. ἡ πολυτελὴς θυσία.

Ἑκατόμβιον.ου.τὸ. monetæ genus.

Ἑκατόμπεδον.ου.τὸ. templum Athenis, quod & à nonnullis παρθενὼν uocatur. Eſt & nomen regionis. Cæl. li. 10. cap. 6.

Ἑκατομπλασίων.ονος.ὁ. centuplus, centuplicatus.

Ἑκατόμπολις.ιος.ἡ. habens centum ciuitates. Cretæ inſulæ epitheton.

Ἑκατόμπους.οδος.ὁ,ἡ. centipes.

Ἑκατόμπυλος.ου.ὁ,ἡ. habēs centū portas.

Ἑκατόν. centum.

Ἑκατόνζυγος.ου.ὁ,ἡ. centiremis, centum tranſtrorum.

Ἑκατόνσομον. multū, magnū, auguſtū.

Ἑκατονταέτης. centum annorum.

Ἑκατοντάκις. centies.

Ἑκατοντόργυος.ου.ὁ,ἡ. centū cubitorum.

Ἑκατόνταρχος.ου.ὁ. centurio, tribunus.

Ἑκατονταχοῦς. centuplus. Bud. Com.

Ἕκατος.ου.ὁ. Apollo, τοξικὸς, ὁ μακρόθεν βάλλων.

Ἑκατοστή. cēteſima uſura. Bud. de Aſſe.

Ἑκατοστός.οῦ.ὁ. centeſimus.

Ἑκατοστύαι.αἱ. centuriæ.

Ἑκατοστύς.ύος.ἡ. ordo centenus.

Ἐκβαβάξαι. commouere, excutere.

Ἐκβαίνω.μ.ήσομαι.ἀόρ.β.ἐξέβην. euenio, egredior, prætereo.

Ἐκβακχεύομαι.μ.εύσομαι.π.ευμαι. debacchor, perterrefacio, celebro feſtum indecorè.

Ἐκβάλλομαι. iactū leuandæ nauis cauſa facio. In Act. ἐκβαλλόμενοι σῖτον. Aliquādo eſt egredior. Itē irrideri.

Ἐκβάλλω.μ.αλῶ.π.βέβληκα. profero, eijcio, expello: & aliquando in exilium expello, Demoſth. Item rumpo, exeo, ut ἐκβάλλει ποταμὸς εἰς τὴν θάλασσαν, pro ἐμπίπτει, atq; ἐκπίπτει. Item partum abigo, abortū pario, Theophra. 9. & Plut. Latinis quoq; eijcere idem dicitur. Vlpian. Si mulier pugno, uel equa ictu à te percuſſa eiecerit. Bud. Com.

Ἐκβαρβαρῶσαι. barbarū reddere, & efficere, Iſocr. & Athen. Vnde ἐκβαρβαροῦσθαι, paſſiue apud Strab. barbariores fieri.

Ἔκβασις.ιος.ἡ. euentus, exitus, ecbaſis.

Ἐκβεβαιόω. confirmo, fortifico.

Ἐκβεβοημένος. celebris, diuulgatus,

famoſus.

Ἐκβιάζομαι. μ. άσομαι. π. ασμαι. uim facio. Accuſ.

Ἐκβιαζόμενοι. ui oppreſsi.

Ἐκβιασθείς. έντος. ὁ. ui coactus.

Ἐκβιβάζω. μ. άσω. π. ακα. duco, probo. Accuſ.

Ἐκβιβαστής. οῦ. ὁ. exactor, id eſt coactor, executor.

Ἐκβοᾶν. ululare, θρηνεῖν μετὰ κραυγῆς.

Ἐκβλαστήματα. τὰ. germina.

Ἐκβλίζω. elido, exprimo.

Ἐκβλύζω. effundo, emano.

Ἐκβολάς. άδος. abortus. Item purgamentum argenti, apud Strab.

Ἐκβολβίσαι. radicitus, & cum bulbo euellere.

Ἐκβολή. ῆς. ἡ. eiectio, præda. Dicũtur etiam ἐκβολαὶ τῶν ποταμῶν, oſtia fluminum. Item præter exitum fluminis etiam quemcunque exitum ſignificat per loca anguſta & intercepta, ut Plut. in Demetr. ἅμα δὲ τὰς εἰς συρίαν ἀπὸ τῆς χώρας ἐκβολάς. Bud. Com.

Ἐκβόλια. τὰ. medicamenta quibus medici utuntur abigendis infantibus, in utero enectis, quæ & φθόρια dicuntur, Latinè eiectoria.

Ἐκβόλιμος. ου. ὁ. eiectus, eiectitius, abortiuus, ut ἐκβόλιμα ὠὰ, eiectitia oua. Et Plin. Aegyptus ecbolimam habet uuam abortiuos facientem.

Ἐκβόσκεσθαι. depaſci, ἀναλίσκειν.

Ἐκβόω. ululatu uociferor.

Ἐκβράζω. μ. άσω. π. ακα. emitto, eijcio. Accuſ.

Ἔκβρασμα. τὸ. naufragium, reliquiæ nauis in littus reiectæ.

Ἐκβρασμός. οῦ. ὁ. ebullitio, tumultus.

Ἐκβράσσω. expello.

Ἔκβρωμα. τὸ. abortus.

Ἐκβολάς. άδος. ἡ. tumulus.

Ἐκγαμίζω. eloco nuptum.

Ἐκγελῶ. effuſè rideo.

Ἐκγιγαρτίζω. eximo uiuacea.

Ἐκγοητεύω. μ. εύσω. π. ευκα. circumuenio uerbis, præſtigijs illudo. Accuſ.

Ἔκγονον. ου. τὸ. fœtus, filius.

Ἔκγονος. ου. ὁ, ἡ. filius, filia, nepos, & neptis.

Ἔκγραφος. ου. qui monſtrat quibus argumentis dato circulo (uerbi gratia) imperatũ trigonum, uel quid aliud poſſumus conuenienter aſſcribere.

Ἐκγυμνάω. ſcrutor. (Capella.

Ἐκδάκρυον. ου. τὸ. lachrymas ſtillans, gutta dum cadit.

Ἐκδεής. uilis imperfectus.

Ἐκδεδιαιτημένος. intemperans, qui ordinato uictu non utitur.

Ἔκδεια. ας. ἡ. inopia.

Ἐκδειματίζω. μ. ίσω. π. ικα. &

Ἐκδειματόω. μ. ώσω. π. ωκα. terreo. Accu.

Ἐκδέρω. μ. δερῶ. π. δαρκα. excorio. Accuſ.

Ἐκδέχομαι. μ. ξομαι. π. γμαι. recipio, expecto, prohibeo, repello, excipio, id eſt ſuccedo, τὸ διαδέχομαι. Depon. accuſ. iung.

Ἔκδηλος. ου. ὁ, ἡ. manifeſtus, ſupeminẽs.

Ἐκδημαγωγέομαι, uoce paſsiua. &

Ἐκδημαγωγέω. duco populum, pluralitate uinco.

Ἐκδημέω. μ. ήσω. π. ηκα. peregrinor, foris ago, domi non ſum. Contrarium eſt τῷ ἐνδημέω. Neut. abſol.

Ἐκδημοκοπῶ. popularitate mihi populum ſeruire perpello. Bud. Com.

Ἔκδημος. ου. ὁ, ἡ. longinquus. Ἔκδημος ἔξοδος, id eſt ἀποδήμιος, extrema profectio.

Ἐκδιαδοχή. ῆς. ἡ traditio.

Ἐκδιαιτάω. male adminiſtro, intemperans ſum, ordinato uictu non utor.

Ἐκδιαίτησις. εως. ἡ. tranſgreſsio regulæ uiuendi.

Ἐκδιάστρα. ſtamen, penſum.

Ἐκδιδάσκω. edoceo.

Ἐκδίδωμι. μ. δώσω. π. δωκα. loco, eloco, ope

ram alterius conduco, dedo, trado, do, ædo, id eſt manifeſto, publico. Accuſ.

Ἐκδιηγεῖσθαι. totum narrare.

Ἐκδικέω. μ. ήσω. π. ηκα. defendo, uindico, ulciſcor, ut ἐκδικῶ σε, te & ſcelus ulciſcar: & ἐκδικῶ σοι, iniuriã tibi illatam ulciſcar, quod etiam διεκδικεῖν dicitur. Ponitur aliquando pro ἐκβάλλω. Bud. Com.

Ἔκδικος. ου. ὁ, ἡ. ultor, uindex, iniuſtus. Bud. in Annot. poſt.

Ἐκδίκησις. εως. ἡ. ultio, retributio mali.

Ἐκδικητής. οῦ. ὁ. ultor, perſecutor, cuius munus eſt iudicio experiri contra eos, qui aurum uel argentum uel pecuniã reipublicæ debent. Bud. Com. & Annot. poſt.

Ἐκδικία. ας. ἡ. ultio.

Ἐκδικοῦμαι. pœnam luo.

Ἐκδιφρόω. è curru deturbo.

Ἐκδιώκειν, interdum de exulibus, extorribus, eiectisq; dicitur.

Ἐκδιώκω. μ. ώξω. π. ωκα. expello, punio, perſequor. Accuſ.

Ἐκδοχεῖον. ου. τό. ciſterna, receptaculũ.

Ἐκδορία. τά. deſquamatoria, ſiue eraſoria medicamenta, quæ cutis continuitatem ſoluunt, urendiq; ui & poteſtate cutis eius aliquam partem auferunt.

Ἔκδοσις. εως. ἡ. erogatio, expẽſa, editio.

Ἔκδοτος. ου. ὁ, ἡ. deditus, dedititius.

Ἐκδοχεῖον. τό. promptuarium.

Ἐκδοχή. exceptio, expectatio.

Ἐκδρομή. ῆς. ἡ. &

Ἔκδρομος. ου. ὁ. excurſio.

Ἔκδυσις. εως. ἡ. emerſio, tergiuerſatio.

Ἐκδυσωπέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. in contrarium diſſuadeor.

Ἐκδυώομαι. &

Ἐκδυώω. &

Ἐκδύω. exuo, excutio, exeo.

Ἐκεῖ. illic, ibi. Interdũ pro illuc, illò.

Ἐκεῖθεν. illinc.

Ἐκεινινον. τό. δὲ ἐκείνου πεποιημένον. ſicut Cicero dixit Lentulitates & Appietates. Bud. Com.

Ἐκεῖνος. ου. ille.

Ἐκείνως. illo modo, κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον.

Ἐκεῖσε. illuc, illò. Aliquando etiam pro illic.

Ἐκεχειροφόρος. ου. ὁ. fecialis.

Ἐκεχειρία. ας. ἡ. induciæ, uacatio, ſpatiũ temporis, remiſsio. Ab abſtinendis manibus dicta. Gel. lib. 1. cap. 25.

Ἐκέχαρον. argentum.

Ἔκζεμα. τό. feruida eruptio.

Ἐκζητῶν. ὁ. quæritans.

Ἐκζωπυρέω. excito.

Ἕκη. longè.

Ἑκηβολία. ας. ἡ. iaculatio, τόξου & ὀξεία.

Ἑκηβόλος. ου. ὁ. funda, & procul iaciens, ſagittarius. Epitheton Apollinis, ab radiorum ſolis in terras immiſsione.

Ἕκηλα. quietè.

Ἑκηλία. quies, benigna tractatio.

Ἕκηλος. ου. ὁ. quietus, tacitus.

Ἕκητι. longe. Item ἕνεκα, χάριν, τῇ βουλῇ. Heſiod. Διὸς μεγάλοιο ἕκητι. Ponitur aliquando pro ſine.

Ἐκθαμβέω. μ. ήσω. π. ηκα. obſtupeo. Neutr. abſol.

Ἔκθαμβος. ου. ὁ. ſtupor, ſtupefactus.

Ἐκθανεῖν. mori, ἀποθανεῖν.

Ἐκθαρσής. ἐος. ὁ, ἡ. benè animatus, qui eſt fortiſsimo animo.

Ἐκθεατρίζειν. celebrare, publicare, contemptum reddere, arguere.

Ἐκθειάζω. in religionem traho, ad diuinitatis indicium traho, diuinum eſſe exiſtimo, diuinitatis argumentũ puto. Herodian. ὅθεν καὶ τὸ πᾶν ἔργον ἐξεθειάσθαι, Vnde res tota in religionem tracta eſt. Eſt etiam conſecro, & deo dico, dijs imputo, inter diuos refero

Ἐκεῖ. illic, ibi. Interdũ pro illuc, illò.
Ἐκεῖθεν. illinc.
Ἐκεινειον. τὸ. ἀπὸ ἐκείνου ... ſicut Cicero dixit Lentulitates & Appietates. Bud. Com.
Ἐκεῖνος. ὁ. ille.
Ἐκείνως. illo modo, κατὰ τὸν τρόπον.
Ἐκεῖσε. illuc, illò. Aliquando etiam pro illic.
Ἐκεχειροφόρος. ὁ. ὁ. fecialis.
Ἐκεχειρία. ας. ἡ. induciæ, uacatio, ſpatiũ temporis, remiſſio. Ab abſtinendis manibus dicta. Gel. lib. 1. cap. 25.
Ἐκίχαρον. argentum.
Ἔκζεμα. τό. feruida eruptio.
Ἐκζητῶν. ὁ. quæritans.
Ἐκζωπυρέω. excito.
Ἑκάς. longè.
Ἑκηβολία. ας. ἡ. iaculatio, ἑκηβόλος βέλη.
Ἑκηβόλος. ὁ. ὁ. ſiue ... & procul iaciens, ſagittarius. Epitheton Apollinis, à radiorum ſolis in terras immiſſione.
Ἕκηλα. quietè.
Ἑκηλία. quies, benigna tractatio.
Ἕκηλος. ὁ. ὁ. quietus, tacitus.
Ἕκατι. longè. Item ἕκητι χάριν, ...
... Heſiod. ... ἕκατι. Ponitur aliquando pro ſine.
Ἐκθαμβέω. μ. ήσω. π. ηκα. obſtupeo. Neutr. abſol.
Ἔκθαμβος. ὁ. ὁ. ſtupor, ſtupefactus.
Ἐκθανεῖν. mori, ἀποθανεῖν.
Ἐκθαρσής. ... ὁ, ἡ. benè animatus, qui eſt fortiſſimo animo.
[illegible]. celebrare, publicare, contemptum reddere, arguere.
Ἐκθειάζω. in religionem traho, ad diuinitatis indicium traho, diuinum eſſe exiſtimo, diuinitatis argumentũ puto. Herodian. ὅτι καὶ τὸ πᾶν ἔργον ἐξεθειάσθη, Vnde res tota in religionem tracta eſt. Eſt etiam conſecro, & deo dico, dijs imputo, inter diuos refero

fero, ἀποθεῶ, ut ἔθος ἐστὶ ῥωμαίοις ἐκθειάζειν τοὺς βασιλέας, Herodian. Bud. Com.
Ἐκθειῶ. conſecro, ut deum colo.
Ἔκθεμα. titulus, inſcriptio, tabula publice propoſita.
Ἔκθεσις. εως. ἡ. expoſitio.
Ἔκθεσμος. ου. ὁ, ἡ. nefandus, iniquus.
Ἐκθεοφαλον. ου. τό. ſcientia diuina.
Ἔκθετος. ου. ὁ, ἡ. expoſitus.
Ἐκθέω. excurro.
Ἐκθηλυνόω. mollem facio, effœmino, eneruo.
Ἐκθηράω. uenor. de omni re dicitur.
Ἐκθηρίζω. effero, exaſpero.
Ἔκθιβος, & ἐκθροιβος. fimbria ueſtis.
Ἐκθλίβω. μ. ίψω. π. ιφα. exprimo, elido, excludo. Accuſ.
Ἔκθλιψις. εως. ἡ. eliſio. figura eſt, ubi conſonans aliqua, inter primam & ultimam ſyllabam eliditur, ut σκῆπτον, pro σκῆπτρον.
Ἐκθορέω. exilio, effugio, proripio me, repentè abeo.
Ἐκθρώσκω. idem eſt.
Ἐκθύζω. ebullio, euomo.
Ἐκθύματα. τά. exanthemata, puſtulæ & efflorescentiæ cutis ab humore phlegmatico.
Ἐκθύμενος. fimbrica ueſtis, uelox.
Ἐκθυμία. ας. ἡ. promptitudo.
Ἔκθυμος. ου. ὁ, ἡ. promptus, alacris, intentus.
Ἐκθύμως. ex animo, promptè.
Ἐκθύομαι. concilior.
Ἐκθύσιμος. ου. ὁ. expiandus.
Ἐκθύω. efferueo, excido.
Ἐκίαθεν. iuit.
Ἐκιδίν, aduerb. mucronatim.
Ἐκκαθαίρω. expurgo, repurgo.
Ἑκκαίδεκα. ſedecim.
Ἑκκαιδεκάδωρος, ſedecim palmos longus.

Ἑκκαιδεκαέτης. ου. ſedecim annorum.
Ἐκκαίω, & ἐκκάω Attice. μ. αύσω. π. αυκα. exuro, inflãmo, cõburo. Accuſ.
Ἐκκακεῖν. malis ſuccumbere, defatigari, deficere, cedere labori uel dolori, perlaſſeſcere, ἐκκάμνειν. Paul. ad Epheſ. 3. μὴ ἐκκακεῖν ἐν ταῖς θλίψεσιν. Bud. Com.
Ἐκκαλέομαι. &
Ἐκκαλέω. euoco, conuoco, prouoco ad certamen. Ἐκκαλεῖσθαι τὴν ἔφεσιν, appellare, quaſi euocare.
Ἐκκαλύπτω. detego faciem, φανεροποιῶ. Huic contrarium eſt ἐγκαλύπτω, de quo diximus. Bud. Com.
Ἐκκάμνω. idẽ quod ἐκκακεῖν. Bud. Com.
Ἐκκαπηλεύειν. decipere.
Ἐκκαρπίζομαι. fatiſco, defrugor.
Ἐκκαρπιζόμενος. defrugatus.
Ἐκκάρπομαι. fructus & prouentus accipio.
Ἐκκάρπωσις. fructuum, & commodorum perceptio, & uſus rei fructuoſus. Bud. Com.
Ἐκκαταλείπω. relinquo. (dico.
Ἐκκατάπτω. μ. άψω. π. αφα. aſſcribo, adiu
Ἐκκατοικεῖ. incolat, inhabitat.
Ἐκκαυλίζω. caules produco, creſco. Item frango.
Ἐκκαύω. incendo.
Ἐκκαχρύω. grana deligo, extendo, contero.
Ἔκκειμαι. expono, & proſcribo. Et cum datiuo, ſpero, ut ἔκκειμαι σοί, id eſt pendeo à te.
Ἐκκείμενος. expoſitus, procliuis. Et ἐκκείμενοι, φαινόμενοι, hoc eſt rei, qui pendentes à Latinis appellantur. Bud. Com.
Ἐκκεκυβευκώς. ου. ὁ. q̃ inter aleas bona ſua profudit, quem uulgaris lingua ἐκκεκοττισμένον uocat, ἢ ἀποκεχωρισμένον.

Ἐκκεκώφηται. obſurduit.

Ἐκκέλαστος. κατήγορος.

Ἐκκενόω. μ. ώσω. π. ωκα. exhaurio, exanio. Accuſ.

Ἐκκεντάω. μ. ήσω. π. ηκα. &

Ἐκκεντίζω. ίσω. π. ικα. pingo, ſtimulo, cōpingo, tranſigo. Accuſ.

Ἐκκεπάζομαι. compilo.

Ἐκκεχυμένως. effuſè.

Ἐκκήρυκτος. ου. ὁ, ἡ. expulſus, eiectus.

Ἐκκηρύττω. μ. ύξω. π. υχα. pello, in exilium mitto, ſeparo, excommunico. Accuſ.

Ἐκκλείω. μ. είσω. π. εικα. ſecludo. Accuſ.

Ἐκκλέπτω. ſurripio.

Ἔκκλησις. ιος. ἡ. euocatio, prouocatio.

Ἐκκλησία. ας. ἡ. cœtus, concilium, concio, congregatio. Athenienſes ſic uocant conuentum ciuium, id eſt σύνοδον τῶν κατὰ τὴν πόλιν. Nam quoties ad magnæ alicuius rei ſpectaculum homines ex agro accerſebāt, διάκλησιν appellabant: σύγκλησις autem de conſulibus dicebatur. Ponitur etiā pro loco ipſo in quo cōuenitur. Luci. καὶ διαστρώσαντα τὴν ἐκκλησίαν, Vbi curiā in qua conſulcāt undiq; ſtrauero.

Ἐκκλησιάζω. μ. άσω. π. ακα. concionor, conuentum celebro, ad concionem uoco. Neut.

Ἐκκλησιαστήριον. uocabant Alabandeni munuſculum theatricū, ut annotat Vitru.

Ἐκκλησιαστής. οῦ. ὁ. concionator, qui loquitur ad populum. Lucian. in Necya. uſurpauit pro eo, qui audit concionem.

Ἐκκλητεύειν. uocare in ius, εἰς κρίσιν ἄγειν. & ἐκκλητεύεσθαι dicitur, cui teſtimonium denunciatur. Bud. Com.

Ἔκκλητος. ου. ὁ. appellatio. Cæl. lib. 9. cap. 54.

Ἐκκλίνω. μ. ινῶ. π. ικα. declino, effugio. Accuſ.

Ἐκκλιμακίζειν. diſtorquere. nam κλίμαξ inſtrumentum eſt, quo tortores à ſontibus uerum extorquent.

Ἔκκλισις. declinatio, cui opponitur ὁρμὴ

Ἐκκλύζεσθαι. reprimi.

Ἐκκλύζω. μ. ύσω. π. υκα. eleuo. Accuſ.

Ἐκκλώζειν. exibilare, explodere. eſt enim κλωσμὸς, ſtrepitus, & ſibilus oris.

Ἐκκοβαλικεύεσθαι. circunuenire, aſtutè furari, Ariſtoph. Equit.

Ἐκκοιλιστός. uentroſus, craſſus.

Ἐκκοιτοῦντες. οἱ. excubantes.

Ἐκκολάπτω. excindo.

Ἐκκόλαψις τῶν ὠῶν. excluſio ouorum.

Ἐκκολυμβάω. enato.

Ἐκκολυμβητὴς. ὁ. enatans.

Ἐκκομιδή. ῆς. ἡ. ablatio, elatio funeris, exequiæ, funus. Bud. Com.

Ἐκκομίζομαι. &

Ἐκκομίζω μ. ίσω. π. ικα. exporto, Thucy. ſicut ἀσκομίζομαι importo. Item effero mortuum, κομίζω, ἐκφέρω, κηδεύω. Bud. ibidem.

Ἐκκοπή. ῆς. ἡ. impedimentum, effractio, caluæ diuiſio eſt, in qua offenſum ot diruptum fuerit.

Ἔκκοπος. feſſus.

Ἐκκόπτω. excudo, refringo, intercipio, penitus extirpo, prorſus abrogo, ſeparo. Bud. Com.

Ἐκκορακίζειν. reiјcere, perſequi.

Ἐκκορῶ. enarro, excutio, orno, corrumpo. Bud. Com.

Ἐκκουφίζω. extollo.

Ἐκκοχύζειν. ἐκκοιτίζειν.

Ἐκκραγεῖν. ἐκκραγγάνειν, exclamare.

Ἐκκραιπαλῶ. exaturatus ſum, crapulor.

Ἐκκρεμάννυμαι. dependeo.

Ἐκκρεμὴς. dependens.

Ἐκκρίνομαι. ſegregor, dirimor à cœtu aliquo. Opponitur autem τῷ συγκρίνομαι. Ariſtot. de Animal. 6. ἀλλ

gio. Accuſ.

Ἐκκαρπαλίζειν. diſtorquere, nam στρέβλη inſtrumentum eſt, quo tortores à ſontibus uerum extorquent.

Ἔκκλισις. declinatio, cui opponitur ἐπὶ...

Ἐκκλάζεσθαι. reprimi.

Ἐκκουφίζω. μ. ίσω. π. ικα. eleuo. Accuſ.

Ἐκκλώζειν. exſibilare, explodere. eſt enim κλωγμός, ſtrepitus, & ſibilus oris.

Ἐκκοβαλικεύεσθαι. circumuenire, aſtute furari, Ariſtoph. Equit.

Ἐκκοκκιστός. uenenoſus, craſſus.

Ἐκκοιτοῦντες. οἱ. excubantes.

Ἐκκολάπτω. excudo.

Ἐκκόλαψις τῶν ᾠῶν. excluſio ouorum.

Ἐκκολυμβάω. enato.

Ἐκκολυμβήσας. ὁ. enatans.

Ἐκκομιδή. ῆς. ἡ. ablatio, elatio funeris, exequiæ, funus. Bud. Com.

Ἐκκομίζομαι. &

Ἐκκομίζω. μ. ίσω. π. ικα. exporto, Thucy. ſicut ἀνακομίζομαι importo. Item efferre mortuum, ἐκφέρω, ἐκφορέω, ἐκφέρω. Bud. ibidem.

Ἐκκοπή. ῆς. ἡ. impedimentum, effractio, calcis diuiſio eſt, in qua offenſum os diruptum fuerit.

Ἔκκοπος. feſſus.

Ἐκκόπτω. excudo, refringo, intercipio, præcido, exſtirpo, prorſus abrogo, ſepero. Bud. Com.

Ἐκκορακίζειν. reijcere, perſequi.

Ἐκκορῶ. enarro, excutio, orno, corrumpo. Bud. Com.

Ἐκκορυφόω. extollo.

Ἐκκραγάζειν. ἐκκραυγάζειν, exclamare.

Ἐκκραιπαλῶ. exaturatus ſum, crapulor.

Ἐκκρεμάννυμαι. dependeo.

Ἐκκρεμής. dependens.

Ἐκκρίνομαι. ſegregor, dirimor à cætu aliquo. Opponitur autem τῷ συγκρίνομαι. Ariſtot. de Animal. 6. ἀλλ...

ἐκκρίνονται ὅταν ὡς ἀκμίαν ἔλθωσιν. Idem Galeno dicitur de uomitu, & excrementis alui, quemadmodum excernere Latinis. Bud. Com.

Ἐκκριτέμενος. ὁ. excretus.

Ἐκκρίνω. μ. ινῶ. π. ικα. approbo, lõgo tẽpore dubito, hæreo. Item expello, ſecerno, ſegrego. Ariſtot. ἐκκρίνουσι δ' ἐκ τῶν λαμῶν ἐνιαύσιον τὸ ἔκγονον, abſtrahunt, ablactant. Item ordine moueo, numeróq; expũgo, Xenoph. lib. 1. παιδ. Item ἀποδοκιμάζω, ut ἀποκρίνω, reprobo, reijcio, καὶ ὁ προσδέχομαι. Item egero, excerno, exhaurio, eximo, Theoph. 6. de Cauſ. Bud. Com. Vnde

Ἔκκρισις. εως. ἡ. excretio, exhauſtio, exuctio. Theophra. ἅτε τῆς ἐκκρίσεως ἀεὶ καθαρωτέρας γινομένης, Vtpote cum ſenſim ſuccus exuctior matureſcendo fiat. Galen. ἔκκρισιν, αἵματος ἐκ τῶν ῥινῶν τὴν αἱμοῤῥαγίαν uocat. Bud. Com. Item ſelectio. Aliquando deiectio.

Ἔκκριτοι. ſelecti iudices & præcipui, ἀπόλεκτοι. Horum nongenti erant, ad cuſtodienda ſuffragiorũ ſcita in comitijs. Numero exempti dicuntur Quintiliano. His opponuntur ἐντεταγμένοι, id eſt in ordinem, numerumq; redacti, quos & ἐγκυκλίους dicunt, id eſt circulares, uiles & uulgares. Bud. in Annot. & Com.

Ἔκκριτα. τὰ. dicuntur quæ dicata ſunt, ut eximia, & egregia, & ἐξαίρετα. Bud. Com.

Ἐκκρούω. μ. ούσω. π. ουκα fugo, elido, libero, miſſum facio, expello, eijcio, excutio. Accuſ.

Ἐκκυβεύω. periclitor, aleæ me cõmitto.

Ἐκκυκλέω. reuelo.

Ἐκκύκλημα. τὸ. machina lignea in theatro, quæ circumacta oſtendebatur

ſpectatoribus, quicquid ſecreti in ſcæna ageretur.

Ἐκκυλίζω. & (Accuſ.

Ἐκκυλίω. μ. ίσω. π. ικα. euoluo, reuoluo.

Ἐκκυμαίνω. μ. ανῶ. π. αγκα. exundo. Neutr. abſol.

Ἐκκύματα. exanthemata.

Ἔκκυνος. canis, q intercoſculatur alterũ.

Ἐκκυνεῖν. litigare.

Ἐκκυβεῖσθαι. ante oculos habere, ac metuere.

Ἐκλάκτισμα. ατος. τὸ. &

Ἐκλακτισμός. ῦ. ὁ. genus ſaltationis cuiuſdam, in qua ultra humerum excalcitrare oportebat.

Ἐκλαμβάνειν. recipere, ἀπολαμβάνειν. Item excipere, id eſt medicamenta contuſo aliquo humore deluta colligere, ἀναλαμβάνειν. Celſ. lib. 5. Hæc excipiuntur cerato è roſa facto. Itẽ percipere, Iſocr. Aliquando excipere, id eſt interpretari, intelligere, Gregor. Bud. Com.

Ἐκλαμπρύνομαι. glorior.

Ἐκλάμπω. μ. άψω. π. αμφα. reluceo. Neu.

Ἐκλανθάνομαι. μ. ήσομαι. π. ησμαι. obliuiſcor. Depon. accuſ.

Ἐκλεαίνω. contero, extero, plano.

Ἐκλέγομαι. μ. ξομαι. π. γμαι. eligo, προκρίνω, προτιμῶ, Plat. in Timæo, & Demoſth. Item ἀναγινώσκω, Pauſa. Depon. Sic etiam

Ἐκλέγω. μ. ξω. π. χα. eligo. Vnde & pro annotare ſiue colligere ponitur. Ariſtot. ἃ δεῖ ἐκλέγειν τὰ ἴδια ἑκάστου τῆς θεωρίας ἐκλέξειν. Item oratoriè loquor, concionor, Demoſth. Item τὸ τὸν φόρον ἢ τὸ τέλος ἀπαιτῶ καὶ εἰσπράττω, quod coactoris officium eſt. Et cũ duobus accuſatiuis conſtruitur. Aeſchin. καὶ τὰ τέλη τοὺς παραπλέοντας ἐξέλεγον, A prætereuntibus nauigijs uectigalia exigebant. Bud. Com.

Ἐκλέγματα. electuaria, quæ ori impoſita ſenſim liqueſiunt, ac deinde deglutiuntur. A λείχειν, id eſt lingendo.

Ἐκλεικτόν. ου. delinctum.

Ἐκλεπία. uenia, conceſsio.

Ἔκλειγμος. eclegma, quod lingendo abſumitur.

Ἐκλειπτικός. οῦ. ὁ. defectiuus.

Ἐκλείπω. μ. είψω. π. ειφα. deficio. ἐκλελοιπὸς ἐκ τοῦ βίου, è uita ſublatum. Neutr. abſol.

Ἐκλείχω. delinquo, deuoro.

Ἔκλειψις. ιος. ἡ. defectio, eclipſis.

Ἐκλεκτέον. arguendum, aperiendum.

Ἐκλεκτός. οῦ. ὁ. delectus, qui etiam ἀπόλεκτος dicitur.

Ἐκλελεγμένος. ἔκκριτος, egregius.

Ἐκλελυμένως. remiſſè.

Ἐκλέπειν. dempto cortice expolire, λεπίζειν.

Ἐκλευκός. οῦ. ὁ. candidus, intenſe albus.

Ἐκληθάνειν. obliuionem inducere.

Ἐκλιπές. quod deeſt, prætermiſſum.

Ἐκλιπής. ιος. ὁ, ἡ. deficiens.

Ἐκληπτέον. adſumendum eſt.

Ἔκλησις. obliuio.

Ἔκλιμος. præieiunus, exuccus.

Ἔκλιναν. inclinati ſunt, terga dederũt.

Ἐκλινῆσαι. è retibus elabi, periculum effugere.

Ἐκλιοτριβέω. contero minutiſsimè.

Ἐκλιπαίνω. impinguo.

Ἐκλιπανθῆναι. pinguefactum eſſe.

Ἐκλιπαρέω. μ. ήσω. π. ηκα. deprecor impenſe, rogo, obteſtor. Neut. accuſ.

Ἐκλιπεῖν. mori.

Ἐκλιτάνευ. ἐκκλετάδεν.

Ἐκλιγάζω. incito.

Ἐκλογεῖν. ἡ ἐκλογάς.

Ἐκλογεὺς, καὶ φορολόγος. coactor, qui tributum exigit. Bud. Com.

Ἐκλογή. ἡ. electio, electus, explanatio, notatio, annotatio.

Ἐκλογίζομαι. numero, reputo.

Ἐκλογιστία. ας. ἡ. enumeratio.

Ἔκλογον. τὸ μεταξὺ λόγων.

Ἐκλοχεύομαι. μ. εύσομαι. π. ευμαι. genero. Depon.

Ἐκλύομαι. μ. ύσομαι. π. υμαι. deficio, diſſipo, diſſoluo, ſoluo, eneruor.

Ἐκλυρός. ου. uiridis, humidus.

Ἐκλυσσάω. impetu feror.

Ἔκλυσις. ιος. ἡ. diſſolutio, imbecillitas.

Ἐκλυτήριον. ου. τὸ. ſolutio.

Ἔκλυτος. ου. ὁ. fractus, uiribus defectus.

Ἐκλύω. libero, diſſoluo.

Ἐκλωπίζω. furor. Item exuo, excorio.

Ἐκμαγεῖον. ου. τὸ. effigies.

Ἐκμαγειόω. effigio, exprimo.

Ἔκμαγμα. τος. τὸ. magma, maſſa ex unguentorum fecibus.

Ἐκμαίνομαι. μ. νοῦμαι. ſæuio. Depo. abſo.

Ἐκμαίνω. inſanire facio.

Ἐκμαλθακῶσαι. mollẽ et diſſolutũ reddere.

Ἐκμανθάνω. perdiſco.

Ἐκματαιόομαι. fruſtror, uanus, & ſuperuacaneus fio.

Ἐκμαρτυρεῖν. teſtari non pro re comperta, ſed ab aliјs narrata.

Ἐκμαρτυρία. ἡ. teſtimonium quod fit per præſenteis.

Ἐκμάσσω. μ. άξω. π. αχα. tergo, ſicco. Itẽ fingo, exprimo, effigiem figuramq́ exprimo. Vnde ἐκμαγεῖον. Accuſ.

Ἐκματεῦσαι. exquirere.

Ἐκμεθύσκω. humore redundanti uitio & corrumpo, apud Theophraſt.

Ἐκμειλίσσομαι. μ. ίξομαι. π. ιγμαι. mitigo.

Ἐκμελετάω. ῶ. meditor, calleo, exerceo.

Ἐκμελής. ιος. ὁ, ἡ. inconcinnus, abſonus, diſcrepans, Ariſtid. Item ὁ ἐκμελλημένος, diſſolutus, & ſecors, et iners, Syn. Bud. Com.

Ἔκμελος. infirmus.

Ἐκμετρέω. μ. ήσω. π. ηκα. dimetior. Accuſ.

Ἐκμιχανῆς

Ἐκμαχανῶς. repentè.
Ἐκμηκυνθησόμενοι. οἱ. protracti.
Ἐκμηνίω. indignor.
Ἐκμηνύεσθαι. enunciari, exprimi.
Ἐκμηνύω. indico.
Ἐκμηρύω. μ. ύσω. π. υκα. protendo. Acc.
Ἐκμιαίνεσθαι. pollui.
Ἐκμιμεῖσθαι. imitari.
Ἔκμισθος. ου. ὁ. mercedis expers, ſtipendio priuatus.
Ἐκμοχθέω. exantlo.
Ἔκμολε. exibat.
Ἐκμοχλεύω. excutio, extirpo.
Ἐκμυζάω. μ. ήσω. π. ηκα. ſugo, abſtergo.
Ἐκμύζησις. εως. ἡ. exuctio.
Ἐκμυκτηρίζω. μ. ίσω. π. ικα. derideo.
Ἐκμυκτηρισμός. οῦ. ὁ. ſubſannatio.
Ἐκναρκάω. more reſolutorum & rigentium membrorum torpeo.
Ἐκναυλόω. μ. ώσω. π. ωκα. cum naui portum exeo. Neutr.
Ἐκνείκαι. ferat, pro ἐνεγκάτω. Theoc.
Ἐκνεμεῖ. τὸ ἐξάξεις, educes.
Ἐκνευρίζω. μ. ίσω. π. ικα. eneruo, ἐκλυόνω. Accuſ.
Ἐκνεύω. μ. εύσω. π. ευκα. declino, ſubduco, enato. Item ἐκνευσοῦνται apud Theocr. pro διαφεύγουσι.
Ἐκνεφίας. ου. ὁ. procella, uentus procelloſus, quaſi è nube erumpens.
Ἐκνήφω. μ. ήψω. π. ηφα. euigilo, reſipiſco. Neutr.
Ἐκνήχομαι. μ. ήξομαι. π. ηγμαι. enato. Depon.
Ἐκνικάω. obtineo, uinco. Accuſ.
Ἐκνιτρῶ. lauo nitro.
Ἐκνιτρωθέντες. οἱ. nitro perfricti.
Ἔκνιψις. εως. ἡ. elutio, abſterſio.
Ἔκνοια. ας. ἡ. mentis lapſus, delyrium.
Ἐκνομίως. &
Ἐκνόμως. enormiter. Ariſtoph. Pluto, τὸ γὰρ ἐκνομίως μ' ἠχώντο.
Ἔκνομος. illegitimus.

Ἐκνομώτατα, ſupra modum, impotentiſsimè.
Ἔκνοος. ſtultus.
Ἐκνοσηλεύω. curo, medeor, conualeſco.
Ἐκνοσφίζω. alieno, reijcio.
Ἐκολόα. perturbauit, ἐθορύβει. ἀπὸ τῶν κολοιῶν.
Ἑκόντι. ſponte, ἑκουσίως.
Ἐκομπολάκουν. magnifica & ſuperba uerba crepabam, Ariſtoph. Ranis.
Ἑκούσιος. ου. ὁ. uoluntarius.
Ἐκπαγλότατος. formidoloſiſsimus. Agamemnon hoc nomine uocat Achillem, quaſi peruicaciſsimũ, aut uehementiſsimi animi, præcipuóque furore natum.
Ἐκπαγλοῦμαι. τὸ ἐκπλήττομαι, ſtupeo, terreor, admirationi ſum.
Ἐκπαγλούμενοι. θαυμάζοντες, ἐκπληττόμενοι.
Ἐκπάγλως, pro ἐκπλήγως. horribiliter, egregiè, magnificè, admirabiliter.
Ἐκπαθής. έος. ὁ, ἡ. impaſsibilis, extra affectus & paſsiones, immodicè affectus.
Ἐκπαιφάσσω. manifeſto.
Ἐκπαίω. egredior.
Ἐκπάλαιστος. grauis, ſuperbus.
Ἐκπαλαίειν. præter gymnaſticas leges agere.
Ἐκπαππεῦσαι. in pappos tranſire.
Ἐκπαλλακίδιοι. ſpurij.
Ἐκπάτιον. extra uiam, ἔξω πάτου.
Ἐκπάτριον. diſsimile, non paternum.
Ἐκπεκτέω. pecto, uello.
Ἐκπέμπω. μ. έμψω. π. ομφα. emitto, relego in exilium, repudio, diuulgo. Accuſ.
Ἐκπεπλαγμένως. effuſe.
Ἐκπερδικίσαι. elabi aſtutè, & periculũ declinare. Ductum à perdicibus, quas miræ calliditatis eſſe, ut manus aucupum effugiant, ſcribit Plutarchus. Cæl. li. 16. ca. 26. & Eraſm. Chiliad.

Ἐκπέρθω.μ.σω. deſtruo, depopulor, deuaſto.

Ἐκπεριέρχομαι. circũdo, cingo. Vnde &

Ἐκπεριϊέναι. ambire & uſquequaq; circundare. Herodian. οὐ προσδοκῶντος τὸ στρατοῦ ἐκπεριελθὼν καὶ ὥσπερ σαγηνεύσας. Bud. Com.

Ἐκπεριεσπασμὸς, plus eſt quàm περισπασμός. Nam περισπασμὸς eſt, cum milites ita mouentur duplici flexu, ut eorum ora in partem poſteriorem ſpectent, ἐκπεριεσπασμὸς uero eſt plenior conuerſio triplici flexione conſtans, quod fit cũ poſt περισπασμὸν rurſus in haſtam conuertũtur, ſi quidem in haſtam moueri primum cœperunt: aut in læuam, ſi læuorſum & in ſcutum fuit prima inflexio. Bud. Com.

Ἐκπέσσω. maturo, concoquo.

Ἐκπετάζω, & ἐκπετάννυμι. extendo.

Ἐκπέταλα uocabantur pocula quædam latiora. πέταλα enim folia perampla dicuntur. Cæl. lib. 15. ca. 6.

Ἐκπετήσιμος.ου.ὁ. uolucris, euolatilis.

Ἐκπεφυκότες.οἱ. enati.

Ἐκπεφυλλοφορημένος.ου.ὁ. condemnatus.

Ἐκπήγνυμι. denſo, coloſtro.

Ἐκπηδάω.μ.ήσω.π.ηκα. exilio. Neutr. genitiuo.

Ἐκπηνίζεσθαι. protendere, deducere, ἐξνῆσθαι εἰς πήνιον, ἐκμηρύσασθαι.

Ἐκπιέζω.μ.έσω.π.εκα. exprimo, deprimo. Accuſ.

Ἐκπιεσμός. dicitur quando ita ponuntur oculi ut exerti perſeuerent & plus iuſto patentes ſint, id quod uſu uenire ſolet Athletis in certamine compreſsis.

Ἐκπίεσμα.ατος.τὸ. fractio caluæ in multas partes.

Ἔκπικρος. uehemẽter amarus. Bud. Cõ.

Ἐκπίμπλημι. expleo.

Ἐκπίνω.μ.ίσω.π.ικα. ebibo. Neut. abſ.

Ἐκπίπτω.μ.πεσοῦμαι.π.ἐκπέπτωκα. decido, excido. Item degenero, deſciſco à priſtino inſtituto, & mutor. Plato, ὡς ἀλλότριον εἶδος τῆς πολιτείας ἐκπίπτει. Vnde ἐκπίπτω τοῦ λόγου, cum deficior ſermone, & oratio mihi nõ ſuppetit, & cum memoria me deficit & deſtituit, Aeſchini. Item emano, exeo, & prodeo foras, Ariſtot. de Mundo. Item emano ad uulgus, id eſt ἔκφορος καὶ ἔκπυστος γίνομαι. Plato Dionyſ. ἀπαλλάξομεν τοι μήποτε ἐκπέσῃ ταῦτα εἰς ἀνθρώπους ἀπαιδεύτους. Itẽ ἐκβάλλομαι, eijcior, expellor & explodor, ut ἐξέπεσεν τῶν Ἀθηναίων, Pulſus eſt Athenis, Plutarch. Sic etiã & comœdia aut tragœdia dicitur ἐκπίπτειν, quando exigitur exploditurq; à ſpectatoribus: contrà ἵστασθαι, quando placet, quemadmodum Latinis. Bud. Com.

Ἔκπλαγος.ου.ὁ,ἡ. horribilis, odioſus, mirabilis.

Ἐκπλαγότης. ſtupor, magnitudo.

Ἐκπλαγῆναι. admirari, ſtupere.

Ἐκπλεθρίζειν. eſt genus quoddam certaminis obire, idq; in præſcripta terræ dimenſione centum pedum. A πλέθρον quod eſt menſura centum pedũ & ſexta pars ſtadij, uel iugerum.

Ἐκπλεωρότερα.τὰ. aptiora.

Ἐκπλέω.μ.εύσω.π.κα. enauigo. (mè.

Ἔκπλεως. plenè, ad plus, cumulatiſsi-

Ἔκπλεως.ὁ,ἡ. planus. Item perfectus, expletus. Xenoph. καὶ τὰ ἅρματα τὰ δρεπανηφόρα ἔκπλεω ἤδη ἦν, Currus uehendis falcibus accõmodi, iam tũ expleti erant. Item cumulatè expletus, ut apud eundem, Ἔκπλεω δὲ πάντα διαπονούμενοι. Ἔκπλεω πάντα ὑπάρχειν, omnia abunde ſuppetere, apud Demoſth.

Ἐκπλήγδην. indiſcretè.

Ἐκπλήθω.μ.ήσω.π.ηκα. *ſuppleo, expleo. Accuſ.*

Ἐκπληκτικός.οῦ.ὁ. *terribilis.*

Ἐκπληκτικῶς. *cum ſtupore.*

Ἔκπληξις.ιος.ἡ. *ſtupor, ſideratio, cogitationis ſtupor ex repentina conſternatione extrinſecus adueniens.*

Ἐκπληρόω.μ.ώσω.π.ωκα. *expleo.* Accu.

Ἐκπλήρωσις.ιος.ἡ. *expletio.*

Ἔκπλησις. *tabes, quaſi percuſsio & ſtupor arborum, cũ ſtirpes exareſcunt, abs tabido morbo exacti, eo modo quo homines ægri lõga tabe defecti.*

Ἐκπλήσσομαι.μ.ήξομαι.π.ηγμαι. *ſtupeo, cum ſtupore admiror, attonitus fio, obſtupeſio.* Depon.

Ἐκπλήσσω.μ.ήξω.π.ηχα. *perterreo, perterrefacio, conſternatione afficio, in ſtuporem præ admiratione redigo, perculſum reddo.* Accipitur pro *ictu ſecuris excutio; apud* Theoph. Accuſ. Bud. Com.

Ἐκπλινθεύειν. *diſſoluere, lateres demere.*

Ἔκπλοος.ου.ὁ. *emiſſa claſsis, enauigatio.*

Ἐκπλύνω.μ.υνῶ.π.υγκα. *eluo.* Actiu. *accuſ.*

Ἐκπλυτός.οῦ.ὁ. *lauabilis, non retinens colorem.*

Ἐκπνευματούμενος. *in uentum redactus.*

Ἔκπνευσις.ιος.ἡ. *expiratio, cum aërem reddimus reſpirando.* Huic contrarium eſt ἀνάπνευσις. Bud. Com.

Ἐκπνέω.μ.εύσω.π.ευκα. *expiro, exhalo. Item morior.* Neutr. *accuſ.*

Ἐκπνοή. *expiratio.*

Ἐκποδός. *ſtatim, ad pedem.*

Ἐκποδών. *eminus, procul.* Ariſtoph. in Ran. ἄπαγε σεαυτὸν ἐκποδὼν, ὦ σωφρονῆς.

Ἐκποδὼν ποιεῖσθαι. *amoliri, amouere ne quid obſtet.*

Ἐκποιεῖσθαι. *alienari, in adoptionẽ dari.*

Ἐκποίησις.ιος.ἡ. *alienatio.*

Ἐκποίητος.ου.ὁ. *dicitur qui datus eſt alicui à patre in adoptionem, iamq; à ſua familia alienatus eſt, atq; ubi id factum eſſet,* εἰσποίητος *iam dicebatur eius familiæ in quã aſcitus erat.* Dicitur etiam υἱόθετος, ab υἱός & τίθεναι τὸ ποιεῖν, *quaſi filius factitius.* Differt autem τοῦ ἀποκηρύκτου. *nam is dicitur qui ob ſcelera è familia reiectus eſt à patre.* Latini *abdicatum* appellant. Bud. Com.

Ἐκποιῶ. *in adoptionem do.* Item *ſufficio,* ἐξαρκῶ. Theoph. ἐκποιούσης ἔτι τῆς ὥρας, *Tempore anni adhuc ſufficiente, hoc eſt pariendi ſpatium præbente.* Itẽ *alieno, hoc eſt emancipo.* Item *efficio & conſumo.* Ἐκποιῶ μὲ τοῦ δικαστηρίου, *ſubduco me è iudicio.* Bud. Com.

Ἐκποκίζω. &

Ἐκποκιῶ. *uello crines.*

Ἐκπολεμέω.μ.ήσω.π.ηκα. *uinco, debello.*

Ἐκπολεμόω.μ.ώσω.π.ωκα. *reddo inimicum.* Accuſ.

Ἐκπολέμωσις.ιος.ἡ. *debellatio.*

Ἐκπολιορκέω.μ.ήσω.π.ηκα. *per obſidionem capio.* Actiu. *accuſ.*

Ἔκπομα, uel ἔκπωμα, cum ω.ατος.τό. *poculum.*

Ἐκπομπεύω.μ.εύσω.π.ευκα. *pando ſecreta, conuicior.* Accuſ.

Ἐκπομπή. *repudium, relegatio in exilium.*

Ἐκπονέω.μ.ήσω.π.ηκα. *elaboro, labore quæro, colo, excolo, exerceo, meditor.* Neut. *abſol.* Bud. Com.

Ἐκπονηθείς.έντος.ὁ,ἡ. *exculteus, elaboratus.*

Ἐκπονημένοι τοὺς πόδας. *qui pedibus iter facere aſſueuerunt,* Xenoph.

Ἐκπονοῦμαι. *idem quod* ἐκπονέω.

Ἐκπορεύομαι. μ. εύσομαι. π. ευμαι. exeo, egredior, proficiſcor, procedo. Depon. abſol.

Ἐκπόρευσις. ιος. ἡ. proceſſio.

Ἐκπορευτός. οῦ. procedens.

Ἐκπορθεῖν. capio, duco captiuos, expugno.

Ἐκπορίζομαι. &

Ἐκπορίζω. μ. ίσω. π. ικα. ſubminiſtro, ſuppedito, præbeo, comparo. Plutarch. ἀσφάλειαν ἐκπορίσῃ, Securitatē præſtet. Plato in Gorgia, paſſiue uſus eſt.

Ἐκπορπημένος. ου. ὁ. fibulatus, annectens fibulas.

Ἐκποτέω. μ. ήσω. π. ηκα. euolo. Neutrum abſolutum.

Ἐκπουλεῖν. cicatrice obducere.

Ἐκπούλωσις. ιος. ἡ. obductio cutis, cicatrix.

Ἐκπραΰνω. μ. υνῶ. π. υγκα. manſuefacio. Accuſ.

Ἐκπρεπής. έος. ὁ, ἡ. elegans, inſignis.

Ἔκπρησις. ἡ. exuſtio, intenſio.

Ἐκπρίαμαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. emo. Deponens.

Ἐκπροθεσμεῖν. in mora eſſe. uerbum eſt in Pande. Græcis. Bud. Com.

Ἐκπροθεσμίας ἥκειν. uenire ultra diem præfixum condictúmue.

Ἐκπροθεσμὸς, & ὑπερήμερος ὁ ὀφλήματος ἢ ὑποσχέσεως, qui ad diem præſcriptū non ſoluit debitum, aut nō implet quod promiſit. Bud. Com.

Ἐκπροφανοῦς. palàm.

Ἐκπτερύσσειν. alas motitare ac uerberitare, ut muſca in ſole. Lucian. in Encomio muſcæ, καὶ μὴν διαλέλυται κατὰ τοὺς ταῶνας, ἥτις ἀτενὲς βλέποι ἐς αὐτὴν, ὁπόταν ἐκπετάσασα πρὸς τὸν ἥλιον ἐκπτερύσσηται, Et quidē pauonum inſtar uariegata eſt, ſi quis attentius in eam oculos defigat, cum expanſis ad ſolem alis ſeſe uerberitat.

Ἐκπτύσσω. extendo.

Ἐκπλαγῆναι. ἐκπλήσσεσθαι, obſtupefieri.

Ἔκπτωτος. ſine caſu. Aliquando enim ἐκ priuationis ſignum eſt.

Ἐκπύδινης. repente.

Ἐκπυΐσκειν. ad ſuppurationem perducere.

Ἐκπυνθάνομαι. μ. εύσομαι. π. υσμαι. interrogo. Depon. accuſ.

Ἔκπυρος. ου. ὁ. feruidus.

Ἐκπυρόομαι. μ. ώσομαι. π. ωμαι. exardeo. Depon.

Ἐκπυρόω. μ. ώσω. π. ωκα. incendo, accendo, inflammo. Accuſ.

Ἐκπυρσεύω. μ. εύσω. π. ευκα. igni luceo. Neutrum abſol.

Ἐκπύρωσις. ιος. ἡ. exuſtio. Cæl. lib. 12. cap. 24.

Ἔκπυστον. quod iam clarum ac diuulgatum eſt, extra auditum atq; famam. ἔκπυστον γενέσθαι, famam præuertere, Thucyd.

Ἐκπωματίσθαι. προπυμνάζεσθαι.

Ἔκπωμα. ατος. τὸ. poculum, cyathus.

Ἔκραχος. ſtipes.

Ἐκρέω. decido, effluo.

Ἔκρηγμα. locus abruptus ſalebra. Itē eruptio aquarum in magnis imbribus. Bud. Com.

Ἐκρήγνυμαι. erumpo. Plutarch. νότος ἐκραγεὶς ἄπιστος τὸ μέγεθος, Ventus incredibili magnitudine coortus. Rumpi enim uidetur cœlum, cum huiuſmodi turbines & procellæ effunduntur supernè. Accipitur pro excandeſco, & in iram præcipitem erumpo, Greg. Bud. ibidem.

Ἐκρηγνύω. μ. ήξω. π. ηχα. ſcindo, impreſſionem facio. Actiu. accuſ.

Ἔκρηξις. ιος. ἡ. uociferatio.

Ἐκριζόω. eradico.

Ἔκριμμα. ατος. τὸ. purgamentum.

Ἐκροή.

ad ſolem alis ſeſe uerberitat.
Ἐκτείνω. extendo.
Ἐκθαμβοῦμαι. ἐκπλήσσομαι, obſtupeſieri.
Ἐκτὸς. ſine caſu. Aliquando etiam in priuationis ſignum eſt.
Ἐξαπίνης. repente.
Ἐκπυίσκειν. ad ſuppurationem perducere.
Ἐκλιπαρέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. ίτερο rogo. Depon. accuſ.
Ἔκπυρος. ου. ὁ. feruidus.
Ἐκπυρόομαι. μ. ώσομαι. π. ωμαι. excandeo. Depon.
Ἐκπυρόω. μ. ώσω. π. ωκα. incendo, accendo, inflammo. Accuſ.
Ἐκπυρσεύω. μ. εύσω. π. ευκα. igni lucere. Neutrum abſol.
Ἐκπύρωσις. ιος. ἡ. cruſtio. Cæl. lib. 11. cap. 14.
Ἔκπυστον. quod iam clarum ac diuulgatum eſt, extra auditum atq; famam. Ἔκπυστον γενέσθαι, famam prauenire, Thucyd.
Ἐκπωματίζω? ... proprinare ſcyphos.
Ἔκπωμα. ατος. τὸ. poculum, cyathus.
Ἔκρηγμα. ſtipes.
Ἐκρέω. decido, effluo.
Ἔκρηγμα. locus abruptus ſalebra. Item eruptio aquarum in magnis imbribus. Bud. Com.
Ἐκρήγνυμαι. erumpo. Plutarch. ὥσπερ ἐκρηγνὺς ἄνεμος ὁ μέγιστος, Ventus in credibili magnitudine coortus. Rumpi enim uidetur cœlum, cum huiuſmodi turbines & procellæ effunduntur ſupernè. Accipitur pro excandeſco, & in iram præcipitem erumpo, Greg. Bud. ibidem.
Ἐκρηγνύω. μ. ύσω. π. υκα. ſcindo, impreſſionem facio. Actiu. accuſ.
Ἔκρηξις. ιος. ἡ. uociferatio.
Ἐκριζόω. eradico.
Ἔκρυμμα. ατος. τὸ. purgamentum.

Ἐκροή. ῆς. ἡ. effluxio.
Ἐκροφεῖ. exorbet.
Ἐκρυέω. effluo.
Ἔκρυσις. ιος. ἡ. effluxio. Ariſtotel. li. 7. de hiſtor. animal. tradit uocari τὰς ἐκρύσεις, hoc eſt eas conceptus corruptiones, quæ intra ſeptimum diem fiunt, abortiones uerò ἐκτρωσμοὺς uſque ad quadrageſimum uocitari.
Ἐκσαγηνεύω. irretio.
Ἐκσάρκωμα. excreſcentis carnis uitiū, quod in oſsibus cum euenit poſt fracturam ſanatam, dicitur ἐπιπώρωσις. Bud. Com.
Ἐκσείω. μ. σείσω. π. σεικα. concutio.
Ἐκσεσηπότος. ου. putrefactus.
Ἐκσιφωνίζω. per ſiphonem euacuo.
Ἐκσκευάζομαι. exporto. Bud. Com.
Ἐκσκιαγραφημένον. adumbratum, umbratili pictura deſcriptum, ſimilitudinem referens, inchoatum, non perfectum.
Ἐκσκιασμένον. adumbratum.
Ἐκσπάω. μ. άσω. π. ακα. euello. Accuſ.
Ἐκσπερματοῦσθαι. ad ſemen peruenire, ſemen reddere.
Ἔκσπονδος. ου. ὁ. excluſus à fœdere, uel à ſocietate, fœdifragus.
Ἔκστασις. ιος. ἡ. perculſio, ſtupor, mentis emotio, mentis alienatio ex pauore aliquo repentino. Hanc (inquit Valla) qui habet, Latinè dicitur mente captus, non dico cum de inſano loquimur, ſed qualis eſt ille apud Quintilianum, qui ad inſperatum amici ſubitumq; conſpectum dicitur ſtetiſſe mente captus. Dionyſ. ſic uocat abſtractionē mentis à corpore, ad contemplanda cœleſtia, quæ etiā ἀναγωγὴ dicitur. Quidam definiūt, non diu perſeuerantem inſaniam. Alij cōtrà inſaniam perennem. Ἔκστασις οἴνου, dicitur de uino quod degenerare & corrumpi incipit. Hoc præterea nomine nunc ſomnū, nunc terrorem dici animaduertas. Cæl. li. 9. ca. 19. & Bud. Com.
Ἐκστατικός. ῦ. ὁ. qui mente facile commouetur, attonitus, fanaticus, ἔνθους, numine afflatus. Item qui in furorem agitur, ὁ ὀξὺς, ὁ ὀξυκινὴς, ὁ ἐμμανὴς, furioſus, qui pronus eſt ad iracundiam furibundam, & facile ad impotentiam animi erumpit, & in cæcos ac præcipites impetus, quales Cicero effrenatos appellat. Ariſtotel. ὁ δὲ ταῦροι καὶ οἱ κάπροι θυμώδεις καὶ ἐκστατικοί.
Ἐκσίλλω. μ. λῶ. π. αλκα. orno, extramitto. Accuſ.
Ἐκσίφαν. priuare.
Ἐκσφαγγίζω. excolo, ſtillatim exhaurio.
Ἐκστρατεία. ας. ἡ. &
Ἐκστράτευσις. εως. ἡ. expeditio militaris, & peregrinatio.
Ἐκστρατεύω. infeſto exercitu exeo & inuado. Bud. Com.
Ἐκστρατοπεδεύομαι. μ. εύσομαι. π. ευμαι. caſtra loco. Depon.
Ἐκστρέφω. μ. ψω. π. φα. muto, inuerto, in alium habitum cōmuto. ut ἐκστρέφω τὸ ἱμάτιον, ἀντὶ τοῦ τὸ πρὸς ἔσω μέρος ἔξω μετατίθημι. Ariſtophan. in Pluto, κατέπλασεν αὐτοῦ τὰ βλέφαρ' ἐκστρέψας, ἵν' ὀδυνῷτο μᾶλλον, id eſt, Oculos eius inuerſos alleuit.
Ἐκστομοῦσθαι. in orificio aperiri.
Ἐκσφράγισμα. imago, effigies.
Ἔκτα pro ἔκτανεν. occidit.
Ἐκτάδην. porrectim.
Ἐκτάδιος. ου. ὁ. extenſus.
Ἐκταδόν. extenſim.
Ἐκταῖος. ſextus, ἕκτος. Suid.
Ἔκτακτοι. extraordinarij. Bud. Com.
Ἐκτανής. έος. prolixus.
Ἐκτανύω. μ. ύσω. π. υκα. produco, id eſt

longo, extendo. Accuſ.

Ἐκταπεινοῦνται. humiliatur.

Ἐκταράττω. obturbo, moleſtus ſum.

Ἐκταρβημένος. ſtupens, attonitus.

Ἔκτασις. ιος. ἡ. productio. Figura, quando ſyllaba breuis extenditur.

Ἐκτάττω. profero. Item τὸ παρατάττω, inſtruo aciem, καὶ συντάττω, id eſt compono ordines & agmen. Bud. Com.

Ἐκτείνω. μ. τενῶ. π. ακα. produco, extendo, curo.

Ἐκτειχίσαι. extruere.

Ἐκτελεῖν τὴν δίκην. pœnas pendere.

Ἐκτελεῖται. perficitur.

Ἐκτελής. ἐος. ὁ, ἡ. perfectus.

Ἔκτελος. ἐος. τὸ. prouentus fructuum.

Ἐκτίματα. τὰ. puſtularum eruptiones in capite.

Ἐκτέμνω. μ. ἐκτεμέσω. π. ἐκτέτμηκα. excido, id eſt caſtro. Accuſ.

Ἐκτένεια. ας. ἡ. aſſiduitas, perſeuerantia, extenſio. Accipitur pro copia & abundantia.

Ἐκτενής. ἐος. ὁ. prolixus, intentus, animi non anguſti, liberalis.

Ἐκτενῶς. ὁλοψύχως, προθύμως, omnibus uiribus, toto animo, prolixè, id eſt admodum liberaliter. Cic. pro Flacco, Id non ſolũ fecit, ſed etiam prolixè cumulatéque fecit. id eſt ἐκτενῶς.

Ἐκτέον. habendum eſt, κτητέον. aduerbialiter.

Ἐκτεσαυρόω. meritis afficio.

Ἐκτετμημένοι. οἱ. caſtrati, ſpadones.

Ἐκτεύς. ἐος. ὁ. triens, ſextarius, eſt autẽ octo chœnicum: ab eo dictus, quòd ſit ſextarius medimni, hoc eſt modij. Bud. de Aſſe, & Com.

Ἕκτη, τρίτη, τετάρτη. numiſmatum appellationes ſunt.

Ἐκτήκομαι. colliqueo, intabeſco. Bud. Comment.

Ἐκτήκω. μ. ξω. π. ηχα. liqueſacio, tabeſacio, macero. Accuſ.

Ἐκτημόριον. ου. τὸ. ſextans, ſexta pars.

Ἐκτίθημι. expono puerum, & expono in terrã, hoc eſt è naui educo in littus. Bud. Com.

Ἐκτικά. ſpecies febris leuiter oſsibus inhærens, ut uix ſentiatur donec paulatim corpus abſumat, quaſi dicas habitualem.

Ἐκτικοί. οἱ. qui corporis habitudine laborant.

Ἐκτίλλω. euello.

Ἐκτιλοῦσθαι. ſignificat puellam demulcere, atque ita demum conciliare, ut uxorem ducas. À κτίλος quod arietem ſignificat mitem ac manſuetum. Herodot. ἐκτιλώσαντο τὰς τοιαύτας τῶν ἀμαζόνων. Hinc ἐκτιλόομαι Pauſan. qui cuipiam familaris eſt factus.

Ἐκτιμᾶσθαι. indicare, æſtimare. Vendentis autem eſt, quod & τιμᾶσθαι dicitur & ἀποτιμᾶσθαι. Item ἐκτιμᾶται, ualde honoratur. Bud. Com.

Ἔκτιμος. expers honoris.

Ἐκτιναγμός. οῦ. ὁ. concuſsio.

Ἐκτινάσσω. μ. άξω. π. αχα. excutio, amolior. Accuſ.

Ἐκτιννύω. &

Ἐκτίνω. μ. ίσω. π. ικα. reddo, retribuo, rependo, exoluo, reſtituo, pœnas do & pendo. Accuſ. Bud. Com.

Ἔκτισμα. ατος. τὸ. retributio, penſio.

Ἐκτιτρώσκω. μ. ἐκτιτρώσω. π. ωκα. pario abortum, abortio. Neutr. abſol.

Ἐκτίω. μ. ίσω. π. ικα. reddo, trado, perſoluo, rependo. Item condo, extruo. Accuſ.

Ἐκτοίω. obſtupefacio.

Ἔκτοθεν. extrinſecus, pro ἔκτοσθεν carminis cauſa, ſicut ὄπιθεν, pro ὄπισθεν.

Ἐκτοκυθείς. corruptus, compreſſus.

Ἐκτολυπεῦσαι. elaborare, perficere.

Ἐκτομεύς. έος. ὁ. ſculptor, exciſor.

Ἐκτομή. ῆς. ἡ. exciſio, exectio, id eſt caſtratio.

Ἐκτομίας. ου. ὁ. exectus, caſtratus, Herodoto.

Ἔκτομις dicitur de uulua porcorum, quam Latini eiectitiam uocant.

Ἔκτομον. ueratrum nigrum, Hippoc.

Ἐκτοξεύω. μ. εύσω. π. ευκα. exhaurio. Sumptum eſt uel à pharetra ſagittis exhauſta, uel ab ijs quæ ſagittis confecta pereunt. Accuſ.

Ἔκτοπον. peregrinum, abſurdum.

Ἐκτοπίζω. exigo procul, ſummoueo, transfero, τὸ μεταβαίνω, ſedẽ muto, & in aliam regionẽ cõmeo. Bud. Com.

Ἐκτοπισμός. οῦ. ὁ. exiliũ, ſedis mutatio.

Ἐκτοπίως. enormiter, ἐκτόπως, παραδόξως.

Ἔκτοπος. ου. ὁ. intolerabilis, difficilis, peregrinus, uiolentus, magnus.

Ἐκτόπως. indecenter, ineptè, grauiter, ſupra modum.

Ἐκτορμᾶν. excurro præſcriptum terminum.

Ἕκτος. ου. ſextus.

Ἐκτός. extra, ſine, præter, foras.

Ἔκτοσθε. &

Ἔκτοσθεν. &

Ἔκτοσθι. extra.

Ἐκτραγῳδέω. μ. ήσω. π. ηκα. & ἐκτραγῳδίζω. tragicè aliquid narro, hoc eſt cũ amplificatione & commiſeratione augeo, tragicè deploro, uel ita narro ut in admirationem euadere rem uelimus. Bud. Com.

Ἐκτράπελος. ου. ὁ. auerſans communem naturæ modum; inuerſus, qui plus iuſto creſcit.

Ἐκτραχηλίζω. μ. ίσω. π. ικα. excollo, excido, præcipito, ceruicem frango. Accuſ.

Ἐκτραχύνω. exaſpero.

Ἐκτρέπομαι. τὸ ἔξω ὁδοῦ ἵεμαι, diuerto, digredior, deflecto iter, à uia militari & plauſtraria digredior. Ponitur pro auerſor & fugio, ut abominandum, aut nefaſtum, ominoſum. Lucian. καὶ ἐκτρέπεσθαι δυσάντητον τὸ θέαμα. Item decedo uia non tamen honoris cauſa, ut cũ alicui occurrere nolumus. Demoſth. οὗτος ἐκτρέπεται μὲν νῦν ἀπαντῶν. Sic & Cæſar, Quibus ita interdictum eſt, ijs omnes decedunt, aditum ſermonemq; diffugiunt. Item mutor, ἐξίσταμαι καὶ μεταβάλλω, & degenero. Bud. Com.

Ἐκτρέπω. μ. έψω. π. αφα. conuerto, detorqueo, deflecto, euito. Actiu. accuſ.

Ἐκτρέφω. μ. έψω. π. αφα. enutrio. Accuſ.

Ἐκτρέχω. μ. ἐκδραμοῦμαι. π. ἐκδεδράμηκα. excurro. Neut. genit. iung.

Ἐκτριβή. ſeparatio.

Ἐκτρίβω. μ. ψω. π. αφα. extero.

Ἔκτριμμα. τὸ. attritus.

Ἐκτριχωθείς. euulſus, læſus.

Ἐκτροπή. ῆς. ἡ. diuortium, digreſsio, ἡ πάροδος, Ariſtoph. Βατρ. Item degeneratio, mutatio. Bud. Com.

Ἐκτροπία. morbus quando palpebræ deorſum conuerſæ ſunt.

Ἐκτροπίας, & τροπίας. uappa, uinum, quod deterius factum eſt & uappeſcit. Bud. Com.

Ἔκτρωσις. abortus.

Ἐκτροφή. ῆς. ἡ. educatio, nutrimentum.

Ἐκτρυγῆσαι. extenuare, oblinere, accidere, περιτρύγω, καταναλίσκω, τρυχῶ, ἀπονυκάω, στριφνόω. Liu. Acciſæ à Camillo Volſcorum res, id eſt ἐκτετρυχωμένας. Bud. Com.

Ἐκτρυπῆσαι. erumpere.

Ἐκτρυφᾷν. cum datiuo idem quod ἐντρυφᾷν.

Ἐκτρίχω. extero, ἐκτρίβω.

Ἔκτρωμα. ατος. τὸ. &

Ἐκτρωματιαῖος. ου. ὁ. abortiuus.

Ἐκτρωσμοί. οἱ. abortiones.

Ἐκτυπάομαι. ſono, crepo.

Ἐκτυπή. ῆς. ἡ. ſculptura.

Ἐκτυπόω. aſſimilo, exprimo.

Ἔκτυπος. manifeſtus.

Ἐκτύπωμα. τὸ. effigies.

Ἐκτυφλώσαι. lædi oculis, & tantum non obcæcari.

Ἐκτυφλόω. μ. ώσω. π. ωκα. excæco.

Ἑκυρά. ᾶς. ἡ. ſocrus.

Ἑκυρός. οῦ. ὁ. ſocer.

Ἐκφάδην. manifeſtè.

Ἐκφάζω. enarro.

Ἐκφαίνομαι. μ. οῦμαι. π. αμμαι. eluceo. Depon.

Ἐκφαίνω. μ. ανῶ. π. αγκα. manifeſto, edo, prodo quod occultum eſt & arcanũ, enarro. Bud. Com.

Ἐκφανής. έος. ὁ, ἡ. inſignis, illuſtris, manifeſtus.

Ἐκφανίζω. indico.

Ἔκφανσις. διαγόρευσις, narratio. Bud. Comment.

Ἐκφαντικῶς. expreſſe, euidenter.

Ἔκφαντοι. multi.

Ἐκφαντίσματα. τὰ. purgamenta, ὅτι ἐκκαθαίρουσι τὰς φάτνας, præſepium.

Ἐκφάντορες & ἐκφαντορικαὶ ἀποφαντικαὶ τάξεις. dicuntur angelorũ ordines, qui diuina interpretãdi munere funguntur, & quæ diuinitus acceperunt, aut à ſuperioribus ordinibus deinceps hauſerunt, infimis ordinibus quaſi per manus tradunt, & illi rurſus uiris ſanctis, enunciant & produnt. Bud. Com.

Ἐκφαντορεία. pro doctrina rerum reconditarum myſticarumq; interprete et enarratrice. Bud. ibidem.

Ἐκφαυλίζω. μ. ίσω. π. ικα. ſiue ἐκφλαυρίζω. uilipendo, deſpicandum oſtendo, quod eleuare dicitur Latinis. Cic. de Orat. 2. Mouere riſum oratoris eſt, quod frangit aduerſarium, quod impedit, quod eleuat, quod deterret, quod refutat.

Ἐκφέρομαι. fero, aufero, id eſt mereor, reporto, φέρομαι, Demoſthe. Accipitur ſubinde pro ſuo actiuo. Et aliquando paſſiue pro rapior, auferor, & tranſuerſum agor, ut qui fluctibus & undis æſtuq; auferuntur. Ariſtot. ἐκφερόμενος ὑπ' αὐτοῦ πράγματος, Qui à reipſa tranſuerſus agitur. Bud. Com.

Ἐκφέρω μ. ἐξοίσω. π. ἐξενήνοχα. effero, produco, id eſt emitto. Item effero funere, Antiphon. Item narro, commemoro, Plutar. Item refero ad ſenatum uel conſilium, ut ἀναφέρω. Item prodo, defero, arcanum enũcio & foras effero, κατηγορεύω, diuulgo, Aeſchi. Item ἐκφέρειν dicitur equus, qui ſeſſorem contumaciter aufert, hoc eſt qui alterum duntaxat latus flectitur propter oris contumaciam. Demoſth. pro edere, & proferre uſus eſt, καὶ τοῦτο τὸ δεῖγμα ἐξενηνοχότος περὶ ἑαυτοῦ, Et hoc de ſe ſpecimẽ edente. Ἐκφέρειν etiam fœminæ dicuntur apud Ariſtot. lib. 7. de hiſt. an. quæ uterum ad exactos menſeis perferunt. Ἐκφέρειν γραφὴν, poſtulare aliquem, et idem quod ἀποφέρειν γραφὴν. Ἐκφέρειν πόλεμον, inferre bellum, Iſocr. Bud. Com.

Ἐκφεύγω. μ. ἐκφεύξομαι. π. φευγα. effugio. Accuſ.

Ἐκφθαρείς. eiectus, ὁ ἐπὶ κακῷ ἐξελθών.

Ἐκφλυδάνω. ebullio, enaſcor.

Ἐκφλογοῦται. inflammatur.

Ἐκφλύξαι. ebullire.

Ἐκφοβέω. μ. ήσω. π. ηκα. exterreo.

Ἔκφοβος

Ἔκφοβος. ου. ὁ. timore exterritus.

Ἐκφοιτάω. μ. ήσω. π. ηκα. procedo, egredior.

Ἐκφορά. ᾶς. ἡ. pronunciatio. Item elatio funeris, ἐκκομιδὴ, Lyſ. Bud. Com.

Ἐκφορέω. μ. ήσω. π. ηκα. effero, ἐκφέρω. Demoſth. pro pignorari, & ἐνεχυροφορημένα σκεύη pignora capta dixit. Bud. ibidem.

Ἐκφόρημα. ατος. τὸ. &

Ἐκφορία. ας. ἡ. &

Ἐκφόριον. ου. τὸ. fructus, fructificatio.

Ἔκφορος. ου. ὁ, ἡ. aberrans, παράφορος. Itē proditus, peruagatus, uulgatus, peruulgãdus, promulgatus. Gregor. ἴχνη τῶν μυστηρίων τὰ ἔκφορα. Item concitatus, percitus, Syneſ. Bud. Com.

Ἐκφοτάω. μ. ήσω. π. ηκα. procedo, egredior.

Ἐκφράσαι. exprimere.

Ἔκφρασις. ιος. ἡ. deſcriptio, explanatio, pura meráq; enarratio, ſeu explicatio. Heſych. λόγον ἐναργῆ, id eſt euidētem ſermonem, orationémue interpretatur. Cæl. lib. 7. cap. 40.

Ἐκφραστικόν. ου. elocutio, interpretatio.

Ἐκφροντίζω. excogito, conſulo.

Ἐκφρόνως. ἀνοήτως, citra mentem, ſtultè.

Ἐκφρῶ. ſync. à φέρω. emitto. Bud. Com.

Ἔκφρων. ονος. ὁ, ἡ. amens, ἐξεστηκὼς.

Ἐκφυάς. άδος. ἡ. appendix.

Ἐκφυής. έος. ὁ, ἡ. præſtans ingenio.

Ἐκφυλλοφορῶ. ſenatu aliquem uel ordine moueo, & eijcio, obreptitium è tribu uel populo eijcio. Dictū à frondibus, quibus ſuffragiorum loco utebantur. Bud. Com.

Ἔκφυλος. ου. ὁ, ἡ. terribilis, præter naturam exiſtens, alienus.

Ἔκφυμα. τὸ. ἐξάνθημα.

Ἐκφύομαι. enaſcor, exorior.

Ἐκφυσάω. μ. ήσω. π. ηκα. efflo. Actiu. accuſ.

Ἐκφύσημα. ατος. τὸ. efflatio, uenti ſibilus.

Ἔκφυσις. ιος. ἡ. excreſcentia, exortus.

Ἐκφύω. produco, germino.

Ἐκφωνέω. μ. ήσω. π. ηκα. pronuncio. Accuſ.

Ἐκφώνησις. ιος. ἡ. pronunciatio.

Ἐκχείρημα. audacia.

Ἐκχειρός. cum omni ſtudio.

Ἐκχλοῦσθαι. negligere, uilipendere, apud Pauſan.

Ἐκχέω. μ. ήσω. π. ηκα. effundo. Accuſ.

Ἐκχηρόω. μ. ώσω. uaſto, in ſolitudinem redigo.

Ἐκχοΐζω. fodio.

Ἐκχυλίζονται. liquant humorem.

Ἐκχυλίζω. exugo, ἐκπιέζω.

Ἐκχυμίζω. idem, perfruor.

Ἐκχύμωμα. &

Ἐκχύμωσις. ſanguis collectus in loco cōtuſo. Bud. Com.

Ἐκχυρώματα. αἱ ποιώδεις συλλογαὶ, ceſpites, uel collectiones herbarum.

Ἐκχυτρίζω. reijcio.

Ἐκχύω. circunfundo. Ioſeph. li. 2. τὸ ἰουδαϊκὸν πᾶν ἐξεχύθη, πρὸς τὴν θέαν αὐτοῦ, Iudæorum multitudo circūfuſi properabant uiſendi eius ſtudio.

Ἐκχωρέω. μ. ήσω. π. ηκα. excedo, cedo. Datiuo.

Ἐκψύχω. μ. ύξω. π. υχα. expiro, animo deficio, λειποθυμέω. Neutr. abſol.

Ἑκών. όντος. uoluntarius, ultroneus, ultrò.

E Λ.

Ἐλάα. ας. ἡ. fructus oleæ, ἐλαία uero arbor.

Ἐλάδιον. parum olei.

Ἐλάζω. gradior.

Ἐλαθείς. ὁ, ἡ. transfixus.

Ἐλαθρής. calefactus à ſole.

Ἐλαία. ας. ἡ. oliua arbor.

Ἐλαίαγνος. ἡ. oleaginus, planta in lacu Orchomenio naſcens.

Ἐλαΐδες. αἱ. oleæ arbores.
Ἐλαΐζειν. circa oleas laborare.
Ἐλαΐζων. ὁ. colore oleæ.
Ἐλαιατίς. ίδος. ἡ. locus paluſtris.
Ἐλαιόδευτος. ου. ὁ. oleo irrigatus.
Ἐλαιόδοχος. ου. ὁ. oleum continens.
Ἐλαιοκομεῖν. oleas curare.
Ἐλαιολόγος. ου. ὁ. olearum collector.
Ἔλαιον. ου. τὸ. oleum.
Ἐλαιός. οῦ. ὁ. miſcens uenenum, φαρμακός.
Ἐλαιοπώλιον. ου. τὸ. ubi oleum uenditur.
Ἐλαιοτός. oleoſus.
Ἐλαιοτριβεῖον. ου. ubi oleum conficitur.
Ἐλαιότρυγον. fex olei, amurca.
Ἐλαιόφορον. ου. τὸ. omne uas olearium.
Ἐλαιόφυτον. ου. τὸ. oliuetum.
Ἐλαιόω. ſplendidum facio, aut pingue, & ſordidum.
Ἐλαιών. ῶνος. ὁ. cella olearia, oliuetum.
Ἐλάκησε. ſtrepuit, crepuit.
Ἐλαμῖται. οἱ. Elamitæ, Parthi.
Ἐλάσας. ντος. ὁ, ἡ. profectus.
Ἐλασάσκω. impello, conturbo. Accuſ.
Ἐλασείω, ab ἐλαύνω. expeditionem affecto, & molior, apparoque. Lucian. in Charonte, καὶ νῦν ἐλασείειν τι ἐπὶ Λυδίαν δοκεῖν, Et nunc moliri expeditionem uidetur in Lydiam. Bud. Com.
Ἐλασία. ας. ἡ. impulſio, δίωξις. Item uectatio, equitatio. Bud. Com.
Ἐλασίβροντος. ου. τὸ. à tonitru agitatus, more tonitrus impulſus, magnificus.
Ἔλασις. ἐλασία. Bud. Com.
Ἔλασμα. ατος. τὸ. plica, πλύξ. fruſtum.
Ἐλασμός. οῦ. ὁ. lamina, fruſtum.
Ἔλασσον. ονος. τὸ. minus.
Ἐλάσσωμα. ατος. τὸ. uitium, detrimentū.
Ἐλάσσων. ονος. ὁ, ἡ. minor, ad numerum aliquando refertur, paucus.
Ἐλασσῶν. ῶντος. ὁ. minuens.
Ἐλαστρῶ, pro ἐλαστῶ. ago, pello.
Ἐλάτειρα. expultrix, διωκτρία ἀπελαστικὴ. Bud. Com.
Ἐλάτη. ης. ἡ. abies. Eſt etiam plantæ cuiuſdam maritimæ ſpecies, quæ petris adnaſcitur.
Ἐλατήρ. ῆρος. ὁ. auriga. Item expulſor. Vnde
Ἐλατήριον. τὸ. agitatorium, elaterium, quo Plin. utitur, tanquam nomine in latinitatem recepto, medicamētum factum ex cucumere quo uenter purgatur. Romani anguinum & ſylueſtrem cucumerem uocant. Bud. Cō.
Ἐλάτης. ου. ὁ. Neptunus dicebatur apud Athenienſeis. Item extrema, & latior pars remi in nauigio, ſignificatione à palmæ arboris parte potius quàm à palma manus ducta. Palmulam Latini uocant, unde Maro, Et leuas ſtringat ſine palmula cautes. Item noui, & iamiam naſcentis in palma fructus.
Ἐλατικός. uenatorius.
Ἐλάτινος. ου. ὁ. abiegnus.
Ἐλατός. οῦ. ὁ. ductilis.
Ἔλατρον. indumentum, ſuccinctum.
Ἐλαττονάκις. uarius.
Ἐλαττονόω. μ. ώσω. π. κα. minuo. Accuſ.
Ἐλαττοῦμαι. cedo, inferior ſum. Genit.
Ἐλαττόω. μ. ώσω. π. ωκα. minuo. Actiu. accuſ.
Ἐλάττων, comparatiu. à μικρὸς. minor. περὶ ἐλάττονος ποιεῖν, contemnere. Ἔλαττον φέρομαι, poſteriores partes fero, alijs cedo. Ἔλαττον ἔχω, uincor et ſuperor in ludo uel alia re, deteriore conditione uiuo. Ἐλάττων ἢ κατὰ τὴν αὑτοῦ φύσιν, inferior quàm pro ſuo ingenio atque animo. Ἐλάττων χρημάτων, minor ſiue inferior pecunijs, id eſt ſordidus. Bud. Com.
Ἐλάττωσις. ιος. ἡ. diminutio, defectus.
Ἐλαύνομαι. dicitur equito, ſed de equo, ſicut ἐλαύνω de uiro.

Ἐλαύνω. μ. άσω. π. κα. inſequor, uexo, inſector. Vnde Herodian. ὑπὸ τῆς συνειδήσεως τῶν ἔργων ἐλαυνόμενος, Stimulante eum conſcientia ſcelerum. Et Pauſ. τὸ γὰρ χρεὼν ἤδη τοὺς μεσσηνίους ἤλαυνεν, Fatum iam exagitabat & exercebat Meſſenios. Sic ἐλαύνει λοιμὸς τὴν πόλιν, fatigat, καταπονεῖ. Interdũ remigo, κωπηλατῶ, Xenoph. Interdum agito currum. Lucian. ἔλα μὴ ἐλάσῃς τήμερον. Interdum expeditionem ago, Pauſa. Interdum expello. Vnde ξενηλατεῖν, exteros eijcere, alienos abigere, Plut. 8. Symp. Interdum promouere, progredi, euadere, ut πρὸς ἄκρον ἀσωτίας ἐληλάκει καὶ τρυφῆς, Chryſoſt. de diuite euangelico. Sic εἰς ἄκρον τῆς παιδείας ἐληλακὼς, pro eruditiſſimo, Plutarc. Interdum equitare, in acie incedere, equoq́ uehi: & id de equite, ſicut ἐλαύνεσθαι de equo, Xenoph. in Hipparch. Interdum arceſſere & accuſare, ut ἐλαύνεται ἀσεβείας, arceſſitur impietatis. Interdum refertur ad eas res quas producere ſolemus, ut eſt ferrum, ſiue æs: quod ἐλαύνειν dicimur, & ducere, hoc eſt ductile opus facere. Sic ἐλαύνειν τοῖχον, ducere murum. Sicut Cæſ. de bel. Gal. 1. Murum in altitudinem pedum ſexdecim, foſſamq́ perducit. Bud. Com.

Ἐλαφᾶν. fugere more cerui.

Ἐλάφειον. ου. τὸ. cornu, uel caro cerui.

Ἐλάφειος. ου. ὁ. ceruinus.

Ἐλαφηβολία. ας. ἡ. uenatio ceruorum.

Ἐλαφηβολιών. ῶνος. ὁ. decẽber. A ceruis, ꝙ hoc menſe Dianæ immolabantur.

Ἐλαφηβόλος. ου. ὁ. uenator ceruorum, qui ceruos iaculatur. ab ἔλαφος & βάλλω. Sed generaliter apud Homer. accipitur pro quouis uenatore.

Ἐλαφίνης. ου. ὁ. hinnulus.

Ἐλαφόβοσκον. ου. allium.

Ἔλαφος. ου. ὁ, ἡ. ceruus, cerua, quaſi ἐλαφρὸς.

Ἐλαφράω. alieno.

Ἐλαφρία. ας. ἡ. leuitas & ſtultitia.

Ἐλαφρονδύς. tunica illa tenuis, qua teſticuli inuoluuntur.

Ἐλαφρός. οῦ. ὁ. leuis, agilis, facilis portatu. Cretenſibus & Iupiter ſic dicebatur.

Ἐλαφρότερον. leuius, facilius.

Ἐλαφρύνω. μ. υνῶ. π. υγκα. alleuio. Acc.

Ἐλάχιστα. minimè, pauciſsimè.

Ἐλάχιστος. ου. ὁ. minimus.

Ἐλαχιστότερος. infimior, poſtremior.

Ἐλαχύς. uilis, paruus.

Ἐλάω. μ. άσω. π. ακα. ſaturo, remigo, impello, produco, &c. ſicut ἐλαύνω. Ἐλᾶν autem infinitiu. non pro ἐλαύνειν, ſed pro ἐλάσειν Ionum more in futuri ſignificatione uſurpatur, de quo Bud. Com.

Ἐλαιών. ῶνος. ὁ. oliuetum.

Ἐλάων. οντος. ὁ. inſequens.

Ἔλδομαι. cupio, curo.

Ἐλδαίνω. ſplendidum & amabile reddo, cupio.

Ἔλδωρ. ορος. τὸ. deſyderium, concupiſcentia.

Ἐλέα. ας. ἡ. Elea urbs Italiæ Phocenſiũ colonia, Zenonis patria, qui Eleates dictus eſt.

Ἐλεαίρω. μ. αρῶ. π. κα. miſereor, ἐλεῶ. Neutr. accuſ.

Ἐλέας. uelia auis.

Ἐλεγαίρειν, uel ἐλεγείρειν. deſipere, intẽperanter agere.

Ἐλεγεινός. ὁ. moleſtus, lugubris.

Ἐλεγεία. ας. ἡ. &

Ἐλεγεῖον. ου. τὸ. elegia, mæſtum poëma, eulogium.

Ἐλεγειοποιός. οῦ. ὁ. confictor elegiarum.

Ἐλεγεῖος. ου. ὁ. uerſus ad mæſtitiam. Ab ἐλελίζω, uel ab ε ε, quod in luctu dici ſolet, & λέγω: uel ab εὖ & λέγω, quòd mortuis bene precari ſolent.
Ἐλεγκτός. argutus, ad refellendũ inſtructus.
Ἐλεγμός. ου. ὁ. redargutio.
Ἔλεγος. ου. ὁ. luctus.
Ἔλεγξις. ιος. ἡ. ἐλεγμός.
Ἐλεγχείη. ης. ἡ. idem.
Ἐλεγχής. uituperandus.
Ἐλεγχία. ας. ἡ. increpatio, improperiũ.
Ἐλέγχιστος. ου. ὁ. redarguendus, exoſiſsimus.
Ἔλεγχος. ου. ὁ. argumentum, probatio, examen, pro eo quod uulgò tabulam uocant, index, deprehenſio.
Ἐλέγχομαι. &
Ἐλέγχω. μ. ἐλέγξω. π. ἤλεγχα. arguo. Item argumentis conuinco, confuto, refello, argumentis oſtendo & probo, inueſtigo, deprehendo, exploro ualorem. Accuſ.
Ἐλεδανός. ſimplici λ ſecundum Suid. τὸ ἐλλεδανός.
Ἐλεδώνη. ης. ἡ. eledona, polypi ſpecies.
Ἐλεῖν, pro ἑλεῖν. amplecti, οἰκτείρειν.
Ἑλεῖν ἐρήμην. indicta cauſa damnare. Bud. Com.
Ἐλεεινὰ. miſerabiliter.
Ἐλεεινολογέομαι. conqueror.
Ἐλεεινόν. τό. miſeria, miſerabile.
Ἐλεεινός. οῦ. ὁ. miſerabilis.
Ἐλεέω. μ. ήσω. π. ηκα miſereor. Neu. ab.
Ἐλεηθῆναι. miſericordiam conſequi.
Ἐλεημοσύνη. ης. ἡ miſericordia.
Ἐλεήμων. ονος. ὁ. miſericors.
Ἐλεητύς. ύος ἡ. miſericordia.
Ἐλεθαίρειν. laſciuire.
Ἑλέα, & εἵλη ſplendor, aut calor ſolis.
Ἐλεθερής. calidus, inſolatus.
Ἐλειοί. glires.
Ἐλειονόμος. ου. ὁ. in palude paſcens.
Ἐλεοσέλινον. paludapium.
Ἐλελίζω. milito.
Ἕλεος. locus anguſtus, paluſtris.
Ἐλελεῦ. ἐπιφώνημα, ſiue (ut ait Suidas) ἐπίφθεγμα πολεμικόν, acclamatio bellica.
Ἐλελίζω. μ. ίσω. π. ικα. clamo in bello.
Ἐλελίσφακος. ου. ἡ. ſaluia, herba ſimilis dictamo.
Ἐλελίζω. μ. ίξω. π. ιχα. uerto. Accuſ.
Ἑλένιον. helenium herba.
Ἐλεοί. τὰ τῶν κλήματα ἀμπέλων.
Ἐλεοδύτης. ου. ὁ. menſæ miniſter.
Ἑλεόθρεπτος. ου. ὁ, ἡ. nutritus in palude.
Ἔλεος. εος. τό. &
Ἔλεος. ου. ὁ. miſericordia.
Ἐλεός. οῦ. ὁ. auis proprium, & etiam fluuij. Ponitur interdum pro menſa coquinaria, ut Homer. καὶ ἂν ἐλεοῖσιν ἔχευαν.
Ἑλέπολις. ιος. ἡ. machina bellica deuaſtandis urbibus accommoda.
Ἑλεσπίδες. αἱ. loci paluſtres, aut potius petroſi.
Ἑλετός. οῦ. ὁ. captabilis.
Ἐλευθερία. ας. ἡ. libertas, liberalitas.
Ἐλευθεριάζω. liberè ago, libertatem uſurpo. Crates Diog. ἀπὸ μὲν δὴ πλούτου ἤδη ἐλευθεριάζομεν, A diuitijs quidem conſtat nobis libertas. Ἐλευθεριάζειν etiam dicuntur errones, & fugitiui, ὅταν πλανῶνται. Bud. Com.
Ἐλευθέριος. ου. ὁ. liberalis, ingenuus. Iouis epitheton.
Ἐλευθεροπράσιον. ου. τό. crimen plagij.
Ἐλευθερίως. liberaliter, ingenuè.
Ἐλευθεριότης. ητος. ἡ. liberalitas.
Ἐλευθεριωτής. qui liberos reddit.
Ἐλευθεροπρεπής. έος. ὁ, ἡ. munificus, liberalis.
Ἐλεύθερος. ου. ὁ. ingenuus, liber.
Ἐλευθεροστομία. ας. ἡ. libertas loquendi.
Ἐλευθεροστομῶ. liberè loquor, παῤῥησιάζομαι.

Ἐλευθερόω

Ἐλευθερόω.μ.ώσω.π.ωκα. libero, id eſt li-berum facio. Accuſ.

Ἐλεύθω.μ.ἐλεύσομαι. μέσ. παρ. ἤλυθα, & Attice ἐλήλυθα. ἀόρ.β. ἤλυθον, et ἦλθον, quod magis eſt in uſu. uenio, παραγί-νομαι. Vnde ἐλθὲ imperatiu. ueni. Et ἐλθεῖν infinitiu. uenire, ut ἐλθεῖν εἰς χεῖρας, ad manus uenire, pugnare.

Ἐλευσίνια.τά. ſacra Cereris quærentis fi-liam Proſerpinam, quæ Athenienſes magnis ceremonijs arcaniſq; cele-brabant.

Ἔλευσις.ιος.ἡ. aduentus, ἄφιξις.

Ἐλευσίς.ῖνος.ὁ. Eleuſis urbs.

Ἐλευσος. uicus Atticus, ubi ſacra Cere-ris celebrabantur, quæ uocabantur ἐλευσίνια.

Ἐλευθέριος.ὁ.ὁ. amœnus.

Ἐλεφαίρω. ſpe fruſtror, decipio, noceo, afficio iniuria.

Ἐλεφαντάγωγός.ὁ.ὁ. qui elephantē agit.

Ἐλεφανταρχαί.οἱ. elephantorum præfe-cti, qui ſexdecim præſunt elephātis.

Ἐλεφαντάρχης.ου. dux eorum qui pu-gnant ex elephante.

Ἐλεφανταρχία.ας.ἡ. præfectura elephan(ti.

Ἐλεφαντίασις.ιος.ἡ. genus lepræ, qua cu-tis aſpera, & elephanti corio ſimilis efficitur. Dicitur à nonnullis etiam λεοντίασις.

Ἐλεφαντίνη.ης.ἡ. urbs Aegypti.

Ἐλεφάντινος.ὁ.ὁ. eburneus, candidus.

Ἐλεφαντόδετος.ὁ.ὁ,ἡ. ebore reuinctus.

Ἐλεφαντόκωπον.τό. manubriū eburneū.

Ἐλέφας.αντος.ὁ. elephas animal, et ebur.

Ἐλεών. Bœotiæ urbs, frutex & arbuſtū, ſerpens aliâs σαυτάλη dicta.

Ἔλη.ης.ἡ. caliditas.

Ἐληλαμένος. aratus, ἐσχαλκευμένος. ἐληλαμένος χιτῶνας, loricatus, Herod.

Ἐληλεγμένος. proditus, deprehenſus, κα-τηγορημένος, Lucian.

Ἔλημμα.τό. defectus.

Ἐλήλυθε. uitauit, ſeparatus, aut defun-ctus eſt.

Ἕλιγγες.αἱ. apud poëtas dicuntur lineæ & rugæ quædam in palpebris.

Ἕλιγμα. inteſtinum tenue. ἀπὸ τ ἑλίσσειν, quòd in ſinus ſit uehementer impli-(citū.

Ἑλιγμός.ὁ. uertex, reuolutio.

Ἑλιγρός. humidus.

Ἑλιθερεῖν. apricare.

Ἕλικες.οἱ. complexi crines mulierum, implicamenta criniū, inaures. Ἕλι-κες etiam boues dicuntur à ſinuoſis cornibus, uel ab inflexione crurum, quaſi εἰλίποδες. Heſych.

Ἑλίκη.ης.ἡ. Helice, Achaiæ urbs, terræ motu ſublata. Item helica ſalicis ſpecies. Itē inter aſtra maior urſa. Itē anfractus, uertigo, clauicula.

Ἑλικοειδής.ῆος.ὁ,ἡ. rotūdus, reuolutus, circumuolutus, rectus.

Ἑλικός.ὁ.ὁ. niger. Cæl. lib. 7. ca. 29.

Ἑλικοβλέφαρος.ὁ,ἡ. pulcher, rotūdis ſu-percilijs. Veneris epitheton.

Ἑλικτῆρες.οἱ inaures.

Ἑλικτός.οῦ.ὁ. inuolutus.

Ἑλικῶπις.ιδος.ἡ. ad ſeſe hominum uer-tens oculos, uel nigris oculis decora, ac per hoc formoſa. Homer. Iliad. α. Cæl. lib. 7. ca. 29.

Ἑλίκωψ.ωπος. circunſpectus, nigris ocu-lis præditus. Hoc nomine & Græci appellabātur, quòd (ut tradit Theon in Arat.) helicen urſam inter naui-gandū obſeruarent. Vel ἀπὸ τ ἑλίσ-σειν τὰς κώπας, id eſt à remis circun-uectendis. Vel quaſi ἀξιοθεάτοι, ut qui hominum in ſe oculos conuerte-rent. Sunt qui ad oculorum refe-rant celeritatem, qui frequenter, pro ut neceſſe fuerint, huc illuc conuer-tantur. Cæl. lib. 7. ca. 29.

Ἑλινύω. criminor, tarde incedo. Suid.

Ἐλινύω, uel ἐλιννύω. mutus, & ſine ſenſu

ſum. Item tardus ſum, torpeſco, moror. Item quieſco, meridior, id eſt ſomnum meridianũ capio. Item milito, στρατάω. Heſych.

Ἕλιξ. κος. circunuolutio, anfractus, uertigo. Dicitur et de capreolis uitiũ, qui ut uitem natura caducam erigant & teneant, ad locum capiendum ſerpunt. Eſt etiam nomen tertiæ ſpeciei hederarũ, de quo Dioſco.

Ἕλιος. genus quoddam muſcarũ, à paludibus, quas ἕλη uocant, & in quibus obuerſantur, dictũ. Cæl. li. 13. ca. 49.

Ἑλίσσω. μ. ίξω. π. ιχα. uerto, circunuoluo, roto, inuoluo, conſtringo, circunflecto. Accuſ.

Ἑλίχρυσος. ου. ὁ. helichryſa herba, hederæ flos.

Ἑλιψύω. aduerto.

Ἑλκεσίπεπλος. ὁ. &

Ἑλκεχίτων. ωνος. ὁ, ἡ. ueſtẽ trahens, id eſt habens longam ueſtem, diſcinctus.

Ἑλκέω. μ. ήσω. uel ύσω. traho, uim facio, priuo, abripio.

Ἑλκηθμός. οῦ. ὁ. tractio, laniatio.

Ἕλκηθρον. ου. τό. traha.

Ἑλκήτορες. οἱ. ꝗ onera funibus moliũtur.

Ἑλκίζω. μ. ίσω. π. ικα. traho. Vnũ ex uerbis, quæ ι principale in præteritis nõ mutant in η, ſed aſſumũt ι. Accuſ.

Ἑλκοποιέω. exulcero.

Ἕλκος. κος. τό. hulcus. παρὰ τὸ διελκύσθαι τὴν σάρκα.

Ἑλκόω. μ. ώσω. π. ωκα. hulcero. Accuſ.

Ἑλκτική. uirtus attractrix apud medicos.

Ἑλκτικός. οῦ. ὁ. attractiuus.

Ἑλκύδριον. ου. ὁ. hulcuſculum. Ariſtoph. Equit. ἑλκύδρια περιαλείφειν.

Ἑλκυθμός. οῦ. ὁ. tractio, laceratio.

Ἕλκυσμα. ατος. τό. &

Ἑλκυσμός. οῦ. ὁ. tractus, attractio.

Ἑλκυστάζω. μ. άσω. π. ακα. traho lacerando. Accuſ.

Ἑλκυστήρ. ῆρος. ὁ. capiſtrum.

Ἑλκύω. μ. ύσω. π. υκα. traho. Ex uerbis iis eſt, quæ in præteritis per ει diphthongon augentur, ſicut ἑλκίζω.

Ἑλκῶμαι. exulceror.

Ἕλκωσις. εως. ἡ. exulceratio.

Ἕλκω. μ. ξω. π. χα. traho. unde & ἕλκειν τὸ ξίφος, exerere gladium. Item ponderare æquo. Augmentũ facit per ει.

Ἑλλά. ἡ. ſella.

Ἐλλαμβάνομαι. complector.

Ἐλλάμπεσθαι. uerbũ eſt theologicum, ſignificans diuinitus illuminari, et doceri. Conſtruitur cum accuſatiuo, ut διδάσκομαι. Bud. Com.

Ἐλλαμπρύνομαι. ſplendeſco, clareo, luceo. Bud. Com.

Ἔλλαμψις. dicitur diuina doctrina, & inſperata, adfulgentia, φωτισμός. Bud. ibidem.

Ἑλλανοδίκαι. præfecti aut iudices in Olympiaco certamine.

Ἑλλάς. άδος. ἡ. Græcia. Vſurpatur aliquando adiectiue, ut ἑλλάδα φωνήν.

Ἐλλάσαι. concludere, prohibere.

Ἐλλεβοριᾶν, & ἐλλεβοριάζειν. inſanire, elleboro indigere. Vide prouer. Bibe elleborum.

Ἐλλεβορίζω. purgo elleboro.

Ἐλλεβορισμός. οῦ. ὁ. purgatio ex ueratro.

Ἐλλέβορος. ου. ὁ. ueratrum. παρὰ τὸ τῇ βορᾷ ἐλεῖν.

Ἐλλεδανός. οῦ. ὁ. faſcis, nodus, uinculum.

Ἔλλειμμα. ατος. τό. defectio, delictũ, erratũ.

Ἐλλείμματα. τά. reliqua, hoc eſt quod reliquũ eſt penſionis non perſolutæ, Syn. Bud. Com.

Ἐλλειπής. ὁ. ἡ. mutilus.

Ἐλλείπομαι. ἀπολείπομαι, aſſequi nequeo, efficere non poſſum, Xenoph. Item cedo, & paria facere non poſſum. Bud. Com.

Ἐλλείπω. μ. ψω. π. φα. deficior, ut ἀνδρείας ἐλλείπειν, defici uirtute. Item

indigeo, ut ἐλλείπω βιβλίων, ἀντὶ τοῦ ἐνδεής εἰμι, καὶ ἀπορῶ. Aliquãdo uices implere nequeo, non exactè facio, Iſocrati in Nico. Aliquando ponitur pro abeſſe, ἀπολείπειν, ἀποδεῖν. Iſocra. ὁ δ' ἐπικεχειρήκαμεν τοσοῦτον ἐλλείπει τοῦ λυπεῖσθαι, ὥστε καὶ χαίρειν. Aliquãdo pro παραλείπειν, relinquere, ut ἐλλείπειν τὸν βίον, excedere uita. Bud. Cõ.

Ἐλλάχειν. lingere, ἐμφορεῖσθαι.

Ἔλλειψις. ιος. ἡ. defectio.

Ἔλφος. inimicus, iniuſtus.

Ἕλλην. ηνος. ὁ. Græcus, ſapiẽs, gentilis, D. Paulo.

Ἑλληνίζομαι. &

Ἑλληνίζω. μ. ίσω. π. ικα. ſentio cum Græcis, & illis faueo, ad Græcorum literas me transfero, & Græcè loquor. Bud. Com.

Ἑλληνικός. οῦ. ὁ. Græcanicus.

Ἑλληνίς. ίδος. ἡ. Græca.

Ἑλληνισμός, ἀντὶ τῆς ἔξωθεν παιδείας à Syneſio ponitur, quia ἕλληνες uocantur gentiles.

Ἑλληνιστής. οῦ. ὁ. Græculus, ex factione Græcorum.

Ἑλληνιστί. Græcè.

Ἑλληνοδίκαι. ἢ πανοδίκαι.

Ἑλληνοταμίαι. οἱ. magiſtratus quidam, quæſtores Græciæ.

Ἐλλίζω. uello, τίλλω.

Ἐλλικτήρ. ſpecies inauris.

Ἐλλιμενίζω. μ. ίσω. exigo tributum.

Ἐλλιμένιον. ου. τὸ. uectigal quod pro portu penditur.

Ἐλλιμενιστής. οῦ. ὁ. exactor.

Ἐλλινιῶ. celebro, ὑμνῶ.

Ἐλλιπής. έος. ὁ, ἡ. defectuoſus, imperfectus.

Ἐλλόβιον. ου. τὸ. ornamentum ab aure dependens. διὰ τὸ ἐν λοβῷ τῶν ὤτων εἶναι.

Ἔλλοβος καρπός. ſiliquatus, in folliculis conceptus. Bud. Com.

Ἐλλογεῖν. imputare, expenſum ferre.

Ἐλλόγιμος. ου. ὁ, ἡ. eximius, clarus, elegans, eloquens, probus, cordatus.

Ἐλλοπιεῖς. muti, ſquamati.

Ἐλλοπιεύειν. piſcari.

Ἐλλόπις. ἡ. gratioſa, decora.

Ἔλλος. ου. ὁ. ceruus.

Ἐλλοφόνος. ἡ. Diana, ab occidendis ceruis.

Ἐλλοχῶ. inſidior, deliteſco. Bud. Com.

Ἔλλοψ. οπος. ὁ. piſcis, eò quòd muti ſint piſces. nam Cretenſes ἔλλοπας mutos uocãt. Vel ἀπὸ τοῦ εἴλλεσθαι τὴν ὄπα, quòd uoce priuentur.

Ἐλλύχνιον. ου. funiculus ille papyraceus, ſiue ſparteus, canabinúſue, aut ſtuppeus, qui ſtans in oleo peruritur, quẽ & θρυαλλίδα & φλόμον Græci appellant.

Ἐλλυχνίωτος. ου. ὁ. lucernaris.

Ἔλλω. affrico.

Ἐλλώπτειν. humectis, infractisq; oculis inſpectare.

Ἔλλωψ. οπος. mutus.

Ἕλμα. coniunctio, tabulatum.

Ἑλμίνθια. τὰ. lumbriculi.

Ἕλμις. ινθος. ὁ. tinea, ſeu lumbricus.

Ἑλξίνη. ης. muralis herba.

Ἕλξις. ιος. ἡ. tractus.

Ἑλειόχρυσος. ου. ὁ. aurelia flos.

Ἕλος. εος. τὸ. palus.

Ἕλοψ. οπος. ὁ. accipenſer, Theod.

Ἐλπίζω. μ. ίσω. uel ἐλπιῶ, Attice. π. ικα. ſpero. Et aliquando in malam partem. Herodia. li. 8. ἀντιπάλους δὲ ἕξειν ἤλπιζον, id eſt ἐφοβοῦντο. Sic & apud Verg. Hunc ego ſi potui tamen ſperare dolorem.

Ἐλπίς. ίδος. ἡ. ſpes. προσδοκία, & ἐλπωρὴ poëtice.

Ἔλπις. ιδος. ὁ. Elpis, uiri nomen.

Ἐλπιστόν. ου. τὸ. quod ſpe præſumi poteſt.

Ἔλπομαι. ſpero, exiſtimo, ſperare facio. Aliquando timeo.

Ἔλαιος. ιου. τό. oleum, pingue.
Ἐλπίοντες, poëtice. ſperantes.
Ἐλπόω. ſperare facio, ſpero.
Ἐλπωρή, poeticè. ῆς. ἡ. ſpes, fiducia.
Ἐλυγή. ῆς. ἡ. ſpira.
Ἔλυμα. ατος. τό. pars ea aratri, cui inhæret iugum. Item indumentum, σχίσμα.
Ἐλυμαῖοι. apud Pollucem ſunt lepores quidã uulpibus ferè non minores, & nigricantes, corpore oblongo, albicante macula prope ſummam caudam largiore.
Ἔλυμον. ου. & ἔλυμος. panicum.
Ἔλυμος. ου. ὁ. tibia è buxo, theca citharæ. Itẽ σιτώδης σπέρμα, leguminis genus, quo uescebãtur Lacones. Suid.
Ἐλυσθείς. ἐντος. ὁ. inuolutus, tectus.
Ἐλύσσω. uoluor.
Ἔλυτρον, uel ἔλυτρον. ου. τό. uelamen, receptaculum, putamen. Sic item cruſtam uocant pennas ſuperuenientẽ, quaſi uagina incluſas, ut in ſcarabeis. Vnde ἀνέλυτρα, quæ detectas habent pennas, uti apes.
Ἕλω. ἀόρ. β. εἷλον. uerto, traho, uado.
Ἐλώδης. εος. ὁ, ἡ. paluſtris, humidus.
Ἕλωρ. ορος. &
Ἑλώριον. τό. tractio, diſtractio, laceratio, dilaceratio, cibus diſcerptus, Hom. Iliad. α.

EM.

Ἐμαυτοῦ. mei ipſius. Compoſitũ ab ἐμέ, & αὐτός, nominatiuo caret, & ſingulariter tantum declinatur.
Ἐμβάδιον. ου. τό. ἐμβάς, genus calciamẽti tragici. Polyb. uocat ſpatiũ quadratum, quod eſt circa ſignum quod ponebant ubi caſtrametaturi erant.
Ἐμβαδόν. pedes, pedetentim.
Ἐμβαθύνοος. ſapiens. à cogitationum & conſiliorum profunditate.
Ἐμβαίνω. μ. ἐμβήσομαι. π. ἐμβέβηκα. introëo, contingo, conſcendo. Neutrum abſol.
Ἐμβάλλω. μ. αλῶ. π. ἐμβέβληκα. ingredior, inuado, ἀσβάλλω. Plutarch. εἰς τὴν ἀγορὰν ἐνέβαλε, In forũ irrupit. Ita etiam ponitur aliquando pro impetum facio, incurro, offendo, cum impetu incido, προσβάλλω, ut ἵπποι κατὰ τὰς ὁδοὺς ἐμβάλλοντες, Plato de Rep. 8. Et pro populabũde percurro, hoſtiliter ingredior, & infeſto exercitu irrumpo, ἐπιστρατεύω, Antiph. & Xenoph. ἑλλ. 7. Aliquando ſignificat interſero, intercalo, interpono. unde ἐμβόλιμοι ἡμέραι, dies intercalares.

Aliquando immitto. Xenophon Oecon. τίνος ἕνεκα ἐμβάλλετε τῷ σίτῳ Qua de cauſa operas ad ſarriendas ſegetes, immittitis? Et inſero arborem, ἐγκεντρίζω, ἐμφυτεύω, ἐμφυτίζω, ἐνοφθαλμίζω, Demoſth. Et ἐμβάλλειν τὴν δεξιὰν, Demoſth. uel χεῖρι χεῖρας, Solom. dextrã porrigere, dextrã dextræ inſerere. Et immitto, hoc eſt incutio, inſpiro, ut ἐμβάλλειν ἔρωτα, Polyb. et ἐμβάλλειν ἐπιθυμίαν τῆς στρατείας, Xenoph. Et ἐμβάλλω πληγὴν, incutio plagam, uulnus infligo, ictũ adigo, Plut. in Caſ. Aliquando ſignificat impello, inijcio, Dinar. κατὰ φιλονικ.

Ἐμβάλλειν etiã dicuntur flumina in mare, ut ἐκβάλλειν. Sic Strabo, ὁ γὰρ τὰ ναῖς εἰς τὴν μαιῶτιδα ἐμβάλλειν φασί.

Ἐμβάλλειν ψῆφον, in ſuffragia mittere. Ἐκβάλλειν λόγον uel βουλὴν εἰς τὸν δῆμον, rem ad populum referre, rem conſulendam proponere. Dicitur quoq; uoce paſsiua ἐμβάλλομαι εἰς νοῦν. pro in animum inducere, animo cõcipere. Et per datiuũ, ἐμβάλλεσθαι προθυμίαν ταῖς ψυχαῖς, Plutar. in Luc. Ἐμβάλλομαι μαρτυρίαν, Demoſth. falſum teſtimoniũ profero. Bud. Cõ.

Ἔμβαμμα

Ἔμβαμμα. ατος. τὸ. embamma, liquamē, intinctus, immerſio, quando intingimus uel panem, uel obſonium in uaſcula, re liquida impleta.

Ἐμβαπτίζω. μ. ίσω. π. ικα. &

Ἐμβάπτω. μ. άψω. π. αφα. intingo, immergo. Accuſ.

Ἔμβαρος. ου. ὁ. ſtultus, ſtolidus, ἠλίθιος.

Ἐμβάς. άδος. ἡ. ſolea, crepida, cothurnus, calciamentum tragicum.

Ἔμβασις. εως. ἡ. introitus.

Ἔμβατα. ſocci, calciamenta comica.

Ἐμβατεύω. μ. εύσω. π. ευκα. ineo, intro, incedo, id eſt faſtu quodā ingredior.

Ἐμβατεύειν εἰς τὴν κληρονομίαν, ἢ εἰς τὴν οὐσίαν, ſignificat cernere, & adire hæreditatem, uel immiſcere ſe hæreditati & bonis, ire in poſſeſsionem bonorum. Bud. Com.

Ἐμβατήριον. ου. τὸ. genus cantus ad tibiā.

Ἐμβατήριος. ου. ὁ. ingreſsiuus, non ſaltās.

Ἐμβάτης. ου. ὁ. ſeſſor, equitator, miles claſsiarius, modulus, Vitruuio interprete.

Ἐμβατός. οῦ. ὁ. peruius.

Ἐμβαφία. ἡ. ahenum, olla profunda.

Ἐμβάφιον. ου. τὸ. acetabulum.

Ἐμβεβροντημένος. attonitus, ſtupefactus.

Ἐμβιβάζω. μ. άσω. π. ακα. induco, ingredi facio.

Ἐμβιβάω. μ. άσω. π. ακα. aſcēdere facio.

Ἔμβιος. ου. ὁ. uitalis, uiuus, animatus.

Ἐμβλέπω. μ. ψω. π. φα. aſpicio. datiuo.

Ἔμβλημα. ατος. τὸ. ab ἐμβάλλειν, ſignificat inſertum quid & inſitum iniunctumq́. Vnde pro inſitione mitioris ſurculi in ſylueſtrem ponitur. Item pro ornamentis uaſorum, dicta ἀπὸ τοῦ ἐμβλῆσθαι, quòd uaſis adijcerentur, & reuellerentur, cum libitum erat. Huiuſmodi quoq; ſunt, quæ in parietibus uermiculata, ſiue muſæaca dicuntur, in lignis ſegmentata, & in pauimentis teſſellata. Cæl. lib. 7. ca. 19. & Bud. in Annot.

Ἐμβολάς. άδος. ἡ. implantata.

Ἐμβολή. ῆς. ἡ. ab ἐμβάλλω, aggreſſus, acceſſus, impetus. Vnde ἐμβολὴ τοῦ στρατοῦ, hoſtilis inuaſio & cōflictus acieī inſtructæ, impreſsio in hoſtes facta. ἐμβολὴ τῶν νηῶν, id eſt συμβολὴ, σύρραξις, conflictus claſsis apud Plutar. Eſt etiam caput arietis machinarij. Thucyd. Item oſtium fluminis, ut ἐκβολή. Bud. Com.

Ἐμβολιμαῖος. interiectitius, intercalaris.

Ἐμβόλιμος. ου. intercalaris, ſæpius inculcatus, imperfectus. ἐμβόλιμα ἔπη, notha reiectaq́; carmina, intercalata ac uelut inſititia.

Ἐμβόλιον. ου. interpoſitū. Cic. ad Attic. Embolion (inquit) cogito quaſi argumentum & ingreſſum quendam ſcenicum.

Ἐμβολίσματα. diuerſi panni hinc inde conſuti.

Ἐμβολισμός. οῦ. ὁ. emboliſmus, intercalatio.

Ἔμβολον. τὸ. uectis, repagulum, cuſtodia. Item mentula, Ariſtoph. Item confluens. Herod. τὸ δὲ μεταξὺ τῶν ποταμῶν ἐὸν ἔμβολον τῆς χώρης.

Ἔμβολος. ου. ὁ. roſtrum nauis, Plutarch. Item pro concione ad populum, ſicut roſtra Latinis, Polyb. Eſt etiam ἔμβολος apud Aelian. acies cuneata. Vnde ἐμβολοειδὴς προσβολὴ, eſt impreſsio agminis in cuneum aut roſtrum cōformati, & pars machinæ, qua machina ingruit. Bud. Com.

Ἔμβραχυ. breuiter, in ſummo, minimū.

Ἐμβρέγματα. humida quæ corpori applicantur, cum linteolis, aut lana ſtupis'ue excepta.

Ἐμβρέμομαι. fremo.
Ἔμβρος. ſtultus.
Ἐμβρέχω. perfundo, demergo undis.
Ἐμβρίθεια. ας. ἡ. grauitas.
Ἐμβριθὶς. τό. libramentum.
Ἐμβριθὴς. έος. ὁ, ἡ. conſtans, ſolidus, grauis, moleſtus. Vnde ἐμβριθὴς ἡλικία, ætas grauior, cõſtãtior, ætas cõſiſtẽs.
Ἐμβριθῶς. duriter, ferociter, aſperè.
Ἐμβρίμημα. ατος. comminatio cum auſteritate.
Ἐμβριμοῦμαι. minanter mando, acriter ac uelut iracundè cõmmor & cum auſteritate.
Ἔμβριος. iracundus, diuinus.
Ἐμβροντησία. ας. ἡ. ſtupefactio, deliriũ.
Ἐμβρόντητος. ου. ὁ. attonitus, quorum mens ſtupet aut ictu fulminis aut morbo.
Ἐμβροχή. ῆς. ἡ. infuſio.
Ἔμβροχοι. οἱ. illaqueati, capti, qui per inſidias uerborum capti detinentur.
Ἔμβρυον. ου. τό. embryon, infans in utero, fœtus, partus imperfectus. παρὰ τὸ ἔσω βρύειν, καὶ ἐντὸς τῆς γαστρὸς αὔξεσθαι. Cæl. lib. 8. cap. 43. & 44.
Ἐμβρύων. ωνος. ὁ. infans.
Ἐμβύθιος. profundius.
Ἐμέθεν, Attice pro ἐμοῦ, ab ἐγὼ. mei.
Ἔμελλον. futurus eram. Attici cũ præſente, aut futuro conſtruunt, & cum nullo alio temporum; ut ἔμελλον γράφειν, ἢ γράψειν.
Ἐμὲν. ponere, ab ἵημι.
Ἔμεν, & ἔμμεναι Ionice pro εἶναι. eſſe.
Ἐμετικός. οῦ. ὁ. uomitorius.
Ἐμετόν. τό. cum uomitu eiectum.
Ἔμετος. ου. ὁ. uomitus.
Ἐμεῦ, Dorice pro ἐμοῦ, ab ἐγὼ. mei.
Ἐμέω. μ. έσω. π. εκα. uomo. Neut. accuſ.
Ἐμήδετο, παρὰ τὸ μήδομαι. in animo uoluebat. Iliad. ξ. ἀτὰρ οἱ πρῶτος κατ' ἐμήδετο θυμῷ.

Ἐμίν, Doricè pro ἐμοί. mihi.
Ἔμμα, Aeolice pro εἷμα. ueſtis.
Ἐμμαίνομαι. inſanio.
Ἐμμανεῖς. οἱ furibundi, rabie agitati.
Ἐμμανέστατα ἐρῶντες. depereũtes amore.
Ἐμμανής. έος. ὁ, ἡ. furens.
Ἐμμαπέως. promptè, ſtudioſe. Poëtica methateſis pro ἀμαπέως, ἤγουν ἅμα λόγῳ, ἅμα τῷ ἔπει.
Ἐμμάσαι. fulcire, ἐρεῖσαι.
Ἐμματάζω. ſtulta blatero.
Ἐμμεθύσκομαι. ebrius ſum. Ἐμμεθυσκόμενος τοῖς ἁγίοις, ebrius inter ſancta.
Ἐμμειδιῶσαι. ſubridere.
Ἐμμέλεια. ας. ἡ. concinnitas, genus ſaltationis, à congruo ac decenti motione corporis appellatum. Plato lib. 3. de Legib. ἀρμονικὸν ἐμμέλειαν, honeſtam hanc ſaltationẽ uocat & pacatam. Pollux ait eſſe tragicorũ, quem admodum κόρδαξ comicorum, & ſatyricorum ſicinnis.
Ἐμμελής. έος. ὁ, ἡ. conſonans, cõcinnus, morigeratus, bonus, diligens, mitis. Ἐμμελὲς, canora uox uertitur à Chalcidio, modis numeriſq; compoſita.
Ἐμμελῶς. ſcitè.
Ἐμμονή. ἡ. conſtantia.
Ἐμμενετέα. perſeueranda.
Ἐμμενέως. conſtanter, alacriter.
Ἐμμενής. έος. ὁ, ἡ. permanens.
Ἐμμένω. μ. νῶ. immaneo, obtempero, præſto. Vnde ἐμμένειν τοῖς λελεγμένοις, ſtare dictis, manere dictis, ſeruare quæ quis dixerit.
Ἔμμεται. ſaltat.
Ἔμμετρος. ου. ὁ, ἡ. metricus, immanis,
Ἐμμέτρως λέγειν. carminibus loqui.
Ἔμμηνα, καὶ ἐμμήνια. tempus muliebre. Plin. menſes & menſtrua uocat.
Ἐμμήνιος. ου. ὁ, ἡ. & ἔμμηνος. mẽſtruus.
Ἔμμηροι. obſides.

Ἔμμιλτος. fucatus rubrica.

Ἔμμισθος. ου. ὁ. conductus mercede, lucrum faciens, ut ἔμμισθος λόγος, oratio mercenaria.

Ἐμμόνια. τά. fœdera, pacta.

Ἔμμονος. ου. ſtabilis, permanens.

Ἔμμορα, præt. à μείρω, μέμορα. ſortitus.

Ἐμμορίδαι. aduenæ, coloni.

Ἔμμορον. ου. τό. factum.

Ἔμμορος. ου. ὁ, ἡ. particeps.

Ἔμμοτα. medicamenta ſunt liquida, quæ linteolis cõcerptis excipiuntur, intráq; ulcera conduntur.

Ἔμμοτος. linteis cinctus, uulneratus.

Ἔμμουσον. ex muſica compoſitum.

Ἔμμουσος. ὁ. muſicus.

Ἐμοί. mihi. Ἐμοὶ δοκεῖν, ut mihi uidetur, mea opinione, ac ſi deſit ὡς uel ſimile quippiam.

Ἐμόιυν, Dorice. mihi.

Ἐμοῖο, Ionice ab ἐμός. pro ἐμοῦ.

Ἐμός. οῦ. ὁ meus. τὸ γ' ἐμόν, quantũ ad me attinet, quantum in me eſt. Ἐμοῦ γ' ἕνεκα, idem, & quod Latini dicũt, per me quidem, & non obſto quominus. Plaut. At tu ægrota, ſi uis, p me quidẽ, ætatem, ἐμοῦ γ' ἕνεκα νόσει ὅλον τὸν βίον. Bud. Com.

Ἔμπα. tamen, itaq;.

Ἐμπάζομαι. μ. άσομαι. π. ασμαι. &

Ἐμπάζω. μ. άσω. π. ακα. curo, concito.

Ἐμπάθεια. affectus, cõmotio. Bud. Cõ.

Ἐμπαθής. έος. ὁ, ἡ. affectus, ægrotus, affectu percitus. Bud. ibidem.

Ἔμπαιγμα. ατος. τό. illuſio.

Ἐμπαιγμή. ῆς. ἡ. ludibrium.

Ἐμπαιγμός. οῦ. ὁ. idem.

Ἐμπαίζω. μ. αίξω. π. αιχα. illudo.

Ἐμπαίκτης. ου. ὁ. illuſor.

Ἔμπαιος. ου. ὁ. peritus, expertus.

Ἔμπαις. δος. ἡ. grauida.

Ἔμπαλιν. uiceuerſa, è diuerſo, rurſus. ἔμπαλιν ἑαυτοῦ ῥίζειν, retrorſum currere, Herodia.

Ἔμπαν. tamen, omnino.

Ἔμπαξ. κος. ὁ. curator, tutor.

Ἐμπαραχεῖν. morigerum ſe præbere, Lucia. Symp. ὁ δ' ἂν ἐμπαραχεῖν ἑαυτὸν [illegible].

Ἐμπαροινέω. μ. ήσω. π. ηκα. inſulto, ludibrio habeo, per uinum & temulentiam aliquem iniuria & probro afficio. Neutr. datiuo & accuſ. Bud. Com.

Ἔμπας. tamen, itaq;.

Ἐμπαδής. ὁ. fide dignus teſtis.

Ἐμπεδάω. μ. ήσω. π. ηκα. uincio compedibus, firmo. Itẽ paciſcor. Interdum doceo. Accuſ. iung.

Ἐμπεδόομαι. ſtabilio, firmo.

Ἐμπεδορκεῖν. ſtare pactis, iuſiurandum ſeruare. Id Herodoti in Melpom. κα. τέρρηξαν δὲ τοῦδε εἵνεκα τὴν ἐποιήσαντο γέφυραν, ἵνα ἐμπεδορκέοιεν, id eſt fœde ſoluerent, exponunt.

Ἔμπεδος. ου. ὁ, ἡ. firmus, ſtabilis, tutus.

Ἐμπεδόφυλλος. ὁ. perpetuò uigens. Palmæ epitheton.

Ἐμπεδόω. μ. ώσω. π. ωκα. confirmo.

Ἐμπάζονται. inſigentes, Iliad. β.

Ἐμπειρεῖν. expertum eſſe.

Ἐμπειρία. ας. experientia, peritia, ſpecimen.

Ἐμπειρική. ἡ. emperice, medicorũ ſecta.

Ἐμπειρικός. οῦ. ὁ. medicus, qui per experientiam medicinam tractat.

Ἔμπειρος. ου. ὁ, ἡ. expertus, peritus, prudens.

Ἐμπελαδόν. propè.

Ἐμπέλιος. ου. ὁ. liuidus, Nicand.

Ἐμπεπαρῳνημένα. cõtumelia & probra in ebrietate per petulantiam admiſſa. Bud. Com.

Ἐμπεπαρῳνημένος. qui huiuſmodi contumeliam paſſus eſt.

Ἐμπελάφρια. ἡ. ſcortum.

Ἐμπεριάγω. circunduco.
Ἐμπεριγράφω. comprehendo.
Ἐμπεριέχομαι. contineor.
Ἐμπεριπατέω. inambulo.
Ἐμπερονάτρις. diplois, ueſtis duplicata.
Ἐμπερονάω. μ. ήσω. π. ηκα. cuneis ligo, affigo clauis, cuſtodio.
Ἐμπεταννύω. μ. σω. π. κα. extẽdo, appendo cortinam. Actiu. accuſ.
Ἔμπετρον. ου. empetron, calcifraga.
Ἐμπευκής. έος. ὁ, ἡ. amarus.
Ἐμπέφυκα. innatus.
Ἐμπήγνυμι. μ. ήξω. π. ηχα. infigo, affigo. Accuſ.
Ἐμπηδάω. inſilio, irruo.
Ἐμπήκτης. legislator, item & qui forenſes legales'ue tabulas ab eo accipit, & in libellos compingit.
Ἐμπηνίω. μ. ίσω. π. ηκα. conſtringo. Accuſ.
Ἔμπηνος. ου. ὁ. clauus.
Ἔμπηξις. ιος. ἡ. infixio.
Ἔμπηρος. ου. ὁ. mutilus, obſes.
Ἔμπης, Ionice. tamen.
Ἐμπικροί. οἱ. amarulenti.
Ἐμπίμελος. ου. ὁ. pinguis.
Ἐμπίμπλαμαι. impleor. genitiuo.
Ἐμπίμπλημι. &
Ἐμπιμπλάω. μ. άσω. π. ακα. impleo, abundo. Genit.
Ἐμπίνω. ebibo.
Ἐμπίπλη, Attice pro ἐμπίπλασι. tertia perſona τοῦ παρατατικοῦ, ἀντὶ τοῦ προστακτικοῦ. Suid.
Ἐμπίπρημι. μ. ήσω. π. ηκα. incendo.
Ἐμπίπτω. μ. ἐμπεσοῦμαι. π. ἐμπέπτωκα. ἀόρ. β. ἐνέπεσον. inuado, irruo, προσβάλλω, ἐπέρχομαι. Itẽ obuiã fio, in aliquem incido. Item præcipito.
Ἐμπίς. ίδος. ἡ. culex, mulio, inſectum aquis conuiuens.
Ἐμπιστεύομαι. creditũ habeo, fidem adhibeo. Bud. Com.

Ἐμπλαστικὰ φάρμακα. ſunt quæ uim habent obſtruendi meatus cutis & corporis, quaſi tectoria & ad illitũ comparata.
Ἔμπλαστον, ſiue ἔμπλαστρον, & ἔμπλαστρος. ἡ. pharmacon dicitur, quod imponi ulceribus ſolet, cum præmollitum eſt. Differt τοῦ ἐμμότου καὶ τοῦ κηρωτοῦ. Bud. Com.
Ἐμπλάττω. ſubigo, & uerſando mollio, in maſſam formo, illino, infarcio. Item propterea locum obſtruere ſignificat & implere. Item cutem reſtituo, locum ulceratum integrè, & in integrum reſtituo, quod inducere nos dicimus. Iuuenalis, Sed quæ mutatis inducitur, atq; fouetur Tot medicaminibus. Bud. Com.
Ἔμπλεος. ου. ὁ. plenus.
Ἔμπλεκτον. ου. τὸ. alligatum.
Ἐμπλέκω. implico, contexto. Bud. Com.
Ἐμπλεύρει. inſili in latus.
Ἐμπλεόω. μ. ώσω. π. ωκα. &
Ἐμπλήθω. impleo, ſatior. Genit.
Ἐμπλὴν. ſine diſcrimine et iudicio, temerè.
Ἔμπληκτος. ου. ὁ, ἡ. inſulſus, ſtolidus.
Ἐμπλήκτως. ἐμπλήγδην.
Ἔμπλην. propè.
Ἐμπληξία. ας. ἡ. terror, ſtupor, temeritas.
Ἐμπλέκω. immiſceo, confundo, connecto, permiſceo. Sumpta metaphora à multiplici filo texturæ.
Ἐμπνευματόω. inflo.
Ἐμπνευμάτωσις. ιος. ἡ. inflatio, inſpiratio.
Ἔμπνευσις. ιος. ἡ. inſpiratio.
Ἐμπνεύστιος. ſtultus, euanidus.
Ἐμπνέω. μ. εύσω. π. ευκα. inſpiro.
Ἔμπνοος. ου. ὁ. ἡ. ſpirans, uiuus.
Ἔμπνυτο. reſpirauit, ad ſe rediјt.
Ἐμποδίζω. μ. ίσω. π. ικα. impedio.
Ἐμπόδιον, ου. τὸ. &

Ἐμποδισμός. ȣ̃. ὁ. impedimentum.

Ἐμποδών. impedimento, in carcere, quod obſtat. Aliquando manifeſtè, in manu, promptè, facilè. Vnde quæ in medio poſita ſunt, τὰ ἐμποδὼν, καὶ τὰ ἐν ποσὶ dicuntur. Ariſtot. διὸ καὶ χαρίτων ἱερὸν ἐμποδὼν ποιοῦνται. id eſt, in media urbe conſtruunt. Et ὁ ἐμποδὼν καὶ ἐν ποσὶ γενόμενος, obuius. Ἐμποδὼν ποιεῖσθαι. auertere, depellere, defendere. Ἐμποδὼν ἔχειν, offendere. Ἐμποδὼν γίνεται, impedit. Bud. Com.

Ἔμποθεν. coram, ἔμπροσθεν.

Ἐμποιακῶς. moderatè, iuſtè, manſuetè.

Ἐμποιέω. μ. ήσω. π. ηκα. innaſci facio, induco, genero. Ἐμποιεῖν φόβον, terrorem incutere.

Ἐμποικίλλω. μ. ιλῶ. π. ικα. uario, muto.

Ἔμποιμνον εἷμα. ueſtis pellicea.

Ἐμποίνιμος. ου. ὁ. puniendus, pœna dignus.

Ἐμπολαῖος. ȣ. ὁ. negotiator. Mercurij epitheton.

Ἐμπολεμέω. debello, uaſto.

Ἐμπολέμιος. ὁ. bello accommodus.

Ἐμπόλεμος. ȣ. ὁ. bellicoſus.

Ἐμπολέω. μ. ήσω. π. ηκα. lucror, negotior. Bud. Com.

Ἐμπολή. ῆς. ἡ. &

Ἐμπόλημα. ατος. τὸ. negotiatio, lucrum.

Ἔμπολις. ιος. ciuis eius ciuitatis.

Ἔμπολος. ȣ. ὁ. mercator.

Ἐμπομπεύειν. oſtentare ſe & iactare.

Ἐμπόνημα. ατος. τὸ. laboramentum.

Ἔμπονος. ȣ. ὁ. laborum patiens.

Ἐμπόρευμα. ατος. τὸ. negotiatio.

Ἐμπορεύομαι. μ. εύσομαι. π. ευμαι. &

Ἐμπορέω. μ. ήσω. π. ηκα. lucror, negotior, mercor.

Ἐμπορία. ας. ἡ. negotiatio.

Ἐμπορικός. ȣ̃. ὁ. mercatorius. (tur.

Ἐμπόριον. ȣ. τὸ. locus ubi merces uēdun

Ἔμπορος. ȣ. ὁ. mercator. Proprie is dicitur ἔμπορος, & ἐμπορεύεσθαι, qui aliena uehitur naui, quos ἐπιβάτας appellant, ἀπὸ τοῦ πόρȣ, quod iter id ſignificat, quod mari conficitur. Porphyr. prima quæſt. in Hom.

Ἐμπορπάω. orno.

Ἐμπορπῶ. coniungo, connecto.

Ἔμπουσα. ης. ἡ. ſpectrum, quod ab Hecate emitti ſoleat uidendum miſeris & calamitoſis. Sic dictum putat Euſtathius, quòd uno incedat pede. Alij, quòd alterum pedem habeat æneū. Cæl. lib. 6. cap. 38. & Eraſ. prouerb. Proteo mutabilior.

Ἔμπρακτος. ȣ. ὁ. efficax.

Ἐμπράκτως. efficaciter, ſtrenuè.

Ἔμπρεπος. decorus, ſimilis, conueniens.

Ἐμπρέπει. decet, decori eſt, conuenit. Datiuo.

Ἐμπρήθω. μ. ήσω. π. ηκα. incendo, inflo. Accuſ.

Ἔμπρησις. ιος. ἡ. &

Ἐμπρησμός. ȣ̃. ὁ. incendium, combuſtio.

Ἐμπρίω. μ. ίσω. ſeco. Ἐμπρίω τοὺς ὀδόντας, infrendo dentibus.

Ἐμπρόθεσμος. ȣ. ὁ. terminus datus.

Ἐμπροθέσμως τι ποιεῖν, eſt ἐντὸς τῆς προθεσμίας ποιεῖν, intra diem conſtitutū aliquid facere. Opponitur τῷ ἐκπροθεσμεῖν, quod eſt in mora eſſe. Bud. Com.

Ἐμπροϊκός. uelox.

Ἔμπροσθεν. ante, antea, olim, coram. Ἔμπροσθεν ποιεῖσθαι, opponere, & quaſi προβάλλεσθαι.

Ἔμπροσθέ σου. coram te.

Ἐμπρόσθιος. ȣ. ὁ. anterior.

Ἐμπροσθόκεντρος. ȣ. ὁ. cui eſt aculeus in ore.

Ἐμπροσθότονον. morbi genus, caput ad ſcapulas contrahens.

Ἐμπροσθοβατικά. animalia ex aduerſo

mingentia.

Ἔμπτωσις. ιος. ἡ. ingreſsio, incidentia.

Ἐμπυικός. ἣ. ὁ. qui purulenta excreat.

Ἐμπυήματα. purulentæ excreationes.

Ἔμπυος. ου. ὁ. ſuppuratione plenus, quem ſuppuratio infeſtat, ſanioſus, hulcus.

Ἐμπυόω. μ. ώσω. π. ωκα. ſaniem genero. Neutr.

Ἐμπύρευμα. ατος. τὸ. incenſio, ſuſcitabulum, ſcintilla, minimum ignis, reliquum fomentum. Bud. Com.

Ἐμπυρεία. publicum iuſiurandum, uaticinium.

Ἐμπυριβήτης. ου. ὁ. ad ignẽ iens, igni idoneus, præfectus igni, olla quæ igni imponitur.

Ἐμπυρίζω. μ. ίσω. π. ικα. incendo. Accuſ.

Ἐμπυρισμός, pro ἐμπρησμός. incendiũ.

Ἐμπυροειδής. ῆος. ὁ, ἡ. ignitus.

Ἔμπυρον. ου. τὸ. holocauſtum.

Ἔμπυρος. ου. ὁ. ignitus.

Ἐμπυροῦσθαι. exuri.

Ἐμπυρώτατος. candens, ignitus.

Ἔμπυσος. ου. ὁ, ἡ. ſceleſtus.

Ἐμπυτιάζω. condenſo, coagulo.

Ἐμύς. teſtudo aquatica.

Ἐμφαινόμενα. quæ in ſpeculo apparent, quaſi repræſentata, ſimulata. Bud. Com.

Ἐμφαίνω. μ. ανῶ. manifeſto, refero, ſimulo ſimilis ſum, præfero, præ me fero, repræſento, quaſi προφαίνω. Accuſ. Bud. ibidem.

Ἐμφαλλόμενος. implexus.

Ἐμφανής. ὁ, ἡ. apertus.

Ἐμφανίζω. μ. ίσω. π. ικα. declaro, demonſtro, tacitè & clam indico. Accuſ.

Ἐμφαντικός. ἣ. ὁ. apertus, expreſſus, euidens, ſignificans, ſignificatiuus.

Ἐμφανῶς. planè.

Ἐμφαρυγξάμενος. ὁ. qui faucibus ruminauit, qui deuorauit.

Ἔμφασις. ιος. ἡ. ſuſpicio, ſignificatio, demonſtratio, ἠχὼ, ἀπεικόνισμα, repræſentatio, inanis rei exhibitio, ſimulachrum, id eſt ὁμοίωμα, ſpecies ædita. κατὰ ἔμφασιν ἂν, ſpeciem tantum præbere, & ſubſtantiæ ſimulachrũ. Bud. Com. Eſt & ſchema, cũ ſubeſt in uerbis tacita quædam ſignificantia, ueluti ſi dicas: Tu Cretenſi fidem habes? non ſignificat ſimpliciter hominem in Creta natũ, ſed pro gentis illius ingenio perfidum.

Ἐμφατικώτερον. expreſsius, ſignificãtius.

Ἔμφατον. τὸ. p emphaſim dictũ.

Ἐμφέρεια. ας. ἡ. effigies, ſimilitudo.

Ἐμφερής. ῆος. ὁ, ἡ. ſimilis.

Ἐμφέρομαι. deferor.

Ἐμφθός. ου. ὁ. elixus.

Ἐμφιλοκαλεῖν. ſtudere honeſtati.

Ἐμφιλοχωρέω. μ. ήσω. π. ηκα. libenter moror. Neut. abſol.

Ἐμφιλοχωρῶν. amans loci ſeu regionis.

Ἔμφοβος. ου. ὁ. terrefactus.

Ἔμφορα. grex ouium.

Ἐμφορέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. ſatior, impleor, χορτάζομαι, ut ἐμφορεῖσθαι τῶν ὄψων, ingurgitari obſonijs. Trãslate pro inſolenter & immodicè uti & exercere. Plut. τῆς ἐξουσίας ἄγαν ἐμφορεῖσθαι, inſolenter exercere imperium.

Item pro frui in utramq; partem, ut ἀπολαύω. Bud. Com.

Ἔμφορτος. ου. ὁ, ἡ. oneratus.

Ἐμφορῶ. infligo, incutio, ἐντείνω, ut πολλὰς ἐνεφόρει τῷ προσώπῳ πληγάς, Plutar. Item importo, ut ἐκφορῶ, exporto. Idem ἐνταῦθα τὸ βασιλικὸν ἐνεφόρει τὰ πλεῖστα ἄξια σπουδῆς. Bud. ibidem.

Ἔμφραξις. ιος. ἡ. oppilatio, dolor auriũ.

Ἔμφρακτος. ου. ὁ. ſeptus, munitus.

Ἐμφράττω. μ. άξω. π. αχα. oppilo, obſepio. Accuſ.

Ἔμφρουρος. ου. ὁ, ἡ. cuſtoditus.

Ἔμφρων. ονος. ὁ, ἡ. prudens.

Ἐμφύλιος. ου. ὁ, ἡ. conſanguineus, inteſti-

lus, contribulis.

Ἐμφυτεύειν. inſerere arbores.

Ἔμφυλος. tribulis, gentilis. ἔμφυλος πόλεμος, bellum inteſtinum.

Ἔμφυμι. inhæreo.

Ἐμφύομαι. inhæreo, ingenero, inſulto.

Ἐμφύς. ύντος. ὁ. inhærens.

Ἐμφυσάω. μ. ήσω. π. ηκα. inſufflo, inſpiro. Datiuo.

Ἐμφύσημα. ατος. τό. inflatio, & oculorũ morbus.

Ἐμφυτεῖαι. αἱ. inſitiones.

Ἐμφυτεύω. μ. εύσω. π. ευκα. inſero. Accuſ.

Ἔμφυτος. ου. ὁ, ἡ. innatus, genitus, naturalis.

Ἐμφωλεύω. μ. εύσω. π. ευκα. latito. Neut.

Ἔμφωνος. ου. ὁ, ἡ. canorus, uocalis.

Ἔμψοφον. τό. cum ſonitu factum.

Ἔμψυχος. ου. ὁ, ἡ. animatus, uiuus.

E N.

Ἐν. in. Cum datiuo coniungitur, & aliquando cum genitiuo Attice pro εἰς, per, inter.

Ἐν ἅδου. apud inferos.

Ἐν αἰθρίᾳ. in aperto, ſub dio.

Ἐν ἀκαρεῖ. ſubitò, momento.

Ἐν ἀκμῇ, & ἐν ἄνθει. in ipſo ætatis flore, in robore ætatis.

Ἐν αὑτοῖς. intra ſe.

Ἐν βραχεῖ. paucis, in ſumma, modico temporis interuallo.

Ἐν γαστρὶ ἔχειν. ferre uterum, prægnantem eſſe.

Ἐν ἦρι τῆς ὥρας. in ipſo ætatis flore.

Ἐν καιρῷ. opportunè, pro tempore.

Ἐν καλῷ. commodum. Xenoph. οὐκ ἐν καλῷ ἔφη αὐτοῖς ὁρμᾶν, Non honeſtum eſſe dicebat. Idem, οἱ μὲν οὐκ ἐν καλῷ εἶναι νομίζοντες ἐπιμάχεσθαι, Incommodum exiſtimantes. Bud. Com.

Ἐν κύκλῳ. circum circa, undiq;, in uniuerſum, nullo prætermiſſo.

Ἐν χρῷ. ad cutem, ad uiuum, prope.

Ἐν μέρει. uicisſim.

Ἐν νῷ ἔχω. recordor.

Ἐν ὀλίγῳ. ſummatim, continuò, paulo momento, citò.

Ἐν ὀξεῖ καιρῷ. in momento, in puncto temporis.

Ἐν ὀργῇ εἶναί τινι. ſignificat offendiſſe aliquem, eiq; inuiſum eſſe. Grego. ἐν ᾗ ἐκ πλείονος ἐν ὀργῇ τοῖς Ἀρεθουσίοις, Iã diu ipſi Arethuſij infenſi erant. Bud. Com.

Ἐν ὅσῳ. interea, diu.

Ἐν παιδί. in pueritia.

Ἐν παιδιᾷ. ioco.

Ἐν παιδοτρίβου. in ſchola.

Ἐν παραβύστῳ. in obſcuro, latenter.

Ἐν παρόδῳ. obiter, in tranſitu.

Ἐν παρ᾽ ἕν. uicisſim. Plutar. ἓν παρ᾽ ἓν ἡμέραν καὶ νύκτα ποιῶν. Accipitur etiã aliter. Lucia. παρ᾽ ἕνα χορευόντων, per manus reſte ducta alternantiũ.

Παρ᾽ ἕνα etiam aliquando eſt uno minus. Plutarch. παρ᾽ ἕνα τοσοῦτοι, uno dempto totidem. Οἱ καθ᾽ ἕνα, τὸ καθ᾽ ἕκαστον, ſinguli. Idem de uirtutibus mulierum, καθ᾽ ἕνα τῶν Γαλατῶν παρεδίδου σφαγησόμενον, id eſt ſingulos tradebat interimendos. Quod etiam dicitur καθ᾽ ἕνα, & καθ᾽ ἕντι, ſingula. Bud. Com.

Ἐν σπουδῇ. ſerio.

Ἐν τάξει. loco & uice, ordine, uicisſim.

Ἐνταῦθα. hac. Cũ genitiuo, hic, nunc, ibi. Thucyd. τῆς ἠπείρου ἐνταῦθα ὁρμίζοντο, Ad hanc continentẽ cõtendũt.

Ἐν τάχει, διὰ τάχους, διὰ τάχεος, κατὰ τάχος, idẽ ſignificãt, primo quoq; tẽpore (citò.

Ἐντεῦθεν. deinde.

Ἐν τῇ ἑαυτοῦ. in patria ſua.

Ἐν τοῖς. inter quos. Ἐν τοῖς τότε λόγοις, hic per id temporis eloquẽtisſimus.

Ἐν τοῖς μάλιστα. in primis.

Ἐν τοῖς πρότερον. in prioribus.

Ἐν τούτοις. apud hos.
Ἐν τούτῳ. inter hæc, interea, unà, interim, pariter, tum.
Ἐν τούτῳ καιρῷ. hoc tempore, tunc, dum.
Ἐν τῷδε. interea dum.
Ἐν τῷ δέοντι. opportunè, cum oportet.
Ἐν τῷ θέρει καὶ θέρους. id eſt tẽpore meſsis.
Ἐν τῷ μέρει. uiciſsim.
Ἐν τῷ μεταξύ. interea.
Ἐν τῷ παραυτικά. &
Ἐν τῷ παραχρῆμα. &
Ἐν τῷ παρόντι. nunc, in præſentiarum.
Ἐν τοσῷδε χρόνῳ. tãtillo temporis, tam breui tempore.
Ἐν ὑστέρῳ. in poſterum.
Ἐν φόβῳ εἰμί. timeo.
Ἐν χρῷ. ad cutem, ad uiuum, propè. χρῷ autem pro χρῶτι accipitur per ἀποκοπὴν.
Ἐν ᾧ. in quo, quando, dum. Aliquando pro διό.
Ἕν, ἑνός. τό. unum.
Ἐναβρύνομαι. glorior. Depon. datiuo.
Ἐναγής. έος. ὁ, ἡ. execrabilis, deteſtandus, deuotus, ſacer. Bud. Com.
Ἐναγίζω. μ. ίσω. π. ικα. parento, ſacrifico, benedico, expio. ἄγος γὰρ τὸ μίασμα. Neutr. accuſ.
Ἐναγίσματα. ων. τά. exequiæ.
Ἐναγισμός. οῦ. ὁ. religio, uictima, μιασμός
Ἐναγκαλίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. gero ſub brachio, inunco. Depon. accuſ.
Ἐναγκαλιζόμενος. amplexans.
Ἐναγκωνίζω. declino, inclino, cubito incumbo.
Ἔναγχος. nuper, paulò ante, modo.
Ἐναχθείς. έντος. ὁ. oppreſſus.
Ἐνάγω. μ. άξω. π. αχα. induco, incito, urgeo, adduco, ut ἐνῆγον ἐπιθειάζοντες, Plut. Bud. Com.
Ἐναγωγή. accuſatio.
Ἐναγώνιος. ὁ. certaminum præfectus, Mercurij nomen.
Ἐνάετος. anniculus, idem quod ἔνος. Bud. Com.
Ἐναέρια. τά. quæ ſunt in aëre.
Ἐναθρεῖν. fixis oculis intueri.
Ἔναιμα. τά. emplaſtra quæ cruentis uulneribus imponuntur.
Ἔναιμος. ſanguine præditus, uiuus. Herod. ἐπ᾽ αὐτοῖς θεοὶ γίνονται ἔναιμοί τι καὶ σαρκώδεις.
Ἐναίρω. μ. αρῶ. π. κα. occido, ſpolio, deſtruo. Accuſ.
Ἐναίεσθαι. perire, ſeneſcere.
Ἐναίσιμα. τά. ſortilegia.
Ἐναισιμία. oſtentum, prodigium.
Ἐναίσιμος. ου. ὁ. idoneus, decens, utilis, ſuauis, uerax, ſcius officij.
Ἔνακμα. ατος. τό. indiciũ, inuſtio, ſignũ.
Ἔνακμος. ου. ὁ. robuſtus.
Ἐναλείφω. illino.
Ἐναλίγκιος. ου. ὁ. ſimilis.
Ἐνάλιος. ου. ὁ, ἡ. marinus.
Ἐναλλὰγδην. uiciſsim, implicitè.
Ἐναλλαγή. ῆς. ἡ. immutatio. Bud. Com.
Ἐναλλάξ. uiciſsim, permutanter, uice uerſa, è contrario. Bud. Com.
Ἐνάλλαξις. idem quod ἐναλλαγή.
Ἐναλλάττω. μ. άξω. π. χα. immuto, τὸ μετατίθημι τὴν τάξιν ἀντιστρέφων. Accuſ. Bud. Com.
Ἐνάλλομαι. inſilio, ἐμπίπτω, ἐμπηδάω. Depon. Bud. Com.
Ἔναλλος. ου. ὁ. uarius.
Ἐναλύω. immoror.
Ἐναμβλύνω. languidum reddo, & tardum.
Ἔναμμα. ατος. τό. innexio, infixio, tactus.
Ἐνανθρωπήσας. ντος. qui humanam carnem aſſumpſit.
Ἐνανθρώπησις. ιος. ἡ. incarnatio hominis
Ἐνανθρωπίζω. μ. ίσω. π. ικα. incarno. Neutr.
Ἔναντι. in conſpectu.
Ἐναντία. aduerſus, contrà. Datiuo.

Ἐναντίβιος. ὁ. ὁ. aduerſarius, cõtrariam habens uirtutem.
Ἐναντιόομαι. μ. ώσομαι. π. ωμαι. aduerſor. Datiuo.
Ἐναντίον. coràm, contrà.
Ἐναντιολογία. ας. ἡ. contradictio.
Ἐναντίος. ὁ. ὁ. contrarius.
Ἐναντιότης. ητος. ἡ. contrarietas.
Ἐναντιόφωνον. contrariæ uocis.
Ἐναντίωμα. ατος. τὸ. &
Ἐναντίωσις. εως. ἡ. contrarietas.
Ἐναπαιωρέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. pendeo.
Ἐνάπαλος. ὁ. ὁ. mollis.
Ἐναπαυχοῦμαι. impenſè glorior.
Ἐναπεργάζομαι. facio, fabricor, cõficio
Ἐναπερείδομαι. firmo, innitor.
Ἐναποθωκέω. μ. ήσω. π. ηκα. inſideo.
Ἐναποκάμνω. deficio.
Ἐναποκύω. μ. ύσω. π. υκα. uicina partui ſum. Neut. abſol.
Ἐναπολαμβάνω. cohibeo. Bud. Com.
Ἐναπολείπομαι. occupor.
Ἐναποληφθεῖσα. ἡ. occupata.
Ἐναπολείψεις. reliquiæ.
Ἐναπόληψις. interclusio, cohibitio, concluſio. Bud. Com.
Ἐναπομάττεσθαι. imprimere.
Ἐναπομόργνυμαι. detergo. Bud. Com.
Ἐναποζέω. inferuefacio.
Ἐναποπλύνω. eluo.
Ἐναποτίθημι. ibi depono, relinquo. Bud. Com.
Ἐναποψύχω. morior.
Ἐνάπτομαι. in manus ſumo, arripio. Bud. Com.
Ἔναρα. τὰ. arma, exuuiæ, ſpolia. ἀπὸ τοῦ αἴρειν.
Ἐναράττω. ſtrepo, ferio.
Ἐναραφόρος. ὁ. ſpolia gerens.
Ἐνάργεια. ας. ἡ. euidentia.
Ἐναργής. έος. ὁ, ἡ. manifeſtus. παρὰ τὸ ἀργὸν, τὸ λευκὸν καὶ φανόν.

Ἐναργῶς. expreſſe.
Ἐναίρειν. occidere, perdere, inuidere, frui.
Ἐνάρετος. ὁ. ὁ, ἡ. fortis, præclarus.
Ἐναρής. inſertus, adaptatus.
Ἔναρθρος. ὁ. ὁ, ἡ. articulatus, perfectus.
Ἐνάρεις. οἱ. milites, ſpoliorũ detractores
Ἐναρίζω. μ. ίσω. π. ικα. occido, armis ſpolio. Accuſ.
Ἐναριθμέω. annumero.
Ἐναρίθμιος. ὁ. ὁ. annumeratus.
Ἐναρηφόρος. ὁ. ὁ. ſpolia ferens, uictor.
Ἐναρκεῖ. ſufficiens uel idoneum eſt, fieri poteſt.
Ἐναρκτάμεν. occidere.
Ἐναρμόζω. admoneo. Accuſ.
Ἐναρμόνιος. ὁ. ὁ. concinnus.
Ἔναρος. ὁ. ὁ. execratus, diris deuotus.
Ἐνάρφορος. bellicoſus. ἀπὸ τοῦ φέρειν τὰ ἔναρα.
Ἐνάρχομαι. auſpicor, incipio. Bud. Cõ.
Ἐνάς. άδος. ἡ. unitas.
Ἐνασελγαίνειν. ſcortari. Bud. Com.
Ἐνάσθην. habitaui.
Ἐνασμενίζω. libenter delector, oblecto me in re aliqua. Datiuo.
Ἐνασπιδοῦμαι. armor.
Ἐναστάζομαι. inhabito.
Ἐναστράπτω. μ. άψω. π. αφα. interno ſplendore radio.
Ἐνασχολέομαι μ. ήσομαι. π. ημαι. occupor. Depon. datiuo.
Ἐνατενίζω. μ. ίσω. π. ικα. intẽtè reſpicio. Datiuo.
Ἔναυδος. uiuus, uocalis.
Ἔναυλα. quæ ſunt in ueſtibulo, & ante oculos.
Ἐναύλημα. οἴκημα, domicilium.
Ἐναυλίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. tendo, inhabito, immoror. Depon. abſol.
Ἔναυλος. ὁ. ὁ. inhabitans, μυχός. Item trames, torrens, flumen per anguſtum iens, foſſa anguſta. Item in-

ſonans. Lucia. ἡ φωνὴ τ ἀκουσθεῖσαν ἱκανὸς ἐστι.

Ἔναυσμα. ἄτος. τὸ. ἐμπύρευμα, λάμψανον, fomes, fax, id eſt incitamentum. Bud. Com.

Ἐναυχάομαι. iacto, glorior, καυχάομαι.

Ἐναύω. redaccendo, accēdo, ſupplico. Bud. Com.

Ἐναφίασαι γόνον. inſtillare fœturam.

Ἐναφίημι. inſero, immitto.

Ἐνδάϊος. ου. ὁ, ἡ. bellicoſus, trucidatus.

Ἐνδαιτίομαι. μ. ἐσομαι. π. ημαι. conuiuor. Depon.

Ἔνδακρυς. ὁ, ἡ. lacrymoſus.

Ἐνδάπιος. ου. ὁ. indigena, localis.

Ἔνδαυλος. ὁ. piloſus, denſus.

Ἔνδε. interim, πρὸς τούτοις δὲ, ἐν αὐτοῖς δέ.

Ἔνδεια. ιος. τὸ. defectus.

Ἐνδεής. έος. ὁ, ἡ. deficiens, inferior, indigens.

Ἔνδεια. ας. ἡ. indigentia, defectus.

Ἔνδειγμα. ατος. τὸ. oſtenſio, exemplum.

Ἐνδείκνυμαι. oſtendo, ſpecimen rei præbeo, oſtentabundè in mediū prodeo, iacto me, uendito me alicui, plauſum à circunfuſa turba capto, παρενδείκνυμαι, παρεπιδείκνυμαι, Demoſth. & Plut. Eſt etiam uerbum medicorū. Galen. 9. Thera. ἀλόγως δ' ὕπνου τὰ μὴ συνενδείκνυται τὴν φλεβοτομίαν. id eſt indicant. Bud. Com.

Ἐνδείκνυμι. defero, & poſtulo in iudicio, φαίνω.

Ἐνδείκτης. delator, quadruplator, ſycophanta.

Ἔνδειος. ου. ὁ, ἡ. grauis.

Ἔνδειξις. ιος. ἡ. demonſtratio. Item accuſatio, delatio, δίκη κατὰ τῶν τὰ δημόσια πωλούντων, φάσις. Item iactatio, uenditatio, oſtentatio. Eſt etiam indicatio rei præuertendæ medico, in primisq́ animaduertendæ. Bud. Com.

Ἕνδεκα. undecim. οἱ ἕνδεκα, undecim uiri capitales, qui ſic erant Athenis, ut Romæ triumuiri. Bud. Com.

Ἑνδεκάκις. undecies.

Ἑνδεκαήρης. ου. ὁ. undeciremis.

Ἑνδεκάκλινον. τό. undeclinium.

Ἐνδελεχής. έος. ὁ, ἡ. ſimilis, perennis, continuus, perpetuus.

Ἐνδελεχία. ας. ἡ. aſsiduitas.

Ἐνδελεχισμός. ου. ὁ. continua mobilitas, qualis in anima cognoſcitur.

Ἐνδελεχῶς. continuò.

Ἐνδεξίως. aptè, idoneè.

Ἐνδέομαι. obligor.

Ἐνδέοντι. in tempore.

Ἔνδεσμα. ατος. τὸ. uinculum.

Ἐνδεσμεῖν. inuoluere, illigare.

Ἐνδεχής. ſimilis, ἐμφερὴς, ὅμοιος.

Ἐνδέχομαι. libens admitto, παραλαμβάνω, ἀκροάομαι, πάθομαι. Ἐνδέχομαι τὴν αἰτίαν τούτου, ἀντὶ τοῦ ἀναδέχομαι, recipio me in crimen, & culpam præſtare uolo. Demoſth. πάντας ἐνδέξατο ἐφ' ἑαυτὸν τὰ προειρημένα, Omnia in ſe recepit, ſeſe reum omniū fecit. Et ἐνδέχεται imperſonaliter, capit, licet, facultas eſt, poſſibile eſt, pbabile eſt, defendi poteſt, uſu uenit. Bud. Com.

Ἐνδεχόμενον. ου. τὸ. poſsibile, cōtingens. κατὰ τὸ ἐνδεχόμενον, quatenus fieri licuit. Antiphon. τοῖς ἐνδεχομέναις τιμωρίαις ἐκόλασεν, ijs ſupplicijs affecerunt, quorum res ipſa facultatem eis dedit. Iungitur etiam cum ſuperlatiuo. Ariſtot. ἔχειν τὴν ζωὴν τ ἐνδεχομένην ἀρίστην, Quàm fieri poteſt optimè, quàm humana natura capit optime. Quid autem τὸ ἐνδεχόμενον differt τοῦ δυνατοῦ, uide Bud. Com.

Ἐνδεῶς ἔχω. indigeo, ἐνδέομαι.

Ἐνδεῶς πράττων. tenuiter agens, pauper.

Ἔνδηλος. ὁ. manifeſtus.

Ἐνδημέω. μ. ήσω. π. ηκα. præſens ſum, domi ago.
Ἐνδημία. præſentia.
Ἔνδημος. ου. ὁ, ἡ. publicus. Vnde ἔνδημοι ἀρχαί, tribuni plebis.
Ἔνδια. ας. ἡ. dolor, meridiatio.
Ἐνδιάζω. μ. άσω. π. ακα. ſum trãquillus, dormio in meridie. Neut. abſol.
Ἐνδιάθετος. ου. ὁ, ἡ. internus, intrinſecus, animoſus, in animo ſitus.
Ἐνδιαθρύπτειν. ludibrium, & delicias facere.
Ἐνδίαιος. ου. ὁ. foramen in naui per quod aqua emittitur.
Ἐνδιαιτάομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. διατρίβω, inſum, inhabito. Depon. abſol.
Ἐνδιαίτημα. ατος. τό. domus uoluptaria.
Ἐνδιαλλάττω. immuto, Ariſtot. Bud. Cõ.
Ἐνδιάω. τὸ ἐνδιαιτάομαι. meridior, μεσημβριάζω. (tiuo.
Ἐνδιατρίβω. uerſor, locũ frequento. Da-
Ἐνδιδόω. μ. ώσω. π. ωκα. cõſentio, indulgeo. Accuſ.
Ἐνδιδύσκω. induo.
Ἐνδίδωμι μ. ώσω. π. ωκα. do tergum, remitto, concedo, inclino, mollifico, intus do, dedo. Accuſ.
Ἐνδίκα. ἐνδίκως, iure.
Ἔνδικος. ου. ὁ. iuſtus.
Ἔνδινα. τά. quaſi ἔνδον τῶν ἰνῶν ὄντα, inteſtina, quòd illinc ſint tormina uentris.
Ἔνδιος. ου. ὁ. humidus, meridianus.
Ἐνδίφριος. ου. ὁ. confeſſor.
Ἔνδοθεν. intus, ex adyto.
Ἐνδοῖ, pro ἔνδον. intus.
Ἐνδοιάζω. μ. άσω. π. ακα. dubito.
Ἐνδοιασθείς. έντος. ὁ. cunctatus, dubius.
Ἐνδοίαστος. dubius.
Ἐνδόμυχος. ου. ὁ. tectus, abditus, intus latens.
Ἐνδομυχῶ. intus lateo. Vnde ἐνδομυχῶν κακόν, cæcum malum. Bud. Com.

Ἐνδόσθια. τά. inteſtina, uiſcera.
Ἔνδον. intus. uide ἔσω.
Ἔνδοξον. τό. gloria, fama, honeſtum.
Ἔνδοξος. ου. ὁ. glorioſus, εὔδοξος. Item δοξαστός, opinabilis. Bud. Com.
Ἐνδοξότατα. glorioſiſsimè.
Ἐνδόξως. honorifice.
Ἐνδόσιμον. ου. τό. anſa, τὸ ἀρχῆς καὶ κινήσεως αἴτιον. Eſt (inquit Bud. Com.) auſpicatus rhythmi, uel melodiæ, & præſcriptum quod datur ab ipſo chorodidaſcalo, cui accinere chorũ oportebat: quo ædito, quoniã chorus incitabatur ad cantum, ideo factum, ut pro inuitamento & occaſione data ponatur.
Ἔνδοσις. ιος. ἡ. remiſsio.
Ἐνδότατος. ου. ὁ. intimus.
Ἐνδοτέρω. interius.
Ἐνδρομή. ῆς. ἡ. certamen eſt, de quo Plutarch. de Muſica.
Ἐνδρομίδες. αἱ. uincula.
Ἐνδρομίς. ίδος. ἡ. calciamẽti genus, quo utebantur curſores in certamine, & ueſtis genus uilloſæ & hirſutæ, cuius meminit Martial.
Ἐνδρόνη. ἡ. genus ſaltationis.
Ἔνδροσος. ου. ὁ. roſcidus.
Ἔνδρυος. ου. ὁ. temo, mediũ cor arboris.
Ἐνδυασμός. dubitatio.
Ἐνδυκές. τό. quod multo labore iucundum efficitur, diligens, tutum.
Ἐνδυκέως. accuratè.
Ἐνδύκιον. τό. gratum, tutum, fidele, ſimile.
Ἔνδυμα. ατος. τό. indumentum.
Ἐνδυμάτια. τά. leges muſicæ ſũt Argis, ſiue Argolica celebritas, & ſaltatio.
Ἐνδυναμόω. confirmo.
Ἐνδυνέουσι. induunt.
Ἐνδύομαι. ingredior. Plutarch. εἰς λωβό τιον ἐνδυόμενος. Et Ariſtot. de Ani. 1. εἰς τὸ τυχὸν ἐνδύεσθαι σῶμα. In quo ſu

gnificatu cum datiuo coniunxit Xenoph. Plato pro ſubire dixit cum accuſ. Et ἐνδύσασθαι ἑαυτὸν, pro induere ſe laqueis, uel retibus dixit Xenoph. Bud. Com.

Ἔνδυσις. ἡ. ingreſſus.

Ἔνδυο. celeriter, Menandro.

Ἐνδύω. μ. ύσω. π. υκα. induo. Accuſ.

Ἔνδωρος. crudus, intemperans.

Ἐνεαρίζω. in uere ago.

Ἐνεγγύς. propè.

Ἐνέγκω. fero, ἀποφέρω, κομίζω. ἡ ἐνεγκοῦσα patria, ἡ πατρὶς, ἢ ἡ μήτηρ. Bud. Com.

Ἔνεδρα. ας. ἡ. inſidiæ.

Ἐνεδρεύω. μ. εύσω. π. ευκα. inſidior. Neut. datiuo.

Ἐνηής. έος. ὁ, ἡ. mitis, ſuauis, beneuolus.

Ἐνείκω, pro ἐνέγκω Ionice. fero.

Ἐνειλέω. μ. ήσω. π. ηκα. inuoluo. Et paſſiue ἐνειλοῦμαι, uerſor, inuoluor. Plut. de cæde Cæſ. διελαυνόμενος ὥσπερ θηρίον ἐνειλεῖτο ταῖς πάντων χερσίν. Bud. Com.

Ἐνείλημα, & ἐνείλημμα. ατος. τὸ. uolumē.

Ἔνειμεν. aſsiſtimus.

Ἔνειμι. inſum.

Ἔνεος. mitis.

Ἐνεπή. minæ.

Ἐνείργω. prohibeo.

Ἐνείρω. infibulo, traijcio, ἐμπερονῶ, inſero, apto. Bud. Com.

Ἕνεκα, & ἕνεκεν. propter. Genitiuo. τὸ οὗ ἕνεκα finē ſignificat, hoc eſt actū. Aliquando ſubauditur, ut τῆς ἀρετῆς, ἀντὶ τοῦ ἕνεκα τῆς ἀρετῆς. Sed εἵνεκα, εἵνεκεν, καὶ οὕνεκα apud poëtas in uſu ſunt. Bud. Com.

Ἐνεκρίκωσε. alligauit, fibula annexuit.

Ἐνέκυρσαν. offendunt. Datiuo.

Ἐνελός hinnulus.

Ἔνεμα Æginetæ ab ἐνίημι, ut ἔνθημα, id quod immittitur, ut ἔγκλυσμα, id eſt quod infunditur per inferna in aluū. Id etiam τὸ ἐνιέμενον dicitur. Celſ. & Plin. infuſum uocant.

Ἐνεός. mutus, ſtultus, ſurdus.

Ἐνεπισκήψασθαι. dicebantur creditores, qui publicatis bonis cuiuſpiā, experiebantur contra populum ut hodie contra fiſcum, actione pignoratitia in pignora incumbentes. Bud. Com.

Ἐνέπω, uel poëtice ἐννέπω. dico, narro.

Ἔνερα. exuuiæ, ſpolia.

Ἐνεργάζομαι. operor.

Ἐνεργὰ χρήματα. quæſtuoſæ fœnuſq; penſitantes pecuniæ. Latinè dicitur pecunia fœnore occupata. Contraria his ſunt ἀργὰ χρήματα. Bud. Com.

Ἐνέργεια. ας. ἡ. actus, actio, efficacia.

Ἐνεργέω. μ. ήσω. π. ηκα. ago, operor.

Ἐνέργημα. τὸ. effectus.

Ἐνεργής. έος. ὁ, ἡ. cultus, efficax, operoſus, adiutor.

Ἐνεργητικός. ῦ. ὁ. actiuus, efficax.

Ἐνεργὶς. ἡ. ἃς γλωττὶς κάθισις τῶν χορδῶν.

Ἐνεργμός, ſiue ἔνερξις. pulſus citharæ, aut clauus in medio citharæ, unde chorda alligatur.

Ἐνεργός. ὁ, ἡ. laboratus, cultus, ſtrenuus

Ἐνεργούμενοι. obſeſſi à dæmonibus.

Ἐνερείδω. inhæreo.

Ἐνερευθής. έος. ὁ, ἡ. rubens.

Ἔνερθε. infra.

Ἔνερος. ου. inferus, mortuus, quaſi ἐν ἔρᾳ, id eſt in terra poſitus.

Ἐνερόχρωτες. habentes colorem qualem mortui obtinent.

Ἔνερσις. coaptatio, combinatio.

Ἐνέρτερος. inferior, demiſsior.

Ἐνεσία. ας. ἡ. iuſſus, immiſsio, cōſilium, uoluntas.

Ἐνεσκιρῶσθαι. incruſtari, ſordidari.

Ἐνίσται. obſtat, opus eſt.

Ἐνέστακται. inſtillatum eſt, Odyſſ. β.

Ἐνίστη. obſiſtebat.

Ἐνέστη πόλεμος. cōmiſſum eſt bellū,

Demoſth. & Iſocr. Et ἐνεστηκότα πόλεμον dicunt pro nondum finito, & adhuc uigente, duranteq́. Ἐνεστηκῦα δίκη, lis conteſtata. Bud. Com.
Ἔνεστιν. τὸ ἔξεστιν, eſt, licet, ineſt.
Ἐνέσιος. ου. ὁ, ἡ. domeſticus.
Ἐνεστὼς. ῶτος. ὁ. præſens.
Ἐνέτης. ου. ἡ. fibula, ab immittendo.
Ἐνετία. ας. ἡ. Venetia.
Ἐνετός. ῦ. ὁ. Venetus.
Ἔνεω. acclamatio quædam.
Ἐνευδαιμονέω. fœlix uiuo, fœlixq́ morior.
Ἐνευδοκιμέω. τὸ εὐδοκιμῶ ἔν τισιν πράγμασι. Bud. Com.
Ἔνευνος, & ἐνεύναιος. in lecto poſitus.
Ἐνευτυχῶ. in re quapiã fœliciter ago & uiuo. Bud. Com.
Ἐνευωχεῖσθαι. conuiuari, conuiuijs indulgere. Bud. Com.
Ἐνέφηνε. oſtendit.
Ἐνέχομαι. μ. ἕξομαι. reus uel obnoxius fio, adducor, rem habeo. Vnde ἐνεχόμενος τοῖς μιάσμασι, qui piaculum admiſit in deum, ἀλιτήριος, ἀνόσιος. Et ἐνεχόμενος τῇ ἀρᾷ, diris imprecationibus deuotus, deteſtandus. Bud. Com.
Ἐνεχρέμπτιζε. ſcreabat, Lucia. in Gallo.
Ἐνεχυράζειν. pignora capere.
Ἐνεχυράζομαι. mea pignora capiuntur. Et actiue, pignora capio. Bud. Com.
Ἐνεχύρασμα. ατος. τὸ. oppigneratio.
Ἐνεχυριάζω. μ. άσω. π. ακα. alieno, ἐνεχυράζω.
Ἐνεχυριασμός. ου. ὁ. redemptio pro uita propria, uel pignore.
Ἐνέχυρον. ου. τὸ. pignus, arrabo.
Ἐνέχω. inſiſto, adduco, inſidior, ſimul ligo, tenax ſum iniuriarum, miſceo, infundo.
Ἐνζευγνύω. μ. ύξω. π. ευχα. iungo.
Ἔνη Atticè. triceſimus dies menſis, dicitur etiam νέα. Bud. Com.
Ἐνηβητήρια. τὰ. ἐνευωχητήρια, domus ad quam uoluptatis cauſa diuertitur, cœnaculum, Herod.
Ἐνήεια. ας. ἡ. manſuetudo.
Ἐνηής. έος. ὁ. λναίς, prudens, mitis.
Ἐνηθόμμενος. moratus, inceſſens.
Ἐνῆκα. inſerui.
Ἐνήλατα. τὰ. claui rotã in axe cõtinẽtes.
Ἐνηλλαγμένως. uiciſſim, ordine cõmuta(to.
Ἐνήλλακτος. ου. ὁ. conciliatus.
Ἐνήλικος. ου. ὁ. pubeſcens.
Ἐνηλύσιος. attonitus, fulmine ictus.
Ἐνῆμαι. inſideo.
Ἐνῆμαρ. nouem dies.
Ἐνημμένος. ου. ὁ. indutus, ab ἐνάπτομαι, ut ἐνημμένος διφθέραν, Ariſtoph. & Lucia. Item accenſus, ardens. Ariſtoph. ἡ χίζα τῶν ἐνημμένη. Bud. Cõ.
Ἐνήνοθε, p metatheſin ab ἀνθέω, florui.
Ἐνήνεον. accumulabant.
Ἐνήνοχα, præt. perf. à φέρω. tuli.
Ἐνήρης. εος. ἡ. nauis inſtructa, & parata in aqua, Plut. in Ant. de qua Bayſ. de Re nau.
Ἐνησελγημένα. contumeliæ.
Ἐνήτριος χιτὼν. ueſtis ſubtilis.
Ἔνηφι ἐς φίτλω, in perendium, in nouilunium. Heſiod. μηδ' ἀναβάλλεσθαι ἐς τ' αὔριον ἔς τ' ἔννηφιν.
Ἔνθα. ubi, illuc, tunc, quando.
Ἐνθάδε. hic, huc.
Ἐνθαλάμια. τὰ. placentæ è papauere, & ſeſamo.
Ἐνθαλύξας. ualde percutiens.
Ἐνθάπτω. μ. άψω. π. αφα. ſepelio.
Ἐνθεάζω. numine afflor, fanaticus ſum.
Ἐνθεαστικός. οῦ. ὁ. numine afflatus, fanaticus.
Ἔνθεμα. dicitur quod inditũ eſt, & inſertum. Vnde pro ſurculo ponitur, qui in fiſſuram trunci mergitur.
Ἐνθέμιον. ου. τὸ. interior pars puppis.

Ἔνθεν. hinc.

Ἐνθένδε. hinc, illinc.

Ἔνθεος. ου. ὁ, ἡ. diuinus, numine afflatus.

Ἐνθερίζω. æſtiuo, per æſtatem moror.

Ἔνθεσις. εως. ἡ. interpoſitio. Item ἡ προσφὴ Atticis. Significat etiam fruſtum in os inditum, id eſt ψωμὸν, & μάσημα, quod pueris à nutricibus datur, hoc eſt manſum ut Cice. uocat, & quaſi turundam, Athenæo, & Lucia. Bud. Com.

Ἔνθεσμος. ὁ. legitimus.

Ἐνθέσμως. legitimè.

Ἐνθηλυπαθέω. μ. ήσω. π. ηκα. muliebri libidine tabeſco.

Ἔνθηρα νῆσος. inſula in qua uerſantur feræ.

Ἐνθλίβω. opprimo, infringo.

Ἐνθορεῖν. inſilire, impetum facere.

Ἔνθους. numine afflatus.

Ἐνθουσιάζω. μ. άσω. π. ακα. afflor numine, inſanio, furo, numine ducor, bacchor. Neutr.

Ἐνθουσιασμός. οῦ. ὁ. furor, id eſt afflatio numinis. Cæl. lib. 9. cap. 26. & 29.

Ἐνθουσιάω. μ. άσω. π. ηκα. ἐνθουσιάζω, inſanio.

Ἐνθουσικόν. τό. enthuſicon herba.

Ἐνθουσιώδης. εος. ὁ, ἡ. inſtinctus.

Ἐνθροπαχιζόμενος. referens pedem.

Ἔνθρυπτον. τό. intritum, placenta. Apollo etiam apud Athenienſeis ἔνθρυπτος dictus eſt.

Ἐνθυμέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. animaduerto, cõſydero, cogito, reminiſcor, in animo habeo. Depon. accuſ.

Ἐνθύμημα. ατος. τό. cogitatio, inuentũ, commentum, commentatio, conceptus animi, hoc eſt ſenſus, & ſenſũ. Eſt autem argumentum, & ſententia oratoria.

Ἐνθυμηματικός. acer in argumentationibus, & argutus orator.

Ἐνθυμηματώδεις. οἱ. cõmentationibus pleni.

Ἐνθυμημάτιον. commentatiuncula.

Ἐνθύμησις. εως. ἡ. cogitatio.

Ἐνθυμιάζομαι. ἐνθυμέομαι.

Ἐνθύμιον. ου. τό. cogitatio, cautè excogitatũ, aſtutia, res quæ animo uerſatur, quod religionem in animo ciet.

Ἐνθύμιος. προσφόρητος.

Ἐνθύμιστος. ſuſpectus.

Ἐνθύμισος. ου. ὁ. iratus.

Ἔνθυμος. ὁ. θυμοειδής.

Ἐνθύριον. pars quædam nauis.

Ἐνθωκέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſedeo, latito. Neutr.

Ἔνι. licet, contingit, ἔστιν, ἔνεστι.

Ἐνί, pro ἐν, id eſt in.

Ἑνὶ uni. ἑνὶ δὲ λόγῳ εἰπεῖν, ut uno uerbo abſoluam.

Ἑνιαῖος. ου. ὁ. aliquis.

Ἐνιαυσιαῖος. ου. ὁ. &

Ἐνιαύσιος. ου. ὁ. anniculus, anniuerſarius, annuus.

Ἐνιαύσια. οἱ. annales.

Ἐνιαυτίζω. annum alicubi ago.

Ἐνιαυτός. οῦ. ὁ. annus. παρ' ἐνιαυτὸν, alternis annis, παρὰ μέρος. Bud. Com.

Ἐνιαυτοφορεῖν. fructum annuum ferre.

Ἐνιχρονέω. immoror.

Ἐνιαχοῦ, καὶ ἐνιαχῆ. alicubi.

Ἐνίγυος. uno membro uel pede, mancus, claudus.

Ἐνιδρόω. μ. ώσω. π. ωκα. inſudo. Datiuo.

Ἐνιδρύω. καθίζω, inſideo, priuo.

Ἐνιέω. μ. ήσω. π. ηκα. immitto. Accuſ.

Ἐνιζάνω. inſideo. Neut. datiuo.

Ἑνίζω. unitatem pono.

Ἐνήλος. ſtultus.

Ἐνίημι. μ. ήσω. π. ῆκα. immitto, ἐμβάλλω. Item infundo. Celſ. li. 2. Id quod infunditur, neq; frigidum eſſe oportet, neq; calidum, ne alterutro modo lædat cum infuſum eſt. Eſt etiam

τὸ ἐμποιῶ καὶ ἐντίθημι. Syneſ. ταῦτα ἐνθελ‑
γήτρον ἐνιᾶσι τοῖς ἀναγινώσκουσι, Hæc
illecebrã inſigunt lectoribus, intusq́
relinquunt. Bud. Com.

Ἐνικλάω. μ. άσω. π. ακα. infringo, impe‑
dio, reclamo. Accuſ. Bud. Com.

Ἔνικμος. ου. ὁ. humectus. Ἔνικμα, τὰ χεῖλη
τῶν ποταμῶν, quæ et ἄνδηρα dicũtur.

Ἑνικός. οῦ. ὁ. ſingularis.

Ἐνίλλω. geſticulor, irrideo.

Ἐνιλλώπτω. ſtrabè intueor.

Ἔνιος. ου. ὁ. aliquis.

Ἐνίοτε. interdum.

Ἐνιπή. minæ, reprehenſio.

Ἐνίπλειος. ου. ὁ. plenus.

Ἐνιπλήσσω. μ. ήξω. π. ηχα. cũ ſtupore inij‑
cio.

Ἐνίποθι. alicubi.

Ἐνιππάζομαι. &

Ἐνιππεύω. equito.

Ἐνιπτάπτω. increpo.

Ἐνιπτή. ῆς. ἡ increpatio mordax, minæ.

Ἐνιπτάζω. τὸ ἐνίπτω.

Ἐνίπτω. μ. ίψω. π. ιφα. noceo, mitto.

Ἐνίπτω. increpo, cum iniuria aliquid
dico.

Ἐνισάτω. exæquo.

Ἐνίσπω dico, reprehendo.

Ἐνισσέμεν. minari, terreri.

Ἐνίσταμαι. μ. ἐνισήσομαι. propono di‑
cturus. Item inſtituo quiduis uel in‑
cepto. Galen. τὴν ἐξ ἀρχῆς ἐνιστησάμενοι
μεταβαλεῖν. Plutar. in Cæſ. ὁρῶν τὴν
ἀρχὴν ἣν ἐνίσατο. Item incipio, id eſt
ineo. Theophra. 9. θέρους ἐνισαμένου,
æſtate ineunte. Et repugno, obſiſto,
renitor, ἀνθίσαμαι. Plato in Phædro,
ἀλλ᾽ ἔτι ἐνέστηκεν ὃ νῦν δὴ λέξεις ἔλεγε,
Sed adhuc cõtrouerſum manet. Plu.
in Demet. ἐκ ἐνέστη πάλιν ἀπτομένῳ μά‑
χεσθαι καθ᾽ αὑτόν. Item intercedo, ut
ἐνίστασθαι τῷ νόμῳ, Plut. Item immineo,
inſto, ἐφεδρεύω, obſeruo, & quaſi ca‑
pto. Plutar. ὃν ἐνστησόμενον τῇ φυγῇ αὐτοῦ
ἀπεστάλκει, Quem ob id miſerat, ut im‑
mineret eius fugæ. Bud. Com.

Ἐνίστημι. μ. ἐνστήσω. π. ἐνέστηκα. inſto, ſi‑
cut ἐνίσταμαι. Interdum colloco. Xe‑
noph. ἐν τάξεις τὸν ἵππον καὶ ψιλὸν ἐνιστά‑
ναι. Interdum interſero, allego, in‑
terpono. Xenoph. εἰ τοὺς ἱπποκόμους εἰς
τοὺς ἱππέας ἐνιστάναι, Si equiſones inter
equites inferas. Aliquando animo
incumbo. Ariſtot. ὕστερον δ᾽ ἐνιστάντας
δεῖ διορίσαι. Bud. ibidem.

Ἐνισχύω. μ. ύσω. π. υκα. inualeſco, confor‑
to. Accuſ.

Ἐνίσχομαι. ἐνισάμαι, id eſt reſiſto, reſti‑
to, progredi nequeo, & in curſu hæ‑
reo. Plutar. ὑποτρεμόμενος τὸ σῶμα, καὶ
τὴν φωνὴν ἐνισχόμενος, Corpore præ
metu uibrante, & uoce interrupta.
Quint. inſiſtere uocat, & offenſare,
& ſingultantium more uerba conci‑
ſa eijcere. Cicero, Sæpe accidit, ut
aut citius inſiſtendũ ſit, aut longius
procedendum. Bud. Com.

Ἐνισχυρίζομαι. τὸ πιστόω. Bud. Com.

Ἐνίσχω. habeo, teneo, remoror. Ac‑
cuſ.

Ἐγκάθετοι. inſidiatores.

Ἐγκατασπείρω. inſpergo.

Ἐγκλάω. includo.

Ἐγκομβόω. uincio.

Ἔγκτηνος. nactus.

Ἐγκεφαλόχολοι. iracundi, ὀξύχολοι, qui bi‑
lem in capite gerunt.

Ἐλλείπομαι. deficio.

Ἐλλιμενίζειν. uectigal in littore dare.

Ἐλλινδοῦμαι. τὸ ἀλινδοῦμαι. Bud. Com.

Ἐνλόβια. inaures.

Ἐνναετής. έος. ὁ. nouennis.

Ἐνναέτης. habitator.

Ἐνναίω. inhabito. Accuſ.

Ἐνακόσιοι. noningenti.

Ἔνατος, ου. nouem.

Ἐννέα. nouem, interdum pro numero incertæ multitudinis.

Ἐννεάζω. adoleſco, adoleſcentiam tero in aliquo ſtudio.

Ἐννεάκρουνος. proprium fontis Athenis, indito nomine à nouem fiſtulis fundentibus aquam. Ab alijs δωδεκάκρουνος appellatur, ab alijs καλλιρόη.

Ἐννεάμυκλος. robuſtus, nouem annorũ.

Ἐνειασμός. illuſio, fraus, dolus.

Ἐννεάφωνος. ου. ὁ. habens nouem uoces.

Ἐννεάχιλοι. nouem milia.

Ἐννέμομαι. paſcor.

Ἐννενόασι. nouerunt.

Ἐννεός. οῦ. ὁ. mutus, fatuus, ſtupefactus.

Ἐννεοθρεφής. ab adoleſcente enutritus.

Ἐννέπω, pro ἐνίπω. dico.

Ἐννεσία pro ἐννοία. conſilium.

Ἐννέωρος. ου. ὁ. nouennis, natus annis nouem.

Ἐνν̓εος. ου. ὁ. mutus.

Ἐννῆμαρ. nouem diebus.

Ἐννηής. prudens, uerus, bonus.

Ἔννιον. τὸ. pars remi.

Ἐννόδιον. anchoræ iactus.

Ἐννοέομαι. &

Ἐννοέω. μ. ήσω. π. ηκα. cogito, cognoſco, recordor, conſydero, intelligo, agnoſco. Accuſ.

Ἐννόημα. τὸ. ἐνθύμημα, notio, mentis conceptus, Ariſtot. Bud. Com.

Ἔννοια. ας. ἡ. cogitatio, intelligentia, uel notitia.

Ἔννομος. ου. ὁ, ἡ. legitimus.

Ἔννοος. ου. ὁ, ἡ. ſapiens.

Ἔννος. ου. ὁ. annus, uetus.

Ἐννοσία. ἡ. inertia.

Ἐννοσίγαιος. ἐνοσίγαιος.

Ἔννους. ὁ. ἁπλῶς ἔχων νοῦν, ut ἔμφρων mentis compos. Vtuntur & ἐπὶ σωφρονοῦ. Plutarch. τότε δ᾽ ἔννους γενόμενος, Tunc ad mentem, et ad ſe reuerſus, hoc eſt animi compos factus. Bud. Com.

Ἐννοῦς. ἡ. prudens.

Ἐννουτίθημι. doceo, moneo, caſtigo, quaſi mentem impono.

Ἐννυός. οῦ. ἡ. nurus.

Ἔννυτο. induit, ἐνεδύετο.

Ἐννύχιος. ου. ὁ. nocturnus.

Ἐννυχον. ου. τὸ. crepuſculum.

Ἐννυχότερον. magis de nocte.

Ἐννυώ. dea bellica, & Iunonis epitheton.

Ἔννωθρος. ου. ὁ. ueterno laborãs, torpens.

Ἐνοδία. ας. ἡ. Diana, aut Hecate.

Ἐνόδια. caſſes.

Ἐνόδιος. ου. ὁ, ἡ. in uia poſitus.

Ἐνοικέω. μ. ήσω. π. ηκα. inhabito. Accuſ.

Ἐνοίκησις. εος. ἡ. inhabitatio.

Ἐνοίκιον. ου. τὸ. pecunia quæ pro inhabitatione domus penditur, precium conductæ domus.

Ἔνοικος. ου. ὁ, ἡ. incola, inquilinus, qui in aliena & conducta domo habitat, domeſticus, domi exiſtens, amicus, neceſſarius.

Ἐνοικουρέω. inhabito.

Ἐνολισθαίνω. laboro.

Ἔνολμος. ὁ. diuinus uates, Apollo.

Ἐνομιλέω. conuerſor. Actiu. datiuo.

Ἐνόν. cum liceat, pro δυνατὸν. Bud. Com.

Ἐνοπή. ῆς. ἡ. uox, clamor.

Ἐνόπλιον. carminis ſpecies, conſtans duobus dactylis, ſpondeo, & rurſus dactylis duobus.

Ἐνόπλιος. ου. ὁ, ἡ. &

Ἔνοπλος. ου. armatus, armiger.

Ἐνοπτρίζω. illumino quaſi ſpeculi more.

Ἐνόρκιος λόγος. ſermo iureiurando affirmatus.

Ἔνορκος. ου. ὁ. iuſiurandum, res iurata, qui comprehenſus eſt in fœdere.

Ἐνόρκως. iureiurando.

Ἐνορμίζω

Ἐνορμίζω. applico. Bud. Com.

Ἐνορέω. irruo.

Ἐνόρχης. ου. ὁ. unicum habens teſticulũ.

Ἐνόρχης. ου. ὁ. &

Ἔνορχος. ου. ὁ. mas, teſticulatus.

Ἐνόρω. incido, impello.

Ἑνός. τοῦ. unius.

Ἐνοσίγαιος. ου. ὁ. Neptuni epith. ab ἔνοσιν, τὸ κίνησιν, & γαῖα, quòd terram quatiat.

Ἔνος tempus, annus, annuus.

Ἔνοσις. ιος. ἡ. concuſsio.

Ἐνοσίφυλλος. folia mouens.

Ἐνοσίχθων. ονος. ὁ. Neptunus, ἐνοσίγαιος.

Ἐνόσῳ. dum.

Ἐνόσωρα. τὰ. una hora digna.

Ἔνουλον. τὸ. gingiua, caro interior.

Ἐνουρήθρα. urinale, Pollux, & Bayf. de Vaſcul.

Ἐνούσιος. ſubſtantialis, cum omnibus ſubſtantiæ proprijs conſiſtens, innatus, diues.

Ἐνοφθαλμισμός. οῦ ὁ. inoculatio, θίαμα.

Ἐνοχή. ῆς. ἡ. obligatio.

Ἐνόχιον. ου. τὸ. pretium penſionis.

Ἐνοχλέω. μ. ήσω. π. ηκα. turbo, fatigo, moleſtus ſum, conuicior. Actiu. datiuo & accuſ.

Ἐνόχλησις. ιος. ἡ. importunitas.

Ἔνοχος. ου. ὁ. obnoxius, reus.

Ἑνόω. μ. ώσω. π. ωκα. unio. Accuſ.

Ἐνόω. μ. ώσω. π. ωκα. quatio. Accuſ.

Ἐμπνίγω. μ. ίξω. π. ιχα. ſuffoco.

Ἐνράπτω. μ. άψω. π. αφα. inſuo, includo.

Ἐνρυθμικά. τὰ. quæ ratione certa ordinem ſeruant. M. Capella.

Ἐνσείω. μ. είσω. π. εῖκα. traho. Accuſ.

Ἐνσημαίνομαι. ſignifico.

Ἐνσημαίνω. inſignio, ſignifico & intelligendum præbeo, exprimo legendo uel dicendo.

Ἐνσκευάζομαι. compilo, interuerto, καθοπλίζομαι, Plutarch. de Sylla.

Ἐνσκευάζω. μ. άσω. π. ακα. inſimulo, orno, adorno, induo, exorno. Accuſ.

Ἐνσκήπτω. μ. ήψω. π. ηφα. irruo, infringo, inuado, innitor, aggrauo, imprecor. Herod. Thal. Interdum pro immitto. Idẽ lib. α. καὶ σφίσι τοτέων ἐκγόνοισι ἐνέσκηψε ὁ θεὸς θήλεαν νοῦσον.

Ἐνσκιατραφέντες. οἱ. delicijs & umbratili uitæ coaliti.

Ἐνσκίμπτω. μ. ίμψω. π. ιμφα. infigo.

Ἐνσκιρωθείς. induratus, infixus.

Ἐνσκυθεῖν. laniare, diſpergere.

Ἔν[illegible]σπερμος. ου. ὁ. copioſus ſemine.

Ἔνσπονδος. ου. ὁ, ἡ. ſocius in bello, confœderatus.

Ἐνστάζω. μ. άξω. π. αχα. &

Ἐνσταλάζω. inſtillo.

Ἔνστας πόλεμος. inſtitutum bellum, conflatum.

Ἐνστάσης τῆς ὥρας. inſtanti hora.

Ἔνστασις. ιος. ἡ. exordium & auſpicatio rei quæ inſtituitur. Itẽ inſtantia litis & cauſæ, pugnax contentio inſtantis aduerſario, hoc eſt ἀνταγώνισμα, ἀντιλογία, reſiſtentia. Bud. Com.

Ἐνστάτης. ου. ὁ. qui in uia obſiſtit, interceſſor, reclamator, aduerſarius, reſiſtens, pro ἀντιστάτης (ἐν enim pro ἀντὶ hic accipitur) aduerſarius in iudicio.

Ἐνστατικός. peruicax, non cedens, qui obſiſtere obſtinauit animo.

Ἐνστερνίζεσθαι. medium complecti, ad pectora preſſare, fouere.

Ἐνστερνομάντις. ιος. ὁ, ἡ. ἐγγαστρίμυθος, diuinaculus.

Ἐνστῇ. inſtabat.

Ἐνστηνές. τὸ. ualidum, manifeſtum.

Ἐνστροβιλέω. contero.

Ἔνταλμα. ατος. τὸ. mandatum.

Ἐνταμιεύω. recondo, in theſaurũ refero.

Ἔντασις. ιος. ἡ. Vitru. lib. 1. ca. 2. de adiectione quæ adijcitur in medijs colu-

nnis quæ apud Græcos ἔντασις appellatur. Significat etiam productionem, unde ἔντασις προσώπου, eſt intenſio uultus & auſteritas.

Ἐντατικός. intenſiuus.

Ἐνταῦθα, &

Ἐνταυθοῖ. hic, nunc, ibi, in præſentia.

Ἐνταφιάζω. μ. άσω. π. ακα. parento, ſepelio. Accuſ.

Ἐνταφιασμός. ῦ. ὁ. ſepultura.

Ἐνταφιαστής. οῦ. ὁ. ueſpillo.

Ἐντάφιον. ου. τὸ. ſepultura, parentatio, tumulatio.

Ἐντάφιος. ου. ὁ. funereus.

Ἔντεα. τὰ. arma, uaſa. ἀπὸ τοῦ ἐντὸς πελάζειν, καὶ σκέπειν τὸ σῶμα.

Ἐντείνομαι. acriter & cum contentione dico. Et ἐντεινάμενος, θυμωθείς. Aeſch. ἐντεινάμενος τὴν φωνὴν, pro ſublata uoce.

Ἐντείνω. μ. τενῶ. π. τακα. intendo. Item pulſo, cedo, ferio, καὶ πληγὰς δίδωμι. Bud. Com.

Ἐντελέχεια. ας. ἡ. perfectio, ἐνέργεια, uis ex ſe mouens, agitatio. Quidam cõtinuatam quandam & perennem motionem interpretantur. Sunt autẽ q ἐνδελέχειαν ſcribi uolunt, ſed per τ ſcriptũ pluribus probatur, de quo Bud. in Aſ. qui dici putat quaſi τὴν ἐντελῆ συνοχὴν, id eſt perfecti corporis comprehenſionem.

Ἐντελεχής. ὁ, ἡ. perfectus.

Ἐντελής. έος. ὁ, ἡ. finalis, abſolutus, ſolidus, legitimus, idoneus. Ἐντελεῖς principes quoq; dicuntur & ordines ſuperiores. Iliad. ή. δίφρον ἔτι ὤλοντο καὶ κατὰ στρατὸν ἐντελέεσσι.

Ἐντέλλομαι. μ. οῦμαι. π. μαι. mando.

Ἐντελόμισθος. ου. ὁ. qui plenam & perfectam mercedem exigit.

Ἐντέμνειν. parentare.

Ἐντεριώνη. ης. ἡ. medulla, cor lignorum, cortex. Cæl. lib. 2. ca. 46.

Ἐντερόνεις. ίδος. ἡ. ἐντερόνεια, nauiũ interna aut ligna, quæ ab carina conſurgunt, Ariſtoph. Cæl. ibidem.

Ἐντεροκήλη. ης. ἡ. ramex inteſtinorum, deſcenſus inteſtini in alterum naturæ locum.

Ἔντερον. ου. τὸ. inteſtinum.

Ἐντερόνεια. ας. ἡ. meditullium nauis, carina.

Ἐντερόνη. idem.

Ἐντεσιμήστωρ. ορος. ὁ. armorum peritus.

Ἐντεσιουργός. οῦ. ὁ. armorum opifex.

Ἐντεταγμένοι. gregarij, in ordinem redacti.

Ἐντεῦθεν. hinc, ex eo.

Ἔντευξις. εως. ἡ. colloquium, interpellatio, quam uulgo interceſsionem uocant, cum querimur de iniuria nobis illata. Hac uoce Alexander Ariſtotelis interpres & Suid. ſignificari putant τὰς πρὸς τοὺς πολλοὺς συνουσίας, id eſt conuerſationem, congreſſus, colloquiaq; cum uulgo & multitudine.

Ἐντευξόμενος. ου. uſurus, conſuetudinem habiturus. ab ἐντυγχάνω.

Ἐντευκτικός. ῦ. ὁ. colloquio facilis.

Ἐντεύω. apparo, παρασκευάζω.

Ἔντεφρος. ου. ὁ. cinereus.

Ἔντεχνος. ὁ. callidus, artificioſus, et probationes ἔντεχνοι ſunt artificiales.

Ἐντήκω. inſtillo, illiquo, inuro, infligo.

Ἐντί. ſunt, Dorice pro εἰσί.

Ἐντίθεμαι. indo, inſero. ἐντίθεσθαι etiam dicuntur negotiatores, qui naues implent mercibus. Demoſth. ἐκπλέοντος τοῦ ναυκλήρου αὐτοῦ ἐντίθεσθαι τὰ χρήματα. Cice. ad uerbũ imponere uocat, ut ad Atticum, Signa noſtra, ut ſcribis, cũ cõmodiſſime poteris, uelim imponas.

Ἐντίθημι. τὸ ἐμποιῶ, καὶ τὸ ἔν τινι εἶδός τι τίθημι. οἷον, ἐντίθημι ἐν κηρῷ τὸν τοῦ δακτύλου τύπον. Item intus condo, & animũ

induco. Homer. σὺ δ' ἵλαον ἔνδοθι θυμὸν, Intus animum placabilem habeto, uel accipito.

Ἐντιλᾶν. ſtercus illidere.

Ἔντιμος. ου. ὁ, ἡ. honorabilis, pretioſus.

Ἔντιμοι. οἱ. optimates.

Ἐντιτός. uindicandus.

Ἕντο. depoſuerunt. ἐκ τοῦ ἵημι.

Ἐντολή. ῆς. ἡ. mandatum, præceptum.

Ἔντομα. τὰ. inſecta.

Ἐντομάσφια ἐποίησεν. haruſpicinam fecit.

Ἐντομίας. ου. ὁ. eunuchus.

Ἐντομίς. ίδος. ἡ. inciſio, laceratio corporis quæ ab ethnicis in luctu fiebat. Et ἐντομίδαι, qui ad eum modum ſe laniabant.

Ἐντονία. intentio.

Ἐντόν, et ἐντός. intus, intra. Refertur ad tempus & locum.

Ἔντονος. ου. ὁ, ἡ. acer, intentus.

Ἐντόνως. acriter, enixè, intentè.

Ἐντοπίζομαι. reuereor.

Ἐντόπιος. ου. ὁ. indigena, illius loci.

Ἐντορεύω. incido.

Ἔντορνος. ου. ὁ. tornatus.

Ἐντόσθια. τὰ. interanea.

Ἐντοσθίδια. τὰ. intima pectoris.

Ἐντραγᾶν. deliciari.

Ἐντραπεζίτης. ὁ. paraſitus.

Ἐντρέπομαι. μ. ἐψομαι. π. αμμαι. confundor, curā habeo, reuereor, uerſor in aliqua re cum ſolicitudine. Depon. abſol. uel cum accuſ.

Ἐντρεπτικῶς. cum redargutione.

Ἐντρέχεια. ας. ἡ. diſcurſus, diligentia.

Ἐντρεχέστερον. ου. τὸ. ſolertius.

Ἐντρεχής. έος. ὁ, ἡ. incurſiuus.

Ἐντρέχω. τὸ ἐφαρμόζω, conuenio, quadro, & cohæreo, adhæreoq́. Bud. Com.

Ἐντριβής. έος. ὁ, ἡ. conuerſatus, diligens, intritus.

Ἐντρίβομαι κακόν. malum intero, plagas inſligo.

Ἐντρίβω. μ. ίψω. π. ιφα. frico, infrico, intero, cedo, pulſo, impingo. Accuſ. Bud. Comment.

Ἔντριχον. ου. τὸ. coma appoſititia, galericum.

Ἔντριχος. ὁ. debilis.

Ἐντριχώσεις. palpebræ.

Ἔντριψις. ιος. ἡ. fricatio.

Ἔντρομος. ου. ὁ, ἡ. tremefactus.

Ἐντροπαλίζω. μ. ίσω. π. ικα. retrouerto, reſpecto. Accuſ.

Ἐντροπῇ. reuera.

Ἐντροπή. ῆς. ἡ. confuſio, reuerentia, uerecundia, uerſio.

Ἐντροπίας. ου. ὁ. mutabilis, uappa.

Ἐντροπίδες αἱ. calciamenta.

Ἔντροφος. educata, aſſuefacta.

Ἐντρυφάομαι. ludibrio habeor, & contēptui. Bud. Com.

Ἐντρυφῶ. illudo et ludificor, quaſiq́ per laſciuiam eludo, & ludibrio habeo, inſulto. Cū datiuo cōſtruitur, ut ἐντρυφᾶν τῷ πράγματι, ſignificat luxurioſe ac redundanter uti, hoc eſt τρυφᾶν καὶ θρύπτεσθαι ἐν τῷ πράγματι. Herodia. βασιλικώτερον ἐντρυφῶντα τῷ τοῦ καίσαρος ὀνόματι, id eſt licentius, inſolentius, faſtuoſius Cæſaris appellationē uſurpantem. Bud. ibidem.

Ἐντυγχάνω. μ. ἐντεύξομαι. aoriſt. β. ἐνέτυχον. π. ἐντετύχηκα. incido, colloquor, poſtulo, interpello, adipiſcor, obijcio, cōuenio aliquem, conuerſor, accedo, forte obuiam fio, implicor in aliqua re. Neutr. datiuo.

Ἐντυλίσσω. μ. ίξω. π. ιχα. inuoluo.

Ἐντυόω. μ. ώσω. paro, adorno. Accuſ.

Ἔντυος. apparatus, ornatus.

Ἐντυπάς. ἐντετυπωμένος, ueſte ſic tectus ut appareant corporis lineamenta.

Ἔντυπον. legitimum, de numiſmate.

Ἐντυπόω. effigio, imprimo.

Ἐντόπωσις. ιος. ἡ. humeri acetabulum, ubi humerus brachio coaleſcit.

Ἐντυπώτης. ου. ὁ. impreſſus, ὁ χαλκογράφος.

Ἐντυραννεῖσθαι. tyranno ſubiectum eſſe.

Ἐντύφω. μ. ἐ ψω. π. υφα. incendo.

Ἐντυχία. ας. ἡ. congreſſus.

Ἐντύω. ἐντυόω.

Ἐνυαίνειν. deliciari, τρυφᾶν.

Ἐνυάλιος. ου. ὁ. Mars, bellicus. Macrob. li. 1. ca. 19.

Ἐνυβρίζω. contumelioſus ſum, contumelia afficio.

Ἐνυδρία. ας. ἡ. aquoſitas, aquæ copia.

Ἐνύδριος. ίς. lutria. Herod. Melp. ἐν δὲ ταύτῃ ἐνύδριες ἁλίσκονται καὶ κάστορες.

Ἐνυδρόβιος. ου. ὁ. in aqua uiuens.

Ἐνυδροθηρατής. οῦ. ὁ. piſcator.

Ἔνυδρον. aquatile.

Ἔνυδρος. ου. ὁ, ἡ. aquoſus, aquatilis, animal in aquis & terra uiuens, lutra. Etiam gemma dicitur, quaſi clauſam in ſe fontanam ſcaturiginem habens. Plin. lib. 37. ca. 11.

Ἐνυδρώτη. in hydropem incidit.

Ἐνύλιος. bellicoſus, Mars, Pallas.

Ἔνυλος. materialis, ὑλικός.

Ἔνυξεν. fodit, pupugit.

Ἐνυπνιάζομαι. μ. άσομαι. π. ασμαι. & ἐνυπνιάζω. dormio, ſomnio, inſomnia uideo. Bud Comment.

Ἐνύπνιον. ου. τὸ. inſomnium, quoties cura oppreſſi animi, uel corporis, ſiue fortunæ, quales uigilantem fatigauerit, talem ſe ingerit dormienti. Macrob. li. 1. ca. 3. Accipitur etiã aduerbialiter. Homer. θεῖός μοι ἐνύπνιον ἦλθεν ὄνειρος, per ſomnum, in ſomnis.

Ἐνυπόστατον. ſubſtantiale, quod actu & reuera eſt, uel non ſubſtantia, ſed eius accidens, uel quod cũ alio iunctum, uel quod in indiuiduis conſiſtit.

Ἔνυστρον. inteſtinum.

Ἐνυφαίνω. intexo.

Ἐνυώ. όος. ἡ. Bellona, pugna.

Ἐνώδης. ιος. ὁ, ἡ. fibris redimitus. pro ἰνώδης.

Ἐνώδιον. ου. τὸ. inauris, ἐνώτιον.

Ἔνωμος. ου. ὁ. crudus, acerbus.

Ἐνωμοτάρχης. ου. ὁ. ordinis militaris ductor & imperator, decanus, Thucy. lib. 5.

Ἐνωμοτία. ας. ἡ. turma ex quatuor & uiginti militibus.

Ἐνωμοτίς. ordo militaris apud Lacedæmonios, quòd iurarint illi ſe non deſerturos ordinem.

Ἐνώμοτος. ου ὁ. iurans, obnoxius iuramento.

Ἐνωπαδίς. coràm.

Ἐνωπή. ῆς. ἡ. aſpectus.

Ἐνωπῆ. manifeſtè.

Ἐνωπιδίως, uel ἐνωπαδίως. clarè.

Ἐνώπιον. ante, coram, in conſpectu. Genit.

Ἐνώπιον. ου. τὸ. paries iuxta uiam, locus primus occurrens in domo.

Ἐνωπίς. famula.

Ἐνωπῶς. manifeſtè.

Ἐνωραΐζομαι. τὸ ἐγκαλλωπίζομαι. Bud. Cõ.

Ἔνωρος. tempeſtiuus, in uigore.

Ἐνῶρσεν. excitauit, Iliad. ζ.

Ἔνωρται. motus eſt. ab ὀρνύω per ſyncopam.

Ἕνωσις. ιος. ἡ. unitas, coniunctio.

Ἐνώτη. inaure.

Ἐνωτία. negligentia, ἀμέλεια.

Ἐνωτίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. auribus percipio. Depon. accuſ.

Ἐνώτιον. ου. τὸ. inauris, quando intumeſcunt aures.

Ἑνωτικός. οῦ. ὁ. unitiuus, coniunctiuus.

Ἐνωτοκοῖται. populus, quibus aures in tantum magnitudinis creſcunt, ut totum corpus ijs contegatur.

Ἐξ

Ἐξ. ex. genitiuo iungitur. ponitur aliquando pro ἔξω, & pro μετὰ præpoſitione.
Ἐξ αἰῶνος. ab æterno.
Ἐξ ἀκροπόλεως ἐξαληλιμμένοι. ex arce expuncti, ut Latine eximere ex ærarijs.
Ἐξ ἀπόπτου. ex improuiſo.
Ἐξ ἀπροσδοκήτου. ex inopinato.
Ἐξ ἀριστερῶν. à ſiniſtris.
Ἐξ ἀρχῆς. à principio.
Ἐξ ἐκείνου. ex eo tempore.
Ἐξ ἐμοῦ. τὸ παρ' ἐμοῦ.
Ἐξ ἐναντίας. è regione.
Ἐξ ἐπιδρομῆς. raptim, feſtinanter, curſim.
Ἐξ ἐπίτηδες. dedita opera.
Ἐξ ἐπιπολῆς. in ſuperficie, in ſummo ſparſus.
Ἐξ ἐπίτηδες, & ἐξ ἐπιτηδὲς. ex induſtria.
Ἐξ ἐρέβευς, pro ἐξ ἐρέβεως. è tenebris.
Ἐξ ἐρήμης ἁλωκέναι. indicta cauſa damnari.
Ἐξ ἑτοίμου. alacriter, & facilè, parate.
Ἐξ εὐωνύμων. à ſiniſtris.
Ἐξ ἐφόδου. ſubitò, citra laborem.
Ἐξ ἱκανοῦ. multo iam inde tempore.
Ἐξ ὀλίγου. è propinquo, breui ſpatio.
Ἐξ ὅτου, & ἐξ ὅτε, & ἐξ ὅτουπερ. ex quo.
Ἐξ οὗ. ex quo, ſubaudiendum tempore.
Ἐξ τοῦ, & ἐξ τούτου. ex eo tempore.
Ἐξ ὑπαρχῆς. de nouo, à principio.
Ἐξ ὑπερδεξίων. ex ædito loco.
Ἐξ ὑποβολῆς. ex ordine, ex congrua conſequentia.
Ἐξ ὑπογύου γιγνόμενα. proxime facta.
Ἐξ ὧν. eò quòd, propterea quòd.
Ἕξ. ſex.
Ἐξάγαστος ὁ. admirandus.
Ἐξαγγελία. enunciatio.
Ἐξαγγέλλομαι. annuncio.
Ἐξαγγυώμενος. ου. ὁ. expromiſſor, ſpõſor, fideiuſſor.
Ἐξάγιστος. ὁ. impurus, malus, profanus, deteſtabilis, ſacer, dirus, qui diris im precationibus deuotus eſt.
Ἐξαγκωνιῶ. cubito lateriq; innitor.
Ἐξαγοράζομαι, & ἐξαγοράζω. μ. άσω. π. ακα. redimo, mercor, emo.
Ἐξαγόρευσις. commemoratio, confeſſio.
Ἐξαγορεύω. μ. εύσω. π. είρηκα. occulta omnibus prodo, effutio, commemoro, reuelo, declaro, excanto, ut præcones faciunt.
Ἐξαγρεῖν. educere.
Ἐξαγριαίνω. μ. ανῶ. exaſpero. Accuſ.
Ἐξαγριόω. μ. ώσω. π. ωκα. facio aliquem agreſtem. Accuſ.
Ἐξάγω. μ. άξω. π. ηχα. educo, produco, adduco, cogo, exigo, elicio, παροξύνω, ſtimulo, uehementer commoueo. Dinarch. κατὰ Δημοσθ. ἐξάγομαι γὰρ, ultra modum concitatus ſum, & indignitate rei percitus. Aliquãdo expello, depello, ἐκβάλλω, Iſæo. Ἐξάγειν ἑαυτὸν, eſt uim ſibi adferre, uel exitium conſciſcere, Synæſ. Bud. Com.
Ἐξαγωγεύς. έως. ὁ, ἡ. dux eorum qui proficiſcuntur in coloniam, uel quoquo modo emittuntur.
Ἐξαγωγή. ῆς. ἡ. eductio, ſubductio alui, exportatio.
Ἐξαγώνια. τὰ. quæ extra cauſam & concertationem adferuntur, qualia Græci etiam ἀπροσδιόνυσα nuncupauere, quæ ad cauſam non pertinent.
Ἐξαγώνιος. ου. ὁ. ſex angulos habens, à γωνία: ἐξαγώνιος uerò ab ἐξ & ἀγὼν, extra cauſam, excedens propoſitum argumentum.
Ἑξάγωνος. ſextans. Bud. de Aſſe.
Ἑξαδάκτυλος. ου. ὁ. qui ſex digitos habet.
Ἑξάδαρχος. ου. ὁ. imperans ſexies, ſexcurio.
Ἐξάδειν. carmine obligatum alio carmine liberare & ſoluere, uel ægrũ carmine ſanare. Latini hoc etiam excan

tare dicũt. Contrariũ eſt τῷ ἐπάλλειν.

Ἐξάδελφος. ου. ὁ. patruelis.

Ἐξαδυνατῶ. ualdè debilitor, ad languorem uſque debilitor, uiribus deficior, prælangueo. Bud. Com.

Ἐξαερώθη. in aërem ceſsit, & conuertitur in aërem.

Ἐξαετής. ſex annorum.

Ἐξαήμερος. ου. ὁ, ἡ. ſex dies habens.

Ἐξαθυμεῖν. ingemiſcere.

Ἐξαθυμῆσαι. moleſtare.

Ἐξαθυμῶν. ὁ. exanimatus.

Ἐξαιθριάζω. ad ſolem expono.

Ἐξαιμάττω. μ. άξω. π. αχα. cruento.

Ἔξαιμος. ου. ὁ, ἡ. exanguis.

Ἐξαίνυμαι. aufero.

Ἐξαιρέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. eligo. Aliquando recupero, expugno, capio, libero, retraho. Item eximo, ſicut ἐξαίρω. Et Plato in Prot. ἐξαίρωνται κελευόντων τῶν πρυτανέων, de medio tollant, inde auferant. Ἐξαιρεῖσθαι εἰς ἐλευθερίαν, uendicare in libertatem, liberare. Bud. Com.

Ἐξαιρέσιμοι. οἱ. dies exemptiles apud Athenienſes, quos intercalares dicimus.

Ἐξαιρέσιμον. quod tolli poteſt.

Ἐξαίρεσις. εως. ἡ. locus in portu ubi onera deponuntur.

Ἐξαιρετέος. ου. ὁ, ἡ. & ἐξαιρετός. eijciendus.

Ἐξαίρετος. præcipuus, eximius, electus, exceptus. Receptitius ſeruus etiã ἐξαίρετος dicitur, qui eſt ſeruus mulieris proprius, quem cum pecunia reliqua mulier recepit, neq; dixit doti, ſed retinuit. Bud. in Annot.

Ἐξαιρέτως. præſertim, maxime, eximie.

Ἐξαιρέω. μ. ήσω. π. ηκα. ἀόρ. β. ἐξεῖλον. ἐξαίρω, eruo, expugno.

Ἐξαιροῦσθαι. loliescere, id eſt in lolium degenerare.

Ἐξαίρω. μ. αρῶ. π. ῆρκα. augeo, eleuo, educo, effero. Aliquando excipio, eximo. Plato, Σωκράτη δ' ἐξαίρω τοῦ λόγου, Socratem eximo ab hoc ſermone, hoc eſt, Socratem tantum excipio. Opponitur autem τῷ ἐμβάλλειν. Xenoph. ἐξαίρειν τῷ ἵππῳ τὸν χαλινὸν, καὶ ἐμβάλλειν τὸν χαλινόν. Bud. Com.

Ἐξαίσιος. ου. ὁ, ἡ. indecens, exuperans mediocritatem.

Ἐξαΐσσω. impetuoſe feror, ἐξορμάω.

Ἐξαίτης. ablator, ἀφαιρέτης.

Ἐξαιτὸς. ου. ὁ. eximius, delectus. pro ἐξαίρετος.

Ἐξαιτῶ. expoſco aliquẽ ad pœnam. Sic Liu. Legatos deinde miſit ad depoſcendos authores defectionis. Et ἐξαιτεῖν τὸν παῖδα Demoſth. eſt ſeruũ torquendũ poſtulare. Ἐξαιτεῖσθαι uero contrariã huic ſignificationẽ habet, poniturq; pro reorum pœnam deprecari, uel gratia, uel authoritate. Demoſth. τοῖς αὐτὸν ἐξαιτήσεται, eorum lacrymis ſeſe condonari poſtulabit. Aeſchin. ἐξαιτοῦνται γραφὰς τῶν παρανόμων, Poſtulant reorum delationes precibus ſuis condonari. Bud. Com.

Ἐξαίφνης. repente, ἐξαπίνης.

Ἐξαιφνίδιος. ου. ὁ. repentinus.

Ἐξακανθίζειν. ſpinas euellere, aculeatum eſſe.

Ἐξακραιῶς. faciliter.

Ἐξακεστήριος. ου. ὁ. exitialis, expiatorius, exitialia depellens. Iouis epitheton.

Ἐξακίω. μ. ίσω. π. ικα. ſano, curo. Accu.

Ἐξάκις. ſexties.

Ἐξακισχίλιοι. ſex milia.

Ἐξάκτινος. ου. ὁ, ἡ. ſex radios habens.

Ἐξακόσιοι. οἱ. ſexcenti.

Ἐξάκουστος. audibilis, celebris.

Ἐξακριβάζω. inueſtigo.

Ἐξακριβόω, καὶ ἀποκριβῶ, & διακριβῶ.

exactè compono, & abſoluo, omni ope & exacta diligentia efficio, ἀπαγγέλομαι, ἀκριβῶ, Ariſtot. Ethico. 10. Interdũ pro exactè reſpondeo, id eſt ſtatis horis euenio. Idẽ de hiſt. animal. 7. Bud. Com.

Ἐξαφροδισιάζω. labor. beris. Neutr.

Ἐξακτήρ. exactor, quæſtor.

Ἔξαλα. τὰ. quæ mari prominent.

Ἐξαλαόω. μ. ώσω. π. ωκα. excæco.

Ἐξαλαπάζω. μ. άξω. π. αχα. populor, euacuo, ut fit cum urbs aliqua ui capitur, & egeruntur bona ciuium. Accuſ.

Ἐξαλδαίνω. germino.

Ἐξάλειπτρον. τὸ. alabaſtrum, uas unguentarium.

Ἐξαλείφω. μ. ψω. π. φα. deleo, extinguo, aboleo. Accuſ.

Ἐξαλέομαι. euito.

Ἐξαλίζεσθαι. congregari.

Ἐξαλίπτης. unctor, alipta.

Ἐξαλίω. μ. ίσω. eijcio, extraho, uoluo, effero.

Ἐξαλλαγή. degeneratio & immutatio, ut tritici in lolium.

Ἐξαλλάττεσθαι. diſcedere, defungi. Datiu.

Ἐξαλλάττω. ἀμείβω καὶ ἀλλοιῶ, muto, alterno, immutor, tranſeo ad alium habitum & degenero. Ponitur enim & tranſitiue, & abſolute, ut ἐξαλλάττω τὸ χρῶμα, & τὸ χρῶμα ἐξαλλάττει, color ipſe mutatur.

Ἐξάλλομαι. exilio. Depon. genit.

Ἔξαλλος. ου. ὁ. clarus, præſtans, exemptus numero.

Ἐξαλύζω μ. ύξω. π. υχα. effugio, ἐξαλύσσω.

Ἐξάλλως. aliter, alio modo, inuſitatè.

Ἔξαλμα. ατος. τὸ. impetus, ſaltus.

Ἐξαλύσσω. uito, caueo.

Ἐξάλφω. inuenio.

Ἐξαμάω. demeto, execo.

Ἐξαμαξόω... de curru delapſus, & metaphorice qui de ſententia aut ſpe decidit.

Ἐξαμαρτάνω. pecco, aberro. Genit.

Ἐξαμαυρόω. obſcuro, obfuſco.

Ἐξαμάχαρα. ἐξαίφνης, repente.

Ἐξαμβλίσκω. uulnero.

Ἐξαμβρακοῦν. diſſoluere.

Ἐξαμβλόω. μ. ώσω. π. ωκα. abortiuum pario. Dicitur quoque de uitium oculis aduſtione uitiatis. Bud. Com.

Ἐξαμβλυόω. hebeto, abundo.

Ἐξαμείβω. abeo, muto, perficio.

Ἐξαμελέω. contemno, negligo.

Ἐξαμελήμων. ον. ὁ. negligens, torpore affectus.

Ἐξαμηνόβιος. ου. ὁ. ſemeſtris.

Ἐξάμηνον. τὸ. ſemeſtre.

Ἐξαμυσίζω. hauſtim potare ſine reſpiratione.

Ἐξαμφοτερίζω. dubito, dubium facio.

Ἐξαναγκάζω. excito.

Ἐξανάγομαι. digredior.

Ἐξανάγουν. echinouulpes, Phrygum lingua.

Ἐξαναδύομαι, & ἐξαναδύω. μ. ύσω. π. υκα. idem quod ἀναδύεσθαι, fugere, detrectare, retractare & mutare pactum. Plutarc. in Sert. πάσης ἐξαναδυομένου φανερᾶς μάχης. Item emergo, exiſto. Bud. Com.

Ἐξανακαντίζω. ſpinas euello.

Ἐξανακολυμβῶ. emergo, orior, ἐξαναδύομαι, ἀνακύπτω.

Ἐξαναχωρέω. retraho.

Ἐξαναλύομαι. plenius reſoluor. Bud. Comment.

Ἐξανασπάω. demolior.

Ἐξανατέλλω. μ. ἐξανατελῶ. orior, produco.

Ἐξαναφανδόν. clare.

Ἐξαναφέρω. recreor, conualeſco, meliuſcule ualeo, uires reparo, priſtinæ for

tunæ reſtituor, uires & ſpiritum recipio, in gradum meum reſtituor, reſpiro Bud. Com.

Ἐξαναχωρέω. abſcedo, ut hi qui littore ſoluunt.

Ἐξανδραποδίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. captiuor.

Ἐξανδρούμενος. adultus.

Ἐξανεμοῦσθαι. euentari, ſiue uento percipere.

Ἐξανέργατος. ου. ὁ, ἡ. indigeſtus.

Ἐξανεύρω. comperio.

Ἐξανέψιοι. οἱ. ex parte conſobrini, ὧν οἱ πατέρες ἀλλήλων ἀνεψιοί, ἢ αἱ μητέρες.

Ἐξάνθησις. efflorațio.

Ἐξανθέω. effloreo.

Ἐξανθήματα puſtulæ ſpecies ſunt, quas Plin. eruptiones pituitæ, aliquando papulas uocat. Hermol. in Plin.

Ἐξανθίζω. coloro.

Ἐξανθισμός. οῦ. ὁ. eruptio puſtularum.

Ἐξανθρωπισθῆναι. ex humana forma mutari.

Ἐξανίημι. emitto, ἀναπίμπω.

Ἐξανίστημι. μ. στήσω. π. στηκα. facio exurgere, erigo, exuſcito, transfero, ἀνίστημι, Herodo. 1. Bud. Com.

Ἐξανίσχειν. oriri, proprie de ſole.

Ἐξανακρῶσαι θύραν. ianuam è cardinibus mouere.

Ἐξαντάω. obſecro, oro.

Ἐξάντης. ὁ, ἡ. quaſi ἔξω τῆς ἄτης. indemnis, integer, ſanus.

Ἐξαντιτάσεως. collata acie, Herodian.

Ἐξαντλάω. exhaurio, effutio.

Ἐξανύω. μ. ύσω. π. υκα. poſſum, perficio. Accuſ.

Ἐξάνω. deſuper, ἄνωθεν.

Ἐξανοπτάω. exicco, excoquo.

Ἐξαπαλάζω. uide ἐξαλαπάζω.

Ἐξαπαλλάττομαι. ſubduco me, diſcedo.

Ἐξαπατάομαι, & ἐξαπατάω. μ. ήσω. π. ηκα. decipio, ſubſanno, illicio. Sæpe dicitur de canibus uaniloquis, apud Xenoph. & de mulieribus fucatis uiris purpuriſſatis, apud eundem. Lucia. ἐξαπατᾶν τὴν νόσον dixit, pro παραμυθεῖσθαι & auertere ſenſum doloris & morbi. Bud. Com.

Ἐξαπάτερθεν. ſeorſim, ex alia parte.

Ἐξαπάτη. ης. ἡ. deceptio.

Ἐξαπαφῶ. decerpo, decipio. ἐξαπάφοιτο, deciperet.

Ἐξαπειρᾶσθαι. tentare, periculum facere.

Ἐξαπορίζω. depaupero.

Ἐξάπηχυς. εος. ὁ, ἡ. ſexcubitalis.

Ἐξάπινα. ſtatim, ſubitò.

Ἐξαπιναῖος. ου. ὁ. repentinus.

Ἐξαπιναίως. repente.

Ἐξαπίνης. è ueſtigio.

Ἐξαπλόω. μ. ώσω. π. ωκα. explano.

Ἐξαποδύομαι. facio ingredi.

Ἐξαποίνασθαι. decipere.

Ἐξαπόλωλε. deperijt.

Ἐξαπονήσας καὶ διαπονήσας. qui elaborauit.

Ἐξαπορεῖται. tædet.

Ἐξαπορέω. μ. ήσω. π. ηκα. deſtituo, ad indigētiā redigo, cōturbo, plane deſpero.

Ἐξαποροῦμαι. tædio uincor & opprimor malis, ingenti inopia rerum neceſſariarum uel conſilij oppreſſus ſum. D. Paul. 2. Corinth. 4. ἀπορούμενοι, ἀλλ' οὐκ ἐξαπορούμενοι, Egentes non etiam egeſtate afflicti. uel non ſuccumbentes egeſtati. Bud. Com.

Ἐξαποστέλλω. μ. στελῶ. π. σταλκα. emitto. Bud. Com.

Ἐξάπους. οδος. ὁ, ἡ. ſex pedes habens.

Ἐξάπτομαι. μ. άψομαι. π. αμμαι. demulceo. Genit.

Ἐξάπτω. μ. άψω. π. αφα. appendo, inſero, ſuſpendo, redaccendo. Accuſ.

Ἐξάπωλον ἅρμα. in quo ſunt ſeiuges equi. Bud. Com.

Ἐξαραίνομαι. areſco. Deponens abſolut.

Ἐξαρχεῖν

Ἐξαιρημένα. τὰ. peculiaria, Herodot.

Ἐξαράομαι. uotum ſoluo.

Ἐξαράττω. pulſo, quatio, conuicior.

Ἐξαργηθεὶς. ὁ. omiſſus negligentia.

Ἐξαργυρίζω. μ. ίσω. π. ικα. conflo, redigo in argentũ, uel pecuniam, uenundo, Thucyd.

Ἐξαργυρόω. adaro, id eſt ære æſtimo. Bud. de Aſſe. & Annot. poſt.

Ἐξαρεσκάομαι. μ. άσομαι. π. ασμαι. &

Ἐξαρέσκομαι. dijs ſacrifico, prorſus placo, non deos tantum, ſed & alios. Demoſth. ἐὰν τὰς κυρίας ἡμέρας ἐξαρέσκῃ. Bud. Com.

Ἐξαρθρήματα. luxata, quando articulus, uel membrum ex proprio excidit loco in alium, unde uoluntarius impeditur motus.

Ἐξαρθρος. ου. ὁ. debilitatis membris impotens.

Ἐξαρθρῶσαι. deartuare, artus loco mouere.

Ἐξαριθμεῖσθαι. enumerare.

Ἐξαρίθμησις. εως. ἡ. enumeratio.

Ἐξαριστερῶν. à ſiniſtris.

Ἐξαρκέομαι. &

Ἐξαρκέω. μ. έσω. π. εκα. ſubuerto. Item ſufficio, abunde ſufficio, ſuccurro. Bud. Com.

Ἐξαρμα. τὸ. impetus.

Ἐξαρμόζω. auello, diſiungo.

Ἐξαρνέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. abnego.

Ἐξάρνησις. εως. ἡ. abnegatio.

Ἐξαρνος. ου. ὁ. negans. ἐξαρνός εἰμι, nego.

Ἐξαρπάζω. eripio, diſcerpo.

Ἐξαρσις. eleuatio, ἔπαρσις.

Ἐξαρπάζω. μ. άσω. άξω. π. αχα. ακα. libero, eripio. Accuſ.

Ἐξαρτάομαι. dependeo, pendeo, id eſt, ſuſpenſus ſum: & pendeo, id eſt magnopere deditus ſum, ἐξάπτομαι, ἔχομαι, Athen. lib. 12. Ἐξήρτηται, dependet, id eſt appendix eſt & conſequens, Ariſtid. in Pand. Ἐξαρτῶμαι ἐμαυτοῦ, quaſi ἐξ ἐμαυτοῦ κρεμῶ, deuincio mihi amicitia & aſciſco.

Ἐξήρτημαι, coniunctus & connexus ſum, et cõiunctã habeo rationẽ, Plat. de leg. 1. Ἐξήρτημαι τούτου, ſum comes, ſum aſſectator, cingo, & δορυφορῶ. Plutarch. ἐξηρτημένον ὁρῶντες αὐτοῦ τὸ πλῆθος, Videntes plebem eum cingentem & conſectantẽ. Bud. Cõ.

Ἐξαρτάω. μ. ήσω. π. ηκα. eleuo, tollo ſurſum, μετεωρίζω. Item ſuſpendo, alligo, & annecto. Herodia. ἐξαρτήσας ἐκ τῆς ἐπιφερίου ζώνης τὸν τράχηλον ἐν βρόχῳ. Laqueo de zona ſe ſuſpendit. Vnde & ἐξαρτᾶν χρύσιον dicuntur, qui torquem collo circundant. Eſt & deuincio, amicitia coniungo, καθάπτω. Syneſ. δεῖ δὴ καὶ ἀπάντων ὑμᾶς ἐξαρτῆσθαι. Bud. ibidem.

Ἐξαρτίζω. perficio, præparo.

Ἐξάρτυσις. apparatus, inſtructio, expolitio.

Ἐξαρτύομαι, & ἐξαρτύω. μ. ύσω. π. υκα. cõpono, condio, inſtruo, moderor, apparo. Accuſ.

Ἐξαρύω. exhaurio, ἐκκενόω, ἐκθλίβω.

Ἐξαρχος. ου. ὁ. dux, princeps, præſultor.

Ἐξάρχω. μ. άρξω. π. ῆρχα. canere incipio, uel alterius rei author ſum. Bud. Cõ.

Ἐξασθενίζω. μ. ίσω. π. ικα. debilito. Accu.

Ἐξασθενῶ. ualde debilitor, ad languorẽ uſq; debilitor, uiribus deficio. Bud. Comment.

Ἐξασκέω. condo, affabrè facio.

Ἐξαστράπτω. refulgeo.

Ἐξασφαλίζω. μ. ισω. π. ικα. cum explanatione munio.

Ἐξατμίζειν. exorbere.

Ἐξατμίζομαι, & ἐξατμίζω. expiro, euaporor, exuccus fio, areſco. Bud. Com.

Ἐξατμισθεὶς. έντος. ὁ. in uaporem euanidus, euaporatus.

Ἐξαττος. ου. ὁ. magnus impetus.

Ἐξαυτωρία. exauctoratio, commeatus.
Ἐξαυδάω. μ. ήσω. π. ηκα. eloquor.
Ἐξαυστήρ. uas ſiue inſtrumentum quodam, κρεάγρα.
Ἐξαυτῆς. continuò, ſtatim.
Ἐξαῦθις. rurſus, denuo.
Ἐξαυχμοῦται. exiccatur.
Ἐξαφάζων. δι' ἑαυτοῦ γινόμενος, καὶ περιβλέπων.
Ἐξαφανίζω. doleo.
Ἐξαφρίζομαι. redigor in ſpumam.
Ἑξάφορον. lectica à ſex ſeruis geſtata.
Ἐξαφύουσι. emittunt, exhauriunt, ἐξαντλοῦσι.
Ἑξαχῆ. ſexies.
Ἔξαψις. ιος. ἡ. flammigantia, accenſus.
Ἐξεγγυάω. ſponſione, & fideiuſsione aliquem libero.
Ἐξεγγύησις. ιος. ἡ. uadimonium.
Ἐξεγγυώμενος. ε. emiſſor.
Ἐξεγείρομαι. exurgo. Depon.
Ἐξεγείρω. μ. ερῶ. excito. Accuſ.
Ἐξεγένετο. licuit, ἄδεια ἐγένετο, ἐξεποιεῖτο.
Ἐξέγερσις. ιος. ἡ. expergiſcentia, experrectio.
Ἐξεδέχετο. ſpectabatur.
Ἐξέδομαι. exedo.
Ἐξέδρα. ας. ἡ. locus ad ſedendum conſtitutus, ſella ſtudiaria, grabatulus ad meridiandum accommodus.
Ἐξέδρας. ε. ὁ. inſidiator.
Ἔξεδρος. ε. ὁ. ἡ. inauſpicatus.
Ἐξέθανον. exanimatus ſum.
Ἔξεθος. ε. ὁ. ſolennis.
Ἕξει. præbebit.
Ἔξει, pro ἔξεισι, Attice. exi. Bud. Com.
Ἐξειδής. ſuperfluus, indecens.
Ἐξείη. liceat.
Ἐξείης, poetice pro ἑξῆς. deinceps.
Ἐξεικάδιοι. extraordinarij.
Ἐξεικασμένος. aſsimilatus.
Ἐξεικονίζω. fingo. Accuſ.
Ἐξεικώς. ότος. ὁ. ueriſimilis.

Ἐξειλεῖν τὴν βίβλον. τὸ ἀνελίττειν, reuoluere, legere. Bud. Com.
Ἐξείλλω. poſſeſsione eijcio. Bud. Com.
Ἐξειμένος. permiſſus.
Ἔξειμι. exeo.
Ἐξεῖναι. licere.
Ἐξειπεῖν. efferre, reuelare, cum non taceretur tacendum.
Ἐξεῖπεν. aſſeruit.
Ἐξείργω. μ. ξω. π. ερχα. exhibeo, diſturbo. Accuſ.
Ἐξερεείνω. interrogo.
Ἐξείρω. exero, ut exero linguam.
Ἐξεκάοντο. ardebant.
Ἐξέκαμνον. deficiebant, ἀπηγόρευον.
Ἐξεκκλησιάζω. concilium habeo.
Ἐξέκλειον λόγου τυγχάνειν. arcebant à concione.
Ἐξέκοψεν. excidit, expunxit.
Ἐξεκτίνω. reddo.
Ἐξέλασις. ιος. ἡ. emiſsio, propulſio.
Ἐξελατέος. expellendus.
Ἐξελαύνω. μ. άσω. π. ακα. &
Ἐξελάω. effero, expello, erumpo equo, Xenoph. Bud. Com.
Ἐξελέγχω. μ. έγξω. π. ηλεγχα. redarguo, exquiro, exploro ualorem, manifeſtum facio. Accuſ.
Ἐξελεύθερος. ε. ὁ. libertus, filius liberti.
Ἐξελευθεροστομέω. μ. ήσω. π. ηκα. audacter loquor. Neutr. abſol.
Ἐξέλευσις. ιος. ἡ. exitus.
Ἐξελήλυθε. exijt, effluit.
Ἐξελιγμός. οῦ. ὁ. genus ſtratagematis.
Ἐξελίττω. μ. ίξω. π. ιχα. euoluo. Accuſ.
Ἐξέλκω. μ. ξω. π. ἧλκα. extraho, eripio me, ut τὸ μὴ δίκην ὑποσχεῖν ἐξείλκε, Ne cauſam diceret ſe eripuit, Cæſ. de bel. Gal. lib. 1.
Ἐξέλκωσις. ιος. ἡ. laniatio.
Ἐξελληνίζω. ad Græcorum literaturam transfero, Græca facundia enuncio, formo, compoſitũ reddo. Bud. Com.

Ἐξέλωμαι. deligo, excerpo, eximo.
Ἐξελῶ. euerto, deſtruo. Item dono deligo, recipio.
Ἐξέμεν. dimittere.
Ἐξεμέω. μ. έσω. π. εκα. euomo.
Ἐξεμισήθη. exoſus fuit.
Ἐξεμπαιον. ἀπαισίμως.
Ἐξεμπεπολημένοι. οἱ. diuenditi.
Ἐξεναντίας. aduerſum.
Ἐξεναρίζω. μ. ίσω. π. ικα. interficio, armis ſpolio.
Ἐξενέγκω. effero.
Ἐξενέχθη. eiectus eſt.
Ἐξενήνοχα. extuli, ſuſtuli, protuli.
Ἐξεντερίζω. eximo inteſtina, medullam eximo.
Ἐξεῖλον. ademerunt.
Ἐξεπαίρω. extollo.
Ἐξέπαλτο. exiliјt.
Ἐξεπίτη. dedita opera.
Ἐξεπιδρομῆς. τὸ ἐξαίφνης.
Ἐξεπιπολῆς. in ſuperficie, in ſummo ſparſus.
Ἐξεπίσταμαι. ſcio, cognoſco, noſco optimè.
Ἐξεπίτηδες, & ἐξεπιτήδες. de induſtria, fruſtra, ex neceſſitate.
Ἐξεπράθομεν. expugnauimus, Iliad. α. ἐκ τοῦ πέρθω.
Ἐξεράω. eijcio, proijcio, propriè è terra.
Ἐξεργάζομαι. excolo, excito, efficio.
Ἐξεργασία. ας. ἡ. diligentia in efficiendo opere.
Ἐξεργαστικός. οῦ. ὁ. alacer, actiuus.
Ἐξερεείνω. interrogo.
Ἐξερεινει. idem
Ἐξερεῖς. enarras.
Ἐξέραμα. τὸ. uomitus.
Ἐξερεύγομαι. μ. ύξομαι. π. ευγμαι. eructo.
Ἐξερευνάω. μ. ήσω. π. ηκα. ſcrutor.
Ἐξερεύνησις. εως. ἡ. ſcrutinium.
Ἐξερύω. promulgo, indago, traho.
Ἐξερέω. indago.

Ἐξερήμην, aduerb. indicta cauſa.
Ἐξερημόω. μ. ώσω. π. ωκα. deleo.
Ἐξερεθίζομαι. allicio, prouoco.
Ἐξερπύσαι. proſerpere, elabi.
Ἐξερρυηκότα γράμματα. literæ exoleſcētes, quæ uetuſtati cedunt, quaſi defluentes, dilabentesq́, ueluti cum membranæ præpingues literas non retinent, ἀφανισθέντα.
Ἐξέρυθρος. intenſe ruber.
Ἐξερυάσκω. detraho.
Ἐξερύω. extraho, ἐξέλκω.
Ἐξέρχομαι. μ. ἐξελεύσομαι. exeo, diuagor, tranſeo. Depon. genit.
Ἐξεσία. ας. ἡ. legatio, iter quod inſumitur in obeunda legatione.
Ἐξεσκληκός. induratum.
Ἐξέσμων. depromunt, abſtergunt, poliunt, ἔσμηχον.
Ἐξέσσυτο. exijt, diſiunxit.
Ἐξεστηκὼς. ότος. ὁ. deductus de mente. Ab ἐξίστημι τὸ ἐκπλήττω. Et ἐξεστηκὼς οἶνος, quod iam fugit, & detritū eſt, ac præteritum, uappa. opponitur τῷ καθεσταμένῳ. Bud. Com.
Ἔξεστι. licet.
Ἐξετάζομαι. μ. άσομαι. π. ασμαι. &
Ἐξετάζω. μ. άσω. π. ακα. oſtendo, perpendo, exquiro, ſcrutor, interrogo, in quæſtionem pono, examino. Aliquando ad forū refertur, ſicut quærere Latinis, pro informationem facere, & legibus uindicare. Vnde ἐξετάζειν τὸ πρᾶγμα, quæſtionem habere, rem quærere, id eſt agitare cauſam criminis, ut prætor cum iudicium cogit. Sic Cic. in Ver. act. 3. Non dubitabat Minutius, quin iſte, quoniam conſilium dimiſiſſet, illo die eam rē quæſiturus non eſſet. Bud. Com.
Ἐξέτασις. εως. ἡ. inquiſitio, indagatio, cōparatio. Aliquando quæſtio tormentaria. Bud. in Annot. poſt.

Ἐξετασμός. οῦ. ὁ. quæſtio, inquiſitio ueritatis, ſecundum Papinia.

Ἐξεταστής. οῦ. ὁ. indagator, cenſor. Bud. Annot. poſt.

Ἐξεταστικόν. τό. exquirendi genus.

Ἐξεταστικός. οῦ. ὁ. indagator.

Ἐξέτι τοῦ. ab illo tempore.

Ἐξέτιον. ου. τό. ex hoc anno.

Ἐξετελοῦντο. perficiebantur.

Ἐξετεχνήσαντο. commenti ſunt.

Ἐξετοίμως. paratè.

Ἐξαγνύσω. in libertatem aſſeram.

Ἐξευλαβέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. caueo. Depon. accuſ.

Ἐξευμαρίζω. μ. ίσω. π. ικα. demulceo, facilem reddo.

Ἐξευμενίζεσθαι. beneuolum fieri, placari.

Ἐξευνουχίζω. eunuchū facio. Vnde ἐξευνουχίζεσθαι eleganti metaphora dicitur uinum, quādo percolatur, ſaccoq́; frangitur, ſiue (ut Plin. inquit) caſtratur. Omnes enim eius neruí tunc excindūtur, ac genuinus reſtinguitur calor. Dicitur & ἀποθηλύνεσθαι, id eſt effœminatum reddi in eadem ſignificatione.

Ἐξευρεῖν. excogitare, adinuenire.

Ἐξεύρεσις. ιος. ἡ. adinuentio.

Ἐξευρίσκω. μ. ήσω. π. ηκα. excogito, inuenio, cōminiſcor, comperio. Accuſ.

Ἐξευτελίζω. μ. ίσω. π. ικα. attenuo. Accu.

Ἐξευωνύμων. à ſiniſtris.

Ἐξεφίεμαι. mando, iubeo.

Ἐξεφόδου. ſubitò, citra laborem.

Ἐξέχομαι. τὸ ἐξαρτῶμαι, ἐκκρέμαμαι, hæreo, dependeo, ſuſpenſus ſum ex aliqua re. Et pendeo, id eſt deditus ſum, ut ἐξέχομαι τῆς φιλίας τοῦ δεῖνος, ἀντὶ τοῦ ἐκκρέμαμαι. Bud. Com.

Ἐξέχρησε. abundè ſufficit, Herodoto. Bud. Com.

Ἐξέχω. μ. ἐξω. π. ἐξέχηκα. emineo, excello, exto, orior. Neutr. genit.

Ἔξηβος. iam grandis & adultus.

Ἐξηγγυημένοι. Latinè elargiti dicuntur uadimonio obſtricti, qui ob crimina in iudicium uocati, ab iudicibus impetrauerunt, ut aut ſua aut ſponſorum fide dimittantur ea lege, ut in diem certum, aut quandocunq; iudici uiſum fuerit, ad iudicium ſiſtantur. Bud. in Annot.

Ἐξηγγυῆσθαι. eſt hoc modo uades dare. Bud. Com.

Ἐξηγέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. præſum, expono, narro, reſponſito. Verbum eſt pertinens ad iuriſconſultos, & antiſtites, cæremoniarumq́; conditores.

Ἐξηγεῖσθαι quoq; dicebantur actuarij, quādo damnatis ad ſupplicia tractis uerba damnationis carnifici de ſcripto præibant. Bud. in Annot.

Ἐξήγιος. qui pubertatem tranſijt, quadraginta & quinq; annorum.

Ἐξήγημα. ατος. τό. narratio, commentarius, quo obſcurius dicta explanatius ediſſeruntur.

Ἐξήγησις. ιος. ἡ. expoſitio. Differt ἐξήγησις, & ἐξήγημα, quemadmodū à poëſi poëma: ſiquidē poëma dicitur panopliæ Achillis deſcriptio, poëſis uerò tota ipſas Ilias.

Ἐξηγητής. οῦ. ὁ. præceptor, expoſitor, interpres.

Ἐξηγορία. ας. ἡ. accuſatio.

Ἐξηγριώθη. efferatus eſt.

Ἐξήκω. diſcedo, prætereo.

Ἐξήλασμα. ατος. τό. eiectio.

Ἐξήλατος. ου. ὁ. extenſus.

Ἐξηλιθιότης. ητος. ἡ. infatuatio.

Ἐξηλιασμένον. à ſole aduſtum.

Ἐξήλασας. eieciſti, expuliſti.

Ἐξηλλαγμένον, ab ἐξαλλάττω. peregrinū, inuſitatū, inauditum, Diodo. Bud.

Ἐξήλυσις. ιος. ἡ. exitus, ἐξέλευσις. (Cō.

Ἐξημαξομένος. de curru delapſus.

Ἐξήμαρ

Ἐξήμαρ. per ſex dies.

Ἐξημερῶ. cicuro, manſuefacio, ſylueſtrem naturam exuo.

Ἐξημοιβός.ῦ.ὁ. mutatorius, ἐξαμοιβός.

Ἐξημοιβὰ. permutata, alternata. Odyſſ. θ. εἵματ' ἐξημοιβὰ.

Ἐξῆν, pro ἔξεστι ſæpe apud Platon.

Ἐξήνεγκα. protuli, extuli.

Ἐξηνθισμένος. floribus ornatus.

Ἐξήνιος. effrenis.

Ἐξήπαφε. decepit.

Ἐξῃρημένος.ȣ.ὁ. electus, eximius.

Ἐξήρης.ρος.ἡ. nauis ſex remorum.

Ἐξηρημωμένος οἶκος. dicitur cũ familia deleta nomẽ gentis interijt. Bud. Cõ.

Ἑξῆς. deinceps, ordine. Cõſtruitur eleganter cũ genitiuo, ut θρόνος τȣ̃ πλούτωνος ἑξῆς, proximus locus à Plutone. Et cum tempus continuũ, & ſine ullo interuallo ſignificare uolumus, ut τριῶν ἡμερῶν ἑξῆς, tres perpetuos dies.

Ἐξητασμένος, ab ἐξετάζω. qui eſt ſpectata uirtute.

Ἐξηυλημένος.ου.ὁ. extritus, euanidus, quaſi dicas extibiatus. Propriè ſunt αἱ παλαιαὶ γλωσσίδες τῶν αὐλῶν, et per translationem πάντα τὰ παλαιὰ, καὶ τὰ τετριμμένα.

Ἐξηχεῖσθαι, paſsiua uoce, ſed actiua ſignificatione. perſonare, ἐξηχεῖν, ἐξηχεῖσθαι, ἐξακούεσθαι. Gregor. μίαν μὲν ἐξηχεῖσθαι φωνήν. Bud. Com.

Ἐξιάλλειν. eijcere.

Ἐξιάομαι. medeor, profligo morbum.

Ἐξιασάμενος. qui medicatus eſt.

Ἐξιᾶσιν. eijciunt, ἐξίασι uero accentu acuto, τὸ ἐξέρχονται.

Ἐξιδιάομαι. approprio.

Ἐξιδιοποιȣ̃μαι. mihi uendico ac tribuo, occupo. Bud. Com.

Ἐξιδιάζομαι. idem.

Ἐξίδισε. cacauit.

Ἐξίει. excutit.

Ἐξιὰς, pro ἐξιών. Bud. Com.

Ἐξιερȣ̃ν. conſecrare.

Ἔξειμι. exeo.

Ἐξικμάζω. &

Ἐξικμάω.μ. άσω.π. ακα. ſicco, exicco, areſcere facio, exugo.

Ἐξικμασμένον. τὸ. aridum.

Ἐξικμάζω. exugo, ἐξικμάζω.

Ἐξικνέομαι. peruenio, attingo, penetro. Depon. datiuo.

Ἐξίκω. peruenio, conſequor.

Ἐξιλάσκομαι. placor.

Ἐξίλασμα. ατος. τὸ. placatio.

Ἐξίλατον. placatum. ἑξίλατον uero denſo ſpiritu, τὸ ἑξάστυχον.

Ἐξιλάω. concilio.

Ἐξίπτω. effugio.

Ἐξινῶσαι. purgationibus euacuare.

Ἐξινωμένος.ȣ.ὁ. purgatus.

Ἐξίξας.ντος.ὁ. qui abijt.

Ἔξιον. exiui.

Ἐξιπόομαι. exprimo, excolo.

Ἐξιππάζω.μ. άσω.π. ακα. equito. Neutr.

Ἐξιπῶ. proruo, premo.

Ἕξις.εως.ἡ. habitus, aſſuetudo, aſſuefactio. Item ualetudo, Gaza interprete.

Ἐξισοτιμία.ας.ἡ. æqualitas honorum.

Ἐξίσου. æqualiter, ex æquo.

Ἐξισόω.μ. ώσω.π. ωκα. adæquo, confero.

Ἐξίσταμαι.μ. ἐκστήσομαι. præ admiratione non ſum apud me, ſtupeo, de loco mentis moueor, exagitor, alienor, abdicor. Plato in Phæd. ἐξιστάμενος δὲ τῶν ἀνθρωπίνων σπȣδασμάτων. Et Xenophon, ἰόντων δὲ ὡς μάλιστα σὺν ὅπλοις, πολλοὶ καὶ τῶν μαθημάτων ἐξίσαντο.

Aliquando eſt ſententiam muto, aliud propoſitum ſequor. Thucyd. ἐγὼ μὲν ὁ αὐτός εἰμι, καὶ ȣ̓κ ἐξίσταμαι, ὑμεῖς δὲ μεταβάλλετε. Aliquando abſtineo, uito, caueo, Galen. Et Plutarch.

ἀπέδρα καὶ κίνδυνον ὑπὲρ δόξης ἐξέστη, uitauit, ſubterfugit. Interdum cedo, ut ἐξίσταμαι τῶν ὄντων, & ἀγίσταμαι, bonis cedo. Plutarch. κικέρωνος μὲν ἀντωνίῳ καῖσαρ ἐξίστη, Cicerone quidẽ Cæſar Antonio ceſſit. In hac ſignificatione datiuũ fere habet perſonæ cũ genitiuo rei, ut ἐξίσταμαί σοι τῆς τιμῆς. Et cedo, id eſt concedo, hoc eſt me ſubmitto, Iamblicho. Bud. in Annot. & Com.

Ἐξίστημι. μ. ἐκστήσω. π. στηκα. deſiſto, digredior. Demoſth. νῦν δ' ἐκστὰς τῆς ὀρθῆς καὶ δικαίας ὁδοῦ. Interdũ pro corrumpo, immuto, degenerare facio, ad tabem & interitum perduco, Ariſtot. Ethic. 1. & Phyſ. 4. Vnde ἐξεστηκὸς, immutatũ, quod degenerauit, quod naturam ſuam non aſſeruat. Et ἐξεστηκὼς οἶνος, de quo diximus. Interdum mente emoueo, & alieno, in furorem & mentis alienationem ago, Demoſth. κατὰ μειδ. Et Lucæ ca. ult. ἀλλὰ καὶ γυναῖκές τινες ἐξ ἡμῶν ἐξέστησαν ἡμᾶς, Sed & mulieres quædam à nobis nos alienarũt, id eſt ad ſtuporem uſque perculerunt. Bud. ibidem.

Ἐξίστιον. inuiſum.

Ἐξιστορεῖν. expiſcari, exquirere, enarrare.

Ἐξισχύω. μ. ύσω. π. υκα. poſſum. Accuſ.

Ἐξίτηλος. ὁ, ἡ. exilis, elutus, euanidus, et ὁ ἀμυδρὸς, ἀφανὴς, fugiẽs, hoc eſt exoleſcẽs, καὶ διαρρυηκὼς, in obſcurum abiens. Eſt etiam ἀδόκιμος, adulterinus, non germanus nec ſyncerus, Xenoph. Translate pro inerte, ſecorde, deſide, ignauo, & (ut cũ Horatio dicam) uappa, Dioſcor. Bud. Com.

Ἐξιτηρία ἡ ἐξαγγελία, dies qua quis magiſtratum Athenis deponebat.

Ἐξιτήριοι λόγοι. ſalutationes in diſceſſu.

Ἐξίτηλος. diſcedens, fugiens, euanidus.

Ἐξιχνεύομαι. μ. εύσομαι. π. ευμαι. exeo orbitam.

Ἐξιχνεύω. ueſtigo.

Ἐξιχνοσκοπέομαι. per ueſtigia cõſydero.

Ἐξιχνιάζω. μ. άσω. π. ακα. inueſtigo.

Ἐξιχνίζω. exprimo.

Ἐξόβλητος. exterminatus, abiectus.

Ἐξογκέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. tumeo. Neutrum.

Ἐξογκῶ. tumefacio.

Ἐξοδεῦσαι. deuiare.

Ἐξοδία. ας. ἡ. ἔξοδος.

Ἐξόδιος. ου. ὁ. cantus.

Ἐξοδοιπορέω. μ. ήσω. π. ηκα. eo extra. Neutrum.

Ἔξοδος. ου. ἡ. expeditio, profectio.

Ἐξοιδέω. μ. ήσω. π. ηκα. tumeo. Neutr.

Ἐξοικειόομαι. μ. ώσομαι. π. ωμαι. in familiaritatem adduco. Depon. accuſ.

Ἐξοικίζω. μ. ίσω. π. ικα. domo extrudo, ſedibus expello. Accuſ.

Ἐξοικοδομέω. μ. ήσω. π. ηκα. deſtruo.

Ἔξοινος. ου. ὁ. temulentus, uinolentus, qui perpotauit.

Ἐξοιστρέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. & ἐξοιστρέω. ſæuio, furore agitor. Deponens abſolutum.

Ἐξοιχνέω. exeo.

Ἐξοκέλλω. μ. κελῶ. mitto nauem in ſiccũ, undarum ui in littus eĳcio, impingo nauem in ſcopulos. Neut. accuſ.

Ἐξολκή. ῆς. ἡ. extractio.

Ἐξολκισμός. οῦ. ὁ. tralatio oſsis ex ſuperficie in profundum. Cæl. lib. 11. ca. 29.

Ἐξολοθρεύω. μ. εύσω. π. ευκα. diſperdo, extermino. Accuſ.

Ἐξολῶν. expulſurus.

Ἐξομαλίζω. μ. ίσω. π. ικα. planum facio, æquo, quaſi manu permulceo. Accu.

Ἐξομηρεύω. obſides poſco & exigo, acceptisque fidem obſtringo, pignoribus obſtringo.

Ἐξομιλοῦντες. οἱ. adeuntes, oratione ſolantes.

Ἐξομματόω. oculos illumino, excæco, exoculo. anceps enim eſt uerbum.

Ἐξομμάτωσις.ιος.ἡ. abſterſio ſordiũ in (oculis.

Ἐξόμνυμαι, &

Ἐξόμνυμι. cum iureiurando aliquid inficior, ut abiuro debitum & ſimilia. Item eiuro magiſtratũ, hoc eſt repudio, & excuſo quippiam, ne magiſtratum gerere cogar, uel magiſtratu abdico me. Sic ἐξόμνυμαι τὴν πρεσβείαν, eiuro legationem, hoc eſt iureiurando affirmo obire me legationem non poſſe. ἐξόμνυσθαι ἕτερον, eſt iureiurando excuſare eum, qui iudicio non adeſt, aut euocatus præſto non eſt. Accuſ. Bud. Com.

Ἐξομόθεν. ſimul, ſimiliter.

Ἐξομολογεῖν. ingenuè loqui.

Ἐξομολογέομαι.μ.ήσομαι.π.ημαι. confiteor, ἀγχαισῶ. Depon. datiuo.

Ἐξομολόγησις.ιος.ἡ. confeſsio.

Ἐξόμφαλον πάθος, cum prominet umbilicus.

Ἐξόν. dum licet, cum liceret, cũ liceat.

Ἐξονειδίζω. exprobro, increpo.

Ἐξονειδισμός.οῦ.ὁ. exprobratio.

Ἐξονειρώττειν. pollui de nocte. (bula.

Ἐξονομάζω. noto & appellãdo do uoca

Ἐξονομακλήδην. nominatim.

Ἐξονομάσαι. nominare.

Ἐξονομήνῃς. nominatim indices. Ilia. γ.

Ἐξονυχίζεσθαι, & (Com.

Ἐξονυχίζειν. ad unguem explorare. Bud.

Ἐξοπίσω. poſtea.

Ἐξοπλίζω.μ.ίσω.π.ικα. penitus armo.

Ἐξοπλισία.ας.ἡ. armatio.

Ἐξοργιάζειν τὴν ψυχὴν, eſt ad ſacra præparare ſuſcipienda, ad ſacrorũ cultum expiare, & idoneum reddere. Bud. Com.

Ἐξοργιᾶν. irritare, iratũ reddere. (tur.

Ἐξοργύζεσθαι. de exilibus, eiectisq́ dici

Ἐξορυγμία.ας.ἡ. uel ἐξορυχμία. effoſsio.

Ἐξορία.ας.ἡ. exilium.

Ἐξορίζω.μ.ίσω.π.ικα. extermino, ablego in exilium. Actiu. accuſ.

Ἐξορισμός.οῦ.ὁ. exilium.

Ἐξόριστος.ου.ὁ,ἡ. exul.

Ἐξορκέω, &

Ἐξορκίζω.μ.ίσω.π.ικα. adiuro, iuſiurandum confirmo. Propriè eſt religione obſtringo, hoc eſt alicuius animo religionem inijcio, id eſt metu religionis temeratæ percello, aut perterrefacio, quod & religionis implere dicitur. Priori utitur Herodot. & Thucyd. poſterius ſacris literis uſurpa- (tum.

Ἐξορκισμός.οῦ.ὁ. adiuratio.

Ἐξορκιστής.οῦ.ὁ. adiurator.

Ἐξορκόω.ῶ. ſacramento adigo. Bud. in Annot.

Ἐξορμάω.ῶ. hoſtiliter ingredior, inuado, impetum facio, ſicut leo, cum irruit in uenatorem, aut aliam feram. Item erumpo, Xenoph. Oecon. Aliquando proficiſcor, apud eũdem ἀπομνη. 2. ἐξορμᾶν quoq́ dicitur eques calcaribus equũ ciens, et equus dicitur ὁρμᾶν, cũ ad curſum cietur, ac proſilit repentè. Bud. Com.

Ἐξορμίζω τὴν ναῦν. ſoluo è littore. Bud.

Ἔξορμος.ου.ὁ procax. (ibidem.

Ἐξοροθύνω. irrito.

Ἐξοῤῥίζειν. ſerum lactis excolare, uel ſerum à caſeo exprimere.

Ἔξορος. exul.

Ἐξόρυξις.ιος.ἡ. effoſsio.

Ἐξορύττω.μ.ύξω.π.υχα. effodio.

Ἐξορχεῖσθαι. enunciare tacenda, & prodere myſteria.

Ἐξορχέω. ſaltationibus celebro, foris ſalto. Accipitur pro ſalto ſimpliciter.

Ἐξοσιούμενοι. expiati.

Ἐξοστεΐζομαι. exoſſo, oſſa eximo, luxor.

Ἐξοστέω. idem.

Ἐξοστρακίζω.μ.ίσω.π.ικα. mitto in exiliũ.

Ἐξοστρακισμός. οῦ. ὁ. exilium. Eſt propriè relegatio temporaria in locum certum, quæ bona non adimit.

Ἐξουδένησις. ιος. ἡ. contemptus, nihili penſio.

Ἐξουδενωτής. οῦ. ὁ. contemptor.

Ἐξουδενόω. μ. ώσω. π. ωκα. contemno.

Ἐξουδένωσις. ιος. ἡ. contemptio.

Ἐξουδενῶ, & ἐξουθενῶ. μ. ήσω. π. ηκα. in nihilum redigo, ſperno, pro nihilo habeo. Eſt enim uox ex nihili compoſita. Accuſ.

Ἐξουθένημα. ατος. τό. abiectio.

Ἐξουθενίζει. floccifacit.

Ἐξουλίω. μ. ίσω. π. ικα. expello.

Ἐξούλη. ἡ. eiectio. Ἐξούλης δίκη, interdictum unde ui, & iudicium de ui. Erat enim ἐξούλη, quaſi uis publicæ iudicium, non quòd publicum per ſe crimen eſſet, ſed quòd multa in publicum cõmittebantur. Fiebat quoq; ἐξούλης δίκη, ſi quis præfinito die creditori pecuniam non numeraſſet. ἐξούλης λαχεῖν τινι, cum aliquo unde ui agere. Deducitur autẽ ab ἐξείλω, quod de poſſeſsione eijcio ſignificat. Bud. Com.

Ἐξοῦρα. τά. anguſta, cõniuentia. Hippocra. μύοπα uocat.

Ἐξουρίας, aduerb. ex uento; ſecundis uentis, fœliciter, ex animi ſentẽtia.

Ἐξουρίζοντα ᾠά. oua uentoſa, ſpiritu repleta, ut ſunt quæ iam putruerunt, ἀφανισθέντα.

Ἐξουσία. ας. ἡ. poteſtas, licentia, facultas, authoritas, ius. Matthæ. 7. ἦν γὰρ διδάσκων ὡς ἐξουσίαν ἔχων, Erat enim ueluti iure ſuo docens. Bud. in Anno.

Ἐξουσιάζω. μ. άσω. π. ακα. habeo poteſtatem. Neutr. datiuo.

Ἐξουσιότης. ὁ. poteſtas, arbitrium.

Ἐξοφέλλω. μ. ελῶ. augeo. (bus.

Ἐξόφθαλμος. qui oculis eſt prominenti-

Ἐξωφρυωμένος. ſuperciliosus.

Ἔξοχα. egregiè, ſuprà, congruè.

Ἐξοχή. ῆς. ἡ. eminentia, excellẽtia, acies.

Ἔξοχος. ου. ὁ, ἡ. egregius, excellens.

Ἐξόχως. egregiè, ſupra fidem.

Ἐξοχώτερον. ου. τό. præſtabilius.

Ἐξστρατεύομαι. extra milito.

Ἐξστρατευόμενος. in expeditionem iens.

Ἐξύβρισις. laſciuia, luxuria in ſegetibus

Ἐξυβρίζειν. luxuriare, cum nimia pabulĩ ubertate ſegetes laſciuiunt. Bud. Comment.

Ἐξυγραίνω. μ. ανῶ. humefacio.

Ἐξυδατοῦσθαι. aqueſcere, mutari in aquã.

Ἐξυδρωπιῶν. ῶντος. ὁ. aqua intercute laborans.

Ἐξυμενίζω. eximo membranulam.

Ἐξυπανίστη. aſſurrexit, ſuboriebatur.

Ἐξυπαρχῆς. à principio.

Ἐξυπηρετέομαι. miniſtro.

Ἐξυπνίζω. μ. ίσω. π. ικα. expergefacio. Accuſ.

Ἔξυπνος. ου. ὁ, ἡ. expergefactus.

Ἐξυπογύου. nuper, ex tempore, ἐξ ἑτοίμου. ἐκ τοῦ σύνεγγυς, ἀπροσκέπτως. ὑπόγυον γὰρ τὸ πρόσφατον, καὶ ἐγγύτατον.

Ἐξυπτιάζω. reſupinor, ſupinè, delicatéq; me habeo & ignauiter, reſupinus ſum.

Ἔξω. extra, foras. ἔξω αὑτοῦ εἶναι, mente alienatum eſſe.

Ἕξω. habebo.

Ἔξωθεν. foris. οἱ ἔξωθεν λόγοι, dicuntur ſtudia externa, & literæ diſciplinæq; nihil ad ſcripta euangelica, conſecrataq; pertinentes, quæ ſeculares appellantur, quaſi βιωτικὰ μαθήματα. Et ἡ ἔξωθεν παιδεία, atque οἱ ἔξωθεν φιλόσοφοι eodem modo dicuntur, diſciplina mundana ab Euangelio aliena, & philoſophi externam illam rerum naturalium diſciplinam ſpectãtes. Bud. Com.

Ἐξωθέω. μ. ήσω. π. ηκα. &

Ἐξώθω. μ. ώσω. π. ωκα. expello, excito, protrudo, extrudo, in exilium eijcio. Bud. Com.

Ἐξώθησις. eiectio, expulſio.

Ἐξωθοῦμαι. τὸ ἐκβάλλω καὶ ἐξορίζω.

Ἐξωκεανισθῆναι. in oceanum egreſſum fuiſſe.

Ἐξωκεανισμός. οῦ. ὁ. in oceanum egreſſio.

Ἐξωκέλλης. nauis piratica.

Ἐξώλεια. ας. ἡ. pernicies, exitium.

Ἐξωλέστερον. ου. τό. peſtilentius, pernicioſius.

Ἐξώλης. εος. ὁ, ἡ. pernicioſus, peſtifer, exitio dignus.

Ἐξώλης ἐρωτοληψία. perdita libido.

Ἐξωμίας. exertus. Bud. Com.

Ἐξωμίδιος. ου. ὁ. ſuperhumeralis.

Ἐξωμιδοποιΐα. ας. ἡ. exomidis cōfectio.

Ἐξωμίς. ίδος. ἡ. tunica ſubſtricta & breuis citra humeros deſiſtens, exomis.

Ἐξωμοσία. ας. ἡ. abiuratio, excuſatio cū iureiurando. Bud. Com.

Ἔξωμος. ου. ὁ. expeditus, exertus, accinctus, abiuratus.

Ἐξωνέομαι. μ. ήσομαι. π. ἐώνημαι. redimo. Accuſ.

Ἐξωραϊσμένος. exultus, uenuſtatus.

Ἔξωρος. ου. ὁ, ἡ. intempeſtiuus, natu grandior quàm ut amari ſit idoneus, exoletus. Bud. Com.

Ἐξῶρτο. excitabatur. ab ὄρω.

Ἐξωστέος. exoſſans, oſſa detrahens.

Ἐξωστισμένος. luxatus, ἐξηρθρωμένος.

Ἐξώστης ἄνεμος. uentus aſper & uiolentus.

Ἐξώστρα. ας. ἡ. machina quædam in ſcena, quæ alio nomine ἐκκύκλημα appellatur.

Ἐξωτάτω. extimus.

Ἐξωτερικός. οῦ ὁ. externus, extrinſecus. Vnde ἐξωτερικὰ ſcripta, quæ ad rhetoricas meditationes, facultatem argutiarū, ciuiliumq́ rerum notitiam conducebant: ἀκροαματικὰ autem in quibus philoſophia remotior, ſubtiliorq́ agitabatur, quæq́ ad naturæ contemplationes, diſceptationes dialecticas pertinebant. Ariſtot. 1. Polit. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἴσως ἐξωτερικωτέρας ἐστὶ σκέψεως, Verum iſta fortaſſe peruagatioris ſunt commentationis. Gell. lib. 10. cap. 14. & Bud. Com.

Ἐξώτερος. ου. ὁ. exterior.

Ἐξωτικός. οῦ. ὁ. exoticus, peregrinus, externus.

Ἐξωφρυωμένος. ſuperciliosus, elatus.

Ἔξωχρος. præpallens.

E O.

Ἕο, pro οὗ. ſui.

Ἐογμός. καθὰ συνδέδεται ὁ φάκελος.

Ἐοίγμεν. pro ἐοίκαμεν.

Ἔοικα. cum dati. ſignificat ſum ſimilis, conuenio, congruo, uolo, decreui.

Ἔοικα. ſine caſu poſitum, uideor. παρὰ τὸ εἴκω.

Ἔοικε. decet, uidetur, conſentaneū eſt.

Ἐοικός. ότος. τό. ſimile, πρέπον, δοκοῦν.

Ἐοικυῖα. ας. ἡ. & ἐοικώς. ότος. ὁ. ſimilis.

Ἑοῖο. ſui.

Ἔολον. utile, lucroſum.

Ἔολπα, poëtice præt. med. pro ἤλπα, ab ἔλπω. ſuſpicor, ſpero.

Ἔορ. filia, conſobrinus.

Ἔοργα, præt med. pro ἔῤῥογα, à ῥέζω, uel ἔργω. feci, compoſui.

Ἑορτάζω. μ. άσω. π. ακα. celebro, epulor.

Ἑορταῖος. ου. feſtus.

Ἑορτάσιμα. res ad feſtum inſtructa.

Ἑορτάσιμος. ου. ὁ. ἑορταῖος.

Ἑορταστέον. feriandum eſt.

Ἑορτή. ῆς. ἡ. feſtiuitas, feſtum.

Ἑός. οῦ. ὁ. ſuus.

Ἑοσσητήρ. adiutor, uindex.

E Π.

Ἐπαγαγεῖν ψῆφον. cenſere, iubere, id

eſt opinari, ut nunc dicunt, proponere calculum. Bud. Annot.

Ἐπάγαμαι. admiror, affecto.

Ἐπαγανακτέω. indignor.

Ἐπαγαλλιάζω. gratulor.

Ἐπαγγελία. ας. ἡ promiſsio, pollicitatio.

Ἐπαγγέλλομαι. μ. οῦμαι. promitto, ultro offero, profiteor, cōdico. Item mulgo, indico, ut cū indicimus ſolēnitatē, iubeo, peto per denunciationem.

Ἐπαγγέλλω. narro, annuncio, edico. Vnde ἐπαγγέλλειν δοκιμασίαν, de quo antea. Bud. Com.

Ἐπάγγελμα. promiſſum, conſtitutum, id eſt dies ſtatus, & conſtitutus.

Ἐπαγγελτικῶς: promiſsiuè, per promiſſionem.

Ἐπαγείρω. congrego.

Ἐπάγερσις. ἡ. collectio, coactio.

Ἐπαγινεῖν. admouere.

Ἐπαγκωνίζεσθαι. ἐπανάγεσθαι.

Ἐπαγλαΐζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. exulto, intemperanter ago. Depon. datiuo.

Ἐπάγομαι. uinctum aliquid poſt me traho, Lucia. Item adduco, adſciſco, allicio, Demoſth. Item cito authorem & laudo teſtē, Ariſtot. de part. Ani. 1. Bud. Com.

Ἐπαγορία. accuſatio, culpa.

Ἔπαγρος. uenatorius, fœlix in uenationibus.

Ἐπαγκάζεσθαι. tergiuerſari.

Ἐπάγω. μ. άξω. π. αχα. induco, adduco. Demoſth. αἰτίαν ἐπάγω τούτῳ ψευδῆ. Aliquando ἔξωθεν ἄγειν, importare, inuehere. Vnde ἐπακτόν. Aliquando impingo, illido. Ariſtoph. Veſp. ἀλλ' ἔπαγε τὴν σὴν γνάθον, Impinge dentes tuos molares. Aliquando ſtipo, obſtruo, ut ἐπάξαντες τῇ ὕλῃ, Theophra. Interdum allicio, impello, incito, irrito, ut κοινῇ τὸ πλῆθος ἐπάγοντες, Ariſtot. Eth. 5. Interdum attraho, adduco, ἐπισύρω, Xenoph. Aliquando ſubinde infero, καὶ ἐπὶ προτέροις ἄγω, alia atq; alia addo. Vnde ἐπαγόμενα, conſequentia. Eſt & intercalo. Bud. Com.

Ἐπαγωγή. ῆς. ἡ. ingreſſus, Thucyd. 7. Item pellacia, illecebræ, Plat. de Rep. 2. Eſt & ordinum ſeries, & conſecutio deinceps continuata, ut in exercitu cōpoſito agmine procedente, cū ordines deinceps alij poſt alios procedunt. Ab ἐπάγω cū pro ſubinde inferre ponitur. Ex quo et ἐπαγωγὴ dicta eſt argumētatio, quæ ex conceſsis ſenſim laqueos texit, ad irretiendum eum qui ſemel ſe interrogandum præbuit. Deinceps enim alias alias percontationes excipiunt & illationes. Bud. ibidem.

Ἐπαγώγιον. τό. præputium, & ἀκροποσθίον.

Ἐπαγωγός. οῦ. ὁ. perſuaſibilis, blandus, pellax, appoſitus ad perſuadendum. Bud. Com.

Ἐπαγωνίζομαι. adiutor.

Ἐπάδω. μ. άσω. π. ακα. incanto.

Ἐπάειραν, pro ἐπῆραν, ab ἐπαείρω. Iliad. ω. ἁμαξάων ἐπάειραν, carris inferebāt.

Ἔπαθλον. ου. τό. præmium certaminis. accipitur pro præmio ſimpliciter.

Ἐπαιγίζω. impetuoſe ſpiro, cum turbine afflo & irruo. nam αἰγὶς turbo eſt uenti.

Ἐπαιγδήν. in ſuperficie tantum.

Ἐπαίμονες. filij, nepotes.

Ἐπαινετήριος. ου. ὁ. laudatiuus.

Ἐπαινέτης. ου. ὁ. laudator.

Ἐπαινετόν. τό. laudabile.

Ἐπαινετός. ου. laudatus.

Ἐπαινέω. μ. έσω. ήσω. π. ηκα. ημαι. ἐπῄνεκα. laudo.

Ἔπαινος. ου. ὁ. laus.

Ἐπαινός. ῆ. ὁ. αἰνός, grauis.

Ἐπαίρομαι. &

Ἐπαίρω. μ. ἀρῶ. π. ἦρκα. eleuo, attollo, ſuſtollo, in altum duco. Et tranſlate Demoſth. de diuitijs, ἃ νῦν ἐπαίρει αὐτὸν ὑβρίζειν, id eſt incitant, erigunt, perpellunt. Bud. Com.

Ἐπαιρόμενος. elatus, inflatus.

Ἔπαισε. percuſsit.

Ἐπαισθάνομαι. ſentio.

Ἐπαΐσσω. μ. ίξω. π. ιχα. incito, irruo, cum impetu aliquid facio. Accuſ.

Ἐπαίσθημα. τὸ. ſenſus.

Ἐπάϊστος. ου. ὁ. manifeſtus. ἐπάϊστος ἐγένετο, deprehenſus, reſcitum eſt.

Ἐπαισχής. έος. ὁ, ἡ. pudendus, infamis.

Ἐπαιτέω. μ. ήσω. π. ηκα. mēdico. Accuſ.

Ἐπαίτης. ου. ὁ. mendicus.

Ἐπαιτιάομαι. μ. άσομαι. π. αμαι. increpo, accuſo, affero, ut affero culpam, aſsigno. Bud. Com.

Ἐπαίτιος. ου. ὁ. ſons.

Ἐπαΐω. intelligo. Plato in Gorg. οὐκ ἐπαΐεις ἄλλου περὶ γυμναστικῆς. Aliquando ſine præpoſitione, ut τάξεων ἐπαΐειν, Plat. & φωνῆς οὐκ ἐπαΐοντες αὐτοῦ, Plut. Aliquando ſine caſu, ut οὐκ ἐπαΐεις ὑπ' ἀνδρῶν, Non ſentis te ludibrio haberi, Ariſtoph. Veſp. Bud. Com.

Ἐπαιωρέω. μ. ήσω. π. ηκα. eleuo, incumbo, impendeo.

Ἐπαιωροῦμαι. efferor & geſtio, ut κούφαις ἐπαιωρούμενος ἐλπίσιν, ſpe inani erectus, & elatus, ſubnixus. Bud. Com.

Ἐπακμάζω. uigens, adoleſcēs, ualidus, uegetus ſum.

Ἐπακμαστικός. ſenſim inualeſcens & efferueſcens.

Ἔπακμος. ου. ὁ. non integer, fractus.

Ἐπακολούθημα. τό. appendix.

Ἐπακολούθησις. εως. ἡ. conſequentia.

Ἐπακολουθῶ. ſubſequor, aſsiduus ſum, cōſequor, quod uel animo fit uel oratione. Cice. de Reditu ſuo, Qui ueſtram beneficiorum magnitudinem nō modo augere aut ornare, ſed enumerare aut conſequi poſsit.

Ἐπακόοι. οἱ. μάρτυρες, teſtes.

Ἐπακούω. μ. ούσω. π. ουκα. audio, obtempero, obedio, ſubauſculto. Genit. & accuſ.

Ἐπάκριος. ου. ὁ. epitheton Iouis, quòd in ſummis montibus & promontorijs ſolitæ erant aræ conſtitui Ioui.

Ἐπακρός. in acutum deſinens.

Ἐπακτήρ. ῆρος. ὁ. adductor, uenator, piſcator.

Ἐπακτικὸς λόγος. argumentatio inductione cōſtans, quale apud Plato. utitur Socrat. ſemper. Bud. Com.

Ἐπάκτιος. ου. ὁ, ἡ. littoreus, littoralis.

Ἐπακτός. οῦ. ὁ, ἡ. aduena, adactus, aliunde aſcitus, aduectitius, tranſlatitius, profectitius. Ab ἐπάγω, pro importo, inueho. Vnde ἐπακτὸς ὅρκος, iuſiurandum delatum, Iſocr. Bud. in Annot. & Com. Ἐπακτοὶ ἡμέραι, intercalati dies. ab ἐπάγω, intercalo.

Ἐπακτόω. coërceo, claudo.

Ἐπακτρεῖς. οἱ. uenatores, piſcatores.

Ἐπακτρίας. ου. ὁ. &

Ἐπακτρίς. ίδος. ἡ. nauis oneraria, Xenoph. ἑλλην.

Ἔπακτρον. τό. idem, nauicula piſcatoria, Nicand.

Ἐπακτροκέλης. ητος. ὁ. nauigium prædatorium. Suid.

Ἐπαλαζονεύω. μ. εύσω. π. ευκα. inſulto.

Ἐπαλαλάζω. μ. άξω. π. αχα. Lætis uocibus conclamo. Neut. abſol.

Ἐπαλαστεῖν. grauiter affici, ægre ferre.

Ἐπαλέξω. μ. ήξω. π. ηχα. adiuuo.

Ἐπάλειμμα. τὸ. inunctio.

Ἐπαλείφω. ſuperillino.

Ἐπαλεξήσων. adiuturus.

Ἐπαληθεύω. agnoſco.

Ἐπαλθέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſano, curo.

Ἐπάλλαξις. eſt indiſcretus ab altero in alterum tranſitus, alterius uiciſsim & alterius motio indiſcreta, ita ut oculum fallat. Ἐπάλλαξις τῶν δακτύλων, digitorum micatio, qui ludus eſt. Bud. Com.

Ἐπαλλάττεσθαι. ἀντὶ τοῦ ἐπαλλήλους εἶναι, ἢ ἐπάλληλα ἔχεσθαι. Xenoph. ὡς ἴδοις ἂν ἀλλήλοις ἐπαλλάττοιτο, Videãt ne haſtæ ita geſtentur, ut aliæ alijs incumbant. Bud. ibidem.

Ἐπαλλάττω. μ. άξω. π. αχα. ἐπαμφοτερίζω, permuto, alterũ pro altero accipio, uel ipſe loco alterius habeor. Actiue enim & paſsiue accipitur, ſicut euario, alterno, deſmo Latinis. Significat igitur aliquãdo uarius ſum, non eodem tenore procedo, uarie exiſto, diſſentio. Ariſtot. de Gen. ani. 4. ὥστε συμφύεσθαι καὶ ἐπαλλάττειν τὰ μόρια, Euenit, ut membra coaleſcant, atq; diſsideant. de generatione monſtrorum loquens. Aliquando uiciſsim hoc atq; illo modo procedo, ut dentes ſerrati, qui pectinatim (inquit Plin.) coeunt, alternis breuiores & lõgiores, ne cõtrario occurſu atterantur. Ariſtot. de Part. ani. Aliquando affine aliquid cum altero habeo, ut ἡ δὲ φώκη ὡς ἐπαλλάττουσα τῷ γένει τῶν ἰχθύων, quaſi à piſcium natura multum habens. De hoc copioſius Bud. Com.

Ἐπαλληλία. ας. ἡ. alternitas.

Ἐπάλληλος. ου. ὁ, ἡ. ἐπασσύτερος. ἐπάλληλα autem opponuntur τοῖς διαλλήλοις. Sunt enim ἐπάλληλα, alia alijs ſuperpoſita ſine interceſsione aut interſtitio & intercapedine. Ammon. de malis medicis, φυτὸν γάρ ἐστι καρποφορῶν δι' ὅλου τοῦ ἔτους ἐπαλλήλως. id eſt, Ita ut fructus nouus ueterẽ excipiat, alijs atq; alijs malis ſuccreſcentibus. Bud. Com.

Ἐπάλλων. miniſter.

Ἐπάλμενος. ου. ὁ. inſiliens.

Ἔπαλξις. ιος. ἡ. propugnaculum, pinna, pinnaculum, id eſt propugnaculũ, murorum faſtigium.

Ἐπαλξίτης. lapis in pinna ad defendendũ.

Ἐπαλύνω. inſpergo.

Ἐπαμάομαι. accumbo.

Ἐπαμβλάδην. cũ tergiuerſatione, procraſtinando.

Ἐπαμβλίσκω καρπούς. excutio immaturos fructus, reddo præcoces fructus.

Ἐπαμείβομαι. μ. είψομαι. π. ειμμαι. uiciſsim contingo, commuto.

Ἐπαμοιβαδόν. mutuò, implicitè.

Ἐπαμοιβός. alternus, per uices.

Ἐπάμονες. οἱ. ἐπάγοροι, ſequaces, poſteri.

Ἐπαμύντωρ. ορος. ὁ. adiutor.

Ἐπαμύνω. μ. υνῶ. auxilior, retribuo, defendo ab iniuria. Datiuo.

Ἐπαμφάδησε. circũſpexit, miratus eſt.

Ἐπαμφιάζειν, & ἐπαμφιέσαι, & ἐπαμφιέσκειν. induere.

Ἐπαμφότερα. utrinq;.

Ἐπαμφοτερίζειν. cum datiuo & genitiuo conſtruitur, & ſignificat utroq; pertinere, in utranq; partem uergere, ancipitem eſſe & ambiguum, ancipitem ſe præbere, & mediam naturam habere, inter duo aut plura genera ita intercedere, ut in nullo genere planè cenſeri poſsit. Ariſtot. ὁ δ' ἄνθρωπος ἐπαμφοτερίζει πᾶσι τοῖς γένεσι, cũ omnib. generibus ambigit. Sic Liu. de hermaphrodito, Sinueſſæ natum ambiguo inter marem & fœminam ſexu infantem, quos androgynos uulgus appellat. Bud. Com.

Ἐπάν. uel ἐπ' ἄν. cũ, quãdo, poſtquàm.

Ἐπαναιρέομαι. capio, recipio, periculũ facio.

Ἐπαναβαίνω. aſcendo, ſupergredior.

Ἐπαναβάλλομαι. amicior, induo in modum amiculi, differo.

Ἐπαναβληδόν. circumiectim & obuolutim, ut ἐπὶ τέλοισι δὲ ἀρίνα νήματα λωνά ἐπαναβληδὸν φορέουσι, Herod. lib. 2. Bud. Com. (abſol.

Ἐπαναβοάω. μ. ήσω. π. ηκα. acclamo. neu.

Ἐπαναγινώσκω. recognoſco.

Ἐπαναγκάζω. urgeo, cõpello. Bud. Com.

Ἐπάναγκες. neceſſe eſt.

Ἐπανάγω. reduco.

Ἐπαναδίπλωσις. ιος. ἡ. repetitio, geminatio, ut κιλαλάχωσι pro λάχωσι.

Ἐπανάζω. condoleo. pro ἐπαναάζω.

Ἐπαναθεάομαι. μ. άσομαι. π. αμαι. ſpecto. Depon. accuſ.

Ἐπαναιρεῖσθαι. exercere. (reflecto.

Ἐπανακάμπτω. μ. άμψω. π. αμφα. redeo,

Ἐπανάκλισις. ἡ. retroceſſio.

Ἐπανακολουθέω. aſſector.

Ἐπανακομίζω. refero.

Ἐπανακρούω. repercutio, reflecto.

Ἐπανάκρουσις. reflexio, retentio, ἐποχή. Proprie cum nauis manu repellitur ne in littore allidatur.

Ἐπαναλαζονεύομαι. ſuperbus ſum, et contumax.

Ἐπαναλαμβάνω. repeto.

Ἐπαναλλάττω. commuto, commiſceo.

Ἐπανάληψις. ιος. ἡ. repetitio ſuperiorũ.

Ἐπαναλύω. redeo.

Ἐπαναμιμνήσκω. ſæpe replico, admoneo. Genit. & accuſ. iung.

Ἐπανανεόω. μ. ώσω. π. ωκα. renouo.

Ἐπαναπαύεσθαι acquieſcere. i. oblectari.

Ἐπαναπέμπω. reduco, recomitor.

Ἐπαναπλέω. contra nauigo.

Ἐπαναποκτείνω. etiam interficio.

Ἐπανάσεισις. ἡ. crepitatio, concuſſio.

Ἐπανασεισθείς. uibratus.

Ἐπανασείω. tracto, apparo.

Ἐπανάστασις. ιος. ἡ. inſolentia, rebellatio, rebellio.

Ἐπαναστρέφω. ſubuerto, contrà inſurgo. propriè ad aciem militarẽ pertinet, quando nihil declinat, ſed ſtrenuè ſuſtinet, reſiſtitq́.

Ἐπαναστροφή. reuerſio, χῦμα.

Ἐπανατείνομαι. intendo, extollo, uibro in aliquem.

Ἐπανατέλλω. μ. τελῶ. orior. Neut. abſol.

Ἐπανατίθημι. tranſpono.

Ἐπαναστρέφω. redeo.

Ἐπαναφέρω. crimen uel culpam, uel criminis cauſam uel actionem in alium reijcio, ſiue transfero. Ariſtoph. ἐς τὸν δία ἐπανενεγκεῖν. Eſt etiam refero, renũcio. Xenoph. οἱ δὲ πρέσβεις ἐπανεφέροντο ταῦτα ὡς ἀδύνατα. Bud. Com.

Ἐπαναφορά. ᾶς. ἡ. repetitio, relatio.

Ἐπαναχωρέω. μ. ήσω. π. ηκα. recipio, reuertor, redeo. Accuſ.

Ἐπάνειμι. redeo, repeto, recẽſeo, rurſus diſſero, iterũ explico, denuò diſputo. Demoſth. περὶ μὲν τούτων αὖθις ἐπάνιμεν. Plato, ἐπανιὼν τοὺς λόγους. Interdũ aſcendo, Plat. Symp. Bud. Com.

Ἐπανεῖπον. declararunt, denunciarũt.

Ἐπανελθεῖν. redire.

Ἐπανίεμαι. abrogo.

Ἐπανίημι. tollo, aufero.

Ἐπανίσι, pro ἐπάνω.

Ἐπανέρομαι. rurſus interrogo.

Ἐπανέρχομαι. redeo, inuiſo. Depo. Bud. Com.

Ἐπανέχω. præſto, antecello, extollo, reſiſto. Neut. genit.

Ἐπανήκω. redeo. Neut.

Ἐπανθέω. floribus cõueſtio, exudo, quaſi florem ſuperinduco.

Ἐπάνθει. redi.

Ἐπανθίζω. μ. ίσω. π. ικα. refloreo. Neutr.

Ἐπανθισμός. ὁ. ſpina.

Ἐπανθρακίδες. αἱ. piſciculi in prunis aſſati.

Ἐπανίημι. μ. ήσω. π. ηκα. redeo, remitto impetum & cõtentionem. Xenoph. διωκέτωσαν δὲ ἐρρωμένως, καὶ μὴ ἐπανιῶσι

ιᾶν. Lucia. pro eo quod eſt uultus & frontis ſeueritatem remitto, καὶ μικρὸν ἐπανιεὶς τῶν ὀφρύων. Bud. Com.

Ἐπανίσταμαι. μ. ςήσομαι. π. ςημαι. aſſurgo, inſurgo, ſeditionem moueo. Depon. datiuo.

Ἐπανίστημι. μ. ςήσω. π. ςηκα. immineo, incumbo.

Ἐπανίσχω. reprimo, reſiſto.

Ἐπανιὼν υἱός. eſt adoptiuus qui è familia aſcititia, ad ſuam, naturalemq́ reuertitur. Bud. Com.

Ἐπάνοδος, ου. ἡ. reditus, aſcēſus, regreſſio, repetitio, peroratio. Bud. Com.

Ἐπανοιδέω. intumeſco.

Ἐπανοίσω. ſurſum feram, efferam.

Ἐπανορθοῦμαι. &

Ἐπανορθόω. μ. ώσω. π. ωκα. corrigo quod lapſum eſt, & diſſolutum conſtituo, emēdo, recta uia deduco. Bud. Com.

Ἐπανόρθωμα τοῦ νομίμου. legitima iuris emendatio & correctio.

Ἐπανόρθωσις. ιος. ἡ. correctio, caſtigatio

Ἐπανορθωτής. οῦ. ὁ. corrector, caſtigator.

Ἐπαντέλλω. exorior.

Ἐπάντης. τος. ὁ, ἡ. æditus, altus, accliuis.

Ἐπαντλεῖν. infundere aquã. Et translate, ut ἐπαντλεῖν λόγον, ſicut fundere Latinis pro abundanter loqui. Verg. Talia fundebat lacrymans. Et Cice. Fundere uerba more poëtarũ. Bud. Com.

Ἐπάντλησις. aquæ infuſio in eum qui lauatur.

Ἐπάνω. &

Ἐπάνωθι. ſupra. Genit. iung.

Ἐπαοιδή. incantatio.

Ἐπαοιδός. οῦ. ὁ. incantator.

Ἐπαπειλέω. μ. ήσω. π. ηκα. minor. aris. Neut. dat.

Ἐπάπειρος. incõprehenſibilis, multus.

Ἐπαπήνη. currus.

Ἐπαποδύομαι. ſuſcipio, aggredior, inſtituoq́ agere. Datiuo. Bud. Com.

Ἐπαποθνήσκω. ſupra morior, immorior.

Ἐπαπολέγχομαι. refello.

Ἐπαπόρησις. ἡ. dubitatio, deſperatio.

Ἐπαπορία. contentio, dubitatio.

Ἐπαποςέλλειν τὸν διαδεξόμενον, ſucceſſorẽ mittere, uel officio aliquẽ priuare.

Ἐπαπτήνας. circumſpiciens.

Ἐπαρά. ᾶς. imprecatio, deuotio.

Ἐπᾶραι. erigere, efferre, ſurſũ tollere.

Ἐπαράμενοι. οἱ παρὰ μοῖραν ἀπολλύμενοι.

Ἐπαράομαι. μ. άσομαι. π. αμαι. execror, imprecor. Datino iung.

Ἐπάρας. perſuadens, inducens, tollens.

Ἐπαράσσω. illidor, impingor, incumbo, irruo. Bud. Com.

Ἐπάρατος. ου. ὁ. maledictus, execrandus, ſceleratus, dirus, deteſtandus, ſacer, deuotus.

Ἐπάργεμος. ου. ὁ. qui oculorum uitio laborat, quod ἄργεμα, hoc eſt albugo dicitur.

Ἐπάργυρος. argenteus, inargentatus. κλίνας ἐπαργύρους, apud Herodo. de delphicis donarijs.

Ἐπάρδω. irrigo.

Ἐπαρέσκομαι. μ. έσομαι. π. εσμαι. reconcilio.

Ἐπαρήγω. μ. ήξω. π. ηχα. adiuuo, ἐπιβοηθῶ. Acti. datiuo. Bud. Com.

Ἐπαρθέντες. animo erecti.

Ἐπαριςερός. οῦ. ὁ. ſiniſter, ineptus.

Ἐπαριςερῶς. ſiniſtrè.

Ἐπάρκεος. ου. ὁ. expertus, auxiliator.

Ἐπαρκέω. μ. έσω. π. εκα. uiuo. Item ſufficio, id eſt ſumptus adminiſtro, auxilior, ſuppedito. Neut. dati. & accuſ.

Ἐπαρκής. idoneus, ſufficiens.

Ἐπάρουρος. ου. ὁ, ἡ. ruſticus, terreſtris.

Ἔπαρσις. ιος. ἡ. elatio, gaudium. Ἔπαρσις μαστῶν, extuberatio mammarũ, quod Latinè fratrare dicitur.

Ἐπαρτάομαι. &

Ἐπαρτάω. impendeo, ſuſpēdo, propono,

ἐπικρεμάμενον. & ἐπαρτώμενον, id eſt ἐπαιωρούμενον, ut ἐπηρτημένος κίνδυνος, impendens periculū, Herodia. Item ἐπὶ τοῦ ἐκφοβεῖν, ut apud Aeſchin. φόβος ἐπήρτηται, metum inieci, terroribus perculi, id eſt periculum imminere dixi. Bud. Com.

Ἐπαρτησία. apparatus.

Ἐπαρτής. οῦ. ὁ. promptus, præparatus.

Ἐπαρτύω. adapto.

Ἐπαρυτόμενος. exhauriens.

Ἐπαρυστρίς. ίδος. ἡ. hauſtrum.

Ἐπαρχή. ῆς. ἡ. decima. Aliquādo idē qđ

Ἐπαρχία. ας. ἡ. id eſt prouincia, præfectura. Plut. Δολοβέλλαν ἔκρινε κακώσεως ἐπαρχίας, Accuſauit Dolobellam repetundarum.

Ἐπαρχιώτης. ου. ὁ. prouincialis.

Ἐπάρχομαι. μ. ἄξομαι. π. ηγμαι. decimas capio. Item auſpicor, cœpi, Iliad. α. Depon. abſol.

Ἔπαρχος. ου. ὁ. præſes prouinciæ, prætor, præfectus.

Ἐπάρχω. imperito, ut τῆς δυνάμεως ἐπῆρχεν, Iſocr. Item præſum, præficior. Herodia. ἦσαν ἐπάρχοντες τῶν στρατοπέδων δύο. Bud. Com.

Ἐπαρωγός. οῦ. ὁ. adiutor, opitulator.

Ἐπασθμαίνω. anhelo.

Ἐπασκέω. colo, hoc eſt exerceo, ut colitur pietas & officium.

Ἐπασκητής. athleta.

Ἐπάσματα. cantilenæ, quales pueris nutrices canunt.

Ἐπαστός. ιος. ὁ, ἡ. accumulatus.

Ἐπασσύτερος. ου. ὁ. aceruatus, unus ſuper alium, & per uices.

Ἐπαυγάζω. ſplendeſco.

Ἐπαύγασμα. τό. ſplendor.

Ἐπαυδάω. alloquor.

Ἐπαυθαδισάμενοι. in eadem pertinacia perdurantes.

Ἐπαυλάς. άδος. ἡ. caula.

Ἐπαύλειος. ἡ τῆς αὐλῆς θύρα.

Ἐπαυλέω. μ. ήσω. π. ηκα. modulor, accino. Neut. Bud. Com.

Ἐπαύλιον. τό. uilla, ἔπαυλις, ἀγροικία. Aeſchin. καὶ κεραμεῖα ἀνῳκοδομημένα, καὶ ἐπαύλια. Ἐπαύλια uero pluraliter ſecūda dies nuptiarum, id eſt repotia, & ἡμέρα μεθέορτος, quo die dona ab amicis & neceſſarijs mittebantur ſponſo & ſponſæ. Aliquando pro ipſa dote, ſiue alijs magnificis muneribus accipitur. Cæl. lib. 15. cap. 18. & 24. & Bud. Com.

Ἐπαυλίζομαι. ſtabulor, in ſtatiuis ſum, & in loco immoror, Thucyd. & Lucia. Et Plutar. ὥστε καὶ νύκτας ἐπαυλίζεσθαι τῷ στρατοπέδῳ, Ita ut pernoctarent ad caſtra. Bud. Com.

Ἔπαυλις. ιος. ἡ. cortis, ſuburbium, ſtabulum, boum ouiumq; caula, cubile, caſa, uilla, ἀγροικία.

Ἔπαυλος. inhabitans, umbroſus.

Ἐπαυλόσωνος. ὁ εἰς τὴν ἔπαυλιν ἰών.

Ἐπαυξάνομαι. accreſco.

Ἐπαυράομαι. fruor.

Ἐπαύρεσις. ιος. ἡ. fruitio.

Ἐπαυρέω. fruor.

Ἐπαυρίζω. μ. ίσω. π. ικα. leniter ſpiro.

Ἐπαύριον. poſtridie, ſiue poſtero die. Dicitur etiam ἡ ἐπαύριον.

Ἐπαυρίσκομαι. &

Ἐπαύρομαι. fruor, ἐπιτυγχάνω. Genit.

Ἔπαυρος. torrens.

Ἐπ᾽ αὐτόπτου. in conſpectu.

Ἐπαυτοφώρῳ. aduerb. in ipſo furto, in ipſo actu deprehenſus, manifeſtus, qui inficiando non eſt. Bud. Com.

Ἐπαυχέω. ſupbio, glorior, μεγαλοφρονῶ.

Ἐπαφάομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. καὶ

Ἐπαφάω. μ. ήσω. π. ηκα. contrecto, diſcerno.

Ἐπαφή. ῆς. ἡ. contrectatio, diſcuſsio, tactus.

Ἐπαφίημι. μ. ήσω. π. ῆκα. dimitto, intorqueo, immitto, perfruor. Accuſ.
Ἐπαφρίζω. μ. ίσω. π. ικα. deſpumo. Accu.
Ἐπαφροδίτιος. ου. ὁ. &
Ἐπαφρόδιτος. uenuſtus, iucundus.
Ἐπαχθής. έος. ὁ, ἡ. grauis, moleſtus, oneroſus.
Ἐπαχνόω. contriſto.
Ἐπάψ. ἄψ.
Ἐπεάν, Ionice pro ἐπάν. cum, quando.
Ἐπεγγελάω. μ. άσω. π. ακα. de malis alienis rideo, inſulto alicui ridẽdo. Neu. datiuo.
Ἐπέγγυος. ου. ὁ. promiſſus cũ fideiuſsiõe.
Ἐπεγείρω. μ. ερῶ. exuſcito. Accuſ.
Ἐπεγκανάξαι. infundere.
Ἐπεγκλάζος. oculis innuens.
Ἐπεγκάπτω. infringo, inflecto. Bud. Com.
Ἐπεγκολάπτω. μ. άψω. π. αφα. inſculpo.
Ἐπεγχανεῖν. inhiare, irridere.
Ἐπεγχύτης. ου. ὁ. pincerna. Cæl. lib. 15. cap. 16.
Ἐπέδραμε. peruolitauit.
Ἐπεικοίω. incurſo.
Ἐπεικουφίζω. alleuo.
Ἐπεὶ. cum, poſtquàm, quoniã, uerum enimuero, etſi. Interdum pro εἰ δὲ μὴ, quod niſi, quod ſi non, alioqui. Ἐπεὶ, ἔρε τινὰ τούτων, Quòd ſi mihi non credis, percontare. Bud. Com.
Ἐπεὶ ἄν, per ſyncopen ἐπάν. cum, quando, poſtquàm, ἐπειδάν.
Ἐπείγομαι. μ. είξομαι. π. ειγμαι. ſolicito, impello. Et paſsiue obruor, urgeor. Sic
Ἐπείγω. μ. είξω. π. ειχα. ſatago, urgeo, cõpello, cogo, propero, profectionem paro. Accuſ.
Ἐπειγωλή. ῆς. ἡ. ſtudium, induſtria.
Ἐπειδάν. poſt quàm, cum. Bud. Com.
Ἐπειδὴ. poſtq̃. ex quo, quòd. Bud. ibidẽ.
Ἐπειδήπερ, & ἐπειδὴ τάχιστα, ſimul atq; ſimul ut, quoniam quidem, cum primum, protinus.
Ἐπεῖδον. inſpexerunt.
Ἐπειή. &
Ἐπείθην. poſtquàm.
Ἐπεικάζω. coniecto.
Ἐπείκερ. quoniam, ſiquidem.
Ἐπείκτης. ου. ὁ. inſtigator, qui r[illegible] ſedulò urget.
Ἐπείκω. concedo.
Ἔπειμι. aduento, ingredior. ὁ ἐπιὼν χρόνος, conſequens tempus. Item recenſeo, ut recenſere exercitũ. Item contrà eo, inuado, aggredior.
Ἔπειξις. ιος. ἡ. feſtinatio.
Ἐπειοί. dicti ſunt Elei, ab Epeo, Endymionis filio, eorum rege.
Ἐπειός. οῦ. ὁ. Epeus, qui fabricatus eſt equum, quo captum eſt Ilium.
Ἐπεὶ οὖν. &
Ἐπείπερ. quandoquidem, quia.
Ἐπειπὼν. ſubdens, ἐξειπών.
Ἐπειρωνευόμενος. cauillans.
Ἐπειρωνεύω. derideo.
Ἐπεισάγω. μ. άξω. π. αχα. ſuperinduco. Accuſ.
Ἐπεισαγωγή. ῆς. ἡ. receptaculum, Thucyd. introductio.
Ἐπεισαγώγιμος. ου. ὁ. ſuperinductiuus.
Ἐπείσακτος. ου. ὁ. alienigena, peregrinus, aliunde inductus, aduentitius, aſcititius.
Ἐπεισαχθέντες. οἱ. adſciti.
Ἐπεισδέχεσθαι. admittere.　　(uado.
Ἐπεισέρχομαι. prorũpo, introducor, inuado.
Ἐπεισκηνόομαι. orno, celebro.
Ἔπεισι. contigit.
Ἐπείσειμι. ingredior.
Ἐπείσιον. aqualiculus.
Ἐπεισκρίνομαι. ingredior.
Ἐπεισκυλεῖν, uel ἐπεισκυκλεῖν. τὸ ἐπεισφέρειν, aduoluere, attexere, annectere, addere. Bud. Com.

Ἐπεισκωμάζω. *impudenter me & uelut temulenter infero, & inſinuo in alicuius ſocietatem, uel in collegium & nationem.* Bud. Com.

Ἐπεισόδιον. ου. τό. *introductio, id quod adijcitur præter legitimam fabulam ciendi riſus gratia, extraneum, aduentitium, non propriè faciens ad propoſitum argumentum.* Et ἐπεισόδια, *carmina quæ canuntur in imperatorem, primum urbem ingredientem.*

Ἐπεισόδιος. ου. ὁ. *introductus, ingreſſus aliunde.*

Ἐπεισοδιοῦν. *aggreſſus cõmittere, ſiue admittere.*

Ἐπείσοδος. ου. *ſubitio.*

Ἐπείσομαι. *uadam.*

Ἐπεισπαίω. *irrumpo.*

Ἐπεισπηδάω. μ. ήσω. π. ηκα. *ſuperinſilio.* Datiuo.

Ἐπεισπίπτω. *introëo.*

Ἐπεισρέω. *influo.*

Ἐπεισφέρω. *infero.*

Ἐπεισφορά. ᾶς. ἡ. *condemnatio.*

Ἐπεισχέω. *adijcio.*

Ἔπειτα. *poſtea, iam uerò, deinde, ſanè,* Homero. οἱ ἔπειτα, *poſteri.*

Ἐπεὶ τάγε ἄλλα. *alioqui,* Luciano.

Ἐπεί τοι. *alioqui,* ἐπεὶ μὴ, ἐπεί.

Ἐπειχθῆναι. *feſtinare.*

Ἐπεκβαίνω. *egredior.*

Ἐπεκβοηθῶ. *ſubſidio uenio.*

Ἐπεκδιδάσκω. *edoceo.*

Ἐπεκδιηγεῖσθαι. *inſuper explicare, eo amplius ediſſerere.*

Ἐπεκδοῦναι. *elargiri.*

Ἐπέκεινα. *ulterius, ſuperius, trans, illic.*

Ἐπεκθέω. *impetum facio, incurſo, prodeo, contrà erumpo.* Datiuo.

Ἐπεκλέγομαι. *percenſeo, perlego.* Bud. Comment.

Ἐπέκτασις. εως. ἡ. *porrectio, productio.*

Ἐπεκτείνομαι. *contendo, enitor.*

Ἐπεκτείνω. μ. τενῶ. π. ακα. *porrigo, extendo.* Accuſ.

Ἐπεκκλίνω. *euado, deuito.*

Ἐπεκλύω. *extinguo, infringo, debilito.*

Ἐπεκκόπτης. ου. ὁ. *obiurgator.*

Ἐπεκτρέχω. *curſu inuado.*

Ἐπεκχέω. *ſuperinfundo.*

Ἐπέλασις. *inuaſio, impetus.*

Ἐπελαύνω. *inuado, infeſto, incurſu in aliquem feror, aduento.* Bud. Com.

Ἐπέλεγχος. *ſuperelenchus.*

Ἐπέλευσις. *acceſſus, impetus.*

Ἐπελευστικός. οῦ. ὁ. *aduentitius, ſuperueniens.* Vnde ἐπελευστικὴ *motio, de quo* Gal. lib. 1. ca. 46.

Ἐπέλκω. *retraho.*

Ἐπελπίζω. *in ſpem erigo, bona ſpe eſſe iubeo.*

Ἐπεμβαίνω. *ineo, inſulto, inceſſo.*

Ἐπεμβάλλω. *infero,* ἐμφυτεύω, *ſicut* ἐμβάλλω. *Item alium ſuper alium immitto, & ſuper alium ingredior,* ἐπεμβαίνω, *ut fluuius in alium fluuium influens,* Xenoph. *Eſt etiam* τὸ ἐπιμετρῶ, *auctarium addo,* Lucian. Bud. Comment.

Ἐπέμβασις. *incurſus.*

Ἐπενδεδυμένοι. οἱ. *exuentes.*

Ἐπένδυμα. *ſuperior tunica.*

Ἐπενδύτης. ου. ὁ. *tunica, ſuperindumentum.*

Ἐπενεγκεῖν. *inferre, emittere, accuſare, damnare.*

Ἐπενένοθε. *ſuberat, effloreſcebat.*

Ἐπεννέομαι. μ. ήσομαι. μ. ημαι. *corripio, conſumo.* Depon. accuſ.

Ἐπεντρυφάω. *delicias facio, illudo, inſulto, fruor in malam partem.*

Ἐπεντύω. *apparo.*

Ἐπεξάγω. *porrigo,* Thucyd.

Ἐπεξελαύνειν *de exercitu progrediente ſic dicitur, ut* ἐπεξάγειν *de peditatu.*

Bud.Com.

Ἐπεξέλασις. uindicta, ultio, pœna, executio.

Ἐπεξελθεῖν. τὸ ἐπεξέρχεσθαι.

Ἐπεξενωμένος. hoſpes factus.

Ἐπεξεργάζομαι. μ. άσομαι. π. ασμαι. expolio, elaboro. Depon. accuſ.

Ἐπεξεργασία. repetitio probationis.

Ἐπεξιέναι, ſiue ἐπεξέρχεσθαι. in ius aliquē rapere, iudicium dictare, & cum eo experiri, nō tamen tam reum agere, quàm reum peragere ac conuincere, Demoſthe. κατὰ μιδ. & πρὸς λεπτ.

Eſt etiam erumpere infeſto exercitu ἐπαρήγειν, Iſocra. περὶ ἀντιδ. Itē ingredi hoſtiliter, ἀσβάλλειν, ἐπιστρατεύειν, Thucyd. Pauſ. Iſocra. Item perlegere, Baſil. Eſt & excurrere, & percurſare populabundè, Thucyd. ἐπεξῆλθον τὰ πολλὰ τιμωροῦντες. Significat etiam ſtilo perſequi, commemorare & ediſſerere. Pauſ. πάντα ὁμοίως ἐπεξιόντα τὰ ἑλληνικά. Bud. Comment.

Ἐπεξήγησις. ιος. ἡ. enarratio.

Ἐπεξῆλθεν. exortus eſt.

Ἐπεξιών. όντος. ὁ. accuſator.

Ἔπεισι. decet.

Ἐπεόν. quod ineſt.

Ἐπεπωλεῖτο. uerſabatur, Iliad. δ.

Ἐπήρατος. ὁ. ἡ. peramabilis, expetendus.

Ἐπεργασία. ας. ἡ. cultura, ius arandi inter ſe, ut ἐπινομία paſcendi.

Ἐπεργία. ας. ἡ. operatio penes alios.

Ἐπερεθισμός. οῦ. irritamentum.

Ἐπέρεισις. affirmatio, innixus, alliſus, illiſus.

Ἐπηρεφής. έος. ὁ, ἡ. coopertus, altus.

Ἐπερέφω. apparo, intego.

Ἐπείρομαι interrogo.

Ἐπερρώσθη. conualuit.

Ἐπερρώσαντο. concuſſi ſunt.

Ἐπερρώσθησαν. confirmati ſunt.

Ἐπέρχομαι. ſuperuenio, punio, aggredior, adorior, accedo, audeo, recognoſco, illuſtro, perluſtro, recenſeo exercitum. ἐπῆλθεν, in mentem uenit. Depon. accuſ. iung.

Ἐπέρωσις. ιος. ἡ. corroboratio.

Ἐπερωτάω. μ. ήσω. π. ηκα. interrogo. Accuſ.

Ἐπερώτημα. τὸ. &

Ἐπερώτησις. ιος. interrogatio, ſtipulatio.

Ἐπεσβολία. ας. ἡ. iactatio, nugæ, oblocutio, conuicium, παρὰ τὸ ἔπεσι βάλλειν.

Ἐπεσβόλος. ου. ὁ. conuiciator, nugator.

Ἐπεσθιόμενα. τὰ. quæ ultimo edūtur, ἐπιδορπίσματα, ἐπίδειπνα, ἐπιφορήματα. Bud. Com.

Ἐπεσθίω. ſubinde comedo.

Ἐπεσκίδνα. diſsipabat, Iliad. τ.

Ἐπεσκεμμένως. conſyderate.

Ἐπεσκωμμάζω. μ. άσω. π. ακα. ſum procax ad dicendum. Neutr. abſol.

Ἐπεσσεύομαι, & ἐπέσσυμαι. ſequor, cum impetu feror.

Ἐπεσσυμένος, pro ἐπισσυμένος. ὁ. concitatus.

Ἐπέσσυμαι. τὸ ἐφορμῶ, impello.

Ἐπέσσυται. impulſum eſt.

Ἐπεστάτει. præfuit, principatum tenuit.

Ἐπέσχεν. adorſus eſt, cohibuit, inſtitit.

Ἔπεστι. imminet, licet, ineſt.

Ἔπεστί μοι. uolo, poſſum, in me ſuū eſt.

Ἐπέστιος, Ionice pro ἐφέστιος. ὁ. ἡ. domeſticus, familiaris.

Ἐπέται. οἱ. famuli.

Ἐπέτειος. ὁ. ἡ. annuus, hornus.

Ἐπετειοφόρα. quæ ſingulis annis fructū ferunt, contrà παρενιαυτοφόρα, quæ alternis fructum ferunt.

Ἐπετήσιος. ου. ὁ. annuus, durans toto anno.

Ἐπέτομαι. aduolo.

Ἐπέτος. præſens anni tempus.
Ἐπευθύ. in rectum.
Ἐπευθύνω. dirigo, conſtituo.
Ἐπευκτός. οῦ. ὁ. optabilis, uoto dignus.
Ἐπευνατής. concubitor.
Ἐπευφημέω. ῶ. laudo, approbo, ſalutem & fœlicitatem precor, uota repeto.
Ἐπεύχομαι. μ. εύξομαι. π. ηυγμαι. uoueo, oro, glorior. Depon.
Ἐπευωνίζω. μ. ίσω. π. ικα. uili pretio emo, uel uendo. Neutr. abſol.
Ἔπεφνον occidi, mactaui.
Ἐπέχομαι. detineor.
Ἐπέχω. μ. ἐφέξω. π. ἐπέσχηκα. expecto, & cunctor, moror, id eſt ſuſtineo. Luc. Act. 19. αὐτὸς ἐπέσχε χρόνον εἰς τὴν ἀσίαν. Xenoph. παιδ. 5. ἐγὼ γὰρ ἐπισχήσω. Interdum differo. Demoſth. ἐπέχεται ταύτας τὰς ἡμέρας. Interdū pro intermitto, διαλείπω. Ariſtopha. ξύνθομαι, κᾆπατ' ἐπισχὼν ὀλίγον. Interdum eſt moror, inhibeo, retroago, remoror, ἀνέχω. Herodia. ῥωμαίους ἐπέσχε, retro egit Romanorum fortunam. Plutarch. τίς δ' ἂν ἐπέσχε μυριάδας ἑπτὰ ῥωμαίων; Quis morari potuiſſet? Huc pertinet, quod Xenoph. dixit ἐπέχειν τῆς πορείας, retineri, ſiſti in itinere, ubi ſubauditur ἑαυτοὺς uel ὁμιλίαν. Simile huic, ἐπέχω σε τοῦτο, obſto ne facias. Et quod Demoſth. καὶ λέγε, ἐπισχὼν οὗ ἂν σε κελεύω, lege, & reſiſte ubicunque te iuſſero.

Sic Thucyd. ἐπέχειν τοῦ πολέμου, ſuperſedere bello. Huc etiam quod Lucian. ἐπέχω περὶ τούτου, καὶ διασκέπτομαι, id eſt retineo aſſenſionem, ut inquis Cic. Ponitur quoque aliquando pro obtineo, quemadmodū apud Ciceronem, Hæc quæ ſunt ſanctiſsime obſeruata, religioni ſuam obtinebunt. Et obtineo pro poteſtate, & rego imperio, ut ὁ τὸν κόσμον ἐπέχων, Ariſtot. de Deo. Aliquādo pro obturo. Plutarch. καὶ κάτων ἐπισχόμενος τὰ ὦτα χερσίν. Vnde & ἐπέχειν τὴν γλῶσσαν pro eo quod Latini fauere lingua dicūt, κατασιγάζειν, κατασιωπᾶν. Aliquando pro applicare, admouere, adhibere, προσέχειν, ut ἐπεῖχε τῷ πολέμῳ τὴν γνώμην, Plutarch. & ἐπέχειν τὸν νοῦν τοῖς μεγίστοις. Bud. Com. (ca. 9.
Ἔπη. τὰ. uerba, aut uerſus. Gelb. li. 18.
Ἐπιβλής. uectis.
Ἐπηβολή. ῆς. ἡ. obiectaculum.
Ἐπηβολία. conuentus, obuiatio.
Ἐπήβολος. ου. ὁ. ductor, compos, qui aliquid eſt aſſecutus & adeptus.
Ἐπηγγελμένα. τὰ. promiſſa, minæ.
Ἐπηγγελμένος. qui promiſit aut minatus eſt.
Ἐπηγέτης. ου. ὁ. ductor.
Ἐπηγκενίς. ίδος. ἡ. tabula longa.
Ἐπηγμένως. ſerio, diligenter.
Ἐπηετανός. οῦ. ὁ. durans toto anno, continuus.
Ἐπήκοος. ου. ὁ, ἡ. propitius, exaudiens, auditus, audibilis. Ἐπήκοος τόπος. locus ex quo uox exaudiri poteſt.
Ἔπηλις. macula à ſole, operculum ciſtæ.
Ἐπηλυγάζομαι, & ἐπηλυγάζω, & ἐπηλυγίζομαι. umbraculum facio, protego, congero, obumbro. ἀπὸ τοῦ λύγης, id eſt umbra. Bud. Com.
Ἔπηλυς. υδος. ὁ, ἡ. extraneus, aduena.
Ἐπηλυσία. incantatio, aduentus.
Ἐπήλυσις. ιος. ἡ. inſultus, impetus.
Ἐπηλύτης. ου. ὁ. aduena.
Ἐπημοιβός. οῦ. ὁ. unus ſuper alium.
Ἐπημύω. conniueo, claudo oculos.
Ἐπήν, ἐπειδάν. quandoquidem, ſi.
Ἐπηλίσιμος. ου. ὁ. uanus, euanidus.

Ἐπήνιον. portus, προσορμιστήριον.
Ἐπηνοί. οἱ. affines, cognati.
Ἐπήορος. ſublimis.
Ἐπήρας. perſuadens.
Ἐπήρατος. ου. ὁ, ἡ. optabilis.
Ἐπηρεάζω. μ. άσω. π. ακα. calumnior, noceo, uexo, offendo, uim facio & impeto, lædo. Datiuo & accuſ.
Ἐπηρεασμός. ου. ὁ. uexatio, læſio, contumelia.
Ἐπήρεια. ας. ἡ. dolor, fractio, uiolentia, contumelia, propriè bellicus inſultus.
Ἐπηρέσιον. τὸ προσκεφάλαιον.
Ἐπήρετμος. ου. ὁ, ἡ. remigabilis. Et ἐπήρετμοι, remiges, qui ſunt in procinctu nauigationis.
Ἐπηρεφής. έος. ὁ, ἡ. coopertus, altus, pronus.
Ἐπήρης. έος. ὁ, ἡ. & ἐπῆρες. τὸ. paratus.
Ἐπηρτημένος θάνατος. mors impendens.
Ἐπήριτος. æmulatione dignus, ob quem contenditur.
Ἐπῆεξε. licuit, facultatis fuit.
Ἐπητεία. aduentus, prudentia.
Ἐπητής. ου. ὁ. prudens, & facundus, uerus, idoneus.
Ἐπήτριμος. ου. ὁ. continuus, ſucceſſiuus, denſus adinuicem.
Ἐπητύς. ύος. ἐπήτυς, ſiue (ut alij) prudentia, facundia.
Ἐπὶ cum tribus caſibus conſtruitur. Genitiuo quidem quando tempus ſignificat, ut, ἐπὶ ἄρχοντος ἀθήνῃσιν πυθοδώρου, id eſt, præſidente Athenis Pythodoro. aut ſubiectionem, ut ἐπὶ ἡγεμόνος, ſub præſide. Item circa aliquid, aut per aliquid, ut, ἐπὶ πολλῶν μάθοι τις τὰ λεγόμενα, id eſt, multis, uel permulta cognoſcit aliquis quæ dicantur. Item iuxta, pro, ſiue ante, ut ἐπὶ τῆς ὁδοῦ, ad uiam, ἐπὶ θυρῶν, pro foribus. Item τὸ ἐπάνω, id eſt ſupra, ut ἐπὶ τῆς γῆς. Datiuo iuncta cauſæ eſt nota, et propter ſignificat, aut pro, ut ἐπ' ἀγαθῷ πάντα ἐποίει, Cauſa boni omnia fecit. ἐπὶ μισθῷ, pro mercede. Item poteſtatem, & arbitriū, ἐπὶ βασιλεῖ τὰ τῶν ὑπηκόων, id eſt, in poteſtate regis ſubiectorum ſunt bona. Nonnunquam poſt, ἐπὶ πᾶσι, poſt omnia. ἐπὶ τούτοις, poſt hæc. Item ſuper, ἐπὶ κρηπῖδι ὁ τεῖχος ἑστήκει ἰσχυρᾷ, id eſt, Super crepidine forti conſiſtebat murus. Item contra, atq; inſidias, ἐπὶ τῷ δήμῳ, contra populum. Accuſatiuum uerò quando habet, ad, uel in ſignificat, ἐπὶ τὸ αὐτὸ, in unum, uel ad unum. Et tempus, ἐπὶ χρόνον, ad tempus. Motum quoq; aliquò, ἐπὶ τὴν ἀττικὴν ἐπορεύετο. In compoſitione ſignificat aut poſitionē ſuper aliquid, ut ἐπίθεμαι: aut maiorem ſignificantiam, ἐπικρύπτω: aut ἀκολούθησιν, ἐπιφορὰν, ἐπαγωγήν: aut poſteritatē. nam ante prandium Ioſeph. προσταγάχομαι dicit, poſt prandium ἐπάγχομαι.
Sed quando poſtponitur ſuo caſui, mutat accentum, ut, ᾧ ἔπι πολλ' ἐμόγησα, Propter quod multos labores ſuſtinui.
Ἔπι. ineſt, adeſt, poteſtas & arbitrium eſt.
Ἐπ' ἄλλων. aliàs.
Ἐπ' ἀριστερά. ſiniſtrorſum.
Ἐπ' ἐμοὶ πρόσεστι. penes me eſt, id eſt in poteſtate mea.
Ἐπ' ἤματι intra unum diem.
Ἐπ' ἐμοί. quantum in me eſt.
Ἐπ' ὀλίγον. paucis, pauxillum.
Ἐπ' ᾧ, pro ἐφ' ᾧτε, more Ionico, id eſt ἐφ' ᾧ.
Ἐπὶ βραχύ. quàm mox, βραχέως.
Ἐπίδα. deniq;, præterea, deinde.
Ἐπὶ ἴσῃ καὶ ὁμοίᾳ, et ἐπὶ τοῖς ἴσοις καὶ ὁμοίοις. æquali utrinq; conditione.

 ΕΠ.

Ἐπὶ καιροῦ. in tempore opportuno, ſubitò, ex tempore.

Ἐπὶ κόῤῥης. dicitur cum aliquem in malam cædimus. Bud. in Annot. poſt.

Ἐπὶ μᾶλλον. magis, potius.

Ἐπὶ μικρόν. paululùm. opponitur ἐπὶ πολύ.

Ἐπὶ ξένης. in agro externo.

Ἐπὶ πᾶσι. deniq; poſt omnia.

Ἐπὶ πλέον. diutius, ad plus.

Ἐπὶ πόδα. receſsim.

Ἐπὶ πολύ. quamplurimum, diu.

Ἐπὶ σκληροῦ. in tellure, in terra.

Ἐπί σοι ὄν. tibi licet.

Ἐπὶ τὰ δεξιά. dextrorſum.

Ἐπὶ τέλει. nouiſsimè.

Ἐπί τινα χρόνον. aliquandiu.

Ἐπὶ τὸ αὐτό. eodem tempore, in eodem loco.

Ἐπὶ τὸ λυσιτελοῦν. ad utilitatem.

Ἐπὶ τὸ πλεῖστον. plerunq;, plurimum, amplius.

Ἐπὶ τὸ πολύ. magna ex parte.

Ἐπὶ τοῖς ἰδίοις. in priuato matrimonio.

Ἐπὶ τοσοῦτο. tandiu.

Ἐπὶ τούτοις. inter hæc, ob hæc, poſt hæc.

Ἐπὶ τρίς. ter, ad ter, quod uulgo tribus uicibus dicitur.

Ἐπὶ χρόνον. aliquandiu, ad tempus.

Ἐπιαλής. iucundus, τερπνός.

Ἐπιαλλόμενος. ου. ὁ. inſiliens.

Ἐπιάλτης. ὁ. uide ἐφιάλτης.

Ἐπιανδάνει. complacet.

Ἐπίασι. irruunt, increpant.

Ἐπιάχω. acclamo.

Ἐπιβάθρα. ας. ἡ. &

Ἐπίβαθρον. ου. τό. ſcala nautica, naulum.

Ἐπιβαίνω. μ. ήσω. π. κα. inuado, adeo, aduenio, aſcendo, ineo, ingredior, peruenio, accedo. Genitiuo, & datiuo, ſed ἀναβαίνω ſolum accuſ.

Ἐπίβαλλον. τό. id quod cuiq; obuenit.

Ἐπιβάλλομαι. τὸ ἄρχομαι, cœpi, incepto, aggredior, affecto uiam ad aliquid, & inſiſto, cupio. Baſil. σὺν θεῷ δ' εἰπεῖν ἐπιβαλλόμενος, Quod utinam deo beneuolente auſpicatus ſim. Ariſtot. ὅσοι δὲ καὶ τοῦ εὖ ζῆν ἐπιβάλλονται. Item induo, ἐνδύομαι, Ariſtot. Bud. Com.

Ἐπιβάλλω. μ. αλῶ. π. ἐπιβέβληκα. τὸ προσήκω, ut ἐπιβάλλει μοὶ τόδε τὸ πρᾶγμα, Hæc res ad me pertinet, ſicut διαφέρει μοὶ τοῦτο, de quo antea. Ariſto. 3. Poli. καθ' ὅσον ἐπιβάλλει μέρος ἑκάστῳ, Pro ea parte quæ ad unumquenque pertinet. Vnde ἐπιβάλλον μέρος, id eſt ἐκεῖνον μέρος, Demoſth. περὶ στε. Et Lucæ 15. πάτερ δός μοι τὸ ἐπιβάλλον μέρος τῆς οὐσίας, Da mihi attinentem ad me partem bonorum. Huic non diſſimile, cũ pro ἁρμόττω ſiue ἐφαρμόττω ponitur. Baſil. εἴπερ ὅλως ἐπιβάλλει ἡμῖν, Si omnino nobis conuenit. Et Ariſtot. τῶν δ' ἄλλων ἕκαστον ὅσον ἐπιβάλλει αὐτοῖς, Aliorum autem unumquenq; quatenus functioni eius congruit & conuenit. Vnde ἐπιβάλλον, conueniens, quadrans, cohærens, ut ἀπαρέμφατον ῥῆμα τὸ εἰς πάντας ἀριθμοὺς καὶ πάντα πρόσωπα ἐπιβάλλον. Et facere aliquid κατὰ τὸν ἐπιβάλλοντα λόγον ἑκάστῳ, id eſt pro cuiuſq; ratione. Aliquando ſignificat incumbo, & ingruo. Athen. de piſtacijs, ἃ δὴ βοτρύων τρόπον ἀλλήλοις ἐπιβάλλει, id eſt ἐπαλλήλως ἐπίκειται. Plato in Phæd. πατοῦσι καὶ ἀλλήλοις ἐπιβάλλουσι. Sic Theop. de Cauſ. 3. καὶ ἔτι τὰ πυκνὰ καὶ ἀλλήλοις ἐπιβάλλοντα. Et Alicarn. ἀλλ' οὐδὲ τοῖς ἐνθυμήμασιν ἐπιβέβληκε τοῖς αὐτοῖς, Sed neq; iiſdem enthymematis incubuit, ἐπεσκήψατο. Et Plut. καὶ αἱ σκιαὶ πολὺ τῶν ὀμμάτων προϊοῦσαι τοῖς πολεμίοις ἐπέβαλλον, Vmbræ Romanorum longius porrectæ in hoſtes incubãtes deſinebant. Idem in Aemyl. τούτοις ἐπι-

βάλλει τὸ ἅρμα τοῦ βασιλέως, è ueſtigio ſequebatur, ueſtigijs hærebat, et quaſi incumbebat. Polyb. τοῖς δὲ, τὸ τῶν συμμάχων ἐπιβάλλει κέρας. Similiter ſol ἐπιβάλλειν Ariſtoteli & Theoph. dicitur, cum in ortu irradiat, & ſuis radijs ingruit & incumbit. Ita & lunæ ἐπιβάλλει, id eſt incubat, radios ſuos appellit & admouet. Et Homerum ſcribit Plutarchus τὰ τῆς ἰατρικῆς καθ' ἕκαστα ἐπιβεβληκέναι, id eſt exacte, perfecte percepiſſe, & aſſecutum eſſe: quaſi ad eam rem intelligendam omni ſtudio ac cogitatione incubuerit, ſeſéq; applicarit. Aliquando eſt imponere & ſtatuere. Ariſtot. Oeco. 2. τέλος δὲ τῷ σίτῳ ἐπέβαλε. Et Plut. τέλος δὲ τοῖς πόλεσι δ' αὐτὸν ἐπιβάλλοντος φόρον. Aliquãdo aggredior, capeſſo, incepto, ἐπιχειρῶ, ſicut ſuum paſſiuũ ἐπιβάλλομαι. Plut. τοῖς κοινοῖς ἐπιβάλλειν πράγμασιν. Aliquando addo, adijcio. Ariſtot. Polit. 1. de numiſmate. χαρακτῆρα ἐπιβαλλόντων. Et μετὰ τὰ φυ. 1. μηδὲν ἢ μικρὸν ἐπιβάλλειν τῇ φιλοσοφίᾳ. Huc pertinet quod eſt apud Plutarc. in Apophth. ὡς ἐπιβαλὼν τῇ βοιωταρχίᾳ &c, ubi pro prorogare ponitur, quod eſt ſpatiũ addere. Aliquãdo ſignificat immittere, quale eſt apud Cic. de Seneſt. Sarmentorũ ea, quam dixi, aliorum amputatio, aliorum immiſſio, ut κλήματα ἐπιβάλλειν, Theoph. de Cauſ. 4. id eſt ſubmittere palmites. Aliquando multo, ut ἐπιβάλλοντες τὸ ἀργύριον, multantes pecunia, & ἐπιβολὴν ἐπιβάλλειν, multam indicere, multam irrogare, Lyſ. & Xenoph. Aliquando liceor. Ariſt. Poli. 1. ὀλίγου μισθωσάμενος ἅτ' οὐδενὸς ἐπιβάλλοντος, Nemine pluris licẽte. Aliquando claudor, operior. Idem de Part. ani. 3. ὅν περ τρόπον ἐκείνοις ἐπιβάλ-

λεται καὶ ἀναπτύσσεται. Bud. Com.

Ἐπίβαλμα. ſcabellum, ὑποπόδιον.

Ἐπιβαπτίζω. immergo.

Ἐπιβαρῦναι. onerare. (alienæ.

Ἐπιβασία. ας. ἡ. inuaſio, occupator rei

Ἐπίβασις. εως. ἡ. baſis, fundamentum, aditus, aſcenſus, iter.

Ἐπιβάσκω, &

Ἐπιβατεύω. μ. εύσω. π. ευκα. facio ire, aggredior, nauẽ aſcẽdo, in naui milito, nauẽ capio. Herodo. οἱ πέρσαι οὔπερ ἐπεβάτευον ἐπὶ τῶν νεῶν.

Ἐπιβατήρια. τὰ. machinæ ad inuadẽdos muros, uidelicet ſcalæ, & ligneæ tur(res.

Ἐπιβατήριον. aſcenſorium.

Ἐπιβατήριος. ου. ὁ. adiuuans aſcenſum.

Ἐπιβάτης. ου. ὁ. aſcenſor, eques, uector, ſeſſor, nauẽ conſcendens, miles claſſiarius, qui in naui meret, eamq; propugnat, epibata. Bud. in Annot.

Ἐπιβατικός. οῦ. ὁ. aſcenſibilis. & ἐπιβατικά, quas appellant παρρησίας, ἐπὶ τῶν ἐμποριικῶν πλεόντων.

Ἐπίβασιν ποιεῖν. aditũ præbere. (ſiuè.

Ἐπιβατός. οῦ. ὁ. uadẽs, uiator, uector. paſ

Ἐπίβδαι. αἱ. dies feſtorum poſtridianus, αἱ μεθεόρτιοι ἡμέραι.

Ἐπιβεβαιοῦς. ἡ. confirmans.

Ἐπιβείωμεν. aſcendamus.

Ἐπιβήματα. ſpecies ſaltationis.

Ἐπιβήτωρ. ορος. ὁ. cuſtos.

Ἐπιβάζω. μ. άσω. π. ακα. impono, id eſt aſcendere facio, refero. Neutr. accuſ.

Ἐπιβιούς. ὁ. qui ſuperuixit.

Ἐπιβιόω. μ. ώσω. π. ωκα. &

Ἐπιβίωμι. ſuperuiuo, ſuperſtes ſum.

Ἐπιβλαβής. έος. ὁ, ἡ. nocuus. (Neut. abſ.

Ἐπιβλαί. fibulæ.

Ἐπίβλαξ. nebuloſus, uinoſus.

Ἐπιβλαστάνουσι ſuboleſcunt.

Ἐπιβλαστάνω. ſupergermino.

Ἐπιβλέπω. μ. έψω. π. εφα. aſpicio, inſpicio, uideo. Accuſ.

Ἐπίβλημα. ατος. τό. ueſtimentũ exterius, amiculũ, ſtragulũ thorale, Galen: ab ἐπιβάλλομαι, τὸ ἐνδύομαι. Eſt etiam adiectio, additamentũ, & auctariũ. Matthæ. 9. Οὐδεὶς δὲ ἐπιβάλλει ἐπίβλημα ῥάκους ἀγνάφου ἐπὶ ἱματίῳ παλαιῷ, Nemo autem aſſuit additamentum panniculi impoliti ueſti uetuſtæ. Bud. Cõ.

Ἐπιβλὴς. ῆτος. ὁ. ſera, uectis, trabs.

Ἐπιβλέπτης. ου. ὁ. δόκιμος, ſpectatus.

Ἐπίβλυτος. ου. ὁ. aduentitius. (co.

Ἐπιβοάω. μ. ήσω. π. ηκα. acclamo, conuo

Ἐπιβοήθεια. ας. ἡ. ſubſidium.

Ἐπιβοηθέω. inſup auxilior præter alios.

Ἐπιβόημα. acclamatio.

Ἐπιβόητος. infamis.

Ἐπιβολαῖα. adiectiones, ueſtimenta.

Ἐπιβολή. ῆς. aggreſſio, conatus. Item, pœna, multa. Item obiectaculum. Item ἐπιδρομὴ, infeſtus, & hoſtilis acceſſus, impetus & incurſus aciei, Plut. in Cæſ. Eſt etiã notio, informatio, & conceptus mẽtis, hoc eſt ἔννοια, & quas Cice. primas notiones uocat, πρώτας ἐπιβολὰς Græci dicunt. Aliquando applicamentum, ἐπιθυχὴ, ut λεπιδοειδεῖς ἐπιβολαὶ Galeno, applicamenta ſquamatim inſidẽtia. Et ἐπιβολαὶ πλίνθων Thuc. pro ſtructura lateritia, laterculis alijs ſuper alios incumbẽtibus. Ἐπιβολὴ τοῦ ῥίγους, eſt acceſſio frigoris in febre. Ἐπιβολὴ χειρὸς, manus iniectio. Bud. Cõ.

Ἐπίβολος. ου. ὁ. eminens, compos, de quo Bud. Com.

Ἐπιβόλως. ingenioſe, aptè.

Ἐπιβομβέω. reſono, inſono bombos, & ſtrepitum facio.

Ἐπίβοος. ἡ ἐκ βοὸς θυσία.

Ἐπιβόσκομαι. depaſcor.

Ἐπιβουλία. ας. ἡ. inſidiæ.

Ἐπιβουλεύομαι. inſidijs appetor & petor.

Ἐπιβουλεύω. μ. εύσω. π. ευκα. inſidias paro, inſidior, per inſidias tento & conor, cogito. Accuſ.

Ἐπιβουλή. ῆς. ἡ. inſidiæ, accuſatio, damnũ

Ἐπίβουλος. ου. ὁ. inſidiator, inimicus.

Ἐπιβούλως. doloſè.

Ἐπιβραδύνω. cunctor.

Ἐπιβρέμω. inſono, conſtrepo.

Ἐπιβρέχω. μ. έξω. π. εχα. pluo, infundo.

Ἐπιβρίθω. μ. ίσω. π. ικα. aggrauo, indico, aduenio. Accuſ.

Ἐπιβρόντητος. ου. ὁ. tonans, attonitus.

Ἐπιβύω. μ. ύσω. π. υκα. tego, munio, obturo, infarcio. Accuſ.

Ἐπιβωμίζω. ſacrifico.

Ἐπιβώμιον. τό. ſacrificium, quicquid altari imponitur.

Ἐπιβώσομαι. acclamabo.

Ἐπίβωτος. ου. ὁ. lenis, æqualis.

Ἐπιβώτωρ. paſtor.

Ἐπιγαμέω. ſuperduco uxorem.

Ἐπιγαμία. ας. ἡ. connubiũ, matrimoniũ, affinitas cũ alijs gentibus, connubialis neceſſitudo, ius connubiale.

Ἐπίγαμος. nubilis.

Ἐπιγάννυμι. lætor, alienis malis inſulto.

Ἐπιγάστριον. ου. τό. pars uentris circa umbilicum.

Ἐπιγαυρόομαι. μ. ώσομαι. π. ωμαι. exulto, lætor. animo efferor. Depon. datiuo.

Ἐπίγαυρος. iactabundus, fortis.

Ἐπίγειος. ου. ὁ, ἡ. terreſtris. Et ἐπίγεια, πρυμνήσια, rudentes, funes, quibus nauis littori alligatur.

Ἐπιγελάω. μ. άσω. π. ακα. inſulto, irrideo.

Ἐπιγέννημα. τό. annatus, cõſectariusq́ aſ

Ἐπιγεννής. ῆος. ὁ. indigena. (fectus.

Ἐπιγενόμενοι. poſteri.

Ἐπιγεραίρω. præmio afficio. Accuſ.

Ἐπιγηθέω. gaudeo.

Ἐπιγέννημα. aduentitium germen.

Ἐπιγίνομαι. poſthac, ſuccedo, incumbo.

Ἐπιγινώσκω. cognoſco, hoc eſt noſcito. Ἐπιγινώσκειν τέκος, partum agno

ſcere. Et ἐπιγινώσκειν τὸν κίνδυνον, agnoſcere periculum, quod uenditor facit ante rei traditionẽ, uel admenſionem, uel appenſionem ſpecierum. Bud. Com.

Ἐπιγκωνίς. longa tabula, ſiue aſſer.

Ἐπιγλωττίζεσθαι. inaugurari, linguæ conuicijs inceſſere, quaſi dicas inlinguare.

Ἐπιγλωττίς. ἡ. lingula, ſiue minor lingua, quæ pulmonem tangit, ne ſi cibus, potúsue, uoce illàc meante, in alienum tramitem deerrauerit, torqueat.

Ἐπιγνάμπτω. inflecto.

Ἐπιγνάμψασα. malè affecta, confracta.

Ἐπιγνώμη. cognitio, uenia.

Ἐπιγνώμων. ονος. ὁ. ad cognoſcẽdum poſitus, arbiter, explorator.

Ἐπιγνῶναι. cognoſcere.

Ἐπίγνωσις. ιος. ἡ. cognitio.

Ἐπιγονατίς. ίδος. ὁ. os, ceu cõchula quædam genu contegens.

Ἐπιγόνειον. organum muſicum, ab authore ſic dictum, fidibus quadraginta conſtans.

Ἐπιγονή. ῆς. ἡ. fœtus.

Ἐπίγονος. ου. ὁ. priuignus, qui natus eſt prius, quàm mater ſecundò nuberet. Et ἐπίγονοι, poſteri.

Ἐπιγουνίς. ίδος. ἡ. pars ſupra genu, μύλη.

Ἐπιγράβδην. in ſuperficie, ἐπιπολῆς, ἐπιψαύδην. Ab ἐπιγράφω, τὸ ἐπιξέω.

Ἐπίγραμμα. τό. inſcriptio cuiuslibet rei.

Ἐπιγραφεύς. quæſtor, qui munere fungitur deſcribendi cenſus, Iſocra.

Ἐπιγραφή. ῆς. ἡ. titulus, inſcriptio, ſuperſcriptio. Item cenſus, id eſt denumeratio ciuium, luſtrum, indictio, deſcriptio cenſus, & munus ipſum publicum. Bud. Com.

Ἐπιγράφομαι. mihi tribuo aliquid, titulum hunc mihi uendico, & uſurpo, hoc titulo me inſignio & honeſto, ut reges, potentesq́; faciunt, Plut. in Demet. Interdum de ſcripto actionem intendo, libello actionis genus edo. Vulgo qualitates litigatorũ aſcribere dicitur, Demoſth. πρὸς ἄφοβ. & Iſæo ὑπὲρ τῆ νικος. κλη. Ἐπιγράφεσθαι μάρτυρας, eſt teſtes laudare, teſtiũ nomina ædere, quos ſum producturus, ut hodie fit coram eo contra quẽ teſtificaturi ſumus, Demoſth. Bud. ibidem.

Ἐπιγράφω. μ. άψω. π. αφα. inſcribo, ſuperſcribo, ut inſcribere epiſtolam patri, Syne. Item epigrammata ſcribo, Plutarch. Significat etiam ἐπιξέω, ſcarifico, perſtringo, leuiter uulnero, ut corpus uirgis inſcribo, hoc eſt conſcribillo. Vnde ἐπιγράψαι σάρκα, τὸ ἀμύξαι. Et Hom. Ilia. δ. ἀκρότατον δ' ὀϊστὸς ἐπέγραψε χρόα φωτός. Itẽ uiritim collationem deſcribo & indico, quod Latinè etiã deſcribo dicitur, Ariſtot. Oecon. 2. Ἐπιγράφω τίμημα, litem æſtimo, multam irrogo, Iſocrat. Bud. ibidem.

Ἐπίγρυπος. ου. ὁ. aduncus, habens naſum aduncum.

Ἐπίγυια, καὶ ἐπίγεια. rudentes, funes.

Ἐπιδαίσιον. cõmune.

Ἐπιδαίτρον. cibus, opſonium. Et ἐπιδαιτρεύσομαι, διασχηθύσομαι.

Ἐπιδακρύω. ploro, illacrymor.

Ἐπίδαμνος. ου. urbs Illyrij, quæ poſtea Dyrrachium dicta eſt.

Ἐπιδανείζομαι. μ. είσομαι. π. εισμαι. mutuor. Depon. accuſ.

Ἐπιδαψιλεύω. abundanter quid facio, affatim diſtribuo, ſum magnificus et liberalis. φιλοτιμεῖσθαι καὶ ἐπιλαμπρύνεσθαι, προθύμως καὶ ἐπιδιδόναι, λαμπρῶς καὶ δαψιλῶς ἐπιχορηγεῖν. Item benignè exhibeo, & permitto, credoq́; alicui, Herod. 5. Item addo corollarium & auctariũ, Syne. Et Xenoph. παιδ. 2.

ἐν τοῖς

ἐν βίῳ δὲ τούτῳ τὸ ὀλίγου ἄξιον γέλωτος ἐπιδαψιλεύσῃ, liberaliter & copioſe fundes, prælargè nobis ridendi materiã præbebis. Accuſ. uel Attice genit. Bud. Com.

Ἐπιδευής. deficiens, indigus.

Ἐπιδεδικασμένος. qui hæreditatem iure obtinet, & iudicio euictã & quæſitam.

Ἐπίδειγμα. ατος. τὸ. documentum. Dicitur etiam quicquid à ſaltatore, aut alio theatrico, aut ſcenico artifice oſtentatur, ad artis, aut ingenij, aut corporis cõmendationem, Xenoph. Symp. & Demoſth. πρὸς Μειδ. Bud. Com.

Ἐπιδείελα. pomeridiana apud Heſiod. ab ἐπὶ & δείελος, id eſt meridianus.

Ἐπιδείελος. ueſpertino tempore.

Ἐπιδείκνυμαι. &

Ἐπιδείκνυμι. μ. δείξω. π. δειχα. oſtento, & oſtendo, probo, demonſtro, & ſpecimen præbeo, & documentum induſtriæ aut ingenij aut artis edo, facio, exhibeo. Accuſ. Bud. Com.

Ἐπιδεικτιάω. oſtento, κενοδοξῶ.

Ἐπιδεικτικόν. τὸ. oſtentatio.

Ἐπιδεικτικός. ῦ. ὁ. demonſtratiuus.

Ἐπιδεικτικῶς. oſtentabundè.

Ἐπίδειξις. oſtentatio, ſpecimen. Dicitur etiam equitum ludicra decurſio & tranſuectio, πομπὴ τῶν ἱππέων, Xenoph. Bud. Com.

Ἐπιδείπνια. quæ ultimo loco eduntur.

Ἐπιδειπνεῖν. iterum & ſecundo cœnare. Bud. Com.

Ἐπίδεικτος. magnus, inſignis.

Ἐπιδέξια. ἐπιδεξίως, dextrè, ingenioſe, ad manum dextram, Lyſ.

Ἐπιδέξιος. ου. ὁ. dexter, expeditus.

Ἐπιδεξιότης. ἡ. dexteritas.

Ἐπιδέρκομαι. inſpicio.

Ἐπιδερμίς. ſumma cuticula.

Ἐπίδεσμος. ου. ὁ. & ἐπίδεσμον. τὸ. faſcia qua uulnus obligatur.

Ἐπιδεής. έος. ὁ, ἡ. indigens.

Ἐπιδέομαι. indigeo.

Ἐπιδεύτερον. iterum.

Ἐπιδέω. μ. ήσω. π. ηκα. ligo. Accuſ.

Ἐπιδέχομαι. accipio, expecto.

Ἐπίδηλος. ου. ὁ. manifeſtus.

Ἐπίδημα. τὸ. ſaltus, manſio.

Ἐπιδημεύω. in populo uerſor.

Ἐπιδημέω. ῶ. accedo, appropinquo, peregrè uago, prodo in publicum, illic uerſor, ut ἐπιδημῶν τῷ πόντῳ, diuerſans in ponto.

Ἐπιδημία. ας. ἡ. συγκατάβασις, aduentus, præſentia, acceſſus ad ciuitatem, peregrinatio, ἀποδημία. Bud. in Anno.

Ἐπιδήμιον. commune, publice.

Ἐπιδήμιος. ου. ὁ. adueniens, popularis, inteſtinus, publicus, populariter ſparſus.

Ἐπιδημιουργός. ῦ. ὁ. opifex, & nomen magiſtratus apud Corinthios.

Ἐπιδιαβαίνω. traijcio, incurſo.

Ἐπιδιαγινώσκω. pronũtio, recognoſco.

Ἐπιδιαθήκη. ης. ἡ. poſterius teſtamentũ.

Ἐπιδιακρίνω. μ. ινῶ. π. ικα. diſcerno. Accuſ.

Ἐπιδιαμένω. permaneo.

Ἐπιδιανέμω. inſuper diſtribuo.

Ἐπιδιατάσσομαι. addo aliquid.

Ἐπιδιατίθεμαι. inſuper paciſcor, depono, ut qui contendentes pecuniam apud aliquem deponunt, quã poſtea uictor accipiat. Bud. Com.

Ἐπιδιατρίβω. interquieſco.

Ἐπιδισφημιστικά. τὰ. quæ nunquam ſedem mutare ſolent.

Ἐπιδίδυμον. tertium uas eſt ſpermaticum. Latinè ſeminarium dicunt.

Ἐπιδίδωμι. μ. δώσω. π. δωκα. creſco, augeo, porrigo, cõcilio, proueho. Item trado, dedo me, & poteſtati alicuius

permitto. Herodia. μὴθ' ἑαυτὸν ἐπιδιδόντα μονομάχοις. Accuſ.

Ἐπιδιέλω. diuido, diſtribuo.

Ἐπιδιετής. έος. ὁ, ἡ. qui pubertatis annos exceſsit.

Ἐπιδίζομαι. exequor.

Ἐπιδιήγησις. εως. repetita narratio.

Ἐπιδικάζομαι. hæreditatem controuerſam peto.

Ἐπιδικασάμενος. ὁ. qui ſecundum ſe ſententiam tulit de hæreditatis lite.

Ἐπιδικαστής. eſt iudex, qui ſententia ſua adiudicauit hæreditatem.

Ἐπιδικασία. legis actio de hæreditate controuerſa.

Ἐπιδικάσιμος. ου. ὁ. auxilians in iudicijs.

Ἐπίδικον. ου. τό. res adhuc ſub iudice.

Ἐπίδικος κλῆρος. hæreditas cōtrouerſa, uel quæ in controuerſiam iure deduci poteſt, ἀμφισβητούμενος. Sicut contrà ἀνεπίδικος, pura & controuerſia uacua. Γυνὴ ἐπίδικος dicitur, cuius quis nuptias petit, ut iure ciuili ad ſe delatas: quæ alio nomine ἐπίκληρος & ἐπικληρῖτις dicitur. Et Plutar. metaphoricè ἐπίδικον νίκην uocauit, καὶ ἀμφίδοξον, ancipiti Marte diremptam, de qua ambigitur inter parteis. Bud. Com.

Ἐπιδιμοίριον. ου. uocat Vitru. bis alterū, duabus partibus additis & decuſſu facto.

Ἐπιδινέω. ῶ. ήσω. κα. uerſo. Accuſ.

Ἐπιδιπλασιάζω. duplico.

Ἐπιδιφριάς. άδος. ἡ. circulus ad extremam currus partē, unde religabantur equi iugo ſolui.

Ἐπιδίφριος. ου. ὁ. delicatus, piger, qui ſemper lecticæ inſidet.

Ἐπιδιώκω. perſequor, inſector.

Ἐπιδοκιμάζω. probo, defendo.

Ἐπίδομα. ατος. τό. adiectio quæ ſupra iuſtam menſuram datur emptori.

Ἐπιδοξάζω. opinor, honore afficio.

Ἐπίδοξος. ου. ὁ. cogitabundus, probatus, uериſimilis, celebris.

Ἐπιδορατίς. ίδος. ἡ. ferrum lanceæ, cuſpis. Ariſtot. uocat cuſpidem æreā.

Ἐπιδόρπιαι φαγῖσαι. uidentur fuiſſe omnium poſtremæ, quibus inferuntur bellaria.

Ἐπιδορπίζεσθαι. denuò cœnare.

Ἐπιδορπίσματα. &

Ἐπιδορπισμός. ſecūdæ menſæ, bellaria.

Ἐπίδοσις. εως. ἡ. incremētū, dos, collatio pecuniarū, donatiuum, χάρις, auctoramentum, congiarium, tributum.

Ἐπιδοχή. ῆς. ἡ. uariatio, acceſsio.

Ἐπιδράμω. incurro.

Ἐπιδράττομαι. inijcio.

Ἐπιδρομάδην. curſim, raptim.

Ἐπιδρομή. ῆς. ἡ. incurſus, inſultus.

Ἐπιδρομίδες. plagarum funiculi diſcurrentes, quibus retia panduntur contracta, & retrahuntur expanſa, autore Polluce.

Ἐπίδρομον. ου. τό. uelum quod retrorſum panditur in naui. Hermol. in Plin.

Ἐπίδρομος. ου. ὁ. incurſiuus, acceſſu facilis, ubi non eſt obſtaculū accedenti.

Ἐπιδυσηκοέω. grauiter audio.

Ἐπιείκεια. ας. ἡ. manſuetudo, humanitas, benignitas, æquitas, probitas, moderatio, bona fides.

Ἐπιεικές. æquum bonum, æquitas.

Ἐπιεικής. έος. ὁ, ἡ. mitis, æquus, manſuetus, humanus, ciuilis, moderatus, probus, ut ἐπιεικὴς οἰκέτης, frugi famulus.

Ἐπιεικίζειν. ex fide bona, ex æquo & bono ſtatuere. Bud. in Annot.

Ἐπιεικτός. ου. ὁ. ſubditus.

Ἐπιεικῶς. mediocriter, bona fide, citra ullum figmentum, præter expectationem, ad uota, abunde, prolixe.

Ἐπιεσμένος. ου. ὁ. indutus.

Ἐπιζαὴς. ἑος. ὁ, ἡ. deſuper ualde flans.
Ἐπιζάξ. ſiniſtrorſum, in rectum, proxima uia, ex obliquo.
Ἐπιζάφελος. ὁ. contumax, uehemens.
Ἐπιζευκτήρ. ſeries, catena.
Ἐπιζέω. μ. έσω. π. εκα. ebullio. Neutr.
Ἐπίζηλος. inuidendus, æmulandus.
Ἐπιζηλοτυπέω. zelotypia laboro.
Ἐπίζημιον. ου. τὸ. quod damnũ infert, de quo ſupplicium eſt, multa.
Ἐπιζήμιος. ὁ, ἡ. damnoſus.
Ἐπιζῆσαι. uiuere.
Ἐπιζητέω. μ. ήσω. π. ηκα. inquiro, requiro. Accuſ.
Ἐπιζητήσιμος. ὁ. qui indagatur.
Ἐπιζήτησις. εος. ἡ. inquiſitio.
Ἐπιζύγιον. nauis pars quædam.
Ἐπίηλε. cõmouit, extendit. Ab ἰάλλω.
Ἐπίημι. inuado.
Ἐπιήρανος. gratus, iucundus.
Ἐπίηρος. ὁ, ἡ. amabilis.
Ἐπιθαλάμιον. τὸ. carmen nuptiale.
Ἐπιθαλάμιος. ὁ, ἡ. iugalis.
Ἐπιθαλασσίδιος. ὁ. &
Ἐπιθαλάσσιος. ὁ, ἡ. maritimus.
Ἐπιθαλπής. calidus, iucundus.
Ἐπιθάνατος. ὁ, ἡ. morti deſtinatus.
Ἐπιθανής. ἑος. ὁ, ἡ. morti propinquus, ſenex, ualetudinarius.
Ἐπιθανάτως ἔχειν. laborare cum mortis periculo.
Ἐπιθαῤῥέω. μ. ήσω. π. ηκα. confido.
Ἐπιθαρσύνω. μ. υνῶ. conforto. Accuſ.
Ἐπιθαυμάζω. admiror, dono dato aliquẽ ueneror.
Ἐπιθεάζειν. deos obteſtari.
Ἐπιθέατα. τὰ. feſta patria apud Athen.
Ἐπιθειάζω. ferior, feſtũ celebro, do operam rebus diuinis, deum inuoco.
Ἐπιθειασμοί. ſupplicationes, πρὸς θεὸν ἱκεσίαι.
Ἐπίθεμα. additamentum, appoſitio.
Ἐπιθεραπεύω. curo, laboro, rectè diſpono, proſpicio, corrigo, præſentio.
Ἐπίθεσις. εος. ἡ. aggreſſus, impoſitio, occupatio, inuaſio.
Ἐπιθεσπίζω. approbo, author rei ſum.
Ἐπιθεσπισμός. ὁ. oraculum.
Ἐπιθέτης. ὁ. moleſtus.
Ἐπιθετικός. οῦ. ὁ. inuadere & aggredi aptus.
Ἐπίθετον. adiectum, quod rectè dicimus appoſitum, à nonnullis ſequens dicitur.
Ἐπίθετος. ὁ, ἡ. adiectitius, aliunde inuectus.
Ἐπιθέω. accurro, irruo, inuado.
Ἐπιθεωρέω. proſpicio, aſpicio.
Ἐπιθήγω. acuo, παρορμάω.
Ἐπιθήκη. ης. ἡ. appoſitio, cumulus.
Ἐπίθημα. ατος. τὸ. operculum.
Ἐπιθήραρχος. ὁ. qui quatuor elephantis dominatur, duplaris ferarius Gaza interprete. Vnde ἐπιθηραρχία duplaris feraria, Aelia.
Ἐπιθήτη. ης. ἡ. proauia.
Ἔπιθι. incumbe.
Ἐπιθίγω. μ. ίξω. π. ιχα. tango. Genit.
Ἐπιθλίβω. μ. ίψω. π. ιφα. premo, ſeco. Genit.
Ἐπιθολέω. μ. ήσω. π. ηκα. turbo, id eſt, turbidũ reddo. Itẽ conſydero. Accuſ.
Ἐπιθόρνυμαι. inuado, ſemen proijcio.
Ἐπιθόρομαι. inſilio.
Ἐπιθορυβέω. tumultuor.
Ἐπιθρέξας. αντος. ὁ. percurrens, attingens, ſuperueniens.
Ἐπιθρηνέομαι. flebiliter ſucclamare.
Ἐπιθρύπτομαι. orno, polio.
Ἐπιθρώσκω. inſilio.
Ἐπιθυμέω. μ. ήσω. π. ηκα. cõcupiſco. gen.
Ἐπιθύμημα. ατος. τὸ. &
Ἐπιθύμησις. εος. ἡ. deſiderium.
Ἐπιθυμητής. ὁ. prõptus, alacri animo.
Ἐπιθυμητικόν, libido, immoderata cupiditas.

Ἐπιθυμητικός. ῦ. ὁ. &

Ἐπιθυμητός. ῦ. ὁ. deſiderabilis, concupiſcibilis.

Ἐπιθυμία. ας. ἡ. concupiſcentia, libido, auiditas, cupiditas, auide ſemper aliquid expetens, deſiderium.

Ἐπιθυμιάδες. uariæ corollæ.

Ἐπιθυμιάω. ſacrifico.

Ἐπιθυμοδείπνοι. οἱ. conuiuiorum appetentes. Hoc nomine Cæſar appellabat eos, qui cum tardius ad conuiuium uenirent, occupati negotijs, tamen ob cœnarum cupiditatem non recuſarent ijs, à quibus rogarentur.

Ἐπίθυμον. ῦ. flos thymi, inuolucrum.

Ἐπιθυνόω. corrigo.

Ἐπιθύω. μ. ύσω. π. υκα. immolo. Accuſ.

Ἐπιθωρακίδιον. ῦ. τὸ. ueſtis quæ ſuper thoracem inijcitur.

Ἐπιθωρακίζω. μ. ίσω. π. ικα. deſuper armo, ſuper thoracem aliquid induo. Accuſ.

Ἐπιθωΰσσειν. inclamare, hortari, iubere.

Ἐπίϊδμων. ονος. ὁ. peritus, expertus, ſciens.

Ἐπιΐστημι. ſepono, admoueo, inſiſto, retento. Accuſ.

Ἐπιΐστωρ. ορος. ὁ. cognitor, teſtis, arbiter.

Ἐπικαγχάζειν. profuſe ac indecenter ridere, cahinnari.

Ἐπικαθεύδω. incubo.

Ἐπικάθημαι. inſideo.

Ἐπικαίριος. ῦ. ὁ. & ἐπίκαιρος. tempeſtiuus, opportunus, periculoſus.

Ἐπὶ καιρῷ. in tempore.

Ἐπικαίω. aduro.

Ἐπικαλέομαι. μ. έσομαι. π. ημαι. imploro, inuoco, prouoco, id eſt ſuperiorem appello. Item cognomento uocor, poſtulor, accuſor. Accuſ.

Ἐπικαλέω. μ. έσω. π. ἐπικέκληκα. cognomino, aduoco. Item appello in iudicio, inſimulo, incuſo, in crimen uerto, ἐγκαλῶ. Datiuo cum accuſ.

Ἐπικάλυμμα. ατος. τὸ. operculum, teſta cancrorum.

Ἐπικαλύπτω. obſecro.

Ἐπικαμπή. ῆς. ἡ. flexio.

Ἐπικαμπής. έος. ὁ, ἡ. aduncus.

Ἐπικάμπιος ἐμπροσθία. inflexa antica. Ἐπικάμπιος ὀπισθία, inflexa poſtica Gaza interprete: quia ductis cornibus in partem priorem, in ſinum ſe circumagit, flexumq́ imitatur.

Ἐπικάμπτω. μ. ψω. π. φα. flecto. Accu.

Ἐπικάμψη. ῆς. ἡ. curuatura, inflexio.

Ἐπικάνθιδες, & ἐγκάνθιδες. cantorum radices.

Ἐπικάρ, aduerb. ad uerticem, in caput.

Ἐπικαρπία. ας. ἡ. remuneratio, fructuũ & commodorum perceptio, & uſus rei fructuoſus, fœnus, quæſtus, fruges, meſſis.

Ἐπικαρπίζομαι. fructũ fero. Bud. Com.

Ἐπικάρπιος. ῦ. ὁ, ἡ. fructifer.

Ἐπικαρσία. per obliquum.

Ἐπικάρσιος. ῦ. ὁ. obliquus.

Ἐπικαρυκεύομαι. condio.

Ἐπικαταβαίνω. deſcendo.

Ἐπικαταβάλλω. deprimo. Accuſ.

Ἐπικατάγομαι. reuehor.

Ἐπικαταδαρθάνω. dormio. Neutr.

Ἐπικατακοιμάομαι. indormio.

Ἐπικαταλαμβάνομαι. occupor ab infectante.

Ἐπικαταλαμβάνω. aſſequor, anteuerto, ut ἡ σελήνη ἐπικαταλαμβάνει τὸν ἥλιον, Plat. in Timæo. Item opprimo. Xenoph. ἔθεον δὲ δρόμῳ, ἐπικαταλαβεῖν τοὺς ἄνδρας βουλόμενοι. Bud. Com.

Ἐπικατάομαι. acquiro.

Ἐπικατάρατος. ου. ὁ. maledictus, exe crandus.

Ἐπικαταστράπτω. percutio, impetuoſe impello.

Ἐπικαταῤῥήγνυμι. concido, reſoluer, confringo..

fringo.

Ἐπικαταῤῥήγνυμαι. diſpergo, diffluo.

Ἐπικατασείω. concutio, depono, decutio, ἐπικαταβάλλω. Dati.

Ἐπικατασκάπτω. defodio. Accuſ. cum genit.

Ἐπικατασπένδω. libo.

Ἐπικατασφάττω. macto.

Ἐπικαταφορά. uocatur à Mathematicis ea pars cæli in ſignifero, quæ totidē partibus in demerſu occiduum punctum ſigniferi præceſsit, quot partibus in emerſu anaphora ab horoſcopo relinquitur. Bud. de Aſſe.

Ἐπικαταφοροί. qui in Venerem procliues ſunt.

Ἐπικαταψεύδομαι. mentior. cum accuſ.

Ἐπικατορθόομαι. ſtrenuè ago.

Ἐπίκαυμα. ulcus ſordidum & impurū, ex cuius purgatione humida quæ ſunt intus, effluunt.

Ἐπικαχλάζω. collido ſtridore, ut ſolent uertices undarum, commoueo.

Ἐπίκειμαι. incumbo, inſero, adiaceo, immineo, impēdeo, excubo. Depon. datiuo.

Ἐπικείμενον. erectum ſepulcrum apud Lucia. ἐπικείμενα, ἐστὶ τὰ ἐπιφέροντα, καὶ φαινόμενα. Suid.

Ἐπικεῖραι. diſſecuiſſe, diſtendiſſe.

Ἐπικείρω. τὸ ἐπινέμω, id eſt, attondo & depaſco ſegetes in folioſam materiā eluxuriantes.

Ἐπικέκλημαι. idem quod ἐπικαλέομαι.

Ἐπικελεύομαι, καὶ ἐπικελεύω. μ. εύσω. π. ευκα. adhortor. Datiuo.

Ἐπικέλευσις. adhortatio.

Ἐπικέλλω. appellor.

Ἐπικέλσας. αντος. ὁ. appulſus.

Ἐπίκενος. ου. ὁ. uanus.

Ἐπικέοιτο. incumberet.

Ἐπικέρδιος. ίου. τὸ. quæſtus.

Ἐπικερτομέω. exprobro, ſubſanno, cauillor.

Ἐπικερτόμησις. conuicium occultum, ἀλληγορία μετὰ χλευασμοῦ.

Ἐπικέρως. in cornua.

Ἐπικεύσω. celabo, Odyſſ. γ.

Ἐπικεφαλαίον. ſuccinctim, breuiter, in ſumma.

Ἐπικεφαλλώ. præcipitanter.

Ἐπικεφάλιον. ου. τὸ. tributum quod colligitur capitatim.

Ἐπικεχολώς. ἀποπατήσας, ἀποτιλήσας.

Ἐπικεχρωσμένος. dicitur qui per ſumma coloratus eſt, non intus infectus & altè imbutus, & δι' ὅλου κατακεχρωσμένος, qui tinctus à Cicerone dicitur, Plat. Bud. Com.

Ἐπικήδειος. ου. ὁ. curator.

Ἐπικήδιον. ου. τὸ. carmen funebre, epicedium, & habetur cadauere nondum humato: epitaphium uerò ſepulcro inſcribitur.

Ἐπικήκαστος. ου. ὁ. ridiculus, infamis.

Ἐπικηρυκεύειν. inimicari.

Ἐπίκηρον. τὸ. & ἐπίκηρος. ου. ὁ. marcidus, fragilis, infœlix, mortalis, fato obnoxius, caducus. à κῆρ dictum, quod τὸν ἀθάνατον ſignificat.

Ἐπικηρυκεύομαι. mitto legatos, de fœdere aut inducijs acturos. Et ἐπικηρυκεία, huiuſmodi legatio. Bud. Com.

Ἐπικηρυκεύω. μ. εύσω. π. ευκα. annuntio, præconio declaro. Dati.

Ἐπικηρύττω χρήματά τινι, edicto pronuntio ſummā quādā cuidā. Bud. Com.

Ἐπικίδνημι. diſpergo. Accuſ.

Ἐπικίνδυνος. ου. ὁ, ἡ. periculoſus.

Ἐπικλάζω. inflecto, infringo.

Ἐπικλαίω. defleo, lugeo.

Ἐπίκλαυτος. triſtis, lamentabilis, flebilis, luctuoſus.

Ἐπικλεέστατος. celeberrimus.

Ἐπικλέω. μ. έσω. π. εκα. laudo, glorifico, dico, perhibeo. Accuſ.

Ἐπίκλημα. ατος. τό. calumnia.
Ἐπίκλην. denominatè, cognomento.
Ἐπίκληρος. ου. ὁ, ἡ. hæreditarius, & qui nec fratres nec parentes habet, qui parente altero uel utroq; priuatur. Cæl. lib. 15. cap. 15. Ἐπίκληροι etiam dicebantur puellæ orbæ egentes, dotemq; non habentes, de quibus Bud. Com.
Ἐπικληρῶ. allegere, ſortiri, quaſi ſorte legere, Demoſth. Bud. Com.
Ἐπικλής. ἰος. ὁ, ἡ. cognominatus.
Ἐπίκλησις. ιος. ἡ. denominatio, cognominatio, cognomen. Iliad. σ. ἄρκτον θ' ἣν καὶ ἄμαξαν ἐπίκλησιν καλέουσιν, id eſt, Vrſam quam & currum cognomento uocant.
Ἐπίκλητοι. appellantur quaſi conuiuæ extraordinarij & nō uocati, ſed aduocati & allecti.
Ἐπικλινές. τό. inclinatio, animi propenſio in malum.
Ἐπικλινής. ἐος. ὁ, ἡ. deuexus, decliuis.
Ἐπικλίνομαι. incumbo, inclino. Datiuo.
Ἐπικλίντης. ου. ὁ. terræmotus.
Ἐπίκλιντρον. ου. τό. genus ornamenti muliebris.
Ἐπικλίνω. μ. ινῶ. π. ικα. acclino. Datiuo.
Ἐπίκλοπος. ου. ὁ, ἡ. furax, doloſus.
Ἐπικλύζομαι, & ἐπικλύζω. μ. ύσω. π. υκα. ſtagno, alluo, illuo, undis inuoluo, undis obruo. Accuſ.
Ἐπικλυστής. υδος. ὁ. immergens.
Ἐπίκλυσις. influxus.
Ἐπικλυτός. infamis, celebris.
Ἐπικλώθω. μ. ώσω. π. ωκα. uoluo fuſum, & ad fatum refertur. Vnde ἐπικεκλωσμένος βίος, uitæ conditio à fatis iniuncta.
Ἐπικλῶνται. conqueruntur.
Ἐπικνάφω. traho, perdo.
Ἐπικνίζω. prurio, mordeo.
Ἐπικαλίς. ίδος. ἡ. cilium oculi.

Ἐπικοιμᾶσθαι. obdormiſcere.
Ἐπικοινῶς. communiter.
Ἐπίκοινος. ου. ὁ. communis, promiſcuus.
Ἐπικολουθέω. inſequor.
Ἐπικολούθησις. ιος. ἡ. perſecutio, conſecutio.
Ἐπικομίζομαι. fero.
Ἐπίκομος. ου. ὁ. ad aliqd miſſus, curator.
Ἐπικομπάζω. &
Ἐπικομπέω. μ. ήσω. π. ηκα. oſtento, iactito.
Ἐπικοπή. ἡ. decacuminatio, inciſio. Bud. Com.
Ἐπικόπτω. concido, præcido, imminuo, Theoph. de Cauſ. 5. Eſt etiam extenuo uireis, & imminuo opes & imperium, Ariſtot. Polit. 5. Item percutio nummum, Ariſtot. Oecon. 2. Bud. Com.
Ἐπικορίζω. ſperno.
Ἐπίκορσα. τὰ. parteis ſupra malas Attici uocant.
Ἐπικοσμέω. adorno.
Ἐπικοσμιστής. οῦ. ὁ. qui emendauit.
Ἐπίκοτος. culpandus.
Ἐπικουρέω. μ. ήσω. π. ηκα. auxilior, ſuppedito. Bud. Com.
Ἐπικουρία. ας. ἡ. auxilium, obſequiū, ſuppeditatio.
Ἐπικουρίζω. μ. ίσω. π. ικα. alleuio, ſuccurro.
Ἐπικούριος. Apollinis epitheton, quòd in peſtilenti morbo tuliſſet opem.
Ἐπίκουρος. ου. ὁ. adiutor.
Ἐπικουφίζομαι. leuior, expeditiorq; reddor.
Ἐπικραδαίνω. uibro, coagito.
Ἐπικραίνω. μ. ανῶ. π. αγκα. perficio, annuo.
Ἐπικράδιον, ἐπικάρσιον.
Ἐπικρανής. curator.
Ἐπικρανίς. ίδος. ἡ. cerebellum.
Ἐπίκρανον. ου. τό. columnæ pars ſuperior, ueluti caput.
Ἐπικράτεια. ας. ἡ. continentia, contra aliquem inualeſcentia, potentia, im-

perium & ditio.

Ἐπικρατέω. μ. ήσω. π. κα. ſupero, uinco, dominor, obtineo, præpolleo, primas uel principatum teneo. Genit.

Ἐπικρατέως. præpotenter.

Ἐπικράτησις. ιος. ἡ. uictoria.

Ἐπικρατής. compos.

Ἐπικρατούμενοι. imperio ſubditi & ditioni.

Ἐπικραταιόω. firmo, roboro.

Ἐπικρέμαμαι. impendo.

Ἐπίκρηνον. uitta, ſtrophium.

Ἐπικριδόν. electim.

Ἐπικρίνειν. numerare, iudicare, delectum facere, ratum facere.

Ἐπίκριον. ου. τὸ. antenna nauis, tignum.

Ἐπίκρισις. ἡ. adiudicatio, iudicium, dignotio.

Ἐπικριτής. ου. ὁ. arbiter, conſultor.

Ἐπίκριτος. ου. ὁ. lectus, delectus.

Ἐπικροτέω. ῶ. applaudo.

Ἐπίκρουμα. ictus.

Ἐπίκρυφος. ου. ὁ. occultus.

Ἐπικτάομαι. μ. ήσομαι. π. κμαι. ſuperacquiro.

Ἐπικτένιον. locus ſupra pubem.

Ἐπικτέρια. ων. τὰ. exequiæ, inferiæ.

Ἐπίκτησις. ιος. ἡ. acceſſio, incrementũ.

Ἐπίκτητα. τὰ. res extranea, ut amici, pecuniæ, poſſeſſiones.

Ἐπίκτητος. ου. ὁ, ἡ. acquiſititius, inanis, fucatus, factitius.

Ἐπικτίζω. recondo.

Ἐπικτάκειον. ollæ operculum.

Ἐπικτυπῶ. inſtrepo, perſtrepo.

Ἐπικυδής. uictor, inſignis.

Ἐπικύημα. id quod ſuper uterum concipitur, ſuperfœtatum.

Ἐπικυΐσκω. μ. ήσω. π. ηκα. &

Ἐπικυΐσκομαι. &

Ἐπικυΐσκω. ſuperfœto, ſuper uterũ concipio. Bud. Com.

Ἐπικυϊσκόμια. τὰ. ſuperfœtantia.

Ἐπικυλίσαι. inuoluere, ἐπαγαγεῖν.

Ἐπικυμαίνω. ingruo, irrumpo, confluo. Datiuo.

Ἐπικυματίζω. fluctuo, in fluctibus uerſor, innato. Bud. Com.

Ἐπικυνεῖν. oſculari.

Ἐπικύπτω. μ. ύψω. π. υφα. inclino, proſpicio, pronus incumbo.

Ἐπικυρόω. μ. ώσω. π. ωκα. confirmo, authenticum facio.

Ἐπικύρσας. incidens, nactus.

Ἐπίκυρτος. ου. ὁ, ἡ. gibboſus, qui contractis eſt humeris.

Ἐπικωμάζω. ſubſanno, tripudio, obſcœna loquor, laſciuio, petulanter comeſſationibus incumbo. Alciphr. πολλὰ δὲ κατὰ τὴν ὁδὸν κραιπαλώσαις, ἐπικωμαζούσαις Δεξιμάχῳ, Violentæ & comeſſabundæ offendimus & obuiam factæ fuimus Deximacho. Bud. Com.

Ἐπίκωμοι. laſciuæ iuuẽtutes, iniurioſi, comeſſatores, & qui ad comeſſationes uentitant.

Ἐπικωμῳδέω. μ. ήσω. π. ηκα. increpo. Datiuo.

Ἐπικωπητήρ. ῆρος. ὁ. uinculum quo remus ſcalmo alligatur.

Ἐπίκωπος. ὁ. enſifer, ἀ κώπη. ἐπίκωποι etiam ſunt ἐπήρετμοι, id eſt in procinctu nauigationis.

Ἐπιλαγχάνω. ſubſortior, aſſortior, quaſiq́ ſuccenturior. Vnde ἐπιλαγχάνων, qui ſortito ſufficitur. Bud. Com.

Ἐπιλαΐς. ἡ. curuca.

Ἐπιλάλαξε. lætos clamores edidit.

Ἐπιλαμβάνομαι. contineor, inhæreo. Item manus iniicio, apprehendo. Vnde ἀντεπιλαμβανόμενοι, uiciſsim inter ſe trahentes, manus utriq́ iniicietes. Et ἐπιλαμβάνομαι τῶν κτημάτων, pignora capio. Itẽ corripio, emendo, reprehendo. Plato in Gorg. ἐμοῦ

δὲ λέγοντος τῶν λόγων ἐπιλαβοῦ, Reprehende ſi potes quæ dico. Xenoph. ἐπιλαβέσθαι τοῦ ψηφίσματος. Item incautum opprimo & imparatum aggredior. Ariſtot. Polit. 5. Bud. Com.

Ἐπιλαμβάνω. augeo, ſuperuenio, inhæreo, capio, apprehendo, increpo. Item excipio, id eſt διαδέχομαι, ἐκδέχομαι, ſuccedo. Theophr. de Cauſ. 5. ἐπιπαύομενος τὸ ὕδωρ ὁ ἥλιος ἐπιλαβών. Significat etiã opprimo. Thucyd. καὶ τὴν φυλακὴν ὁ χειμὼν ἐπέλαβε. Idem νυκτὸς ἐπιλαβούσης τὸ ἔργον, Cum nox oppreſsiſſet & diremiſſet opus. Eſt etiam obturo. Demoſth. σὺ δὲ ἐπίλαβε τὸ ὕδωρ, Siſte aquam fluentem: de clepſydra. Item extremum ſumo, ἐπὶ τοῖς ἄλλοις λαμβάνω, & opponitur τῷ προλαμβάνω. Dioſcor. δεῖ δὲ αὐτὴν ἐπιλαμβάνειν, à cæteris cibis comeſſe conuenit. Iungitur etiam genit. ἀντὶ τοῦ λαμβάνομαι, attingo, nanciſcor. Ariſtot. de Hiſt. ani. 7. Bud. ibidem.

Ἐπίλαμπος. ου. ὁ. illuſtris, καταφανής.

Ἐπιλαμπρύνω. illuſtro, paro, orno. Accuſ.

Ἐπιλάμπω. μ. άμψω. π. φα. illuceo, illuſtro.

Ἐπιλανθάνομαι. obliuiſcor, ignoro. Depon. genit. uel accuſ.

Ἐπιλανθάνω. lateo, negligo. Neutr.

Ἐπιλαρχία. ας. ἡ. turba duplaris, duæ turmæ.

Ἐπιλαχών. allectus per ſortem.

Ἐπιλεαίνω. leuigo, polio.

Ἐπιλέγδην. electim, eximiè.

Ἐπιλέγομαι. eligo, deligo. Lucia. ὥσπερ ἐπιλεξάμενος τόπον ἔνθα ἂν ἐθέλῃς. Vnde ἐπιλελεγμένοι στρατιῶται, delecti milites, Polyb. Item lego, ἀναγινώσκω. Lucia. ἐπιλέξαιτο τὰ γεγραμμένα. Plut. ὅστις ἀκριβῶς ἐπιλέγοιτο. Item recenſeo, recognoſco, ut ὁ δὲ τὸν ἀριθμὸν ἐπελέξατο τῶν στρατιωτῶν. Accipitur & pro ἀναβάλλεσθαι, Herodoto in Polym. Bud. Com.

Ἐπιλέγω. μ. ξω. π. χα. eligo, τῶν ἀρίστων ἐπιλέξαντες ὁμιλίην, Herodo. Item dictum addo alicui facto, dicti aut facti rationem ſubdo, hoc iam dictis præterea addo, et de facto uel uerbo hoc dico, & quaſi elogium addo. Ariſtot. ἐπιλέγεται δέ τις μῦθος, Additur his fabula. Idem Ethic. 2. ὅθεν εἰώθασιν ἐπιλέγειν τοῖς εὖ ἔχουσιν ἔργοις. Eſt etiã coniectura colligo, ἐκλέγω, ἀναλογίζομαι. Thucyd. ἐπιλέγοντες τεκμήρια. Aliquando ponitur pro admurmurare, muſsitare. Bud. Com.

Ἐπιλείπω. καταλείπω, παρέρχομαι, deficio. Cum accuſatiuo, Athen. ἐπιλείποι ἄν με χρόνος, tempus me deficeret. Cũ datiuo, Syne. ἐκ ἐπιλείπουσι στρατιῶται τῷ θεῷ.

Ἐπίλειψις. defectio.

Ἐπιλεκίζω. ſecuri percutio.

Ἐπίλεκτοι στρατιῶται. extraordinarij milites. His opponuntur ἐπιλελεγμένοι, & ἐκλεκτοί, & ἀπόλεκτοι, & λογάδες, delecti & eximij. Inuenitur tamen pro numero exempto & delecto. Bud. Com.

Ἐπιλεύσσω. aſpicio, proſpicio.

Ἐπίληθον. ου. τό. obliuio.

Ἐπιληκέω. ſono, canto.

Ἐπιλήκητος. excæcatus.

Ἐπιλήνιον ᾆσμα. cantio quæ canebatur inter premendas uuas.

Ἐπιληπτίζω. comitiali morbo laboro.

Ἐπιληπτικός. &

Ἐπίληπτος. comitialis homo. Dicitur etiam ὁ ἐγκλητέος καὶ ἐπιλήψιμος, reprehenſione dignus. Bud. Com.

Ἐπιλήπτωρ. ορος. ὁ. culpans, reprehendens.

Ἐπιλησμονή. ῆς. ἡ. obliuio.

Ἐπιλησμονὴς. ἐος. ὁ, ἡ. &

Ἐπιλήσμων. ονος. obliuioſus.

Ἐπιληψία. ας. ἡ. morbus comitialis, retentio, obturatio.

Ἐπιλήψιμος. ου. ὁ. idoneus ad capiendũ, reprehenſibilis.

Ἐπιλίγδην. ſuperficialiter, leuiter, languidè, in ſuperficie, tenuiter, ſtrictim. Bud. Com.

Ἐπιλιμνάζω. ſuperſtagno.

Ἐπιλιπαίνω. impinguo.

Ἐπιλιπὴς. deficiens.

Ἐπίληπτος. ου. ὁ. comprehenſibilis.

Ἐπιλλίζω. innuo oculis.

Ἔπιλλος. ου. ὁ. ſtrabus, diſtortis oculis.

Ἐπιλοβὶς. fibræ iecinoris.

Ἐπιλογισμός. οῦ. ὁ. cogitatio, computus, laudatio.

Ἐπιλογή. ῆς. ἡ. delectus, electio.

Ἐπιλογίζομαι. excogito.

Ἐπίλογος. ου. ὁ. cõcluſio, peroratio, pars extrema orationis, quaſi iam dictorũ enumeratio. Ab ἐπιλέγω.

Ἐπιλοίμια. τὰ. carmina quæ canebantur de peſte, uel de ſedata peſte.

Ἐπίλοιπος. ου. ὁ. relictus, reliquus.

Ἐπιλύγαιον. obſcurum.

Ἐπιλύκιος λόγος. peculiaris ſermo.

Ἐπιλύομαι. ſoluo, concedo.

Ἐπιλυπέω. μ. ήσω. π. ηκα. triſtifico. Acc.

Ἐπίλυπος. triſtis.

Ἐπιλυσία. ας. ἡ. morbi genus.

Ἐπίλυσις. εως. ἡ. interpretatio, impetus.

Ἐπιλωβεύω. cauillor, irrideo.

Ἐπιλάττω. ſalio ut aqua bulliens, promico ex ſupercilijs.

Ἐπιμαίνομαι. inſanio. Depon.

Ἐπιμαίομαι. cupio, inquiro, palpito, urgeo uerberibus.

Ἐπίμαλθον. iucundum, bonum, molle, imbecillum.

Ἐπιμᾶλλον. promptius, propenſius, uehementius.

ΕΠ.

Ἐπίμαργος. fatuus, inſanus.

Ἐπιμαρτύρομαι. adduco teſtimonium.

Ἐπιμάρτυρος. ὁ. in rem præſentem productus teſtis.

Ἐπιμαστίδιος. ου. ὁ. lacteus, uel lactens potius, ſicuti infans, cui lac adhuc præbetur.

Ἐπιμάστιος. ου. ὁ. idem.

Ἐπίμαστος. ου. ὁ, ἡ. famelicus, fugitiuus, mendicus.

Ἐπιμάσσεσθαι. abſtergere, contrectare.

Ἐπιμαχεῖν, τοὺς ἐπιόντας ἀμύνεσθαι. differt à συμμαχεῖν. Ammon.

Ἐπιμαχία. ας. ἡ. ſubſidiaria ſocietas.

Ἐπίμαχος. ου. facilis expugnatu.

Ἐπιμείλια. τὰ. munera demulcentia. propriè res dotales, quòd maritos mulceant.

Ἐπιμειλίξαι. dare, gratificari.

Ἐπιμέλεια. ας. ἡ. cura, diligentia.

Ἐπιμελέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. curo negotium, curam gero. Dep. datiuo.

Ἐπιμέλειον. τὸ. dignũ cura & diligentia.

Ἐπιμελής. έος. ὁ, ἡ. accuratus.

Ἐπιμελητέον. curandum eſt.

Ἐπιμελητής. οῦ. ὁ. curator, procurator. ſic Perſarum quoſdam appellabant, qui ſaucios in bello curabant.

Ἐπιμέλομαι. ἐπιμελέομαι, κήδομαι.

Ἐπιμελῶς. aſsiduè, ſtudioſe, accuratè.

Ἐπιμεμπτος. ου. ὁ. accuſabilis, reprehenſibilis.

Ἐπιμέμφομαι. cõqueror, infenſus ſum.

Ἐπιμενέω. μ. νῶ. duro, inſiſto, permaneo. Datiuo.

Ἐπίμεστος. ου. ὁ. redundans.

Ἐπιμεταπέμπομαι. iterum acceſſor.

Ἐπιμετρέω. addo, adijcio, cum corollario admetior.

Ἐπιμετρηθῆναι. differre, prolongari.

Ἐπίμετρον. τὸ. auctarium.

Ἐπιμήδεα. conſilia.

Ἐπιμήδιον. τὸ. caulis eſt non magnus,

hederæ ſimilis folijs. Romani uindiciam appellant.

Ἐπιμηθεῖν. re peracta conſilium capere. Ab Epimetheo, de quo Eraſ. prouerb. Malo accepto ſtultus cognoſcit. & Cæl. lib. 4. ca. 20.

Ἐπιμηθὴς. ἐος. ὁ, ἡ. prudens.

Ἐπιμηκὴς. ἐος. ὁ, ἡ prolixus, procerus.

Ἐπιμήκιστον. oblongum, diuturnum.

Ἐπιμηκυνώ. produco.

Ἐπιμηλίς. ίδος. ἡ. ſpecies meſpili.

Ἐπιμηλοβότηρ. ηρος. ὁ. paſtor.

Ἐπιμήνιμα. ira.

Ἐπιμήνιος. ου. ὁ, ἡ. menſtruus. Vnde ἐπιμήνια. τὰ. ſacrificia menſtrua.

Ἐπίμηνοι. ſacrifici.

Ἐπιμηχανάομαι. fabricor, cōminiſcor, molior, machinor.

Ἐπιμίγνυμαι, et ἐπιμίγνυμι. commercia ineo, & exerceo.

Ἐπιμίξ. mixtim.

Ἐπιμιξία. cōmerciū, conſuetudo, uſus.

Ἐπιμίσθιος. ου. ὁ. meritorius.

Ἐπιμνάομαι. recordor. Datiuo.

Ἐπιμονή. ῆς. ἡ. perſeuerantia, inſiſtentia, aſſiduitas.

Ἐπίμονος. ου. ὁ. pertinax, conſtans.

Ἐπιμονωθείς. ὁ. deſtitutus.

Ἐπιμόνως. conſtanter.

Ἐπιμόριος. numerus abundans, ſuperpartiens.

Ἐπίμορτος. terra conſita.

Ἐπίμοχθος. ου. laborioſus.

Ἐπιμυθέω. affabulor.

Ἐπιμύθιον. ου. τό. poſtfabula, quod fabulæ ad moralitatem adiungitur, affabulatio. Cæl. lib. 10. ca. 7.

Ἐπιμύλη. ης. ἡ. &

Ἐπιμυλίς. ίδος. ἡ. os latum & rotundū, quo genuum cōmiſſura obtegitur, patella.

Ἐπίμυξις. ιος. ἡ. ſuſpirium.

Ἐπιμυμῶ. reprehendo.

Ἐπιμύλλω. μυκτηρίζω, ſubſanno.

Ἐπιμύω claudo.

Ἐπιμωμητός. οῦ. ὁ. uituperabilis.

Ἐπινάστιος. inquilinus, hoſpes profugus, aduena.

Ἐπίνειον. ου. τό. nauale, parua ſtatio.

Ἐπινέμησις. diſtributio (lor.

Ἐπινέμομαι. depaſcor, abſumo, popu-

Ἐπινέμω. attondo & depaſco ſegetes in folioſam materiam eluxuriantes. Homer. Ilia. σ. πάντας γὰρ ὅσα τε γαῖαν ἐπινέμεται ἠδ᾽ ἕρπει.

Ἐπινεύω. μ. σω. π. κα. innuo, annuo. Translate pro promineo.

Ἐπινεφρίδιον. ου. τό. pinguedo, uel aliquid aliud circa renes.

Ἐπινέω. ἐπινήθω, filo.

Ἐπινής. infirmus.

Ἐπινήφειν. ſobrium eſſe.

Ἐπινήχεσθαι. emergere, enatare, annatare, alluere.

Ἐπινίκιον. ου. τό. epinicium, celebritas pro habita uictoria, epulum uictoriale. Bud. in Annot.

Ἐπινίκιος. ου. ὁ. uictorioſus.

Ἐπινίφω. ſupernitueo, niue opprimo.

Ἐπινοέω. μ. ήσω. π. κα conſtruo, cogito, animaduerto, imaginor, excogito. Accuſ.

Ἐπινόημα. ατος. τό. cogitatio, conſyderatio.

Ἐπινοητικός. conſultor.

Ἐπίνοια. ας. ἡ. opinio, conſilium, conſyderatio, excogitatio, mentis ſententia, machina, munimen, exercitium, inuentum, artificium.

Ἐπινομία. ας. ἡ. paſcua, apud alios paſtura, commercium, paſcuarium. Bud. Com.

Ἐπινόμις. ίδος. ἡ. ſtrena.

Ἐπίνομος. hæres.

Ἐπινοτίζω. irroro.

Ἐπινυκτίς. ίδος. ἡ. puſtula ſubliuida et ſa

nioſa, quæ nocte in ſuris, aut pedibus naſcuntur. Item commentariũ nocturnum. Bud. in Annot.

Ἐπινυστάζω. μ. άξω. π. αχα. dormio, inclino.

Ἐπιπῶς. ualdè.

Ἐπινώτιος. ſupinus.

Ἐπίξανθος. ου. fuluus.

Ἐπιξενόομαι. hoſpitaliter alloquor, hoſpitio coniungor, hoſpitaliter excipior. Bud. Com.

Ἐπιξενωθείς. ένος. ὁ, ἡ. exceptus hoſpitio.

Ἐπιξέω. rado, ſcalpo. Accuſ.

Ἐπίξηνον. ου. τὸ. uel ἐπίξηνος. ὁ. truncus in quo coqui ſecant carnes, Ariſtoph.

Ἐπιξηραντικός. οῦ. ὁ. deſiccans.

Ἐπίξυνος. ὁ, ἡ. communis.

Ἐπιξύω. ἐπιξέω.

Ἐπιόντες. irruentes. ἐς τὰ ἐπιόντα, in futurum.

Ἐπιόπτομαι. deligo, circumſpicio.

Ἐπιορκέω. μ. ήσω. π. ηκα. peiero. ἐπὶ enim hic pro ὑπὲρ ponitur. Accuſ.

Ἐπιορκικός. οῦ. ὁ. periurus.

Ἐπιορκία. ας. ἡ. periurium.

Ἐπίορκος. ου. ὁ. ἐπιορκικός.

Ἐπιόρκως. periurè, præter iuramentum.

Ἐπιόσσομαι. aſpicio, alloquor, ſignifico.

Ἐπίουρος. ου. ὁ. cuſtos, clauus ligneus.

Ἐπιοῦσα. ης. ἡ. poſtera, ac proximè ſequẽs dies; craſtinus dies, uel nox.

Ἐπιούσιος. ου. ὁ. quotidianus, craſtinus.

Ἐπιπάγχυ. omnino, penitus.

Ἐπίπαγον. humor concretus.

Ἐπιπαιανίζειν. pæanis cantu decorare.

Ἐπιπαίζω deludo.

Ἐπίπαισμα. offenſio, erratum.

Ἐπιπαλαμάομαι. aſtutè applaudo, doloſe ago.

Ἐπίπαν. omnino, prorſus.

Ἐπίπαξ. breuiter, ſummatim.

Ἐπίπαππος. ου. ὁ. abauus.

Ἐπιπαρασκευάζω. μ. άσω. π. ακα. paro. Accuſ.

Ἐπιπαρχύνω. aceruo. Thucyd. ἐπιπαρύνεσαν τῆς ἄλλης πόλεως.

Ἐπιπαρορμῶντες. οἱ. exhortantes.

Ἐπιπάσσω. μ. άξω. π. αχα. ſpargo. Accuſ.

Ἐπίπαστος. ου. ὁ. inſperſus. Vnde condimenta, quæ aſperguntur cibis, ἐπίπαστα appellantur, & pharmaca quoq; eodem nomine, de quo ſcholiaſtes in Theocrit. Idyl. 10. et Cæl. li. 10. c. 43.

Apud Ariſtophanem ἐπίπαστα legitur, id eſt ἐπιπασσόμενα τῷ ἴτρια ἄλευρα.

Ἐπιπάτωρ. ορος. ὁ. uitricus.

Ἐπίπεδα. τὰ. planæ figuræ quæ longitudinem modò & latitudinem, nullam uerò profunditatem habent.

Ἐπίπεδος. ου. ὁ, ἡ. firmus, planus, latus.

Ἐπιπείθω. μ. είσω. π. εικα. perſuadeo. Accuſ.

Ἐπιπελανίσαι. liba.

Ἐπιπέμπω remitto, relaxo.

Ἐπιπεμπτον. ἁπλοῦν, ſimplex.

Ἐπίπερκνος. color leporinus.

Ἐπιπηδάω. μ. ήσω. π. ηκα. inſilio, inſultũ facio. Datiuo.

Ἐπίπηχυ. ſuperior pars cubiti.

Ἐπιπίνω. bibo. Accuſ.

Ἐπιπίπτω. irruo, ſuperuenio. Datiuo. Bud. Com.

Ἐπιπλάσαι. inſpergere, pro ἐπιπάσαι.

Ἐπίπλα. τὰ. ſupellectilia, aulæa, res mobiles, utenſilia.

Ἐπίπλοον. ου. τὸ. ſupellex.

Ἐπίπλαστον. fucatum. ἐπίπλαστον δίκαιον, ius commentitiũ, quod figmento, non re ipſa ſubſiſtit.

Ἐπιπλέκω. implico, permiſceo. Bud. Cõ.

Ἐπιπλέον, καὶ ἐπιπλεῖστον. magis, amplius.

Ἐπίπλευρα. τὰ. ſuperior pars laterum, locus ad mamillas ſub alis.

Ἐπιπλέω. ſupernauigo, inuado nauigando. Thucyd. ἐπέπλεον οὐδ᾽ ἕτεροι ἀλλήλοις, Neutri in alteros nauigarũt.
Ἐπίπλεως. plenus.
Ἐπίπληξις. ιος. ἡ. increpatio.
Ἐπιπλήττω. μ. ήξω. π. ηχα. increpo, caſtigo, obiurgo. Accuſ. uel datiuo.
Ἐπιπλίγδην. ſtrictim.
Ἐπιπλοκάς. άδος. ἡ. amplexus.
Ἐπιπλοκή. connexio, implicatio, permixtio. Item affinitas.
Ἐπιπλόμενος. accedens, aduolutus, perfectus.
Ἐπίπλοον. ου. τό. omentum.
Ἐπίπλοος. ου. ὁ. adnauigatio.
Ἐπιπλώμενος. ου. ὁ. ſuperueniens.
Ἐπιπλώς. ὁ. nauigans.
Ἐπιπνέω, & ἐπιπνείω. μ. εύσω. π. ευκα. inſpiro.
Ἐπίπνοια. ας. ἡ. aſpiratio, inſpiratio.
Ἐπίπνους. οος. ὁ. afflatus.
Ἐπιπόδια. retrorſum.
Ἐπιποδῶν. ſuperſiliens.
Ἐπιποθανῶν. decedens, deficiens.
Ἐπιποθία. ἡ. dilectio, deſideriũ. Genit.
Ἐπιποθῶ. deſidero. Genit.
Ἐπιπολάζω. μ. άσω. π. ακα. fluito, adnauigo, in ſuperficie ſum, ſupernato ut oleum. Item manifeſtus, & in promptu poſitus ſum, quod Quintilian. etiam innato dixit more Græcorum, ex obſcuris emergo, & ex ignoto nobilis & illuſtris euado, increbreſco. Bud. Com.
Ἐπιπόλαιος. in ſuperficie ſitus, & homo ſimplex.
Ἐπιπολάς. in ſuperficie, obiter.
Ἐπιπόλασις. ιος. ἡ. ſuperlitio.
Ἐπιπολασμός. οῦ. ὁ. laſciuia.
Ἐπιπολαστικόν. οῦ. quod redundandi facultatem habet, redundans.
Ἐπιπολή. ῆς. ἡ. ſuperficies, aquæ ſummitas.

Ἐπιπολλίδες. fibulæ muliebres.
Ἐπιπολῆς, aduerb. in ſuperficie. ἐπιπολῆς εἶναι, nõ intus latere, ſed per ſumma apparere, manifeſtum eſſe & cõſpicuum. Bud. Com.
Ἐπιπολιαῖος. ου. ὁ. ſupernus, leuis, ſuperficialis, non habens profundum, qui non intus latet, ſed per ſumma apparet.
Ἐπιπολιοῦνται. caneſcunt.
Ἐπίπολος. conſtanter manens.
Ἐπιπομπεύω. triumpho.
Ἐπίπονος. ου. ὁ. laborioſus.
Ἐπιπόνως. cum dolore, laborioſè.
Ἐπιπονώτατα. laborioſiſſimè.
Ἐπιπορεύομαι. proficiſcor, accedo.
Ἐπιπόρπημα. pretioſa chlamydis fibula
Ἐπιπορφυρίζων. οντος. ὁ. ad purpuram inclinans.
Ἐπίποσον. aliquantulum.
Ἐπιποτίζω. μ. ίσω. π. ικα. potum do.
Ἐπιπράσκω. addico.
Ἐπιπράττομαι. addo, inſuper facio.
Ἐπιπρέπει. decorem adiũgit, conuenit.
Ἐπιπρεπεῖαι. ῶν. ueſtes cuiuis ætati conuenientes.
Ἐπιπρεσβεύομαι. legationem mitto.
Ἐπιπρηνής. έος. ὁ, ἡ. cernuus, in præcept. in faciem.
Ἐπιπρίων. dentibus ſtridens.
Ἐπιπροϊέμεν. emittere.
Ἐπιπροϊάλλω. propono, præmitto.
Ἐπίπροικος. ἡ. quæ dotem fert ad maritum. Cæl. lib. 15. ca. 15.
Ἐπίπροιξ. quod doti additur.
Ἐπιπροίκιος. unà cum dote datus.
Ἐπιπροσθεῖν. ſubtexere, obtendere. ἐπιπροσθεῖν τοῖν φαοῖν, officere luminibus, lumen adimere, uel obumbrare.
Ἐπίπροσθεν. antè, coràm. (cor.
Ἐπιπροσθοῦμαι. obſcuror, tenebris obdu
Ἐπιπρόσθησις. obſcuratio, obumbratio, prætextus, ſimulatio.

Ἐπιπρο

Ἐπιπρόσω. procul.
Ἐπίπταμαι. μ. πτήσομαι. π. πτημαι. ſuperuolo.
Ἐπιπτάρνυμαι. reuoco, detineo.
Ἐπιπτάω. μ. ήσω. π. ηκα. ſuperuolo, aduolo.
Ἐπίπτυγμα. τὸ. operculũ, appendiculũ.
Ἐπίπτυξις. ιος. ἡ. conſtructio.
Ἐπιπτύσσειν. cooperire.
Ἐπιπτύσσω. applico.
Ἐπιπτυχὴ. plicatio, commiſſura.
Ἐπιπωλεῖσθαι. accedere, circa aliquid uerſari.
Ἐπιπώρωσις. cæcitas, obſtinatio.
Ἐπίργμα. deſiderium.
Ἐπιρίκω. accelero.
Ἐπίρικνος. ϐ. ὁ. contractus, curuus.
Ἐπιῤῥαίνω. aſpergo, irroro.
Ἐπιῤῥακτός. ϐ. ὁ. penſilis, incumbens in hiatum.
Ἐπίῤῥαμμα. ſubterueſtimentum.
Ἐπιῤῥαπίζειν τὸ πῦρ. obruere ignem.
Ἐπιῤῥάπτω. inſuo, & metaphoricè claudo, confero, fero. Dionyſi. lib. iij. ἐπιῤῥάψας αὖθις τὴν ἵππον, Dirigens equos in eos.
Ἐπιῤῥάσσω, actiue & paſsiue. illidor, impingor, incumbo, irruo. Bud. Cõ.
Ἐπιῤῥαψῳδεῖν. decanto. Philo, τὸ ἔπος αὐτῷ ἐπιῤῥαψῳδεῖ, Verſum in ipſum canebat.
Ἐπιῤῥέζω. ſacrifico.
Ἐπιῤῥεῖσθαι. dicitur fluuius, in quem riuus, uel alter fluuius influit, ut Rhodanus flumen, in quod lacus Lemanus influere dicitur, Cæſari de bel. Gal. 1.
Ἐπιῤῥεπὲς. τὸ. inclinaito, propenſio.
Ἐπιῤῥεπὴς. ἐος. ὁ, ἡ. ppenſus, inclinatus.
Ἐπίῤῥησις, uituperium, ψόγος.
Ἐπιῤῥέω. μ. ύσω. π. υκα. affluo, ἐπιῤῥέον etiam dicitur id quo humor infunditur & manat. Bud. Com.
Ἐπιῤῥήγνυμι. uiolenter inuado, inſilio.

Ἐπιῤῥήδην. manifeſte.
Ἐπίῤῥημα. ατος. τὸ. aduerbium, πρόσρημα.
Ἐπιῤῥηματικός. ϐ. ὁ. aduerbialis.
Ἐπιῤῥηκτόμενα. τὰ σκιῤῥώματα, prominentes duritiæ, Ruellio interprete.
Ἐπίῤῥησις. ιος. ἡ. nefandum myſterium, accuſatio, uituperium.
Ἐπίῤῥητος. ϐ. ὁ, ἡ. indignus, abiectus, turpis, uituperabilis, infamis.
Ἐπιῤῥίζιον. ου. radix parua quæ agnaſcitur.
Ἐπιῤῥίπτω. iniicio.
Ἐπιῤῥοή. ῆς. ἡ. influxus, inundatio.
Ἐπιῤῥοθεῖν. applaudere, perſtrepere, irritare.
Ἐπιῤῥόθητος. uituperandus.
Ἐπίῤῥοθος. adiutor.
Ἐπιῤῥοία. ας. ἡ. effluentia.
Ἐπιῤῥοίζειν. urgere, hortari.
Ἐπιῤῥοφάω, &
Ἐπιῤῥοφαίω. μ. ήσω. π. ηκα. ſorbeo.
Ἐπιῤῥογχίδα. τὰ. quæ uncis ſunt unguibus.
Ἐπιῤῥυθμίζω. formo, diſpono.
Ἐπιῤῥύζειν. immittere et incitare canes.
Ἐπίῤῥυσις. acceſsio, cum aliquid ſenſim augetur.
Ἐπίῤῥυτος. ὁ, ἡ. irrigatus, irriguus, aduẽtitius. Dicitur & is qui influit humor & infunditur, Platoni in Tim. Bud. Com.
Ἐπιῤῥύω. inſtillo.
Ἐπιῤῥώω. firmo. Plutarch. ἐπιῤῥώσας ἐν τοῖς πόλεμον.
Ἐπιῤῥώομαι. inualeo. Alicar. ἐπεῤῥώθησαν βοῇ μεγάλῃ, Infremuerunt uoce magna.
Ἐπιῤῥώννυμι. confirmo.
Ἐπίῤῥωσις. confortatio.
Ἐπιῤῥωσθέντες. οἱ. aucti animo.
Ἐπίσαγμα. ατος. τὸ. ἐπισασσόμενον τοῖς ὄνοις ἐκ διαφόρων συῤῥαμάτων, centones qui ſupponũtur clitellis, & ipſæ

clitellæ: oneris aſſertura, ſarcina quæ præter legitimum onus imponitur. Bud. Com.

Ἐπίσακτον. *alienum.*

Ἐπισαλεύει. *agitatur.*

Ἐπισάλος. *inſtabilis.*

Ἐπίσας. *æqualiter.*

Ἐπισάττω. *inſterno, clitellas impono iumētis, & onera ſuperpono,* Xenoph. Accipitur etiam pro conſtipo, & inculco, conculcoq́, quia onera clitellis inculcantur. Ariſtot. Probl. καὶ ἀποτιμᾶν λιπισάξῃ καὶ καταπατήσῃ τὴν γῆν. Bud. Com.

Ἐπισαχθεὶς. *debitor.*

Ἐπίσειον, uel ἐπίσιον. ου. τὸ. *pubes, membrum genitale.*

Ἐπισείρω. *traho.*

Ἐπισείω. μ. σω. π. κα. *tendo, quatio, obumbro, minor.* Ioſeph. lib. 9. αὐτοῖς ἐπισεῖσαι κίνδυνον.

Ἐπισέληνα. τὰ. *placentæ lunatæ.*

Ἐπισεσυρμένος. *laſciuus.*

Ἐπισεύομαι. *ſequor, aggredior, cum feſtinatione irruo.*

Ἐπίσημα. *irritatio & immiſſio canū.*

Ἐπισημαίνομαι. *acclamo populariter, et applaudo,* Iſocrat. in Panath. Et Aeſchin. ὁρῶν ἐπισημαινόμενον τὸν δῆμον, *populum admurmurantem, & probantem.* Item ſubſcribo, approbo, obſigno, ἐπισφραγίζομαι. Demoſth. ἐν οἷς δὲ τὰς εὐθύνας ἐπισημαίνεσθαι. *Significat etiam inſignire & honeſtare aliquo decore, ut imperator donans milites decore militiæ,* Polyb. Ponitur & pro quancunq́ ſignificationē dare, Ariſtot. Polit. 5. Bud. Cō.

Ἐπισημαίνω. μ. ανῶ. *annoto, indiciū uel indicationem facio.* Ariſtot. de Gen. ani. 1. τὰ καταμήνια ἐπισημαίνει. Unde & pro portendo ponitur cum datiuo, Plut. in Demet. Item pro ſpecto & pertineo. Gregor. εἰς βασιλ. οὐδὲν τῷ κοινῷ τὸν ἐπισημαίνειν. Et Ariſtot. Probl. τὸ δὲ ἐπισημαίνειν δεῖ μεταβολὴν τοῦ ἀέρος ποιεῖν. Bud. ibidem.

Ἐπισημασία. ας. ἡ. *geſtuum ſignificatio, deſignatio, ſignificatio mentis, & id quod uultu præfertur.* Cic. ad Attic. 11. Tu ſi qd pragmaticōn habes, ſcribes: ſin minus, populi ἐπισημασίαν et minorū dicta perſcribito. Dioſcorid. πρὸ τῆς ἐπισημασίας, *ante aduentantem febrem, uel nōdum appetente febre.* Bud. ibidem.

Ἐπίσημον. ου. τὸ. *umbilicus clypei, nota, ſignum, macula.*

Ἐπίσημος. ου. ὁ. *inſignis, inſignitus, ſignatus.*

Ἐπίσης. *æqualiter.*

Ἐπίσθιον. *munimentum colli.*

Ἐπισινὴς. *noxium,* βλαβερόν.

Ἐπισίζειν, &

Ἐπισιττᾶν. *clamore quopiam canes adhortari, & in feras admittere.*

Ἐπίσιον. τὸ. *æqualiculus, muliebre pudendum.* Cæl. lib. 7. ca. 1.

Ἐπίσιτον. τὸ. *canū in uenatiōe incitamētum.*

Ἐπισίτια. τὰ. *quod pro cibo datur,* σιτίον, *ſumptus in uictum, ad cibum neceſſaria, commeatus.*

Ἐπισιτιάζω. *uiaticor. uiaticum ſumo.*

Ἐπισιτίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. *frumentor, cibum paro, alor, paſcor, comedo.* Depon. abſol.

Ἐπισίτιος. ου. ὁ. *alicui cohabitans uictus tantū gratia, paraſitus.* Cæl. li. 7. c. 1.

Ἐπισιτισμός. οῦ. ὁ. *cibarium, frumentatio, commeatus.*

Ἐπισίτης. ου. ὁ. *cōmeatū & cibū quærēs.*

Ἐπισίφλιον. *turpe.*

Ἐπισκαλμίς. ίδος. ἡ. *tabella ſub ſcalmo.*

Ἐπισκέπτομαι. μ. ψομαι. π. μμαι. *uiſito, inuiſo, conſydero.* Depon. accuſ.

Ἐπισκέπω. *conſydero, aſpicio.*

Ἐπισκευάζομαι. μ. άσομαι. π. ασμαι. *paro,*

ἀντιφορτίζω, ἐπιφορτίζω. Depon. accuſ.

Ἐπισκευάζω. μ. άσω. π. ακα. reconcinno, ſarcio quod fractum eſt. Lucian. καὶ δίκην δώσουσιν ἐπειδὰν τὸν κεραυνὸν ἐπισκευάσω. Item ſarcio ædificium dirutũ & inſtauro. Iſocra. in Paneg. οὐκ ἀπορῶν ἦν ὅθεν ἐπισκευάσουσιν. Aliquando onus impono, ἐπιφορτίζω καὶ ἐπιτίθημι, ut ἐπισκευάζειν τὰς ναῦς, Thucyd. inſterno, clitellas impono iumentis, onera ſuperpono, Ariſtot. Oeco. 2. & Xenop. ἑλλην. 5. Bud. Cõ.

Ἐπισκευαστὸς. inſtauratitius, rediuiuus, ut ἀθανασία ἐπισκευαστὴ apud Platon. de quo Bud. Com.

Ἐπισκευή. apparatus, inſtructio, refectio, reſtauratio. Vnde ἐκδιδόναι τὰς ἐπισκευὰς, & κατασκευὰς, locare ſarta tecta tuenda.

Ἐπίσκεψις. ιος. ἡ. uiſitatio, cõſyderatio.

Ἐπισκήνιον. ου. τό. ſupior ſcenæ pars. (lis.

Ἐπίσκηνος. ου. ὁ. ſubtectorius, cõtubernaἘπισκήπτομαι. impero, cõmitto. Item accuſo, inſimulo. Vnde ἐπισκήπτεσθαι τοῖς μαρτυρίοις, eſt teſtimonia falſi accuſare, Demoſth. κατὰ ἀφόβου, & πρὸς ἄφοβ. Ἐπισκήπτεσθαι uero τοῖς μάρτυσι, apud eundem πρὸς φορμ. eſt hominũ teſtimonijs niti, ſicut Cicero pro Cluen. Niti & magnopere cõfidere uidetur inuidia inueterata iudicij Iuniani. Eſt etiam ἐπισκήπτεσθαι nõ modò falſi accuſare, ſed etiam iniuriarum iudicium intendere in aliquẽ, ob uulnera, aut uerbera cõſulto, non impetu illata, Lyſ. Bud. Com.

Ἐπισκήπτω. μ. ήψω. π. ηφα. iubeo, ſtatuo, impero, obteſtor & mando: uſuſq; huius uerbi extremis mandatis accõmodatus eſt hominũ morientiũ, precibus quippiã ab amicis & à neceſſarijs & hæredibus contendentiũ, quaſiq; fidei cõmittentiũ. Demoſth. κατὰ ἀφόβου. καὶ ἐπισκήπτων μισθῶσαί τε τὸν οἶκον. Lyſ. ἀποθνήσκοντες γὰρ ἡμῖν ἐπέσκηψαν. Interdum pro obſecrare ponitur. Demoſth. κατὰ κτησιφ. ἐπισκήπτοντας μηδενὶ τρόπῳ τὸν τῆς ἐπιδόσεως ἀλιτήριον στεφανοῦν. Interdũ pro ἐπισκήπτεσθαι. Plato in Theæt. πάντως γὰρ οὐδεὶς ἐπισκήψει αὐτῷ, Nemo refellet eius teſtimoniũ. Interdum pro affingere, Chryſoſt. περὶ ἱερωσύν. Bud. ibidem.

Ἐπίσκηψις. ιος. ἡ. fictio. Item elogiũ morientis. Greg. de Baſi. καὶ βελτίους ποιήσας τοὺς ἐπισκήψεσι. Bud. ibidem.

Ἐπίσκια. τὰ. loca umbroſa, in quibus æſtate latitant feræ.

Ἐπισκιάζω. μ. άσω. π. ακα. obumbro, offundo tenebras. Datiuo.

Ἐπισκιασμός. obumbratio, κάλυμμα.

Ἐπίσκιος. ου. ὁ. umbroſus, umbratilis.

Ἐπισκιρτάω. inſultor, immoderatè lætor.

Ἐπίσκληρος. durus.

Ἐπισκομέω. exorno.

Ἐπισκοπέω. μ. ήσω. π. ηκα. &

Ἐπισκοποῦμαι. cõſydero, uiſo ægrotũ. Luci. ἐπισκόπει δή με καὶ θεράπευε. Itẽ recenſeo, ἐφορῶ, recognoſco, inſpicio, uiſito. Xenoph. τοὺς δὲ πρόσω ἀποικοῦντας πέμπει ἐπισκοπεῖν. Liu. Placuit mitti legatos in Hiſpaniam ad res ſociorũ inſpiciendas. Bud. Com.

Ἐπισκοπεῖον. ſtatio epiſcopi & tabernaculũ, ut prætoriũ, & quæſtorium.

Ἐπισκοπή. ῆς. ἡ. uiſitatio, epiſcopatus.

Ἐπίσκοπος. ου. ὁ. obſeruator, ſpeculator, explorator, cuſtos, cuius eſt inſpectio in præſidijs Chriſti. Itẽ magiſtratus nomẽ apud Athenienſ. quos & ἁρμοστὰς uocant. Cæl. li. 10. ca. 3.

Ἐπισκοτέω. μ. ήσω. π. ηκα. adumbro, obtenebro. Datiuo.

Ἐπισκύζομαι. iraſcor.

Ἐπισκυθίζεσθαι. uinũ merũ bibere, intemperantius bibere. Ἐπισκύθισον, id eſt age ſcytham. Sic dicebant, cũ uolebant aliquem prolixius bibere.

Ἐπισκυθρωπάζω. frontem contraho.

Ἐπισκύνιον. ου. τό. pellis ſupercilij quæ flectitur.

Ἐπίσκυρος. ου. ὁ. ludi nomẽ, in quo ſphæra utebantur.

Ἐπίσκωποι. naues actuariæ.

Ἐπισκώπτω. irrideo, texo, carpo.

Ἐπισμήχω. intero, abſtergo.

Ἐπιϐᾶν. incedere.

Ἔπισος. ου. ὁ. æqualis.

Ἐπισπάζομαι. amplector.

Ἐπισπαίρω. ſubſulto ueluti ab animi deliquio palpitabundus.

Ἐπισπαστῆρες. οἱ. cardines oſtiorum.

Ἐπισπαστός. οῦ. ὁ. accerſitus, αὐθαίρετος. Odyſ. σ.

Ἐπίσπαστρος. laqueus.

Ἐπισπάομαι, &

Ἐπισπάω. ῶ. άσω. κ. ακα. attraho, cogo, aſciſco, colligo, congrego, contraho. Bud. Com. Accuſ.

Ἐπισπείρω. ſuperſemino.

Ἐπισπερχής. έος. ὁ, ἡ. feſtinus, ſedulus.

Ἐπισπέρχω. perſeuero, excito, incito. Thucyd. lib. 9. ὁ μὲν τοὺς ἄλλους τοιαῦτα ἐπέσπερχε, Talibus uerbis alios inſtigans.

Ἐπισπερχῶς. urgenter, aſsiduè.

Ἐπισπεύδω. feſtino, maturo.

Ἐπισπέω. inſequor.

Ἐπίσπομαι. ſequor.

Ἐπίσπορα. olera. Bud. Com.

Ἐπισπορία. ας. ἡ. cũ in idem ſemen alterum ſemen inijcitur, ſementis poſtera. Cal. lib. 16. ca. 29.

Ἐπισπουδάζω. feſtino.

Ἐπισπώμενος. perſuaſus.

Ἐπισσεύω. irruo, incito.

Ἐπισσύτρος. impetuoſus.

Ἐπίσσωτρον. τό. rotæ circunferentia.

Ἐπισταγμός. οῦ. inſtillatio.

Ἐπισταδόν. conſtanter, peritè.

Ἐπιστάζω. ῶ. άξω. κ. αχα. inſtillo. Accuſ.

Ἐπισταθμεύω. ſtabulor, diuerſor, ſtatiua habeo.

Ἐπισταθμεύομαι. iudico, ſuſpicor, domũ recipio.

Ἐπισταθμία. ας. ἡ. diuerſorium, et munus τοῦ ἐπισταθμοῦ.

Ἐπίσταθμος. ου. ὁ. ponderator, rectorum & ſtatiuorum præfectus, deſignator hoſpitiorum qui eſt ab hoſpitijs principis.

Ἐπίσταλμα. ατος. τό. mandatum quod fit per epiſtolam, uulgò commiſsio dicitur.

Ἐπίσταμαι. ſcio, ſcientiã trado, poſſum, arbitror, reſciſco, perdiſco. Depon.

Ἐπισταμένως. ſcitè, doctè, pulchrè.

Ἐπιστάντες. οἱ. imminentes.

Ἐπιστασία. ας. ἡ. & ἐπίστασις, ab ἐφίστημι. cura, inſpectio, curatio, adminiſtratio principatus, moderatio, animaduerſio, meditatio. Bud. Com.

Ἐπιστατέω. ῶ. ήσω. κ. ηκα. &

Ἐπιστατεύω. ῶ. εύσω. κ. ευκα. præſum, magiſtratũ gero, inſtruo, rego, moderor. Neutr. datiuo.

Ἐπιστατήρ. roſtrum nauis.

Ἐπιστάτης. ου. ὁ. præfectus, præceptor, præſes, brabeuta, rector, ἔφορος, præpoſitus.

Ἐπίστατο. ſciebat.

Ἐπιστείβω. inambulo.

Ἐπιστέλλω. ῶ. ελῶ. κ. αλκα. ſignifico, mando, iubeo, præcipio. Dicitur etiam abſolutè promitto epiſtolam.

Ἐπιστενῶ. ῶ. ενῶ. κ. νκα. gemo. Neutr.

Ἐπιστεφής. έος. ὁ, ἡ. coronatus.

Ἐπιστέφω. ῶ. έψω. κ. εφα. corono.

Ἐπίστῃ, pro ἐπίστασαι. ſcis. Bud. Com.

Ἐπιστήγματα. adhortationes.

Ἐπιστήματα. τά. columnæ quæ erigi defunctis ſolebant, ſtatuæ ſepulcrales.

Ἐπιστήμη. ης. ἡ. ſcientia.

Ἐπίστημι

Ἐπίκειμαι. immineo, perficio, inſideo, appropinquo, inſto.

Ἐπιστημοσύνη. ἡ. peritia, ſcientia.

Ἐπιστημονικός. ῦ. ὁ. &

Ἐπίστημος, &

Ἐπιστήμων. ονος. ὁ, ἡ. ſciens, peritus.

Ἐπιστῆναι. ſcire.

Ἐπιστηρίζω. μ. ίξω. π. ιχα. confirmo, corroboro.

Ἐπιστητόν. ῦ. τό. quod ſcitur.

Ἐπίστιον. ῦ. τό. Ionice pro ἐφέστιον. ἐποίκιον, νεώσοικον. Refertur etiam ad bellum, & ſignificat στρατιωτικὸν κατάλυμα, militare domicilium, familiam equitum, Herodoto.

Ἐπίστιος. domeſticus, hoſpitalis. ἐπίστιος Ζεύς, apud Herodo. quaſi familiaritatis præſes.

Ἐπιστοβεῖν. calumniari.

Ἐπιστοιβάζω. infero, cumulo.

Ἐπιστολάδην. ornatè, ordinatè.

Ἐπιστολεύς. έως. ὁ. tabellarius, præfectus claſſis.

Ἐπιστολή. ῆς. ἡ. epiſtola, iuſſum, mandatum.

Ἐπιστόλιον. ῦ. τό. parua epiſtola.

Ἐπιστομίζω. μ. ίσω. π. ικα. cõtineo, ſuffræno, os impedio uel obturo, reprimo, ueto, facio dare, ſilentium impono, ad infantiam redigo. Accuſ.

Ἐπιστόμιον. æramentum quo ora ſalientiũ obturantur & laxantur cũ opus eſt: & quando manu ducitur, uertibulũ illud pertuſum, quod admittit uel arcet aquam, prout hoc aut illo modo uerſatur. Dicitur enim quaſi oris obturaculum. Hoc ad hauriendum ad quotidianum uſum uinum in hypogæis utimur, fontem appellantes. Cæl. libro 16. capi. 40. & Bud. in Annot.

Ἐπιστοναχίζω. ſuſpiro.

Ἐπιστραβάς. uehiculi genus.

Ἐπιστρατεύω. in expeditionem eo, exercitum duco. Actiu. datiuo.

Ἐπιστρεπτικός. ῦ. ὁ. elegans.

Ἐπιστρέφεια. ſagacitas, induſtria, ſolertia.

Ἐπιστρεφέστερος. ῦ. ὁ. peruerſior.

Ἐπιστρεφῶς. accuratè, fraudulenter. Herodoto.

Ἐπιστρεφής. induſtrius.

Ἐπιστρέφομαι. μ. ψομαι. π. μμαι. curam facio, curam gero, ſolers ſum. Depon. genit.

Ἐπιστρέφω. μ. ψω. π. φα. conuerto, attẽtum reddo, reſpicio, inuado. Accuſ.

Ἐπιστρόγγυλος. ῦ. ὁ. rotundus.

Ἐπιστροφάδην. cõuerſim, nunc in unam partem, nunc in aliam.

Ἐπιστροφεύς. έως. ὁ. uertebra quæ unà cũ collo circumagitur, prima ſcilicet, quam Hippoc. dentem uocat.

Ἐπιστροφή. ῆς. ἡ. cura, conſyderatio, aduertentia, cõuerſio, coercitio, turbatio, uortex.

Ἐπίστροφος. ῦ. ὁ. conuerſatiuus.

Ἐπιστρωφῶσι. ſuperueniunt.

Ἐπιστύλιον. ου. τό. epiſtylium, trabs quæ ſuper columnas ponitur.

Ἐπίσω. ſciat.

Ἐπιστώθη. perſuaſus eſt, certus factus eſt.

Ἐπισυλλέγω. congrego, cogo.

Ἐπισύλληψις. εως. ἡ. ſuperfœtatio.

Ἐπισυμβᾶνον. τό. quod contigit.

Ἐπισυμβαίνω. accedo.

Ἐπισυνάγω. cogo, congrego.

Ἐπισυναγωγή. ῆς. ἡ. aggregatio, συμφωνία apud Apoſtolum.

Ἐπισυνάπτω. μ. άψω. π. αφα. coapto, coniungo.

Ἐπισυνδίδωμι. μ. δώσω. π. δωκα. ſimul creſco.

Ἐπισυνῤῥέοντες. confluentes.

Ἐπισυνιέναι. conuenire.

Ἐπισυνιόντες. οἱ. ſuperuenientes.

Ἐπισυνίζεσθαι. coire.

Ἐπισυνίσαμαι. conſpiro, coniuro, decurio, conſcribo.

Ἐπισυνίσκμι. congrego.

Ἐπισυνιστῆ. ντος. ὁ. qui inſurrexit contra aliquem.

Ἐπισυνάξας. ὁ. connectens.

Ἐπισυνείρω. clamo, more gruum uociſero.

Ἐπίσυρμα. ατος. τὸ. ueſtigium totius corporis tractim ſeſe agentis, hoc eſt repantis.

Ἐπισύρομαι. τὸ ἐφέλκομαι καὶ ἐπισπῶμαι, προκυλινδοῦμαι, perlicio, aſciſco. Bud. Comment.

Ἐπισυρρέοντες. οἱ. retro gradientes.

Ἐπισύρω. μ. υρῶ. π. υρκα. attraho, ſurſum traho, tractim duco, strictim traho. Hippocr. de equo morbo laborante, ἐν περιπατῶν ἐπισύρει τὸν ὄνυχα. id eſt, ingreditur ungula non ſublata. Itē ſubſanno, rideo. Apud oratores aliter uſurpatur. Vnde apud Demoſthe. & Lyſ. ἐπισύροντες τὰ πράγματα dicuntur ambage uerborum qua de re agitur implicātes, quaſiq; rem in longum tractim ducentes, cardinem cauſæ non attingentes, iudicū mentes aliò atq; aliò trahentes multa cōmemorando ad rem nihil pertinentia. Ἐπισεσυρμένον etiam dicitur male coagmentatum, diſſolutum, laxum & incompactile, & uelut hiulcum. Vnde Lucian. γράμματα ἐπισεσυρμένα uocat literas hiulcas, tractim ductas ab homine celeriter ſcribente. Et ἐπισεσυρμένως τὶ ποιεῖν, ἀντὶ τοῦ μὴ ἀκριβῶς, quaſi tractim & languide. Significat etiam diſſolutè, inconditè, incompoſite, remiſſe, ſenſim. Bud. Com.

Ἐπισύστασις. εως. ἡ. incurſus, inſtantia, arcana pactio, & factioſa factio.

Ἐπισφαλής. ἐος. ὁ, ἡ. periculoſus, inſtabilis.

Ἐπισφάλλω. decipio. Accuſ.

Ἐπισφαλῶς. cum periculo, periculoſè.

Ἐπίσφαλτος. culpandus, abiectus.

Ἐπισφάττω. μ. άξω. π. αχα. immolo, interficio. Actiu. accuſ.

Ἐπισφηλίτης. ου. ὁ. remex.

Ἐπισφίγγω. inſuper perſtringo.

Ἐπισφηλής. pro ἐπισφαλής.

Ἐπισφοραί. munera.

Ἐπισφραγίζω. μ. ίσω. π. ικα. inſignio, ſigillo, βεβαιόω. Actiu. accuſ.

Ἐπισφραγιστής. obſignator, qui ſigillum literis addit.

Ἐπισφύριος. ocreatus.

Ἐπισφύριον. ου. τὸ. fibula ocrearum.

Ἐπιχειδόν. propè.

Ἐπιχερῶ, poët. deinceps, ordine.

Ἐπιχείη. ης. ἡ. occaſio, mora, prætextus.

Ἐπίσχεσις. εως. ἡ. uetatio, prohibitio, ſegnities, retrectatio, repreſsio.

Ἐπισχέω. μ. ήσω. π. ηκα. contineo, compeſco. Accuſ.

Ἐπισχηματίζω. effingo, compono.

Ἐπισκιάζω. obumbro.

Ἐπισχίδες. cuneoli ferrei.

Ἐπισχίδιον. ου. τὸ. cuneus.

Ἐπισχυρίζομαι. adnitor.

Ἐπισχυρίζω. μ. ίσω. π. ικα. fortifico. Accuſ.

Ἐπίσχυρος. adiutor.

Ἐπισχύω. μ. ύσω. π. υκα. inualeſco.

Ἐπίσχω, pro ἐπέχω μ. ήσω. π. ηκα. detineo, hæreo, retineo, compeſco, inhibeo. Accuſ.

Ἐπισχών. ὁ. immoratus, expectans, abſtinens.

Ἐπισωματώτερον. corpulentius, craſsius.

Ἐπισωρεύω. μ. εύσω. π. ευκα. cumulo. Accuſ.

Ἐπίσωτρον. ου. τὸ. ferrum cingens rotas. Gal. lib. 15. ca. 10.

Ἐπισωφροσύνη. temperantia, prudentia.

Ἐπιταγή. ῆς. ἡ. imperium, iuſſum.

Ἐπίταγμα. τος. τὸ. ſubſidiaria cohors. Eſt etiam iuſſum, imperium.

Ἐπιταγματικός. ῦ. ὁ. appoſitiuus.

Ἐπίταδε. quæ citra continentur. & opponitur ἐπέκεινα. Ariſtot. de ſenſu, ἐν τῷ ἐπέκεινα ἐν τῷ ἐπίταδε.

Ἐπιτάδιος. amator.

Ἐπιταθμάω τὰ ὦτα. infarcio aureis.

Ἐπιτακτήρ. ῆρος. ὁ. præſes.

Ἐπιτακτικῶς. imperioſe.

Ἐπίτακτοι. triarij & ſubſidiarij milites.

Ἐπιταλαιπωρέω. μ. ήσω. π. ηκα. laboro, ſum miſer. Neutr.

Ἐπίταλον. diuturnum.

Ἐπιτάξ. breuiter.

Ἐπίταξις. εως. ἡ. iuſſum, imperium, præſcriptum.

Ἐπιταράττομαι. perturbor.

Ἐπιταράττω. confundo, interturbo.

Ἐπιταρίς. ίδος. ἡ. nauis actuaria.

Ἐπιτάρροθος. ου. ὁ. adiutor, robuſtus, cõmilito.

Ἐπίταρχον. ἐπιτάφιον, ἐντάφιον.

Ἐπίτασις. εως. ἡ. intentio, uehementia, exaggeratio, proceſſusq́ turbarum, & totius erroris (ut ita dixerim) modus.

Ἐπιτατικός. ῦ. ὁ. intentiuus.

Ἐπιτάττομαι. ſubditus ſum alicuius ditioni & poteſtati. & οἱ ἐπιτεταγμένοι, triarij.

Ἐπιταττόμενος. ſubditus, cui imperia accipere neceſſe eſt.

Ἐπιτάττω. μ. άξω. π. αχα. appono. Item iubeo, pro poteſtate iubeo, ſtatuo, impono, cogo. Ariſtotel. Pol. 4. Bud. Comment.

Ἐπίταυρον. robuſtum.

Ἐπιτάφιος. ου. ὁ. feralis, ſepulchralis. ἐπιτάφιος λόγος, qui habetur in ſepultura alicuius.

Ἐπιταχυνόμενος πνεύματι. urgens uentum.

Ἐπιταχύνω. accelero, maturo.

Ἐπιτείνω. μ. τενῶ. π. τακα. intendo, id eſt augeo. Actiu. accuſ.

Ἐπιτειχίζομαι. interdũ actiuè ſignificat id quod ἐπιτειχίζω, interdum paſsiuè accipitur, Thucy. Vnde ἐπιτετειχισμένον, quod contra alios munitum eſt. Bud. Com.

Ἐπιτειχίζω. μ. ίσω. π. ικα. murum addo, oppono, & obijcio tanquàm murum quendam, muro cingo, obſtruo, interſepio & concludo.

Ἐπιτείχισμα. ατος. τὸ. & ἐπιτειχισμὸς, & ἐπιτείχισις. propugnaculum, munitio, caſtellum, & opus ad oppugnationem factum.

Ἐπιτελείωσις. augmentum.

Ἐπιτελέω. μ. έσω. π. εκα. perficio, ſoluo, obeo, perfungor. Xenoph. καὶ ὅπως ἐκ τῶν τὰ νόμιμα ἐπιτελέντων. Lucian. ἆθλόν τινα τοῦτον τῷ βασιλεῖ ἐπιτελῶν.
Item edo, exhibeo, Iuliano ὠὴν ἀγγ. Item perago, celebro, ut ἑορτὰ ἐπιτελεῖται τῷ θεῷ. Ἐπιτελεῖν τὰς εὐχὰς, eſt uoti damnare, preces ratas facere: quod etiam ἐπιτελεῖς ποιεῖν dicitur. Thucyd. ὡς ἂν σαφεῖ μηδὲν ἐπιτελὲς γένηται. Bud. Com.

Ἐπιτελείωμα. uictima poſtrema, qua priores omnes ratæ fiant.

Ἐπιτελής. έος. auctus, perfectus. Herod. γ. ἡ δὲ ἱρείη ἐπιτελέα ταῦτα γίνεσθαι. Et ἐπιτελήεσσας ἑκατόμβας, Iliad. α. Vnde ἐπιτελὴς. ἡ. matura uiro. Et ἐπιτελεῖς ἐννοίαι apud Polyb. pro inuentis & excogitatis, quæ irrita non euadunt. Bud. Com.

Ἐπιτέλλω. μ. τελῶ. π. ταλκα. orior, iubeo, cõmitto.

Ἐπιτέμνω. abbreuio. quære τέμνω. Accuſatiuo.
Ἐπίτεξ. ἡ. mulier uicina partui, parturiens.
Ἐπιτερπής. έος. ὁ, ἡ. uoluptarius, uoluptatibus deditus.
Ἐπιτέρπω. oblecto.
Ἐπιτερπῶς. alacriter.
Ἐπιτεταγμένοι. οἱ. triarij, ſubſidiarij, Plutarch. Bud. Com.
Ἐπίτευγμα. ατος. τό. lucrum quod accedit.
Ἐπιτεχνάομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. machinor.
Ἐπιτέχνησις. ιος. ἡ. adinuentio.
Ἐπιτήδεια. τὰ. res uictui neceſſariæ.
Ἐπιτήδειος. ὁ. ὁ. idoneus, ſocius, neceſſarius, commodus, amicus, expediens, utilis.
Ἐπιτηδειότης. ητος. ἡ. aptitudo.
Ἐπιτηδείως. neceſſariò.
Ἐπιτηδές. ſtudioſe, uolenter, data opera, ex cōpoſito. Item cōmode, apte. Hom. Iliad. α. ἐς δ' ἐρέτας ἐπιτηδὲς ἀγείρομεν, Apte legamus remiges, id eſt aptos & idoneos, aduerb. pro nomine.
Ἐπιτήδευμα. ατος. τό. ſtudium, exercitiū, mores, inſtitutum uitæ, officium, uiuendi ratio. Item inſtitutum, id eſt ius non ſcriptum, quod tamen certum eſt, & magnū authorem habet.
Ἐπιτηδεύματα. τὰ. officia.
Ἐπιτήδευσις. ιος. ἡ. ἐπιτήδευμα.
Ἐπιτηδευτὴ πρόφασις. excuſatio affectata, ac data opera quæſita.
Ἐπιτηδεύω. μ. σω. π. ευκα. exerceo, do operam, inſtituo, ſector, ſtudeo, comminiſcor, ſtudioſe curo, affecto. Acc.
Ἐπιτηδής. έος. ὁ, ἡ. aptus.
Ἐπιτήθη. ης. ἡ. patris aut matris auia ſiue matertera.
Ἐπιτηρέω. μ. ήσω. π. ηκα. obſeruo, molior.
Ἐπιτίθεμαι. μ. ήσομαι. π. ειμαι. immineo, inſidior, ἐπιχειρῶ, ἐπιβουλεύω. Diodor. ὅπως ἀπαρασκεύοις τοῖς μακεδόσιν ἐπίθηται. Item molior res nouas, & conſpiro, affecto, ut τυραννίδι ἐπιτίθεσθαι, tyrannidem affectare, rerum ſummæ imminere, Ariſtot. Item toto pectore incumbo, ſummo ſtudio intentus ſum deditusq́. Syne. ἐπιτιθέμενος ταῖς θεατροσκοπίαις, Addictus ſpectaculis. Et incumbo, id eſt inſto, aduento. Gaza ex Cicer. ἐπιτιθεμένου γήρως. Item irruo, ἐμπίπτω, Iſocrat.
Accipitur etiam pro mandare & iniungere prouinciam. Athen. ὃς καὶ ἀποθνήσκων οὐκ ὤκνησεν ἐπιθεῖναι τοῖς οἰκείοις ἐπιγράψαι αὐτοῦ τῷ μνήματι τάδε. Bud. Com.
Ἐπιτίθημι. μ. ήσω. π. εικα. impono. Sed uarius uſus eſt huius uerbi, ut ἐπιτίθημι τὴν ἐπιστολήν τινι, Do epiſtolam amico reddendam. Et ἐπιτίθημι τὸ τέλος, finem impono. Interdum addo, ἐπιβάλλω. Alicarn. ἐπιτίθησι τὸν ἐπὶ τὴν σύγκλησιν. Interdum irrogo, impingo, ut ἐπιτίθημί σοι τὴν δίκην, τίμημα, τιμωρίαν. Interdum obligo, κατασημαίνομαι, ut ἐπιτίθημι σφραγῖδα τῇ θύρᾳ. Et ἐπιτίθημι τὴν θύραν, ianuam obdo, ἀπαράττω, quaſi allido. Bud. ibidem.
Ἐπιτίθιος. ὁ. ὁ. infans adhuc lactens.
Ἐπιτιμᾶσθαι, eſt τὴν τιμὴν τῶν ὠνίων ἐπιτείνειν, ut ἐπιτιμᾶσθαι & ἀντιτιμᾶσθαι, id eſt pretium alicuius rei augere, Demoſthe. πρὸς φορμ. Item ſecundo loco cenſum agere uel æſtimare. Bud. Comment.
Ἐπιτιμάω. μ. ήσω. π. ηκα. idem quod ἐπιτιμᾶσθαι. Aliquando increpo, obiurgo, inculpo, tā de hominibus quàm de rebus dictum, cum datiuo & accuſatiuo, Ariſtot. & Iſocra. Bud. ibi.

Ἐπιπμᾶ, pro ἐπιτιμᾶ.

Ἐπιτίμημα. τό. inclamatio. ἐπιτιμήματα, exiſtimationes.

Ἐπιτίμησις. ιος. ἡ. increpatio. Et ἐπιτιμήσεις, τὰ ἐπιτιμήματα.

Ἐπιτιμητής. οῦ. ὁ. increpator.

Ἐπιτιμητικός. οῦ. ὁ. increpatorius.

Ἐπιτιμήτωρ. uindex, adiutor.

Ἐπιτιμία. eſt ſtatus ciuis iuſtus atq; integer, ſtatus integritas, honor. Opponitur τῇ ἀτιμίᾳ.

Ἐπιτίμιον. ου. τό. multa, pœna, præmiũ.

Ἐπιτίσασθαι. edenda capere.

Ἐπίτιμος. ου. ὁ. diues, idoneus, aptus, puniens. Ἐπίτιμα χρήματα, quæ in iuris legumq; præſidio ſunt, contrà ἄτιμα, in quæ cuiuis uolenti inuadere licitum eſt, eaq; diripere. Ἐπίτιμος ἀνὴρ, qui eſt integra cõditione & fama, nulla ignominia præditus, hoc eſt, integri nominis. Bud. Com.

Ἐπιτίτθιος. lactens, infans.

Ἐπιτμήγειν. incidere, feſtinare.

Ἔπιτνον. implebant.

Ἐπιτοαυτό. ſimul, eodem, ὁμοῦ, εἰς τὸν αὐτὸν τόπον.

Ἐπίτοκος. ου. ἡ. ἐπίτεξ, partui propinqua, ſub tempus partus exiſtens. Cæl. lib. 12. cap. 13.

Ἐπιτολή. ῆς. ἡ. ortus ſiderum.

Ἐπιτολμᾶσθαι. inſidiari.

Ἐπιτομή. ῆς. ἡ. breuitas, abbreuiatio, cõpendium.

Ἐπίτομος. ου. ὁ. attendo. onis. neruus, cõpendiarius, breuis, circunciſus.

Ἔπιτον. accedite. Ariſtoph.

Ἐπιτόνιον. ου. uinculum.

Ἐπίτονος. ου. ὁ. ligamen, quod antennas uelo alligat.

Ἐπιτοπίζω. incolo.

Ἐπιτραγίαι. αἱ. epitrageæ piſces.

Ἐπιτραγῳδεῖν. tragicè aliquid enarrare, hoc eſt cũ amplificatione & commiſeratione, Theophraſto de Plant. Sed ponitur pro admirationem ciere, uel ita narrare, ut in admirationẽ euadere rem uelimus, quod etiã ἐκτραγῳδεῖν dicitur. Bud. Com.

Ἐπιτραγῳδούμενος. decantatus.

Ἐπιτραπέζια διηγήματα, τά. quæ fiunt in menſa narrationes.

Ἐπιτραπέζιος. paraſitus.

Ἐπιτραπεζώματα. τά. cibi in menſa appoſiti.

Ἐπιτραχήλιος κόσμος. monile.

Ἐπιτρέπω. μ. ψω. π. αφα. committo, id eſt curæ trado, concedo, tutelam gero. Vnde ἐπιτρέπειν τοῖς οἰκείοις, eſt rem arbitrio amicorum permittere, hoc eſt in amicorum arbitrium compromittere, compromiſſum facere. Et οὐδενὶ ἐπιτρέπειν, nullius arbitrio rem permittere. Ἐπιτρέπειν igitur eſt compromiſſum paciſci, hoc eſt unum, uel plures cauſæ diſceptatores facere, alioqui iuriſdictionem eius rei non habentes. Dicimus autem ἐπιτρέπω σοι τόδε τὸ πρᾶγμα, uel ἐπιτρέπω σὲ τόδε τὸ πρᾶγμα. Et paſsiue, ἐπιτρέπομαι τὴν δίαιταν, arbitriũ eius rei mihi delatum eſt. Bud. Com.

Ἐπιτρέχω. accurro, incurſionem facio. Datiuo.

Ἐπιτρίβω. μ. ψω. π. ιφα. ἀφανίζω, tero, comminuo, conficio, infero. Accuſ.

Ἐπιτριηραρχεῖν. munus trierarchi complere.

Ἐπιτριηράρχημα. ατος. τό. tempus quo quis triremem regit. Bud. Com.

Ἐπίτριμμα. ατος. τό. fricatio.

Ἐπίτριμοι, conferti, alij poſt alios.

Ἐπιτριπτος. ου. ὁ. dignus conteri.

Ἐπιτριπτότατος. ου. ὁ. perditiſsimus.

Ἐπίτριτος. ου. ὁ. ſeſquitertia.

Ἐπιτροπάδην. ex commiſſo, non ſponte, feſtinanter.

Ἐπιτροπεῦσα. ας. ἡ. tutela.

Ἐπιτροπεία. ἡ. ditio.

Ἐπιτροπεύω. μ. εύσω. π. ευκα. procuro, τὸ ἐπιτρέπομαι, & procuratorem ſiue tutorem ago. Neutr. cum genitiuo cõſtruitur & accuſatiuo.

Ἐπιτροπή. ῆς. ἡ. curatio, procuratio, tutela, compromiſſum.

Ἐπιτροπιάζειν. recentiores utuntur pro ἀποτροπιάζειν.

Ἐπίτροπος. ου. ὁ. commiſſarius, procurator, præfectus domus.

Ἐπιτροχάδην, & ἐπιτροχάδην. ſuccinctè, maturè, ſummatim, uelociter.

Ἐπιτροχασμός. οῦ. ὁ. percurſio.

Ἐπίτροχος. ου. ὁ. uelox, uolubilis.

Ἐπιτρύζω. admurmuro.

Ἐπιτυγχάνω. offendo, conuenio, id eſt congredior, incido in aliquẽ. Item potior, fruor, conſequor, τὸ κατορθῶ, aſſequor quod petieram & tentaueram, cui opponitur ἀποτυγχάνω. Vnde ἐπιτυγχανόμενον πρᾶγμα, τὸ κατορθούμενον, & quod ſucceſsit & ex animi ſententia euenit. Neutr. cum genitiuo & datiuo. Bud. Com.

Ἐπιτυμβίδιος. ου. ὁ. ſepulchralis.

Ἐπιτυμβείδιες. ῶν. corydales aues, quaſi τύμβον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἔχουσαι. Habent enim criſtam inſtar ſepulchri in capite.

Ἐπιτύφεται. comburitur. Et ἐπιτυφῇ. accendatur, ardeat.

Ἐπιτυχής. έος. ὁ, ἡ. uoti compos.

Ἐπιτυχία. ας. ἡ. fruitio, conſecutio.

Ἐπιτυχόντες. οἱ. humiles, id eſt uiles, ἀτιμῶς.

Ἐπιτυχῶς. uulgariter.

Ἐπιτωθάζω. adulor, derideo, ſubſanno.

Ἐπιφαίνομαι. μ. οῦμαι. π. αμαι. appareo, emergo, erumpo, in lucem emergo. Depon. datiuo.

Ἐπιφαίνω. μ. ανῶ. π. αγκα. oſtendo, illuſtro, præ me fero.

Ἐπιφάνεια. ας. ἡ. ſuperficies, aduentus, apparitio, excellentia, miraculum.

Ἐπιφανής. έος. ὁ, ἡ. illuſtris, excellens.

Ἐπίφασις. ἡ. manifeſtatio, demonſtratio.

Ἐπιφάνιος. lucifer.

Ἐπιφαύσει. illuminabit, illuceſcet, orietur, Paul. Epheſ.

Ἐπιφαύσκω. orior, luceo.

Ἐπιφέρομαι. ſuperinferor, ſubſequor. Item importo, ut τὴν ἐπιορκίαν ἐπενηνεγμένος, admiſsi periurij piaculum importans, Demoſth. κατὰ ἀεις. Item profero, promo, ut ἐπιφερόμενος τὸ βιβλίον, Herodia. Et Lyſ. τὴν ἐμὴν μητέρα ἔλαβεν οὐδὲν ἐπιφερομένην, Quæ nullam dotem attulit. Item cum impetu feror & irruo, Xenoph. & Syne. Bud. Com.

Ἐπιφέρω, & Atticè ἐπιφορῶ. infero. Et τὸ ἐπάγω. Demoſth. ἐπιφέρων αἰτίαν ψευδῆ, falſum crimen obijciens, criminationem falſam impingens. Eſt & allego, affero. Accuſ.

Ἐπιφημιστήρ. acclamans, applaudens, ominans.

Ἐπιφημίζομαι. male ominor.

Ἐπιφημίζω. μ. ίσω. π. ικα. laudo, celebro, conſecro. Accuſ.

Ἐπιφήμισμα. τό. fauor.

Ἐπιφθέγγομαι. acclamo, adſono.

Ἐπίφθιμος. ου. ὁ, ἡ. fortis.

Ἐπίφθονος. ου. ὁ, ἡ. inuidus, inuidioſus, inuidiæ obnoxius. Aliquando admirandus, Eraſmo interprete.

Ἐπιφθόνως. inuidioſe.

Ἐπιφθύζω. ψιθυρίζω, ſtrido, tacitè cano.

Ἐπιφλέγω. μ. ξω. π. χα. comburo, incendo.

Ἐπιφλύειν. nugari, conuiciari.
Ἐπίφοβος. ου. ὁ. ſuſpectus.
Ἐπιφοινίσσας. ὁ. illuſtrans.
Ἐπιφοιτάω. adeo, conſuetudinem habeo, frequenter eo, inuado, superuenio.
Ἐπιφοίτησις. acceſſus.
Ἐπιφορά. ᾶς. ἡ. impetus, impreſsio. Polyb. καὶ καθ' ἑκάστην τὴν ἐπιφορὰν τῶν ἐχθρῶν. Eſt etiam τὸ προστιθέμενον τῷ μισθῷ, id eſt corollariũ. Item morbus oculorum, quem & Plin. & Cic. in epiſtolis epiphoram uocant. Lacryma uulgò appellatur. Eſt enim impetus pituitæ. Bud. Com.
Ἐπιφοραί. αἱ. allata tributa.
Ἐπιφορηθείς. ὁ. congeſtus.
Ἐπιφόρημα. τὸ. illatio, irruptio. Et ἐπιφορήματα. τὰ. bellaria quæ poſt cœnã inferuntur, quæcunq; poſt primũ ferculorum miſſum apponuntur.
Ἐπίφορος ἄνεμος. eſt uentus ſecundus, qui et perferẽs dicitur, & φορὸς, ſiue οὔριος. Verg. Proſequitur ſurgens à puppi uentus euntes. Homerus ἴκμενον uocat, παρὰ τὸ ἱκόμενον. Iliad. α. τοῖσιν δ' ἴκμενον οὖρον ἵει ἑκάεργος Ἀπόλλων. Ἐπίφορος etiã dicitur fœmina uterum ferens, id eſt ἐγκυοφοροῦσα, Theophr. de Cauſ. 3. & Xenoph. κυνηγ. Significat item τὸν ὁρμητικῶς ἔχοντα, & procliuem ad aliquid, ἀντίφορον. Item ſimpliciter pronum, Hippocr. Bud. Com.
Ἐπιφορτίζω. onus addo.
Ἐπίφραγμα. frænum.
Ἐπιφραδέστερον. breuius, diſertius.
Ἐπιφράζομαι. alloquor.
Ἐπιφράζω. μ. άσω. π. ακα. deprehendo, intelligo.
Ἐπιφράσσω. obſtruo, obturo.
Ἐπίφρενα. præcordia.
Ἐπιφρίξ. motus ſuperficialis maris tempeſtate futura, & ſpuma quando incipit flare uentus.
Ἐπιφροσύνη. ης. ἡ. prudentia.
Ἐπίφρων. ονος. ὁ. ἡ. prudens.
Ἐπιφυλλίς. ίδος. ἡ. botryunculus qui maioribus adhæret, ultimus in extremitate uitis, ſiue palmitis racemulus, cum alij racemi ſub folijs, hic ſupra folia naſcatur. Cæl. lib. 4. ca. 6.
Ἐπιφυλλόκαρπος. ου. ὁ. ferens fructum in folijs.
Ἐπιφύομαι. inhæreo, incumbo, immineo, inuado, adorior. Datiuo. Bud. Comment.
Ἐπίφυσις. εως. ἡ. id quod agnaſcitur, & adhæret ad aliud.
Ἐπιφυσάω. intumeſco, inflo.
Ἐπιφωνέω. μ. ήσω. π. ηκα. inclamo, exclamo, acclamo. Neutr. datiuo.
Ἐπιφώνημα. ατος. τὸ. acclamatio, exclamatio, rei narratæ uel approbatæ ſumma. Cæl. lib. 12. ca. 19.
Ἐπιχαίνω. inhio, irrideo.
Ἐπιχαιρεκακία. gaudiũ ex alienis malis.
Ἐπιχαιρέκακος. ὁ. ἡ. peruerſe gaudens.
Ἐπιχαίρω. lætor malis alienis, inſulto.
Ἐπιχαλαζάω. inſtar grandinis irruo.
Ἐπιχαλκεύειν. ſupermoliri.
Ἐπιχαλκῖται. armati, ὁπλῖται.
Ἐπιχαράττω. in æs incido, inſculpo.
Ἐπίχαρις. ιτος. ὁ, ἡ. gratus, gratioſus, amabilis.
Ἐπιχαρίτως. gratioſe.
Ἐπίχαρμα. ατος. τὸ. riſus, irriſio, gratulatio.
Ἐπίχαρσις. εως. ἡ. inſultatio.
Ἐπίχαρτος. ου. ὁ, ἡ. de cuius infœlicitate homines lætantur, irriſus.
Ἐπιχατής. indigens.
Ἐπιχειλής. έος. ὁ, ἡ. de menſura non plena, ſed infra labra conſiſtente.
Ἐπιχειμάζω. hyberno.
Ἐπίχειρα. τὰ. præmia militiæ, retributio.

authoramenta.

Ἐπιχειρέω.μ.ήσω.π.ηκα. conor, aggredior, adorior, peto. Thucyd. πρὸς ἐπιχειρήσεις ἀσφαλέστατοι, Ab aliorum petitionibus & aggreſsionibus tutiſsimi. Ita ἐπιχειρῶ τοῖς πολεμίοις, pro ἐπιτίθεμαι. Et ἐπιχειρῶ καλὸν ἔργον, in manus ſumo, & aggredior. Eſt etiam argumentis aſtruo, & aliquid tueri conor & probare, quaſi aduerſariũ peto argumentis & inuado. Et ἐπιχειρούμενον dicitur, quod eſt argumentatione aſtructum. Datiuo. Bud. Com.

Ἐπιχείρημα.ατος.τὸ.conamen, aggreſsio, epicherema, hoc eſt ſyllogiſmus dialecticus.

Ἐπιχειρηματικός. exercitatus in argumẽtationibus, & ſolers argumentator. Significat etiam hominem qui omnes petitiones athleticas & gladiatorias nouit, ſolertem in rebus & hominibus aggrediẽdis, qui etiam ἐγχειρητικός dicitur, Xenoph. Bud. Com.

Ἐπιχείρησις.ιος.ἡ.conatus, petitio & aggreſsio.

Ἐπιχειρητής.ου.ὁ.tentator, aggreſſor operis.

Ἐπιχείρια.τὰ.præmia uictoriæ.

Ἐπιχειρονομοῦντες. qui ui & manibus pro iuſtitia utuntur.

Ἐπίχειρος.ου.ὁ.promptus ad manus.

Ἐπιχειροτονέω.ſuffragor.

Ἐπιχέω.μ.έσω.π.υκα.&

Ἐπιχύω.infundo. Actiu. datiuo.

Ἐπιχητίας.indigus.

Ἐπιχθόνιος.ου.ὁ.terreſtris.

Ἐπιχιλιάδιον.τὸ.χιλιοστὸν, milleſimum.

Ἐπιχλευάζω.illudo.

Ἐπιχνοῦς.concretus, lanuginoſus.

Ἐπίχολος.ου.ὁ.iracundus.

Ἐπιχορηγέω.μ.ήσω.π.ηκα. præbeo. Acc.

Ἐπιχορήγημα. corollarium legitimi & conſtituti cibi. Ἐπιχορηγήματα uocantur etiam ea quæ poſtremo loco præbentur ſodalibus, ut τὰ ἐπαιδιόμενα, quæ ultimo loco edũtur, & quæ ἐπιδορπίσματα, καὶ ἐπίδειπνα, καὶ ἐπιτραγήματα dicuntur, ut inquit Athenæ. Bud. Com.

Ἐπιχορηγία.ἡ.ſubminiſtratio.

Ἐπιχράω.inuado, irruo, grauo.

Ἐπιχριμφθείς.inclinatus.

Ἐπίχρισμα.ατος.τὸ.circunlitio.

Ἐπίχριστα.medicamenta.

Ἐπίχριστος.bracteatus, illitus.

Ἐπιχρίω.illino.

Ἐπίχρυσος.aureus, inauratus.

Ἐπιχρώζω.μ.ώσω.π.ωκα.&

Ἐπιχρωματίζω.μ.ίσω.π.ικα.coloro.

Ἐπίχυσις.ιος.ἡ.libatio, infuſio.

Ἐπίχυτος.placentæ genus.

Ἐπίχωλος.ου.ὁ.aridus.

Ἐπιχωματισμός.οῦ.ὁ.exaggeratio.

Ἐπιχωρέω.cedo, συμπαθῶ, παραχωρέω.

Ἐπιχορηγέω.ſuppedito.

Ἐπιχώρησις.ιος.ἡ.ſeceſſus.

Ἐπιχωριάζομαι.frequens & uſitatus, patriusq; ſum. Ariſtot. ἐν ὅσοις δὲ τῶν πόλεων ἐπιχωριάζεται, In qbus conſuetum eſt & patrium. Bud. Com.

Ἐπιχωριάζω.idem ſignificat. Polyb. ὅπερ ἐπιχωριάζει, Sic frequens & uſitatum eſt patriũq;. Item morari & habitare aliquo in loco. Syneſ. ἡμῖν ἐπιχωριάζει, apud nos moratur et uerſatur. Accipitur & pro ad locum aliquẽ proficiſcor. Plato in Phæd. ὐδὰς πάνυ τι ἐπιχωριάζει τανῦν ἀθήναζε. Bud. Comment.

Ἐπιχώριζον.ſubduc, minue.

Ἐπιχώριος.ου.ὁ,ἡ.indigena, uernaculus. Et ἐπιχώριον, quod regioni aut loco alicui peculiare & conſuetum eſt.

Ἐπιχῶσαι.aggerem cumulare.

Ἐπιψαύδην, leuiter, tactim, ſtrictim.

Ἐπιψαύω.μ.αύσω.π.αυκα.attingo, primoribus

moribus digitis tango, ſtringo. Bud. Com.
Ἐπιψακάζω. irroro, inſtillo.
Ἐπιψεύδομαι. affingo, mentior.
Ἐπιψηλαφάω. μ. ήσω. π. ηκα. contrecto.
Ἐπιψηφίζομαι. &
Ἐπιψηφίζω. comprobo, calculum addo, decreto quippiam confirmo, hoc eſt ἐπικυρῶ. & is qui de conſilij ſententia decretũ facit, ὁ ἐπιψηφίζων dicitur. At ſuaſor legis, & lator rogationis, γράφων appellatur, & ὁ εἰσηγούμενος. Plutarchus τὸν ἐπιψηφίζοντα uocauit eum qui Romæ ſentẽtias ſenatorias rogabat, ſenatusq́ conſulta perſcribenda curabat. Bud. Com.
Ἐπιψίω. intero.
Ἐπίψογος. ου. ὁ. uituperabilis.
Ἐπιωγαί. ῶν. clauſuræ in mari circa portus, ubi unda frangitur.
Ἐπιών. ντος. hoſtiliter inuadens.
Ἔπλεο, pro ἐπέλες. eras.
Ἔπλετο. fuit.
Ἔπλευ, pro ἐπέλου. eras.
Ἐπλημμυρεῖν. inundare.
Ἔπληντο, pro ἐπίπληντο. implebantur.
Ἐπωβελία. fœnus, τόκος. ſexta pars mulctæ, quam accuſator reo dabat non conuicto.
Ἐπόγδοος. ου. ſeſquioctauus tonus muſicus, & cum octauam ſortis partem accipiebat fœnerator, ἐπόγδοον dicebatur.
Ἐπόγνια. ſarcinæ, & onera nauis.
Ἕποιατο. ſequerentur, Odyſſ. ζ'.
Ἐποιΐα. ας. ἡ. carminum compoſitio.
Ἐποικέω. cohabito.
Ἐποικοδομεῖν. exaggerare.
Ἐποικοδομεῖσθαι. ſuperædificari.
Ἐποικοδόμησις. εως. ἡ. exaggeratio.
Ἔποικος. aduena, incola, colonus, & is qui indigenis ſuperinducitur. Bud. in Annot.
Ἐποικτισάμενος. ου. ὁ. miſerabiliter queſtus.
Ἐποιμώζω. ploro.
Ἐποινία. commentum.
Ἐποίνιος. uino deditus.
Ἐποιχνεῖν. permeare, tranſire.
Ἐποίχομαι. percurro, texo. Depon. accuſatiuo.
Ἐποκέλλω. μ. κελῶ. π. κα. impingo, irrumpo, appello. Accuſ.
Ἐπολεός. ου. auis nocturnæ ſpecies. Suid.
Ἐπολισθαίνω. labor. eris.
Ἐπολοφύρομαι. defleo.
Ἕπομαι. μ. ἕψομαι. π. ημμαι. ſequor. Depon. datiuo.
Ἐπόμαχοι στρατιωταί. inutiles ad pugnandum milites.
Ἐπομβρεία. ας. ἡ. humiditas, imber, ὅταν ἐπάλληλοι ὄμβροι ὦσιν. Opponitur τῇ ἀνομβρίᾳ.
Ἐπόμβριος. pluuius.
Ἑπομένων δεῖ. ſequitur.
Ἑπομένως. pedario more ſequendo.
Ἐπόμνυμι. peiero, deiero.
Ἐπομόω. μ. όσω. π. οκα. ſuperiuro, adiuro, iuſiurandum interpono. Accuſ.
Ἐπομφάλιον. ου. τὸ. locus ſupra umbilicũ, umbo.
Ἐπονειδίζω. μ. ίσω. π. ικα. impropero. Accuſ.
Ἐπονείδιστον. ου. exprobratio.
Ἐπονείδιστος. ου. ὁ, ἡ. opprobrioſus, reprehenſibilis, cõtumelioſus, probris obnoxius.
Ἐπονειδίστως. contumelioſe.
Ἐπονεῖτο. laborabat.
Ἐπονομάζω. cognomino, nuncupo.
Ἐπόπιζε. obſerua, reuerere.
Ἐποποιΐα. ας. ἡ. uerſuum contextus, carmen. Suid. narrationem interpretatur heroico carmine complexam, & quæ fabulis caret.
Ἐποποιός. οῦ. ὁ. uerſificator.

Ἐποπτεία. ας. ἡ. inſpectio.

Ἐποπτεύω. μ. εύσω. π. ευκα. ſpecto, ſacras res inſpicio, quod uerbum theologi uſurparunt. Item pro ἑορτάζω. Ariſtoph. Ran. μάλα γ᾽ ἐποπτεύειν δοκῶ δε ταν καταράσομαι τῷ διεσπότῃ. Bud. Cō.

Ἐπόπτης. ου. ὁ. cenſor, ſpectator, ἐπιμελητὴς καὶ ἔφορος, ut inquit Pollux, id eſt curator operis. Item rerum ſacrarum arbiter. Et plus eſt quàm μύστη. Gregor. τίδ᾽ ἂν εἴποις περὶ ἰσαίου καὶ ἰσχυλλῆ τῶν μεγίστων ἐπόπτης. Bud. ibid.

Ἐποπτικὰ. τὰ. dicebantur ultima initiorum ceremonia, neq; enim ſimul ut initiati erant, ſpectatū admittebantur. Erant autem ſacra ſacratiora. Bud. ibidem.

Ἐπόπτομαι. uideo.

Ἐποπτύω. ſibilo. Neut. abſol.

Ἐπορβῦται. inuidet.

Ἐπόργης. tutor, ἐπίτροπος.

Ἐποργάω. iraſcor, impetuoſe feror.

Ἐπορούω. irruo. Neutr. datiuo iung.

Ἐπορθρεύεσθαι. diluculo conſurgere.

Ἐπόρκιον. periurium.

Ἐπορούειν. hoſtiliter inſilire, accedere.

Ἐπόρσειαν. committerent, Iliad. κ.

Ἔπος. εος. τὸ. uerbum, uerſus, poēma. Ab ἕπεσθαι, ſicut ſermo à ſequendo.

Ἐποτραδίζειν. proſternere.

Ἐποτρύνω. μ. υνῶ. π. υγκα. impello, excito. Accuſ.

Ἐπουλοῦν. ad cicatricem perducere.

Ἐπουλίς. ίδος. ἡ. excreſcentia gingiuæ inter denteis.

Ἐπουράνιος. ου. ὁ. cæleſtis.

Ἐπουρέω. mingo.

Ἐπουριάζω. ἐριδρομεῖν τὰ πλοῖα ποιῶ. Lucia. Διήσω ποτὲ ποιήσεν τινὸς ἀνέμου, καὶ ἐπουριάζοντος τὰ ἀκάτια, Vento obſecundante & aſpirante. Bud. Com.

Ἐπουρίσας. inſiliens impetu facto.

Ἔποψος. piſcis quidam.

Ἐποριῶδες. inſeparabile accidens, συμβεβηκὸς ἀχώριστον.

Ἐποφθαλμιάζω. reſpicio.

Ἐποφθαλμιάω. μ. άσω. π. ακα. inuideo. Item adnicto mulieri, & nictatium oculis liceor eius amorem, uel ægris oculis aſpicio mulierem, ut ſit translatio ab oculorū morbo ad morbum animi, hominis amore capti, & oculos adijciētis mulieri, aut alij rei cuicumq; magnopere concupitæ. Cicer. uocat cupiditatis oculos adijcio. Neutr. datiuo.

Ἐποχέομαι. inequito, inſideo, ἐπικάθημαι.

Ἐποχέω. μ. ήσω. π. ηκα. ueho. Actiu. accuſ.

Ἐποχετεία. ας. ἡ. irrigatio.

Ἐποχεύω. τὸ ἐπαναβαίνειν, ut animantia ineuntia & coēuntia. Bud. Com.

Ἐποχή. ῆς. ἡ. epoche, aſſenſus, retentio quam inuexit Pyrrho, cōmentus rationem, qua nihil percipi & comprehendi poſſe diceret. Eſt etiam gradus planetarū in zodiaco, Hermol. in Plin. & Cæl. lib. 1. cap. 15. Et ἐποχὴ τῶν ἐμμήνων, ſuppreſſio menſium, cui contraria eſt ὑπερκάθαρσις apud medicos. Eſt etiam ἐποχὴ remora, & impetus ruētis impedimentū, atq; inhibitio, quaſiq; ἀνοχή. Bud. Com.

Ἔποχον. inſtratum equi.

Ἔποχος. ου. ὁ. compos, inſidens, idoneus equitatui, qui uehitur equo uel curru, & qui uehit. Bud. Com.

Ἐποχούμενος. βαδιζόμενος, pro uectore ſeſſore, Herodoto.

Ἐποχώτερος. ſtabilior.

Ἔποψ. οπος. ὁ. ἀλεκτρυὼν ἄγριος, upupa, ſpectator.

Ἐποψάομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. facio opſonium.

Ἐπόψιμος. ου. ὁ. *aſpectabilis.*

Ἐπόψομαι. *uidebo.*

Ἑπτὰ. *ſeptem.*

Ἑπταβόειος. ου. ὁ. *ſeptem pellibus bubulis circuntectus.* Aiacis *clypeum ſic appellat* Homer. Ponitur *pro impenetrabili, et inuicto, ut* θυμὸς ἑπταβοείους, Ariſtoph. Ran.

Ἑπταγράμματον. τὸ. *durum, iracundum.*

Ἑπταέτης. *ſeptennis.*

Ἑπτακαιδεκαέτης. *ſeptendecim annorum.*

Ἑπταμηνιαῖος. ου. ὁ. *ſeptimeſtris.*

Ἑπτακόσιοι. *ſeptingenti.*

Ἑπταπίκτιοι. *denſo capillitio.*

Ἑπταπλάσιος. ου. ὁ. *ſeptuplus.*

Ἑπταπλεύρον. ου. *aliqui plantaginem minorem uocant.*

Ἑπτάπλευρος. ου. ὁ. *ſeptilatus.*

Ἑπταπόδης. *ſeptem pedum.*

Ἑπτάπυλος. ου. ὁ, ἡ. *habens ſeptem portas.* Thebarum Bœoticarum *epitheton, ad* Aegyptiarum *differentiam, quæ* ἑκατόμπυλοι *dicuntur.*

Ἑπτάῤῥοος. ου. ὁ. *ſeptenfluus.*

Ἑπτάς. άδος. ἡ. *numerus ſeptenarius.*

Ἑπτάστομος. ἑπτάπυλος.

Ἑπτάτονος. *ſeptem fidibus conſtans.*

Ἑπτάφθογγος. ου. *ſeptem neruos habens, aut ſi fiſtula, foramina ſeptem.*

Ἑπτάφωνος. ὁ. *porticus in* Olympia, *quòd pro una uoce plures reddebat.*

Ἑπτάχαλκον. ου. *locus erat intra urbem* Athenienſium.

Ἕπταχα, & ἑπταχῆ. *ſeptempliciter.*

Ἑπτάχορδος. ου. *habens ſeptem chordas.*

Ἐπτέρωται. *allatus eſt.*

Ἑπτέτης. ὁ. *ſeptem annorum.*

Ἑπτέτις. ἡ. *ſeptennis.*

Ἑπτάπεκος. ου. ὁ. *bene comatus, qui ſepties tondi poſsit.* Suid.

Ἔπυδρος. ου. ὁ. *humidus, uuidus.*

Ἐπυηθέντα. *ſuperfœtata.*

Ἐπύλλιον. ου. τὸ. *uerſiculus, diminutiuum ab* ἔπος.

Ἕπω. *curo, tracto, guberno, diſpono.* Pro *dico magis in uſu eſt ſuum compoſitũ* ἐνέπω, *maxime apud poëtas, quàm* ἕπω.

Ἐπῳάζω. μ. άσω. π. κα. *ouis incubo.* Depon.

Ἐπῳασμός. οῦ. ὁ. *incubitus.*

Ἐπῳαστικώτερα. τὰ. *quæ magis incubant.*

Ἐπωβελία, *ſiue* ἐποβελία. *eſt ſexta pars æſtimationis litis, pœna calumnioſi actoris in iudicijs ignominioſis.* Con*tinet autem centum minas.* Bud. Com. & *de* Aſſe.

Ἐπῳδαὶ φαρμάκων. *potiones magicæ.*

Ἐπώδης. *turpe,* δυσειδές.

Ἐπῳδή. ῆς. ἡ. *incantatio, carmen, incantamentum.*

Ἐπῴδιον. *quod odæ accinitur.*

Ἐπῳδός. οῦ. ὁ. *incantator, & genus carminis, cum ſingulis uerſibus ſingulæ clauſulæ ſubijciuntur, & quaſi accinuntur, cuiuſmodi ſunt apud* Horat.

Ἐπώδυνος. ου. ὁ. *doloroſus.*

Ἐπῴζειν. *aues aut gallinæ dicuntur, cum ouis incubantes clamant, ſiue glociunt.* Apud Ariſtoph. *ponitur pro* κρύπτειν.

Ἐπωμαδόν. *in humeris.*

Ἐπωμίδιον. τὸ. *parua* ἐπωμίς.

Ἐπωμίς. ίδος. ἡ. *chlamys, ceruix, humeri pars exterior proxima brachio, genus ueſtis breuioris, quod humeris inijcitur, quaſi dicas inhumerale, ſuperhumerale.*

Ἐπωμοσία. ἡ. *iuramentum, quod deferebatur ab eo, qui uel morbum, uel aliam cauſam iuſtã, quare ad diem præſcriptum in iudicio nõ apparuerit, prætexebat.*

Ἐπώμοτος. ου. ὁ. genus iuriſiurãdi, cuius meminit Suid.

Ἐπωνία. tributum, quod re aliqua empta penditur.

Ἐπονομάζω. μ. άσω. π. ακα. cognomino.

Ἐπωνομαστός. ῦ. ὁ. cognominatus.

Ἐπωνυμία. ας. ἡ. &

Ἐπώνυμον. ου. τὸ. cognomen.

Ἐπώνυμος. gentilis, eiuſdem nominis. Et ἐπώνυμοι, heroës Athenis, à quibus tribus ſua cognomina acceperunt. his ſtatuæ erectæ fuerunt. Et ἐπώνυμος τῶν ἀρχόντων dicitur ὁ ἄρχων, quòd ab eo annus in faſtis denotabatur, ut Romæ à cõſulibus, & ab eius nomine alij ἄρχοντες in actis perſcribebantur. Bud. Com.

Ἐπωπάω. inſpicio, ἐφοράω, ἐποπτεύω.

Ἐπώπιδες. miniſtri, inſpectores.

Ἐπωρέω lugeo, fleo.

Ἐπωπιάζω. curo, cogito, ſolicitus ſum.

Ἐπωρύεσθαι. ululare.

Ἐπωρώθησαν. excæcati ſunt.

Ἐπωτίδες. αἱ. ligna ex utraque proræ parte prominentia.

Ἐπωθτόν, pro ἐπ' αὐτόν. Suid.

Ἐπωφελής. utilis.

Ἐπῴχετο. inuadebat, ab οἴχομαι.

Ε Ρ.

Ἔρα. ας. ἡ. terra.

Ἐράασθε. cupiebatis.

Ἔραδος. puer, contentio, conuicium.

Ἔραζε. ad terram.

Ἐραῖα. ramus oleæ, ramentum.

Ἔραμαι. amo, cupio, geſtio. Depo. geni.

Ἐρανάρχης. ου. ὁ. qui ſtipibus erogandis præeſt.

Ἐράνη. ara.

Ἐρανίζομαι, &

Ἐρανίζω. μ. ίσω. π. ικα. ἔρανον αἰτῶ καὶ συνάγω. Vnde ponitur pro colligere, corrogare, emendicare, Aeſchini κατὰ κτησ. Et Demoſth. καὶ τοὺς φίλους ἐρανίζω, Vbi ab amicis collationem coẽgero. Vnde pro conferre, comparare, commodare alicui, apud eundem πρὸς Βοιωτ. Bud. Com.

Ἐρανιστής. ſodalis, ſocius conuiuij.

Ἐρανός. amabilis.

Ἐράνιον, & ἔρανος. ου. ὁ. fructus, collatio publica, collecta, ſymbolum, beneficium, gratia. Vnde ἔρανον τὸν αὐτὸν ἀποδοῦναι, eſt parem gratiam referre. Erat quoque Græcis conuiuij ſpecies, de quo uide ἀναπίνη. & Cal. lib. 14. cap. 57.

Ἐραστήρ. uenator.

Ἐραρτύομαι τὸ ναυτικόν. parandæ claſſi incumbo.

Ἐράσαι. inanire.

Ἔρασις. ιος. ἡ. amatio, digitus pedis.

Ἐρασιχρήματος. ου. ὁ. auarus, pecuniæ deſyderio flagrans.

Ἐράσμιος. ου. ὁ. amabilis.

Ἐραστής. ῦ. ὁ. amator, amicus.

Ἐραστός. amabilis, blandus.

Ἐραστρία. ας. ἡ. amatrix.

Ἐρατεινάω. milito, moleſtè fero.

Ἐρατεινός. ῦ. ὁ. amabilis.

Ἐρατίζω. μ. ίσω. π. ικα. cupio. Accuſ.

Ἐρατός. ῦ. ὁ. amabilis.

Ἐρατώ. όος. ἡ. Erato, una muſarum.

Ἐράω. μ. άσω. π. ακα. amo, cupio, appeto. Actiu. genit. Et abſolute poſitum ſignificat amore captum eſſe, ut Latinis. Terent. Meum gnatum rumor eſt amare.

Ἔργα. τὰ. fructus, rura. Xenoph. in Vena. τὰ δ' ἔργα οὐδὲν περιμεταθεῖν, tranſcurrere rura.

Ἐργάζομαι. μ. άσομαι. π. ασμαι. operor, & in genere pro quamcunque rem facere et obire accipitur. Vnde Xenoph. παιδ. 5. eſt facere opus, id eſt caſtra munire, foſſam & uallum circundare. Item pro capturas merere, & quæſtum

quæſtum corpore facere, ut τὰ ἐπιτήδεια ἐργάζεσθαι Demoſth. & ἐργάζεσθαι τὸν βίον Andoc. Sic ἐργάζεσθαι χρήματα, ἐργάζεσθαι ῥητορικὴν, &c. Nam idem fere eſt quod αἰσχροκερδεῖν, hoc eſt ſordidis lucris indulgere. Habet autem hoc uerbũ utranq; ſignificationem, & actiuam, & paſſiuam, ut ἐργάζομαί σε κακὸν, malis te afficio, & ἐργάζομαι ἐγὼ κακὸν, ipſe malis afficior. Bud. Com.

Ἐργαζομένη γῆ. terra culta, Theoph.

Ἐργάθω. ſeparo. Accuſ.

Ἐργαλεῖον. ου. τό. inſtrumentũ, ferramentum artificum.

Ἐργάνη. ης. ἡ. Minerua.

Ἔργανον. τὸ ἐργαλεῖον.

Ἐργασία. ας. ἡ. opificium, opera, labor, quæſtus, lucrum. Et ad omnia opera accommodatur, ſicut ἐργάζεσθαι. Ἐργασία τροφῆς, id eſt πέψις, κατεργασία, Ariſtot. de Part. ani. 3. Et ἐργασία τῆς γῆς, cultus, ſubactio. Bud. Com.

Ἐργάσιμος. ου. ὁ. cultus, fabricabilis, ut ἐργάσιμα ξύλα, ligna, quibus utuntur in operibus ſuis materiarij. Cæl. lib. 13. cap. 48.

Ἐργασίων. agricola.

Ἐργαστήρ. ῆρος. ὁ. operarius.

Ἐργαστήριον. ου. τό. officina. Item fornix. Vnde ἐπ' ἐργαστηρίου καθῆσθαι mulier dicitur Demoſtheni, quæ proſtat, & publicè meret ſtipem. Bud. Com. Cæl. lib. 13. cap. 48.

Ἐργαστιάρχης. ὁ. tabernarius, opifex.

Ἐργαστικός. οῦ. ὁ. operarius, operoſus.

Ἐργαστικώτατος. ου. officioſiſſimus.

Ἐργαστῖναι. αἱ τὸν πέπλον ὑφαίνουσαι.

Ἐργάτης. ου. ὁ. operarius, operator. Vnde ἐργάται, ueſpæ quæ operantur, Ariſt.

Ἐργατίνης. ου. ὁ. agricola.

Ἐργάτις. ίδος. ἡ. operatrix operum ad uiros attinentium, Minerua.

Ἐργάω, pro ἐργάζω.

Ἐργάτωνες, & ἐργάωνες. tuguria in agris, ubi ſerui quieſcunt.

Ἐργᾶται. ſerui.

Ἐργεπιστάτης. operum reficiendorum curator.

Ἔργμα. ατος. τό. clauſura, res, negotiũ.

Ἐργνύω. arceo, includo, abſcondo.

Ἐργοδιώκτης. ου. ὁ. exactor operis, monitor.

Ἐργολαβέω. ῶ. ήσω. π. ηκα. opus faciendum cõduco, operam loco, rem perficiendam ſuſcipio, redempturas facio, & inde lucrum facio, ut redemptores ſolent, quod genus Cicer. ſequeſtres appellat. Hoc etiam uerbo oratores de ijs interpretibus et ſequeſtribus utuntur, qui iudicijs corrumpendis, aut eiuſcemodi maleficijs ſuſcipiendis operã ſuam locant. Neut. abſol. Bud. Com.

Ἐργολαβία. ας. ἡ. merces ex labore, manualis operatio, redemptio operis, & conductio.

Ἐργολάβος. ου. ὁ. operarius, manceps, operarum redemptor. Ἐργόλαβοι quoq; dicti ſunt ſycophantæ & quadruplatores, quæſtui delationes habentes, qui compendia ſua comparant & conſectantur ex alienis diſpendijs atq; calamitatibus.

Ἐργολαμβάνω. opus aſſumo, negotium mihi ſumo, ſolicitus ſum.

Ἐργομυκᾶν. illudens.

Ἔργον. ου. τό. opus factum. Item lucrum, quæſtus, uſura, Demoſth. Significat etiam δυσχερές, ut ἔργον ἦν, difficile erat, Demoſth. Sic Vergil. Hoc opus, hic labor eſt. Ἔργα etiam dicuntur ſegetes, & arua, hoc eſt, τὰ ἐργαζόμενα, Xenoph. Eſt etiam officiũ & functio, ut ἐμὸν οὖν ἔργον δεῖ, Hoc mei muneris eſt, Iſocr. Ἔργον

ποιεῖσθαι, eſt ſtudioſe quippiam aggredi & contendere ad efficiendum, Iſocr. τὸ ἔργον μισθούμενος, manceps. Bud. Com.

Ἐργόλαβος. ὁ. qui urget operas.

Ἔργω, poëtice. mitto. unde deriuatum eſt ἑκάεργος, qui longe iaculatur, Apollinis epith.

Ἐργώδης. εος. ὁ, ἡ. operoſus, durus.

Ἔρδω. facio, ſacrifico, ῥέζω. Accuſ.

Ἐρεβεννός. ῦ. ὁ. obſcurus.

Ἐρέβινθος. ῦ. ὁ. cicer, teſticulus. Vnde ἐρεβίνθειος, cicernus. Vide Eraſ. prouerb. Cicernus Bacchus.

Ἐρεβοδιφῶ. palpo in tenebris, ſcrutor ſubterranea.

Ἐρεβόθεν. è tenebris.

Ἔρεβος. εος. τὸ. Erebus, tenebræ, caligo, nox.

Ἐρεγμός. ῦ. ὁ. ſiliqua, pabulum ex fabis, aut frugibus cōminutis, lomentum.

Ἐρεείνω. interrogo, quæro, duco. Accu.

Ἐρεθίω. irrito.

Ἐρεθίζω. μ. ίσω. π. ικα. irrito, excito. Accuſatiuo.

Ἐρέθισμα. ατος. τὸ. &

Ἐρεθισμός. ῦ. ὁ. irritatio, iniuria.

Ἐρεθιστικός. ῦ. ὁ. irritatiuus.

Ἐρέθω. irrito. Accuſ.

Ἐρέδομαι. diſco, exquiro.

Ἐρείδω. μ. είσω. π. εικα. firmo, innitor, ſuffulcio, impetum ſuſtineo, ad finem perduco, figo. Item συνεισάζω, Ariſtoph.

Ἐρείκη. ης. ἡ. arboris fiſsilis genus, cuius folia ſternebant initiaturi, erica Gaza interprete.

Ἐρεικτός. ῦ. ὁ. fiſſus. Vnde ἐρεικτὰ, legumina contuſa, τὰ χιστὰ, ut cyamus. Pauſan. ἐρεικτὸν πυρὸν dicit, τὸν μὴ ὡς ἄλευρον ἀληλεσμένον, ἀλλὰ ὥστε δύο ἢ ἑνὸς γεγονέναι.

Ἐρείκω. μ. είξω. π. ειχα. ſcindo, circumeo. Accuſ.

Ἐρεῖξις. ιος. ἡ. fiſsio, fiſſura, ſectio.

Ἔρειο. interroga, ἐρώτησον.

Ἐρείπιον. ῦ. τὸ. ruder & ruina.

Ἐρειπίωσις. ruina.

Ἐρείπω. μ. είψω. π. ειφα. cado, diruo. Accuſ.

Ἔρεισμα. ατος. τὸ. culmen, firmamentū, ſuſtentaculum.

Ἐρέω. τὸ ἔρομαι, interrogo.

Ἐρέμβομαι. oberro.

Ἐρεμνός, pro ἐρεβεννός. ῦ. ὁ. tenebroſus, mortalis.

Ἐρεμῶσαι. nauigare.

Ἔρεξεν. fecit.

Ἔρεος. ῦ. ὁ. laneus.

Ἔρεπτα. τὰ. alimenta.

Ἐρέπτομαι. μ. έψομαι. π. εμμαι. comedo. propriè ad bruta pertinet, quaſi τῆς γῆς ἀναιρεῖσθαι.

Ἐρεπτῶ. alo.

Ἐρέπτω. tego.

Ἐρεσία. ας. ἡ. remigatio.

Ἐρεσιμέτρα. ἡ. geometria.

Ἐρεσχία. miniſterium.

Ἐρέσσομαι. μ. έξομαι. π. εγμαι. &

Ἐρέσσω. remigo. Depon. abſol.

Ἐρεσσός. ῦ. urbs Lesbi.

Ἐρεσχελέω. μ. ήσω. π. ηκα. uel ἐρεσχηλέω. nugor, decipio, inſto, contendo, prouoco.

Ἐρεσχελία. ας. ἡ. nugamentum, irritatio, prouocatio.

Ἐρέτης. ῦ. ὁ. remex.

Ἐρετμόν. ῦ. τὸ. &

Ἐρετμός. ῦ. ὁ. remus.

Ἐρετός, pro ἐρατός.

Ἐρετμῶσαι. κώπαις ἁρμόσαι.

Ἐρετριάζω. cauillor, ludo.

Ἐρέχθω. μ. έξω. π. εχα. ἐρέσσω.

Ἐρευγματώδης. flatulētus, ructus faciēs

Ἐρεύγομαι. μ. εύξομαι. π. ευγμαι. eructo, fremo. Depon. accuſ.

Ἐρυθρόδανον. τό. ſuffrutex, rubeia.

Ἐρυθρόδανος. ὁ. color qui rubrica dicitur.

Ἐρυθαῖος. ruffus, rubicundus.

Ἐρυθαίνομαι. μ. ανοῦμαι. π. ϑημαι. rubeo. Depon. datiuo.

Ἔρευθος. ε. ὁ. rubor, pudor. τὸ ἐκ τῶν παρειῶν ἐρυθρόν.

Ἐρευθιάω. rubeſio, ἐρυθριῶ.

Ἐρεύθω. μ. εύσω. π. ευκα. rubefacio, rigo. Accuſ.

Ἔρευνα. ης. ἡ. ſcrutatio.

Ἐρευνάομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. &

Ἐρευνάω. μ. ήσω. π. ηκα. ſcrutor, excutio. Bud. Com.

Ἐρευκτικός. ε. ὁ. ructus mouens.

Ἐρέω, pro ἐρῶ.

Ἐρέφω. μ. ἐψω. π. εφα. tego, orno, corono. Accuſ.

Ἐρεχθείδης. ου. Athenienſis, ab Erechteo rege.

Ἐρεχθείς. είτος. ὁ. ſuffocatus, necatus.

Ἐρεχθόμενος. ε. ὁ. moleſtia affectus, oppreſſus, commotus à uentis.

Ἐρίχθω, & ἐρείκω. μ. ἐξω. π. ιχα. ſcindo. Accuſ.

Ἐρείψιμα ξυλά. ligna tectis concinna, ξύλωσις. Cæl. lib. 13. ca. 98.

Ἐρέω. μ. ήσω. π. ηκα. dico, mandata renuntio, interrogo, ſignifico. Actiu. accuſ.

Ἔρημαι. uolo interrogare.

Ἐρημαῖος. ſolitarius.

Ἐρήμας. aduerbium, nemine prohibente, aut obſtante, indicta cauſa.

Ἐρήμη. ης. ἡ. iudicatio facta cauſa indicta, id eſt, altera parte abſente, ut ἐρήμην καταδικασθῆναι, ἐρήμην ἑλεῖν, indicta cauſa damnare. Bud. in Annot. & Com. Ἐρήμη δίκη, aut una dictione ἐρημοδίκιον, uadimonium deſertum.

Ἐρήμης. aduerb. indicta cauſa, nullo defendente.

Ἐρημία. ας. ἡ. ſolitudo.

Ἐρημικός. ε. ὁ. deſolatorius.

Ἐρημίτης ε. ὁ. eremita, ſolitarius.

Ἐρήμματα. τὰ. pecora.

Ἐρημοδίκος. qui ſolus ſuam cauſam agit.

Ἔρημος. ε. ἡ. ſolitudo, eremus, locus deſertus, & ab hoſtibus uaſtatus. Τὴν ἔρημον διδόναι. ſecundum præſentem de abſente, uel contra abſentem pronuntiare: quod forenſi uocabulo nūc dicitur, dare defectum. Bud. Com.

Ἔρημος. ε. ὁ. ſolitarius, deſertus, deſolatus.

Ἐρημόω. μ. ώσω. π. ωκα. deſolo. Accuſ.

Ἐρήμωσις. εως. ὁ. deſolatio.

Ἐρημωτής. deſolator, uaſtator, ἔρημον ποιῶν.

Ἐρημόνομος. in deſerto paſtus.

Ἐρηρεῖσθαι. firmari, innixum eſſe.

Ἐρητύω. κατασχεῖν, ſedo, poſſideo, quieſco, placo, demulceo, cohibeo, ueto.

Ἐρι. nihil per ſe ſignificat, ſed in compoſitione dictionum intenſionē affert, & augmentum.

Ἐριαύχενος. collo elato, uel procero.

Ἐρίβοιος. auguſtus, uenerabilis.

Ἐρίβωλος. ε. fertilis.

Ἐριβρεμέτης. ε. ὁ. magnitonans.

Ἐρίβρομος. ε. ὁ. ualde rugiens.

Ἐριβρύχων. ſonorus, πολύηχος.

Ἐριβῶλαξ. κος. ὁ, ἡ. ἐρίβωλος, ferax.

Ἐριγάστωρ. ορος. ὁ. uentricoſus.

Ἐρίγδουπος. ε. ὁ. γ abundāte pro ἐρίδουπος.

Ἐρίγηρυς. argutus, ſonorus.

Ἐρεγμῖνοι κύαμοι. freſæ fabæ.

Ἐρηνύω. claudo, abſcondo.

Ἐριδαίνω, & ἐριδμαίνω. μ. ανῶ. π. αγκα. contendo, irrito, diſco, perpendo, prouoco.

Ἐρίδουπος. ε. ὁ. ualde ſonans.

Ἐρίζω. μ. ίσω. π. ικα. litigo, cōtēdo. Neut.

Ἐρίζωος. uiuax.
Ἐρίηρ. ῆρος. ὁ. peramabilis, coniunctus, congruus, concors.
Ἐρίηρος. ου. ὁ. amabilis.
Ἐριηχής. ἑος. ὁ, ἡ. magniſonus.
Ἐριθάκη. ἡ. erithaca, quã fert apis cum melle.
Ἐριθακίς. quædam arbor.
Ἐρίθακος, & ἐρίθυμος. auis ſolitaria, quæ à quibuſdam ſyluia, rubeculam interdum Theodorus interpretatur.
Ἐριθαλίς. genus arboris.
Ἐρίθαλλος. ου. ὁ, ἡ. ualde uireſcens.
Ἐρίθεια. ας. ἡ. cõtentio, ſeruitus, concertatio.
Ἐριτάω. μ. άσω. π. ακα. ſeruio, temerè laboro & in uanum. Neut. datiuo.
Ἐριθηλής. ἑος. ὁ, ἡ. ualde uirens.
Ἔριθος. ου. ὁ, ἡ. lanam tractãs, pretio conductus, meſſor, agricola.
Ἐρικάνη. ης. ἡ. ſepes.
Ἐρίκη. ης. ἡ. erica.
Ἐρικυδής. ἑος. ὁ, ἡ. glorioſus.
Ἐρίκω. ſeco, ſcindo.
Ἐρικώδης, uel ἐρεικώδης. diſruptus.
Ἐρίμη. ἴξοδος.
Ἐρίμυκος. ου. ὁ, ἡ. ualde mugiens.
Ἔρινα. τὰ. groſſi ficus.
Ἐρινάζω. caprifico.
Ἐρίνας. αδος. caprificus.
Ἐρινασμός. οῦ. ὁ. caprificatio.
Ἐρίνεμος. ου. ὁ. uentus procelloſus.
Ἐρινεός. οῦ. caprificus, ficus ſylueſtris.
Ἐρίνεος. eſt ipſe fructus ficus ſylueſtris.
Ἐρινύειν. indignari.
Ἐρινός. οῦ. urbs Dorica.
Ἐριννύς. ύος. ἡ. Erynnis, furia.
Ἔριξ. ἡ. crinis, θρίξ. & ſuperior ſiue gibba iecinoris pars, qua inuicem fibræ eius ſeparantur.
Ἐριόδων. ὁ. magnos habens denteis.
Ἔριον. ου. τὸ. lana.
Ἐριοπλύτης. ου. ὁ. fullo.
Ἐριούνης. ου. ὁ, ἡ. &
Ἐριούνιος. ου. ὁ. ualde utilis. Epitheton Mercurij.
Ἐριοπωλικῶς. doloſe: quemadmodum ſolent, qui lanã uendentes humectant, quo magis ponderet.
Ἐριοπώλιον. τὸ. emporium lanæ.
Ἐριόω. laboro, maxime circa lanificiũ.
Ἐρίπω. τὸ ἐρείπω.
Ἐρίπνη. mons, rupes, promontorium.
Ἐριρέδαται. firmati ſunt.
Ἔρις. ιδος. ἡ. lis, contentio.
Ἐρισθενής. ἑος. ὁ, ἡ. præpotens.
Ἐρισμάραγδος. contentioſus, intractabilis.
Ἐριστάφυλος. ου. ὁ, ἡ. ex grandi, & generoſa uua expreſſus.
Ἐριστήρ. ῆρος. ὁ. crumena.
Ἐριστής. litigator.
Ἐριστικός. οῦ. ὁ. diſcrepatiuus, contentioſus.
Ἐριτός. οῦ. ὁ. litigioſus.
Ἐρισύβη. ἡ. frumenti peſtis, ſqualor.
Ἐρισφάραγος. collo elato.
Ἐριχηλεῖν. ad contentionem incitare.
Ἐρίχηλος. ου. ὁ. contentioſus, promptus ad conuicia.
Ἐριτάβρης. formidoloſus.
Ἐρίτιμος. ου. ὁ. pretioſus.
Ἔριφος. ου. ὁ. hædus.
Ἐρίφυλλος. frondoſus, multis aut magnis folijs.
Ἐριώδης. ἑος. ὁ, ἡ. lanarius.
Ἐριώδυνον. doloroſum.
Ἐριώλη. ης. ἡ. uehemẽs flatus ſiue uẽtus.
Ἐριῶπις. ιδος. habens magnos oculos.
Ἑρκάζειν. cauillari.
Ἑρκεῖος. ου. ὁ. Herceus, Iouis epitheton.
Ἑρκίτης. cuſtos.
Ἕρκιον. ου. ſeptum, uallum, munimentum, rete, περίφραγμα, δῶμα.
Ἕρκος. εος. τὸ. circuitus, ſeptum, monile, uallum, rete, propugnaculum.
Ἕρμα. ατος. τὸ. inauris, aurium ornatus.

uem

Item lignũ quod ſupponitur naui, ne in terra marceſcat, ſaburra, arma nauis, ut anchora, funes & id genus alia. Scopulus Eraſmo interprete.

Ἑρμαθηνη. Mercurij et Mineruæ ſtatua.

Ἑρμαί. ſtolones, inutiles fruticationes.

Ἑρμαῖα. τά. Cretenſium feſta. Cæl. lib. 7. ca. 44.

Ἕρμαιος. tumulus. Et ἕρμαιον. ου. τὸ. lucrum, res inuenta, refugium.

Ἑρμαφρόδιτος. qui utrunq; habet membrum tam uirile quàm muliebre.

Ἕρμαξ. ſepes, ſcopulus in mari occultus.

Ἑρμάς. idem.

Ἑρμαῖος. ου. ὁ. &

Ἑρμέας. Mercurialis.

Ἑρμέας, poëtice. ου. ὁ. Mercurius.

Ἑρμή. ἔξοδος.

Ἑρμηνεία. ας. ἡ. interpretatio, ſermo, explicatio.

Ἑρμηνεύομαι. μ. εύσομαι. π. ευμαι. interpretor, in ſignificatione paſſiua.

Ἑρμηνεύς. έως. ὁ. interpres.

Ἑρμηνεύω. μ. εύσω. π. ευκα. interpretor. Accuſ.

Ἑρμηνία. ας. ἡ. fulcrum lecti.

Ἑρμῆς. ου. ὁ. Mercurius, nuntius. παρὰ τὸ εἴρω τὸ ἀγγέλλω. Et quia à cœna ſurgentes Mercurio prolibare ſolebant, quaſi ſomni præſidi, ἑρμῆν quoq; pro ultimo potu accipiebant. Vnde Homer. τῷ πυμάτῳ σπένδεσκον. Cæl. lib. 15. cap. 6.

Ἑρμὸς, uel ἑρμὶν. ῖνος. ἡ. fulcra lecti.

Ἑρμινία. τὰ. idem.

Ἕρμιον. ου. τὸ. &

Ἑρμιόνη. ης. ἡ. templum in Peloponneſo Cereri & Proſerpinæ ſacrum, quod aſyli uice habebatur, ſi quis eò confugiſſet.

Ἑρμογλυφεύς. έως. ὁ. uel ἑρμόγλυφος. ſculptor Mercurij, ſtatuarius.

Ἑρμογλυφικὴ τέχνη. ars ſtatuaria.

Ἑρμόπαν. Pan, quòd ex Mercurio natus ſit.

Ἔρινον. ου. τὸ. ficus caprifici.

Ἑρνόκομος. hortulus.

Ἔρνος. ου. ὁ. ramus, germen, caro.

Ἐρνώδης. εος. ὁ, ἡ. ramoſus.

Ἔρξα. clauſi.

Ἔρξεται, pro εἴρξεται. prohibebit.

Ἔρξης, pro ῥέξης. faceres, per metatheſim.

Ἔρξον. fac, prohibe.

Ἐρόεις. gratioſus.

Ἔρομαι. μ. ἐρήσομαι. μέσ. ἀόρ. β. ἠρόμην. interrogo, quæro. Item agitor, feror, Eurip. Depon. accuſ.

Ἔρος, Aeolice pro ἔρως. amor. Tradunt tamen grammatici, cum ο in bonam partem accipi debere, cũ ω uero pro flagitioſo amore.

Ἐροτή. feſtum.

Ἑρπετά. τὰ. reptilia.

Ἑρπετόδηκτος. ου. ὁ. à ſerpente morſus.

Ἑρπετός. οῦ. ὁ. ſerpens, reptilis.

Ἑρπηδών. όνος. reptatio.

Ἕρπις. uinum. παρὰ τὸ ἕρποντας ποιεῖν, τὸν πίνοντας ἀμέτρως.

Ἑρπιστικόν. τὸ. reptile.

Ἑρπύζω. μ. ύσω. π. υκα. uel ἑρπίζω. ſerpo, repo. Neutr. abſol. In præteritis augmentum per ει diphthongum format.

Ἑρπυλλίς. ίδος. ἡ. cicada.

Ἕρπυλλον. ου. ſerpyllum.

Ἑρπυσμός. ὁ. reptio, ſonus, grunnitus.

Ἑρπυστικά. τὰ. reptilia.

Ἕρπω. μ. ψω. π. φα. uado, ſerpo. Accipit autem augmentum per ει diphthongum. Neutr.

Ἐῤῥαγδην. celeriter.

Ἐῤῥάς. aries.

Ἐῤῥηκῶς. ſtatim, cito.

Ἐῤῥίζονται. irradicantur, qui in radice manent.

Ἐῤῥιζωμένη. ης. ἡ. ſtabilita, radicata.
Ἐῤῥιζῶσθαι. radices egiſſe.
Ἐῤῥικνωμένα. ſtrata, contorta.
Ἐῤῥυθμισμένος. numeroſus.
Ἐῤῥυτιδωμένος. rugatus.
Ἔῤῥω, Aeolice pro ἔρω, quod & φθείρω. pereo, euaneſco, peſſum eo. Bud. Cõ.
Ἐῤῥῶμαι. confirmor, inualeſco.
Ἐῤῥωμενέστερος, &
Ἐῤῥωμένης. νος. ὁ, ἡ. conſtans, robuſtus.
Ἐῤῥωμένον. robur.
Ἐῤῥωμένως. fortiter, robuſtè.
Ἔῤῥωσο. uale. Ἐῤῥῶσθαι ἀπεῖν, uale dicere, uale iubere, τὸ χαίρειν ἰασάσθαι. Bud. Com.
Ἕρσαι. οἱ. agni recens nati & teneri hœdi.
Ἑρσαῖος. ὁ. δροσώδης, roſcidus.
Ἕρσια. uerna, roſcida, tenera.
Ἕρση. ης. ros.
Ἑρσήεις. εντος. ὁ. roſcidus.
Ἐρυγγάνω. eructo: de ieiunis dicitur, ἐρεύγομαι uero de ſaturis.
Ἐρυγή. ῆς. ἡ. ructus, eructatio. (nus.
Ἐρυγηλός. ῦ. ὁ. ructum ciens, ut rapha-
Ἐρυγμαίνω. mugio.
Ἐρύγμηλος. ου. ὁ. ſonorus, grauiter boans ac mugiens.
Ἐρυγμός. ου. ὁ. bellum.
Ἔρυξ. ſepimentum.
Ἐρύγω. μ. ύξω. π. υχα. mugio. Neut. abſol.
Ἐρυθαίνω. rubefacio.
Ἐρύθεια. ας. ἡ. Erythea inſula Geryonæ regia.
Ἐρύθημα. radix quæ erythrodanũ etiam dicitur, qua mulieres faciẽ pingunt, ἄγχουσα etiam dicta. Suid.
Ἐρυθίβιος. cognomen Apollinis apud Rhodios, quoniam ἐρυσίβην appellãt ipſi, quam ἐρυσίβην alij, id eſt rubiginem.
Ἐρυθμία τῶν σωμάτων, pro εὐρυθμία. apta compoſitio membroru m.

Ἐρυθρὰ θάλασσα. ἡ. rubrum mare.
Ἔρυθρα. folia papaueris.
Ἐρυθραίνομαι. rubeo, nigreſco.
Ἐρυθραίνω. μ. ανῶ. π. γκα. rubefacio. Accuſatiuo.
Ἐρύθρημα. ατος. τό. rubor.
Ἐρυθραῖος. ruber, rubicundus.
Ἐρυθριάω. μ. άσω. π. ακα. erubeſco, rubore ſuffundor. Et ad corpus refertur, ἀχριάομαι uero ad animũ. Neut. abſolutum.
Ἐρυθρῖνος. οῦ. ὁ. piſcis nomen rubellio, uel rubellus, Gaza interprete.
Ἐρυθρόδανον. ου. τό. color ruber & coccineus.
Ἐρυθροδανωμένον. rubeiæ radice tinctũ.
Ἐρυθροκάρδιος. ου. rubro corde, hoc eſt medulla.
Ἐρυθρόπηλας. ſugillatio corporis rubens & inflammata, ſacer ignis.
Ἐρυθροπουν. τό. quod habet pedes rubidos.
Ἐρυθρός. οῦ. ὁ. ruber, coccineus.
Ἐρυκακέω. μ. ήσω. π. ηκα. traho. Accuſ.
Ἐρυκανάω, & ἐρυκάνω, & ἐρύκω. μ. ύξω. π. υχα. detineo, arceo, prohibeo. Ac.
Ἔρυμα. ατος. τό. caſtellum, liberatio, arx, propugnaculum, munitio.
Ἐρύμανθος. ου. ὁ. mons Arcadiæ.
Ἐρυμνός. οῦ. ὁ. munitus, tutus.
Ἐρυμνότης. ητος. ἡ. munitio.
Ἐρυμνόω. ſtabilio, munio.
Ἐρυμνόδης. ſuperbus, moleſtus.
Ἐρύομαι. μ. ύσομαι. π. υσμαι. libero, cuſtodio, obſeruo. Depon. accuſ.
Ἐρύκω, τὸ ἑρύκω.
Ἐρυσάρματ. ου. ὁ. auriga.
Ἐρυσάρματες. οἱ, αἱ. uel ἐρυσάρματοι. celeres, currum trahentes.
Ἐρυσίβη. ης. ἡ. rubigo, erugo in ſegetibus, pruina. Bud. in Annot.
Ἐρυσιβώδης. νος. ὁ, ἡ. rubiginoſus.
Ἐρύσιμον. τό. irio, trionum, agreſte na-

ſturtium, alij frugibus annumerant, alij oleribus.

Ἐρυσιπέλας. ſacer ignis.

Ἐρυσίπτολις. ιος. patrona urbis, ab ἐρύομαι et πόλις,] interiecto more Ionico propter metrum.

Ἐρυσίσκηπτρον. ου. τό. ἀσπάλαθος, planta ſpinoſa, quæ hodie ex Cypro affertur ſub roſace, ligni nomine.

Ἐρυσμός. pugna.

Ἐρυβος. ſportula.

Ἐρυστός. οῦ. trahibilis. τὰ ἐρυστὰ ξίφη, ſtricti gladij & exerti.

Ἐρύω. ύσω. traho.

Ἔρφος. ου. pellis, Nicand.

Ἐρχατόωντο. compactus.

Ἔρχατο. clauſi erant. Eſt autẽ tertia perſona à præterito pluſquam perfecto uerbi ἔργω.

Ἔρχατος. φραγμός, ſepes.

Ἐρχατόωντο, clauſi erant, συνείχοντο.

Ἐρχθέντα. τὸν. in aqua ſuffocatum.

Ἔρχομαι. μ. ἐλεύσομαι. ἀόρ. β. ἤλθον & ἤλυθον. uenio. Depon. abſol.

Ἐρχόμενα. τὰ. futura.

Ἕρψις. ιος. ἡ. reptio.

Ἔρω. μ. ἐρῶ. π. εἴρηκα. ἀόρ. paſſiu. ἐῤῥέθην. dico, præcipio. Accuſ.

Ἐρωάζω. quieſco.

Ἐρωδιός, & ἐρωδιός. ου. erodius auis ex ijs quas Romani Diomedeas uocant. Theodor. ardeolam interpretatur, Auguſtinus fulicam. Ciconiam putat eſſe Suidas, aut ciconiæ ſimilem, dictamq́ quòd in paludibus uerſetur, quaſi ἑλόδιον. Cæl. libro 8. cap. 4.

Ἐρώει. quieſce.

Ἐρωδεσ. fluens, cedens, deſiderabilis.

Ἐρωέω. μ. ήσω. π. ηκα. fluo, moueor, recedo, procedo, retraho, auerto.

Ἐρωή. ῆς. ἡ. deſiderium, impetus, ſeceſſus, tractus.

Ἐρωμανής. perdite amans.

Ἐρωμένη. ἡ. amica.

Ἐρώμενον. ου. ſcortum.

Ἐρώμενος. ου. ὁ. amaſius, & amicus ſcorti. Accipitur aliquando in bonam partem.

Ἔρως. ωτος. uel ἔρω Atticè. ὁ. amor, Cupido. Cæl. lib. 12. ca. 36.

Ἔρωσις. ἐρώμενος.

Ἐρωτάω. μ. ήσω. π. ηκα. interrogo, peto. Interdum pro παρακαλῶ. Differt autem à πυνθάνομαι, ut Ammonius tradit.

Ἐρώτημα. ατος. τό. interrogatio.

Ἐρωτηματικός. οῦ. ὁ. interrogatiuus.

Ἐρώτησις. εως. ἡ. interrogatio, propoſitio, quæſtio.

Ἐρωτικός. οῦ. ὁ. amatorius, fœdis amoribus deditus, in amorem propenſus. Ἐρωτικοί etiam dicuntur Venerei hymni.

Ἐρώτιον. ου. τό. imaguncula Cupidinis.

Ἐρωτοληψία. libido.

Ἐρωτομανεῖν. impatienter amare.

Ἐρωτομανής. έος. ὁ. perditè amans.

Ἐρωτομανία. ας. ἡ. furioſus amor.

Ἐρωτύλος. ου. ὁ. amatorculus.

Ἐρωτότροφος. ὁ, ἡ. mater amoris. Veneris epitheton.

Ε Σ.

Ἐς. in, apud. Bud. Com.

Ἐς ἀεὶ. ſemper, in perpetuum.

Ἐς ἄν. quouſq́, donec.

Ἐς αὖθις. in poſterum.

Ἐς ἠῶ. ad auroram, per unum diem.

Ἐς δεῦρο. hucuſq́.

Ἐς ἑσπέραν. ueſperi.

Ἐς ἡμέτερον. ad noſtras ædes. eclipſis eſt, τ δῶμα.

Ἐς καλόν. commodè, auſpicatè.

Ἐς νέωτα. in proximum annum.

Ἐς ὅ. donec.

Ἐς ὅτι μάλιστα. ualde.

Ἔς ποτε. quouſque, interdum, quando.
Ἐς τε. donec.
Ἐς τὴν ὑστεραίαν. poſtridie.
Ἐς τὸ ἄνω. ſurſum uerſus.
Ἐς τόδε. id eſt μέχρι τοῦδε.
Ἐς τὸ δέον. opportunè, ut decet.
Ἐς τὸ παραυτίκα. in præſens.
Ἐς ὑπερβολήν. ſupra modum, cum exceſſu.
Ἕς, imperatiu. ἀόρ. β. ab ἵημι. mitte.
Ἐσαγείρω. colligo.
Ἐσαεὶ ſemper, in perpetuum.
Ἐσαθρέω. intento, intueor.
Ἐσακοντίζω. tela mitto.
Ἐσάλτο. inſilijt.
Ἐσάπην, ἀόριστ. β. paſsi. à σήπομαι. putrefactus ſum.
Ἐσαφικνέομαι. accedo.
Ἐσάωθεν, pro ἐσαώθησαν. ſaluati ſunt.
Ἐσβαίνω. ingredior.
Ἐσβάλλομεν. uenimus, Lucia.
Ἐσβάλλω. deuoluo me, immitto, ingredior.
Ἐσβολή. irruptio, inuaſio, ingreſſus, exporrectio.
Ἐσγέπερ. donec.
Ἐσγόνατα. τὰ. palearia.
Ἐσδρομή. ῆς. ἡ. impreſsio.
Ἕσε pro ἴσον, Atticè.
Ἐσενηνέχθαι. intuliſſe.
Ἐσερπύζω. irrepo.
Ἐσέρχομαι ingredior.
Ἔσεσθαι λέγειν. dicturum.
Ἐσηγάθεος. admirabilis.
Ἕσῃ ἀνῃρηκώς. ſuſtuleris, Atticè. Bud. Comment.
Ἐσηγέομαι. refero.
Ἐσηγητής. οῦ. ὁ. dux.
Ἐσθέω. infarcio, infero.
Ἐσθ' ᾇ. aliqua.
Ἔσθημα. ατος. τὸ. &
Ἐσθής. ῆτος. ἡ. ueſtis, ueſtimentum.
Ἐσθίω. μ. ίσω. π. ικα. comedo. Neutr. genitiuo uel accuſ.
Ἐσθλός. οῦ. ὁ. bonus, frugi.
Ἔσθ' ὅπῃ, et ἔσθ' ὅπου. alicubi, quãdo, quatenus. Sic Cicero dixit, Eſt enim quatenus amicitiæ uenia dari poſsit.
Ἔσθορον. inſilijt.
Ἔσθος. ου. ὁ. ἐσθής, ueſtis.
Ἐσθ' ὅτε, & ἔσθ' ὅτι. eſt quandoque, quondam, aliquando, interdum, fortaſsis, ſæpe.
Ἔσθω, poët. comedo. ἐσθῶ uero τὸ ἐνδύομαι. Neutr. accuſ.
Ἐσία. legatio.
Ἐσιάλλω. emitto.
Ἔσις. ιος. deſiderium, itio.
Ἐσιτήριον. τὸ ἐν μέσῳ αὔλημα.
Ἐσκαμμένα. ſepta, præſcriptus terminus intra quem pentathli certabãt.
Ἐσκεμμένον. animaduerſum, conſyderatum.
Ἐσκευωρημένος. cõmentitius, falſus.
Ἐσκιαγραφημένον. adumbratum.
Ἐσκιατραφηκὼς. ἐσκιατραφημένος, in umbra enutritus.
Ἐσκιμαλίσαι. medium digitum oſtendere cõtractis cæteris, ignominiæ cauſa, Suid. & Eraſ. Chil.
Ἐσκλείω. includo, induco.
Ἐσκληκώς. obſecrans, adhærens.
Ἐσκνᾶσθαι. atterere, radere.
Ἐσκομιδή. commeatus.
Ἐσκοροδισμένος. alliũ olens, qui allium comederit, irritatus. Sumptum à natura allij ſiue cepæ, humores ex oculis prouocantis.
Ἐσκοροδίσας. ὁ. q plorare fecerit, quòd qui alliũ tractãt lacrymari cogãtur.
Ἔσκω, poët. ſum.
Ἐσλόν, Dorice pro ἐσθλὸν. bonum.
Ἐσμαυτιάομαι. quæro, male habeo.
Ἐσμός. οῦ. ὁ. examen apũ, & hominum multitudo. Et translatè pro grege ſiue legione ponitur.

Ἐσόπ

Ἐσνίω. ἀσκολυμβῶ.
Ἕσσω. induiſſes.
Ἐσσοικισάμενος. habitans.
Ἐσοπτροειδὴς. τό. ſimile ſpeculo.
Ἔσοπτρον. ου. τό. ſpeculum.
Ἐσόρα. retro.
Ἐσπάθα. inſumpſit.
Ἐσπαθᾶτο. diſſectus fuit, perijt.
Ἐσπαθημένος. condenſatus.
Ἐσπέμπομαι. accerſo.
Ἐσπεποιημένος. ὁ. accerſitus.
Ἔσπερ. in poſterum.
Ἑσπέρα. ας. ἡ. ueſpera. Et adiectiuè, ut ἑσπέρα δείλη, crepuſculum ueſpertinum.
Ἑσπέρας, aduerb. ueſperi.
Ἑσπερινός. οῦ. ὁ. ueſpertinus, occiduus.
Ἑσπέριος. ου. ὁ. occidentalis.
Ἕσπερος. ου. ὁ. ueſperus ſtella occidentalis.
Ἔσπετε. dicite.
Ἕσπομαι. ſequor. Depon. datiuo.
Ἕσπετο. ſequebatur.
Ἕσπω. dico.
Ἔσρος. ὁ. pro ἔρως, antiqui dixerunt.
Ἕσσαι. indutus es.
Ἕσσαμεν. dormiuimus.
Ἔσσαν pro ἦσαν. erant.
Ἕσσατο. indutus eſt.
Ἕσσο. indutus erat.
Ἐσσεῖται, Doricè. erit.
Ἐσσήν. ἦνος. ὁ. rex propriè apum.
Ἐσσί. es, eſt, poëtice.
Ἕσσο. ἐνέδυσαν, induti ſunt.
Ἕσθον. ueſtis.
Ἑσσοῦνται. uincuntur. ἑσσοῦσθαι, uictum eſſe, Herodo.
Ἔσσυμαι. motus ſum, impulſus ſum.
Ἐσσυμένως. ſtudioſe, certatim.
Ἑσσωθέντες. uicti.
Ἑσσῶντο. repellerentur, uincerentur.
Ἐσταί. licebit.
Ἔστ' ἄν. quouſque, donec.

Ἕστασαν. ſteterunt.
Ἐσταχυωμένος. ου. ὁ. ſpicatus.
Ἔστε. donec.
Ἐστεφάνωται. coronatum eſt.
Ἕστη. ſtetit, ſedatum eſt.
Ἐστήκω. μ. ἑστήξω, & ἑστήξομαι. permaneo, conſtanter ſto, perennis ſum, exiſto.
Ἐστῆμος. interim.
Ἐστήκυται. hæret.
Ἑστήξουσι. exiſtant.
Ἑστία. ας. ἡ. focus, lar, Veſta. παρὰ τὸ ἵστασθαι, quod prima domos ædificarit. Vel παρὰ τὸ ἧσθαι, quoniam ubiq; coleretur, ſimulacraq; eius ſedentis habitu ſtruerentur. Cæl. lib. 8. ca. 38.
Ἑστιάδες. αἱ. Veſtales uirgines.
Ἑστιάομαι. epulor, conuiuium agito.
Ἑστίασις. ιος. ἡ. epulatio, conuiuium.
Ἑστιατορία. ἡ. epulatio, & exhibitio conuiuij, cœnaculum.
Ἑστιάτωρ. ορος. comeſtor, conuiua, qui alium ad conuiuia uocat, conuiuij dominus.
Ἑστίαχος. cuſtos domus, Iupiter.
Ἑστιάω. μ. άσω. π. ακα. conuiuio excipio, conuiuia celebro, cibum præbeo, ut ἑστιῶ σε, ſicut εὐωχῶ σε: & ἑστιῶμαι ἐγώ, ſicut εὐωχοῦμαι. Tranſlate uero ponitur pro oblectari, reficere: & cum genitiuo conſtruitur. Plato de Rep. lib. 9. ἑστιᾶν λόγων καλῶν καὶ σκέψεων, Paſcere & ſatiare animum diſputationibus honeſtis. Syneſ. cum datiuo, καὶ ἑστία κυρίως αὐτοὺς τῷ λόγῳ, Oblecta eorum animum. Bud. Com.
Ἔστιν. aliquando, licet, eſt.
Ἔστιν οἷς. quibuſdam.
Ἔστιν οἵτινες. aliqui. οὐκ ἔστιν οἵτινες, nulli, οὐκ ἔστ' ἐφ' ὅτῳ, nulla eſt cauſa. Bud. Comment.
Ἔστιν ὃν τρόπον, &
Ἔστιν ὅπως. quodammodo, quadantenus. Bud. Com.

Ἔστιν οὗ. aliquando.

Ἐστινοῦν. alicubi, aliquando.

Ἔστιν οὕς. aliquos.

Ἔστιν ὥς. τὸ ἔστιν ὅπως.

Ἐστιοπάμμων. paterfamiliâs. Cæl. lib. 8. cap. 38.

Ἐστιοῦχος. ου. ὁ. patronus domus, conuiuij dominus & rex appellatur, ἑστιάτωρ.

Ἕστο. indutus erat.

Ἐστομώθη. aperiebatur, ἠνοίχθη.

Ἐστοναχίζετο. ingemiſcebat.

Ἐστόρεσεν. ſtrauit.

Ἐστός. plenus.

Ἐστρουθισμένη. lanariæ herbæ radice curata.

Ἔστω. ſit, eſto, ὑπαρχέτω, ἔστω.

Ἔστω κύρια τὰ κριθέντα. quod arbitri ſtatuerunt, id ſemel ius ratumq́ eſto. Verbum iuris eſt, quo ſignificabant ſe nolle in aliud maius iudiciū prouocare Bud. Com.

Ἔστωρ. inſtrumentum illud quod inſeritur temoni, quo totū iugum retinente, currus ducitur.

Ἐσύθη. motus eſt cum impetu.

Ἐσφάγη. iugulum.

Ἐσφηκωμένα. conſtricta.

Ἐσφοιτᾶν. ingredi.

Ἐσχαλκοῦν. uas æreum.

Ἐσχάρα. ας. ἡ. conceptaculum ignis, focus, relicti ab igne carbones. Item durities & ueluti cruſta, qua obducuntur uulnera. Cæl. lib. 16. ca. 48.

Ἐσχαρεύς. έος. ὁ. qui foco præeſt.

Ἐσχάριον. thuribulum.

Ἐσχαρίς. ίδος. ἡ. focus, craticula, coquinarium uas, facula.

Ἐσχαρίτης ἄρτος. panis clibanites, hoc eſt in clibano coctus.

Ἐσχαροῦν. more ignis cruſtam inducere.

Ἐσχαρίς. piſcis quidam.

Ἐσχαρωτικός. ῦ. ὁ. obducens cruſtas.

Ἐσχατιά. ᾶς. ἡ. extremitas. Late autē patet. nam ἐσχατιὰς uocabant agros & prædia ab urbibus ſemotiora, quaſi in finibus ſita cuiuſq; territorij, Ariſtot. Polit. 7. Significat etiā locum abſtruſum, & receſſum extimum, Syneſ. Baſilius pro ſolitudine poſuit. Apud Homer. Iliad. 9. ſignificat τὰ μέρη τοῖς ὁμόροις γειτονοῦντα. Item extremum ordinem & remotiorem à principatu, Dionyſ. Præterea oras & extrema cuiuſque rei, Ariſtid. in Xerxe. Bud. Com.

Ἐσχατιάω. μ. άσω. π. ακα. ſum extrema in parte.

Ἐσχατόγηρως. decrepitus.

Ἔσχατος. ου. ὁ. extremus, ſummus, nouiſſimus.

Ἐσχάτως. ſummè, extremè, nouiſſimè.

Ἔσω. intrò, ut ἔσω εἰσέρχομαι. Tamen ἔσω γίγνεσθαι, & ἔσω δόμων poëtis eſt pro ἔνδον.

Ἕσω. induiſſes.

Ἔσωθεν. intrinſecus, intus.

Ἐσωματηθῆναι. introducere.

Ἐσωπή. ῆς. ἡ. aſpectus.

ΕΤ.

Ἐτά. uera, bona.

Ἐτάζω. μ. άσω. π. ακα. ſcrutor, examino.

Ἑταῖρα. ας. ἡ. amica.

Ἑταιρεία. ας. ἡ. ſodalitas.

Ἑταιρεῖος. ſodalitius, quo cognomine olim Iouem colebant, ut ſodalitij iuris diſceptatorem. Bud. in Annot.

Ἑταιρέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſocietatem ago.

Ἑταιρίζω. μ. ίσω. π. ικα. ſcortor.

Ἑταίρη. ſocia.

Ἑταίρησις. ἑταιρεία.

Ἑταιρεία. ſocietas.

Ἑταιρίδιον. ου. τό. meretricula.

Ἑταιρίζω. μ. ίσω. π. ικα. adiutores & ſocios aſſumo.

Ἑταιρίς. ἡ. ſcortum.

Ἑταιρικός. meretricius.

Ἑταιρίστριαι. αἱ. tribades.

Ἑταίρησις. ἡ. ſcortatio.

Ἑταῖρος. ου. ὁ. ſodalis, quo nomine propriè dicuntur qui eadē ætate, eadem uitæ conſuetudine actioneq́; inter ſe diu uixerūt. Et ἑταῖρος eſſe poteſt, qui non ſit tamen φίλος. Sic Matth. 26. dominus noſter ad Iudam loquens, ἑταῖρε ἐφ᾽ ᾧ πάρει; Sodalis qua de cauſa ades? Non tam amicum quàm ſodalem appellans.

Ἑτεροιῶ. muto, altero.

Ἐτεόν. uere.

Ἑταρία. amicitia, ſodalitia.

Ἕταρος. ου. ὁ. ſocius, amicus, pro ἑταῖρος.

Ἔτασις. extenſio.

Ἐτασμός. inquiſitio.

Ἐτασγίμυθος. ὁ. q de ſuis malis diuinat, alio nomine ἐγγαστρίμυθος dicitur, de quo ſupra.

Ἔτεα, pro ἔντεα, arma.

Ἐτίθησαν. obediuerunt.

Ἔτειος. ου. ὁ. anniculus.

Ἐτελέστερον. perfectius.

Ἐτελίς. piſcis quidam.

Ἐτελόμισθος. qui perfectam mercedem accipit.

Ἐτεοβουτάδαι. οἱ. familia erat apud Athenienſes magna & illuſtris, ex qua ſacerdotes conſtituebantur, à Bute ſacerdote quodam deducta origine, authore Suida.

Ἐτεοδμῶες. οἱ. fideliter ſeruientes.

Ἐτεόκρητες. οἱ. à prima origine in Creta nati, ueri Cretenſes.

Ἐτεόν. uerè, propriè, recens.

Ἐτεός. οῦ. ὁ. uerus.

Ἑτεραλκής. έος. ὁ, ἡ. uiciſſim, modo huic, modo illi fauēs, pollens. Epitheton uictoriæ.

Ἕτερ᾽ ἄλλα. aliqua quædā.

Ἑτερεγκεφαλᾶν. deſipere, Ariſtoph.

Ἑτερήμεροι. uiciſſim, & mutuas ſortes habentes, per dies uariatas.

Ἑτερήμερος. alternis diebus uiuens, ut Tyndaridæ.

Ἑτερήρεα. ambigua.

Ἑτέρηφι, pro ἑτέρα.

Ἑτερογενής. alienigena.

Ἑτερόγλωσσος. ου. ὁ. diuerſilinguis, qui alterius eſt linguæ.

Ἑτερόγναθος. ου. ὁ. edax, modo in hanc, modo in illam mandibulam cibum transferens.

Ἑτερογνώμων. ονος. ὁ, ἡ. diſcors.

Ἑτεροδιδασκαλεῖν. diuerſa docere, diuerſis doctoribus uti.

Ἑτεροδοξία. praua opinio.

Ἑτεροζυγεῖν. iugum ducere, cū alienigena, aut diuerſæ ſectæ homine cōiungi.

Ἑτερόεθνος. alienigena.

Ἑτεροῖον. alternatim, diuerſe.

Ἑτεροῖος. ου. ὁ. alternus, diuerſus.

Ἑτεροιόω. muto.

Ἑτεροίωσις. quando de alio in aliud corpus fit tranſmutatio, ut Niobe in lapidem mutata.

Ἑτεροκλινής. ὁ. decliuis.

Ἑτερόμαλλος. ex altera parte uilloſus, cui opponitur ἀμφίμαλλος.

Ἑτερομάσχαλος. ueſtis dicebatur ſeruitijs dicata, cui opponitur ἀμφιμάσχαλος. Ab axillis ſic dicta, quas μασχάλας uocant.

Ἑτερομόλιος. ὁ. quo alter duntaxat accedit. Et ἑτερομόλιος δίκη, cauſa dicitur, quæ ab altera duntaxat parte agitur.

Ἑτεροπροσωπικός. οῦ. ὁ. diuerſæ perſonæ.

Ἑτεροπροσωπῶ. perſona differo.

Ἑτεροῤῥεπής. in alteram partē uergens.

Ἑτεροῤῥεπῶ, & ἑτεροφρονῶ. ad alteram partem flecto, inſtabilis ſum.

Ἕτερος. ου. ὁ. alter. Ἑτέρωσε τρέπειν, aliò deflectere. Bud. Com.

Ἑτέρωσε. aliò, ἀλλόσε.
Ἑτερόηχος. ἀσύμφωνος.
Ἑτερόστομος. ου. ὁ. phalanx, à frontis diuerſitate appellata.
Ἑτερότης. ητος. ἡ. alteratio.
Ἑτερούσιος. alius, diuerſus.
Ἑτερόφθαλμος. ὁ. qui altero priuatus eſt oculo caſu aliquo, μονόφθαλμος uerò, qui nunquam præter unum habuit oculum, uelut Cyclops apud Homerum. Confunduntur tamen.
Ἑτεροφυής. alibi enatum, diuerſæ naturæ.
Ἑτερόφυλος. alienigena.
Ἑτεροφωνία. ας. ἡ. diuerſitas uocis.
Ἑτερόω. μ. ώσω. π. ωκα. altero. Accuſ.
Ἑτέρωθεν. aliunde, ex altera uel alia parte.
Ἑτερώνυμα. τὰ. uocabula, quæ circa idẽ ſubiectum diuerſitatem ſignificant, ut aſcenſus & deſcenſus.
Ἑτέρωσε. aliò.
Ἑτέρωσις. ιος. ἡ. alteratio.
Ἐτέτυκτο. extiterat.
Ἔτευξε. fecit, ſtruxit.
Ἐτωνεῖ. uera loquitur. & ἐτώνιον, uerum.
Ἔτης. ου. ὁ. ciuis, coætaneus, ſocius neceſſarius. unde illud ὦ τᾶν pro ὦ ἔταν, amice.
Ἐτησίαι. οἱ. Eteſiæ uenti, qui certo anni tempore flant, uenti anniuerſarij. Ab ἔτος. Gel. li. 2. ca. 22.
Ἐτήσιος. ου. ὁ. annuus, anniuerſarius.
Ἐτήτυμος. ου. ὁ. uerus, pro ἔτυμος, ἀληθής.
Ἔτι. etiam, etiamnum, iterum, adhuc, amplius, poſtea, in poſterum, deinceps. αὖτι pro eodem.
Ἔτι δέ. inſuper.
Ἔτι καὶ νῦν. adhuc.
Ἔτι μήν. hucuſque, adhuc, etiam, præterea.
Ἔτι μόνον. tamen modo.
Ἔτι δὴ νῦν. iam uerò, atque etiam.
Ἐτίθουν, ἐτίθεις, ἐτίθει, apud Syneſ. & Homerum, pro ἐτίθην, & cætera. Bud. Com.
Ἐτίκτω. pario.
Ἐτνήρυσις. farina cum lacte.
Ἔτνος. εος. τό. faba elixa.
Ἑτοιμάζω. μ. άσω. π. ακα. paro, promptũ, paratum & expeditum reddo. Acc.
Ἕτοιμος. ου. ὁ. paratus, promptus, propenſus.
Ἑτοιμασία. ας. ἡ. &
Ἑτοιμότης. ητος. ἡ. promptitudo, alacritas.
Ἑτοίμως. promptè, paratè, parato animo, alacriter, incunctanter.
Ἔτος. εος. τό. annus.
Ἐτός. incaſſum, friuolè.
Ἐτυμηγόρος. ου. ὁ, ἡ. ueridicus.
Ἐτυμολογία. ας. ἡ. dictio eſt compoſita ab ἔτυμος, uerus, & λόγος, ſermo, uel locutio: quaſi ueriloquium, ut Cicero interpretatur. uel notatio, quòd rem de qua prædicatur, notam faciat, ut inquit Boëtius. Alij originationem interpretantur, ut Fabius tradit.
Ἐτυμόδρυς. ueriquercus, roboris ſiue quercus ſpecies, quæ glandes cæteris ſuauiores gignit.
Ἔτυμος. ου. ὁ, ἡ. &
Ἐτυμώνιος. uerus.
Ἐτύμως. uerè.
Ἐτύχθη. effectus eſt.
Ἐτώσια. incaſſa, ſtolida, uana.
Ἐτωσιεργός. οῦ. ὁ, ἡ. & ἐτώσιος. ου. ὁ. iners, inutilis, ſtolidus, inanis. Homerus, ἐτώσιον ἄχθος ἀρούρης, Telluris inutile pondus.

EY.

Εὖ. bene.
Εὗ. ſui, αὐτοῦ, uel αὐτῆς.
Εὖ διάγειν. bene agere.
Εὖ ἔχω παιδείας. doctus ſum, ἄριστα πεπαίδευμαι.

λάσομαι. Sicut εὖ ἔχειν χρημάτων, pro πλούσιός εἶναι ἱκανῶς.

Εὐθέω. boni conſulere.

Εὖ ἴσθι. uel nihil, uel utiq; (inquit Bud.) ſignificat. Lucian. Αἰσχυνοίμην ἂν εὖ ἴσθι ἐπ' αὐτῷ. Idem eſt autem quod Ciceroni mihi crede.

Εὖ μάλα. ſcite admodum, commodum, optimè.

Εὖ οἶδα. certo ſcio.

Εὖ πάσχειν. beneficium accipere, cui opponitur εὖ ποιεῖν.

Εὖ ποιῶν. ut debebat, ut par erat. Bud. Com.

Εὖ πράττειν, & χαίρειν, auſpicia ſunt epiſtolarum. Vſurpãtur & ad earum finem indifferenter. Bud. Com.

Εὖα, pro ἵνα. Item εὐὰ uocis hirci imitatio, qua uoce hirci cum puteũ ſaltantes relinquunt, utuntur. Suid.

Εὐαγγελίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. &

Εὐαγγελίζω. μ. ίσω. π. ικα. nũtio. Dicitur autem εὐαγγελίζω σοὶ, uel per accuſ. εὐαγγελίζω σέ.

Εὐαγγέλιον. ου. τό. bonum, fauſtumq; nuntium. Vnde & Apoſtoli uſurparũt hanc uocem pro gratiæ illius diuinæ mortaliũ generi exhibitæ per Chriſtum annuntiatione. Ponitur quoq; pro præmio, quod dari ſolet lætum afferenti nuntium. Hom. Odyſſ. ξ. εὐαγγέλιον δέ μοι ἔστω. Et apud Iſocrat. εὐαγγέλια θύειν, pro ſacrificio quod fiebat pro rei fœliciter geſtæ narratione. Sic Cic. ad Atti. O ſuaues duas epiſtolas, quibus euãgelia deberi fateor.

Εὐαγγελισόμενος. renuntiaturus.

Εὐάγγελος. Mercurius.

Εὐαγές. τό. fas.

Εὐαγής. έος. ὁ, ἡ. purus, ſacer, pius, ſanctus. Huic opponitur ἐναγής. Εὐαγὴς τὰς χεῖρας, qui homicidio manus non cõtaminauit. Bud. in Annot. & Cõ.

Εὐάγητος. ου. ὁ, ἡ. mobilis, agilis.

Εὐάγκαλος. ου. ὁ. facilis complexu aut portatu.

Εὐαγρία. ας. ἡ. proſpera captura, opima præda.

Εὐάγωγα. τά. quæ facilè reijciuntur & execrantur.

Εὐαγωγός. οῦ. ὁ. ductilis, docilis, facilis ductu, ut riuus, tractabilis. Bud. Com.

Εὔαδε, pro ἥδε, ἕαδεν, & Aeolice εὔαδε. placuit.

Εὐαδής, & εὐαής placidus, tranquillus.

Εὐάζειν. lugere.

Εὐαίρετος. ου. ὁ, ἡ. facilis expugnatu.

Εὐαισθησία. ας. ἡ. uis maior ſentiendi.

Εὐαίσθητος. ου. facilè ſenſilis.

Εὐαλαζονόοντες. οἱ. ad iactandum apti.

Εὐαλῶς. facilè.

Εὐάλωτος. ου. ὁ, ἡ. facilis captu, ignarus.

Εὐανάγνωστον. τό. legibile.

Εὐανάδοτος. ου. ὁ. digeſtu facilis.

Εὐανάκλητος. ου. ὁ. qui facilè pacari poteſt, reuocabilis.

Εὐανάληπτος. facilis apprehenſu.

Εὐανάτρεπτος. confutabilis.

Εὐανδρία. ας. ἡ. generoſitas, pulchra uir.

Εὔανδρος. ου. ὁ. bonos uiros habens.

Εὐάνεμος. ου. ὁ, ἡ. uentoſus.

Εὐανθέστατος. ſuaue olens.

Εὐανθής. έος. εὐθαλής, ὡραῖος, floridus.

Εὐάνιος. placidus.

Εὐάντητος. ου. ὁ. obuius, expoſitus.

Εὐάντυξ. υγος. ὁ, ἡ. habens pulchros axeis.

Εὐαξές. τό. quod amplè augeri poteſt.

Εὐαξής. έος. ὁ, ἡ. auctus, procerus.

Εὐαπαντασία. ας. ἡ. comitas.

Εὐαπήγητος. ου. ὁ facilè penetrabilis.

Εὐαπάθητοι. οἱ. propenſi ad patiendum.

Εὐαπόβατος. ου. ὁ. facilem deſcenſum habens.

Εὐαπόδεικτος. ὁ. ὁ. manifeſtus, bene demonſtratus.

Εὐαπόλυτος. ὁ. ὁ. abſolutus, liber.

Εὐαρέστησις. placabilitas, placidè compoſita mens.

Εὐαρεστήριος. ὁ. ὁ. &

Εὐάρεστος. ὁ. ὁ. placidus.

Εὐαρεστοῦμαι, & εὐαρεστῶ. hilariter affectus ſum, placidè me habeo. Plutar. εὐαρεστήσαντ᾽ ἂν τῇ τοιαύτῃ ἐμῶν διαγωγῇ, Libens acquieſceret, & hilariter comprobaret. Bud. Com.

Εὐάρμοστος. bene compoſitus.

Εὐαρίθμητος. ὁ. ὁ, ἡ. exiſtens in numero bonorum, numeratu facilis, non multus, paucus.

Εὐαρμόζω. conuenio, congruo.

Εὐάρμοστος. ὁ. ὁ, ἡ. congruus.

Εὐαρμόστως. congruè, aptè, concinnè.

Εὐαρχίζεσθαι. primitias facere.

Εὐαστήρ. ῆρος. ὁ. Bacchi epitheton, ab εὐοῖ, quæ bacchantium uox eſt.

Εὐαυξέστερος. ὁ. auctior.

Εὐαφής. ἐος. ὁ, ἡ. qui facilè tangi poteſt.

Εὐάφορα. facilia aſpectu.

Εὐβάστακτος. ὁ. ὁ, ἡ. facilis portatu.

Εὐβάστη. ης. ἡ. ouatio.

Εὔβιος. ὁ. ὁ. compos, uitæ facilioris.

Εὐβίοτος. ὁ. ὁ. cui uictus facilis.

Εὐβιώτατος. qui abundè uiuit.

Εὔβλαπτος. ὁ. offenſioni expoſitus.

Εὐβοᾶ, pro εὐβοία Attici dicunt.

Εὔβοια. ας. Eubœa, inſulæ et urbis nomē

Εὐβοιεύς. Euboenſis.

Εὐβοϊκὴ καρύα. ἡ. nux Euboica, iuglans.

Εὐβοσία. ας. ἡ. pabuli ubertas.

Εὔβοτος. ὁ. ὁ, ἡ. fertilis, pinguis, terra apta paſcuis.

Εὐβουλία. ας. ἡ. bonum conſilium.

Εὔβουλος. ὁ. ὁ, ἡ. prudens, conſultus.

Εὔβρωτος. ὁ. ὁ, ἡ. bene comeſsibilis.

Εὐγάλακτος. bene nutriti.

Εὖγε. euge. Laudantis autem uox eſt, exultantis, & aſſentientis, ſiue congratulantis, Latinis quoque in uſu.

Εὔγειος, ſiue εὔγειον. τό. locus bonæ terræ. (litas.

Εὐγένεια. ας. ἡ. uel εὐγενιὰ, Ionice. nobilitas.

Εὐγένειος. ὁ. ὁ. nobilis. generoſus. ab εὖ & γένος. Item barbatus, iubatus, uilloſus. nam uillos nonnunquam γένειον uocant.

Εὐγενής. τό. εὐγένεια.

Εὐγενής. έος. ὁ, ἡ. generoſus.

Εὔγεως. ὁ, ἡ. Attice. &

Εὔγεων. ὁ τό. pro εὔγειος. fertilis, pingue ſolum.

Εὐγηρία. ας. ἡ. cōmoda ſenectus, quieta.

Εὐγηρότατος. uenerabilis, ſenex.

Εὐγλωττία. ας. ἡ. eloquentia.

Εὖγμα. ατος. τό. iactatio, gloria.

Εὐγνωμονέω. μ. ήσω. π. ηκα. beneuolus ſum, fidem bonam agnoſco, bonæ ſidei ſum.

Εὐγνώμον. conſentaneum, gratum.

Εὐγνωμοσύνη. ης. ἡ. εὔνοια, gratitudo animi, beneuolētia, æquitas, et æquanimitas animi, candor, & probitas, & ea uirtus, quæ beneficium & fidem bonam agnoſcit.

Εὐγνώμων. ονος. ὁ. gratus, benignus, ſimplex, æquus, & bonus uir.

Εὐγνωμόνως. benignè, candidè, animo grato & æquo, patienter.

Εὔγνωστος. ὁ. ὁ. & εὔγνωτος. bene notus, notabilis.

Εὐγόνατον. geniculatum, internodios habens.

Εὐγονία. ας. ἡ. bona generatio.

Εὔγονον. ὁ. τό. uis moderata.

Εὐδαιμονέστατα fœliciſsimè.

Εὐδαιμονέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſum fœlix.

Εὐδαιμονία. ας. ἡ. fœlicitas, diuitiæ, fortuna proſpera, τὸ εὖ τὸν δαίμονα ἔχειν, ſecundum Plato. δαίμονα δὲ uocat τὸ τῆς ψυχῆς ἡγεμονικόν.

Εὐδαιμονίζω. μ. ίσω. π. ικα. beatifico, beatum dico. Dicitur autem εὐδαιμονίζω σοῦ τόδε, & εὐδαιμονίζω σε τοῦδε, Attice pro, Hoc nomine fœlicem te iudico. Priſc. lib. 18. & Bud. Com.

Εὐδαιμονισμός. οῦ. ὁ. fœlicitas.

Εὐδαιμονιστέος. ου. ὁ. fortunatus exiſtimandus.

Εὐδαίμων. ονος. ὁ, ἡ. fœlix, fortunatus.

Εὐδάπανα. τά. quæ ſunt facili ſumptu, & modico.

Εὐδάπανος. ου. ὁ, ἡ. liberalis.

Εὐδερκής. ὁ. acutè uidens.

Εὐδείελος. ὁ. bene ad meridiem ſitus, clarus, tranquillus.

Εὔδενδρος. ου. ſyluoſus.

Εὗδεσκε. dormiebat, Iliad. χ.

Εὔδηλος. ου. ὁ. perſpicuus.

Εὐδία. ας. ἡ. tranquillitas, ſerenitas.

Εὐδιάβολος. ὁ, ἡ. dignus calumnia, facilis calumniatu.

Εὐδιαβίτως. ſpatijs interpoſitis.

Εὐδίαιος. feneſtra in naui per quam egeritur ſentina.

Εὐδιαίρετος. ου. facilè ſciſsilis, citiſsimè penetrans, pellucidus.

Εὐδιακείμενος. ου. beneuolus.

Εὐδιάλλακτος. ου. ὁ, ἡ. facilis recõciliatu.

Εὐδιάλογος. affabilis.

Εὐδιάρπαστος. ου. ὁ. facile expoſitus prædæ.

Εὐδιάφθορος. ου. ὁ. facilè corruptibilis.

Εὐδιαφόρητος. eſt cui facilè ſucci perſpirabili cute digeruntur, quibus contrarij ſunt, δυσδιαφόρητοι. Bud. Com.

Εὐδιάχυτος. ου. diffuſu facilis.

Εὐδικία. ας. ἡ. iuſtitia.

Εὐδίνητος. ου. ὁ, ἡ. agitabilis, facilis motu

Εὔδινος. ου. ὁ. facilis uerſu, placidus.

Εὐδίοδος. ου. ὁ. acceſsibilis, facilis tranſitu.

Εὐδίοπτος. ου. ὁ, ἡ. perſpicuus.

Εὔδιος. ου. ὁ, ἡ. ſerenus, tranquillus, expoſitus aëri.

Εὐδιόω. tranquillus ſum, & ſerenus.

Εὔδμητος. ου. ὁ, ἡ. bene fabricatus.

Εὐδοκιμέομαι. μ. ήσομαι. commendabili opere me deo probo.

Εὐδοκέω. μ. ήσω. π. ηκα. bene afficior, ſeu bene affectus ſum erga aliquem, et bene ei uolo, cupióque. Diodo. οὗτος εὐδοκήσας τῷ ξένῳ, Beneuolentiæ affectu propẽſus erga hoſpitem ſuum. Singularis cuiuſdam affectus hæc uox eſt, intime propenſum animum exprimens, quemadmodum patris uolũtas eſt, qui in filio, quem ſummo pere probat, unice ſibi placet. Sic Lucæ. 3. σὺ εἶ ὁ υἱός μου, ὁ ἀγαπητὸς, ἐν σοὶ εὐδόκησα, Tu es filius meus, filius inquã dilectus, in te animo meo obſecutus ſum. Accipitur apud Lyſi. ἀντὶ τοῦ εὐδοκιμεῖν, hoc eſt probari, & exiſtimatione clara eſſe. Bud. Com.

Εὐδοκία. ας. ἡ. placentia, bona uoluntas, beneplacitum. Gregor. de Chriſto, ἐκεῖνα τῆς εὐδοκίας, ταῦτα τῆς ἐξουσίας, Illa ſpontaneam & conſentientem, propenſamque animi affectionẽ, hæc poteſtatem declarãt. Sic quod deo perplacuit, εὐδοκία τοῦ θεοῦ dicitur. Vnde Eccleſiaſt. 1. εὐδοκία αὐτοῦ πίστις καὶ πραότης. Et ad Epheſ. 1. προορίσας ὑμᾶς εἰς υἱοθεσίαν διὰ ἰησοῦ χριστοῦ εἰς αὐτὸν, κατὰ τὴν εὐδοκίαν τοῦ θελήματος αὐτοῦ, Qui nos in adoptionẽ deſignauit per Ieſum Chriſtũ in ſeipſo, pro affectu propenſo uoluntatis ſuæ. Et Eccleſiaſt. 18. ἐὰν χορηγήσῃς τῇ ψυχῇ σου εὐδοκίαν ἐπιθυμίας, Si animo tuo indulſeris pro affectu procliui cupiditatis. Bud. ibidem.

Εὐδοκιμέομαι. &

Εὐδοκιμέω. μ. ήσω. π. ηκα. probus habeor, nomen aſſequor, clarus fio, magnifio, bene audio, ſermone homi-

num celebror, bonam famam & nominis ſplendorem aſſequor, placeo, in pretio ſum, cenſeor. Bud. Com.

Εὐδόκιμος. ου. ὁ. probus, admirādus, probatus, laudatus ab hominibus.

Εὐδοκιμοῦντες. οἱ. præclari.

Εὐδοξέω. ſermone hominum celebror, hoc eſt εὐδοκιμῶ. Bud. Com.

Εὐδοξία. claritas nominis, bona fama, laus, exiſtimatio bona, gloria.

Εὔδοξος. ἔνδοξος. Bud. Com.

Εὐδράνεια. uis, potentia.

Εὔδρομος. ου. ὁ. equus qui incedit tolutim. à Seneca tolutaris dicitur, quia tollat uolubiliter ac modicè ueſtigia.

Εὐδρομοῦντες. οἱ. agilitate uolantes.

Εὐδρῶς. firmiter, ἀνέδρως.

Εὐδιακήμορος. ου. ὁ. iaculandi peritus.

Εὕδω. dormio, dico, iaceo. Neut. abſol.

Εὔεδρος. tutus, firmus.

Εὐειδής. ἐος. ὁ, ἡ. pulcher, bona indole præditus. Proprie de mulieribus dicitur, quemadmodum εὐειδὴς de uiris.

Εὐεκτέω. robuſtus ſum, ualeo.

Εὔεκτος. ου. ὁ. obediēs, bene cedens, perſuaſibilis.

Εὐέκτως. facilè, promptè.

Εὔειλος. ου. ὁ. apricus.

Εὐείματος. ἡ. ueſtibus pulchris ornata.

Εὐείματος, &

Εὐειμένος. ὁ. eleganter cultus, bene ueſtitus.

Εὐείσβολος. ου. facilis ingreſſu.

Εὐέκκριτος. ου. ὁ. facilis ad excernendum.

Εὐέκτης. ου. ὁ. diues, commodè habens, bona fruens ualetudine.

Εὐεκτικῶς. proſperè, ſic ſatis.

Εὐέκφοροι. οἱ. fertiles.

Εὐέκφορος. ου. ἡ. dicitur mulier ῥαδίως λύο φορτίον, καὶ πολυφόρος.

Εὐελπία. ας. ἡ. & εὔελπι. τό. ſpes bona.

Εὔελπις. ιδος. ὁ, ἡ. bene ſperās, fiduciam ſui habēs, qui ſemper bonæ ſpei eſt, dum periculi deflagrat ardor.

Εὐέμβολος. inuaſu facilis, id eſt, εὐπρόσβολος. Opponitur huic δυσέμβολος. Bud. Com.

Εὐέμετος. ου. ὁ. facilè ciens uomitionem.

Εὐέμπτωτος. ου. qui facilè labitur.

Εὐεξαπάτητος. ου. ὁ, ἡ. facilis deceptu.

Εὐεξέλεγκτος. ου. ὁ, ἡ. certus, bene diſcuſſus.

Εὐεξία. ας. ἡ. bona ualetudo.

Εὔεξος. ου. ὁ. induſtrius, ingenioſus, ſano & robuſto corpore.

Εὐεπήβολος. ὁ. idem.

Εὐεπιβόλως. manifeſtè, rectè.

Εὐεπής. ἐος. ὁ, ἡ. beneloquus, facundus.

Εὐεπία. ας. ἡ. bonum uerbum, ſuauiloquium.

Εὐεπιβούλευτος. ου. ὁ, ἡ. facilis ad inſidias patiendum.

Εὐεπίγνωστος. facilis cognitu.

Εὐεπίθετος. ου. ὁ, ἡ facilis inuaſu.

Εὐεπίφορος. ου. ὁ, ἡ. procliuis, pronus.

Εὐεπιχείρητα. problemata, quæ facilè aſtrui poſſunt.

Εὐεπιχείρητος. facilis inuaſu, minimè tutus.

Εὐεργεσία. ας. ἡ. beneficentia.

Εὐεργετέω. ῶ. ήσω. π. κα. beneficio afficio, beneficia in aliquem confero. Accuſ.

Εὐεργέτημα. ατος. τό. beneficium.

Εὐεργέτης. ου. ὁ. benefactor, beneficus, beneficij author, adiutor, benemeritus de aliquo. Bacchi cognomen.

Εὐεργετικός. οῦ. ὁ. beneficus.

Εὐεργής. ἐος. ὁ, ἡ. accuratè fabricatus.

Εὔεργος. ου. ὁ. bene operans, beneficus.

Εὐέρκεια. munitio.

Εὐερκής. ἐος. ὁ, ἡ. bene munitus & clauſus.

Εὐερμία. ας. ἡ. proſperitas.

Εὐερμής. ἐος. ὁ, ἡ. fortunatus. Ab εὖ &

ἑρμῆς

ἑρμῆς, qui eſt Mercurius, mercimoniorum præſes, de quo Plaut. prologo Amphit.

Εὐερνής. έος. τό. craſſum, ſpecioſum, de ramis & caulibus.

Εὐερνής. έος. ὁ, ἡ. denſus arboribus, dumoſus, ramoſus. ab ἔρνος.

Εὐετηρία αs. ἡ. annualis feracitas, abundantia, facultas, copia, exuberãtia. Item ſtatus temporis ſalubriter & commodè cedens hominibus, εὐημερία. Bud. Com.

Εὐεστώ. όος. ἡ. fœlicitas, animi trãquillitas.

Εὐέφθος. ου. ὁ, ἡ. facilis auditu.

Εὐέψητον. ου. τό. quod facilè cõcoquitur.

Εὐζηλία. αs. ἡ. bona æmulatio.

Εὐζωΐα. αs. ἡ. uita beata.

Εὔζωμος. ου. ὁ. uel εὔζωμον. τό. eruca herba.

Εὔζωνος. ου. ὁ, ἡ ſtrenuus, miles leuis armaturæ, ſuccinctus, expeditus, formoſus, legitimæ armaturæ.

Εὔζωρος. non dilutus, merum.

Εὐηγεσία. αs. ἡ. laudatus principatus, adminiſtratio bona.

Εὐηγενής. έος. ὁ, ἡ. generoſus, fœlix. abundat uero η.

Εὐηγορέω. benedico, laudo.

Εὐηγορία. αs. ἡ. benedicentia, munificentia.

Εὐήγορος. bene peritus fori, iuriſconſultus.

Εὐήθεια. αs. ἡ. ignauia, fatuitas, amentia, ſimplicitas, uitæ mollities, imperitia rerum, innocentia, incauta probitas.

Εὐήθης. εος. ὁ, ἡ. fatuus, ignauus, ſtupidus, βλὰξ χρυσοῦθης, deceptu facilis, homo minimè malus, fraudi obuius, & expoſitus, imperitus. Bud. Com.

Εὐηθία. αs. ἡ. bonus mos.

Εὐηθίζομαι, & εὐηθίζω. μ. ίσω. π. ηκα. ineptus ſum, inſanio, inſulſe ago uel loquor. Neutr. abſol.

Εὐηθικῶς. ſimpliciter, fatuè.

Εὐηκής. έος. ὁ, ἡ. bene acutus.

Εὐήκοος. ου. ὁ, ἡ. bene audiens, exaudibilis, obtemperans, obediens, ſaluus, fœlix. Bud. Com.

Εὐηκτῆρ. acutum, uigens.

Εὐήλατος. ου. ὁ. ſpatioſus.

Εὐήλιος. ου. ὁ. apricus, ſolis patiens.

Εὐημεγής. έος. ὁ, ἡ. pro εὐμεγής.

Εὐημερέω. μ. ήσω. π. ηκα. fœlix ſum, ſecundis rebus utor, cõmodè & ex animi ſententia uiuo. Neut. abſol.

Εὐημέρημα. fœlix ſucceſſus diei alicuius, proſperitas. Eſt autem ubi commodè & delectabiliter uiuitur.

Εὐημερήσας. ὁ. qui ſplendidè recitauit cauſam, & fœliciter perorauit.

Εὐημερία. αs. ἡ. idem quod εὐημέρημα.

Εὐημερίαι. αἱ. ſerenitates.

Εὐήμερος. ου. ὁ. proſper, fœlix.

Εὐημεροῦντες. οἱ. fœlices, manſuetudine & morum gratia ornati.

Εὐημοσύνη. αs. ἡ. iaculandi peritia.

Εὐήνιος. ου. ὁ. obediens, πρᾶος, ἀπειθὴς.

Εὐήνυστος. facilis.

Εὐήνωρ. ορος. ὁ, ἡ. habens & generans bonos uiros, potens. Epith. uini ferriq́ue, quòd uiris animum & robur addat.

Εὐηπελής. έος. ὁ, ἡ. manſuetus, obediens.

Εὐηπελία. αs. ἡ. bona ualetudo.

Εὐήρεια. αs. ἡ. facilitas.

Εὐήρης quod tollitur & ducitur, mãſuetum, commodum.

Εὐήροτος. ου. ὁ, ἡ. aratu facilis.

Εὐητηρία αs. ἡ. pro εὐετηρία.

Εὐηρήσιον. ου. τό. animum oblectans.

Εὐήτριος. uentroſus, bene textus.

Εὐηχερία. αs. ἡ. facilitas, bona nauigatio

Εὐηχής. έος. ὁ, ἡ. & Εὔηχος. ου. ὁ, ἡ. bene ſonãs, bonã habẽs uocem.

Εὐθαλής. έος. ὁ, ἡ. floridus, uirens, uber.

Εὐθανασία. αs. ἡ. fœlix mors, hilaris ac ſpe bona in morte perfuſa æquitas.

Εὐθαρσὴς. έος. ὁ, ἡ. confidens, audax.
Εὐθαρσῶς. confidenter.
Εὐθαρύβητον. ου. τὸ. facilè conſternabile.
Εὐθεῖ. perquam utile eſt.
Εὐθέαρ, pro ἰθέαρ.
Εὐθεῖα. idem quod εὐθυδικία, Liban. & Plut. in Cicer. Neq; ſolum εὐθεῖαν δίκην, ſed etiã εὐθεῖαν γραμμὴν ſignificat. Polyb. τιθέασι δὲ τὰς τέτταρ σκηνὰς ἐπὶ μίαν εὐθεῖαν. Sic ἐπ' εὐθείας εἶν, directè ſtare, Ariſtot. Significat etiam rectũ tramitem, hoc eſt εὐθυπορίαν. Lucian. καὶ τὴν εὐθεῖαν διακινύεις. Bud. Com.
Εὐθεῖαν. rectà, ἀφέντως.
Εὐθενία. ας. ἡ. incolumitas, proſperitas.
Εὐθένεια. ἡ. εὐθηνία.
Εὐθεράπευτος. ου. ὁ, ἡ. cultu facilis, ſanabilis.
Εὐθέριστον. ου. τὸ. meſſu facile. Plin. li. 18. cap. 25.
Εὐθετίζω. τὸ εὐθετῶ, ἀλήθειαν λέγω.
Εὔθετος. ου. ὁ, ἡ. aptus, opportunus.
Εὐθετῶ. compono, digero, cõcinno, ſuo unumquodq; loco colloco, & condo. Accipitur et abſolutè pro aptus ſum & quadro, cohæreo, congruo, & accommodus ſum, ut εὐθετεῖ πᾶσι χρῆσθαι, Ad omnia utilis eſt & appoſita. Bud. Com.
Εὐθεώρητος. ου. ὁ, ἡ. quem facilè contemplamur.
Εὐθέως. confeſtim.
Εὔθηκτος. acutus, καλῶς ἠκονημένος.
Εὔθηλος. ἡ. mammoſa.
Εὐθημοσύνη. ης. ἡ. ordo, diſpoſitio apta, cõcinna rerum digeſtio, condecens rerum deſcriptio.
Εὐθήμων. bene factus, quadrato corpore & eleganti, pulchrè compoſitus, concinnus, apte compoſitus.
Εὐθηνοῦμαι. &
Εὐθηνῶ. μ. ήσω. π. ηκα. abundo, exupero, bona ſum habitudine, gliſco (ut Columellæ uerbis utar) hilariter uiuo, lætor, εὐημερῶ. Neut. dat. Ioſeph. lib. 6. εὐθηνεῖ αὐτοῖς ὁ γόνος, Fœlix eſt illis partus. Dicitur & εὐθενέω pro eodem. Bud. Com.
Εὐθηνία. ας. ἡ. abundantia, annona.
Εὐθήρατος. ου. ὁ, ἡ. facilis uenatu.
Εὔθικτος. facilis tactu.
Εὐθοίνος. ου. ὁ. ſplendidus in conuiuijs.
Εὐθορύβητος πρὸς τοὺς συκοφάντας, Mitis tolerantia erga calumniatores.
Εὔθριξ. ιχος. ὁ, ἡ. bene comatus.
Εὔθραυστος. ου. ὁ, ἡ. facile contuſilis, fragilis. Plutar. εὔθραυστος ἧλος, Aptus ad uulnera imprimenda clauus.
Εὔθικτον. ου. τὸ. tractu facile.
Εὐθροβὴς. έος. ὁ, ἡ. ſtridorem edens.
Εὔθροος. ſonorus, εὔηχος.
Εὔθρυπτος. ου. ὁ. mollis, effœminatus, delicijs ſolutus, delicatus.
Εὐθὺ. aduerb. rectà. ut εὐθὺ τῆς πόλεως, Rectà ad urbem. & εὐθὺς quidẽ temporis eſt, εὐθὺ uero loci.
Εὐθυβολεῖν. recte eijcere, emittere, πλημμύραν δι' εὐθείας.
Εὐθυβολία. ας. ἡ. recta directio.
Εὐθύβολος. ου. ὁ. rectus iactus.
Εὐθυβόλος. ου. ὁ, ἡ. recte iaciens.
Εὐθυγλυκεῖα. ας. ἡ. ducis radix, quæ & σκυθικὴ dicitur.
Εὐθύγλωττος. ου. ὁ. uerax.
Εὐθύγραμμος. ου. directilineus.
Εὐθυδήμων. ονος. ὁ. ſimplex, popularis.
Εὐθυδικεῖν. dicitur quaſi pede collato, & recto certamine confligere: collatis cauſæ firmamentis, quaſi ſignis ambigere & litigare, rectà cauſæ caput petere, Demoſth. Bud. Com.
Εὐθυδικία. recta intẽtionis depulſio, iuſta & plena recuſatio, quod fit cum is qui in iudicium uocatus eſt, nulla præſcriptione fori, aut alia exceptione ſummatoria utitur, nec litis expe

diendæ diuerticulo. Vnde εὐθυδικίαν ἀγωνίζεσθαι, de qua Bud. ibidem.
Ἐυθυδρομεῖν. recto curſu contendere.
Ἐυθυχίτωνος. ο. ὁ. cui ueſtimentũ rectũ.
Ἐυθυθάνατος. ε. ὁ. letalis.
Ἐυθυεπία. ας. ἡ. rectiloquium.
Ἐυθύκαυλος. recticaulis.
Ἐυθυκρίων. obeſus.
Ἐυθύληπτος. comparatu facilis.
Ἐυθυλογῶ. rectè & propriè loquor.
Ἐυθυμαχία. ας. ἡ. tumultuale bellum & repentinum.
Ἐυθυμέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. &
Ἐυθυμέω. μ. ήσω. π. ηκα. lætifico, alacri animo ſum, & gaudio perfuſus. Acc. cuſ. Bud. Com.
Ἐυθυμήδης. ὁ. ἡ. gratioſus.
Ἐυθυμία. ας. ἡ. lætitia, iucunditas, recta animi conſtitutio.
Ἔυθυμος. ε. ὁ. lætus, alacer.
Ἐυθυμοσύνη. ης. ἡ. lætitia.
Ἐυθυμότατα. bono animo.
Ἐυθυμότερος. ε. ὁ. alacrior.
Ἐυθύμως. auidè.
Ἐυθυνεῖ γάμια. exuperat fertilitate.
Ἐυθύνεσθαι, & κρίνεσθαι, eſt iudicium ſubire & culpas, fraudesq́ iudiciorum ſuorum & actorũ præſtare. Hoc nũc ſyndicari uocant: & Cicero rationẽ uitæ & magiſtratus geſti repoſci: ſiue quod in magiſtratu quiſq́ geſſerit, edere & exponere, quod apud cenſores fiebat: Cæſar cauſam dicere, Ea res (inquit) ut eſt Heluetijs per indicium enuntiata, moribus ſuis Orgetorigem ex uinculis cauſam dicere coẽgerunt. Dicitur etiam εὐθύνας διδόναι, hoc eſt repetundarũ pecuniarũ iudicio ſubijci. Bud. in Annot & Com.
Ἐυθύνη. ης. ἡ. iudicium, pœna, actio, examen. Vnde εὐθύνας διδόναι, ſic dicitur, ut δίκην δοῦναι, id eſt pœnam pendere, et rationem reddere. Qui enim in ratione reddenda damnabantur, poſtea pœnam luebãt. Quare εὐθύνη utrunq́ ſignificat, ſcilicet δίκασιν καὶ τιμωρίαν. Ἐυθύνας ὀφλεῖν, damnari repetundarum. Bud. in An. & Com.
Ἐυθύνιος. obtemperans.
Ἐυθυνος. ε. ὁ. & εὐθυντήρ. ῆρος. ὁ. & εὐθυντής. rector, gubernator.
Ἐυθύνω. μ. υνῶ. π. υγκα. proprie ſignificat quod prauũ & obliquum eſt corrigere. ab εὐθὺ rectum. Vnde fit ut pro moderari, corrigere, regere ponatur. Item redarguere, reprehendere. Gregor. μήτι ἡμᾶς εὐθύνετε τῆς ὑψηλοτέρας φωνῆς, Nolite nos reprehẽdere ob uerbũ altius elatum. Item damnare, multare, ut εὐθύνθη Thucyd. de Pauſania damnato. Item poſtulare, reum facere, διώκειν, κρίνειν. Plut. in Cicer. τοῦτον γὰρ τις μανίλιον εὐθύνων κλοπῆς. Item εἰς δίκασιν ἄγω, hoc eſt in alicuius geſta inquiro, & quæſtionem de eius adminiſtratione exerceo, uel exercendam curo. Bud. Com.
Ἐυθυοναρία. rectum ſomnium.
Ἐυθυονείραποι. rectè ſomniantes, ariolantes.
Ἐυθυόνυχος. qui eſt rectis unguibus.
Ἐυθυπορία. ας. ἡ. curſus, et ductus rectus.
Ἐυθυπορεῖν. meatuum rectitudinem habere, rectà tranſire.
Ἐυθύπορος. qui rectà tranſit.
Ἔυθυρις. ινος. ὁ. habens naſum iuſtæ proportionis.
Ἐυθυῤῥημονέω. μ. ήσω. π. ηκα. recte loquor. Neut.
Ἐυθυῤῥήμων. ονος. ὁ. ἡ. rectiloquus.
Ἐυθυτενής. έος. ὁ, ἡ. directus.
Ἐυθύς. ſtatim.
Ἐυθύς. έος. ὁ. rectus.
Ἐυθυσκοπεῖν. rectè aſpicere.

Εὐθύτητα. τὴν. directam proceritatem.
Εὐθύτης. ητος. ἡ. iuſtitia, æquitas.
Εὐθύθριξι. quibus ſimplices & promiſſi capilli, & non criſpi.
Εὐθυφρὴς. έος. ὁ, ἡ. in rectum tendens.
Εὐθύφλοιος. ἡ. recticortex, ſpecies roboris.
Εὐθυωρεῖν. rectà ire, recta linea progredi. Bud. Com.
Εὐθυωρία. ας. ἡ. rectitudo, proceritas, ductus rectus, rectæ lineæ porrectio, rectus trames.
Εὐθύωρον. recto tramite, κατ' εὐθεῖαν.
Εὐθύωρος. ου. ὁ. rectus.
Εὐθυώτης. ητος. ἡ. εὐθυωρία.
Εὐιλατέω. placidus ſum.
Εὐίλατος. ου. ὁ. placidus.
Εὔιος. ου. ὁ. Euius, Bacchi nomen.
Εὐίππη. ης. ἡ. Euippe Chironiæ filia, quã in equã cõuerſam ſcribit Eurip.
Εὔιππος. ου. ὁ, ἡ. equitatu præſtans, bonos equos producens.
Εὐκαὶς. τό. quod facile flagrat.
Εὐκαθαίρετος. ου. qui facile funditus deleri poteſt.
Εὐκάρδιος. magnanimus, intrepidus, præſenti animo.
Εὐκαιρέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſũ opportunus, uaco alicui rei, mihi uacat hoc agere. Bud. Com.
Εὐκαιρία. ας. ἡ. opportunus, occaſio, tempus opportunum.
Εὔκαιρος. ου. ὁ, ἡ. opportunus, tempeſtiuus.
Εὐκαρποῦμαι. copioſus ſum, abundo, Athen. Bud. Com.
Εὐκαληῖν. quieſcere.
Εὐχαλινία. ας. ἡ. facilitas, uel εὐφημία, cũ quis bene loquitur. à χαλινὸς frænum, ſicut ἀχάλινον ςόμα, effræne os, maledicentia.
Εὐκαμπὴς. έος. ὁ, ἡ. &
Εὐκαμπτὸς. ου. ὁ. flexus.
Εὐκαμψία. ας. ἡ. inflexus, flexibilitas.
Εὐκάθλωτος. ου. ὁ. caducus.
Εὐκαρδίως, aduerb. bono animo.
Εὐκαρπία. ας. ἡ. fructuum prouentus.
Εὐκαταγώνιστος. ου. ὁ, ἡ. facilis uinci.
Εὐκαταλλάκτος. ου. qui facile recõciliatur.
Εὐκατάμαλος. facilis exu[illegible]abilis labor.
Εὐκατάπρηστος. aridus, uſtu idoneus.
Εὐκατάπλωτος. ου. ὁ. debilis, caducus.
Εὐκατάφορος. procliuis.
Εὐκαταφορίαι. procliuitates.
Εὐκατάφορος. propenſus, procliuus.
Εὐκαταφρόνητος. ου. ὁ. contemptibilis, deſpiciendus.
Εὐκάθεκτος. ου. ὁ. ſubiectus, facilis retẽtu
Εὐκατέργαστον. ſuperatu facile, digeſtibile, quod ad perfectum cito perducitur. Vnde εὐκατέργαστος γῆ Theoph. terra, quæ facile aratur, & ſubigitur. Bud. Com.
Εὐκατηγόρητος. ου. ὁ. facile reprehẽſibilis.
Εὐκέατος. ου. ὁ, ἡ. facilis ſcindi, inflãmabilis, ſiccus. Cupreſſi epitheton.
Εὐκέλαδος. ου. ὁ, ἡ. bene ſonãs, cõcinnus.
Εὔκερως. ω. ὁ, ἡ. pulchra habens cornua.
Εὐκέφαλος. præditus egregio capite.
Εὐκηλία. ας. ἡ. quies.
Εὐκηλήτειρα. ας. ἡ. quietem concilians.
Εὔκηλος. ου. ὁ, ἡ. quietus, ſecurus, taciturnus, aptus.
Εὐκινησία. ας. ἡ. agilitas corporis.
Εὐκίνητος. ου. ὁ. facile mobilis.
Εὔκλεια. ας. ἡ. gloria, bona fama, celebritas. Eſt & deæ nomen, cui apud Bœotios & Locros in foro quolibet, ara ſtatuaq; dicata fuit. Pleriq; hanc Dianam putabant, nonnulli Herculis filiã. Virgo hæc è uita migrauit. Vnde ſponſi ſponſæq; priuſquam nuptiæ conficerentur, ex more illi rem diuinam obibant.
Εὐκλεὴς. έος. ὁ, ἡ. inclytus, celebris.
Εὐκλεῶς. glorioſe, ἐπιφανῶς.

Εὐκλέας. bene clauſus, munitus.

Εὐκληρία. ας. ἡ. fœlicitas, hæreditas, δυσκληρία.

Εὔκληρος. ου. ὁ, ἡ. fœlix.

Εὐκλύζεσθαι. bene audire, εὐδοξάζεσθαι.

Εὔκναπτος. ου. ὁ. bene paratus.

Εὐκνήμις. ιδος. ὁ. bene ocreatus, armis conſpicuus. ἀπὸ τῶν κνημίδων. Et ſynecdochice procerus, eleganti corpore. Frequens Homero epitheton Græcorum.

Εὐκοίλιος. ου. ὁ. faciens bonam aluum.

Εὐκολία. ας. ἡ. facilitas, promptitudo.

Εὐκολίνη. Hecate, per ἀντίφρασιν.

Εὔκολος. ου. ὁ, ἡ. lubricus, facilis, ſimplex, promptus.

Εὐκομιδής, &

Εὐκόμιστος. ου. ὁ. bene curatus.

Εὔκομος. bene nutritus.

Εὐκοπία. ας. ἡ. εὐκολία.

Εὔκοπος. ου. ὁ, ἡ. εὔκολος, facilis.

Εὐκοσμία. ας. ἡ. decorum.

Εὔκοσμον. τὸ. modeſtia.

Εὔκοσμος. ου. ὁ. perornatus.

Εὐκόσμως. rectè atque ordine, decorè.

Εὐκράδιος. εὐσόμαχος.

Εὐκραής. έος. ὁ, ἡ. temperatus.

Εὐκραμής. ὁ, ἡ. εὔκρατος.

Εὐκρὰς pro εὔκρατος. bene temperatus.

Εὐκρασία. ας. ἡ. temperies, medium temperamentum.

Εὔκρατος. ου. ὁ. temperatus.

Εὔκροτος. ſonorus.

Εὐκρίνεια. ας. ἡ. diſtinctio, puritas.

Εὐκρινής. purus. facilis, non confuſus, in bonum ordinem redactus.

Εὐκρυφής. έος. ὁ, ἡ. facile ſe occultans.

Εὐκταῖος. ου. ὁ. optabilis, optandus, optatus.

Εὐκτέον. optandum eſt.

Εὐκτήμων. ονος. ἡ. locuples.

Εὐκτήριον. ου. τὸ. oratorium.

Εὐκτικός. οῦ. ὁ. optatiuus. Vnde εὐκτικοὶ ὕμνοι, qui preces habent & uotum, quibus opponuntur ἀπευκτικοί.

Εὐκτιμένος. ὁ. bene habitatus.

Εὔκτιτος. pulchre ſtructus.

Εὐκτός. οῦ. ὁ. uotiuus, optabilis.

Εὐκτῶς. precibus facile.

Εὔκυκλος. ου. ὁ, ἡ. rotundus.

Εὐλάβεια. ας. ἡ. metus, cautio, reuerentia, pietas, euitatio.

Εὐλαβέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. uito, caueo, uereor, ſolicitus ſum, obſeruo, ueneror. Depon. accuſ.

Εὐλαβηθείς. ὁ. ueritus.

Εὐλαβηθέντες. tyrones.

Εὐλαβής. έος. ὁ, ἡ. religioſus, uerecũdus, cautus, prenſu facilis.

Εὐλάζω. putreſco, uermeis produco, aro.

Εὐλαί. ῶν. uermes qui naſcuntur in ulceribus.

Εὔλακα, Dorice. aratrum, uomer. Alij δίκελλαν, id eſt ligonem, ſiue ſarculum interpretantur, ut eſt apud Thucyd. ἀπὸ τοῦ λαχαίνειν, id eſt fodiendo.

Εὐλέαντος. ου. ὁ. qui facile molitur, qui teri poteſt.

Εὐλίπιστος. ου ὁ. qui facile delibratur.

Εὐλῆ. τὰ. uermina ſæua.

Εὐληθάργητος. ου. ὁ. qui facile labitur in lethargum.

Εὐλημανεῖν. forti animo eſſe.

Εὔληπτος. ου. ὁ, ἡ. facilis captu in bellis.

Εὔληρα. τὰ. fræna, habenæ.

Εὐλίθος. ου. ὁ. pulcher lapis.

Εὐλίμην. ενος. ὁ. tutus portus.

Εὐλογέω. μ. ήσω. π. ηκα. benedico, laudo, honorifice loquor de aliquo. Accuſ.

Εὐλογητός. οῦ. ὁ, ἡ. benedictus.

Εὐλογία. munificentia, largitas, beneficentia, munus ex charitatis affectu miſſum amicis. A colligendo, unde & λογίας, id eſt, collectiones pro eleemoſynis dixit Paul. Vel quòd bene

ominatis uerbis eiuſmodi dona-re oporteat. In eadem ſignificatione Hieron. utitur uocabulo benedictionis. Item aſſentatio, adulatio.

Εὐλογιστεῖν. obtemperare.

Εὐλογιστία. ας. ἡ. ratio bene compoſita.

Εὐλόγιστον. ου. rationabile.

Εὐλόγιστος. ου. ὁ. moderatus, innumerabilis, qui recte ratiocinatur, prudentiſſimus.

Εὔλογον. τό. conſentaneum, rationi conſonum.

Εὔλογος. ου. ὁ, ἡ. rationabilis, iuſtus.

Εὔλογχος. ου. ὁ. bonam ſortem habens.

Εὐλόγως. probabiliter, ueriſimiliter, honeſti ſpecie.

Εὐλουσία κοιλίας. purgatio uentris.

Εὔλοφος. ου. ὁ. bene criſtatus, facilis.

Εὐλόφως. generoſe, ſtrenuè.

Εὔλυρος. canorus, lyræ peritus.

Εὔλυτος. ου. qui facile ſolui poteſt.

Εὐμάθεια. eruditio, docilitas.

Εὐμαθῆ. τά. intellectu facilia.

Εὐμαθής. έος. ὁ, ἡ. docilis.

Εὔμαιος. ου. ὁ. ſeruus amans herum, & proprium nomen ſubulci Vlyſſis, apud Homerum.

Εὐμαρίη. ης. ἡ. latrina.

Εὐμάρεια. ας. ἡ. facilitas.

Εὐμαρής. έος. ὁ, ἡ. facilis.

Εὐμαρίζω. alleuio.

Εὐμαρίς. ίδος. ἡ. calceus.

Εὐμαρῶς. facilè, ὑγιῶς, ἀφθόνως.

Εὐμαχόμενος. fortiter pugnans.

Εὐμεγέθης. έος. ὁ, ἡ. ingens, procerus.

Εὐμειλής, &

Εὐμείλικτος. placabilis.

Εὐμελίης. ου. &

Εὐμέλιος. ὁ, ἡ. bene haſtatus, bellicoſus. ἀπὸ τῆς μελίας arboris ſpecie, ex qua haſtæ fiebant.

Εὐμελισσεῖν. fœliciter mellificare.

Εὐμένεια. ας. ἡ. beneuolentia. Εὐμένεα ἔπη, in bonam partem interpretanda, Herodoto.

Εὐμενέτης. ου. ὁ. amicus, beneuolus.

Εὐμενής. έος. ὁ, ἡ. mitis, beneuolus, candidus.

Εὐμενῶς. benignè.

Εὐμενίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. placo, beneuolum reddo.

Εὐμετάβλητον. ου. τό. facilitas mutationis.

Εὐμετάβλητος. ου. ὁ. facile mutabilis.

Εὐμετάβολα. τά. quæ facile mutantur.

Εὐμετάβολος. ου. ὁ. inconſtans.

Εὐμετάδοτος. ου. ὁ, ἡ. facilis ad impartiendum.

Εὐμετάθετος. ου. ὁ. auidus permutationis.

Εὐμεταχείριστος. ου. ὁ, ἡ. tractabilis, nullo negotio ſubactus.

Εὐμήκης. εος. ὁ, ἡ. prolixus, procerus.

Εὐμήχανον. ingenioſum.

Εὐμήχανος. ου. ὁ. ſagax.

Εὐμηχάνως. apte, commode.

Εὐμοιρία. ας. ἡ. integritas.

Εὐμολπία. egregius cantus.

Εὔμολος. aptus, bene armatus, εὔοπλος.

Εὐμορφία. ας. ἡ. formæ præcellentia.

Εὔμορφος. ου. ὁ, ἡ. formoſus.

Εὔμοχθοι. honeſti labores.

Εὐνάδες. iacentes.

Εὐνάζω. μ. άσω. π. ακα. ſopio. Accuſ.

Εὐναιόμενος. ου. populoſus, bene habitatus.

Εὐναῖος. ου. ὁ. abſconditus, qui procumbere amat.

Εὐνάσιμος. ου. ὁ. opportunus locus cubilibus.

Εὐναστήριον. habitatio.

Εὐναστής. ου. ὁ. cubicularius.

Εὐνάω. cubo, dormio.

Εὐνή. ῆς. ἡ. cubile, anchora, ſedes.

Εὔνηθι. ex lecto.

Εὐνηθεῖσα. concumbens, Iliad. β.

Google

Εὔνητος.ȣ.ὁ. bene filatus, & laboratus.
Εὐνῆθεν. ex lecto, ἐὔνηθε.
Εὐνίδες.ῶν. uiduæ.
Εὖνιν.τὴν. priuationem.
Εὖνις. orbus, priuatus neceſſarijs.
Εὐνοέω.μ.ήσω.π.κκα. beneuolus ſum, cupioq́ alicui, faueo, fidem ſeruo. Neutr. datiuo.
Εὔνοια.ας.ἡ. beneuolentia, neceſſitudo.
Εὐνοϊκός.ȣ.ὁ. beneuolus.
Εὐνοϊκῶς. beneuole.
Εὐνομοῦμαι. bonis legibus uiuo, recte inſtituta politia regor. Huic opponitur πονηροκρατοῦμαι, prauo imperio gubernor.
Εὐνομέω.μ.ήσω.π.κκα. inſtituo bonis legibus.
Εὐνομία.ας.ἡ. bona lex, concordia, æquum, æquitas, recta iuris legumq́ conſtitutio, & rectè iuri conſtituto obtemperatio. Huic opponitur δυσνομία. Bud. in Annot.
Εὔνομος.ȣ.ὁ. bene paſcibilis, pabuloſus.
Εὔνοος.ȣ. & εὔνους. beneuolus.
Εὐνούσατα. beneuole.
Εὐνουχίας. idem quod εὐνοῦχος.
Εὐνουχίζω.μ.ίσω.π.ικα. caſtro, eunuchũ facio.
Εὐνούχιον.ου. herba ex lactucarum genere, ut quæ maxime refragetur Veneri. Plin. lib. 19. ca. 8.
Εὐνοῦχος.ȣ. eunuchus. Sic dictus à cuſtodiendis & aſſeruandis cubilibus diuitum matronarum. Nam εὐνὴ cubile dicitur, & ἔχω habeo, teneo, aſſeruo. Emebantur autẽ à principibus et opulentis ciuibus, ut in conclaui aſſidentes uxoribus & filiabus, aſſeruarent ne quiſpiam ſtuprum inferret. Εὐνούχους dici calamos aliquando item reperias.
Εὐνοῶν. beneuolus fautor.
Εὐξαίμην. uellem.

Εὔξενος.ȣ.ὁ. hoſpitalis. Sic mare illud à Boſphoro Thracio incipiens ominis cauſa appellatũ eſt ab accolis. Nam prius ἄξενον uocabatur, id eſt inhoſpitum, quòd raras haberet ſtationes, propter piratas.
Εὔξεστον.τὸ. lignum raſile.
Εὔξεστος.ου.ὁ. &
Εὔξοος. politus.
Εὐξήραντος.ȣ. qui facile deſiccatur.
Εὐξύμβολος.ȣ.ὁ. facilis in conuerſando.
Εὔογκος.ȣ.ὁ. bene magnus, cõtractiuus.
Εὐοδέω.μ.ήσω.π.κκα. εὐοδόω.
Εὐοδία.ας.ἡ. proſperũ iter, plana uia.
Εὐοδόω.μ.ώσω.π.κκα. fauſtum ac fœlix iter habeo, bene mihi in itinere ſuccedit, proſperor. Verbũ eſt quo utuntur, quoties res ſuccedit ex animi ſentẽtia. ut in Pſal primo, Et omnia quæcunque faciet proſperabuntur, εὐοδωθήσονται.
Εὔοδμος.ȣ.ὁ. odorus.
Εὐοδμία.ας.ἡ. bonus odor.
Εὐοῖ. euœ, uox bacchantium.
Εὐοινία.ας.ἡ. annus bonitate uini & copia inſignis.
Εὔοινος.ὁ,ἡ. uino abundans.
Εὐοινοῦσα.ας.ἡ. idem.
Εὐοίωνος.ȣ.ὁ. boni ominis exiſtens.
Εὐόλισθος.ȣ.ὁ. lubricus.
Εὐόμιλος.ȣ.ὁ. ſuauiloquus, dulciloquus
Εὐομιλητότατος.ου. manſuetus.
Εὔοπλος.ου.ὁ. bene armatus, ſiue fœlix in armis.
Εὐόργητος. qui non grauiter iraſcitur.
Εὐόρεκτον.τὸ. quod appetentiã excitat.
Εὐορκία.ας.ἡ. iuſtum iuramentum.
Εὔορκον. iuſtum, & quod iudices ſecundum iuramentum pronuntiarunt.
Εὔορκος.ȣ.ὁ,ἡ. iuſtus, fidelis, pius.
Εὔορμος.ου.ὁ,ἡ. bonum portum habens.
Εὐοσμία.ας.ἡ. redolentia, fragrantia.

Εὔοσμος.ου.ὁ,ἡ.odorifer.

Εὐόφθαλμος.ου.ὁ,ἡ.pulchros oculos habens.

Εὐόφοδος.ου.aditu facilis.

Εὔοφρυς.υος.ὁ.pulcher ſupercilia.

Εὐοχεῖται.recte regitur habenis.

Εὐοχθέω.lætor, fœliciter ago ex labore.

Εὐοψία.pulcher aſpectus.

Εὐπαγής.έος.ὁ,ἡ.bene compactus,munitus,firmus,ſtabilis.

Εὐπάθεια.ας.ἡ.deliciæ, lautitia, iucunditas,ubertas,bona corporis diſpoſitio,id eſt complexio.

Εὐπαθεῖν.oblectari.

Εὐπαιδία.ας.ἡ.bona filiatio, id eſt procreatio bonorum filiorum, dexteritas in filijs procreandis.

Εὐπαίδευτος.ου.ὁ.doctiſsimus.

Εὔπαις.δος.& εὔπαιδος.ου.ὁ.bona indole puer,bonos habens filios,probi & honeſti patris filius.

Εὐπάλαμος.bene conſtructus.

Εὐπαλής.έος.ὁ,ἡ.facilis.

Εὐπαράδεκτον.ου.τὸ.quod facile acceptatur probaturq́ ſuapte natura.

Εὐπαραδεκτότερος.ου.ὁ.acceptabilior.

Εὐπαραίτητον.deprecabile, quod precibus obtineri facile poteſt.

Εὐπαραίτητος.ου.ὁ.facile repellens.

Εὐπαρακολούθητον.ου.τὸ.quod bene conſequitur.

Εὐπαρακολούθητος.ου.ὁ,ἡ.citus ad res,intellectu facilis.

Εὐπαρακόμιστος.ου.ὁ.aduehi facilis.

Εὐπαραμύθητος.ου.ὁ.qui quàm facillimè indiget conſolatione.

Εὐπαράφορος.ſimilis,mente alienatus.

Εὐπάρεδρος.ου.ὁ,ἡ.bene aſtans & aſsidens.

Εὐπάρειος.ου.ὁ,ἡ.pulchras genas habens.

Εὐπαρείσακτος.ου.ὁ.circũſtans. (tus.

Εὐπάρεισος.εὐπαράγωγος,facilis,manſue-

Εὐπάρυφος.ὁ.ſplendidè, pretioſe, ac multa mundicia amictus ueſtitusq́. habens ueſtes eleganter ac ingenioſe textas. Nam ὑφαίνειν texere eſt, & παρυφαὶ dicuntur ueſtiũ contextus.

Scribit Budæus τ̃ εὐπαρύφων nomine apud Græcos honoribus præditos intelligi eo modo, quo apud Latinos prætextatorum appellatione. Accipitur aliquando adiectiue. Herodi. li.1. ἀντὶ δὲ τῆς εὐπαρύφου, καὶ βασιλικῆς πορφύρας ὅπλα φέρων.

Εὐπατόρειος.ου.ὁ.bono patre natus.

Εὐπατρία.ἡ.generoſa filia.

Εὐπατρίδας.ου.ὁ.generoſus, ingenuus, idem quod apud Romanos patricius. αὐτόχθων.

Εὐπατρίς.ίδος.ἡ.generoſa.

Εὐπείθεια.ας.ἡ.obedientia.

Εὐπειθής.έος.ὁ,ἡ.obediens,perſuaſu facilis,tractabilis,ut ὕλη εἰς ἅπαν εὐπειθὴς, materia ad quiduis ſequax Galeno.

Εὐπειθῶς.perſuaſibiliter,facilè,non magno negotio.

Εὔπεκτος.lanoſus.

Εὔπεπλος.ου.ὁ,ἡ.bene indutus.

Εὔπεπτος.ου.ὁ.digeſtibilis.

Εὐπεριάγωγος.ου.ὁ,ἡ.circumactu facilis, uerſatilis.

Εὐπερίοπτον.contemptibile, de quo proſpicere non ſit difficile.

Εὐπερίστατος.qui facile ſiſtit & hæret.

Εὐπεριφόρον.ου.τὸ.quod facile increbreſcit & augetur.

Εὐπερίφωρος.manifeſtus,deprehenſus.

Εὐπετίως.citra negotium.

Εὐπετής.έος.ὁ,ἡ.facilis.

Εὐπέταρον.τὸ.latum,amplum.

Εὐπέτεια.ας.ἡ.facilitas.

Εὐπετῶς.facilè.

Εὐπηγής.έος.ὁ,ἡ.pinguis corpore, bene paſtus.

Εὔπηκτος.ου.ὁ,ἡ.bene compactus.
Εὐπήληξ.pulchra galea ornatus.
Εὐπίδαξ.κος.ὁ,ἡ. irriguus,fontibus ſcatens.
Εὐπινὴς ſordidus.
Εὔπιστος.ου.ὁ.credulus, εὔκολος εἰς πίστιν, uериſimilis.
Εὐπλατεῖς.perampli.
Εὔπλευρος.ου.ὁ.cui bona latera ſunt.
Εὐπλίσσοντο.pulchre & pedetẽtim ibãt.
Εὐπλόηκα.ſecundis uentis nauigaui.
Εὐπλοΐα.ας.ἡ.bona nauigatio.
Εὐπλοκαμίς.ίδος.ἡ. pulchros crines habens.
Εὐπλόκαμος.ου.ὁ,ἡ.idem,καλλίπλοκος.
Εὔπλοκος.ου.ὁ,ἡ.bene textus.
Εὔπλουτος.diues.
Εὐπλοῶ.μ.ήσω.π.ηκα.proſpere nauigo. Neutr.
Εὔπνους,&
Εὔπνουστος.ὁ.qui difflari euaporariq́ potest.
Εὐποδία.ας.ἡ. pedum integritas, pedũ uirtus.
Εὐποιέω.μ.ήσω.π.ηκα. benefacio. Acc.
Εὐποιΐα.ας.ἡ.beneficium,iuſtitia.
Εὐποιός.beneficus,εὐποιητικός.
Εὐπολέμητος.facilis expugnatu.
Εὔπομπος.ου.ὁ.bonus dux.
Εὐπορέομαι,&
Εὐπορέω.μ.ήσω.π.ηκα. recupero, abundo,ditor, pecunia non deficior, non ſum egens uel pecunia, uel re aliqua: quod Latini etiam dicunt ſuppedito. Cice.Cui ſi uita ſuppeditaſſet,id eſt,ſuperfuiſſet. Accipitur aliquando pro συνευπορεῖν.Demoſth. ἀπολαβεῖν τὰ χρήματα εὐπορήσας. Bud.Cõ.
Εὐπόρητος. bene adminiſtrans, uel diſtribuens.
Εὐπορία.ας.ἡ.facultas,abundantia,opulentia,licentia. Ἐξ εὐπορίας πονηροὶ, qui in bonorum facultatumq́ copia praue agunt.Bud.Com.
Εὐπόριστος.ου.ὁ.facilis paratu,parabilis, obuius,facilis acquiſitu.
Εὔπορος.ου.ὁ,ἡ. facilis meatu, diues, abundans,uber.
Εὐποτμία.ας.ἡ.fœlicitas,Luciano.
Εὔποτμος.ου.ὁ,ἡ.fœlix.
Εὔπους.οδος.ὁ.habens bonos pedes.
Εὐπραγεῖν.εὐημερεῖν,in optimo rerũ ſtatu eſſe, Thucyd.
Εὐπραγία. ας.ἡ. ſucceſſus, proſperitas. εὐπραγία γῆς,fœcunditas terræ.
Εὔπρακτον.ου.τὸ.facile.
Εὐπραξία.ας.ἡ.fœlicitas.
Εὐπράσσειν.εὐτυχεῖν.
Εὐπράττων εἰς χρημάτων λόγον.pro diuite & pecunioſo.
Εὐπρέμνος.pulchris ramis.
Εὐπρέπεια.ας.ἡ.decor,ornatus.
Εὐπρεπής.έος.ὁ,ἡ.decens,decorus,extructus, modeſtus, ornatus, bonæ formæ.
Εὐπρεπίζω.præparo.
Εὐπρεπῶς.modeſtè.
Εὔπρηστος.ου.ὁ.accenſu facilis.
Εὐπροπαθὼν.qui primus affectus eſt beneficio.
Εὐπρόσδεκτος.ου.ὁ,ἡ.acceptus,acceptabilis.
Εὐπρόσεδρος.ου.ὁ. aſſidens, indiuulſe adhærens.Paul.ad Corinth.εὐπρόσεδρον τῷ κυρίῳ.
Εὐπροσήγορος.ου.ὁ.affabilis.
Εὐπρόσιτος.ου.ὁ.&
Εὐπρόσοδος.ου.ὁ,ἡ.acceſſibilis,facilis acceſſu, & q multos habet prouentus.
Εὐπρόσφορος.facundus,q bene profert.
Εὐπροσωπέω.μ.ήσω.π.ηκα.placeo.Paul. ad Gal.εὐπροσωπῆσαι ἐν σαρκί.
Εὐπρόσωπος.ου.ὁ,ἡ.bono aſpectu, lætus, hilaris, exporrecta & læta facie, plauſibilis.
Εὐπροφασίστως. excuſatoriè, ſub prætextu.
Εὔπτερος.ου.ὁ,ἡ.uelox.

Εὔπυγος.ου.ὁ.habens inſigneis nateis.
Εὐπώγων.ωνος.ὁ. barbatus.
Εὔπωλος.ου.ὁ,ἡ.producens bonos equos, ἄιπ@. Epitheton Ilij.
Εὐραί.ῶν.ferramenta axi affixa,ne à rotis atterantur.
Εὐράξ pro πλαγὰξ, Ionice. ex obliquo, extenſe,dextrè.
Εὐραφής.ἑος.ὁ,ἡ.bene ſutus.
Εὐρειτάω.pulchrè fluo.
Εὐρέτης.ου.ὁ.pulchrè fluens.
Εὑρεσιέπεια.ας.ἡ.inuentio uerborum.
Εὑρεσιεπής.ἑος.ὁ,ἡ. uerborum inuentor.
Εὑρεσιλογέω.μ.ήσω.π.ηκα.eloquenter et exquiſitè loquor, copioſe loquor & facilè, id quod Cice. uocat fundere uerba, & Plautus funditare uerba. Bud. Com.
Εὑρεσιλογία.ex cognitionibus faciendis facilitas.
Εὑρεσίλογ@.ου.ὁ.nugax,uerborum inanis funditor, & loquacitate præditus.
Εὕρεσις.εως.ἡ.inuentio.
Εὑρετής.οῦ.ὁ.inuentor.
Εὑρετίς.ίδος.ἡ.inuentrix.
Εὕρημα.ατος.τὸ.inuentio,lucrum aduentitium & inſperatũ,idem ferè quod, ἕρμαιον.
Εὔρημος.uenuſtus in dicendo.
Εὔρηνος.ου.ἡ.alens pulchras agnas.
Εὐρήρως.longæuus.
Εὐρής.ἑος.ὁ,ἡ.bene fluens.
Εὑρησιλόγει.infinitam orationis copiam fundebat.
Εὔριζος.ου.ὁ,ἡ.bene radicatus.
Εὔριν.ινος.ὁ.ſagacis naris.
Εὐρίπιος.Neptunus.
Εὐρίπιστος.ου.ὁ.inſtabilis, incerta fide, imitans Euripum.
Εὔριπος.ου.ὁ.Euripus locus inter Eubœã & Atticam,ſepties in die undas abſorbens, & toties reuomens. Transfertur ad alia,ut εὔριπος ἄνθρωπος,homo inconſtans.Eraſ.Chil. εὔριπος τύχη,fortuna uolubilis.εὔριπος διάνοια, cogitatio quæ huc & illuc fertur.
Εὐριπώδης.εος.ὁ,ἡ.reciprocos æſtus habens.
Εὑρίσκομαι.impetro,mereor,adipiſcor, obtineo. Eſt enim propriè λαβεῖν ἀνθ' ὧν τις ἔδωκεν,ἢ ἐυηργέτησεν,ἢ ἐπόνησεν. Accipitur pro inuenio. Interdũ in malam partem, pro incidere & impingere. Pauſ. τέλος τὸ βίω φασὶν εὑρέσθαι τοιοῦτο.Sic Cicero, Cognomen ex contumelia inuenit. Bud. Com.
Εὑρίσκω.μ.ήσω.π.ηκα.ἀόρ.β.εὗρον ἀπὸ τοῦ εὑρέω.inuenio. Apud Lucam εὗρες γὰρ χάριν παρὰ τῷ θεῷ, accipitur pro εὕρω,uel εὗρε.Bud.ibidem.
Εὔριστος.ου.reparabilis.
Εὐροήσεις.proſperaberis,Epicteto.
Εὐροκλύδων.ωνος. Euro aquilo.
Εὐρόν.fœtidum.
Εὐροναίτος.ου.ὁ.pulchrè manans.
Εὐρονότος.uẽtus ab oriente hyberno ſpirans,uulturnus.Gell.li.2.ca.22.
Εὔρο@.ου.ὁ.pulchrè fluens.
Εὖρος.εος.τὸ.latitudo.
Εὖρος.ου.ὁ.Eurus uentus ab oriente uerno ueniens,ἀφηλιώτης,ſubſolanus.
Εὔρους.bene fluẽs,de oratore,cuius oratio fœliciter fluere uideatur.
Ἐϋῤῥέος. bene fluentis. Genitiuus eſt pro εὔροος,ab εὐρής.Homer.Iliad. ἀπὸ δὲ λούεσθαι ἐϋῤῥέος ποταμοῖο. Præceptio autem eſt, quod dictio in uocalẽ finiens,compoſita cum dictione ab ρ incipiente,geminat ρ, præter ω,niſi fiat διάλυσις τῶ ω.
Εὐρύ.late,μεγάλως,πλατέως.
Εὐρυάγυιος.ου.ὁ.habens latas uias.
Εὐρυβάζειν.latè graſſari. Eraſ.Chil.
Εὐρυβατέυεσθαι.improbis uti moribus,ab

Eurybate quodam inſigni proditore, & fure ſceleratiſsimo.

Εὐρυβάτης, uel εὐρύβατος. ὁ. uafer, uerſutus, aſtutus. Eſt etiam proprium nomen Epheſij cuiuſdam inſignitæ improbitatis.

Εὐρυθμία. ας. ἡ. concinnitas.

Εὔρυθμος. ου. ὁ. concinnus, aptus.

Εὐρύθμως. concinnè, compoſitè, aptè, decenter.

Εὐρυκεῖον. latè patens.

Εὐρυκλῖται. uocabantur olim diuinaculi. Sumptũ ab Eurycle quodam, qui per aſsiſtentem dæmonem uera uaticinabatur.

Εὐρυκόας. magnanimus, potens.

Εὐρυκρείων. ὁ. latè imperans, uel regnans.

Εὐρυμέτωπος. ου. ὁ. habẽs latam frontem.

Εὔρυμνος. ου. ὁ. qui per calumniam inter amicos inimicitias excitare conatur, ab Eurymno quodam qui id tentarit inter Caſtorem & Pollucem.

Εὐρυνώ. μ. υνῶ. dilato, ueſtigo. Accuſ.

Εὐρυνώτος. ου. ὁ. habens latum tergum.

Εὐρυόδδος. ου. habens latas portas.

Εὐρυόπης. ου. ὁ. latè ſonans. Iouis epitheton.

Εὐρύπορος. ου. ὁ. habens lata uada.

Εὐρύπρωκτος. ου. ὁ. qui lato eſt podice.

Εὐρυπυλής. ἑος. ὁ, ἡ. εὐρυόδδος.

Εὐρυρέεθρος. latè fluens.

Εὐρύς. ἑος. ὁ, ἡ. latus, laxus.

Εὐρυσακεῖον. Neptuni uel Aiacis potius templum.

Εὐρυσάκης. generoſus, habens latum clypeum.

Εὐρυσθενής. ἑος. ὁ. præpotens, magni roboris.

Εὐρύστερνος. ου. ὁ. habens latum pectus.

Εὐρύστηθη. τὰ. quæ habent latũ pectus.

Εὐρύφηδος. ου. ὁ. laxioribus foraminibus exiſtens.

Εὐρύχορος. magni cœtus.

Εὐρυχωρία. ας. ἡ. campeſtris latitudo, locus patens. Thucyd. lib. 7. ἐπανῆγε τὸ στρατόπεδον ἐς τὴν εὐρυχωρίαν.

Εὐρύχωρος. ου. ſpatioſus, capax.

Εὐρύωψ. οπος. ὁ. magnum habens oculũ, uocalis.

Εὐρώδης. εος. ὁ, ἡ. marcidus, carioſus, ſitu & ſqualore obſitus, uermiculoſus, obſcurus.

Εὐρώεις. εντος. ὁ. uermiculoſus, marcidus, amplus, latus, ſtupidus.

Εὐρωΐα. bona ualetudo.

Εὐρώπη. ης. ἡ. Europa.

Εὐρωπία. Iuno.

Εὐρωπός. οῦ. ὁ. tenebroſus, latus.

Εὐρωτιᾶν. ſentire ſitum, carie deflui.

Εὐρώς. ῶτος. ὁ. caries, ſitus, putredo, humiditas.

Εὐρωστέω. μ. ήσω. π. κα. ualeo, id eſt ſanus ſum. Neutr. abſol.

Εὐρωστία. ας. ἡ. ſanitas.

Εὔρωστος. ου. ὁ. ſanus, robuſtus.

Εὐρώτας. ου. ὁ. fluuius Laconiæ.

Εὐρωτιάω. marceſco.

Εὐρωτιώντων ἀποφοράν, uocat Dioſcor. quæ ſitum ſentiunt, quæquę nimis inueterauerunt, ac mucũ quendam redolent.

Εὖς. ἐος. bonus, formoſus.

Εὐσανίδωτος. ου. ὁ. habens bonũ tabulatũ.

Εὐσαρκία. ας. ἡ. corpulentia.

Εὔσαρκος. ου. corpulentus.

Εὐσέβεια. ας. ἡ. pietas, religio.

Εὐσεβέω. μ. ήσω. ſum pius, pietatem exerceo, piè tracto, pius ſum erga parenteis.

Εὐσεβής. έος. ὁ, ἡ. pius, religioſus.

Εὔσειστος. terræ motibus obnoxius.

Εὐσέληνος. lucidus.

Εὔσελμος. ου. ὁ, ἡ. habens bonum tabulatum rudentibus probè inſtructus.

Εὔσεπτος. ου. ὁ, ἡ. uenerabilis.

Ἔυσημος.ου.ὁ. inſignis, clarus, bene præſagiens.
Ἔυσηπτος.ȣ.ὁ.facile putreſcens.
Εὐσθένεια. robur, fortitudo.
Εὐσθενὴς.ιος.ὁ.fortis.
Ἔυσιτος.ȣ.ὁ. qui eſt bono ſtomacho.
Ἔυσκαρθμος.ȣ.ὁ. celer, agilis.
Ἔυσκιος.ȣ.qui facilè adumbratur, opacus.
Ἔυσκοπος.ȣ.ὁ.aptus uideri.
Εὐσμιερδὺς.ὁ. robuſtus, ſanus.
Ἔυσοια.ſanitas.
Ἔυσπλαγχνος.ȣ.ὁ. miſericors, quaſi dicas bonorū uiſcerum. Viſcera enim ſacræ literæ pro affectibus uſurpāt.
Εὐστάθεια.ας.ἡ.conſtantia, columen.
Εὐσταθὴς.ιος.ὁ,ἡ. ſtabilis, conſtans, non ſeditioſus.
Εὐσταθῶ.ἡσυχάζω, quieſco, cōſtans ſum.
Εὐσταθῶς. ſtrenuè, fortiter, conſtanter.
Εὐσταλὲς.τὸ.expeditum.
Εὐσταλὴς.ιος.ὁ,ἡ. frugalis, leuis, ſuccinctus, & expeditus ad aliquam rem.
Εὐσταλῶς. decenter, frugaliter, leuiter, expeditè.
Εὐστιβὴς.ιος.ὁ,ἡ.tritus.
Εὐστέφανος.ȣ.ὁ.coronatus.
Ἔυστολον.τὸ. decorum, ornatum.
Ἔυστομα.quæ commoda ſunt ori.
Εὐστομαχία.ſtomachi bonitas.
Εὐστόμαχος.ȣ.ὁ. ſtomacho utilis.
Εὐστομέω.μ.ήσω.π.κκα.bona uerba dico, εὐφημέω, ἀγγελλῶ. Neutr.abſol.
Εὐστομία.ας.ἡ. bona pronuntiatio & ſonoritas.
Ἔυστομοι. roſtro ualidi.
Ἔυστομος.ȣ.ὁ.bene pronuncians, pulchri oris, boni ominis. ἔυστομα κέισθω dicunt Iones, pro εὐφήμως ἀρέσθω.
Εὐστοχάζομαι.coniectura aſſequor. Depon.genitiuo.
Εὐστοχία.dexteritas in iaculando, oculorum intenſio nō aberrans à ſcopo, Latini collimationem uocant, ſiue

collineationem, à lineis uiſualibus in unū locū contentis. Bud.de Aſſe.
Εὐστοχέω. iaculādi peritus ſum, ſolerter coniecto. Huic opponitur ἀστοχέω.
Ἔυστοχος. in iaculando dexter, iaculandi peritus, ſolers, ingenioſus, promptus.Bud. Com.
Εὐστόχως. perſpicienter, cautè, ſcitè, exactè.
Ἔυστρα. ας. ἡ. foſſa in qua mactabantur ſues.
Εὐστραβὴς.materia tractabilis, et quæ facilè flectitur. Opponitur τῷ ἀστραβῶ.
Εὐστρατηγέω. bene impero exercitui.
Εὐστραφὴς.ὁ.ἐπιδέξιος ἐν ταῖς μεταβολαῖς.
Ἔυστρεπτος.ȣ. &
Εὐστρεφὴς.ιος.&
Ἔυστροφος.ȣ. bene retortus.
Εὐστροφώτατος. maximè uerſatilis.
Ἔυστυλος.ȣ.ὁ. qui conſtat iuſta columnarum diſtributione. Vitru.
Εὐσύμπτωτος.ȣ. qui eſt facilis captu.
Εὐσυλλόγιστος αἰτία. cauſa quæ bene conſyderari poteſt.
Εὐσύμβλητος.ȣ.facilis ad cōiectandum.
Εὐσύμβολος. ἀσυνάλλακτος.
Εὐσυμπερίφορος.facilis duci quò quiſq; uolet.
Εὐσυνάλλακτος.ȣ.ὁ,ἡ. liberalis.
Εὐσυνάρμοστος.ȣ. ὁ. qui facilè adaptari poteſt.
Εὐσυνείδητος.qui ſibi bene conſcius eſt.
Εὐσύνετον.ȣ. quod facile intelligi poteſt
Εὐσυνθετεῖν. pacta ſeruare.
Εὐσύνθετον. quod eſt aptum ad compoſitionem & ornatum.
Εὐσύνθετος. ȣ. ὁ. ornatus, bene compoſitus.
Εὐσύνοπτος.ȣ.ὁ.ἡ.manifeſtus, oculis ſub iectus.
Ἔυσφυ[ρ]ος. pulchris plantis.
Εὐσχημολογούμενον. honeſtum dictum.
Ἔυσχημον.ȣ.τὸ. decentia.

Εὐσχημόνως. honeſtè.

Εὐσχημοσύνη. ης. ἡ. uenuſtas.

Εὐσχήμων. ονος. ὁ. aptus, formoſus, honeſtus.

Εὐσχολάζω, &

Εὐσχολῶ. otium ago, otium conſumo.

Εὐσωματῶ. bona corporis ualetudine præditus ſum.

Εὐσωπία. ας. ἡ. otium, ſilentium.

Εὔσωφρος. ου. ὁ. facilis uerſatu, celer.

Εὐτακτεῖν ſeruare ordinis et diſciplinæ grauitatem.

Εὔτακτον. ου. τὸ. ordo.

Εὔτακτος. ου. ὁ, ἡ. ordinem ſeruans, bene conſtitutus, conſtans, ſtrenuus, modeſtus.

Εὐτάκτως. modeſtè, compoſitè.

Εὐταξία. ας. ἡ. diſciplina, conſtantia, modeſtia, moderatio quæ ſeruatur in decoro ordinis.

Εὐτάρακτος. ου. ὁ. qui facilè turbatur.

Εὖτε. quando, bene, ὅτε, dum.

Εὐτεθῶ. rectè diſpono & colloco.

Εὐτείχεος. ου. ὁ, ἡ. & εὐτειχής. έος. ὁ, ἡ. bene muratus.

Εὐτεκμαρτον. facile coniectatu, bene expreſſum.

Εὐτεκνία. ας. ἡ. liberorum fœcunditas & probitas.

Εὔτεκνος. prole fœlix.

Εὐτεκνοῦσα. fœcunda bona prole.

Εὐτέλεια. ας. ἡ. frugalitas, parcitas.

Εὐτελής. έος. ὁ, ἡ. frugalis, ſimplex, tenuis, uilis, abiectus, humilis, leuis, expeditus.

Εὐτελίζω. μ. ίσω. π. ικα. attenuo, minuo.

Εὐτερπής. έος. ὁ, ἡ. iucundus.

Εὐτεχνία. intelligentia, artificium.

Εὐτίθεμαι. bene compono.

Εὔτμητος. ου. ὁ, ἡ. bene inciſus, bene paratus.

Εὐτοκεῖν. facile partu leuari.

Εὐτοκία. ας. ἡ. fœcunditas.

Εὔτοκος. ου. ὁ, ἡ. fœcundus.

Εὐτολμία. ας. ἡ. animoſitas.

Εὔτολμος. ου. ὁ. audax, animoſus.

Εὐτόλμως. audacter.

Εὐτονέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſufficio, uireis recipio.

Εὐτονία. ας. ἡ. uehementia ſpirituum, ſtrenuitas, impetus, uigor.

Εὔτονος. ου. ὁ. tenſus, robuſtus, flexilis, paratus, uocalis.

Εὐτόνως. conſtanter, benè, ſcitè, acriter, intento clamore. Cice. in Cato. hoc dixit bonis lateribus. Ab εὖ & τείνω, quaſi ualdè intenſe.

Εὐτοξία. iaculandi peritia, & dexteritas.

Εὐτράπεζος qui multos, & eos lautè in menſa excipit.

Εὐτραπελία. ας. ἡ. apud philoſophos in bonam partē accipitur, ſignificatq́ urbanitatem, leporem, feſtiuitatem, comitatem, facetiam. Paul. ad Epheſ. cap. 5. accepit pro ſcurrilitate, ſeu urbanitate ſcurrili, & graui uiro indigna.

Εὐτράπελον. τὸ μετὰ σεμνότητος χαριέντως λεγόμενον, urbanè dictum cum grauitate coniunctum. παρὰ τὸ εὖ τρέπεσθαι τὸν λόγον.

Εὐτράπελος. ου. ὁ comis, facetus, dicax.

Εὐτραφής. τό. bonitas, alimentum.

Εὐτραφέω. bene nutrior, alimentum uberius accipio.

Εὐτραφὴς. ὁ. εὔτροφος. Bud. Com.

Εὐτραφία. ας. ἡ. nutricatio.

Εὐτρεπής. έος. ὁ, ἡ. paratus, inſtructus, abſolutus.

Εὐτρεπίζομαι. paro, ſuborno. Accipitur etiam paſſiuè pro paror. Bud. Com.

Εὐτρεπίζω. μ. ίσω. π. ικα. ordino, paro, inſtruo. Accuſ.

Εὐτρεπισμός. οῦ. ὁ. bona ordinatio.

Εὔτρητος. ου. ὁ. bene perforatus.

Εὔτριχος. ου. ὁ. bene comatus.

Εὐτροπία. ας. ἡ. probitas morum.

Ἔυφορος. qui copioſè nutritur. Bud. Comment.

Ἐυφορούμαι, & ἀντροφῶ. bene nutrior, alimentum copioſum accipio. Bud. ibidem.

Ἐυφόχαλος. ου. ὁ. rotundus.

Ἔυτροχος. ου. ὁ, ἡ. uolubilis.

Ἔυτυκτος. ου. ὁ. facilis factu, bene operatus.

Ἐυτυχέστατα. fœliciſſimè.

Ἐυτυχέω. μ. ήσω. π. ηκα. fœlix ſum, floreo, obtineo, aſſequor, fœliciter & bona quadam fortuna adipiſcor. Genit. uel accuſ. Bud. Com.

Ἐυτύχημα. τό. fortuna ſecunda.

Ἐυτυχής. έος. ὁ, ἡ. fœlix, fortunatus, qui iucunde, citráq; triſtitiam uiuit.

Ἐυτυχία. ας. ἡ. fœlicitas, proſpera fortuna, fortunæ benignitas.

Ἔυυδρος. ου. ὁ. aquoſus.

Ἐυυπόληπτος. ου. ὁ. qui facile cogi poteſt & congregari.

Ἐυύφαντος. ου. ὁ. bene textus.

Ἐυφάλαρος. ſplendidus.

Ἔυφαλον. maritimum.

Ἐυφαντασιωτός. ου. ὁ. qui ſibi res, uoces, actus ſecundum uerum optimè fingit. Quintilian.

Ἐυφεγγής. lucidus.

Ἔυφεδρος. pro ἔφεδρος.

Ἐυφεγόμενοι. celebres.

Ἔυφημα φώνει. bona uerba, bene ominata loquere.

Ἐυφημίζω. μ. ήσω. π. ηκα. laudo, benedico, bene ominata dico, fauſtis ominibus, acclamationibusq; lætis excipio, acclamo, quemadmodum populus acclamat imperatori recens inaugurato.

Ἐυφήμει. deſine male loqui, melius ominare, bona uerba quæſo, Dij meliora.

Ἐυφημία. ας. ἡ. laus, fauor, benedictio, acclamatio fauſta & læta.

Ἐυφημισμός. οῦ. ὁ. bona ominatio.

Ἔυφημος. ου. ὁ. boni ominis, benedictus, benedicus.

Ἐυφήμως. non petulanter, ἡδέως.

Ἔυφθαρτος. ου. facile corruptilis.

Ἔυφλεκτος. ου. ὁ. combuſtu facilis.

Ἐυφορβία. ας. cibi copia.

Ἐυφορία. fertilitas.

Ἔυφορον σῶμα. uocant corpus optimæ conſtitutionis, & bene habitum.

Ἔυφορος. ου. ὁ. fertilis, facilis ad portandum.

Ἐυφραδέως. prudenter.

Ἐυφραδής. έος. ὁ, ἡ. bene diſſerens, diſertus.

Ἐυφραδία. uenuſtas ſermonis, uis dicendi, eloquentia.

Ἐυφραίνομαι. μ. οῦμαι. lætor. Dep. dati.

Ἐυφραίνω. μ. ανῶ. lætifico, lætum reddo, delecto, oblecto, exhilaro. Accuſ.

Ἐυφρασία. honeſtum gaudium.

Ἐυφρόνη. nox apud ueteres. παρὰ τὸ ἐυφρονεῖν, à bene ſapiendo. Optima enim conſilia nocte conſtituuntur, quòd tunc animus ſit liber & uacuus à curis, unde illud, Nox dabit conſilium.

Ἐυφρονῶν. prudens, lætus.

Ἐυφρονοῦντες. οἱ. prudentes.

Ἐυφρονοῦσι. ſani & prudentes ſunt.

Ἔυφρος. ὁ. lætus.

Ἐυφροσύνη. ης. ἡ. lætitia, delectatio, oblectatio.

Ἔυφρων. ονος. ὁ, ἡ. lætus, iucundus, uenerabilis, dulcis, exhilarãs. Vnde οἶνον ἔυφρονα Iliad. γ. appellauit Homer.

Ἐυφυής. έος. ὁ, ἡ. induſtrius, ingenioſus, facetus, facilis, commodus. Item ἀντὶ τοῦ σκοπτικοῦ apud Atticos.

Ἐυφυΐα. ας. ἡ. induſtria, ingenium, ingenij dexteritas, fœlicitasq;, bona indoles, bona habitudo, fertilitas, forma bona.

Εὐφυῶς. ingenioſe, ſcitè.

Εὐφωνία. ας. ἡ. ſonoritas, bona uox, ſonitus uocum atq; uerborũ iucundior, uocalitas.

Εὐφώνιος. ου. ὁ. magna uoce, uocalis.

Εὔφωνος. ου. ὁ. concinnus.

Εὔφορος. ου. ὁ. frugifer.

Εὐφωράτατος. qui facilè deprehenditur.

Εὐχαίτης. ου. pulchrè capillatus.

Εὔχαρις. ιτος. ὁ, ἡ. facetus, gratioſus.

Εὐχαριστέω. μ. ήσω. π. ηκα. gratias ago. Neutr. accuſ. & datiuo.

Εὐχαριστία. ας. ἡ. gratiarum actio, eucharistia, gratitudo, comitas. Hierony. interpretatur gratioſitatem, & gratiam: Ambroſ. ſermonem ad dei laudem facientem.

Εὐχάριστος. ου. ὁ, ἡ. iucundus, gratioſus.

Εὐχαυχῆσαι. gloriari.

Εὐχηλος. ſaginatus.

Εὐχείμων. pulchrè ueſtitus.

Εὐχειρία. ας. ἡ. artificina.

Εὔχειρος. ου. ὁ. facilis.

Εὐχείρωτος. ου. ὁ. facilis captu.

Εὐχέρεια. ας. ἡ. facilitas, procliuitas, manuum dexteritas.

Εὐχερής. έος. ὁ, ἡ. facilis.

Εὐχερῶς. facilè, promptè.

Εὐχέτης. qui uotum facit.

Εὐχετόωντο. ſupplicabant.

Εὐχή. ῆς. ἡ. oratio, uotum, optio.

Εὐχημονολογούμενον. honeſtum deſiderium.

Εὐχήμων. ονος. ὁ, ἡ. res optabilis.

Εὐχιλος. uide ἄχιλος.

Εὔχιστος. ου. ὁ. eleganter ſectus.

Εὐχλωρόν. οῦ. uiriditas.

Εὐχλωρός. οῦ. ὁ. uiridis.

Εὐχολόγιον. ου. τὸ. orarium, libellus.

Εὔχομαι. μ. εὔξομαι. π. εὖγμαι. iacto, faueo, uota facio, oro, opto. Datiuo. Bud. Com.

Εὔχορτος. ου. appetentior pabuli.

Εὖχος. εος. τὸ, gloria, uictoria, conſiliũ.

Εὐχρηματέω. opulentus ſum.

Εὐχρηματία. ας. ἡ. opulentia.

Εὐχρηστέω. utilis ſum, commodè utor, in cõmodum meum uerto. Bud. Com.

Εὐχρηστήματα. τὰ. commoda, Cicerone interprete.

Εὐχρηστία. ας. ἡ. utilitas.

Εὔχρηστος. ου. ὁ. utilis, cuius uſus & tractatio facilis eſt.

Εὔχροα. τὰ. probè colorata.

Εὐχροής. έος. ὁ, ἡ. bonum colorem habens.

Εὐχροία. elegans, probus color, quando homo non pallet.

Εὔχυλος. ſucceſſus.

Εὔχυμος. ſapore præſtans, boni ſucci.

Εὐχωλή. ῆς. ἡ. uotum, ſacrificium, iactatio, gloria.

Εὐχωλιμαῖος. ου. ὁ. qui uota exequitur.

Εὐψυχέστερον. frigidius.

Εὐψυχέω. μ. ήσω. π. ηκα. bono animo ſum: uel potius bono animo afficior. nam bono animo eſſe Græci dicunt θαῤῥεῖν. Neutr. abſol.

Εὐψυχία. ας. ἡ. magnanimitas.

Εὔψυχος. ου. ὁ. lætus, magnanimus.

Εὕω. μ. εὕσω. π. ἦκα. illumino, inflammo, torreo.

Εὐώδης. εος. ὁ, ἡ. fragrans.

Εὐωδία. ας. ἡ. odor, redolentia, bona fragrantia Hierony. interprete.

Εὐωδιάζεσθαι. bene odorari.

Εὐωνίζω. uilifacio.

Εὔωνος. ου. ὁ. εὐτελὴς, uilis pretio, contemptus, uili emptus.

Εὐώνυμος. ου. ὁ. ſiniſter, per ἀντίφρασιν. Eſt & arboris ſpecies Theoph. Itẽ inſula quædam εὐώνυμα appellata, quòd è Lipara in Siciliam nauigantibus ſiniſtra offertur.

Εὐώνως. uili pretio.

Εὔωπος. bene cernens.

Εὐωρεῖν. ludere, contemnere.
Εὐωρία.ας.ἡ.negligentia, ῥαθυμία.
Εὔωρος.ου.ὁ. neglectus, per antiphraſin: ſicut ἀωριάζειν, negligere, ab τοῦ & ὠρεῖν, quod ſeruare & curare ſignificat. ἄωρος γῆ, ἡ τὰ ὡραῖα ἔχουσα.
Εὐωχέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. edo, ueſcor, conuiuor. Item fruor. Plato, εὐωχοῦ τοῦ λόγου θαῤῥῶν, Fruere animi tui ſententia & ſatiare. Actiue autem & paſſiue accipitur. Bud Com.
Εὐωχῶ. conuiuio accipio, ſatio, Plato. Item oblecto, Athenæo. Bud. ibi.
Εὐωχιάω. μ. άσω. π. ακα. conuiuio aliquem excipio, ſeu accipio, conuiuio adhibeo.
Εὐωχία.ας.ἡ. conuiuium, epulum, conuiuium publicum, ut ait Pollux.
Εὐωψ.οπος.ὁ.res boni aſpectus.

EΦ.

Ἐφ' ἃ. ad quæ, quorum cauſa.
Ἐφ' ἡμῖν. in nobis.
Ἐφ' ὃ pro ἐφ' ᾧ, uel ἐπὶ τῷ.
Ἐφ' οἷς. propterea quod.
Ἐφ' ὅσον. quoad, quandiu, quatenus, in quantum: & correlatiuum eius ἐπὶ τοσοῦτον, tantum, quod etiam ἐφ' ὅσα dicitur Atticè.
Ἐφ' ὅτῳ, &
Ἐφ' ᾧ. cur, quare. Et hoc modo cũ præterito cõſtruitur: cum uerò in quo ſignificat, cum infinitiuo: & cum ἵνα, cum futuro. Bud. Com.
Ἐφ' ὥρᾳ. in adoleſcentia.
Ἐφαίρομαι. ſublegor.
Ἐφαλάμενος.ου.ὁ. aſiliens.
Ἐφάλλομαι. inſilio. ἐφάλλεσθαι ἵπποις, aſcẽdere equos.
Ἐφάλιος.ου.ὁ. &
Ἔφαλος.ου.ὁ. maritimus.
Ἔφαμμα.τό. indumentum.
Ἐφάμιλλον. controuerſum, aduerſarium, hoſtile.
Ἐφάμιλλον. ſimile, æquale.
Ἔφαμμα. ueſtimentum.
Ἐφάπαξ. ſemel.
Ἐφάπλωμα.ατος.τό. culcitra, ἐπίπλωμα.
Ἐφαπτίς.ίδος. genus ornamẽti militaris.
Ἐφάπτομαι.μ. άψομαι. π. αμμαι. attingo, contrecto, amplector. Item capeſſo, ſuſcipio, Athen. Item accendo, ardeo, ut νεῖκος ἐφῆπται, cõtentio exarſit, Hom. Vnde ἐφημμένον accenſum & ardens. Eſt etiam τὸ ἐπαιωροῦμαι. Hom. τρώεσσι δὲ κήδε' ἐφῆπται, impendent. Ἐφαπτόμενον τοῦ τέλους, eſt quod ad finẽ, & beatitudinẽ pertinet, Ariſtot. 3. Ethic. Depon. genit.
Ἐφαπτός. ὑπὸ θεοῦ κεχαρισμένος.
Ἐφαρμογή. conuenientia, cohærentia, quadratio.
Ἐφαρμόττω. congruo, conuenio, cohæreo. Conſtruitur interdum cum datiuo, interdum cũ præpoſitione ἐπί, Ariſtot. ἡ δὲ ἀπόδειξις οὐκ ἐφαρμόττει ἐπ' ἄλλο γένος. Bud. Com.
Ἐφαρμῶται. ſerui quidam dicebãtur in Creta. Cæl. lib. 13. ca. 49.
Ἐφεδρος.τό. ſuperficiale, humile.
Ἐφέδρα dicitur, ut ἕδρα, καθέδρα, ἐξέδρα. ab ἐφέζομαι. Bud. Com.
Ἐφέδρανα.τὰ. natium prominentiæ, ſuper quibus ſedetur. Cæl. li. 2. ca. 46.
Ἐφεδρεία.ας. ſeſſio, inſidiæ, ſtatio.
Ἐφεδρεῖαι. ſubſidia.
Ἐφεδρεύω. μ. εύσω. π. ευκα. præſideo, ad cuſtodiã ſto. Item uictori immineo, ut cum eo quamprimũ congrediar, Iſocrat. περὶ εἰρη. Item immineo in occaſionẽ & calamitatem, & in res afflictas alterius, Ariſtot. Polit. 2. Itẽ inſideo, ſedeo ſuper re aliqua, Ariſtot. Neut. datiuo. Bud. Com.
Ἐφεδρεύοντες. triarij.
Ἐφεδρίζειν. exercere ludum puerilem, qui ἐφεδρισμὸς dicitur, & Atticis

ἐν κοτύλῃ.

Ἔφεδρος. ου. ὁ. ſellæ occupator, aſſeſſor, qui aſsidet in conſultatione, præſes. Item inſidiator. Vnde pro ſubſidiario & ſubſtituto ponitur, Syne. Sic etiam dicebatur ex athletis, cui ſorte obuenerat, ut certantibus alijs, ſpectator ſederet, congreſſurus mox cum fatigatis uigens ipſe atque integer uiribus, id quod fœlicißimum cenſebatur. Sophocles tranſlate pro ultimo uſurpauit. Cæl. li. 12. ca. 18. & Bud. Com.

Ἐφέζομαι. ſedeo.

Ἐφεῖται. licet, permittitur. καὶ ἐφεῖναι, συγχωρῆσαι.

Ἐφέω. immitto.

Ἐφεκτικά. dicuntur aluum aſtringentia, & quæ excrementa ſiſtunt in aluo.

Ἐφεκτικοί. οἱ. Academici, quòd nihil certò, neque pronuntiare, neque cōſtituere de re aliqua uolebant, more aliorum philoſophorum, ſed ſententiam ſuam animo continebant, ſemperq́ſe melius adhuc conſultaturos dicebant. Vnde & σκεπτικοί quoq; uocati ſunt, Bud. Com. cunctatores, & hæſitatores dici poſſe autumat, ἀπὸ τοῦ ἐπέχειν, quod aſſenſionem retinere ſignificat, de quo antea.

Ἐφεκτικῶς. dubitanter.

Ἔφεκτος. uſura, ad ſextam uſque ſortis partem.

Ἐφηλκίς. ίδος. ἡ. genus ulceris, ramētū.

Ἐφελκυστής. οῦ. ὁ. adiutor, fautor.

Ἐφελκύω. μ. ύσω. π. υκα. &

Ἐφέλκομαι, &

Ἐφέλκω. μ. ξω. π. εἷλκα. attraho, elicio. Accuſa.

Ἐφέντος. immittentis.

Ἐφεξῆς. deinceps, poſtea. cum genit.

Ἔφεξις. ιος. ἡ. prohibitio.

Ἐφέξω. prohibebo, continebo, πέμψω. ab ἐπέχω.

Ἐφέπομαι. μ. ἕψομαι. π. ἕσμαι. inſequor. Depon. datiuo,

Ἐφερπῦσαι. irrepere.

Ἐφεσία. celebre quoddam certamen, ſeu feſtum in Epheſo.

Ἐφέσιμος. tranſlatitius. Vnde ἐφέσιμος δίκη, eſt cauſa quæ poſt appellationē agitur. Bud. Com.

Ἔφεσις. ἡ. deſyderium. Item tranſlatio de foro ad forū, id eſt, de iudicio ad iudiciū ꝓuocatio, Luciano. Plena aūt locutio eſt, δίκην ἐπὶ τοὺς δικαστὰς ἐφεῖναι. Hoc enim dicebāt Athenienſeis cum ab arbitris ad iudices prouocabant. Vnde ἔφεσιν δοῦναι, appellare. Bud. Com.

Ἐφέσπερος. ueſpertinus.

Ἐφέσπομαι. ſequor.

Ἐφέσσασθαι. inſidere, collocare.

Ἐφεστηκώς. ότος. ὁ. imminens, aduentans. ἐφεστηκότες τοῖς πράγμασι, qui ſummæ rerum præfecti ſunt. Bud. Com.

Ἐφεστιασμένος. conuiuatus.

Ἐφέστιος. ου. ὁ. domeſticus, familiaris, lararius, ſupplex. Lege enim ſancitum erat, ut ſupplices apud larem ſederent taciti. Hoc nomine quoq; appellantur αὐτόχθονες ciues, & indigenæ. Ἐφέστιοι θεοί, penates. Cæl. lib. 8. cap. 19.

Ἐφεστρίδιον. ου. τό. umbella.

Ἐφεστρίς. ίδος. ἡ. ſagulum, exterior ueſtis, pallium.

Ἐφεστῶτες. principes. Et ἐφεστὰς, πόῤῥωθεν τῆς παρατάξεως ἑστώς.

Ἐφέται. οἱ. magiſtratus apud Athenienſes qui de capitalibus cauſis iudicabant.

Ἐφετικός. οῦ. ὁ. deſideratiuus.

Ἐφετίνδα. genus ludi.

Ἐφετίς. ancilla.

Ἐφετμή. ῆς. ἡ. mandatum, præceptum.

Ἐφαπάζων. ouans.

Ἐφευρετὴς. ȣ̃. ὁ. inuentor.

Ἐφευρίσκω. μ. ήσω. π. ηκα. inuenio. Accuſatiuo iung.

Ἐφίψαν. aſſequi.

Ἐφηψιάω. diffamo, detraho, irrideo.

Ἔφη φᾶναι. inquit. φᾶναι enim ſuperfluum eſt.

Ἐφήβαιον. ȣ. τό. pubes.

Ἐφηβεύω. μ. εύσω. π. ευκα. pubeſco. Neutr. abſolutum.

Ἐφηβία. ας. ἡ. iuuentus, adoleſcentia.

Ἐφήβια. loca puberibus exercendis cōſtructa.

Ἐφηβικός. locus in theatro, ubi ſpectabant ephebi.

Ἔφηβος. ου. ὁ. puber, aduleſcens. Item poculi genus, Athen. lib. 11.

Ἐφήγησις. cauſæ uel iudicij genus, cum accuſabatur is cui regione aliqua interdictū erat, ut exuli uel homicidæ.

Ἐφηδιηγήσασθαι. enarrare.

Ἐφήδομαι. μ. ήσομαι. π. ησμαι. malis alienis lætor, inſulto. Etiam delector in bonam partem. Gaza ex Cicer. τοῖς ἀφροσύνα κακῶς μεμνημένοις οἱ σοφοὶ ἐφήδονται.

Ἐφηδόω. exhilaro.

Ἐφῆκε. immiſit. ἀπὸ τοῦ ἐφίημι.

Ἐφῆκεν ἡμέρα. aduenit dies.

Ἐφῆλιξ. ικος. coætaneus.

Ἐφηλίς. ίδος. ſeu ἔφηλις. ἡ. tuberculū & aſpredo cutis in facie, ex inflammatione aut ardore ſolis prognata.

Ἔφηλος. ȣ. ὁ. fraudulentus, & maculas ac ueluti clauos quoſdam habens in facie.

Ἐφημερία. ας ἡ. familia, uix uicis.

Ἐφημερινός. ȣ̃. ὁ. & ἐφημέριος. quotidianus.

Ἐφημέριοι. οἱ. mortales earum rerum periti, quæ indies fiunt, Suidæ.

Ἐφημερίς. ίδος. ἡ. ephemeris, id eſt, libellus in quo acta quotidiana continentur, commentarius, regeſtum, memoriale, uulgò memorias uocant: Latini diarium. Iuuenal. diurna dixit in plurali. Gell. lib. 5. ca. 18.

Ἐφήμερος. ȣ. ὁ. quotidianus. Ἐφήμερος τροφὴ, uictus in diem quæſitus. Ἐφήμερος τῷ βίῳ, prodigus, luxui indulgens. Aliquando pro modeſto ponitur.

Ἐφημοσύνη. ης. ἡ præceptum.

Ἐφήνδανε. placebat.

Ἐφῆπται. incumbit, imminet.

Ἐφήσεις. immittes.

Ἔφησθα, Attice, & ἄφησθα Aeolice. dixiſti.

Ἐφησθῆναι. lætari.

Ἐφήσομαι. iubebo, imponam.

Ἐφθάκειν. anticipaueram. à φθάνω.

Ἐφθάλιος. ȣ. ὁ. coctus.

Ἔφθην. præueni.

Ἐφθίαται, Ionice pro ἔφθινται. corrupti ſunt.

Ἐφθοπωλεῖον. ȣ. τό. locus ubi aſſata ueneunt, forum cupediarium.

Ἐφθοπώλης. ὁ. cupediarius.

Ἐφθοπώλιον. τό. ἐφθοπωλεῖον.

Ἐφθός. ȣ̃. ὁ. ſolidus, coctus, elixus, perfectus, purus.

Ἐφθοῦν. coquere, aſſare.

Ἐφιάλτης, ſiue ἐπιάλτης. ȣ. ὁ. inſultor, dæmon. Morbus autem eſt, cum externa quædam uis quieſcentes uidetur inuadere, & pondere ſuo preſſos grauare. à noſtris recentioribus medicis incubus dicitur. Dictus ἀπὸ τοῦ ἐφάλλεσθαι, quòd hominem inuadat & premat. Alij ab Ephialte quodam dictū uolunt, de quo Homer. Odyſſ. 11. Themiſon πνιγάλιωνα uocat ἀπὸ τοῦ πνίγειν. Quidam Græcorum definiunt τὴν ὡς κεφαλὴν ἀναπέμπουσαν ἀναθυμίασιν, ἐξ ἀδδηφαγίας καὶ ἀπε

φίας, id eſt, Redundantem in caput euaporationẽ, ex uoracitate ac cruditate.

Ἐφίδρωσις.ιος. ἡ.ſudor.

Ἐφίεμαι.mando. Item amore captus ſum, cupide peto, appeto, Polyb. Itẽ capto, ad ictum deſigno, στοχάζομαι, Plutarch. Latini petere dicunt. Cicero, Omnes ſcelerati unum me petũt, id eſt, ἐνὸς ἐμοῦ ἐφίενται. Eſt & τὸ ἐπιτρέπομαι, cũ mihi indulgetur & permittitur, Ariſtot. τῶν μετὰ τὰ φυσ. Bud. Com

Ἐφίεμα.τὰ. donaria.

Ἐφιζάνω.inſideo, ſedeo. Neutr. datiuo.

Ἐφίημι.μ.ήσω.π.ηκα.mando, τὸ ἐντέλλομαι καὶ προστάσσω. Vnde ἐφετμή. Item τὸ ἐποτρύνω καὶ ἐφορμῶ. Iliad.ι. ὅτ᾽ ἐμ᾽ ἀέθλοισιν ἐφήσεις, id eſt urgebis, coges. Item pro ἐπιτρέπω, id eſt indulgeo, obſequor. Significat & appello maiorem iudicem. Bud. Com.

Ἐφικνέομαι.μ.ίξομαι.π.ιγμαι. μέσος ἀόρ. β. ἐφικόμην. aſſequor, peruenio, aduento, appropinquo. Depon. genit.

Ἐφικτός . οῦ. ὁ. poſsibilis, attingibilis, comprehenſibilis.

Ἐφίλασαι. cutis uitia, lentigines.

Ἐφίμερος.ου.ὁ.deſyderabilis.

Ἐφίνους.τὰς ἐπὶ τῷ ἰνίου σάρκας.

Ἐφιππάζομαι.uehor equo.

Ἐφιππαρχία.ας.ἡ. turma equitum mille & uiginti quatuor.

Ἐφίππειος.ου.ὁ.equitatorius, equeſter.

Ἐφίππιον.ου.τὸ. equi ſella, id eſt ephippium.

Ἔφιππος.ου.ὁ.eques. & adiectiue ἔφιππος ἀγών.

Ἐφίσαμαι. τὸ ἐξαίφνης ἵσταμαι, καὶ παραγίνομαι, opprimo. Item aduento, inſto, appeto, Gregor. & Herodiano. Eſt etiam aggredior aliquid tractandũ uel dicendum, ad idq́ animum adijcio, in eóque commentando inſiſto & immoror, Iſocra. Item urgeo, inſto, Demoſthe. Præterea reſiſto, reſtito, progredi nequeo, & in curſu hæreo, inſiſto, claudor, deſino, quod etiam ἐνίσχομαι dicitur, ut ὁ δὲ ἐπορεύετο ἄλλοτε, καὶ ἄλλοτε ἐφιστάμενος, Subinde reſtitans. Significat etiã præfectus ſum. Bud. Com.

Ἐφιστάμενον.τό. pingue lactis, Herod.

Ἐφιστάναι. quærere, ἐκζητεῖν.

Ἐφίστημι. μ. ήσω . π. ηκα. ſuperſto, incumbo. Item τὸ τάττω, præficio. Item ſiſto, retineo, reprimo, coërceo, Plutarch. de Cæſ. καὶ τὴν πορείαν ἐπιστήσας, Et greſſum coërcens, & reſiſtens. Quemadmodum autem παραστῆναι ſignificat ſiſtere ad iudicium, ita ἐφιστάναι eſt ſiſtere aliquem, & ut præſto ſit uel præſens facere, & ut inter negotium tractandum adueniat, etiam ut interdum importunus adſit, & tractantes agentesq́ opprimat, Demoſthe. περὶ παραπ. Significat etiam admoueo, animum intendo, animaduerto, diligenter conſydero. Ariſtoteles, τούτοις ἐπιστήσαντες. Bud. Com.

Ἐφίστη. ἀντὶ τοῦ ἐφίστασθαι. Bud. Com.

Ἐφιστορεῖν. inquirere.

Ἐφοδεία. munus obeundi uigilias, & excubias inſpiciendi.

Ἐφοδεύομαι, &

Ἐφοδεύω. percurro, luſtro, obeo, adeo, adorior.

Ἐφοδιάζομαι. uiatico donor, uiaticum ſumo uel accipio, pro uiatico exigo.

Ἐφοδιάζω. μ. άσω. π. ακα. inſtituo, inſtruo uiatico, aggredior. Gregor. pro baptiſmo donare morientem dixit. Bud. Com.

Ἐφόδιον. ου. τό. ſingulariter, ſubſidium,

compendiumue ad rem quamlibet, occaſio, procliuitas. Demoſthe. ἀφορμὴν λαβόντες τὴν συγγραφὴν τοῦτο ληψόμεθα, anſam & occaſionē cauſamq́ arripient. Ἐφόδια uerò, pluraliter, commeatus, uiaticum.

Ἔφοδον. ex impetu, ſtatim.

Ἔφοδος. ου. ἡ. acceſſus, impetus, incurſus, inſultus, βλάβη, apparatus, inſtrumentum. Item inſinuatio apud rhetores, hoc eſt, oratio per ſimulationem & circuitionem obſcure ſubiens auditoris animum. Λογικαὶ ἔφοδοι, argumenta.

Ἔφοδος. ου. ὁ, ἡ. immunitus. Item ἐφοδεύων, circuitor, uigiliarum cognitor.

Ἔφολκα. τὰ. ἀγαγεῖν δυνάμενα.

Ἐφόλκαιον. ου. τὸ. temo.

Ἐφολκία. ας. ἡ. conſequentia, & nauis quæ trahit poſt ſe nauiculas.

Ἐφόλκιον. τὸ. iumentum, gubernaculū, & nauis parua, quæ & ἐφολκὶς dicitur.

Ἐφομαρτέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſequor. Dati.

Ἐφοπλίζω. μ. ίσω. π. ικα. paro.

Ἐφόπτης. ου. ὁ. inſpector.

Ἐφοράω. μ. ἐπόψομαι. π. ἐφεώρακα. interdum ſimpliciter uideo, & cerno, intueor, aſpicio, reſpicio. Interdum obſeruo, quod aſpicientis prouidentiam ſignificat. Significat etiam recognoſco, recenſeo, & quod Latinè dicitur inſpicio, uulgo uiſito dicunt. Accuſ. Bud. Com.

Ἐφορεύω. præſes ſum, & inſpectionem habeo.

Ἐφορεία. ας. ἡ. tutela, inſpectio. Eſt etiam magiſtratus Lacedæmoniorum.

Ἐφορμάω. μ. ήσω. π. ηκα. irruo, impetum facio.

Ἐφορμέω. μ. ήσω. π. ηκα. maneo in portu, ſtationem habeo. Neutr. abſol.

Ἐφόρμησις. &

Ἐφορμος. ου. ingreſſus nauium.

Ἔφορος. ου. ὁ. præſes, præfectus, epiſcopus, ephorus, qui magiſtratus erat apud Lacedæmonios: ab ἐφορᾶν dictus, qui res ciuitatis intueretur, atq; curaret. L. Valla nunc tribunū equitum, nunc tribunum plebis interpretatur.

Ἐφράσατο. animaduertit.

Ἔφυ. eſt, fuit, euenit.

Ἐφυβρίζω. contumelior. Bud. Com.

Ἐφυβριστής. ου. ὁ. contumelioſus.

Ἔφυγρος. ου. ὁ. riguus.

Ἐφυδάτιος. ου. ὁ. &

Ἔφυδρος. ου. ὁ. aquaticus, udus.

Ἐφυδρία. ας. ἡ. urna, tā uini quàm aquæ.

Ἐφύδωρ. erat apparitor ille apud Athenienſes qui clepſydris moderandis præfectus erat.

Ἐφύει. ſuperpluit, id eſt, pluuia ſtatim ſequitur. Bud. Com.

Ἐφύμνιον. poſt hymnum carmen.

Ἐφυόμενος. incumbens & perſequens.

Ἐφύπερθεν. ſuperius.

Ε Χ.

Ἔχαδον. ἀπὸ τοῦ χάζω, uel χανδάνω. capax fui, occupaui, continui.

Ἐχέβοιον. ου. τὸ. lorum quo bos aratro alligatur.

Ἐχέγγυος. ου. ὁ. fide dignus, qui promiſſa ſeruat, idoneus defenſor, tutus, magnæ exiſtimationis. Ab ἔχω teneo, & ἐγγυὴ promiſsio.

Ἔχεδε. aduerb. heus tu, agedum.

Ἐχέθυμος. ου. ὁ prudens, modeſtus, pudicus.

Ἐχέδιον. τὸ ὀφίδιον, diminutiuum ab ἔχις.

Ἐχέκαλος. ου. ὁ. ſpectabilis.

Ἐχεμυθέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſileo, taceo, linguæ continentis ſum, ſupprimo uerba. Neutr. abſol.

Ἐχεμυθία.

Ἐχεμυθία. ας. ἡ. taciturnitas, ſilentium, ſermonis continentia. Gel. lib. 1. ca. 9. ſcribit hoc nomine uocatum fuiſſe ſilentium illud diſcipulorum Pythagoræ.

Ἐχέμυθοι. taciturni, homines parciſsimi ſermonis, & qui cenſendi immunitatem habent, qui & ἀκουσικοί.

Ἐχενηΐς. ίδος. remora, uel remigio piſciculus, qui nauem quantumuis magnam, ac remis uelisq; concitatam ſiſtit.

Ἐχεπευκής. ἕος. grauis, mortifer, amarus, aut certe piceus, ut βέλος ἐχεπευκὲς, telum piceum, Iliad. α.

Ἐχέππολος. ὁ, ἡ. equos habens.

Ἐχέφρονον. ου. cuti adhærens. Vnde χιτώνιον ἐχέφρονον apud Athenæ.

Ἐχέσκω. habeo. Accuſ.

Ἐχετλεύω. aro.

Ἐχέτλη. ης. ἡ. ſtiua, rectũ lignum quod inter arandum manu continet arator.

Ἐχέτλιον. ου. τό. locus in naui ubi res reconduntur.

Ἔχετος. Epirotarum tyrannus, tam immani crudelitate ut regionem ipſius ingreſsis hominibus, aures, nares, pudenda deniq; abſcinderet. Hinc ἐχετισμὸς, ut φαλαρισμός.

Ἔχευα. fudi, effudi.

Ἐχέφρων. ονος. ὁ, ἡ. prudens, habens mentem.

Ἐχθαίρω inimicor, odi. Neut. datiuo.

Ἐχθὲς. idem quod χθὲς, heri.

Ἐχθεσινός οῦ. ὁ. heſternus.

Ἔχθημα. odium.

Ἔχθιστος. ου. ὁ. inimiciſsimus.

Ἐχθίων. ονος. ὁ. magis inimicus.

Ἐχθοδοπέω. ἐχθροποιέω, ſum inimicus.

Ἐχθοδόπης. ου. ὁ. hoſtis.

Ἐχθόμενος. inimicus, qui odio habetur.

Ἔχθος. εος. τό. odium, inimicitia, labor.

Ἔχθρα. ας. ἡ. inimicitia, ſimultas.

Ἐχθρά. ᾶς. ἡ. inimica.

Ἐχθραίνω. odi, inimicor, facio inimicũ.

Ἐχθράω. inimicor.

Ἐχθρευτέος. odio habendus, & inimicus æſtimandus.

Ἐχθρός. οῦ. ὁ. inimicus, hoſtis, proprie qui prius fuit amicus, inquit Ammon.

Ἐχθρωδῶς. odioſe, hoſtiliter, malè.

Ἔχθω. odi, μισῶ.

Ἴλιγγος. uertigo.

Ἔχιδνα. ης. ἡ. uipera. παρὰ τὸ ἔχειν ἐν ἑαυτῇ τὴν γονὴν ἄχρι θανάτου, quòd ad interitum uſq; fœtum intus contineat.

Ἔχιλος. ου. ὁ. locus ubi tenetur temo.

Ἐχινάδες. inſulæ Epeis habitatæ.

Ἐχιναλώπηξ. ἡ. echinouulpes.

Ἐχινίσκος. ου. ὁ. concauitas aurium.

Ἐχιόδηκτος. ου. ὁ. morſus à uiperis.

Ἐχινόπους. ſpinæ genus.

Ἐχῖνος. apud Demoſthenem capſa, uel ſcrinium forenſe, nunc æneum, nũc opere figulino, in quod teſtium dicta, acta litis, omniaq; à partibus prolata conijciebantur. Vnde ea quæ in acta prolaturi erãt, apud ſequeſtrem depoſituri, quoad palam in iudicium proferrentur ad ſententiam ferendam, τὰ εἰς ἐχῖνον ἐμβαλλόμενα appellabant, litis inſtrumentũ ſignificantes. Et εἰς ἐχῖνον ἐμβάλλειν, pro eo quod eſt, apud acta proferre.

Hoc item nomine dicuntur interna uentris Euſtathio. Item fræni pars.

Item pars quædam in capitulo Doricæ columnæ. Ἐχῖνοι item dicuntur ornamẽta circa carpum manus, quæ etiam ψέλια. περικάρπια, βυβάλια dicuntur. Eſt & hoc nomine urbs quædam in Theſſalia. Item animalis nomẽ cuius duplex eſt genus, terreſtre, quem alio nomine erinaceum uocant; & marinum, utrunq; ſpi-

nis obductum, unde prouerb. ἐχίνου τραχύτερος. Cæl. lib. 7. cap. 18. Eraſ. Chil. & Bud. in Annot. & Com.

Ἐχιόδηκτος. ὁ. à uipera morſus.

Ἔχις. ιος. uipera.

Ἔχμα. ατος. τὸ. retinaculum.

Ἐχμάζω. prohibeo, quieſco, firmo.

Ἔχμενος. pendens ab aliquo, ſubiectus.

Ἔχομαι. μ. ἕξομαι. π. ἔσχημαι. habeo. Gaza, ἵνα μείζονος ἔχοιτο ἀξιώματος ὁ λόγος, quod Cicero dixit, Quo maiorẽ authoritatem haberet oratio. Item tango, iuxtà ſum, hæreo, tenaciter adhæreo. Lucian. in Necy. ἀπόμην δ' ἐγὼ κατόπιν ἐχόμενος αὐτοῦ, Cõtinuus illi à tergo comes adhærebam. Item ordinor, diſponor. Genit. Ἔχεσθαί τινος, ab aliquo pendere. Ariſtid. in Themiſto. ὥσπερ τῆς ἱερᾶς ἀγκύρας τῆς ἐκείνου φωνῆς ἐχόμενοι, Ac uelut à ſacra anchora de illius uoce pendẽtes.

Ἔχεσθαι τῶν ἐπαγόντων, occurrere imminentibus periculis. Ἔχεσθαι τῆς ὁδοῦ, iter facere, proficiſci. Τῆς λύπης ἔχεσθαι, mœrore affici.

Ἐχόμενος. ου. ὁ. continuus, conſequens, contiguus, uicinus, propinquus, coniunctus, ut ad Hebr. 6. πεπείσμεθα δὲ περὶ ὑμῶν τὰ κρείττονα καὶ ἐχόμενα τῆς σωτηρίας. Item inſitus, Plat. in Menex.

Ἔχραε. grauauit, irruit.

Ἐχρῆν & χρῆν. ſæpenumero uſurpantur apud oratores, ἀντὶ τοῦ χρῆ, quemadmodum ἐδεῖ pro δεῖ, & ἔδει pro δεῖ, & προσῆκεν pro προσήκει. Bud. Com.

Ἐχυρῶσαι. iureiurando confirmare.

Ἐχυρός. οῦ. ὁ. munitus, tutus.

Ἐχυρόφρων. qui ſeria & ſolida cogit, σπουδαῖα φρονῶν, ἢ ἀσφαλῆς ὢν φρονεῖσθαι.

Ἐχυρόω. munio, firmo.

Ἐχύρωμα. τὸ. munitio, ſecuritas.

Ἐχυρῶς fortiter, tutò.

Ἔχω. μ. ἕξω, denſo ſpiritu. π. ἔσχηκα. ἀόρ. β. ἔσχον. habeo, obtineo, occupo, poſſideo, ut ἀδεῶς τὰ ἑαυτοῦ ἔχειν, apud Herod. habito, nanciſcor, cuſtodio, adduco, deduco, applico, admoueo, exhibeo, præſto, præbeo, teneo, contineo, reprimo, cohibeo, agito, impello. Item facio. Lucian. καὶ σὺ μὲν σκάπτε ὡς ἔχεις, Tu quidem fode, ita ut facis. Item ſum, ut οὕτως ἔχω, & οὕτως πέφυκα, Ita ſum, eius ſum ingenij & naturæ. οὕτως ἔχω γνώμης, In ea ſum ſentẽtia. γένους οὕτως ἔχει, Hoc genere eſt.

Refertur etiã ad ualetudinem, unde μαλακῶς ἔχειν, πονηρῶς ἔχειν. Cum datiuo conſtructum (nam aliàs ferè accuſatiuum habet) ſignificat affectum, uel animatum eſſe erga aliquem. Demoſth. οἱ μὲν οὖν πολλοὶ μακεδόνων πῶς ἔχουσι τῷ φιλίππῳ, ἐκ τούτων ἄν τις σκέψαιτο οὐ χαλεπῶς. Ἐν γαστρὶ ἔχειν, prægnare, grauidam eſſe, uterum ferre, ut apud Matth. οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχούσαις, Væ prægnantibus. Quando adhæret uerbis infinitiuis ſæpe ἀντὶ τοῦ δύναμαι ponitur, id eſt poſſum: id quod Latini imitãtur quoq;. Gel. lib. 17. cap. 20. Habes ne nobis dicere in libris rhetorum ueſtrorum tam apte, compoſitam orationem? Δεικνύειν ἔχω, oſtendere queo, oſtendere debeo, oſtendendum mihi eſt. Μαθὼν ἔχω pro ἔμαθον, & ſic de alijs. Aut certe ἔχω abundat, quo ad ſignificationẽ, ut παίζοις ἔχων. Bud. Com.

Ἐχωσάμην. exaggeraui terrã, tumulum feci, ſepulchrum condidi.

Ἐχώσατο. iratus eſt, ὠργίσθη.

Ε Ψ.

Ἑψάλιος. elixus, decoctus.

Ἑψάνη. ης. ἡ. olla, patella.

Ἑψανός. οῦ. τὸ. quod facile coquitur, molle abundans.

Ἑψάω. μ. ἑψήσω. π. ηκα. &

Ἑψίω. coquo, lixo. Accuſ.
Ἕψία. ludicra.
Ἑψαμμένος accipitur actiuè & paſsiue. nam dicitur & is qui mentitus eſt, & ipſum uanum & falſo dictum. Bud. Com.
Ἕψημα. ſiræum, ſapa, muſtum ad dimidiam decoctum. Hippocr.
Ἕψημα. ατος. τὸ. &
Ἕψησις. ιος. ἡ. coctio, elixatio, & una ex operationibus calidi ſtomachi.
Ἑψηματώδης. εος. ὁ, ἡ. ſapam olens aut defrutum.
Ἑψητοῖς. piſciculi.
Ἑψητήριον. τὸ. olla.
Ἑψητός. ῦ. ὁ. coctus.
Ἑψία. ας. ἡ. confabulatio, riſus.
Ἑψια. τὰ. uerborũ ludicra, ſcommata.
Ἑψιάασθαι. conuerſari, delectari, ludere, exercere.
Ἕψιμον. τὸ. ludus.
Ἑψίω. dico, confabulor.
Ἕψω. elixo, coquo.

E Ω.

Ἕω. ſum, uado, perficio.
Ἕω. induo, ſedeo, mitto. augmentũ habet per ι poſt ε.
Ἑῶα. oriens, matutina.
Ἐών. exiſtens.
Ἔωθα, Aeolice pro εἴωθα. conſueui.
Ἕωθεν. mane, ὑπὸ τὸν ὄρθρον.
Ἑωθινός. ῦ. ὁ. matutinus, dilucularius, tempus matutinum.
Ἑώκει. ſimilis erat, cum datiuo: aut uidebatur, ſine caſu, pro ἐοίκει.
Ἑωλοκρασία. ας. ἡ. heſternæ repletionis grauedo, & incommoditas, temulentia pridiana.
Ἑωλονεκρός. qui dudum eſt mortuus.
Ἕωλος. ου. ὁ. uanus, antiquus, nõ recens, marcidus, rancidus, heſternus, pridianus, heſterno uino languens, friuolus, frigidus. Propriè dicitur de cibis qui in proximum diem ſeruãtur.
Ἑώλπει. ſperabat. ab ἔλπω.
Ἑωνημαι. emi.
Ἑωνημένος. accipitur actiuè & paſsiuè, dicitur enim qui emptus eſt, et dominus qui emit mancipium.
Ἔωξα. aperui.
Ἑῷος. ου. ὁ. lucifer, matutinus, oriẽtalis.
Ἑώρα. ας. ἡ. exaltatio, ſublimitas.
Ἑώρακα. uidi, pro ὤρακα Atticè.
Ἔωργα. feci.
Ἑώρημα, & αἰώρησις. ſuſpendium, eleuatio.
Ἑωρίζω. attollo, de rebus ſublimibus cogito.
Ἑωροπία. ἡ. arrogantia.
Ἕως. ω. ἡ. & ἠώς. όος. aurora, oriens.
Ἕως. quouſque, quandiu, uſque, interim, dum.
Ἕως ἄν. dum. Bud. Com.
Ἕως οὗ. donec, uſque quo, uſque dum, quoad, quoaduſque, ſane, ſic, ῥά.
Ἕως τῆς σήμερον. uſque in hodiernũ diem, & ἕως ᾅδου καταβιβασθήσῃ, uſque ad infernum deprimeris, Matth. 9.
Ἑωσπότε. uſquequo.
Ἑωσφόρος. ου. ὁ. lucifer, ſtella matutina.
Ἑωυτὸν Ionice pro ἑαυτόν. Suid.

Z A.

ZA. particula eſt, per ſe nihil ſignificãs, ſed augmẽtum in compoſitiõe dictionibus affert. Za (inquit Heſych.) μέγα ἰσχυρὸν, πολύ.
Ζάβαι. arma bellica.
Ζαβάλλω p διαβάλλω. decipio, calũnior.
Ζαβαρεῖον. τὸ. armamentarium.
Ζάβοτος. diues pecoribus.
Ζαβρός. ῦ. ὁ. edax.

Ζαβουλών. proprium regionis, & uir plenus conſilio.
Ζαγρεύς, poët. Bacchus.
Ζάγκλη. ης. ἡ. falx apud Siculos. unde Zancle urbs Siciliæ.
Ζαγρός. ῦ. diſcalciatus.
Ζαής. τὸ. magnum, multum, ſplendidũ, forte.
Ζαής. ῆος. ὁ, ἡ. ualde flans.
Ζάθεος. ου. ὁ, ἡ. diuinus, admirandus.
Ζαθερής. bene calidus.
Ζάκορος. ου. ὁ, ἡ. miniſter, æditiuus.
Ζάκοτος. ου. furioſus, ualde iracundus.
Ζάκυνθος. ου. ἡ. Zacynthus inſula in mari Ionio.
Ζαλεῦκος. legiſlator Epizephyriorum.
Ζαλαίνω. demento, infatuo.
Ζάλη. ης. ἡ. καὶ ζάλα. tempeſtas, turbo, fluctuatio, procella.
Ζαλμάτιον. ου. τὸ. catinus. aliàs ζαμάτιον.
Ζαμαρίτης. dici ſolitum, cum non ſine reuerentia quadam aliquem nominamus uita functũ, quaſi ualde beatus. Fœlicis recordationis uulgo dicitur.
Ζαμβύκη. ης. ἡ. inſtrumentum muſicũ.
Ζαμενής. έος. ὁ. robuſtus, iracundus.
Ζάνιον. eſt inter coquinaria inſtrumenta apud Pollu.
Ζαντική. ars filandi.
Ζάπεδον. latum pauimentum, aut ſolum.
Ζαπληθής. έος. ὁ, ἡ. multus.
Ζάπλουτος. ου. ὁ. ualde diues, ditiſſimus.
Ζαπότης. biboſus.
Ζατρεύω. in piſtrino torqueo.
Ζατρεφής. έος. ὁ, ἡ. craſſo modo nutritus, bene & ualde nutritus.
Ζαφεγγής. ſplendidus.
Ζαφελής. έος. ὁ, ἡ. ſimplex, ruſticus.
Ζάφελος. ου. ὁ. contumax.
Ζαφελῶς. ualde contumaciter, iracundè, tumidè, ruſticè.
Ζαφλεγής. έος. ὁ, ἡ. magnanimus, ualde ardens.
Ζάχρειος. ου. ὁ. ualde neceſſarius, utilis.
Ζάχολος. ου. ὁ. iracundus.
Ζαχρεής. έος. ὁ, ἡ. ualde utilis.
Ζαχρήεις. εντος. ὁ, ἡ. ualde grauans.
Ζάω. μ. ήσω. π. ηκα. uiuo, uigeo. Neutr. abſol.

Z E.

Ζεά. ᾶς. ἡ. hordei genus, zea, ſpelta, Plinio ſemen.
Ζείδωρος, pro ζώδωρος. ου. fertilis, ad uitam utilis.
Ζειρά. ᾶς. genus ueſtis.
Ζειραί. genus ueſtium laxum & ſinuoſum.
Ζέλλω. iacio.
Ζέσις. εως. ἡ. feruor.
Ζεστός. ῦ. ὁ. feruidus, feruefactus.
Ζευγάριον. ου. τὸ. iumentum.
Ζευγηλάτης. qui boues agit.
Ζευγηλατέω. μ. ήσω. π. ηκα. ago boues uel aſinos. Neutr. abſol.
Ζευγίτης. iugatus, iugo aſtrictus. Et ζευγῖται, tertij cenſus homines in rep. Solonis.
Ζεύγλη. ης. ἡ. lignum propendens à iugo, hinc inde boum colla amplexãs: uel pars iugi, in quam iumenta collum immittunt.
Ζευγλόδεσμον. lorum iugi.
Ζεῦγμα. ατος. τὸ. iugatio, coniugatio, urbs.
Ζεύγνυμι. μ. ζεύξω. π. ἔζευχα. &
Ζευγνύω. iungo. Interdum accipitur pro γεφυρόω. iungere naues Latini dicunt, ut ζευγνύναι τὸν ἑλλήσποντον Luciano.
Ζεῦγος. εος. τὸ. iugum, uinculum, par, tam de auibus quàm iumentis: uehiculum, biga.
Ζευγοτρόφοι. qui ad iugum alunt iumenta.

Ζευγοτροφῶ. qui par equorum alit, ἱπποτροφῶ. Dicitur de iis qui in ſacris certaminibus uincere cupiebant.

Ζεύσασθαι, Dorice pro γεύσασθαι. guſtare.

Ζευκτηρία. ας. ἡ. iunctura.

Ζεύς, τοῦ Διός. ὁ. Iupiter.

Ζεῦξις. ιος. ἡ. iugatio.

Ζεφύρια. τὰ. dicuntur oua quæ alio nomine ὑπηνέμια uocãtur, id eſt, ſubuẽtanea, ſiue inania. à zephyro uento.

Ζέφυρος. ου. ὁ. fauonius, uentus tepidus et ſiccus ab occaſu æquinoctiali flãs aduerſus eurũ. Sic dictus quaſi ζωηφόρος, id eſt, uitam ferens, aut ea quæ ad uitam attinẽt, quòd eo flante terra hyemali frigore cõſtricta, aperiatur, ac plantæ omnes germinare incipiant.

Ζέω. μ. έσω. π. εκα. ferueo, comburo. σκωλήκων ζέσας, uermibus ſcatens, apud Lucia.

Z H.

Ζῆ pro ζῆθι, uel ζῆε. uiue.

Ζηλήμων. ονος. ὁ. inuidus, zelotypus.

Ζῆλος. ου. ὁ. amor, æmulatio, iuſta ira, fœlicitas, diuitiæ, admiratio, inuidia, ſuſpicio, ſtudium, exemplum. Hunc alij definiunt imitationem pulchri: alij triſtitiam ob alterius bona quæ ſibi adeſſe cuperet.

Ζηλοτυπέω. μ. ήσω. π. ηκα. inuideo, zelotypia aliquem proſequor. Neutr. accuſ.

Ζηλοτυπία. ας. ἡ. æmulatio, ſuſpicio, obtrectatio, Cicer. Tuſcul. 4.

Ζηλοτυπίαι. αἱ. riualitates.

Ζηλότυπος. ου. ὁ. æmulus, ſuſpicioſus in amore, & quem ſolicitum habet, ne riualem nanciſcatur: quaſi dicas formæ æmulatorem.

Ζηλόω. μ. ώσω. π. ωκα. æmulor, cupide aliquid imitor, uehementer amo, fœlicẽ iudico, magni æſtimo. Neu. accu.

Ζήλωμα. æmulatio.

Ζηλωτέον. imitandum eſt.

Ζηλωτής. οῦ. ὁ. æmulator, inuidus, ſectator, amator, qui nullũ in amore fert riualem.

Ζηλωτικός. οῦ. ὁ. &

Ζηλωτός. οῦ. ὁ. beatus, deſyderabilis, amabilis, imitatione dignus, ſtudioſus.

Ζημία. ας. ἡ. damnum, pœna, multa.

Ζημιόω. μ. ώσω. π. ωκα. damnum infero, punio, multo. Ἐζημιωμένοι, in ærarium relati, qui ignominia interim notati erant, quoad iudicatum facerent, hoc eſt, omnia ex ſententia perſoluerent, κατάδικοι, ὀφλόντες. Varie conſtruitur, ut ζημιῶ σε χρυσίον, χρυσίῳ, & εἰς χρυσίον, uel ζημιῶ σε χρημάτων.

Ζήν, ζηνός. ὁ. Iupiter.

Ζῆν. uiuere, ζᾶν.

Ζηνοδότειος. ου. ὁ. Zenodoti diſcipulus.

Ζηρυνθία. ἀφροδίτη, Venus.

Ζηρύνθιον, & ζήρυνθον. antrum, in quo canes ſacrificabant, Corybantumq; illic, & Hecates myſteria erãt. Suid.

Ζήσομαι. à ζῶ uiuam.

Ζῆτα. locus, in quo uerſabantur ij, qui ζητηταὶ appellabantur apud Athenienſeis, quemadmodũ δίαιτα, in quem διαιτηταὶ arbitri conueniebant. Cæl. lib. 7. cap. 18.

Ζητάω. egeo.

Ζητέω. μ. ήσω. π. ηκα. quæro, conſulto. Item uolo Attice. Accuſ. Bud. Com.

Ζήτημα. ατος. τὸ. quæſtio.

Ζητημάτιον. ου. τὸ. quæſtiuncula.

Ζήτησις. ιος. ἡ. quæſtio.

Ζητητέος. ου. quærendus.

Ζητητήρια. τὰ. quæſtiones, torquẽdi inſtrumenta.

Ζητητής. οῦ. ὁ. inquiſitor. Et apud Athenienſeis magiſtratus, ad quos referebãtur, qui reipub. aliquid deberent.

nec ſoluerent.

Ζυφρῖον. ου. τὸ. carcer ſeruorum, piſtrinum. Cæl. lib. 13. cap. 54.

Z I.

Ζιβύνη. ης. ἡ. iaculum ferreum, lancea.

Ζιγγίβερ. τὸ. genus aromatis, uulgò zinziber.

Ζίγγος. ου. ὁ. bombus, apum ſtrepitus.

Ζίγνυς. υδος. lacertæ genus.

Ζιγνῶ. triſtor, σκυθρωπάζω.

Ζιζάνιον. ου. τὸ. zizaniũ, herba, lolium.

Ζικνόω. τὸ. ζιγνῶ.

Ζινίχιον. ου. τὸ. corrigia calciamenti.

Z O.

Ζοάνας. uocabant ſacros homines, quos cuiuis occidendi erat arbitrium. Cæl. lib. 7. cap. 11.

Ζόανον. τὸ. ſtatua, idolum, ξόανον.

Ζόης. uehemens.

Ζόρκαδες, pro δόρκαδες. capræ.

Ζόρκες. dorcades, Nicand.

Ζοφερός. οῦ. et ζοφώδης. ater, tenebroſus.

Ζοφοροδόρπιδες. οἱ. qui ad conuiuium uocati, ſerius ac cunctatius uenire ſolent. Eraſ. Chil.

Ζοφομηνία. ας. ἡ. defectus lunæ.

Ζόφος. ου. ὁ. caligo, occaſus, obſcuritas.

Ζοφώδης. εος. ὁ, ἡ. procelloſus, obſcurus.

Z Y.

Ζυγάδην. iunctim.

Ζύγαινα. ἡ. zygæna piſcis.

Ζυγαρχία. duo currus.

Ζύγαστρον. ου. τὸ. arca, libella.

Ζυγία. ας. ἡ. Iuno, nuptialis.

Ζυγιάνος. ου. ὁ. natus ſub libra ſigno.

Ζύγιος. ου. ὁ. iumentum iugale, Iupiter.

Ζυγίτης. ὁ καθήμενος ἐν τῷ νηὶ μέσος.

Ζυγόδρομος. ου. ὁ. &

Ζυγόδεσμος. lorum quo iugum temoni alligatur.

Ζύγοθρον. τὸ. uectis, ambas fores continens.

Ζυγομαχέω. μ. ήσω. π. ηκα. reluctor, calcitro, rixor, diſſentio, proprie cum domeſticis & familiaribus. Tranſlatio eſt ἀπὸ τῶν βοῶν μετ᾽ ἀλλήλων μαχομένων. Item pro tranſtris inter remulcos contendere, apud Herodot. Bud. Com.

Ζυγόν. ου. τὸ. tranſtrum, ſedes. Et ζυγὰ in re militari dicũtur ab uno cornu ad alterum ordines inſtructi. Et qui iuga efficiũt, dicuntur Aeliano ζυγοῦν. Bud. Com.

Ζυγός. οῦ. ὁ. uel ζυγὸν. τὸ. iugũ. Item ſtatera, ut in ſymbolo Pythagoræ, μὴ ζυγὸν ὑπερβαίνειν, Stateram ne tranſgrediaris. Ariſtoteles hoc nomine intelligit item librile trãſuerſum, ex quo lances dependent. habet enim formam iugi. Significat etiam ſeriem porrectam τῶν παραστατῶν. Ariſtot. de ſepijs loquens, βαδίζουσι δὲ κατὰ ζυγά. Item iugum lyræ, quod manu ſiniſtra tenent cytharœdi. Ammonius tradit pro inſtrumento quo boues iugantur, maſculini eſſe generis: fœminini uerò, quando de ponderibus dicitur. In plurali τὰ ζυγὰ tantum habet.

Ζυγοστάται. ſunt libripendes per urbeis conſtituti, qui ponderibus præfecti appellantur. Bud. in Annot. poſt.

Ζυγοστατέω. μ. ήσω. π. ηκα. manubrium cytharæ pondero. Accuſ.

Ζυγοφόρος. ου. ὁ. frugifer.

Ζυγόω. συναρμόζω, ζεύγνυμι, δαμνάω.

Ζυγώδης, & ζύγωμα. os quoddam in corpore humano medulla carens.

Ζυγώθριζον. cõſydera, ζύγωζον, perpẽde.

Ζύγωθρον. τὸ. uectis qui duas continet ianuas.

Ζυγώματα. τὰ. duo oſſa circa aurem, quæ & cancri uocantur.

Ζυθός. οῦ. ὁ. zythus, potio ex hordeo.

Ζύμη. ης. ἡ. fermentum.

Ζυμίτης.ου.ὁ.panis fermentatus.
Ζυμόομαι.μ.ώσομαι.π.ωμαι.fermentor.
Ζυμώδης.εος.ὁ,ἡ.fermentaceus,nõ mu cidus.
Ζύμωμα.ατος.τὸ.fermentum.
Ζυμωτός.οῦ.ὁ.fermentatus.

Z Ω.

Ζωάγρια.τὰ.præmia quæ pendũtur pro uitæ redemptione, Odyſſ.θ.
Ζωαρκής.έος.ὁ,ἡ.qui ad uitã ſuſtentandam ſufficit.
Ζώαρχος.ου.ὁ.qui uni præeſt elephanti.
Ζωογονέω.μ.ήσω.π.ηκα.uiuum genero. Neutr.
Ζωγράφειον.ου.τὸ.officina pictoris.
Ζωγραφέω.μ.ήσω.π.ηκα.pingo. Accuſ.
Ζωγραφήματα.τὰ.picturamenta.
Ζωγραφία.ας.ἡ.pictura.
Ζωγράφος.ου.ὁ.pictor.
Ζωγρέω.μ.ήσω.π.ηκα.uiuum capio,ſuſcito, capio.
Ζωγρεῖον.τὸ.uiuarium.
Ζωγρία.ας.ἡ.uenatio. Dicitur etiam quoties uiuus aliquis redimendus, aut multandus capitur. Vnde ζωγρίαν λαβεῖν, uiuum capere.
Ζάγρια,ζωάγρια.τὰ.feretra mortuorũ.
Ζωδάριον.ου.beſtiola.
Ζωδιακός.οῦ.ὁ.circulus in quo duodecim ſunt ſigna, & ob id à Latinis ſignifer dictus.
Ζώδιον.ου.τὸ.animal paruum.
Ζώεσκε,poëtice pro ζάω.uiuo.
Ζωή.ῆς.ἡ.uita, tempus uitæ, ſumptus ad uitam ſuſtinendam, ſubſtantia.
Ζωηρός.οῦ.ὁ.uiuax.
Ζῶμα.ατος.τὸ.cingulum, ζώνη.
Ζωμάματα.τὰ.funes quidã in nauibus.
Ζωμήρυσις.ιος.ἡ.uas quo ius hauritur, inſtrumentum coquinarium, quo ebullientem ſpumam defecamus.
Ζωμίδιον.ου.τὸ.iuſculũ,id eſt brodiolũ.
Ζωμοποιός.οῦ.ὁ.cupediarius, coquus.
Ζώμορφος.ου.ὁ.animal pictum.
Ζωμός.οῦ.ὁ.ius,id eſt brodium.
Ζώνη.ης.ἡ.zona, cingulum, cinctus, lorum, baltheus. Ammonius annotat uirorũ eſſe, quemadmodũ ζώνιον fœminarum. Hom. pro armorum apparatu uſurpat, & ueteres ζώννυσθαι ἀντὶ τοῦ ἐνδύεσθαι τὰ ὅπλα, id eſt arma induere dixerunt. Eſt & pars corporis quæ cingitur.
Ζώνιον.ου.τὸ.cingulũ. diminutiuũ eſt.
Ζωνιοπλόκος.zonarius artifex. Solebãt enim mulierum zonæ apud ueteres protexendo contorqueri.
Ζωννύσκω.μ.ώσω.π.ωκα.&
Ζωννύω.cingo,arma induo. Accuſ.
Ζωντεῖον.ου.τὸ.piſtrinum, hoc eſt locus ubi ſerui molunt, & cruciantur.
Ζωογονία.generatio.
Ζωογόνος. uocatur numerus ſeptenarius, quòd infantes ſeptimo menſe nati uiuãt facilius, quàm qui ſequenti, de quo Aphrodiſ. problem.
Ζωογονῶ.uiuum produco,gigno.
Ζωοδότειρα.ας.ἡ.uitam largiens.
Ζωοδότης.uitæ largitor. Dei epithet.
Ζωοθυτεῖν.animal ſacrificare.
Ζῷον.ου.τὸ.animal.
Ζωόν.uiuum.
Ζωός.οῦ.ὁ.uiuus.
Ζωοποιέω.μ.ήσω.π.ηκα.uiuifico. Accu.
Ζωοποιητικόν.οῦ.τὸ.potentia uiuifica.
Ζωοστάσια.τὰ.animalium ſepta,tectáq;.
Ζωοτοκεῖ.animal generatur.
Ζωοτοκία.ἡ.animalis generatio.
Ζωοτόκον.ου.τὸ.uiuiperum.
Ζωοφόρος.ου.ὁ.ſignifer.
Ζωόφυτα. dicuntur quæ mediam naturam inter ſenſibilia & uegetabilia habent, ut oſtrea, ſpongiæ, & ſimilia inter animalia. Nos fortaſſe (inquit Bud.in Annot.) plantanimes dicere poſſumus, uel plantanimalia.

Ζώπισσα. ης. ἡ. reſina, quæ in uſum medicaminum à nauibus deraditur.

Ζωπύρα. ας. ἡ. &

Ζώπυρον. ου. τό. follis, ſcintillula, ignitũ.

Ζωπυρέω. μ. ήσω. π. ηκα. &

Ζωπυρόω. μ. ώσω. π. ωκα. excito ignem, facio reuiuiſcere.

Ζωροπότης. ου. ὁ. meribibus, temulentus.

Ζωρός. οῦ. ὁ. merum, id eſt uinum.

Ζωρότερος. ου. ὁ. purior, meracior. ζωρότερον (inquit Heſych.) ἀκρατότερον, uel (ut alij) τάχιον καὶ ἄμμεινον ἐπιστρεφέστερον. Vide θερμὸς.

Ζῶς. uiuus.

Ζώσιμος. ου. ὁ. uitalis.

Ζῶσμα. τό. cinctus, thorax, ueſtis ad procinctum idonea.

Ζωστήρ. ῆρος. ὁ. cingulum, baltheus, uenter, ſubpectorale.

Ζωστηρίας παλλάδος ſimulachra apud Thebanos ſtetiſſe tradunt, quòd ibi arma ceperit aduerſus Eubœos & Chalcidem. Siquidem ζώννυσθαι ueteribus ſignificat arma induere.

Ζῶστρα. τὰ. indumenta uirilia.

Ζωτικός. οῦ. ὁ. uiuax, uitalis.

Ζωΰφιον. ου. τό. animalculum.

Ζωώδης. εος. ὁ, ἡ. belluinus.

Ζωωτά. uocantur tapetia animalium figuris intexta, cuiuſmodi & hodie paſſim habẽtur, & à Plauto in Pſeudolo belluata uocantur.

H Pro accentuũ uariatione ſignificatum quoque uariat.

Ἡ aſpiratũ, articulus præpoſitiuus fœm. gen. ἡ ἀθήνη, ἡ παρθένος, quando certam demonſtramus uirginem.

Ἥ aſpiratum atq; oxytonum, articul. ſubiunctiuus fœmin. gener. quæ. Iliad. α. μῆνιν ἄειδε θεὰ, ἣ μυρί' ἀχαιοῖς ἄλγε' ἔθηκεν. Et relatiuũ pronomen pro αὐτή. Odyſſ. ζ. αἱ δ' εὖ μὲν τρόχων, ἣ δ' εὖ μὲν ἡνιόχευεν. Item pronomen eſt poſſeſsiuum tertiæ perſonæ ab ὅς, ἥ, ὅ.

Ἤ leui ſpiritu oxytonum, cõiunctio eſt diſiunctiua tam rerum quàm perſonarum. Iliad. α. ἢ αἴας, ἢ δῖος ὀδυσσεύς. Et νὺξ ἢ ἡμέρα. Item diſiũctiua indeterminata. Iliad. ρ. τῶν μὲν γὰρ πάντων βέλε' ἅπτεται ὅστις ἀφείη, ἢ κακὸς ἢ ἀγαθός. Nonnunquam explanatiua, quæ ἀναιρετικὸς à Theodoro appellatur, quaſi diſcretiua, et per quàm interpretatur. Iliad. α. βούλομ' ἐγὼ λαὸν σόον ἔμμεναι ἢ ἀπολέσθαι. Quod alij exponunt οὐκ ἀπολέσθαι: Porphyrius καὶ ἀπολέσθαι. ac ſi diceret, Volo ego populum ſeruari, & ipſe interire. Mihi uidetur Latinè reddi poſſe, Malo ego populum ſeruari quàm interire, ut ἢ exponatur per quàm. Atq; ſic ferè capitur quando pluribus propoſitis, unum aliquod eligitur. Significat etiam τὸ ὁπότερον, utrũ. Iliad. α. διάνδιχα μερμήριξεν, ἢ ὅγε φάσγανον ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ. Eſt & expletiua interdum.

Ἦ uero circũflexa, & leui ſpiritu, ſit. ἀπὸ τοῦ εἰμὶ, ἐὰν ὦ, ᾖς, ᾖ. Item dixit, ἀπὸ τοῦ φημι, per ablationem φ ἠμί. Vnde ἀόρ. β. ἦν ἦς ἦ, ut apud Platonem ſubinde ἦ δ' ὅς, ἦν δ' ἐγώ. Iliad. α. ἦ, καὶ κυανέῃσιν ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε κρονίων.

Nonnunquã dubitatiua, numquid. Iliad. β. ἦ ἔτι χρυσοῦ ἐπιδεύεαι ὅν κέ τις τρώων οἴσει ἱπποδάμων. Item confirmatiua, certe. ἦ μάλα δὴ τέθνηκε μενοιτίου ἄλκιμος υἱός. Et pro ἴα, apud Ariſtoph.

Ἡ aſpi-

Ἧ aſpirata & circumflexa, datiuus eſt pronominis poſſeſſ. tertiæ perſonæ ab ὅς ἥ, ὅς, ἥ: & datiuus articuli ſubiunctiui ab ἥ. Aliquando aduerbiũ affirmandi, certe. Iliad. ι. ἦ μὲν μοι μάλα πολλὰ ὁ γέρων ἐρχομένῳ ἐπέτελλε. Itẽ quatenus, ut, ſiquidẽ, qua uia, qua ratione, ut ᾗ φησι πλάτων apud Plutarchum. Et ᾗ θέμις ἐστίν, pro ὡς θέμις ἐστίν, ſiquidem fas eſt. Eſt etiam aduerbium loci, ubi. Iliad. ύ. ἀντίγ' ὑπὸ πρότην, ᾗ λεπτότατος θέε χαλκός. Ponitur etiam pro quo, ὅπῃ. Heſiod. τῇ δ' εἴς, ᾗ σ' ἂν ἐγὼ περ ἄγω.

Ἦ γὰρ. nónne.

Ἦ γὰρ ἄν. alioqui, nam ſi.

Ἦ κάρτα. maximè. modus affirmandi.

Ἦ μήν. profectò, nimirũ, τὸ ὄντως: ſed opponitur ferè iureiurando. Demoſth. καὶ κατὰ παίδων ὤμνυε ἦ μὴν ἀπολωλέναι φίλιππον, affirmabas iureiurando. Conuenit & poſt interiectionem & exclamationẽ. Conuenit & ſponſionibus, & expromiſſionibus. Bud. Comment.

H A.

Ἦα. ibam, eram, fui, factus ſum, ueni. ἀπὸ τοῦ ἔω, uel ἴω Ionicè.

Ἦαρ. ſanguis, anima.

H B.

Ἠβαιόν. paululum.

Ἠβαιός. ᾶ. ὁ. paruus.

Ἡβάσκω pubeſco, uigeo.

Ἡβάω. μ. ήσω. π. ηκα. Idem. Neutr. abſol.

Ἥβη. ης. ἡ. Hebe, dea pubertatis ac iuuentutis, ex Iunone & Ioue prognata. Ponitur pro iuuentute & ipſa pubertate, atq; ætatis flore, κατὰ μετωνυμίαν. Significat item primam illam pilorum in pudendis ſuccretionem, quæ maribus 14. ætatis anno incipit, fœminis uerò 12. Latini pubem uocant. Et locus in quo id prouenit, & tempus quoque ſic nuncupatur.

Ἡβηδόν. per omnem ætatẽ, laſciuiter.

Ἡβητήριον. locus exercitij puerorum.

Ἡβητής. οῦ. ὁ. adoleſcens, puber.

Ἡβητική. ῆς. ἡ. adoleſcentia.

Ἡβητήριον. ἡ κατάλυσις, domicilium.

Ἡβολεῖν. otiari, ἀργεῖν.

Ἡβός. gibboſus, κυρτός.

Ἡβυλλιῶσαι. pubeſcentes, ætate florẽtes.

Ἡβώοιμι. pubeſcerem, Odyſſ. γ.

Ἡβώτης. ου. ὁ. adoleſcens.

H Γ.

Ἤγαγεν. duxit. Attica formatio eſt ab ἄγω, & ἀόρ. β. ἦγον, & reduplicatis duabus primis literis præſentis ἄγαγον, uel metatheſi literarũ ἤγαγον.

Ἠγάθεος. ου. ὁ. diuinus, ſacer.

Ἠγαλμος. mutilatus, fractus.

Ἤγανον. ου. τὸ. ſartago, p τήγανον Ionice.

Ἠγάσθην. miratus ſum.

Ἦγε καὶ ἔφερε. diuexabat, ab ἄγειν καὶ φέρειν.

Ἡγεμονεύω μ. εύσω. π. ευκα. duco exercitum, præſum.

Ἡγεμονία. ας. ἡ. principatus, imperium.

Ἡγεμονικόν. οῦ. τὸ. mens, præſtantiſſima pars animæ, unde ratio proficiſcitur.

Ἡγεμονικός. ῦ. ὁ. principalis.

Ἡγεμόνιος. ου. ὁ. cognomen Mercurij, quòd dux uiæ ſit.

Ἡγεμονίς. ίδος. ἡ. regina, dux.

Ἡγεμονός. οῦ. ὁ. dux.

Ἡγεμόσυνον. ου. τὸ. præmium ducendi.

Ἡγεμών. præſes, dux collegij, τῶν ἀρχόντων præfectus & princeps, qui etiam πρύτανις dicitur. Bud. Com.

Ἡγέομαι. puto. Depon. accuſ.

Ἡγέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. præeo, impero, ſupero. Depon. genit.

Ἤγερθεν. conuenere, congregati ſunt, ἀπὸ τοῦ ἀγείρω. Vel ἀνίστησαν, ἀπὸ τοῦ ἐγείρω, Aeolice.

Ἡγεσία. præitio, uiæ monſtratio, principatus.
Ἡγέτης.ου.ὁ. dux, præſes.
Ἡγηλάζω.μ. άσω.π.ακα. duco, ago.
Ἥγημα.τὸ. conſilium, uoluntas.
Ἡγήσατο. præceſſit.
Ἡγητήρ. ἡγήτωρ.
Ἡγητεία. ductio, principatus.
Ἡγήτωρ.ορος.ὁ. dux.
Ἡγεμόνως. eruditè, πεπαιδευμένως.
Ἤγουν, aduerb. manifeſtandi. uidelicet, ſiue.
Ἡγράμματος. ſcriba, Ariſtoph.

Η Δ.

Ἦδ' ὅς. uide ἦ.
Ἡδανός.οῦ.ὁ. iucundus.
Ἠδέ.&, coniungiturq́ cum ἠ μὲν.
Ἤδεα, Ionice ab ἤδω. cognoui.
Ἤδει, pro ἤδειν. ſciebat, nouerat.
Ἤδειν. ſciebam. & Atticè pro ἤδεα.
Ἥδιος.ου.ὁ. delectabilis.
Ἤδεσαν. ſciebant.
Ἡδέως, aduerb. libenter.
Ἤδη. iam, pauloante.
Ἤδη ἐκ πολλοῦ. iamdiu.
Ἤδη νῦν. iam nunc.
Ἤδη ποτε. quò, tandem, aliquando.
Ἤδη που. nempe.
Ἤδησθα. ſciebas.
Ἥδιστα. iucundiſſimè, ſuauiſſimè.
Ἥδιστος.ου.ὁ. ſuauiſſimus.
Ἡδίων.ονος.ὁ. ſuauior.
Ἥδομαι.μ. ἡσθήσομαι.π. ἥσμαι. lætor, uescor. Depon. datiuo.
Ἧδον. placui.
Ἡδονή.ῆς.ἡ. &
Ἧδος.εος.τὸ. uoluptas, ἥδισμα, ὄνειαρ.
Ἡδρόσερος ου.ὁ. roſcidus.
Ἡδυαύγεια. pelluciditas.
Ἡδυεπής. οῦ. ὁ. ſuauiloquus. Neſtoris epitheton.
Ἡδυκρεῖ. carnem habet guſtu ſuauem.
Ἡδύκρεος.ου.ὁ. qui eſt grati saporis.

Ἡδυκρεώτερος.ου.ὁ. ſuauior.
Ἡδυλισμός. adulatio.
Ἡδυλόγος.ὁ. ἡδυεπής, ſuauiloquus.
Ἥδυμος.ου.ὁ. dulcis. à νήδυμος.
Ἡδύνομαι. iucundus ſum.
Ἡδυντήρ. edulcans, condiens. Salis epitheton.
Ἡδυντός. edulcatus, conditus.
Ἡδύνω.μ.υνῶ.π.κα. lætifico, condulco, opiparum reddo. Gaza, σεμνότης τὸ μάλα ἐκ φιλοφροσύνης ἡδυσμένη. id eſt, Comitas grauitate cõdita. Cice.
Ἡδύοινος. dulce uinum proferens.
Ἡδύοσμος.ου.ὁ. menta, ſic dicta ab odoris gratia.
Ἡδυπάθεια.ας.ἡ. uoluptas, mollities.
Ἡδυπαθέω.μ.ήσω.π.κα. delicior, in uoluptatibus uitam conſumo, delicijs indulgeo.
Ἡδύπνοος.ου.ὁ,ἡ. ſuaue ſpirans.
Ἡδύς.έος.ὁ,ἡ. ſuauis, iucundus. Item ſtolidus, εὐήθης. Strabo libro 1. ὁ δ' οὕτως ἡδύς ἐστι, ὥστε καὶ μὴ μαθήματι κὰς ἂν, οὐδὲ τὴν ἀρχιμήδους δόξαν βεβαιοῖ
Ἥδυσμα.ατος.τὸ. dulcedo, confectio, ſapor ad comedendum, ut eſt φάρμακα καὶ πέμμα, unguentum odoriferum, condimentum.
Ἡδυσμένος.ου.ὁ. uoluptuoſus.
Ἡδυοσμία.ας.ἡ. gratus odor.
Ἥδω. lætifico.
Ἥδωνις, &
Ἠδωνοί. Edoni, populi Thraciæ mediterranei.

Η Ε.

Ἤϊε. ibat. ἀπῄρχετο, ἐπορεύετο.
Ἠέ. ſiue.
Ἠΐα. bona, ἀγαθά.
Ἠείδη. ſciebat, pro ᾔδη interpoſito ε ſicuti ἐξείης pro ἑξῆς.
Ἤειν, ἐπορευόμην. ab εἶμι. iueram.
Ἤεργεν. nexuit, pleonaſmo literæ ε ab ἔργω, necto.

Ἥλιος. ου. ὁ. ſol.
Ἦεν. erat, ibat.
Ἤπερ, aduerb. comparandi. quàm.
Ἠερέθοντο. pendebant.
Ἠέριος. ου. ὁ. matutinus, aërius, obſcurus
Ἠεροδινής. έος. ὁ, ἡ. in aëre pendens.
Ἠεροειδής. έος. ὁ. &
Ἠερόεις. όεντος. ὁ. obſcurus, procul per aërem proſpiciens.
Ἠερόπομπα. τά. apparentia in aëre.
Ἠεροφοῖτις. ἐριννύς, furia.
Ἠερόφοιτος. ου. ὁ, ἡ. iens per aëra.
Ἠερόφωνος. ου. ὁ. ualde clamans.
Ἠὲ, pro ἢ. aut. & ἢ ἢ, pro εἰδέναι.
Ἦεν, pro ἦν, ἦμην. erat, eram.
Ἠήρ, pro ἀήρ. έρος. ὁ. aër, obſcuritas, nebula, inuiſibilitas.

Η Θ.

Ἠθάς. άδος. familiaris, cicur, manſuetus.
Ἠθεῖε. ὦ. uox iunioris ad ſeniorem reuerentiæ cauſa, quaſi ô diuine.
Ἤθεος. ου. ὁ. diuinus, ſpecioſus.
Ἠθμήιον. ἠθμός.
Ἠθέω. μ. ήσω. π. ηκα. colo, defæco, ut uinum cum panno diffunditur. Accu.
Ἠθική. ſcientia moralis.
Ἠθικαί. imagines ſunt, quæ non modò uultuum ſimilitudinẽ, ſed etiam ſenſuum & affectuum referunt.
Ἠθικός. οῦ. ὁ. ethicus, moralis.
Ἠθικὸς γραφεύς. pictor ethicus, qui non modò Ionicas imagines, ſed etiam mores exprimit, hoc eſt ſenſus, ut inquit Plin. & motus animi. Bud. Cõ.
Ἠθικῶς. modeſtè.
Ἠθμάριον. colum, διϋλιστήριον.
Ἠθόλογοι. ſunt morum effictores, affectuumq́ perſonæ cuiuſq́.
Ἠθμός. οῦ. ὁ. colum.
Ἠθογραφῶ. mores ſcribendo exprimo. Bud. Com.
Ἠθοποιέω. mores formo, mores inſtituo & fingo, informo. Bud. ibidem.
Ἠθοποιΐα. morum expreſſio, affectuumq́, imitatio loquentis. Bud. ibidem.
Ἠθοποιός. οῦ. ὁ. moriger, moralis, animi formator, & morum concinnator, alienæ pſonæ imitator. λόγος ἠθοποιὸς eſt oratio morata, id eſt mores exprimens. Bud. ibidem.
Ἦθος. εος. τό. domicilium, locus conſuetus, natale ſolum, ſedes. Item uultus, mos, habitus animi, indoles, ingeniũ. ἦθος (inquit Quintil.) uno uerbo Latinè dici non poteſt. hoc enim omnes mentis habitus continentur.
Ἠθῶ, pro εἴωθα. conſueui.

Η Ι.

Ἤια. ibam.
Ἠΐθεος. ου. ὁ. iuuenis, adoleſcens, cœlebs.
Ἤϊξεν. ruit, impetum fecit. ab ἀΐσσω.
Ἠϊόεις. όεντος. ὁ. habens magnas ripas.
Ἤϊον. ου. τό. maxilla, uiaticum, cibus, farina, Nicand.
Ἤιον, &
Ἤισαν. ibant.
Ἤιος. ſagittator.
Ἤϊσκεν. aſſimilabat.
Ἠΐσαο. medeberis.
Ἠϊών. όνος. ἡ. littus, & urbs Cherſoneſi.

Η Κ.

Ἦκα. quietè, ſuppreſſa uoce. ἐπ' ὀλίγον. ἀπὸ τ᾽ ἀνλῶ. Item miſi, ἀπὸ τ᾽ ἵημι. ἦκα θον, ἔπεμψα.
Ἠκαῖος. imbecillis.
Ἤκαλον. quietum.
Ἤκαχεν, ab ἄχω. læſit, contriſtauit.
Ἤκι. ſi, utique.
Ἤκεν, ſiue.
Ἠκίστης. ου. ὁ. indomitus, qui iugum nondum ſubijt.
Ἠκή. acies ferri.
Ἥκιστα. minimè, nullatenus. ἥκιστα πάντων, minimè omnium.
Ἥκιστος. ου. ὁ. minimus, imbellis.
Ἠκριβωμένως. doctè, exactè.

Ἠκρωτηριασμένος. uaſtans, læſus. ab ἀκρωτηριάζω.

Ἥκω, uel ἵκω. uenio, clamo. Varius eius uſus, ut ὡς ὅσον ἥκω δυνάμεως, quammaximè poſſum. Εἰς τοῦτο τῆς ἡλικίας ἥκων, id ætatis homo. Diogenes, Ἀλλὰ σύγε πόῤῥω ἥκεις διαφθορᾶς, Iam magnopere morbus inualuit. Εὖ ἥκει φρενῶν, pro φρονιμός ἐστι. Et εὖ ἥκει παιδείας, ut εὖ ἔχει. Et ἥκει φθορὰν ſic dicũt, ut Latinè Tu is te perditum, hoc eſt te perdis. Ἥκω autẽ Attice ἀρτίως ἦλθον ſignificat, ut ἄμι τὸ ἀρτίως πορεύομαι. Euripid. ἥκω νεκρῶν κευθμῶνα καὶ σκότου πύλας λιπών. Τὸ ἐπ' ἐμὲ ἧκον μέρος, Quod ad me pertinet. Quod etiam dicitur τὸ ἧκον ſolum. Syneſ. Ἀλλ' ἔγωγε τὸ εἰς ἐμὲ ἧκον ποιῶ. Dicitur & ὅσον ἥκει. Demoſth. ὅσον τῆς τῶν φωκέων σωτηρίας ἐπὶ τὴν πρεσβείαν ἧκε, Quatenus ea legatio ad Phocenſium ſalutem pertinebat. Bud. Com.

Η Λ.

Ἠλαιθρὶς. ἠλαίθριον.

Ἠλαίνειν. inſanire, ſtulteſcere.

Ἠλαίνονται. uertuntur, uoluũtur, Theocrito.

Ἡλαίθριον. ου. τὸ. ſole calefactum.

Ἠλάκατα. τὰ. lanæ colo circunuolutæ, fuſi.

Ἠλακάτη. ης. ἡ. colus.

Ἠλασκάζω, &

Ἠλάσκω. uertor, erro, fodio, occulto, refugio.

Ἠλεῖος. ου. ὁ. Eleus, ex Elide.

Ἤλεκτρον. ου. τὸ. electrum, ſuccinum.

Ἠλέκτωρ. ορος. ὁ. ſol, quia homines ἀλέκτρους, id eſt ſine lecto faciat, hoc eſt excitet à ſomno. Seu potius ab electri ſplendore, uti & Plin. ſentire ui(detur.

Ἠλιμαδὸς. ου. ὁ. uanus, ſtultus.

Ἡλιοῦμαι. duro ſub ſole.

Ἠλεός. οῦ. ὁ. ſtolidus, miſer, inſipiens.

Ἠλιτόμηνος. ου. ὁ, ἡ. non natus ad tempus, id eſt fallens in menſe.

Ἦλθεν. uenit.

Ἦλθον. uenerunt.

Ἡλιάζειν. inſolare, ad ſolem expandere.

Ἡλιάζεσθαι. non ſolum apricari ſignificat, ſed etiam δικάζειν, & ἐν τῇ ἡλιαίᾳ uerſari.

Ἡλιαία. ας. ἡ. magiſtratus & forũ Athenis celeberrimum, cuius iudices ἡλιασταὶ uocabantur. Sic dicti, quia ſub dio ſedebant.

Ἡλιακός. οῦ. ὁ ſolaris.

Ἡλιαστήριον. ου. τὸ. locus ubi apricantur.

Ἡλίασις. εως. ἡ. ſolis calor, apricatio. Item iudicium τῆς ἡλιαίας.

Ἡλιαστής. οῦ. ὁ. iudex.

Ἠλίβατος. ου. ὁ. altus, aërius, excelſus.

Ἤλιθα. plurimum, aceruatim.

Ἠλιθιάζω. ſtultè ago, ſtupeo. A lapidibus qui ſenſu carent. (dus.

Ἠλίθιος. ου. ὁ. ſtolidus, inſenſatus, ſtupi-

Ἠλιθιότης. ητος. ἡ. ſtoliditas, dementia.

Ἠλιθόεργος. ἠλιθιοεργός.

Ἡλικία. ας. ἡ. ſtatura, ætas. Significat autem eam ætatem, quæ iam matura eſt militiæ, quam Liuius militarẽ ætatẽ appellat, à 17. anno incipiens, ut ſcribit Plutarch. in Grac.

Ἡλικιώτης. ου. ὁ. coætaneus, æqualis, clarus, ſoli ſimilis.

Ἡλίκον. τὸ. quantum, quantopere. θαυμαστὸν ἡλίκον, mirum in modum, mirum quantum.

Ἡλίκος. quantus.

Ἧλιξ. ικος. coætaneus.

Ἡλιοειδής. έος. ὁ, ἡ. clarus, ſoli ſimilis.

Ἡλιόκαυστος. ου. ὁ. ſole exuſtus.

Ἡλιομάνης. cicada, quòd ſole gaudeat. Suid.

Ἥλιος. ου. ὁ. ſol.

Ἡλιοσκεπής. ſole priuans, inumbrans.

Ἡλιοτρο-

Ἡλιοτρόπιον. ου. τὸ. ſolaris herba, heliotropium. ἀπὸ τοῦ ἥλιος καὶ τρέπειν, quòd ſolē ſequatur.

Ἡλιότροπον. ου. τὸ. ſolarium.

Ἡλιοῦσθαι. ſole aduri, ſoli expoſitum eſſe.

Ἡλιόω. τὸ ἡλιάζω.

Ἦλις. ιδος. ἡ. Elis urbs Arcadiæ.

Ἡλίσκος. ου. ὁ. clauiculus.

Ἡλιτενής. altus.

Ἡλιτοεργός. οῦ. ὁ. operæ impatiens, qui in ipſo opere deficit. Suid.

Ἡλιτόμηνοι. dicuntur infantes ante tempus nati, ueluti fallentes in menſe. Feſtus exterricineos uocat, tanquā eos mater exterrita aluo eiecerit.

Ἧλιψ. calceus.

Ἡλιάδης. κος. ὁ, ἡ. ſubcandidus.

Ἡλιωθέντες. ſole æſtuantes.

Ἡλιῶσα κόμη. candida coma.

Ἡλοήθην. contuſus ſum.

Ἧλος. ου. ὁ. clauus, & oleæ morbus, qui et fungus, uitium oculi, rotundus callus perſimilis clauo.

Ἠλός. οῦ. ὁ. ſtolidus.

Ἡλόω. μ. ώσω. π. ωκα. configo. Accuſ.

Ἠλύγη. ης. ἡ. umbra, obſcuritas, tenebræ nocturnæ, λύγη.

Ἠλυγισμένος. η. ὁ. obſcuratus, obtenebratus.

Ἠλυγισμός. οῦ ὁ. obtenebratio.

Ἠλίγνυς. ὁ. fumus.

Ἤλυθον. ueni, iui, ἀόρ. β. ab ἐλεύθω.

Ἠλύσιος. ου. ὁ. Elyſius. ἀπὸ τοῦ λύσιν μὴ ἔχειν.

Ἤλυσις. ιος. ἡ. aduentus, ingreſſus.

Ἠλυσκάζειν. declinare, effugere.

Ἤλυζον. erraui.

Ἠλυγάζω. adumbro, obumbro.

Ἧλικα. παρακείμεν@ ab ἁλίσκω. & ἧλον ἀόριστ.

Η Μ.

Ἧμα. ατος. τὸ. iaculum, iaculatio.

Ἠμαθία. ας. ἡ. Emathia regio, quæ nunc Macedonia.

Ἠμαθόεις, pro ἀμαθόεις. όεντος. ὁ. arenoſus.

Ἧμαι. ſedeo.

Ἠμαντήριον. ου. τὸ. domus monetaria, hoc eſt ubi ſignatur argentum in nummos.

Ἦμαρ. ατος. τὸ. dies.

Ἠμάτιος. ου. ὁ. quotidianus, diurnus.

Ἤμβροτον, pro ἥμαρτον. aberrarunt.

Ἡμεδαπός. οῦ. ὁ. noſtras. atis. Ab ἡμεῖς & ἔδαφος, quod ſolum & terram ſignificat.

Ἠμέν, coniunctio poetica, pro &. huic reſpondet ἠδέ.

Ἦμεν. eramus, eſſe, ibamus.

Ἥμεν@ ſedens. ἠμμέν@ aūt ſuſpenſus.

Ἡμέρα. ας. ἡ. dies. ἀπὸ τετάρτης ἡμέρας, nudiusquartus. fœmininum ab ἥμερ@.

Ἡμέραν παρ᾽ ἡμέραν. alternis diebus.

Ἡμερεύομαι. μ. εύσομαι. π. ευμαι. duco diē. Depon. abſol.

Ἡμερήσιος. ίου. ὁ. diurnus.

Ἡμερήσιον. ου. τὸ. merces diurna.

Ἡμερίδης. κος. ὁ, ἡ. urbanus.

Ἡμερίδιον. ου. τὸ. diecula.

Ἡμερινός. mortalis, terrenus.

Ἡμέριος. ου. diurnus.

Ἡμερίς. ίδος. ἡ. uitis domeſtica, placida ſpecies roboris, Theodoro interprete.

Ἡμερόβιος. qui in diem uiuit. Hoc nomine uocatus eſt Diogenes, quòd cibū quo quotidie ueſceretur, à quouis mendicaret.

Ἡμεροδρομεῖν. tota die currere.

Ἡμεροδρόμος. diurnus curſor, tabellarius, Solis epitheton.

Ἡμερόδρυς. ſpecies quercus.

Ἡμεροκαλλὶς. τὸ. elium ſuffrutex.

Ἡμεροκοῖτος. ου. ὁ. die dormiens, & nocte uigilans, fur. Eraſ. Chil.

Ἡμερολογεῖν. quotidie numerare.

Ἡμερολόγιον. ου. τὸ. calendarium.

Ἡμερολογῶ. ſupputo dies.
Ἡμερολόγιον. diurna ratio, diurnus ſermo, hoc eſt, quem uix in die perlegas.
Ἡμεροποιῶ. manſuetum reddo.
Ἥμερος. ου. ὁ. manſuetus, domeſticus, cicur, lenis.
Ἡμεροσκόπος. ου. ὁ. ſpeculator diurnus.
Ἡμερότης. ητος. ἡ. manſuetudo.
Ἡμερούσιος. ὁ, ἡ. diurnus, per dię durans.
Ἡμερόω. ῶ. ώσω. π. ωκα. manſuefacio. Accuſatiuo iung.
Ἡμερωρεῖν. interdiu cuſtodire.
Ἡμέτερος. ου. ὁ. noſter.
Ἡμιτέλεια. dimidium penè. Aliquando pro dimidio ſolū ponitur. Lucia. ἡμιτέλεια τῶν κακῶν ἐδίδοτο, Dimidium malorum remittebatur.
Ἡμί, καὶ ἥμος, quando, aliquando. Et ἠμί, φημί.
Ἡμιαμφόριον. ου. τὸ. amphoræ dimidium.
Ἡμίανδρος. ου. ὁ. ſemiuir.
Ἡμιάνωρ. ορος. ὁ. idem.
Ἡμίβρωτος. ου. ὁ. ſemeſus.
Ἡμιγένειος. ου. ὁ. ſemibarbatus.
Ἡμίγυμνος. ου. ὁ. ſeminudus.
Ἡμίγυνος. ου. ſemimulier.
Ἡμιδαής. έος. ὁ, ἡ. ſemiuſtus.
Ἡμιδάϊκτος. ſemimortuus.
Ἡμιδαμής. έος. ὁ, ἡ. ſecuri domitus.
Ἡμιδαπής. dimidiatus, ἡμιτελής.
Ἡμιδεής. έος. ὁ, ἡ. ſemiuacuus.
Ἡμιδιπλοΐδιον. τὸ. muliebre pallium.
Ἡμίεκτον. ου. τὸ. ſemiſextarium.
Ἡμίεργος. ου. ὁ, ἡ. ſemiperfectus.
Ἡμίετες. anni dimidium.
Ἡμιθανής. έος. ὁ, ἡ. ſemimortuus.
Ἡμίθεος. ου. ὁ. ſemideus.
Ἡμιθνής. ῆτος. ὁ, ἡ. ſemimortuus. Differt ab eo ἡμίθνητος, quod ex una parte mortalem, ex alia immortalem ſignificat, quales dioſcuri finguntur.
Ἡμικάδιον. ου. τὸ. dimidium cadi.
Ἡμίκαυστος. ου. ὁ. ſemiuſtus.

Ἡμικοτύλιον. heminæ dimidium.
Ἡμικρανία. ας. ἡ. morbus quo medium capitis infeſtatur, medium capitis.
Ἡμικρανία. ας. ἡ. idem.
Ἡμίκρανον. ου. τὸ. medium capitis.
Ἡμικρανικοί. qui hemicrania laborant.
Ἡμικύκλιον. ου. τὸ. ſedes ſemirotunda.
Ἡμίκυπρον. ου. τὸ. ſemimodius.
Ἡμίλευκος. ſemialbus.
Ἡμίλιτρον. ου. τὸ. ſemilibra.
Ἡμιμάνοντες. Mænades nymphæ, Bacchæ.
Ἡμιμόχθηρος. ου. ὁ. ſemipravus.
Ἡμίνα. ης. ἡ. hemina, dimidium ſextarij.
Ἡμίξεστον. dimidium ſextarium.
Ἡμιωβόλιον. ου. τὸ. ſemiobolus, teruncium. accipitur pro re uiliſsima.
Ἡμιωβολιαῖα. dicuntur quæ ad pretium non aſcendunt, id eſt nullius momenti ſunt.
Ἡμιολία. ας. ἡ. &
Ἡμιόλιον. nauis biremis, quæ à puppi ad malum uſque binis remis, à malo ad proram unico tantum agitatur. Huiuſmodi fuſtas uulgo uocant. Bayf.
Ἡμιόλιος. ου. ὁ hemiolius, numerus continens totum ſuum minorem, & dimidiam inſuper eius partem. Latine ſeſqui dicitur.
Ἡμιολίς. ίδος. ἡ. idem quod ἡμιολία.
Ἡμιολισμός. ἀντὶ τοῦ τὸ ἡμιόλιον δοῦναι, multa, ubi tota ſumma, et amplius quoque dimidia penditur.
Ἡμιονεία. muli ſtercus.
Ἡμιόνειος. ου. ὁ. mulinus.
Ἡμιόνιον. herba, quam noſtri linguam ceruinam uocant.
Ἡμίονος. ου. ὁ, ἡ. mulus, mula, & herbæ nomen.
Ἡμίοπος. tibia imperfecta.
Ἡμίοπτος. ſemicoctus.
Ἡμιπέλεκκον. ου. ὁ. ſecuris uno tantum latere ſcindens.

Ἡμιπλίνθιον. ſemilateritium.

Ἡμιπλοΐδιον. ου. τὸ. genus ueſtis muliebris.

Ἡμίπολον. dimidia cœli pars.

Ἡμιῤῥαγής. έος. ὁ, ἡ. ſemifractus, ſemilacerus.

Ἡμίσεια. ας. ἡ. medietas.

Ἡμισύλπιδος, ου. ὁ. ſemiſperans.

Ἡμισσάω. ῶ. σῶσω. π. σα. dimidio. Accu.

Ἡμιστίχιον. ου. τὸ. hemiſtichium, dimidiũ uerſus.

Ἥμισυ. εος. τὸ. dimidium.

Ἥμισυς. εος. dimidius. ab ἅμα & ἴσος, quaſi ἅμισος. οἱ ἡμίσεις, pro dimidia parte hominum. Xenoph. πεζοὺς δὲ χιλίων ἀμφὶ τοὺς ἡμίσεις. Idem, καὶ τοῖς πόρσαις δίεπεμπον τῶν ἄρτων ἑκάστοις τοὺς ἡμίσεις, Singulis dimidiatum panẽ. Interdum per neutrum loquuntur, ut τὰ ἡμίσεα τῶν ἄρτων. Bud. Com.

Ἡμισφαίριον. ου. τὸ. hemiſpharium, dimidia ſphæra, hoc eſt cœli dimidium.

Ἡμιτάλαντον τέταρτον. duo talenta cum dimidio.

Ἡμιτέλεστον. τὸ. imperfectum.

Ἡμιτελής. έος. ſemiperfectus, dimidiatus, imperfectus.

Ἡμιτόμος. ου. ὁ. & ἡμιτομίας. ου. ὁ. ſemicaſtratus.

Ἡμίτομον. pro dimidiata parte accipitur.

Ἡμίτομος. ου. ὁ. ſemiſectus, diuerſis coloribus.

Ἡμίφωνος. ου. ὁ. ſemibalbutiens.

Ἡμιτριταῖος. de febre dicitur, quam tertianam quidem uocant, cæterum imperfectam & accedentem ad quotidianam, quòd citius recurrat, quàm uera tertiana.

Ἡμιτύβιον. ου. τὸ. indumẽtũ lineũ, utrinque fimbriatũ, peplum, ſudarium. Poll.

Ἡμιτύμβιον. ου. τὸ. paruum ſepulchrum; ἡμιτύβιον. Cæl. lib. 3. ca. 2.

Ἡμιφλεγής, et ἡμίφλεκτος. ου. ὁ. ſemiuſtus.

Ἡμίχοα. ſemiſextarius.

Ἡμίχουν. ſemiſextarium.

Ἡμιωβίλια. τὰ. uaſcula parui ponderis.

Ἡμιωβόλιον. dimidium oboli.

Ἡμιονῖτις. herba folijs ſimilis dracunculi.

Ἡμιώριον. horæ dimidium.

Ἦμος. quando, Iliad. ά. Item pro ἦμος Dorice.

Ἡμοσύνη. ης. ἡ. iaculatio.

Ἡμύω. flecto, inclino, cado, ἀμύω.

Ἡμφιεσμένος, & ἠμφιεσμένος. ὁ. ἐνδεδυμένος. Bud. Com.

Ἡμωδιῶ. αἱμωδιῶ.

Ἥμων. ονος. ὁ. iaculator.

Ἡμῶν. noſtrum, genitiuus pluralis.

H N.

Ἦν. inquam, ecce, fui. Accipitur pro ἐστί. Item pro licebat. Aeſch. ὡς ἦν ὕστερον ἀκούειν, Vt audire unuſquiſque poterat. Ariſtot. identidem τὸ τί ἦν εἶναι, uſurpat pro τί ἐστι. Bud. Com.

Ἤν. ſi, an, ut.

Ἢν καί. quanquàm.

Ἥν. quam, accuſatiuus ab ἥ, articulo præpoſit. fœmini. gen. Item hanc, ſuam, apud Homerum pro ἑήν.

Ἤνασσε. imperauit.

Ἤνεγκα, & ἤνεκα. tuli. ἀπὸ τοῦ ἐνέγκω, ἢ ἐνέκω.

Ἠνίπαπε. increpauit.

Ἠνείχοντο pro ἀνείχοντο, ab ἀνέχομαι, & eſt præt. imperf. augmento duplicato. ἠβούλοντο, ἤθελον.

Ἠνεμόεις. όεντος. ὁ. altus, uentoſus.

Ἠνεμώδης. uentoſus.

Ἠνεῳγώς. ότος. ὁ. patulus.

Ἠνί. Dorice. ecce.

Ἠνίγματα. ænigmata quæ comprobantur.

Ἠνίδε. ecce.

Ἡνίκα. quando, tum.

Ἡνίον. ου. τὸ. habena frænum, poteſtas. Dicitur autem id quod eſt in medio τοῦ χαλινοῦ.

Ἡνιοποιεῖον. officina fabri frænorum.

Ἤνιος. ου. ὁ. bonus, matutinus.

Ἡνιοχεία. ας. ἡ. moderamen, aurigatio.

Ἡνιοχεῖσθαι. frænari.

Ἡνιοχεύς. idem quod ἡνίοχος.

Ἡνιοχέω. aurigo, guberno more aurigæ. Accuſ.

Ἡνιόχησις. ιος. ἡ. moderamen.

Ἡνίοχος. ου. ὁ. auriga. Scribit Dionyſ. ab Athenienſibus ditiſsimos uocari ἡνιόχους & ἁρματοτροφοῦντας, id eſt currules equos alentes, eumq́ ordinem fuiſſe ἀξιόλογον, id eſt plurimæ authoritatis.

Ἠνίπαπε. increpauit. pro ἤνιπεν, ab ἐνίπτω.

Ἦνις. ιος. ὁ. iuuencus, iuuenis, perfectus, bos anniculus.

Ἠνίσσετο. ſignificabat, indicabat.

Ἤνυον. perficiebant, ab ἄνω & ἀνύω.

Ἠνορία. ας. ἡ. fortitudo, ſtrenuitas, robur.

Ἤνοψ. οπος. ὁ. uocalis, ſplendidus.

Ἧντο. ſedebant.

Ἤνυστρον. ου. τὸ. abomaſum. Sic dicitur quidã ſinus ſeu uenter, qui iungitur quaſi in uentre poſt reticulum.

Ἠνώγεα. impetraui.

Ἠνώγει. iuſsit.

Ἠνώχλει, pro ἐνώχλει, ab ἐνοχλέω. turbabat.

Ἠοῖθεν. à mane uſq; ad meridiem.

Ἤομεν. ibamus.

Η Π.

Ἠπανάω, & ἠπανέω. indigeo, dubito.

Ἠπανία. ας. ἡ. indigentia, inopia.

Ἧπαρ. ατος. τὸ. iecur, hepar.

Ἡπατίον. iecinoris fibræ.

Ἡπατίζειν. in modum iecinoris concreſcere.

Ἡπατικοί. οἱ. qui laborant ex iecinore.

Ἡπατῖτις. ιδος. ἡ. iecoraria uena.

Ἡπατοσκοπία. extiſpicium, haruſpicina.

Ἤπαφε. decepit, ſeduxit.

Ἠπεδανός. οῦ. ὁ. pro ἀπεδανὸς, debilis, claudus, mutilus, ſtultus.

Ἠπεδανόω. μ. ώσω. π. ωκα. debilito. Accuſatiuo.

Ἠπεδίζειν. planum reddere.

Ἠπειγμένως. feſtinanter.

Ἤπειρος. ου. ἡ. continens, id eſt terra firma, Epirus. ab α & πέρας finis.

Ἠπειρώτης. ου. ὁ. Epirota, & continentis habitator.

Ἤπερ, aduerb. cõparandi. quàm, ὥσπερ.

Ἠπεροπεύς. έος. ὁ. deceptor, mendax.

Ἠπερόπευσις. ιος. ἡ. impoſtura.

Ἠπεροπευτής. οῦ. ὁ. deceptor.

Ἠπεροπεύω. μ. εύσω. π. ευκα. decipio.

Ἠπητήριον. τὸ. acicula.

Ἠπητής. οῦ. ὁ. ſutor.

Ἠπήτρια. ἡ. acus.

Ἠπιάλης. ου. τὸ. algor q́ febrim præcedit.

Ἠπίαλος. ου. ὁ. febris cum rigore algida. Hæc febris manſuetius tractat hominem, & leuius calfacit. Medici lentam uocant & phlegmaticam, τὸ πυρετὸς contrà, quæ uehementer inflammat.

Ἠπιάω. μ. άσω. π. ακα. mitigo. Et ἠπιάζω, ἐπαπιάασθαι. Accuſ.

Ἠπιόδωρος. ου. ὁ, ἡ. mitis, mitia donans.

Ἠπιόλης, &

Ἠπίολος. ου. ὁ. idem quod ἠπίαλος. cognatione enim uocum facile confundi ſolent. ἠπίαλος uerò denſo ſpiritu, pro papilione legitur.

Ἤπιος. ου. ὁ. blandus, paruulus, ſuauis, quietus, lenis, mãſuetus, beneuolus.

Ἠπίως. leniter.

Ἠπιώτατος. ου. ὁ. abiectiſsimus.

Ἦ που. utrum, nónne? Lucian. ἦ οὖν που dixit,

dixit, ecquando autem. ἦπου etiam ſignificat nimirum, utique, multo magis, quod etiam ἦπουγε dicitur. Subiungitur autem ἦπου τῷ ὅπου aliquando, quod ſignificat quandoquidem. Bud. Com.

Ἦπου χολῇγε. multo minus, nullatenus.

Ἤπου, παροξύτονον. idem ſignificat quod ἤτοι, uel.

Ἧπου. aduerb. ſimilitud. quẽadmodũ.

Ἠπυόττης. ου. ὁ. reſonans. &

Ἠπύτα. uocalis, reſonans. Vocatiuus pro nominatiuo poëtice.

Ἠπύτης. idem quod ἠπυόττης.

Ἠπύω. ſono, uoco.

H P.

Ἦρ. ρός. τό. uer, pro ἔαρ.

Ἥρα. ας. ἡ. Iuno, ὁ ἀήρ.

Ἦρα, pro ἤρανα. grata, ἐκ τοῦ ἐρῶ τὸ ἐπιθυμῶ.

Ἡραῖα. τά. Iunonis feſta.

Ἠραίνω. deliro.

Ἡραῖον. ου. τό. Iunonis templum.

Ἡραῖον τεῖχος. locus in Thracia.

Ἡραῖος. ου. ὁ. Iunonius.

Ἡράκλεια. τά. feſta Herculis.

Ἡράκλειος. ου. Heraclius.

Ἡρακλεῖος. ου. ὁ. Herculeus.

Ἡράκλεις, aduerb. admirandi, hercule, dij boni. Eſt & aduerbium abominantis, quòd Hercules ſoleat in malis opitulari. Vnde & ἀποτρόπαιον eum uocant. Porrò quemadmodum uiri dicunt ἡράκλεις, ita fœminæ dicunt ὦ φίλη ἀφροδίτη.

Ἡρακλεωτική. ἡ. nux auellana.

Ἡρακλειτικοί. οἱ. Heracletici, genus cancrorum.

Ἡρακλῆς. έος. ὁ. Hercules. Hoc nomine dictus eſt ex oraculo ad ipſum, ἥρα γὰρ ἀνθρώποισι φέρων κλέος ἄφθιτον ἕξει.

Ἠρανίων. auxilians, gratificans.

Ἦραρε. congruit, dixit, ligauit. Ab ἄρω, med. præt. ἦρα, Attice ἄρηρα, & metatheſi ἤραρα.

Ἥρατο. cepit.

Ἠρᾶτο. precatus eſt, execratus eſt.

Ἠρέθομαι. pendeo, crinibus traho.

Ἠρέμα. ſenſim, paulatim, aliquantulũ.

Ἠρεμαῖος. ſubmiſſus, tacitus, ut ἠρεμαία φωνὴ, ſubmiſſa uox, Luciano.

Ἠρεμαίως. lente.

Ἠρεμένος. ου. ὁ. electus.

Ἠρεμέστερος. ου. ὁ. quietior.

Ἠρεμέω. μ. ήσω. π. ηκα. quieſco. Neutr. abſol.

Ἤρεμος. ὁ. quietus.

Ἠρεμία. ας. ἡ. quies.

Ἤρεμον. ου. τό. quietum, manſuetum, placidum.

Ἠρήρειτο. inhæſerat.

Ἦρι, aduerb. mane.

Ἠριγένεια. ας. ἡ. mane genita, diem proferens. Epitheton auroræ.

Ἠριγενής. mane genitus.

Ἠριγέρων. ὁ. ſenecio. Item herba eius nominis ex olerum genere.

Ἠριγόνη. ης. ἡ. Erigone.

Ἠριδανός. οῦ. ὁ. Eridanus.

Ἠριεργής. ὁ. ſpoliator ſepulchrorum.

Ἠριαδής. ὁ. mortuus.

Ἤρικον. diuidebant. ἀπὸ τοῦ ἐρείκω.

Ἠρίνεος. ὁ. laneus.

Ἠρινός. οῦ. ὁ. uernus. Vnde ἠρινολόγοι, pro cicadis.

Ἠρίον. ου. τό. ſepulchrum. παρὰ τὴν ἐπιχωννύειν τοῖς νεκροῖς ἔραν.

Ἤριον, pro ἔριον. ου. τό. accẽtu in pri. lana.

Ἠριπόλη. ης. ἡ. aurora, dies, ut in epigrã. φέγγος ἰδεῖν ἐθέλω χρύσεον ἠριπόλης. Heſych. legit ἠριπόλην, ἡμέραν δὲ ἡμέρας.

Ἤριπον. cecidi. ἐκ τοῦ ἐρείπω.

Ἤρυκε. amouit, Iliad. ξ.

Ἠρμένος. ου. ὁ. ſublatus.

Ἠρνεῖτο. negabat.

Ἤρος. ου. ὁ. amicabilis, placidus, gratus, uernus, interuallum temporis. Ponitur & pro ἔαρος genitiuo.

Ἠρύγγη. ης. ἡ. &

Ἠρύγγιον. ου. τὸ. uel ἤρυγγος. eryngiũ herba ex aculearum genere.

Ἠρυγγίτης. herba quædam, & genus panis.

Ἠρύγω. mugio.

Ἠρυθροδανωμένος. rubricatus.

Ἠρακλίσκος. ου. ὁ. diminutiuum ab ἡρακλῆς, id eſt Hercules.

Ἤρυον. hauriebant.

Ἡρωεῖον. ου. τὸ. carmen heroicum.

Ἡρώειον. ἡρῷον.

Ἡρωελεγεῖον. mixtũ cũ elegiaco heroicum.

Ἡρωϊκός. οῦ. ὁ. heroicus, magnanimus.

Ἡρωΐσσα. heroina.

Ἡρῶναι pro ἡρωΐναι, apud Ariſtophan. Nebul.

Ἡρῷον. ου. τὸ. heroum, hoc eſt monumentum quod ſolet erigi uiro alicui inſigni, propter eximiam uirtutem, μνημεῖον, & carmen heroicum.

Ἡρώζω. cauillor, σκώπτω.

Ἥρως. ωος. ὁ. heros. ἥρωες dicuntur homines cum ſint, rebus tamẽ geſtis eam opinionem apud uulgus emeruerũt, ut inter diuos relati credantur. Proinde ἥρωες in quauis arte & ſcientia dici poſſunt, qui in ea plurimum excelluerunt. Gaza putat deductum eſſe ab ἔρως, ἤγουν ἀπὸ τοῦ ἔρωτος ἑκάστου, καὶ ἐς ὕψος θεῖον ὁρῶντος, καὶ ἀνατεινομένου εἰς τὸ ἄκρον ἐρατόν, ὅθεν καὶ ἡμίθεοι ὀνομάζοντο. Plures tamen ab Ἥρα, id eſt Iunone.

Ἡρώως. potenter, fortiter, grauiter, generoſe.

Ἡρῷσσα. heroina, ἡρωΐσσα, uel ἡρωΐνη.

Ἠρώτα. interrogabat, ἤρετο.

Η Σ.

Ἦς, pro ἦν. erat, Theocr.

Ἠς βούλει. quamuis.

Ἢ καὶ ἄλλα, accipitur pro δηλονότι. Bud. Com.

Ἧς. cuius, uel ſui, ſuæ. ἧς τινος, τῆς ἰδίας.

Ἤισαν. ibant.

Ἥσει. mittet, emittet.

Ἠσελγημένα. τὰ. dicũtur iniuriæ & contumeliæ per petulantiam illatæ.

Ἧσθα. fuiſti, ſediſti.

Ἥσθην. gauiſus ſum, delectatus ſum. ab ἥδομαι.

Ἦσι, pro ᾖ. fuerit.

Ἠσίν, pro φησίν. inquit.

Ἧσις. uoluptas, τέρψις.

Ἤσκεν, Ionice pro ἤσκει. exercebat, parabat.

Ἠσπάζοντο. complectebantur.

Ἧσσα. ας. ἡ. calamitas.

Ἥσσον. nequaquam.

Ἕσσα. ſedit, induit.

Ἤστην pro ἤτην, duali imperfecti ab εἰμί, per pleonaſmum.

Ἥστο. ſtetit, ἐκ τοῦ ἵω, ἵζω.

Ἡσύν. ου. τὸ. iucundum, ſuaue, ἀρεστόν. ab ἥδω, ἥσομαι. σαι. σαν.

Ἡσυχάζω. μ. άσω. π. κα. quieſco, taceo, in otio ſum, quietus ſum, quietem ago. Neutr.

Ἡσυχαίτερος. ου. ὁ. quietior.

Ἡσυχῆ. quietè, ſilenter, tacitè, paululũ, nonnihil.

Ἡσυχία. ας. ἡ. otium, quies, ſilentium.

Ἥσυχος, & ἡσύχιος. ου. ὁ. quietus.

Ἡσύχως. quietè.

Ἤχλυς. deturbabat. ab ἀχλύω.

Ἥσω. mittam, ſinam, iaculabor.

Η Τ.

Ἦτε, & Attice ἦστε. eratis.

Ἦτορ & ἰητήριον. eundum eſt.

Ἤτοι. interdum aduerbium eſt διασαφητικόν, pro uidelicet, id eſt ἤγουν. Interdum coniunctio συμπλεκτική, quidem, ſanè, & ferè idem quod ἤ, niſi

quòd μὴ ſubiungitur, ἤτοι uerò præponitur. Reſpondet autem τῷ ἤτοι, τὸ αὐτὰρ, & ἀτὰρ, perinde atq; δὲ, τῷ μὲν. Apud Atticos uerò coniunctio eſt διαζευκτικὴ pro ἢ, ut τοι ſit expletiua, quemadmodum γε in ἔγωγε.

Ἦτορ. ορος. τὸ. *cor, animus. ab ἄω, quod eſt πνέω.*

Ἠφρεμῶ. *quieſco.*

Ἤτριον. ου. τὸ. *ſtamen, & genus panni.*

Ἦτρον. ου. τὸ. *uentriculus, ueſica, uenter, ab umbilico ad pubem uſque. Gaza abdomen, ſumen, ſeu imum uẽtrem interpretatur. Nicandri interpres intelligit geniculum, ut umbilicum in ferula. Sed propriè ἦτρον eſt (inquit) poſt umbilicum locus.*

Ἧττα. ης. ἡ. *conflictus, calamitas, clades. Sed paſsiue accipi debet, quando quis uincitur.*

Ἡττάομαι. *uincor.* ἡττᾶσθαι τῆς χάριτος, *æquare gratiam non poſſe, gratiæ cedere.*

Ἡττάω. μ. ήσω. π. ηκα. *uinco.*

Ἥττημα. ατος. τὸ. *diminutio, delictum.*

Ἡττῶμαι. *inferior ſum, uincor. Genit.*

Ἧττον. ονος. τὸ. *minus.*

Ἡττηθέντας. τοὺς. *ſuperatos.*

Ἥττων. ονος. ὁ. *minor, inferior, qui uidelicet uictus eſt ab alio. Vnde ἥττων ὀργῆς ἢ ἔρωτος, qui ab ira uel amore uincitur, qui ſibi non poteſt imperare. Bud. Com.*

Η Υ.

Ἧυ. *bonum, uelut.*

Ἠυγένειος. ου. ὁ. *pro* ἐυγένειος, *probè & multum barbatus.*

Ἤυδα. *dixit.*

Ἠύκομος. ου. ὁ, ἡ *habens pulchros crines.*

Ἠύς. ὁ. *bonus, magnus, generoſus.*

Ἠύτε. *ueluti, & ſimilia.*

Η Φ.

Ἡφαιστεῖον. ου. τὸ. *templum Vulcani.*

Ἡφαιστία. *Minerua, & ciuitas Lemni.*

Ἡφαίστιος. ου. ὁ. *Vulcanius.*

Ἥφαιστος. ου. ὁ. *Vulcanus.*

Ἠφιέθην ab ἀφίημαι. *deſcendit,* συγχωρήθην.

Ἡφηγέομαι. ὁδηγέομαι, *uiam doceo.*

Ἡφλυσμός. οῦ. ὁ. *ſpuma.*

Η Χ.

Ἠχάνω. *inopem uitam ago.*

Ἠχεῖα. ας. ἡ. *ſonituum diſcrimen.*

Ἠχέτης. ου. ὁ. *ſonans, cicada.*

Ἠχετικός. οῦ. ὁ. *ſonorus.*

Ἠχέω. μ. ήσω. π. ηκα. *reſono, ſono. Neutr.*

Ἦχη. ης. ἡ. *fama, ſonitus, crepitus.*

Ἠχήεις. ήεντος. ὁ. *reſonans.*

Ἠχῆνες. *inopes.*

Ἠχηταί. οἱ. *præcones.*

Ἦχι. *ibi, quà.*

Ἦχος. ου. *ſonus.*

Ἠχώ. όος. ἡ. *ſonus, echo.*

Ἠχώδης. εος. ὁ, ἡ. *ſonorus.*

Η Ω.

Ἠῶθεν. *mane,* ἑωθινὸν, ὄρθρον.

Ἠῶθι. *in aurora. differt ab* ἡμέρα.

Ἠώκοιτος. *matutinus ſomnus.*

Ἠιών. *locus maritimus.*

Ἠῷος. ου. ὁ. *eous, matutinus.*

Ἠωρεῖσθαι. *attolli, ſuſpendi.*

Ἠώς. όος. ἡ. *aurora, dies, antemeridianum tempus.*

Θ Α.

Θαβὼρ. & Θαβώριον. *nomen montis.*

Θάημα, *Dorice pro* θέαμα. *ſpectaculum.*

Θάβω. *impello.*

Θαιρός. οῦ. ὁ. cardo.nis.

Θαιμός. domus,plantatio.

Θακέω. μ. ήσω. π. ηκα. &

Θακίω. μ. ίσω. π. ικα. ſedeo. Neut.

Θάκος. ου. ὁ. ſedes,ſella,conſeſſus. θῶκος poëtice.

Θαλάμαι. ῶν. foramina, cauitates narium. Item cubicula,ſtabula apud Ariſtot. de cauernis piſcium. Sed θαλαμαί ὀξυτόνως, Caſtoris & Pollucis templum

Θαλάμαξ. uide θαλαμίτης.

Θαλαμάφια. ας. ἡ. mulier quæ curat ea quæ ad thalamum & nuptias pertinent.

Θαλαμεύομαι. &

Θαλαμεύω. in thalamo plurimum uerſor. Bud. Com.

Θαλάμη. ης. ἡ. thalamus.

Θαλαμηγός. nauis Cleopatræ nomen, Sueton.

Θαλαμηπόλος. ου. ὁ, ἡ. cubicularius.

Θαλαμιά. ᾶς. ἡ. foramen triremis, per quod remus inſeritur.

Θαλαμίδιοι κῶπαι. remi lente nauigantes.

Θαλάμιος. ου. ὁ. & θαλαμίτης. remulcus, qui in infima parte triremis remigat. θαλάμαξ apud Ariſtoph. pro eodem accipitur. Sunt autem tres in triremi ordines remigum: θαλαμῖται infimi, ζυγῖται medij, θρανῖται ſupremi.

Θάλαμος. ου. ὁ. thalamus. Et θάλαμοι, penates.

Θάλασσα. ης. ἡ. mare, pro aqua marina.

Θαλασσεύς. piſcator.

Θαλάσσιος. ου. ὁ. marinus.

Θαλασσόομαι. marina aqua cõficio, condio, inficio.

Θαλασσόπλαγκτος. per mare errans.

Θαλασσεύω. μ. εύσω. π. ευκα. eo per mare, in mari plurimum uerſor. Neutr. Bud. Com.

Θαλαττοκοπεῖν. tumultuor. Suid.

Θαλαττοκρατῶ. maris imperium obtineo.

Θαλαττοκράτωρ. maris dominus.

Θαλαττοπορῆσαι. nauigare per mare, trãſfretare.

Θαλαττουργός. piſcator.

Θαλαττουργῶ. piſcor, negotior, aut uictũ quæro in mari.

Θαλέθω. uireſco, germino.

Θάλεια. ας. ἡ. Thalia, una ex muſis celebritas ex iuuenibus, uiriditas, corona, feſtiuitas, lætitia. Vnde illud Hom. καὶ δαῖς θάλεια, Iliad. η. de conuiuio intelligendum omnibus rebus abundante, lauto, & ueluti florido, hoc eſt læto. Athenæ. lib. 1.

Θαλερός. οῦ. ὁ. iuuenis, uireſcens, καὶ θαλερὸς πόσις, ὁ ἐκ παρθενίας ἀνήρ.

Θαλέω. θάλλω.

Θαλία. ας. ἡ. θάλεια.

Θαλλοποιοί. οἱ. qui ſcrinia ex corio fabricant.

Θαλλία. ſummus colliculus in noua germinatione in olea.

Θαλλοφόροι. οἱ. qui Athenis in Panathenæis oleæ ramos geſtabant. Erant ij ut plurimũ ſenes, unde per iocum θαλλοφόροι uocantur illi, uelut inutiles ad alia munera obeunda.

Θάλλω. μ. θαλῶ. π. αλκα. uireſco, germino, pullulo, floreo. Proprie de arboribus, ſicut ἀνθεῖν de floribus. Neutr.

Θαλλός. οῦ. ὁ. germẽ quod traditur paſcendis hædis, aut bobus, germen oliuæ, κατ' ἐξοχὴν.

Θαλοῦν. in fuliginẽ euaporare, ut thus, & alia odoramenta quædam.

Θαλπιόων. calefaciens.

Θάλπις. iris uocatur, ἀπὸ θάλπω, quod calefacere & fouere ſignificat, quod primum præcipuumq́ iris habet.

Θαλπνός

Θαλπνός. ſplendidus.
Θάλπος. κος. τὸ. calor, æſtus.
Θαλπτήριον. tegumentum, fomentum.
Θάλπω. μ. ψω. π. φα. calefacio, foueo, ſicut gallinæ oua, applaudo, floreo, uigeo. Accuſ.
Θαλπωρή. ῆς. ἡ. ſolamen, letitia, uoluptas.
Θαλυκρός. callidus, improbus, ignitus.
Θαλύσομαι. uror.
Θαλύω. foueo, calefacio.
Θαλύσια. τὰ. feſtiuitas, primitiæ frugū, cerealia: dicta à θάλλειν, quoniam ut denuo reuireſcerent omnia, fruges comportabant, & dijs conſecrabant: unde & συγκομιστήρια etiam appellantur.
Θαλύσιος ἄρτος. panis qui ex nouis frugibus conficitur primum.
Θαμὰ. frequenter, perpetuò.
Θαμάλωπες. carbones ſemiuſti.
Θαμαρροχεῖν. inquietum eſſe.
Θαμβαλέον. formidabile, admirabile.
Θαμβέω. μ. ήσω. π. ηκα ſtupeo, obſtupeo, paueo.
Θάμβησαν. obſtupuerunt.
Θάμβος. pauor, ſtupor, admiratio.
Θαμβός. ῦ. ὁ. a tonitus.
Θαμειός. ῦ. ὁ. frequens, πυκνός, ἐπάλληλος.
Θαμίζω. μ. ίσω. π. ικα. frequento, ſum aſsiduus in cuſtodia nauiū. Accuſ.
Θαμινὰ frequenter, crebro.
Θαμινός. ῦ. ὁ. &
Θαμινής. ῆος. ὁ, ἡ. θάμινος, frequens.
Θάμνος ου. ὁ. minutarum arborum denſitas, ceſpes, arbuſtū, lucus, frutex.
Θαμνείζω. congrego.
Θάμνεια. ἡ. congregatio.
Θανάσιμος. ῦ. ὁ. letalis, mortalis.
Θανατάω, θανατιόω cupio mori.
Θανατήφορον. letiferum, funeſtum.
Θανατικός. ῦ. ὁ. capitalis.

Θάνατος. ῦ. ὁ. mors, ταναὸς γάρ ἐστι, καὶ ἐπὶ πάντα ἑαυτὸν διατείνει.
Θανατούσια. τὰ. feſtum atq; agon apud inferos, cuius meminit Lucian. de Veris nar.
Θανατόω. μ. ώσω. π. ωκα. interficio, neco, morte mulcto, mori cupio, præbeo me morti, rei capitalis damno abſentem, deſpondeo animum. Accuſ. Bud. Com.
Θανατώδης. ιος. ὁ, ἡ. mortis auidus.
Θάνῃς. mortuus fueris.
Θάπτω. μ. ψω. π. φα. ἀόρ. β. ἐτάφην. ſepelio, defodio. Accuſ.
Θαργήλια. τὰ. feſtum in Apollinis honorem.
Θαργηλιών. ῶνος. ὁ. Februarius, uel (ut alij tradunt) Maius. Cæl. li. 9. ca. 11.
Θάργηλος. olla dicta eſt, in qua percoquerentur fructuum primitiæ Apollinis honori, qui apparerent.
Θαῤῥαλέος. ου. ὁ. audens, confidens. Accipitur in bonam partem, ſicut θρασὺς in malam.
Θαῤῥαλεότης. ητος. ἡ. audentia.
Θαῤῥαλεώτερος. animoſior.
Θαῤῥέω. μ. ήσω. π. ηκα. confido, præſumo, audaciā ſumo. Neut. cum datiuo, & aliquando cum accuſatiuo, pro non uereri, ut ὁ τεθαῤῥηκότων μάχην τῶν ἐναντίων, hoc eſt (ut Tacitus inquit) non auſis aciem hoſtibus. Bud. Com.
Θάῤῥη. ης. ἡ. &
Θάῤῥος. ου. audacia, confidentia.
Θαῤῥύνω. audaciorem facio. Plutarch. θαῤῥύνων τοὺς ἀτρώτους, Animum addens inuulneratis.
Θαρσαλέος. ου. ὁ. audens, facilis.
Θάρσει. confide.
Θαρσέω. μ. ήσω. π. ηκα. confido.
Θάρσος. κος. τὸ. audentia, confidentia, audacia.

Θάρσυνος. confidens.
Θαρσύς, pro θρασύς.
Θαρσύνω. μ. υνῶ. π. υγκα. hortor, audentiam inijcio, audeo, audax ſum.
Θᾶσαι, pro θεάσαι. uide.
Θάσια. τὰ. amygdalæ, ob præcocitatẽ, ἀπὸ τοῦ θᾶσσον τὸν καρπὸν προϊέναι.
Θᾶσσον ἢ βάδην. æquo citius.
Θάσσω. μ. άξω. π. αχα. curro uelocius, ſedeo.
Θάσσων. uelocior.
Θασία. genus quoddam raphani, intinctum, uel muria, cui opſonia aſſa intingebant.
Θάτερα. τὰ. pro τὰ ἕτερα, id eſt altera, alterutra. Accipitur etiam pro altero. ἐπὶ θάτερα μὲν, uel ἐπὶ θάτερα δὲ, pro citra, & ultra. κατὰ θάτερα, in altera parte. Bud. Com.
Θατέρου, θατέρῳ, θατέρον. obliqui ſunt ab ὁ ἕτερος, quod Atticè dicitur ἅτερος. ἐπὶ θάτερον, in diuerſũ, in diuerſam partẽ.
Θᾶττον. citius.
Θάττων. θάσσων.
Θαυλακίζειν. cum clamore aliquid poſcere.
Θαῦμα. ατος. τό. miraculum.
Θαυμάζομαι. admirationi ſum, ſuſpicior.
Θαυμάζω. μ. άσω. π. ακα. admiror, ſuſpicio. Accuſ. Et pro οὐκ ἀποδέχομαι, improbo, deteſtor, cũ genitiuo, ut θαυμάζω δ' ἔγωγε τῶν ἐν ταῖς πόλεσι δυναστευόντων, Iſocr. Et Xenoph. ὑμῶν μὲν διεῖπη θαυμάζω. Vel etiam cum genitiuo & accuſatiuo. Demoſth. καί μοι πρὸς Διὸς καὶ θεῶν μηδεὶς τὴν ὑπερβολὴν θαυμάσῃ. Bud. Com.
Θαυμαίνω. uideo, admiror.
Θαυμαλέον. τό. ſtupendum.
Θαυμάλωψ. ſemiuſtus, ignitus.
Θαυμαστικός. οῦ. ὁ. admirabilis.
Θαυμασμός. οῦ. ὁ. admiratio.
Θαυμαστής. admirans, laudator.
Θαυμάσιος. &
Θαυμαστός. οῦ. ὁ. admirabilis, nobilis, egregius, præclarus.
Θαυμαστὸν ἡλίκον, καὶ θαυμαστὸν ὅσον. mirum quantum, mirum in modum. Bud. Com.
Θαυμαστόω. μ. ώσω. π. ωκα. mirifico. Accuſ.
Θαυμαστώδης. εος. ὁ. ſumma admiratione habitus.
Θαυμαστῶς. ſapienter, notanter.
Θαυματίζομαι. in ſtuporem præ admiratione redigor.
Θαυματοποιΐα. ας. ἡ. præſtigium, admiratio.
Θαυματοποιός. οῦ. ὁ. præſtigiator, prodigiorum author.
Θαυματουργῶ. miracula edo.
Θαψία. ἡ. ferula ſylueſtris, aut ferulá(go.
Θαψός. οῦ. ὁ. frutex pallidus, & lignum quo lanæ & capilli flaui fiunt.

Θ E.

Θεά. ᾶς. ἡ. dea.
Θέα. ας. ἡ. ſpectaculum, uiſio, aſpectus.
Θεαγγελεῖς. qui deorũ ſolennitates promulgant præcones.
Θεαγενής. pius.
Θέαινα. ης. ἡ. dea.
Θέαμα. ατος. τό. ſpectaculum.
Θεάμων. ονος. ὁ. ſpectator.
Θεάομαι. μ. άσομαι. π. αμαι. uideo, uiſo. Depon. accuſ. Differt à βλέπω. Ammon.
Θεαρχία. diuinum & æternum principium rerum omnium à numine.
Θεαρχικώτατος. ſupremum numen & principium.
Θεατρεῖον. theatrum.
Θεατής. οῦ. ὁ. ſpectator.
Θεατός. ſpectandus.
Θεάτρια. ας. ἡ. ſpectatrix.
Θεατρίζω. in theatro & cum pompa

deduco. Vnde θεατρίζομαι, id eſt in theatrum producor, ut omnibus ſim ſpectaculo, Paul. Hebr.

Θεατρικῶς. faſtoſe.

Θέατρον. ου. τὸ. ſpectaculum, theatrum.

Θειάφιον. τὸ. &

Θεῖον. diuinum, numen. Item ſulphur, thymiama quoddam ad expiationes.

Θειάω. admiror.

Θειῶσαι. &

Θειόκαπνον. fumum uel uaporem facio.

Θείω καὶ θείομαι. admiror.

Θείω. curro.

Θεία. Lunæ & Apollinis mater. θεία, λατρεία.

Θεηγόροι. οἱ. theologi.

Θεήλατος. ου. ὁ. impulſus à Deo.

Θεημαχία differt à θεομαχία. Ammon.

Θεητόκος. ου. ἡ. pro θεοτόκος, quæ deum genuit.

Θεία. ας. ἡ. amita, matertera.

Θειάζειν. numine afflari, non compotem eſſe ſui, eſſe fanaticus.

Θειασμός. οῦ. ὁ. afflatus, diuinatio, conuiuium.

Θειητός. admirandus.

Θεϊκός. οῦ. ὁ. diuinus.

Θειλόπεδον. ου. τὸ. locus expoſitus ad calorem ubi aliquid ſiccatur.

Θημωνιαί. manipulorum cumuli.

Θεῖναι. facere, currere, iterſicere, principia ponere, & ſupponere. Bud. Cō.

Θεῖον. ου. τὸ. numen. Item ſulphur, τὸ κεραύνιον πῦρ. ὀσμὴν γὰρ ἔχει ὁ κεραυνὸς θείου.

Θεῖος. ου. ὁ. diuinus. θείῳ νόμῳ, numine diuino. Itē patruus, auunculus.

Θειότης. ητος. ἡ. numen, diuinitas.

Θείω, pro θέω. curro, uerbero, pulſo.

Θειώδης. εος. ὁ, ἡ. ſulphureus.

Θείως. diuinitus.

Θέσκελος. admirabilis.

Θέλγητρον. mulcimentū, incitamentū.

Θελγῖνες. telchines, uenefici, præſtigiatores.

Θέλγμα. ατος. τὸ. admiratio.

Θέλγω. μ. θέλξω. π. χα. demulceo, decipio, afficio aliquem ut moueri nequeat, afficio cum delectatione. Aliquando ponitur pro luſtrare. Accuſ.

Θέλεμνον. radicitus.

Θέλεμον. ου. τὸ. miſerabile, quietum.

Θελέμως. quietè, miſerabiliter.

Θέλημα. ατος. τὸ. &

Θέλησις. ιος. ἡ. uoluntas.

Θελήμων. uolens, promptus.

Θελκτήριον, & θέλγητρον. ου. τὸ. mulcimentum, oblectamentum.

Θελκτήριος. ου. ὁ. blandus, habens uim perſuadendi.

Θελητός. placitus.

Θέλημος. fœcundus.

Θελοθρησκεία. ας. ἡ. ſuperſtitio.

Θελοκακέω. de induſtria ignauiter ago

Θέλυμνα. τὰ. arbores quæ ramos habēt inter ſe connexos, unde προθέλυμνα, radicitus.

Θέλω μ. ήσω. π. ηκα. uolo, peto. Item poſſum, Attice. Neut. accuſ.

Θέμα ατος. τὸ. thema, poſitio, regio, religio. Significat etiam genituram, ſiue ſydus natalitiū, & horoſcopū, hoc eſt id, quod mathematici notāt, quomodo cælum ſit affectum, compoſitaq́ ſydera, cum homines & animantes oriuntur. Hac uoce utitur Tranquil. in Auguſt. Bud. Com.

Θέματα. τὰ. depoſita.

Θεματίζω. depono, guberno.

Θεματισμός. οῦ. ὁ. ſtatio.

Θέμεθλον, &

Θεμείλιον. ου. τὸ. &

Θεμέλιον. ου. τὸ. fundamētū, extrema pars fundamenti. ἐκ θεμελίων, funditus.

Θεμελιόω. μ. ώσω. π. ωκα. fūdo. as. accu.

Θεμελίωσις. ιος. ἡ. *fundamentum.*

Θεμελιωτής. ȣ̃. ὁ *fundator.*

Θέμενος, pro περιθέμενος. *indutus.*

Θέμερον. *ſtabile, uenerandum.*

Θέμις ιτος. ἡ. *ius, fas, munus ſuſtentaculum.* Dea fingitur honeſtatis, quæ præcipit hominibus id petere, quod fas eſt. Bud. in Annot.

Θεμίσσω. θεμιστεύω.

Θέμιστες. *uaticinia, oracula, conſilia, conſultaq́, & lege ſancita, teſte* Euſtathio.

Θεμιστεύω. *uaticinor, oracula do, leges fero, iura reddo,* Odyſſ. η.

Θέμιστος. ȣ. ὁ. *iuſtus.*

Θεμιστύς. ύος. *dea iuſtitiæ.*

Θεμίστωρ. *iuſtus, prudens.*

Θεμιτόν. *fas.*

Θεμιτός. οῦ. ὁ. *licitus.*

Θέμωσεν *fecit, coëgit, perſuaſit, appropinquauit.*

Θὲν *particula, aliquando abundans, aliquando motum à loco ſignificās.*

Θέναρ. αρος. τὸ. *ir, uola.*

Θεναρίζω, & θενῶ. *percutio.*

Θεοβλαβεία. ας. ἡ. *læſio deorū, impietas.*

Θεοβλαβής. έος. ὁ, ἡ. *temerarius.*

Θεογάμια. τὰ. *feſta Proſerpinæ.*

Θεογενεσία. *baptiſmus.*

Θεογνωσία. *cognitio dei.*

Θεογονία. *deorum proles & origo.*

Θεοδίδακτος. ȣ. ὁ. *diuinitus edoctus.*

Θεοδήλητος. ȣ. ὁ, ἡ. *à deo manifeſtatus.*

Θεόδμητος. ου. ὁ. *à Deo ædificatus, uel paratus.*

Θεοειδής. έος. ὁ, ἡ. &

Θεοείκελος. ȣ. *Deo ſimilis, pulcher.*

Θεόθεν. *diuinitus.*

Θεόθυτα. τὰ. *carnes uictimarum.*

Θεοίνια. τὰ. *bacchanalia. nam Bacchū* θοῖνον *uocabant.*

Θεοίνιον. ȣ. τὸ. *templum Bacchi.*

Θεοκάπηλοι. *hæretici qui aliena ueræ religioni miſcent.*

Θεοκλυτεῖν. *Deum audire, aut Deum inuocare & inclamare in diſcrimine.* ὥστε τὸν θεὸν ἐπικαλεῖσθαι. Plutar. θεοκλυτεῖν κύριον.

Θεοκλύμενος. *à Deo uocatus.*

Θεόκολος. *ſacerdos.*

Θεόκτιστα. τὰ. *quæ ſunt diuinitus.*

Θεολάβεια. ας. ἡ. *ſtoliditas.*

Θεολαβής. έος. ὁ, ἡ. *cui Deus abſtulit mentem.*

Θεόληπτος. ȣ. ὁ, ἡ. *numine afflatus.*

Θεοληψία. ας. ἡ. *numinis afflatus.*

Θεολογεῖν. *diſſerere de rebus diuinis et ſpeculari, theologicè explicare & diſputare.* Dionyſ. ἀληθῶς θεολογοῦντες τὸν Ἰησοῦν, *Vere de Chriſto diſſerentes. Accipitur & pro philoſophice commentari,* Ariſtot. Bud. Com.

Θεολογεῖον. ȣ. τὸ. *locus ſupra ſcenam, in quo dij conſpiciebantur.*

Θεολογική. *prima philoſophia, quæ ſpeculatur* τὴν χωριστὴν οὐσίαν, καὶ ἀκίνητον. Bud. Com.

Θεομαχέω. μ. ήσω. π. ηκα. *Deo repugno.* Neutr.

Θεομαχία. ας. ἡ. *deorum pugna.*

Θεόμαχος. ȣ. ὁ. *Deo repugnans.*

Θεομηνία. ας. ἡ. *ira diuina.*

Θεόμαντις. *diuina ſapiens.*

Θεομισής. έος. ὁ, ἡ. *deorum oſor.*

Θεομισής. έος. ὁ, ἡ. *Deo inuiſus.*

Θεόμορος. *prudens.*

Θεοξένια. τὰ. *feſtum ſolenne omnium deorum.*

Θεοπνεέω. *numine afflor.*

Θεόπνευστος. ὁ. *à Deo inſpiratus.*

Θεοπλάστης. ȣ. ὁ. &

Θεοποιός. ȣ̃. *ſculptor, ſtatuarius.*

Θεοπρεπής. *maieſtatis quiddam præ ſe ferens.*

Θεοπροπέω. μ. ήσω. π. ηκα. *uaticinor.* Neutr.

Θεοπροπία.ας.ἡ. &

Θεοπρόπιον.ου.τὸ. uaticinatio ex deo. πρόπιον enim uaticinium eſt.

Θεόπροπος.ου.ὁ. uates, ſacerdos, oraculorum conſultor.

Θεοπτία.ἡ. uiſio diuina.

Θεοργόν.οῦ.τὸ. quod fit à deo.

Θεορημοσύνη.ἡ. diuina inſtitutio.

Θεόρρυτον. à deo profectum.

Θεός.οῦ. deus. Philoſophi θεὸς, numina uulgi opinione conſecrata intelligebant, θεοῦ uerò appellatione unum intelligi, ſupremumq́; numen dignum eſſe cenſebant, cuius imperio & poteſtate omnia adminiſtrarentur.

Θεοσέβεια.ας.ἡ. pietas, cultus dei.

Θεοσεβής.έος.ὁ,ἡ. pius, religioſus.

Θεοσεβῶς. piè.

Θεόσεπτος.ου.ὁ. uenerabilis, diuinus, diuinitus immiſſus.

Θεοσέπτωρ.ορος ὁ pius.

Θεοσημεία. diuinatio, dei uaticinium.

Θεοσκυνεῖν. deos colere.

Θεοστυγής.έος.ὁ,ἡ. deo oſibilis, dei oſor.

Θεοστυγία.ας.ἡ. impietas, impuritas, odium dei.

Θεοσυλής.ὁ. ſacrilegus.

Θεότευκτον. à deo factum.

Θεότης. numen, prouidentia diuina.

Θεοτόκος.ου.ἡ. deum pariens.

Θεόγονος.ου.ὁ,ἡ. ex deo natus.

Θεουδής, pro θεοειδής. pius, iuſtus, deū colens, uenerans, placens deo, deiformis.

Θεουργία opus ſeruatoris, quod diuinitatem eius ſignificat, ut contra naturæ leges, & ſupra uim eius editum. Bud. Com.

Θεουργικὴ ὁμοίωσις, καὶ θεουργικὴ ἐπιστήμη à Dionyſ. dicitur, ἡ θεοὺς ἀπεργαζομένη. Bud. ibidem.

Θεουργός.οῦ.ὁ. qui in ſacris operatur.

Θεοφάνιον.τὸ. &

Θεοφανία.ας.ἡ. apparitio dei.

Θεοφάντωρ. theologus.

Θεοφαντίζω. uaticinor, multa loquor.

Θεοφιλής.έος.ὁ,ἡ. pius, amans deorum, dijs charus.

Θεόφιν. diuinitus.

Θεόφοβος.ου.ὁ. pius, religioſus, θεοσεβής.

Θεοφορέομαι. numine afflatus ſum.

Θεοφόρητος.ὁ,ἡ. numine afflatus, diuinitate raptus, & deam ferens apud Lucian.

Θεοφορία.ας.ἡ. afflatio numinis, ἐνθουσιασμός.

Θεοφορούμενος. fanaticus, diuino ſpiritu plenus.

Θεοφροσύνη. religio, pietas.

Θεόω.ῶ. ώσω. ῶ. ωκα. deifico, θεότητος μεταδίδωμι. Accuſ.

Θεωρητήριον.τὸ. cauea.

Θεράπαινα.ης.ἡ. &

Θεραπαινίς.ίδος.ἡ. ancilla.

Θεραπεία.ας.ἡ. medela, cultura, reuerentia, obſequium, cura, famulitium, ſeruorum turba, clientela. Bud. Comment.

Θεράποντες. familiares.

Θεράπευμα.ατος.τὸ. cultus.

Θεραπευσία.ας.ἡ. cura, ſupplicatio.

Θεραπεύσιμος.ου.ὁ. ſanabilis.

Θεραπευτής.οῦ.ὁ. miniſter.

Θεραπευτρίς.ίδος.ἡ. cultrix.

Θεραπεύω.μ.εύσω.π.ευκα. medeor pharmacis. Vnde Galen. librum ſuum de morborum remedijs, θεραπευτικὴν appellauit. Item ſeruio, ueneror, obſequor, capto obſequijs, concilio, inſinuo me in alicuius gratiam, in pretio habeo. Accuſ. Bud. Com.

Θεράπη, pro θεραπεία.

Θεραπίς.ίδος.ἡ. cultrix.

Θεράπνη.ης.ἡ. locus in Lacedæmone, Helenæ natiuitate celebris. Hinc Therapnei fratres, Caſtor et Pollux.

Θεραπαινίδιον.ου.τὸ.ancillula.

Θεράπων.οντος. & θέραψ.απος.ὁ.ſeruus, famulus.

Θέρεια.ας.ἡ.æſtas, tempus æſtatis.

Θερειλεχὴς.έος.ὁ, ἡ. umbroſus. Platani epitheton, quaſi æſtate torũ præbentis, apud Nicand.

Θερέστατος.calidiſsimus.

Θερύγανον.τὸ. currus quo meſſis inuehitur.

Θερίζω.μ.ίσω.π.ικα.meto. Accuſ.

Θερικὸς.ὁ.æſtiuus, meſſorius.

Θερινὸς.οῦ.ὁ.æſtiuus, ſolſtitialis.

Θερισμὸς.οῦ.ὁ.meſsis.

Θεριστὴς.οῦ.ὁ.meſſor.

Θερίστριον.ου.τὸ. & θέριστρον.ου.τὸ.ueſtis ſubtilis & æſtiua, ueſtimentum meſſoris.

Θέρμα.febris, ſecuritas.

Θέρμανσις, & θερμασία.caliditas.

Θερμάστρα.caminus.

Θερμαστρὶς.ίδος.ἡ.genus ſaltationis uehementis & præcipuæ agilitatis. & uas quoddam aurificum, cancro ſimile.

Θερμαίνω.μ.ανῶ.π.γκα.calefacio, foueo, tepefacio. Accuſ.

Θερμαντήριον.ahenum, lebes.

Θέρμη.ης.ἡ.calor, caliditas.

Θερμὴ.ῆς.ἡ.calida.

Θέρμινος.ὁ.lupinius, è lupino cõtextus.

Θερμολουσία.ἡ.calidum lauacrum.

Θερμολουτρῶ, &

Θερμολουτῶ.calida perfundor.

Θερμοπώλης.qui cibaria calida uendit.

Θερμὸς.οῦ.ὁ.calidus. Vnde θερμὸν ἔργον, facinus audax, præceps. Sic apud Plaut. calidum mendacium pro audaci aut impudenti. Plutarch. Sympoſ. θερμὸν ait ſignificare quibuſdam ζωρότερον, ut Achilles apud Hom. iubens Patroclum miſcere ζωρότερον, exegit celeritatem miniſterij: Quemadmodum nos (inquit) ſæpe iubemus θερμότερον ἅπτεσθαι τῆς διακονίας, id eſt calidius, atque celerius adire miniſterium.

Θέρμος.ου.lupinus.

Θερμοσποδία.ας.ἡ. calefactio cineris, uel cinis calidus.

Θερμότης.ητος.ἡ.caliditas.

Θερμουργὸς.οῦ.ὁ.feruidus ingenio.

Θέρμω.τὸ θέρω.

Θερμωλὴ.ῆς.ἡ.calor, febris.

Θέρομαι.caleo. Depon. abſol.

Θέρος.εος.τὸ.æſtas, meſſis.

Θέρω.calefacio, comburo. Accuſ.

Θέσθαι παῖδα.adoptare, ποιεῖν παῖδα, καὶ εἰσποιεῖν. Bud. Com.

Θέσις.εως.ἡ.ſitus, poſitio, adoptio, depoſitio. Bud. in Annot.

Θέσκελος.ου.ὁ.deo ſimilis, admirabilis.

Θέσμιον.ου.τὸ.debitum dei, legitimum, conſuetudo.

Θεσμοδοκέω.μ.ήσω.π.ηκα.legi addico.

Θεσμοθεσία.inſtitutum & ritus.

Θεσμοθετῶ.ſum theſmothetes.

Θεσμοθέται.οἱ.qui circa deos ſacra, & circa homines leges ſeruabant. Hi quotannis leges emendabant & recognoſcebant, & ad congruentiam, ſenſumq́ue conſentaneũ reducebant. Bud. in Annot. & Com.

Θεσμόσιον.diuinitus immiſſum.

Θεσμὸς.οῦ.ὁ.lex non ſcripta, mos uetus. θεσμοὶ ἱεροὶ, ritus ſacrorum diuinitus inſtituti, Dionyſ. Bud. Com.

Θεσμοφόρια.τὰ.ſacra Cereris, legum latio.

Θεσμοφοριάζω.μ.άσω.π.ακα. Cerealia celebro. Neut. abſol.

Θεσμοφόρος.ου.ὁ.Ceres, legifer.

Θεσμοφύλακες.οἱ.θεσμοθέται, legum & inſtitutorum cuſtodes.

Θεσπιδαὴς.έος.ὁ, ἡ. immenſe combu-

rens, diuinus, diuinitus ardens. alibi θεσπιδαής.

Θεσπίσμα. ατος. τὸ. edictum, decretum diuinum.

Θεσπέσιος. ου. ὁ. magnus, diuinus, admirandus, mirabilis.

Θεσπίστρια. ας. ἡ. uaticinatrix.

Θεσπίζω. μ. ίσω. π. ικα. uaticinor, diuino. Neutr. accuſ.

Θέσπιον. ου. τὸ. res diuina.

Θέσπις. ιος. ὁ. uates, diuinus.

Θέσπισμα. ατος. τὸ. uaticinatio.

Θεσπιῳδέω. μ. ήσω. π. ηκα. uaticinor. Neutr.

Θεσπιῳδὸς. ὁ. uaticinator.

Θεσπιῳδὸς. Carmente nympha, Dionyſio interprete.

Θέσσασθαι. ſedere, petere, quærere, rogare.

Θέσφατον. ου. τὸ. monitum, uaticinium, reſponſum, fas.

Θέσφατος. ου. ὁ. fatatus, diuinitus miſſus.

Θεσφατοῦμαι. uaticinor, multa loquor.

Θετέον. ponendum eſt.

Θέτης. qui aliqd pro pignore accepit.

Θετικός. οῦ. ὁ. poſitiuus.

Θετός. οῦ. ὁ. adoptatus, adoptiuus.

Θετταλίς. ίδος. ἡ. Theſſala mulier, & calciamenti genus.

Θεῦ. huc, curre.

Θεῦδας, diminutiuum à θεόδωρος. Theodorulus.

Θεωμοιρία. primitiæ, uel pars, quam ſacerdotes ab immolatione relictam capiunt.

Θεύσασθαι. currere.

Θεύσω. curram.

Θέω. curro, ambio.

Θέων. οντος. Deus.

Θεωράω. deum contemplor.

Θεωρεῖον. hippodromus.

Θεωρέω. μ. ήσω. π. ηκα. contemplor, ſpeculor, uideo. Accuſ.

Θεώρημα. ατος. τὸ. ſpeculatio. Et θεωρήματα ſunt ſpeculamenta diſciplinarum, & ueluti commentationes, præcepta, inquit Cicero.

Θεωρηματικός. οῦ. ὁ. contemplatiuus.

Θεώρησις. ιος. ἡ. contemplatio.

Θεωρητικὰ χρήματα. ſunt quibus foros nobis & ſedilia in ſpectaculis comparamus.

Θεωρητικός. οῦ. ὁ. contemplatiuus.

Θεωρητήριον. locus ubi ſpectatur, cauea.

Θεωρία. ας. ἡ. ſpeculatio, meditatio, contemplatio, commentatio, anguſtia.

Θεωρικόν. τὸ. ærarium quoddam apud Athenienſes, ex quo ſumptus bellici principio fiebant, qui poſtea in alios uſus, ac præcipue ludorum ſpectaculorumq; conuerſi ſunt.

Θεωρίς. ίδος. ἡ. proprium uatis, cuius fit mentio apud Demoſth. Item nauis Athenis, qua Theori quotannis in Delum nauigabant, litatum Apollini. Et θεωρίδος ἔλασθαι, iter per quod ibat illa nauis.

Θεωρός. οῦ. ὁ. ſpectator, qui oraculum cōſulit, aut alioqui qui rerum diuinarū curam gerit. nam ὤρη curam ſignificat apud ueteres.

Θέωσις. apotheoſis, & unio cum deo.

Θ H.

Θηβαϊκός. οῦ. ὁ. &

Θηβαῖος. Thebanus.

Θηβαΐς. ίδος. ἡ. Thebais, id eſt ager Thebanus, & poëma de rebus Thebanorum.

Θήβη. ης. ἡ. Thebe.

Θάμβος. ſtupor.

Θηγάνη. ης. ἡ. cos, ἀκόνη.

Θήκη. theca, poſitio, ordo.

Θήγω. μ. ξω. π. χα. acuo. Accuſ.

Θηεῖτο. admirabatur.

Θηέομαι. admiror, uideo.

Θηεῦντο. admirabantur. pro ἐθηεῦντο.

Θήσαντο. admirati ſunt.
Θηητήρ. ρος. ὁ. admirator.
Θηητόν. admirabile, ualde pulchrum, utile.
Θήιον. ου. τὸ. balſamum.
Θήκη. κης. ἡ. theca, uagina, ſepulchrũ, loculus.
Θηκίον. entaphium, ſepulchrum, theſaurus.
Θηκτός. οῦ. ὁ. acutus.
Θηλάζομαι. μ. άσομαι. π. ασμαι. &
Θηλάζω. μ. άσω. π. ακα. lacto, lactor, ubera ſugo. Nam dicitur tam de muliere lactante, quàm de puero qui lactatur. Bud. Com.
Θηλαίνω. μ. ανῶ. π. γκα. germino.
Θηλαμινός. lactens, recens genitus.
Θηλαμών. ὁ. altor.
Θηλασμός. οῦ. ὁ. lactatio, nutritio.
Θηλάστρια. ας. ἡ. nutrix.
Θήλει. τῷ. utero.
Θήλεια, uel θήλεα. ας. ἡ. fœmella. Vnde θήλειαι ἵπποι, Homer. & θήλεια νὺξ, ἡ ὑπόμβρος. παρὰ τὸ θάλλειν καὶ γονᾶν.
Θηλέω. τὸ θηλαίνω.
Θήλης. nutritus, faciens florere.
Θηλή. ῆς. ἡ. mãma fœminæ, papilla propriè & uberum apex.
Θηλοπαλλάδιον. in cratibus ad ſolem ſiccare.
Θῆλυ. muliebre.
Θηλύα. ας. ἡ. fœmina, fœmineus ſexus.
Θηλυγονία. ας. ἡ. ſeries generis fœminini, & materni.
Θηλύγονον. τὸ. fœminigena herba.
Θηλύγονος. ου. ὁ. fœminam fœtificans.
Θηλυδρίας. ου. ὁ. effœminatus, qui patitur muliebria. Bud. Com.
Θηλυδριώδης. εος. ὁ, ἡ. mollis, effœminatus.
Θηλυκός. οῦ. ὁ. fœmininus, fœminaris, uirago, ἀῤῥενωπός.
Θήλυμα. τὸ. farina cum melle ſubacta.
Θηλυμανής. έος. ὁ. ἡ. inſanus, amator fœminarum.
Θηλύμιτρος. ου. ὁ. effœminatus, mulebri cultu inductus.
Θηλυνόω. μ. ωσῶ. π. κα. effœmino. Accuſatiuo iung.
Θῆλυς. εος. ἡ. fœmina. Et adiectiuè, effœminatus, fœmineus.
Θηλύς. ύος. ἡ. pupilla.
Θηλύτεραι. αἱ. mulieres.
Θηλύτερος. ου. ὁ. effœminatior, in Venerem pronior.
Θηλύτης. ἡ. mollities, muliebritas.
Θηλυτόκει. fœminam parit.
Θηλυτοκοῦσαι. ferentes in utero fœminam.
Θηλυφανής. έος. ὁ, ἡ. ſimilis fœminæ.
Θηλύφρων. ονος. ὁ, ἡ. muliebris, imbecillis.
Θηλῶ. nutrix.
Θῆμα. theca, ſepulchrum, καὶ ἄνθημα.
Θημών. ῶνος. ὁ. &
Θημωνία. ας. ἡ. &
Θίς. νός. ἡ. cumulus.
Θήν. completiua particula, ἐπιπολὺ, δή.
Θήνιον. lac.
Θῆξις. momẽtum, punctum, celeritas.
Θηπτόν. gratum, mirabile.
Θήπτω. μ. ήψω. π. ηφα. uel
Θήπω. mentior, admiror, ſtupeo, concupiſco.
Θηπῶν. decipiens, adulans, admirans.
Θήρ. ρός. ὁ. fera, leo, κατὰ ἐξοχήν.
Θήρα. ας. ἡ. indago, & uenatorũ inquiſitio, uenatio.
Θηράγρα. ας. ἡ. uenatio, et res quæ in uenatu capitur.
Θήραμα. τὸ. inuentio.
Θηράομαι. μ. άσομαι. π. αμαι. uenor, aucupor, capto. Interdum paſsiue pro captor. Depon. accuſ.
Θηραρχία. ας. ἡ. conſtitutio feraria.
Θήραρχος. ου. ὁ. q præeſt duob. elephãtis.

Θηρατέον. uenandum eſt.

Θηρατεύομαι. differo, procraſtino, ἀναβάλλομαι.

Θηρατὴς. οῦ. ὁ. uenator.

Θήρατρον. rete, & artificium aucupiumq́, res qua uenatur. Bud. Com.

Θήραυλος. ruſticus, ſylueſtris.

Θηράω. μ. άσω. π. ακα. uenor, quæro, inuenio, machinor. Neutr. accuſ.

Θήραμα. ατος. τό. &

Θήρευμα. ατος. τό. uenatio, indago, id eſt, uenatorum inquiſitio.

Θήρειον. uarium, ποικίλον.

Θηρεύομαι, &

Θηρεύω. μ. εύσω. π. ευκα. uenor, capto. Accuſ. Bud. Com.

Θηρεύσιμος. ου. ὁ. &

Θηρευτικός. οῦ. ὁ. uenatorius, ut θηρευτικοὶ canes.

Θηρευτής. uenator, κυνηγός.

Θήρευμα. ατος. τό. uenatio.

Θηρητήρ, poëtice. ηρος. uenator.

Θηρήτωρ. ορος. ὁ. idem.

Θηρεία. ας. ἡ. tibia ex hinnulorum oſſibus, forinſecus ære obducta, qua utebantur Thebani.

Θηριακά. τὰ. theriaca, medicamenta uenenatorum animaliū, ἀπὸ τῶν θηρίων, id eſt à feris, uel quarum uenenis aduerſantur, uel quæ in ea compoſitione admiſcentur. Cæl. lib. 3. ca 30.

Θηριάλωτος. ου. ὁ. beſtialis, à beſtia captus.

Θηρίκλειον. uitreum poculum, ab inuentore Thericle dictū. Cæl. li. 14. c. 00.

Θηριομαχέω. μ. ήσω. π. ηκα. cum beſtijs pugno. Neutr. abſol.

Θηρίον. ου. τό. beſtia, fera: & proprie uenenata beſtia, ut uipera.

Θηριόομαι. ferocio, uermiculor, quod fit, cum enatis uermiculis & beſtiolis ſegetes & arbores infeſtantur.

Θήρειος. ου. ὁ. ferinus.

Θηριοτροφεῖον. τό. uiuarium.

Θηριώδης. εος. ὁ, ἡ. ferinus, beſtialis, immanis, efferatus.

Θηριωδία. ας. ἡ. feritas.

Θηριωδῶς. beſtialiter, fere.

Θηρίωμα. τό. genus hulceris teterrimi, idem cum carcinomate.

Θηρόβρωτος. à feris deuoratus.

Θηροθῆραι. uenatores.

Θηρολέσχης. in dicendo affectator.

Θηρονόμος. ου. ὁ. &

Θηροτρόφος. ου. ὁ, ἡ. feras nutriens.

Θηροσύνη. uenatio.

Θηρωτής. uenator.

Θής. θητός. ὁ. debitor, mercenarius, quod datur pro debito in pignus, ſeruus.

Θῆσαι. lactare, nutrire.

Θησαυρίζομαι, &

Θησαυρίζω. μ. ίσω. π. ικα. colligo, recondo, repono in depoſito, in theſaurum congrego. Accuſ. Bud. Com.

Θησαυριστικὰ τῆς τροφῆς. quæ ingenio recondendi cibi dotata ſunt.

Θησαυριστής. οῦ. ὁ. &

Θησαυριστικός. οῦ. ὁ. &

Θησαυροποιός. οῦ. ὁ. collector theſauri, auarus.

Θησαυρός. οῦ. ὁ. diuitiæ reconditæ in longum tempus, gaza.

Θησεῖα. feſta in honorem Theſei, in quibus populo dabatur congiarium.

Θησεῖον. ου. τό. templum ſacrum Theſeo, & aſylum, quod dicatum erat ad tumulum eius.

Θησειότριψ. uerſans in templo Theſei. nam erat aſyli loco θησεῖον.

Θηταλόν. mirū, nō ueriſimile. (cultus.

Θητεία. ας. ἡ. ſeruitus, merces, clientela,

Θῆτες. inter populi Athenienſis claſſes tertium tenebant ordinem, qui ad magiſtratus non admittebantur quidem, à iudicijs tamen & concionibus non reijciebantur, ut non deeſſet

omnino, unde ali poſſent.

Θητεύω. μ. εύσω. π. ευκα. pro mercede ſeruio, mercenariam rem ago, mercenarius ſum & βάναυσος, mercenariā operam loco. Cæl. lib. 13. ca. 48.

Θητικόν. τὸ. quarta erat claſsis populi Athenienſis, quæ mercenariorū ordinem complectitur, hæc à magiſtratibus ſubmouebatur. Bud. Com.

Θητικός. ῦ ὁ. ſeruilis.

Θῆττα. ης. ἡ. paupercula, et mercenaria, indotata, relicta à patre, cui dos à proximis genere præbetur.

Θητάνιον. τὸ. pretium quod datur mercenarijs.

Θήψ. uermiculus, σκώληξ.

Θ Ι.

Θίασος. ου. ὁ. conuiuium, ad quod quiſq; de ſuo aliquid offert, ὁ ἔρανος. Item multitudo rei diuinæ cauſa collecta. Pompa quoque quæ Dionyſiū comitabatur: quæuis multitudo ſiue ſaltantiū, ſiue aliud quiduis agentium. Cæl. lib. 14. ca. 57.

Θιασῶνες. cœnationes, loci cōuiuales.

Θιασώτης. ου. ὁ. conuiua, ſocius in choꝛea.

Θιγγάνω. attingo.

Θίγμα. tactus, pollutio.

Θίγω. μ. ίξω. π. ιχα. tango. Vnde θίγον Dorice pro θίγε, tange. Actiu. accuſ.

Θίν. νός. ὁ. littus, cumulus arenæ, aceruus. Accipitur & pro robore corporis. Tradunt grāmatici quòd pro littore acceptum fœminini ſit generis, aliâs maſculini.

Θινά. arenæ, cumuli, colles.

Θινόμενος. percuſſus.

Θινώδης. ιος. ὁ, ἡ. littoreus, ferus.

Θίξις. ιος. ἡ. tactus, ἔπαφις.

Θίς. ινός. ὁ. θίν.

Θιοίτης. conuiua.

Θ Λ.

Θλᾶσθαι. contundi, infringi.

Θλασίας. ου. ὁ. thlaſias, qui habet teſticulos attritos.

Θλᾶσις. ιος. ἡ. contuſio, aurium morbus quidam, fractura.

Θλάσπη. ης. ἡ. ſinapi Perſicum, pes gallinaceus.

Θλάω. μ. άσω. π. ακα. frango. Actiu. accuſatiuo.

Θλιβίας. eunuchus, θλασίας, σπάδων.

Θλίβω. μ. ίψω. π. ιφα. tribulo, f. ango, premo, ſtringo, in anguſtum redigo, opprimo. Actiu. accuſ.

Θλίψις. ιος. ης. ἡ. tribulatio, anxietas.

Θ Ν.

Θνήσκω. μ. ήξομαι. uel θανοῦμαι. π. τέθνηκα. ἀόρ. β. ἔθανον. morior. Et de re inanimata pro perijt. Neutr. abſol.

Θνησιμαῖον. ου. τὸ. morticinium.

Θνῆσις. mors, corruptio.

Θνητός. ῦ. ὁ. mortalis.

Θ Ο.

Θοάζω. curro, feſtino, erro, inſanio, numine afflatus ſum, lætor, tripudio, choreas duco, terreo, interficio, finio, abſoluo, more figuli fingo, ſedeo.

Θοάω. μ. άσω. π. ακα. incito, ſedeo, moueor.

Θοκρός. οῦ. ὁ. conturbatus.

Θοία. ας. ἡ. iugum mulorum.

Θοιμάτιον, pro τὸ ἱμάτιον. ueſtis.

Θοινάω. μ. ήσω. π. ηκα. conuiuor, comedo, cibo. Neutr. accuſ.

Θοίνη. ης. ἡ. conuiuium, dapes, epulæ, cœna. A θεὸς & οἶνος, quòd in deorū feſtis largius ſoleāt uino indulgere.

Θοινητήριον. idem.

Θοινητόν. ad comedendum.

Θοινήτωρ. ορος. ὁ. comeſtor.

Θοινοῦμαι. conuiuor.

Θολερός. ῦ. ὁ. turbidus.

Θολερόφρων. magnus.

Θολόω. μ. ώσω. π. ωκα. turbo. Actiu. accuſatiuo.

Θολία. ας. ἡ. petaſus, pileus ad arcendum ſolem. ἀπὸ τοῦ θόλῳ ἐοικέναι.

Θόλος. ου. ὁ. tholus, teſtudo templi, umbilicus teſtudinis, ubi munera dicata ſuſpenduntur. Item locus ubi ſeruabãtur ſcripturæ publicæ Athenis, & ubi ij qui ex Prytaneo eſſent, cœnare ſolebant. Cæl. lib. 7. ca. 51.

Θολός. οῦ. ὁ. turbidus, & nigrum ſepiæ atramentum. Cæl. ibidem.

Θολόω. μ. ώσω. π. ωκα. turbo. Actiu. accuſatiuo.

Θολώδης. εος. ὁ, ἡ. obturbatus.

Θόλωσις. εως. ἡ. turbulentia.

Θοός. οῦ. ὁ. uelox, tenebroſus, fortis.

Θοραντής. οῦ. ὁ. qui facit uiam, præuius.

Θορέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſalio, terreor aliquo rumore, curro, impetu inſilio.

Θορή. ſemen, γονὴ, σπέρμα.

Θόρισμα. ineſcatio piſcium.

Θόριξ. merum. Et θοριχθῆναι, inebriari.

Θορνύομαι. libidine agitor, coëo.

Θορός. οῦ. ὁ. ſemen genitale.

Θορυβέω. μ. ήσω. π. ηκα. tumultuor, tumultum decerno, concitoq́. Neutr. abſol. uel cum accuſ.

Θορυβοποιέω. tumultus cieo, panicis mo(ueor.

Θορυβοποιός. οῦ. ὁ. ſeditioſus.

Θόρυβος. ου. ὁ. tumultus.

Θορυβοῦμαι. tumultuor.

Θορυβώδης. εος. ὁ, ἡ. tumultuoſus.

Θορυβωδῶς. tumultuoſe, raptim, indiſcrete.

Θορικά. τὰ. conceptacula ſeminis genitalis.

Θορύμβοι. οἱ. in Venerem concitati.

Θόρυξις. uini potus.

Θόρω. θορέω.

Θουλκόταλον. ponderoſum, grauiſsimum.

Θουραῖος potens, audax.

Θουρία. ας. ἡ. locus in Sicilia, optimos uates creans, unde θουριομάντεις.

Θουρικός. οῦ. ὁ. impetuoſus, potens, agilis, uiolentus, furioſus, ſtrenuus.

Θούριος. ου. bellicoſus. Epitheton Martis.

Θουρίς. ίδος. ἡ. ſtrenua.

Θοῦρις. ſcutum.

Θοῦρος. ου. ὁ. impetuoſus, exiliens, libidinoſus.

Θόωκος. ου. ὁ. pro θῶκος. ſolium, ſedes, conſeſſus.

Θ P.

Θρανόωσθαι. extendi. nam θράνον ligni genus eſt, in quo pelles extẽduntur. Ariſtopha. Equitib. ἡ βύρσα σου θρανώσεται.

Θρανίδιον. τὸ. ſella, ſolium.

Θρανίον. ου. τὸ. ſcabellum, tranſtrum, ſubſellium.

Θρανίτης. ου. ὁ. remex, ſeſſor, qui in puppi triremis ſedet.

Θρᾶνος. εος. τὸ. ſedes.

Θράξαι. moleſtare.

Θραπίς. carduelis auis.

Θράσσω. turbo.

Θρασέως. audacter.

Θρασκίας. ου. ὁ. Thraſcias uentus, cæcias.

Θράσος. εος. τὸ. temeritas, audacia, ferocitas.

Θράσω. pungo. uide θράσσω.

Θρασυκάρδιος. ου. ὁ. duri cordis.

Θρασυμέμνων. ονος. ὁ. pmptus, audax.

Θρασύνομαι. animo uel animor, audeo, rem aggredior, inſoleſco.

Θρασύς. εος. ὁ. temerarius, alacris, ſecurus.

Θρασυστομεῖν. audacter & libere loqui.

Θρασύστομος. ου. ὁ. liberæ & temerariæ linguæ.

Θρασύτης. ητος. ἡ. temeritas, rebellio, cõtumacia, audacia.

Θρασύχειρ. audax, manu promptus.

Θρασύνομαι, pro θρασύνομαι.

Θράττω.μ.άξω.π.αχα.turbo,θράσσω. Accuſ.

Θραυλίζω.murmuro.

Θραυπίς.ίδος.ἡ.carduelis,θραπίς.

Θραῦσις.εως.ἡ.fractio,quaſſatio.

Θραῦσμα.τὸ.fragmentum,fruſtum.

Θραυστός.οῦ.fragilis.

Θραύω.μ.αύσω.π.αυκα.frango,quaſſo, uulnero.

Θρεκτός.aſper,acutus,curſus.

Θρέμμα.ατος.τὸ. pecus, nutrimentum, alumnus.

Θρέξασκον.currebant.à

Θρεξίσκω. in circulo curro,tripudio. Item lac coagulo.

Θρεπτήριος.dicitur capillus in honorem deorum reſectus. Cæl.li.4.ca.23.

Θρεπτικός.οῦ.ὁ.alendi uim habens.

Θρέπτρον,pro θρεπτήριον.ου.τὸ.præmium datum nutrienti.

Θρέπτειρα.ας.ἡ.nutrix.

Θρεττανελό. uox cytharæ, indeclinabile.

Θρέττε. confidere, θαῤῥεῖν. Barbara dictio apud Ariſtophanem.

Θρέψας.coagulans.

Θρέω.lugeo.

Θρήκη.κης.ἡ.Thrace.

Θρήκηθεν.ex Thracia.

Θρηνέω.μ.ήσω.π.ηκα.lamentor,lugeo. Matth.10.ἐθρηνήσαμεν,lugubria cecinimus.

Θρῆνος.ου.ὁ.lamentatio,fletus.

Θρῆνυς.υος.ἡ.tranſtrum,ſcabellum.

Θρηνώδης.εος.ὁ,ἡ.flebilis,lamẽtabilis.

Θρηνῳδία.ας.ἡ.cantus lugubris.

Θρησκεία.ας.ἡ. religio, ceremoniæ, obſeruantia,ueneratio, celebritas, funebre carmen.

Θρησκεύω.μ.εύσω.π.ευκα. celebro, ſeruio deo. Accuſ.

Θρῆσκος.ου.ὁ.religioſus, generoſus.

Θρήσανον.currus pars,cui onera imponuntur.

Θρία.τὰ.ficulna folia.Cæl.li.2.ca.23. & lib.10.ca.9.

Θριάζω.folia fici arboris colligo,numine afflor.

Θριαί.αἱ.calculi quos ſortilegi in urnam mittunt diuinantes, unde

Θριαμβευτής.οῦ.ὁ.triumphator.

Θριαμβεύομαι.uulgo.

Θριαμβεύω.μ.εύσω.π.ευκα.triumpho,δημοσιεύω,θορυβῶ,βοάω. Accuſ.

Θριαμβικός.οῦ.ὁ.inſignis triumpho.

Θρίαμβος.ου.ὁ.triumphus.

Θριγγός.ου.ὁ.στεφάνη,περίφραγμα,circuitus.

Θριγγίον.idem,& ædium faſtigium.

Θριγκός.ſepimentum, uallum, uertex, eminentia.

Θρίγκωσις.ἡ.loricatio.

Θριδάκη.κης.ἡ.&

Θριδακίνη.νης.ἡ.lactuca,θρίδαξ.

Θριδακώδης.εος.ὁ,ἡ.naturam lactucæ imitans.

Θρινάκη.κης.ἡ.&

Θρίναξ.ακος.ὁ.uentilabrum,tridens.

Θριοβόλος.ου.ὁ.qui thrias in urnam diuinam iacit,ſortilegus.

Θρῖον.ου.τὸ.folium ficus,& genus edulij apud Athenienſeis,ex lacte et adipe ſuillo & ſemidalide, quod in fici folijs coquebatur, Ariſtoph. Achar. θρίον ταρίχους οἷον ὀπτοῦ δεδοῦσί μοι.

Θρίξ,τῆς τριχός,ταῖς θριξί.ἡ. capillus, pilus,uillus.

Θριπήδεστον.ου.τὸ.corruptum,eroſum, exeſum propriè à teredinibus. Bud. Comment.

Θριπήδεστον. idem, ut θριπήδεστοι ῥίζαι, Theoph.radices à uermibus exeſæ.

Θριπόβρωτος.idem.

Θρίσσα.σης.ἡ.aloſa piſcis, Theodoro interprete.

Θριπλός.fortis,audax.

Θριχίασις. ιε. eruptio pilorum præter naturam in ordine palpebræ ex reumate procedens.

Θρίψ. ιπος. ὁ. uermiculus qui lignis innaſcitur, teredo.

Θροέω. μ. ήσω. π. κκα. turbo, dico, accino, edo, ſono. Actiu. accuſ.

Θροηθάς. ῦδος. ὁ. externatus, θορυβηθείς.

Θρομβῶσθαι. in grumos concreſcere.

Θρόμβος. ου. ὁ. gutta. Strab. lib. θ. καὶ θρόμβυς ἔχον ὕδορ ῥεῖν. Itẽ grumus. Hero. α. ἅμα τῷ ὕδατι θρόμβυς ἀσφάλτυ ἀναδιδοῖ πολλούς. Item fragmentum. Quin et concreti ſanguinis partes θρόμβοι appellantur. Cæl. li. 8. ca. 12.

Θρομβώδης. εος. ὁ, ἡ. turbulentus.

Θρόνον. ου. τὸ. pigmentum, uenenum, φάρμακον. Theocr. θέσθαι νῦν λαβοῖσα τὸ τὰ θρόνα ταῦθ' ὑπόμαξον. Item flos uel roſa, Hom. παρὰ τὸ ἄνω θέειν ἐκ τῆς γῆς. Cyprij uocant θρόνα ueſtes floridas & uariegatas inſigniter. Theſſali animalia uarietate diſtincta maculoſáq́. Cæl. li. 9. ca. 9.

Θρονοποίκιλα. τὰ. pigmenta uaria.

Θρόνος. ου. ὁ. ſolium, ſedes, ſella.

Θρόος. ου. ὁ. rumor, ἄσημος φωνή.

Θρυαλλίζω. ſuſurro.

Θρυαλλίς. ίδος. ἡ. herba ex qua fiunt papyri lucernarum, uel funalium uel ea ipſa papyrus, ellychnium, focus, radius, fauilla, lucerna.

Θρύινος. ου. ὁ. iunceus.

Θρυλέω, & θρυλλέω. μ. ήσω. π. κκα. diuulgo, turbo, per rumorem iacto, opto. Actiu. accuſ. Bud. Com.

Θρυλίζω. tero, θρύπτω, συντρίβω.

Θρύλλημα. rumor, murmur.

Θρυλλούμενον. τὸ. celebratum uulgóq́ iactatum.

Θρύλλος. ου. ὁ. θρύλλημα.

Θρύμμα. fruſtum.

Θρυμμαλίζεσθαι. ſuperbire.

Θρύον. ου. τὸ. iuncus, ulua, & urbs Elidis.

Θρύονος. ὁ. ueſicariæ herbæ ſpecies.

Θρυπτικός. ῦ. ὁ. delicatus.

Θρύπτομαι. μ. ύψομαι. π. υμμαι. καλλωπίζομαι, delicior, delicias facio, nugis ago. Conſtruitur interdum cum accuſatiuo mediante πρὸς, interdum cum datiuo.

Θρύπτω. μ. ύψω. π. υφα. in minutas partes ſeco, frango, mollio, facio delicatum, illudo, ludo. Accuſ.

Θρύσκα. agreſtia olera.

Θρυσία. portæ quæ nunc δίπυλον nominantur, Plutar. in Pericle.

Θρυψικός. mollis, delicatus.

Θρύψις. ιος. ἡ. deliciæ.

Θρυψίχρως. mollis.

Θρώσκω. ſalio, curro, cado, facio ferre uterum.

Θρωσμός. ῦ. ὁ. locus eminens.

Θρώσσω. genero, timeo.

ΘΥ.

Θύα. arbor, alio nomine trogete uocata. Plin. li. 13. ca. 16.

Θύαμα. thymiama, incenſum.

Θυάπαξ. ὁ. ſacrilegus.

Θυάς. άδος. ἡ. Thyas, ſacrificula Bacchi. Cæl. li. 8. ca. 49.

Θυάζω. conſecro, orgia celebro.

Θυγάτηρ. τρός. ἡ. filia. παρὰ τὸ θύειν, id eſt ὁρμᾶν κατὰ γαστρός. nam fœmellæ in utero celeriter mouentur. Refertur ad bruta quoq́, Ariſtot. hiſtor. anim. li. 6.

Θυγατριδῆ. ῆς. ἡ. neptis ex filia.

Θυγατριδοῦς. ου. ὁ. nepos ex filia.

Θυγάτριον. ου. τὸ. filiola.

Θυεία. ας. ἡ. mortarium.

Θυείδιον. ου. τὸ. mortariolum.

Θύελλα. ης. ἡ. turbo, procella. παρὰ τὸ θύω, τὸ ὁρμῶ.

Θύεσον. aromaticum.

Θυέεις. έντος. ὁ. ſacratus, ἄωδμ☉.
Θυηκόος. ſacerdos.
Θυηλάζεσθαι. ſacrificare.
Θυηλή. ῆς. ἡ. ſacrificium, primitia, arcula in qua odoramenta reconduntur.
Θυήματα. τὰ. farra ad ſacrificium pertinentia.
Θυηπολέω. μ. ήσω. π. ηκα. placo per ſacrificium.
Θυηπολία. ας. ἡ. operatio in ſacris.
Θυηπόλιον. ȣ. τὸ. ſacrificium.
Θυηπόλος. ſacerdos qui circa ſacrificiũ uerſatur.
Θυιάδες, ſiue θυῖαι, à θυία ſunt dictæ, quæ prima Liberi patris innata ſit orgijs, authore Pauſ. Plutarchus in claris, θυιάδες εἰσὶ, αἱ περὶ τὸν διόνυσον γυναῖκες.
Θυίδιον. θυάδιον.
Θυΐτης. ου. lapis.
Θυλάκιον, &
Θυλακίσκος. loculus.
Θυλακῖτις. ἡ. montana nardus.
Θύλακος. ȣ. ὁ. uas ad panem ferendum, culeus.
Θυλακοφάξ. mus, aut locuſta.
Θυλακώδης. εος. ὁ. habens formam folliculi.
Θύλαξ. κος. ὁ. ſacculus, capſa, arca.
Θυλήματα. τὰ. farinæ uino & oleo mixtæ in ſacrificium.
Θῦμα. ατος. τὸ. ſacrificium, uictima.
Θυμαίνω. μ. ανῶ. iraſcor. Neut. abſol.
Θυμάλη. ἡ. ara, & far quod ſupra immolatur.
Θυμάλγεα ἔπεα. uerba moleſta.
Θυμάλωψ. οπος. ὁ. ſcintilla, carbo, titio.
Θυμαρής. έος. ὁ, ἡ. placitus, gratus.
Θυμαρμενον. gratum.
Θύματα. τὰ. ludibria, ſacrificia.
Θυμάτιον. paruum & uile ſacrificium.
Θύμβρα. ας. ἡ. ſatureia.
Θυμβριπίδαπνος. ου. ὁ, ἡ. frugalis, facilis in uictu, Ariſtoph. Nebul.
Θυμβροφάγος. ου. ὁ. idem, ut qui thymbra uictitet, qui paruo contentus, læte & ſecure uitam agat.
Θυμέλαια. ας. ἡ. thymelæa frutex.
Θυμέλη. ης. ἡ. pulpitum, ſcena, ara. Cæl. lib. 5. ca. 8.
Θυμελικός. ȣ. ὁ. citharœdus, cithariſta, lyriſta, tibicen, thymelicus. Cæl. ibi.
Θυμέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. iraſcor. Depon.
Θυμηγερέων. animo collecto.
Θυμηδία. ας. ἡ. animæ uoluptas, animi delectatio.
Θυμηλέας. ὁ. iratus.
Θυμήρης. εος. ὁ, ἡ placitus, gratus.
Θυμήτιον. τὸ. uile ſacrificium, parua uictima.
Θυμίαμα. ατος. τὸ. uaporatio, incenſum, ſuffitus, ſuffimentum.
Θυμιατήριον. ȣ. τὸ. thuribulum, acerra.
Θυμιάω. μ. άσω. π. ακα. euaporo, adoleo, ſuffio.
Θυμικόν. οῦ. τὸ. animæ pars, id eſt animoſitas, ὀργίλον.
Θυμικός. ὁ. θυμοειδής, iracundus. Bud. Comment.
Θυμίτης οἶνος. ex thymo uinũ confectũ.
Θυμοβόρ☉. ȣ. ὁ. animum uorans.
Θυμοβαρής. animum degrauans.
Θυμοδακής. moleſtus, mordax.
Θυμοειδής. έος. ὁ, ἡ. fortis, animoſus, Plat. de. Rep. 3. Itẽ iracundus, acri iracundia præditus, turbidus. Bud. Comment.
Θυμολέων. οντος. ὁ. animum leonis habens, uirilis.
Θυμόμαντις. uates, futura proſpiciens.
Θυμομαχέω. animoſe & ad internecionem uſq; dimico. Item animo bellum agito. Bud. Com.
Θύμον. ου. τὸ. cunila. (Depon.
Θυμόομαι. μ. ώσομαι. π. ωμαι. iraſcor.

Θυμοραϊστής.οῦ.ὁ. animum deſtruens. ἀπὸ τοῦ ῥαῖσαι, τοῦ φθεῖραι, ἢ ῥῆξαι.

Θύμος.ου.ὁ. cepa agreſtis, porrum.

Θυμός.οῦ.ὁ. animi præſidentia confidentiaq́, animus uehemens, quos animos Latini uocant. Porrò non ſignificat abſolutè iram, ſed perturbationẽ illam, quando ſanguis circa cor incipit ebullire, κότος uerò eſt magis iam adulta, ὀργὴ quæ iam cupit erumpere in uindictam. Dicitur autem à θύω.

Apud medicos nomen hulceris ſiue uerrucæ, Aegyptiæ fabæ magnitudine, accedens ad colorem thymi.

Θυμόσοφος. ſapiens, ἀφ' ἑαυτοῦ φρονῶν.

Θυμόσοφον θηρίον. humanæ intelligentiæ partem habens.

Θυμοφθόρος.ου.ὁ. pernicioſus.

Θυμώδης.εος.ὁ. animoſus.

Θύμωσις.εως.ἡ. excandeſcentia.

Θυννάδες. ſalſamenta muriæ.

Θυννάσαι. diſſecare, large frui, furere.

Θυννάζειν, &

Θυννίζειν. pungere, imponere, lancinare, configere.

Θυννεῖον.ου.τό. ſacrũ quo piſcatores Neptuno thynnũ immolabant, in ſpem fœlicioris capturæ. Cæl.li.15.c.7.

Θύννος.ου.ὁ. thynnus, nomen piſcis prægrandis. ἀπὸ τοῦ θύειν καὶ ὁρμᾶν. Athen.li.7.

Θυννοσκοπία. accipitur pro accurata et inconniuenti obſeruatione.

Θυννοσκοπῶ. thynnos capto, obſeruo. Ariſtophan. ἱππεῦσι, κἀπὸ τῶν πετρῶν ἄνωθεν τοὺς φόρους θυννοσκοπῶν, Peruigili ſpeculatione obſeruans.

Θυώος. bellum, impetus, curſus.

Θυοδόκον.τό. uas ad recondendum odoramenta.

Θυώω.μ.ώσω. ὁρμάω, propero, curro, propello. Neutr. abſol.

Θυώδης.ὄεντος.ὁ. odorifer.

Θύομαι. ἀνθυμιῶ, ἀφραίνομαι. Item ἱεροσκοποῦμαι. de ſacrificantibus ſcilicet ut aruſpices conſulant. Bud. Com.

Θύον.ου.τό. herba odorifera, ſacrificiũ.

Θύος.εος.τό. ſacrificium, incantatio.

Θυοσκόπος.ου.ὁ. aruſpex, uates qui futura prædicit ex inſpectione extorum, aut ex ſacris accenſis.

Θυόω.μ.ώσω.π.ωκα. facio odorem.

Θύρα.ας.ἡ. ianua.

Θυράγματα. excrementa.

Θύραζε. foras.

Θύραθεν. è foris.

Θυραία.ας.ἡ. externa, & ianua inter duas ædes.

Θυραῖος.ου.ὁ. externus, extraneus, abſens.

Θυράζειν. foris agere.

Θυραυλεῖν. domum cuſtodire, oſtiatim canere, in caſtris & ſtatiuis permanere, urbem non ingredi, nec ſub tecto eſſe. Licet autem αὐλίζεσθαι uoce paſſiua dicatur, tamen θυραυλεῖν actiua uoce effertur. Bud. Com.

Θυραυλία.ας.ἡ. uita agreſtis.

Θυραυλικός.ὁ. ὑπαίθριος, ut θυραυλικὸν ἔργον dicitur, quod ſub dio fit.

Θύραυλοι. τῶν ποιμένων οἱ ἀπόκοιτοι, qui foris aut ſub dio manent.

Θυραυλεῖν. excubare.

Θυργανάω. iudico.

Θύρεθρον. oſtium.

Θυρεός.οῦ.ὁ. ſcutum, à ianuæ ſimilitudine.

Θυρεοφόρος.ου.ὁ. ſcutifer.

Θυρεπανοίκτης.ου.ὁ. qui in quaſuis ædes impune ingreditur, quo nomine uocabatur Crates Thebanus, διὰ τὸ εἰσιέναι εἰς πάντα ὃν ἐβούλετο οἶκον, ut ſcribit Laërtius.

Θύρετρον.ου.τό. porta, ueſtibulum.

Θυροβόλιον. ſtabulum.

Θύρηφι. foris, foras.

Θυρίον. ȣ. τὸ. portula, parua ianua.
Θυρίς. ίδος. ἡ. feneſtram ſignificat, & cauũ illud hians, θυρίδας uero ipſas fores. Poll.
Θυροκοπήτης, &
Θυροκόπος. ȣ. ὁ. qui ianuam pulſat, ὁ τὴν θύραν κόπτων.
Θυροπηγία. ας. ἡ. ianuarum fabrica.
Θυροπλῆγες. inſani in Bacchi orgijs.
Θύρσος. ου. ὁ. haſta frondibus ueſtita, quo utebantur in ſacris Bacchi. θυρσὸς uero corona. Cælius lib. 15. ca. 24.
Θυρώματα. τὰ. fores.
Θυρών. ῶνος. τὸ. ueſtibulum.
Θυρωρεῖον. ȣ. locus inter duas partes.
Θυρωρός. ȣ̃. ὁ, ἡ. ianitor.
Θυρώσας. qui fabricauit portas.
Θυσανόεις. όεντος. ὁ. fimbriatus.
Θύσανον. ȣ. τὸ. uel θύσανος. ὁ. fimbria, ala. Cæl. lib. 9. ca. 11.
Θυσανωτός. ȣ. ὁ. fimbriatus.
Θύσθλα. τὰ. alij ramos, alij thyrſos uocant, id eſt, ſacra Bacchica, alij omnia quæ ad initiationẽ faciũt. Cæl. lib. 15. ca. 24.
Θυσία. ας. ἡ. ſacrificium, hoſtia, uictima. Cæl. lib. 7. ca. 1.
Θυσιάς. Baccha, & uox bacchantium.
Θυσιαστήριον. ȣ. τὸ. altare.
Θύσιμος. ȣ. ὁ. ſacrificabilis.
Θύσκη. ſcapha.
Θυσκόος. ȣ. ὁ. ſacerdos, uates.
Θύσσω. extendo.
Θύτης. ȣ. ὁ. ſacerdos, uates, ſacrificus. Vnde & ſues dicti ſunt θύται, à ſacrifico uſu.
Θυτική. ῆς. ἡ. aruſpicina.
Θύψαι. ſuccendiſſe, inflaſſe.
Θύω. μ. ύσω. π. υκα. ſacrifico, macto, immolo, occido. Conſtruitur autem cũ accuſatiuo cauſam ſacrificij ſignificante, ut θύειν γάμον, id eſt διὰ τὸν γάμον, propter nuptias ſacrificare. Sic Plutarch. ὁδὲ στεφανῶται καὶ θύει γάμους, nuptias feſtas ſacrificijs agit. Ponitur & pro feſtinare, excitare, impetũ facere, ὁρμᾷν. Iliad. α. ἦ γὰρ ὅγ' ὀλοιῇσι φρεσὶ θύει. Vnde θυμὸς. Bud. Com.
Θυώδης. εος. ὁ, ἡ. &
Θυήεις. εντος. ὁ. odoratus, bene olens. ἀπὸ τȣ̃ θύω τὸ θυμιῶ.
Θύωμα. ατος. τὸ. odoramentum.
Θυώνη. ἡ. Semele.
Θυωρεῖσθαι. comeſſari.
Θυωρίτης. ȣ. ὁ. menſarius, argentarius.
Θυωρός. οῦ. ὁ. menſa, proprie ſacris uſibus dedicata. ab ὠρεῖν τὰ θύη τῶν θεῶν.
Θυῶτα. ἡ. præ libidine geſtiens.

Θ Ω.

Θῶ, à θέω. paro, facio, nutrio, lacto, ſedeo, pono, fruor, deijcio, multo, curro, uideo, conuiuor.
Θωή. ῆς. ἡ. ζημία, iactura, damnum, multa, ſupplicium, pœna inobedientiæ, unde ἀθῷος.
Θώθ. ſeptember apud Aegyptios.
Θωΐσσω. μ. ίξω. π. ιχα. lacero, impetum facio.
Θωκέω. ſedeo, conuerſor.
Θῶκος. ἡ. locus, ſedes, concio.
Θῶμιγξ. γος. ὁ. funiculus.
Θωμίζω, uel θωμίσσω. uincio funiculis, uinculis coërceo.
Θωμός. οῦ. ὁ. cumulus ariſtarum.
Θώμισυ, Atticè, pro τὸ ἥμισυ. dimidium.
Θώνη. ης. ὁ. ζῶνος, cingulum.
Θῶος. ȣ. ὁ. ſons.
Θωπεία. ας. ἡ. adulatio, blanditia.
Θώπευμα. ατος. τὸ. idem.
Θωπευμάτιον. ȣ. τὸ. aſſentatiuncula.
Θωπεύω. μ. εύσω. π. ευκα. colo, adulor, aſſentior, morem gero. Accuſ.
Θωπικός. ȣ̃. ὁ. aſſentatorius.
Θώπτω. cauillor, adulor, inſeruio.

Θωράκιο.

Θωράκια. τὰ. propugnacula.

Θωρακίζω. armo, thoracem induo.

Θωρακοποιός. οῦ. armorum faber.

Θωρακοφόρος. ου. ὁ. thorace armatus.

Θώραξ. ακος. ὁ. pectus, thorax. Eſt autem ea pars corporis quæ complectitur humeros, pectus, & ſcapulas uſque ad præcordia. ἀπὸ τοῦ θορῶ, hoc eſt ſalio, ob cordis motum: uel παρὰ τὸ θεῖον ὁρᾶν, ſcilicet quod mentem diuinam noſtri partem contineat, & ſeruet. Capitur autem pro ueſte quæ illas parteis tegit & munit. Eſt etiam mons prope Atheneum urbem, uicinam Libybus Heſperijs, in planicie ſitam, in quo fama eſt, Daphiton grammaticum, cruci affixum, quòd maledico carmine reges inceſsiuiſſet: unde illud apud Græcos notum, φύλαττε τὸν θώρακα, Caue thoracem. Strabo lib. 14. Cic. de Fato, Val. Max. & Eraſ. Chil.

Θωρηκτής. οῦ. ὁ. armatus.

Θώρηξις. ιος. ἡ. uini potio, quòd pectus armare uideatur, et calefacere, ἀκρατοποσία, διὰ τὸ μάχιμον τῶν μεθυόντων.

Θωρήσσεσθαι. ebrium fieri, Nicand.

Θωρήσσω. μ. ήξω. π. ηχα. armo. Actiu. accuſatiuo.

Θῶς. ωός. λυκοπάνθηρος, genus lupi, animal mordax, Theodorus uertit lupum ceruarium. Plin. lib. 8. ca. 34. Cæl. lib. 12. cap. 59.

Θῶσθαι, Dorice. conuiuari.

Θωτάζω, pro τωθάζω.

Θωυκτήρ. ῆρος. ὁ. latrator, canis.

Θωΰσσω. latro, uociferor, & ad canes pertinet.

Θώψ. ωπός. ὁ. adulator, aſſentator.

Θώων. θῶς.

ἸΑ. ας. ἡ. uox, clamor, flores, una.

Ἰαύω. dormio

Ἰαυθμός. οῦ. ὁ. cubile, ſtabulũ, ſomnus.

Ἰαίνω. μ. ανῶ. lætifico, floreo.

Ἰάφονος. homicida.

Ἰακχαγωγός. οῦ. ὁ. Bacchi myſterijs initiatus.

Ἰαχέω. μ. ήσω. π. ηκα. clamo. Neutrum. abſolutum.

Ἴακχος. ου. ὁ. Iacchus, Bacchus, & hymnus in eundem.

Ἰακολῖνος. iſquilinus mons.

Ἰαλμῦσαι, &

Ἰαλμίζειν. complorare, lamentari, lugere, Ialemum canere, hoc eſt cantionem frigidiſs.

Ἱάλεμος, denſo ſpiritu, carmen eſt Apollini cani ſolitum, tenui uero ſpiritu, genus lamentabilis cantionis. Scribunt quoq; Ἰάλεμον Calliopes fuiſſe filium, in carmine ineptiſsimum, & frigidum, de quo Eraſ. prouerb. Ialemo frigidior. & Cæl. lib. 5. ca. 11.

Ἰαλεμώδη. τὰ. frigida, & nullius momenti.

Ἴαμος. ου. ὁ. dicterium, ſcomma.

Ἰάλλω. mitto, extendo.

Ἰάλυσος. ου. Rhodi uicus fuit, quem Demetrius rex incendere uoluit, quòd in eo tabulas Protogenis haberi nouerat. Hermo. in Plin.

Ἴαμα. τό. medicamentum.

Ἰαμβαυλεῖν. iambis canere.

Ἰαμβίζω. ὑβρίζω, proſcindo, conuiciari, maledicere. Eraſ. Chil. Vnde

Ἴαμβος. ου. ὁ. iambus, & urbis nomen iuxta Troiam.

Ἰαμβύκαι. organa ſunt muſica triangu-

la quibus iambica canebant. alij σαμβύκας uocant.
Ιαμφή. locus humidus, fruticoſus, & gramineus. ἀπὸ τοῦ ἀνιέναι τὴν ὕλην.
Ἴαμνος. ου. ὁ. locus denſus fruticibus.
Ἰάν. indignantis aduerbium.
Ἰάνθη. floruit, lætatus eſt.
Ἰάνθινος. ου. ὁ. uiolaceus. unde Violantillam ſuam Papinius uocat ἰανθίδα.
Ἴανθος. flos.
Ἰάνισκον. ου. τό. ianiculum.
Ἰανοστέφανος. ὁ. ſertum uiolaceum, ſiue ex floribus quibuſcunque.
Ἰαολκός. οῦ. ἡ. Iaolcus urbs Theſſaliæ.
Ἰάομαι. μ. ἰάσομαι. π. ἴαμαι. medeor, ſano, morbum profligo. Depon. accuſ.
Ἰάονες. Græci.
Ἰαπετός. οῦ. ὁ. Iapetus.
Ἰάπτω. μ. ἰάψω. π. ἴαφα. maledico, inceſſo, conuicior, mitto cum detrimento, lædo. Accuſ.
Ἰαπυγία. ας. ἡ. Apulia.
Ἰάπυξ. υγος. ὁ. Iapyx uentus.
Ἰαροφόνος. ου. ὁ. homicida.
Ἰαρόχροος. purificatus.
Ἰάς. άδος. ἡ. lingua Ionica.
Ἴασι, καὶ μετίασι, ab εἶμι καὶ μέτειμι. eunt.
Ἰᾶσι, Ionicè pro ἱᾶσιν, ab ἵημι. mittūt.
Ἰάσιμος. ου. ὁ, ἡ. ſanabilis, medicabilis.
Ἴασις. εως. ἡ. ſanitas, medela, θεραπεία.
Ἴασος. Argos, ſiue Peloponneſus, ſic dicta ab Iaſo.
Ἰασῦρ. iraſci, mordere.
Ἰαί. Ionicè.
Ἰατταταί. heu, exclamatio apud Ariſtophanem cuiuſdam, qui à ciuibus exagitabatur.
Ἰατός. οῦ. ὁ. curabilis.
Ἰατρεία. ας. ἡ. medicatio, præmia quæ dantur medico.
Ἰατρεῖον. ου. τό. officina medicorum, & præmium quod datur medico.
Ἰατρεύομαι. μ. εύσομαι. π. ευμαι. medicus ſum. Depon.
Ἰατρεύω. medeor.
Ἰατρία. ας. ἡ. medicina.
Ἰατρική. ῆς. ἡ. ars medendi.
Ἰατρικός. οῦ. ὁ. medicinalis.
Ἰατρικώτατος. excellentiſsimus in medicina.
Ἰατροκλέπται. reunctores medicorum.
Ἰατρον. ου. τό. ἰατρεῖον.
Ἰατρός. οῦ. ὁ. medicus. Ponitur & pro digito medio, quem medicum quoque uocant.
Ἰατροτέχνης. medicus.
Ἰαῦ. uox eſt lugubris.
Ἰαύσκω. quieſco.
Ἰαυθμός. οῦ. ὁ. quietis locus, ſomnus, ſtabulum.
Ἴαυος. ου. ὁ. cubile.
Ἰαύω. μ. ἰαύσω. π. ἴαυκα. uigilo, pernocto, dormio, quieſco, fruor quiete, percipio, διάγω, id eſt tranſigo.
Ἰαφέτης. ου. correptor.
Ἴαχε. reſonabat, ſtrepebat, clamabat.
Ἰαχή. ῆς. ἡ. clamor.
Ἰάχημα. τό. uociferatio dionyſiacorum.
Ἰάχω. reſono. Neutrum abſol.

Ι Β.

Ἰβάνη. cadus, urna.
Ἴβηρ. ηρος. Iberus fluu. Hiſpanus.
Ἰβηρία. ας. ἡ. Iberia, Hiſpania.
Ἰβηρίς. naſturtium.
Ἶβις. ιδος. ἡ. ibis, auis quæ ſerpentibus ueſcitur.
Ἴβυκος. ου. ὁ. Ibycus, unus ex nouem Lyricis.
Ἰβύκχα. ης. ἡ. grauitas, ſeueritas morū.
Ἰβύω. uerbero, clamo.

Ι Γ.

Ἴγερος. cerebrum.
Ἴγδη. ης. ἡ ὅλμος, id eſt pila.
Ἰγδίον. ου. τό. θυείδιον.
Ἰγμάλεος. humidus.
Ἰγμένος. qui uenit, ὁ ἐλθών.

ἰγνύα. ας. ἡ. &

ἰγνύς. ύος. ὁ. poples.

Ι Δ.

ἰδυοσχής. ὁ. uates.

ἴδαι. ῶν. loca denſa arboribus.

ἰδαῖος. ου. ὁ. frigidus. Et Iupiter Ἰδαῖος, ἀπὸ ἴδης τοῦ ὄρους τρωϊκοῦ.

ἰδάλιμος. ου. ὁ. humidus, & auis ſpecies.

ἰδάλλεται. apparet, uidetur.

ἰδανός. pulcher, iucundus, decorus.

ἰδέ. &, ut.

ἴδε. uide, uidit.

ἰδέα. ας. ἡ. idea, id eſt originalis rerum ſpecies, figura, forma, aſpectus. ἐν πολλαῖς ἰδέαις πολέμων, In uario genere bellorum.

ἰδίειν. laborare, ſudare.

ἴδεν. uidit.

ἰδίσκω. aſpicio.

ἰδιχθὴς, uel ἀιδιχθής. deformis, imbecillis.

ἴδη. ης. ἡ. Ida mons.

ἴδηθεν. ab Ida.

ἴδημα. uiſio.

ἰδήμων. peritus.

ἰδήρατος. pulcher.

ἰδία. priuatim, ſecretò, diuiſim, ſeparatim, clàm, ſingulatim, ſine, ἄνευ. Genitiuo.

ἰδιάζοντα. τὰ. peculiaria.

ἰδιάζω. ſeparor, cum aliquo ſolo conuerſor.

ἰδιαίτερον. ſecretius.

ἰδιαστὴς. ῦ. ὁ. qui agit uitam priuatam.

ἰδίζω. μ. ίσω. π. ικα. exudo. Ariſtot. ἴδισαν ἱδρῶτα αἱματώδη, Exudarunt ſudore cruento.

ἰδικῶς. ſeorſim.

ἰδιοβουλέω. innitor meo conſilio.

ἰδιογνώμων. idem ferè quod αὐτογνώμων. Bud. Com.

ἰδιοξενία. ας. ἡ. priuatum hoſpitium.

ἰδιόξενος. ου. ὁ. peculiaris hoſpes amici peregrini.

ἰδιοποιούμενος. ſibi uendicās, ſibi faciēs.

ἰδιοπραγεῖν. res ſuas agere, quieſcere, non niſi ſuam rem familiarem conſtituendam curare.

ἴδιος. ου. ὁ. proprius, priuatus.

ἰδιόστολος. ου. ὁ. habens propriā claſſem. Bud. Com.

ἰδιόστολον. ου. priuata claſsis.

ἰδιοσυγκρασίαι. propria temperamenta.

ἰδιοϋπόστατος. ου. ὁ. propriam qui habet hypoſtaſin, Cyrillo.

ἰδιοτάω. μ. άσω. π. ακα. ago uitam priuatam. Neutr. abſol.

ἰδιοτάων. ruſticus, paganus.

ἰδιότης. ητος. ἡ. proprietas, homo priuatus, imperitus.

ἰδιότροφα. quæ cibis ſui generis utuntur.

ἰδιόω. μ. ώσω. π. ωκα. approprio.

ἰδίω. ſudo, laboro.

ἰδίωμα. ατος. τὸ. idioma, proprietas linguæ.

ἰδίως. ſolitariè, ſeorſum, priuatim.

ἰδιώτης. ου. ὁ. priuatus, inſcius, plebeius, rudis, gregarius, qui non fungitur aliquo officio publico.

ἰδιωτικός. ῦ. ὁ. priuatus, uulgaris. ἰδιωτικαὶ δίκαι, cauſæ in quibus de pecunia tantum actio, & mulcta fit.

ἰδιῶτις. ιδος. ἡ. priuata.

ἴδμαι. ſcio, noui.

ἴδμεν, ab εἴδω, pro ἴσαμεν. ſcimus.

ἴδμεναι. ſcire.

ἰδμοσύνη. ης. ἡ. ſcientia.

ἴδμων. prudens, peritus.

ἰδνόω. μ. ώσω. π. ωκα. reuoluo, torqueo, flecto. Actiu. accuſ.

ἴδος. æſtas, ſudor.

ἰδού. ecce. Et ἴδου, uide, θέασαι.

ἰδουθοί. οἱ. genus tibiæ.

ἰδρεία. ας. ἡ. peritia.

ἴδρις. ιος. ὁ. ſciens. Genit. Sophoc.

ἰδρόω, &

ἱδρόω, ῶ, ώσω, ωκα. ſudo. Neutr. abſol.
ἵδρυμα, ατος, τό. ſtatua.
ἵδρυμαι, uel
ἵδρυμι, &
ἱδρυόω, uel
ἱδρύομαι, &
ἱδρύω. ſto, maneo, ſedeo, in ſeriem recipior, quieſco. Item caſtrametor, ad manendum hortor, ut ἄλλους ἵδρυε λαούς, Iliad. β. Item ſtatuo, firmo, impono, colloco, quodcunq; ſacrum ædifico. Herodian. ἐλευθερίας εἰκόνα ἱδρύσατο, Libertatis imaginem collocauit.
ἵδρυσις, εως, ἡ. conſtitutio ſtatuæ, dedicatio.
ἱδρῶα, τά. morbus ex ſudore.
ἱδρώς, ῶτος, ὁ. ſudor. Vnde ἱδρῶ, pro ἱδρῶτα. Homerus ἱδρῶ ἀπεψύχοντο, Sudorem abſtergebant. Interdum & pro ἱδρῶτι.
ἴδυς, pro εἰδώς.
ἴδυοι. teſtes, & qui cauſas capitales iudicant.

I E.

ἴε. uade.
ἵει. mittebat.
ἵζεο. ſedebas.
ἵεμαι. cupio, uolo, contendo, gliſco, geſtio, & feſtino, ferorq;. Tradunt grãmatici, cũ πορεύομαι ſignificet, ψιλωτικὸν εἶν, aliâs δασυντικόν. Legitur etiã uoce actiua pro ἵημι. Bud. Com.
ἱέμενοι. cupientes.
ἰέναι. ire.
ἰοῦμαι. rubigine inficior.
ἱερά, τά. exta. Bud. Com.
ἱερά, ᾶς, ἡ. epilepſia, lepra, maior anchora tutiorq;, extremum nauis ſubſidium, ſacer ſerpens. ἱερὰ ὁδός, uia ſacra, quæ Eleuſina ducebat.
ἱεράγγελοι. qui deorum panegyres nunciant.

ἱερακίσκος, ου, ὁ. paruus accipiter.
ἱεράμοιβοι. uates deorum.
ἱέραξ, ακος, ὁ. accipiter, miluus. ἀπὸ τοῦ ἵεσθαι ῥᾷον.
ἱεραρχέομαι. ſacro imperio, magiſtratũq; regor.
ἱεραρχέω. ſacro imperio fungor, ſacroq; magiſtratu & præfectura. Genit. Bud. Com.
ἱερᾶσθαι. ſacra facere.
ἱερατεία, ας, ἡ. &
ἱεράτειον, ου, τό. &
ἱεράτευμα, ατος, τό. ſacerdotium, ἡ περὶ τοὺς θεοὺς ἐπιμέλεια, authore Ariſtotele.
ἱερατεύομαι, &
ἱερατεύω, ῶ, εύσω, ευκα. fungor ſacerdotio. Neutr. datiuo. Bud. Com.
ἱερατικός, οῦ, ὁ. ſacratus.
ἱέρεια, ας, ἡ. ſacerdos.
ἱερεῖον, ου, τό. uictima, hoſtia, auis.
ἱερέτης, ὁ. ſacerdos.
ἱερεύς, έως, ὁ. ſacerdos, augur uertitur à Plutarcho.
ἱερεύω. ſacrifico, ſacris operam do, ſacris operor, macto, Hom. Item conſecro, dico, Pauſan. Bud. Com.
ἱερήιον, pro ἱερεῖον, τό. uictima.
ἱερίς, ιδος. cognomen Iridis apud ueteres Græcos. unde & Romani conſecratricem uocauerunt.
ἱεροβοτάνη. uerbenaca herba.
ἱερογλυφικά. ſacra quædam monumenta apud Aegyptios, non literis uocabula, ſed ſculptis rerum animaliũq; figuris ſignificantia. Bud. de Aſſe.
ἱεροδιδάσκαλος, ου, ὁ. qui ſacra pfitetur.
ἱερόδουλος, ου, ὁ. æditus.
ἱεροκῆρυξ. ſacer præco, qui fauere linguis iubet, dum ſacra peraguntur, aut qui aliud quippiam inter rem ſacram edicit. Bud. Com.
ἱερονόμας. æditus, qui ſacrorum curam gerit.

Ἱερολογέω. ſacra uerba pronũtio, de rebus ſacris loquor. Bud. Com.

Ἱερολογία. ea quæ in eccleſia recitãtur, quaſi ſacri ſermones. θεία λειτουργία, ἢ ψαλμῳδία.

Ἱερομηνία. ας. ἡ. Calendæ, ſacra primæ diei menſis ſiue nouilunij. Theodor. de Menſib.

Ἱερομνήμων. ονος. ὁ. ſacrator, ſacrificulus, ſacrorum præſul. Item ἱερομνήμονες, & πυλαγόραι dicebantur, qui ex urbibus Græciæ ad commune concilium Amphitrionicum mittebantur augures.

Ἱερομύστης. qui ſacros ritus inducit, ſacrorum præfectus.

Ἱερονῖκαι. ſacrorũ certaminũ uictores.

Ἱερονόμοι. ſacræ diſciplinæ & inſtitutionis magiſtri, & exactores. Bud. de Aſſe.

Ἱεροποιέω. conſecro, dico. Bud. Com.

Ἱεροποιοί. magiſtratus Athenis, qui ſacra faciebant Eumenidibus præſidibus Areopagi. Bud. ibidem.

Ἱεροπρεπής. έος. ὁ. ſacer, diuinus.

Ἱερόν. οῦ. τό. ſacrificium, ſacellum, templum.

Ἱερός. οῦ. ὁ. ſacer, magnus, diuinus. Apuleius morbum comitialem ait à Græcis ἱερὸν uocari, quòd in eo pars rationalis animæ tentatur, ac de ſtatu perturbatur.

Ἱεροσαλπιγκτής, uel diuiſim ἱερὸς σαλπιγκτής. tibicen in ſacris.

Ἱεροσκόπος. ου. ὁ. aruſpex. Et ἱεροσκοπεῖν, ἱερᾶσθαι.

Ἱεροσόφοι. ſunt, qui ſacram diuinorum rationem ab omni expurgati ſuperſtitione ac nimia uacantiq; ſedulitate in anima geſtant, perinde ac in capſula quadam.

Ἱεροσυλέω. ſacrilegio ſpolio.

Ἱεροσυλία. ας. ἡ. ſacrilegium, peculatus.

Ἱερόσυλος. ου. ὁ. ſacrilegus.

Ἱερωσύνη. ης. ἡ. ſacerdotium, ſacrificiũ.

Ἱεροτελεστής. ὁ. ἱεροφαντικός, ὁ τελετάρχης, quibus nominibus Dionyſius ſeruatorem noſtrũ nuncupat. Bud. Com.

Ἱερουργέω. ῶ. ήσω. ηκα. ſacra celebro, adminiſtro, ſacris operam do, ſacrifico, ſacris operor, & fungor adminiſtratione ſacrorum. Herodian. τὰ ἱερουργηθέντα uictimas cæſas uocat. Item ſacro, dico, ſicut ἱερόω. Neut. abſol. Bud. Com.

Ἱερουργία. ας. ἡ. ſacrificium.

Ἱεροφάντης. ου. ὁ. æditũus, rerũ ſacrarũ cuſtodiæ præfectus. Inde dictus, quòd ſacra oſtenderet, uel quòd ipſe ſacris ueſceretur cibis. Accipitur tamen pro ſacrifico.

Ἱεροφαντίαι. ſacrorum ceremoniæ.

Ἱεροφαντικός. ſacerdotalis.

Ἱεροφαντικῶς. more ſacerdotum.

Ἱεροφαντῶ. ſacra doceo, myſteria perago, ſacrifici munus obeo.

Ἱερόφωνος. magnam & claram uocem habens. Præconis epitheton.

Ἱεροφυλάκιον. ου. τό. ſacrarium.

Ἱεροφύλαξ. ακος. ὁ. ſacrarum rerum cuſtos.

Ἱερῶ. ſacro, dico, καθιερόω, ἀνατίθημι, ἱερατεύω. Herodianus, τῷ θεῷ ἱερώμενον pro ſacerdote dixit, & pro eo quod Deo ſacratum eſt. Bud. Com.

Ἵερωμα. diuinum ſacrificium.

Ἱερῶμαι. ſacerdos fio, ſacerdotio fungor. Genit.

Ἱερῶν καὶ ὁσίων μετέχειν. omnia iura ciuitatis habere. Bud. Com.

Ἱερῶς. μεγάλως.

Ἱερώσυνα. excellentia aliqua, quæ ſacerdotibus dabantur.

I Z.

Ἰζάνη. ης. ἡ. ueſtis ex caprarũ pellibus, qua utebantur Satyrici actores.

ἱζάνω. ſedeo, aſsideo, adſum, ſido, peſ-ſum eo, ſubſido. Bud. Com.

ἵζομαι. idem. Vnde ἵζεο, ſedebas, ſede.

ἵζω. μ. σω. π. κα. uel ἱζῶ. μ. ἱζήσω. facio ſedere, conſtituo, ἱζάνω. Accuſ. Bud. Com.

I H.

ἰή. io, uox modò lætitiã, modò dolorem ſignificans, aut contemptum.

ἰή. una, ſola.

ἴη Ionice pro ἴα, uel ἴλθοι.

ἰηθών. ἡ. lætitia, uoluptas, deſyderiũ.

ἴη παιὼν, uel ἴη παιὰν. acclamatio eſt prouerbialis, qua conſueuimus uti, re gnauiter & fœliciter geſta. Eraſ. prouerb. Iò Pæan.

ἰήθεος. ephebus, innuptus.

ἰήιος. ὁ. ὁ. medicabilis. Apollinis epi-theton.

ἰήλω. τὸ ἐπιβάλλω, immitto.

ἰήλυσος. ὁ. ὁ. urbs Rhodi.

ἵημα. iaculum.

ἵημι, denſo ſpiritu. μ. ἥσω. π. ἧκα. mitto, iaculor, cupio, ſedeo, induo. Sed ἴημι tenui ſpiritu, uado.

ἴηος. ὁ. ὁ. lamentabilis. unde apud So-phoclem, ἰὴ ἰηίων καμάτων ἀνίσχουσι γυναῖκες. Nam ſic appellant uoces quas præ dolore parturiẽtes emittũt.

ἸΗΣΟΥΣ. ὁ. ὁ. Ieſus, quaſi ſeruator. αὐτὸς γὰρ (inquit Matth.) σώσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν.

ἰητήρ. ῆρος. ὁ. medicus, ἰατρός.

ἰητηρίη. medicina.

ἰήτης, &

ἰήτωρ. ορος. ὁ. iaculator.

I Θ.

ἰθαγενής. ὁ. ὁ, ἡ. natiuus, ingenuus, le-gitimè natus.

ἰθαίνειν. beneuolum eſſe, calefacere.

ἰθάκη. ης. Ithaca inſula, & urbs Syriæ.

ἰθακήσιος. ὁ. ὁ. Ithacenſis.

ἰθαρός. celer, hilaris, pulcher, purus, al-bus, leuis.

ἰθεῖα. recta, mirabilis, ἐπ' εὐθείας. Vnde ἐκ τῆς ἰθείας, ingenue, ex profeſſo, a-pertè.

ἰθέως. rectè.

ἴθι. ἐλθὲ, uade. Item age aduerb.

ἴθμα. τὸ. motus, greſſus, paſſus.

ἰθμαίνω. anhelo.

ἴθορος. uox adhortantis clamore, & in-citantis. Ex ἴθι & ὀρᾶν, id eſt incita-re. Eraſ. Chil.

ἶθρις. eunuchus.

ἰθύ. obuiam, ſtatim, rectè, rectà.

ἰθύβολος. ὁ. ὁ. directus.

ἰθυθήριον. ὁ. τὸ. hæderam uocant.

ἰθυκτίων. rectè, uel obuiam iens.

ἰθυμαχία. ας. ἡ. legitima pugna.

ἴθυμβοι. οἱ. genus carminis & ſaltatio-nis ridiculæ in honorẽ Liberi patris.

ἰθυώτατος. ὁ. ὁ rectiſsimus.

ἰθυντήρα. ας. ἡ. rectrix.

ἰθυντωρ. ορος. ὁ. rector.

ἰθύνω. μ. υνῶ. π. γκα. guberno, regno. Accuſ.

ἰθυπτίων. ωνος. ὁ. rectè uolans.

ἰθύς. νος. ἡ. impetus, rectitudo.

ἰθύς. ὁος. ὁ. rectus, aduerſus.

ἰθύς, & ἰθύ. aduerbial. rectà in, ſiue rectà ad.

ἴθυσεν. perrexit.

ἰθυντής. οῦ. ὁ. rectificator.

ἰθύφαλλοι. οἱ. qui in ſacris Bacchi Phal-lum ſequebantur induti muliebri ue-ſte, ac Phallicum ſeu Ithiphallicum carmen cũ tripudijs canebant. Cal. lib. 4. cap. 16.

ἰθύω. ἰθυνω. Interdum rectà aggredior, ἐπιβάλλομαι.

ἰθών. ciuitas Theſſaliæ. Item inteſti-num, nates, podex.

I K.

ἱκανοδοσία. ας. ἡ. ſatisdatio.

ἱκανός. ῦ. ὁ. multus, ſufficiens, ſatis idoneus, appoſitus, accõmodus. ἐξ ἱκανοῦ, multo iam tempore.

ἱκανότης. ητος. ἡ. ſufficientia.

ἱκανόω. ῶ. ώσω. π. ωκα. idoneum facio. Paul. Col. τῷ πατρὶ τῷ ἱκανώσαντι ἡμᾶς εἰς τὴν μερίδα.

ἱκάνω. peruenio, aſſumo, accedo.

ἱκανῶς. affatim, ſatis potenter, ſufficienter.

ἴκαρ. omnino, propè.

ἴκατι, uel ἄκατι. ἄκοσιν.

ἴκελος. ου. ὁ. ſimilis.

ἱκέσθην. uenerunt.

ἱκέσιος. ſupplex.

ἱκεσία. ας. ἡ. &

ἱκετεία. ſupplicatio.

ἱκέταος. ἡ. ſupplex.

ἱκετεύω. ῶ. εύσω. π. ευκα. ſupplico, obteſtor, παρακαλῶ. Neutr. datiuo.

ἱκετηρία. ας. ἡ. ſupplicatio, forma ſupplicandi, manus ſupplices, ramus oleæ lana obuolutus, quẽ ſupplicantes in manibus ferebant.

ἱκετήριος, & per ſyncopen ἱκτήριος. ου. ὁ. ſupplex.

ἱκέτης. ου. ὁ. ſupplicator, ſupplex, qui rogat, & qui rogatur.

ἱκετήσιος. ου. ὁ. deprecabilis. Hoc nomine appellabatur Iupiter, quem offendi putabant, ſi quis ſupplicem reijceret.

ἱκέτις. ιδος. τος. ἡ. ſupplicatrix.

ἱκετήσιμα. ſupplicationes, luſtrationes, expiationes.

ἰκμάζω. humecto, mollio, ſtillo, fluo.

ἰκμαλέος. ου. ὁ. humidus, uiridis.

ἰκμάς. άδος. ἡ. humor, lacryma, uapor apud Homer.

ἰκμασία. ros, humiditas.

ἴκμενος. ου. ὁ. faciens ire, concitans.

ἰκμοβόλος. gleba humecta.

ἱκνέομαι. ῦμαι. ἵξομαι. π. ἷγμαι. μνο. ἀόρ. β. ἱκόμην. καθάπτομαι, νοσῶ, δέομαι, ἱκετεύω, peruenio. Depon. genit.

ἱκνούμενον μέγεθος. τό. iuſta magnitudo. Sic dicimus ἱκνουμένην ἕξιν, id eſt iuſtam habitudinem, quam Plutarch. athleticam uocat. Bud. in Annot.

ἰκνύς. ἡ. poples.

ἰκόνιον. ου. Iconion, urbs Phrygiæ.

ἷκον. uenerunt.

ἴκριον. ου. τό. lignum, tabulatum, inſtrumentum quo cruciabantur martyres, patibulum. Item pars quædam mali, antennæ.

ἰκριοποιοί. qui circa forum tabulata compingunt.

ἰκριόφιν. tabulatis.

ἷκτο. uenit.

ἴκταρ. propè, ut οὐδ᾽ ἴκταρ βάλλειν apud Plat. pro longè à ſcopo iaculari.

ἰκτεριᾶν. laborare ictero morbo, quem Varro regiũ, Celſus auruginem uocat.

ἰκτερικός. ῦ. ὁ. arquatus.

ἴκτερος. ῦ. ὁ. galbula auis. Item morbus ex felle, regius morbus.

ἰκτὴρ, &

ἰκτήριος, pro ἱκετήριος per ſyncopen.

ἴκτης. mendicus, aduena.

ἰκτίν. ῖνος. ὁ. &

ἴκτινος. ου. miluus.

ἰκτίς. ίδος. ἡ. uiuerra, muſtella ſcilicet ruſtica.

ἵκω, & Attice ἥκω. uenio.

I Λ.

ἰλαδόν. omnino, uniuerſaliter, turmatim, uniuerſim, gregatim, cateruatim, quaſi κατ᾽ ἴλας.

ἵληθι. propitius eſto.

ἴλαι. αἱ. turmæ.

ἵλαος. ου. ὁ. beneuolus, hilaris.

ἴλαρ. cuſtodia, munimentum.

ἱλάρια. dies erat feſtus apud Aſſyrios, quo lætitiæ exordium celebrabatur ad octauum Calend. Aprileis, quo

die primum ſol diem longiorem nocte protendit.

Ἱλαρός. hilaris.

Ἱλαρότης. ητος. ἡ. hilaritas.

Ἱλαρύνω. μ. υνῶ. π. γκα. exhilaro, lætifico. Accuſ.

Ἰλάρχαι. οἱ. qui octo elephantis præfecti ſunt, hoc eſt turmæ principes.

Ἰλάρχης. ου. ὁ. turmarius.

Ἰλαρχία. ἡ. turmæ præfectura.

Ἴλας. armentum, grex, ordo, acies. Sed ἰλὰς, funiculus, uinculum.

Ἱλάσκομαι. μ. άσομαι. &

Ἱλάσκω. deos benignos facio, placo, lito.

Ἱλασμός. ου. ὁ. propitiatio, manſuetudo, beneuolentia.

Ἱλαστήριον. ου. τὸ. propitiatorium, coopertorium arcæ teſtamenti.

Ἱλαστήριος. ου. ὁ. propitiator.

Ἰλίδαναι. οἱ. nodi, uincula.

Ἴλιον. gracile inteſtinum.

Ἴλιος. uoluulus, inteſtini gracilioris morbus. ἀπὸ τοῦ ἰλεῖν, id eſt uertendo. Item latibulum ſerpentium, φωλεός.

Ἴλιος. ου. ὁ. &

Ἵλεως. ω. propitius.

Ἱλῶ. placo, propitius ſum.

Ἱλαστήριον. τὸ ἱλαστήριον.

Ἴλη. ης. ἡ. ala, turma ſexaginta quatuor equitum.

Ἵληθι. propitiare.

Ἰλιγγιάζω. μ. άσω. π. ακα. clamo.

Ἰλιγγιᾶν. uertigine uexari, uertigine laborare & affectum eſſe, & quod Cicero æſtuare dicit. Bud. Com.

Ἴλιγγος. ου. ὁ. uertigo oculorum.

Ἴλιγξ. γγος. ὁ. uertigo oculorum, uortex.

Ἰλιόθι. Ilij.

Ἴλιον. Ilium.

Ἰλλαίνω, uel ἰλλαίνω. torue inſpicio, ſtrabo ſum.

Ἰλλάς, άδος. ἡ. uinculum, funiculus.

Item genus turdi, corpore minimo, aliacius. Plin. lib. 16. cap. 46.

Ἰλλίζειν. oculis innuere.

Ἴλλομαι. prohibeo, ſpolio. Eraſ. prouer. Magis mutus quàm piſces.

Ἰλλοπῶ. ſtrabo ſum, cæcutio.

Ἰλλός. ου. ὁ. ſtrabus, uel cæcus, retortus.

Ἴλλος. ου. ὁ. Ionice oculus. Vnde ἰλλαίνω, ſtrabus ſum, & σιλλαίνω oculos ridendo ſubinde moueo, ſubſanno. unde & σίλλοι maledicũ poëmatis genus.

Ἴλλω. contineo.

Ἴλλων. ὁ. uadens, Nicand.

Ἰλλώπτειν. conniuere, hallucinari.

Ἰλλώπτειν. cæcutire, lippire.

Ἰλός. ἰλύς.

Ἰλύα. cauerna, latibulum.

Ἰλυόεις. όεντος. limoſus.

Ἰλύς. ύδος. & ἴλυος apud Herodian. ἡ. limus, fæx, cœnum, lutum.

Ἰλυσπάομαι. inuoluor more anguillæ.

Ἰλυσπώμενος. contractus.

Ἰλύω. abſcõdo, dormio, cubo, ſono, uerſor. ἰλύϊ περικαλύπτω, κρύπτω.

Ἰλυώδης. εος. ὁ, ἡ. limoſus.

I M.

Ἷμα. ατος. τὸ. lorum.

Ἵμαιος. ου. ὁ. genus carminis.

Ἱμάζω. loro uerbero.

Ἱμαῖος. ου. ὁ. hauſtor. Vnde ἱμαῖον, carmen quod concinebant aquarum hauſtores. Cæl. lib. 3. cap. 11.

Ἱμαντίδιον. ου. τὸ. corrigiola.

Ἱμάντιον. uua morbus.

Ἱμαντώδης. εος. ὁ, ἡ. flexibilis in modum corrigiæ ſiue lori.

Ἱμάντωσις. colligatio, conuinctio.

Ἱμάς. άντος. ὁ. lorum, corrigia, funis nautica, ferramentum rotæ.

Ἱμάσθλη. ης. ἡ. ſcutica.

Ἱμάσσω. loro uerbero, flagris cædo, quouis modo euerbero.

Ἱματίδιον. ου. τὸ. palliolum.

Ἱμα-

Ἱματιοκάπηλος. ὁ. ueſtiarius.

Ἱμάτιον. ου. τό. pallium, hoc eſt τριβώνιον, quod ſupra tunicam induitur. Lyſ. ἱμάτια γυναικεῖα, ueſtem muliebrem dixit. Plutar. pro toga Romana utitur. Accipitur pro ſtragulo, ſicut ueſtis à Cice. in Verrē, Plurimā ueſtē ſtragulam, multam deliacam ſupellectilem Syracuſis exportaſſe. Bud. Com. & L 12. Bayſ.

Ἱματιοφυλάκιον. ου. τό. ueſtiarium.

Ἱματιοφύλαξ. ακος. ὁ, ἡ. cuſtos ueſtium.

Ἱματισμένος. ueſtitus, indutus.

Ἱματισμός. οῦ. ὁ. ueſtimentum, ueſtitus & cultus, ueſtiarium.

Ἱματουργός. textor, qui ueſtem texit.

Ἱμάω & ἱμέω. haurio, fune attraho.

Ἱμείρομαι, &

Ἱμείρω. deſydero, cupio, amo. Genit.

Ἴμεν. ire, imus, ibimus, & ibamus.

Ἴμεναι. idem.

Ἱμερώδης. ου. ὁ. deſyderabilis.

Ἱμερόεις. όεντος. ὁ. ſuauis, dulcis, amabilis.

Ἱμέρομαι. induco ad deſyderium.

Ἵμερος. ου. ὁ. deſyderium.

Ἱμερτής. ίος. ὁ, ἡ. deſyderatus.

Ἱμερτός. οῦ. ὁ. deſyderabilis, liquidus.

Ἱμάω. μ. ήσω. π. ηκα. haurio.

Ἱμητός. οῦ. ὁ. hauſtus.

Ἱμονιά. ᾶς. ἡ. funis per quam aqua hauritur.

Ἱμονιᾶν. μακρὰ χέζειν, id eſt temporis multum in cacando abſumere. Cal. lib. 3. cap. 11.

Ἱμονιὰν ἀποπατεῖν. idem. Ariſtoph.

Ἱμονιόστροφος. ου. hauſtor, abiectus.

IN.

Ἴν, ἰνός. ὁ. genus mēſuræ. Item uena, neruus uenis uicinus, fibra. Alij ἶνας quiſquilias interpretantur.

Ἵν. eam, eum.

Ἵνα. ut, ubi. Conſtruitur interdū cum præterito indicatiui, ſiue ſit παρατατικὸς, ſiue ἀόριστος, ſiue παρακείμενος. Aratus uſus eſt pro quo. Bud. Com.

Ἶνα. ης. ἡ. occaſus.

Ἰνάω. uires exero, intendo, ἰσχὺν παρέχω.

Ἱνατί. quare.

Ἴνδαλμα. ατος. τό. ſimulacrum.

Ἰνδάλλομαι. uideor, aſſimilor, appareo in phantaſia, et in forma phantaſmatis. Datiuo.

Ἰνδολέτης. ου. ὁ. Indiæ ſubactor. Epitheton Bacchi.

Ἴνδος. fluuius Indiæ, Ἰνδός gentile.

Ἰνέω. tendo.

Ἰνίον. ου. τό. fibra, neruus ceruicis, occiput. Eſt (inquit Euſtathius) ἰνίον in capitis poſteriore parte, quo concidente ad inferiora cōtractoq́ ad humeros, ἰνιοῦσθαι dicitur, hoc eſt incuruari, qui patitur. Vel (ut alij) τὸ κοῖλον τοῦ τένοντος. Suidas, ἀπὸ τῆς τοῦ ἐγκεφάλου βάσεως ἐπὶ τὰ πλάτια νεῦρα, ἃ διὰ τὴν ἰσχὺν ἱμᾶσιν ἔχειν δοκεῖ. Ponitur & pro menſura.

Ἶνις. filius infans, poſterior filius, nepos.

Ἰνυός. mancus, uanus.

Ἰνύομαι. fleo, orno.

Ἰνώδης. εος. ὁ, ἡ. fibroſus.

IΞ.

Ἶξ. ικός. ὁ. uermis uitium. Alcman. καὶ ποικίλον ἶκα τῶν ὀφθαλμῶν ἀμπέλων ὀλετῆρα.

Ἴξαλος. iens in altum, ſaltatorius.

Ἰξάσκω. cedo.

Ἵξεσθαι ἀμφοῖν. conuenire utriq́.

Ἰξευτηρία. ἡ. uiſcatrix. ἰξευτηρία τύχη, fortuna uiſcata, Plutar. Problem.

Ἰξευτήριον. ου. τό. aucupium.

Ἰξευτής. οῦ. ὁ. auceps.

Ἰξεύω. μ. εύσω. π. ευκα. aucupor. Neut.

Ἰξωπρίας. quæ tanquam uiſcum pro-

cul exiſtentia detinet.
ἰξίαι. αἱ. uarices.
ἰξίας. ueneni genus ex chameleonte nigro.
ἰξοβόρος. uiſcum uorans, & turdi ſpecies.
ἰξιόεις. uiſcoſus, & letalis.
ἶξις. aduentus, præſentia, ſupplicatio.
ἶξον. iuerunt, uenerunt.
ἰξός. οῦ. ὁ. uiſcum, & parcus, ſordidus.
ἰξοφάγος. idem quod ἰξοβόρος.
ἰξύς. ύος. ἡ. lumbus, ile.
ἰξώδης. uiſcoſus.

IO.

ἰοβόλος. ου. ὁ. peſtifer, uenenoſus, uenenatus, quaſi uenenum eiaculans.
ἰοβλέφαροι. pulchris palpebris.
ἰοβόρος. iracundus, inimicus.
ἰοδνεφής. έος. ὁ, ἡ. tinctus colore uiolæ.
ἰοδόκος. ου. ὁ. ſagittifera.
ἰοδόκη. ης. ἡ. pharetra.
ἰοειδής. έος. ὁ, ἡ. niger, uiolaceus. Maris epitheton.
ἰόεις. idem.
ἰόμωρος. ου. ὁ. trucidatus, telo interemptus, bellicoſus.
ἴον. ου. τό. uiola, flos, ſolum. Hinc deduci uolunt iaſpidem.
ἰών. ιόντος. ὁ. iens.
ἰονθάς. άδος. ἡ. uelox, lanuginoſa.
ἴονθος. uide ἴουθος.
ἰός. οῦ. ὁ. ſagitta, uenenũ, rubigo, fibra. ἀπὸ τοῦ ἵεσθαι, uel τοῦ ἰοῦ. φαρμάκοις γὰρ ἀκίδας ἔχριον.
ἰοστέφανος. ου. ὁ, ἡ. ornatus, uiola redimitus.
ἰότης. ἡ. conſilium, uoluntas.
ἰοτυπής. ſagittator.
ἰού. heu, indignantis eſt, οἴμοι, φεῦ. At ubi gaudij ſignum eſt, circunflectitur, ἰοῦ.
ἰουδαϊκός. οῦ. ὁ. Iudaicus.
ἰουλίδες. iuliæ piſces ſaxatiles.
ἰουλόπεζα. epitheton nauis, à remorum copia. Iulus enim uermis eſt multipes.
ἴουλος. ου. ὁ. lanugo, id eſt prima barba. Item hymni genus Cereris. Item uermis multipes parietibus arrepẽs. Præterea fructus omnis, uillus nucis florentis. ἰούλους etiã uocãt inteſtina terræ, & manipulorum in agro uincula.
ἰουλοφύω. pubeſco.
ἰουλώ. nomen Cereris.
ἰουλώδης. ſpecies iulorum.
ἴουθος, uel ἴονθος. eſt lanugo prima, ſiue pilus primum prodiens, pubes. ab ἰέναι, & ἀνθεῖν. Sunt item ἴονθοι uari, hoc eſt calli, ſiue tumores duri ex puſtula relicti. Sic dicti, uel quòd ætatis flore protuberent, uel ab onthos, quæ res fimum ſignificat, quia faciei ſint dehoneſtamento, quod ὀνθυλεύειν dicitur, à quo uanos mendacesq́ eodem nomine Siculi appellarunt, quia id genus homines per ea naturæ indicia planè ſignificarẽtur. Cæl. lib. 11. cap. 26.
ἰουνιπέρον. ου. iuniperum.
ἰοχέαιρα. ας. ἡ. ſagittis gaudens. Epitheton Dianæ.
ἰόω. μ. ιώσω. π. ωκα. ærugino. Neut. abſo.

IΠ.

ἶπνα. τά. purgamenta furni, fuligo, τὰ καθάρματα τοῦ ἰπνοῦ, ligna arida. Pro ſtercore, apud Callim. σὺν δ' ἄμυδις φορυτόν τε καὶ ἴπνια λύματ' ἄειρεν.
ἰπνοποιός. furnifex.
ἰπνός. οῦ. laterna, furnus, caſa furnaria. Et apud Ariſtoph. pro ſterquilinio.
ἰπὸς. laqueus murium, muſcipula.
ἰποῦσθαι. premi, cogi.
ἱππαγωγοί. hippagines, ſiue (ut Liu.) hippagogæ, naues à trãſportãdis equis ſic appellatæ.

Ἱππάδας. ου. ὁ. genus luſus puerilis, q alio nomine κυβησίνδας appellatur.

Ἱππάδες. αἱ. ſacrificia quæ equites Athenis peragebant. Cæl. li. 7. cap. 1.

Ἱππάζομαι, &

Ἱππάζω. μ. άσω. π. ακα. equito. Neutr. abſol.

Ἱππάκη. κης. ἡ. id quod in lacte equino ſidit, poſtquam iam agitatum eſt, coagulum equinum, caſeus equinus.

Ἱππαλεκτρυών. marinum quoddam animal.

Ἱππάρδιον. ου. τὸ. hippardium fera, ab equo nomen ſortita.

Ἱππάριον. ου. τὸ. paruus equus. Itẽ auis ſpecies, uulpanſeri ſimilis.

Ἱππαρχία. præfectura & quaſi magiſterium equitũ. Quidam accipiunt pro ala ſexaginta & duorum equitum, quam duæ tarentinæ conſtituunt.

Ἱππαρχικός, qui hipparchi munere bene utitur.

Ἵππαρχος. ου. ὁ. magiſter equitum.

Ἱππαρχῶ. hipparchia fungor. Genit. Bud. Com.

Ἱππάς. τολὴ ἱππική, equitum cenſus.

Ἱππασθείς. γυτος. equitandi artem edoctus.

Ἱππασία. ας. ἡ. equitatio, aurigandi munus.

Ἱππάσιμος. ου. ὁ. equitabilis.

Ἱππαστής. ου. ὁ. equitator.

Ἱππασὶ καὶ ἱππαδὸν, equitantium modo diuaricatis cruribus. unde ἱππασὶ καθίζειν, eſt humeris inſidere, ut pueri.

Ἱππεία. ας. ἡ. equitatio, aurigandi munus. poëticum, ſicut & ἱπποσύνη. καὶ ἱππεία, ἡ ἄθλησις, ἢ ἵππος, ἢ ἐν τόξῳ ἐνυ ρὰ ἐκ ἱππείων τειχῶν.

Ἵππειος. ου. ὁ. equinus, equeſter.

Ἱππέλαφος. equiceruus.

Ἱππεμος. equorum ſtudioſus.

Ἵππευμα. ατος. τὸ. iter equeſtre. Ariſtophan. ἐκ μακρὸν ἵππευμα διώκεις.

Ἱππεύς. εως. ὁ. eques, & cancri genus.

Ἱππεύω. μ. εύσω. π. ευκα. equito. Neutr. abſol.

Ἱππηγέτης. ου. ὁ. Neptunus lingua Deliorum.

Ἱππηλασία ὁδός. uia qua currus agi poteſt, aut iumenta. Iureconſulti actũ appellant.

Ἱππηλάτης. ου. ὁ. equitator.

Ἱππήλατον. τὸ. ſpatioſum, amplum, planum, agendis equis accommodum.

Ἱππημολγοι. gens Scythiæ equino lacte uictitans.

Ἱππιάδες. ſtatuæ equeſtres mulierum.

Ἱππίδιον. piſcis quidam.

Ἱππική. ῆς. ἡ. ars equitandi, facultas equeſtris.

Ἱππικόν. οῦ. τὸ. equitatus mẽſuræ nomen, interuallum quatuor ſtadiorum.

Ἱππικός. οῦ. ὁ. equeſtris.

Ἵππιος. cognomentum Neptuni, quòd primus ille equos inuenerit. Mineruæ etiam epitheton eſt, quòd prima illa currum inſtruxerat. Præterea eſt epitheton Martis & Iunonis.

Ἱππιοχαίτης. ου. ὁ. ex ſetis equinis.

Ἱππιοχάρμης. ου. ὁ. qui ex equo pugnat.

Ἱππίσκος. ornatus muliebris.

Ἱπποβάτης. eques.

Ἱππόβινος. ου. ὁ. libidinoſus, qui meretricio amore debacchatur, & inexplebiliter uenerea conſectatur.

Ἱππόβοτος. ου. ὁ. paſtor equorũ, locuples, hoc eſt multa loca poſsidens, quibus paſcere equos poſsit. ἵππους βόσκειν δυνάμενος, μεγαλόβοτος καὶ νόγειος. ἵππ... enim ἀντὶ τοῦ μεγάλου ponitur. Heſych.

Ἱππόβρωτος. ου. ὁ. ab equis deuoratus.

Ἱππογλώσσιον. ου. hippogloſſum, lauræ genus.

Ἱππογνώμων. qui equas grauidas ab

dijs internoſcit. Item μεγαλογνώμων. unde θύμον ἱππογνώμονα. ἵππος enim & βοῦς, in compoſitione τὸ μέγα ſignificat, ut βώπαις, ἱπποσέλινον. Bud. Com.

ἱππόδαμος. ου. ὁ. bellicoſus, equorum domitor.

ἱππόδασυς. εος. ὁ. denſus ex crinibus equinis.

ἱππόδετος. ου. ligans equum.

ἱπποδιώκτας. auriga.

ἱπποδρομία. ludi circenſes, ubi equis concurritur.

ἱππόδρομος. ου. ὁ. hippodromus, certamen erat Athenis in Theſei honorem. Vnde pro loco ponitur, ubi equorũ curſu certatur, ſiue in quo de pernicie certatur citra ſimulacrum pugnæ. κατάδρομος, eſt ſtadium in quo equites decurrere ſolebant, imaginario prælio.

ἱπποζώνη. equorum nutrix.

ἱππόθοος. auriga.

ἱππόθορος. ου. cantio ad incitãdas equas apud Plutar. in Sympoſ.

ἱπποθῆλαι. οἱ. equimulgi, pulli aſinorum equabus ſuppoſiti.

ἱππόκαμποι. equi marini. A flexura, quaſi effigie in caudas piſcium deſinentes.

ἱπποκέλευθος. ου. ὁ. faciens uiam equo.

ἱπποκομέω. ῶ. ήσω. ῶ. κα. curo equos. Neutr. abſol.

ἱπποκόμος. ου. ὁ. equiſo, id eſt equorum curator, & equorum curæ præfectus.

ἱπποκοντισταί. οἱ. equi iaculatores.

ἱπποκορυστής. οῦ. ὁ. galeatus habens conum ex cauda equina, bellicoſus, ex equo pugnans.

ἱπποκρατία. ας. ἡ. Conſualia, equeſtris [illegible]

[illegible] equitatu uincor.

ἱπποκρατῶ. equitatu uinco, equeſtribus copijs obtinco uictoriã. Bud. Com.

ἱππόκροτος. ου. ὁ. equiſonans.

ἱπποκύων. equi catelli, nomen Satyræ apud Varronem.

ἱππολέστρα. piſcina lauandis equis.

ἱππομανέω. equire, inſanire, ac furere in Venerem, quales mulieres uiroſæ appellantur à Latinis. Significat etiam equis uehementer delectari.

ἱππομανὲς. έος. τό. hippomanes, fronti pullorũ innaſcitur, nigri quippiam rotundum, latum, quod mater conti nuo deuorat.

ἱππομανής. ualde inſanus, ſtudio equeſtri flagrans. Apud Sophoclem prati epitheton eſt floridi, & luxuriantis paſcuis.

ἱππομανία. inſanum ſtudiũ equorum.

ἱππομάραθρον. ου. τό. fœniculũ erraticũ.

ἱππομαχία. ας. ἡ. pugna equeſtris.

ἱππόμολγος. ου. ὁ. mulgens equam.

ἱππόνομος. ου. ὁ. paſtor equorum. Et ἱππόνομα, merces ex equis uel mulis.

ἱππονώμας. regens equos.

ἱππομύρμηκες. formicæ quæ equites appellantur.

ἱπποπόλοι. οἱ. bellaces.

ἱππόπορνος. immane ſcortum.

ἱπποποσειδῶν. ῶνος. ὁ. Neptunus Cõſus.

ἱπποπόταμος. animal.

ἱπποπώλης. equorum uenditor, auriga equeſtris.

ἵππος. ου. ὁ. equus. Et ἵππος. ἡ. equa. Sub quo genere & pro equitatu ponitur. Vnde χιλίαν ἵππον, pro mille equitibus, quaſi millenarium equitatum. Et μυρίαν ἵππον, ἀντὶ μυρίοις ἵπποις. Hæc dictio in compoſitione ſæpe ſignificata uocabulorum intendit, ſignificatq́ grande, amplũ & uehemens, ſiue præponatur ſiue poſtponatur. Bud. Com.

ἱπποσέλινον. ου. τὸ. olus atrum.

ἱπποσασία, &

ἱπποστάσιον. ου. τὸ. &

ἱππόστασις. ſtabulũ equi, ſtationes equorum in ſtabulis. Bud. Com.

ἱπποσύνη. ης. ἡ. equitatus, ars equitãdi.

ἱππότης. ου. ὁ. eques.

ἱπποτοξότης. ου. ὁ. ex equo ſagittarius. Item accipiter Ariſtoph.

ἱπποτροφεῖν. alere equos. Dicebatur etiã de ijs, qui in ſacris certaminibus uincere cupiebant. Bud. Com.

ἱπποτροφία. ας. ἡ. equorum educatio.

ἱπποτυφία. ας. ἡ. inanis gloria, equi ferocitas.

ἵππουρις. ιδος. ἡ. conus ex cauda equina, & herba mulieribus ad uaſorum munditiem quæſita.

ἱππόφαες. lappago, lappula minor.

ἱππόφαιστον. ου. hippophæſtum herba.

ἱπποφόρβιον. ου. τὸ. capiſtrum, grex equorum, & locus ubi paſcuntur.

ἱπποφορβός. οῦ. ὁ. paſtor equorum.

ἱπποφοράς. ἀδος. ὁ. gradarius.

ἱππιοχάρμης. ου. ὁ. gaudens equis, pugnãs equis.

ἱππών. ῶνος. ὁ. ſtabulum equorum.

Ἵππων. ωνος. Hippon nomen uiri.

Ἱππῶναξ. κτος. ὁ. Hipponax, poëta iambographus.

ἵπταμαι, &

ἵπτημι. ἀόρ. β. ἵπτην. uolo. as.

ἴπτω. μ. ἴψω. π. ἶφα. noceo.

ἰύω. ſono, clamo.

ΙΡ.

ἱρά. ῶς. ἡ. ſacra, ſacrificia, admiranda.

ἱραί. conciones.

ἱρεῖν. dicere.

ἱρεῖον, pro ἱερεῖον. τὸ. ſacrificium.

ἱρεύς, pro ἱερεύς.

ἵρηξ. κος. ὁ. pro ἱέραξ.

ἴριγγες. arteriæ.

ἶρις. ιδος. ἡ. iris, nomen herbæ & auis, nuntia, fama, ἶρις, circulus in oculo circa pupillam.

ἱρμός. ἱερμός. ſeries, conſequentia.

ἱρμοφύλαξ. carceris præfectus.

ἱρός. οῦ. ὁ. ſacer, pro ἱερός.

Ἶρος. pauper, mendicus.

ΙΣ.

ἴς, ἰνός. ἡ. uis, uiolentia, neruus, & nomen fluuij.

ἶσα. æqualiter, κατ' ἴσον.

ἰσαγγελία. ας. ἡ. nuntium conforme.

ἰσάγγελος. ου. ὁ. æqualis nuntius.

ἰσάζω. μ. άσω. π. ακα. adæquo. Accuſ. & aliquãdo abſolutè. Ariſtot. Polit. ε. ἰσάζῃ ἀλλήλοις, hoc eſt, cum numerus utrinq; adæquat, & æqualis eſt. Ponitur etiam pro ἰσοδυναμῶ, ut idem de pollice manus, ἵνα ἰσάζῃ ἀμφοῖν τοῖν ἄλλοιν. ἰσάζουσαι, ſiue ἴσαι ψῆφοι, ἰσαζόμεναι, cũ iudices adæquant, aut eorum ſententiæ. ἰσάζοντα ζυγά, æquilibrium, Ariſtot. Bud. Com.

ἰσάκις. æqualiter.

ἰσάνη. diphthera, pellis.

ἰσάμιλλα. ex æquo.

ἴσαν, ſyncopa pro ἴσασαν. ibãt, ſciebãt.

ἴσαντι, pro ἴσασιν. ſciunt.

ἰσάριθμοι. totidem.

ἴσαρος. ου. dracuntia magna, herbæ genus.

ἴσασι. ſciunt.

ἰσατίς. ἡ. ruta.

ἴσατο. ſtatuit, aſsimilatus eſt.

ἰσαχῶς. tot modis.

Ἴσειον. ſacrarium Iſidis.

ἰσόω. adæquo, ἰσάζω.

ἴσῃ. ſcies.

ἰσηγορέω. ex æquo loquor.

ἰσηγορία. ας. ἡ. æqualitas dicendi, ex æquo locutio, cum ex æquo omnibus dicendi præbetur copia.

ἰσῆλιξ. ικος. ὁ. coætaneus.

ἰσημερία. ας. ἡ. æquinoctium.

ἰσημερινὸς.οῦ.ὁ.æquidialis.
ἴσημι.cognoſco.
ἰσημοίρα.bona pars.
ἰσήμορτος.mortuus eſt.
ἴσθι.ſcias,eſto. unde τὸ ἴσθι, de quo antea.
ἰσθμαίνω.anxius ſum,anhelo.
ἴσθμια.τὰ.ludi qui celebrabantur in Peloponneſo in honorem Neptuni.
ἰσθμιάδας σπονδὰς appellat Thucydides.fœdera quæ tantiſper durarent, dum Iſthmiorum ludorum celebritas eſſet exacta.
ἰσθμιάζειν.parum commodè parumq́ ſalubriter uiuere, quòd Iſthmiorum ludorum tempus morbis eſſet obnoxium,ob frequentem populi conuentum.
ἴσθμιον.ου.τὸ. collo adhærens ornamentũ,monile,ornatus colli. Ab ἰσθμὸς.
ἰσθμοειδεῖς. tranſlatè pro ſummis oſſium anguſtijs ponitur.
ἰσθμός.οῦ.Iſthmus, id eſt terra anguſta inter duo maria. Galenus tranſlatè accipit pro illa parte,quæ os & gulã interiacet: Inde παρίσθμια tonſillæ, quæ contingunt in illis locis, quæ uocantur μῆλα.
ἰσθμώδης.ὁ,ἡ.iſthmos habens,aut Iſthmi in modum anguſtum.
ἰσιακὸς.οῦ.ὁ,ἡ.iſiacus,id eſt indutus more eorum, qui Iſidis templum uidebant.
ἶσις.ιδος.ἡ.Iſis.
ἰσχύω.poſſum,ualeo.
ἴσκω.ſcio,dico,comparo,furor. Vnde ἴσκος,fur.
ἴσμα.ατος.τὸ.ἵδρυμα,fundatio,figmentum.
ἴσμεν ſcimus.
ἰσμαίνειν.olere,odorari,reſpirare.
ἰσμήνιος. uocabatur Apollo, eò quòd omnia ſciret.

ἴσμη.prætextus,prudentia.
ἰσόβολος.æquali pondere.
ἰσογώνιον.ου.τὸ.rectangulum.
ἰσοδίαιτα.idẽ uictus, æquabilitas uitæ.
ἰσοδίαιτος.uictus particeps.
ἰσόδιον.xenium aduentitium, quod dabatur ingredienti quanq; urbem magiſtratui,ut hodie principibus.Latini honorarium appellant.
ἰσόδομον.ου.τὸ. ædificium in quo omnia coria ſunt æqua latitudine ſtructa.
ἰσοδρομεῖν. pariter & unà ferri. Bud. Comment.
ἰσοδρομοῦντες. pari concurſu currentes.
ἰσόδρομοι.οἱ. quorum curſus pariles ſunt.
ἰσοδυναμοῦντα.æqualia.
ἰσόθεος.ου.ὁ.æqualis deo.
ἴσοι.totidem, cui præcedunt ὅσοι & πόσοι.Bud.Com.
ἰσοκατάληκτα.æqualiter deſinentia, iuxta menſuram ſcilicet & numerum ſyllabarum eorum uerborum, quæ membra orationis claudunt. Ab ἴσος æqualis,& καταλήγω deſino. Dicũtur & ὁμοιοτέλευτα.
ἰσόκεν.ἕως ἄν,donec.
ἰσοκλινὴς.æquè propenſus, ὁ ἰσόῤῥοπος, ad æquilibrium quoquo uerſus tendens.Bud.Com.
ἰσοκόρυφοι.οἱ.æquè eminentes.
ἰσοκρατὴς.ὁ.ἰσοδύναμος.
ἰσοκρατία.æqualis potentia.
ἰσόκωλον.ου.τὸ. color rhetoricus,ſimiliter deſinens. Item exæquatum membris.
ἰσολογία.ſimilis ratio,& honor.
ἰσόμαχοι.οἱ.æquales in pugna.
ἰσομετρητὸς.æquam menſuram habens.
ἰσομήκεις.pares corporis proceritate.
ἰσομοιρεῖν.æquas partes ferre, hoc eſt μὴ πλεονεκτεῖν, Demoſthenes pro ex

æquis partibus hæredes eſſe poſuit, genitiuóq; iungitur. Bud. Com.

Ἰσομοιρία. æquilibrium, æquabilitas, æqua partitio.

Ἰσόμοιρος. ου. ὁ. æquam portionem habens, æquis partibus hæres ſum.

Ἰσομυθεῖν. exquiſite uerba facere.

Ἰσονία. æqualitas, ἰσοίμημα.

Ἰσονομέομαι. pari iure ſum.

Ἰσονομία. ας. ἡ. æquabilitas, æquabilis bonorum honorumq; diſtributio, cum omnia omnibus paria, & dimenſa reſpondent.

Ἰσονομικός. ῦ. ὁ. æqualiter uiuens.

Ἰσόνομος. ου. æqualiter diſtributus.

Ἴσονται. ibunt.

Ἴσοξ. piſcis quidam cetaceus.

Ἰσοπαλής. έος. ὁ, ἡ. æqualis in pugna, ἴσος τῷ κλήρῳ. nam πάλος ſors eſt.

Ἰσόπεδον. ου. τὸ. planities terræ.

Ἰσόπεδος. ου. ὁ. planus.

Ἰσοπλέθρον. æquale, magnum.

Ἰσόπηχυς. εος. ὁ. cubitalis.

Ἰσόπλευρον. ου. τὸ. æquilaterum, æquis lateribus.

Ἰσοπολῖται. ciues æquales.

Ἰσοπολιτεία. ας. æqualitas Reipub.

Ἰσόπυρον. ου. iſopyrum herba, Plin.

Ἰσοῤῥοπέω. ῶ. ήσω. κα. æquiualeo, æquipondero, ſum æqualis momenti, æquilibrium facio, nec ſupero, nec ſuperor, Ariſtot. Eſt etiam in neutrã partẽ uergo, ut iudex æquus facit. Neutr. abſol. Bud. Com.

Ἰσοῤῥοπία. æquilibrium, æquiualentia, ut ἰσοῤῥοπία τῆς γῆς apud Plat. de terra in æquilibrio ſtante. Bud. ibidem.

Ἰσόῤῥοπος. ου. ὁ, ἡ. æquiualẽs, æquiponderans, æquilibris, æquè ualens, eadem exiſtimatione, eiuſdem ponderis, ἰσοβαρὴς, ἰσοστάσιος.

Ἴσος. ου. ὁ. æqualis, ὅμοιος. Vnde ἴσον τὸ τάχος, æquè uelociter. Et ἴσον ἴσῳ ἐπιφέρειν, uel φέρειν, τοῖς ἴσοις ἀμείβεσθαι, par pari referre, paria facere. Eſt & nomen filij Priami, ſed Ἰσὸς fluuius eſt.

ι Σ.

Ἰσοσθενής. æquè pollens.

Ἰσοσκελής. έος. ὁ, ἡ. æqualia habens latera.

Ἰσοστάσιον. æqualitas.

Ἰσοστάσιος. ὁ. ἰσόζυγος, καὶ ἰσοβαρὴς, & qui tantidẽ æſtimatur. Athen. ἰσοστάσιος γὰρ ἦν πορφύρα πρὸς ἄργυρον, argento rependebatur. Bud. Com.

Ἰσοτάλαντος. ου. ὁ. ἰσόῤῥοπος, æquilibris.

Ἰσοταχὴς. έος. æqualis celeritatis.

Ἰσοτέλεια. ας. ἡ. æqualitas in ſoluendo tributo cum ciuibus.

Ἰσοτελής. έος. ὁ, ἡ. qui iiſdem legibus cũ ciuibus uiuit, nõ ciuis, non μέτοικος, ſed ciuili iure inhabitans. Bud. Comment.

Ἰσότης. ητος. ἡ. æqualitas, amicitia.

Ἰσοτιμία. ας. ἡ. æqualitas bonorum.

Ἰσότιμος. qui ciuili æquitate gaudet in honoribus gerendis, æquabilis parq; cæteris.

Ἰσότονος. æqualis toni.

Ἰσοτύραννος ἀρχὴ, eſt ueluti Romæ dictatura, quæ inſtar habet regij imperij. Bud. Com.

Ἰσοϋψής. æqualiter altus.

Ἰσοφαρίζω. μ. ίσω. π. κα. adæquo.

Ἰσοφόρος. par & æquale ferens, ſiue ex æquo trahens, æquifer.

Ἰσοχειλής. έος. ὁ, ἡ. pertendens, ſiue plenus uſq; ad labra.

Ἰσοχρονεῖν. æquali tempore uiuere, eodẽ ſpatio temporis uigere. Heraclitus Hermodoro, ἰσοχρονήσω πόλεσι καὶ χώραις διὰ παιδείαν, οὐδέποτε σιγώμενος. Nulla ætas ſilebit nomen meũ, tandiu uiuit nomẽ dicti Heracliti, quandiu regionis nomen & urbis ipſius Epheſi. Bud. Com.

ἰσόχρονος. ου. ὁ, ἡ. æqualis in tempore.
ἰσοψηφία. par ſuffragium.
ἰσόψηφοι. pares in ſuffragijs.
ἰσόψυχος. ου. ὁ, ἡ. unanimis.
ἰσόω. μ. ώσω. π. ωκα. æquo. Accuſ.
ἴσπω. ſequor.
ἰσσα. acclamatio in eos qui ſ pronuntiare non poſſunt.
ἵσαμαι. ſto, inſto. Vnde ἵστασθαι fabula, id eſt ſtare dicitur, dum populo placet, quemadmodum ἐκπίπτειν, cum diſplicet.
ἱστάμενος μήν. menſis uſque ad uigeſimũ diem.
ἱστάναι. fœnerare.
ἵσταο, pro ἵστασο. ſta, ſiſte.
ἱστάω. μ. ήσω. π. ηκα. pondero. Accuſ.
ἴστε, ſync. pro ἴσατε. ſcitote.
ἰστέον. ſciendum eſt.
ἵστη, pro ἵστασθι Attice, tertia perſona imperfecti pro imperatiuo.
ἵστημι. μ. ήσω. π. ἕστηκα, uel ἕστακα. ſto, ſiſto, ſubſiſto, firmo, erigo, ut ἱστάναι τὸ πῶον, & Ariſtot. de in horreſcentibus, διὸ συμβαίνει ἵστασθαι τὰς τρίχας. Itẽ inſtituo, id eſt παιδεύω. Eſt etiam appendo & pondero, ζυγοστατῶ. Vnde ζυγοστάτης, καὶ σταθμίον, pro libra & ponderibus. Et ἵστημι pro ὅτε aliquando. Χόρους ἱστάναι pro inſtaurare apud Sophoclem. Accuſ. Bud. Com.
ἱστία, Doricè & Ionicè pro ἑστία.
ἱστιατόριον. ου. τό. cœnaculum.
ἱστιοδρομεῖν. nauis dicitur quæ uento fertur & expanſis uelis. Bud. Com.
ἱστιοκώπη. ης. ἡ. nauigatio quæ fit uelo et remige.
ἱστίον. ου. τό. uelum nauis.
ἱστιοῤῥάφος. ου. ὁ. uelorum ſutor, aſtutus.
ἱστοβοεύς. έως. ὁ. &
ἱστοβόη. ης. ἡ. lignũ longius aratri, quod eſt inter utrunque bouem.
ἱστοδόκη. ης. ἡ. locus qui continet malũ, foramẽ nauis ubi malus imponitur, lignum in puppi eminens, ad quod malus reclinatur.
ἱστοπέδη. ης. ἡ. in medio nauis lignum altum cui alligatur malus.
ἱστόπους. nauis actuaria.
ἱστορέω. μ. ήσω. π. ηκα. inquiro, interrogo, quæro, diſco, διδάσκομαι, καταμανθάνω τόπους, καὶ τοῖς ἄλλοις παραδίδωμι δι' ὑπομνήματος, ſicut Strabo fecit. Item uiſo, inſpicio, & cognoſco. Plut. Βουλόμενος ἱστορῆσαι τὴν πόλιν. Et oculis ſubijcio. Idem in Cicer. συνήθειαν ἱστορῆσαι. Vnde καθ' ἱστορίαν ἰέναι, uiſendi gratia ire. Item memoriæ prodo, commemoro, ut τοὺς βίους ἱστορῆσαι, Theophr. Vnde τὰ ἱστορούμενα, Plutarcho pro rebus memoriæ proditis. Bud. Com.
ἱστορία. ας. ἡ. hiſtoria, narratio, cognitio, diſciplina.
ἱστορικώτατος. præſtãtiſſimus in hiſtorijs enarrandis.
ἱστοριογράφος. ου. ὁ. hiſtoriographus.
ἱστός. οῦ. ὁ. tela, malus nauis.
ἱστουργέω. μ. ήσω. π. ηκα. texo. Neutr.
ἱστουργία. ας. ἡ. textura.
ἱστουργικός. οῦ. ὁ. textorius.
ἱστουργός. οῦ. ὁ. textor.
ἴστρος. ου. ὁ. Iſter, id eſt Danubius.
ἰσυάζω. iraſcor.
ἴστω. ſciat, teſtis ſit. Bud. Com.
ἴστωρ. ορος. ὁ. ſciens, teſtis, præſes, prudens, expertus, peritus.
ἰσφαίνω. anxiè & ſolicitè cogito.
ἰσχάδιον. ου. caricula.
ἰσχαδόπωλις. ιος. ἡ. caricarum uenditrix.
ἴσχαιμον. ου. τὸ. ſanguinem ſedans ſeu attenuans.
ἰσχαίνω. macero, attenuo.
ἰσχάλεον. ου. τὸ. tenue, aridum, morbidum.
ἰσχάζειν. à uia declinare.

ἰσχανάω

ἰσχανάᾳ. cupit, ἐπιθυμητικῶς ἀντέχεται, Iliad. ρ.

ἰσχανάω, &

ἰσχανόω, &

ἰσχάνω. detineo, cupio, expecto.

ἰσχάς. άδος. ἡ. carica, nux, ficus arida.

ἰσχάσκω. ἰσχάνω.

ἴσχεο. contine.

ἴσχιαδ. dehiſcere.

ἰσχιάδες. dolores coxendicum.

ἰσχιαδικός. ὁ. ὁ. dolens coxendicibus.

ἰσχιάζειν. inter eundum in utranque partē declinare.

ἰσχιάς. arthritidis ſpecies apud Aeginetam.

ἰσχίον. ου. τὸ. uertebrum coxarum, nates, pars tali, coxendix, & neruus ille, qui coxendicem femori committit.

ἰσχιδάς. ςύλος. ὁ. diuulſus, diuiſus.

ἰσχναίνω. μ. ανῶ. π. γκα. attenuo, arefacio. Accuſ.

ἰσχναντικός. ὁ. ὁ. extenuans.

ἰσχνάζειν. ὑφαίνειν, θηλάσαι.

ἰσχνόειν. extenuare.

ἰσχνομυθία. arguta de rebus minimis diſputatio.

ἰσχνός. ὁ. ὁ. macer, gracilis, exilis.

ἰσχνότης. ητος. ἡ. macies, gracilitas.

ἰσχνοφωνία. hæſitantia linguæ.

ἰσχνόφωνος. ὁ. qui gracilem habet uocē, aut uocem amiſit, cui uox ſupprimitur & ſiſtitur inter loquendum. Bud. Com.

ἴσχος. ου. ὁ. ramus.

ἰσχουρία. ας. ἡ. urinæ ſuppreſſio, cūi opponitur στραγγουρία.

ἰσχυρίζομαι. ui utor, contendo, confidenter loquor, nitor, innitor. Vnde ἰσχυρίζομαι τῷ νόμῳ, uel τῷ ψηφίσματι, in hoc fiduciā cauſæ colloco, in eo cardinem cauſæ pono & facio. Idem eſt enim quod πιστεύω.

ἰσχυρίζω. μ. ίσω. π. ικα. roboro, affirmo, aſſeuero. Actiu. accuſ.

ἰσχυρογνώμων. peruicax, tenaxque propoſiti.

ἰσχυροποιῶ. fortiorem facio.

ἰσχυρός. ὁ. ὁ. fortis, grauis, potens. Ad uires refertur, nō ad magnitudinem, ut annotat Eraſ.

ἰσχύς. ύος. ἡ. fortitudo, robur, potentia, uis, uires, uirtus.

ἰσχύω. μ. ύσω. π. υκα. poſſum, ualeo, rerū potior. Neut. accuſ.

ἴσχω. habeo, teneo, ſcaturio, emergo.

ἰσωνία. ας. ἡ. æquale pretium, ἰσοτιμία.

ἴσως, &

ἴσωσπερ. fortaſſe, æqualiter.

I T.

ἰταλιώτης. arrogans, impudicus. Et Italiotæ, Græci Italiam incolentes.

ἰταλός. priſca lingua bouem ſonat. Hinc Italos quidam nominatos exiſtimant.

ἰταμός. ὁ. ὁ. imprudens, improbus, temerarius.

ἰταμότης. ητος. ἡ. uiolentia.

ἰταμῶς. temerè.

ἴτας. iuſiurandum.

ἴτε. ite.

ἰτέα. ας. ἡ. ſalix, & urbis nomen.

ἰτέϊνος. ου. ὁ. ſalignus.

ἰτεών. ῶνος. ὁ. ſalictum.

ἴτη. ſibilus.

ἴτηλον. conſtans.

ἴτης. ου. ὁ. impetuoſus.

ἰτητέον. eundum eſt.

ἰτικός. οῦ. Ἴτυς.

ἴτριον. ου. τὸ. genus placentæ pertenuis ex melle & ſeſamo, bellarium.

ἴφον. abdomen.

ἴτυλος. orphanus, ſolus, puer, tener.

ἴτυς. υος. ὁ. rotæ circumferentia, in qua radij infigūtur, & axis agitatur, um(bo.

ἴτω. eat.

ἰτώνη, & ἰτωνία. ἡ. Diana.

Ι Υ.

Ἰυγὴ. ῆς. ἡ. uox, ſibilus, clamor.

Ἰυγμός. ȣ̃. ὁ. clamor, pulſus.

Ἰυγκτής. clamans.

Ἴυγξ. γος. ἡ. motacilla, auicula caudam aſsiduè quatiens, qua ueneficæ ad amores utuntur, ut eſt apud Theocr. in Pharm. Vnde & pro illecebroſo illectamento, ſiue illecebra ponitur.

Ἰύζω. μ. ύσω. π. υκα. clamo. proprie de mulieribus.

Ἰυχμός. clamor.

Ι Φ.

Ἴφθιμος. ȣ. ὁ. potens. Ab ἶφι & θυμός.

Ἶφι. fortiter, potenter.

Ἰφιγένεια. Diana.

Ἴφικλος, quaſi ἰφίκυκλος, à pedum celeritate. Nam κῶλον pedem ſignificat.

Ἰφικράτης, &

Ἰφικρατίδες. calceamenta Attica, quorum meminit Athenæus.

Ἴφιος. ȣ. ὁ. pinguis, potens.

Ἶφις. pulcher, uelox.

Ἴφλημα. ατος. τὸ. uulnus.

Ἰφύς. ύος. ὁ. ſupercilium.

Ι Χ.

Ἰχθυάω. uenatur piſces, ἰχθυᾷ, cupit piſcari.

Ἰχθυάασκον. piſcabantur.

Ἰχθυβόλος. ȣ. ὁ. piſcator.

Ἰχθύδιον. ȣ. τὸ. piſciculus.

Ἰχθυήματα. ſquamæ.

Ἰχθυηρός. ȣ̃. ὁ. aptus ad piſces.

Ἰχθυόκεντρον. fuſcina.

Ἰχθυοβολεύς, & ἰχθυοβολικός. piſcator.

Ἰχθυόεις. όεντος. όεντος. ὁ. piſculentus.

Ἰχθυοθήριον. ȣ. aliqui uocant rapũ terræ.

Ἰχθυοκόλλα. gluten ex piſce.

Ἰχθυολκός. ȣ̃. ὁ. piſcator.

Ἰχθυοπωλεῖον. ου. τὸ. locus ubi ueneunt piſces.

Ἰχθυοπώλης. qui uendit piſceis, ichthyopola.

Ἰχθυοτροφεῖον. ȣ. τὸ. piſcina, piſcium uiuarium.

Ἰχθυοφάγος. ȣ. ὁ. ex piſcibus uiuens, piſcedulus.

Ἰχθύς. ύος. τὸν, ἰχθυῶ. piſcis.

Ἰχθυώδης. εος. ὁ, ἡ. piſcoſus, piſceus.

Ἴχλα. turdus.

Ἰχνάομαι. ueſtigo, ἰχνοσκοπῶ.

Ἰχνεύμων. ονος. ὁ. bellua, ichneumon.

Ἴχνευμα. ατος. τὸ. &

Ἴχνευσις. εως. ἡ. indagatio.

Ἰχνευτής. ȣ̃. ὁ. indagator, ueſtigator.

Ἰχνεύω. μ. εύσω. π. ευκα. &

Ἰχνηλατέω. μ. ήσω. π. ηκα. inueſtigo, ſcrutor, propero, contendo.

Ἰχνηλατία. ας. ἡ. inueſtigatio, indages, uel indago.

Ἴχνιον. ȣ. τὸ. ueſtigium, calceus, ſignum.

Ἰχνογραφία. eſt deſcriptio operis futura, quæ à Cicerone forma dicitur. Cal. lib. 5. ca. 8. Bud. in Annot.

Ἴχνος. εος. τὸ. ueſtigium.

Ἰχνότης. exilitas, anguſtia, oris uitium. Vide ἰσχνότης.

Ἰχνοτίτης, &

Ἰχνόφωνος. huiuſmodi uitio laborans.

Ἰχώρ. ῶρος. ὁ. tabo, ſanies, cruor, proprie deorum.

Ἰχωῤῥοοῦντες. οἱ. ſaniem emanantes.

Ι Ψ.

Ἴψ. πος. uermis, cornibus & uitibus infeſtus. Homerus, μὴ κέρα ἶπες ἴδοιεν. ἴψαι enim lædere.

Ι Ω.

Ἴω. eo, πορεύομαι.

Ἰώ. heu, io, uox bacchantium. ποῦ indignantis eſt.

Ἰῶ ἐμῶ. meo telo.

Ἰώγα, Bœotice. ego.

Ἰωὴ ῆς. ἡ. tectura, protectio, quies, clamor.

Ἰώδης. εος. ὁ, ἡ. uenenoſus.

Ἰωὰ. ῆς. ἡ. uentus, flatus, ſplendor, fu

mus, clamor.
Ἰωκή, aphæreſi pro διωκή. ῆς. ἡ. clamor, minæ, inſecutio.
Ἰωλκός. οῦ. ὁ. Iolcus, urbs Theſſaliæ.
Ἴωλον. ου. τὸ. nigrum.
Ἰῶμαι. curo, medeor.
Ἴωμεν. eamus.
Ἰών. tria tempora ſignificat, præſens, præteritum, & futurum. Bud. Com.
Ἰῶν. plenus.
Ἴων. proprium nomen.
Ἰωνιά. ᾶς. ἡ. locus conſitus uiolis, uiolarium, uioletum.
Ἰωνίζω. Ionum more aliquid ago.
Ἰωνικῶς, aduerb. Ionicè. Item ab Ionum mollicie & luxurie, ponitur pro delicate, molliter, Ariſtoph. Et Ἰωνικός, pro molli, & delicato.
Ἰωνίς. ἡ. Ionia regio.
Ἰωνίτις. ſinapi Perſicum.
Ἰωνός. piſcis quidam.
Ἰώξ, ωκός. ὁ. ἰωκή.
Ἴωξις. ιος. ἡ. inſecutio.
Ἴωρος. ὁ. ueſtibulũ, & ueſtibuli cuſtos, mons, locus in monte.
Ἰωταχισμός. οῦ. ὁ. uitium oris eſt, ubi plurimum diſſonat, ut ſi dicas, Iunio Iuno Iouis mirè iraſcitur. Capel. lib. 5.
Ἰωφμός, &
Ἰωχμός, pro διωχμός, aphæreſi τοῦ δ. perſecutio, tumultus bellicus, perturbatio, uociferatio.
Ἴωψ. piſcis nomen.

K A.

KÁβαισος, uel κάβασος. inexplebilis, ἀπὸ τοῦ κάβου, quod menſuræ frumentaceæ genus eſt.
Κάβαξ. πανοῦργος, uerſutus, ueterator.
Κάβαρνοι. Cereris ſunt apud Parios ſacerdotes.
Κάβασος. ὁ. edax, inexplebilis, κάβαισος.
Καββαλικός. οῦ. ὁ. proſternendo aptus.
Κάβειρα. τὰ. loci nomen.
Κάβειροι. dij Samothracum, & montes Phrygiæ.
Κάβη. cibus, τροφή.
Κάβηξ. κος. ἡ. larus auis propter edacitatem.
Κάβος. ὁ. frumenti menſura, lagena.
Καγκαίνω. calefacio, exicco.
Κάγκανα. τὰ. ligna arida, combuſta.
Καγκάς. ιος. ὁ, ἡ. aridus.
Καγχάζω. μ. άσω. π. ακα. &
Καγχαλάω. μ. ήσω. π. ηκα. cachinnor, præ gaudio deficio, lætor. Neutr. abſol.
Καγχασμός. οῦ. ὁ. cachinnus.
Καγχάω. μ. ασω. π. ακα. cachinnor. Neu.
Καγχλάζω. infœliciter ago, laboro, triſtor.
Καγχρασμίς. granum, ſiue acinus fici, uel potius κεγχραμίς.
Κάγχρος. ου. ὁ. ſemen libanotidis herbæ, roſmarinus.
Κάγχρυς. hordeum, hordei farina. Vnde καγχρυδίας ἄρτος, panis hordeaceus.
Καδδύναμιν, pro κατὰ δύναμιν, ſicut καδδὴ pro κατὰ δή. pro uirili.
Καδίσκος. ου. ὁ. urna ſuffragiorum. Duplex autem erat, altera θανάτου, ſiue καταδικαζομένων, & κύριον appellabant: altera ἐλέου, ſiue ἀπολυόντων, ἄκυρος. Bud. Com.
Κάδος. ου. ὁ. cadus.
Κάθισον. ſede, κάθισον.
Καδύω. demergo.
Κάειρα. ας. ἡ. Caira, id eſt mulier ex Caria.
Κάζω. μ. άσω. π. ακα. orno. Actiu. accuſatiuo iung.
Καθ᾽ ἅπαν, &
Καθ᾽ ἅπαξ. ubique, omnino, funditus.

Καθ' ἅπερ. quemadmodum, ut.

Καθ' αὑτὸν. ſolus, ipſe ſecum. οἱ καθ' αὑτὸν, ſuæ ætatis homines, Herodia.

Καθ' αὑτὸ τάξεως. ſuo ordine.

Καθ' ἕν. in uno & in aliquo. Demoſth. οὐδὲ καθ' ἓν χρήσιμος τῇ πόλει, id eſt, καθ' οὐδὲν, καθ' ἕνα. Vide ἕν.

Καθά, Atticè pro καθώς. uelut, ſicut, tã quam, quemadmodum.

Καθαγιάζω. μ. άσω. π. ακα. ſacrifico. Neutrum accuſ.

Καθαγίζομαι. ſoluo iuſta, perago exequias, offero mortuo ſacrificiũ, aut epulum ſuper ſepulchro.

Καθαγισμός. ȣ. ὁ. parentalia, id quod adolebatur in modum ſacrificij in gratiam mortuorum.

Καθαξεῦξαι. caſtra ponere.

Καθαιμαζόω. cruento, cruore perfundo.

Καθαιμακτός. ȣ. ὁ. cruentus.

Καθαιμάξας. qui cruentauit.

Καθαιμάσσω. μ. άξω. π. αχα. καθαιμαζόω.

Καθαίρεσις. εως. ἡ. ſubuerſio, diſſolutio, demolitio, cædes. καθαίρεσις τῆς σαρκὸς, imminutio, tabes, extenuatio. Bud. Com.

Καθαιρέτης. ου. ὁ. deuaſtator, interemptor, carnifex.

Καθαιρετικός. ȣ. ὁ. ἀφαιρετικός. Et καθαιρετικὰ φάρμακα, dicuntur τὰ καταβαλτικὰ τῶν ὑπεραυξηθέντων, quæ ad modum naturalem ſalubremq́ue reducunt.

Καθαιρέω. μ. ρήσω. π. ρηκα. aſſumo, purgo, luſtro. Item deleo, depono, deſtruo, ſubuerto, deuinco, demolior, aufero, detraho, ſuſtollo, minuo, extenuo. Item deijcio, depello, de gradu exiſtimatiõis deturbo & abijcio, Antiph. & Plut. in Demet. τοῦ δὲ ἐγὼ τὸ φρόνημα καθελεῖν, Spiritus minuere, & inhibere, uel elatos comprimere, καταστέλλειν. Ponitur & pro perage re, ſiue uincere certamen ſuſceptũ. Plutarch. τοὺς πανταχοῦ καθελόντος ἀγῶνας. Item detraho, deduco. Ariſtophan. καθέλοιμι νύκτωρ τὴν σελήνην. Item pro κατάγω, id eſt naues è mari in terram ſubduco, ſicut ἐπαίρειν pro ἀνάγειν. Bud. Com.

Καθάλλεσθαι. deſilire, καταπηδᾶν.

Καθαπτόμενοι. οἱ. demittentes. (μα.

Κάθαμμα. τὸ. nodus. Suid. habet κάθαρμα.

Καθάπαν, aduerb. &

Καθάπαξ, pro καθ' ἅπαν uel καθ' ἅπαξ, omnino, prorſus, ſemel.

Καθάπερ, pro καθ' ἅπερ. quemadmodũ.

Καθάπτομαι. attingo, tango, pungo, mordeo, reprehendo, obiurgo, inceſſo, laceſſo, impeto, manus inijcio, ἐπιλαμβάνομαι. Depon. genit.

Καθαπτόμενος. perſtringens, reſpondẽs.

Καθαπτός. οῦ. ὁ. indutus, amictus. Ariſtophan. Ranis, θύρσοισι καὶ νεβρῶν δοραῖς καθαπτός.

Καθαρεύω. μ. εύσω. π. ευκα. purgo, purus ſum, in puritate dego.

Καθαρεύων. οντος. ὁ. purus. Et καθαρεύων κακίας, talis eſt, qualẽ Cicero innocentem nomen habere Græcum negat. Bud. Com.

Καθαρθείς. θέντος. ὁ. expiatus.

Καθαρίζω. μ. ίσω. π. ικα. mundo. Accuſ.

Καθάρειος. ȣ. ὁ. mundus, purus.

Καθαρειότης. ητος. ἡ. mundicia, puritas, elegantia.

Καθαρισμός. ȣ. ὁ. purificatio.

Κάθαρμα. ατος. τὸ. piaculum, quales erãt homines, qui peſte expianda alióue morbo immolabantur dijs: aut porcellus, quo domum luſtrabant. Accipitur & pro ipſo ſcelere & commiſſo, propter quod expiatio debetur. Aliquando etiam pro ipſo ſcelesto, quemadmodũ ſcelus Latinis. Eraſm. nunc ſterquilinium, nunc ſacrilegium

crilegium interpretatur.

Καθαρμός. οῦ. purgatio.

Καθαροποιῶ. purifico.

Καθαρός. οῦ. ὁ. purus, ſyncerus. Antiquis dicebatur, qui ob cædem perpetratam impias manus habere non cenſebatur, ἀναγὴς, ὅσιος. Antyph. καθαρὸν πάντων τῶν ἐγκλημάτων dixit, qui nulli iniuriam intulit. Bud. Com.

Καθαρότης. ητος. ἡ. puritas.

Καθάρσιον. ου. τό. purificatorium poculum. Et καθάρσια, ſacra quædam & porcelli, quibus Athenis conciones & theatra luſtrabantur. Lucianus Cronoſolones, Lupercalia Plutarch. uocat.

Καθάρσιος. ου. ὁ. expiator.

Κάθαρσις. ιος. ἡ. purgatio.

Καθαρτὴρ. ρος. ὁ. purgator.

Καθαρτήριος. ου. ὁ. purgatiuus.

Καθαρτὴς. οῦ. ὁ. purgator.

Καθαρῶς. purè, manifeſtè, planè.

Καθαυτόν. ſua ſponte, ſeorſum, per ſe ipſum, ſeparatim.

Καθαύω. exuro, deleo.

Καθεδούμενος pro καθεσόμενος, præſ. pro fut. ſeſſurus, Ariſtoph.

Καθέδρα. ας. ἡ. ἐπίσχεσις, cathedra, dilatio.

Καθέζομαι. μ. καθεδοῦμαι. ſedeo. Itẽ perſeuerãter fruor, & bene habeo, delicior, relaxor. Item caſtra pono.

Καθεζόμενος. ου. ὁ. accumbens.

Κάθημαι. ſedeo.

Καθειργνύω, &

Καθείργω. μ. είρξω. π. ειρχα. detineo, prohibeo, includo, & tanquam in carcere cohibeo. Actiu. accuſ.

Κάθειρξις. concluſio, coërcitio.

Καθεῖς. ſingulatim.

Καθεκάστην. quotidie.

Καθεκτέον. retinendum eſt.

Καθεκτικός. οῦ. ὁ. cohibens.

Καθεκτός. οῦ. ὁ. detentibilis.

Καθεκτῶς. continenter.

Καθελκύζω. uulnero.

Καθελκυσθείς. έντος. ὁ. uulneratus.

Καθελκύω. traho deorſum. Accuſ.

Καθέλοιμι. ἀπολύω.

Καθέλω. demolior, deſtruo, profligo, καθαιρέω. Accuſ.

Κάθεμα. monile ad pectus demiſſum.

Καθένα. ſingulatim, unuſquiſq;.

Καθεξῆς. deinceps.

Καθερπύζω. ſerpo. Ioſeph. lib. 2. καθερπύσαντες ἀπὸ τῶν τειχῶν ἦξαν εἰς τοὺς ῥωμαίους.

Κάθες. dimitte.

Κάθεσις. diuerſorium, habitatio.

Καθεστηκότως. ότος. ὁ. animo compoſito & moderato. καθέστηκε τὸ φρόνημα, ſana mente eſt.

Καθεστήκω. διαμένω, συμμένω, perſto, quieſco, ἠρεμῶ.

Καθεστηκός, paſsiuã habet ſignificationem, cõſtitutus. Et τῶν καθεστηκότων μεταβολὴ, rerum nouarum molitio.

Καθεστῶτα. τά. leges, decreta, ſtatuta.

Καθέτη. ης. ἡ. retis genus.

Καθετήρ. ῆρος. ὁ. genus monilis muliebris, quod & κάθεμα dicitur, & προπίς. Eſt & inſtrumentum chirurgicum, quo urina elicitur. Cæl. lib. 4. cap. 26.

Κάθετος. ου. perpendiculum.

Καθεύδω. μ. καθευδήσω. dormio.

Καθέω. μ. ήσω. π. ηκα. decipio. Accuſ.

Κάθη, pro κάθησαι. Bud. Com.

Καθηγεμών. όνος. ſuaſor, author. Proprie autem dux, præitator, qui cæco uiam præit.

Καθηγητής. οῦ. ὁ. magiſter, præceptor, inſtitutor.

Καθηγοῦμαι. præeo, præceptor ſum. Plato, καλῶς μοι ἔδοξας καθηγήσασθαι τοῦ λόγου, id eſt rectè, atq; ordine uidere di

ſputationem inſtituiſſe, hoc eſt nobis diſputandi rationem rectam præſtituiſſe. Bud. Com.

Καθηδυπαθέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſum in uoluptatibus, abligurio, per luxum & uoluptatē conſumo & contero. Genit.

Καθηδυπάθεια. libido.

Καθηδυπαθῶ. per luxum & uoluptatem conſumo & contero. Bud. Com.

Καθῆκον. οντος. τό. officium, quod conuenit. Ab καθήκω pro προσήκω.

Καθηκόντως, &

Καθηκόντως. decenter, rite.

Καθήκω. pertineo, pertingo, portendor, porrigor, παρήκω, ut καθήκει δὲ ὁ τῶν κορινθίων ἰσθμὸς ἐς τὴν ἐπὶ κεγχρέαις, Pauſ. Item conuenio, cōſentaneus ſum, προσήκω, Syneſ. Vnde καθήκει μοι, decet, cōuenit, fas eſt, officij mei eſt, et muneris, Poly. Itē accido, emano, ut τὸ καθῆκον ἐκ τοῦ θεοῦ, quod diuinitus accidit, Pauſan. Item deuenio. Aeſchin. καὶ καθήκει εἰς ἡμᾶς ὁ λόγος, Partes loquendi ad nos deuenerunt. Bud. Com.

Καθηλόω. μ. ώσω. π. ωκα. configo clauis. Accuſ. iung.

Καθήλωσις. ιος. ἡ. confixio.

Καθηλωτής. οῦ. ὁ. confixor.

Κάθημαι. ſedeo, ut κάθημαι τὴν δὲ τὴν καθέδραν.

Καθημαξευμένος. tritus, exercitatus.

Καθημαξευμένον. τὸ κοινὸν καὶ ὁμαλὸν χωρίον, καὶ πεδίον, ut οἱ δὲ ἐς ὁμαλοῦ τε καθημαξευμένον πεδίον ἐστρατοπεδεύοντο, in planitiem & campum planum.

Καθημέραν. quotidie.

Καθημερινός, &

Καθημέριος. ου. ὁ. quotidianus, diurnus.

Καθημερόβιοι. οἱ. qui in diem uiuūt, atq; ex tempore. Eraſ. Chil.

Καθῆστο, &

Καθῆτο. ſedebat, collocatus eſt. Bud. Com.

Καθῆντο. ſedebant.

Καθιᾶσι. uide κατίασι.

Καθιγμένος. uolens, præueniens.

Καθιγνίζω. mortuis immolare.

Καθιδρύομαι. ædifico, collocor.

Καθιερόω. conſecro, ſacris initio.

Καθιέρωσις. ιος. ἡ. cōſecratio, dedicatio.

Καθιζάνω, &

Καθίζω, καθίζομαι, ex ἵζω, ἵζομαι. μ. ίσω. π. ικα. uel καθιζήσω, καθιζήσομαι, ex ἱζῶ circumflexè. ſedeo, inſideo, decumbo, deſido. Item colloco, id eſt ſedere facio. Καθίζω δικαστήριον αὐτῷ θεῶν, id eſt iudices illi deos fero, & eū apud deos accuſo, Liba. Bud. Cō.

Καθίημι. μ. ήσω. π. ηκα. demitto ſummitto. καθίεμαι quoq; uoce paſsiua idem ſignificat, ut καθειμένος τὸν πώγωνα, pro καθεικώς, & καθειμένος βοστρύχους Luciano, & καθεῖτο τὴν ὑπήνην pro μάκραν εἶχεν apud eundem. Sic Latinis ſubmittere barbam & capillum. Plin. Epiſt. Quia reis moris eſt ſubmittere capillum, id eſt demittere. Et Verg. Aen. 3. Reſpicio, dira illuuies, immiſſaq; barba. Xenophonti in Hipparch. eſt pro ſeſe demittere deſiliendo & deorſum librare ſine caſus adiectione, καὶ (inquit) ἀφ᾽ ὕψους ἀσφαλῶς καθιέναι. Refertur & ad inſidias, ut καθιέναι λόχον, inſidias collocare, Syneſio. Idem, προσφαγία καθεὶς τὸν σαυτοῦ λῃστῶν τὸν ὠμότατον. Latinè dicitur ſummittere percuſſorem, uel ſicarium. Bud. Com.

Καθικετεύω. μ. εύσω. π. ευκα. ſupplico. Neutr. abſol. & aliquando cum accuſatiuo.

Καθικνέομαι. μ. ίξομαι. attingo. Depon. genit. ut Ariſtot de Hiſt. animal. lib. 9. πρὸς σάρκα οὐδενὸς καθίζει, Carnem nullius animalis tangunt: de apibus. Vel (ut Plin.) nulla cadauera at-

tingunt.

Καθιμάω. μ. άσω. π. ακα. demitto, χαλῶ. Ariſtoph. Fucis, ἀλλὰ καθιμῶ αὐτὸν δόλιος.

Καθιμονάω. idem.

Καθιππάζομαι. incurſo equitatu.

Καθίππευσις. ιος. ἡ. adequitatio.

Καθιππεύω. contra aliquem equito.

Καθιπποκρατῶ. τὸ καθιππομαχῶ. Bud. Com.

Καθιπποτροφῶ. in alendis equis conſumo. Bud. Com.

Καθίπτημι. μ. καταπτήσω. π. ηκα. ἀόρ. β. κατέπτην. deuolo. Neut. abſol.

Καθιστάω, uel uocali breui in ſuam longam mutata, & ω in μι, καθίστημι. μ. ήσω. π. ηκα. conſtituo. Sed uarie. Aliquando enim eſt efficio, afficio, redigo, ἀποτελῶ, ἀπεργάζομαι, παρασκευάζομαι. Et id cum præpoſitione ἐς uel ἐπὶ, ut ἐς φόβον, uel ἐπὶ τὸν φόβον καθιστάναι, timore afficere, in timorē cōijcere. Et ſine præpoſitione, ut ἀνέλπιστον καταστῆσαι, ad deſperationem redigere, Thucyd. Aliquando creo, ut καθιστάναι τὰς ἀρχὰς, Ariſtot. Polit. 4. & καταστάσεις τῶν ἀρχῶν, apud eundem. Et creo, ut Latinis creare litem, periculum, ut καθιστῶσι εἰς κίνδυνον, id eſt κατηγορῶ, & εἰς δικαστήριον εἰσάγω. Huc pertinet quoque καθίσταμαι paſſiua uoce, pro fieri & eſſe poſitum, ut καθίσταμαι ἄρχων, id eſt γίνομαι. Xenoph. καὶ τοὺς πόλεις ἄρχοντας ἀπὸ τοῦ κυάμου καθίστασθαι. Aliquando inſtituo, ut τὴν δημοκρατίαν καταστῆσαι καὶ τὰ δικαστήρια, Ariſtot. Sic quoque καθίστασθαι paſſiua uoce pro moderari, regere, οἰκονομεῖν, ut καθίστασθαι τὴν ἀρχὴν, Thucyd. & ὀλιγαρχίαν καταστήσασθαι, Lyſ. pro tueri, confirmare, ſtabilire, reſtituere. Gregor. ἐν δὲ ἡγεμόσι καὶ δυνάσταις καθιστᾷ τὰ βασίλεια. Et ad perſonam apud Luc. Act. 17. refertur, οἱ δὲ καθιστῶντες τὸν Παῦλον, de ijs qui Paulum comitatu ſuo confirmabant, ſecuritatem ei præſtantes. Vnde καθίσταται, & καθέστηκεν, & κατέστη pro νενόμισται, in more poſitū eſt, moribus receptum eſt. Pauſ. ἐν οἷς καθέστηκεν θεοὺς ἄλλους σέβειν, Apud quos moris eſt deos alios colere. Idē, οὐ μόνον ᾗ καθέστηκεν, Non ſolum qua parte legitimum eſt, & bonis moribus conuenit. Item καθεστηκὸς conſtitutū, inſtitutum, ſtatum, fixum, ut στέργειν τὰ καθεστηκότα, non ſtudere rebus nouis, & τῶν καθεστηκότων μεταβολὴ, rerum nouarum molitio. Et παρὰ τὸ καθεστηκὸς, indecore, illicite. Et καθεστηκυῖα τιμὴ, legitimū & iuſtum pretiū, Demoſth. Et ἀνὴρ καθεστώσης ἡλικίας, plena & confirmata ætate, Gale. Aliquādo item ponitur pro demulcere, cōponere, ſedare, placidū reddere. Vnde καθεστηκότα, & καταστάντα, compoſita, pacata, tranquilla. Et aqua turbida & ſpurca καταστῆναι dicitur, cū eius craſſamentū ſubſedit. Item καθιστάναι τὸν ἵππον, equū concitatum ſiſtere, ἀναλαμβάνειν. Et καθίστασθαι, animo cōponi, ſedari, Ariſt. Polit. 8. Aliquando eſt formare, cōponere, fingere, ἀνάγειν, ut καταστήσασθαι τὰ δένδρα, Theophr. de Cauſ. 3. Aliquādo incipere, ut καθιστάναι τὸν πόλεμον, cōmittere bellum, συμβάλλειν. Vnde καθιστάμενος πόλεμος, bellum cœptum, commiſſum: & καθεστηκότες ἐχθροὶ, hoſtes qui ſunt, aut eſſe cœperūt. Thucyd. ὅτι πᾶσα ἰδέα κακοτροπίας κατέστη, Sic omne genus improbitatis extitit, uel enatum eſt, cœptum eſt. Bud. Com.

Καθό. in quantum, tanquàm.

Καθοδηγία. ἡ. uiæ deductio.

Καθοδόν. ordinatè. ſecundum uiam.

Κάθοδος.ου ἡ.reditus,repatriatio, deſcẽſus.
Καθ' ὅδμον.ſecus uiam.
Καθολικός.οῦ.ὁ. uniuerſalis.
Καθολικῶς, &
Καθόλου.uniuerſaliter.Vnde καθόλου δ' οὖν εἰπεῖν, ut uno uerbo dicam, ut in ſumma dicam.
Καθομηρίζω,uel ὁμηρίζω. homericis uerſibus deſcribo uel celebro. Bud. Cõ.
Καθομιλέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſermocinor. Datiuo.
Καθομολογῶ. fateor,indico mentem & aperio.Datiuo.
Καθομολογοῦμαι.deſpondeo. Et καθωμολογημένη,deſponſa. Bud.Com.
Κάθομον.ſimiliter,rationabiliter, decenter.
Καθοπλίζω.μ.ίσω.π.ικα. armo. Accuſ.
Καθοπτάω. deſpicio.
Καθοράω. cõſpicio, intueor,conſpicor, deſpicio, id eſt deorſum aſpicio. Accuſ.
Καθορθόω. dirigo,conſumo. καθορθώσα ἅπασαν ἀρετὴν, euadit conſummatus in omni uirtute.
Κάθορμα. τό. collare ornamentum,ambitus.
Καθορίζω. μ.ίσω.π.ικα.definio. Accuſ.
Καθορμίζομαι,&
Καθορμίζω. in portũ appello. Bud. Cõ.
Κάθος. uas,uel menſura frumenti.
Καθοσιόω.μ.ώσω.π.ωκα. deſpondeo, ſacrifico,deuoueo. Actiu.accuſ.
Καθοσιωθέν.τό.&
Καθοσιωμένον.τό.conſecratum.
Καθοσίωσις.ιος.ἡ. iuſtificatio, condemnatio.
Καθόσον.inquantũ,quatenus,quandiu.
Καθότι. propterea quòd,quatenus,quoniam.
Κάθου, pro ἐκάθου. ſedebas.
Καιβδύζω. dedecore afficio, dedecus & notam inuro. Bud.Com.

Καθυγραίνω.μ.ανῶ. madefacio. Actiu. accuſ.
Κάθυγρος.ου.ὁ.humidus,madidus.
Καθύεσθαι. impluere.
Καθυλακτέω.μ.ήσω.π.ηκα. oblatro.
Καθυλομανῶ.τό. ὑλομανῶ, frondibus, & folijs luxurio.
Καθυμνέω.μ.ήσω.π.ηκα. laudo. Actiu. accuſ.
Καθύπερθεν. deſuper.
Καθυπέρτερος.ου ὁ. ſuperbus.
Καθυπνάομαι. obdormio.
Καθυπισχνοῦμαι. fateor,promitto.
Καθυποβαλλόμενος τῶ δεσμῷ. in uincula coniecto.
Καθυπόκειμαι. ſubſiſto,ſubiaceo.
Καθυποκρίνομαι ὑμᾶς.hiſtrionica actione uos capto, & demulceo. Bud.Cõ.
Καθυστερέω.tardus uenio.
Καθυφαίνειν. remittere, cedere, ſubijcere.
Καθύφαμι.ſubtraho. Ioſeph.lib.1. ἐκ ὑμῖν καθυφήκαμεν.
Καθυφιέμενος.ου.ὁ. ſubtrahens.
Καθύφεσις. præuaricatio.
Καθυφίεμαι, uel καθυφίημι.omitto, præuaricor, prodo & condono cauſam aduerſarijs, ἐθελοκακεῖν, ὑποπίπτειν, καταπροΐεσθαι τὴν δίκην, ἢ τὴν κατηγορίαν, καὶ προδιδόναι, ἀνταλλάττειν. Bud. Com.
Καθωραΐζομαι.glorior.
Καθώς .ſic,ſicut.
Καί. &. Geminatur interdum Attice, καίτοι καὶ λόγον τινὰ διέσπειραν, Plutar. Abundat quoq; frequentiſs. apud Atticos, ut καὶ ταῦτα καὶ αὐτὸς, Demoſthen. quod ſine geminatione dixit. Item æque, & perinde ut, atq; Syneſius, οἴκοι δὲ καὶ τοῖς ἀναιτίοις ἴσα ἐτίμων, In honore eũ priuatim habui, perinde ut inſontes. Eſt etiam idem quod quàm, ut ac & atq; Latine. Ariſtoteles

ſtoteles, ἔστι γὰρ ἑτέρα ἡ χρηματιστικὴ καὶ ὁ πλοῦτος ὁ κατὰ φύσιν, Alia eſt quæſtuaria ac diuitiæ œconomicæ. Accipitur præterea pro etiam ut & Latine. Plato, οἶκουν αὐταὶ ἁμαρτήσονται. ἄρχησει γὰρ καὶ γυναιξὶν, etiam mulieribus. Quintilianus, Sed non qui maxime imitandus, & ſolus imitandus eſt. Bud. Com.

Καί γε. atqui.

Καὶ γὰρ. etenim.

Καὶ γάρ τοι. atque ideo.

Καὶ δὴ. continuo, protinus, ideo, Demoſthen. & Gregor. ἐπ᾽ αὐτὸν καὶ δὴ τρέψομαι, Continuò ad eum me conuertam. Bud. Com.

Καὶ μέν τοι καὶ. atque etiam.

Καιμὴν. attamen, ſanè, atqui, adde his, καὶ ἔτι.

Καὶ μὴν δὴ. imò, enimuero, ſed enim.

Καὶ ταῦτα. præſertim & maxime, idque.

Καίτοι. etſi, quanquàm. Item atqui, Demoſt. pro Cteſiph. καίτοι ὅτε, &c. Accipitur & pro uerum et pro ſed. Demoſth. καίτοι τίς ἡ κοινωνία? Verum quænã eſt iſta cauſæ cõmunitas? Id Cice. per at expreſſit, in Verr. acti. ult. At quemadmodũ ipſe ſeſe induit priore actione? Aliquando pro & quidẽ, quanquàm. Cic. Quid non eſt dictũ à me moderate? quid non amice? & quidem cuius temperantiæ fuit de M. Antonio dicentem, abſtinere maledicto? Plutar. καίτοι καὶ λόγον τινὰ καλλιστοπεραν εἰς τὸν δῆμον. Dicitur & καίτοιγε. Eſt interdũ collectiuum, proinde, itaque. Bud. Com.

Καιάδας. ὁ. foſſatũ, locus apud Lacedæmonios, in quẽ ſontes deijciebantur.

Καίατα. foſſæ, loca à terræmotu cõcuſſa, & aperta.

Κακχάσαι. deridere.

Καικίας. ου. ὁ. Cæcias, uenti nomen.

Καινίνις. idem.

Καίνη. ης. ἡ. urbs Peloponneſi.

Καινή. ῆς. ἡ. noua.

Καινίζω. innouo, initior.

Καινίται. fratres, ſorores.

Καινοδοξῶ. capitur inani gloria.

Καινολογία. ἡ. nouum ſtudium, noua doctrina.

Καίνομαι. ſupero, percutio gladio, retento.

Καινοποιῶ. τὸ καινοτομῶ.

Καινοπραγία. ας. ἡ. nouitas rerum.

Καινοπρεπής. έος. nouus, nouitate iucundus.

Καινός. οῦ. ὁ. nouus, abſurdus.

Καινότης. ητος. ἡ. nouitas.

Καινοτομέω. metallum aut lapides excido. Aliquando eſt res nouas moliri et deſignare, hoc eſt (inquit Bud. Com.) νεωτερίζειν, καὶ τὰ καθεστηκότα κινεῖν, καὶ τοῖς ἐν τέλει, uel τοῖς πολιτευομένοις ἐπιτίθεσθαι, Ariſtot. Pol. 5. Item innouare quippiam, aut noui quid edere. Greg. καινοτομοῦντες τὸ δυσπαθεῖν διὰ τὴν Χριστοῦ μίμησιν. Idẽ alibi καινοτομῆσαι naturam dixit, cum gigantes procrearet.

Καινοτομία. ας. ἡ. νεωτερισμὸς, renouatio, deſignatio, facinus nouum, ab omni humanitate, naturáque alienũ.

Καινοτόμως. deſignabunde.

Καινεργέω. deſigno, καινοτομῶ.

Καινεργία. ἡ. νεωτερισμός, renouatio.

Καινουργίζω. καινουργέω.

Καινουργισμός. οῦ. ὁ. &

Καινουργόν. iam recens factum, ſine aliquo archetypo.

Καινόφιλος. recens amicus, qui non iiſdem ſubinde amicis utitur.

Καίνυμαι. ſupero. Depon. accuſ.

Καίνω, καίνομαι. μ. ανῶ. occido, κτείνω, φονεύω. Actiu. accuſ.

Καίομαι. μ. αὔθομαι. π. λέκαυμαι. ardeo.

Κάιπερ. quanuis.

Καρία. ας. ἡ. antenna.

Καιρία. inſtita, faſciæ ſepulchrales.

Καίριον. ου. τὸ. opportunitas temporis.

Καίριος. ου. ὁ. temporalis, tempeſtiuus, opportunus, letalis. πληγαῖς καιρίαις, certis ictibus uertit Politianus.

Καιροβεῖαν. uincere, præuerti.

Καιρός. οῦ. ὁ. tempus, id eſt, occaſio & opportunitas, uel ipſum punctũ potius, in quo res ſit agenda, ut apud Terent. In articulo oppreſsit, id eſt ἐν καιρῷ. Παρ᾽ αὐτὸν τὸν καιρὸν, in præſenti, in præſens, in præſentiarum. Παρὰ τοὺς καιροὺς ἑκάστους, unoquoq; tempore. Δοῦλος καιροῦ, ſeruiens rerum ſtatui. Ἀπὸ καιροῦ, intempeſtiuum.

Καῖρος. ου. ὁ. filum, καίρωμα.

Καιροσοῦς. bene textus.

Καιροστρίς. ίδος. ἡ. textrix.

Καιροφυλακτέω. μ. ήσω. π. ηκα. occaſionẽ capio, id eſt, obſeruo tempus. Neut. (abſol.

Καίρωσις. εως. ἡ. &

Καίρωμα. ατος. τὸ. cõnexio ſtaminis, fili.

Καίω. μ. καύσω. π. κέκαυκα. accendo, aduro, adoleo. Hinc cauterium inſtrumentum, quo uitia inſanabilia exuruntur in corpore. Actiu. accuſ.

Κάκαβος. ου. ὁ. cacabus.

Κακανδρία. δειλία, ἡ ἐπὶ κακὰ δυνάμις, ignauia, imbellia, Macrob. authore.

Κακέους. peiores.

Κακεντρέχεια. malitia, improbitas.

Κακεντρεχής. improbus, improbe uerſutus, ad fallendumq; ſolers, Euſtathio authore. Bud. Com.

Κακεργέτης. ου. ὁ. maleficus.

Κακέσχατος. ου. ὁ, ἡ. extremè malus.

Κάκη. ης. ἡ. malitia, uitium, timiditas, ignauia, cum ſcilicet deſeritur locus in acie.

Κακηγορέω. μ. ήσω. π. ηκα. maledico, perperam dico. Actiu. accuſ.

Κακηγορία. ας. ἡ. maledictum, maledicentia, uel potius

Κακία. ας. ἡ. uitium, malitia. Vnde κακηγορίας δίκη actio iniuriarum ob maledictum, uitioſitas, Cicerone interprete. Item ſcelus & maleficium. Interdum miſeriam ſignificat.

Καϰιζότεχνος. ου. ὁ. ἀπὸ τοῦ κακίζειν τὴν τέχνην, dictus eſt Callimachus.

Κακιζόμενος. ου. ὁ. timens.

Κακίζω. μ. ίσω. π. ικα. aggrauo, improbo, detraho, maledico, humilio. Actiu. accuſ.

Κακίμηνος. infœlix, aduerſa luna natus

Κακίνω. malefacio, maledico.

Κακισμός. οῦ. ὁ. probrum, detractio.

Κάκιστος. ου. ὁ. ſuperlatiu. peſsimus, facinoroſiſsimus.

Κακίων. ονος. ὁ, ἡ. comparatiu. peior.

Κακκάβη. ης. ἡ. perdix.

Κακκαβίζειν. perdicum uox, caccabare, glocitare.

Κακκάζειν. idem.

Κακκέοντες. dormituri, dormiturientes. Magis enim ſomni cupiditas, quàm tempus ſignificatur, quòd uerbis iſtis in εω penè familiare eſt, ſicut πολεμισείω, bellaturio. Deducitur autem ex antiquo uerbo κέω, κεῖμαι, & poëtice κακκείω, κακκέων. οντος.

Κάκκη. ης. ἡ. fœtor, merda. Ariſtoph. Pace, ἀπὸ μὲν κάκκης τὴν ῥῖν᾽ ἀπέχων.

Κακόβας. infauſte pubeſcens.

Κακόβιος. ὁ, ἡ. mali uictus, id eſt duram uitam agens.

Κακοβουλία. ας. ἡ. peruerſitas, malum conſilium.

Κακογάμιος. ου. ὁ. malus maritus.

Κακοδαιμονάω. μ. ήσω. π. ηκα. inſanio, malo dæmone uexor, malo genio ducor, ſum fanaticus & malo dæmone percitus. Neut. abſol. (ſum.

Κακοδαιμονέω. idẽ, malus & contumax

Κακοδαιμονία. ας. ἡ. infœlicitas.

Κακοδαίμων. ονος. ὁ, ἡ. infœlix, malus genius. Bud. Com.

Κακοδεκτέω. male accipio.

Κακοδοξία. ας. ἡ. infamia.

Κακοδοξῶν. habens malam exiſtimationem.

Κακοείμων. miſerè ueſtitus.

Κακοέπεια. ας. ἡ. blaſphemia, obtrectatio, ſermo uitioſus.

Κακοεργός. maleficus, iniurius.

Κακοζηλία. ας. ἡ. cacozelia, mala affectatio, peruerſa imitatio, quoties inſcitè affectantes uirtutem aliquam, in uitium labimur. Veluti ſi quis male affectans atticiſmum, ieiunus euadat & aridus: ſi quis copiam, in futilem incidat loquacitatem.

Κακόζηλος. ου. ὁ. &

Κακοζήλως. cacozelus, id eſt, imitator ineptus.

Κακοήθεια. ας. ἡ. malignitas, mala conſuetudo, moroſitas, peruerſitas.

Κακόηθες. τὸ. mala & inueterata conſuetudo. Vnde Iuuen. Satyr. 7. laqueo tenet ambitioſi Conſuetudo mali, tenet inſanabile multos Scribendi cacoëthes, et ægro in corde ſeneſcit.

Κακοήθευμα. ατος. τὸ. nequitia.

Κακοήθη. ἡ. genus carcinomatis, ut ſcribit Celſus.

Κακοήθης. εος. ὁ, ἡ. malignus, moroſus, homo parum bene moratus.

Κακοηθιστέον. deprauandum eſt.

Κακοθλιβεῖν. infœlicem eſſe.

Κακόθρους. ὁ. maledicus.

Κακοθυμία. ας. ἡ. malignitas animi.

Κακοΐλιον. infœlix Ilium.

Κακοιμικός. οῦ. ὁ. cubicularius.

Κακόκνημος. macilẽtus, ob uictus tenuitatem.

Κακοπόπτερος. uolatu debilis, inualens (pennis.

Κακολογέω. μ. ήσω. π. κκα. maledico.

Κακολογία. ας. ἡ. maledictio, procacitas.

Κακολογικόν. uituperatiuum genus.

Κακόλογος. ου. ὁ. maledicus.

Κακομαχέω. improbè pugno, ac ſubdole & tergiuerſabunde.

Κακομήτης. mali conſilij.

Κακομήχανος. idem.

Κακόνοια. ἡ. maleuolentia.

Κακόνομος. ου. prauis moribus.

Κακόνοος. ου. ὁ. maleuolus, controuerſioſus.

Κακόξενος. ου. ὁ. qui neminem hoſpitio excipit.

Κακόξυνετος. ου. ὁ. male ſentiens.

Κακοπάθεια. labor, calamitas.

Κακοπαθεῖν. ferre afflictiones, affligi, obdurare in aduerſis, uexari. κακοπαθοῦντα μόρια Galen. appellat loca affecta & uitiata.

Κακοπινέστατος. corruptiſſimus, maligniſſimus, κακορυπαρώτατος, ſordidiſſimus. Superlatiu. à

Κακοπινής. malus, temulentus.

Κακοποιία. ἡ. uerſutia.

Κακοποιός. qui male agit, nocens.

Κακόποτμος. infœlix.

Κακόπους. οδος. depes, apes, pedibus degenerans.

Κακοπραγεῖν. malè ac infœliciter affici, κακοτυχεῖν.

Κακοπραγία. ας. ἡ. iactura, res aduerſa.

Κακοπραγής, &

Κακοπράγμων. ονος. ὁ. maleficus, doloſus

Κακοῤῥαφία. ας. ἡ. malum conſilium.

Κακοῤῥήμων. ονος. ὁ. maledicus.

Κακοῤῥοθέω. maledico, conuicijs inſector. Ariſtoph. Theſm. ξύνη, τίς ἡ γραῦς ἡ κακοῤῥοθοῦσά σε

Κακὸς. οῦ. ὁ. timidus, malus, uitioſus, ingratus. Anceps dictio eſt, & ad afflictionem, & ad improbitatem. τὸ κακὸν, maleuolentia.

Κακόσιτος. noxius.

Κακοσκεμμένος. improbe & torue inſpiciens.

Κακόσιτος. faſtidiens cibos.

Κακοστόμαχος. ſtomachum lædens.

Κακοστομέω. μ. ήσω. π. ηκα. conuicior, maledico. Neutr. datiuo.

Κακοσυνθεσία. ας. ἡ. malum fœdus.

Κακοσχολία. inutile otium.

Κακόσχολος. ου. ὁ. malis artibus deditus, otio male utens.

Κακοτεχνέω. adultero, doloſe & fraudulenter uerſor circa aliquam rem. Accuſ.

Κακοτεχνία. ars ad perniciem hominum inuenta, maleficium. Bud. Com.

Κακότεχνος. ου ὁ, ἡ. maleficus, malignus.

Κακοτεχνοῦντες & κακομήχανοι ſunt, qui uetitis & noxijs artibus utuntur.

Κακότης. ητος. ἡ. uitium, formido, malignitas, afflictio.

Κακοτροπία. ας. ἡ. improbitas morum, facinus nefarium.

Κακότροπος. ου. ὁ. improbus.

Κακοτροφοῦμαι, &

Κακοτροφῶ. male nutrior, parũ alimenti accipio.

Κακοτυχέω. aduerſa fortuna utor.

Κακουργέω. μ. ήσω. π. ηκα. malo afficio, deprauo, malum quid committo, doloſe in meo munere uerſor. Acti. accuſ. Bud. Com.

Κακούργημα. dolus malus, cum quis doloſe in ſuo munere uerſatur, Demoſthen. licet etiam omne ſcelus ſignificet.

Κακουργία. ας. ἡ. conatus malus, ſubdolum & meticuloſum maleficium, ſicut ὕβρις apertum & improbum. Bud. Com.

Κακοῦργος. ου. ὁ. maleficus, facinoroſus, perditus, ληστὴς ἀνδραποδιστής.

Κακοχέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. laboro, triſtor in diæta, ærumnas patior.

Κακοχία. imbecillitas, neglectus.

Κακοχούμενος. afflictus.

Κακόφημον. omne infauſtum.

Κακοφυΐα. mala indoles, ingenij & naturæ corruptio.

Κακόχαρτος. ου. ὁ, ἡ. malis gaudens, & id quo mali gaudent.

Κακοχράσμων. improbus.

Κακοχροιά. decoloratio, malus color corporis.

Κακοχροέω. malo colore ſum.

Κακόχροος. ου. ὁ. colore ignobilis.

Κακοχυμία. ας. uitiatus corporis.

Κακόχυμος. ου. malos humores gignens.

Κακόω. μ. ώσω. π. ωκα. uexo, malo afficio, affligo. Accuſ.

Κακωύομαι. malus euado.

Καγχάζω. cachinnor.

Κάγχαρτος. lætabundus.

Καγχάω, pro καταχάω. deſtruo, confundo.

Κακῶς. malè, uitioſè, miſerè. Aliquando pro uix, ægrè, cum difficultate.

Κάκωσις. εως. ἡ. uexatio, afflictio, & actio quædam forenſis.

Κακωτικὸς. οῦ. ὁ. infeſtus.

Καλαβρίζω. irrideo.

Καλάβροψ. οπος. ἡ. pedum, uirga paſtoralis, καλαῦροψ.

Καλαβώτης. piſcis quidam, & lacertus.

Καλαθίς. ίδος. ἡ. &

Καλαθίσκος. ου. ὁ. calathiſcus, quaſillus, & genus ſaltationis.

Καλαθοειδής. έος. ὁ, ἡ. qui figuram calathi habet.

Κάλαθος. ου. ὁ. calathus. Proprie ſportula, ubi κάλυν, id eſt tinctas lanas reponebant, ſed ad tritici, uuarum, & lactis uaſa tranſlatum eſt.

Καλαμαγρωστίς. ἡ. arundinaceũ gramẽ.

Καλαμαία. ας. ἡ. genus locuſtæ in ſtipulis naſcẽtis, quæ et μάντις appellatur.

Καλαμίδιον

Καλαμᾶσθαι. colligere ſpicas poſt meſſores.
Καλαμαύλης. ου. ὁ. qui ſtipula ſeu calamo canit. Cæl. lib. 5. ca. 16.
Καλαμευτὴς. meſſor.
Καλάμη. ης. ἡ. ſtipula, culmus.
Καλαμητιάσσαι. τὸ καλαμᾶσθαι.
Καλαμητομία. ας. ἡ. meſſis, ſpicarum inciſio.
Καλαμητρὶς. ίδος. ἡ. ſpicilega.
Καλαμίδες. acus quibus mulieres in cōponendo capillo utebātur, quia olim ex arundine fieri conſueuerunt. Latini calamiſtra uocant.
Καλαμίνθη, uel καλαμίθη. ης. ἡ. nepita herba.
Καλάμινος. ου. ὁ. arundineus.
Καλαμὶς. calamiſtrum, fiſtula, monile, theca graphiaria, calathus lactis, arundo piſcatoria.
Καλαμίσκος. ου. ὁ. parua arundo.
Καλαμοφθόγγης. arundine canens. Panos epitheton.
Κάλαμος. ου. ὁ. arundo.
Καλαμώδη. τὰ. arundineta.
Καλαμῶμαι. ſpicas lego.
Καλάσιρις. ueſtis linea ad talos demiſſa, Aegyptijs & Perſis in uſu.
Καλαυρίζω. delicior, τρυφῶ, ἐμπίπλαμαι.
Καλαύροψ. uirga paſtoralis in ſummo repanda.
Καλέσκω, &
Καλέω. μ. καλέσω. π. κέκληκα. uoco. Interdum poſtulo, peto. Interdum inuoco & imploro, Herodia. li. 5. Acc.
Καλιά. ᾶς. ἡ. nidus. Tranſlate domus.
Καλίας. αδος. τὸ. tugurium.
Καλίδρις. calidris.
Καλίζω. μ. ίσω. π. ικα. καλῶ.
Κάλινα. τὰ. lignea.
Καλινδέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. uerto, uerſor, aſsiduus ſum.
Καλινδῶ. μ. ήσω. π. ηκα. uoluto. Accuſ.

Καλιὸς. caſa.
Καλὶς. ſecuris.
Κάλλαιον. τὸ. criſta, galli gallinacei barba.
Καλλέιον. ου. τὸ. lilium, à pulchritudine ſic dictum.
Κάλλη. τὰ. flores, ueſtes purpureæ, genus tincturæ.
Καλλιβλέφαρον. ου. τὸ. medicamentum quo fucantur, ornanturq́ palpebræ.
Καλλιγραφία. ἡ. ſermonis lepor, dicendi lautitia, uenuſtus ſtylus, elegantia, eloquentia.
Καλλιγράφος. ου. ὁ. librarius.
Καλλιγραφῶ. pulchrè ſcribo & elegāter.
Καλλιγύναικα. τὴν. pulchras habentem mulieres.
Καλλίδρομον. ου. τὸ. uia cū recto tramite, cacuminis nomen apud Plutarchū.
Καλλιέλαιος. ου. ὁ. frugifera olea.
Καλλιέπεια. uerborū ornatus et ſplēdor.
Καλλιεπέω. μ. ήσω. π. ηκα. ornatè, eleganter & compoſitè dico. Neut. abſol.
Καλλίεργον. affabre factum.
Καλλιεργῶ. uenuſte & affabre facio.
Καλλιερέομαι, &
Καλλιερέω. μ. ήσω. π. ηκα. lito, ſacra facio. Datiuo.
Καλλιέρημα. ατος. τὸ. uictima, cōſecratio
Καλλικαρπῶ. καλῶς καρποῦμαι.
Καλλικαρπότατος. fructu belliſsimus.
Καλλικέλαδος. concinnus.
Καλλικολώνη. locus quidā amœniſsimus iuxta Simoenta dijs ſacer.
Καλλικρήδεμνος. ου. ὁ. habens pulchras uittas.
Καλλικύριοι. οἱ. exulum ſerui Syracuſis dicebantur, agricolationem exercentes.
Καλλιλογεῖν. τὸ καλλιεπεῖν.
Κάλλιμος. ου. ὁ. pulcherrimus.
Καλλίνικος. ου. uictor egregius. Sic dictus eſt Hercul. ob illuſtres uictorias.

Καλλιπάρηος. ου. ὁ. Bœotice pro καλλιπάρειος. pulcher genas.

Κάλλιπε, pro κατάλιπε.

Καλλιππίδης. ου. ὁ. Callipedes tragœdiarum hiſtrio. (nem.

Καλλιπλόκαμος. ου. ὁ. habens pulchrũ cri

Καλλίπνοος. ſuauiter ſpirans.

Καλλίπρωρον. pulchra facie.

Καλλίπυργος. ου. ὁ. pulchre turritus.

Καλλιρέεθρος. ου. ὁ. pulchrifluus.

Καλλιρρημοσύνη. magniloquẽtia, iactantia, uenuſta oratio.

Καλλιρρόη. ης. ἡ. fons fuit Athenis, qui etiam ἐννεάκρουνος eſt dictus.

Καλλίρροος. ου. ὁ. pulchre fluens.

Καλλισθένης. νος. ὁ. Calliſthenes.

Καλλισθενής. ἑος. ὁ, ἡ. potens.

Κάλλιστα. optime.

Καλλιστεῖα. τὰ. certamen erat Lesbi de formæ muliebris præſtantia, in templo Iunonis.

Καλλιστεῖον. τὸ ἀριστεῖον, hoc eſt, præmium optimi & pulcherrimi, uel honeſtiſſimi. Bud. Com.

Καλλιστεύω, dicitur ut ἀριστεύω, genitiuoq; iungitur. Et καλλιστεύουσα, quæ præſtantiſſima forma prædita eſt.

Κάλλιστος. ου. ὁ. optimus.

Καλλίσφυρος. ου. ὁ, ἡ. pulcher calcanea.

Καλλιτεχνήσας. qui excoluit, optime fabricauit.

Καλλιτεχνία. ας. ἡ. pulchritudo artis.

Καλλίτριχος. ου. ὁ. reddens capillos pulchros.

Καλλιφθογγής. eloquens, ſplendidus.

Καλλίχοιροι. ſcrophæ, fœcundæ prolis laudabiles.

Καλλίων. ονος. ὁ, ἡ. pulchrior.

Καλλιονίστοι. proſperioris augurij.

Καλλιώνυμος. pulcher nomine, piſcis quidam & membrum pudendum.

Καλλοΐς. Apollinaris minor.

Καλλονή. ῆς. ἡ. ſpecies, id eſt pulchritudo

Κάλλος. εος. τὸ. pulchritudo, unguentũ, ueſtis purpurea, lana tincta, flos.

Καλλυνόμαι. nitide & eleganter me habeo, decore conſpicuus ſum, efferor pulchritudine, καλλωπίζομαι. Bud. Cõ.

Καλλυντής. ornator, tonſor.

Κάλλυντρον. redimiculum, ſcopa, & omne inſtrumentum comptorium, ut ſi dicas, κτενίον κάλλυντρόν ἐστι τῶν τριχῶν. Bud. Com.

Καλλύνω. uerro, como, honeſto, uenuſto. Bud. ibidem.

Καλλυώνυμος. ου. ὁ. καλλιώνυμος.

Καλλωπίζομαι. efferor, glorior, mihi placeo. Xenoph. σκέλη ὑγρὰ μετεωρίζει, ἀνατείνει ἄνω τὴν οὐρὰν, ὅταν καλλωπίζηται, de equo feroci. Item plauſum & gloriam capto atq; aucupor, Plut. Ponitur & pro ἐνδείκνυμι, id eſt artem oſtento, Plat. in Prot. In Sympoſ. Platonis pro ornor & excolor. Datiuo iung. Bud. Com.

Καλλωπίζω. μ. ίσω. π. ικα. accuratè orno, honeſto, iacto. Actiu. accuſ.

Καλλώπισμα. ατος. τὸ. &

Καλλωπισμός. οῦ. ὁ. ornamentum, cultus, elegantia.

Καλλωπιστής. οῦ. ὁ. laſciuè ſe ornans, cultus, & elegantiæ in ueſtitu nimium ſtudioſus.

Καλλωπιστρία. ας. ἡ. comptrix.

Καλοκαγαθία. ας. ἡ. probitas, honeſtas.

Καλοκαγαθός. οῦ. ὁ. probus.

Καλοκοπῆσαι. ligna ſcindere, ſcenas ſtru

Κᾶλον. ου. τὸ. lignum. (ere.

Καλοπόδιον. ου. τὸ. calceamentum ligneum, ſoccus.

Καλοποιέω. μ. ήσω. π. ηκα. bonum facio, adorno. Neutrum abſol.

Καλόπους. οδος. ὁ. ὀπόφθαλμος, forma pedis, pes ligneus, calceamẽtum. Gal. ἐνὶ καλόποδι πάντας ὑποδίουσι. Cal. li. 6. ca. 18.

Καλός. οῦ. ὁ. honeſtus, pulcher, bonus, egregius. Cæl. lib. 15. ca. 7.
Κάλην, pro ἐκάλουν. uocabant.
Καλπάζειν, &
Καλπᾶν. equum ad ingreſſum exultantem urgere. Vulgo callopare, de quo Bud. Com. Item, ſummis pedibus, & molliter incedere.
Κάλπη. ης. ἡ &
Κάλπις. ιδος. ἡ. urna aquaria, peluis. Eſt quoq; quod callopũ Galli uocãt.
Κάλπος. genus poculi.
Καλτίκιος. ου. ὁ. calceolus.
Κάλτος. ου. ὁ. genus calceamenti quo equitando utebantur.
Καλύβη. ης. ἡ. tugurium.
Καλυβός. thalamus, ex uelorum obductione facta ſcena.
Καλυκίζω. floreo.
Καλυκόν. parua roſa.
Κάλυμμα. τος. τὸ. tegmen, et genus retis.
Καλυμτήρια. feſtum Athenis.
Κάλυξ. κος. ὁ. bacca roſæ, id eſt roſa clauſa, & omne putamen in quo aliquid includitur.
Κάλυξις. ornatus quidam è roſis.
Καλύπτρα. ας. ἡ. muliebre capitis tegmẽ, flãmeum ſponſæ. Cæl. lib. 15. ca. 24.
Καλύπτω. μ. ψω. π. ψα. & aliquando καλύφω. tego, colo, id eſt orno. κατὰ μοῖρ᾽ ἐκάλυψε, fato functus eſt, apud Platonem. Actiu. accuſ.
Καλχαίνω. purpuro, turbo, miſceo omnia cogitando, curo.
Κάλχη. ης. ἡ. purpura, & herba qua tingitur purpura. unde καλχαίνω.
Καλώδιον. ου. τὸ. funiculus.
Κάλως. ω. τὸ. funis, rudens, quo uelũ cõtrahitur, uel demittitur. ἀπὸ τ χαλᾶν.
Καλῶς. benè, honeſtè, ſanctè, humaniter. Καλῶς ποιῶν, meritò, Demoſth. & Gregor. Sic καλῶς ἔχει, ſequente infinitiuo pro decet, cõuenit, ut καλῶς ἔχει καλεῖσθαι, meritò uocatur. Bud. Cõ.
Καλόστροφος. ου. ὁ. reſtio.
Κάμα. ατος. τὸ. labor.
Καμακίς. ornatus, aut fiſtula mulierum crinibus cõtinendis. (palus.
Κάμαξ. ακος. ἡ. pertica, tibicen, foſſa,
Καμάρα. ας. fornix, zona militaris.
Καμαρόω. cumulo, cũ labore quippiam proſequor, congrego, uexor.
Καμαείς. muliebris ornatus.
Καμασῆνες. dicuntur ab Empedocle cõmuni notiõe piſces. Cæl. li. 14. c. 55.
Καμάσσειν. concutere, uibrare.
Καματηρός. οῦ. ὁ. laborioſus, feſſus.
Κάματος. ου. labor, defatigatio, morbus.
Καματώδης. ους. ὁ, ἡ. laborioſus, noxius. (dus.
Καματῶν. laborans.
Κάμειρος ου. ὁ. Camirus urbs Lesbi.
Καμηλασία. camelorum productio. Huiuſmodi munus inſtitutũ erat impedimentis exercitus agendis & cõportandis in expeditionib. publicis.
Καμηλάτης. camelorum agitator & ductor.
Καμηλαύκιον. ου. τὸ. camelaucium, galerus. Cæl. lib. 4. ca. 18.
Καμηλῖται. camelarij, qui inſidebant camelis in acie, ut eſt apud Herodia. 4.
Κάμηλος. ου. ὁ. ἡ. camelus, iumentũ. Itẽ funis nauticus, & craſſus, cui anchoram alligabãt. A ſimilitudine cameli animãtis tortuoſi. Cal. li. 4. ca. (18.
Καμηλωτή. ἡ. pellis cameli.
Κάμιλος. ου. ὁ. pro κάμηλος, cũ pro fune nautico accipitur.
Καμινευτής. circa fornacem laborans.
Καμινία. ας. ἡ. fornacium uſus.
Καμινοῖ. τῇ. datiuus eſt Homero pro anu ſedente ad focũ, nigra & fuliginoſa, uel uiribus & neruis fracta. à κάμινος & ἶνες.
Κάμινος. ου. ὁ, uel ἡ. fornax, caminus, pars quædam nauis, bos ualidus.

Κάμματα. τὰ. &

Καμματίδες. αἱ. folia lauri in quibus placẽtas inuoluebant. Cæl. li. 14. ca. 58.

Καμμονία. ας. ἡ. uictoria quæ ad ſolam partem uadit.

Κάμμορος, pro κακόμορος. ου. ὁ. infortunatus, pœna affectus, cruciatus.

Καμμύω, pro καταμύω. claudo oculos.

Κάμνω. fabrico, laboro, ægroto, patior, iraſcor, defatigatus ſum, morior. κάμνω ἐν τῷδε, Male mecum agitur hanc ob rem.

Καμοίρωσις. quaſi teſtudinatio, caluæ ictus eſt, in quo oſsis pars aliqua in teſtudinis & cameræ formam ſuſpẽſa relinquitur, altrinſecus à reliqua calua ſeparata.

Κάμπαιος. flexuoſus.

Καμψισίγονος. Erinnys, quia peccantium genus flectat & corrumpat.

Καμπή. ῆς. ἡ. flexura, curuamen, poples, ſuffrago, id eſt flexura poſt genu.

Κάμπη. ης. ἡ. bruchus. Eſt autem inſectum uilloſum, quod hirſutam Columella appellat, Plin. erucam. Græcis à flexura nomen habet, quia in arcũ arrependo curuatur.

Καμπυλότης. ητος. ἡ. inflexio, curuitas.

Κάμπιος. ου. ὁ. obliquus.

Καμπτήρ. ῆρος. ὁ. flexus.

Κάμπτω. μ. άψω. π. αφα. flecto. Accuſ.

Καμπύλη. ης. ἡ. baculus retortus, quo uenatores utuntur.

Καμπυλιάζειν. τὸ κάμπτειν, στρέφειν. flectere.

Καμπυλόγραμμον. ου. τὸ. quod curuis lineis informatur.

Κάμπυλον. τὸ. ſagitta, curuum.

Καμπυλόῤῥιν. ινος. ὁ. aduncum habens naſum.

Καμπύλος. ου. ὁ. flexibilis, retortus.

Κάμψα. theca, γλωσσοκομεῖον.

Καμψάκης. ου. ὁ. uas olearium.

Καμψικίζω. barbarizo.

Κάμψις. ιος. ἡ. curuatura.

Καμψός. incuruus.

Κἂν. quamuis, & conſtruitur cum optatiuo. Neq; neceſſe eſt ſermonem de præterito eſſe, ſicut in ἂν, ſed etiam, ſi tanquam de præſenti ſit. Ab aliquibus autem ſcribitur μετὰ σφοδροῦ τόνου, & tunc ſignificat atq; adeò, uel etiam, conſtruiturq; cum optatiuo & indicatiuo. Cum uerò ſignificat καὶ ἐὰν, quòd ſi, uel ſin, uel etſi, ſubiunctiuum poſcit. Significat etiam ſaltem. Interdum potentialis particula eſt. Et quando ſæpe geminatur in oratione, pro ſiue ponitur. Bud. Com.

Κἂν εἰ. indicatiuo iungitur, aliquando optatiuo.

Κἂν εἰ μὴ. etſi, tametſi, ſi non.

Κἂν εἴ τι τοιοῦτον ἕτερον. & ſi quid ſimile.

Κἂν, pro καὶ ἐν.

Κανᾶ. calathi.

Κάναβοι. οἱ. fõtes riuo multiplici ſparſi.

Κάναθρα. currus uiminibus cõnexus.

Κανάξας. perturbans.

Κανάστρα. promontorium Pallenæ.

Καναστραῖα. τα. uaſa quædam concaua.

Κάναστρον. caniſtrum, teſta, cochlear.

Καναχίζω. μ. ίσω. π. ικα. reſono. ἀπὸ τοῦ κενὸν ἀχεῖν. Neutr. abſolut.

Καναχή. ῆς. ἡ. crepitus, ſtrepitus, clamor.

Καναχηδά, &

Καναχηδὸν, aduerb. cum ſtrepitu, reſonanter, crepitanter.

Καναχήπους. οδος. ἡ. pedibus ſonans, aper ſylueſtris Gaza interprete.

Καναχίζω. μ. ίσω. π. ικα. reſono, ſtrepo, clamo, ploro.

Κανγοῦν. ſaltem.

Κανδαύλας. Mercurius, aut Hercules.

Κανδοφόρος. atrata ueſte utens.

Κανδύλη, &

Κανδυτάνη. arca reponendis pretioſis [illegible]

Κάνδυλος.ȣ.ὁ.edulium ex lacte & melle confectum. Cæl. li.14. ca.56. Vel κάνδαυλος (ut alij ſcribunt) cibus ex elixa carne, & pane caſeoq́ Phrygio cum anetho, & pingui iure. Idem li. 11.ca.14.

Κάνδυς.υος.ὁ.candys, indumentũ Perſicum. Cæl. li.14.ca.56.

Κάνδαυλος.ȣ.ὁ.uerſutus, latro.

Κάνεον.ȣ.τὸ.caniſtrum, lanx. Legitur apud Dionyſium κανέοι, caniſtris, in quinta declinatione.

Κανέω.occido, deſtruo.

Κάνης.ητος.ὁ. ſtorea, calathus.

Κανηφόρος.ȣ.ὁ,ἡ. gerens caniſtrum, id quod facere puellæ nubiles cõſueuerant, hoc ipſo Dianæ fidem facientes ſe uirginitatis pertæſas, cupientes exauthorari.

Κανθαρίζειν.tremere.

Κανθαρίς.ίδος.ἡ.cantharis uermis uiridis, in ſummitate ramorum fraxini & oliuæ naſcens: cuius ſuccus in uenas ingreſſus ut uenenum interimit. Vnde apud Ciceronẽ Epiſt. fami. li.9. accipitur pro uenenata potione, Caius (inquit) cantharidas ſumpſiſſe uidetur. Bud. in Annot. poſt.

Κάνθαρος.ȣ. ὁ. poculum Liberi patris. Dicitur quoq; de ſcarabeo. Cæl. li.5. ca.5. & li.14.ca.60.

Κανθήλια. τὰ. munimenta quæ equorũ oculis circumponuntur. Aliqui clitellas interpretantur. Apud Strabonem κανθήλιον ciſtam ſignificare uidetur.

Κανθήλιος.ου.ὁ. curuus, hebes, tardus, aſinus prægrandis. Cæl. li.4.ca.26.

Κανθία.ſporta.

Κανθίς.aſinus, aſina.

Κανθὸς.ὁ.ferrum quo rotæ extremitate uinciuntur. Item hirquus, hoc eſt angulus oculi, canthus, Galen. Cæl. li.7.ca.3.

Κάνθος.ου.ὁ.Canthus, uiri nomen.

Κάνθων.ωνος.ὁ.aſinus.

Κάννα.ης.ἡ.canna, ſtorea.

Κάνναβος.ȣ.ὁ.cannabus lini genus, & lignum ad quod imaginum figuli ceram concinnant, formantq́. Vnde graciles & macilenti, κάνναβοι uocantur.

Κανονίας.erectus, & uentre contracto.

Κανονίζω.μ.ίσω.π.ικα.regulo, ad regulam examino. Accuſ.

Κανόνια.τὰ. ligna quibus in cataphractis nauibus tabulæ incumbunt.

Κανονικός.ȣ.ὁ.regularis. Et κανονικοὶ, uocantur à Pythagoreis harmonici, qui primas in iudicando parteis, longeq́ ratas maximè rationi aſcribũt. Cæl. li.3.ca.11.

Κανόνιον.libellus.

Κανοῦν. οῦ.τὸ.κάνεον.

Κανών.όνος.ὁ.regula, canon, lorum ſcuti, in quod brachium committitur, corrector, uirgula ſupra lancem, æquilibrium indicans.

Κανωνίς.pingendi inſtrumentum.

Καπαλαί.caupones, præſepia.

Καπάνη.ης.ἡ.currus, & uirga quædam in curru. Cæl. li.5.ca.41.

Κάπετος.ȣ.ὁ.foſſa, conditorium, ſepulchrum.

Κάπη.ης.ἡ.præſepium.

Καπηλεῖον.ȣ.τὸ. caupona, id eſt taberna.

Καπηλία.mercatio.

Καπηλεύω.μ.εύσω.π.ευκα. cauponam exerceo, ad quæſtum abutor re quapiã, cauponor. Neutr. abſol.

Καπηλικός.ȣ. ὁ. cauponarius, deceptorius, fraudulentus.

Καπηλικῶς.fraudulenter, doloſè, per impoſturam.

Καπηλίς. ίδος. ἡ. caupona, id eſt mulier.

Καπηλοδύτης. ου. ὁ. tabernarius, qui cauponam ſubinde ingreditur.

Κάπηλον. inſyncerum, ac dolo fraudeq́ uitiatum, à cauponibus, omnia quæſtu metientibus, & uitiata pro ſynceris uendentibus. Vnde Aeſchylus κάπηλα τεχνήματα cauponias & ludicras artes uocauit.

Κάπηλος. ου. ὁ. caupo, inſtitor, tabernarius. παρὰ τὸ κακοῦν τὸν πηλὸν, id eſt à corrumpendo uino. Κάπηλος (inquit Bud. Com.) dicitur ὁ ἀπὸ τῆς αὐτοπώλου ἀγοράζων καὶ πωλῶν ἐν τῇ χώρᾳ.

Καπύεια. placentæ ſpecies, quæ etiam καπύρια.

Κάπης. ητος. ἡ. κάπη.

Καπίθη. ης. ἡ. genus menſuræ duo ſemodia Attica capiens.

Καπίστριον. capiſtrum.

Καπιτωλιδός. οῦ. ὁ. capitolinus.

Κάπνη. ης. ἡ. caminus.

Καπνία. ας. ἡ. fuligo.

Καπνίας. ου. ὁ. fumoſus.

Καπνίζομαι. μ. ίσομαι. π. ίσμαι. fumigo. Et

Καπνίζω. conuiuij gratia ignem ſuccendo, & camino utor luculento. Cal. li. 14. ca. 21.

Καπνίον. fumulus.

Καπνιστός. οῦ ὁ. infumatus, fumigatus, ut τὰ κρέα καπνιστὰ, Athenæo.

Καπνοδόχη. ης. ἡ. caminus, fumarium.

Κάπνομαι. ſuffumigor.

Καπνός. οῦ. ὁ. herba fumaria, fumus. παρὰ τὸ καίω, καὶ τὸ πνοή.

Καπνοσφραντής. οῦ. ὁ. ſordidus, ac parcus, quaſi fumi olfactor. Cal. lib. 14. ca. 21.

Καπνώδης. εος. ὁ, ἡ. fumoſus, fumidus.

Κάπος. ſpiritus, anhelitus. Item cortex palmæ in quo fructus latet, et primum germen.

Καππεδίον. per campũ, κατὰ τὸ πεδίον.

Καπράω. μ. άσω. π. ακα. concito a[illegible] riam, apto, ſiue excito a[illegible] proprie dicitur de porca aprum appetente, ſicut ταυρᾷν de boue taurũ.

Κάπριαι. ſunt in mentula cameli prominentes carnes.

Καπρία. apria, quæ ſcrophis exciditur cum caſtrantur, uirus ſuûm, quale equorum hippomanes. (rem.

Καπρίζω. de ſuibus concitatis in Venerem.

Κάπριος. ου. ὁ. roſtratus, aper.

Καπρίσκος. piſcis quidam.

Κάπρος. aper, membrum genitale uiri. Itẽ piſcis ſpecies Acheloio fluuio peculiaris. Et morbus quidam apũ.

Καπρῶν. ſubare, laſciuire, hirciſſare.

Κάπτω. μ. άψω. π. αφα. auidè uoro, comedo, ſuſcipio, καταπίνω. Neut. accuſ.

Καπύη. ης. ἡ. Capua. (ἰκανῶν.

Καπυρός. οῦ. ὁ. feruens, æſtuãs, exuſtus,

Κάπυς. υος. ὁ. Capys uir Troianus.

Καπφωθείς. ὁ. uaſtatus.

Κάρ. ρός. ὁ. Car, hoc eſt aliquis è Caria, & ſeruus, quòd hæc gens, propoſita mercede, nõ dubitarit quiduis pati.

Κάρα. ας. ἡ. Attice, uel κάρη Ionice, &

Κάρα. ατος. τὸ. caput. Apocope autẽ eſt, pro κάρανον.

Καράβιον. ου. τὸ. nauicula.

Κάραβος. ου. ὁ. carabus piſcis, ἔλαφος, locuſta, taurus, inſectum, ſcarabeus.

Καραβώδη. τὰ. quæ ſunt locuſtacei generis, locuſtæ.

Καραδοκέω. μ. ήσω. π. ηκα. expecto, obſeruo ſcopum negotij, ſpecto caput alicuius rei. à κάρα. Accuſ.

Καρατομέω. μ. ήσω. π. ηκα. caput amputo. Accuſ.

Καράτομος. ου. ὁ. capite truncatus.

Καρβατίνη. ης. ἡ. calcei genus ruſtici. Vnde apud Catullum crepidæ carbatinæ.

Καρβάζω, &

Καρβανίζω. κακῶς loquor, & barbarè.

[illegible]

Καρδάκες. οἱ. qui rapto uiuunt, & mercede conducti Barbari milites, Pauſ. Item impij, Dionyſ. Cal. li. 10. c. 1.

Καρδαμίζω. naſturtior, ſapio, acri ſum ingenio, Ariſtoph. Eraſ. Chil.

Καρδαμίς. ίδος. ἡ. ſpecies naſturtij.

Καρδαμογλύφος. uide Eraſ. prouerb. Cumini ſector.

Κάρδαμον. ου. τὸ. naſturtium, quaſi καρὺν δαμον. nam calore & acrimonia ſua caput tentat. Κάρδαμα βλέπειν, acutum cernere.

Καρδαμύττειν. conniuere.

Καρδία. ας. ἡ. cor, oſtium ſtomachi, ſiue ſtomachus ipſe. Item Cardia regio.

Καρδιγμός. morbus in ore uentris eſt.

Καρδιαλγία. ας. mentis triſtitia, dolor cordis.

Καρδιοβολεῖσθαι. triſtari.

Καρδιογνώστης. ου. ὁ. cognitor cordis.

Καρδιουλκῶ. cor reuello.

Καρδιοφύλαξ. ακος. ὁ. thorax æreus, cordituus, Polybeo Laſcare interprete.

Καρδιωγμός. ου. ὁ. dolor ſtomachi, eroſio ſtomachi, fames.

Καρδιώττειν. nauſeare, ſtomacho mordere, fameſcere. Ex καρδία, quod ſtomachum ſignificat.

Κάρδοπος. ου. ὁ. arca panaria, uas magnũ, in quo panis pinſitur, quod etiã μάκτρα dicitur. Et mortarium, Nicand.

Καρηβαρέω. ex ebrietate capite grauor, laboro uertigine. Eraſ. Chil. (tas.

Καρηβαρία. ας. ἡ. grauedo capitis, ebrie

Καρηβαριάω. μ. άσω. π. ακα. καρηβαρέω.

Καρηκομάω. μ. ήσω. π. ηκα. capite crinito ſum. Homerus Græcos hoc nomine uocat, quaſi τὰς κεφαλὰς κομῶντας ἀνδρείας χάριν, καὶ τοῦ φοβεροῦ.

Καρήν, uel κάρηνον. ου. τὸ. caput, uertex, ſummitas.

Καρηφαείτης. uappa, hoc eſt uinum abiectum, ac nihil redolens.

Καρθμός. motus, pes.

Καριατίδες. αἱ. genus ſaltationis in honorem Dianæ. (cellus.

Καρίδιον. ου τὸ. ſquilla parua, hoc eſt cã

Καρίζω, uel καρικάζω. Caricè loquor.

Καρικόν. uile, exiguum.

Καρύη. ης. ἡ. nux, arbor. (ſquilla.

Καρίς. ίδος. ἡ. cancri marini genus,

Καριστί, aduerb. Caricè, Carica lingua.

Καρίτης. eques, pirata, Car.

Κάρκαιρε. commouebatur.

Καρκαίρω. ſono, ſtrepo.

Καρκίνος. ου. ὁ. cancer animal, & morbus, & forceps fabri.

Καρκίνωμα. ατος. τὸ. tumor aſpectu teterrimus in corpore humano cũ dolore uehementiſsimo, cancer morbus. Carcinoma dixit Sueto. in Auguſto.

Κάρμηλος. ου. ὁ. Carmelus mons, Heliæ prophetæ conuerſatione inſignis.

Κάρνεια. τὰ. feſta Apollinis inſtituta propter interfectum Carnum quendam uatem. Cæl. li. 5. ca. 27.

Κάρνος. pediculus, pecus, ouis.

Καρόομαι. μ. ώσομαι. π. ωμαι. ebrior, aggrauor, capite ſum attonitus, emo.

Καῤῥόθεν. à præſtantiore ſiue potiore. καῤῥὸς enim τὸ κρεῖττον, ἰσχυρόν.

Κάρος. grauis ſors, ſopor, crapula, capitis grauedo. à κάρη caput.

Καρόω. μ. ώσω. π. ωκα. perturbo. Accuſ.

Καρπαία. ludi genus.

Καρπάλιμος. ου. ὁ. uelox.

Καρπαλίμως. ſubitò.

Καρπάλιον. κάρπωμα.

Καρπαθλῶσαι. diſpergi.

Καρπόω. μ. ώσω. π. ωκα. colligo, poſsideo. Accuſ. Halicar. li. 6. πολλὰς πράξεις καρπώσονται γένος.

Καρπίζεσθαι. τὸ καρποῦσθαι, καὶ τοὺς καρποὺς ἀποθερίζεσθαι, προσοδεύεσθαι. Bud. Com. Vnde καρπιζόμενα appellat Theophraſtus ea ſemina, quæ terrã exhauriũt, & extenuant, quæ etiam defrugare terrã à Latinis dicuntur.

Καρπίζω. irrigo, fœcundum reddo, fructus colligo, fruor.

Κάρπιμος. ου. ὁ. fructifer.

Καρπογονία. ας. ἡ. fertilitas, fructificatio.

Καρπόγονος. ου. ὁ. fœcundus.

Καρπογονῶ, &

Καρποτοκῶ. fructum fero & profero. Bud. Com.

Καρποδέσμιον. pedis articulus.

Καρποί. οἱ. brachialia.

Καρπολογῶ. τὸ καρποῦμαι, fructum lego, & decerpo. Bud. Com.

Καρπομανής. ſatietate luxurians.

Καρπόομαι. μ. ώσομαι. π. ωμαι. capio fructum, fructu abundo, aſſequor, utor, fruor, ut ἑβδομήκοντα μνᾶς καρπώσασθαι, Demoſth. Eſt etiam exhaurio, & conſumo fructum alicuius prædij & reditũ. Demoſth. καὶ καρπουμένη τὰς τῶν χηρωμένων οἰκίας, de matre Aeſch. Item fructum elicio, fructuoſum facio, ut καρποῦσθαι ἐνιαυτὸν, fructũ in annum elicere, Theoph. Vnde & καρποῦμαι τὴν σχολὴν, fruor otio, Syneſ. Bud. Com.

Καρπός. οῦ. ὁ. fructus. Vnde καρποῦ δίκη, actio aduerſus eũ, qui fructibus noxam intuliſſet. Item iunctura manuum. quidam manũ & cauum manus interpretantur.

Καρποφάγα. τὰ. quæ frugibus ueſcũtur.

Καρποφορέω. μ. ήσω. π. ηκα. fructifero, fruor, lucrum facio.

Καρποφόρος. ου. ὁ, ἡ. fructifer, fertilis, ferax, frugifer.

Καρπόω. καρπόομαι.

Κάρπωμα. ατος. τὸ. oblatio, ſacrificium, lucrum, genus, ſemen, munus.

Κάρπωσις. ιος. ἡ. idem.

Κάῤῥα. urbs Arabiæ.

Κάῤῥονες. οἱ. meliores, fortes, præſtantiores.

Κάῤῥον, pro κατὰ ῥόον. Alibi καῤῥόον.

Καρσία. ας. ἡ. obliquitas.

Καρσίως. obliquè, doloſè.

Κάρτα. pluſquam ſatis, pluſquam ualde, pro λίαν. Sophocles, τὸ μὴ φρονεῖν γὰρ κάρτ' ἀνώδυνον βροτοῖς. Ἡ κάρτα, maximè, modus eſt affirmandi.

Καρταίνω. ualeo, uinco.

Κάρταλλος. ου. ὁ. cartallus, caniſtrum.

Καρτερέω. μ. ήσω. tolero, ſum tẽperatus.

Καρτερία. ας. ἡ. tolerantia, conſtantia, temperantia.

Καρτερικός. οῦ. ὁ. tolerans.

Καρτερός. οῦ. ὁ. potens, præualidus, pro κρατερός.

Καρτερώνυχος, uel καρτερώνυξ. ὁ. qui robuſtos habet ungues.

Κάρτη. genus ueſtis, bos apud Cretenſes & famulus.

Κάρτιστος. ου. ὁ. pro κράτιστος.

Καρτομιστής. οῦ. ὁ. deriſor, χλευαστής.

Κάρτος, pro κράτος. εος. τὸ. ἰσχύς.

Καρτός. tonſus.

Καρτυνῶ, pro κρατυνῶ. μ. υνῶ. fortifico, ἀσφαλίζω. Actiu. accuſ.

Καρύα. ας. ἡ. nux arbor, caſtanea.

Καρυαροῦντες. capitis dolore grauati.

Καρυβαρῶν. grauatus capite.

Καρυβοᾶν. præ ſonitu & clamore dolere capite, & uertigine laborare.

Καρυκάζω. turbo.

Καρύκαι. αἱ. fici propriè ſicci.

Καρυκεία. ας. ἡ. &

Καρύκευμα. ατος. τὸ. cibus cum aromatibus conditus, condimentum, iucunda comeſtio, aromata & condimenta ciborum, iuris condimentum. Cæl. lib. 14. cap. 56.

[illegible] ύσω. π. υκα. facio & tra[illegible], condio Neutr. abſ.

Καρύκη. ης. ius quoddam conditum, ſicut καρύκευμα. Luci. καρύκης τὸ γένειον ἀναπλέως. Id eſt (inq̃ Cæl.) ſuffertũ habens barbitium caryca. Dicitur & uenter. Legitur & καρυκὴ pro condimento.

Καρύκκινος. ου. ὁ. caryccinus color.

Καρυκοποιεῖν. transfertur ad orationẽ à conuiuio, ſermonem uarijs modis exornare, ſcita uerborum uarietate orationẽ excolere. Cæl. li. 14. ca. 56.

Καρυκοποιοὶ dicuntur Delphi, quòd uiƈtimas circuncidentes, coquorum fungi officio uidebantur. Cæl. ibidẽ.

Καρύοπος. ου. ὁ. ſuccus nucis.

Κάρυον. ου. τό. nux fructus. Κάρυα ποντικὰ, uel λεπτοκάρυα, nuces ſunt auellanæ Latinis nuncupatæ. Κάρυα βασιλικὰ, uel περσικὰ, nuces ſunt quos Latini iuglandes uocant.

Καρύστιος. lapidis nomen.

Καρυτίζομαι. lætor, εὐφραίνομαι.

Καρύων. placenta è nucibus.

Καρφαλέος. ου. ὁ. aridus, reſonans.

Κάρφη. ης. ἡ. ſtramen, ſiue fœnum, ſiue palea.

Κάρφεις. idem.

Καρφολογία. ας. ἡ. feſtucarum collectio. Recenſet Galenus inter ſigna phreneſeos.

Κάρφος. εος. τό. feſtuca, ſtipula.

Καρφαίνω, &

Κάρφω. μ. ψω. π. φα. ſicco. Actiu. accuſ.

Καρφύρη. nidus, dumetus. & κάρφυροι, pulli.

Καρφαλέος. ου. ὁ. ſiccus, στρογγύλος, detentus ſiti apud Homerum.

Καρχαρίας. canis marinus, & genus piſcis.

Καρχαρόδους. οντος. ὁ. dens aſper, uel dẽtes habens aſperos, rotundos, acutos, & alternatim, ut leones, pantheræ, canes, & quicunq; piſcium carniuori ſunt.

Κάρχαρος. ου. ὁ. aſper, acutus.

Καρχηδόνιος. ου. ὁ. Carthaginenſis.

Καρχηδών. ῶνος. ἡ. Carthago.

Κάρχημα. mulcimentum, θέλγητρον.

Καρχήσιον. ου. τό. carcheſium poculi genus, antenna.

Καρχάδης. aſper.

Κάρχος. genus leguminis.

Κάρος. ſtupor, & quædam priuatio ſenſus.

Κάρωσις. ιος. ἡ. ſopor, nimia ebrietas.

Καρωτικός. οῦ. ὁ. nociuus capiti, obdormitatiuus. Et καρωτικαὶ φλέβες in collo ſunt, quòd in illis fiat amplius compreſſus, κάρος. Cæl. li. 2. ca. 45.

Κασαλβάζειν. conuiciari. Ariſtophan. Equit. κασαλβάζω τὰς ἐν πόλει στρατηγούς.

Κασαλβάς. άδος. ἡ. ſcortum. unde

Κασάλβιον, ſeu κασαύριον. lupanar.

Κάσας. ου. ὁ. amicus, habitatio.

Κασαύρα. ſcortum, κασωρὶς, πόρνη.

Κασαύριον. lupanar.

Κασαύειος. ὁ. ſcortator.

Κασία. ας. ἡ. caſia, ſpecies aromatis, quã Hebræi etiã catzia appellant. Pſal. (44.

Κασιγνήτη. ης. ἡ. ſoror.

Κασίγνητος. ου. ὁ. &

Κάσις. ιος. ὁ. frater, patruelis, coætaneus.

Κασκαίζω. ad riſum moueo.

Κασκός. paruus digitus.

Κασσαλβάσω. cõuicijs inceſſam, obiurgabo.

Κασσίτερα. ἡ. καπηλεία.

Κασσιτέρινος. οῦ. ſtanneus.

Κασσίτερος. ου. ὁ. ſtannum.

Κασωρίς. ſcortum, libidinoſa.

Κασταλία. ας. ἡ. fons apud Delphos, unde muſæ κασταλίδες nominatæ.

Κάστανα. caſtanea nux, à Caſtano oppido.

Καστανία. Magneſiæ urbs.

Καστόρια. ῶν. genus canũ ſic appellatũ. ὅτι κάστωρ ἡσθεὶς τῷ ἔργῳ μάλιστα αὐτὰς διεφύλαξεν, Xenoph. in Ven.

Καστόρειον μέλος. Laconicũ erat, quo utebãtur in prælijs, ut fortiter & audenter agerent, morteḿq; cõtemnerent.

Καστόρειον. genus coloris & tincturæ ex conchylio ſeu purpura.

Κάστωρ. ορος. ὁ. caſtor animal, id eſt fiber. παρὰ τὸ γαστήρ. nihil enim ferè præter uentrem id animal eſt.

Κασωρεῖον. οῦ. τὸ. proſtibulum.

Κασωρίς. ίδος. ἡ. meretrix.

Κατ' ἄμφω. utrinque, utrobiq;.

Κατ' ἄνδρα. uiritim.

Κατ' ἀρχῆς. initio.

Κατ' αὐτό. eodem tempore.

Κατ' ἐκεῖνο καιροῦ. eo tempore.

Κατ' ἐξοχὴν. per excellentiam.

Κατ' ἐμὲ, καὶ τὸν ἐμὸν. quantũ in me eſt, pro uirili.

Κατ' ἰδίαν. ſeorſum, ſecretò, priuatim, ſemotis arbitris.

Κατ' οἶκον. domeſticatim, per ſingulas domus.

Κατ' ὀλίγον. paulatim, ſenſim, penè, minutatim.

Κατ' ὀλίγους. ſeorſim, alij ab alijs.

Κατ' ὄρεσφιν. in montibus.

Κατ' οὐρὰν. poſtremò, à tergo.

Κατ' ὀφθαλμοὺς λέγειν. dicere in cõſpectu, & in faciem.

Κατά. præpoſitio genitiuo iuncta ſignificat in, aduerſus, contra, κατὰ κόρρης παίειν, κατὰ κεφαλῆς ἔχων, κατὰ σοφίας λόγος. Item ſuper, κατὰ γῆς κάθημαι. In laudem utitur Aeſchines, πολὺς δὲ ἔπαινος ἦν κατὰ τῆς ἡμετέρας πόλεως. Apud dialecticos ualet de, τὸ ζῶον λέγεται κατὰ ἀνθρώπου. Item per, & eſt iuramenti nota, οἱ δὲ κατὰ κυνῶν, καὶ χηνῶν, καὶ πλατάνων ἐπόμνυντο, Lucian. Nonnunquam ἀπὸ idest ab, apud poëtas. Homer. κατ' [illegible] ῥίων. Accuſatiuo iuncta ſignificat ſecundum, κατὰ πατέρων ἀπαγγέλων. Aliquando tempus, καθ' ἡμᾶς ἐγένετο, noſtris temporibus fuit. Item per, κατὰ νῆας ἀχαιῶν. Itẽ ad, circa, in, κατὰ θύραν. Et uoluntatem, κατὰ δαίμονα, è uoluntate dei. Apud Atticos hæc præpoſitio nõnunquã ſubaudiri ſolet, ut, ἐμὴν γνώμην, pro κατὰ γνώμην ἐμὴν. In cõpoſitione habitudinẽ affert, ut καταβολὴ, καταδρομή. interdum maiorem ſignificãtiam, κατατείνω, κατεσθίω. Nonnunquam in malam partem accipitur, καταφρονῶ.

Cum poſtponitur mutat accentũ, ut πάρισον κάτα, ſicut & aliæ præpoſitiones diſſyllabæ, præter διὰ, ne accuſatiuus à ζεὺς eſſe uideatur.

Κᾆτα. deinde, pro καὶ εἶτα.

Κατὰ βραχύ. paulatim, ſenſim.

Κατὰ γένος, & κατὰ διαθήκας. ex propinquitate, & ex teſtamento uel tabulis petere. Bud Com.

Κατὰ γνώμην propria ſponte.

Κατά δὴ. in hunc modum.

Κατὰ θεὸν. ſubito, ex inſperato, diuinitus.

Κατὰ κάθετον. ad perpendiculum.

Κατὰ καιρὸν. opportunè, cõmodum.

Κατὰ τὸν θεὸν. pro deo. Bud. Com.

Κατὰ κεφαλῆς. in capite.

Κατὰ κράτος ἑλεῖν. funditus excidit.

Κατὰ κώμας. uicatim, pagatim.

Κατὰ λέξιν. ad uerbum.

Κατὰ μέρος. partim.

Κατὰ μικρόν. paulatim, pauliſper, leniter, ſenſim, aliquantulum.

Κατὰ μοῖραν. natura ſponte cõcedere, ſecundum fatum, ſiue (ut Vergil.) ut decuit, ritè.

Κατὰ νῶτα. à tergo.

Κατὰ ... ἁπλῶς. in uniuerſum dice- (re.
Κατὰ πόλεις. oppidatim.
Κατὰ πόδας. pedetentim, per ueſtigia.
Κατὰ πρόσωπον. in faciem, palàm, in conſpectu omnium.
Κατὰ σπουδὴν. celeriter, feſtinanter.
Κατὰ σόμα, tranſlate pro in initio.
Κατὰ συμβεβηκὸς. accidentarie.
Κατὰ σφαγίων. per immolationes.
Κατὰ τὰ αὐτά. eodem modo.
Κατὰ ταῦτα. pariter.
Κατὰ τάχος. confeſtim. (dicio.
Κατὰ τὴν ἐμὴν. mea ſentētia, meo iu-
Κατὰ τὸ ἑξῆς. deinceps.
Κατὰ τοὺς πατέρας ἡμῶν. patrum noſtrorum memoria.
Κατὰ τρόπον. commodè, probè.
Κατὰ φυλὰς. tributim.
Κατὰ χεῖρας. ad manum, faciliter.
Κατὰ χειρὸς ὕδωρ, eam manuū lotionem uocabant, quæ ante cœnam fiebat, ſicut poſt cœnam νίψασθαι, & ἀπονίψασθαι.
Κατάβα, pro κατάβηθι. Bud. Com.
Καταβαθμὸς. οῦ. ὁ. deſcenſus.
Καταβαίνω. deſcendo. Neutr. abſol.
Καταβελὰς. qui multorū in ſe telorum iactus excepit.
Καταβάλλομαι. fundamenta iacio, primordia conſtituo, ut ναυπηγὸς ναυπηγίας ἀρχὴν καταβαλλόμενος, Plat. Et tranſlate Greg. ἡ μεγάλη τοῦ θεοῦ βουλὴ καὶ πρόγνωσις πόῤῥωθεν καταβάλλεται τῶν πραγμάτων τὰς ὑποθέσεις, Materiam et argumenta rerum præſtruit, & quaſi fundamenta iacit. Vnde & pro ordiri, et præmoliri, auſpicariq; ponitur Theophr. de Cauſ. 1. Bud. Com.
Καταβάλλω. deſtruo, diruo, deiicio, abiicio, negligo, καθαιρῶ. Vnde καταβεβλημένος, abiectus, deſpectui habitus, neglectus, humi ſtratus, afflictus, demiſſus, hoc eſt ſeſe deiiciens & ſubmittens, & mæſtus, ut καταβεβλημένον φρόνημα, ſpiritus abiecti & demiſſi. Eſt etiam καταβάλλω, telis peto & obruo, Xenoph. Item demitto. Plut. καταβάλλων ἰσχυρὴν ὥς τινα τῶν παρημελημένων. Καταβάλλω σπέρμα, iacio ſemen. Eſt etiam ſoluo & pendo, ἐκτίνω, κατατίθημι, ut καταβάλλειν τὰς καταβολὰς, menſtruas penſiones uectigalium ſoluere, Demoſth. Bud. Com.
Καταβαπτίζω. μ. ίσω. π. ικα. & καταβάπτω. demergo. Actiu. accuſ.
Καταβαρύνω. degrauo.
Καταβὰς. άντος. ὁ. deſcendens.
Κατάβασις. εως. ἡ. deſcenſus.
Καταβάτης. deſcenſor.
Καταβεβλακευμένως. ſegniter, diſſolutè. Bud. Com.
Καταβεβρωμένος. comeſtus, abſumptus.
Καταβεβλῆς. οἱ. ſaucij.
Καταβιάζομαι. ſupero. Depon. accuſ.
Καταβιβάζω. μ. άσω. π. ακα. deduco, deprimo, reuoco, ſubdiuido. Acti. acc.
Καταβίωσις. εως. ἡ. tenuis uictus, repreſſio uitæ.
Καταβλακεύω. μ. εύσω. π. ευκα. torpeo, inutilis ſum, expono malignè, contemno. Neutr. abſol.
Καταβλάπτω. lædo. Actiu. accuſ.
Καταβλίθω. deuoro.
Καταβλέπω. deſpicio.
Καταβλήματα. τὰ. aulæa in ſcena, quibus fabulæ argumentum depictum proponebatur.
Καταβλητέον χρέος. reſtituendum eſt debitum.
Καταβλώσκω. oborior, peruenio.
Καταβοὴ. ῆς. ἡ. & (rela.
Καταβόησις. εως. ἡ. clamor, clamatio, que
Καταβολὰς. ramus.
Καταβολὴ. ῆς. ἡ. cōſtitutio, ſucceſsio, ſolutio. Itē fundamentū et molitio à κα

ταβάλλομαι. Vnde apud Ioan.17. & Paul.ad Epheſ.ca.1. πρὸ καταβολῆς κόσμου, id eſt ante iacta fundamēta mundi, ante mundi molitionem. Præterea acceſsio & impetus febris à καταβάλλω pro pendo. Metaphora ſumpta ab eorum ſimilitudine, quibus ſtatis diebus in orbem redeuntibus certas ſummas pecuniarum dependere ſolenne eſt, ut ſunt αἱ καταβολαὶ τῶν τελωνησάντων. Bud.Com.

Καταβόσκομαι. depaſco.

Καταβόστρυχος. ὁ. ὁ. nutriens capillos, crinibus tectus, crinitus.

Καταβοῶμαι. clamore uincor, & defatigor clamando.

Καταβουκολῶ. irrideo.

Καταβραβεύειν. in capiendo brauio aliquem circumuenire, & quaſi contrà præmiare, & tuam iniuriam in alium transferre brauium, intercipere præmium, præmio defraudare.

Καταβραχύ. paulatim, minutatim, haud ita multo poſt.

Καταβρέχω. μ. ἕξω. π. εχα. irrigo. Accu.

Καταβρίθω. μ. ίσω. π. ικα. degrauo. Acc.

Καταβροχθίζω. deuoro. nam βρόχθος guttur eſt.

Καταβροχίζω. μ. ίσω. π. ικα. præcipito. Accuſ.

Καταβρώσκω. depaſco. Neutr. accuſ.

Καταβυθίζω. demergo. (neus.

Κατάγαιος, ſiue κατάγειος. ὁ. ὁ. ſubterra-

Καταγλαΐζω. illuſtro. Actiu. accuſ.

Καταγγελεύς. έως. ὁ. annunciator.

Καταγγελία. accuſatio, conuicium.

Καταγγέλλω. annuntio, ut καταγγέλλειν πόλεμον, indicere bellū. unde κατάγγελος. Item accuſo.

Καταγέλαστος. ὁ. ὁ. ridiculus, deridiculus.

Καταγελάω. derideo. Actiu. genit.

Κατάγελως. ω. ὁ. ridiculus, riſus ꝓfuſus.

Καταγέμω. ſum plenus. Neutr.

Καταγίζω. aboleo, irritum facio.

Καταγωνθείς. τῇ γνώσει νικηθ...

Καταγιστής. pollinctor.

Καταγηράσκω. ſeneſco. Neutr. abſol.

Καταγιγαρτίζειν. cōterere acinos. Item coire Ariſtoph.

Καταγίνομαι. [...]rſor, ut Cic. Nobiſcum uerſari iam diu non potes.

Καταγίζω. adoleo. Depon. abſol.

Καταγινώσκομαι. ſum comprehēſibilis.

Καταγινώσκω. cognoſco, intelligo, percipio, certus ſum, Xenoph. Item arguo, damno, condemno. Conſtruitur aūt cum genitiuo & accuſatiuo, ut καταγινώσκω σε θάνατον, mulcto te morte, καταγινώσκω σε ῥαθυμίαν, contemno te ut ſocordem, καταγινώσκω σου τόδε, Hoc de te iudico, & æſtimo: uel conuerſa conſtructione, καταγινώσκω σε φόνον, ſicut Ouid. Parce tuum uatem ſceleris damnare Cupido. Κατέγνωσαί σου θάνατος, rei capitalis damnatus es, & ultimo ſupplicio. Καταγινώσκειν ἑαυτοῦ is dicitur, quem facti ſui pœnitet, qui factū ipſe ſuum improbat. Bud.Com.

Καταγλωττίζειν. ſuauiari. Aliquando conuiciari. Ariſtophanes Acharn. ψευδῆ κατεγλώττισέ μου, Mendacia in me deblaterauit. Idem, ὥστε νυνὶ ὑπὸ σοῦ μονωτάτου καταγλωττισμένην σιωπᾶν: id eſt loquacitate tua perſonantē plenamq́ tacere, & uerboſitate tua attonitam, & perturbatam. Gregorius τὸ καταγλωττισμένον appellat diſputationem uerba exornata ſundentem, uerbis nō ueritate nitentem, linguæ Atticæ ueneres conſectantem. Bud.Com.

Καταγλώττισμα. ατος. τὸ. &

Καταγλωττισμός. οῦ. ὁ. inlinguatio, obtundens loquacitas, laſciuius ſuauium.

Κάταγμα. ατος. τὸ. fractio, ruptio membri,

bri, os fractum.

Καταγνύω. frango. Actiu. accuſ.

Κατάγνωσις. damnatio, cōdemnatio, uituperatio, contemptus.

Καταγοητεύω. μ. εύσω. π. ευκα. præſtigijs decipio, & demento.

Κατάγομαι. deorſum ducor, diuerſor, hoſpitor, hoſpitio ſuſcipior.

Καταγόμφοι. οἱ. radices.

Καταγορεύω. id quod occultum eſt detego, ſecreta indico, καταλαλῶ, κακολαλῶ.

Κατάγραπτος. ου. ὁ. deſcriptus, depictus, uariegatus, ποικίλος.

Καταγραφή. ῆς. ἡ. deſcriptio, deſignatio, lineamentum futuræ picturæ, deliniatio, forma, figura. Eſt etiā centuriatio. Bud. Com.

Κατάγραφος. pictura, colorum fucus.

Καταγράφω. deſcribo, delinio, depingo. Eſt etiam in decurias diſtinguo, & conſcribo, ut καταγραφέντες στρατιῶται, conſcripti & centuriati milites. Bud. Com.

Καταγρεῖ. comprehendit, deſtruit.

Καταγυιόω. eneruo, imbecillem reddo.

Κατάγχω. ſuffoco, prohibeo.

Κατάγω. μ. ξω. π. χα. deduco, uoluo, filū nendo deduco, Lucia. Item de mari ad portum nauigo, applico. Itē in patriā reduco, unde κατάγόμενοι, reduces. Inde fit, ut ſignificet deducere à capite ad finem, Plutarch. in Numa. Item frango, Plat. Actiu. accuſ. Bud. Com.

Καταγωγή. ῆς. ἡ. diuerſio, applicatio, reditus, ἡ ξενία, κατάπλους, κάθοδος εἰς τὴν πατρίδα. Item ſedes, σταθμὸς, manſio, Herodo. Item ſuſtentaculum, cui innitimur aſcenſuri. Herodo. μεσοῦντος δὲ τῆς ἀναβάσιος, δὴ καταγωγὴ καὶ θῶκοι ἀναστήριοι.

Καταγώγιον. ου. τὸ. deductio, habitaculum, hoſpitium, πανδοχεῖον, σταθμὸς, gymnaſium, ludus.

Καταγωγίς. ίδος. ἡ. indumentum muliebre, fimbria.

Καταγωνίζομαι. in luctu & prælio uinco, expugno, deuinco, νικῶ. Accuſatiuo.

Καταδακτυλικός. libidinoſus, Ariſtoph.

Καταδάπτομαι. conſumo, lacero, & καταδαρδάπτω, deuoro.

Καταδαρθάνω. dormio. Neutrum abſolutum.

Καταδαρθέντες. οἱ. conſopiti.

Καταδεής. έος. ὁ, ἡ. inferior, egenus, tenuis.

Καταδείδω. metuo, terreo.

Καταδεικνύω. oſtendo. Actiu. accuſ.

Καταδειλιάω. μ. άσω. π. ακα. timeo. Acc.

Κατάδενδρος. ου. ὁ, ἡ. plenus, & conſitus arboribus.

Καταδέομαι. rogo, egeo. Depon. genit.

Καταδεσμός. οῦ. ὁ. uinculum.

Καταδέχεσθαι. ferre, pati.

Καταδέχομαι. excepto.

Καταδέω. colligo, obligo, annecto.

Κατάδηλον. manifeſtè.

Κατάδηλος. ου. ὁ, ἡ. manifeſtus.

Καταδημαγωγέομαι, &

Καταδημαγωγέω. μ. ήσω. π. ηκα. blandè, aut populariter loquor, homines demulceo, multitudinis gratiā emereor. Accuſ. ut τούτους ὁ Περικλῆς καταδημαγωγούμενος, Hos Pericles ſuperās populari gratia, Plutar. Bud. Com.

Καταδημοβορέω. abſumo, quæ ſunt Reipub. deuoro.

Καταδημοσιεύσαι. in populum diſtribuere.

Καταδῃοῦν. uaſtari, deprædari.

Καταδηριάομαι. certo.

Καταδιαιρέω. diuido. Actiu. accu.

Καταδιαιτέω. μ. ήσω. π. ηκα. condemno. Dicitur de arbitro, καταδικάω aūt

de iudice, & καταγινώσκω.

Καταδιαιτώμενος. ὁ. νικήσας τὴν δίαιταν, uel (ut inquit Pollux) ἐν τῇ διαίτῃ κρατήσας. Bud. Com.

Καταδιαιτᾶν. arbiter.

Καταδιελεῖν. diuiſiſſe, καταμερίσασθαι.

Καταδιΐστημι. ſeparo.

Καταδικάζω. μ. άσω. π. ακα. condemno, damno, καταγινώσκω. Porrò iudex dicitur καταδικάζειν, ſed καταδικάζεσθαι ὁ νικήσας τὸ ἔγκλημα, καὶ καταδικασθῆναί τινα ποιήσας. Bud. Com.

Καταδικασθέντες. accuſati in foro.

Καταδίκη. ης. ἡ. condemnatio, multa, accuſatio. iudicatum Cicero uocat.

Κατάδικος. ου. ὁ. ærarius, damnatus iudicio, obnoxius è re iudicata, iudicatus.

Καταδιψάω. ſitio.

Καταδιώκω. perſequor. Actiu. accuſ.

Καταδοκέομαι. exiſtimor, & ſuſpicione opprimor. Bud. Com.

Καταδοκέω. μ. ήσω. π. ηκα. expecto, exiſtimo.

Κατᾴδομαι. cantoribus comitatus ſum.

Καταδοξάζω. opinor, ſuſpicor.

Καταδουλόω. μ. ώσω. π. ωκα. uel καταδουλοῦμαι paſſ. reduco in ſeruitutem. Plutarch. κατεδουλοῦτο τὴν γνώμην αὐτῶν, frangebat ſpiritus eorum, & ad ſeruilem animi ſubmiſſionē eos deÿciebat. Bud. Com.

Κατάδουπα. τὰ. cataractæ Nili.

Καταδουπέω. cum ſonitu cado.

Κατάδουπος. ſtrepitus, locus abruptus & præceps fluctibus.

Καταδραθεῖν. obdormire.

Καταδρεπανηφόρα. falcati currus.

Καταδρομέω. μ. ήσω. π. ηκα. contrà curro. Neutr. abſol.

Καταδρομή. ῆς. ἡ. diſcurſio, excurſio.

Κατάδρομος. ſtadium in quo equites decurrere ſolebant imaginario prælio. Latinè decurſoriū dici poteſt. Bud. in Annot. (cuſ.

Καταδρυφάσσω. μ. άξω. π. αχα. munio. Ac-

Καταδυναστεύομαι. tyrannide & potentia cuiuſpiam opprimor.

Καταδυναστευόμενος. preſſus à potentioribus.

Καταδυναστεύω. μ. εύσω. π. ευκα. opprimo, βιάζω. Accuſ.

Καταδυόω. immergo, abſcondo, ſubeo.

Καταδύομαι. mergo, occultor. Item confundor, ἐρυθριῶ. Depon. abſol. & paſſiu.

Καταδύς. abſconditus, tectus.

Κατάδυσις. ιος. ἡ. luſtrum ferarum.

Καταδυσωπῶ. pudefio. Lucian. flecto, perſuadeo, exoro. Sumptum ex moribus eorum, qui pudore impediuntur quo minus negent quod rogantur. Bud. Com.

Καταδύω. μ. ύσω. π. υκα. ἀόρ. β. κατέδυν. demergo. Accuſ.

Κατᾴδω, uel καταείδω. occino, cantu obſtrepo. Item incanto, carminibus afficio & demulceo, Herodo. Polym. Bud. Com.

Καταδωροδοκηθῆναι. largitione & muneribus corrumpi & ſuccumbere.

Καταειμένος. tectus, denſus. ab ἕω, quod eſt induo.

Καταείνυον. tegebant. ab ἕω.

Καταζάγνυμι. caſtrametor, iacio uallū.

Καταζευγοτροφῶ. in alendis equis conſu- (mo.

Κατάζευξις. caſtrametatio.

Καταζωννύω. circuncingo. Accuſ.

Καταζῶσαι. lora, quibus ephippia, & alia equis alligantur.

Καταθαμβέομαι. perhorreſco.

Καταθαμβέω. ad ſtuporem uſq; miror.

Καταθάπτω. defodio.

Καταθαρρεῖ. audet, quaſi contra aliquē. nam κατὰ cōtrarietatē hic ſignificat.

Καταθεάομαι. μ. άσομαι. π. αμαι. conſpi-

cor, aſpicio deorſum. Depon. accuſ.

Καταὶὰς μηδὲν αὐτῶν, id eſt μηδὲν ὑπὲρ τούτων ἐκτίσας. Bud. Com.

Καταθέλγω. mulceo, decipio.

Κατάθεμαι χάριν. refero gratiam.

Κατάθεσις. εως. ἡ. propagatio, dilatio.

Καταθέω. diſcurro, decurro.

Καταθήγω. acuo.

Καταθλάω. μ. άσω. π. ακα. cõfringo. Ac.

Καταθλῆσαι. uincere.

Καταθρασύνομαι. μ. ὕνμαι. audax ſum. Depon. abſol.

Καταθραύω. μ. αύσω. π. αυκα. frango. Accuſ.

Καταθρέξαι. percurrere.

Καταθρώσκειν. deſilire.

Καταθυμέω. μ. ήσω. π. ηκα. conſydero. Item animo cõcido & labaſco. Accuſ. Bud. Com.

Καταθύμιος. ου. ὁ. animo placens, ſuauis, qui ex animi ſentẽtia eſt, hoc eſt iucundus & gratiſsimus. Et καταθύμια, quæ placent & probantur, quæ lubent. Significat etiam quod animo uerſatur, ut Iliad. κ. θάῤῥει, μηδέ τι θάνατος καταθύμιος ἔστω, Noli terreri mortis reputatione. Bud. ibidem.

Καταθυμίως. libenter.

Καταθύω. μ. ύσω. π. υκα. excanto, καταγοητεύω. Item immolo, Herodi. Accuſ.

Καταιάπτω. μ. άψω. π. αφα. deſtruo, demitto cum pernicie. Accuſ.

Καταιβασίαι. αἱ. ſigna cælitus ad terrã demiſſa.

Καταιβάτης. ου. ὁ. cognomentũ Iouis, διὰ τὸ καταβιβάζειν τοὺς κεραυνούς. Et genus fulminis, quorum alia ψολόεντες, alia ἀργῆτες uocantur.

Καταίβατος, pro κατάβατος. peruius, acceſsibilis.

Καταιγίζειν. impetuoſe flare.

Καταιγίς. ίδος. ἡ. procella, tempeſtas, impetus uentorum.

Καταιδέομαι. uereor. Depon. accuſ.

Καταιθαλόω. cõburo, ardeo. καταιθαλωθέντα, inquit Heſych. κατεσποδωμένα.

Καταῖθυξ. urens.

Καταικίζομαι, & καταικίζω. uerbero, corrumpo, damno afficio. Vnde κατάκισις.

Καταινέτης. ου. ὁ. approbans.

Καταίνεσις. ἡ. ſponſio.

Καταῖξ. κος. ἡ. turbo, procella. unde καταιγίζειν.

Καταιονάω. aſpergo, καταντλάω. Accuſ.

Κατάρσις. diuerſorium, appulſio.

Καταίρω. deſcendo, delabor. Item accedo, applico, annauigo. Item ſoluo, abnauigo. ab αἴρω, moueo.

Καταισχύνομαι. μ. οῦμαι. erubeſco, confundor. Depon. abſol.

Καταισχύνω. μ. υνῶ. π. υγκα. confundo, id eſt dedecore afficio, dedecoro, dehoneſto, pudori & dedecori ſum, uitiũ uel ſtuprum offero. Actiu. accuſ.

Καταιτιῶμαι. incuſo.

Καταῖτυξ. ἡ. genus galeæ humilis, & ſine criſta. παρὰ τὸ κάτω τετύχθαι. Caſsis Valla interprete.

Κατακαινίζω. μ. ίσω. π. ικα. &

Κατακαίνω. occido, percutio. Accuſ.

Κατακαίριον. periculoſum, letale.

Κατακαύω. μ. αυσω. π. αυκα. cõburo. Accuſatiuo.

Κατακαλέω. deuoco, allicio, accerſo. Thucy. ἐκ τῆς μητροπόλεως κατακαλέσας. Κατακαλοῦμαι τὸν θεὸν, inuoco deum.

Κατακαλλύνω. orno.

Κατακάλυμμα. ατος. τὸ. uelamen.

Κατακαλύπτω. obtego.

Κατακάνιον. ου. τὸ. res ad amorem inducens, amatorium poculum, uis amoris.

Κατακάρα. in caput, ſecundum caput. Sic enim dicunt Attici pro eo, quod eſt ἐπὶ κεφαλήν.

Κατάκαρπος. ου. ὁ. diues.

Κατακαρφῶ. demolior, corrumpo, marceſco, ſicco.

Κατακάς. libidinoſa, à κάσον, quod uirile ſemen ſignificat. unde κασίγνητος.

Κατακάσαι. αἱ. infœlices, quæ ob flagitium domi manent, ignis ſupplicio dignæ.

Κατάκαυμα. τος. τὸ. ambuſtio.

Κατάκειμαι. iacio, accumbo, diſcumbo. Lucianus, εἴτις τῶν ἑταίρων κατάκειται νοσῶν, Siquis ſodalium morbo decũbat. Ex quo κατακέαται, iacent, poſita ſunt, ſidunt.

Κατακείρω. detondeo.

Κατακεκαυμένη. regio quædam eſt quã poſſident Lydi & Myſi, exuſta arboribus, præter uitem. Illinc uinum affertur uirtute præſtans, qui κατακεκαυμενίτης οἶνος dicitur. Quidã hinc iocoſe Bacchũ πυριγενῆ uocant. Cæl. lib. 4. ca. 14.

Κατακίκνησομαι. pruritu libidinis uexor.

Κατακιλλεῦτο. κατακοσμεῖτο.

Κατακελευσμός. οῦ. ὁ. ſpecies cantus quo in Pythicis ludis uti ſolebant, Polluci.

Κατακέλευσον. ſilentium impera.

Κατακεντῶ. pungo, uulnero.

Κατακέρασις. ιος. ἡ. temperatio, dilatio.

Κατακερματίζω. μ. ίσω. π. ικα. in minutas partes diuido, & redigo in nummos. Accuſ.

Κατακερτομέω. μ. ήσω. π. ηκα. illudo, nugor.

Κατακερχνῶσθαι. aſperum fieri.

Κατακηλέω. demulceo, perſuadeo.

Κατακηρόω. incero, cera oblino.

Κατακεκηρωμένος. ου. ὁ. inceratus.

Κατακκίσασθαι. ſimulare.

Κατακλείδην. συλλήβδην, comprehenſim.

Κατακλάζω. μ. άσω. π. ακα. frango, diſtorqueo, Lucia. Actiu. accuſ.

Κατακλαίω. deploro, lugeo.

Κατακλάω. idem quod κατακλάζω.

Κατακλείς. εῖδος. ἡ. pars colli, iugulum. Item κατακλεῖδες etiam quæcunq; iuncturæ, & fori, tranſtra.

Κατακλειστός. οῦ. ὁ. clauſus, abſtruſus.

Κατακλείω. μ. είσω. π. εικα. concludo, contineo. Interdum pro perorare. Actiu. accuſ.

Κατάκλησις. ιος. ἡ. inuocatio.

Κατακλίνομαι, &

Κατακλίνω. eo cubitum, accumbo, reclino, diſcumbere iubeo.

Κατακλινής. ὁ. ualetudinarius, decumbens in lecto.

Κατακοινωνῆτες. οἱ. qui ſunt thori authores.

Κατάκλισις. diſcubitus.

Κατάκλιτον. lectus, ſolium.

Κατακλύζω. μ. ύσω. π. υκα. demergo, inundo, irrigo. Actiu. accuſ.

Κατακλυσμός. οῦ. ὁ. diluuium, eluuium, laberium, abluuium, inundatio.

Κατάκλωθες. accumulationes parcarum, ſiue congeſta ſtamina parcarum.

Κατακλώθη. ης. fatum.

Κατακνάω. in tenues partes attero.

Κατακνήθομαι. μ. ήσομαι. π. ησμαι. patior titillationem.

Κατάκνησις. τυροκνῆσις.

Κατακοιμάζω. ſopio, mulceo.

Κατακοιμάομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. dormio, edormio, ſopitus ſum. Depon.

Κατακοιμιστής. cubicularius.

Κατακοιμάω. μ. ήσω. π. ηκα. ſopio. Accuſat.

Κατακοιμίζω. μ. ίσω. π. ικα. miniſtro in thalamo.

thalamo, ſum cubicularius.
Κατακολουθέω. ſubſequor.
Κατακολπίζειν. in ſinum deflecti. Thucyd. ναῦς κατακολπίσαι ἐς ἄργινον.
Κατακολυμβάω. aquis ingurgito me, urinor.
Κατακολυμβητής. ὁ. urinator.
Κατακομίζομαι. aſſero.
Κατακομίζομαι. domum redeo.
Κατακομίζω. defero, deporto, domum reporto.
Κατάκομος. ου. ὁ. denſus.
Κατακόνα. deſtructio.
Κατακονδυλίζω. pugnis obtundo & concido.
Κατακοντίζω. iaculis conficio, uel confodio.
Κατάκοπος. ου. ὁ, ἡ. furioſus, inſanus. Itē defeſſus, labore confectus, Plutar. in Syl. Sic Diodo. κατακόπους appellat defeſſos pugnādo, quibus ἀκέραιοι integri ſubſtituūtur. Bud. Com.
Κατακόπτω. μ. όψω. π. όφα. obtrunco, trucido, contrucido, cædo, concido, contundo, cum res aut homo minutatim diſcerpitur aut uulneratur. Vnde δύο μοίρας κατέκοψε, duas acies fudit. Herodot. pro nummū percutio accipit. Apud Theophraſtum arbores præcido, & materiam eluxuriantem reſeco, ſignificat.
Κατακορῆ. τὰ. crebra.
Κατακορής. έος. ὁ. ſatur, moleſtus.
Κατακορμάσαι. ſcindere, comminuere.
Κατακόρρης. in faciem, in malam.
Κατακόρως. ſatis, affatim, ad ſatietatem uſque.
Κατακοσμέω. compono, orno, apto, digero, & conſtituo in ordinem.
Κατακόσμησις. ordo & digeſtio rerum, & apta compoſitio.
Κατακούρα. nouaculæ ſectio.
Κατακοῦται. οἱ. uide Plutar. in Problem.
Κατακούω. exaudio. Actiu. accuſ.
Κατακράζω. reclamo.
Κατάκρας. in totum.
Κατάκρασις. ἡ. temperantia.
Κατακρατάομαι. ſuperuincor.
Κατακρατεῖν. occupare, uincere.
Κατακράτος. pro uiribus, omnino.
Κατακρεουργῶ. lanij more concido, dilanio.
Κατακρημνᾶσθαι. dependere.
Κατακρημνίζω. μ. ίσω. π. ικα. præcipito, κατακρημνῶ. Actiu. accuſ. iung.
Κατάκρης. κατάκρας.
Κατακριβόω. deliteſco.
Κατακριδδέειν. contradicere, irridere. à cicadis.
Κατάκριμα. ατος. τὸ. damnatio.
Κατακρίνομαι. damnor. Accuſ. ut κατακρίνομαι θάνατον. Bud. Com.
Κατακρίνω. μ. ινῶ. π. ικα. decerno, damno, condemno. Accuſ. cum genit. Bud. ibidem.
Κατάκριτος. ου. ὁ. condemnatus.
Κατακροτέω. ualde laudo, celebro, applaudo.
Κατακρουνίζω. defluo, caſito, καταρράττω. Actiuè, & abſolutè ponitur. Galen. καὶ οἷον κατακρουνίζοντες, in ſalientis modum fundentes. Verbum ἀπὸ τῶν κρουνῶν, id eſt, à ſalientibus deductū. Bud. Com.
Κατακρούω. diſcindo.
Κατακτάνω. μ. κτανῶ. ανα. & imperati. κατάκτανε. interficio. Accuſ. uel gen.
Κατακτενοκόμη. pexis capillis.
Κατακτός. ου. ὁ. ruptilis.
Κατακυβεύεσθαι. in alea conſumi & diſsipari, ut καθηδυπαθεῖσθαι, Lyſ. Itē in ludo aleæ ſuperari & facultatibus euerti, Euſtath. Bud. Com.
Κατακυβεύω. alea rem perdo.
Κατακυκλόω. circuncludo.
Κατακυλινδέω. μ. ήσω. π. ηκα. &

Κα]ακυλίω.μ.ίσω.π.ικα. deuoluo. accu.

Κα ακύπ]ω.μ.ύψω.π.υφα. declino, demergor, immergor. Bud. Com.

Κ ταχυριάω.μ.άσω.π.ακα. dominor. Neutr. genit.

Κα αχυρωθείς. damnatus.

Κα α ωλύω. prohibeo.

Κα αχωμᾶ. deridet. (ctus.

Κα]αχωχή.ῆς ἡ. detentio, afflatus, inſtin

Κατακώχιμος, ἀντὶ τοῦ ἁλωτός. Bud. Com.

Καταλαγνάω. eſſœmino.

Καταλαζονεύομαι.μ.εύσομαι.π.ευμαι. ſuperbio, arrogans ſum. Depon. abſol.

Καταλαλέω.μ.ήσω.π.ηκα. detraho, obtrecto, uitupero, obloquor. Quoties rebus iungitur animatis, genit. habet, ut καθήμενος κατὰ ἀδελφοῦ σου καταλάλεις. Inanimatis additum, conſtruitur cum accuſ. ut μὴ καταλάλει τὰ γειτνιῶντα, Suid. Sed καταλαλιᾶν, ſignificat καταλγυνεσθαι, λυπεῖσθαι.

Καταλαλία.ας. ἡ. detractio.

Κατάλαλος.ου.ὁ. detractor.

Καταλαμβάνομαι. occupo, occupor, uinco & uincor celeritate.

Καταλαμβάνω. anteuerto, anticipo, occupo, Diod. & Plat. Item offendo, deprehendo. Xenoph. in perſona Socratis, εὖ ἴσθ' ὅτι οὑτοσὶ κατέλαβέ με ἐρχόμενος. Item aſſequor, nanciſcor, comperio, id eſt compertum habeo, intelligo. Item complector, περιλαμβάνω. Theophra. de Plant. ς. ὅτι δὲ π... ῥίψεις καταλαμβάνει τοὺς ὄζους, id eſt contegit, obducit. Eſt etiam reum perago, ut δίκαιος καταλαμβάνειν, Antiph. Item opprimo, & affligo, inuado: & hoc in malam partem, ut de peſte, fame, morte, &c. Κατέλαβέ με τὸ πρᾶγμα τοῦτο, mihi contigit, mihi accidit. Et imperſonaliter apud Herodot. κατέλαβε ἀποθανεῖν. Item adiunctio. Herodian. ἐπεὶ δὲ κατέλαβον αὐ

τὰς βίας ἡμέρας. Bud. Com.

Καταληπτέον. comprehendendum eſt.

Καταλάμπω.μ.ψω.π.φα. colluſtro, illumino.

Καταλγυνεσθαι. dolere, triſtari.

Καταλεαίνω.μ.ανῶ.π.γκα. deleo, explano, contero. Actiu. accuſ.

Καταλεαίνων. repurgans.

Καταλέγομαι. recenſeo, enumero, Xenoph. & Athen. Vnde κατάλογος, enumeratio, recenſio. Item mortuum deploro. Bud. Com.

Καταλέγω.μ.ξω.π.χα. deligo, conſcribo, centurióque, κατατάττω, Lyſ. Vnde καταλεγείς, cōſcriptus, delectus. Eſt etiam allegere & aſcribere. Plut. καταλεγομένους εἰς σύγκλητον ἀπελευθέρους ἐξέβαλον. Vnde κατάλογος, delectio, allectio, de quo Bud. Com. Significat etiam ordine dico, & quaſi deduco deputóque dicendo.

Καταλείβομαι.μ. είψομαι. π. ειμμαι. deliquor, reſoluor in humorē, diſtillor. Depon. abſol.

Κατάλειμμα. reliquiæ.

Καταλείπεται. reſtat.

Καταλείπω.μ.είψω. π.ειφα relinquo, priuo. Vnde καταλιπεῖν τὴν δίαιταν, ἐρημίαν, δίκην, pro deſerere uadimoniū. Actiu. accuſ.

Καταλεπτύνω. extenuo.

Καταλεύσιμος.ὁ. dignus qui lapidetur.

Καταλεύω. lapidibus obruo, lapido.

Καταλέχομαι.μ.ξομαι.π.γμαι. dormio.

Καταλεύω. matureſacio.

Καταλήγοντα.τὰ. fines, confinia.

Καταληγόντες. ſopientes, quieſcentes.

Καταλήγω.μ.ήξω.π.ηχα. termino, deſino. Neutr. abſol.

Καταλήζομαι. diſcerpo, diripio.

Καταληκτικόν. carmen cui ad perfectionem ſyllaba deeſt.

Κατάληξις.εως.ἡ. terminatio.

Καταληπτικῶς. cum fiducia & aſſeueratione.

Καταληπτός. οῦ. ὁ. cõprehenſibilis, cognitus, comprehenſus, perceptus.

Καταλήψιμος. ου. ὁ. damnatus.

Κατάληψις. ιος. ἡ. occupatio, deprehenſio, cognitio, perceptio, ſeu comprehenſio Cicerone interprete, quæ propinqua eſt ſcientiæ, quæq; fit quaſi digitis in pugnum contractis. De eo Bud. Com. Muſici etiã comprehenſionẽ, pulſationẽq; chordarũ κατάληψιν appellant, quando concentũ explorant. Ariſtoph. Neph. καὶ περίληξιν, καὶ κροῦσιν, καὶ κατάληψιν.

Καταλιθάζω. μ. άσω. π. ακα. &

Καταλιθόω. lapido.

Καταλιμπάνω. relinquo. Actiu. accuſ.

Καταλιπαίνω. impinguo.

Κατάλιψ. media pars domus, uel nauis, uel inter columnas.

Καταλλάγδην. mutuo, uiciſſim, è conuerſo.

Καταλλαγή. ῆς. ἡ. cõciliatio, recõciliatio.

Καταλλάττομαι. muto, id eſt, cõparo, concilio, ut καταλλάξασθαι τὴν χάριν, Dinar. Ponitur et pro addico, uendóq;, & à me alieno, Herodian. Bud. Com.

Καταλλάττω. μ. άξω. π. αχα. concilio. Ponitur & pro ad concordiam & contubernium adduco, ἀποκαταλλάσσω. Actiu. accuſ. iung.

Καταλλεύσιμος. ου. dignus qui lapidetur.

Καταλλεύω. μ. εύσω. π. ευκα. lapido. Accu.

Κατάλληλον. cum unum pro altero ponitur, mutuum, habile, conueniens.

Καταλληλότερος. ου. ὁ. proportionabilior.

Καταλλήλως. modo hoc, modo illud agendo uel addendo.

Καταλοάω. μ. άσω. π. ακα. frango, impingo. Actiu. accuſ.

Καταλογάδην. proſaicè.

Καταλογίζομαι. delectũ habeo, numero.

K A.

Καταλογεύς. έως. ὁ. hiſtoricus, qui deſcribit & recenſet nominatim.

Καταλογίζομαι. damno, decipio.

Καταλογισμός. numerus.

Κατάλογος. ου. ὁ. τάγμα, cohors, legio. Latini etiam numeros uocant. Vide καταλέγομαι, & Bud. in Annot. poſt.

Καταλοιπά. quæ relicta ſunt.

Καταλούω. in balneas cõſumo, ut aquam profundo.

Καταλοφύρομαι. gemo, doleo, illacrymor.

Καταλοχῆσαι, &

Καταλοχίσαι. inſtruere aciem, in multitudinem & claſſem contribuere, & in decurias diſtinguere, & in numerum aliquem centuriare. Bud. in Epiſt.

Καταλοχισμός. οῦ. ὁ. inſtructio aciei.

Καταλυγίζεσθαι. uinciri, torqueri.

Καταλυκουργίζω. Lycurgi legeis cito & uſurpo contra aliquam rem. Genit. Bud. Com.

Κατάλυμα. ατος. τό. refectio, diuerſoriũ, habitatio.

Καταλυμαίνομαι. noceo, incommodo, deſtruo.

Καταλύομαι. μ. ύσομαι. π. υμαι. definio bellum in concilio, καταλύω, διαλύομαι. Pauſ. in Attic. καταλύονται δ' ἐπὶ τίσι τὸν πόλεμον. Significat etiam euertor, παραλύομαι, Greg. Item demigro. Herodianus poſuit pro fato fungor & morior. Bud. Com.

Καταλυόμενον. quicquid iam non uiget, ſed ceſſat. A καταλύω, id eſt euerto.

Κατάλυσις. ιος. ἡ. diſſolutio, contemptũ diuerſorium, manſio. Bud. in Annotat.

Καταλυτήριον. ου. τό. κατάλυμα.

Καταλύτης. ου. ὁ. hoſpes, qui diuerſatur & hoſpitio ſuſcipitur. A καταλύω, id eſt hoſpitor. Sapien. 8. ὡς μνέα κατα-

λύτου μονοημέρου παρώδευσεν, Tanquam memoria hoſpitis diurni præterijt.

Καταλύτης. idem ſignificat.

Καταλύω. μ. ύσω. π. υκα. diſſoluo, derogo, peſſundo, deſtruo, euerto, ut καταλύειν τὸν δῆμον, euertere democratiã, Demoſth. & καταλῦσαι ἐυδαιμονίαν, euertere bonis, Lyſ. Eſt etiam habito, diuerto, id eſt hoſpitor, κατάγομαι, ἐπισταθμεύω. Item deſino, ut πλεῖν καταλέλυκα, nauigare deſij, Demoſth. & Xenoph. ὥσπερ οἱ πρότερον πλέοντες, πρὶν ἂν ἐξέλθωσι, τὴν ἄσκησιν καταλύουσι. Cicero eodem modo dixit, Libenter mehercule artem deſinerem. Sic καταλύειν τὸν λόγον, id eſt finire ſermonẽ: & καταλῦσαι τὸν βίον, uitam finire. Bud. Com.

Καταμαίνω. furore contemno, contrà inſanio.

Καταμαλακίζω. μ. ίσω. π. ικα. demollio. Accuſ.

Καταμαλάττω. μ. άξω. π. αχα. mollio. Accuſ.

Καταμαλθάσσω. idem, καταπραΰνω.

Καταμανθάνω. perdiſco. Accuſ.

Καταμάομαι. accumulo, attraho, hauſrio.

Καταμαραίνομαι, &

Καταμαραίνω. emarceſco, emarceſcere ſino.

Καταμαρτυροῦμαι. teſtimonijs cõuincor & percellor. Et καταμαρτυρῶ σου, premo te meo teſtimonio et cõuinco.

Καταμάρψαι. comprehendere.

Καταματεύω. inquiro.

Καταμάχομαι. depugno, pugnando ſupero.

Καταμβλύνω. μ. ύσω. π. υκα. obtundo. Actiu. accuſ.

Καταμεθύω. inebrio.

Καταμωκᾶν. deridere, ludibrio habere, quemadmodum hodie ferè clerici mulctandi, michillati in ſcalario ſuggeſtu ridendi propinantur.

Καταμαλίσσω. demulceo.

Καταμελέω. μ. ήσω. π. ηκα. negligo, contemno, non curo. Accuſ.

Καταμελής. έος. ὁ. ſaucius.

Καταμέμφομαι. μ. έμψομαι. π. έμμαι. increpo. Actiu. genit.

Κατάμεμψις. ιος. ἡ. querimonia, uituperatio, criminatio, accuſatio, ſuccẽſio.

Καταμένω. μ. ενῶ. π. ενηκα. remaneo. Neu.

Καταμερίζω. μ. ίσω. π. ικα. διαιρῶ, διανέμω. Et καταμερίζομαι, partior, id eſt legitimã partem recipio. Bud. Com.

Καταμετρεῖν. dimetiri.

Καταμέτρησις. ιος. ἡ. dimenſio.

Καταμηλόω. lanam inficio, & melam in uulnus inſero, uel aliò explorandi gratia. Tranſlate pro inueſtigare ponitur.

Καταμήνιον. τό. menſis, id eſt, menſtrua purgatio.

Καταμήνιος. ὁ. menſtruus.

Καταμηνύω. indico, id eſt defero, & oſtendo, prodo, ſignifico. Eſt etiam exprobro, hoc eſt, obijcio culpã non uerbis, ſed re & aliquo facto. Sic Plinius, Nam mala emptio ſemper ingrata, eò quòd exprobrare ſtultitiã domino uidetur. Genit. iung.

Καταμιαίνομαι. defœdor.

Καταμιαίνω. defœdo, conſpurco.

Καταμίγνυμι. μ. ίξω. π. ιχα. &

Καταμιγνύω. immiſceo. Actiu. accuſ.

Καταμιεῖν. deuorare.

Καταμισθοδοτέω. largitione emo.

Καταμισθοφορῶ. in alienis militibus conſumo, & expendo.

Καταμόνας. ſingulatim, ſingulariter, ſolitariè, per ſolitudinẽ, ſolus, ſine adminiculo.

Καταμονομαχέω. ſingulari certamine deuinco.

Καταμυθῶσαι. numeris & modis exornare, & uenuſtius reddere. Accuſ. Bud. Com.

Καταμπίσχω. cooperio.

Καταμύσσομαι. conſaucio.

Καταμύσσω. μ. ύξω. π. υχα. lacero. Accuſ.

Καταμύω. μ. ύσω. π. υκα. inclino, occludo, claudo, conniueo. Accuſ.

Καταμφαρί. tibiarum genus.

Καταμωκάομαι. derideo. Genit. ut καταμωκησόμενός σου, qui deridebit te, Arriano.

Καταματεύων. inquirens.

Καταναγκάζω. μ. άσω. π. ακα. cogo, ſubigo.

Καταναγκή. ſilicula, Iouis radius, herbæ genus amatoriæ. Plin. lib. 27. cap. 8.

Καταναισιμῶ, &

Καταναλίσκω. conſumo. Accuſ.

Καταναλόω. conſumo, extenuo, oblinio, circuncido, exhaurio, accido: ſicut Liuius, Quanquàm acciſas res eorum ſatis conſtabat.

Καταναξάντες. retro cedentes, tergiuerſati.

Καταναρκάω. μ. ήσω. π. ηκα. ſum oneroſus, meo torpore & otio alijs moleſtus ſum. Genit. Paul. Corint. 9. οὐδενὸς κατενάρκησα.

Κατανάος. ſcortum, libidinoſa.

Καταναυμαχέω. μ. ήσω. π. ηκα. expugno nauali prælio. Actiu. accuſ.

Κατανδρίζομαι. oppugno.

Κατανεανιεύομαι. roboro, uigeo, iuueniliter glorior.

Κατανέμεσθαι. poſſidere & frui, in album referri, in numerum aliquorum centuriari, & in decurias diſtingui. Bud. Com.

Κατανέμω. μ. νεμῶ. π. γκα. diſtribuo, largior, præbeo. Actiu. accuſ.

Κατανύεται. perficitur.

Κατανεύω. μ. εύσω. π. ευκα. polliceor, annuo.

Κατανθρακίζω. μ. ίσω. π. ικα. comburo. Accuſ.

Κατανιφῆσθαι. niue obrui, perire.

Καταννίζω. diffundo, transfundo.

Κατανοέω. μ. ήσω. π. ηκα. conſydero, animaduerto, perpendo, cogito, cognoſco, contemplor. Accuſ.

Κατανόησις. ιος. ἡ. cognitio, cogitatio.

Κατάνομαι. abſumor.

Κατανομιτάω. μ. άσω. π. ακα. diuido. Accuſ.

Κατανουθετῶ. inſtituo, moderor, tempero præceptis. Accuſ.

Καταντάω. μ. ήσω. π. ηκα. occurro.

Κάταντις. è regione.

Κατάντης. ἑος. ὁ, ἡ. accliuis, procliuis, decliuis, pronus.

Καταντιβολέω. μ. ήσω. π. ηκα. precor. Accuſ.

Καταντικρύ. è contrario, è regione.

Καταντιπέρας. contrà, è regione. Genit.

Καταντίστην. ex aduerſo.

Καταντλάω. exhaurio, perfundo, foueo, ſed cum infuſione. Vnde καταντλήματα, fomenta. Bud. Com.

Κατάντλημα. fomentum, quod cum infuſione fit.

Κατανυγῶ. taceo, quieſco, doleo, pœnitet me, pungo, punio.

Κατάνυξις. ιος. ἡ. compunctio, dolor, quies. dicitur cum quis pungitur dolore mordeturq́ue.

Κατανύσσω. μ. ύξω. π. υχα. compungo.

Κατανύω. μ. ύσω. π. υκα. expedio. Accuſ.

Κατανωτίζομαι. dorſo fero.

Καταξαίνω. μ. ανῶ. π. γκα. lacero, excorio. Actiu. accuſ.

Καταξανέω. contero, punio.

Καταξηραίνω. exicco.

Κατάξηρος. ου. ὁ. aridus.

Καταξιόω. dignor, uolo, dignum puto.

Καταπαίζω. illudo.
Καταπαίω. flagello, multo ferio.
Κατάπακτος. ὁ. ὁ. compactus.
Καταπαλαίω. μ. αίσω. π. ακα. ſupero in luꝰ
cta. Accuſ.
Καταπάλμενος. deſiliens.
Καταπάλτης. catapulta, telum.
Κατάπαξ. prorſus.
Καταπαρδεῖν. oppedere, contemnere.
Καταπάσσω. μ. άξω. π. αχα. ſpargo. accu.
Καταπαστός. οῦ. ὁ. ex pluribus compoſiꝰ
tus, plenus, uarius.
Καταπαθεῖσθαι. abiectum eſſe.
Καταπατέω. μ. ήσω. π. ηκα. conculco.
Accuſ.
Κατάπαυσις. εως. ἡ. requies.
Καταπαύω. μ. αύσω. π. αυκα. ſedo. Accu.
Καταπειθής. έος. obaudiens.
Καταπείθω. adhortor. Datiuo iungitur.
Καταπειρατηρία. inſtrumentum nautiꝰ
cum, quo altitudinem maris exploꝰ
rant, βολίς.
Καταπειρατήρ. idem.
Καταπελτάζω. oppugno, incurſo, iacuꝰ
lor.
Καταπελταφέτης. catapultarum iacuꝰ
lator.
Καταπέλτης. ου. ὁ. catapulta, & ſuppliꝰ
cij genus.
Καταπελτικός. ὁ. ὁ. miſſus ex catapulta.
Καταπέμπειν. demittere, ſubditis ediꝰ
cta mittere.
Καταπεπηγέναι. ſuffixas eſſe.
Καταπεπλασμένον. τὸ. cantus tibiarum,
quæ præcluſis, quibus clareſcunt foꝰ
raminibus, recto modo exitu grauioꝰ
rem ſpiritum reddunt. Quintil. lib.
1. cap. 19.
Καταπέπληται. abſorduit, aut neglecta
eſt res.
Καταπέποιθα. confiſus ſum.
Καταπεπληγώς. exterritus.
Καταπέσσω. decoquo, deuoro.

Καταπεπληγὼς ὑπὸ λιμοῦ. tabefactus
fame.
Καταπερδεῖν. oppedere, Ariſtoph.
Καταπερονῶντες. transfigentes.
Καταπετάννυμι. μ. άσω. π. ακα. tego.
Accuſ.
Καταπέτασμα. ατος. τὸ. uelū, obtentum
aliquid atq; obiectum, quod arceat
aſpectum. (cuſ.
Καταπετρόω. μ. ώσω. π. ωκα. lapido. Acꝰ
Καταπέτω. conturbo, deijcio.
Καταπήγνυμαι. gelo. Ariſtot. de Hiſt.
an. lib. 6. ὑπὸ ψύχους καταπηγνῦνται.
Καταπήγνυμι. μ. ήξω. π. ηχα. & καταπηꝰ
γνύω defigo. Hiſtor. lib. 5. ἐς τὴν γῆν
καταπῆξαι τὸν αὐλόν, in terra figere
cauliculum.
Καταπηδάω. μ. ήσω. π. ηκα. deſilio. Neu.
Καταπιαίνω. μ. άνω. π. αγκα. adultero,
uitio. Accuſ.
Καταπημαίνω. lædo.
Καταπήξ. palus in aquam defixus.
Καταπήσσω. defigo.
Καταπῆγες. οἱ. peſſuli.
Καταπιέζω. μ. έσω. π. εκα. deprimo.
Accuſ.
Καταπίμελος. ὁ. ὁ. pinguis.
Καταπιμπλάομαι. opplebo.
Καταπίμπρημι. μ. ήσω. π. ηκα. comburo.
Καταπίνω. deglutio, abſorbeo, deuoro,
helluor, hoc eſt per luxuriam conſuꝰ
mo. Eraſ. prouerb'. Gallorum incuꝰ
ſare uentres.
Καταπίπτω. decido, ſterno. Neut. abſol.
Καταπιστεύω. committo, trado.
Καταπιστόω. fidem facio aut præſto.
Καταπίστωσις. fiduciæ eſt & ſecuritatis
contractus, ut fit inter eos quibus
incōperta eſt utrinq; fides alterius.
Καταπίττω. pico, pice punio, comburo.
Καταπίων. pinguis.
Καταπλαγία. ας. ἡ. conſternatio, metus
immodicus.

Καταπλάκων. exterrens, aberrans.
Κατάπλασμα. ατος. τό. malagma, emplaſtrum.
Καταπλάσσειν. emplaſtri modo imponere.
Καταπλαστός. ῦ. ὁ. maceratus in emplaſtrum.
Καταπλάττω. cataplaſmate curo, et medeor.
Καταπλέκω. complico, necto.
Κατάπλεος. ου. ὁ, ἡ. plenus, expletus.
Καταπλέω. cum ad portum nauigans redeo, quaſi deorſum nauigo, ut ἀναπλέω, contrarium deſluo.
Καταπλήθη. confertim.
Καταπληκτικός. ῦ. ὁ. deterrens, horribilis.
Κατάπληξ. ηγος. ὁ. ſtolidus, ſtupefactus, ſemper attonitus, conſternatus.
Κατάπληξις. ιος. ἡ. ſtupor, terrefactio.
Καταπλήττω. μ. ξω. π. ηχα. perterreo. Accuſ.
Κατάπλοος. annauigatio, portus ad quē applicamus.
Καταπλουτέω, &
Καταπλουτίζω. diuitē reddo, locupleto.
Καταπλύνω. expurgo, perluo.
Καταπνέω. μ. εύσω. π. ευκα pſlo. Accuſ.
Καταπνίγειν. ſuffocare.
Καταπνιγόμενος. fumo perfuſus.
Καταπνίζω. μ. ίσω. π. ικα fumigo.
Καταπολαύω. nimium & pluſquàm par eſt fruor.
Καταποθέν. abſorptum, conſumptum. à uerbo καταπίνω.
Καταπολεμέω. μ. ήσω. π. ηκα. expugno, uinco. Actiu. accuſ.
Καταπολιτεύομαι. urbibus extrudo.
Καταπονέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſupero, in luctā obtineo, opprimo, labore conficio, & domo ſuperoq́. Actiu. accuſ.
Κατάπονος. ου. ὁ. delaſſus, defeſſus.
Καταπονοῦμαι. labore, ærumnaq́ conficior, & fatiſco, langueo, deficio, uiribus deficior.
Καταπονούμενος. interdum pro exercitato.
Καταποντίζομαι, &
Καταποντίζω. μ. ίσω. π. ικα. demergo in mare, inuoluo undis marinis. Accu.
Καταποντισμός. ῦ. ὁ. demerſio.
Καταποντιστής. ῦ. ὁ. pirata, qui poſt prædam etiam in mare mergit.
Καταποντόω. καταποντίζω.
Καταποπέρδω. oppedo econtra. Neutr.
Καταπορεύομαι. redeo.
Καταπορνεύω. μ. εύσω. π. ευκα. ſcortor. Neutr.
Καταπορνοκοπέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſcortando exhaurio ſubſtantiam.
Καταπορσύνω. μ. υνῶ. π. υγκα. præbeo.
Κατάποσις. ιος. ἡ. deuoratio.
Καταπόθεν. ſæpius.
Καταπότης. guttur, gula.
Καταπότιον. ου. τό. catapotium, medicamentum quod ſumitur degluttiendo.
Καταπραγματεύεσθαι. de ijs, qui annonæ pretium intendentes, ex fame & penuria uulgi lucrum captant, & inde locupletantur. Bud. Com.
Καταπρανής. decliuis, κατωφερής, pronus.
Καταπράττομαι, &
Καταπράττω. μ. άξω. π. αχα. gero, id eſt facio; perficio, tranſigo, perago, pertracto. Item uendo, καταπιπράσκω. Halicarn. libro 6. καταπραττόμενος ἀσφάλειαν, comparans ſecuritatem.
Καταπραΰνω. mitigo, lenio.
Κατάπρημνος. κατάκλαδος.
Καταπρήθω. comburo.
Καταπρηνίζω. μ. ίξω. π. ιχα. præcipito.
Καταπρηνής. ιος. ὁ, ἡ. pronus, decliuis.
Καταπρίω. diſſeco.
Καταπροΐεσθαι. prodere.
Καταπροδίδωμι. prodo, dilapido.

Καταπροδοῦναι τὴν δίκην, ἢ τὴν κατηγορίαν. præuaricari. Bud.Com.

Καταπροΐξεσθαι uel καταπροίξεσθαι ſine diæreſi. impune aliquid agere, cõtemnere, deſerere, impune irridere, κατά τινος προαχθῆναι. nam προῖκα interdum pœnã ſignificat. Herodotus, οὐ γὰρ δὴ ἐμέγε ἄλλη λωβησάμενος καταπροΐξεται, Non gratis me ludibrio habuerit, non impune feret, non impune me luſerit. Sunt qui ab ἱκνέομαι deducũt, alij ab ἴσω. Bud.ibidem.

Καταπέτομαι. deorſum uolo. as.

Καταπλήσσω. μ. ήξω. π. ηχα. terreo. Accuſ.

Κατάπτυστος. ὁ. deſpuendus, execrãdus, uilis, deteſtandus.

Καταπτύω. deſpuo, contemno, execror.

Κατάπτωμα. ατος. τό. ruina.

Καταπτώσσοντες. trepidantes.

Καταπτώσσω. timeo, trepido.

Καταπτωχεύομαι. inops ſum.

Κατάπυγος. ου. ὁ. cinædus.

Καταπυγοσύνη. ης. ἡ. flagitium abominandum libidinis, fœda uoluptas.

Καταπυγῶ. libidinoſus ſum.

Καταπύγων. ωνος. ὁ. πόρνος, cinædus, draucus, obſcœnus, ſcortũ. Et apud Atticos medius digitus, qui & καταπυγὼν appellatur.

Καταπύθομαι. marceſco, putreſco.

Καταπυκνόω. μ. ώσω. π. ωκα. dẽſo. Accuſ.

Καταπύω. impleo, humecto.

Κατάρα. ας. ἡ. maledictio, execratio, deuotio, deteſtatio.

Καταράκτης. ου. ὁ. genus auis maritimæ. Item cataracta (quo nomine & Liuius utitur) locus eſt abruptus, & præceps in flumine, unde aqua ruit potius quàm fluit, ut cataractes Nili apud Strabo. l.b. ultimo. Bud.Com.

Καταράξαι. frangere, deijcere.

Καταράομαι. μ. άσομαι. π. αμαι. maledico, execror, deuoueo, dijs uoueo. Datiuo & accuſ.

Καταράσσων. ὁ. præceps.

Κατάρατος. ου. ὁ. maledictus, execratus, execrandus, ſceleratus, ſceleſtus, ſcelus.

Καταράττω. μ. άξω. π. αχα. uel καταῤῥάσσω. percutio fortiter, collido, frango, rumpo. Herodi. 3. καταῤῥαχθέντος τοῦ ἐπ' αὐτοῦ ἐδάφους. Item erumpo, Demoſth. & Diodo. Eſt etiam præcipito, cum impetu decido, καταῤῥήγνυμι. Ariſtot. de Mun. νιφετοὶ σωρεύονται, καὶ ὄμβροι καταῤῥάσσουσι, χιόνες τε καὶ χάλαζαι. Item defluo, caſito. Gal. Method. 8. καταράττει τοῦ ἀγγείου, pro ἀράττει κατὰ τοῦ ἀγγείου. Bud. Com.

Κατάρβυλος. chlæna talaris.

Καταργέω. μ. ήσω. π. ηκα. euacuo, ſoluo, irritũ facio, prætermitto, ἀργὸν ποιῶ, ceſſo in opere, inutili opere onero. Paul. Timoth. καταργήσαντος τὸν θάνατον.

Κάταργμα. ατος. τό. initiatio, primitiæ.

Καταρδω. irrigo. Accuſ.

Καταρίζειν. peragere, manibus tractare.

Καταριθμέω, &

Καταριθμοῦμαι. numero recenſere.

Καταῤῥάκτης. καταράκτης.

Καταῤῥάπτω. conſuo, inſero.

Κατάῤῥαφος. pannoſus.

Καταῤῥαψῳδεῖν. nugari.

Καταῤῥέομαι ἱδρῶτι. ſudore perfundor.

Καταῤῥεπής. in alterã partem uergens.

Καταῤῥέπω. deorſum uergo.

Καταῤῥέω. defluo, reſoluor. Neut. abſo.

Καταῤῥήγνυμαι. decido, delabor, ruo, cum impetu fluo. καταῤῥηγνύμενα, abrupta.

Καταῤῥήγνυμι. μ. ήξω. π. ηχα. diſcindo, decidere cum impetu facio, deijcio. καταῤῥωγάς, abruptus, ſalebroſus. Actiu. accuſ.

Καταῤῥυ

Καταῤῥησις. ἡ. condemnatio.

Καταῤῥάσσειν. conſtrepere, inſonare.

Καταῤῥητορεύομαι. eloquentiæ torrente rapior, eloquentiæ dulcedine ita affi cior, ut liberum iudicium non habeam. Bud. Com.

Καταῤῥητορεύω. ui eloquentiæ demulceo & afficio.

Καταῤῥιπτάζω. diſijcio.

Καταῤῥίπτω. μ. ίψω. π. ιφα. proijcio. Acc.

Καταῤῥοίζομαι. diſtillationibus laboro, fluxus patior.

Κατάῤῥοος. ου. ὁ. defluxus, catharrus, diſtillatio faucibus impacta.

Κατάῤῥοπος. deorſum uergens.

Καταῤῥοφέω μ. ήσω. π. ηκα. ſorbillo.

Καταῤῥυθμίζω. quadrare facio, cõcilio.

Κατάῤῥυτος. locus in quem humor influit, id eſt irriguus. Accipitur pro pleno & copioſo, ſicut affluens apud Latinos. Bud. Com.

Κάταρσις. ιος. ἡ. applicatio.

Καταρτάω. μ. ήσω. π. ηκα. apto, reſtituo. Accuſ.

Κατάρτησις. ιος. ἡ. aptatio.

Καταρτίζω. μ. ίσω. π. ικα. perficio, præpa ro, coagmento componoq́. Sed uarius eius eſt uſus. Eſt enim luxata membra in artus repono Aeginetæ. Vnde καταρτισμός. Item cõmotum & perturbatum compono, quaſiq́ mentẽ emotam, luxatamq́ in locum ſuum reſtituo, Plut. in Caton. Item ex multis unum compono, ut τὰ κατηρτισμένα τῶν ἐδεσμάτων pro edulijs ex multis rebus concinnatis, Dioſcor. Vnde & pro ad concordiam & unitatem reduco, καταλλάττω, Herodo. in Terpſich. Et Paul. ad Gal. ult. ὑμεῖς οἱ πνευματικοὶ καταρτίζετε τὸν τοιοῦτον, Vos qui ſpirituales eſtis, componite huiuſmodi hominem offenſum in ſpiritu clementiæ. Eſt etiam omnibus numeris, partibusq́ abſoluo, & abſolutè compono, ut Lucæ 6. κατηρτισμένος δὲ πᾶς ἔσται ὡς ὁ διδάσκαλος αὐτοῦ. Quod tamen quidam ad animum referunt, & πᾶς pro ὅλος accipiunt, ut ſit, Compoſitus autem totus erit, ut præceptor eius. Bud. Com.

Καταρτιστήρ. ῆρος. ὁ. qui conatur componere contentiones.

Καταρτύω. condo, diſpono.

Καταρυλῶαι. defluere.

Καταρυθμίζω. diſpono.

Καταρχάς. in initio.

Καταρχή. ῆς. ἡ. oblatio dæmonum, exordium.

Καταρχῆς. ab initio.

Κατάρχομαι. μ. άρξομαι. π. αργμαι. initio, ſacrifico dæmonibus, hoſtiã & ſacrificium libo, uictimam ferio. Item incipio, auſpicor, aggredior. Vnde κατάρχεσθαι τῆς μάχης, prælium committere & incipere. Bud. Com.

Κατάρχω. laceſſo, id eſt, prior aliquid facio, prouoco, & author ſum, exemplum præbeo. Athenæ. καὶ τῆς φιλόσιας ταύτης τοῖς λοιποῖς κατάρξαι. Ponitur & pro ἄρχομαι capi. Plato, Ἀλλὰ τύχῃ ἀγαθῇ καταρχέτω φαῖδρος, Sed quod bonum fauſtumq́ ſit, Phædrus primas dicendi partes habeat. Accipitur etiam pro ἡγεμονεύειν, præeſſe, cum genitiuo, ut σὺ γὰρ κατάρχεις τοῦ λόφου, Plat. Ariſtotel. pro ἐξάρχειν uſus eſt. Bud. Com.

Κατάρχων. præſultor, præcentor, χοροςάτης.

Καταρφύγης. terra uitibus apta.

Καταςαρκόω. μ. ώσω. π. ωκα. incarno, carnem facio.

Κατάσαρκος. ου. ὁ. corpulentus, obeſus.

Κατασβέννυμι, & κατασβεννύω. ſedo, cõpeſco, reprimo, ſepelio, reſtinguo. Accuſ.

Καταςείομαι. μ. είσομαι. π. ειμαι. decido.

Κατασείω. μ. είσω. π. εικα. concutio, decutio, haſtam concutio. Item non uoce, ſed manu ſilentium indico, uel endico, uel aliud ſignifico, ſignũ do. Xenoph. καὶ τῷ χαλάτα κατέσειον. Et Luc. Act. 19. ὁ δὲ ἀλέξανδρος κατασείσας τῇ χειρί. Idem, κατασείσας δὲ τῇ χειρὶ σιγᾶν.

Κατασημαίνεσθαι, & κατασημαίνεσθαι. inſignire, id eſt aliquid imprimere, ſigno obſignare.

Κατασήπομαι. marceſco. Depon. abſol.

Κατασήπω. marceſcere facio, ſitu carieq́ue putreſcere cogo.

Κατασιγάζω. fauere linguis iubeo, ſilentium impero, ſilere impero. Bud. Cõ.

Κατασιγῶ. conticeſco.

Κατασίνεσθαι. lædere.

Κατασιωπάω. μ. ήσω. π. ηκα. κατασιγάζω.

Κατασιτέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. edo. Accuſatiuo.

Κατασκάζω. procumbo, procumbere facio, concido.

Κατασκάπτω. μ. άψω. π. αφα. effodio, euerto, diruo, demolior, ſolo æquo. Acc.

Κατασκαριφάω. uellico, fodio, pungo.

Κατασκαφή. ῆς. ἡ. defoſsio.

Κατασκαφής. defoſſus.

Κατασκάφιλος. qui amicis dedecori eſt.

Κατασκεδάζω. μ. άσω. π. ακα. diſpergo, inſpergo, reſpergo, diſsipo. Accuſ.

Κατασκελετεῦμαι. attenuor.

Κατασκέπτομαι. μ. ψομαι. π. μμαι. ſpeculor. Depon. accuſ.

Κατασκευάζομαι. inſtruo, exorno, armóque, κατασκευάζω, ut ἵππον προβλήμασι κατασκευάζεσθαι, Xenoph. Item cõpono, conficio, fabricor, ut ὁ φειδίας κατασκευαζόμενος τὴν ἀθηνᾶν, Ariſtot. Propriè autem κατασκευάζειν artificis eſt, κατασκευάζεσθαι uero locatoris, qui opus impendijs ſuis faciundũ locat. Eſt & conficio, perficio, abſoluo, ἀπεργάζομαι, ἀποτελέω. Κατασκευαζόμενος τὴν βασιλείαν, regnũ appetens, & occupare uolens. Bud. Com.

Κατασκευάζω. μ. άσω. π. ακα. ædifico, extruo, ut οἰκοδόμημα παρασκευάσαι, Pauſan. Item inſtruo, paro, apparo, adorno, ut Latinis inſtruere domum, agrum, hortum, nauem rebus neceſſarijs. Strabo, βασίλειον κατασκεύασεν, Regiã inſtrumẽto regio adornauit. Item probo, confirmo, aſtruo, cõſtituo. Refertur aliquando ad fraudes & dolos, & ſignificat contechnor, contexo. Demoſthe. μηχανᾶται καὶ κατασκευάζει ταῦτα, id eſt ſtruxit, molitus. Sic Vergil. Dolis inſtructus & arte Pelaſga. Bud. ibidẽ.

Κατασκεύασμα. ατος. τό. ædificium, tabernaculum, fabrica. Item fraus, cõmentum, molimentum ſubdolum, actus cõmentitius & falſus, Demoſthe. κατὰ ἀφ. Accipitur & in bonam partem. Ariſtot. ἔτι δὲ καὶ τὰ τοιαῦτα κατασκευάσματα χρήσιμα πρὸς τὴν δημοκρατίαν τὴν τοιαύτην: quod ipſe alibi ἐπινόημα dixit, & σόφισμα, hoc eſt remedium excogitatum. Bud. ibidem.

Κατασκευασμός. ῦ. fraus, ſicut κατασκεύασμα.

Κατασκευαστής. opifex, & molitor. ut mundi deus molitor.

Κατασκευαστός. ῦ. ὁ. fabrilis, fabricatus, compactus, ſubornatus, appoſitus, alligatus, adornatus, ſummiſſus.

Κατασκευή. ῆς. ἡ. ſtructura, opificiũ. κατασκευὰς, καὶ ἐπισκευὰς ἐκδιδόναι, locare ſarta tecta tuenda. Et tranſlate pro artificioſa orationis compoſitione & ſtructura, Lyſ. & Baſil. Vnde etiã κατασκευὴ ποτηρίων Athenæo pro opificio et opere: Ciceroni molitio rei dicitur. Item κατασκευὴ τοῦ σώματος,

conſtitutio corporis, Galeno: & κατασκευὴ τῆς ψυχῆς pro cõſtitutione animi, Platoni. Item ſupellex, uaſa, & inſtrumenta domus uel fundi, Strab. Item apparatus & copiæ, ſine quibus aliquid cõmodè adminiſtrari nequit, Iſocrati in Paneg. Eſt & probatio, aſtructio, demonſtratio, Philopono. Bud. Com.

Κατασκηνόομαι. μ. ώσομαι. π. ωμαι. firmo tentoria.

Κατασκηνόω. μ. ώσω. π. ωκα. in tabernaculo maneo. Neutr. abſol.

Κατασκήνωσις. ιος. ἡ. obumbraculum, receptaculum, diuerſorium.

Κατασκήπτω. μ. ψω. π. φα. immitto, κατασπέρω. Item cum impetu exorior, graſſor, hoc eſt, ſæuio, & in perniciē noxamq́; pgredior, ut peſtis quæ cũ ingenti clade hominũ inualeſcit.

Κατασκιάζω. adumbro, compagino.

Κατασκίδναμαι. diſpergor.

Κατάσκιος. ου. ὁ. umbroſus, opacus.

Κατασκοπέω. μ. ήσω. π. ηκα. exploro, inſpicio.

Κατασκοπή. ῆς. ἡ. exploratio.

Κατασκόπια, uel κατασκοπικὰ. τὰ. naues exploratorias & ſpeculatorias Cæſar & Liuius appellant.

Κατάσκοπος. ου. ὁ. explorator, ſpeculator

Κατασμικρύνειν. diminuere.

Κατασμικρολογῶ. parui pendo, hoc eſt σμικρὸν ὑπόλογον ποιοῦμαί τινος. Vel potius parcũ & illiberalē iudico et exiſtimo, exiguè de aliquo ſentio & maligne, hoc eſt illiberaliter. Accuſ.

Κατασμύχω. comburo, corrumpo.

Κατασοβῶ. perſequor, arceo.

Κατασοφίζομαι. decipio.

Κατασπαθάω. ῶ. luxu cõſumo, prodigo.

Κατασπαράττω. μ. αξω. π. αχα. dilanio. Accuſ.

Κατασπαταλᾶν. deliciari.

Κατασπάω. detraho, diuello, diſſoluo.

Κατασπείρω. ſpargo, diſſemino. Genit.

Κατασπένδω. imbuo, libo.

Κατασπέρχομαι. urgeor.

Κατασπέρχω. feſtino.

Κατάσπερχον ἀκοῇ. auditu ferox.

Κατασπεύδω. accelero, urgeo, præcipito.

Κατασπιλάζω. inquino.

Κατασπουδᾶν. impellere.

Κατασπουδάζω. ingenti ſtudio, & cũ ambitione quadã aliq̃d facio.

Κατασπουδασμένως. bona fide, citra figmẽtũ.

Κατασπουδῇ. de induſtria, feriò.

Καταστάζω. μ. αξω. π. αχα. inſtillo.

Κατασταθείς. ὑπό. conſtitutus.

Κατὰ στάθμην. in rectũ, iuxta ppendiculũ.

Κατασταθμισμός. ὁ. ſingulorum pondus.

Κατασταλτικὰ. pharmaca cohibētia, ſupprimentia, ἀνασταλτικὰ, Galeno. ἀ καταστέλλω.

Καταστάντες. οἱ. congreſſi.

Καταστασιάζειν. circumuenire, id eſt inuidia cõflata & factione opprimere.

Καταστασιάζομαι. factionibus uincor.

Κατάστασις. εως. ἡ. tranquillitas, ſtatus, conditio, ordo, ἦθος. Item execratio. Aliquando inſtauratio.

Καταστάτης. diſpoſitor.

Κατάστεγα. τὰ. ſubtegulanea.

Καταστεγάζω. cooperio.

Καταστέγασμα. ατος. τὸ. tectum, lacunar.

Κατάστεγος. ὁ. conſopitus, conſtipatusq́; undiq; tectis opertus.

Καταστέλλω. μ. αλῶ. π. αλκα. ad modeſtiã reuoco, & in officio contineo, Plut. Item ſupprimo tumentia uel excreſcentia, & reprimo, ſedo, contraho, Dioſcor. Actiu. accuſ.

Καταστένω. μ. ενῶ. π. ηκα. ingemo, ſuſpiro. Neutr. abſol.

Καταστερίζω. μ. ίσω. π. ικα. ſtellifico. Acc.

Κατάστερος. ου. ὁ. ſtellatus, ſydereus.

Κατάστημα. ατος. τὸ. habitus, ſtatus.

Καταστηματικός. οῦ. ὁ. placido ac placato animo.

Καταστῆρες. amuleta.

Καταστίζω. cõfirmo, βεβαιῶ. Itē condemno: καταψηφίζω, diſpungo, deleo.

Κατάστικτος. ου. ὁ, ἡ. interſtinctus, maculoſus. Vnde & pro tunica ponitur, animalium figuris, aut floribus intexta. belluata dici ſolet.

Καταστίλβω. reluceo.

Καταστολή. ῆς. ἡ. amictus, habitus.

Καταστομίζω. tacere facio.

Καταστομίς. tibiæ pars quædam, τὸ ἐνόλβιον.

Καταστορέω. μ. ήσω. π. κκα. ſterno. Accuſ.

Καταστόρνυμι. complano.

Καταστοχάζεσθαι, &

Καταστοχᾶν. collineare, collimare, id eſt τὸ στοχασμὸν κατορθοῦν, hoc eſt linearũ uiſualium contentionem ita regere, ut à ſcopo propoſito non aberremus, cũ ſagittam arcu uel ſcorpione mittimus. Vulgo album figere dicunt.

Καταστοχή. amictus.

Καταστράπτω. fulgure uel ſplendore obruo.

Καταστρατηγέω. μ. ήσω. π. κκα. bellicè, uel bellica aſtutia decipio & uinco, arte imperatoria, & ſtratagemate ſupero.

Καταστρατοπεδεύειν. caſtra metiri.

Καταστρεβλόω. præſtringo.

Καταστρεβλωμένος. ου. ὁ. deprauatus.

Καταστρεβλωθείς. contortus.

Καταστρέφεσθαι. in poteſtatem redigere, ſubigere, in ſeruitutẽ redigere. uerbum eſt medium.

Καταστρέφω. μ. ψω. π. φα. finem impono, do exitum & finem rei, & rem inclino conuertoq́; ad extremum, deſino, ut τοῦ ἐνιαυτοῦ καταστρέφοντος, exacto anno, Plutarch. & Pauſa. κατέστρεψεν ἐς τοῦτο, hunc exitum habuit. Item morior, ut καταστρέφω τὸν βίον, finio uitam. Præterea conuerto, inuerto, ſubuerto, diruo. Bud. Com.

Καταστρηνιάζω, &

Καταστρηνιάω μ. άσω. π. ακα. luxurior, delicior, laſciuio. Genit. ut καταστρηνιάσωσι τοῦ χριστοῦ apud Apoſtolum.

Καταστροφή. ῆς. ἡ. ſubuerſio, deuaſtatio. Item exitus rei. Vnde pro extrema parte fabulæ, & pro morte.

Κατάστρωμα. ατος. ſuperius pauimẽtum nauis, ſiue fori potius, id eſt tabulata nauium, quæ nautas ferunt & ſuſtinent currentes. Vulgo garides.

Καταστρώννυμι, & καταστρωννύω. μ. στρώσω. π. κκα. proſterno. Actiu. accuſ.

Κατάστρωσις. εως. ἡ. explicatio, explanatio.

Καταστῦξαι. detrahere, colligere, odiſſe.

Κατάστυφλον. τό. aridum.

Κατασύρω. μ. υρῶ. π. υρκα. detraho, euerto.

Κατασφαλίζομαι. confirmo, roboro.

Κατασφίγγονται. καθέλκονται.

Καταχάζω. ſcarifico, lancino, ſeco.

Καταχαίρειν. inſultare.

Καταχειδιάζω. μ. άσω. π. ακα. fingo. Accuſatiuo.

Κατάσχεσις. εως. ἡ. obtentio, detentio, poſſeſsio.

Κατασχετλιάζω. exaggero rem, indignè fero.

Κατάσχετος. ου. ὁ. detentiuus.

Κατασχέω. detineo, occupo, inhabito.

Κατασχηματίζομαι. ſimulor.

Κατασχηματίζω. μ. ισω. π. ικα. conformo.

Κατασχίζω. diffringo.

Κατάσχομαι. tegor, uelor, προκαλύπτομαι.

Κατάσχω. detineo, occupo.

Κατασωρεύω. μ. εύσω. π. ευκα. accumulo.

Κατασωτεύω. μ. εύσω. π. ευκα. conſumo, dilapido.

Κατασώχω. attero, contero.

Κατατάξαι. ſtatuere, centuriare & decuriare, in albũ referre, quod & καταγράψαι dicitur & καταλέγειν. Bud Com.

Κατατάξασθαι. eſt quod Iuriſconſulti uocant pecuniam cõſtituere. Vnde conſtitutum

ſtitutum, pro pecunia aſsignata. Significat etiã centuriari, & in album referri. Bud. ibidem.

Κατάταξις. decuriatio, & centuriatio.

Καταταχῶ. præuenio.

Καταταχοῦμαι. celeritate uincor & opprimor.

Κατατεθήπω. admiror, timeo, obſtupeſco.

Κατατείνειν. contendere, ſcilicet dicendo, διεξέρχεσθαι, latius diſſerere, explicare, ut διὸ κατατείνας λέγω, Quare latius cõmemorabo, Plat. Vel cõtendere ire, ut κατατείνω τὸν δρόμον, contendo curſum, Syneſ. Sic Cæſar de bel. Gal 1. Maturat ab urbe proficiſci, & quàm maximis itineribus in Galliam ulteriorem contendit. Item ſternere, deijcere, premere, atterere, rumpere, frangere, conficere, ut κατατεταμένος ὑπὸ τῆς ποδάγρας, Athen. & ὑπὸ τῆς βασάνου, Demoſth. & κατατείνεσθαι πόνοις, Chryſoſt. Bud. Com.

Κατατέλεια. τὰ. ſumptus, pecunia quæ in ordinem uel tribũ pendenda eſt, conſeſſus magiſtratus.

Κατατέμνω. contundo. Accuſ.

Κατατάττω. enumero, inſcribo, in ordinem refero.

Κατατεχνολογεῖν. in artem redigere, artis præceptis alligare & aſtringere, ſub artis neceſsitatem redigere.

Κατατεχνικῶς. artificioſè.

Κατάτεχνος. ὁ. ἡ. artificioſus, induſtrius. Callimachi epitheton ab Athenienſibus propter elegãtiam & artis ſubtilitatem.

Κατατήκω. liquefacio, diffluo, cõſumo.

Κατατίθεμαι, uoce paſſiua ſignificationem habet actiuã, depono, ut κατατίθεσθαι τὴν ἀρχὴν, ſicut Latinis deponere magiſtratum, præfecturam: & depono onus, ſiue excutio, ut κατάθου θοἰμάτιον, id eſt ἀποφορτίζου, Ariſtoph.

Aliquando eſt collocare gratiam, beneficium conferre, gratiam inire, ut τὴν χάριν καταθέσθαι, uel εἰς τὸν ἄνθρωπον χάριν καταθέσθαι, Demoſthe. Lucas Act. 24. θέλων τε χάριτας καταθέσθαι τοῖς ἰουδαίοις, Volens gratiam inire à Iudæis. Vnde κατατίθεσθαι τιμὴν uel σπουδὴν, eſt deferre honorem uel ſtudium in aliquo ornando: κατατίθεσθαι μαρτυρίαν, deferre teſtimonium, Syneſ. Bud. Com.

Κατατίθημι. deponere ſimiliter eſt, ut de ſuo paſsiuo diximus. Vnde pro reponere ponitur, ſiue ſingula ſuo loco condere, Xenoph. Oecon. Item pro beneficium aliquod in alium ponere, ut ταύτην σοὶ τὴν χάριν κατέθηκα, ſicut Plaut. Quid dona ceſſant mihi conferre omnes gratulantes? Et frequens uſus eſt huius uerbi Luciano, pro rependere gratiam, ſiue facere paria. Ponitur aliquando pro ſoluere, rependere, id eſt καταβάλλειν, ἐκτίνειν, ut κατατίθημι τὸν μισθὸν, & τὴν τιμὴν καταθεὶς, Plat. In ea ſignificatione iungitur quoq; cum datiuo & genitiuo, de quo Bud. ibidem.

Κατατιτρώσκω. proſterno, ſaucio, uulnero.

Κατατιλάω. conſpurco, commaculo, concaco.

Κατατιναθεῖν. retinere.

Κατατοκίζομαι. fœnore obruor & exhaurior.

Κατατολμῶ. audeo. Genit. Bud. Com.

Κατατομή. ῆς. ἡ. ſectio, conciſio.

Κατατοξεύω. ſagittis conficio, eiaculor.

Κατατρέω. corruo.

Κατατραυματίζω. uulnero.

Κατατρέπομαι. fundo, fugo.

Κατατρέχω. diſcurro, decurro, prædor, populor, incurſionem facio, incurſionibus uaſto, pergraſſor & percurro

Latinè etiam dicitur. Cum de animato dicitur, genitiuum ferè habet, ſed cum de inanimato, accuſatiuum.

Κατάτριψις. ἡ. exeſio.

Καταψίβω. attero, tero, conſumo. καταψίψαι τὴν ἡμέραν, diem eximere, cunctari.

Καταψίχιος. ὁ. tenuis, capillamentorum inſtar, λεπτός.

Κατάφορον. κάταντες, accliue.

Κατατροχάζω. μ. άσω. π. ακα. roto. Accu.

Κατατρυφάω. μ. ήσω. π. ηκα. delector, delicior, eluxurior in aliqua re. Genit. Gregor. ἵνα τι καὶ αὐτὸς κατατρυφήσω τ λόγου, Vt ipſe quoque eluxuriante ſtylo utar. Item derideo & ludificor per laſciuiam & delicias. Idem, ἄπιδος φάτνη μόσχου κατατρυφῶντες τῆς μνημείων ἀληθείας. Bud. Com.

Καταψυφή. libido, luxuria.

Κατατρυφῶ. luxurior.

Κατατρύχω. μ. ύξω. π. υχα. cogo, domo, ſupprimo. Accuſ.

Κατατυχεῖν. aſſequi, ſucceſſum habere. Genit.

Κατατυχών. όντος. ὁ. uoti compos.

Καταυαίνω. ſicco, ſplendidum reddo.

Καταυγαζόμενος. ὁ. illuſtratus.

Καταυγασμός. ῦ. ὁ. lucidatio.

Καταυλέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſono, id eſt modulor, exploro concentum, tibiarum modulis oblector. Neutr. abſ. Vnde

Καταύλησις. Theophraſtus, καὶ καταυλήσεως βραχείας δεῖται, Non multæ inſpirationis indigere in auſpicãdo cantu: uel antequam in theatrum afferatur ludicræ & lenitoriæ exercitationis: de tibicinali calamo. Bud. Com.

Καταυλίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. caſtrametor.

Κάταυλος. extenſus, apertus.

Καταυλοῦμαι. cantibus oblector.

Καταυστής. urinator.

Καταφάγω. deuoro.

Καταφαίνομαι. uideor, id eſt appareo. Depon. abſol.

Καταφανής. έος. ὁ, ἡ. manifeſtus, apertus, perſpicuus.

Καταφάναι. affirmare.

Καταφανεία. ας. ἡ. luciditas, perſpicuitas.

Καταφαντόν. affirmatum.

Καταφανῶς. manifeſtè.

Καταφαρμακόω. μ. ώσω. π. ωκα. ueneno inficio, excanto. Actiu. accuſ.

Καταφαρμάσσω λόγῳ. delinio oratione.

Κατάφασις. εως. ἡ. affirmatio, intentio.

Καταφάσκω. affirmo.

Καταφατίζω. μ. ίσω. π. ικα. dico contra aliquem, proteſtor, polliceor, cõfiteor.

Καταφατικός. ῦ. ὁ. affirmatiuus.

Κατάφατος. ου. ὁ. recens.

Καταφέρεια. procliuitas.

Καταφέρεσθαι. ſidere, mergi, peſſum ire, ut Ariſtot. de teſtudinib. καταφέρεσθαι γὰρ (inquit) πάλιν ὁ δυνάνται Item delabor, decido. Greg. καὶ κατενεχθῆναι εἰς θάνατον. Et Hippocr. εἰς τὸ πάθος κατηνέχθη, in morbum delapſus eſt. Item ruere, ut πόλεις κατενεχθῶσαι, urbes euerſæ, Gregor. καταφέρομαι τῷ ἐχθροῦ, ruo, & impetum in hoſtem facio. Eſt & obdormiſcere uehementius, & alto ſomno. Luc. Act. 20. ἐπὶ πλεῖον κατενεχθεὶς ἀπὸ τοῦ ὕπνου, altiore ſomno obdormiſcens. Significat etiam deferor & appello in portum. Bud. Com.

Καταφερής. pronus, procliuis.

Καταφέρω. deiicio, deturbo, Greg. Item deorſum fero, cui ἀναφέρω opponitur. Item allido, impingo, incutio, adigo, Lucian. Eſt etiam ſopio, in ſomnum ſterno. Alex. Probl. 1. θελγομένη δὲ καὶ εἰς ὕπνον αὐτὰ καταφέρει. Bud. Com.

Καταφάγη. ης. ἡ. *ſecuritas quæ datur iureiurando.*

Καταφεύγω. *refugio, confugio, exulo. Neutr. abſol.*

Κατάφημι. *affirmo. Accuſ.*

Καταφημίζω. *diuulgo.*

Καταφήβης. *triſtatus.*

Καταφθίνω. *pereo, marceſco.*

Καταφθορά. ᾶς. ἡ. *corruptio.*

Καταφθορός. ȣ. ὁ. *exitioſus, corrumpens.*

Καταφιλέω. μ. ήσω. π. κα. *oſculor. Acc.*

Καταφιλοσοφέω. *per ſilentium uinco.*

Καταφιλοσοφοῦμαι. *patientia & moderatione uincor.*

Καταφλάσαι. *diſcindere, contundere.*

Καταφλέγω. *comburo. Accuſ.*

Κατάφλεξις. *combuſtio.*

Καταφλυαρῶ. *nugor, mentior.*

Κατάφοβος. ȣ. ὁ. *formidoloſus.*

Καταφοιτάω. *accedo.*

Καταφορά. ᾶς. ἡ. *impetus, alliſio uehemens,* ὁρμὴ, *Polyb. Item ſoporis uehementis impetus, inclinatio in ſomnium, principiũ infirmitatis, marcor, torpor, ſopor, degrauatio, depreſſio. Eſt & ſua oratoribus* καταφορὰ, *hoc eſt, inter accuſandum longior ſpiritus productio. Bud. Com.*

Καταφοράω. *dormio, deprehendo, intelligo. Accuſ.*

Καταφορέω. *idem.*

Καταφορής. ἑος. ὁ, ἡ. *pronus.*

Καταφορικός. ȣ̃. ὁ. *uehemens, impetuoſus, impetu incurrens, ſomnolentus. Vnde* καταφορικὸς ὕπνος, *ſomnus uehementius incubans.*

Κατάφορος. ȣ. ὁ. *pronus, iudicatu pronus, planus, perſpicuus. Gal.* κατάφορον γίνεται σαφῶς, *id eſt iudicatu pronum, ſiue planum & perſpicuũ. Id tamen rectius* κατάφωρον *cum ω legetur, Bud. authore.*

Καταφορτικός. ὁ. *oneroſus, uehemens.*

Καταφράζεσθαι. *animaduertere.*

Κατάφρακτος. ȣ. ὁ. *cataphractus, equus opertus, & undiq; munitus armis.* κατάφρακτα πλοῖα, *naues conſtratæ, & quæ* καταστρώματα *habebãt. Actuarias Liuius appellat.* κατάφρακτοι ψυχαὶ, *animæ obtenebratæ, neq; præuidentes futura.*

Καταφρονέω. μ. ήσω. π. κα. *deſpicio, nihil pendo, pro nihili duco. Actiu. accuſ.*

Καταφρόνημα. ατος. τὸ. *confidentia.*

Καταφρόνησις. *contemptus, deſpectus, inſipientia, Thucyd.* ὑπερφρόνησις, *κατὰ intenſiue acceptum.*

Καταφρονητέον. *deſpiciendum.*

Καταφρονητής. ȣ̃. ὁ. *contemptor.*

Καταφρόνητος. ȣ. ὁ. *deſpectus.*

Καταφρονητικῶς. *contemptiuè.*

Καταφροντίζω. *expendo in ſtudijs literarum.*

Καταφρύγω. *penitus uro, exicco. Accuſ.*

Καταφρύσσω. *idem.*

Καταφυγή. ῆς. ἡ. *refugium.*

Καταφύγιον. *ſubſidium.*

Κατάφυτος. *locus arboribus conſitus.*

Καταφυλαδόν. *per gentes, uel tribus.*

Καταφύειν. *genitum.*

Καταφωνῶ. *reſonare facio,* ταράσσω.

Κατάφωρος. ȣ. ὁ. *manifeſtarius, manifeſtus, clarus, deprehenſus,* ἐπαυτόφωρος.

Καταφωρῶ. *manifeſtarium facio, in furto prodo.*

Κατάχαλκος. *æratus.*

Καταχαρίζεσθαι. *gratificari, id eſt, condonare, largiri, donare, præuaricari gratioſe, eblandiri, effugere. Aeſchines,* οὐ προδιδοὺς ὑμᾶς οὐδὲ τὴν ἀγῶνα καταχαριζόμενος.

Κατάχασμα. ατος. τὸ. *hiatus, ſectio profundior.*

Κατεχειροτονία. condemnatio, contrarium ſuffragium.

Καταχεῖσθαι. τὸ καταχεῖν.

Καταχέω. profundo, infundo, offundo. Accuſ.

Καταχή. irriſio.

Καταχήνη. ης. ἡ. hiatus, κατάγελως. Ariſtoph. Eccleſ. δημοτικὴ ἡ γνώμη καὶ καταχήνη τῶν σεμνοτέρων ἔσται.

Καταχθῆναι. frangi.

Καταχθόνιος. ου. ὁ. infernalis, ſubterraneus.

Κατάχθονος. pinguis.

Καταχλευάζω. irrideo.

Κατάχλυσις. ιος. ἡ. obtenebratio, offuſio caliginis & tenebrarum. Vnde καταχλυάνας, id eſt obſcuriſſimos libros compoſuiſſe imitãdo Antemachum. Hermo. in Plinium.

Καταχορδεύω. reſcindo.

Καταχόρευσις. ιος. ἡ. ſpecies cantus, quo in Pythijs ludis repraſentabatur Apollo iam ouans.

Καταχορηγέω. largior, ſuppeto. Genit.

Καταχόω. μ. ώσω. π. ωκα. obruo, exaggero. Accuſ.

Καταχράομαι. μ. ήσομαι. π. χρημαι. abutor, id eſt re aliqua male utor, uel ſupra modum utor. Eſt etiam male accipere uerberibus uel morte afficere. Aeſchin. ἀλλὰ καταχρήσασθαί μοι ἂν δοκοῦσι τοῦτον εἶεν. Accipitur & paſſiue interdum. Bud. Com.

Κατάχρεως. debito & uſuræ implicitus. Vnde κατάχρεω, ſiue κατάχρεα bona dicuntur oppignorata, bona prædia et obærata, ſponſione & fideiuſſione affecta. Et debitores ipſi ære alieno oppreſſi, κατάχρεῳ, & κατάχρεοι, ὑπόχρεῳ. Bud. Com.

Κατάχρησις. ιος. ἡ. abuſio. Item cum nomen à primo ſuo ac proprio ſignificato ad rem nomine proprio carentem transfertur, ut oculus uitis.

Καταχρηστικός. ῦ. ὁ. abuſiuus.

Καταχρίζω. illino.

Καταχριόμενος. ου. ὁ. illitus.

Καταχρυσῶσαι. inaurare.

Καταχρῶσαι τὴν κόμην. tingere capillum, fucare.

Κατάχυμα. ατος. τὸ. aqua balnei, qua perfunduntur balneo exeuntes.

Κατάχυσις. ἡ. aër.

Καταχύσματα. τὰ. res ſiue bellaria quæ effundebantur ſuper caput ſerui nuper empti, cum domum heri ingrediebatur, ſicut ſupra caput uxoris nuper nuptæ, ius. Significat etiam iuris condimentum. Cæl. li. 14. ca. 6.

Καταχῶμαι. obrutus ſum.

Καταχώννυμαι. obruor, id eſt nimium implicor, & occupor.

Καταχωννύω. μ. ύσω. π. υκα. facio aggerem, occulo terra. Accuſ.

Καταχωρίζω. μ. ίσω. π. ικα. diuido, ſemoueo, facio reuerti, ſepono, diſpono.

Καταψάω. mulceo, palpo.

Καταψαίρω. moueo, feſtino.

Καταψάλλομαι. tibijs citharisq; perſono ac oblector.

Καταψευδομαρτυρησάμενος. ου. ὁ. qui adhibuit falſos teſtes.

Καταψευδομαρτύρομαι. falſis teſtibus opprimor.

Καταψεφεῖν. obſcurare. nam ψεφὰς tenebras ſignificat.

Καταψηφίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. cõtrà iudico, condemno, faciendum cenſeo, pronuntio. Bud. Com.

Καταψήχω. demulceo, adulor, leniter cõtrecto.

Καταψιλοῦν. tenuem, uel glabrum reddere.

Καταψυκτικός. ῦ. refrigeratorius.

Κατάψυκτος. ὁ. refrigeratus.

Κατάψυξις. εως. ἡ. refrigeratio.

Καταψύχομαι. refrigeror.

Καταψύχω. μ. ψύξω. π. χα. refrigero, ſicco. Actiu. accuſ.

Καταψῶντα. τὴν. demulcientem.

Κατεάγην. fractus ſum. Ab ἄγω, med. præt. ἦγα, & per diſſolutionem ἔαγα, κατεάγην. Vnde & κατεαγὼς. ότος. ὁ. & κατεαγυῖα. ἡ. particip. fractus. Et interdum fluxus, mollis, effœminatus, ſicut fractus Latinis.

Κατεάθη. fractus, deiectus, uel poſitus eſt.

Κατεαθεὶς. ſopitus.

Κατεβήσετο. deſcendit.

Κατεβλακευμένος. ſupinus, iners.

Κατεγγυᾶν. tradere, ut κατεγγυῶ τὴν κόρην, trado deſponſam. Item uadimonio uel ſponſione, uel ſatisdatione obſtringere quempiam. Et apud Demoſth. κατεγγυᾶν τοὺς παῖδας & τὴν ναῦν eſt pueros et nauē pro credito pignerari, & manum prædibus bonis iniicere, quæ bona ſatis accepto habebat obnoxia. Bud. Com.

Κατεγγυᾶσθαι. τὸ ἀντεγγυᾶσθαι καὶ ἐγγυᾶσθαι.

Κατεγκονεῖν. feſtinare.

Κατεγονατοῦσθαι. diſſolutum & infirmum eſſe. ἀπὸ τοῦ εἰς γόνυ πίπτειν.

Κατεγνωσμένος. ου. ὁ. damnatus, reprehenſus.

Κατεδαφίζω. ſubuerto, ſolo æquo.

Κατέδυ. occidit, ſubmerſus eſt.

Κατέδω. conſumo, deuoro.

Κατεθάπε. obſtupuit.

Κατείβομαι. μ. είψομαι. π. ειμμαι. inſtillo, defluo, corrumpo.

Κατεῖδον. uidi.

Κατείδωλος. ου. ὁ. idololatriæ deditus.

Κατῆγε, præt. med. ab ἄω. deſcenderat.

Κατεικὴς. concedens, moriger, æquus.

Κατεῖλια. penetralia domus.

Κατειλεῖν. in orbem globari & colligi in arctum.

Κατειλημμένος. ἀντὶ τοῦ κατειληφὼς.

Κατείλοχε. recenſuit.

Κατειλίσσω. obligo.

Κατειλυσπᾶσθαι. inſtar ſerpentiū corpus trahere.

Κατειλωτισμένος. in ſeruitutē redactus.

Κάτειμι. deſcendo.

Κατείνυον. occultabant.

Κατειπεῖν. reprehendere, contradicere, occultè accuſare, deferre, occultum detegere, ſecreta reuelare & prodere aliquem, Ariſtoph. Plut.

Κατειργασμένη γῆ. terra culta & ſubacta.

Κατείργω. ſubigo, compello, adigo, ut ὑπὸ τοῦ δυνατωτέρου κατείργεσθαι, Thucyd. Item ueto & arceo, ut ναυσὶν ἐκ θαλάσσης κατείργειν, liberum cōmeatum adimere, Pauſa. & apud eundem σπατίῳ κατείργειν, intra fines continere, exitumq́ adimere. Bud. Com.

Κατεῖρα. ſcutum, pelta.

Κατέρρηξε. diſcidit. Accuſ. iung.

Κατερῶ. calumnior, detraho.

Κατειρωνεύομαι. μ. εύσομαι. π. ευμαι. cauillor, aſſimilo, per diſſimulationem deludo. Genit.

Κατεῖχε. obtinebat.

Κατεκάθευδεν. obdormiuit.

Κατέκηα. combuſſi.

Κατεκλάσθης pro κατεκλείσθης. apud Theo.

Κατέλαβεν. imperſon. neceſſe fuit, neceſſitas coēgit, Pauſa. Bud. Com.

Κατελάσαι. coire.

Κατελέγχω. redarguo.

Κατελεέω. μ. ήσω. π. ηκα. miſereor. Neu. accuſ.

Κατελεῶν. ὁ. miſerans.

Κατελίσσομαι. circumuoluor.

Κατέλω. eligo.

Κατέναντι. è regione, è diuerſo.

Κατενδεής. indigus, qui caret.

Κατεγγυάζω. oppignero, pignora capio.
Κατενόπλιον. τὸ. genus modulationis ad quam ſaltabant arma concutientes.
Κατεντευκτής. incidens, accuſator.
Κατενῶπα. in conſpectum.
Κατεξανίσταμαι. contrà reſurgo.
Κατεξανιστάμενος. ὁ. imminens.
Κατεξουσιάζω. poteſtatē exerceo. Matth. μεγάλοι κατεξουσιάζουσιν αὐτῶν.
Κατεπαγγέλλομαι. ſpondeo, liberaliter polliceor.
Κατεπάγω. inuito, induco.
Κατεπᾴδω. μ. άσω. π. ακα. incãto. Accu.
Κατεπάλμενος. inſiliens.
Κατεπείγω. μ. είξω. π. εχα. urgeo, et ſic cũ accuſatiuo conſtruitur: pro feſtino uero abſolutum eſt.
Κατέπεφνα. occidi.
Κατεπιπεφρόντικα. in philoſophos inſumpſi.
Κατεπόντωσαν. fabricauerunt.
Κατεπλῆχθαι. perterreri, καταφοβεῖσθαι.
Κατέπληχος. ὁ. latitans, pauidus.
Κατεργάζομαι. μ. άσομαι. π. είργασμαι. operor, præparo. Item perficio, id eſt deſtruo, cõficio & cõcoquo, Theop. de Cauſ. 4. Et conficio, id eſt eſt occido. Item ſupero, uinco. Herodia. κατεργάσασθαι δυνάμει κρείττονι.
Κατεργασία τῆς γῆς. cultus & ſubactio. Et κατεργασία τροφῆς, id eſt πέψις. Bud. Com.
Κατέργαστος. ὁ. occultus, operoſus.
Κάτεργος. ὁ. κατειργασμένος, ἠρεμισμένος, ut κάτεργος χώρα, Theophr. cui ἄργος opponitur. Bud. Com.
Κατεργός. antiquatus.
Κατέργω. uaſto.
Κατερέζω. μ. έξω. π. εχα. demulceo, ſedo, καθίζομαι. Actiu. accuſ.
Κατερεθίζω. incito.
Κατερῆξαι. contundere.

Κατερείπω. deſtruo, diruo, labor. Accu.
Κατηρεφής. έος. ὁ, ἡ. munitus, tectus.
Κατερέφω. tego.
Κατερέω. accuſo.
Κατερείγω. comprimo. Accuſ.
Κατέρρηξας. ad pauimentum impegiſti.
Κατερρινημένον. limatum, expolitum. ἀ ῥίνω.
Κατέρρωγος. ὁ. rimoſus.
Κατερυθραίνω. erubeo, tingo colore rubro.
Κατερύκω. detineo, prohibeo. Accuſ.
Κατέρχομαι. deſcendo, aggredior, deuenio. Dicitur & de eo, qui poſt exiliũ quaſi poſtliminio redit in patriam et reuertitur. Depon.
Κατεσάπη. putridus intabuit.
Κατεσθίω, uel κατέσθω. deuoro. Accuſ.
Κατεσκελετευμένος. ὁ. ὁ. attonitus, attenuatus.
Κατεσκευάζομαι. paro, gero, ædifico.
Κατεσκεύασμα. τό. ædificium.
Κατέσκληκα. morbo uel fame cõtabui, macrui, ſtrigoſus & aridus euaſi, macie confectus fui.
Κατεσπουδασμένος. ὁ. ὁ. accuratus.
Κατεσπουδασμένον. ambitioſum, ingenti ſtudio factũ, enixum & affectatum.
Κατέωσε. impulit.
Κατεστεναγμέναι χάριτες. dona cum ſuſpirio data. Bud. Com.
Κατέστην εἰς λόγους σοί. collocutus ſum tecum. κατέστην εἰς ἀπολογίαν, defenſionem dixi. Bud. Com.
Κατεστιγμένα. punctis diſtincta, πεποικιλμένον.
Κατεστραμμένως. aduerſe.
Κατεστρώθησαν. proſtrati ſunt.
Κατέστυξαν. timuerunt, oderunt.
Κατεστωμυλμένος. garrulus, ineruditus.
Κάτεσχεν. compeſcuit.
Κατέσχημαι. id eſt κάτοχός εἰμι. uerbum peculiare ijs, qui tanquàm alieno ſe-

rũtur arbitrio, ut qui in dei alicuius redacti ſunt poteſtatem, qui illos pro ſua poteſtate moderatur poſsidetq́, & agit quocunq; lubet. Datiuo iungitur, ut αὐτῷ θεῷ κατίχημαι, Luciano.

Κατηχαρωμένος. antiquatus.

Κατέτος. quotannis.

Κάταγμα. ατος. τὸ. imprecatio, diræ.

Καταδαιμονίζω. fortunatum dico, & beatum puto. Accuſ.

Καταθιγεῖν. tangere.

Καταθυνώ. dirigo, adminiſtro.

Καταλογίω. prædico, extollo.

Καταμαείζειν. uerbis aliquid leuare.

Καταλογοῦντες. laudãtes, prædicãtes.

Καταμεγαλῶν. ſuperare, dominari. Genit.

Καταναύομαι. μ. άσομαι. π. ασμαι. accumbo, placo. Depon. abſol.

Καταναστής. ȣ. ὁ. cubicularius, qui ſponſam ducit dormitum.

Κατανία. μ. άσω. π. κκα. facio dormire.

Καταξάμενος. ὁ. qui peregit preces.

Κατάξαθαι. precibus interpellaſſe.

Καταοδόομαι. μ. ώσομαι. π. ωμαι. proſperor. Depon. abſol.

Καταορχίζοντες. οἱ. probi.

Καταρμόομαι. dilator.

Καταστοχίω. μ. άσω. π. ηκα. bene cõiecto.

Κατευφημίω. fauore præſto.

Κατευφημημένοι. οἱ. laudati.

Κατάχομαι. deprecor, imprecor, deuoueo.

Κατευωχέομαι. epulor.

Κατεφθαρμένοι τὸν νοῦν. corrupti mente.

Κατεφίλουν. oſculabantur.

Κατεφίσημι. inſurgo, aduerſum ſto. Lucas in Act. κατεφίστησαν τῷ παύλῳ.

Κατεχθραίνω odio proſequor.

Κατεχμάζας. occupans.

Κατεχὼν, φονεύων.

Κατεχέρδησεν. occidit.

Κατίχομαι. τὸ ἔνθεος εἰμὶ, θεοφορῶμαι, κατέχομαι. Bud. Com.

Κατίχω. occupo, id eſt poſsideo, magnopere aliquid teneo, retineo. Item incumbo, decumbo, & ſido, hoc eſt ἱζάνω, ἱδρύομαι, Theophr. de Cauſ. 1. & 6. Bud. ibidem. Actiu. accuſ. uel etiam genitiuo.

Κατεψηφισμένος. qui damnauit, uel qui damnatus eſt.

Κατηγορέομαι. accuſor, & aliquando accuſo.

Καταβολή. morbi circuitus, pro καταβολή

Κατηγορέω. μ. ήσω. π. ηκα. damno, ut τὴν γένεσιν καὶ φθορὰν τοῦ κόσμου, damnare mundum ortus & interitus Philoni. Vel potius pro prædicare, quod eſt palàm commemorare, παριστάναι. Hoc enim κατηγορεῖν ſignificat, & indicare, ſiue exprobrare, ut illud Plinij, Mala emptio ſemper ingrata, eo quòd exprobrare domino ſtultitiam uidetur. Et Verg. Degeneres animos timor arguit. Eſt etiam κατηγορεῖν indicare, & ſignificare nomine & appellatione. Gal. Ther. 14. κατηγορεῖσθαι τοῦ, Appellatione ipſa ſignificetur & prædicetur. Item præ me fero. Lucia. πολλὴν κατηγοροῦντες ἀπειροκαλίαν, id eſt ineptiam multã præ ſe ferentes. Id Cicero clamitare dixit, pro Q. Rab. Supercilia illa olere malitiam & clamitare calliditatem uidentur. Bud. Com.

Κατηγορία. ας. ἡ. accuſatio, crimẽ, ut κατηγορίας ἔχω, accuſor. Item prædicamentum.

Κατήγορος. ȣ. ὁ. accuſator, actor, petitor.

Κατῄειν. deſcendebam.

Κατηθλημένος. exercitatus.

Κατήκοος. ȣ. ὁ. obediens, dicto audiens, morem gerens.

Κατήκω. liquefacio.

Κατηλογεῖν. curare.
Κατήλιτυς. ὁ. propitius, audibilis.
Κατηλίς. ίδος. ἡ. κάθοδος, deſcenſus.
Κατῆλιψ. ιπος. uel φος. ἡ. ſcala, tabulatũ, trabs tectum ſuſtinens.
Κατηλόγησε. neglexit, prætermiſit.
Κατηλόησαν. iugularunt.
Κατηλυσίη. ης. ἡ. &
Κατήλυσις. ιος. ἡ. acceſſus, deſcenſus.
Κατημαξευμένα. uulgaria, trita, conculcata.
Κατῆμαρ. quotidie.
Κατημυλής. ὁ. obediens, obſecundans.
Κατηναρισμένα. occiſa, perdita, ſpoliata.
Κατηπιόωντο. mitigati ſunt.
Κατηριγμένος. lapſus, flexus.
Κατηρεμέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſedo. Accuſ.
Κατηρεφής. έος. ὁ, ἡ. rectus, altus, adumbratus.
Κατήορος. ſublimis, pendens.
Κατήρξατο. increpauit, caſtigauit.
Κατηρτισμένος. perfectus.
Κατήρεφεες ἄμπελοι. uites uuis grauatæ, & demittentes ſeſe.
Κατησφαλιζόμην. roborabam.
Κατηφέω, uel κατηφάω. μ. ήσω. π. ηκα. triſtor, mœſto uultu & demiſſo cogito.
Κατήφεια. ας. ἡ. λύπη, mœror, triſtitia cum uultus demiſſione, caligo, mœſtitia.
Κατηφής. έος. ὁ, ἡ. ſubtriſtis, præ uerecundia ſupercilia & uultum demittens, ſolicitus, mœſtus.
Κατηφόνες. ignaui, morte digni.
Κατήφονος. ου. ὁ. morte dignus.
Κατηχέω. μ. ήσω. π. ηκα. audio, erudio, quaſi inſtruo, doceo uoce. ab ἠχῶ.
Κατηχής. έος. ὁ, ἡ. reſonans.
Κατήχησις. ιος. ἡ. inſtructio.
Κατηχητικός. οῦ. inſtructiuus.
Κατήχητος, &
Κατηχημένος, &
Κατηχούμενος. ὁ. catechumenus, hoc eſt nondum initiatus, ſed qui adhuc imbuitur elemẽtis religionis, nondum ad facta ſpectanda introductus: cui myſteria fidei, uiuæ uocis miniſterio concredebantur. Bud. in Epiſt.
Κατηχίζω. inſtituo, admoneo.
Κατηχιστής. οῦ. ὁ. ſuſceptor, uulgo compater.
Κάτθανεν. mortuus eſt, pro κατέθανεν.
Κατιαστομέναι. colligatæ.
Κατίασι. deſcendunt, κατέρχονται, à κάτειμι. Sed καθιᾶσι, remittunt, χαλῶσι, à καθίημι.
Κατιδεῖν. perſpicere.
Κατειμένη. demiſſa.
Κατιτηρία. ſacrificium ob reditum.
Κατιλαίνειν, &
Κατιλλώπτειν. deſpicere, ſubſannare.
Κατιλύω. μ. ύσω. π. υκα. infeſto. Accuſ.
Κάτινος. oleaſter.
Κατιόν. adhuc.
Κατιόντες. οἱ. deſcendentes.
Κατιόομαι. μ. ώσομαι. π. ωμαι. ærugino.
Κατῖξαι. ferire, iacere.
Κατίσχεται. coërcet.
Κατίσχνος. ου. ὁ. qui eſt tenui ualetudine.
Κατισχνόω. exicco, attenuo.
Κατισχναίοντες. οἱ. lautitijs fruentes.
Κατισχύομαι. uincor, cedo, opprimor, repello.
Κατισχύω. roboro, præualeo, uinco. Genit. uel accuſ. Bud. Com.
Κατιτρώσκομαι. uulnero.
Κατιωμένος. rubigine obſitus.
Κατοδύρομαι. deploro.
Κατοιβωμένον. ſordidum.
Κατοικέω. μ. ήσω. π. ηκα. colloco, transfero in alias ſedes, habito, incolo. Neutr. accuſ. uel datiuo cum præpoſitione ἐν.
Κατοίκησις. habitatio, domicilium.
Κατοικητήριον. ου. τό. habitaculum.

Κατοικία. domus.

Κατοικίδιος.ου.ὁ. qui nunꝙ domo diſcedit

Κατοικίζω.μ.ίσω.π.ικα. habitare facio, conſtituo, reduco in ſuas ſedes.

Κατοικισμός.οῦ.ὁ. habitatio.

Κατοικτείρω. miſereor. Neutr. accuſ.

Κατοικτίζεσθαι. miſericordiam implorare.

Κατοίκτιρσις.ιος.ἡ. miſericordia, commiſeratio.

Κατοιμώζω. lugeo.

Κατοινόομαι. uino obruor, Plat.

Κάτοινος.ου.ὁ. uinoſus.

Κατοινύσαι. abſcondere.

Κατοιόμενος. de ſe arroganter ſentiens, inſolens.

Κάτοισθα. noſti.

Κατοίχομαι. morior. Depon.

Κατοιχόμενοι.οἱ. manes, mortui.

Κατοκνέω. torpeo, pigreſco. Neut. abſo.

Κατολισθαίνω. delabor.

Κατολοφύρομαι. defleo. Depon. accuſ.

Κατομή. ῆς.ἡ. ſecta.

Κατονειδίζω. uitupero, exprobro. Accu.

Κατοπάζω. ſequor, perſequor.

Κατόπιν. poſt, retrò, à tergo, ponè, quaſi poſt faciem. Genit.

Κάτοπτα.τὰ. conſpicua.

Κατοπτάω. exuro.

Κατοπτεύω. aſpicio, intueor.

Κατόπτης.ου.ὁ. aſpector, explorator, ſpeculum.

Κάτοπτον. manifeſtum, in conſpectu, è regione.

Κάτοπτος.ου.ὁ. retorridus.

Κατοπτρίζομαι. ueluti ſpeculo exprimo ac refero.

Κατοπτρικός.οῦ.ὁ. perſpicax.

Κατοπτρικῶς. cõtemplatiuè, ſpeculãter.

Κάτοπτρον.ου.τὸ. ſpeculum.

Κατοργᾶν. florere, uigere, ὑπερακμάζειν.

Κατοργιάζω τὴν ψυχὴν, ad ſacra ſuſcipienda præparo mentem, ad ſacrorum cultum expio, & idoneam reddo. κατωργιασμένος, initiatus, deuotus, conſecratus. Bud. Com.

Κατορθόω.μ.ώσω.π.ωκα. egregiè & cum uirtute aliquid facio, proſperè aliquid gero, exequor, rectè attingo, aſſequor. Accuſ.

Κατόρθωμα.ατος.τὸ. opus uirtutis, id eſt rectum officium & perfectum, rectè factum, id eſt actio per ſe expetẽda. Eſt etiam præclarum facinus proſperè & egregiè factum & geſtum, ſucceſſus, res bene geſta.

Κατόρθωσις.ιος.ἡ. correctio, recta effectio, Cicerone interprete.

Κατορθωτικός.οῦ.ὁ. qui ſtrenuè confecit negotia.

Κάτορζα. ara in uia.

Κατορρωδηκώς.ότος.ὁ. territus.

Κατορρωδῶ. trepido, metuo.

Κατορύττω. defodio. Accuſ.

Κατορυχή. defoſsio, theſaurus.

Κατορχοῦμαι. ſaltationibus demulceo & mitigo, ſalto, Greg. Et κατορχούμενος paſsiue, id eſt per ſaltatorum ſpectacula elatus, apud eundẽ. Bud. Com.

Κατουδαῖος. ſubterraneus.

Κατουλάς.άδος.ἡ. nox obſcura.

Κατουλόω. ad cicatricem perduco.

Κατοφρυόω. ſuperbio, ſuperciliũ erigo, ſuperbè alloquor. Genit. Bud. Com.

Κάτοχα. terebri pars quæ manu tenetur, manubrium.

Κατοχή.ῆς.ἡ. detentio, poſſeſsio. Eſt etiã affectio animi τῶν ἐνθουσιώντων, ὁ κατέχομαι. Item morbus ueternoſus. Vigilantem ſoporem uocant recentiores. Bud. Com.

Κατόχιμος.ου.ὁ. fanaticus, κατεχόμενος ὑπὸ τοῦ θεοῦ, ἐνθουσιαστικός, uel ὑπὸ τῶν δαιμόνων ἱερατευόμενος, θεοφορούμενος. Bud. ibid.

Κάτοχος.ου.ὁ. detentiuus, numine afflatus. Vnde apud Plutar. ἐκ θεοῦ κάτοχος, pro κατεχόμενος καὶ ἔνθεος: & κάτοχος μνημονικός, hoc eſt eorum quæ apprehendit tenax, apud eundẽ. Bud. ibidem.

Κατοψοφαγοῦσι. opſonijs, exquiſitisq́ fer culis reficiuntur.

Κάτοχον. accliue.

Καττάδε, Dorice. quemadmodum, in hunc modum.

Κάττης. ου. feles.

Καττύματα. τά. coria duriora quæ calceis muniendis ſubduntur, ſoleæ, impoſturæ, ſutulæ, doli.

Καττύς. corij raſura.

Καττύω. conſarcino, aſſuo.

Κάτω. infra, deorſum.

Κατώβλεψ. qui capite eſt in terram demiſſo. ἀπὸ τοῦ βλέπω.

Κατώγαιος. ὁ, ἡ. ſubterraneus.

Κατάγιον. ου. τό. diuerſorium.

Κατώδυνος. ου. ὁ, ἡ. triſtis.

Κάτωθεν. ab imo.

Κατωθέω. deijcio, depello.

Κατωκάρα, aduerb. in caput, præceps.

Κατῴκησεν. commigrauit.

Κατωμαδὸν, aduerb. in humeris.

Κατωμοτικός. οῦ. ὁ. adiuratiuus.

Κατωμιστής. equus ſeſſorem ab humeris excutiens.

Κατώμοτον. τό. iuramenti genus.

Κατωνάκη. ης. ἡ. & Καυνάκης. ου. ὁ. ueſtis ſeruilis & breuis, quæ ultra genua non pertingebat, & in inferiori parte limbum ſubſutum habebat pelliceum, unde & nomen habet. A κάτω & νάκος, quod diphtheram ſignificat.

Κατῳνωμένος. uino obrutus.

Κατωκιάω. caput in terram demitto.

Κατωπός. κατώβλεψ. Et κατωποὶ ὀφθαλμοὶ, οἱ ἀμβλυωποί. Bud. Com.

Κατωραΐζομαι. glorior, ornor.

Κατωρής. pronus, deorſum uergens.

Κατώρυχον. ου. τό. ὑπόγαιον, infernũ, quod ſub terram inuenitur.

[illegible] ὁ infimus, extremus.

[illegible]

Κατωφαγᾶς. genus auis, lurco.

Κατωφερής. ὁ πρὸς τὰ ἀφροδίσια ἀκόλαστος. καταφερὴς, ὁ ἐπιῤῥεπὴς, pronus, procliuus.

Κατώφορος. ὁ κάτω φερόμενος.

Κατωχάνης. manubrium terebri.

Καυάζω. claudico.

Καυαλός. flos, exuſtũ, aridum, calidũ.

Καυαλός. morio, fatuus.

Καύαξ. larus auis, καύηξ.

Καυαρός. malus, improbus.

Καυθμός. uredo.

Καυλίον. ου. τό. cauliculus, caulium herba, quã Dioſcorides καύκαλιν uocat: uulgo pedem galli.

Καυλίσκος. ου. ὁ. μικρὸς καυλός.

Καυλός. οῦ. ὁ. ceruix ueſicæ, & caulis in pennis, pars haſtæ quæ terræ infigitur, ferrũ iaculi, haſta, haſtile, thyrſus, id eſt uirga cuiuſcunq́ plantæ. Item uirga uirilis, penis, coles.

Καυνονία iactantia.

Καῦμα. ατος. τό. calor.

Καυμασία. pileus latus ad æſtum ſolis arcendum.

Καυματίζομαι. æſtuo.

Καυματώδης. εος. ὁ. æſtuoſus.

Καυνάσιον. ου. τό. ſtramentum, ſtratum.

Καυνιάσαι. ſortiri.

Καυνός. malus, amarus.

Καῦρος. ου. ὁ. mente ſurdus, ſtolidus. Vel potius γαῦρος, quod ſuperbum ſignificat.

Καυρόω. μ. ώσω. π. ωκα. ſicco. Accuſ.

Καύσος. febris.

Καυσία. ας. ἡ. καυμασία.

Καύσιμος. ου. ὁ. combuſtiuus, ut καύσιμα ξυλά.

Καῦσις. εος. ἡ. combuſtio.

Καῦσος. febris cum maximo ardore.

Καυστηρός. οῦ. ὁ. ardens. Pugnæ epithet.

Καυστηριάζω. μ. άσω. π. ακα. contamino, cauterio inficio. Paul. ad Timoth.

ἐκκαυστηριασμένων τὴν ἰδίαν συνείδη(σιν.

Καυστικός. οῦ. ὁ. ardens.

Καῦσις. meſsis, ſpicarum uegetatio.

Καυστόν. οῦ. τό. quod exuri poteſt.

Καυστός. οῦ. ὁ. cremabilis.

Καύσων. ωνος. ὁ. æſtus, ardor, febris æſtuans. Deſcendit à participio, & τ in obliquis amittit, itaq; ω ſeruat ob naturalem productionem.

Καυτήριον. inſtrumentum quo putridæ carnes aduruntur, inuſtorium, cauterium.

Καυτόν. ſacrificium quoddam, focus.

Καυχάομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. glorior. Depon.

Καύχημα. ατος. τό. gloria.

Καυχηματίας. glorioſus & iactator.

Καύχησις. ιος. ἡ. exultatio. ἔχω καύχησιν, habeo unde glorier.

Καχάζειν. ridere, cachinnari.

Καφέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſpiro.

Καφηρεύς. έως. Caphareus Eubœæ promontorium. Et appellatiue locus aſper, tempeſtuoſus, ſcopuloſus, difficilis deſcenſu. παρὰ τὸ κάφος.

Κάφος. ſpiritus. Vnde κῆπος, ὁ περιπνεόμενος τόπος.

Καχεκτέω. ualetudinarius ſum.

Καχέκτης. ου. ὁ. deprauatus habitu uitiorum.

Κάχεκτος. ου. ὁ. malè habitus, cui corpus macie confectum eſt.

Καχεξία. ας. ἡ. mala corporis habitudo, ex quo omne alimentum corrumpitur.

Καχλάζω. ſtrepo, immodeſtè rideo. à fluctibus ſumptum.

Καχλαίνω. turbo.

Κάχληξ. ηκος. ὁ. teſtudo, lapillus qui ab aqua agitatur.

Κάχλος, καὶ καχλών. apud comicos ridiculus, ſtupidus. à χαίνειν, quòd ſtultorum eſt ſemper ore hianti eſſe.

Καχρυδίας. ου. ὁ. panis ex hordeo.

Κάχρυς. υος. hordeũ toſtum, & abuſiue omnia toſta. Itẽ roſmarini fructus.

Καχυποπτεῖσθαι. mali quippiã ſuſpicari.

Κάψα. capſa. à κάπτειν.

Καψιδρώτιον. ου. τό. ſudariolum.

Κάψις. morſus.

Καψός. murus, paries.

Κάω. μ. καύσω. π. κέκαυκα. calefacio. Accuſ.

K E.

Κε, uel κεν, apud poëtas idem, quod in proſa oratione ἄν.

Κεάζω. μ. άσω. π. ακα. diuido, ſcindo, frango. Accuſ.

Κέαται. iacent, laborant. Accuſ.

Κέαρ, & craſi κῆρ. ρος. τό. cor, animus diſtractus.

Κεάρνον. ſecuris, ferramentum fabrile aut ſutorium.

Κεάς. άδος. ὁ. locus quo immittũtur malefici apud Lacedæmonios, ut Athenis in barathrum.

Κέασμα. fractura.

Κέαται, pro κεῖνται. iacent, aut iacet.

Κεβαλή, & κεβλή. caput, calix.

Κεβλήπυρις. genus auis.

Κέβλος. cynocephalus, cete.

Κέγχρης. auis quædam marina.

Κεγχραμίς. fici & oliuarum acinus.

Κεγχριαῖον. τό. mica, minutulũ, quaſi dicas miliare.

Κεγχρίας. ου. ὁ. &

Κεγχριδίας. ου. ὁ. panis ex milio.

Κεγχρίνη. puls è milio, ſerpens, hydrus.

Κεγχρίς. ἡ. tinnunculus, genus auium.

Κέγχρος. ου. ὁ. milium, ſerpentis genus, cenchros.

Κεδάζω. μ. άσω. π. ακα. frango, diſsipo, diſpergo. Accuſ.

Κεδάω. idem.

Κέδματα. τά. diuturni dolores in membris, aut genitalibus.

Κιδνός. οῦ. curioſus, glorioſus, ſolicitus, bonus, inclytus, ſedulus, prudens. à κήδω per ſyſtolen.
Κεδρίδες. ῶν. baccæ cedri.
Κέδρινος. ου. ὁ. cedrinus.
Κέδριον. odoratum.
Κεδρόμηλα. τὰ. citria mala.
Κέδροπα. legumina.
Κεδρόπολις. pars Thraciæ.
Κέδρος. ου. ὁ. cedrus.
Κεδρωτός. ῦ. ὁ. ex cedro fabricatus.
Κεῖμαι, & ſynær. κῦμαι. iaceo, cubo. Item cado, quemadmodum & Latine dicimus iacentem animum, pro deiecto. Accipitur etiam aliquando pro concedo.
Κῆα. incendi, uſsi.
Κέαν. ἔκαυσε.
Κεῖθι. illic.
Κείμενα. τὰ. uulgò ſituata.
Κείμενος. ου. ὁ. inhærens.
Κειμήλια. τὰ. theſauri, opes, pecuniæ repoſitæ, inſtrumenta pretioſa, aurea uaſa, uulgò clinodia, res pretioſæ & charæ ſepoſitæ. à κεῖμαι.
Κειμηλιάρχιον. locus in quo res pretioſæ, & in delicijs habitæ reconduntur.
Κειμηλιάρχος. theſaurarius.
Κεῖνος, pro ἐκεῖνος. ου. ὁ. ille.
Κεινός, pro κενός. ῦ. ὁ. uacuus.
Κέοι. iaceres.
Κεῖον. ure.
Κῆρα. ας. ἡ. peſtis, infœlicitas, generatio, ſtatura.
Κειρίαι. ῶν. inſtita, lumbrici lati et oblongi, uincula ſepulchralia.
Κεῖρις. fauus, & auis quædã, halcyon, accipiter.
Κειροκόμης. ὁ. raſus, tonſus.
Κειρομένης χώρας. uaſtata regione.
Κείρω. μ. κερῶ. ἀόρ. α. ἔκειρα. π. κέκαρκα. tondeo, deuoro, ſcindo.
Κεῖσε. illuc.
Κείσομαι. iacebo.
Κεισβδελυρμένος. iners, piger.
Κάω. uro, accendo.
Κεκάδης. odoratus.
Κείων. ὄντος. ὁ. dormiturus.
Κεκαδήσομαι, mox ſut. à κήδω. curabo.
Κεκαδήσω. priuabo, diſsipabo.
Κεκάδοντο, pro ἐχάδοντο, à χάζω. ceſſerunt, priuarunt.
Κεκαδών. priuans, curans, ſeparans, parcens.
Κεκαλυμμένος. contectus.
Κεκάμω, pro κάμω ſubiunctiuo ἀόρ. β. à κάμνω. defeſſus ſim, fatiger.
Κέκαρκα, perf. à κείρω. totondi.
Κεκαρμένος. tonſus ac ornatus.
Κεκαρωμένος. qui honoribus nimijs mẽte externatur ac ſtupet.
Κεκαυτηριασμένος. ὁ. inuſtus, notatus.
Κεκαφηώς. ſpirans, expirans.
Κέκκαλος. acinus, uel nucleus pineæ nucis, granum gnidium.
Κεκλεμμένον. furto ſubreptum.
Κεκλάγξω. latrabo.
Κεκλασμένα μέλη. perfracta, mollia, languida cantica.
Κεκληγόντες, pro κεκληγότες. οἱ. clamantes.
Κεκληγώς. ότος. ὁ. reſonans. à κλάζω.
Κεκληρωμένος. ὁ. λοχών, ſorte electus.
Κεκλεισμένος. ου. ὁ. περιεχόμενος, clauſus.
Κέκλομαι. iubeo.
Κέκλυθι, pro κλῦθι. audi.
Κέκλυτε, pro κλῦτε. audite.
Κεκλῶ. uoco, iubeo.
Κεκλωσμένον. fatatum.
Κεκολοβωμένοι πόδες. muniti pedes.
Κεκονισμένος. ὁ. ἐνεγκὼν καὶ ἐνεχθείς, pro importante & importato.
Κεκορυθμένος. ου. ὁ. armatus, acutus.
Κεκραγμός. ῦ. ὁ. clamor, uociferatio.
Κεκράγω. clamo, à medio præterito κέκραγα.

Κέκραχθι. uociferare.
Κέκρακα. miſcui, temperaui.
Κεκράκτης. ου. ὁ. clamator.
Κεκραμένος. tonſus, robuſtus.
Κεκραμένως. concinnè.
Κέκραται. temperie prœditus eſt.
Κεκράκτης. clamoſus.
Κεκριγότες. incerte loquentes. nam κριγμὸς dentium ſtrepitus in morientibus dicitur.
Κεκριμένος. qui cauſam dixit, qui accuſatus fuit, electus. κεκριμένον πρᾶγμα, res iudicata.
Κεκρόδειλος pro κροκόδειλος, κατ' ἐναλλαγήν. crocodilus.
Κεκρύφαλος. ου. ὁ. reticulum, uitta, diſcriminale, flammeum. Bud. Com. παρὰ τὸ κρύπτεσθαι.
Κεκτημένος. dominus, ut qui poſsideat ſeruũ. & κεκτημένη. ης. hera, domina.
Κέλυφος. cortex.
Κήδω. curo, doleo.
Κεκωμᾶσθαι. alto ſopore opprimi.
Κελαδεινός. οῦ. ὁ. clamoſus, tumultuoſus. Et κελαδεινὴ, Diana, uel quòd Enceladum occiderit, uel ob uenatorios ſtrepitus, uel quòd lunæ mutationes aëris tumultus ſequatur, uentorumq́ tempeſtas.
Κελαδέω. μ. ήσω. π. ηκα. clamo, reſono. ꝑprie de aquarũ ſtrepitu. Neut. abſol.
Κελάδημα. ατος. τὸ. &
Κέλαδος. ου. ὁ. ſtrepitus, clamor.
Κελάδων. οντος. ὁ. reſonans, clamans. Venti, maris, & fluuij epitheton eſt.
Κελαιναί. locus inter Athenienſium & Bœotorũ fines ſitus, et urbs Phrygiæ.
Κελαινεφής. έος. ὁ, ἡ. habens nigras nubeis, niger, denigrans nubeis.
Κελαινιόων. nigricans.
Κελαινοπάθιμος. ου. ὁ. obſcurus, doloſus.
Κελαινός. οῦ. ὁ. niger.
Κελαινότης. ητος. ἡ. nigredo.
Κελαινοφαής. έος. ὁ, ἡ. niger, obſcurus.
Κελάρυζα. ης. ἡ. garrula, crocitans. Epitheton cornicis.
Κελαρύζω. μ. ύσω. π. υκα. reſono, cõſono. De aqua dicitur molliter inter fluendum ſibilante.
Κελάρυξις. ſtrepitus.
Κελέβη. ης. ἡ. poculum ligneum, peluis. παρὰ τὸ χέειν καὶ λάβειν.
Κελλίς. ἡ. ſecuris.
Κελητίζω. equito.
Κέλετρον. inſtrumentum piſcibus capiendis aptum.
Κελέη. κελέβη.
Κελευθιόων. cupiens iter facere.
Κέλευθρον. ου. τὸ. &
Κέλευθος. ου. ἡ. & plur. τὰ κέλευθα. uia. ἐκ τοῦ ἐλαύνω.
Κελευόμενον. τὸ imperium.
Κελεύστη, uel κέλευστρα. currus mulorum.
Κέλευσμα, uel κέλευμα. ατος. τὸ. admonitio nautarum. Cani autem remigibus celeuſma per ſymphoniacos ſeruos olim ſolitum erat, & per aſſam uocem, id eſt ore prolatam, & (ut in argonaui) interdum per citharam, authore Pædiano. Vnde & Martialis li. 3. Quorum per uada tarda nauigantes Lentos figitis ad celeuma remos. Bud. in Annot.
Κελευστής. οῦ. ὁ. iuſſor, proreta, qui imperata excipiens ad alios defert.
Κελευτιάω. μ. άσω. π. ακα. &
Κελεύω. μ. εύσω. π. ευκα. iubeo. unde τὰ κελευόμενα ποιεῖν, imperata facere. Eſt etiam hortor, & permitto uoce actiua. Lyſ. καὶ ποιεῖν ἐκέλευεν ὅτι βούλομαι, Sinebat me aliud de ſe ſtatuere. Bud. Comment.
Κελευσμοσύνη. iuſsio.
Κέλης. ητος. ὁ. equus celes, qui ab uno ſeſſore agitatur & regitur. Eos Centauri primum excogitarunt condoce

facere, in iisq; ſedere, id quod antea neſciebant, & curribus ſolũ uehebantur. Hinc translatione ſumpta ponitur pro nauigio actuario, quòd uno remo, & non binis aut ternis per ſedilia ageretur, cum tamen plures remiges haberet. Celocem Latini interpretantur, authore Gellio. Vnde & κελήτιον paruulus celox, Thucydidi. Bayſ. de Re nau.

Κελητιάω. μ. άσω. &

Κελητίζω. μ. ίσω. π. ικα. equito, uehor curru, rego equum deſultorium.

Κέλλος. ὁ. aper.

Κελλίον. ου. τὸ. cenſus domus.

Κελλός. obliquus.

Κέλλω. τὸ προσοχίζω, καὶ τὸ τέμνω, figo nauem.

Κέλμις. puer, lecythus, et unus ex idæis dactylis.

Κέλομαι, poët. iubeo. Depon.

Κελώνιον. inſtrumentum quo ex puteo hauritur aqua.

Κέλωρον. ου. τὸ. intonſa auis.

Κελλός. niger.

Κέλσα. appuli, ad portũ ueni, aſſumpſi.

Κελτοί. Galli, à Celto Herculis filio.

Κελύφανον. ου. τὸ. ſiliqua, cortex.

Κέλυφος. εος. τὸ. cortex exterior, putamen, teſta.

Κέλω. iubeo.

Κέλωρ. ωρος. uox, eques, ſpado, filius.

Κέλωσ. uſtiuus.

Κεμάς. άδος. ἡ. cerua, hinnulus, quaſi κοιμὰς, ἡ ὅτι κοιμωμένη ἐν τῷ σπηλαίῳ.

Κεμπός. leuis.

Κεν. uide κε.

Κεναγγία. ας. ἡ. uaſorum inanitas. pro inedia accipitur.

Κεναγορία. ας. ἡ. uaniloquium.

Κένανδρος. uir uanus, & futilis.

Κεναυχής. uana iactans.

Κενέβρεια. τὰ. morticina, carnes præmortuæ.

Κενεμβατέω. μ. ήσω. π. ηκα. per uacua uado, uana conor. Neutr. abſol.

Κενεός, pro κενὸς. ȣ̃. ὁ. uacuus.

Κεναυχής. έος. ὁ, ἡ. uana iactans.

Κενεών. ῶνος. ὁ. λαγὼν, uenter, pars quæ eſt inter latera, quaſi κενὸς ὤν.

Κενήριον. ου. τὸ. uacuum monumentum.

Κενοδοξία. ας. ἡ. inanis gloria.

Κενόδοξος. glorioſus, gloriæ auidus, inanem de ſe perſuaſionem habens.

Κενός. ȣ̃. ὁ. uacuus, deſertus, uanus. κενὰς χαρίζω χάριτας, leuẽ inis gratiam.

Κενοσπουδία. ας. ἡ. inane ſtudium, curioſitas circa res nihili.

Κενόσπουδος. ὁ. curioſus, leuiculorũ rerum ſtudioſus, inanium ſtudiorum plenus.

Κενοσπούδως. fruſtra.

Κενοτάφιον. imaginarium ſepulchrum, quale deſcribit Vergil. li. 3. Aeneid. Suetonius honorarium tumulum appellat. Sic uocari poſsũt hodie quas repræſentatiões in anniuerſariis exequiis uocamus. Bud. in Annot.

Κενοταφής. de indocto dicitur.

Κενότης. ητος. ἡ. uacuitas.

Κενοτομία. ας. ἡ. rerum innouatio, nouorum ſtudium.

Κενοῦχος. crumena.

Κενοφωνία. ας. ἡ. uocum inanitas, uaniloquium.

Κενόω. μ. ώσω. π. ωκα. euacuo, excauo. Accuſ.

Κένσαι. ſtimula, iube, crea.

Κενταυρίδες. αἱ. genus ornamenti muliebris.

Κενταυρικῶς. cẽtauricè, immaniter, inciuiliter. Eraſ. Chil.

Κενταυρίσκοι. agreſtis.

Κενταυρομαχία. ας. ἡ. immanis pugna.

Κένσωροι. latrones.

Κεντίομαι. ſtimulor.

Κεντέω, uel κεντάω. μ. ήσω. π. κεκ. ſtimulo, pungo.
Κέντημα. damnum.
Κεντητήριον. ου. τό. ſuilla.
Κεντητικός. ȣ̃. ὁ. pungens, aculeatus.
Κεντητός. ȣ̃. ὁ. pungebundus.
Κεντίζω. μ. ίσω. π. ικα. κεντέω.
Κεντρηνεκής. έος. ὁ, ἡ. uelox, tanquam ſtimulo percuſſus, equus centro obediens.
Κεντρίνης. animal quoddam cum aculeo.
Κεντρὶς. ίδος. ἡ. genus ſerpentis, dipſas.
Κέντρον. ου. τό. ſtimulus, aculeus, tormentum, centrum, hoc eſt punctum in medio circuli.
Κεντρόομαι. μ. ώσομαι. π. ωμαι. habeo ſtimulum.
Κεντρόνυκος. ου. ὁ. nequam, uafer, ſtimulator, auriga.
Κέντρων. ωνος. ὁ. cento, ueſtis uerſicoloribus pannis conſuta. Vnde & pro uerſuto ponitur.
Κεντρωτοὶ κηφῆνες. οἱ. aculeati fuci.
Κέντωρ. ſtimulator, actor.
Κένωμα. ατος. τό. euacuatio.
Κενεόν. κενόν.
Κένωσις. εως. ἡ. uaniloquium, euacuatio.
Κέονται, pro κεῖνται. & κέοιτο, ὑπάρχοι.
Κέπφος. ου. ὁ. fulica, larus, auis leuis quæ facilè à uento impellitur. & tranſlate pro ſtulto ponitur.
Κέρα. cornua, crines, arcus.
Κεραβάτης. locos excelſos, & uertices montium ſcandens.
Κεραῖα. ας. ἡ. apex, antenna, punctum, uirgula minuta, pars in talis ſupior.
Κεραΐζω. μ. ίσω. π. ικα. ſcindo, trucido, populor, diripio. φθείρω, κόπτω. ἀπὸ τ͂ ζώων βιαζομένων τοῖς κέρασιν. Actiu. accu.
Κεραίνω, &.
Κεραίρω. miſceo.
Κεραὶς. ouis.
Κεραστής. cornutus, comatus, & genus ſerpentis.
Κεραΐτις. ἡ. fœnum Græcum.
Κεραμεικός. ȣ̃. ὁ. Ceramicus locus Athenis, in quo ſepeliebantur, qui in bello perierant. Erat & alter in quo diuerſabantur meretrices.
Κεραμεῖον. ου. τό. figulina, uas teſtaceum.
Κεράμεος. figulinus.
Κεραμεύς. έως. ὁ. figulus.
Κεραμεύω. male mereor de Republica. κατεργάζομαι.
Κεραμεῖα. omnia fictilia.
Κεραμικὴ μάστιξ. periphraſis eſt oſtraciſmi.
Κεράμιον. ου. τό. uas fictile, amphora, id eſt menſura octo & quadraginta ſextariorum, authore Budæo de Aſſe.
Κέραμος. ου. ὁ. tegula, dolium, urceus, carcer lingua Cypriorum. Eſt & Cariæ urbis proprium.
Κεράννυμι. μ. κεράσω. uel κεράσω. π. κέκρακα. &
Κεραννύω. miſceo, tempero.
Κέραξ. capillus, arcus, membrum pudendum.
Κεραοξόος. ου. ὁ. poliens cornua, faber arcuarius.
Κεραός. οῦ. ὁ. cornutus.
Κεράρχης. ου. ὁ. alæ præfectus.
Κεραρχία. ας. ἡ. cornu præfectura, quæ triginta duobus imperauit.
Κέρας ατος. τό. cornu, capillus, ut apud Hom. κέρᾳ ἀγλαέ, cum Paridem à capillo laudaret. Vnde ὀρθόκειρων φρίκη, apud Sophocl. quæ capillum ſurrigit. Item poculum. nam ueteres cornibus pro poculis utebantur, quare Bacchum cornutum fingebãt.
Refertur quoq; ad rem bellicam. unde ἐς κέρας καὶ ἐπὶ κέρως ἄγειν, cornua inſtruere. Et ἐπὶ κέρως πορεύεσθαι, cum cornua protenduntur exercitu præcedente.
Κερασβόλος. ὁ. præfectus intractabilis. à

ſeminibus, quæ prius quàm in terram cadant, ſi in cornua boum inciderint, duriora naſcũtur. Eraſ. Chil.

Κέρασμα. ατος. τὸ. mixtura.

Κεράω. infundo.

Κεράστης. ου. ὁ. cornutus.

Κερασφόρος. ου. ὁ. corniger.

Κεράχειλοι. labris incuruis.

Κερατέα. ἡ. ſiliquaſtrum.

Κερατίζω. μ. ίσω. π. ικα. cornu uentilo, cornu peto, obarieto.

Κερατινός. οῦ. ὁ. corneus, cornutus. Et κερατινὰ, καὶ κερατίς. ἡ. oratio ambigua. Sunt tamen qui κερατινὸν, ſyllogiſmum cornutum interpretentur. Laërt. in Zenone, et Politian. Miſcel.

Κεράτιον. ου. τὸ. ſiliqua.

Κερατιστής. ὁ. cornupeta.

Κερατόγλυφος. qui cornu expolit, excolitq́; artifici ingenio ac ſculpit.

Κερατουργός. idem.

Κερατωνία. ſiliqua, aut ficus Aegyptia.

Κεραύλης. ου. ὁ, ἡ. cornicen, tibicen.

Κεραυνάω. μ. ήσω. π. ηκα. fulmino. Acc.

Κεραύνια. τὰ. Ceraunia montes Epiri.

Κεραυνίας. ου. ὁ. fulmine ictus.

Κεραύνιος. Iupiter, attonitus, & ueſtis quædam.

Κεραυνοβολεῖ. fulmen intorquet.

Κεραυνοβολία. ας. ἡ. fulminum iactus.

Κεραυνός. οῦ. ὁ. fulmen. παρὰ τὸ κεραΐζειν, & αὔειν, ἤγουν φθείρειν καὶ καίειν. Fuit & cognomen Ptolemæi cuiuſdam ex promptitudine, audaciaq́;.

Κεραυνοσκόπιον. alta machina in ſcena inſtar ſpeculæ, ex qua fulminum iactus exhibebant.

Κεραυνόω. μ. ώσω. π. ωκα. fulmino, fulmine percutio. Accuſ.

Κεράω. miſceo, uinum infundo. Ab antiquo uſu cornuum pro poculis.

Κέρβερος. ου. ὁ. Cerberus.

Κερβέσιοι. Cimerij, imbecilles.

Κερβολῶ. cõuicior, maledico, decipio.

Κερδαίνω. μ. ανῶ. π. γκα. lucror. παρὰ τὸ κέαρ ἰαίνειν, ὅ ἐστιν εὐφραίνειν. Neutr.

Κερδαλέη. ης. ἡ. uulpes.

Κερδαλέος. ου. ὁ. aſtutus, utilis, fraudulentus.

Κερδαλεόφρων. ονος. ὁ, ἡ. auarus.

Κερδάλη. uulpes.

Κέρδεα. τὰ. aſtutiæ uulpinæ.

Κερδία. uafrities.

Κέρδιον. utilius, lucroſius, melius.

Κέρδιστος. ου. ὁ. utiliſsimus, aſtutiſsimus, prudentiſsimus, locupletiſsimus.

Κερδογαμεῖν. lucri cauſa uxorẽ ducere.

Κέρδον. herba lanaria.

Κέρδος. εος. τὸ. lucrũ, aſtutia uulpina.

Κερδοσύνη. ης. ὁ. aſtutia, decipiens aſtutia, & maximè fallens, uaframentum, aſtus.

Κερδύφιον. ου. τὸ. lucellum.

Κερδώ. όος. ὁ. uulpes. forma diminutiua à κερδαλῆ.

Κερδῷος. ὁ. Mercurij nomen, tanquam lucri authoris, & conciliatoris, & compendiarij. Ad uerbum eſſet lucroſus, quæſtorius, quæſtuarius.

Κέρεα. exequiæ.

Κερκίδιον. ου. τὸ. radiolus.

Κερκίζω. μ. ίσω. π. ικα. texo cum radio. Neutrum.

Κερκιθαλίς. erodius auis.

Κερκίς. ίδος. ἡ. radius textoris, & os minus brachij nos etiam radium dicimus.

Κέρχνος. accipiter, aut gallus.

Κερκοπίθηκος. ου. ὁ. cercopithecus, ſimia caudata.

Κέρκος. ου. ὁ. uaſis genus ſicuti eſt tripus, ianua ænea, annulus oſtij. Ponitur & pro cuiuslibet animalis cauda. παρὰ τὸ σκαίρειν καὶ ἕρπειν, hoc eſt à ſaliendo obrependoq́;. Ariſtoph. ἰδοὺ δ᾽ ἔχει κέρκον λαγὼ, Ecce (inquit) leporis caudam

caudam excipe. Quia uerò mollior, delicatiorq́ eſt animalis eius pilus, ſpongiæ loco utebantur, purgandis præſertim, detergendisq́ lippitudinibus. Inde fortaſsis natum eſt adagium in eum, qui nimis aſtutè ſubblanditur, ut nũcupetur cercus. Vnde Cic. ad Atticum lib. 8. Domitius (inquit) ut audio, in Coſano eſt quidem, ut aiunt paratus ad nauigandum. Si in Hiſpaniam, non probo. ſi ad Cn. laudo. Quouis potius certe, quàm ut cercum uideat. Vbi Cæſarem intelligunt, qui mira uafritie graſſabatur, ut omnino arriperet principatum, arridebatq́ omnibus, & præterquam etiam dictaret ingenium, clementiam præferebat, iniurias aut diſsimulabat, aut leniſsime caſtigabat. Plura Cæl. lib. 16. ca. 59.

Κέρκουρος. genus nauis breuioris, lembus.

Κερκοφόρα. quæ caudam habent.

Κερκώπη. ης. ἡ. cicadæ genus exiguæ & mutæ. Cæl. lib. 9. ca. 31.

Κερκωπίζω. laſciuio, adulor, χλευάζω, μωκίζω. Trãslatione à brutis ducta caudam motitantibus. Cæl. li. 11. ca. 33. & Eraſ. Chil.

Κέρκωψ. ωπος. aſtutus, caudatus, & ſimiarum genus. Cyclopes quoq́ Cercopes appellabãtur. uide adagium, Cercopum cœtus.

Κέρμα. ατος. τό. ſtips, moneta, fruſta minuta, minutiæ æris, λεπτότατόν τι.

Κερματίζω. μ. ίσω. π. ικα. incido in fruſta minutiſsima, trucido. Actiu. accuſatiuo iung.

Κερμάτιον. ου. τό. fruſtum, pecuniola.

Κερματιστής. οῦ. ὁ. numularius, qui maiores numos pro minutulis cõmutat.

Κέρνος. uas figulinum, ſacrificium Cybeles, τηγανίς. & κέρνα, ſecuris.

Κεροβάτης. ου. ὁ. epitheton Panos, quòd cornua geſtare fingatur. (κτικός.

Κερόεις, pro κερατόεις. cornutus, συμπλε-

Κεροπλάστης. ου. ὁ. pro eo qui exornat capillum, πλοκουργός.

Κερουλκός. οῦ. ὁ. cornibus trahens, & funis quidam nauticus, ὁ ἀπόγεων.

Κερουτίας. iactator ſuperbus, quaſi elatis cornibus, γαυρίας.

Κερουχίς. ίδος. ἡ. cornigera.

Κεροῦχος. ου. ὁ. cornutus, ceruchus.

Κερόωντο. miſcebant.

Κερτομέω. μ. ήσω. π. ηκα. conuicior, σκώπτω, ὑβρίζω, ἐρεθίζω, χλευάζω.

Κερτομία. ας. ἡ. probrum, conuicium, irritatio, irriſio.

Κερτομίας. ου. ὁ. &

Κερτόμιος. ου. ὁ. mordax, irritatiuus, ὑβριστικός, ὀνειδιστικός, μεμπτικός, ἐρεθιστικός.

Κέρτομος. ου. ὁ. iocabundus, mordax, ὁ κέαρ τέμνων, θυμοδακής.

Κερχάλεος. aſper, aridus, ſiticuloſus.

Κερχαλέα. aſperitas gutturis, καὶ ὁ ἐν τῷ πνεύμονι ψόφος.

Κερχνόω. aſperum facio, ſculpo, cælo.

Κερχνηίς. ίδος. ἡ. auis genus.

Κέρχνωμα. ατος. τό. aſperitas, cælatura, κύκλωμα γαλισμός, ὁ περὶ τὰς ἴτυς τῶν ἀσπίδων κόσμος, ποτήριον ἐπίχαλκον.

Κερχνωτός. οῦ. ſignis aſper, cælatus, tornatus, uariegatus, πολύπαστος.

Κέσκετο. iacebat.

Κεσκίον. ſtuppa.

Κεστός. οῦ. ὁ. acu pictus, ceſtus, hoc eſt cingulum ueneris, efficax ad illectamentum gratiarum, & amorũ, quo illa dicitur Martem cõciliare. Eraſ. prouerb. Ceſtum habet Veneris.

Κέστρα. ας. ἡ. ſtimulus, ſiue ſtylus, telũ, defenſoriũ, malleus. Cæl. li. 14. c. 37.

Κέστρον. uericulum, genus teli. Cæl. ibi.

Κεστρεύς. έος. ὁ. mugil. Cæl. ibidem.

Κέστρινος. Larinus bos. Cæl. lib. 3. ca. 21.

Κέντρον. aſperitas linguæ, telum, prima ſeminum germinatio.

Κεντρωτόν. lignum graue, acutum & præuſtum.

Κευθάνω. uado. Neutrum abſolutum.

Κευθμών. ῶνος. ὁ. latebra, latibulum, penetrale.

Κεύθομαι. uado.

Κεῦθος. ους. ὁ. profunditas.

Κεύθω. μ. ύσω. π. ευκα. occulto.

Κεφαλαί. αἱ. ſtationes.

Κεφάλαιον. ου. τό. caput. Transfertur autem uariè, quemadmodum apud Latinos. Aliquando enim ponitur pro ſūma, hoc eſt pro eo quod rem continet, ut κεφάλαιον τῶν εἰρημένων, ſumma ſupradictorum hæc eſt, Iſocrati. unde ἐν κεφαλαίῳ, uel ἐπὶ κεφαλαίῳ, uel κεφαλαίῳ, pro in ſumma, ad ſummā, ſummatim. Item pro ſumma, id eſt ſorte uſurarum. Aeſchin. ἕως τὸ κεφάλαιον ἀπέδοσαν, Quoad ſūmam ſoluerint & ſortem, id eſt τὸ ἀρχαῖον. Aliquādo pro firmamento & capite cauſæ ponitur, Gregor. Aliquando pro capite & uertice rerum, apud eundem, de quo Bud. Com. Accipitur etiam aliquando pro parte diuiſa, et initio, aut loco ſeparato, ſiue libri, ſiue epiſtolæ, ſiue id genus rei ſimilis, quod uulgo capitulum uocant.

Κεφαλαιοῦσθαι. in ſummam ſubduci, & colligi. Et actiuè pro in ſumma colligere. Plato, κεφαλαιωσόμεθα τοίνυν, ſummatim igitur definiamus. Bud. Com.

Κεφαλαιόω. μ. ώσω. π. ωκα. facio ſummā, offēdo ſiue impingo in caput, in ſummam ſubduco & colligo. Bud. ibidē.

Κεφαλαιώδης. εος. ὁ, ἡ. ſummarius, capitalis.

Κεφαλαίωμα. τό. κεφάλαιον.

Κεφαλαλγὴς, ſiue κεφαλαλγόν. τό. faciens dolere caput.

Κεφαλαλγία, Attice pro κεφαλαργία. ας. ἡ. capitis dolor.

Κεφαλαλγοῦσι. τοῖς. dolentibus caput.

Κεφαλή. ῆς. ἡ. caput, ſtatura corporis, tribus Acamantidis.

Κεφαλῆται. οἱ. lapides angulares.

Κεφαλικός. οῦ. ὁ. capitalis.

Κεφαλῖνα dicitur in lingua ea pars, cui guſtus potentia ineſt.

Κεφαλίς. ίδος. ἡ. caput.

Κεφαλισμὸς apud Ariſtotelem, dicitur ſimplicium numerorum uſq; ad decem multiplicatio. Vulgo menſam Pythagoræ uocant.

Κεφαλοβαρὴς quid ſit, uide Ariſtotelem de diuturnitate.

Κεφαλόδεσμον. ου. &

Κεφαλόδεσμος. ου. frontale, ἄμπυξ.

Κεφαλόμακτρον. ου. τό. ſudarium.

Κέφαλος. ου. ὁ. cephalus piſcis, capito Theodoro interprete, diuerſus à cephalino piſce, quem blapſiam uocāt.

Κεφαλοτομεῖν. decollare, καρατομεῖν.

Κέφυλος. εος. τό. κέλυφος.

Κέχανδα. ſum capax.

Κεχαρακωμένος. uallo munitus.

Κεχαριτωμένος. ὁ. gratioſus, aut unicè charus, quē gratuitò animi quodam fauore cōplectimur. Vnde Homerus Achillem ſic loquentem facit adamato ſuo Patroclo, ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ.

Κεχάλαμαι. uinctus ſum.

Κεχηνός. τό. hiatus.

Κεχηνότες. ſtulti.

Κεχμάζω. facio florere, floreo.

Κεχρημένος. ου. ὁ. mutuatus, indigens.

Κεχωρίδαται. diſcrepant.

Κέων. οντος. ὁ. dormiturus.

Κεάδας. locus profūdus apud Athenienſeis, in quē coniici ſolebāt noxij, et extremo ſupplicio afficiēdi, barathrū.

Κηώεις. redolens, odoratus.

Κῶς. Cos inſula.

K H.

Κήας. αντος. ὁ. comburens.

Κῆβος. cebus.

Κηδάζω. purgo.

Κηδαίνω. curo, ſolicitus ſum.

Κήδαι. luctus.

Κηδεία. ας. ἡ. funus, affinitas, nuptiæ.

Κηδεῖος. ου. ὁ. adultus matrimonio, ſapientia plenus.

Κηδεμονικός. οῦ. ὁ. curioſus, ſalutaris, caſtigator.

Κηδεμών. όνος. ὁ. curator, procurator, affinis, cognatus, beneficus.

Κηδεός. οῦ. ὁ. curādus, ſepultura dignus.

Κηδίσκω. deſtruo. Accuſ.

Κηδεστής. οῦ. ὁ. affinis, ſocer, gener.

Κήδευμα. ατος. τό. affinitas.

Κηδεύομαι. μ. εύσομαι. π. ευμαι. ſepelior, paſsiuè.

Κηδευόμενος. funeratus.

Κηδεύω. μ. εύσω. π. ευκα. iuſta facio, id eſt funus curo, affinis ſum, ad funus eo, præſum magiſtratui.

Κηδέω. triſtor, angor.

Κήδιστος. ου. ὁ. ἔνδοξος, cura dignus, chariſsimus, ἀναγκαιότατος.

Κήδομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. curo, anxiè ſatago, adiuuo, magnifacio, triſtor, curā de re aliqua capio, ſuſcipio. Depon. genit.

Κῆδος. εος. τό. cura, dolor, affinitas.

Κηδόσυνος. ου. ὁ. diligens.

Κηδωλός. οῦ. ὁ. anxius, curioſus.

Κήδω. μ. ήσω. π. ηκα. triſtifico, curo, torqueo, noceo. Actiu. accuſ.

Κηθάριον. cophinus, urna, in quam calculi conijciebantur.

Κηθεῖν. auxiliari, concurrere.

Κήθιον. τό. κηθάριον.

Κηθός. οῦ. ὁ. auxiliator.

Κηκή. acies.

Κηκαδίω. conuicior, ſubſanno.

Κηκάς. conuiciator, uulpes.

Κηκασμός. conuicium.

Κηκείδης. ου. ὁ. quidam dithyramborum poëta uetuſtiſsimus.

Κηκάζω. conuicior.

Κήκιε. fluebat, ſaltabat, ſudabat.

Κηκίς. ίδος. ἡ. galla, id eſt fructus quercus.

Κηλαῖος, &

Κηλεῖος. ου. ὁ. nocuus, cauſticus.

Κηλάς. ἡ. nubes ſicca, dies hybernus, capra frōte calloſo ſigno notata, uulpes

Κηλάστρα. ſcapha, uas paſtorale, celaſtrus arbor.

Κηλαίνω. demulceo, ægroto.

Κήλειος. ου. ὁ. combuſtiuus, calidus, clarus, habēs uim & naturā abſumēdi.

Κηλήτης. ου. deceptor, ſeductor.

Κηλάς. idem.

Κηλαίνω, &

Κηλέω. μ. ήσω. π. ηκα. mulceo, delinio, afficio quauis re, perſuadeo, tabefacio. Accuſ.

Κήλη. ης. ἡ. cele, & hernia, tumor in uarijs partibus corporis.

Κηληθμός. οῦ. ὁ. oblectatio per quietem, uoluptas.

Κήληθμος. ου. ὁ. &

Κηλητής. οῦ. ὁ. demulſor.

Κήλημα. ατος. τό. error, ſeductio.

Κηλημός. οῦ. ὁ. lætitia, uoluptas.

Κήλησις. εως. ἡ. mulcimentum.

Κηλητήριος. ου. ὁ. oblectatiuus.

Κηλήτης. οῦ. ὁ. hernioſus.

Κηλήτωρ. demulſor.

Κήλητρον. oblectamentum, ſolamen.

Κήλων. ου. τό. mentula.

Κηλιδωτός. οῦ. ὁ. ſordidatus.

Κηλίς. ίδος. ἡ. macula, probrum, nota, ſqualor, ulcus, cicatrix.

Κῆλον. ου. τό. lignum, ſagitta.

Κηλόω. μ. ώσω. π. ωκα. comburo, δέχομαι θῦ. Item decipio, noceo. Accuſ.

Κήλων. præceps in libidinem.

Κηλώνιον. ου. τὸ. celonium, id eſt ciconia, inſtrumentum quo aqua hauritur è puteis.

Κηλωνεῖον. οῦ. τὸ. lupanar apud Lycophronem.

Κημός. οῦ. ὁ. camus, fræni genus, cadus iudicialis, ſagena.

Κημῶσαι. concludere, conniuere.

Κἂν. etſi, καὶ ἐάν.

Κένωμα. inanitas corporis, umbra, idolum.

Κήξ. auis marina ſimilis hirundini, fulica.

Κηπεία. cultus horti.

Κηπαῖος. ου. ὁ. hortenſis.

Κηπεύω. μ. εύσω. π. ευκα. excolo. Neutr. abſol.

Κήπιον. ου. τὸ. κῆπος.

Κηπορός. hortulanus.

Κῆπος. ου. ὁ. hortus. Item tondendi genus ad frontis ornamentum.

Κῆλος. fulmen.

Κηπουρικός. οῦ ὁ. hortulani res.

Κηπουρός. οῦ. ὁ. κηπορός.

Κήρ. ρός. ἡ. oxyt. parca, mors, ſors.

Κῆρ, pro κέαρ. ρός. τὸ. circunflex. cor, anima.

Κηραίνω. μ. ανῶ. π. γκα. morior, curo, corrumpo, grauiter iraſcor. Neutr. abſol.

Κηρεσιφόρητος. ου. ὁ. à parca agitatus.

Κήριος. fatalis, calamitoſus.

Κηριάζειν. fauare, id eſt fauos conficere.

Κηρίαι. faſciæ ſepulchrales, exequiæ.

Κήρινθος. ἡ. cerago, melleficium, ulcus.

Κηρίνη. flagellum quoddam.

Κήρινος. ου. ὁ. cereus.

Κηρίον. ου. τὸ. fauus, candela cerea, placenta. Eſt etiam genus ulceris, à faui ſimilitudine.

Κηριοποιά. τὰ. fauos conficientia.

Κηριοῦσθαι. terreri.

Κηρίσσω. fulcio.

Κηρίφατος. fato decedens, morbo defunctus.

Κηριωθῆναι. uertigine capi.

Κηρόθι. ex animo, κηρόφιν.

Κηροπήγιον. ου. τὸ. candelabrum.

Κηροπλάστης. ου. ὁ. qui ceram tractat.

Κῦρος. ου. ὁ. fluuius Armeniæ.

Κηρός. οῦ. ὁ. cera, candela.

Κηρυλκός. ad fatum, id eſt, mortem pertrahens.

Κήρυγμα. ατος. τὸ. præconium, prædicatio.

Κηρύκειον. ου. τὸ. &

Κηρυκεία. ας. ἡ. legatio, præmium quod datur præconi, aut quippiam nunctianti, aut uendenti. Bud. in Anno. Eſt quoq; Κηρύκειον nomen proprium montis Epheſi.

Κηρυκεῖον. τὸ. caduceus.

Κηρυκεύω. μ. εύσω. π. ευκα. officium præconis exerceo.

Κηρυκίνη. ἐκ. τοῦ κηρυκεῖον.

Κήρυλος. ου. ὁ. halcyonum maſculus.

Κῆρυξ. κος. ὁ. caduceator, fæcialis, præco, buccinæ ſpecies. ἐκ τοῦ γηρύειν ἤδη φωνῆν. Item teſta, intectorium.

Κηρύσσω, &

Κηρύττω. μ. ύξω. π. υχα. prædico, declaro, id eſt pronuntio. Et eſt (inquit [redacted]) proprie præconum, & publicitus apud populum ſua uoce aliquid promulgantium. Item precibus colo, laudo, inuoco, imploro. Κηρύττω τὰ ὄντα, auctionem bonorum facio, auctionor, proſcribo auctionem bonorum, ſub præcone uendo. Bud. Com.

Κήρωμα. ατος. τὸ. tabula cerata in quam antiqui ſcribebant. Item oleum quo ſeſe perungunt athletæ, adhibito quodam terræ genere, ad robur adijciendum membris, quod & Latini ceroma uocant. Plinius pro loco uſurpauit,

uſurpauit, in quo certabatur.
Κήρωσις.cera.
Κηρωτόν.τὸ.cerotum ſeu ceratũ, emplaſtri genus.
Κῆτα.nepita.
Κήτιον.ου.τὸ.herba quædam.
Κήτιος, &
Κητώεις.όεντος.ὁ.immenſus.
Κῆτος.τεος.τὸ.cetus, id eſt balena.
Κητώδης.δεος.ὁ,ἡ.magnus.
Κητώεσσα.Lacedæmonis epitheton, uel ob magnitudinẽ, uel quod uicinum mare plurima cete nutriat.
Κητῷος.ου.ὁ.cetaceus. deductum à κῆτος, id eſt, cetus.
Κῆφα, Dorice pro καὶ ἔφη. & dixit.
Κηφήν.ῆνος.ὁ.fucus, id eſt ueſpa ſterilis.
Κηφιώδης.inflatus, ſedatus.
Κηφὸν.argentum.
Κῆχος, pro ποῦ.ubi.
Κηχράω.fœnero.
Κηώδης.δεος.ὁ,ἡ.redolens.
Κηώεις.όεντος.ὁ.uaporatus, odoratus.

K I.

Κίβαλος.prædo, latro.
Κιβδήλευμα.ατος.τὸ.fucatio.
Κιβδηλεύω.μ.εύσω.π.ευκα.corrumpo, fuco, impoſturam facio.
Κιβδηλία.ας.ἡ.inſynceritas, corruptela, impoſtura, fucus.
Κιβδηλιᾶν.pallere uitio morbi, aut ſceleris alicuius conſcientia.
Κίβδηλις.ιος.ἡ.rubigo in metallis, excrementa metallorum, quod σκωρίαν uocant.
Κίβδηλος.ου.ὁ.adulteratus, ſubæratus, adulterinus, propriè de numis. Eraſ.Chil.
Κίβδης.improbus, lutum.
Κίβιξ.κος.ὁ.auarus.
Κίβισις.arca, ſiue pera.
Κίβος.τὸ.capſula, ſtultus, cibus.
Κίβριος.ου.ὁ.latro.
Κιβωτός.arca, ciſta. Vnde κιβώτιον diminutiuum.
Κιγκλίζειν.τὸ κινεῖν τὴν ὀσφύν, cõmouere & obſtrepere. à κίγκλος. Eraſ.Chil.
Κιγκλίς.ίδος.ἡ.carcer, cancelli fori, quibus à iudice populus arcebatur. Cancellotam uocant. Cæl.li.15.cap.10. Ponitur & pro ualua, ſera, ſiue clauis foramine.
Κιγκλισμός.tumultus.
Κίγκλος.ου.ὁ.cinglus auis, cuius cauda continuò mouetur, adeo infirma, ut ne nidum quidem ſibi parare poſsit, ſed in alieno pariat. Vnde
Κιγκλός.οῦ.ὁ.mendicus.
Κιγχάνω.aſſequor.
Κιγχλισμός.οῦ.ὁ.cachinnus, immodeſtus riſus.
Κίδαρις.corybantium ligamẽ capitis, indumentum capitis Perſicum, pileus regius apud Perſas.
Κιδαφεύειν.decipere.
Κιδάφειος, uel κίδαφος. improbus, doloſus, uulpes.
Κίδναμαι.diſpergo.
Κίδνη. hordeum toſtum.
Κιδνός.imbecillis.
Κίες.οἱ.caries, & frugum uermes.
Κιθάρα.ας.cithara.
Κιθαρῳδότατος.citharæ peritiſſimus.
Κιθαρίζομαι. τὸ ἀκροῶμαι κιθαρίζοντος. Bud.Com.
Κιθαρίζω.μ.ίσω.π.ικα.cithara cano. Neutr.
Κίθαρις.ιος.ἡ.citharea Venus, cithara.
Κιθαριστήριοι.tibiæ quædam.
Κιθαριστής.οῦ.ὁ.citharista.
Κίθαρος.fidicula piſcis, pectus, latus, thorax.
Κιθαρῳδός.οῦ.ὁ.citharœdus.
Κίθαρις. κίθαρις. (rus.
Κίκιννος.ου.ὁ.cicinnus, capillorum cir-

Κίκυς. υος. ἡ. potentia.
Κικκαβᾶυ. noctuarum uox, & κικκαβά, noctua.
Κικλήσκω. uoco. Accuſ.
Κιχλισμός. ȣ̃. ὁ. riſus.
Κικυμώττειν. cæcutire.
Κίκυς. ὁ. firmus, potens, uis.
Κικύω. accelero.
Κιλικίζεσθαι. improbum eſſe.
Κιλίκιος. ὁ. acerbus, hirſutus, ut κιλίκιοι τράγοι, hirci denſo uellere & frequẽtibus pilis. Hinc κιλίκια dicũtur quæcũque ex pilis confecta cõſtant, cilicia.
Κιλικισμός. ȣ̃. ὁ. cædes. (dis.
Κίλλα. ſoror Hecubæ, oppidulum Troa-
Κιλλακτήρ, & (Chil.
Κιλλακτήρ, Doricè. agaſo, κιλληγός. Eraſ.
Κιλλίβας. baſis menſæ, menſa tripes. Item κιλλίβαντες. inſtrumenta trium pedum, quibus in bello ſcuta imponebant fatigati. Cæl. li. 5. ca. 15.
Κιλλικύριοι, uel καλλικύριοι. οἱ. exulum ſerui, qui cum agros colerent, mox in tantam multitudinẽ excreuerunt, ut dominos ſuos eiecerint. Cæl. lib. 13. ca. 48. (tũ habens.
Κίλλιξ. urna, bos alterum cornu contor-
Κίλλος, Doricè. ȣ. ὁ. aſinus.
Κιμβάζω. milito, στρατεύομαι.
Κιμβάω. eo, iter facio.
Κιμβηκία. fraudulentia.
Κιμβία. ας. ἡ. auaritia.
Κίμβικα. ueſpera, aluearia.
Κίμβικον. τό. parſimonia, apicula. Eraſ. prou. Cumini ſector. unde
Κίμβιξ. ικος. ὁ. nimis parcus, ſordidus, ῥυπαρός. ἀπὸ τοῦ κιβδήλου χρυσίου. Cæl. li. 8. ca. 46. Bud. Com.
Κιμωλία. ας. ἡ. alba creta, qua fullones utuntur. (nus.
Κιννάβαρι. εως. τό. cinabarȳ coloris ge-
Κιννάβευμα. ατος. τό. exemplar ad quod imago effingitur.

Κίναβρα. cibus caninus, cinabra: hoc eſt, fætor caprarum ſiue hircorum, odor ſub alis uiroſus.
Κινάβρας. hirciſſans, Luciano.
Κίναδος. ȣ. ὁ. uulpes, belua aſtutiſſima, uafer. Cæl. li. 10. ca. 41.
Κιναιδία. impudicitia.
Κίναιδος. ȣ. ὁ. cinædus.
Κινάμωμον. ȣ. τό. cinamomum. (bia.
Κινάμωμος. ὁ. cinamomus, auis in Ara-
Κινυρίζομαι. ploro cũ ſingultu, moueo.
Κιναύρα. ας. ἡ. cinabra, hoc eſt hircorũ fætor, frigus matutinum.
Κιναυράω fæteo. Neut. abſol.
Κιναφάω. decipio, πανουργεύομαι.
Κινδαλισμός. ludi genus, Polluci li. 9. & Cæl. li. 15. ca. 10.
Κινδαλοπαίκτης. ȣ. ὁ. qui ludit paxillo.
Κίνδαλος. ου. ὁ. paxillus. Vnde κινδαλι-
Κίνδαξ. agilis, facilè mobilis. (σμός.
Κινδάφη. uulpes.
Κινδύνευμα. ȣ. τό. periculum.
Κινδυνεύω. μ. εύσω. π. ευκα. periclitor, experior. Datiuo, ut κινδυνεύω τούτῳ τῷ πράγματι, hac re periclitor. Item poſſum probare ex præcedentibus, id eſt, neceſſariò ſequitur, uel concluditur, proximè & ferè facio. Eſt etiam τὸ ἐγγίζω, & uideor. Syneſ. καὶ κινδυνεύουσι πάθειν ἐνίους, Iam propè in eo eſt, ut quoſdam in opinionem adduxerint. Vnde & κινδυνεύει imperſonaliter ponitur pro eo, quod eſt, propemodum dixerim. Plato, κινδυνεύω ὑμῖν λέγειν, &c. id eſt, fortaſſe autem. Significat etiam reus ſum, in reatu ſum & ſordibus, cauſam dico. Quemadmodum Latinis quoq; periculum reatus & ſordes dicuntur.
Quin & κινδυνεύομαι dicitur, ut κινδυνεύω, non tamen eadem ſignificatione. Demoſth. Ἐν οἷς τῶν ὅλων κεκινδυνεύσεται τῇ πόλει, Cum ab aliqua

periculũ impendet, quæ ad ſummam rerum pertinent. Dicitur etiam, quod cum periculo probatur aut ſuſcipitur. Thucyd. οἷς ἡ ἐναντία μεταβολὴ ἐν ᾧ ἔτι κινδυνεύονται ἦν τι πλείσονι, Quos manet in contrarium mutatio, quibus imminet mutationis periculum. Bud. Com.

Κίνδυνος. ου. ὁ. periculũ, ut κίνδυνον ποιοῦμαι, periclitor, cum periculo tento et aggredior. παρὰ τὸ ἰέναι εἰς ὀδύνην κίνδυνος dicitur.

Κινδυνώδης. εος. ὁ, ἡ. periculoſus.

Κινέω. μ. ήσω. π. ηκα. moueo. Actiu. acc.

Κινηθμός. οῦ. ὁ. &

Κίνημα. ατος. τὸ. motus.

Κινήματα. τὰ. uibramenta.

Κίνησις. ιος. ἡ. motus, commotio.

Κινητήριον. ου. τὸ. incitamentum.

Κινητής. οῦ. ὁ. motor.

Κινητικός. οῦ. ὁ. excitatiuus.

Κινητός. οῦ. ὁ. mobilis.

Κίνιφος. ου. ὁ. uariegatus. (cinus.

Κιννάβαρις. cinabaris herba, color coc

Κινάβρευμα. purgamentum, fœtens.

Κινοῦρις. equus improbus.

Κίνυγμα. idolum.

Κίνυμι. moueo, agito. Actiu. accuſ.

Κινύρα. ας. ἡ. inſtrumentum muſicum, cithara. ἀπὸ τοῦ κινεῖν τὰ νεῦρα.

Κινύρεσθαι. conqueri, cantillare.

Κινυρός. οῦ. ὁ. querulus.

Κινώπετον. ου. τὸ. ὄρπετον.

Κινώπετα. τὰ. reptilia, culices.

Κιονίς. ίδος. ἡ. uua, morbus in gutture.

Κιονόκρανον. τὸ. ſummitas columnæ.

Κίρκος. ου. ὁ. circus, genus accipitris, omne incuruum.

Κιρνάω. μ. ήσω. π. ηκα. miſceo, tempero, infundo uinum. Actiu. accuſ.

Κίρνων. miſcebant.

Κίῤῥα. ας. ἡ. Cirrha urbs.

Κιῤῥά. ᾶς. ἡ. ignea.

Κιῤῥός. ὁ. giluus, citrinus, fuluus.

Κιρσός. οῦ. ὁ. uarices & tumor pedum, qui & κεῖξος dicitur, dilatatio uenarum.

Κίρων. ineptus ad Venerem.

Κίς. ιος. ὁ. uermis qui in ligno & frumento naſcitur.

Κίσσα. ης. ἡ. κίττα.

Κισσάνθεμος. ου. ὁ. herba quam uocant rapum terræ.

Κίσσαρος. idem quod κισσὸς.

Κισσάω. μ. ήσω. π. ηκα. deſydero, concipio, laſciuius concupiſco. Accuſ. Vnde illud in Pſal. καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Κισσηρίς. ίδος. ὁ. pumex.

Κισσηρώδης. εος. ὁ, ἡ. pumicoſus. (ctus.

Κισσινοβαφής. έος. ὁ, ἡ. hedereo colore tin

Κισσινός. οῦ. ὁ. hederaceus.

Κισσός. οῦ. ὁ. hedera.

Κισσοφόρος. hederã gerens, Dionyſius.

Κισσύβιον. ου. τὸ. uas paſtorale, quod & κιβίσιον dicitur, fortè ἀπὸ τοῦ κισσοῦ, hoc eſt ab hedera, ex qua fiũt pocula.

Κίστη. ης. ἡ. & κιστίς. ίδος. ἡ. ciſta, arca, ſcrinium.

Κίσθος. ciſtus, nomen fruticis.

Κίταρις. ιος. ὁ. citaris, ornatus capitis.

Κίτριον. ου. τὸ. cedrus, citrus.

Κίττα. ης. ἡ. pica, morbus mulierum prægnantium, ubi canum more aut nihil omnino, aut malos appetunt cibos, id quod contingere ſolet ſecundo aut tertio à cõceptu menſe, quòd organũ appetentis ſit læſum, id eſt, os uentriculi: infanti non ſuppetente ui, ad alimenti conſumptionẽ. Dicitur & κίττησις. Cæl. li. 5. ca. 15. & li. 14. ca. 1.

Κιττα6ίζειν. picarum uoce ſonare.

Κιττᾶν. piccare.

Κίτταρα. τὰ. micamenta, callo ſquamatim compactilia.

Κίδαρις. diadema capitis.

Κιττοφόρος. picam ferens ad myſteria Bacchi peragenda, uidelicet, quòd infirmi facere ſolent. Hinc dictum inuenitur in hominem uilem & deſpicatū, ut de Aeſchine ait Demoſth.

Κιττοφοροῦντες. οἱ. libidines complectentes, à κιττοφορέω.

Κιχάνω, &

Κιχείω, &

Κιχέω. μ. έσω π. ηκα. inuenio, peruenio, accedo, conſequor, offendo, deprehendo. Actiu. accuſ.

Κίχλα. ης. ἡ. turdella, turdus auis, & piſcis, ſturnus.

Κιχλίζω. μ. ίσω. π. ικα. turdos aut coturnices edo, coturniſſo, immodeſtè & laſciuiter rideo. Accipitur generaliter pro gulæ indulgere, et delicatè uiuere. Neutr. abſol. Eraſ. Chil.

Κιχλισμός. οῦ. ὁ. cachinnus, riſus mollis & impudicus. Eraſ. ibidem.

Κιχόριον. intubum erraticum.

Κίχραμαι. utendum accipio, utendum rogo.

Κίχρημι, à κιχράω. commodo, utendum do. Bud. Com.

Κιχῶναι. αἱ. intercrura.

Κίω. uado, accedo.

Κίων. ονος. ὁ. uel ἡ. columna, columella. Item excreſcens caro in faucibus uocem impediens, uua.

K Λ.

Κλαγγάζειν. clangere, propriè de gruibus dicitur.

Κλαγγή. ῆς. ἡ. clāgor, latratus, Xenoph.

Κλαγγηδόν. reſonanter.

Κλάγγω. μ. άγξω. π. κέκλιγα. ἀόρ. α. ἔκλαγξα. clango, reſono. Neutr. abſol.

Κλαδαρός. οῦ. ὁ. uibratilis.

Κλαδάω. pampino, quatio.

Κλάδεσι, pro κλάδοις. ramis.

Κλάδευσις. ιος. ἡ. putatio.

Κλαδευτήρ. ῆρος. ὁ. putator.

Κλαδευτήριον. ου. τὸ falx putatoria.

Κλαδεύω. μ. εύσω. π. ευκα. puto uites. Neutr. accuſ.

Κλαδέω. quatio, moueo, conuicior, lo(quor.

Κλαδίσκοι. ramalia.

Κλάδος. ου. ὁ. ramus.

Κλαδώδης. εος. ὁ, ἡ. ramoſus.

Κλαδών. ονος. ramus.

Κλάζω. μ. άσω. π. ακα. frango, reſono, clamo De telis, arcu, grue, ſuibus, & alijs dicitur. Actiu. accuſ.

Κλαίω. μ. αύσω. π. αυκα. fleo, ploro. Neutrum accuſ.

Κλᾶκον. lugebant, flebant.

Κλαμαρός. fluxus, infirmus.

Κλᾶξ, Doricè. clauis.

Κλαπάζω. duro longo tempore, moror.

Κλαραγέω. leniter dormio.

Κλάριον. monile.

Κλαροῦται. uide in dictione ὑλωτις.

Κλασιβῶλαξ. glebas terens.

Κλάσις. ιος. ἡ. fractio.

Κλάσμα. ατος. τὸ. fragmentum.

Κλαστᾶν. conculcare, clamare, ſubijcere, turbare, mouere, perdere.

Κλαστήριον. falx ad uites putandas.

Κλάστης. pampinator, uinitor.

Κλαυθμός. οῦ. ὁ. fletus.

Κλαυθμυρίζομαι. eiulor, puerorum eſt quando flendo aliquid petunt.

Κλαυθμυριζόμενοι. οἱ. plorantes.

Κλαυθμυρισμός οῦ. ὁ. eiulatus.

Κλαῦμα. ατος. τὸ. ploratus.

Κλαυσαυχενίζομαι. bleſas emitto uoceis

Κλαυσιγᾶν. ſonare ultrò, de foribus dicitur.

Κλαυσίγελως. flens & ridens ſimul, δακρύοεν γελάσασα, inquit Homer. Cæl. lib. 8. ca. 15.

Κλάω. μ. άσω. π. ακα. frango. Actiu. acc.

Κλάω. μ. αύσω. π. αυκα. pro κλαίω, Atticè. fleo.

Κλεῖα, pro κλεῖσα, κλεῖω. uide κλεῖος.

Κλεανός. ȣ̃. ὁ. celebris, illuſtris.

Κλεΐζω. uoco, ſono, loquor.

Κλεηδών, pro κληδὼν. fama, auguriũ.

Κλέθ℘. κληδών.

Κλείδια. iuguli, thinni, clides ſiue clidia dicũtur etiã à Plinio li. 9. ca. 15.

Κλειδίον. ȣ. τὸ. clauicula.

Κλειδοῦχος. ȣ. ὁ. clauiger.

Κλεαδὸν. ὑποβολῇ, furtim.

Κλεΐζω. celebro.

Κλεθρία. ἡ. rima.

Κλεῖθρον. τὸ. clauſtrum, retentaculũ, uectis.

Κλεμάζω. decipio, luctor.

Κλεμακτήρ. gradus, ſcala. (dam.

Κλέμαξ, ἢ κλιμακισμός. certamen quod-

Κλεινός. celebris.

Κλεινός. ȣ̃. ὁ. inclytus, nominatus, clarus

Κλείομαι. inuoco.

Κλείς. κλειδός. τὴν κλεῖν, τὰς κλεῖς. clauis. Dicitur et pars quæ diuidit pectus à ceruice, hoc eſt os latum in ſummo coſtarum, quod brachij motu, paulũ cum lato oſſe mouetur, quod & κλείδιον dicitur. Latini iugulũ uocant.

Κλεισιάς. άδος. ἡ. clauſura.

Κλείσιον. locus in quo boues ſtant.

Κλεῖσις. ſcena.

Κλεισμός. ὁ. ſedes.

Κλειτόπωλος. circa equos inſignis.

Κλειτοριάζειν. impudentius contrectare muliebria. Eraſ. Chil.

Κλειτός. ȣ̃. ὁ. glorioſus.

Κλειτύς. aquæ delapſus. τὸ τῶν ὑδάτων κατωφερές, eminentia montis.

Κλειώ. όος. ἡ. Clio, una ex Muſis.

Κλείω. μ. είσω. π. εικα. laudo, claudo, celebro. Actiu. accuſ.

Κλέμμα. ατος. τὸ. furtum, fraus, φάρμακα. Neq; modo peculatum & pecuniam interuerſam, ſed etiam obreptionẽ ſignificat et circũſcriptionẽ. Bud. Cõ.

Κλεμμαδὸν. furtim.

Κλέμμις. ſella.

Κλεμμύς. teſtudo.

Κλεμμύω. prædico, declaro.

Κλέομαι. uoueo, inuoco.

Κλέος. εος. τὸ gloria, fama.

Κλέπτης. ȣ. ὁ. ἀπὸ τȣ̃ κα λύπτειν. qui clàm res alienas aufert, fur.

Κλεπτίστατος. ȣ. ὁ. furaciſsimus, prudentiſsimus.

Κλέπτον. inſtar furis, pro κλεπτικόν.

Κλεπτοσύνη. ης. ἡ. furtum.

Κλεπτεία. ας. ἡ fur.

Κλέπτω. μ. ψω. π. φα. furor, quaſi καλύπτω, tego. Vnde pro decipio ponitur, & falſis ratiõibus circunuenio, ut μή δ' οὕτως κλέπτε νόῳ, Non me falles, Ne fallere te poſſe me ſperes, Iliad. α. Transfertur & ad forum, ut κλέπτειν τὴν κατηγορίαν, eſt occulere & ſupprimere crimina, & alior ſum transferre, ἐκφέρειν, Lyſ. & Xenoph. Et κλέπτειν τὴν ἀκρόασιν, pro fallere aures iudicum, & artificio dicendi obrepere iudicibus, Aeſchin. Vnde κλέπτεσθαι dicitur qui celatur, & hoc modo fallitur, & quẽ res, quæ agitur, latet, Gregor. Et ſimpliciter decipi & circunueniri. Bud. Com.

Κλεψιποτῶ. parcè poto, impono compotori. (ca. 19.

Κλεψύδρα. ας. ἡ. clepſydra. Cæl. lib. 10.

Κλέω, pro κλείω. dico, celebro, cano.

Κλῄδην. uocatim.

Κλῆδος. ſepes.

Κληδονίζομαι. uaticinor.

Κληδοῦχος. clauiger.

Κλῄδων. ex nomine uocans.

Κληδών. όνος. ὁ. diuinatio, fama, ſors, uaticinij genus. (21.

Κληδονίζω. diuinaculos conſulo. 4. Reg.

Κληδονισμός. ȣ̃. ὁ. uaticinij genus.

Κλῄζω. μ. ίσω. π. ικα. appello, nomino,

claudo. Actiu. accuſ.

Κλήθρη. ης. ἡ. nomen arboris, alnus, ue(ſtis.

Κλῆθρον. ου. τὸ. planta.

Κλῆθρος. κλήθρη.

Κλῄζω. μ. ίσω. π. ικα. uoco, famam ſpargo, celebro. Actiu. accuſ.

Κλεὶς. ίδος. ἡ. tranſtrum, ſedes, coniunctura. Vnde & pro κλεὶς ponitur, hoc eſt ea parte corporis, qua humerus iungitur ceruici, παρὰ τὸ ἀποκλείεσθαι ὑπ' αὐτῆς τόν τε αὐχένα καὶ τὸν ὦμον, ut inquit Hom. Interpres, Iliad. ν.

Κλῆμα. ατος. τὸ. ſpecies uitis, ut ait Ammon. palmes, pampinus, ſarmentũ. Plutarc. in Gal. κλῆμα ἑκατοντάρχου, id eſt, uitem centurionalem uocat, quòd milites à centurionibus uite olim cæderentur. Vnde & Spartianus in Hadriano, uitem pro centurionatu accepit. Eſt & genus calceamenti.

Κλημακόεις. aſper, rectus, accliuis.

Κλημάτιον. uiticula, ueluti ramulus in herbis.

Κληματὶς. ίδος. ἡ. malleolus, ſarmentũ. Item clematis herba, quam centunculum uocant.

Κληματῖτις. quaſi ſarmentaria, ſpecies ariſtolochiæ radicis.

Κληροδοσία. ας. ἡ. diſtributio.

Κληροδοτέω. μ. ήσω. π. ηκα. diuido per ſortem. Actiu. accuſ.

Κληροθεσμοθετοῦσι. theſmothetæ ſortitò creari ſolent.

Κληρονομῶν. captans hæreditates.

Κληρονομέω μ. ήσω. π. ηκα. hæredito, id eſt hæres ſum. Genit. & accuſ.

Κληρονομηθεὶς. hæres inſcriptus.

Κληρονομία. ας. ἡ. hæreditas.

Κληρονόμος. ου. ὁ. hæres.

Κλῆρος. ου. ὁ. περιουσία, ſors, quæ eſt fortuitus alicuius rei euentus, conditio, fortuna, caſus, alea, fatum, munus. Interdum accipitur pro menſura terræ, puta iugero, aut certè pro horto: ſicuti Latini hærediũ pro prædio, & hærediolum ſimile quiddam intelligunt, propterea quòd huiuſcemodi res hæredem ſequantur. οἱ κατὰ κλῆρον διαιτητὰ, ſunt arbitri qui non electione litigantium, ſed ſortitò arbitrandi poteſtatem habebant, & ij erant annui magiſtratus, τὰς δίκας ἐλέγχοντες. Bud. Com. Item clerus, uermiculus infeſtans apum aluearia, qui & pyrauſta dicitur.

Κληρὸς. οῦ. ὁ. ſorte datus, electus diaconus.

Κληρωτήριον. ου. τὸ. locus ubi magiſtratus per ſortem creantur.

Κληροῦμαι. ſortior, hoc eſt ſorte accipio, ſorteis in urnam mitto, ſortitò aliqd facio, ſorte eligor. Vnde κληρούμενοι, competitores ambientes. & κληρωθέντες, ſorte electi, λαχόντες. Bud. Cõ.

Κληροχεῖσθαι. idem.

Κληρουχία. ας. ἡ. gens aliquò ſorte habitatum miſſa, & tellus ei data, diuiſio quæ per ſortem fit.

Κληρουχικὸς. ſorte datus.

Κληροῦχος. ου. ὁ. gubernator urbis, & diſtribuens agros per ſortem coloniæ, habens aliquid ſorte, quaſi colonus, id eſt, ſortitus ad habitandũ alicubi.

Κληρόω. μ. ώσω. π. ωκα. ſortior, hoc eſt, ſorte lego, ſortibus ductis renuntio, diuido. Actiu. accuſ.

Κληρωτὸς. οῦ. ὁ. qui ſorte factus eſt.

Κλησιὰς. ianua ſcenæ.

Κλησιάζω. congrego.

Κλῆσις. εως. ἡ. uocabulum. Item uocatio, inuitatio, acceſſio.

Κλητέος. ου. ὁ. uocandus.

Κλητεύειν. καλεῖν εἰς δικαστήριον, μαρτυρεῖν, diem dicere, in ius uocare, denũtiare teſtimoniũ, uadari, uel anteſta-

ri, ut Horatius dixit, Et quò tu (inqt) turpiſsimè? magna Exclamat uoce: & licet anteſtari? ego uero Oppono auriculam. rapit in ius. Bud. in Annot. poſt. & Com.

Κλητήρ. ῆρος. ὁ. curator, teſtis, anteſtatus, qui homines in ius uocat. Latini uiatorem, apparitorem, & ſtatorem uocant. Bud. Com.

Κλητικός. ῦ. ὁ. uocatiuus. Et κλητικοὶ ὕμνοι, qui deorum haberent aduocationes, qbus opponebãtur ἀποπεμπτικοί.

Κλητευάζειν. κλητευριάζειν.

Κλητορίς. ίδος. ἡ. pudenda mulieris.

Κλητός. ῦ. ὁ. uocatus, exoptatus, celebris.

Κλῆτος. multitudo, gloria.

Κλήτωρ. ορος. ὁ. qui mittitur ad accerſendum aliquem, κλητήρ.

Κλητώριον. gloria, menſa regia, pudendum muliebre, κλητορίς.

Κλιβανίτης, & κριβανίτης, panis in clibano coctus.

Κλίβανος. ου. ὁ. clibanus, furnus, & pectoris concauitas, per quam ſpiritus ultrò citróq; cõmeat. Cæl. li. 8. c. 18.

Κλίμα. ατος. τό. clima, regio. Torturæ genus apud Ariſtoph.

Κλιμακίδες. αἱ. graduli. Cæl. li. 11. c. 13.

Κλιμάζειν, &

Κλιμακίζειν. peruertere, torquere, ſupplantare, à genere certaminis gymnici, quod κλιμακισμὸς dicitur.

Κλιμακόεις. εντος. ὁ. altus, ſcalatus.

Κλιμακτῆρες οἱ. gradus ſcalæ.

Κλιμακτηρικός. ῦ. ὁ. ſcalaris.

Κλίμαξ. κος. ἡ. ſcala.

Κλιμακίς. ſcala nauium.

Κλινάριον. ου. ὁ. lectulus.

Κλίνη. ης. ἡ. lectus, lectica, menſa.

Κλινήρης. ægrotus, decumbens in lecto.

Κλινίδιον. ου. τό. lectulus.

Κλινίς. locus in curru, quo ſpõſa ſedet.

Κλινοπετής. έος. ὁ, ἡ pronus ad lecticam, ægrotus, decumbens in lecto.

Κλιντήρ. ῆρος. ὁ. lectus, lectica, currus clauſus, ſella.

Κλιντήριον. ου. τό. lectulus.

Κλίνω. μ. ινῶ. π. ικα. inclino, declino. Accuſ.

Κλισία. ας. ἡ. conuiuium, tentorium, diuerſorium, caſa, cortina, pars caulæ ubi pecora dormiunt.

Κλισιάδες. αἱ. fores duplices, ualuæ. Cæl. lib. 13. ca. 54.

Κλίσιον. ου. τό. κλισία. Cæl. ibidem.

Κλίσις. εως. ἡ. inclinatio, declinatio, umbra, ſedes, nominatio. ἐπὶ δόρυ κλίσις, & ἐφ' ἡνίαν, & ἐπ' ἀσπίδα κλίσις. Verba ſunt caſtrenſia. Bud. Com.

Κλισμός. ῦ. ὁ. ſedes, lecticæ genus.

Κλιτικός. ῦ. ὁ. declinatiuus.

Κλιτίς. ίδος. ἡ. decliuitas montis.

Κλίτον. porticus.

Κλιτόριον. ου. τό. κλιντήριον.

Κλιτός. ῦ. ὁ. declinabilis, decliuis.

Κλίτος. εος. τό. angulus, pars obliqua.

Κλιτύς. ύος. ἡ. decliuitas montis, uallis, eminentia, promontorium.

Κλοιός. οῦ. ὁ. κύφων, genus ſupplicij, & truncus ad quem aliquid alligatur, et ligamen ceruicis, κλοιὸς. παρὰ τὸ κλείειν. Item pars nauis.

Κλοιωτός. uinculis comprehenſus.

Κλονέω. μ. ήσω. π. ηκα. moueo, quatio, turbo, corrumpo. κλονέεται, ἔρχεται. Accuſ.

Κλόνιον, &

Κλόνις. ιος. ἡ. ſpina dorſi.

Κλόνος. ου. ὁ. turbatio, pugna, turba, uiolentia, quaſſatio.

Κλονόεις. tumultuoſus.

Κλοπαῖος. ου. ὁ. furtiuus.

Κλοπάω. μ. άσω. π. ακα. &

Κλοπέω. μ. ήσω. π. ηκα. furor. Accuſ.

Κλοπή. ῆς. &

Κλοπία. ας furtum.

Κλοπιμαῖος. ου. ὁ. furtiuus.

Κλοβοπάω. decipio.

Κλυδών. ῶνος. ὁ. fluctuatio, tẽpeſtas maris.

Κλυδωνίζομαι. μ. ίζομαι. π. ισμαι. fluctuo, ταράττομαι, παρακρούομαι. Depon. abſol.

Κλυδώνιον. ου. τό. unda, turbatio.

Κλυζίσκω. inundo. ἐκλύζασκον, inundabant. Sic

Κλύζω. μ. ύσω. π. υκα. alluo, diluo, inundo, demergo, clyſtere curo. Accuſ.

Κλύμενος. ου. ὁ. cognomen Plutonis. Sic dictus, ὅτι πάντας προσκαλεῖται εἰς ἑαυτὸν, quod ad ſe accerſat omnes, uel ὑπὸ πάντων ἀκουόμενος, quem audiunt omnes.

Κλῦμι, à κλύω. audio. unde κλῦθι, pro κλύε, poëticè.

Κλυσμός. οῦ. ὁ. purgatio, lotio.

Κλυστήρ. ῆρος. ὁ. clyſter, lauamen, inſtrumentum medicum.

Κλυστήριον. idem.

Κλυτοιμωγής. exaudiens luctum.

Κλυτότεκνος. ου. ὁ, ἡ. inclytus filijs.

Κλυτός. οῦ. ὁ. uocalis, clamore & ſtrepitu turbulentus. Apud Sophoclem in Aiace epitheton eſt caprarũ. Ibycus item diluculum appellat κλυτόν, quòd eo tempore κλύειν, hoc eſt, audire iam, & loqui liceat. Accipitur etiam pro celebris, & inclytus, clarus, glorioſus.

Κλυτόπωλος. inclytus equis, Plutonis cognomen, uel cuius aduentus facile auditur ob mortuorum luctus.

Κλυτοτέχνης. ου. ὁ. artifex celebris, & Vulcani nomen.

Κλυτότοξος. ου. ὁ. arte ſagittandi celebris.

Κλύω. audio, ſentio, auſculto. Genit.

Κλωγμός. οῦ. ὁ. exibilatio, ſonitus lingua ad palatum alliſa.

Κλώδωνες. αἱ. Macedonica lingua Mænades dicebantur.

Κλώζειν. ſonum quendam excitare in ore qualis auditur in pronunciatione uerbi iſtius primæ ſyllabæ, explodere. Vnde pro eijcere è theatro ponitur, repudiare.

Κλῶθες. αἱ. parcæ. Quarum una

Κλωθώ. όος. ἡ. Clotho, ex Themide & Ioue prognatis. αἵ τε δίδουσι θνητοῖς ἀνθρώποισιν ἀγαθόν τε κακόν τε, id eſt, Quæ mortalibus hominibus dant & bonum & malum. Sunt qui euocationem interpretẽtur, quòd hominis naturam euocet.

Κλώθω. μ. ώσω. π. ωκα. circumuoluo, neo, deſtruo. Actiu. accuſ.

Κλωκυδὰ καθίζειν. in utriſq; pedibus ſedere.

Κλωμακόεις. όεντος. ὁ. aſper, montanus, præruptus, locus altus, ſcopuloſus, munitus, rupes.

Κλῶμαξ. κος. ἡ. aſperitas.

Κλών. ωνός. ὁ. ramus, ſummitas rami, ſublimitas, altitudo.

Κλῶναξ. ακος. idem.

Κλωνάριον. ου. τό. diminutiu. ramulus.

Κλωός. κλοιός.

Κλωπάομαι. clam tacitéque facio aliquid, loquor, incedo, furor.

Κλωπεία. ſaltationis fuit ſpecies, cuius meminit Iubas Theatric. 4. Item rapina.

Κλωπεύω, &

Κλωπιτεύω. furor.

Κλωπικός. οῦ. ὁ. furtiuus.

Κλώσκω. neo, κλώθω.

Κλωσμός. οῦ. ὁ. uox gallinacea.

Κλωστήρ. ῆρος. ὁ. filum, nexus, fuſus.

Κλωστός. οῦ. ὁ. connexus.

Κλώψ. ωπός. ὁ. fur.

K M.

Κμητός. factus, elaboratus.

K N.

Κναδάλλω. prurio, κνήθομαι.

Κνάζω. inuo.

Κνάθω. eo.
Κναίω. triſtiſico.
Κνακός. ὁ. albus, rufus, ξανθὸς, πυῤῥὸς, cneci ſeminis colore.
Κνάκων. ωνος. ὁ. idẽ. Capri nomen apud Theocritum.
Κνάμπτω. flecto, polio.
Κνάπτομαι. conficio, derado.
Κνάπτω. μ. άψω. π. αφα. flecto, lanio, cogo linguam continere. Actiu. accuſ.
Κνάφαλον. ου. τὸ. τύλη, floccus.
Κναφεῖον, uel γναφεῖον Attice. ου. τὸ. officina fullonis.
Κναφεύς, uel γναφεὺς. έως. ὁ. ſuppeditatio, ſufficientia, fullo.
Κναφεύω, uel γναφεύω. μ. εύσω. π. ευκα. fullonariam exerceo.
Κνάφος. cardo herba, carduus quo pectũtur & radũtur panni, inſtrumentum undiq; ſtimulos habens, quo ſontes tortos occidunt.
Κνάω. μ. ήσω. π. ηκα. ſcalpo, incido, leniter frico, ſcabo. Actiu. accuſ.
Κνέη. ης. ἡ. galerus.
Κνεφαῖος. obſcurus, inuiſibilis, matutinus.
Κνέφας. ατος. τὸ. crepuſculum, tenebræ.
Κνέφαλον. τὸ. callus.
Κνέφος. εος. τὸ. obſcuritas, umbra, quaſi ἀφνὸν φάους.
Κνέωρον. planta quædam, & muliebre pudendum.
Κνῆ, pro ἔκνη, ἀ κνῆμι. percuſſit.
Κνηδᾶν. mordere, urere ut urtica.
Κνίδη. ης. ἡ. urtica.
Κνήθομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. prurio. Depon.
Κνηθμός. οῦ. ὁ. pruritus.
Κνήθω. μ. ήσω. π. ηκα. ſcalpo. Accuſ.
Κνηκίας. ου. ὁ. lupus.
Κνηκίς. ίδος. ἡ. parua nebula, μελανία, & ἀῤῥις νεφῶν.
Κνῆκος. cnecus herba, uulgares cartamum uocant. Item croceus, albus, triticum.
Κνήμη. ης. ἡ. tibia hominum, ſura & radius rotæ, eminentia montis, locus paluſtris.
Κνημία. perditio.
Κνημὶς. ίδος. ἡ. tibiale, ocrea, tibia.
Κνημός. οῦ. ὁ. collis, ſaltus, locus inuius, denſus arbuſtis, aſper, radix montis.
Κνημόω. deſtruo, obſtruo, obturo, frango, uenio.
Κνησιάω. prurio.
Κνησμός. οῦ. ὁ. prurigo, pruritus.
Κνηστήρ. ῆρος. ὁ. homicida.
Κνησιάω. κνησείω, Galeno.
Κνησίδες. flaminulæ.
Κνῆστις. ιος. ἡ. gladius, quo coqui caſeũ terunt.
Κνήφη. κνησμός.
Κνιδάω. mordeo.
Κνίδη. urtica.
Κνίδωσις. κνήφη.
Κνίδιον. ου. τὸ. atriplex herba, & gnidiũ granum.
Κνίζω. μ. ίσω. π. ικα. uellico, frico, pungo, incido, triſtor. Actiu. accuſ.
Κνιπεῖν. mouere, polire.
Κνίψ. culex.
Κνιπολόγος. ὁ. culicilega auis.
Κνιπός. οῦ. ὁ. parcus, tenuiter uiuens.
Κνιπότης. κνίδωσις.
Κνισάλεος. pruriens.
Κνίσηρ. ὁ. nouacula.
Κνίσμα. ατος. τὸ. uellicatio.
Κνισμός. οῦ. ὁ. genus ſaltationis, pruritus, κνιπότης.
Κνισολοιχός. guloſus.
Κνίσσα, uel κνῖσα. ης. ἡ. nidor, uaporatio, res incitans appetitum, fumus ex ſacrificio, aruina, pinguedo.
Κνίσσαι. perdere, moleſtare.
Κνισσάριον. κνίσσα.
Κνισῶσαι. adurere.

Κνισώδης. ϛϛους. ὁ. plenus odore.

Κνισῶ. nidore perfundo. Lucian. ὅπως ἔχοιμι κνισᾶν ἀγυιάς.

Κνισώδης. ϛϛους. ὁ. pinguis, nidorulentus.

Κνίφος. urtica.

Κνίψ. πός. ὁ. culex, qui mulio dicitur, animalculum exedens ligna.

Κνοή, &

Κνοῦς. ſtrepitus axis rotæ, uel pedum.

Κνύζα, ſyncopa pro κόνυζα. ης. ἡ. plantæ genus arcens Venerem.

Κνυζάω, uel κνυζέω. μ. ήσω. π. ηκα. gannio, & de cane dicitur, cum adblandiens uocē aliquā præ gaudio emittit, inarticulate, & incerte loquor.

Κνύζημα. ατος. τὸ. uagitus, circulatoriū dicterium.

Κνυζηθμός. ploratus, latratus.

Κνύζομαι. laboro, affligor aduerſis, fleo, obſcuror.

Κνυζός. nebuloſus, uentoſus, oculis dolens.

Κνυζόω. μ. ώσω. π. ωκα. deturpo. Accuſ.

Κνυθός. οῦ. ὁ. parua ſpina.

Κνῦμα. pruritus, ſtrepitus.

Κνύος. corruptio.

Κνύω. prurio, rado, ferio.

Κνώδακες. follium utres.

Κνώδαλον. ου. τὸ. fera tā terreſtris, quàm aquatica & aëria.

Κνώδαξ. centrum, axis, gnomon, frænum, ferrum torni, organū fuſoriū.

Κνώδων. ὁ. mucro, gladius, ſecuris, & omne in acutum deſinens.

Κνώζει. clamat.

Κνῶπες. feræ terreſtres.

Κνῶος. titillans.

Κνώσσω. μ. ώξω. π. ωχα. dormio, pigreſco. Neut. abſol.

Κνώψ. πός. ὁ. cæcus.

K O.

Κοᾷ. audit, perſuadetur.

Κοάλεμος. ὁ. ſtolidus, fatuus, inanis.

Κοβαλεία. ἡ delusio.

Κοβαλεύω. prædor, decipio, aliena paululatim pretio ad me conuerto.

Κοβαλίκευμα. aſſentatio.

Κόβαλος. ου. ὁ. dicax, illiberalis, uerſutus, ὁ βωμολόχος, qui luſu aſsimulato fallit. Ariſtoteles de Animalibus, ὦτον ſcribit eſſe κόβαλον & imitandi ſtudio teneri, atque ita ſaltātem capi. Plin. paraſiticum interpretatur: Theodorus blateronem, hallucinatoremque. Sunt qui prædonem aut ſicarium interpretentur: à genere gladij, quem κοπίδα uocant. Κοβάλους præterea appellabant dæmones quoſdam Dionyſiacos, aſperos & immites.

Κόβδρος. ου. ὁ. riſum mouens, deriſor, cauillator, conuiciator.

Κόγγρος. ὁ. conger.

Κόγχη. ης. ἡ. concha, oſtrea.

Κόγχος. ου. ὁ. idem. Quo nomine & caua oculorum ſignificantur. Item calua capitis. Lycophron, τυπὰς ἐκ παρνῶ κόγχον ἀνθήτω μύλῳ.

Κογχύλη. ης. ἡ. κόγχη, purpura.

Κογχυλίας. ου. ὁ. cōchylias, genus lapidis

Κογχυλιευτὴς. ου. ὁ. conchyliarius, conchyta. Sic Plaut. in Rud. Saluete fures maritimi, cōchytæ atque hamitæ.

Κογχύλιον. ου. τὸ. conchylium, conchula, purpura.

Κοδαλαόμαι. otior, intus latito.

Κοδομεία. ας. ἡ. ſiccatio hordei in furno, aut alio quopiam uaſe.

Κοδομεύς. έως. ὁ. frictor, hoc eſt qui fruges frigit & torret.

Κοδομεύω. in furno ſicco, torreo.

Κοδράντης. ου. ὁ. quadrans.

Κοεῖν, pro νοεῖν. intelligere.

Κοέω. intelligo, ſentio.

Κόθυμα. τὸ. uerenda.

Κόθορνος. ου. ὁ. cothurnus.

Κοθοῦρις. uulpes.

Κόθουρος. ου. ὁ. epitheton fuci, quòd acu-leum non exerat ut apes reliquæ. παρὰ τὸ κόθειν τὴν οὐράν.

Κοθωνίς. ίδος. ὁ. edax.

Κοιάομαι. dedico.

Κοιάζω. oppignero.

Κοίζειν. grunnire. à κοί, quæ eſt uox, quam ſues edere ſolent.

Κοιλαίνω. μ. ανῶ. π. γκα. cauo. Accuſ.

Κοιλάς. άδος. ἡ. uallis, conuallis.

Κοιλέμβολον. modus quidam aciei uoca-tur, cũ duplicis phalangis poſterio-ra cornua coniuncta ſunt, ſed ante-riora diſiuncta.

Κοιλία. ας. ἡ. uenter, γαστὴρ, uentriculus. Item domus lignea.

Κοιλιακοί. qui ex uentriculi infirmitate diutinis alui fluoribus uexãtur, mor bus in pylore conſiſtit.

Κοιλιδιᾶν. caua oculorum parte intu-meſcere.

Κοιλιόδουλος. ου. ὁ. uentri deditus.

Κοιλιολυσία. ας. ἡ. ſolutio uentris.

Κοιλίς. ίδος. ἡ. palpebra ſuperior.

Κοῖλος. ου. ὁ. concauus, βαθύς. Vnde κοῖ-λα. τά. caua oculorum pars.

Κοιλοστομία dicitur, cum uox uelut è ca uo ſpecu, é'que receſſu oris reſonat.

Κοιλοσυρία. ας. ἡ. pars Syriæ, quæ quòd ſita eſt inter duo flumina, Euphra-tem & Tygrim, Meſopotamia appel lata eſt.

Κοιλοσύργος. ὁ. claudus.

Κοιλότης. ητος. ἡ. κοίλωμα.

Κοιλοφθαλμία. ας. ἡ. oculorũ cõcauitas.

Κοιλόφθαλμος. ου. ὁ. qui concauis eſt ocu lis, cuius in receſſu cauo oculi ſunt. Contrà ἐξόφθαλμος, qui oculis eſt prominentibus.

Κοίλωμα. ατος. τό. concauitas. Itẽ ulcus in ea oculi tunica, quæ cornea dicitur

Κοιλῶπις. profunda, prudens.

Κοιμάομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. &

Κοιμάω. μ. ήσω. π. ηκα. ſopio, dormio, obdormio. Actiu. accuſ.

Κοιμηθῆναι. ſopiri.

Κοίμησις. εως. ἡ. dormitio.

Κοιμητήριον. ου. τό. cœmeterium. Athe-næus ſcribit domum in qua hoſpites dormiebant hoc nomine fuiſſe appel latam.

Κοιμίζω. μ. ίσω. π. ικα ſedo, comprimo, mulceo, ſopio. Actiu. accuſ.

Κοῖμος. compoſitus, ornatus.

Κοινεῖον. lupanar.

Κοινᾶν. cauponari, ſcortari, inquinare

Κοινῇ. communiter, publicè, generali-ter, in ſumma.

Κοινόβιον. cœnobium, contubernium, conſortium, uitæ fortunarum'que com munitas. Gel. lib. 1. ca. 9. & Eraſ. pro uerb. Amicorum omnia communia.

Κοινοβῶλαι. ſenatores.

Κοινοδημεί. publicè, uulgo.

Κοινοδήμιον. τό. quod publicè omnium eſt, quo communiter omnes partici-pant.

Κοινολεκτως. uulgariter, lingua cõmuni

Κοινολεχής. έος. ὁ, ἡ. adulter, id eſt habẽs lectum communem.

Κοινολογέομαι. colloquor, communico.

Κοινολογία. communis lingua, dialectus qua uulgò utuntur omnes.

Κοινόν. τό. commune, id eſt reſpub. Si-cut Cic. in Ver. Quis tibi moleſtus eſſet, aut quis appellare auderet, cũ uideret ſtatuas ab negotiatoribus, ab aratoribus, à communi Siciliæ?

Κοινόπλοος. ου. ὁ. ſimul nauigans.

Κοινοποιεῖν. renouare.

Κοινόπους. οδος. ὁ. comes uiæ.

Κοινοπραγεῖν. communitati inſeruire.

Κοινοπρεπής. innouatio.

Κοινός. οῦ. ὁ. communis, uulgaris, expo-

ſitus. Hebræi koινὸν uocabant immundum & nefaſtū. unde in Act. Apoſt. οὐδέποτε ἔφαγον πᾶν κοινὸν ἢ ἀκάθαρτον. τὰ κοινὰ, reſpublica.

Κοινότατος. omnibus expoſitus, accommodus.

Κοινότης. ητος. ἡ. communitas.

Κοινότοκος. ὁ. frater, id eſt communiter natus.

Κοινόω. μ. ώσω. π. ωκα. communico. Chryſoſt. καὶ κοινωσάμενος περὶ τούτων. Ponitur & pro inquino in ſacris literis, quòd Iudæi animalia immūda, à quorum eſu abſtinebant, communia uocarent, ut in Actis, ἃ ὁ θεὸς ἐκαθάρισε, σὺ μὴ κοίνου, Ne communia feceris aut exiſtimaueris.

Κοινών. ῶνος. ὁ. ſocius, familiaris.

Κοινωνέω. μ. ήσω. π. ηκα. κοινόω, communico, impartior, conſuetudinem habeo: & id aliquando in bonam, aliquando in malam partem. Genit. uel datiuo.

Κοινώνημα. ατος. τὸ. &

Κοινωνία ας. ἡ. cōmunicatio, ſocietas, collatio, myſteriorum Chriſti participatio.

Κοινωνικὸς. ἣ. libenter communicans, mitis, familiaris.

Κοινωνὸς. οῦ. ὁ. particeps, ſocius, communicator, conſcius.

Κοινῶς. pariliter.

Κοινωφελὴς. omnibus utilis.

Κοῖξ. ικος. coix planta, uas farinarium ex arborum corticibus contextum, quod Dores κοῖν uocant.

Κοῖον. pignus.

Κοῖος, Aeolice pro ποῖος. qualis. Item Latonæ pater. Item prudēs, à κοεῖν, id eſt νοεῖν.

Κοιοφόρος grauida.

Κοιρανέω. μ. ήσω. π. ηκα. impero, adminiſtro Remp. Neut. genit.

Κοίρανος. ου. ὁ. dominus. Sicut autem ab ἀθρεῖν dicitur ὄθρυς mons, mutatione α in ο, ſic à καιρὸς, κοίρανος, commutatiōe α in ο: & eſt ὁ ἐν τῷ καιρῷ ἄρχων, hoc eſt qui opportunè imperat, & abſq; ſuorum iniuria.

Κοισυροῦσθαι. luxuriari, nimium ornari. à Cæſyra Athenienſi muliere huiuſmodi.

Κοιτάζω. μ. άσω. π. ακα colloco.

Κοίτη. ης. ἡ. cubile, luſtrum ferarum.

Κοιτίον ου. τὸ. dormitorium.

Κοῖτις. ἡ. arcula, qua muliebris mundus reconditur. Item cunæ, ut ἐν κοιτίσι βαβάζειν, Gazæ: in cunis uagire, Ciceroni.

Κοῖτος. ου. ὁ. ſomnus, ſopor, cubile.

Κοιτών. ῶνος. ὁ. cubiculum.

Κοιτωνίς. ίδος. ἡ. lectulus.

Κόκκινος. ου. ὁ. ruber, coccinus, tinctus ex eo, quod uulgò grana uocant.

Κόκκος. ου. ὁ. coccus, quo tinguntur rubra quædam, quòd lucem addat colori. Vulgò granum uocant. Plin. li. 9. cap. 41.

Κόκκοι τῆς ῥοᾶς acini punici mali.

Κοκκοποιὸν. cocco tinctum.

Κόκκυ. celeriter, parum.

Κοκκύζω uerbum fictitium ad gallos et cuculos, territo.

Κοκκύμηλον. ου. τὸ. prunum.

Κοκκυμηλέα. ου. ὁ. prunus arbor.

Κόκκυξ. υγος. ὁ. cuculus auis & piſcis.

Κόκκυς. collis.

Κόλα. uenter, κοιλία.

Κολαβρίζω. reſilio, deſpicio, diſrumpo, irrideo, extendo.

Κολαβρισμὸς. οῦ. ὁ. genus ſaltatiōis Thraciæ.

Κόλαβρος. ου. ὁ porcellus.

Κολοβὸν. οῦ. τὸ truncum quod ſummas ſui parteis amiſit, curtū, diminutū.

Κόλαβος. offula, paruum fruſtum.

Κολάζομαι

Κολάζομαι. pœnas luo. Bud. Com.

Κολάζω. μ. άσω. π. ακα. punio, pœnas de aliquo ſumo, ſupplicio afficio, torqueo, crucio, animaduerto in aliquem, coërceo, compenſo, emendo, corrigo, caſtigo, erudio, tempero. Item modũ excedo in aliqua re. unde κόλουσος. Actiu. accuſ.

Κολαινίς. Mineruæ cognomẽ à quodam Colæno, qui templum ei conſtruxit: aut διὰ τὸ τὸν ἀγαμέμνονα θῦσαι αὐτῇ κόλον. Suid. Eſt & auis nomen.

Κολακεύομαι. adulationibus inducor & capior.

Κολακεύω. μ. εύσω. π. ευκα. aſſentor, adulor, obſequioſè colo, alicui me uendito, & eum obſeruo. Bud. Com.

Κολακεία. ας. ἡ. aſſentatio, blanditiæ.

Κολακίδες. αἱ. aſſentatriculæ.

Κωλακρέται. dicebãtur qui pecuniæ præeſſent, quæ ad res diuinas erogabantur. Cuſtodiebant & hi pecuniam, quæ iudicibus cõtribuebatur, ut annotat Ariſtoph. grammaticus. Et omnino ciuilium pecuniarum quæſtores erant. Cæl. lib. 5. cap. 9.

Κόλαξ. ακος. ὁ. adulator. ἀ κόλος, ὃ δεῖ ταπεινὸς, καὶ μὴ ὁλόκληρος. Vel παρὰ τὸ κολλᾶσθαι. Cæl. lib. 11. cap. 33.

Κολαπτήρ. ῆρος. ὁ genus inſtrumenti.

Κολάπτω. μ. άψω. π. αφα. cudo, ſculpo, rado. Actiu. accuſ.

Κόλασις. ιος. ἡ. &

Κόλασμα ατος. τό. punitio, ſupplicium. à κολάζω.

Κολασμός. ȣ. ὁ. adulatio.

Κολαστέον. puniendum eſt.

Κολαστήριον. τό. carcer, locus ubi quis punitur, tormentum.

Κολαστής. ȣ. ὁ. tortor.

Κολαφίζω. μ. ίσω. π. ικα. colaphizo.

Κόλαφος. ȣ. ὁ. colaphus, κόνδυλος.

Κολλάω. μ. ήσω. π. ηκα. conglutino. Actiu. accuſ.

Κολλυβιστής. ὁ. nummularius, argẽtarius.

Κολεόπτερα. τά. uagipennes, quorũ pennis ſuperuenit cruſta.

Κολεός. ȣ. ὁ. uagina, capſula, culeus, teſticulus.

Κολεραί. αἱ. glabræ.

Κολετρῶ. nates percutio aut uentrem, calcibus impeto. Ariſtoph. Neph. τοῦτον τὸν δείλαιον κολετρῶσιν ἀεί, id eſt κατὰ κῶλα τύπτουσι: uel (ut ait Heſych.) καταπατοῦσι, ἀπὸ τῶν τὰς ἐλαίας πατούντων, ὃ δὴ λέγουσι κολετρᾶν.

Κολία. ας. ἡ. inſtrumentum ad fodiendum, genus choreæ.

Κολίας. monedula piſcis.

Κολιάω. contendo, ingratus ſum.

Κολιός. ὁ. galgulus.

Κόλλα. gluten, & fragmentũ coriorum, ex quibus excoquitur colla, pellis dorſi in boue.

Κόλλαβοι. fidium ἐπιτόνια, id eſt clauiculi in cithara, quibus intenduntur & remittuntur fides. Dicuntur item κόλλοπες, à quorum ſimilitudine panes quidam dicti ſunt κόλλαβοι, teſte Suida. Alij ſpeciem placentæ quadrangulæ, aut minuti panis intelligũt. παρὰ τὸ ἐκ τῶν μεγάλων κολοβοῦσθαι. Cæl. lib. 16. cap. 46.

Κολλάομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. adhæreo, agglutino, adiungo.

Κολλήεις. ήεντος. ὁ. coniunctus.

Κόλλησις. conglutinatio.

Κολλητής. ȣ. ὁ. glutinator, concinnator.

Κολλητός. ȣ. ὁ. conglutinatus.

Κολλιάς. locus in Attica, ubi fictilia fiebant, tugurium.

Κόλλιξ, uel κόλιξ. ικος. ὁ. ſpecies panis rotundi, ſubcineritius panis, inteſtina.

Κολλοπίζειν. intendere, καθιέναι.

Κολλούρια. quæ mutilatas caudas habẽt.

Κόλποψ. οπος. ſinus, gremiũ. Item uer-

taxillum citharæ, quo fides intenditur, κόλλαβος. Proprie aũt eo nomine duriſsimum id genus in boum ceruicibus coriũ ſignificatur, ex quo gluten fieri ſolet. Vnde exoleti & calloſi pueri κόλλοπες dicebantur, ut Ariſtoph. οἶμαι γὰρ αὐτὸν κόλλοπι ἐοικέναι, cum Aeſchyli duritiam oſtendere uellet. Bud. Com.

Κολλυβιστής. nummularius.

Κόλλυβος. ὁ. quod nũmulario datur pro commutanda pecunia, cambium.

Κολλύρα. ας. ἡ. genus placentæ minutæ, quæ pueris dabatur.

Κολλυρίδες. αἱ. collyridæ, tortæ panis.

Κολλυρίζειν. in ſartagine torrere ſiue coquere.

Κολλυρίων. ὁ. collyrio auis.

Κολλύχνιον. cortex nucis.

Κολλώδης. εος. ὁ, ἡ. lubricus.

Κολοβόπους. οδος. ὁ. truncatus pedes.

Κολοβός. οῦ. ὁ. mutilus, minutus.

Κολοβώτης. ου. ὁ. decurtator, qui malè pronuntiat, qui ſyllabas extremas audiri non ſinit, uerum eas quodammodo deuorat, deglutitq́;, quod pueri facere ſolent metu, ne deprehendantur inemendatè loqui.

Κολοβόω. μ. ώσω. π. ωκα. breuio, mutilo, trunco. Actiu. accuſ. iung.

Κολοιβάζω. inordinatè comedo.

Κολοίδορον. lignum uel truncus, qui pugnantibus, ut diuellantur, interijcitur.

Κολοιόπτερα. κολλόπτερα.

Κολοιός. οῦ. ὁ. pica, graculus, monedula auis.

Κολοιώδης. τό. graculeum, graculatim.

Κολοκασία. ας. ἡ. uel κολοκάσιον. radix fabæ Aegyptiæ. Fuit itẽ apud Sycionem κολοκασίας παλλάδος templum.

Κολοκύνθη, uel κολοκύντη Attice. ης. ἡ. (cucurbita.

Κολωνός. tumulus.

Κόλος. ου. ὁ. mutilus, ut κόλος βοῦς, bos cornibus mutilatus. Item cibus. unde κόλαξ.

Κολοσσία. ſtatuæ umbra, erectio in altũ.

Κολοσσικώτερα. grandiora, uaſtiora, coloſsi inſtar habentia, Vitruuio.

Κολοσσός. οῦ. coloſſus, ſtatua uiſendæ magnitudinis ac turris inſtar procera.

Κολοσυρτός. οῦ. ὁ. tumultus, ἀναφορὰ, ſtrepitus. Propriè ſtipularũ uel faſcium lignorum dum trahuntur excitato puluere.

Κολούομαι. diſturbo, deſtruo.

Κολούραια πέτρα. caua, gibboſa, flexibilis, Callimacho.

Κολλούριον. ου. τό. mutilatum cauda. Item panis genus & pharmaci, quod Latini collyrium uocant. Apocalypſ. cap. 3. καὶ κολλούριον ἔγχρισον τοὺς ὀφθαλμούς σου, ἵνα βλέπῃς.

Κόλουρος. ου. ὁ. κολοβὸς τὴν οὐράν, imperfectus. Hinc coluri in ſphæra, ob imperfectam cõuerſionem. uide Boëtium lib. 2. Arithmetices, & Macrob. in ſom. Scip.

Κολούω. μ. ούσω. π. ουκα. turbo, impedio, tumultuor, cõpeſco, arceo. Item ἐλαττῶ, minuo uel imminuo. Ariſtot. Pol. 2. καὶ τὴν μὲν ἐν ἀρείῳ πάγῳ βουλὴν ἐφιάλτης ἐκόλουσε καὶ περικλῆς.

Κολοφών. ῶνος. ὁ. altum promontorium, uertex. Vnde κολοφῶνα ἐπιτιθέναι, ultimam manum, & ueluti faſtigium imponere & addere. Eraſ. Chil. & Bud. Com.

Κολοφωνία. ας. ἡ. picis genus.

Κόλπωμα. ſinuoſum loculamentum, ſinus.

Κόλπος. ου. ὁ. κόλποψ, ſinus.

Κόλπωμα. ατος. ἡ. ueſtis ſinuoſa, qua in tragœdijs reges utebantur.

Κόλπωσις. remigium, uelificatio.

Κόλυβα. frumentum coctum.

Κολυβιςὴς. ȣ̃. ὁ. nummularius.
Κόλυβος. ȣ. ὁ. proijciens ſe in caput.
Κόλυθρον. ȣ. τὸ. ſpecies ficus.
Κολυμβάω, uel κολυμβέω. μ. ήσω. π. ηκα. nato. Neutr. abſol.
Κολυμβήθρα. ας. ἡ. piſcina, lauacrum, natatorium.
Κολυμβητὴς. ȣ̃. ὁ. natator, urinator.
Κολυμβὶς. ἡ. urinatrix, & auis quædã.
Κόλυμβον. numiſmatis genus.
Κολῳάω. μ. άσω. π. ακα. crocito, effutio, turbidè & tumultuosè loquor. Neut. abſol.
Κολώνη. ης. ἡ. &
Κολωνὸς. ȣ̃. ὁ. iugum, locus altus.
Κολωὸς. ȣ̃. ὁ. turbatio, ſtrepitus.
Κόμαρος. ȣ. ὁ. fragrum, arbutus, uel mori genus. Plin. lib. 16.
Κομάω. efferor, fœto, nutrio comam. Neutr. abſol.
Κομβῶν. ornare.
Κόμβος. ȣ. ὁ. nodus.
Κόμβυμα. τὸ. καλλώπισμα, ornatus, ueſtitus.
Κόμβωμα. idem.
Κόμη. ης. ἡ. coma.
Κόμης. princeps, dux.
Κομηςικὸς. uectorius.
Κομήτης. ȣ. ὁ. crinitus, cometa.
Κομητὸς. glorioſus.
Κομιδῆ. ualde, diligenter, omnino, ut κομιδῆ νέοι, adoleſcentuli admodũ, Herodiano.
Κομιδὴ. ῆς. ἡ. uectura, portatio propriè frugum ad ciuitatem, cura, cõmeatus, receptio debiti. Bud. Com.
Κομίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. habeo, capio, accipio, recipio, ut κομίζεσθαι τὴν ἐπιςολὴν, Syneſ. Item colligo, recupero, adipiſcor. Et ad ſeſe recipere, domũ deducere, ut κομίζεσθαι ἐς τὴν οἰκίαν, id eſt ἀναφέρεσθαι, Andoc. & Iſoc. Item eo, me domum recipio, ut κομίζεσθαι ἐπ' οἴκȣ, Thucyd. Depon. Bud. Com.
Κομίζω. μ. ίσω. π. ικα. fero, porto, curo, perfero, reporto, recipioq́, deduco, tranſporto. Item effero mortuum. Accuſ. Bud. ibidem.
Κομιςὴ. cibus.
Κομιςῆρες. οἱ. baiuli, naues.
Κομιςὴς. curator.
Κομίςρια. nutrix, curatrix, comptrix.
Κόμιςρον. ȣ. τὸ. præmium quod datur ferenti quippiam.
Κόμμα. ατος. τὸ. pars, fragmentum, inciſum: quæ aliquãdo pars eſt periodi. Accipitur & pro moneta. Ariſtop. Pluto, ἴοιεν δ' ἂν πονηρȣ̃ κόμματος. Quin & κόμματα, aquarum emiſſarii & incilia: ad hoc inuenta, & ſtructa, ut aquæ aut in campos arualeis admitti poſſent: aut intra alueum contineri.
Κομμαρόω. uenor, laboro.
Κομμάτιον. ου. particula, duos uel tres uerſus cõplectitur, nunquã plures.
Κομμῶν. ornare.
Κόμμι. τὸ. gummi.
Κομμὸς. ȣ̃. ſuperuacaneus, ornatus.
Κομμῶσθαι. comptum eſſe, præter decorum ornari.
Κομμονητήριον. τὸ. epiſtola, quæ cum mandatis in regiones emittitur ab imperatore.
Κόμμωσις. ιος. gummitio, ἡ τȣ̃ σμήνους διάχρισις. Col. lib. ult.
Κομμωτὴς. ȣ. ὁ. comptor.
Κομμωτίζω. curioſius orno, ceruſa utor.
Κομμωτικόν. illitum.
Κομμώτρια. ας. ἡ. comptrix.
Κομμώτριον. ȣ. τὸ. inſtrumẽtũ muliebre.
Κομπάζω. μ. άσω. π. ακα. iactor, glorior, res uanas effero. Neut. abſol.
Κομπαςὴς. iactator, mendax.
Κομπαςικῶς. iactabundè.

Κομπέω.μ.ήσω.π.ηκα.reſono,ſuperbio. Neutr.abſol.

Κομπολακέω. futilia glorior.

Κομποῤῥήμων. iactabundus.

Κόμπος.ου.ὁ.ſtridor,elatio,arrogantia, inſolentia, dens molaris.

Κομπός.ου.ὁ.ſuperbus.

Κομποφακελοῤῥήμων.grauibus & duris uerbis utens. nã φάκελοι graues ſunt lignorum faſces, & colligati.

Κομπώδης.εος.ὁ,ἡ. ſuperbus in uerbis.

Κομψεία. argutia.

Κόμψευμα.ſcitamentum.

Κομψεύομαι.μ. εύσομαι. π.ευμαι. ſuperbus ſum, adulor, ueneror, perſuadeo. Depon.abſol.

Κομψευριπιδικῶς.uerſutè,nequiter.

Κομψέω.μ.ήσω.π.ηκα. iocor,uenuſtè dico uel ſeuerè,π φιλοσοφῶ. Neut.abſol.

Κόμψος.ου.ὁ.ſcitus, induſtrius, facundus, bellus, eloquens, fictus, ſubornatus, uerſutus, bene ſe habens, egregius, cum lepore decipiens, rotundus.

Κομψότης. ητος.ἡ.tumor.

Κομψότερος.ου.ὁ.naſutior.

Κομώτης. ου.ὁ. qui nutrit capillos, alipilus.

Κομώτρια.ας.ἡ fœmina perita nutriendorum capillorum.

Κοναβέω.μ.ήσω.π.ηκα. &

Κοναβίζω.μ. ίσω. π.ικα.reſono, ſtrepo. Neut.abſol.

Κόναβος.ου.ὁ.ſtrepitus, plauſus.

Κοναρός.pinguis,efficax.

Κονδυ. calix.

Κόνδυλος.ου.ὁ.pugnus, nodus, ſiue articulus, taliter:um. (gi:i.

Κονδυλίζω. pugno uerbero, uel nodo di

Κονδυλοῦσθαι. intumeſcere.

Κονδυλώδης. teroſus, præ ſe ferens formam in digitis articulorum.

Κονδύλωμα. excreſcentia carnis circa anum.

Κονέω.μ.ήσω.π.ηκα. operor. Neutr.

Κονίτης.miniſter.

Κονία.ας.ἡ.calx, puluis, lixiuium, opus tectorium. Interdum certamen. à κονίζειν, id eſt certare, ſiue ſe comparare ad pugnandum.

Κονίαμα.tectorium.

Κονιάτης.ου.ὁ. incruſtator parietum, tector.

Κονιατός.οῦ.ὁ. calciatus, calce illitus.

Κονιάω. μ. άσω. π. ακα.feſtino. Item pingo, calce illino, id eſt puluere impleo, dealbo, opere tectorio induco, quod induco Latinis dicitur. Vnde in Act. Apoſt. τοῖχος κεκονιαμένος, paries albario opere uel tectorio illitus. Et Matth. 23. τάφοι κεκονιαμένοι, ſepulchra albario illita. Actiu. accuſ. Bud.in Annot. & Com.

Κόνιδες.ων. lendes.

Κόνυζα.ης. ἡ. policaria herba, uel pulicaris Theodo. quòd puliceis necat. Vel cumilago Plin.

Κονίζω.μ.ίσω.π.ικα exerceo. De athletis propriè, qui lucta ſe exercentes, puluerem excitabant. Vel quia manus conſpuentes puluere illinebant, ut fortius apprehenderent. Actiu. accuſ.

Κονιορτός. οῦ. ὁ. puluis. παρὰ τὸ ὄρω τὸ ἀνεγείρω.

Κονιορτόω.puluerem iniicio.

Κονιορτώδης.εος. ὁ,ἡ.puluerulentus.

Κονίποδες. οδος. calceamentũ lacerum, non cooperiens totum pedẽ, præterea anguſtum. Heſych. ſcribit κονίποδες, id eſt ὑποδήματα μοιχικά.

Κονιόμενος.ου.ὁ.qui uerſatur in ludo, ut ſcholaſticus.

Κονίποδες. apud Epidaurios plebei & uulgares dicebantur, utpote qui in agris habitarent, & pedes puluerulentos

lentos haberent.

Κονιορτόποδες. agreſtes, operarij, κονί-ποδες.

Κονίζω. μ. ίσω. π. ικα. facio puluerem, impleo puluere. Actiu. accuſ.

Κόνις. ιος. ἡ. lens, lendis. è pediculorum coitu naſcitur.

Κονισάλεος. puluerulentus.

Κονίς. ίδος. ἡ. &

Κονίσαλος. ου. ὁ. puluis. Homerus, ὑπὸ ποσὶ κονίσαλος ὤρνυτ' ἀελλής, Sub pedibus excitabatur puluis procelloſus. Et cœnum ceromati mixtum, cui ſudor acceſſerit. Item dæmonis nomen apud Athenienſ. Cæl. lib. 4. ca. 26.

Κονίστρα. harena ſeu puluis in quo exercemur aut uolutamur, palæſtra.

Κόνιφον. puluis, ſordes.

Κονίω. lino, ungo, puluerem excito.

Κόννα. cinis.

Κοννεῖν. intelligere, ſcire.

Κόννις. erro, mendicus.

Κόννος. barba.

Κόντος. ου. ὁ. contus, remus.

Κοντυβερνάλιος. ου. ὁ. commilito, contubernalis.

Κόξα. ης. ἡ. coxa, poples.

Κοπάζω. μ. άσω. π. ακα. ceſſo, requieſco. Neutr.

Κοπάς. arbor inciſa.

Κοπετός. οῦ. ὁ. planctus.

Κοπεύς. ῆος. ὁ. genus cæli.

Κοπιάζω. μ. άσω. π. ακα. &

Κοπιάω. laboro, moleſto, negotium faceſſo, in laſsitudinem duco, tumultuor. Neutr. abſol.

Κοπίζειν. ψεύδεσθαι, mentiri. Cæl. lib. 14. ca. 58.

Κοπίς. ίδος. ἡ. mucro, falx, bipennis, gladij genus. κόπις (ſcribit Suid.) λάλος, ῥήτωρ. Et κοπίδες cœnæ, Athen. lib. 2. & 4. Cæl. lib. 14. ca. 58.

Κόπος. ου. ὁ. labor, moleſtia.

Κοππατίας. ου. ὁ. equus κ litera notatus. Cæl. lib. 4. ca. 31.

Κοπρέω, uel κοπρόω. ſtercoro, planto.

Κοπρία. ας. ἡ. ſtercus, ſterquilinium, πηλός, puluis à ceromate expreſſus.

Κοπρίζω. μ. ίσω. π. ικα. ſtercoro. Neutr. accuſ.

Κοπρικός. οῦ. ὁ. ſtercoreus.

Κόπριος ἀνήρ. plebeius homo, λυπηρός.

Κόπρος. ου. ὁ. fimus, ſtercus, mandra.

Κοπροφορεῖν. inquinare, κόπρω πληροῦν.

Κοπρών. ῶνος. ὁ. ſterquilinium, latrina.

Κοπτάριον. ου. τὸ. id quod contuſum eſt, ſicut herba iam contuſa, placentula.

Κόπτομαι. μ. ψομαι. π. ομμαι. Depon. &

Κόπτω. μ. ψω. π. οφα. cædo, percutio, incido, pulſo, dirigo, contundo, frango, dilanio, plango, præ doloris impatientia meũ ipſius corpus cædo & lacero. Accipitur aliquando in ſignificatione impudica, quemadmodũ Latinis præcidere. Ariſtoph. Ran. κόπτεται ἐγκεκυφώς, præciditur acclinatus. Martialis, Præcidi gaudes, præciſus Næuole ploras. Actiu. accuſ.

Κοπώδης. εος. ὁ, ἡ. operoſus, qui facilè fatigatur.

Κοπωθέντες. οἱ. defatigati.

Κοραγεῖν. puellam abducere.

Κορακεύομαι. κορέω.

Κορακίας. ὁ. niger.

Κοράκινος. ου. ὁ. coruinus.

Κορακῖνος. ου. ὁ. coracinus piſcis. παρὰ τὸ κορὸν, τὸ μέλαν. Cæl. lib. 7. ca. 5.

Κορακώδεις. οἱ. quæ ſũt coruini generis.

Κοραλλίζω. corallium imitor, rubeſco.

Κοράλλιον, corallium. ἐκ τοῦ κόρειν ἐν τῷ ἁλί.

Κοράμβη, Attice pro κράμβη. braſsica, quòd pupillas hebetet.

Κόραξ. ακος. ὁ. coruus, κοράνη. ἀ κόρον, nigrum: uel ἀπὸ τοῦ κινεῖν τὰς κόρας, ab aſ

ſiduo pupillæ motu. Cæl.lib 7.ca.5.
Eſt etiam locus ſupplicij in Theſſalia, unde prou. ἐς κόρακας, ad coruos, de quo Eraſ. Chil.

Κοράζω. ſuppliciter obſecrare.

Κοράσιον. ου. τό. puella.

Κορασιώδης. εος. ὁ, ἡ. puellaris.

Κοράττειν. obſtrepere, improbè & pertinaciter quippiam flagitare.

Κορδακίζειν. incōditè & laſciuè ſaltare.

Κορδακισμός. οῦ. ὁ. &

Κόρδαξ. ακος. ὁ. laſciua ſaltatio, genus ridiculæ ſaltationis ac ruſticanæ in comœdijs, ad quam Terentius alluſit in Adelph. Tu inter eas reſtim ductans ſaltabis, id eſt κορδακισμὸν agens. Vide Lucian. περὶ ὀρχήσεων, & Polluc. li. 4. & Athen. li. 14.

Κορδύλιον. cordula.

Κορδύλη. ης. ἡ. παρὰ τὸν ὦμον ἁρμός, ligula, claua, omne eminens et cōtortum, & genus uiliſsimi piſciculi. Cæl. lib. 13. ca. 58.

Κορέα. ſaturitas, pulchritudo, uirginitas, Proſerpinæ ſacrificium.

Κορέννυμι. μι. έσω. σα. &

Κορεννύω, &

Κορέω. ῶ. ſaturo, orno, purgo. Act. acc.

Κορεσθείς. ὁ. ſaturatus, repletus.

Κόρη. ης. ἡ. puella decenti forma conſpicua apud Moloſſorum gentem, unde & Ades rex eorum filiam ſuam appellauit κόρην. Sic item Proſerpina aliquādo uocatur. Accipitur etiā pro uirgine, ut annotauit Euſtathius. unde forma diminutiua fit κοράσιον. Poëtæ hoc nomine uocant naues πρωτοπλόους, id eſt primùm in aquam cōiectas. Itē pupilla in oculo, unde Plutarchus ſcribit oratorem quendam dixiſſe de impudēte, quòd in oculis haberet non κόρας, ſed πόρνας. Item impedimentū, ſiſtens pro-fluuium, & nummi ſpecies.

Κόρηθρον. ου. τό. ſcopa.

Κόρημα. idem, κόσμητρον, σάρωμα.

Κόρθυς. υος. cumulus.

Κορθύω. accumulo in uerticulū, κορυφόω, eleuo, augeo, efferueſco.

Κορίαννον. ου. τό. annulus qui in medio digito ferebatur, coriandrum, ornatus muliebris.

Κορίδιος. ου. ὁ. qui uirgo ducit uxorem.

Κορίζομαι. blandior, blande appellor. Bud. Com.

Κοριθάλη. laurus.

Κορικῶς. muliebriter, puellarum more.

Κορινναῖοι. οἱ. qui ex clanculario concubitu nati ſunt.

Κορινθιάζειν, & κορινθιάζεσθαι. ſcortari, lenonem agere.

Κορινθιουργής. corinthio opificio factū. Bud. Com.

Κορίνω. puluerem concito.

Κοριοειδής. puellæ ſimilis.

Κόριον. ου. τό. & (riandrum.

Κορίσκιον. ου. τό. puellula. & κόριον, co-

Κοριώδης. puellaris.

Κόρκορος. olus agreſte et contemptum, piſcis quidam.

Κορκορυγή. ῆς. ἡ. &

Κορκορυγμός. οῦ. ὁ. inteſtinorum latratus, ſtrepitus uentris, tumultuſq;. Proprie de equis.

Κορμός. οῦ. ὁ. truncus, ſtipes. ἀπὸ τοῦ κεκόφθαι, τὸ συντετμῆσθαι.

Κορνοπίων. cognomentum Herculis à fugatis locuſtis.

Κορνώπες. ἡ. &

Κόρνοψ. οπος. locuſta.

Κόροιβος. ου. ὁ. Corœbus, uiri nomen. Ponitur & pro ſtulto.

Κορόφθορος. ου. ὁ. uirginum corruptor.

Κοροκόσμιον. τό. uirginum ornatus.

Κοροπλάθος. ου. ὁ. figulus, propriè puppaorum, & huiuſmodi imaguncularum

quorumcunque animalium.

Κόρος, ου, ὁ. filius, puer, ſatietas, nouellũ germen, ramus. Item corus menſuræ genus.

Κόῤῥη, ης, ἡ. caput cum collo, gena, maxilla.

Κορσεύς, έως, ὁ. tonſor.

Κόρση, ης, ἡ. tempus, pars capitis, pro κόῤῥη. Interdum capillus, παρὰ τὸ κάρα.

Κόρσης. cognominatus eſt, qui barbam ſibi abraſit primus. Κόρσαι item, quidam qui erant in Ionicis ædium ſacrarum foribus.

Κόρσιχος. libidinoſus, prolixa cæſarie.

Κορσός. κορμός.

Κορσοῦν. radere.

Κορσώϊον. idem quod κρόβυλον.

Κορσωτήρ, ῆρος, ὁ. tonſor.

Κορσωτήριον, ου, τὸ. tonſtrina.

Κορυβαντιάω, ῶ, άσω, ακα. inſanio more Corybantum, exerceo ſacerdotium Corybantum, numine aſpiror, furijs agitor, iacto caput. de hoc Eraſ. Chil. Eſt etiam patentibus oculis dormire, ut lepores, & multi hominum, Plinio lib. 11. ca. 37.

Κορυβαντισμός. luſtratio, purgatio.

Κορυδαλός, οῦ, ὁ. galerita, ſiue alauda, auicula in uertice criſtam habens in modũ pauonis. Dicitur & κόρυδος, corydalus. Vide κόρυς, & Eraſ. prou. Corydalis omnibus ineſſe criſtam oportet.

Κόρυζα, ης, ἡ. humoris à capite fluxio, grauedo, pituita aut humor per nares, muccus narium, ut μυξὸν κορύζης πλέω ῥῖνα, habens nares mucco oppletas, Luciano. Ponitur aliquando pro ſuperbia. Itẽ herba pullicaria.

Κορυζάω, ῶ, ήσω, ηκα. mucco plenus ſum. Neutr. abſol.

Κορύζω. lacero, uanus fio.

Κορυθάϊξ. impetuoſus, uiolentus. ἀπὸ τῆς κόρυθος, καὶ τοῦ ἀΐσσω, τὸ ὁρμῶ.

Κορυθαιόλος, ου. ornatam habens galeam: & ſtrenuitatem potius uiri quàm galeæ ornatum ſignificat. Indicat enim uirum minimè ſegnem, alacritate ſumma belligerantem & ſtudio, ut cuius galea aſsiduo agitetur in capite, nimirum ipſo nuſquam ceſſante.

Κόρυθρον. ſcopa. nam κορεῖν uerrere eſt.

Κορυκός. pera, ſacculus.

Κορυμβήθρα, ας, ἡ. hedera.

Κόρυμβον, ου, τὸ. roſtrum nauis.

Κόρυμβος, ου, ὁ. quoduis ſummum, cacumen, ora. Herodo. οὐκ οὗ φθάνοντες ἐπὶ ὄρεος τὸν κόρυμβον. Item corymbus hederæ racemus.

Κορύμβιον. monile.

Κορυνᾶ. ὑψηλά.

Κορύνη, ης, ἡ. claua, uirga capitata, gladius. Ponitur pro mentula apud Nicand. uide βρυμάνας apud Theoph.

Κορυνήτης, ου, ὁ. &

Κορυνηφόρος, ου, ὁ. clauiger. uide ὑπαστίς.

Κορυνώδης. ramoſus.

Κόρυξ. iuuenis.

Κορυπτίλος, uel κορυπτίλας, ου, ὁ. cornupeta.

Κορύπτω, uel κορύπτω, μι. ύψω. ψα. caput iacto ſaltando, cornu peto, ἐρείδω. Neutr. abſol.

Κόρυς, υθος, uel υος, ἡ. galea. ἀπὸ τοῦ τὸ κάρα ῥύεσθαι. Eſt quoque κόρυς, υος. corys auicula. Quæ autem à Latinis galerita dicitur, Græco nomine proprio carere uidetur, ut quæ λόφον ſolum ἔχουσα periphraſi Ariſtoteli dicatur.

Κόρις, ιος, ὁ. cimex.

Κορύσσω, μι. ύξω. χα. armo, turbo, concito. Actiu. accuſ.

Κορυστής, οῦ, ὁ. armatus, bonus miles.

Κορύστιοι, οἱ. κορυστῶτες, armati.

Κορυτός. plenus.

Κορύφαινα. piſcis quidam.

Κορυφαῖος.ου.ὁ. cuiuſq; ordinis caput & princeps, ἡγέμων, ut in choreis præſultor erat. Bud. Com.

Κορυφή.ῆς.ἡ. uertex, id eſt pars capitis, quæ inter ſinciput & occiput interiacet. Transfertur ad montium cacumina & cæterarum rerum extremitates, ut κορυφὴ τοῦ λόγου, Plut. idē quod κολοφὼν Gregorio. Eraſ. prouerb. Colophonem addidit.

Κορυφόομαι.μ.ώσομαι.π.ωμαι. attollo, tumeo, impleo ad ſummum ab ore.

Κορύω. idem.

Κόρχορος, uel κόρκορος.ου.ὁ. oleris genus uiliſsimi, & agreſtis.

Κορῶ. exorno, κορίω.

Κορωνάω. glorior, iacto.

Κόρων. improbus, cornibus rectis, καὶ τὸ ἐπικεκαμμένον τοῦ ῥυμοῦ.

Κορώνη.ης.ἡ. auis, quam alij cornicem, alij coruū, alij fulicam, alij mergum interpretantur. Item annulus oſtij quo pulſatur, uel ob figurā, uel ob garrulitatem ſic dictus, κρίκος, ῥόπτρον. Dicimus etiam κορώνην in arcu, hoc eſt ſummum cornu, & inciſionē ubi neruus ſedet. Vnde (inquit Euſtath.) bonum rerū finem ſignificantes, χρυσῆν κορώνην prouerbio dicere ſolemus. Significat etiam ſummam partem penis, quæ glans Latinis dicitur. Item apex ligni inter utrimque bouem in aratro protenſi. Cæl. li. 8. ca. 41.

Κορωνιδεύς. cornicis pulus.

Κορώνιος. inflexus, lunatus, ut βοῦς κορώνιος, bos lunatis cornibus, id eſt μηνοειδῆ ἔχων κέρατα. Cæl. ibidem.

Κορωνίς.ίδος.ἡ. diminutiuum à κορώνη. ſummitas ſeu apex alicuius rei, ueluti montis aut ſtructuræ alicuius. Significat & id ſignum, quod in fine libri apponi ſolebat, lineam breuem ſcilicet, ſed ab inferiori parte flexā, tali ferè figura ɩ. Vnde prouerbiali ſchemate pro quocunq; fine & ultima rei alicui impoſita manu ponitur. Plutarch. ἀπὸ τῆς ἀρχῆς, μέχρι τῆς κορωνίδος περιέγραψεν, Ab initio uſq; ad coronidem circumſcripſit. Significat & nauis puppim, quòd ſit in eius apice curuatum roſtrū, ut σὺν νηυσὶ κορωνίσι, Hom. id eſt cum nauibus flexas habentibus ſummitates, καμπυλοπρύμνοις, Quanquam alij nigras intelligere malunt, ad differentiam earū quæ μιλτοπάρῃοι uocantur, id eſt minio rubentes. Cæl. ibidem.

Κορωνόπους. quaſi cornicis pes. Sanguinaria à quibuſdam.

Κορωνός.οῦ.ὁ. taurus dicitur ὀρθόκερως. Item elatus, iactabundus, ferox.

Κόσσυβος. poculum.

Κοσκιλμάτιον. inutile & abiectum corium, καθυμάτιον περιττόν.

Κοσκινηδόν, aduerb. inſtar cribri.

Κοσκινίζω.μ.ίσω.π.κα. cribro. Neutr. accuſatiuo iungitur. (nans.

Κοσκινόμαντις.εως. uates cribro diui-

Κόσκινον.ου.τὸ. uel κόσκινος.ὁ. cribrum.

Κοσκυλμάτια.τὰ. coriorum minuta præſegmina.

Κοσμάω. contendo, ingratus ſum, ſicut κοσμιάω.

Κοσμέω.μ.ήσω.π.κα. orno, pono, ordino, impero, rego. Actiu. accuſ.

Κόσμημα.ατος.τὸ. ornamentum.

Κοσμητής.οῦ.ὁ. continens.

Κοσμήτωρ.ορος.ὁ. ornator, princeps, dux, quaſi multitudini ordinem præfigens. Cæl. li. 1. ca. 5.

Κοσμικός.οῦ.ὁ. mundanus.

Κόσμιον.τὸ. æquitas, dignitas, modeſtia, honeſtas, honeſti cultus. Κόσμια στρατηγικά, præturæ inſignia, id eſt geſtamina & inſignia.

Κόσμιος. ου. ὁ. ornatus, honeſtus, σώφρων, modeſtus, moderatus, æquus. Cæl. li.

Κοσμιότης. ητος. ἡ. uenuſtas. (1. ca. 5.

Κοσμίως. modeſtè.

Κοσμοκράτωρ. ορος. ὁ. rector mundi.

Κοσμολογία. ſermo uel ratio de mundo.

Κοσμοποιεῖν, & κοσμοποιὸς de Deo mundi opifice dicuntur à Philone.

Κοσμοποιία. liber Empedoclis, cuius meminit Ariſtot. ἐν τοῖς μετὰ τὰ φυσικά.

Κόσμος. ου. ὁ. ornatus, ornamentū. Vnde & mundus, id eſt orbis, hoc nomine appellatur, à perfecta abſolutáq; elegantia, ut ſcribit Plin. Cæl. li. 1. ca. 5. Et κόσμος γυναικεῖος, mundus muliebris, qua matrona (ut inquit Vlpianus) mundior fit, id eſt comptior & ornatior. Eſt etiam magiſtratus apud Cretenſes, qui ephorus apud Lacedæmonios dicitur, à quo κοσμεῖν dicti ſunt, qui eū magiſtratum gerebant. Bud. Com.

Κόσσαβος, uel κότταβος. maxilla.

Κόσσος. alapa.

Κόσσα. ης. ἡ. κριθὴ, hordeum.

Κοσύμβη. ης. ἡ. &

Κόσυμβος. ου. ὁ. nodus capillorum, ſuccinctorium, ueſtis fimbriata.

Κόταρ. breuis, acutus.

Κοτέω. μ. έσω. ω. κκα. iraſcor. Neut. dat.

Κοτήεις. ήεντος. ὁ. iracundus.

Κοτίνω. inuideo, æmulor.

Κοτίσσω. euello, τίσσω. & κοτίσσιον, membrum uirile.

Κοτινάς. άδος. ἡ. inſertio oleæ in oleaſtro

Κότινος. ου. oleaſter, oliua ſterilis.

Κοτινοτράγος. κότινον ἐσθίων.

Κοτίς. ίδος. ἡ. occiput, cunabulum, ira, inimicitia.

Κότος. ου. uel κόθος. ὁ. acerbitatem ſignificat & amarulentiam, καὶ τὸν ζηλὸν, χόλος uero indignationis furorē, ut eſt in Homerico illo, ἄπερ γάρ τε χόλον γε καὶ αὐτῆμαρ καταπέψῃ, ἀλλά γε καὶ μετόπισθεν ἔχει κότον ὄφρα τελέσσῃ.

Κότταβος. ænea phiala, quam poſt conuiuium imponere ſolebant uino plenā, deinde in minora pocula ab alto miſcentes ſonum edere, qui ſi eliſu maior ederetur, ab amaſijs diligi ſe augurabantur. Accipi poteſt quoq; pro eo ipſo ſono. Vnde κοτταβίζειν uerbum, pro huiuſmodi ſonum elidere. Et κοττάβισις ipſe ludus. Et κοττάβια, præmia uincenti eo ludo data, quæ (ut Athenæ. ſcribit) fuerunt pyramuntes, hoc eſt triticeæ placentulæ & ſeſaminæ. Et qui ita ludebant, μεθυσοκότταβοι appellabātur, ut eſt apud Ariſtoph. quòd iā uino madentes id agerent. Plura Cæl. li. 15. (ca. 5.

Κόττανον. parua ficus.

Κοττίω. uerbero, lancea configo.

Κοττιάζω. iraſci.

Κοττὶ. ῆς. ἡ. &

Κοττὶς. ίδος. caput, unde κοττοὶ gallinacei dicti ſunt, ob criſtā quā in capite ferunt. & προκόττα genus tonſuræ, cum ſinciput capillis ueſtitur tantū.

Κοττύβη. fungo ſimile quiddā naſcens.

Κόττυφος. ὁ. merula piſcis, & auis.

Κοτώ. celeriter.

Κοτύλη. ης. ἡ. omne cauum hoc nomine ſignificatur. unde pro uaſis concauū genere ponitur, manuum item & pedum concauitate. Eſt etiam menſuræ genus, id eſt (ut Pollux ſcribit) τὸ ἥμισυ τῆς χοίνικος. Athenæus heminam quoq; dici tradit: Simon in Synom. pondus nouem unciarū. Eum interim ludum ſignificat, in quō aliquis reductas in tergum manus coniungebat ſtringebatq;, rurſus alter impoſitis in eas genibus tollebatur, ſuis manibus oculos geſtantis obte-

gens. Ad hunc igitur modum geſtatus, ἐν κοτύλῃ geſtari dicebatur. Itē iuncturam coxæ cum natibus aliquando ea dictione intelligi uolunt.

Κοτυλιαῖον. ου. cotulæ menſura.

Κοτυληδόνες. ῶν. polypodũ capillamenta, acceptabula, ora uenarum in matricem peruenientiũ. Cæl. li. 7. c. 51.

Κοτυλήρυτον. ου. multũ, ὅσ τι κοτύλῃ ἀρύσασθαι, Heſych.

Κοτυλίσκος. ου. ὁ. poculi genus quo in ſacris utebantur.

Κοτυτώ. όος. Cotyto dea, turpitudinis præſes, quæ & κότυς dicta eſt, cuius ſacra mirè exagitauit Eupolis in Baptis comœdia, & meminit Iuuenalis lib. 7.

Κοτώεις. iracundus.

Κούβουρος. uide κόβουρος.

Κουκούμιον. ου. τὸ. cucuma uaſis genus.

Κουλεός. οῦ. ὁ. uagina.

Κουλεόπτερα. τὰ. uaginipennia, quibus pennarum tutelæ cruſta ſuperuenit, ut ſcarabeis.

Κουρά. ᾶς. ἡ. cæſaries, tonſura, crinium præſegmen.

Κουραλίζειν. ad corallij uergere colorem.

Κουράς. inſcriptio, uel tabula in ſummo tecto.

Κουρεῖα. Proſerpinalia.

Κουρεῖον. ου. τὸ. tonſtrina.

Κουρειῶ. tonderi cupio.

Κουρητικόν. οῦ. τὸ. genus dulcis moduli & carminis, à Curetibus dictum.

Κουρεύς. έος. ὁ. tonſor.

Κουρεύτρια. ας. ἡ. tonſtrix.

Κουρίζω. curo.

Κουριώτης. ὁ. tonſor.

Κουρεῶτις. ἡ. conuiuium, dies una Apaturiarum, & feſtũ apud Athen. quo iuuenes & puellæ in tribus tranſcribebantur tonſis capillis.

Κούρη. ης. ἡ. pro κόρη. puella. (ſio.

Κουρῆτες. Salij interpretãtur à Diony

Κουρητισμός. οῦ. Saliorum ſacerdotum feſtum.

Κουριᾷν. abundare coma, & ſqualere. Nam ut in κομᾷν uerbo intelligimus ornatum & elegantiam, ſic in κουριᾷν horrorem & deformitatem.

Κουρίας. ου. ὁ. horrido & p̄lixo capillitio.

Κουριδία. ας. ἡ. quæ uirgo nupſit, & iuuenis adhuc.

Κουρίδιος. ου. ὁ. qui uirgo uxorem ducit.

Κουρίζεσθαι. nubere.

Κουρίζω. adoleſco, iuueneſco, ſum iuuenis.

Κουρικός. οῦ. ὁ. tonſorius, uas ligneum.

Κούρικον. emporium.

Κουριξ. iuueniliter.

Κύριον. ου. τὸ. lignum, urbs Cypri.

Κουρίς. ίδος. ἡ. nouacula.

Κοῦρμι. potus quidam ex hordeo, ſimilis zytho, ſiue ceruiſiæ.

Κουροβάλλα δάφνη. ramis florens laurus. κόρυς enim ramus eſt. Vel quoniam Apollini ſacra ſit, qui κουροτρόφος dictus, ob uim ſolis cuncta uegetantem.

Κοῦρος. ου. ὁ. filius, puer, iuuenis.

Κουρόσυνον. ſacrificium pro tonſa cæſarie oblatum.

Κουρότεροι. iuniores, iuuenes. Comparatiuus pro poſitiuo.

Κουροτρόφος. ου. ὁ, ἡ. nutriens filios, iuuenũ nutrix. Solis & fluuij epitheton (eſt.

Κουρευτήρ. tonſor.

Κουστωδία. uox Latina Græcis uſurpata, cuius & Suidas meminit.

Κουφίζω. μ. ίσω. π. ικα. leuo, id eſt leuem facio, alleuo, eleuo, ſubleuo, ſublimo.

Κούφισις. ιος. ἡ. &

Κουφισμός. οῦ. ὁ. leuatio.

Κουφολογία. nugacitas.

Κοῦφος. ου. ὁ. leuis, celer, expeditus, opportunus.

Κουφίσκαπος. armiger.

Κουφότης. ητος. ἡ. leuitas.

Κούφως. celeriter, ocyus, leuiter.

Κόφινος. ου. ὁ. cophinus, corbis, ſporta, ut δώδεκα κοφίνους πλήρεις, Matth. Item menſuræ genus, Polluci.

Κοχλάδες. αἱ lapides attriti perpetua in aquis uolutatione.

Κοχλάζω. μ. άσω. π. ακα. ebullio. Neutr. abſolutum.

Κοχλία. ἡ. monedula piſcis.

Κοχλιάριον. ου. τὸ. cochleare, menſuræ genus.

Κοχλίας. ου. ὁ. limax, cochlea.

Κοχλίδιον. diminutiuum à κοχλίας.

Κοχλιοειδῶς. clauiculatim, aut cuniculatim, Plinio interprete.

Κοχλιώδης. εος. ὁ, ἡ. tortilis, tortuoſus.

Κόχλος. ου. ὁ. teſta, cochlea, teſtudo, umbilicus.

Κοχλῶ. gyro.

Κοχύ. abundanter, cum ſtrepitu.

Κοχύσκω. impetuoſe fluo. Theocr. Idyl. 6. ἱδρὼς δὲ κοχύσκει. Vnde κόχος impetuoſus fluxus.

Κοχώνη. ης. ἡ. pars infra pudenda quæ coxis interiacet, iunctura coxendicis. uulgò uocant μεσόσκελον.

Κόψα. urna, hydria.

Κοψία. olla.

Κόψιχος. auis genus, quam & κόσσυφον appellari & merulam eſſe exponũt.

Κῶ. dormio. Neut. abſol. ſed κοῶ, ſcio, intelligo.

K P.

Κρᾶας. τὸ. caput.

Κράββατος. ου. ὁ. grabatus, lecti genus aut lecticæ potius. παρὰ τὸ κρεμᾶν τὰς βάσεις à ſuſpendẽdo pedes. Apud Latinos primam corripit, apud Græcos producit, & duplici ββ ſcribitur. Vergil. in Mor. Membra leuat ſenſim uili demiſſa grabato. Idem fit in λάκκος, lacus, πτισάνη, ptiſana, & alijs multis.

Κράγγη. crango. κράγγονες in plurali.

Κράδη, uel κράδη. ης. ἡ. ramus ficulnus. Item hamus, uel pegma ex quo aliquid ſuſpenditur. Aliquando ea pegmatum ſpecies, quæ in ſcenis ad ficulneæ arboris imaginem produci ſolebant.

Κραδαίνω, & (cuſ.

Κραδάω. libro, uibro, quatio. Actiu. ac.

Κράδεμνον, pro κρήδεμνον.

Κραδάω. quatio.

Κραδνοίτης. ueneficus.

Κραδία, pro καρδία. ας. ἡ. cor.

Κραδοφάγος. συκοφάγος.

Κράζω. μ. άξω. π. αχα. μέσος. π. κέκραγα. ἀόρ. β. ἔκραγον. clamo, uociferor. Neutrum abſol.

Κραίνω. μ. ανῶ. π. γκα. perficio, adſum, impleo, impero.

Κραιπαλέω, uel κραιπαλάω. μ. ήσω. π. ηκα. crapulor, exaturo. Neutr. abſol.

Κραιπάλη. ης. ἡ. crapula, hoc eſt capitis lucta fluctusq́ & agitatio, quando ex uinolentia caput tremit. Galenus in Aphoriſ. ſcribit omnem noxam ex uino factam, à Græcis κραιπάλην nominari. παρὰ τὸ κάρηνον, caput ſcilicet, καὶ πάλλεσθαι, cõcuti. Dicũtur item κραιπάλαι medicamenta, quibus uini leuitas excitatur. Ἀκραίπαλα, medicamenta ebrietatem prohibentia.

Κραιπαλίζω. μ. ίσω. π. ικα. crapulor. Neu.

Κραιπαλόκωμος. ὁ. κατὰ μέθην γινόμενος ὕμνος. ebrietatis laus.

Κραιπνά. uelociter.

Κραιπνός. ἡ. ὁ. uelox.

Κρᾶρα. caput, proprie erectum.

Κραυγικός. clamoſus.

Κρᾶμα. ατος. τὸ. temperatura, mixtura,

uinum copioſiore aqua dilutum, ut plus aquæ ſit quàm uini.

Κράμβη. ης. ἡ. braſsica. Ariſtot. raphanum eo nomine uocari ſcribit. Attici κοράμβη, pro κράμβη dicunt, quoniam pupillam & uiſum hebetet.

Κραμβοτάτη. ἡ. dulciſsima, aridiſsima.

Κράνα. caput.

Κραναίνω. curo, cupio.

Κραναός. ȣ̃. ὁ. ſterilis, aſper. Athenarum epitheton, à Cranao rege, ἢ διὰ τὸ τραχὺ καὶ λεπτόγεων.

Κράνεια. ας. ἡ. cornus.

Κράνινος. ȣ. ὁ. corneus, id eſt ex cornu.

Κραίνω. perficio.

Κράνιον. ȣ. τὸ. cranium, id eſt caluaria, uel calua. Item poculi genus, & ciuitatis nomen Cephaleniæ. Thucyd. pluraliter dixit, καὶ κατῴκισαν αὐτοὺς ἐν κρανίοις τῆς κεφαλληνίας. quo loco Valla uertices falſo interpretatur.

Κράνος. εος. τὸ. galea.

Κραντῆρες. οἱ. dentes gemini dicuntur, dentes poſtremi, qui & σωφρονιστῆρες.

Κραντήριος. imperans, perficiens.

Κράντορες. οἱ. duces, optimates.

Κράπαθος, metatheſi pro Carpatho urbe.

Κράς. ατος. τὸ. caput, caro.

Κρᾶσις. εως. temperamentum, id eſt complexio, mixtio.

Κράσπεδον. ου. τὸ. margo, ὁ πέριξ ὅρος, τὸ κρεμάμενον ὡς πέδον. Item limbus, ora ueſtimenti, fimbria.

Κράσσω. uinco, impero.

Κράστις. ιος. herba, ſemiaridum fœnum. Hinc

Κραστίζεσθαι. fœno ſemiudo paſci.

Κραταιόγονον. ȣ. herba folia habens ſimilia melampyro.

Κραταιόγυιος. roborans membra, ualidos artus habens.

Κραταίον. ȣ. τὸ. conſuetũ ſcripturæ, aut picturæ firmamentum.

Κραταιός. οῦ. ὁ. fortis.

Κραταιόω. μ. ώσω. π. ωκα. confirmo, conforto. Accuſ.

Κραταίπεδον. ȣ. τὸ. uia lapidibus ſtrata, ſolum durum.

Κραταίωμα. ατος. τὸ. firmamentum.

Κραταίπους. ualidos pedes habens.

Κρατάνιον. poculi genus apud Pollucẽ.

Κρατερός, pro καρτερός. ȣ. ὁ. fortis, minax.

Κρατερόφρων. ονος. ὁ. fortis, prudens, truculentus, magnanimus.

Κρατέρωμα. æris & ſtanni commixtio.

Κρατερῶνυξ. χος. ὁ. fortis unguibus.

Κρατευταί. ῶν. lapides quibus imponitur ueru cum carnes aſſantur.

Κρατέω. μ. ήσω. π. ηκα. teneo, capio, apprehendo, edomo, uinco, potens ſum rerum. Ponitur aliquando pro maneo, abſcondo. Vis autem quædam ineſſe huic uerbo uidetur, conſtruiturq́ cum genitiuo, ut κρατεῖν τῶν θειῶν, ἐκράτησε τοῦ νέου, ad amorem ſui impulit iuuenem: & interdum cũ accuſatiuo, ut μάχας κρατήσας οὐκ ὀλίγας: interdum abſolute, ut κρατεῖ φάσις, fama obtinet.

Κρατήρ. ῆρος. ὁ. &

Κρατηρεία. crater.

Κρατηρίζειν. uinum infundere, libare.

Κράτιστα. optimè.

Κρατιστεύω. μ. εύσω. π. ευκα. præſto, optimus ſum. Neutr. abſol.

Κράτιστος. ȣ. ὁ. optimus, plurimum pollens, potentiſsimus, ſupremus.

Κρατίων. fortior.

Κρατορικός. ȣ̃. imperioſus.

Κράτος. εος. τὸ. potentia, robur, imperiũ.

Κρατύνομαι. firmo.

Κρατυντήρ. uictor.

Κρατυντικός. ὁ. firmans.

Κρατύνω. μ. υνῶ. π. υγκα. fortifico, munio. Actiu. accuſ.

Κρατύς. fortis. à κράτος, ſicut à πλάτος πλατύς.

Κραυγάζομαι. uagio.

Κραυγάζω. μ. άσω. π. ακα. clamo, uoco. Neutr.

Κραυγός. ſiccus, picus Martius.

Κραυγή. ῆς. ἡ. clamor.

Κραυγίας ἵππος. equus, qui clamore & ſtrepitu terretur.

Κραῦρα. ας. ἡ. ſtruma, morbus ſues præcipuè infeſtans.

Κραῦρος. ὁ. ſiccus, friabilis.

Κρεάγρα. ας. ἡ. coquinarium inſtrumentum, quod alio nomine ἁρπάγη & λύκος dicitur, teſte Polluce.

Κρεάδιον. ου. τό. caruncula.

Κρέας. ατος. τό. caro.

Κρεγμός. pulſatio, ſonitus.

Κρεῖον. ου. τό. ahenum, uas ad recondendas carnes. Secundum aliquos placenta eſt, ex ſeuo animantis confecta. Euphorion eo nomine carnes intelligere maluit, ut ſcribunt Apion & Herodotus. Pauſanias putat eſſe caniſtrū uel lancem, uel quid eiuſmodi, in quo concidatur caro.

Κρείττων. ονος. melior, potentior, ſuperior, potior, ut κρείττονες ὄντες ἢ ἁλῶναι, ualidiores quàm ut uincerentur uel uinci poſſent. κρείττους τῆς παιδείας uocat Ariſtoteles, quos doctrina emendare nō poteſt, quaſi ualidiores & ſuperiores doctrina. Et κρείττους χρημάτων, præſtantiores pecunijs, id eſt liberaliores, Iſocr. Bud. Com.

Κρέω, pro κρείω. impero.

Κρέων. ὁ. princeps.

Κρίκα. capillum, θρίχα.

Κρέκω. μ. ξω. π. κα. reſono, citharam pulſo. Neut. abſol.

Κρεμάζω, uel κρεμάω. ῶ. & κρέμαμαι. μ. άσω. π. ακα. pendeo, appēdo. Acti. accuſ.

Κρεμάθρα. ας. ἡ. uas penſile, quali ruſtici utuntur ad exiccandum caſeum, per quod ſerū ſtillat, & abſumitur: et in promptuarijs domeſticis ſuſpendi ſolet è fune uas uitile ad aſſeruanda eſculenta, ne à muribus erodantur. In ſumma quodcunq; conceptaculum penſile ſignificat. Theoph. τὰ δὲ ἄνθη πέφυκεν ἀπὸ μιᾶς κρεμάθρας ἐν ἄκρῳ. Bud. Com.

Κρεμαςῆρες. οἱ. cremaſteres, id eſt nerui, à quibus teſticuli pendent.

Κρεμαςήριον. ου. τό. ſera.

Κρεμαςός. ου. ὁ. penſilis.

Κρεμάω. κρεμάζω.

Κρεμβαλίζειν. crembalo, hoc eſt muſico organo ſonare, conchilijs oſsibuſq; colliſis inter ſaltandum perſonare.

Κρέμβαλον. ου. τό. inſtrumentum muſicū. Et κρέμβολον, cui tramam inuoluere ſolent.

Κρεμάω. μ. ήσω. π. ηκα. ſuſpēdo. Accuſ.

Κρημνῶ. idem.

Κρέξ. κος. ὁ. capillus. Eſt & auis præacuti roſtri, inauſpicata nubentibus, ibidi ſimilis.

Κρεουργηδόν. fruſtillatim, in fruſta, & more laniorio, Herodo. Bud. Com.

Κρεουργία. laniatio, conciſio carnium, Gregor.

Κρεουργός. lanius. &

Κρεουργῶ. lanij modo concido, lanio. Bud. ibidem.

Κρεσμός. οῦ. ὁ. pulſus citharæ.

Κρέω. impero, regno.

Κρεοδαίτης. ου. ὁ. carnium diuiſor.

Κρεωδαισία. ας. ἡ. carnium diuiſio.

Κρεώδης. εος. ὁ, ἡ. carnoſus.

Κρεοδόχον ἀγγεῖον. κρεῖον.

Κρεωπώλης. ου. ὁ. macellarius.

Κρεωπώλιον. ου. τό. macellum.

Κρεωφάγος. ου. ὁ. carnedulus.

Κρήγυον. uerum, bonum, placitum, idoneum. Iliad. α. οὐ πώποτέ μοι τὸ κρήγυον εἶπας. Et Plato Alci. α. οὐκ κρήγυοι δ' ω

διδάσκαλοι εἰσὶ τούτων, Neq; idonei doctores ſunt. hoc eſt, Vere dicere nequeunt. Tradunt autem grammatici hanc dictionem cōponi ex κῆρ & ἁδὺ εὐφραίνων, & ſyncopa κρήδνον, mutatoq; δ in γ, κρήγυον, quaſi τὸ τὴν ψυχὴν ἡδῦνον.

Κρήδεμνον. ου. τό. uitta, corona. Ponitur & pro mœnijs tranſlate.

Κρηήνατε. perficite.

Κρήηνον, pro κρῆνον, à κραίνω. perfice.

Κρῆθεν. ex capite, κατὰ κεφαλῆς. Vel ex (Creta.

Κρήιον. κρεῖον, κρεοθήκη.

Κρήμνημι, &

Κρημνίζω. μ. ίσω. π. ικα. præcipito. accu.

Κρημνοκομπεῖν. gloriari, iactare ſe, magnificè de ſe prædicare.

Κρημνοποιός. οῦ. grādiloquus, ut Aeſchylus apud Ariſtoph.

Κρημνός. οῦ. ὁ. præcipitium, locus eminens, labrum ulceris.

Κρημνώδης. εος. ὁ, ἡ. præceps, præru- (ptus.

Κρηναῖος. ου. ὁ. fontanus, ut κρηναῖον ὕδωρ, fontana aqua.

Κρήνη. ης. ἡ. fons. In poëmate Epigonis pro uaſe aquario, ſicut et apud Plau. in Curcul. fons pro uaſe aquario capaciſsimo *.

Κρηνιάω. capite doleo, καρηβαρῶ.

Κρηνοφυλακία. fontium cuſtodia atq; tutela, ne uidelicet obturentur aut inficiantur.

Κρηπιδόω. crepidas induo.

Κρηπίς. ῖδος. ἡ. crepida, calceus, fundamentum, principium, baſis.

Κρής. ητός. ὁ. Cres, id eſt Cretenſis.

Κρῆς, Dorice pro κρέας. τό. caro.

Κρησέρα. operculum, amictus, tegmen quoddam capitis.

Κρῆσσα. ης. ἡ. Creſſa, id eſt Cretenſis mu- (lier.

Κρησφύγετον. τό. latebra, aſylum.

Κρήτη. ης. ἡ. Creta.

Κρητήρ. crater, guttur.

Κρητήριον. mixtio, infuſio.

Κρητίζειν. mentiri, cretizare: ſumptum à Cretenſium uanitate. Eraſ. Chil.

Κρητικόν. ueſtis quædam tenuis & breuis, & ſaltationis genus.

Κρητικός. οῦ. ὁ. Cretenſis.

Κρητισμός. οῦ. mos Creticus.

Κρητός. οῦ. ὁ. mons Cretæ.

Κρηφαγεῖν. carnes edere.

Κρῖ pro κριθὴ. apud Homerum in neutro genere ponitur, licet κριθὴ ſit fœminini: niſi à κρίμνον deflecti maluimus.

Κριβανίτης. ὁ. clibanarius, panis in clibano coctus.

Κρίβανος. ου. ὁ. clibanus, furnus.

Κριγή. ῆς. ἡ. ſtridor, κρίγη δὲ, δαίμονες, ἄδωλα.

Κριγμός. dentium ſtridor.

Κρίδιον. diminutiuum à κριός.

Κριερός. οῦ. ὁ. terribilis.

Κρίζω. μ. ίσω. π. ικα. clamo, tibia cano acutiſsimè.

Κριθή. ῆς. ἡ. hordeū. παρὰ τὸ διακρίνεσθαι. Antequā enim cognoſcerent & dijudicarent fruges, glande ueſcebātur. Item tuberculum in palpebra naſcens, hordeolum uulgò appellant.

Κριθάδιον. pudenda muliebria.

Κριθίας. ὁ. hordeatio, morbus equorū, κριθίασις.

Κριθινός. οῦ. ὁ. hordeaceus.

Κριθολόγοι. ων. magiſtratus apud Opuntios, qui ſacris & colligendis primitijs præerāt: quaſi hordeologi, à uetuſtiſsimo ſacrificiorū ritu, quo hordeo uti ſolebāt, ut eſt apud Plut. ī Quæſt.

Κρικόομαι. annulo traiectus ſum. Strabo 12. ὀπλίζουσι δὲ τὰς γυναῖκας, ὧν αἱ πλείους κεκρίκωνται τὸ χεῖλος τοῦ σώματος χαλκῷ κρίκῳ.

Κρίκε. ſtridebat. Factitium eſt, ad imitationem currentis, ſiue ſtridentis.

Κρίκος. ου. ὁ. circulus, circus, annulus oſtij, uel catenæ, quales ſunt, quibus ſphæra cõpingitur, et κορώνη, ῥόπτρον. Cæl.lib.5.cap.13.

Κρικωτός. ἡ. ὁ. annulatus, ut lorica. Vnde Ptolemæus κρικωτὸν uocat, quam alij annularem rationem, quæ fortè non alia eſt, quàm quæ Latinè decuſſatio dicitur. Cæl.ibidem.

Κρίμα. ατος. τὸ. iudicium, retributio, calculus iudicis.

Κρίμνος. ὁ. farina craſsiuſcula.

Κριμνώδης. cremoris inſtar.

Κρίνεν. elegit.

Κρίνεσι, pro κρίνοις. lilijs.

Κρίνομαι. μ. ἔμαι. π. ιμαι. uocor ad iudicium, accuſor, iudicor, condemnor, cauſam dico. Item decerno prælio, ut κρίνεσθαι ἄρηϊ, Hom. tanquam Marte iudice pugnã aggredi. Et κρίνεσθαι περὶ τῶν ὅλων, de ſumma rerum prælio decernere, Polyb. Bud. Com.

Κρινόμενος. ου. accuſatus, cũ quo agitur in iudicio. Et κρινόμενον. τὸ. controuerſia, & quod uulgo dicunt, de quo nũc quæſtio eſt, id eſt, quod maximè iudicãdũ eſt, quod potiſsimũ nũc in cauſa hac uerſatur, ſumma quæſtio.

Κρίνον. ου. τὸ. lilium, flos, interdum cucurbitæ flos.

Κρίνω. μ. νῶ. π. ινα. accuſo, diem dico, reum ago, defero. Item iudico, damno. Aliquando interpretor, Hom. Item ſecerno, numero. Vnde τὸ κεκριμένον, quod cum iudicio factum eſt, iudicium diſcretum. Eſt etiam idem quod ἐξετάζω, δοκιμάζω, καὶ βασανίζω, quæſtionem de aliquo habeo, & exerceo. Ab hoc uerbo τὰ κριθέντα Demoſtheni dicitur res iudicata: & τὰ κριθέντα εἶναι κύρια, ſermo erat, quo ſe ad aliud maius iudicium prouocare nolle ſignificabant. Bud.Com.

Κρινών. ῶνος. ὁ. &

Κρινωνιά. ᾶς. ἡ. liliarium.

Κριοδόκη. ης. ἡ. arietaria machina.

Κριοκοπῶ. arietibus oppugnare, & impetere.

Κρίον. κρῖον.

Κριός. ἡ. ὁ. aries.

Κρῖος. ου. ὁ. Crius uiri nomen.

Κριοφάγος. deus quidam gẽtilitius, cui arietes immolabantur.

Κρίσω. μ. ίσω. π. ικα. ſordido. Accuſ.

Κρίσις. εως. ἡ. iudicium, ſententia & cauſæ dictio, & accuſatio. Dicitur etiã cum pugna decernitur. Plut. κράτιστον δὲ ἐν μάχῃ κρίσιν ὑπολαβῶν. Aliquando condemnatio, id eſt, κατάκρισις, conſequentia.

Κρίσιμος ἡμέρα. decretorius dies, qui etiam criticus dicitur.

Κρισμός. ἡ. ὁ. ſtridor dentium.

Κρισσίς. ſciſſura.

Κριτήριον. ου. τὸ. ſenſus, & pars animi rerum æſtimatrix & arbitra, Plat. & Plut. Item forũ, id eſt locus iudicij.

Κριτής. ἡ. ὁ. iudex, arbitrator, æſtimator

Κριτικός. ἡ. ὁ. iudicialis. Et κριτικοί, poëmatum iudices ac cenſores aliorum operum olim dicti ſunt, quales Ariſtarchus, & Ariſtophanes grammatici fuerunt, dicti ἀπὸ τῶν κριτῶν, id eſt iudicibus, qui muſicis agonibus, id eſt ſcenicis præerant.

Κρυπτός. ἡ. ὁ. ſecretus.

Κρoαίνω. μ. ανῶ. π. αγκα. petulo, pulſo, laſciuè ſalto. Neut. abſol.

Κροιός. morboſus, infirmus.

Κροκάλη. ης. ἡ. & κρόκαλος. ου. ὁ. littus, calculus. Sic

Κρόκη. ης. ἡ. trama, filum, ſubtegmen, chordula. Item littus, arena. Et κρόκαι, Ariſtoteli calculi frequẽti motu in maris littore rotundati, quos Cic. de Orat. 2. umbilicos appellat. Cæl. lib. 8. cap. 42.

Κροκία. ας. ἡ. gemma, à croci dicta colore.

Κροκίδες. αἱ. flocci & pili in ueſtibus.

Κροκιδίζειν. floccos & feſtucas ex ueſtibus colligere. Ponitur pro adulari, quòd adulatores ſubblandiẽdo floccos piloſq́ ex ueſtibus legere ſoleãt. Cæl. lib. 11. cap. 33.

Κροκιδισμός. οῦ. ὁ. collectio floccorum, quod eſt aſſentatorũ, uel etiam phreneticorum, Galeno authore.

Κροκίζω. μ. ίσω. π. κα. neo, texo, croco illino. Neut. accuſ.

Κροκοβαφής. έος. ὁ, ἡ. croco tinctus.

Κροκοδείλειον. herba nigra chamæleonti ſimilis, aut crocodilo.

Κροκόδειλος. ου. ὁ. crocodilus. παρὰ τὸ δειλιᾶν τὰς κρόκας, ἤγουν αἰγιαλοὺς, οἱονεὶ ὁ περὶ τὴν γῆν δειλός.

Κροκοείμων. ονος. ὁ. indutus croceis.

Κρόκον. ου. τό. uel κρόκος. ὁ. ſicut Latinis crocum, uel crocus.

Κροκόπεπλος. ου. ὁ, ἡ. croceam habens ueſtem. Auroræ epitheton, quòd id genus coloris tunc imitetur, cum ſciliscet multum adhuc noctis & parum diei eſt, paulò pòſt enim ſuperante die ῥοδοδάκτυλος proprie dicitur.

Κροκύς. ύος. ſtuppa, & herbæ genus, tomentum.

Κρόκυλον. ου. τό. trama.

Κροκωτός. οῦ. ὁ. croceus. Dicebatur et crocota ueſtis, rotunda & fimbriata, ditioribus matronis in uſu. Vnde κροκώτιον, id eſt crocotula, diminut.

Κροκωτοφόρος. ὁ. qui crocoto ueſtitur.

Κρόμβος. nodus uel articulus digiti, κόνδυλος, λακκωρός.

Κρόμμυον. ου. τό. cepa. παρὰ τὸ κόρας μύειν τῶν ἐσθιόντων.

Κρομμυοξυρεγμία. ꝑ cruditate ponitur, ſiue fœtido anhelitu ac ructu. Compoſita dictio eſt ἀπὸ τῶν κρομμύων, καὶ τοῦ ὀξύγαλος, καὶ τοῦ ἐρυγῆς. Suid.

Κρόνια. τά. ſaturnalia. Itẽ uetuſtate prærancida, & inſipida, prorſumq́ fatua. à Cronijs, id eſt Saturnalibus feſto perantiquo.

Κρονίη ἅλς. Adriaticum mare, quod illic Saturnus habitauerit. Cæl. lib. 7. cap. 6.

Κρονικός. delirus, ætate deſipiſcens.

Κρόνιος. ου. ὁ. ſaturnius, priſcus.

Κρόνιππος. uehementer delirus, calumniator, uoluptuarius. ab ἵππος particula intenſiua.

Κρονίων. antiquus homo.

Κρονόληρος. ὁ. κρονικός. Eraſ. Chil.

Κρόνος. ου. ὁ. Saturnus.

Κρόσσαι. ῶν. αἱ. minæ murorum, ſcala, gradus. unde πρόκροσσος, et naues πρόκροσσαι apud Herodo. quæ inuicem oppoſitæ ſtant inferis roſtris.

Κροσσός. οῦ. ὁ. fimbria, κράσπεδον.

Κροσσωτός. οῦ. fimbriatus.

Κροταλίζομαι. plauſu excipior, plaudor. Bud. Com.

Κροταλίζω. μ. ίσω. π. κα. ſtrepo, plaudo, riſu effuſo excipio. παρὰ τὸ κροτεῖν. Neut. abſol. Bud. ibidem.

Κρόταλον. ου. τό. crepitaculum, crotalũ, quod eſt calamus ſciſſus, ex teſta, ligno, ære concinnatus, ut efficere ſonum queat, ſi quis uerſet manibus. Alij inſtrumentum muſicum intelligunt, quo in deorum ceremonijs utebantur Aegyptij, à uerbo κρούω, quod eſt pulſo. Alij pro plauſtro reſonanti accipiunt. Quidam annulum ferreum interpretãtur, qui ferreo quatiatur baculo. Cæl. lib. 10. cap. 44. & Bud. Com.

Κρόταλος. qui lingua eſt expeditiore ac uoce ſonanti, & propè tinnula, homo loquax, & in foro obſtrepẽs, uerba immodicè fundens, & uoce exaudibili

dibili. Metaphora ſumpta ἐκ τῶ κροτάλω. Cæl. & Bud. ibidem.

Κρόταφος. ου. ὁ. tempus, pars capitis.

Κροτέω. μ. ήσω. π. ηκα. plaudo, percutio, excipio plauſu, clamo. Neutr. abſol.

Κρότημα. plauſus doloſus.

Κροτητός. ῦ. ὁ. collidens.

Κρότος. ου. ὁ. plauſus, laus, bona fama.

Κροτοῦμαι. plauſu excipior, κροταλίζομαι.

Κρότων. ωνος. ὁ. muſca canina, uel uermis muſcarum & boum, ricinus.

Κροτῶν. ῦντος. ὁ. plaudens.

Κροῦμα ατος. τό. pulſatio, ſonus.

Κρουνηδόν. torrentis inſtar.

Κρίνισμα. τό. uertex.

Κρουνός. ῦ. ὁ. aquæductus, fons manufactus, ſcaturigo, & (ut Verg.) rapidus montano flumine torrens.

Κρουνοχυτρολήραιος. nugax, inſenſatus, καὶ περισσολόγος, compoſita dictione à κρουνὸς, χύτρα, & λῆρος. Eraſ. Chil.

Κρούομαι. inhibeo. Vnde κρούεσθαι πρύμναν eſt inhibere nauem, nauim appellentem conuertere, ita ut puppis ad littus ſpectet, ne cum poſtea ſoluturi ſunt, conuerſo opus habeat. Veneti ziare dicunt. Bud. Com.

Κρουόμενα. inſtrumenta muſica, quæ neruis intenduntur.

Κρουσιδημῶ. uoce plebem eludo, ac ſeduco, κρουσιμετρῶ, καταπρέω τῷ δήμῳ, ἢ τὸ δῆμον ἀπατῶν καὶ παρακρούομενος τὸ δῆμον.

Κρουσιμετρεῖν. diminute menſurare, defraudare in menſura.

Κρουσιμέτρης. ου. ὁ. qui in menſura defraudat.

Κροῦσις. ιος. ἡ. pulſatio.

Κρουστικός. aures feriens, acrimonia & uehementia dicendi.

Κρούω. μ. ούσω. π. ουκα. pulſo, cornibus peto proprie. Neutr. abſol.

Κρύβδα, & κρύβδην. clàm.

Κρυβείς. γέντος. abſconditus. ἀπὸ τῶ κρύβω, uel κρύβομαι.

Κρύβω, antiquè pro κρύπτω. abſcondo.

Κρύγκος. uillus ex caprarum mento dependens. Latini aruncum uocant.

Κρυερός. ῦ. ὁ. letalis, frigidus, horridus, odioſus, miſerabilis, difficilis.

Κρυμός. ῦ. ὁ. algor, frigus intenſum.

Κρυμνοῦν. frigere.

Κρυμὸς, & κρυμνός. gelu, glacies.

Κρυόεις. όεντος. ὁ, ἡ. frigidus, horridus.

Κρύος. εος. τό. frigus. παρὰ τὴν γινομένην τῶν ὀδόντων κροῦσιν.

Κρυπτάδιος, uel κρυπτάδιος. ου. ὁ. occultus.

Κρυπτάζω. cooperio.

Κρυπτάζομαι. inſidior.

Κρυπτεία. ας. ἡ. officium occulta indagans.

Κρύπτη. ης. ἡ. crypta.

Κρυπτός. ῦ. ὁ. occultus.

Κρύπτομαι, &

Κρύπτω. μ. ύψω. π. υφα. abſcondo, tego. in arcano habeo, arcanũ teneo. Actiu. accuſ.

Κρυστάλλινος. ου. ὁ. cryſtallinus.

Κρύσταλλος. ου. ὁ. glacies, cryſtallus.

Κρυσταλλώδης. εος. ὁ, ἡ. glacialis.

Κρύφα. ſecreto, cum genitiuo, κρύφα τινός.

Κρυφαῖος. ου. ὁ. latens.

Κρυφαδόν, &

Κρυφῆ. latenter.

Κρυφίνδα. κρυψίνδα.

Κρύφιος. ου. ὁ. & κρύφος. occultus.

Κρυψίνοος, uel κρυψίνους. ου. ὁ. diſsimulator, mentem ſuam doloſè cælans, aſtutus.

Κρυψίχολος. qui iram cælat & premit, iram diſsimulans.

Κρυώδης. εος. ὁ. algidus, horridus.

Κρώβυλος. ου. ὁ. aureus, uel argenteus corymbus ex capillis pendens, πλέγμα τριχῶν εἰς ὀξὺ λῆγον, quod in uiris

κρόβυλος, in mulieribus κόρυμβος, in pueris σκορπίος uocabatur.

Κρωγμός.ȣ̃.ὁ. uociferatio, cornicatio.

Κρώζειν. cornicari, ineptè garrire. Aliquando prædæ inhiare, Ariſtoph. Eraſ. prouerb. Domum cum facis.

Κρώσσιον.ȣ.τὸ. urna.

Κρωσσός.ȣ̃.ὁ. hydria, uas quo aqua ſeruatur, uas unguentarium, Plut. Cæl. li.15.ca.6.& Bayf. de Vaſc.

Κρῶσος. ὁ. proprium nomen.

K T.

Κτάνω. occido, corrumpo.

Κτάομαι.μ.ήσομαι.π.ημαι. acquiro, paro mihi & comparo, adipiſcor, poſsideo, uendico mihi. Depon. accuſ.

Κτασία. cædes.

Κτάω. poſsideo.

Κτέανον.ȣ.τὸ. poſſeſsio, Pindaro, κτῆμα & κτῆσις.

Κτέαρ.ατος.τὸ. prædium.

Κτεατίζω.μ.ίσω.π.ικα. poſsideo. Accuſ.

Κτάνας. interimens, occidens.

Κτείνω.μ.τενῶ.π.ακα. occido. Accuſ.

Κτείς. κτενός.ὁ. pecten. παρὰ τὸ ἐκτείνειν τὰς τρίχας. Et κτένες, tonſtrinæ. Item quatuor denteis anteriores.

Κτενίζω.μ.ίσω.π.ικα. pecto.

Κτένιον.ȣ.τὸ. κτεὶς.

Κτενωτός. textus.

Κτέρ.τὸ. poſſeſsio, mortuus.

Κτέρας. κτῆμα, res poſſeſſa.

Κτέρες.οἱ. mortui.

Κτερείζω, & κτερίζω.μ.ίσω.π.ικα. parento, ſepelio, præbeo exequias. Neut. accuſ.

Κτέρισμα.ατος.τὸ. &

Κτέρας.τος.τὸ. parentatio, funus, iuſta, quicquid in mortuorũ honorem fit.

Κτέω. occido.

Κτηδών.όνος. floſculus qualis lanæ eſt, pecten ligneus.

Κτῆλος. κτίλος.

Κτῆμα. ατος. τὸ. poſſeſsio. Significatur quoq; hoc nomine ἀνδράποδα, & αἰχμάλωτοι, hoc eſt mancipia, homines in bello capti, & ſeruituti mancipati, cuius relatiuum eſt ὁ ἐκκτημένος, id eſt herus. Εἰς τὰ κτήματα πορεύεσθαι, hæreditatem adire. Λαμβάνειν τῶν κτημάτων, pignora capere. Bud. Com.

Κτηματικός. opulentus, qui multas habet poſſeſsiones.

Κτηνηδόν. beſtialiter.

Κτηνίατροι. ueterinarij, iumentorum ueterinorum curatores & medici, qui ijdem ſoleas equis affigũt. Bud. in Annot. poſt.

Κτῆνος.εος.τὸ. iumentum, pecus, quadrupes, quod mactatur aut immolatur. παρὰ τὸ κτᾶσθαι τὸ φονεύειν.

Κτηνοτροφία.ας. pecorum pabulum.

Κτηνοτρόφος.ȣ.ὁ. qui iumenta paſcit.

Κτηνώδης. inſtar pecorũ, irrationalis.

Κτησίδιον.ου.τὸ. poſſeſsiuncula, curta ſupellex, prædiolum.

Κτήσιος. quæſtorius. Mercurij cognomen, ut quem lucripetis propitium fingerent, κερδῷον.

Κτῆσις.εος.ἡ. poſſeſsio, dominij comparatio poſsidendiq; ius.

Κτητικός.ȣ̃.ὁ. poſſeſsiuus.

Κτητός.ȣ̃.ὁ. comparandus.

Κτήτωρ.ορος.ὁ. poſſeſſor.

Κτίδεος.ȣ.ὁ. nomen poſſeſsiuũ ab ἴκτις, per aphæreſin, uel à κτίς.

Κτίζω.μ.ίσω.π.ικα. condo, creo, fabrico, muro. Actiu. accuſ.

Κτίλος.ȣ.ὁ. aries dux manſuetus. à κίω, quoniã gregem ferè præcedat. Vnde

Κτιλεύεσθαι, &

Κτιλοῦσθαι. eſt puellam demulcere, atq; ita demum conciliare, ut uxorem ducas. Accuſ. Hinc ἐκτιλωμένος apud Pauſ. qui cuipiam familiaris

eſt factus.

Κτίμενος. conditus, habitatus.

Κτιννύω. occido.

Κτίς. ἰκτίς, uiuerra.

Κτίσις. ιος. ἡ. fabricatio.

Κτίσμα. ατος. τὸ. κτιστὸν, ποίημα, ædificium, creatura, ut in epiſtola D. Iacobi, εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς ἀπαρχήν τινα τῶν κτισμάτων αὐτοῦ, Vt eſſemus primitiæ quædam creaturarum ſuarum.

Κτιστής. οῦ. ὁ. creator, conditor.

Κτιστός. creatus.

Κτόνος. cædes.

Κτυπέω. ῶ. ήσω. π. ηκα. pulſo manu.

Κτυπίω. idem.

Κτύπος. ου. ὁ. ſonus, fragor.

K Y.

Κύαθον. ου. τὸ. &

Κυαθίζειν. poculis indulgere. Eraſ. Chi.

Κύαθος. ου. ὁ. cyathus, cochleare. uncias duas capit.

Κυάιναι. grauida eſt.

Κυαμευτής. οῦ. conciliator, qui agit cum fabis, ſortilegus.

Κυαμεύω. ſortior, κυάμῳ ψηφοφορῶ.

Κυαμιαῖος. α. ὁ. fabali magnitudine.

Κυαμίζειν, catullire, cyamiſſare. De puella dicitur, quæ ætate iam maturior, uirum appetere incipit. Nam κύαμοι (ut mox dicetur) etiam colei appellantur. Cæl. lib. 15. cap. 24.

Κυαμοτρώξ. iudex qui uictum habet à ſuffragijs, in quibus ferendis utebantur κυάμοις. Sic κυάμους τρώγειν pro dicάζειν.

Κύαμος. ου. ὁ. faba. Significantur item hoc nomine teſticuli, quia ſint ὡς τὸ κύειν δυνοὶ, id eſt ferendo utero ualidi. Aliquando item prima lactis πῆξις, ſub circulo illo nigrante, pupillam ambiente.

Κυανέαι. αἱ. ſaxa in mari Euxino, quæ & Latini cyneas uocāt, eadem ſunt ſymplegades.

Κυανέμβολοι τριήρεις. roſtris cæruleis triremes, uel mare ſecantes. eſt enim κυανὸν, ἁλὸς ὕδωρ.

Κυάνεον, cæruleum colorem uocant, qui fit ex ſplendido albo adiuncto, et & nigredine obfuſo. Bayſ.

Κυαναυγής. nigredinis ſplendorem habens, ex nigrore ſplendeſcens.

Κύανος. ου. ὁ. niger, obſcurus.

Κυανός. aqua marina, auis quædam.

Κυάνοφρυς. υος. ὁ, ἡ. habens nigrum ſupercilium.

Κυανοχαίτης. ου. ὁ. cui nigrum eſt capillitium, habens crineis nigros, uel cæruleos potius. Epitheton Neptuni.

Κυανόχρων. purpureo colore.

Κύαρ. foramen acus, pars auris.

Κυβαρσία. ας. ἡ. caput galli, galea.

Κυβαλεῖν. euertere.

Κύβδα. inclinatim, pronè.

Κύβηθρον. apum receptaculū, alueare.

Κυβεία. ας. ἡ. ludus aleæ, nequitia.

Κυβεῖον. locus in quo alea luditur.

Κύβηβος. impudens.

Κυβέλη. ης. ἡ. Cybele deorū mater, quæ & Rhea. Vnde eius ſacra dicebantur μητρῷα, & μητριάζειν eadē obire. Dicitur etiam hoc nomine auriū foramen. Cæl. lib. 10. cap. 17.

Κυβερνάω. ῶ. ήσω. π. ηκα. guberno. de naui proprie. Actiu. accuſ.

Κυβέρνησις. ἡ. gubernatio, recta uitæ inſtitutio.

Κυβερνητήρ. ῆρος. ὁ. &

Κυβερνήτης. ου. ὁ. gubernator. παρὰ τὸ τὰ κύματα περαιναῦν, καὶ πρὸς αὐτὰ ἰθύνειν τὴν ναῦν, τροπῇ τοῦ μ εἰς β.

Κυβερνισμός. ου. ὁ. gubernatio.

Κυβευτής. οῦ. ὁ. aleator, taxillis luſitans.

Κυβευτικός. οῦ. ὁ. luſor alearum.

Κυβεύω. ω. εύσω. π. ευκα. ludo taxillis.

Κύβη. caput. Cæl. li. 10. ca. 17.

Κυβιστᾶν. ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ῥίπτειν, κυβιστᾶν

Κυβήβη. ης. ἡ. κυβέλη. Suid.

Κύβηλις. ιος. ſecuris, bipennis.

Κυβηλίσαι. ſecuri percutere.

Κυβηκαίνδας. genus luſus puerilis, quod alio nomine ἐγκοτύλη etiã appellatur.

Κυβιστάω. ſalto caput demittendo, in caput ſalto, in caput deferor deuoluorq́. A κύβη, quod caput ſignificat. Capitur & pro urinari, & natare. Aliquando & pro taxillis ludere. Bud. in Annot.

Κυβίστησις. gurges aquarum, συστροφή. Et genus ſaltationis, aut exercitij, quod κυβίστημα Luciano dicitur. Simile eſt ei, quod hodie à petauriſtis factitari uidemus, cum corpore in ſpiram contracto in caput prouoluuntur. Bud. ibidem.

Κυβιστητήρ. ῆρος. ſaltator, qui in caput conuolui manibus pedibusq́ cõtractis didicit. Item urinator, hoc eſt, qui gurgites ſubit. Bud. ibidem.

Κυβιστητεία. ſaltatio.

Κυβιτίζω. cubito percutio.

Κύβιτον. ου. τὸ. cubitus.

Κύβος. ου. ὁ. taxillus, talus, teſſera, proprie teſſera quadrãgula, qua utimur in alueoli luſu. A κυβιστᾶν. Facillimè enim prouoluitur, ſemper uelut in caput ſaliens. Cæl. lib. 10. cap. 17.

Κύβωλον. ου. τὸ. cubitus.

Κυδάζω. μ. άσω. π. ακα. conuicior, territo, maledico, inceſſo conuicijs.

Κυδαίνω. μ. ανῶ. π. γκα. glorifico, decoro. as. Actiu. accuſ.

Κυδάλιμος. ου. ὁ. glorioſus.

Κύδαλος. ου. ὁ. &

Κύδαρος. ου. ὁ. nauigij genus.

Κυδάσσω, &

Κυδάττω. turbo, conuicior.

Κυδάω. μ. άσω. π. ακα. glorior, ueneror, admiror, extollo. Neut. datiuo.

Κύδιος. cura dignus, glorioſus.

Κυδηθλεῦσαι. glorificare.

Κυδιάνειρος. ου. ὁ. faciens uiros glorioſos, & claros uiros cohoneſtans.

Κύδιμος. ου. ὁ. glorioſus, uenerabilis, illuſtris, grauis.

Κύδιον. melius, magis optandum.

Κύδιστος. ου. ὁ. illuſtriſsimus, ἐνδοξότατος.

Κυδιόω. μ. ώσω. π. ωκα. exulto, glorior, efferor opinione mei. Neut. datiuo.

Κύδνος. cycnus.

Κυδνός. οῦ. ὁ. Cydnus flumen Ciliciæ.

Κυδοιδοπᾶν, uel κυκοιδοπᾶν. confundere. Ariſtoph. οὐδὲν ὀρθῶς ἀλλὰ ἄνω τε καὶ κάτω κυδοιδοπᾶν.

Κυδοιμέω. μ. ήσω. π. ηκα. turbo. Actiu. accuſ.

Κυδοιμός. οῦ. ὁ. tumultus. ἀπὸ τοῦ κύαρ τὸ δέος, ὅ δεῖμα.

Κῦδος. εος. τὸ. gloria, decus.

Κύδος. ου. ὁ. conuicium, obiurgatio, maledictum.

Κυδρός. οῦ. ὁ. uenerabilis.

Κύδων. ωνος. Cydon urbs in Creta.

Κυδώνιον. ου. τὸ. malum cotoneum.

Κυέω. μ. ήσω. π. ηκα. & κύω. concipio, fero partum, uterum fero, oſculor.

Κυζυθμός. canum adblandientium immurmuratio.

Κύζομαι. μ. ύσομαι. π. υσμαι. iraſcor. Depon. datiuo iungitur.

Κύημα. ατος. τὸ. fœtus, germen, turio.

Κύησις. εως. ἡ. prægnatio, partus, fœtura

Κυητικός. οῦ. ὁ. genitalis.

Κυθέρεια. ας. ἡ. cytherea Venus. ἀπὸ τοῦ κεύθειν τοὺς ἔρωτας.

Κυθαιρών. ῶνος. ὁ. Cytharon mons Baccho ſacer.

Κύθεν. ἔκρυψεν, ἐκάλυψεν.

Κυθηγενής. furtim et ex adulterio natus

Κυθμώδης, &

Κυθνώδης. perditus, calamitoſus. à Cythmo inſula, quam uaſtauit Amphytrion.

Κύθρα.ας.ἡ. γέλως σκωπτικὸς, riſus mordens. (irrideo.

Κυθρίζω.μ.ίσω.π.ικα. σκώπτω, mordeo,

Κυθώδης.fœtidus.

Κυθώνυμος. infauſtus, inominatus, cuius tacendum eſt nomen.

Κυΐσκομαι, & κυΐσκω.fero partum, concipio. Bud. Com.

Κυκάω, uel κυκέω.μ.ήσω.π.ηκα. miſceo, confundo, turbo, agito, perturbo. Actiu.accuſ.

Κυκεία.ας.ἡ.confuſio, perturbatio.

Κυκεῶν.ῶνος.ὁ.κυκεών.

Κυκεΐς.ίδος.radix anguloſi iunci.

Κυκεῶ, pro κυκεῶνα.

Κυκεών.ῶνος.ὁ.potio ex multis herbis, uel melle & uino mixtura.

Κυκήθρα.ας.ἡ.συμφορὰ, ταραχὴ, id eſt calamitas, ſtrepitus.

Κύκημα ατος.τὸ.confuſio, perturbatio.

Κυκητής.οῦ.ὁ.turbator.

Κυκινάω.miſceo, turbo.

Κυκλάζω.gyro, circumeo.

Κυκλαίνω.idem, στρογγυλῶ. (ræ.

Κυκλάμινον.rapũ, ſiue umbilicus ter-

Κυκλάς.άδος.ἡ.cyclas ueſtis genus uel limbus. (κλέω.

Κυκλάω, uel κυκλέω.μ.ήσω.π.ηκα.κυ-

Κύκλαιον.poculum in quo fit mixtura.

Κυκλέω.uerſo, duco rota, uel plauſtro ueho. Accuſ.

Κύκλησις.εως.ἡ.circuitus.

Κύκλια.τὰ. uocantur quæcũq; eiuſdem ſunt argumenti, ut ſunt μέλοι, ὕμνοι, παιᾶνες, προσῳδαί. Suid. (ta.

Κυκλιοδιδάσκαλος.dithyrambicus poë-

Κυκλίγαλοι.auari, ſordidi.

Κυκλόεις.εντος.ὁ.rotundus.

Κύκλον.ου.τὸ.rota. (laris.

Κυκλοπαίδεια.ας.ἡ.diſciplina circu-

Κύκλος.ου.ὁ.& plur.aliquãdo κύκλα. orbis, ambitus, & orbis id eſt diſcus, quadra, circulus, oculus. Aliquando pro eo quod tripodi ſuperimponitur. Et in noua Comœdia pro loco, ubi uendebantur mancipia. Cal.li. 15.ca.10.

Κυκλόσε.circumquaq;.

Κυκλοτερής.έος.circularis, aduncus.

Κυκλοῦσθαι. circulari. Xenoph. παιδ. 6. φαιδρότεροί τε οἱ πολλοὶ οὐ πάνυ ἐφαίνοντο, ἐκυκλοῦντό τε. Id quod Cicero imitatus in Bruto, Videt (inquit) oſcitantem iudicem, colloquentem cum altero, nonnunquam etiam circulantem. Id eſt caput in circulo conferentem, quod indicium eſt animum orationi non aduertentis. Item circunuenire, & in medio concludere. Idem, ἀλλ' ἴτοι ἂν ἀδεῖν οἱ κυκλούμενοι κυκλωθῶσιν, At uideant illi ne circumuenientes circunueniantur. Bud. Com.

Κυκλοφοριτικός. uerſatilis.

Κυκλοφορῶ.uerſo. Bud. Com.

Κυκλόω.μ.ώσω.π.ωκα circũdo, circunuenio, in medio concludo, uerſo, duco rota, plauſtro ueho. Actiu. accuſ.

Κύκλῳ.circum, in circuitu, in orbem, circulatim. Ἐν κύκλῳ, in uniuerſum, nullo prætermiſſo, Luciano.

Κύκλωπας.Siciliæ incolas uocatos fuiſſe ſcribit Heſiodus, quòd unum oculum orbicularem in fronte haberẽt. ἀ κύκλος, & ὄψ. De ijs Hom. in Odyſſ. & Verg. Aen. 3.

Κυκλώπιον.totum illud quod albicat in oculo, σφενδόνη.

Κύκλωσις.εως.ἡ.circuitus. Et in re bellica eſt, cum extenſis cornibus acies aduerſa in medio intercipitur, Xenoph. 4. ἑλλην.Bud. Com.

Κύκνειον.melos cygni.

Κύκνειος.ου.ὁ.cygneus, olorinus.

Κύκνος.ου.ὁ.olor, cygnus.

Κύλα.caua ſub oculis pars.

Κυλίω.μ.ίσω.π.ικα.κυλινδῶμαι.

Κυλιστής.ὁ.uerſator.
Κυλιβλώνη.ης.ἡ.ſterilis braſsica.
Κυλίζω.μ.ίσω.π.ικα.uerſor,κυλινδοῦμαι.
Κυλικεῖον.τὸ. theca poculorum.
Κυλίκιον.ου.τὸ.paruus calix.
Κυλινδέω.μ.ήσω.π.ηκα. uoluo. Accuſ.
Κυλινδήθρα.ας.ἡ. locus in quo uolutant ſe iumenta.
Κυλινδοῦμαι. uerſor, aſsiduus ſum, uolutor. Bud Com.
Κυλινδροειδής.έος.ὁ,ἡ. cylindro ſimilis.
Κύλινδρος.ου.ὁ. cylindrus.
Κυλίνδω.uoluo. Actiu. accuſ.
Κύλιξ.κος.ἡ. poculum, calix, κύκλιξ. à rotunditate.
Κυλίομαι. τὸ κυλινδοῦμαι.
Κύλισμα.ατος.τὸ. uolutabrũ, uolutatio.
Κυλίστρα. ας. ἡ. locus in quo uolutant ſe iumenta.
Κυλίχνη.ης.ἡ.catinus.
Κυλίχνιον.ου.τὸ.pyxidicula, ἔκπωμα.
Κυλίω.μ.ίσω.π.ικα.deuoluo. Actiu.accuſatiuo.
Κυλλαβαράβιον.ου.τὸ. &
Κυλλάβαρις.nomen gymnaſij apud Lacedæmonios.
Κυλλάδες.κύλαι.
Κυλλαίνω. iraſcor.
Κύλλαρος.ου.ὁ. Cyllarus, proprium nomen equi Caſtoris, uelox. παρὰ τὸ κέλλειν.
Κυλλοπόδης.ὁ.mutilatus, mancus.
Κυλλοποδίων.ὁ. claudicans, mancus. Epitheton Vulcani.
Κυλλός.οῦ.ὁ.debilis, claudus, habens genitalia craſſa, mutilatus.
Κυλοιδιάω.μ.άσω.π.ακα &
Κυλοιδιόω.oculis turgeſco. dictũ quaſi κυλάδας οἰδέω. Sũt enim κυλάδες oculorũ ſinus. Theoc. ἀλλὰ κυλοιδιόωντες.
Κυλοπῆρα. ας. ἡ. locus ubi templum eſt & fons, ex quo mulieres potant ut cõcipiant, & facile pariant.

Κῦμα.ατος.τὸ.unda. ἀπὸ τοῦ κυεῖν. Interdum fœtus, germen. Plato pro riſu poſuit, quo loquentes interdum obruuntur, cum quippiam ridiculũ eis excidit. Bud. Com.
Κυμαίθα.ας.ἡ.nomẽ capræ apud Theocritum. παρὰ τὸ κύματα αἴθας ἔχειν, τοῦτ' ἐστι ξανθὰς, ἢ ἐγκάμων.
Κυμαίνομαι, &
Κυμαίνω.μ.ανῶ.π.γκα. redundo, inundo, æſtuo, ut κυμαίνειν τὴν θάλατταν, Lucia. Transfertur & ad alias res cõmotas & fluctuantes. Bud. Com.
Κύμανσις.εως.ἡ.fluctuatio.
Κυματία.ας.ἡ.illuuies. κυμάτια δὲ, χάλαι, ὑπεροχαί.
Κυματίας.ου.ὁ.undoſus, ut κυματίας ποταμός, fluuius undabundus, Herodo.
Κυματίζεσθαι. undis iactari & fluctuari.
Κυματίζειν, &
Κυματοῦν. idem quod κυμαίνειν, ταράττειν.
Κυματωγή.ῆς.ἡ. procella, unda, littus, ſummum littoris quod undis euerberatur, crepido littoris.
Κυμβεῖον. τὸ κύμβιον, pro poculo. Cæl. lib.2. ca.23.
Κυμβαλίζω.cymbala pulſo.
Κύμβαλον.ου.τὸ. cymbalum.
Κυμβατευτής.auceps.
Κύμβαχος.ου.ὁ.ſupinus, qui in caput ſaliens, crura leuat ſurrecta. Nam κύμβη caput dicitur. Accipitur & pro ſuprema parte galeæ. Cæl li.2.c.23.
Κύμβη.ης.ἡ.cymba, teſta, caput.
Κύμβιον, uel κυμβεῖον.ου.τὸ.cymbiũ, poculi genus ſimile nauigio, quod κύμβην uocant. κῦφον ἔκπωμα διὰ τὸ κυμβοφερὲς εἶν.
Κύμβος.ου.ὁ.fundus ollæ fictilis, κοῖλον ποτήριον· ρὶς, κοῖλος μυχὸς, βυθὸς καὶ κεραμίου πυθμήν. Eraſ. prouerb. Cumini ſector.
Κύμινδις.ιος.ἡ. aquilã, ſiue accipitrem

nocturnũ interpretãtur, quẽ & Plin. li.10. cymindin uocat, Homer. χαλκί δα, quaſi nigrã, καὶ χαλκίζουσαν τὴν χρόαν

Κύμινον. ου. τὸ. cyminum.

Κυμινοπρίστης. ου. ὁ. uenditor cumini, ſordidus. Eraſ. prouerb. Cumini ſector. Bud. Com.

Κυναβάρινον χρῶμα. rubricæ color.

Κυνάγχη. ας. ἡ. angina, cynanche. Cæl. lib. 2. ca. 33. & lib. 9. ca. 52.

Κυναγωγός. οῦ. canum ductor.

Κυνάδες. αἱ. Dorice pro κουραί, Theocr.

Κυνηδόν, aduerb. caninè, canum ritu.

Κυνάμος. impudens.

Κυνάριον. ου. τὸ. catellus.

Κυνάδης. ὁ. illiberalis, ſordidus.

Κυνάδρα. fons ex quo bibebant ſerui, qui manumittebantur.

Κυνάμυιος. ου. ὁ. ualde impudens, durus.

Κυναλώπηξ. Laconicus canis, uulpe & cane natus. Cæl. lib. 10. cap. 41. & Eraſ. Chil.

Κυνάμυια. ας. ἡ. κυνομυῖα. (tus.

Κυνάρος. cynara herba, aut cynosbatus.

Κυνόδαλος. clauus.

Κυνῆ. ꝓpriè canis æquatici pellis, ſicut παρδαλῆ, pardalis pellis. Ex ea anti qui uidentur effeciſſe capitis munimentum loco galeæ. unde pro galea quoq; paſsim accipitur.

Κυνέρος. robuſtus, ἄζαν@, ἰσχυρὸς, φοβερὸς, χαλεπός.

Κυνηλφέω. abſcondo.

Κυνέω. μ. ήσω. π. κκα. oſculor, oro. Accuſatiuo.

Κυνῆ. ῆς. ἡ. biretum, galerus, galea.

Κυνηγεσία. uenatio quæ fit per canes.

Κυνηγετέω μ. ήσω. π. κκα. uenor. Neutr. accuſ.

Κυνηγέτης. ου. ὁ. uenator.

Κυνηγετικός. οῦ uenatorius.

Κυνηγεσία ας. ἡ. uenatio.

Κυνηγέσιον. locus aptus uenationi.

Κυνηγέω. μ. ήσω. π. κκα. uenor, Neutr. accuſ.

Κυνηγία. ας. ἡ. uenatio.

Κυνηγός. οῦ. ὁ, ἡ. uenator, uenatrix.

Κυνηδόν. caninè, more canum.

Κυνθάνω. abſcondo, κυνηλφέω.

Κυνίδιον. ου. τὸ. catellus. (uere.

Κυνίζειν. cynicam exercere, cynice uiuere.

Κυνικιάω. μ. άσω. π. κκα. canem irrito. Neutr. accuſ.

Κυνικός. οῦ. ὁ. caninus, mordax, inuerecundus. Vnde Cynici philoſophi dicti ſunt, quòd canum ritu inuerecundi eſſent, & maximè liberè in hominum uitas inueherentur, qualis fuit Menippus apud Lucianum.

Κυνίζαι. uelitationes.

Κυνίσκοι. οἱ. piſces quidam.

Κυνισμός. οῦ. ὁ. cyniſmus, ſecta Cynicorum.

Κυνοβλῶπες. impudentes, caninè intuentes.

Κυνογλῶσσα. plantago minor.

Κυνοδέσμιον. ου. τὸ. uinculum præputij.

Κυνόδοντες. dentes canini. Sic dicti, quòd acuminati ſunt in formam dentium canis. Plin. li. 11. ca. 37.

Κυνοδρομεῖν. cum canibus currere.

Κυνοειδής. έος. ὁ, ἡ canino aſpectu.

Κυνοθαρσής. ὁ. impudens.

Κυνοκάρδαμον. nasturtium.

Κυνόκαυμα. τὸ. æſtus caniculæ.

Κυνοκέφαλος. ου. ὁ. caniceps.

Κυνοκοπήσω. percutiam, κυνέῳ δέρματι παίσω.

Κυνοκράμβη. ἡ. canina braſsica. (pi.

Κυνολέσχης. ου. ὁ. obſcœnus, ſermone turpi.

Κυνομαχεῖν. cum canibus pugnare.

Κυνομυῖα. ας. ἡ. muſca canina, quæ & Latine cynomyia dicitur. Ponitur pro ualde impudẽte. A cane & muſca, utroq; impudente, compoſita dictione. Cæl. lib. 9. ca. 52.

Κυνοπρόσωπος. ὁ. *canina facie.*

Κυνοραῖσαί. *muſcæ caninæ, quæ ſanguinem ab animalibus exugunt, ricini.* παρὰ τὸ ῥαίνειν τοὺς κύνας.

Κυνόσαργες. εος. τό. βάθρον, *fundamentũ,* gymnaſium, & *locus* Athenis *in quo nothi exercebãtur.* Vnde ἐς κυνόσαργες, *prouerbiali conuicio dicebatur, quemadmodum* ἐς κόρακας. Eraſm. Chil. & Bud. in Annot.

Κυνόσβατος. ου. ὁ. *frutex quidam, ſentes canis, caninus rubus.*

Κυνόσουρα. *cynoſura, urſa minor, quaſi canis cauda.* Huius primi obſeruatores Phœnices fuere, de quo Aratus.

Κυνόσωρα. *nullius pretij.*

Κυνουεία procella, *fluctus.*

Κυνοῦχος. ου. ὁ. pera, *lorum quo canis ligatur.*

Κυνοφθαλμίζομαι. *impudenter aſpicio.*

Κύντερος. ου. ὁ. *peior, fortior.*

Κυνώπης. ου. ὁ. *inuerecundus, qui canino eſt aſpectu.* Eraſ. Chil.

Κυνῶπις. ιδος. ἡ. *inuerecunda.*

Κύος. *fœtus,* κύημα.

Κυοφορεῖν. *ferre uterum, prægnantem eſſe,* ἐγκυμονεῖν.

Κυοφορῦμαι. *in utero geſtor.*

Κυπάζω. *milito.*

Κυπαρίσσινος. ου. ὁ. *cypreſſinus.*

Κυπάρισσος ου. ὁ. *pueri nomen.*

Κυπάρισσος. ου. ἡ. *cupreſſus arbor.* ἀπὸ τοῦ κύειν παρίσους τοὺς ἀκρεμόνας.

Κύπαρος. *uas cauum & capax, pudendi glans, pinus aut piceæ germen.*

Κυπάς. ἡ. *pallium, lecti ſtragulum.*

Κύπασσις. ιος. ὁ. *genus ornamenti muliebris, aut ueſtis.*

Κύπαιρον. ου. τό. & κύπειρος. ὁ. *cyperus herba, uulgo gladiolus.*

Κύπελλον. ου. τό. *poculum.* ὡς ὁ πυθὸς, ὃ ἐστιν οἶνος χεῖται. ἢ παρὰ τὸ ἐπὶ τὰ ἴσω κύφθην. Cal. lib. 15. ca. 6.

Κύπη. *foramen.*

Κυπριάζω. *floreo.*

Κυπρίζουσα. ης. ἡ. *florens.*

Κύπρινος. ου. *carinus piſcis fluuiatilis.*

Κύπρις. ιδος. ἡ. *Venus, pulchritudo.*

Κυπρογένεια. ας. ἡ. &

Κυπρογενής. έος. ἡ. *idem, ueluti in Cypro nata.*

Κύπρον. ου. τό. & ἡμίκυπρον, *genus menſuræ frumentariæ apud Alcæum.*

Κύπρος. *liguſtrum.*

Κυπτάζω. μ. άσω. π. ακα. κύπτω, *proſpicio, immineo, inſto, incũbo,* στραγγεύομαι, διατρίβω. *Ariſtoph. Nebul.* χώρει, τί κυπτάζεις ἔχων περὶ τὴν θύραν; *Neutr.*

Κυπτός. *flexus, inclinatus.*

Κύπτω. μ. ύψω. π. υφα. *inclino meipſum, inflecto, demitto oculos,* ἐπικάμπτομαι τῷ σώματι. *Interdum caput erigo, exero, Strabo. Actiu. accuſ.*

Κυρβασία. ας. ἡ. *caſsis, galea, tiara, criſta, pilei genus in coni ſpeciem educti. Bayſ. de re Veſt.*

Κύρβασις. *idem.*

Κύρβεις. οἱ. *tabulæ quadræ, in quibus leges apud Athenienſes deſcribebantur, et uariæ delinquentiũ mulctæ. Ita appellatæ* ἀπὸ τοῦ ἐκκορυφοῦσθαι, *quòd recte ſtabant atque ſublimes, quò omnibus eſſent conſpicuæ. Lucia.* ἄξονας *appellat. Nominatiuus eius ſingularis eſt* κύρβις. εως.

Κυρεία. ἡ. κυρία.

Κύρω, & κύρομαι, & κυρέω. μ. κύρσω. ἐντυγχάνω, *ſum, adipiſcor, incido, abſoluo, allido, propinquo.*

Κυρήβα. ης. ἡ. *Ceres.*

Κυρηβασία. *pugna quæ fit cornibus, concurſus cornutorum animantium.*

Κυρηβάω. μ. άσω. π. ακα. *pugno.*

Κυρήβια *furfures cum hordeo, paleæ.*

Κυρίλος. ου. ὁ. *halcyon maſculus.*

Κύρημα. ατος. τό. ſors, quod caſu accidit lucrum.

Κυρία. ας. ἡ. hera, domina. Interdum dicitur is locus cõcionis Athenis, ubi creabantur magiſtratus. Interdũ ad forũ refertur, & ponitur pro die legitimo & ſtato, uel die uadimonij. Vnde τὴν κυρίαν ἐγγράψαι, diem uadimonij in acta referre: κυρίας ἐπιούσης appetente die uadimonij: & κυρία γνῶσις, rata iudicis cognitio. Interdum extra forũ pro alijs diebus ſtatis ponitur, quemadmodũ ſolennia, & dies comitiorum Latinis, ut κυρία ἐκκλησία, concio, qua magiſtratus examinarentur, & de agrorũ munitiõe alijsq́ id genus rebus ageretur. Elegãter ponitur quoq; à Syneſio ad Theophi. pro die fati & mortis uadimonij. Similiter κυρίαι δόξαι propoſitiones dicuntur & axiomata rata & firma, cuiuſmodi erant quædam Epicuri. Bud. Com.

Κυριάζω. appello, ἀποκαλῶ.

Κυριακός. οῦ. ὁ. authenticus, dominicus.

Κυριβάζειν. pugnare, conuiciari.

Κυριβασία. ας. ἡ. pugna, propriè cũ bruta cornibus ſe mutuò laceſſunt. Alij κυρηβασία.

Κυριβάτης. ου. ὁ. procax, maledicus.

Κυρίβια. τά. furfures, paleæ.

Κυριεύω. μ. εύσω. π. ευκα. dominor, reduco in poteſtatem. Neutr. genit.

Κυρι άζειν, &

Κυρίζειν. cornu uerberare ſiue petere.

Κυριολεκτῶν. propriè ac diſtinctè loquens.

Κύριος. ου. ὁ. proprius, ut κύριος αὐτὸς ἑαυτοῦ, ſuæ iam tutelæ permiſſus. Item dominus, & qui aliquem habet in poteſtate, ut tutores aut curatores, ἐπίτροπος, ut κύριός εἰμι τούτου, pro, hoc eſt muneris & curationis meæ. Item authenticus, & qui authoritate aliqua præualet. Vnde τὰ κύρια τῆς πόλεως Demoſth. & Ariſtot. pro ijs, qui ſummã reip. tenent: & κύριος νόμος, lex rata & nõ abrogata, ut quæ uim & authoritatem obtineat. Sic etiam κύρια κριθέντα dicebantur, cum ad aliud maius iudiciũ prouocare non licebat. Κύριον quoq; dicitur præcipuum & antiquiſsimum, id eſt πλείστης ἐπιμελείας ἄξιον. Ariſtid. in Panat. καὶ δὴ πρὸς αὐτὰ τὰ κύρια τοῦ λόγου φέρομαι. Vnde τὰ κυριώτατα μέρη Galeno, pro principalibus membris, quæ etiam καίρια dicuntur. Bud. Com. Ex ijs omnibus rectè cõſtituetur una huius nominis ſignificatio, uni Chriſto cõpetens, ut qui ſolus Dominus omniũ poteſtatem teneat & gubernationẽ, quemq́; adorabunt omnes reges terræ, & timebunt, donec ſol & luna.

Κυριός. οῦ. ὁ. locus in Macedonia.

Κυριότης. ητος. ἡ. dominatio, dies in qua quæ ſtatuta fuerant, peraguntur.

Κυριόω. idem quod κυρόω.

Κύρις. Adonis, ſportula, funiculus.

Κυρίσσειν. idem quod κυρίζειν.

Κυρίτας. τούς. Quirites.

Κυρίττω. cornupeto, capto, στοχάζομαι. Bud. Com.

Κυρίως. propriè. (re.

Κυρκανᾶν. tumultuari, mouere, turbare

Κύρμα. ατος. τό. adeptio, inuentum, lucrum inſperatum.

Κύρνος. ου. ὁ. Corſica.

Κῦρος. εος. τό. authoritas, dominium, firmamentum, rata fides & probatio. Plato in Gorg. καὶ τὸ κῦρος αὐτοῖς διὰ νόμων ἐστί. Item caput & cardo alicuius rei, quod Plin. indicaturam appellat. Gal. in Therap. ἐν τούτῳ γὰρ ἐστι κῦρος τῆς διδασκαλίας. id eſt præcipuũ munus & præuertendum, perfectio.

Bud. Com.

Κῦρος.ου.ὁ. Cyrus.

Κυροῦμαι, &

Κυρόω.ῶ.ώσω.π.ωκα. authẽtico, ratum facio, firmo, conſtituo, ſuffragijs cõprobo, decerno. Bud. Com. Accuſ.

Κυρσανίους appellant Lacones, aduleſcentulos & homines nihili. ἀπὸ τοῦ κύρσου, quod uiliſsimi cuiuſdam oleris ſpecies eſt.

Κύρσας. incidens, προσκυρήσας.

Κυρταυχένα. τὸν. incuruiceruicem.

Κύρτη.ης.ἡ. cauea.

Κυρτίας.ου.ὁ. genus clypei.

Κυρτίδιον.ου.τὸ. quaſillus.

Κυρτίς.ίδος. fiſcella, qualus, cauea.

Κύρτος.ου.ὁ. uas piſcatorium.

Κυρτός.ῦ.ὁ. gibbo deformatus, curuus, altus, pars ſuperior, circunferentia.

Κυρτόω.ῶ.ώσω.π.ωκα. eleuo, curuo, attollo. Accuſ.

Κύρτωμα.τὸ camera, locus teſtudinatus & incuruus, quem Latini fornicem appellant.

Κύρτωσις.εως.ἡ. gibboſus, curuitas.

Κύρω. κυρόω.

Κύρωσις. idem quod κῦρος.

Κυρωτῆρες. principes.

Κυσανίζειν. congredi.

Κυσολαμπίς. noctiluca, cicindela.

Κύσσον. da oſculũ, oſculare. et κύσεν, oſculatus eſt.

Κυσθονίκλης. ſcortator, cynædus.

Κυσός. nates, muliebre pudendum.

Κύσσηρις.ἡ. pumex.

Κύστη.ης.ἡ. &

Κύστις.ιος.ἡ. μήτρα, uenter uſq; ad femora, urinæ receptaculum, ueſica, matula, et locus ſiue corium in quo quippiam includimus.

Κύταια. Cytæa, ut ſcribit Lycophron in Alex. urbs eſt Colchidis, ueneficis mulieribus plena, unde Cytæina carmina Propertio eleg. 1.

Κύτινοι. flores mali punici.

Κύτισος. cytiſus herba. Theocr. ἁ αἶξ τὸν κύτισον, ὁ λύκος τὰν αἶγα διώκει. id eſt, Capra cytiſum, lupus capellam ſequitur.

Κυτμίδες.αἱ emplaſtri genus, Lucian.

Κύτος.εος.τὸ. uas profundum, latitudo, cumulus, corium, fundum nauis. Sic etiam uocatur (ut ſcribit Pollux) os capitis uniuerſum. Latinè caluam & caluariam uocant. Ariſtoteles τριχωτὸν intelligit, id eſt, quod capillis integitur.

Κυτόω. corio tego.

Κύθρα, Dorice pro χύτρα. olla.

Κύτταρος.ου.ὁ. ſublimior cæli pars. Aliquando cauitates in fauis, et quibus inſident glandes. Et in piceis pani, ſeu paniculæ, aut nucamenta callo ſquamatim compactili. Theoph. in pinu ſtrobilia primum florentia hoc nomine appellat. Cæl. li. 1. cap. 11.

Κυτώνιος.ου.ὁ. Cotoneus.

Κύτωρος. Cytorus mons Paphlagoniæ buxifer, ut eſt Iliad. 2. & meminit Verg. 2. Georg.

Κυφαλέος. incuruus.

Κύφελλα. τὰ. nubes.

Κῦφι. aromatum compoſitio apud Aegyptios.

Κυφός.ῦ.ὁ. gibboſus, κυρτός.

Κῦφος.ου.ἡ. urbs Theſſaliæ.

Κύφων.ωνος.ὁ. genus ſupplicij, cataſta, lignum in quo uinciuntur nocentes. παρὰ τὸ κύπτειν. Accipitur aliquando pro furcifero, aut quouis maleſico. Eſt & ueſtis genus. Præterea baculi genus incuruati.

Κυφωνισμός.ῦ.ὁ. ſupplicium.

Κυψέλη.ης.ἡ. alueare, uaſis aut menſuræ ſpecies, ſex medimnos capiens. Cæl. li. 9. ca. 11.

Κυψελίς. ίδος. ἡ. ſordes aurium, quas aurium marmorata uocant Latini, alij cerumina. Cæl. ibidem.

Κύψελος. ὁ. cypſellus, hirundinum ſpecies. Pſellus τρωγλίτην uocat. dicuntur & ἄποδες. Cæl. ibidem.

Κυψελόβυστον. ου. τό. ſordibus coopertum.

Κύω. μ. ύσω. π. υκα. τό. κυνέω.

Κύων, κυνός. ὁ, ἡ. canis, canicula ſignum cæleſte eſt, canis marinus, mēbrum uirile, inferior præputij pars cuti adnata, impudens, morbus, furia, ſcintilla ferri attritu orta, iactus quidam teſſerarum, qui chius etiam nominatur.

Κυῶν. ῶντος. prægnans.

Κύντατος. præpotentiſſimus.

K Ω.

Κωάζω. impignero.

Κῶας. ατος. τό. pellis ouina.

Κώβαλος. uerſutus, πανοῦργος.

Κωβιός. οῦ. ὁ. gobius.

Κώδεια. ας. ἡ. caput papaueris. Vnde pro capite interdū apud poëtas ponitur, à ſimilitudine papauerum.

Κώδιξ. κος. ὁ. codex, χάρτης, charta.

Κώδιον. ου. τό. pellis cum uillis.

Κώδων. ωνος. ὁ. tintinnabulū, crepitaculum.

Κωδωνίζω. tinnio, crepitaculum ſono. Item exploro, periculum facio: tractum ab equis qui ſonitu tintinnabulorum explorari ſolebant, an generoſe ſtrepitus bellicos ferre poſſent: uel à uaſis, quorum integritatem tinnitu probamus.

Κωδωνοφόροι. οἱ. tintinnabula geſtātes, quos anteambulones atratos appellare poſſimus & ferales præcones, quales Pariſijs uicatim tintinnabulo atrati diſcurrunt funusq; indicant. Bud. in Annot.

Κώθων. ωνος. ὁ. inordinatus potus, ebrietas, poculum fictile, Laconicum & militare poculum. Eraſ. Chil.

Κωθωνίζειν, &

Κωθωνίζεσθαι, indecore laſciuire, cothonizare, ebrium eſſe, liberaliter potare. Eraſ. Chil. & Bud. Com.

Κωθωνισμός. οῦ. ὁ. ebrietas, liberalior potio & plenior.

Κῶιον. pignus, ueſtis.

Κωκάλια. τὰ. cocalia, ſpecies è teſta intectis, animalia communi nomine dicuntur, quæ teſta teguntur, ut conchylia, limaces.

Κωκύζω. μ. ύσω. π. υκα. lamentor. Neutr. abſol.

Κώκυμα. ατος. τό. ploratus.

Κωκυτός. οῦ. ὁ. luctus, ululatus, Cocytus fluuius infernalis.

Κωκύω. μ. ύσω. π. υκα. ploro, lugeo, lamentor, & uerbum fictitium ad uocem galli. Neutr. abſol.

Κωλακρέται. quæſtores & cuſtodes iudicialis pecuniæ, et ſumptuū in deos.

Κωλῆ. ἡ. anterior pars uictimæ.

Κωλεώ. ῶος. ἡ. tibia hominum, perna.

Κώληξ. κος. ὁ. os oſsis.

Κώληψ. πος. ὁ. &

Κωλία. poples, ſura, coxa, κῶλον.

Κωλιάς. άδος. ἡ. Venus, à loco Atticæ ubi illa colebatur.

Κωλίφιον. ου. τό. panis quo utebantur Athletæ: ἀπὸ τοῦ κώλου καὶ τοῦ ἶφι, id eſt robore membrorū. utitur Iuuenalis, Luctantur paucæ, comedunt coliphia paucæ.

Κῶλον. ου. τό. membrum, pēs, tibia, os oſſis, coxa cum crure, & craſsioris inteſtini pars, aluus. Item orationis pars duobus aut tribus inciſis conſtans. Et κῶλα, cadauera, ueneres in talis, pars ſcilicet tali, manus & pedes.

Κῶλος. ου. ὁ. culus, podex.

Κωλοτομέω. μ. ήσω. π. ηκα. mēbra incido.

Κώλυκον.ου.τὸ. ſacculus, arca.

Κώλυμα.ατος.τὸ. &

Κωλύμη.ης.ἡ. &

Κώλυσις. impedimentum.

Κωλυσίδειπνος.ου.ὁ. quondam dictus fuit qui cunctantius ſeriusque conuiuiũ rogatus accederet, quòd ſua mora impedimento eſſet, quo minus cœnaretur.

Κωλυσανέμας.ου.ὁ. uentorum prohibitor, uenti flatum inhibens, quo nomine dictus eſt Empedocles, ut ſcribit Laërt. Nam cum Agrigentini uento infeſtarẽtur uehementiore, illũ auertiſſe Empedocles dicitur, circũpoſitis urbi pellibus aſinorũ innumeris.

Κωλυτήριον.τὸ. propugnaculum.

Κωλύτης.ου.ὁ. prohibitor, uindex.

Κωλυτικός.οῦ.ὁ. prohibitiuus.

Κωλύω.μ.ύσω.π.υκα. prohibeo, ueto, infero triſtitiam. Actiu. accuſ.

Κωλώτης.ου.ὁ. &

Κάλωτος.ου.ὁ. ſtellio, lacertæ genus.

Κωλῶτις. Venus.

Κῶμα, ſyncopa, pro κοίμημα.ατος.τὸ. ſomnus, ueterni ſpecies.

Κωμάζω.μ.άσω.π.ακα. petulans ſum, ago petulãter & laſciuè, laſciuis ſaltionibus & carminibus indulgeo, comeſſationibus indulgeo, genialiter & cum luxu uiuo, procatum eo, iuuenũ amantium more cantilenis, ſaltationibus, muſicis inſtrumẽtis, cæteriſque iuuenilibus nugamentis laſciuio. Neutr. abſol.

Κωμαίνω.μ.νῶ.π.γκα. νυστάζω, dormiturio, appeto ſomnum.

Κωμάρχης, &

Κωμαρχός.οῦ.ὁ. uicorum præfectus, qui urbium imperio præeſt.

Κωμάσδω, Doricè pro κωμάζω.

Κωμαστὴς.οῦ.ὁ. ebrius, incontinens, procus, laſciuus, qui nocturnis, aut intempeſtiuis conuiuijs indulget, comeſſator.

Κωμάομαι. κωμάζω, μαγώω, conuiuor, laſciuio.

Κώμη.ης.ἡ. uilla, caſtellum, uicus, pagus.

Κωμηδόν. uicatim.

Κωμήτης.ου.ὁ. uicinus, γείτων.

Κωμῆτις.ιδος.ἡ. uicina.

Κώμιον. diminutiuum eſt à κώμη.

Κωμοπόλεις, ex κώμη & πόλις. uici maiores, quaſi æmuli oppidorum, oppidula ruſticana, quæ uel uici, uel oppida uideri poſſunt. Quidam municipia interpretantur.

Κῶμος.ου.ὁ. deus apud ueteres habitus, comeſſationum nocturnarumque ſaltationum præſes, in cuius militia authorabantur iuuenes, qui coronati noctu cum facibus muſicisque inſtrumentis, ad amicarum fores, ſaltandi cantandique gratia cõcurrebant, procaciterque laſciuiebant, adeò ut fores nonnunquam confringerent, atque irrumperent. Hinc κῶμον huiuſmodi iuuenum contubernium, procacitatem iuuenilem, ebrietatis et intemperantiæ feſtum κατὰ μετωνυμίαν appellamus, quale apud nos etiamnum ſub ineuntem quadrageſimam obſeruamus. Comum eleganter depingit Philoſtratus imagine tertia, περὶ κώμου. Hinc κωμάζω uerbum, & comeſſor, & comeſſatio apud Latinos teſte M. Varrone. Vnde etiam κραιπαλόκωμος uinolentorum hymnus, Ariſtoph. Ran.

Κωμύδριον. uilis quædam herbula.

Κώμυς.υθος.ἡ. θημὼν, faſciculus fœni, laurus, quæ boni ominis gratia ante fores locatur.

Κωμῳδέω.μ.ήσω.π.ηκα. reprehendo, obiurgo, mordeo, ſugillo, nominatim in

tim in comœdia perſtringo, tragicè pompam ago. Actiu. accuſ.

Κωμῳδία. ας. ἡ. comœdia, ut κωμῳδίαν διδάσκω, comœdiam edo, conſcribo & compono. Vnde

Κωμῳδοδιδάσκαλοι. poëtæ dicti ſunt. et

Κωμῳδοποιός. οῦ. ὁ. qui cauillis laceſsit aliquem.

Κωμῳδούμενος. comœdijs taxatus.

Κωμάδιον. ου. τὸ. uiculus.

Κωνᾷν. circumuertere, pice inungere.

Κόνδρον. ου. τὸ. fruſtum.

Κώνειον. ου. τὸ. cicuta, uenenum. παρὰ τὸ κωνᾷν, διὰ τὸν γινόμενον ἴλιγγον ἢ σκότον τοῖς πίνουσι.

Κωνιάζειν. letale uenenum bibere.

Κωνίας οἶνος. uinum picatum.

Κωνίς. hydria, urceolus.

Κωνοειδής. έος. ὁ. cono ſimilis, ut terra.

Κῶνος. ου. ὁ. conus galeæ. Item nux pinea, uel ipſa pinus. Aliquando placentæ genus ex uuis paſsis & amygdalis.

Κωνοφόρος. ου. ὁ. conifer, thyrſiger, quemadmodum conos & ſtrobilos in Bacchi ſacris mulieres geſtabant.

Κωνωπεῖον. ου. τὸ. conopeum, uelum ad arcendos culices. Horat. Interq́; ſigna turpe militaria Sol aſpicit conopeũ.

Κώνωψ. ωπος. ὁ. uel ἡ. culex.

Κόοι. οἱ. cauernæ, κοιλώματα, Strab. Vnde Iliad. α. φηρσὶν ὀρεσκόοισιν.

Κῶον. ου. τὸ. pignus, ueſtis.

Κῶος. εος. τὸ. pellis anguina, ſtragulum, & iactus teſſerarũ ſenarium ualens numerum.

Κῶος. ου. ὁ. Cous, ex inſula Co.

Κωπαΐς. ίδος. ἡ. anguilla in Eubœa, ut in Sicilia κλῶπα. Bœotij præcipuas τῶν κωπαΐδων dijs immolabant uictimarum ritu coronatas. Eſt etiam hoc nomine palus in Bœotia in qua ingentes anguillæ naſcuntur.

Κόπα. monile.

Κωπέαι. ῶν. ligna unde remi parantur.

Κώπη. ης. ἡ. à Copis inuentoribus, teſte Plin. Item anſa, manubrium gladij. Item molæ quaſi manubrium Luciano, quòd tanquàm remus agitatur in gyrum. Vnde in Aſino ait, ἐπιζευγνῦσί με τῇ κώπῃ τῆς μύλης.

Κωπήεις. ήεντος. ὁ. capulatus, anſatus.

Κωπηλατέω. ῶ. ήσω. π. ηκα. remigo. Lucian. de Ver. Nar. ἐρέσσοντες ἐκωπηλάτουν. Neutr. abſol.

Κωπηλάτης. ου. ὁ. remex.

Κωπήρης πλοῖον. nauigium quod remis agitur, actuariũ. Bayf. de re Nau.

Κωπητήρ. ῆρος. ὁ. ſcalamus remi.

Κωπία. τὰ. oſſa anguſtiora coſtarum.

Κῶπος. ου. ὁ. μεθ' ἐλοῦς παλμός, monile.

Κωπάδαι. οἱ. garruli. (ges.

Κωπωτήρια. τὰ. locus in naui iuxta remi

Κόρα. iniuria.

Κοράλιον. ου. τὸ. coralium.

Κῶρος, pro κοῦρος. ου. ὁ. puer.

Κωρυκαῖος. ου. ὁ. Corycæus, explorator. Eraſ. prouer. Corycæus auſcultauit.

Κωρύκιον. ου. τὸ. crumenula.

Κώρυκος. οῦ. ὁ. pera, caniſtrum, & mons Pamphiliæ.

Κῶς. ῶ. ἡ. Cos inſula. Legitur autem uariè, κόως, κόως, κοός, κίως, κῶς.

Κῶστος. ου. ὁ. coſtus.

Κωτίλη. ης. ἡ. hirundo.

Κωτίλλω. μ. ιλῶ. π. ιλκα. multa loquor, garrio. Neutr abſol.

Κώτιλος. loquax, garrulus.

Κωφάομαι. obmuteſco, ſurdeſco. Depon. abſol.

Κωφᾶν. decipere, lædere, impedire, mutilare. (re.

Κωφᾶν, pro κηφοῦν. eleuare, quieſce-

Κωφήν. ῆνος. ὁ. Cophen fluuius.

Κωφίας. ſerpentis genus, alio nomine τυφλίας.

Κωφός. ȣ̃. ὁ. βεβλαμμένος τὴν ἀκοὴν, id eſt proco, cui auditus eſt uitiatus, hoc eſt muto, propterea fortaſsis, quòd qui natura ſurdi ſunt, ijdem & muti ſint oportet. Item ſtolidus, ſtupidus. Homerus κῦμα κωφὸν, appellat, id eſt nullum ſtrepitum edens & quietum.

Κώφωσις. εως. ἡ. ſurditas.

Κωχεύω. μ. εύσω. π. ευκα. coĕo.

Λ.

Λ'. particula nihil per ſe ſignificãs, ſed in cõpoſitione dictionibus uehemẽtiam affert.

Λάας. αος. & λάαος, & λᾶς λάος Theod. 2. & λάας. ȣ. άα. ὁ. lapis.

Λαβδακισμός. ȣ̃. ὁ. orationis uitium qua l crebro repetitur, ut ſol et luna luce lucere. Capel. lib. 5.

Λαβή. ῆς. ἡ. anſa, prehenſio, manubriũ, cauſa, occaſio.

Λάβη. ης. ἡ. excuſatio.

Λαβίδιον. forcipicula.

Λαβινᾶται. οἱ. Laurentes populi.

Λάβιον. τὸ. manubriũ, diminut. à λάβη.

Λαβίς. fibula.

Λαβραγόρης. ȣ. ὁ. præſumptuoſe loquens, intempeſtiuiter loquens.

Λαβράζω. procax & temerarius ſum.

Λάβραξ. ακος. ὁ. lupus piſcis, labrax, quo & Plautus utitur.

Λαβρεύομαι. μ. εύσομαι. π. ευμαι. præſumptuoſe, aut turbatè, aut immodeſtè, & arroganter loquor. Depon. abſol.

Λάβρυς. ἡ. Lydorum lingua ſecuris dicitur. Vnde apud Cares Iouis λαβραδέως ſtatua eſt, manu ſecurim tenẽs.

Λαβρολογῶ. λαβρεύομαι.

Λαβρός. οῦ. ὁ. abundans.

Λάβρος. ȣ. ὁ. immediocris, uehemens, impetuoſus, procax, audax, turbatus, inſaniens.

Λαβροστομία. loquacitas.

Λαβροσύνη. procacitas.

Λαβροφαγοῦντες. οἱ. edaces.

Λάβρως. incontinenter.

Λαβρώνιον, & λαβρώνιος. poculi ſpecies.

Λαβύρινθος. ȣ. ὁ. labyrinthus.

Λαβυρινθώδης. εος. ὁ, ἡ. tortuoſus.

Λάγανα. τὰ. lagana, placentæ.

Λαγαρίζω. fodio.

Λαγαρός. οῦ. ὁ. uacuus.

Λαγάζω. pigreſco.

Λαγγάω. fugio, ἀποδιδράσκω.

Λαγγὼν. mercator.

Λαγέτας. dux populi.

Λάγηνος. ȣ. ὁ. lagena.

Λαγηρῶσαι. congelaſcere.

Λαγῆς. libidinoſus.

Λάγια, &

Λαγίδια. τὰ. &

Λαγιδεῖς. οἱ. catuli leporum.

Λαγίναρχος. uino præfectus.

Λαγνεία. ας. ἡ. luxuria, libido, ſcortatio, ſalacitas.

Λάγνης. ȣ. ὁ. & λάγνιος, uel λάγνος. ȣ. ὁ. mollis, effœminatus, libidinoſus, laſciuus.

Λάγυνον. τὸ. menſura continens heminas, ſiue cotylas duodecim.

Λαγχάνω. ſortior, ut λαγχάνει βουλὴν ἀποκύαμος, id eſt deſignatur ſenator, & in curiã coaptatur, Demoſth. Et λαγχάνειν δίκην, pro ſortiri iudicium, dictare iudicium, uel etiam ſubſcribere, apud eundẽ. Sortes aũt à iudicibus ducebantur, & quæ prima dica ex urna exierat, prima agebatur. à quo more deductum eſt uerbum. Bud. in Annot. & Com.

Λαγῶα. τὰ. carnes leporinæ, deliciæ.

Λαγώβολον. ȣ. τὸ. pedũ, λαγωβολεῖον, quo lepores capiuntur.

Λαγὼν. όνος. ὁ. ile, latus, uterus, lum-

bus, ſciſſura uel hiatus terræ.

Λαγάνδα. λαγῶα.

Λαγονόπονος. ου. ὁ. iliorum dolor.

Λαγωός. οῦ. ὁ. erinacius, lepus terreſtris, & marinus. Ex λα compoſitum intenſiua particula, & οὖς ὠτὸς.

Λαγώπους. pes leporinus, nomen herbæ.

Λαγώς. ῶ. ὁ. λαγωὸς.

Λαγωφόνος ἀετός. aquila leporaria.

Λάδανον. pinguedo quæ exit ex herba ladone, & adhæret uelleribus caprarum, quod detrahentes in uſum medicinæ ſeruant.

Λάδας. ceruus, hinnulus.

Λάδαν. ladon, fruticis genus.

Λάκε. ſtrepuit, inſonuit.

Λάαν. uidere.

Λάζομαι. μ. ἄσομαι. π. ασμαι. &

Λάζυμαι. capio, ſumo.

Λάζω. laſciuio nimia pabuli ubertate.

Λαζών. arrogans.

Λαθαργός. οῦ. ὁ. uermis quidam, & canis latenter mordens, ramentum corij.

Λαθητικός. οῦ. latens. (ras.

Λαθικηδής. έος. ὁ, ἡ. faciens obliuiſci cu-

Λαθίπονος. ου. ὁ. abſcondens laborem.

Λαθίφθογγος. ου. ὁ. faciens obliuiſci uocẽ.

Λάθος. obliuio, negligentia.

Λάθρα. clam, κρυφίως, ἠρέμα, clanculum, occulte.

Λαθραῖος. ου. ὁ. occultus.

Λαθραίως. λάθρα.

Λαθρηδίως. celeriter.

Λαθρηδόν. λαθραίως. (tu natus.

Λαθρημαῖος. ου. ὁ. ſpurius, illegitimo coi-

Λάθριος. ου. ὁ. clandeſtinus.

Λαθεῖν. lædere.

Λάθυρον. ου. τὸ. &

Λάθυρος. ου. ἡ. cicercula.

Λαῖα. inſtrumentum quo utuntur mulieres in ſtamine texendo.

Λαίγγες. lapilli. (ſtiua.

Λαιδάκιον. τὸ. lacerna, penula, ueſtis æ-

Λαίδιον. ſiniſter.

Λαιδρός. οῦ. ὁ. impetuoſus, temerarius, ſiniſter, uelox, impudens.

Λαίθαργος. canis latenter mordens.

Λαιθυράζω. irrideo, χλευάζω.

Λαικάζω. decipio, ſcortor.

Λαικαστής. ὁ. ſcortum, cinædus.

Λαικάστρια. ἡ. meretrix, ab indecoro ornatu. nam λα intendit, & κάζειν ornare eſt. (nimbus.

Λαίλαψ. απος. ὁ. turbo uenti, procella,

Λαῖμα. τὸ. αἷμα, ὅρμημα, ſacra uictima.

Λαιμάζω, &

Λαιμάω. λαιμάσσω, intemperanter & immodicè comedo.

Λαιμαργία. ας. ἡ. ingluuies.

Λαίμαργος. ου. ὁ. heluo, gluto, μανιώδης.

Λαιμοπέδη. ης. ἡ. collare canis.

Λαιμός. οῦ. ὁ. guttur. (perauit.

Λαιμοδομήσας ἑαυτὸν. qui ſibi gulã tem-

Λαιμυδῶ. aufugio.

Λαιμάρη. ἡ. λαμυρίς.

Λαῖνα. læna ueſtis, id eſt ſagum uilloſum. Strabo lib. 5.

Λαῖνος. ſiniſter, durus, terra frumento

Λάϊνος. ου. ὁ. lapideus. (conſita.

Λάϊγξ. γος. ὁ. lapillus, petra.

Λαῖον. ſeges, pro λήϊον.

Λαιός. οῦ. ὁ. ſiniſter, læuus.

Λάϊος. ου. ὁ. Laius. (pro λήϊον.

Λαιοτομεῖν. ſegetes demetere. à λαῖον,

Λάϊς. ιος. & per craſin λᾶος. ὁ. lapis.

Λαισήϊον. ου. & (lũ.

Λαίσιον. ου. τὸ. paruũ ſcutũ, parmula, te-

Λαίσκαπρος. ὁ. laſciuus, petulans.

Λαισποδίας. qui ad uenerea procliuis eſt. Et nomen ducis Athenienſis. Aliquando pro eo, qui altero pede eſt putrido, claudus. Ariſtop. Auib. λαισποδίας ἐστὶ τὴν φύσιν.

Λαίση, uel λαίσθη. dedecus.

Λαιτός. moleſtus.

Λαῖστρον. uentilabrum.

Λαιστρυγόνες. οἱ. Læſtrygones populi Siciliæ immanes.

Λαῖτμα. ατος. τό. unda, profunditas.

Λαιφάσσω. palpo, contrecto.

Λαίφη. ης. ἡ. &

Λαιφίς. ίδος. ἡ. &

Λαῖφος. εος. τό. ueſtis ex licio, uelum.

Λαίφυρος. ὁ. imbecillis, infirmus.

Λαιψηρὰ, pro αἰψηρά. celeriter.

Λαιψηροκέλευθος. oblique means.

Λαιψηρός. οῦ. ὁ. celer, leuis.

Λακέρυζα. ης. ἡ. latrans, garrula.

Λακερύζεσθαι. nugari, conuiciari.

Λακέω. increpo, clamo.

Λακιδόομαι. lacero, lancino.

Λακίζω. μ. ίσω. π. ικα. rumpo, ſcindo.

Λακίς. ίδος. ἡ. ueſtis lacera detritáq;, ac uetuſtate dilabens, Ariſtoph.

Λάκισμα. ατος. τό. ruptura, ſciſſura.

Λακκίζω. fodio.

Λακκόπλουτος. ου. ὁ. pro ex foſſa locupletato, Plutarch. Eraſ. Chil.

Λάκκος. κου. ὁ. foſſa, cuniculus, puteus canali ſimilis ubi uinum fit, lacus.

Λακκόπεδον. ου. τό. ſcrotū, ſinus teſticulorum.

Λάκος. ſonitus.

Λακκοσχέας. ου. ὁ. apud Atticos is dicebatur cui ſemper laxus eſt teſticulorū ſacculus.

Λακπατῆσαι. calcibus petere, conculcare, euertere.

Λακτίζω. μ. ίσω. π. ικα. calcitro, ut πρὸς τὸ κέντρον λακτίζειν, cædere calcibus. Neutr. abſol.

Λάκτις. ſtimulus, ſcutica.

Λακτιστής. calcitro.

Λάκω. reſono, clamo, do oraculum ut Phœbus.

Λακωνίζω. μ. ίσω. π. ικα. faueo parti Lacedæmoniorū, Laconicè loquor, breuitati ſtudeo. à gentis illius more, qui breuiloquio præ cæteris gaudebant. Neutr. abſol.

Λακωνικαί. calceamenta uirilia apud Ariſtophanem in Theſmoph.

Λακωνικῶς. Laconicè, breuiter.

Λακωνισμός. οῦ. ὁ. laconiſmus, breuiloquentia, amicitia in Lacones.

Λάλαγες. uirides ranæ circa paludes, uel auium genus.

Λαλαγέω. μ. ήσω. π. ηκα. φωνέω, uocem edo. Neut. dati.

Λαλαγή. ῆς. ἡ. uox.

Λαλαγήτης. nugator.

Λάλαξ, pro λαλαγή. ſonus, tumultus.

Λαλέω. μ. ήσω. π. ηκα. loquor. Sæpe in malam partē accipitur, ut ſit temerè & inconſyderatè citráq; delectum aliquem uerba effutire, utcunq; uerba facere: cui opponitur διαλέγομαι & λέγω. Vnde celebratū illud Eupolidis apud Gellium, λαλεῖν ἄριστος, ἀδυνατώτατος λέγειν. Id eſt, Ad garriendum præcipuus & optimus, uerum ad loquendum nemo minus idoneus.

Apud Latinos ſimilis differentia eſt inter loquacem & facundū, aut dicere & loqui.

Λάληθρον. garrulus.

Λαλιά. ᾶς. ἡ. loquela, garrulitas, loquacitas, loquentia, ut apud Salluſt. Satis loquentiæ, ſapientiæ parum.

Λαλίς, poëtice pro λάλος. ἄγγελος.

Λαλίστατος. loquaciſſimus.

Λάλη, pro λάλλη. ſonus, lapillus littoralis, qui à mari agitatur cū ſtrepitu.

Λάλος. ου. ὁ. loquax, garrulus, futilis, ſtulta & immodica blaterans, ac cuius lingua tam prodiga infrænisq; eſt, ut fluat ſemper & aſtuet colluuione uerborum teterrima.

Λαμβάνομαι. cum genitiuo conſtruitur, & ſignificat aliquando præhendo, nanciſcor, corripio, ut ἐὰν λάβωμαι σχολῆς, Si otiū nactus fuero. Aliquando ἀντιλαμβάνω, teneo, ut τῶν ἱστῶν

λαμβάνομαι,

λαμβάνομαι, Et aram tenui, aræ adhæſi, Andoc. Aliquando reprehendo, increpo. Plato de Legib. 1. ταχὺ γὰρ ἄν σου λάβοιτ᾽ ἄν τις. Lucian. poſuit cũ Accuſ. λαμβάνεταί μου (inquit) ἐκ τῶν ὤτων. Accipitur etiam pro conuincor, ſicut Latinè teneor. Plaut. Manifeſtè miſer teneor, id eſt λαμβάνομαι. Bud. Com.

Λαμβάνω. μ. λήψομαι. π. εἴληφα. ἀόρ. β. ἔλαβον. capio, deprehendo, accipio, afficio, oratione detineo. Et accipio, id eſt patior. Sicut Latinè dicimus, magnum cepi dolorem, & cepit me dolor, ἄλγος. Significat etiam αἱρῶ καὶ ἁλίσκω, καὶ ἐλέγχω, καὶ καταγινώσκω, cõuinco, damno, ſicut teneor apud Latinos. Cicero, Neq; ſolũ argumentis, ſed etiam certis teſtibus iſtius audacia tenebatur. Eſt etiam uerbum dialecticorũ, ſignificans ſupponere, & ponere, & quaſi ſuo iure ſumere, hoc eſt tãquàm firmũ, uel per ſe probatum ſumere. Actiu. accuſ. & pro μετέχω, genitiuo.

Λαμία. ας. ἡ. lamia, mulieris nomen cuius Horat. in arte poëtices mentionẽ facit, & feræ genus.

Λαμπάδιον. ου. τό. parua lampas, uulnerum deligatio, τὰ ἔμμοτα.

Λαμπαδαρχία. ας. ἡ. ludicrum.

Λαμπάς. άδος. ἡ. fax, funale, ſplendor. Et λαμπάδες, tormentorum genus, Cyril.

Λαμπαδηφορεῖν. ferre faces, quod in Prometeis, Vulcanicis, & Panathenaicis ſolebant.

Λαμπετάω. λάμπω. Neutr. abſol.

Λαμπετίη. ης. ἡ. Lampetie Solis filia, quæ Solis armenta pauit, ut ſcribitur Odyſſ. 12.

Λάμπη. craſſior ſpuma uino innatans.

Λαμπηδών. ονος. ἡ. ſplendor, ſcintilla.

Λαμπήνη. ης. ἡ. currus regius, lectica.

Λαμπίας. ου. ὁ. pro ſole & lumine.

Λαμπόδιον. helleborum nigrum.

Λάμπομαι. illuſtror & illuminor.

Λαμπουρά. ᾶς. ἡ. uulpis genus albicante cauda.

Λαμπουρίς. ίδος. ἡ. nitedula, cicendula.

Λάμπουρος. ου. ὁ. lampurus, canis eſt nomen apud Theocritum, in Daphnide & Menalca, ex ratione albicantis caudæ, ut ſcribit interpres. Vel à peruigili cura & ſolerti cuſtodia. παρὰ τὸ λάμπειν καὶ οὐρᾶν. Vel quoniã uulpi ſit aſsimilis, quam λάμπουρον uocant.

Λαμπρείμων. ονος. ὁ. ſplendidè indutus.

Λαμπροείμων. lucernam ferens.

Λαμπρός. οῦ. ὁ. clarus, emicans, περιφανὴς, luculentus, ἔνδοξος καὶ μέγας, lautus & ſplendidus, id eſt elegans, & μεγαλοπρεπής. Item uehemens, σφοδρὸς, ἀκμαῖος, Syneſ. Demoſth. ſæpe pro ſplendido, largo, & magnifico utitur, ὡς ἂν ἦ ἐν τούτοις λαμπρὸς καὶ φιλότιμος. Bud. Com.

Λαμπρότης. ητος. ἡ. ſplendor.

Λαμπροφόρος. ου. ὁ. qui lucernam gerit, λυχνοφορῶν, λαμπρείμων.

Λαμπροφωνία. ας. ἡ. uocalitas.

Λαμπρόφωνος. ου. ὁ. qui uoce eſt ſplendida, & ſonantiori.

Λαμπρόψυχος. μεγαλόψυχος.

Λαμπρύνεσθαι. ſplendidè & liberaliter uiuere, magnificẽtiam oſtentare, largitionis ſplendore ſe illuſtrare, in alacritatem ſe cõponere, magnificè geſtire. Bud. Com.

Λαμπρῦνον. τό. ſplendor.

Λαμπρύνω. μ. υνῶ. illuſtro, ſplendorem affero, clarum reddo. Actiu. accuſ.

Λαμπρῶς. apertè.

Λαμπτήρ. ῆρος. ὁ. facula, pharus, unde datur ſignum nauigantibus, cande

labrum, lignum aridum.
Λαμπηληρός. ſpumoſus.
Λαμπνείζω. ſplendeſco.
Λαμπυρός. loquax, facetus, terribilis, τερπνός.
Λαμπυρίς. cicindela, noctiluca, uulpes.
Λάμπω. μ. λάμψω. π. λαμφα. ſplendeo.
Λαμυρία. ας. ἡ. audacia, præſumptio, facetia, temeritas, loquacitas.
Λαμυρίζειν. purum eſſe & ſplendidum.
Λαμυρός. οῦ. ὁ. loquax, audax, facetus, iucundum ſtuporem inducens, multus, copioſus, temerarius, λαβαρὸς, λαμπρὸς, elegans, facundus, lepidus.
Λαμψάνη. apium.
Λάμων. ὁ. luſcus.
Λᾶν. uidere, aut lapidem.
Λανθάνομαι. μ. λήσομαι. π. λέλησμαι. ἀόρ. β. μέσ. ἐλαθόμην. obliuiſcor. Dep. gen.
Λανθανόντως. latenter.
Λανθάνω. μ. λήσω. π. λέληθα. ἀόρ. β. ἔλαθον. lateo, fallor, & imprudens aliquid facio, uel imprudenti mihi aliquid accidit. Plato, λήσετε διαφθαρέντες, Imprudenter peribitis. Λανθάνω ἐμαυτόν, fallor, erro, hallucinor. Neutr. accuſ.
Λανός. prudens.
Λάξ, aduerb. cum calcibus.
Λαξευτήριον. ου. τό. aſcia, cælum.
Λαξευτός. οῦ. ὁ. exciſus, exculptus.
Λαξεύω. τὸ ξέω, incido, ſculpo, polio.
Λάξις. diuiſio, Herodo.
Λαοδογματικῶς. aduerb. è uulgi opinione.
Λαοξόος. lapicida, architectus.
Λαός. νος. τό. lapis.
Λαός. οῦ. ὁ. plebs, populus, durus. ἀπὸ τ λάων, ὅ ἐστι λίθων.
Λαοσσόος. ου. ὁ. populos ſaluans. Vel ἀπὸ τ λαὸς, καὶ σεύω τὸ ὁρμῶ, perſecutor, uiros ad bellum incitans.
Λαοφόρος. ου. ἡ. uia qua it populus, uia uel porta celebris, λεωφόρος, uia regia, uel militaris, prætoria, aut conſularis.
Λαπάζω. euacuo, perdo.
Λαπάθιον. ου. τό. herba lapathiũ, à λαπάζω, uel λάπτω. uentrem enim euacuat.
Λάπαθον. ου. τό. &
Λάπαθος. ου. ὁ. lapathum, rumex herba. ἀπὸ τοῦ λαπάζω. foſſa ad capiendas feras.
Λαπάρα. ας. ἡ. ile, abdomen, uenter.
Λαπάρας. inanitus, libidinoſus.
Λαπαρός. οῦ. latus, tenuis.
Λαπιδόρχης. habẽs magnos teſticulos.
Λαπίζειν. magnificè & arroganter ſe gerere.
Λαπιστής. mendax, temerarius, nugator, negligens, uoluptuoſus.
Λάπτω. μ. ψω. π. φα. lambo, canis in morem poto, euacuo. Neutr. accuſ.
Λάπω. λαπάζω, deuoro, ſorbeo.
Λαρινεύομαι. ſaginor.
Λαρινός. dulcis, & piſcis quidam. Et λαρινοὶ σῦες καὶ βόες, apud Athenæum ſaginati porci & boues, uel à loco, uel à paſtore quopiam ſic dicti.
Λάρκος. ου. ὁ. uas uimineum quo carbones feruntur, cophinus.
Λάρναξ. κος. ἡ. urna, arca, capſa.
Λαρός. οῦ. ὁ. dulcis.
Λάρος. ου. ὁ. larus, marina auis, à cuius ſtupiditate homines laros appellamus. Comici aliquando pro furaciſſimo uſurpant. Nam auis eſt uoracis naturæ, rapacisq́. Sũt qui fulicam eo nomine accipiant. Theodo. grauiam interpretatur. Eraſ. Chil.
Λαρυγγίζω. μ. ίσω. π. ικα. loquor gula præcluſa. Dicitur de eo qui curioſius loquitur. Neutr. abſol. Eraſ. Chil.
Λαρυγγισμός. οῦ. crocitatio.
Λάρυγξ. γος. ὁ. guttur.
Λαρύζω. clamo.

Λᾶς. ᾶ. ὁ. per conciſionem à λᾶας. lapis. Eſt etiam nomen fluuij & ciuitatis.

Λάσανον. ου. τὸ. matella, uaſculũ ad euacuandum uentrem.

Λασανοφόρος. ου. ὁ. qui domino matulam ſubijcit. Horatius ad uerbum dixit, Te pueri laſanum portantes, œnophorumq́.

Λάσθη, & λασθαίνειν. illudere, contemnere, conuiciari.

Λάσθη. inſultatio, inſolentia.

Λασῖνος. imprudens, obliuioſus.

Λασιόκωφος. ου. ὁ. ſurdus, hirſutas aureis habens.

Λάσιος. hirſutus, denſus, prudens.

Λασιουργία. textura.

Λασιῶνες. arbuſta, loca denſa.

Λασκάζω. nugor, adulor, rumpo.

Λάσκειν. loqui, dicere.

Λάσταυρος. ου. ὁ. laſtaurus, ſalax, inſigniter mentulatus. à λᾶ, & ταῦρος, quæ pudendorum pars eſt.

Λασταυροκάκκαβον. edulium quoddam operoſius ac lautius apud Chryſip.

Λάταξ. γος. gutta ſiue ſtillicidium maiuſculum. Item λάταξ, animal eſt in aqua uiuens, ſed aërem non humorem recipiens, ut crocodilus.

Λατιαρίῳ Διΐ. Latiali Ioui.

Λατομέω. μ. ήσω. π. ηκα. lapides incido.

Λατομία. ας. ἡ. lapicidina.

Λατόμιον. ου. τὸ. latomium, lapicidina.

Λατόμος. ου. ὁ. &

Λατύπος. ου. ὁ. lapicida.

Λαβάζειν. barbarizare.

Λατρεία. ας. ἡ. δουλεία θεῷ μόνῳ πρέπουσα, ſeruitus, obſequiũ, cultus diuinus, idem quod δουλία, teſte Valla.

Λατρεύς. Apollo.

Λατρευτής. οῦ. ὁ. cultor.

Λατρεύω. μ. εύσω. π. ευκα. colo, ſeruio, δουλεύω. Datiuo iungitur.

Λάτρις. ιος. ὁ. ſeruus. μισθῷ δουλεύων, ἢ παρὰ τὸ λα, καὶ τρεῖν τὸ φοβεῖσθαι.

Λάτρις. ιος. ἡ. famula.

Λάτρον. τὸ. merces.

Λατύπη. ης. ἡ. quod à lapidibus marmorarij abradunt. Friatos lapides quidam uertunt.

Λατύποι. lapicidæ, latomi, ſcalptores.

Λαΐζω. turbo, uerbero, calcitro, nato.

Λαυκανία. ας. ἡ. guttur, arteria.

Λαίζω. obtineo, conuiuor, delecto.

Λαύρα. ας. ἡ. uicus, angiportus, anguſtum, impurum, ſterquilinium, & generaliter ſordentia omnia loca.

Λαυρός. οῦ. ὁ. latus, ut λαῦραι πυλίδες, Herodoto.

Λαυρῶς. latè, abundè.

Λαυστήρ. moleſtus.

Λαύτια. ſunt munera & xenia quæ legatis exterarum gentium dono mittuntur.

Λαυφάζω. feſtino.

Λαυφθάσσω. λαύρως ἐσθίειν, deuoro.

Λαφυγμός. οῦ. ὁ. prodigalitas. Interdum inſatiabilis uoracitas. & de canibus & ſuibus dici ſolet.

Λάφυξ. ὁ. morſus.

Λαφυραγωγῶ. ſpolio, prædor, deprædor, diripio.

Λάφυρον. ου. τὸ. ſpolia, exuuiæ, præda de uiuente hoſte, σκῦλα autem mortuorum ſunt.

Λαφυροπώλης. ου. ὁ. uenditor prædæ & ſpoliorum, ſiue captiuorum.

Λαφυροπώλιον. ου. τὸ. forum uendendæ prædæ.

Λαφυροπωλῶ. auctionor, addico, & ſub haſta uendo.

Λαφύστιος. heluo, gurges. & Dionyſij cognomen, à Bœotiæ monte Laphyſtio.

Λαφύσσω. μ. ύξω. π. υχα. lanio, deuoro, effundo, heluor Cicero dixit.

Λαχαίνω.μ.ανῶ.π.ακα. fodio, σκάπτω. Neutr.accuſ.

Λάχανα. quod è uimine connexum curru ad ſedendum imponitur.

Λαχανάριον.τὸ.oluſculum.

Λαχανεύεσθαι. idoneum eſſe eſui olerum modo.

Λαχανία.ας.ἡ.locus oleribus conſitus.

Λαχανίζεσθαι.olus legere.

Λαχανισμός.οῦ.olerum collectio.

Λάχανον.ου.τὸ. olus. ἐκ τοῦ λαχαίνω, ὃ λάχανα.

Λαχανοπωλεῖον.ου.τὸ. locus ubi olera uenduntur.

Λαχανοπώλης.ου.ὁ. uenditor olerum.

Λαχανώδης.εος.ὁ,ἡ.oleraceus.

Λάχεια.ας.ἡ. terra breuis, ad fodiendum facilis, & bene effoſſa.

Λαχεῖν. conſequi, ſortiri, accuſare. Λαχεῖν δίκην τινὶ τῆς κακηγορίας, actioné iniuriarum intendere. Λαχεῖν ἐνοικίου δίκην, agere locati actionem.

Λάχεσις.ιος.ἡ.Lacheſis parca, ſors Latiné. quæ ideo uitæ præeſt, quoniam ſorte obtingit, quemadmodum quis uiuere poſſit ut ſcribit Placiades.

Λάχη.ſors.

Λαχμός.οῦ.ὁ. denſitas pilorum, ſors.

Λάχνη.ης.ἡ.lana, uillus, capillus. ἐκ τοῦ λῶ, & χνῶς.

Λαχνήεις.εντος.ὁ.lanoſus, uilloſus, capilloſus.

Λάχνος.idem.

Λαχόντα.τὸν.aſſequentem ſorte.

Λάχον.ου.τὸ.&

Λάχος.εος.τὸ.ſors.

Λάχως.quaſi.

Λαψάνη.ης.ἡ. napium holeris ſpecies, lapſana, cyma ſylueſtris, ut ait Plin.

Λάω.uolo, uis, uideo.

Λαώδης.εος.ὁ,ἡ.popularis.

Λ Β.

Λέαινα.ης.ἡ.leæna.

Λεαίνομαι.leuigor.

Λεαίνω.μ.ανῶ.π.ηκα.deleo, extenuo. Actiu.accuſ.

Λέβηροι.οἱ. nauigia bellica, triremes.

Λεβηρίς.ίδος.ἡ.ſerpentis exuuium, leberis. Plin. nunc ſenium, nunc ſeneſtutem appellat.

Λέβης.ητος.ὁ.lebes, olla, cacabus.

Λεβήτιον.ου.τὸ.peluis.

Λεγατεύειν.legare.

Λεγεών.ῶνος.ὁ.legio, σῖφος τὸ ἱππικόν.

Λέγω.μ.λέξω.π.λέλεχα. dico, oratorié loquor, pronuntio, commemoro, concionor, δημηγορῶ. Eſt etiam diſcerno, dijudico, cenſeo. Vnde λόγος, id eſt λογισμός, ratio. Ité iubeo. Aliquando profiteor, fateor. Apud Demoſthen.λέγε pro recita & lege. Actiu.accuſ.

Λεδροῦμαι.curo, uolo.

Ληλασία.ας.ἡ.præda, excurſio militaris, captiuitas, pugna.

Ληλατέω.μ.ήσω.π.ηκα.uehementer populor, depopulor, impetum facio in hoſteis, lædo. ἀπὸ τοῦ λαός, & ἄτα noceo, quaſi λαολατέω, λησόω, ἀχμαλωτίζω. Neutr.accuſ.iung.

Λεία.ας.ἡ.præda, commeatus.

Λειάδες.prata, loci humidi.

Λεαίνω.μ.ανῶ.π.ηκα.leuio, mitigo, polio, explano, pinſo. Actiu.accuſ.

Λείβω.μ.ψω.π.φα libo, ſtillo, fundo, rigo. Actiu.accuſ.

Λείμνθρον.ου.τὸ.aquæ ductus, irrigatio.

Λειεντερέω.laboro leuore, ſiue fluxu inteſtinorum.

Λειεντερία.ας.ἡ.lienteria, morbus cum inteſtina leuore fluunt.

Λειοῦμαι.conſcindo, tero.

Λεῖκνον.ornamentum Bacchicum, uentilabrum, caniſtrum.

Λεῖμα.limax.

Λείμαξ.ακος.hortulus, λειμών, locus arboribus conſitus.

Λειμών.

Λειμὰς. irriguus & pinguis locus.
Λεῖμμα.ατος.τὸ. reſiduum, ſpatium, defectus.
Λειμών.ῶνος.ὁ. pratum, floridus & iucundus locus, pinguis, & humidus. ἀπὸ τοῦ λείβω, λέλειμμαι. Aliquando ponitur pro mari, Heſych.
Λειμώνιον. herba, uulgus betam ſylueſtrem uocat.
Λειμώνιος.ου.ὁ. pratenſis.
Λειόβατος. locus planus, & piſcis genus.
Λειογένειος. tenui & molli barba.
Λειοκάρηνος.ου.ὁ. caluus, glaber.
Λεῖον.τὸ. leuor.
Λεῖος.ου.ὁ. planus, leuis uel politus, facilis, contritus.
Λειόστρακα. leues teſtæ.
Λειότης.ητος.ἡ. leuitas, leuor.
Λειοτριβοῦντες. in farinam terentes.
Λειουργῶ. polio, orno.
Λείουσι, pro λέουσι. leonibus.
Λειόφλοια.τὰ. quibus eſt lenis cortex.
Λειόω. contero.
Λειπάζεσθαι. reſiduum eſſe.
Λειπανδρεῖν. uirorũ penuria laborare.
Λειπανδρία. uirorum penuria.
Λειποβοτανεῖ. caret pabulo.
Λειπογνώμονες. de equis multum annoſis, quorum anni dentium ratione mitti in digitos amplius nõ poſſunt, qui & ἀγνώμονες dicuntur Iulio Polluci. A dentibus, quos duali numero γνώμονε uocant.
Λειπόδερμος.ου.ὁ. apella.
Λειποδρανεῖν. animo deficere, imbecillem eſſe.
Λειποθυμέω.μ. ήσω.π. ηκα. animo deficio, λειποψυχῶ. Neut. abſol.
Λειποθυμία.ας.ἡ. defectio animi.
Λειπόκρεως. macilentus, minimè carnoſus.
Λείπομαι.μ. λείψομαι.π. λέλειμμαι. deficio, inferior ſum, ὑπολείπομαι, ἥκω, cedo, ἡττῶμαι. Eſt etiam ſuperſtes ſum. Depon. genit.
Λειπομοεία. arbor, quæ ſuperioribus mutilata, à radice germinat.
Λειποναύτης.ου.ὁ. deſerẽs ſocios nautas.
Λειπόνεως.ω.ὁ. deſertor nauis.
Λειποστράτιον.ου.τὸ. deſertio exercitus.
Λειποστράτιος. qui militiam recuſat.
Λειποτακτέω.μ. ήσω.π. ηκα. exercitum deſero. Neut. abſol.
Λειποτάκτης.ου.ὁ. &
Λειποταξίας.ου.ὁ. &
Λειποτάξιος.ου.ὁ. deſertor aciei. Λειποταξίου προσεκλήθη, dies ei ut deſertori dicta eſt.
Λειποψυχεῖν. deficere animo, animam agere, mori.
Λειποψυχία.ας.ἡ, defectio animi, exanimatio.
Λείπω.μ. λείψω.π. ειφα. linquo. Accuſ. λελειμμένος λόγου, qui nihil audiuit, ad cuius aures ſermo non peruenit.
Λειριόεις.όεντος.ὁ. floridus.
Λείριον.ου.τὸ. flos, lilium, narciſſus.
Λειρόφθαλμος.ου.ὁ. mitis, manſueto aſpectu.
Λειρός.οῦ.ὁ. tenuis, pallidus.
Λείρως. facilè, moleſtè, uehementer, perfectè, pulchrè.
Λεϊστός.ου.ὁ. prædabilis.
Λείτειρα.ἡ. hæc ſacerdos.
Λειτός. conuiciator.
Λειτουργέω.μ. ήσω.π. ηκα. miniſtro, publicum munus obeo. Neutr. datiuo.
Λειτουργία.ας.ἡ. miniſterium, officium, munus quoduis publicum. λειτουργίας λειτουργεῖν, munera obire.
Λειτουργός.οῦ.ὁ. publicus operator, ſeu miniſter.
Λειφαιμεῖν. ſanguinem illinere.
Λειχήν.ῆνος.ὁ. lichen, impetigo, cutis aſperitas, muſcoſa herba roſcidis pe

tris innaſcens.

Λείχω. μ. λείξω. π. λέλειχα. lingo, μύζω. Actiu. accuſ.

Λειψανδρία. uirorum defectus.

Λείψανον. ου. τὸ. reliquum, reliqua, περίσσευμα, κατάλειμμα. τὰ λείψανα utitur Herodianus pro reliquijs diuorum.

Λειψυδρία. ας. ἡ. defectus aquæ.

Λειῶ. læuigo, διακόπτω.

Λειώδης. εος. ὁ, ἡ. planus, læuis.

Λείωμα. ατος. τό. lomentū. propriè quod eſt tritum ſignificat.

Λείωσις. ιος. ἡ. euacuatio, reſolutio.

Λεκάνη. ης. ἡ. peluis. παρὰ τὸ λα΄. ἐπιτατικὸν, καὶ τὸ χαίνω.

Λεκάνιον. ου. τό. diminutiuū, parua peluis, patella, delicatior bolus.

Λεκανίς. ιδος. ἡ. λεκάνη.

Λέκιθος. luteum oui, piſum.

Λεκίς. patina, paropſis, chlæna.

Λεκτικός. ῦ. ὁ. eloquens.

Λέκτον. Idæ promontorium.

Λεκτός. ſelectus, ἀριστεὺς, σεμνός.

Λέκτρον. ου. τό. lectus, thalamus. λέγω γὰρ κοιμῶμαι.

Λέκυθος. ου. ὁ. putamē, & flauū oui, piſa.

Λεκυθοπώλης. ου. ὁ. uenditor leguminum.

Λεκυθόπωλις. ιος. ἡ. uenditrix leguminum, uel ouorum.

Λελάχω. ſortitus fuero.

Λεληθότως. ſenſim, latenter.

Λελημμένος. captus, cogitans, ἐν τινι τὸ λῆμμα ἔχων.

Λελήκως. ὁ. lippiens.

Λελίζω. uerto, quatio. Actiuum accuſatiuo iungitur.

Λελιημένος. ου. ὁ. calidus, incitatus, cupiens.

Λέλογχα. ſortitus ſum. à λαγχάνω, uel potius λέγω. & λελογχυῖα, puerpera facta.

Λελογχωμένος. ὁ. ferratus, haſtatus.

Λέλοχα. ſortitus ſum. παρὰ τὸ λέγω τὸ κληρῶ.

Λελυθρωμένος. cruentatus.

Λελυκωμένος. à lupo deuoratus.

Λελουμένος. lotus.

Λέμβος. ου. ὁ. lembus, paruum nauigium. Et λέμβαρχοι, in lembo nauigantes.

Λεμβώδης. εος. ὁ, ἡ. ſpeciem lembi præbens.

Λέμμα. τό. cortex, uagina.

Λέμφος. uanus, ſtultus, ἀπόπληκτος. Item mucoſus, coryza morbus.

Λεξικόν. ῦ. τό. uocabularium, dictionarius.

Λέξις. ιος. ἡ. dictio.

Λεξεῦντι, Dorice. dicent.

Λεοκόριον. ſacellum.

Λεοντέη, &

Λεοντῆ. ῆς. ἡ. pellis leonis.

Λεοντοκόμος. cui negotium datum eſt curandi leonis.

Λεοντομιγεῖς. canes è leonum & canum coitu prognati.

Λεοντοπόδιον. mineruium, ſiue palladium herba.

Λεοντοφόνον. animal quoddā in Syria.

Λεοντώδης. εος. ὁ, ἡ. leoninus.

Λέπαδνα. τά. coria lata circa pectus equorum, capiſtra, collaria.

Λέπαργος. ου. ἡ. taurus albi pili.

Λέπας. τό. promontorium, ὀρεινὰ τραχέα τας.

Λεπάς. άδος. ἡ. genus oſtrei uel piſcis. Ariſtophanis interpres memorat oſtrei genus eſſe quòd petris adhæreat, adeò ut difficulter auelli queat.

Λεπαστή. ῆς. poculi genus maioris aliquando, calix, dolium.

Λέπαστρον. piſcatorium uas.

Λεπίω. λέπω, percutio.

Λεπίδιον. ου. τό. herba lepidion, λεπίδιον.

Λεπιδοειδής. ſuturæ in caluaria.

Λεπιδωτός. οῦ. ὁ. ſquamatus, ſquamis conſutus.

Λεπίζω. μ. ίσω. π. ικα. decortico, detraho pellem. Neutr. accuſ.

Λεπίς. ίδος. ἡ. lama, ſquama, & morbi genus, quem Latini porriginem uocant.

Λέπισμα. ατος. τὸ. cortex, ſiliqua.

Λέπος. εος. τὸ. idem.

Λεπεσής. mendax.

Λέπρα. ας. ἡ. lepra, elephantiaſis. Varium enim cutis colorem ſicut in elephante fa. it, partim album, partim nigriorem.

Λεπράς. άδος. ἡ. aſpera, alta, alba.

Λεπρικά. τὰ. medicamenta leprarum.

Λεπριῶ. ſcaber ſum. Dioſcor. lib. 1. λεπριῶντας ὄνυχας dixit.

Λεπρός. οῦ. ὁ. leproſus. ἐκ τοῦ λέπω, τὸ ἐκδέρω.

Λεπρόομαι. μ. ώσομαι. π. ωμαι. lepram patior.

Λεπρώδης. ſcaber.

Λεπτάλεος. tenuis, gracilis.

Λεπτόγεως. ω. ὁ. ſterilis, non pinguis, rara & exoluta terra.

Λεπτόγεων. τὸ. ſterilitas.

Λεπτογνώμων. ονος. ὁ, ἡ. ſubtilis, acer.

Λεπτόδερμοι. οἱ. quibus genitalis glandem cooperiens cutis deſit, ſiue quibus cutis tenuiſſima.

Λεπτόϊνος. ὁ. neruoſus.

Λεπτοκάρυα. auellanæ.

Λεπτόκαρφος. habens ramos tenues.

Λεπτοκοπούμενος. ου. ὁ. minutatim conciſus.

Λεπτολεσχῆς, καὶ λεπτολόγους, uocat Ariſtophanes philoſophos de minutulis quibuſdam rebus diſputantes.

Λεπτολεσχία. ſubtilia nugamenta. ἀπὸ λεπτὸς & λέσχη, nugæ.

Λεπτολογεῖν. de rebus tenuibus diſceptare, & friuola tractare, minuta & ſubtilia diſputare. Bud. Com.

Λεπτολογήματα, &

Λεπτολογίαι. ſubtiles de minimis rebus diſputationes.

Λεπτομερία. ας. ἡ. exilitas.

Λεπτόμητις. prudẽs conſiliũ, calliditas.

Λεπτόμιτον. ſubtiliter textum.

Λεπτόν. τὸ. bucca.

Λεπτοποιῶ. extenuo.

Λεπτός. οῦ. ὁ. tenuis, minutus, ſubtilis, macer. κατὰ λεπτὰ, fruſtulatim.

Λεπτοσκελεῖς. crura gracilia habentes.

Λεπτοσχιδής. έος. ὁ, ἡ. habens tenues inciſuras.

Λεπτότριχα. τά. quæ ſunt tenuiori pilo.

Λεπτοτριχότερος. pili tenuioris.

Λεπτουργέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſculpo, in ſculptura, & cælatura ſubtiliore & minutiore operor. Plato poſuit pro ſubtiliter partiri, & diſtinguere, ἀλλὰ τὸ λεπτουργεῖν οὐκ ἀσφαλὲς. Neut. abſol. Bud. Com.

Λεπτουργία. opus teſſellarium & uermiculatum, & opus inteſtinum elegantis artificij. Bud. ibidem.

Λεπτουργός. huiuſmodi artifex.

Λεπτόφωνος. gracilem & tenuẽ uocem habens.

Λεπτόχειλος cui labrum tenue.

Λεπτυντικός. οῦ. ὁ. extenuatiuus.

Λέπτυνσις. anima, mors, fatum, Pluto, Proſerpina. διὰ τὸ λεπτύνειν τὰ σώματα τῶν ἀποθανόντων.

Λεπτύνω. μ. υνῶ. π. υκα. attenuo, comminuo, ἰσχναίνω. Actiu. accuſ.

Λεπτυσμός. imminutio, & cum aliquid de phalangis numero demitur.

Λέπυχνα. dicuntur fructus extrinſecus tecti cortice.

Λέπυρον. ου. τὸ. teſta, oui, aut mali punici cortex.

Λεπυρός. οῦ. ὁ. teſtaceus.

Λέπω.μ.λέψω.π.λεφα. decortico.
Λέρνη.ἡ. Lerna, lacus in Argiuorũ ac Mycenæorum agro cõmunis, quem igni Hercules expurgauit.
Λεσβιάς.ſcortum, λαικάστρια.
Λεσβιάζειν, &
Λεσβίζειν. polluere, conſpurcare. Sumptum à moribus Lesbiorum. Eraſ. Chil.
Λέσπις. magna, aquatica.
Λεσχῆνος. interpres, congerro.
Λέσχη.ης.ἡ. loquela, confabulatio, nugæ, conuentus, locus communis, æraria fabrica.
Λεσχηνεία. contumelia, calumnia.
Λεσχηνίτης.ου.ὁ. calumniator.
Λευγάλεος.ου.ὁ. perniciosus, triſtis, anxius, grauis, difficilis, humidus.
Λευκαίνω.μ.ανῶ.π.γκα. dealbo. λευκαίνομαι τὴν θρίχα, caneſco. Accuſ.
Λευκάνθης.ου.ὁ. canus, ut albus flos.
Λευκανία.ας.ἡ. gula, uerticulus. Item Lucania regio, dicta ſic quòd albicet.
Λευκανίηθεν. ex imo gutture.
Λευκανοὶ. Lucani populi.
Λευκαρώδιος. alba ardeola.
Λευκασμός.ου.ὁ. candor.
Λεύκασπις. argyraſpis, albo ſcuto utens.
Λεύκη.ης.ἡ. populus arbor, & morbi, ſiue ſcabiei genus, apud Herodot.
Λευκή.ῆς.ἡ. alba.
Λευκηπατίας.ου.ὁ. formidoloſus.
Λεύκινος.ου.ὁ. populeus.
Λευκίτης. albus.
Λευκογραφῆς. qui depingit albo colore.
Λευκογραφίς. genus lapidis.
Λευκοθέα. Matuta dea uertitur à Plutarcho in uita Camilli: Leucothea dicta, quòd cum circa Megaridem per campum quendam albicantem curreret, in furorem inciderit, adeò ut ſe in mare iniyceret.
Λευκοῖον.ου.τό. alba uiola.
Λευκοπάρηος.ου.ὁ. qui albis genis eſt.
Λευκοπάρυφος.ου.ὁ. candidis ueſtibus indutus. Vnde extat prouerb. ἔξωθεν λευκοπάρυφος ἔνδοθεν δ᾽ ἐπιπόρφυρος, in eum qui ueſtibus quidem frugi utatur, nec ullo maioris impendij fuco inebriatis, animo uero luxu diffluat. Cæl. lib. 9. cap 7.
Λευκόπυγος.ου.ὁ. mollis denotatur & effœminatus, quaſi candidis natibus, imbellis, delicijs fractus, timidus. Huic opponitur μελαμπυγός, uirilis.
Λευκόπωλος. epitheton Solis, quòd duobus equis albis uehatur.
Λευκόρροδον.ου.τό. alba roſa.
Λευκός.οῦ. albus. Eſt & auis nomen ex ardeolarum genere.
Λευκότης.ητος.ἡ. albedo.
Λευκόχροια. candicantia.
Λευκοῦσθαι. actiuè accipitur, de quo Bud. Com.
Λευκόφαιος.ὁ. fuſcus, id eſt color mixtus ex albo & nigro.
Λευκόχρως.ὁ. albus corpore.
Λευκώλενος.ου.ὁ, ἡ. habens albas ulnas. Epitheton Iunonis, propter aëris perſpicuitatem.
Λεύκωμα.ατος.τό. albugo, album oui. Accipitur etiam pro λελευκωμένο γραμματείο, id eſt tabula albo colore inducta, ſicut album Latinè. Bud. Com.
Λεύκωμον, &
Λεύκωσις. idem.
Λευκωπίας.ου.ὁ. albus aſpectu.
Λευκῶπις.ιδος.ἡ. habens oculos albos.
Λευκωσία. una Sirenum.
Λευρός.οῦ.ὁ. latus, planus, tenuis, perfectus, cauus, humilis.
Λεύσσω. uideo, aſpicio.

Λωτήρ.ῆρος.ὁ. dignus qui lapidetur.
Λωτός. uiſibilis, lapidatus.
Λευχαμονέω.μ.ήσω.π.ηκα.albis induor. Neut. abſol.
Λευχειμονῦσα.niueis induta ueſtibus.
Λευχείμων.ονος.ὁ. albis indutus, albatus, ut apud Horat. Ille repotia, natales, alios'ue dierum Feſtos albatus celebret. Bud. in Annot.
Λευχλωάσαν. nugari.
Λευχηπατίας.ε.ὁ. timidus, quòd metuentibus hepar albeſcere credatur.
Λεύω.μ.εύσω.π.ευκα. lapido, uideo. Accuſ.
Λεχαίναν. lectum, hoc eſt concubitum appetere.
Λεχεποῖος.ε.ὁ.uel λεχεποίης. herboſus.
Λέχομαι.μ.ἔξομαι.π.ἔγμαι. cubo. Depon.abſol.
Λέχος.εος.τὸ. lectus, coniugium, uxor, conuictus.
Λέχριος.ε.ὁ.obliquus.
Λέχρις.ex obliquo.
Λεχὼ.όος.ἡ. puerpera.
Λεχῶες.fruticoſum, herboſum.
Λέχω.μ.ἔξω.π.λέλεχα. facio dormire. Neutr.
Λεχώϊος.ε.ὁ. puerperio conducens.
Λεωβάτος. uia.
Λεώλης. perditus.
Λέων.οντος.ὁ. leo. παρὰ τὸ λάω τὸ βλέπω, ὀξυδερκέστατον γὰρ τὸ ζῶον.
Λεοντιδόν.terribiliter, leonis inſtar.
Λεωπετρία. planum ſaxum.
Λεωργός. οῦ.ὁ. Promethei epitheton apud Aeſchylum, πανοῦργος, qui pro populo moritur, qui populo operis occaſionem ſubminiſtrat, ut Prometheus tradito igni mortalibus.
Λεώς.ὼ.ὁ. Atticè populus, turba.
Λέως, uel λεῶς, aphæreſi pro τελέως. abſolute, perfecte.
Λεωφόρος.ε.ὁ.λαοφόρος.

Λ Η.

Λῆ.uult.
Ληάζω.λίαν σπεδάζω.
Ληβόλος, pro λιθοβόλος. lapidibus iaciens, uel dignus qui lapidetur.
Λήβω.λαμβάνω, ſed eſt obſoletum.
Λήγω. quieſco, deſino, ceſſo.
Ληδάριον, &
Λήδιον.tunicula uilis, æſtiua.
Ληδεῖν.feſſum eſſe.
Λήθαιος. obliuioſus, uel obliuionem inducens.
Ληθάνω.obliuiſci facio.
Ληθαργικός.ῦ.ὁ.ueternoſus.
Λήθαργος.ε.ὁ. morbus eſt, quem Latini torporem appellant, inexpugnabilis pene ſomni neceſſitas, ut ſcribit Celſ. lib.3. cap.20. Dictum ἀπὸ τῆς λήθης, hoc eſt ab obliuione. Nam eo morbo accidit obliuio omnium rerum: à pituita poſteriores uentriculos cerebri occupante, in quibus eſt memoria.
Ληθεδανόν.obliuionem pariens.
Ληθεδών.όνος.ἡ.obliuio.
Λήθη. ης.ἡ. obliuio, lethe.
Λήθιος. clancularius.
Ληθότης.ητος.ἡ.obliuio.
Λήθω.μ.ήσω.π.ηκα. lateo. Neutrum, accuſ.
Ληϊάνειρα. iniiciens uiris mulierũ amorem. ἀπὸ τῦ ληΐζεσθαι τὸς ἄνδρας.
Ληϊάς. ἡ. bello capta.
Ληϊβότειρα.ας.ἡ.ſegetem paſcens.
Ληϊβότειρος.ε.ὁ.ſegetes depaſcens.
Ληϊβοτής. aper.
Ληϊδάριον.ληδάριον.
Ληΐδιον.λήδιον.
Ληΐζομαι.μ.ίσομαι.π.ισμαι. prædor, uaſto ſegetes, poſsideo.
Λήϊον.ε.τὸ. ſeges, fruges, campus ſegetum.

Ληγος.ου. mutilus, uilis.
Ληΐς.ίδος.ἡ.præda, poſſeſsio ex præda.
Ληϊστήρ.ῆρος.ὁ. latro.
Ληϊστός. bello captus, cum prædis abactus.
Ληΐτις.ιδος.ἡ. Epitheton Mineruæ, quia prædæ præeſt.
Λήϊτος.ου.ὁ.populus.
Ληκᾷν, & λακᾶν. clamare, plaudere, percutere, latrare.
Ληκυθίζω.puſilla uoce utor.
Ληκύθιον.ου.τὸ. parua lecythus.
Ληκυθισμός.cantillatio, frigillatio.
Ληκυθιστής.οῦ.ὁ.qui exilē habet uocem.
Λήκυθος.ου.ἡ.uas olearium, & in quo unguenta recōduntur, quod & Latinè lecythus dicitur, penul.corr. Cicero uidetur li.1. ad Atticum, copiam dicendi uniformem ληκύθους appellaſſe, alludens fortè ad illud Ariſtophan. ληκύθιον ἀπώλεσεν.
Ληκυΐζειν.altius clamare ac ſtrepitum edere.
Λῆμα.ατος.τὸ. ſuperbia, dogma, conſilium, conſtantia, fiducia, & robur animi.
Ληματάω. ſum excelſo & ſublimi animo & intrepido, ſuperbio.
Ληματίας.ου.ὁ. arrogans, ſuperbus.
Λημάτια.τὰ. ſententiæ, conſilia.
Λημάω. lippio, cæcutio, cæcutio lippitudine. Neut. abſol.
Λήμη.ης.ἡ. lema, lippitudo, humor in oculis concretus, unde lippitudo naſcitur. παρὰ τὸ λάω τὸ βλέπω, καὶ τὸ μή.
Λῆμμα.ατος.τὸ.quæſtus, lucrum, captura, captio, ſpatium, uagina.
Λημμάτιον.idem.
Λημνίσκος. corymbus.
Λῆμνος.inſula Thraciæ propinqua.
Λῆμος.animus.
Ληναῖος. Lenæus, cognomē Bacchi, & λήναιον feſtū eius. Vnde ληναιῶνα μῆνα Ianuarium dici ait Ioannes Grāmaticus, quòd Dionyſio Lenæo à torcularibus dicto feſtiuitas eo menſe ageretur.
Λῆνις.ιδος.ἡ. mulier Bacchas.
Ληνοβάτης.ου.ὁ.uinitor.
Ληνός.ου.ὁ.torcular. παρὰ τὸ λεαίνω τὸ λεπτύνω.
Ληξιαρχικόν.liber erat, in quem puerorum nomina referebantur, qui iam tutelæ ſuæ facti erant. διὰ τὸ τὰς τιμὰς τῆς λήξεως ἤδη ἄρχειν.
Ληξιπύρετος.ου.ἡ. lexipyretus potius quàm lexipyrata, medicinæ quæ febres fugiunt. de qua Hermol. in Plin.
Λῆξις.ιος.ἡ. quies, deſinentia, ſors.
Ληπτέον. ſmendum eſt, explicandum, aggrediendum.
Ληπτής.capiens.
Ληπτός. captus.
Ληρέω. μ. ήσω. π. ηκα. nugor. propriè nefariè loquor ex ebrietate, φλυαρέω autem nimium & ſtultè loquor. Λήρους ἔχων, Atticè pro nugaris. Neutr. accuſ.
Λῆρος.ου.ὁ. nugæ, trichæ, ſtultus, nugator, mendax. Eraſ Chil.
Ληρώδης. nugatorium.
Ληρῳδός.οῦ.ὁ,ἡ.nugator.
Ληρῳδία. delira fabula.
Λῇς.uis, ut εἰ λῇς, ſi uis, Ariſtoph.
Λῆσις. uoluntas, electio.
Λήσομαι.obliuiſcar.
Λῃσταρχής.οῦ.ὁ. & λῄσταρχος. ſicariorū ſiue latronum princeps.
Λῃστεία.ας.ἡ. latrocinium.
Λῃστεύω. μ. εύσω. π. ευκα. latrocinor, populor, latrocinio deſpolio. Neut. abſ.
Λῃστής.οῦ. ὁ. latro, prædo, ſicarius.
Λῃστικόν.ου. τὸ. manus piratarum, latrocinium.
Λῆστις.ιος.ἡ.obliuio.
Λῃστός.οῦ.ὁ.prædabilis.

Ληστρικῶς. prædatiue, furtiue.
Ληστρίς. ίδος. ἡ. prædatrix.
Λήταρα. ἡ. ſacerdos.
Λητοΐδης. Latonæ filius, Apollo.
Λητόν. publicum.
Λητουργεῖν. obire munus publicum.
Λητώ. όος. ἡ. Latona. ἐπιλευκικὴ τῶν λευκῶν ἡ θεός.
Λήγω. μ. λήξω. π. ληχα. deſino. Neutr. genitiui. ut ἔληγον τοῦ θυμοῦ, ſtomachari deſijt.
Λῆψις. ιος. ἡ. captio.

Λ Ι.

Λιάζω. μ. άσω. π. ακα. ſeparo, fugio, declino. Actiu. accuſ.
Λίαν. nimis, ualde. Differt à λείαν.
Λίαν ἐκπερισσοῦ. ſupra modum.
Λιαρός. οῦ. ὁ. calidus, ſuauis, flexibilis.
Λιβάδιον. herboſus locus.
Λιβάζω. ſtillo, defluo, perdo, λείβω.
Λιβανικός. οῦ. ὁ. thureus.
Λίβανος. ου. ὁ. thus, arbor thuris, Libanus mons Arabiæ. differt à λιβανωτός.
Λιβανώδης. εος. ὁ, ἡ. odoratus.
Λιβανωτίς. ἡ. thurea, roſmarinus.
Λιβανωτός. οῦ. ὁ. ὁ τοῦ λιβάνου καρπός.
Λιβανοφόρος. ου. ὁ. thurifer.
Λιβάς. άδος. ἡ. ſtillatio, gutta, fons, ſcaturigo, locus amœnus, & humidus.
Λιβδύειν. ſeparare.
Λίβος. gutta, lacryma.
Λιβρός. οῦ. ὁ. obſcurus, caliginoſus, humectus.
Λιβύη. ης. ἡ. Libya, hydria nigra ſepulchro impoſita.
Λίβυες. ſerpentes quidam.
Λιβύηθεν. ex Libya.
Λιβυκός. Libycus.
Λιβυρίδες. αἱ. naues liburnæ, piraticæ, & uelociſſimæ, roſtris æreis.
Λίβυς. υος. Libys, homo ex Libya. Dicitur etiam tibia à poëtis.
Λίβυσσα. ης. ἡ. Libyſſa.

Λίγα. ſtridule, tenuiter, ſuauiter.
Λιγαίνω. μ. ανῶ. ſtrideo, delecto, canto, flagello, prædico.
Λίγγω. μ. λίγξω. π. ληχα. ſtrideo, reſono. Neutr.
Λίγδα. cos, lixiuium.
Λιγδάω. ſonum reddo feriendo ſuperficiem.
Λίγδην. in ſuperficie, ſtrictim.
Λιγεῶς. acutè, dulciter, celeriter, uehementer.
Λιγνύς. ύος. ἡ. fumus, fumi emiſsio, & extinctio luminis.
Λιγνυώδης. fuliginoſus.
Λίγξε. ſonuit.
Λίγος. ὁ. ſtridulus.
Λιγύμοχθος. Luſciniæ epitheton, quòd cantu laboret.
Λιγυρίζω. canto.
Λιγύριον. ου. τό. ligurius lapis.
Λιγυρός. οῦ. ὁ. ſtridulus, acutus in uoce, ſuauis, uocalis.
Λιγυρῶς ſuauiter, concinnè.
Λίγυς. υος. ὁ. Lygur.
Λιγύς. ύος. ὁ. ſtridulus, canorus in loquendo, facũdus, ἡδύς, λιγυρὸς, ὀξὺς, ταχύς.
Λιγύφθογγος. ὁ, ἡ. &
Λιγύφωνος. canorus, habens uocem ſtridulam.
Λιέω. capio.
Λίζω. ludo, ſtillo, βίαω.
Λιθάζω. μ. άσω. π. ακα. lapido. Accuſ.
Λιθακός. οῦ. ὁ. lapidoſus.
Λίθαξ, & λιθάριον. lapillus.
Λιθάργυρος. ſpuma argenti.
Λιθάς. άδος. ἡ. lapis.
Λιθεία. ſumptuoſitas.
Λιθοῦσθαι. lapideſcere.
Λιθίασις. ιος. ἡ. morbus calcularis. Sic etiã uocatur cũ in palpebris gignuntur albicantia quædã & aſpera lapidis modo, oculumq́ꝫ perpungentia.

Λιθιάω. calculo laboro.

Λιθίζειν. lapidis qualitatẽ potius quàm gemmæ referre. Plin. lib. 7. cap. 37.

Λίθινος. ου. ὁ. lapideus.

Λιθίς. ίδος. ἡ. lapillus, λιθίδιον.

Λιθοβολέω. μ. ήσω. π. ηκα. lapido, lapides in aliquem iacio, lapidibus obruo. Accuſ.

Λιθοβόλος. ου. ὁ. iaciens lapides.

Λιθογλυφος. ου. ὁ. ſculptor lapidarius.

Λιθόδομος. ου. ὁ. architectus, faber lapidarius.

Λιθοθλάω. lapide frango.

Λιθοκάρδιος. ου. ὁ. qui eſt ſaxeo corde.

Λιθοκόλλητος. ου. ὁ. gemmis uel lapillis diſtinctus ac picturatus.

Λιθόλευστος. ου. ὁ. lapidatus, lapidator.

Λιθολεύω. μ. εύσω. π. ευκα. lapido. Accu.

Λιθολόγημα. ατος. τὸ. ſtrues lapidum, ædificium.

Λιθολόγος. lapides colligẽs, ædificator.

Λιθομόται. qui ad populum concionabantur, ἐπὶ τοῦ λίθου ὀμνυμένοι.

Λιθοξοικὸν ἐργαλεῖον. τὸ. bipennis, inſtrumentum ſcalpendorum lapidum.

Λιθοξόος. ου. ὁ. lapicida, λατύπος, λάτομος, λιθουργός.

Λίθος. ου. ὁ, uel ἡ. lapis, gemma.

Λιθόστρωτος. ου. ὁ, ἡ. lapidibus ſtratus. à λίθος & στρωννύω.

Λιθοτομία. ας. ἡ. lapicidina. Eſt etiam carceris & cuſtodiæ nomẽ apud Syracuſanos, cuius meminit Thucyd. unde arbitror prouerbium natum, Εἰς λιθοτομίας.

Λιθοτόμος. λιθοξόος.

Λιθότομος. inciſus à lapide.

Λιθοτριβική. ars lapides excolentium elaborantiumq́ ad operũ ornamenta

Λιθοτρῖσαι. τὸ σῆσαι ἐπὶ τῆς βάσεως τὸ ἀνάθημα.

Λιθουλκοί. uectiarij.

Λιθουργέω. in lapidem uertit.

Λιθουργική. ars incidendorum lapidum. Ad eos qui in metallis lapides cædũt pertinere uidetur.

Λιθουργός. ὁ. λιθοξόος, lapidarius. Βέλος λιθουργὸν lapidarium ferramentum, apud Thucyd.

Λιθοῦσθαι. in lapidem indureſcere & lapidem fieri. Bud. Com.

Λιθοφορέω. lapides fero.

Λιθόω. μ. ώσω. π. ωκα. lapideſco, lapidem genero. Neut. abſol.

Λιθώδης. εος. ὁ, ἡ. lapidoſus.

Λίκιγξ. tinnitus aurium, mirmitio.

Λίκλινος. uas teſtaceum.

Λικμάω. μ. ήσω. π. ηκα. uentilo, cribro, paleas à frumento ſeparo, ἀλοῶ, trituro, comminuo, lingo.

Λικμητήρ. ῆρος. ὁ. uentilator.

Λικμητηρίς. ίδος. ἡ. uentilabrum.

Λικμητήριον. idem.

Λικμητής. οῦ. ὁ. λικμητήρ, διασκορπιστής.

Λικμίζω. uentilo, ἀλοῶ.

Λίκμος. ου. ὁ. uentilabrum, uannus.

Λικμοφόρος. uannum ferens, caniſtrifer, ut olim ad ſacra Bacchi ferebatur ab hominibus infimæ ſortis, unde etiam dictum eſt de homine abiecto & contempto.

Λικνίτης. Bacchi epitheton.

Λικνοειδής. ſordidus.

Λίκνον. ου. τὸ. cuna, uannus.

Λικνοφόρος, pro λικμοφόρος apud Demoſthen.

Λικροί. οἱ. rami cornuum ceruorum.

Λικρυφὶς, uel λικριφὶς. obliquè.

Λίκτος. ου. qui glomerari poteſt.

Λιλαίομαι. cupio. Depon. genit.

Λιλύβαιον. ου. τὸ. Lilybæum.

Λιλῶ. inuideo, cupio, feſtino.

Λιμαγχεῖν. fame necare, famem imperare, ut medici ægrotis faciunt.

Λιμαγχονεῖν. idẽ, quaſi dicas anguina inediæ ſuffocare. Bud. Com.

Λιμανώδης

Λιμακώδης.humidus,herbidus.

Λίμβος.ὁ.uel λιμβός.gulosus,insatiabi- (lis.

Λιμβρός.οῦ.ὁ.nox,caligo.

Λιμενάρχαι.οἱ.qui locis maritimis præsunt, unde traiectus est ad exteras nationes,λιμενοφύλακες, id est portus custodes, Aristot. Bud. in Annot.

Λιμεναρχία.munus portuum curandorum,λιμενοφυλακία. (ris.

Λιμὴν.ένος.ὁ.portus, littus, sinus ma-

Λίμνα.ης.ἡ.stagnum,mare, Oceanus.

Λιμνάζω.μ.άσω.π.ακα.stagnum facio, stagno. Neutr.absol.

Λιμναῖος.ου.ὁ.lacustris.

Λιμνακίδες.αἱ.deæ aquarum.

Λίμνη.palus,stagnum. παρὰ τὸ λίαν καὶ διόλου μένειν.

Λιμνῆτις. ίδος.ἡ.stagnea. (na.

Λιμνοθάλαττα. lacus aut stagnea mari-

Λιμνόστρεα.ostreæ.

Λιμνουργός.οῦ.lacunas purgans.

Λιμνοῦσθαι.in paludem uel lacum abire & exundare, uel in paludem redundare.Bud.Com.

Λιμνῶδες.τὸ.restagnatio.

Λιμοδωριεῖς.οἱ.qui fame urgẽte aliquò demigrant. à Dorensibus qui Peloponneso fugerant annonæ inopia, sumpta uox est.Eras.Chil. (migro.

Λιμοδωριζω.fame compulsus aliquò de-

Λιμοκτονέω. μ. ήσω. π. ηκα.fame neco. Actiu.accus.

Λιμοκτονία.huiuscemodi inedia à medico imperata.

Λιμός.οῦ.ὁ,Attice.uel ἡ,Dorice.fames.

Λιμόψωρος.morbus quidam, malus corporis habitus ob famem. Nam cum mali succi cibarijs propter inopiam utendum est,scabies & uaria cutis ulcera proueniunt.

Λιμπάνω.relinquo.Actiu.accus.

Λιμφάνειν.decipere.

Λιμφός.sycophanta,parcus.

Λ ι.

Λιμώττω.μ.ώξω.π.ωχα.famesco,esurio. Neutr.absol.

Λῖν.leonem.

Λιναῖος.ου.ὁ.ex lino factus.

Λινάριον.τὸ.filum,funiculus.

Λίνεος,λινοῦς.lineus.

Λινίσκος.funiculus.

Λινόδεσμος.ου.ὁ.uinculum lineum.

Λινόζωσις.ἡ.Mercurialis herba.

Λινοθώραξ. κος . ὁ. thorax lineus, lineo thorace indutus. Homer. Iliad.β.de Aiace,ὀλίγος μὲν ἔην λινοθώρηξ.

Λινοκαλαμίς.linum agreste.

Λίνον.ου.τὸ.linum,uinculum,rete,chorda,filum,lana.

Λίνοος.ὁ.λίνος.

Λινόπτης.ὁ.qui est à retibus, qui retia custodit,et aues incidẽtes obseruat.

Λῖνος.ου.ὁ.linus cantilenæ genus, proprium rusticorum. Item funis.

Λινόσπερμον.lini semen.

Λινύω.intermitto.

Λίξ.latus,obliquus,lapis.

Λίπα pro λιπαρὸν.pingue,oleum.Indeclinabile poëtis.

Λιπαίνω.μ.ανῶ.π.κα.impinguo.Accus.

Λιπάρα.insulæ nomen.

Λιπαραί.lenia emplastra.

Λιπαρέω.μ.ήσω. π. ηκα. obsecro, obtestor,oro,supplico,adulor, promptus sum.Accus.

Λιπαρέως.affatim.

Λιπαρής.έος.ὁ,ἡ.magnus,accuratus,diligens,supplex.

Λιπαρία.ας.ἡ.assiduitas.

Λιπαροκρήδεμνος.ου.ὁ,ἡ.habens pulchras uittas in capite.

Λιπαρός. οῦ. ὁ. pinguis, cui contrarium λυπρός. Item maturus, formosus, plenus.

Λιπαρόγεων.pinguem terram habens.

Λιπαρῶς.abundanter.

Λιπασμός.οῦ.ὁ.inunctio.

Λιπλίῳ, apocopa pro λιπαρῷ ἐλαίῳ. pingui oleo.

Λιπερνῆτις. ιος. ἡ. egena, inops, ut quæ ἐρνέων, hoc eſt, uirgultis quoque careat, aut abiectior ſit. Maſcul. λιπερνήτης.

Λιπήμερος. qui ſtatuto die non præſto fuit.

Λιπόβιοι. mortui.

Λιπογνώμων. λειπογνώμων.

Λιποθρανούσαι. animi defectione laborantes, de mulieribus dictum.

Λιπόζυγος. ſolitarius.

Λιπόναυς. nauis deſertor.

Λίπος. εος. τό. pinguedo.

Λιποσάρκης. εος. ὁ, ἡ. macilentus.

Λιποτάκτης. ου. ὁ. &

Λιπότακτος. ου. deſertor aciei, trãsfuga.

Λίπτω. cupio, amplector.

Λιρειόεις. ſuauis, odoratus, ſplendidus.

Λίριον. flos, narciſſus propriè Atticis.

Λιρός. οῦ. ὁ. &

Λιρόφθαλμος. impudens, θρασύς.

Λῖς. ιός. ὁ. leo.

Λῖς, λιτός. pannus lineus ſubtilis.

Λισάσκομαι. ſupplico.

Λίσπος. ὁ. attritus & uſu depolitus diminutusq́. Sic etiam dicitur, cui nates ſunt graciles ac tumore prorſus uacant: cuiuſmodi ſunt aues. Ἀστράγαλοι λίσποι dicuntur, qui in medio pertuſi ſunt: & γλῶσσα λίσπη eadem ratiõe, ἐκτετριμμένη, καὶ ὀλισθηρά. Hinc etiam

Λισπόπυγοι à comicis appellãtur Athenienſes, quòd cum magna ex parte nautici eſſent, ob ſedendi aſsiduitatem depyges reddebantur.

Λίσσομαι. ſupplico.

Λισσός. leuis, planus, aſper, altus, accliuis, præruptus, miſer.

Λίσω. λίσσομαι.

Λιτός. ῦ. ὁ. ſupplicabilis.

Λιστραίνω, &

Λιστρόω. purgo, fodio, polio, explano. Neutr. accuſ.

Λίστρος. ου. ὁ. uentilabrum.

Λιστρωτός. lapidibus ſtratus, planus.

Λίσφοι. οἱ. coxendices.

Λισφόω. minuo, attenuo.

Λίσχρος. ῦ. ὁ. parcus.

Λιτάζομαι. adhortor, ſaluto, uoueo, ſupplico.

Λιτανεία. ας. ἡ. ſupplicatio, litania.

Λιτανεύω. μ. εύσω. π. ευκα. rogo, uota accipio, & dona lito. Actiu. accuſ.

Λιταργίζω. curro, feſtino, ſalto.

Λιταργισμός. ſaltatio.

Λίταργος. uelox.

Λιτή. ῆς. ἡ. ſupplicatio, & Macedoniæ urbs.

Λιτί. τῷ. ſubtili, ſtragulo.

Λιτιέρσης. ου. ὁ. cantionis genus apud Phrygios. proprium foſſorũ & agricolarum.

Λιτίς. ἡ. ſquama æris.

Λιτοβόρος. tenuiter nutritus.

Λιτοδίαιτον. τό. tenuitas uictus.

Λίτομαι. λίσσομαι.

Λίτον. ου. τό. pannus, operimentũ tenue.

Λιτός. ῦ. ὁ. ſimplex, frugalis, lenis, humilis, exiguus, paruus, tenuis, ut λιτὰ δῶρα.

Λιτότης. ητος. ἡ. ſimplicitas, frugalitas, tenuitas, lenitas. Cicero Epiſt. lib. 7. Lex ſumptuaria quæ uidetur λιτότητα attuliſſe. (re.

Λιτουργεῖν. τὸ κακὰ λέγειν, Didymo authore.

Λιτουργοὶ δημοσίων. miniſtri publici.

Λιτόειος. improbus.

Λίτρα. ας. ἡ. libra, obolus, numiſmatis genus apud Siculos.

Λιτρίς. urna.

Λίτρον, Attice pro νίτρον. ου. τό. nitrum. Ariſtophan.

Λίπτω. cupio.

Λιφαιμῶ. ſanguinem mitto, deficio corpore, exanguis fio, palleſco.

Λιχάζω. λίπω.

Λιχανός. ȣ̃. ὁ. digitus medius, index. παρὰ τὸ λίαν χαίνειν.

Λίχας. α. ὁ. Lichas uiri nomen. Item ſi pollicem explices & indicem, λίχας nominatur menſus is, ἀπότομος.

Λιχῆνες aut λειχῆνες. morbus, qui quòd à mento prius oriebatur, mentagra à Latinis dici cœpta eſt. Deinde à ſimilitudine cutis, elephantiaſis.

Λιχμάζω. μ. άσω. π. ακα. &

Λιχμάω, &

Λιχμάομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. lambo, ligurio. Actiu. accuſ.

Λιχμήρις. ιος. exerens linguam.

Λιχνεία. ας. ἡ. guloſitas, edacitas.

Λιχνεύω. μ. εύσω. π. ευκα. glutio, λιμβεύομαι. παρὰ τὸ λίαν χαίνειν. Neutr. accu.

Λιχνοκαΐα. lucernarum accenſio.

Λιχνός. ȣ̃. ὁ. guloſus, auidus.

Λικριφὶς. oblique.

Λίψ. βός. uentus aduerſus uulturnum flans, qui Latinè africus dicitur. Gell. lib. 2. ca. 22.

Λ Ο.

Λόβιον. pars gibba hepatis.

Λοβός. infima auricula. ἀπὸ τοῦ λαμβάνειν. Eam enim prehendimus cũ admonemus. Dicitur etiam eodem nomine pars auris ſuperior: & ſumma omnia λοβοὶ poſſunt dici, ut in iecore λοβοὶ, partes inferiores aut ſuperiores. Dicitur item ciceris aut fabæ uas. Item ſiliqua interdum, & fibræ uictimarum.

Λογάδες. οἱ. delecti ciues, prudentes, cohortes, copiæ. Nicandro oculi ſignificantur λευκὰ τῶν ὀφθαλμῶν.

Λογάδην, aduerb. electè, collectim.

Λογάρια. τὰ. ſermocinationes.

Λογγάζω μ. άσω. tardo, moror, inuideo.

Λογγάσια. λογγῶνες.

Λογγάω. tingo.

Λόγγη. ης. ἡ. τάφος.

Λογγῶνες. ſaxa in portu, quibus naues alligantur.

Λογεῖον. ου. τὸ. locus ubi cõueniunt conſulentes, pulpitum ubi recitantur comœdiæ.

Λογέμποροι. ſophiſtæ epitheton.

Λογία. ας. ἡ. conuentus, collatio, collectio, collecta. Paulus ad Corinth. 1. ca. 16. περὶ δὲ τῆς λογίας τῆς εἰς τοὺς ἁγίους. Nouum apud Apoſtolum uerbum, à colligendo ſiue legendo dictum. Apparet enim metaphoram ſumpſiſſe à fœtibus arborum aut terræ, quæ legi dicuntur: unde & legumina.

Λογίδιον. oratiuncula.

Λογιάς. δος. ὁ. rhetor.

Λογίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. computo, conſydero, exiſtimo, arbitror, reputo, expendo, imputo, cogito, διαλογίζομαι, ἐνθυμοῦμαι, ἀριθμῶ, ἀνατίθημι, ψηφίζω.

Λογίζω. idem.

Λογικός. οῦ. ὁ. rationalis, rationi obtemperans.

Λογίμη πόλις. inſignis urbs.

Λόγιον. ȣ. τὸ. oraculum, deorum reſponſum, uaticinium, rumor, φύτευμα, reſponſum ſoluta oratione, ſed χρησμὸς, carmine, λογεῖον.

Λόγιος. ου. ὁ. eloquens, prudens, doctus. Λόγιος apud antiquos dicebatur, qui in unaquaque patria inſtituta interpretari & eloqui poterat, hoc eſt, hiſtoriæ & antiquitatis peritus, & in ea re facundus. λόγιος Mercurius, quaſi ſtudiorum & literarũ eloquentiæ præſes. Λογιώτατοι apud Plutarchum uaticiniorum interpretes peritiſsimi.

Λογιότης. ητος. ἡ. eloquentia.

Λογισμός. ȣ̃. ὁ. conſyderatio, cogitatio. Vnde λογισμὸς κοινός, ſenſus communis. λογισμὸν ἑαυτῷ διδόναι, ſecum rem æſtimare, ſecum ratiocinari, ſe ſe reſpicere.

Λογιστέω. enumero, expendo, σκέπτω.

Λογιστήριον. ȣ. τό. locus in quo exercitus recenſetur, & ſtipendia militiæ numerantur.

Λογιστής. οῦ. ὁ. computator, curator, æſtimator, expenſor. λογισταὶ etiam erãt magiſtratus Athenis.

Λογιστική. ῆς. ἡ. ars ſupputandi quæ calculatoria dicitur.

Λογιστικόν. ȣ̃. τό. pars animæ quæ ratio dicitur.

Λογιστικός. ȣ̃. ὁ. computatorius, ſupputandi calculandiq́ peritus.

Λογογραφέω. ω̃. ήσω. π. κκα. libros condo, ſcribo hiſtoriam uel orationes forenſes, uel uitam alicuius. Neutr. abſol. uel accuſ.

Λογογράφος. eſt orator, & qui oratione proſa ſcribit.

Λογοδαίδαλος. ου. ὁ. ſophiſta, uerborũ inanis funditor, qui uenuſtatem uerborum, non ſenſuũ acumen inſectatur. Eraſ. Chil.

Λογόδειπνον. ȣ. τό. cœna uerbis magis quàm cibis condita.

Λογοδδία. uitium dicitur in poëmate quãdo nihil in ſe doctrinæ ſolidæ habet aut cultus ſplendoris'ue, ſed nugax eſt et futile. Nam λόγοι pro dictis ridiculis contemnendisq́ interdum capitur, etiam apud Terentium & Ciceronem.

Λογομανῶ. uehementer literis & diſciplinis incumbo.

Λογομαχεῖν. pugnare uerbis, cõtendere

Λογομαχία. ας. ἡ. pugna uerborum, uerborum uelitatio, loquax contentio.

Λογοποιέω. μ. ήσω. π. κκα. hiſtoriam ſeu fabulas ſcribo. Neutr. abſol.

Λογοποιΐα. ας. ἡ. maledictum, multiloquium temerarium.

Λογοποιός. ȣ̃. ὁ. hiſtoricus author, fabularum ſcriptor.

Λόγος. ȣ. ὁ. multiplicis eſt ſignificationis. Aliquãdo enim eſt ſermo, oratio, ut λόγον διδόναι, uerba facere, & λόγον λαμβάνειν, aures accommodare, Syneſ. Et apud Xenoph. ἑλλην. ϛ. λόγον διδόναι eſt cauſam orandi locũ dare, uel apud Demoſth. κατὰ τιμοκρ. dicendi cauſam poteſtatẽ facere. Vnde λόγου τυχεῖν ij dicũtur, quibus dicendi poteſtas facta eſt, apud eundem. Apud Platonem uero in Protag. ſignificat uices dare loquendi & percunctandi, & uiciſſim reſpondere percunctanti. Sed λόγον ἑαυτῷ διδόναι, Demoſthe. ὑπὲρ στεφ. Andoc. περὶ μυσ. & Plut. in Cato. eſt rem ſecum æſtimare, & perpendere, uel ratiocinari & coniectura colligere. Διδόναι τῷ λόγῳ, memoriæ prodere, ſcribere, Greg. Εἰς λόγους ἰέναι, ad colloquium uenire, Xenoph. Ἐν λόγοις εἶναι, hominum ſermone celebrari, apud eundem. Interdum tamen ea ſignificatio fraudis eſt & uanitatis, ut λόγος ταῦτα, Demoſth. id eſt, Verba iſtæc ſunt, ut Terent. uel, Verba ſunt atq; ineptiæ, ut Cic. Vnde etiam λόγους λέγειν, pro inaniter uerba fundere, uerba loquaciter facere, Demoſth. & λόγους διαδιδόναι, rumores in uulgus diſſipare, Plut.

Huc pertinet cũ pro ſermone fabuloſo, ſeu fabula accipitur, ut Euſtath. tradit, unde Aeſopus ille λογοποιὸς, id eſt μυθογράφος dicitur. Ali quando pro ratione, id eſt cura & reſpectu ponitur, ut λόγον ἔχειν, rationẽ habere, ὑπολογίζεσθαι, ὑπόλογον ποιεῖσθαι,

rebus

rebus cõſulere, proſpicere, res conſyderare, de rebus cogitare, uidere, cõſtituere. Quod tamen interdũ eſt proportionem habere, hoc eſt inſtar eſſe, & ἀνάλογον εἶναι, Syneſ. Vnde κατὰ λόγον, id eſt pro portione, Ariſtot. Vel pro ratione, id eſt modo et forma, ut ἔξω λόγου, ab re, extra propoſitum. ὑπὲρ λόγον, ultra modum, ſuprà quàm dici poſsit. Sic etiam λόγου κρεῖττον, pro eo quod maius eſt omni ratione, aut quod nulla ratio cõprehendere poteſt. Vel pro ratione, id eſt cauſa, ut λόγον ὑπέχειν, rationem reddere, & λόγον διδόναι, cauſam dicere, ἀπολογεῖσθαι, κρίνεσθαι, εὐθύνεσθαι, Andocy. Xenoph. & Demoſth. Huc pertinet, quod cum κατὰ πρῶτον λόγον dicunt, primaria ratione & cauſa ſignificãt, ſiue per ſe: & κατὰ δεύτερον λόγον, ſecundaria et per accidens. Sic cum ponitur pro ratione ſubſtantiæ, id eſt finitione, Ariſtot. Aliquando pro fama & exiſtimatione hominũ, ut λόγος ἔχει, fama eſt, Athen. Sæpius tamen ſine uerbo. Gregor. ὡς ὁ ἐμὸς λόγος, ut mea eſt opinio. οὐδεὶς λόγος τούτου, pro nullo numero habetur. Aliquando λόγοι ſunt ſtudia literarum & diſciplinæ liberales. Syneſ. καὶ μὰ τοὺς λόγους. Et Ariſtot. τοὺς ἐν λόγοις ὄντας philoſophos appellat, & doctrinarum ſtudioſos. Aliquando ponitur pro diſceptatione ſeu diſputatione. Theophraſt. πλείων γὰρ ὁ λόγος &c. Idem, ἄτοπον δὲ καὶ λόγου δεόμενον. Aliquando pro libro, ut κατὰ τὸν ἕβδομον λόγον, libro ſeptimo, Galeno. Poſtremo λόγος dicitur filius Dei, & uirtus (ut ſcribit Cypri.) ratio item, & ſapientia eius & gloria. Bud. Com.

Λογχαῖος. haſtatus.
Λόγχη. ης. ἡ. lancea, ferrũ haſtæ, quies, pars.
Λογχήτης. ου. ὁ. ſatelles.
Λογχῆτις. lanceola herba.
Λογχόομαι. μ. ώσομαι. π. ωμαι. tendo in acutum. Depon. abſol.
Λογχοφόρος. ου. ὁ. lanceam ferens, haſtatus.
Λογχωτός. ῦ. ὁ. longus ut haſta.
Λοτσάμβος. lotus.
Λουτρόν. ου. τὸ. lauacrum.
Λουτροχόος. ου. ὁ. balneator, tripos.
Λουτροχόοι τρίποδες dicebantur in quibus calefiebat aqua.
Λούω. μ. ούσω. π. ουκα. lauo. Actiu. accuſ.
Λοίαξ. fœnum aridum.
Λοιβᾶσθαι. libare.
Λοιβάσιον. uas oleo dicatum, & quod oleum in ſe continet. Bud. Com.
Λοιβεῖον. ου. τὸ. uas ad ſacrificandum.
Λοιβή. ῆς. ἡ. libamen, libatio. à λείβω.
Λοίγιος. ου. ὁ. peſtifer, mortem ferens.
Λοιγός. οῦ. ὁ. peſtis.
Λοιδορέω. μ. ήσω. π. ηκα. obiurgo, conuicior, mordeo, increpo, maledictis inceſſo, maledicta ingero, inſector, reprehendo. Datiuo uel accuſatiuo. Bud. Com.
Λοιδορημάτιον. ου. conuiciolum.
Λοιδορία. ας. ἡ. conuicium, maledictũ, opprobrium, iurgium, obiurgatio, ſales conuicioſi.
Λοιδορισμός. idem.
Λοίδορος. ου. ὁ. conuiciator, maledicus.
Λοιδοροῦμαι. τὸ λοιδορέω. Datiuo.
Λοιμώσσομαι. corrumpo, noceo, peſte inficio & contagione.
Λοίμη. pernicies.
Λοιμικός. ῦ. peſtilentialis.
Λοιμός. ῦ ὁ. peſtis, cõtagiũ, corruptio.
Λοιμώδης. εος. ὁ, ἡ. peſtilens.

Λοιμώξαντες. peſte laborantes.

Λοιμώττειν. ſæuire peſtilentia, laborare peſtilentia.

Λοιπάζεσθαι. reliquari.

Λοιπάδες. reliquatores. Bud. in Anno. poſt.

Λοιπή. ſepulchrum.

Λοιπόν. igitur, deinceps.

Λοιπός. οῦ. ὁ. reliquus.

Λοισθεύς. έως. &

Λοίσθιος. ου. ὁ. &

Λοῖσθος. ου. ultimus.

Λοίσθων. libidinoſus, incontinens.

Λοισθύνη. ἡ. audacia, confidentia.

Λοξόω. μ. ώσω. π. ωκα. obliquo. Actiu. accuſ.

Λοξίας. ου. ὁ. Apollo, propter obliqua & tortuoſa reſponſa, quæ reddebant huius uates, quo facilius imponerēt conſultoribus. à λοξός, obliquus.

Λοξοβάμων, &

Λοξοβάτης. ου. ὁ. obliquè iens.

Λοξοπορῶν. tranſuerſus fertur.

Λοξός. οῦ. ὁ. obliquus.

Λοπάδιον. ου. τό. ollula.

Λοπάς. άδος. ἡ. olla, patina.

Λοπάω, uel λοπιάω. decortico. Vnde λοπῶντα, uel λοπιῶντα φυτὰ Theophr. &

Λοπητός. turgor corticis, uel potius tēpus illud anni, cum cortices arborum turgeſcunt, & exemptiles fiunt. Bud. Com.

Λόπιμα, uel λέπιμα. τά. caſtaneæ, à cortice denſiore ſic appellatæ.

Λοπός. οῦ. ὁ. folium, id eſt, cartilago, tela ſubtilis, cortex, tunica cepæ.

Λορδοί. οἱ. cernui, obſtipi, incuruati.

Λορδόω. ſinuo, luxo.

Λόρδωσις. εως. ἡ. uertebrarum luxatio, quæ fit aut ob caſum, aut ob ictū, aut tumorem̄ præter naturam.

Λοῦμαι, pro λούομαι.

Λουός ſplendidus.

Λούομαι. μ. ούσομαι. π. ουμαι. lauor.

Λούσσον. luſſum quiddam in abiete naſcens.

Λουτήρ. ῆρος. ὁ. peluis. à quo λουτήριον diminutiuum, Athen. lib. 11. &

Λουτηρίδιον. labellum.

Λουτρόν. οῦ. τό. balneum, lauacrum: ſed λουτρών, locus balnearum.

Λουτροχόος. ου. ὁ. λοετροχόος, balneator.

Λούω. μ. ούσω. π. ουκα. lauo. Actiu. accuſatiuo iung.

Λοφάδια. ſupra collum. κατὰ τὸν αὐχένα.

Λόφαλοι. οἱ. ſplendida ſcuta & parua, quæ affigi galeis ſolent.

Λοφεῖον. ου. τό. uas, theca criſtæ quæ eſt in galea, & ſpeculi.

Λοφάω. μ. ήσω. π. ηκα. ſorbeo, ceſſo.

Λοφέω. μ. ήσω. π. ηκα. quieſco, deſino. Neutr.

Λόφη. ης. ἡ. ſummitas.

Λοφιά. ſeta.

Λοφίας. collum, ceruix.

Λοφίζω. τὸ λοφόω, exalto. λόφους καὶ ὕψη ποιῶ.

Λοφίλω. ex alto loco.

Λοφίον. colliculus.

Λοφνίδες. faces, tedæ.

Λόφος. ου. ὁ. tumulus, collis, conus, criſta, collum, faſtigium, galea.

Λοφοπωλεῖν. criſtas uendere, annuere.

Λόφουρα. τά. iumenta.

Λοφυδνός. miſer.

Λοχαγία. ας. ἡ. turmæ, uel inſidiarū præfectura.

Λοχαγός. οῦ. &

Λοχαγωγός. οῦ. manipularis, manipuli ductor uel turmæ.

Λοχαῖοι δίφροι. ſellæ quibus in partu mulieres utūtur.

Λοχαῖος. decumbens, lautius uiuens.

Λοχάω. μ. ήσω. π. ηκα. inſidior, deliteſco. Accuſ. Bud. Com.

Λοχεία. ας. ἡ. curatio partus, puerperiū,

quando ſtatur in lecto, dolores partus. Et λοχεία Diana, parturientium fautrix. facilior enim plenilunijs eſt partus.

Λοχεῖα. τὰ. purgamenta uocat Ariſtot. quibus equæ uacant in partu.

Λοχάω, &

Λοχάομαι. μ. άσομαι. π. αμαι. fœto, patior dolores partus, pario, gigno, iaceo in lecto ob partum.

Λοχέω. λοχάω.

Λοχησαμένη. inſidiata.

Λόχησις. inſidiæ.

Λοχία. obſtetrix, ſecundæ relictæ in locis muliebribus à partu. Ponitur & pro inſidijs.

Λοχίζω. μ. ίσω. π. ικα. pono inſidias, inſidior, diſtribuo.

Λοχισμός. ȣ̃. ὁ. inſidiæ.

Λοχίτης. ȣ. ὁ. manipularis, inſidiator.

Λοχμὴ. ῆς. ἡ. denſitas arborum, ceſpes, ſylua, lucus, locus arboribus conſitus, inſidiæ.

Λόχμιος. denſus, δασύς.

Λοχμός. obliquus.

Λόχος. ȣ. ὁ. inſidiæ, agmen, cohors, manipulus, centuria, claſſis.

Λόχος. ȣ. ἡ. puerpera.

Λοχῶμαι. inſidijs petor, & in inſidijs locatus ſum, hoc eſt λοχίζομαι, conditus ſum & lateo.

Λ Υ.

Λύα. ας. ἡ. ſeditio, bellum, diſſenſio.

Λυάζω. nugor, garrio, ſeditiones moueo.

Λυβάζω. conuicior.

Λυαῖος. Bacchus, quòd λύαν, id eſt ſeditionem pariat.

Λυβίτινα. ἡ. Venus.

Λύγα, &

Λυγαίως. obſcurè.

Λύγδη. populus alba.

Λύγδην, aduerb. ſimul.

Λυγγούριον. ου. τὸ. lyncurium, urina lyncis, & gemma quæ ex urina lyncis naſcitur.

Λύγη. ἡ. obſcuritas, nox.

Λυγίζω. μ. ίσω. π. ικα. uerto, moueo, flecto, incuruo, uincio, contorqueo. Quod & de luctantibus dicitur, cum nexus alter alterius euadere cupientes, corpora contorquent & flexibus artificioſis utuntur. Bud. Com.

Λύγισμα. ατος. τὸ. ſtridula uox, αἰσχρὰ φωνή, βδελυρὸν ᾆσμα, ἀνάκλασις τῶν μελῶν, ἐπίκαμψις.

Λυγισμός. ȣ̃. ὁ. tenebroſus, & plantæ nomen, quæ quia contorta eſt frequentibus nodis, fit ut pro inuolucro quoque accipiatur. Item pro membrorũ fractione, nexu. Et καὶ λαβὴ τῶν παλαιόντων, quibus luctatores inter ſe cõprehenſantes uinciũtur. Poteſt dici eluſio luctæ, quæ flexu corporis fit, eluctatio. Ariſtophan. in Ran. metaphorice uſus eſt, οἵ δ' (inquit) ἀκροώμενοι τῶν ἀντιλογιῶν, καὶ λυγισμῶν, καὶ στροφῶν ὑπερμάνησαν. Id eſt cantuum turpium auditores. Interpres ex Didymo τοὺς συνδέσμους τῶν λόγων intelligit. Bud. Com.

Λυγιστικά. τὰ. uitilia, id eſt quæcunque ſic lenta ſunt, ut commodè flecti poſſint, cuiuſmodi ſunt uimina, id eſt λύγοι, quæ & ἱμαντώδη dicuntur.

Λυγκαίνω. gemo, ſingultio condolens, ebullio.

Λυγκεύς. ὁ. ὀξυδερκὴς, & animantis ſpecies.

Λυγμός. ȣ̃. ὁ. &

Λύγξ. γός. ſingultus.

Λύγξ. κός. ὁ. lynx.

Λυγόδεσμα. ατ. ἡ. Dianæ cognomen, quòd in uirgultorum denſitate comperta memoretur, quæ λύγοι uocantur.

Λύγος.ου.ὁ.uimen.

Λυγρός.οῦ.ὁ. perhumidus, quaſi λίαν ὑγρός. Item grauis, moleſtus, difficilis, miſerabilis, triſtis, malus, lugubris.

Λυγώδης.εος.ὁ,ἡ.flexibilis, lentus.

Λυδιάζειν. intemperanter laſciuire. à Lydis extremè libidinoſis. Eraſ. prouerb. Lydus cauponatur.

Λυδιστί. Lydicè.

Λύει, pro λυσιτελεῖ. utile eſt.

Λυεντερία.ας.ἡ.lyenteria, diſſolutio inteſtinorum.

Λύη.λύα.

Λύζω. ſingultio, uoluo. Neutr. abſol.

Λῦθεν. ſoluti ſunt.

Λυθίραμβος.ὁ.apud Pindarum uocatur Bacchus, quòd Iupiter illum aſſuerit femori, ac mox eo in lucem prodituro inclamauerit, λῦθι ῥάμμα, λῦθι ῥάμμα, id eſt ſolue ſuturam, ſolue ſuturam.

Λύθρον.ου.τὸ.cruor, puluis mixtus ſanguine, & ſudore, tabes.

Λυθρόω.μ.όσω.π.ωκα.cruento. Accuſ.

Λυκάβας.αντος.ὁ.annus. ἀπὸ τ' λυγαίως βαίνειν, quòd clàm prætereat, uel quòd ſeriatim dies eius cohæreant, inſtar luporum, qui cum flumen tranant, proximus quiſque præcedentis caudam mordicus tenet.

Λύκαια.τὰ.Lupercalia.

Λύκαινα.ης.ἡ.lupa.

Λυκαῖος.Iupiter à Lycaone Pelaſgi filio primùm cognominatus eſt, illíque Lycæa primus inſtituit, qui cum ad Lycæi Iouis aram puerũ immolaſſet, & ſparſiſſet cruorem, in lupũ creditur deformatus. Cæl. li. 9. ca. 3. Eſt etiam λυκαῖος montis nomen, ad ſiniſtram Cereris templi, qui & Olympus, et ἱερὰ κορυφὴ, id eſt ſacer uertex, ab Iouis inibi educatione dictus eſt. Illic fons ἄγνω appellatus, talis traditur eſſe naturæ, ut re diuina ibi à Lycæi Iouis ſacerdote curioſius peracta, & fuſis precibus, quernóque ramo leuiter commota aqua, mox denſior ſurrigatur uapor, nebulæ aſſimilis, quæ non multo pòſt effecta nubes, aggregatis item alijs, largos demittat imbres. Eſt ibidem quoque Lycæi Iouis lucus, quẽ ſi quis, lege ſpreta, ingrediatur, annum ſuperuiuere nequit: in quo item animalia nullam prorſus umbram iactare fabulæ docent. Cæl. li. 13. ca. 17.

Λυκανθρωπία.ας.ἡ.melancholica eſt affectio, ſiue inſaniæ genus, quo qui afficiuntur, λυκάνθρωποι dicuntur. Lupos enim imitantur, noctu exilientes, & ad diem uſque inter ſepulchra diuerſantes. Eorũ præpallet facies, καὶ ὁρῶσιν ἄδρανες, hoc eſt oculis areſcentibus, præcipuè uerò lingua. Sunt præterea διψάδες, ſitibundi, tibijs ex impactione crebra, ἀνιάτως, id eſt, citra medelam, ulceroſis. Hi & λυκαῶνες appellantur. Cæl. lib. 14. cap. 45.

Λυκάς.άδος.ἡ.canis nomen, quem Simonides ſuo epigrammate nobilitauit.

Λυκαυγὲς.τὸ. crepuſculum, quod νύκτα ἀμφιλύκην uocat Homerus.

Λυκίη.ης.ἡ.&

Λυκεῖον.τὸ pellis lupina.

Λύκειον.ου.τὸ. Lyceum gymnaſiũ Athenis, in quo docebat Ariſtoteles, authore Stephano.

Λυκεῖος. lupinus, terribilis.

Λύκη.ης.ἡ.lux matutina.

Λυκηγενής.έος.ὁ,ἡ. lucem generans, uel in Lycia genitus. Apollinis epitheton.

Λυκηθμός.ὁ.luporum ululatus.

Λυκίνατος. anguilla.
Λυκία. ας. ἡ. Lycia.
Λυκιδεῖς. catuli luporum.
Λυκίη. ης. ἡ. pellis lupina.
Λύκιος. ȣ. ὁ. Lycius gentile, & cognomentum Apollinis, ſicut λυκηγενής.
Λυκιουργῶν. τὰ λυκιουργῆ ποτῆρ. Bud. Com.
Λυκιουργής. Lycio opificio factũ. Bud. ibidem.
Λυκοβατίας. ſylua in qua lupi morantur.
Λυκοειδής. δίλυκος, matutinus.
Λυκοεργής. ῆος. ὁ. conficiens lupos.
Λυκόοργος. ȣ. ὁ. Lycoorgus pro Lycurgus dixit Homerus Iliad. ζ.
Λυκοπάνθηρος. ȣ. ὁ. animal ex pardo & lupo.
Λυκοκτόνος. ου. ὁ. lupicida, & Apollinis cognomentum, cui lupos immolabant.
Λυκόποδες. οἱ. tyrannorum ſatellites, uegeto corpore, & animo præſigni iuuenes: ſic dicti, quia pedes lupino circuntegerẽt corio, aut quia in clypeis lupi inſigne geſtarent.
Λυκοῤῥαίστης. ȣ. ὁ. luporum occiſor, qui lupos perdit quocunq; pacto.
Λύκος. ȣ. ὁ. lupus. Aliquãdo pro lupato ponitur, quod eſt fræni genus aſperrimum: à lupinorum dentium ſimilitudine appellatum, quos eſſe inæqualeis conſtat, et ob id nocentiſsimi. Aliquãdo pro inſtrumento coquinario, quod alio nomine (Polluce & Pauſania authoribus) harpage & creagria quoq; appellari ſolet. Cæl. lib. 15. cap. 2. & lib. 16. cap. 27. Eſt quoq; proprium fluuij.
Λυκοσπάδες. equi dicuntur, à fræni genere quod λύκον diximus appellari, & lupatum Latinis. Illis enim præſeruidis ac ferocientibus, ſæpeq; ob inſitam animoſitatem rebellibus, ut retundatur impetus, hebeſcatq; generoſitas nimia, huiuſmodi fræna adhiberi ſolet. Cæl. li. 11. ca. 58. Sunt qui & λυκοσπάδας, ueſpas, ſiue apes interpretentur apud Nicandrum; σχλήναι πυθομένοισι λυκοσπάδες ἐκγεγόνασι.
Λυκοῦργος, pro λυκόοργος. ȣ. ὁ. Lycurgus.
Λυκοφίλιος. ȣ. ὁ. ſuſpectus & latens, ſi recte legitur apud Menandrum, λυκοφίλιαι μὲν ἀσίν αἱ διαλλαγαὶ. id eſt, Suſpectæ quidem conciliationes ſunt.
Λυκόφρων. alta ſapiens.
Λυκόφως. pro tenebroſo aut crepuſculo ponitur, quòd lupi color cinereus eſt, nec nigredinem præferens intenſiorem, ut ait Euſtath.
Λυκόω. μ. ώσω. π. ωκα. deſtruo, corrumpo. Actiu. accuſ.
Λύκτος. ȣ. ἡ. Lyctus, urbs Cretæ.
Λυκτός. intolerabilis.
Λῦμα. ατος. τὸ. ſordes, purgamenta.
Λύμανες. αἱ. petræ.
Λυμαίνομαι. μ. ανῦμαι. uaſto, lædo, corrumpo, uitio, perdo, opprimo, deprimo, profligo, inficio, dedecoro, euerto, ſugillo. Depon. accuſ. iung. Eſt aliquando paſsiuæ ſignificationis, quamuis Attici ſemper actiuè utantur.
Λυμαντήρ. ῆρος. ὁ. &
Λυμάχη. iniuria, dolor.
Λυμεών. ῶνος. ὁ. corruptor.
Λύμη. ης. ἡ. pernicies, corruptio, nocumentum, calamitas, iniuria.
Λύμην. redimerer.
Λυμνός. ȣ. ὁ. nudus.
Λύμπη. ης. ἡ. labor.
Λύξ. κός. lux.
Λύομαι. luo, redimo, ſeruo & recipio.
Λυπέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. triſtor. Depon. abſoluto.

Λυπέω.μ.ήσω.π.ηκα. triſtitiam infero, moleſtia afficio, anxium reddo, ango, dolorem affero, uexo, ſolicito, iniuria afficio, offendo. Et λύπα, male habet. Actiu. accuſ.

Λύπη. ης. ἡ. triſtitia, labor, pernicies, damnum, quaſi λύσις, hoc eſt ſolutio totius hominis, teſte Chryſippo.

Λυπηρός. ȣ̃. ὁ. triſtis, ἄθυμος, grauis, acerbus.

Λυποθυμία. ας. ἡ. exanimatio, animæ deliquium.

Λυπρόγεως. ω. ὁ. terra ſterilis.

Λυπρός. ȣ̃. ὁ. ſterilis, mæſtus, infirmus.

Λύρα. ας. ἡ. lyra, quaſi λύπα, ut quæ Apollini tanquam recompenſatio pro bobus à Mercurio ſit data, antea χέλυς appellata.

Λυρικός. ȣ̃. ὁ. lyricus.

Λυρίον. ȣ. τὸ. lyrula.

Λυρίζω. μ. ίσω. π. ικα. lyra cano. Neut. abſol.

Λυράοργος. ȣ. ὁ. lyræ inuentor.

Λυροποιός. ȣ̃. ὁ. lyræ opifex.

Λυρῳδία. lyræ cantus.

Λυρῳδός. ȣ̃. ὁ. lyricen.

Λυσσία. ας. ἡ. inſania.

Λυσσίας. ὁ. curas & triſtitiam ſoluens.

Λυσία. furor, impetus, luxatio membrorum.

Λυσίας. ȣ. ὁ. Lyſias, uiri nomen.

Λυσίθειρα. ας. ἡ. ſoluta capillos.

Λυσιζώνη. ης. ἡ. epitheton Dianæ, quòd parientibus zonam ſoluat. Dicitur quoque

Λυσίζωνος. ἡ. corrupta, ut quæ uirgineam zonam iam ſoluerit.

Λυσιμέλεια. ας. ἡ. portus Syracuſarum.

Λυσιμελής. ἑος. ὁ, ἡ. membra ſoluens. Somni epitheton eſt, uel quòd μελεδῶνας, id eſt curas ſoluat.

Λύσιος. ȣ. ὁ. ſolubilis, Dionyſius.

Λυσιπονέω. timeo.

Λύσις. ιος. ἡ. ſolutio.

Λυσιτέλεια. ας. ἡ. utilitas.

Λυσιτελέω. μ. ήσω. π. ηκα. proſum, συμφέρω. Neut. datiuo.

Λυσιτελής. ἑος. ὁ, ἡ. utilis, commodus.

Λυσκάζω. fugio.

Λύσσα. furor, λύττα.

Λύσσα. rabies, furor.

Λυσσάω. rabio.

Λύσσομαι. inſanio, rabio.

Λυσσώδης. εος. ὁ, ἡ. rabioſus.

Λύσωμα. ατος. τὸ. locus in capite, diſcrimen eſt capillorum.

Λυτήριον. expiatio, καθάρσιον, porcellus, cuius mactati ſanguine manus illinuntur eius, pro quo expiatio fit.

Λυτήριος. ȣ. ὁ. ſolutorius.

Λυτικῶς. ſolutoriè.

Λυτός. ȣ̃. ὁ. ſolubilis, ſolutus.

Λύτρον. ȣ. τὸ. pretiũ redemptionis, præda, σῶστρον, ἄποινον.

Λυτρός. locus altus.

Λυτρόω. μ. ώσω. π. ωκα. redimo. Actiu. accuſ.

Λυτρών. ῶνος. ὁ. ſeceſſus.

Λύτρωσις. ιος. ἡ. redemptio.

Λυτρωτής. ȣ̃. ὁ. redemptor.

Λυττάω. rabio.

Λυττέω. multa loquor.

Λυττῶ. ſingultio.

Λύτωρ. ορος. ὁ. ſolutor.

Λυχναῖος, & λυχνάς. gemma quædam pellucida.

Λυχνασία. ας. ἡ. &

Λυχναψία. ubi accenditur lychnus.

Λυχνεῖον. ὁ τȣ̃ λύχνου τόπος.

Λυχνίον. ȣ. τὸ. candelabrum.

Λυχνίτης. ȣ. ὁ. lychnites gemma.

Λυχνόβιοι. οἱ. dicebantur ij qui præpoſterant uitam agerent, noctu quod interdiu fieri ſolet facientes, quaſi lucernarios dicas.

Λυχνοκαυτία, uel λυχνοκαΐα. ubi accen-

ditur lychnus, accenſio lucernæ.

Λύχνον, & λύχνος. ου. ὁ. lucerna, lychnus. παρὰ τὸ λύειν τὸ νύχος, ἤγουν σκότος.

Λυχνοῦχος. ου. ὁ. lampas, facula, aut qui portat lucernam.

Λυχνοφόρος. prælucens, lucernam præferens.

Λύω. μ. ύσω. π. υκα. crimē diluo, hoc eſt ἀπολογοῦμαι. Item dimitto, Herodia. Homer. & Lucia. pro λυτρόω, rediſmo. Actiu. accuſ. Bud. Com.

Λυῶδις. τό. ruptorium.

Λ Ω.

Λῶ. uolo, uis, ἐπιθυμῶ.

Λωβάομαι, &

Λωβάω, uel λωβέω. μ. άσω. π. ηκα. &

Λωβέομαι, &

Λωβάω. μ. άσω. π. ακα. mutilo, ſugillo, dico cōtumeliam, corrumpo, deprauo, contumelia afficio, malè afficio aliquem. Accipitur tamen paſſiue pro oblædor & uitior, contumelioſe improbor, id eſt λωβάζομαι, quo uſus eſt Hippocr. Et λελωβημένος, deprauatus. Bud. Com.

Λώβη. ης. ἀτιμία, contumelia, nocumentum, iactura, detrimentum, aduerſitas, iniuria, ſugillatio.

Λωβήεις. εντος. damnoſus.

Λωβητήρ. ῆρος. ὁ. conuiciator, contumeliator, nocens, qui famam hominum imminuit, & contumelia afficit. Aliquando accipitur pro flagitioſo & perdito, ut Iliad. ω. ἔρρετε λωβητῆρες ἐλέγχεες.

Λωβητής. οῦ. ὁ. idem.

Λωβητός. οῦ. ὁ. læſus.

Λωβήτωρ. ορος. ὁ. λωβητήρ.

Λωβός. morbus, uitium, mutilatus.

Λώιον. ονος. τό. λῷον.

Λώϊστος. optimus.

Λωΐτερον. λῷον.

Λωΐων. ονος. ὁ. melior.

Λῶμα. ατος. τό. margo, limes, fimbria ex byſſo, purpura, & coccino.

Λῷον. ονος. τό. utile, melius, ſatius, apud Sophoclem. Genit.

Λῶος. ὁ. menſis qui apud Athenienſeis Βουδρομιὼν appellatur.

Λωπάδιον. ου. τό. uaſculum.

Λωπάς. άδος. ἡ. uas, crumena, ueſtis.

Λωπάειν. mentiri.

Λώπη. ης. ἡ. genus ueſtis.

Λωπίζω. exuo, denudo.

Λώπιον. ueſtis uilis.

Λωποδυσία. ας. ἡ. expoliatio, furtum.

Λωποδυτέω. μ. ήσω. π. ηκα. furor, exuo, prædor. Vnde

Λωποδύτης. ὁ. ſpoliator, fur ueſtiū, ſuppilator uiarum, ac in urbe uicorum obſeſſor, qui obuios iniuriæ opportunos ſpoliat, aut pulſans, aut intentata morte territans. Graſſatorem Latini uocant. Accipitur ſimpliciter pro fure.

Λῶπος. ου. ὁ. indumentum.

Λώπτω. ſalto.

Λωρόν. πικρόν, amarum.

Λωρυμνόν. infimè, profundiſsimè.

Λῶος. uolens.

Λῷστος. ου. ὁ. optimus, βέλτιστος, φίλος. παρὰ τὸ λῶ τὸ θέλω.

Λώταξ. latro, uoluptuoſus, unguentis delibutus, qui turpiter uitam agit.

Λωτέω. μ. ήσω. π. ηκα. loto abundo. Neu.

Λωτία. è loto ſertum.

Λωτίζειν. flores decerpere, perdere.

Λωτῖνες. luſciniæ, tibiæ.

Λωτός. οῦ. ὁ. lotus herba, trifolium, ut exponit Simon Genuenſis. Erant etiā λωτοὶ tibiarū genus epithalamium, ut illud in epigrammate, λωτοὶ ἦχουν, καὶ θάλαμοι ἐπλαταγεῦντο θύραι, id eſt, Inſonabant loti & thalamorum perſtrepebant ianuæ. Sunt tamen qui priorem ſyllabā corripiant, ut λωτοῦ

καλὰ ἀνάμματα μάλα, & eſſe calaminiſcum interpretentur, unde dicuntur lotages, qui lotum exercent. Cæl. lib. 5. cap. 25.

Λωτοφάγοι. οἱ. Lotophagi populi, qui ex loto arbore uictitãt. Apud hos Vlyſſis ſocij, deguſtata loto herba, redire ad nauem noluerunt, niſi uerberibus adacti. Homerus Odyſſ. lib. 9. Eſt enim hæc arbor tã dulcis ibi cibus, ut nomen etiam genti terræq; dederit, nimis hoſpitali, aduenarum obliuione patriæ. Eraſ. prouerb. Lotum guſtauit.

Λωφόν. ȣ. τό. ἄλειμμα, ἀλειπτὸν, unctio apud Lacones.

Λωφάω, uel λωφέω. μ. ήσω. π. ηκα. ceſſo, recreo, quieti trado, onere leuo. Propriè de bobus, à quarum ceruice deponuntur onera. λόφος enim ceruicem ſignificat. Thucydides li. 6. ἀπὸ νόσου μεγάλης καὶ πολέμου βραχύ τι λελωφήκαμεν, Ab ingenti morbo ac bello paululum quiddam laxamenti accepimus.

Λωφήιον. ſedatiuum, καταπαυστικόν.

Λώφησις. quies, ceſſatio.

Λωφία. idem.

Λῶψ. chlamis.

M A.

MA. iurandi aduerbiũ, præſertim ubi per iuramẽtũ aliquid negatur. Latinis idẽ ualet præpoſitio per, iungiturq; accuſatiuo, ut οὔτε μὰ τοὺς θεοὺς ὀρθῶς ἔχον, οὔτε πολιτικόν. Additur illi interdum ναὶ, ut ναὶ μὰ δία, hic non negat, Sane per Iouem. Interdum ſubauditur. Theocr. οὐ γὰρ, ἀντὶ τοῦ οὐ μὰ τὸν ζῆνα. Sæpe etiam μὰ τὸν ſolum inuenitur, intelligendo θεόν. Bud. Com.

Μαγάζειν. pſallere.

Μάγγανον. ȣ. τό. machina.

Μαγάδιον. aſſer, qui recipit chordas lyræ, μάγας. Lucian. de Mercurio citharam compingente, καὶ μαγάδιον ὑποθεὶς. Bud. in Annot.

Μαγαδίς. pſalticum inſtrumentum.

Μαγγάνευμα. impoſtura.

Μαγάς. άδος. ἡ. magas inſtrumentum muſicum quadrata tabula cõſtans, leuiter conuexa, intentis in ea citharæ fidibus. Dicitur etiam ea pars lyræ, in quam plectrum illiditur, id eſt ubi percuſſio fit chordarum manu dextra. Iugum uero dicitur, ubi ſiniſtra manu chordæ premuntur. Vnde Gregor. per metaphoram, τίς ὁ δοὺς τέττιγι τὴν ἐπὶ στήθους μαγάδας Quis eſt, qui cicadæ magaden in pectuſculo dedit? Bud. in Annot. Alij μαγάδις in nominatiuo dicunt, & idem inſtrumentum eſſe uolunt cum pectide, ſiue pyctide, quod organum dichordon eſt. Apollodorus pſalteriũ uocat. Cæl. lib. 5. cap. 23.

Μαγγάνα. ης. ἡ. uas uinarium ligneum.

Μαγγανεία. ἡ. μαγεία, μαγγάνευμα, impoſtura.

Μαγγανεύω. μ. σω. π. κα. incanto, liceor, licitor'ue. Actiu. accuſ.

Μάγγανον. τό. inopinatum, uinariũ uas ligneum.

Μαγγανευτής. ȣ. ὁ. mangonizator, qui uaria inter ſe miſcet & confundit ad faciendam impoſturam. aliter μαγγανευτής.

Μαγδαλία. ας. ἡ. purgamentum manuum, furfur, canum cibus, pingue.

Μαγεία. ας. ἡ. incãtatio, præſtigiatura, γοητεία. Cæl. lib. 5. cap. 42.

Μαγειρεῖον

Μαγειρεῖον. ου. τό. coquina.

Μαγειρεύειν. mactare, quòd coqui occi-dant coquendas pecudes.

Μαγειρικός. ἡ. ὁ. coquinarius.

Μάγειρος. ου. ὁ. coquus. ἀπὸ τοῦ μάττειν, uel ἀπὸ τοῦ τὰς μάζας μερίζειν.

Μαγεύσας. captans, faſcinans.

Μαγεύς. purgans, abſtergens.

Μαγεύω. μ. εύσω. π. ευκα. magicam exer-ceo, capto deos, γοητεύω, θεραπεύω θεούς. Neutr. abſol.

Μαγίζειν, ſeu μαγαδίζειν. eſt magadide inſtrumento muſico uti.

Μαγὶς. ίδος. ἡ. coquinarij inſtrumenti genus, uel menſa tripus. Cælius lib. 5. cap. 45. Quas (inquit) imponimus, ut collibuit, & tollimus menſas, nũc μαγίδας appellant. Eſt quoq; hoc nomine panis ſeu offæ genus. Vſur-patur à Plin. lib. 33. cap. 11. & à Pau-lo iuriſconſulto, ſed ita, ut eo nomi-ne tabulerium accipiat interpres, aut ſchacherium. Bud. in Annot.

Μάγμα. ατος. τὸ. unguentorum maſſula, atq; paſtilli. Vnguentorum faces Plinius interpretatur, utpote quæ expreſſa reliqua liquidiori materia craſsiores relinquuntur.

Μαγμόν. abſtergẽs, purgãs, καθάρσιον.

Μάγνης. teſſerarum quidam iactus.

Μαγνῆτις. magnes lapis, qui & ſideri-tis, & herculeus.

Μαγνύειν. commiſcere.

Μάγος. diuinorum interpres & cultor, reconditiſsima quæq; diuinorũ ope-rum exactiſsimè ſpeculans promẽsq; illa in actũ ſcientiæ anguſtioris pro-funditate. Cæl. lib. 5. cap. 42.

Μαγυδαρίς. ἡ. magydaris, ſilphij ſuccus

Μαγῳδή. mollis ſaltatio.

Μαδαγένειος. ου. ὁ. imberbis.

Μαδαρός. ἡ. ὁ. caluus.

Μαδάρωσις. εως. ἡ. morbus oculorum, cum ex palpebris defluunt pili.

Μαδάω. ſum caluus, calueſco, glabre-ſco. Neutr. abſol.

Μάδδα. μάζα, Megarenſibus.

Μάδηγμα, & μάδημα. ατος. τὸ. eſca, πρόβλημα.

Μαδέλκον. ου. bdellium. (Com.

Μαδίζω. glabrum reddo, & uello. Bud.

Μάδισις. glabratio.

Μαδιστήριον. uolſella. Aegineta τριχολα-βίδα, καὶ τριχολάβιον uocat.

Μάδος. pſilothrum.

Μαδρυών. pumio. (tus.

Μαδῶν. ῶντος. ὁ. recaluaſter, caluis to-

Μάζα. maſſa. Solet autem ex farina, oleo, & aqua confici: aut etiam ex la-cte, ſecundum Suidam. Ariſtopha-nis interpres μάζαν, στερεὸν ἄρτον, id eſt rigidum panem, exponit. Non-nulli hoc nomine panem nauticum intelligunt: uulgò bis coctum. Po-nunt alij inter edulia præſtantiora, & delicatiora. Vnde ἀνὴρ μάζαν ada-gio in eos dicebatur, qui diffluerent delicijs. Athenæus panem dicit eſſe offa madefactum, ſeu libum, ſeu pla-centam. Cæl. lib. 5. cap. 31.

Μαζᾶν. deliciari, mazas pinſere.

Μαζονόμον. ου. τὸ. tabula lignea coquina-ria, ſiue lanx prægrandis qua cibi fe-runtur in conuiuia, ut innuit Horat. cum ait, Mazonomo pueri magno di-ſcerpta ferentes Membra gruis.

Μαζός. οῦ. ὁ. papilla, mamma.

Μαθαλίς. poculũ aut menſura quædã.

Μάθημα. ατος. τὸ. diſciplina.

Μαθηματικός. diſciplinis uacans, doci-lis, diſcendi cupidus.

Μάθησις. εως. ἡ. &

Μαθητεία. ἡ. diſciplina.

Μαθητεύω. μ. εύσω. π. ευκα. doceo. Actiu. accuſ. Cum uero abſolute ponitur, ſignificat diſcipulum eſſe.

Μαθητὴς. ῦ. ὁ. diſcipulus.

Μαθητιῶ. diſciturio, cupio diſcere.

Μαθητός. ῦ. ὁ. diſcibilis.

Μαθήτρια. ας. ἡ. diſcipula.

Μάθυαι. maxillæ.

Μαθῶμαι. quæro, ζητῶ.

Μαθὼν. όντος. ὁ. diſcens.

Μαῖα. ας. ἡ. Atlantis filia. Hoc item nomine amita, ſiue patris matriſq; mater intelligitur. Item nutrix, ac ea quæ medelæ cauſa pariētibus aſſiſtit, quæq; umbilicum præcidit, quam ὀμφαλοτόμον etiam nuncupāt. Eſt & προσφώνησις πρὸς πρεσβύτιν τιμητικὴ, id eſt honeſta aduerſus ætate grandiorē allocutio, utpote qua honoris cauſa utebantur natu maiores ad nutricem, uel mulieres alioqui maiores natu.

Μαῖα. maximum genus cancrorum.

Μαιάνδρος. uertex, gyrus.

Μαιατικός. ὁ. nutritius.

Μαιάω, &

Μαιάομαι. obſtetricor, quæro, inquiro. Depon.

Μαιευτικὴ. obſtetrix, & eius officium.

Μαίωσις. obſtetricatus, μαίευσις.

Μαιεύτρια. ας. ἡ. μαιευτικὴ.

Μαιβαῶ. eheu, οἴμοι.

Μαιβόλης. ῦ. ὁ. inſanus.

Μαιμάω, &

Μαιμάζω. ſalio, conſumo, ſtrepo, fluctuo, tumultuor, cupio.

Μαιμακτηριὼν. ῶνος. ὁ. September, teſte Gaza. Vel ſecundum alios Auguſtus. ἀπὸ τοῦ μαιμάκτου διός. Alij Ianuarium intelligunt.

Μαιμάκτης. ῦ. ὁ. furore percitus.

Μαιμᾶν. ruere.

Μαίμαξ. μαιμάκτης.

Μαιμάσσω. μ. άξω. π. αχα. pinſo, abſtergo, ſupero, ſum promptus.

Μαιμάω. cupio, deſidero.

Μαιμόωσα. inſana, uehementer incitata, ſanguinis auida: quaſi αἱμόωσα, τοῦ μ πλεονάζοντος.

Μαιμώσσω. quæro. Nicand. Thermoph. οὔρια μαιμώσσων ἐπινίσσεται.

Μαινάς. άδος. ἡ. Mænas.

Μαινίδια. τὰ. haleculæ.

Μαινίς. ίδος. ἡ. mæna piſcis, halec, uel halecula, Theod. interprete.

Μαινόλης. inſanus.

Μαίνομαι. μ. μανῦμαι, uel μανήσομαι, &

Μαίνω. furioſè moueor, inſanio, iraſcor. Accipitur aliquando in bonam partem, ut ſit, præ gaudio inſanio.

Μαίομαι. inquiro, concurro, concitor.

Μαιούμεναι. αἱ. obſtetricantes.

Μαῖρα. canicula, ſummus æſtus, luna.

Μαίρω. luceo.

Μάισων. coquina, uorax.

Μαιῶτις. ιδος. ἡ. Mæotis, palus eſt.

Μαίωτρα. obſtetricationis præmia.

Μάκαιρα. ας. ἡ. beata.

Μάκαρ. ρος. ὁ. beatus.

Μακαρία: ας. ἡ. beata, & per ἀντίφρασιν pernicies. Ariſtophan. ἄπαγ᾽ ἐς μακαρίαν ἐκποδών. Fingunt & apud inferos locū eſſe hoc nomine, de quo Eraſ. prouerb. In beatam.

Μακαρίζω. μ. ίσω. π. ικα. beatifico, beatum dico, beatum iudico. Actiu. accuſ.

Μακάριος. ῦ. ὁ. beatus.

Μακαριότης. ητος. ἡ. beatitudo.

Μακαρὶς. ἡ. beata, locus apud inferos.

Μακαρισμός. ῦ. ὁ. beatitudo, beatificatio

Μακαριστὸν. τὸ. beatitudo, diuinitas.

Μακαρίτης & μακαρῖτις. in fœminino genere, dici ſolet, cum nominamus defunctos uita, quaſi beatos: quemadmodum nunc uulgatiſsimum eſt, fœlicis memoriæ, ſiue recordationis, idq; ominandi gratia quaſi uitæ miſerijs defunctos. Bud. Com.

Μάκαρος. ου. ὁ. fœlix.

Μακάρταος. ου. ὁ. beatiſsimus.

Μακεδνός. οῦ. ὁ. excelſus, eminens.

Μακεδονίζω. faueo Macedonibus.

Μάκελλα. ης. ἡ. ligo. nis. παρὰ τὸ λίαν, ὃ δεῖ λικμᾶν, καὶ τὴν μίαν μονόδοντα. ἡ γὰρ δίκελλα διχόδοντα λίκελλα.

Μακέλλω. moueo.

Μακισίκρανος. epitheton upupæ, à capitis criſta.

Μάκιστος. longiſsimus.

Μακκοάω. delirare, proprium ſenum.

Μακκοάω. decipio, ſimulo me non audire. Ariſtoph. τὸ τοῦ δήμου πρόσωπον μακκοᾷ. ἀ μακκώ, quadam eius ingenij muliere.

Μακρά. τὰ. putei aut laci pfundi, Hom.

Μακραδρομώτατοι. οἱ. q lõgiſsimè currũt.

Μακραίων. ωνος. ὁ. πολυχρόνιος, diuturnus.

Μακράν. longè, diu, procul.

Μακραύχην. ενος. cui eſt collum prælongum.

Μακράων. ωνος. ὁ. longæuus, diuturnus.

Μακρέτερος. idem.

Μακρηγορέω. μ. ήσω. π. ηκα. multa loquor, longum ſermonem habeo. Neutr. abſol.

Μακρίς. Eubœa inſula.

Μακρόβιος. ου. ὁ, ἡ. longæuus.

Μακροβιότης. ητος. ἡ. longæuitas.

Μακροβιώτερος. uiuacior, apud Ariſtot.

Μακροδάκτυλοι. quibus prælongi digiti.

Μακρόθεν. procul, à longe, eminus.

Μακροθυμέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſum patiens & lõganimis, ſum leni animo. Neut. abſol.

Μακροθυμία. ας. ἡ. longanimitas, lenitas animi.

Μακρόθυμος. ου. ὁ. longanimus.

Μακροκατάληκτος. ου. ὁ, ἡ. dictio in longam deſinens.

Μακρόκαυλος. habens longas caules.

Μακρόκερκος. cui cauda porrecta.

Μακρόκολα. τὰ. maiores & longiores chartæ quas Catullus regias uocat, quæ eodem modo πρωτόκολα nominantur.

Μακρόκωλος. ου. longimembris.

Μακρολογέω. μ. ήσω. π. ηκα. multa loquor. Neutr. abſol.

Μακρολόγος. multiloquus, impẽdio loquax.

Μάκρον. promontorium Siciliæ.

Μακρόν. procul, μακράν.

Μακρονοσία. ας. ἡ. longitudo morbi.

Μακρόπτερος. ου. longas alas habens.

Μακροπώγων. ωνος. ὁ. cui eſt promiſſa barba.

Μακρός. οῦ. ὁ. longus, multus, magnus.

Μακροσκελεῖς. οἱ. longipedes.

Μακρότης. ητος. ἡ. longitudo.

Μακροτομεῖν. μέρη ἀμπελουργῶν, Theoph. ἀ τέμνω.

Μακροφλυαρίστης. ου. ὁ. prolixus nugator.

Μακρόχειρ. ειρος. ὁ. longimanus.

Μακροχρόνιος. ου. ὁ. diuturnus.

Μακρύνω. μ. υνῶ. π. κα. elongo. Actiu. accuſ.

Μακτήρ. mactra, diphthera, ſaltationis genus.

Μακρῷ. multò.

Μάκτης. qui mazas pinſit.

Μάκτρα. ας. ἡ. mactra, uas in quo pinſitur farina, arca panaria, colum ſeu mortarium Nicandro.

Μακύνω. magnifico, rectifico, elongo.

Μακών. uociferans, in longitudinem extenſus.

Μάλα. ας. ἡ. μάλη.

Μάλα, aduerb. ualde, decẽter, propriè.

Μαλάγας. ſaccus, uter.

Μάλαγμα. ατος. τὸ. malagma, fomentum.

Μαλακία. ας. ἡ, ἀπὸ τοῦ μαλακός, Plinio eſt

mollities quædam prægnantium & defectio, cum languentes modo hoc modo illud appetūt, adeò ut terram quoq; uorare appetant, nōnullæ carbones etiam extinctos, aut cimoliā. quæ res κίσσα appellatur. Prouenit incommodum id ab conceptu menſe potiſsimum tertio, nequeunte fœtu interim delata in uuluam omnia ratione alimenti, abſumere, inſita imbecillitate, & in ſtomacho multorū facta redundantia, ex qua abſurdorum ſeſe promit appetētia, nomenq; διὰ τὸ ποικίλον τ̃ ζώου τῆς κίσσης, id eſt ex auis uarietate traxit. Eſt & in ſtomacho μαλακία, hoc eſt debilitas, languor, ignauia. Apud Cæſarem li. 3. belli Gall. μαλακία maris dicitur, pro tranquillitate, ac uelut mollitie. Cæl. lib. 3. cap. 15.

Μαλακιᾶν. mollem eſſe, & mollitie laborare.

Μαλακίας. ὁ. μαλακός.

Μαλακιῶν. frigoris cauſa dolentes & contracti.

Μαλακίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. molleſco, pigreſco. Propriè eſt mulierum prægnantium, interdum de uiris, τὸ νηρῶς aut κακῶς ἔχειν, ἀσθενεῖν. Depo. datiuo, ut μὴ τοῖς ὑδασι μαλακισθῶμεν ἀπαλῆ καὶ περιῤῥέουσι; Gregor.

Μαλάκιον. muliebris ornatus.

Μαλακιῶσαι τὰς ῥῖνας. torpeſcentes naribus.

Μαλακόδερμα ζῶα. quæ molli cute integuntur, ut in piſcibus.

Μαλακοκρανεύς. κος. ὁ. molliceps.

Μαλακοπύρηνος. ὁ. ὁ. molli ligno aut nucleo.

Μαλακός. ὁ. ὁ. mollis. Μαλακὸν ἐνδιδόναι, remittere apud Herodo. Ἐν μαλακῷ ſanum, apud Quint. nihil aliud ſignificat, quàm in carnis mollitie & raritate ſummam intelligi mentis ſanitatem, id eſt prudentiam & perſpicaciam, quoniam ita affectis facile quicquid eſt redundantis copiæ, ac retrimentitiæ, digeritur, & euaporat, nec phantaſticum, aut rationalis potentia, perinde ſylueſtri tumultu obturbatur. Quod ita eſſe id quoq; indicio eſt, quia fatuos ac rudes, παχυδέρμους, quaſi craſsipelles, Græci uocant. Cæl. lib. 3. cap. 15.

Μαλακόστρακοι ἰχθύες. molli teſta tecti piſces.

Μαλακότης. ητος. ἡ. mollities.

Μαλακτικός. ὁ. ὁ. mollificatiuus.

Μαλακυνόμαι. μ. ϋμαι. π. μαι. molliorem me præſto, emollior. Depon. abſol.

Μαλακύνω. μ. ύνω. π. υγκα. mollio. Actiu. accuſ.

Μαλακῶς ἔχειν. incommoda eſſe ualetudine, ægrotare, μαλακίζομαι.

Μαλακτήρ. ῆρος. ὁ. mollificator.

Μαλάσσειν, uel μαλάξαι. mitigare, mulcere.

Μάλαθος. collum, ceruix.

Μαλάττομαι. miteſco.

Μαλάττω. μ. άξω. π. αχα. mollio, ſubigo. χαυνόω, ἁπαλύνω, καὶ μαλαττῶ, ταὐμο δεῖ. Actiu. accuſ. iung.

Μαλάχη. ης. ἡ. malua. Vulgo pappelen.

Μαλάχια. τὰ. aquatilia quæcunq; oſsibus carent, & ſanguine, inteſtiniſq; ut ſepia, polypus. Quidā cum α ſcribunt μαλάχια, & μαλάκια.

Μάλεα. ας. ἡ. Malea promontorium Laconiæ, quod & ſine diphthongo ſcribitur, nam anceps tam eſt apud Græcos quàm Latinos.

Μαλεῖν. augere, creſcere.

Μαλερός. ὁ. ὁ. pernicioſus, uſtiuus, feruidus, imbecillis, ſplendidus, robuſtus, acutus, ſiccus, acris, uehemēs.

Μάλη. ης. ἡ. ala, μασχάλη. Vnde prouerb.

ὑπὸ μάλης, ſub alis, in adulatores, de quo Eraſ. Chil.

Μαλθακευνία. ας. ἡ. lectorum mollities.

Μαλθακία. ας. ἡ. mollities.

Μαλθακίζω. μ. ίσω. π. ικα. mollio. Accuſ.

Μαλθακός. οῦ. ὁ. mollis, delicatus, effœminatus, diſſolutus.

Μάλθη. ης. ἡ. cera mollita, qua utuntur ad tabularum ferruminationem.

Μαλθώδης. emollitus, cereus.

Μάλθων. ὁ. muliebris, diſſolutus, & tyranni proprium.

Μαλιασμός. aſinorum morbus, κόρυζα, καὶ ῥόος περὶ τοὺς μυκτῆρας.

Μάλιστα. maximè, ſuper omnia, maiorem in modum. Thucyd. pro exacte poſuit. πολλῷ μάλιστα, multo maximè, modus loquẽdi Latinis quoque in uſu. Cicero pro L. Manil. Multò maxima parte dignitatis atq; imperij caruit.

Μαλκῶν, uel μαλκιῶν. frigore contrahi & torpore.

Μάλκη. ης. ἡ. contractio ex frigore.

Μάλκιος. ου. ὁ. frigidus, imbecillis, mollis

Μᾶλλον. magis. Interdum apponitur comparatiuo. Iſæus, πολὺ μᾶλλον ἑτοιμότερον, multò promptius. Accipitur etiam pro uel potius. Bud. Com.

Μᾶλλον δὴ, &

Μᾶλλον μὲν οὖν. imò.

Μαλλοντί. magis, μᾶλλον.

Μαλλός. uellus, lana, coma demiſſa.

Μαλλοφόρος. ου. ὁ, ἡ. laniger, Cereris cognomen in Megaride, qđ ab ijs uidetur impoſitũ, q mortaliũ primi oues cõnutrire cœperint. nam μαλλὸν Græci lanam dicunt. Cœl. lib. 13. ca. 31.

Μαλλωτή. lanata pellis Græci Idam μαλλωτὴν uocarunt, ueluti πολυπρόβατον, id eſt ouibus abundantem.

Μαλλωτός. οῦ. ὁ. uilloſus.

Μάλουρος. caudam albam habens.

Μαμμάκουθος. proprium cuiuſdam nomen, ſola illuſtris fatuitate, ſicuti & Melitides, qui adeò uecors fuiſſe traditur, ut uix toto ingenij captu, quinque numerare diſceret. Vnde apud Ariſtoph. κεχηνότες μαμμάκουθοι dicuntur, id eſt hiantes mãmacuthi. Hinc factum opinor, ut homines id genus quandoque mammalucos dicamus. Cœl. lib. 9. cap. 29. Alij proprium fabulæ uolunt quam Platonis putant eſſe.

Μαμμᾶν. balbutientium puerorũ uox.

Μάμμια. ης. ἡ. auia, mater.

Μαμῶ. cupio, προθυμοῦμαι.

Μάν. quidem.

Μανάκις. raro, σπανίως.

Μανδαλωτόν. οῦ. τό. ſuauium laſciuius, labella cum labellis, ut inquit Plaut.

Μάνδρα. ας. ἡ. ſpelunca, cubile.

Μανδραγόρα. è genere liquamentorũ eſt uel ſuccorũ quæ Aegineta lib. 5. ἐπὶ σμάτα uocat. Vitibus adnaſci ſolet, & eſt fructus ὑπνωτικὸς, quaſi ſomni conciliator. Vis enim eius eſt ψυκτικὴ, id eſt frigefaciens: & frigiditate fit ſomnus. Cœl. lib. 9. ca. 49.

Μάνδρευμα. τό. caula.

Μανδύη. ης. ἡ. penulæ genus, quod loricæ loco ſolebat eſſe. μανδύη (ſcribit Poll.) ὁμοιότητι τῷ χλαμυδίῳ φαινόλῃ. Vulgo manteau.

Μανέρως. ὁ. genus agreſtis cantionis, dicta à Manero quodã Aegyptio, eius carminis & agricolationis reperto(re.

Μανὴ σάρξ. ſoluta caro.

Μάνης. apud ueteres fuit ſeruile nomẽ, à furore inclinatum, unde ad æneam ſtatuam translatum uocabulum eſt, quam cottaborum luſui adhibebãt. Cœl. lib. 13. ca. 54.

Μανθάνω. μ. μαθήσομαι. π. μεμάθηκα. ἀόρ. β. ἔμαθον. diſco, intelligo, doceo.

Actiu. accuſ.

Μανία. inſania, quæ eſt mentis ægrotatio & morbus, id eſt inſanitas & ægritudo animi: ut cum mens tranquillitate & conſtantia uacua eſt, propterea quòd in perturbato animo, ſicut in corpore, ſanitas eſſe non poſsit. Cice. Tuſc. 3.

Μανιάκης. ου. ὁ. torques.

Μανιάς. res inſana.

Μανικά τὰ. apud Phryges magna & inſignia admirandáque facta dicebantur, à Mane quodam rege ſuo incredibilis uirtutis & potentiæ uiro.

Μανικός. ῦ. ὁ. inſanus, furioſus.

Μανίφυλλον. folijs tenuibus.

Μανιώδης. εος. ὁ, ἡ. furioſus.

Μάννα. manna, de quo Leonicenus.

Μάννος. ου. ὁ. genus ornamenti collaris, quod & μανιάκης dicitur. unde μαννοφόρος, qui eo utitur, περιτραχήλια habens.

Μανός. ῦ. ὁ. rarus, inſanus.

Μανόδημος. tenui ſtamine contextus.

Μανότατα. τὰ. incertiſsima.

Μανότης. ου. ὁ. inſanus, raritas.

Μανῆναι. inſaneſcere (ut ſic dicam) inſanum fieri. Bud. Com.

Μανόφυλλος. ου. raris folijs.

Μαντεία. ας. ἡ. &

Μάντευμα. ατος. τὸ. diuinatio, uaticiniũ.

Μαντεῖον. ου. τὸ. locus uaticinandi, uaticinium, oraculum.

Μαντεύομαι. μ. σομαι. π. ευμαι. uaticinor, oraculum peto. χρᾶν, & χρᾶσθαι. Depon. accuſ. Bud. Com.

Μαντευτικός. uates, arte diuinandi præditus.

Μάντης. ου. ὁ. uel μάντις. uates, augur, uel haruſpex, Hippocr.

Μαντία. μαντεία.

Μαντική. ῆς. ἡ. diuinatio, præſcientia futuri, diuinandi ars.

Μαντικός. ῦ. ὁ. uaticus.

Μάντις. ιος. ὁ. locuſtæ genus eſt, quæ in ſtipulis enaſcitur, uirens colore, corpore prælongo, pedibus item prælongis, quos & aſsiduè agitat. Vnde Theocritus Idyl. x. præmacram ac pertenuem ſignificauit puellam, inquiens, Βύκα θεός τὸν ἀλιτρὸν, ἴχες πάλαι, ἂν ἐπεθύμεις. μάντις τοι τὰν νύκτα χροΐζεται ἀκαλαμαῖα. Noxij hoc animantiũ genus moleſtíque aſpectus eſt. unde adagium, Mantis te uidit, in eos dicitur quibus faſcinator oculus mali quippiam obiecit. Nicander braſsicã, quæ ſacra ſit, μάντιν appellauit.

Μαντοσύνη. ης. ἡ. uaticinium.

Μανύω. indico, declaro, expono.

Μανώδης. εος. laxus, rarus.

Μάνωσις. raritas.

Μάραγοι. loci prærupti.

Μαραγμός. tabes.

Μάραθρον. ου. τὸ. marathrum, fœniculus ſylueſtris grandior.

Μάραυγα. uirga, flagellum.

Μαραίνομαι. μ. ῦμαι. π. ασμαι. marceſco, flacceſco, tabeſco, tabeſio, extinguor, areſco. Ariſtot. ὅσοις μὲν γὰρ μαραινομένη, Quibus cor circa præcordia marceſcit, et exoleſcit. Idẽ, τὸ πῦρ ἐὰν μή τις κινῇ μαραίνεται, id eſt, Ignis, niſi quis eum moueat, marceſcit. Homer. φλὸξ ἐμαράνθη, id eſt flamma cõſidit & uaneſcit, exoleſcit. Paſſiu. Bud. Com.

Μαραίνω μ. ανῶ. π. αγκα. tabefacio, obſcuro, ut τὸ γῆρας μαραίνει τὸ θερμὸν. Ariſtot. Bud. ibidem.

Μαραίπους. cui pedes marcuerunt.

Μάρανσις, &

Μαρασμός. ῦ. ὁ. marcor, flacciditas, tabes, defectio. Eo nomine ſenium in homine ſignificari ſcribit Galenus, nimirũ cum caloris ſit tabes, id quod in ſtirpibus eſt αὐάνσις. Bud. Com.

Μαρασμώδης. tabidus.
Μαράσσω. ſplendeo. hinc σμάραγδος, ſmaragdus.
Μαραυγεῖν. perſtringi lumina.
Μαργάω, &
Μαργαίνω. μ. ανῶ. π. αγκα. ago nimium feſtinanter, inſanio, facio inſanire.
Μαργαρίτης. ου. ὁ. margarita, unio.
Μαργάς. uinculum.
Μάργη. iniuria, ſtultitia, furor.
Μαργάας, &
Μάργης. ου. ὁ. μάργος.
Μαργίτης. ου. ὁ ſtupidus. à Margite quodam inſigni fatuo, qui ultra quinque numerare non poſſet: & cum uirginem duceret, eam nõ auſus eſt attingere, ne illa matri eius rẽ indicaret.
Μάργος. edax, ignauus, inſanus, ſtolidus.
Μάρη. manus.
Μάρης. ὁ. ſeu μάρις. menſuræ genus ſex cotylarum capacis. Cæl. li. 14. ca. 16.
Μαρίλη. ης. ἡ. cinis, fauilla, languidus ignis. Item puluis carbonum tenuiſsima. unde illud, Faber fumo oppletus & marila. Cæl. ibidem.
Μαριλευοί. οἱ. carbones.
Μαρμαίρω. μ. αρῶ. π. αρκα. reſplendeo. Neutr. abſol.
Μαρμάριος. ου. ὁ. ſplendidus.
Μαρμάρεινος. ου. ὁ. marmoreus.
Μάρμαρον. ου. τὸ. luciditas marmoris, rubia tinctum.
Μάρμαρος. ου. ὁ. marmor.
Μαρμαρυγή. ῆς. ἡ. ſplendor.
Μάρναμαι. μ. μαχέσομαι. pugno à negatiua particula μὴ, & ἀρνῶ, quod eſt concilio. Depon. datiuo.
Μάρπη. ης. ἡ. manus.
Μάρπτω. μ. άρψω. π. αρφα. capio. Acti. accuſ.
Μαρρόν. inſtrumentum ferreum.
Μαρσύας. ου. ὁ. Marſya.
Μαρσίππιον. ου. τὸ. &
Μάρσυππος. ου. ὁ. marſupiũ, ſacculus, crumena.

Μάρτυρ. υρος. ὁ. teſtis.
Μαρτυρέω. μ. ήσω. π. ηκα. teſtor, teſtimonio ſum.
Μαρτυρία. ας. ἡ. teſtimonium. Ἐμβάλλεσθαι μαρτυρίαν, proferre teſtimoniũ.
Μαρτύριον. ου. τὸ. idem.
Μαρτύρομαι. teſtor, teſtem adduco, atteſtor.
Μάρτυρος. ου. ὁ. poëticè pro μάρτυρ.
Μάρτυς. υος. ὁ. idem.
Μαρύεται. nexum eſt, πέπλεκται.
Μαρυκᾶται. ruminat.
Μάρων. ωνος. ὁ. Maro rex Thraciæ.
Μαρώνεια. ας. ἡ. urbs Thraciæ.
Μᾶσαι, Aeolice p relegare, deſtinare.
Μάσθλης. ου. ὁ. lorum maceratũ & emollitum. Item uerbero, homo futilis & nullius frugis, qui nil firmũ, nil ſtabile meditatur, unumq́ dicit & mox aliud facit. παρὰ τὸ ἱμάσσω, uel μάσσω τὸ μαλάσσω. Cal. lib. 6. ca. 29.
Μασθός. οῦ. ὁ. idem quod μαστός. Quanquã ſint qui utroq; modo differentiæ cauſa ſcribant, ut alterũ ſit uiri, alterum mulieris. Dicitur autem μασθὸς, teſte Suida, ἀπὸ τοῦ θῶ ἐπιπάζω, μαστὸς uerò ἀπὸ τὸ μεστὸς εἶναι γάλακτος.
Μάσκη. ligo, δίκελλα.
Μάσπετα. prima ſilphij folia, uel caulis liquor.
Μάσσαι. quærere, purgare, commiſcere.
Μασσᾶσθαι. mandere, tractare, capere, tangere, percutere, cogere.
Μᾶσσον. τὸ. longius, maius.
Μάσσω, uel μάττω. μ. άξω. π. αχα. pinſo, abſtergo, premo, mollio, ſubigo, conſpergo. Actiu. accuſ.
Μάσσων. ονος. ὁ, ἡ. longior, maior, amplior. Xenoph. ἂν μὴ πολὺ μάσσων ὁδὸς ᾖ.
Μάσταξ. ακος. ἡ. eſca, os oris. Interdum genus locuſtæ quod bruchũ uocant.
Μασταρύζω. labra contraho, à lactentibus pueris ductum, qui mammam trahentes ore labia contrahunt.
Μαστεύω. μ. εύσω. π. ευκα. inquiro, peto,

requiro, opto. Actiu. accuſ.

Μαστήρ. quæſitor.

Μάστι, pro μάστιγι per apocopen.

Μαστιγίας. ου. ὁ. maſtigia, uerbero.

Μαστιγιάω. flagello indigeo.

Μαστιγονόμος. ου. ὁ. deſignator, βραβευτὴς, ῥαβδοῦχος, &

Μαστιγοφόρος. flagellifer, qui agonothetas in ſacris certaminibus comitabatur, ad ſubmouendam turbam, & cohibendas ſeditiones. Bud. in Annotat.

Μαστιγόω. μ. ώσω. π. ωκα pulſo, uerbero, flagello, loro increpo, caſtigo. Acti. accuſ.

Μαστιγώσιμος. dignus qui flagelletur.

Μαστίζω. μ. ίξω. π. ιχα. μαστιγόω.

Μάστιν, pro μάστιγα.

Μάστιξ. γος. flagellum, flagrum quo cæduntur mancipia.

Μάστις. ιος. ἡ. poëticè, idem.

Μαστίχη. ης. ἡ. maſtiche, reſina lentiſci.

Μαστίω, pro μαστίζω, poëticè.

Μαστοί. οἱ. terrarum ſupercilia, durities.

Μάστορες. οἱ. magiſtratus erat de rebus publicis inquirendis: Latini quæſitores uocant.

Μαστός. οῦ. ὁ. mamilla. proprie mulierũ: uide μαζὸς. Significat item montis cacumẽ, et poculi genus, Athen. li. 11.

Μαστεύειν. quærere.

Μαστρόπιον. ου. τὸ. locus ubi uerſantur lenones, proſtibulum.

Μαστροπεία. ας. ἡ. lenocinium.

Μαστροπεύω. μ. εύσω. π. ευκα. lenocinor.

Μαστροπός. οῦ. ὁ, ἡ. leno, lena, ſeductor.

Μαστροφός. οῦ ὁ. idem.

Μαστύς. inquiſitio.

Μασύντης. parasitus.

Μασχάλη. ης. ἡ. ſubala, axilla. Transfertur quoq; ad herbas, hoc eſt cauum illum inter caulem & ramulos anfractum, unde ſinuatim noua proles egreditur, quem Latini ſimiliter alas uel ſinus appellant, Ruellio authore. Dicitur etiam hoc nomine pars nauis, ὅπερ καὶ ἀρτίμων. Sic Verg. Et uelorum pandimus alas.

Μασχαλιστήρ. ῆρος. ὁ. lorũ ad alligandum equos currui.

Μασχαλίττω. in ſinu, uel ſub axillis gero.

Μασχαλίζω. μ. ίσω. π. ικα. obtrunco per ignominiam extremas partes corporis, per alas ſuſpendo.

Μασχάλιον. ſportula, caniſtrum.

Μασχαλίς. ίδος. ὁ. μασχαλιστήρ.

Μασχάλισμα. τὸ. obtruncatio extremarum partium corporis, quæ à latronibus fieri ſolet, ne cognoſcatur iugulati cadauer.

Ματάζω. μ. άσω. π. ακα. ſtulte facio. Neu.

Ματαιᾷν. morari, διατρίβειν, χρονίζειν.

Ματαΐζω. μ. ίσω. π. ικα. uana iacto.

Ματαιολογία. ας. ἡ. uaniloquium, de rebus uanis diſceptatio.

Ματαιολόγος. uaniloquus, qui de rebus nihili curioſius diſputat.

Ματαιόομαι. μ. ώσομαι. π. ωμαι. fruſtror.

Ματαιοπονεῖν. fruſtra conari & nihil perficere.

Ματαιοπονία. inanis labor, inane ſtudiũ.

Μάταιος. ου. ὁ. uanus, demens, ſtultus, ineptus, miſer.

Ματαιοσπουδία. inane ſtudium.

Ματαιοτεχνία. eſt inanis & ſuperuacua artis imitatio, quæ nihil nec boni nec mali affert, ſed inanem tantum laborem. Qualis fuit, qui ciceris grana ex ſpatio ſatis longo in acum ſine fruſtratione iaciendo infigebat. Cal. lib. 9. ca. 56.

Ματαιοτέχνοι. οἱ. inanium artium ſtudioſi, qui laboris inſumũt plurimum operæ pretio nullo.

Ματαιότης. ητος. ἡ. uanitas.

Ματαιόφρονες. uanæ mentis homines.
Ματαίωσαν. deſpicere, μωραίνειν, ματαΐζειν.
Ματάω. μ. άσω. π. ακα. μασάω, quæro.
Ματέω. μ. ήσω. π. ηκα. ἁμαρτάνω, inſanio, inefficax ſum, ignauus ſum, fruſtra facio, negligo.
Μάτην. fruſtra, gratis.
Ματήρ. inquiſitor.
Ματηράω. uanè uiuo, inquiro.
Ματίζω. quæro.
Ματίη. uanitas.
Ματιολοιχός. ȣ. ὁ. matiolœchus, qui parce comedit, aut qui è minimis rebus ſeu menſuris captat lucrum. ἀπὸ τοῦ μάτιον & λείχω quod eſt lambo. Cæl. li. 14. ca. 21.
Μάτιον. ȣ. τὸ. menſuræ genus, et id quod minimum eſt. Cæl. ibidem.
Μάτιος. fruſtra deliberans, parcus, deceptor.
Μάτος. τὸ. inquiſitio.
Ματρόξενος. ſpurius, matre peregrina natus.
Ματρύλειον. proſtibulum.
Ματταβίω. circunſpicio, grauiter fero, mœreo.
Μάτταβος. ȣ. ὁ. ſtultus.
Μάττοντες. οἱ. uorantes.
Ματτρυλλεῖον. locū eſſe aiunt in quo uerſantes uetulæ comeſſaturos aut ſe mutuò inebriaturos ſuſcipiunt.
Ματτύη. ης. ἡ. cibi genus delicatiſſimi. πᾶν τὸ πολυτελὲς ἔδεσμα, id eſt omnia pretioſa edulia ſignificari hoc nomine, ſcribit Athen. li. 14. Vnde
Ματτυάζειν. τὸ παρασκευάζειν αὐτὰ, ἄντι ἰχθὺς ἄν, ἄντι ὄρνις, ἄντι λάχανον, ἄντι ἱερεῖον, ἄντι μύττιον, opipare & ſuauiter uiuere. Eraſ. Chil.
Μάττω. multa comedo, placētisueſcor, τινὲς ἐκ τῶν ἀλφίτων μάζαν παρασκευάζω, Athen. ibidem.

Μαυλίς. ίδος. ἡ. gladius. Ther. μαυλίδι χαλκείῃ.
Μαυρός. ȣ. ὁ. ſtultus, obſcurus, imbecillis.
Μαυρέσιοι. Numidæ.
Μαυρόω. μ. ώσω. π. ωκα. ἀφανίζω, perdo, obſcuro, deleo. Actiu. accuſ.
Μαυσώλειον. ου. τὸ. mauſoleum.
Μάχαιρα. ας. ἡ. gladius.
Μαχαίριον. ȣ. gladiolus.
Μαχαίριον. ȣ. τὸ. cultellus.
Μαχαιρίς. ίδος. ἡ. nouacula, culter tonſorius, phlebotomus.
Μαχαιροποιοί. gladiarij & telorum artifices. Bud. in Annot.
Μαχαιροπώλιον. officina gladiatoria.
Μαχαιροφόρος. ȣ. ὁ. enſifer.
Μαχάω. pugnam deſydero.
Μαχάων. ονος. ὁ. Machaon Aeſculapij filius.
Μαχέω. μαχαίω.
Μάχη. ης. ἡ. pugna.
Μαχήμων. ονος. ὁ. pugnans.
Μαχητής. ȣ. ὁ. pugil.
Μάχιμος. ου. ὁ. bellator, bellicoſus, pugnax.
Μαχλάς. άδος. ἡ. meretrix.
Μαχλάω. ſcortor.
Μάχλης. ου. ὁ. μάχλος.
Μαχλίς. ίδος. ἡ. meretrix.
Μάχλος. ου. ὁ. πόρνος, adulter, intemperans, impius, perditus, ἄσωτος.
Μαχλοσύνη. ης. ἡ. adulterium, impudicitia, ſcortatio.
Μάχομαι. μ. μαχέσομαι. π. μεμάχημαι. pugno. Depon. datiuo.
Μαχόμενον. contrarium, inconſequens.
Μάψ, &
Μαψιδίως. incaſſum.
Μαψαῦραι. uenti leues.
Μαψίλιον. ου. τὸ. uanum, immodicum, acerbum, graue.
Μαψιλάκας. ὁ. qui fruſtra nugas effutit.
Μαψίφωνος. idem.

Mℓ.me.

Μέγα.ualde,magnopere.

Μέγα.λυ.τό.magnum.

Μέγα φέρει.magni refert, πάνυ διαφέρει. Bud.Com.

Μέγα φρονέω. inſoleſco, inſolens ſum, mihi placeo,efferor.

Μεγαβύζιος. magnificus.à Megabyzo Perſarum duce.

Μεγάδικος.ου.ὁ. q in magnis iniuriatur.

Μεγάθυμος.magnanimus.

Μέγαιρα.ας.ἡ. Megæra, una ex tribus furijs.

Μεγαίρω.odi,inuideo,æmulor,priuo.

Μεγακήτης.ιος.ὁ,ἡ.ingens,magna ceta habens.

Μεγάλα.ualde.

Μεγάλαις λωθωνίζεσθαι ἢ προπίνειν. præbibere largiter,& magnis poculis certare. Attica eſt βραχυλογία. Bud.Com.

Μεγάλανδροι.uiri magni, aut fortes.

Μεγαλαλκής.robuſtus.

Μεγαλαυχέω.μ.ήσω.π.ηκα. & μεγαλαυχοῦμαι.iacto, glorior.Neutr. abſolut. Bud.Com.

Μεγαλαυχία.ας.ἡ.iactantia.

Μεγάλαυχος.ου.ὁ.iactator,magnanimus

Μεγαλαυχούμενος.audacia tumidus.

Μεγαλεῖον.τό.magnificentia.

Μεγαλεῖος.ου.ὁ. magnus, uenerandus, ſublimis,in primis æſtimandus.

Μεγαλειότης.ητος.ἡ. maieſtas, magnificentia.

Μεγαλείως.magnificè.

Μεγαλέμπορος. magnarum rerum negotiator.

Μεγαλεπήβολος.qui quod ſuſcipit quamlibet magnum,ad exitum perſequitur.Bud.Com.

Μεγάλη.ης.ἡ.magna. μεγάλη βουλὴ,ſummum conſilium, Gaza interprete.

Μεγαληγορέω.μ.ήσω.π.ηκα. magnifico, extollo,magna iacto,magna loquor, iactito,magno ſtrepitu faſtuq; uiuo. Neutr.abſol.

Μεγαληγορία.ας.ἡ.μεγαλαυχία.

Μεγαλήγορος. iactabundus.

Μεγαλήτωρ.ορος.ὁ.magnanimus, ſuperbus.

Μεγαλίζομαι.μ.ίσομαι. magnifacio, ſuperbio.

Μεγαλινοί. unguentum ob præſtantiam id nominis adeptum.

Μεγαλόβυζοι. ſacerdotes Epheſiæ Dianæ.Strabo.

Μεγαλογνωμοσύνη.ης.ἡ.celſitudo animi & liberalitas.

Μεγαλογνώμων.ονος.ὁ. magno animo & excelſo,liberalis.Bud.Com.

Μεγαλοδωρεία.magna largitio, munificentia.

Μεγαλόδωρος.ου.ὁ.qui magna donat.

Μεγαλόμισθοι.οἱ.quorum opera magna mercede conducta eſt.

Μεγάλοιτος.ου.ὁ,ἡ.ualde infœlix.

Μεγαλοκέφαλοι.οἱ.capitones.

Μεγαλοκίνδυνος.qui in magnis aggrediendis uitæ non metuit. Bud.Com.

Μεγαλόκωλος. ſine craſsioribus cruribus, prælongis membris.

Μεγαλομήτηρ.auia.

Μεγαλόνοια.ας.ἡ. ſuperbia,prudentia, magnanimitas.

Μεγαλόνουν.τό.magnitudo animi.

Μεγαλόνους. animo magnifico præditus, & mentis præſtantia, μεγαλοφρὴς.Bud.Com.

Μεγαλοπραγμοσύνη.ἡ.magnificentia.

Μεγαλοπράγμων.ονος.ὁ.factioſus.

Μεγαλοπρέπεια.ας.ἡ. μεγαλοπραγμοσύνη.

Μεγαλοπρεπής.έος.ὁ,ἡ.magnificus,præclarus.

Μεγαλοπρεπῶς.munificè,magnificè.

Μεγαλοπόνηρος. qui in magnis improbus eſt,& immani improbitate præ

ditus, qui etiam ὀβελισὴς dicitur. Bud. Comment.

Μεγαλοῤῥημονέω. μ. ήσω. π. ηκα. magna loquor, iacto, μεγαληγορῶ. Neut. abſ.

Μεγαλοῤῥημοσύνη. ης. ἡ. magniloquentia.

Μεγαλοῤῥήμων. ονος. ὁ, ἡ. magniloquus.

Μεγαλοῤῥοῦντες. oſtentantes ſeſe. Vtitur hoc uocabulo Lucianus de dijs loquens, quòd faſtu quodam uiuant. Dictum ἀπὸ τοῦ μεγάλα et ῥέειν, quòd omnia magna loquantur, & nihil plebeium.

Μεγαλοσύνη. ης. ἡ. maieſtas, μεγαλοψυχία.

Μεγαλότεχνος. præſtans in magnitudine artificij uel artis. Bud. Com.

Μεγαλότολμοι. immani audacia præditi.

Μεγαλουργές. τό. grandium rerum conatus.

Μεγαλουργία. ας. ἡ. magnificentia.

Μεγαλοφρονέομαι, &

Μεγαλοφρονέω. μ. ήσω. π. κα. ſuperbio, glorior. Neutr. datiuo.

Μεγαλοφρονής. έος. ὁ, ἡ. ſuperbus.

Μεγαλοφρόνως. magnificè, largiter.

Μεγαλοφροσύνη. ης. ἡ. animi magnitudo, arrogantia.

Μεγαλόφρων. ονος. ὁ, ἡ. magna ſapiens, magnanimus, magnificus.

Μεγαλοφυής. ὁ. μεγαλόνους.

Μεγαλοφωνία. ας. ἡ. magnitudo & excellentia uocis.

Μεγαλόφωνον. τό. magniuocum.

Μεγαλοψυχία. ας. ἡ. magnanimitas, quæ etiam μεγαλόνοια, καὶ μεγαλοφυΐα dicitur.

Μεγαλόψυχος. ου. ὁ. magnanimus.

Μεγαλύνομαι. ſuperbio.

Μεγαλύνω. μ. υνῶ. π. υγκα. magnifico, magnum facio, magnum dico. Acti. accuſ.

Μεγαλώνυμον. celebre, magni nominis.

Μεγαλωστί. magnificè. pro μεγάλως, τι particula redundante.

Μεγάμυκος. altè mugiens, aſinus.

Μεγανέτης. ου. ὁ. magnus.

Μεγάνωρ. epitheton diuitiarũ apud Pindar. ut quæ faſtum & animũ addãt.

Μεγάρα. ας. ἡ. Megara, Creontis filia, Herculis uxor.

Μεγαρίζω. fameſco, magna loquor.

Μεγαροῖ. aduerbium, Megarè.

Μέγαρον. τό. propriè domus ampla, ſed impropriè quæcunq; domus.

Μέγας. τοῦ μεγάλου, τὸν μέγαν, ὦ μέγας. ὁ. magnus.

Μέγας δάκτυλος. pollex, qui dicitur etiam ἀντίχειρ.

Μεγασθενής. ualde potẽs. Vbi ſciendum, quòd quæ ex σθένος & γένος componuntur, ſi ſunt propria nomina, barytona eſſe, aliàs oxytona.

Μεγαφρονῶ. iacto, ſuperbio, magnificè de me ſentio.

Μεγάφρων. ualde ſtultus, ἢ μεγαλόφρων.

Μέγεθος. εος. τό. magnitudo, proceritas.

Μεγήρατος. ου. ὁ. multum amabilis, delectabilis, cum quo nemo poſsit contendere, elatus, pretioſus.

Μεγήρης. idem.

Μεγιστᾶνες. οἱ. primates, megiſtanes, quo & Suetonius utitur in Caligula, & Caſare.

Μέγιστος. ου. ὁ. maximus, ampliſsimus.

Μέδεα. τά. μήδεα.

Μεδέω, μέδω, rego, curo.

Μέδιμνος. ου. ὁ. mẽſura eſt (ſcribit Suid.) aridorum, ut tritici uel hordei, capiens quinos modios Sicula menſura, uel ſenos Attica aut Romana. Bud. de Aſſ. lib. 5.

Μέδω. impero, curo. Genit.

Μέδων. οντος. ὁ. rex, imperator.

Μέζεα. τά. genitalia, pudenda. Ionice.

Μεθ' ὅσον. paulò poſt, aliquanto poſt.

Μεθαρμόζω. μ. όσω. π. οκα. cõglutino permutãdo, id eſt transponẽdo adapto.

Eſt etiam id, quod Latinis conſti-
tuo dicitur, id eſt ὑπανορθοῦμαι.

Μεθαρμόττομαι. accommodor.

Μεθέω. dimitto, negligo. μεθέω, dimit-
terer.

Μεθεκτός. communicabilis.

Μεθέλλαζε. accipiebat.

Μεθέλκω. traduco, diſtrahor. Philo, μεθέλκουσι τὴν ἡδονὴν ἐς τὸ νωθρόν.

Μέθεξις. εως. ἡ. participatio, κοινωνία.

Μεθέπομαι. aſſequor. Datiuo.

Μεθέπω. quæro, adſum, διώκω, ἀκολουθῶ.

Μεθερμηνεύω. transduco, ut μεθερμηνευμένα κατὰ λέξιν, ad uerbum translata, Plut. Bud. Com.

Μεθεστῶτες. οἱ. qui demigrarunt è uita.

Μέθη. ης. ἡ. ebrietas, temulentia.

Μεθῆκε. proiecit.

Μεθήκω. traduco, tranſeo.

Μεθ' ἡμέραν. interdiu.

Μεθημερινός. ῦ. ὁ. diurnus, ut μεθημεριναὶ γυναῖκες, ... Plut.

Μεθημοσύνη. ης. ἡ. negligentia.

Μεθήμων. ονος. ὁ, ἡ. dimittens, parcens alteri, negligens.

Μεθίημι, &

Μεθίημι. μ. ήσω. π. ηκα. negligo, prætermitto, concedo, omitto, deſero, dimitto. Vnde μεθιᾶσι pro ἀφιᾶσι καὶ συγχωροῦσι, μετίασι uero τὸ διώκουσι καὶ ζητοῦσι, id eſt ulciſcuntur, ueſtigant, indagant. Genit. Bud. Com.

Μεθίστημι. μ. μεταστήσω. π. κα. transmuto, luxo, ut cruribus luxatis fit, loco moueo aliquem, ablego, transfero, tranſmitto, migro, trãſmigro, & ſecedo, id eſt procul ab hominum frequentia recedo. Bud. Com.

Μεθό. poſtquam.

Μεθοδεία. ας. ἡ. inſidiæ.

Μεθοδεύω. μ. εύσω. π. ευκα. decipio, aſtute ago, pertranſeo, aliquem ex inſidijs adorior.

Μεθοδικός. qui rationẽ artis, & diſcendi compendia ſequitur.

Μεθόδιον. uiaticum.

Μέθοδος. ου. ἡ. uia, id eſt docendarum rerum ratio, ars. Vel breue dicendi cõpendiũ, Quintiliano interprete: quaſi breuis uia, qua quàm celerrime ad peritiam euadimus. Bud. in Annot.

Μεθορίζω. participo.

Μεθόριον. ου. τὸ. finis, confinium.

Μεθορμίζομαι. muto, transfreto, μετέρχομαι, μετάγομαι.

Μέθος. ὁ. commentum, ars.

Μέθυ. τὸ. uinum. ἀπὸ τοῦ μεθίεσθαι καὶ ἀμελεῖν τοὺς πίνοντας.

Μεθυμναῖος. Bacchus.

Μεθύομαι. μ. ύσομαι. π. υσμαι. &

Μεθύσκομαι. ebrior, ebrius ſum.

Μεθύσκω. inebrio. Plato translate poſuit, καὶ πάνθ' ὅσα δι' ἡδονῆς αὖ μεθύσκοντα, id eſt inebriantia uoluptate. Bud. Com.

Μέθυσμα. ατος. τὸ. ebrietas. (θύειν.

Μέθυσος. ου. ὁ, ἡ. ebrius, temulentus, μετὰ

Μεθυστικός. uinoſus.

Μεθύω. μ. ύσω. π. υκα. inebrio, ſicut μεθύσκω. Accipitur & pro ebrius ſum. Dicitur autem μεθύειν, quòd ebrij fierent μετὰ τὸ θύειν, id eſt poſt ſacrificium: nam ſe inuitare largius rei diuinæ cauſa, fas credebatur. Cæl. li. 7. ca. 2.

Μειαγωγέω. pondero, pendo, munera fero, poſteriores partes habeo.

Μειδάω. μ. ήσω. π. ηκα. &

Μειδιάζω μ. άσω. π. ακα. &

Μειδιάω, &

Μειδιόω, poëtice. rideo, ſubrideo, placide rideo, arrideo, renideo. Neutr. abſol.

Μειδίαμα. ατος. τὸ. riſus.

Μειονεκτῶ. poſteriores partes fero.

Μειονέκτημα. τὸ. partes inferiores, deterior

rior conditio.
Μειζόνως. magnificentius.
Μείζων. ονος. ὁ, ἡ. maior. Et neut. gen. μεῖζον. ονος. maius, ut μεῖζον λόγου ἔργον, Facinus maius quàm ut uerbis explicari poſsit. Aliquãdo aduerb. pro magis.
Μέλαξ. ακος. pratum, paradiſus.
Μειλᾶν. placere.
Μείλιγμα. ατος. τὸ. laceratio, donarium, munus, dos.
Μειλικτήριον. ου. τὸ. placatio.
Μειλικτήριος. ου. ὁ. blandus, θωπευτικός.
Μείλικτος. ου. ὁ. idem, ſuauis.
Μείλινος. ου. ὁ. fraxineus.
Μείλιον. ου. τὸ. munus demulcens.
Μειλίσσομαι. μ. ίξομαι. π. ιγμαι. &
Μειλίσσω. μ. ίξω. π. ιχα. palpo, adulor, aſſentior, mitigo, demulceo, in beneuolentiam reduco.
Μειλιχία. ας. ἡ. manſuetudo, iucũditas.
Μειλίχιος. ου. ὁ. &
Μείλιχος. ſuauis, tranquillus, blandus, indulgens, clemens. Iouis epitheton.
Μειλιχόμητις. ὁ, ἡ. manſueti ingenij & ſuauis.
Μεῖον. ονος. τὸ. minus. Et herbæ nomen Dioſcor.
Μειονέκτημα. ατος. τὸ. &
Μειονεξία. ας. ἡ. diminutio, defraudatio, conditio deterior, μειονέκτημα.
Μειονεκτέω. μ. ήσω. π. ηκα. minus habeo, diminuor, inferiora habeo, μειονεκτῶ. Opponitur τῷ πλεονεκτῶ.
Μειονείζειν. minoribus terminis finire.
Μειούρους. τὰς. mancos.
Μειόφρων. mente diminutus, leuis, ſtultus.
Μειόω. μ. ώσω. π. ωκα. minuo. Actiu. accuſatiuo.
Μειρακεύομαι, &
Μειρακιεύομαι. adoleſco, pueriliter ago, adoleſcẽtis more laſciuio & exulto. Bud. Com.
Μειρακύλλιον. ου. τὸ. &
Μειράκιον. ου. τὸ. adoleſcentulus.
Μειρακιοῦμαι. μειρακιεύομαι.
Μειρακίσκη. ης. ἡ. adoleſcentula.
Μειρακίσκος. ου. ὁ. adoleſcentulus.
Μειρακιώδης. εος. ὁ, ἡ. iuuenilis, puerilis.
Μεῖραξ. ακος. ὁ. adoleſcens, & puella Luciano. Ab εἴρω (ut quidam tradunt) quaſi εἴραξ, ut ſit puer, qui iam loqui poſsit.
Μείρομαι. diuido, ſortior.
Μείρω. μ. μερῶ. π. μέμορκα. ἀόρ. α. ἔμορα, & ἔμμορα. diuido.
Μείς. ὁ. μηνός. ἡ. Aeolice pro μὴν. mẽſis.
Μεῖστον. τὸ. minimum.
Μείωμα. ατος. τὸ. μείωσις.
Μείων. minor.
Μειῶν. numerus.
Μείωσις. εως. ἡ. diminutio.
Μείωψ. οπος. ὁ. luſcioſus.
Μελάγγειον. ου. τὸ. uel μελάγγαιος Herodot. nigrum ſolum, pulla terra.
Μελαγχαίτης. qui nigro eſt capillitio.
Μελάγχιμα τὰ. luſtra ferarũ, loca quæ hyeme ob concauitatem niue non teguntur.
Μελάγχλωρος. ου. ὁ. pallidus & niger.
Μελαγχολάω. μ. ήσω. π. ηκα. inſanio, atra bile ſtomachor. Neutr. abſol.
Μελαγχολία. ας. ἡ. atra bilis, furor.
Μελαγχολικός. οῦ. ὁ. inſanus, qui atra bile abundat, melancholicus.
Μελαγχροιής. nigri coloris.
Μελαγχρόες. qui ſunt atro colore.
Μέλαθρον. ου. τὸ. atrium, palatium. Propriè trabs in medio tecti fumo denigrata. ἀπὸ τοῦ μελαίνεσθαι αἰθομένου πυρὸς καπνῷ.
Μελεδωνός, καὶ μελεδών. procurator, præfectus domus, cuſtos, μεριμνητής.
Μέλαινα. ης. ἡ. nigra.
Μελαναιετός. aquila fulua, Gaza interp.

Μελαίνομαι. nigreo. Depon. Accuſ.
Μέλαιος. ου. ὁ. miſer, uanus, μέλεος.
Μελαμβαφὲς. τὸ. quod nigrum ex tinctura eſt.
Μελάμβιος. obſcuræ uitæ.
Μελάμβωλος. terra nigris glebis, pinguis, fertilis.
Μελαμπέταλος. ὁ. nigris folijs.
Μελαμπόδιον. ου. τὸ. melampodium herba.
Μελάμπυγος. cui niger eſt podex, ἀνδρεῖος. Cognomen Herculis, ut minimè effœminati, aut mollis. nam talem λευκόπυγος nominant.
Μέλαν. ανος. τὸ. nigrū id quod pupillam ambit, atramentum.
Μελάνδετον. denſum, longum, nigrum habens capulum, ferro ligatum.
Μελανειμονέω. μ. ήσω. π. ηκα. induo nigram ueſtem. Neutr. abſol. Vnde
Μελανειμονῶν, &
Μελανείμων. ονος. ὁ, ἡ. pullatus, ueſtibus lugubribus indutus.
Μελανθία. atriuiſa.
Μελάνθιον. ου. τὸ. papauer nigrum, μελάνσπερμα. Vulgo git.
Μελάνθιος. ου. ὁ. Melanthius, uiri nomen.
Μέλανθος. ου. ὁ. Neptunus.
Μελανία. ας. ἡ. nigredo.
Μελανίζειν. nigricare.
Μελάνιον. ου. uiola nigra.
Μελανόγραμμος. melanurus. à linearum nigredine, quibus interſtinguitur.
Μελανοδοχεῖον. ου. τὸ. atramentarium.
Μελανοκόμης. habens capillitium nigrum.
Μελάνουρον. caudatrum.
Μελανοῦρος. ſerpentis genus, in Libya & Arabia præcipuè naſcens, & eſt uipera magnitudine minor, ad inferendam perniciem celerior multo. Quos mordicus apprehenderit, ſiti inardeſcunt uehementius, ad potūq; efferueſcunt, ac inde inceſſanter haurientes diſſiliunt mox. Cauda lineis duabus nigriſq; diſtinguitur (unde & nomen accepit quaſi nigræ caudæ) corpore albicante reliquo. Appellatur quoq; δίψας, πρηστὴρ, καύσων, ἀφετρίς. Cæl. li. 14. ca. 63.
Μελανοφθαλμός. habens nigros oculos.
Μελανόφρυς. υος. ὁ, ἡ. nigri aut denſi ſupercilij.
Μελανοχροιής. οῦ. ὁ. nigricolor.
Μελανόχρως. ωτος. ὁ. habens nigrum corpus.
Μελάντατος. ου. ὁ. nigerrimus.
Μελάντερος. ου. ὁ. nigrior.
Μελαντηρία. atramentum ſutorium, Luciano.
Μελάνυδρος. ου. ὁ, ἡ. habens aquam nigram, & profundam.
Μέλας, τοῦ μέλανος. ὁ. niger.
Μέλασμα. ατος. τὸ. &
Μελασμός. οῦ. ὁ. denigratio.
Μέλδομαι. liqueſio.
Μελεδαίνω. curo.
Μελέδημα. ατος. τὸ. cura, ærumna. παρὰ τὸ τὰ μέλη ἔδειν.
Μέλδω. elixo. Neutr. accuſ.
Μελεδών. ῶνος. ὁ. &
Μελεδώνη. ης. ἡ. cura, μελέδημα.
Μελεδωνός. οῦ. ὁ. procurator, φροντιστὴς, ἐπίτροπος, ἐπιμελητὴς, curator.
Μέλει. curæ eſt, ut μέλει μοι τοῦδε, uel μέλει μοι περὶ τούτου, uel μέλει μοι τοῦτο. Bud. Com.
Μελλείρην. ενος. ὁ. qui iam grandior pueris præeſt, atq; leges præſcribit.
Μελεϊστί. membratim, κατὰ μέλος.
Μέλεον. incaſſum.
Μέλεος. ου. ὁ. tardus, otioſus, uanus, infœlix, miſer.
Μέλεται. curæ eſt, pro μέλει.
Μελετάω. μ. ήσω. π. ηκα. meditor (unde et Latinis id uerbum deducitur) excogi-

gito, exerceo, æſtimo. Actiu. accuſ.
Μελέτη. ης. ἡ. meditatio, exercitatio, cura, declamatio, inſtitutum.
Μελέτημα. ατος. τὸ. meditatio.
Μελετηρός. οῦ. ὁ. meditatiuus.
Μελετής. ὁ. tardus.
Μελετητήριον. ου. locus exercitationis, χορεῖον.
Μελετητικός. οῦ. ὁ. declamatorius, meditatiuus.
Μελέτω. curæ ſit.
Μελετών. exercitij domus, μελετητήριον.
Μελέω. differo, cunctor.
Μελέτωρ. procurator.
Μέλη. ης. ἡ. poculi figulini ſpecies.
Μέλη. τὰ. membra, carnes, uaſa, carmina.
Μεληδόν, aduerb. membratim, μελιστί.
Μεληδών. cantus, cura.
Μέλημα. ατος. τὸ. &
Μέλησις. ιος. ἡ. cura, cunctatio.
Μελησμὸς. οῦ. ὁ. idem.
Μέλι. ιτος. τὸ. mel.
Μελία. ας. ἡ fraxinus, haſta.
Μελίγηρυς. υος. ὁ, ἡ. uocalis, ſuauiter canens.
Μελίγγια arborum fructus.
Μελίγληνος. dulcis aſpectu.
Μελίδαον. τὸ. fauus.
Μελίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. &
Μελίζω. μ. ίσω. π. ικα. cano, mellitum facio, trunco, κατακόπτω, πραΰνω, χαριεντο φῶ. Accuſ.
Μελίη. lancea, apes.
Μελιηδής. έος. melleus, dulcis, iucūdus.
Μελικηρίς. ίδος. ἡ. fauus. Item tuberculum mellis craſſitudine in cubitis & genibus, uel etiam alijs partibus. Dictum à melle & cera.
Μελίκρατον. ου. τὸ. mulſum, aqua mulſa.
Μελικτής. οῦ. ὁ. cantor, poëta.
Μελίλωτον. ου. τὸ. melilotum arbor, ſertula campana.

Μελίμηλον. ου. τὸ. genus mali à dulcedine mellis, γλυκύμηλον.
Μελίνη. ης. ἡ. panicum, leguminis genus.
Μέλινος. ου. ὁ. luteus.
Μελίπηκτον. ου. placenta ex melle.
Μελίπνοος. ου. ὁ, ἡ. ſuauiter ſpirans.
Μελιποιῶ. mellifico.
Μελίρρυτος. ου. ὁ. mellifluus.
Μέλισμα. cantus, ᾆσμα.
Μελισμός. membrorū diuiſio. à μελίζω.
Μέλισσα. ης. ἡ. apes. Ponitur aliquando pro obulo.
Μελισσαῖος. cognomen Iouis.
Μελίσσια. τὰ. aluearia.
Μελίσσιος. ου. ὁ. melleus.
Μελίσσιον. apum examen, fauus.
Μελισσόβοτος. paſtor apum.
Μελισσοκόμος. apiarius.
Μελισσόφυλλον. apiaſtrum herba.
Μελίσσω. μελίζω.
Μελισσών. ῶνος. ὁ. apiarium.
Μελιστί. membratim.
Μελιταῖος. ου. ὁ. Melitæus, à Melite inſula, ut μελιταῖον κυνίδιον, de catellis qui in delicijs & ad luſum habētur: & μελιταῖα ὀθόνια, Melitæa linthea. De quo Eraſ. Chil.
Μελίταια. ας. ἡ. herba, quam alij μελίτειαν, alij μελισσόφυλλον uocant.
Μελιτήμβορον. ſuaue, iucundum.
Μελιτηρός. οῦ. ὁ. μελιταῖος.
Μελίτιον. ου. τὸ. melliculum, fauus, potus Scythicus, cum melle, aqua, & herba quadam coctus.
Μελιτίτης. ου. ὁ. melitites gemma.
Μελιτοῦττα. placentæ genus melle conditæ.
Μελιτόω. μ. ώσω. π. ωκα. mellitum facio.
Μέλιττα, pro μέλισσα. apis.
Μελιτοπαταγεῖν. ſtrepitum facere pulſando ne aduolent apes.
Μελιτουργεῖον. ου. τὸ. locus ubi fit mel.

Μελισσουργός. ȣ̃. ὁ. paſtor apum, miniſter.

Μελισσών. ῶνος. ὁ. locus ubi aſſeruatur mel, cella mellaria.

Μελίτωμα. ατος. τὸ. res mellita, confectio ex melle.

Μελίφρων. ονος. ὁ. dulcia ſapiens, mitis.

Μελίφυλλον. herba, quæ alio nomine μελισσόφυλλον aut πράσιον dicitur.

Μελιτίδιος. homo rudis, nihil intelligẽs, ſemimortuus.

Μέλλει. apparet, uidetur, permanet.

Μέλλησις. cunctatio, ὑπέρθεσις.

Μελλησμός. idem.

Μελλητιᾷν. cunctari, μέλλειν.

Μελλοθάνατος. capularis, quẽ mors proxima manet.

Μελλονικιᾷν. tardare, differre, protelare, procraſtinare. à Nicia quodã Nicerati filio. Eraſ. Chil.

Μελλονύμφιος. ȣ. ὁ. &

Μελλόποσις. ιος. ὁ. futurus ſponſus, qui nondum duxit uxorem, mox ducturus. Cæl. lib. 15. ca. 24. & Bud. in Annotat. poſt.

Μελλόγαμος. idem, μελλονύμφιος.

Μέλλω. debeo, futurus ſum, tardo, ſtudeo, mitto, indignor.

Μέλλων. οντος. ὁ. futurus. περὶ τῶν μελλόντων, de euentu. Et μέλλοντες, deſignati magiſtratus. Bud. in An. poſt.

Μελοκοπία. ας. ἡ. membrorũ amputatio

Μέλομαι. curo, ἐπιμελοῦμαι.

Μελέσθων. curæ ſint.

Μελοποιΐα. ας. ἡ. cantatio.

Μέλος. εος. τὸ. cantus, carmen, cantilena, membrum. παρὰ μέλος, importune, inepte, diſſentaneè. Bud. Com.

Μέλπηθρον. ȣ. τὸ. ludus, uoluptas.

Μέλπομαι. canto.

Μελπομένη. ης. ἡ. Melpomene, una ex nouem Muſis.

Μελπόμενος. cognomen Dionyſij.

Μέλπω. μ. έλψω. π. έλφα. canto, celebro, ludo. Actiu. accuſ.

Μελπῳδός. cantor.

Μελύδριον. ȣ. τὸ. cantiuncula.

Μέλω. μ. ήσω. π. μέμηλα. curo. unde μέλει μοι τῶν πραγμάτων, curæ mihi ſunt res, de quo dictum eſt.

Μελῳδέω. μ. ήσω. π. ηκα. dulce cano, μετ' ᾠδῆς ὑμνῶ. Neutr. abſol.

Μελῳδία. cantus dulcis ſiue melleus.

Μέμαα, ἀπὸ τοῦ μέμω, uel ἀπὸ τοῦ μάω. propenſus fui, promptus ſum uel furẽs. Iliad. α. ἀλλ' ἐξέμμεναι μεμαῶτα.

Μεμάασιν. cupierunt, προθυμοῦνται.

Μεμακυῖα. mugiens, uociferans. pro μεμηκυῖα. μήκη autem eſt uox caprarũ.

Μεμάομαι. promptus ſum. (piens.

Μεμαυῖα. ας. ἡ. prompta, deliberata, cupiens.

Μεμαώς. ότος. ὁ. promptus. Eſt participiũ Ionicũ, à μέμηκα, μέμαα, μεμαώς.

Μεμβλάσαι. uincire.

Μέμβλομαι, &

Μέμβλω. π. κα. curo, adſum, aſsideo alicui rei cum cura & diligentia.

Μέμβλωκε, pro μεμόλωκε. tranſiuit, παραμεῖνα.

Μεμαίκυλον. τὸ. κόμαρον, arbutus, unedo.

Μεμελημένως. diligenter, elaboratè.

Μέμηκε. clamat, mugit, μέμυκε.

Μεμήλω. curo. Vnde μέμηλε, curæ eſt. & μεμήλει, curæ erat.

Μεμηλώς. ότος. ὁ. curans, φροντίζων.

Μέμηνα. inſaniui.

Μεμηχανημένος λόγος. oratio ſubdolè atque artifici ſolertia compoſita ad fallendum. à μηχανάομαι. Bud. Com.

Μεμιγμένος. permiſtus, promiſcuus.

Μεμιμημένος. imitatione factus & effectus. Bud. Com.

Μέμνημαι. μ. ήσομαι. uel μέμνημι. μ. ήσω. memini, reminiſcor. Vnde μέμνη pro μέμνησαι, ſync. & μέμνητο pro ἐμέμνητο, meminerat. μεμνῆτο uero maneret. Genit.

Μίμνω. maneo, duro.

Μέμονα. idem, cupio, promptus ſum.

Μεμονωμένος. pro μόνος γεγεννημένος, apud Herodotum.

Μεμονώς. cupiens, promptus.

Μεμορημένον. factum, paratum.

Μεμόρηται, pro μεμοίραται. ſorte, aut fato euenit.

Μέμορται. idem.

Μεμούσωται. reſonat.

Μεμπτέος, &

Μεμπτός. ή. ό. lamentabilis, incuſabilis, malus.

Μέμυκε. ſonuit, concidit, clauſum uel abſconditum eſt.

Μέμφομαι. μ. μέμψομαι. π. εμμαι. conqueror, accuſo, reprehendo, incuſo, indignor, abijcio, uitio uerto. Depo. datiuo & accuſ.

Μεμψιβολεῖν. conqueri, accuſare.

Μεμφωλή. accuſatio, conqueſtio.

Μεμψιμοιρία. ή. querela, querimonia.

Μεμψίμοιρος. ου. ό. querulus. Proprie de eo, qui putat ſe deteriorem partem accepiſſe.

Μέμψις. ιος. ή. accuſatio, queſtus.

Μέν. quidem, tamen.

Μὲν γὰρ. enim.

Μενοῦν γε. atqui, quinimò, uere.

Μέντοι γε. atqui, idcirco.

Μὲν δὴ καί. & tum.

Μενεαίνω, &

Μενεάνω. iraſcor, animo deficio, promptus ſum, cupio.

Μενδήσιον. ου. τό. unguenti genus Aegypto peculiare. Dictũ à capro qui ea Aegypti parte, ubi primũ repertum eſt unguentum iſtud, coli ſolitus eſt.

Μενεδήιος. ου. ό. &

Μενεκτύπος, &

Μενεπτόλεμος. ου. ό. belli patiens, bellicoſus, nihil metuens tumultus.

Μενεχάρμης. ου. &

Μενέχαρμος. ου. ό. promptus in bello.

Μενθήρης. ου. cura, φροντίδες.

Μενί. pro μέν.

Μενοεικής. έος. ό, ή. placabilis, demulcẽs, facile cedens.

Μενοινάω, &

Μενοινέω. μ. ήσω. π. ηκα. promptus ſum in bello, cogito, promoueo.

Μενοινή. ή. ſententia, cura, cupiditas.

Μένος. εος. τό. uis, promptitudo, animi potentia, territorium, ira, robur.

Μέντου. nempe. Bud. Com.

Μένρα. ἀοδή.

Μέντ' ἂν, ex μέντοι & ἂν componitur, ſignificat atqui.

Μέντοι. ſane, uero, & aſſentientis eſt, quemadmodũ illa Latinis, Xenoph. δεήσει μέντοι ἔφην ἐγὼ, Te uero inquã oportebit. Sic Terẽt. Heus laudas qui heros fallunt. Chre. in loco ego uerò. Interdũ ornatus cauſa magis, quàm ſignificationis ponitur, uel explendæ orationis gratia. Idem in Sympo. νὴ δί' ἔφη ὁ σωκράτης ἀνιχνεύθω μέντοι, Patiatur uero ipſe quidẽ inquit Socra. Eſt & aduerſatiua cõiunctio, ut uerũ. Xenoph. τοῦτο μέντοι ἀδίως. Ariſtot. μὴ μέντοι, non tamen. Cic. Ea ſunt omnia non à natura, uerũ à magiſtro. Aliquãdo ponitur pro αὖθις, uiceuerſa & rurſus. Ariſtoph. πειγίνεσθαι αὐτῷ μυθὸν, μὴ μέντοι μηδ' ἐπιπέμπειν. Quanquã et pro etiã intelligi poteſt. Dicitur etiam μένδοιπε, καὶ μένδοιγε, nimirum, tamen. Bud. Com.

Μένω. μ. νῶ. π. κα. maneo, duro, μίμνω. ſæpe pro futuro ſuo accipitur. Neut.

Μέομαι. μ. μέσομαι. π. ημαι. delibero, conſulo.

Μεραρχία. exercitus duo millia uirorũ et quadraginta octo cõtinens, τέλος. Dux eorum μεράρχης dicitur.

Μερθεῖσα. priuata, ἀμερθεῖσα.

Μερίζομαι. partior, id eſt uirilem partẽ

uel legitimã recipio, particeps fio. Gen.

Μερίζω. μ. ίσω. π. ικα. diuido in partes. Actiu. accuſ.

Μερικός. ȣ̃. ὁ. particularis.

Μερικῶς. particulariter.

Μέριμνα. ης. ἡ. ærumna, cura, cogitatio. Solicitudinem propriè eſſe dicit Valla, non ærumnam, quòd ærumna grauior ſit.

Μεριμνάω. μ. ήσω. π. κα. curo, anxiè & ſolicitè cogito, ſolicitus ſum.

Μερίς. ίδος. ἡ particula, κληρονομία.

Μεριστής. ȣ̃. ὁ. partitor.

Μερίτης. particeps.

Μερκηδῖνος. ȣ. ὁ. intercalatio.

Μερμαίρω. curo, iraſcor.

Μερμηρίζω. μ. ίσω. π. ικα. cogito, cõſulo, delibero, in diuerſas partes conſulo, ſolicitè cogito. Neutr. abſol.

Μέρμηρος. ου. ὁ. curioſus.

Μερμηρίζω. τὸ μερμηρίζω. ἀ μερίζω prima ſyllaba duplicata, & ι in η conuerſo.

Μερμήρω. curo.

Μέρμηραι. αἱ. curæ, cõſilia, ſolicitudines.

Μέρμις. ιθος. ὁ. funiculus, filum.

Μέρος. εος. τὸ. pars. Item principium. Gregor. οἷς μέρος εὐσεβείας δόξα. Sic Vergil. Pars mihi pacis erit, dextram tetigiſſe tyranni. Multiplicis autẽ uſus eſt hæc dictio, ut μέρος ἐστι, pro unus eſt è numero. Τὸ σὸν μέρος, quãtum in te fuit, pro parte uirili, quod etiam τὸ μέρος dicitur. Τὸ ἐπ' αὐτὸν ἧκον μέρος, quod ad eum attinet. Παρὰ μέρος, partim, alternis, Theophr. Τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων λαμβάνειν, quintũ quenq; calculũ ferre. Τὰ ἐν μέρει, uel τὰ ἐπὶ μέρους, particularia, ſingularia, τὰ καθ' ἕκαστον, Philoni. Sic Cic. ad Att. Singulares ſunt boni uiri, id eſt τῷ καθ' ἕκαστόν τινι. Accipitur etiam ἐν μέρει pro uiciſſim, & ſigillatim, & deinceps, κατὰ μέρος, ut περιϋβρίζειν αὐτοὺς ἐν μέρει, Ariſtoph. id eſt ſigillatim. Luci. διδόντας λόγους καὶ δεχομένους ἐν τῷ μέρει. Ariſtid. ἐν μέρει ἁπᾶν, ſigillatim et deinceps cõmemorare. Aliter Plato Polit. 1. ἐν ἀρετῆς καὶ σοφίας τίθης μέρει τὴν ἀδικίαν, Si iniuriã partem eſſe uirtutis putas. Et Demoſthen. οὐ τίθημι ἐν ἀδικήματος μέρει, Non ſceleris loco duco. Sic Cic. Philip. 11. Mors in beneficij parte numeretur. Bud. Cõ.

Μέροψ. οπος. hominum epitheton, quòd habeant uocem diuiſam, id eſt, quòd hic alia, ille alia lingua loquatur: uel diuiſam, id eſt articulatam, quod ſoli homini datũ eſt inter animantia. ἀ μερίζω, & ὄψ. Sunt qui θνητὸν ſignificare dicant. Cæl. lib. 2. ca. 32.

Μερόομαι. τὸ χοινίον συνάγω.

Μερότης. ὁ. imprudens.

Μέσαβον. τὸ. lignum inter boues iunctos medium, ἡ τοῦ ζυγοῦ γλυφή. Vnde uerbũ μεσαβοῦν, boues iungere.

Μεσάγκυλα. τὰ. amentata iacula. Inſtrumenta aũt erant, q̃bus Perſæ utebantur eo loco, quo Macedones iaculis.

Μεσαιπόλιος. ου. ὁ. mediæ cuiuſdam canitiei, nondum ſenex.

Μεσαίτατος. ου. ὁ. medius. ἐν μεσαιτάτῳ τῆς αὐλῆς, in aulæ meditullio.

Μεσαίχμιον. ου. τὸ. μεταίχμιον, omne inter aliquid medium, pars media haſtæ, & ſpatium inter duos exercitus.

Μεσαπίον. panis.

Μέσαρχον. unum inteſtinorum Græci uocant, quod & μεσεντέριον aliàs dicitur. Omnes enim uenas quæ ad ipſum ex hepate feruntur, unà cum adiacentibus arterijs circunquaque ambit & complectitur.

Μέσατος, poëticè. ȣ. ὁ. medius.

Μεσαύλιον (ſcribit Suid.) propriè ſignificare medianam ianuam, uel etiam

in aulæ meditullio locum. ſic Cæl. interpretatur. Apud Homer. ſeruus quidam eſt, Odyſſ. 14. σῖτον δ' ἐσσεῖρ ἔνεμεν μεσαύλιος. Mediaſtinum forte huiuſmodi Latine recte dixeris, quæ dictio pro uiliſsimis quibuſcunque mancipijs ponitur, cuiuſmodi ſunt hodie in principum domibus lignarij & bacularij: quorum una illa functio eſt, ut omnibus pareant, nec ullius imperium detrectēt, in medio ſemper et propatulo ad omnium nutus excubent. Cal. li. 13. ca. 50.

Μεσαύχενες. media ceruice ligati.

Μεσεγγυάομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. fideiuſſionem capio, apud ſequeſtrem pecuniam deponendam ſtipulor uel contendo. Bud. Com.

Μεσεγγύημα. depoſitū apud ſequeſtrē.

Μεσέγγυος. ου. ὁ. mediator, interuentor, ſequeſter.

Μεσεντέριον. inteſtinorū genus eſt, quo lactes inuoluuntur, ne contactu ſpinæ duro lædantur. Iul. Pollux pelliculam ſcribit eſſe ex uenarum neruorumq; complexu, renibus & uentri proximā, alimentū in hepar emittentem. Theod. pro lactibus accepit. Dicitur autem μεσεντέριον, quòd in medio inteſtinorum ſit collocatum: item & μέσαρχον, de quo iam antea. Latine medianum dixeris.

Μεσόω, & μεσσόω. medio. as.

Μέση. ης. ἡ. media, medietas.

Μεσηγαῖος. ου. ὁ. mediterraneus.

Μεσηγύς, aduerb. κατὰ μέσον. in medio.

Μεσήεις. ήεντος. ὁ. mediocris, medius.

Μεσῆλιξ. ικος. ὁ, ἡ. qui eſt in ætate media.

Μεσημβρία. ας. ἡ. meridies.

Μεσημβριάζω, & μεσημβρίζω. meridia(nor.

Μεσημβρινός. ῦ. ὁ. meridianus. pro μεσημερινός.

Μεσημέριος. idem.

Μεσιδιάω. ſum mediator, nulli parti fero præſidium.

Μεσηρεπῶ. cōſiſto, uel incedo in medio

Μεσιτάω. μ. άσω. π. ακα. medius ſum inter partes, id eſt interpono me.

Μεσίτιος. medius.

Μεσίτης. ου. ὁ. mediator, μεσάζων, factor pacis.

Μέσιδος. ου. ὁ. idem.

Μέσκος. pellis.

Μεσοβασιλεία. ας. ἡ. &

Μεσοβασίλειον. ου. τό. interregnum.

Μεσογάστωρ. qui eſt in media parte nauis, uel medio uentre cinctus.

Μεσόγαιος. ου. ὁ. mediterraneus, & μεσόγαια. ἡ. mediterranea.

Μεσόγραφος. ου. ſemiſcriptus.

Μεσόδικος: iudex, Ariſtot. quoniam qui mediū conſequi potuerūt, ij ius ſuū obtinere uidentur. Bud. in Annot.

Μεσόδμη. ης. ἡ. fori nauis, columna in medio poſita, foramen cui malus inſeritur.

Μεσόκρανον. ου. τό. uertex capitis.

Μεσολαβέω. μ. ήσω. π. ηκα. intercipio.

Μεσόλευκος. ου. ὁ. albo diſtinctus.

Μεσομήριον. quod coxas interiacet.

Μεσομφάλιον. ου. τό. umbilicus clypei.

Μεσόμφαλοι. οἱ. genus quoddam placentarum.

Μεσόμφαλος. ου. ὁ. res poſita in medio.

Μεσοναῦται. de compari in nauibus ſeruitij genere, Vlpiano dicuntur, ſicut in aulis μεσαύλιοι.

Μεσονύκτιον. ου. τό. nox intempeſta.

Μεσοπαγής. uſq; ad mediū terræ infixū.

Μεσοπαλής. uibratū uſq; ad medietatē.

Μεσοπόλιος. ου. ὁ. ſemicanus, ſenectuti uicinus.

Μεσόπυκνοι. qui media poſsident.

Μεσοπύργιον. ου. murus interiectus inter turres.

Μεσοπωρεῖν. eſſe in media maturitate.

Μέσος.ου.ὁ.medius. Accipitur pro eo qui neutrarum eſt partium. Lucian. ἐκεῖνος δὲ μέσον ἑαυτὸν ἐφύλαττεν, Neutrum ſe & ancipitem ſeruabat, id eſt neutri plus altero auxiliabatur. Dicimus autem μέσον παρὰ τὸ τὰ μέρη ἴσα ἔχειν, quòd eius partes æquales ſint. Significat quoq; μέσον interuallum, diſcrimen, Chryſoſt.

Μεσότης.ητος.ἡ.medietas.

Μεσότοιχον. τό. interſtitium parietum, & paries ipſe qui domum à domo dirimit.

Μεσοῦντος δείπνου. media cœna iam peracta.

Μεσούριον. paruus miles.

Μεσόφρυον.ου.τό. mediũ ſuperciliorum.

Μεσόχθονες.οἱ.mediterranei.

Μεσσηγύς.τὸ μεσηγύς.

Μεσαιπόλιος. mediæ ætatis.

Μεστός.οῦ.ὁ.plenus.

Μεστόω.μ.ώσω.π.ωκα.impleo. Genit.

Μεσηγύς, aduerb. in medio, per mediũ, μεταξύ.

Μέσφα.donec, uſque ad.

Μετά. præpoſitio eſt, quæ conſtructa cum genitiuo ſignificat cum: accuſatiuo autem, poſt. Ponitur aliquando pro ἐν, & aduerbialiter pro μέτειτα, poſtquàm.

Μετὰ χεῖρας. præ manibus.

Μεταβαίνω. tranſeo, accedo, digredior, deflecto. Neutr. accuſ.

Μεταβάλλομαι, &

Μεταβάλλω. muto & mutor, ut ταύτας δεῖ ὅλη μεταβάλλειν, Ariſtot. de Part. &, θεωρῶν ὡς μεταβάλλει τοὺς πίνοντας, id eſt mutat, apud eundem in Proble. Idem Polit. ς. ἀλλὰ μετέβαλεν ἡ τάξις, id eſt mutata eſt. Significat etiam migro, id eſt ἐκδημέω, ſedem muto, et in aliam regionem commeo, ſtationem muto. Ariſtot. de Hiſt. 8. μεταβάλλουσι γὰρ ἐκ τῶν σκυθικῶν εἰς τὰ ἕλη τὰ ἄνω τῆς αἰγύπτου. Item tranſeo, id eſt ſum transfuga. Plut. in Apoph. ὁ τῶν θρακῶν βασιλεὺς ἀπ' ἀντωνίου μεταβαλόμενος πρὸς αὐτόν. Præterea μετανοῶ καὶ μεταβουλεύομαι. Xenoph. ἑλλην. 2. ἢν δέ τι ἀντικόπτῃ, εὐθὺς μεταβάλλεσθαι. Eſt etiam tranſeo, & degenero de una ſpecie in aliam, Galen. Μεταβάλλω τὰ νῶτα, terga uerto. Bud. Com.

Μετάβασις.ιος.ἡ.tranſitus.

Μεταβατικός.οῦ.ὁ.tranſitiuus.

Μεταβιβάζω. μ. άσω. π. κα. transfero, tranſmuto. Actiu. accuſ.

Μεταβλητικός.ὁ.mutabilis. Theophr. 6. de Cauſ. τὸ δ' ἁλμυρὸν ἀπαθὲς καὶ ἀμετάβλητον. Item qui mutationem facit. Ariſtot. μετὰ τὰ φυσ. καὶ τὸ μεταβλητικὸν τοῦ μεταβάλλοντος. Bud. Com.

Μεταβοθρεύω. tranſplanto, μεταφυτεύω.

Μεταβολεύς. ὁ κατὰ κοτύλην πωλῶν, propola.

Μεταβολή.ῆς.ἡ. mutatio de ſede in ſedem, & de regione in regionem migratio.

Μεταβολικός.οῦ.ὁ.mutabilis.

Μετάβολος.negotiator, qui merces mercibus commutat, μεταπράτης.

Μεταβουλεύεσθαι.mutare conſilium.

Μεταγγέλλομαι.promitto. Genit. uel accuſatiuo.

Μετάγγελος. nuntius. præpoſitio abundat.

Μεταγγίζειν.elutriare, hoc eſt, de uaſe in uas transferre.

Μεταγγίζων.decapulans, diffundens.

Μεταγειτνιών.ῶνος.ὁ.ſecundus menſis Athenienſium, Latinis Maius.

Μεταγενέστερος.ου.ὁ.iunior, poſterior.

Μεταγεγονόμενον.ου.τό.aliter factum.

Μεταγινώσκω.pœniteo, reſipiſco. μετεγνώσθη, de ſentẽtia mutatus eſt, μετεπείσθη.

Μετάγκεια.ας.ἡ. uallis.

Μετάγνωσις. pœnitentia, μεταμέλεια.

Μεταγραφή. exemplum libri & deſcriptio, τὸ ἀντίγραφον.

Μεταγράφω. corrigo, muto ſcribendo id quod ſcriptũ erat. Xenoph. ἑλλην. 6. Ἑλίκανον μεταγράψαι ἀντὶ θηβαίων Βοιωτοὺς ὁμωμοκότας. Sic etiam μεταγράφω τὸν νόμον, Dinar. abrogo, refigo. Itẽ trãſcribo. Pauſa. τὰς μιλτιάδου καὶ θεμιστοκλέους εἰκόνας ἐς ῥωμαῖον ἄνδρα καὶ θρᾷκα μετέγραψεν. Sic Vergil. Et tua Dardanijs tranſcribi ſceptra colonis, id eſt μεταγράφεσθαι. Et trãſcribere nomina, Liu. de quo Bud. in Annot. Demoſth. καὶ τοὺς ἄρχοντας μεταγράφειν. Iſæ. καὶ τ' ἀναντία ταῖς τοῦ τεθνεῶτος διαθήκαις μεταγραφῆναι, Contrarium teſtamento uero ſcribi. Eſt etiam τὸ ἀπογράφω, exſcribo, deſcribo. Sicut Cicer. ad Att. Librum ad te mittam, ſi deſcripſerint librarij. Bud. Com.

Μετάγω. traduco, deduco, remoueo, perſequor, tranſmuto, transfero, uindico. Actiu. accuſ.

Μεταγωγή. tranſitus.

Μεταδαίομαι. cõuiuor, particeps ſum.

Μεταδεδογμένος.ου.ὁ. qui eſt mutata opinione & conſilio.

Μεταδήμιος. in populo, præſens.

Μεταδιαιτάω.μ. ήσω.π. ηκα. tranſmuto uiuendi modum, muto ſolum.

Μεταδιδάσκω. dediſcens priora, noua diſco.

Μεταδίδωμι.μ. δώσω.π. ωκα. diſtribuo, partior, trado, participem facio, elargior, permitto. Genit.

Μεταδίωκτος.ου.ὁ. qui retrahitur.

Μεταδιώκω.μ. ώξω.π. ωχα. inſequor, impartio. Accuſ.

Μεταδοκεῖν. eſt cum mutatur conſiliũ. Demoſth. πῶς λοιπὸν καὶ μὴ δ' ἂν μεταδόξῃ, Si pœnituerit capti conſilij. Bud. Com.

Μεταδοξάζω. opinionem muto. Bud. ibidem.

Μεταδόξας. qui mutauit conſilium.

Μεταδόρπιος. qui conuiuio intereſt cœnæ hora.

Μεταδορπίσματα.τά. menſæ ſecundæ.

Μετάδοσις.εως.ἡ. collatio, participatio.

Μεταδρομάδην. curſim, currendo.

Μετάδρομαι. αι. tranſcurſus.

Μετάδρομος.ου.ὁ. punitor, curſor.

Μετάθεσις.εως.ἡ. tranſpoſitio, ut κραδία pro καρδία, tranſlatio, mutatio. Bud. Com.

Μεταθέω. tranſcurro.

Μεταΐγδην. impetuoſè.

Μεταΐζειν. conſidere.

Μεταΐξας. inſecutus.

Μεταίρω.μ. αρῶ.π. ῆρκα. transfero. Accuſ.

Μεταιτέω.μ. ήσω.π. ηκα. repeto.

Μεταίτης.ου.ὁ. mendicus.

Μεταίτιος.ου. cauſa ſimilis cum alio.

Μεταίφνιος. repentinus.

Μεταίχμιον.ου.τό. campus inter utraſq; acies, et ſimpliciter quodcunq; inter duo aliqua medium.

Μετακαθίζω. transfero.

Μετακαλέω.μ. έσω.π. ηκα. accerſo. Actiu.

Μετακάρπιον.ου.τό. pars manus à iunctura uſq; ad digitorum fiſſuram.

Μετακέρας. aqua tẽperata, aut tepida.

Μετακίαθε. tranſierat.

Μετακιάθω. inſequor, accedo.

Μετακινέω.μ. ήσω.π. ηκα. labefacio, moueo, tranſpono. Actiu. accuſ.

Μετάκλησις.εως.ἡ. accerſio per alium.

Μετάκλισις. inclinatio.

Μετακλίνω.μ. ινῶ.π. ικα. declino.

Μετακομίζω.μ. ίσω.π. ικα. traijcio, trãſfero. Actiu. accuſ.

Μετακοίνωνος. particeps.

Μετακοσμέω. μ. ήσω. π. ηκα. trāſmuto or-natum. Accipitur pro mutare & nouare transformareq́ ſimpliciter.

Μετακτίζω. μ. ίσω. π. ικα. transformo. Actiu.

Μετακύμιον. fluctuum interuallum.

Μεταλαγχάνω. tardo, ſerò ad muneris functionem accedo.

Μεταλαμβάνω. muto, induo, poſt alium ſumo, inuicem ſumo, tranſumo, coo-perio. Cū accuſ. Item participo, particeps ſum, cum genitiuo.

Μεταλλάω. traduco.

Μετάληψις. ιος. ἡ. tranſumptio.

Μεταλλαγή. mutatio.

Μετάλλαξις. idem.

Μεταλλάττω. μ. ξω. π. χα. tranſmuto, di-ſcedo, μεταβαίνω ἀπό τινος ἐς τι, ut μεταλλάττω τὸν βίον, morior & migro, He-rodi. Sed ſubinde ſubaudiūt τὸν βίον. unde μεταλλαχὼν, defunctus. Apud Platonem eſt inuerſo ordine aut im-mutatis uicibus aliquid facio, & cū alter alterius fungitur officio, & al-ter alterius præmia occupat. quæ enim ſic fiunt μεταλλαττόμενα ab eo di-cuntur. Bud. Com.

Μεταλλάω. ſcrutor, inquiro. Actiuū, accuſ.

Μετάλλεια. ας. ἡ. ſcrutatio metalli, cuni-culus animal.

Μεταλλεύς. qui circa metalla, & fodi-nas uerſatur.

Μεταλλεύω. quæro, fodio, effodio.

Μεταλλικός. ῦ. ὁ. metallicus.

Μέταλλον. ȣ. τὸ. metallum. à μεταλλάω.

Μεταμανθάνω. transfero me ad diſcen-dum, muto ſententiam.

Μεταμείβω. muto, tranſmuto, μεταλλάσ-σω. Actiu. accuſ.

Μεταμέλεια. ας. ἡ. pœnitentia, μετάνοια. Dicitur propriè cum ſocordes in re peragenda ſerò incipimus eſſe atten-ti, iam admoniti noſtris malis.

Μεταμελήσομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. &

Μεταμελέω. μ. ήσω. π. ηκα. &

Μεταμέλομαι. pœniteo. Depon. genit. cum datiuo.

Μετάμελος. pœnitens, & pœnitentia.

Μεταμέμβλομαι. μεταμέλομαι.

Μεταμέλεια. pœnitentia, μεταμέλεια.

Μεταμίξ. mixtim.

Μεταμορφόω. μ. ώσω. π. ωκα. transfor-mo. Actiu. accuſ.

Μεταμόρφωσις. ιος. ἡ. transformatio.

Μεταμπίσχομαι. tranſmuto habitum.

Μεταμφιάσαι. muto ueſtes.

Μεταμφιέζουσι. promouent.

Μεταμείβω. commuto.

Μεταμώλιος. ȣ. ὁ. uentoſus, uanus.

Μεταμώνιος. uanus, nullius frugis.

Μετανασεύω, &

Μετανασταίομαι. μ. σομαι. π. σμαι. tranſ-migro, exilij cauſa ſolum uerto. Bud. in Annot. poſt.

Μετανάστης. ȣ. ὁ. exul, pulſus patria.

Μετάνιπτρον. τὸ. poculum quod lotis ma-nibus affertur.

Μετανίζω. refundo in aliud uas.

Μετανίσσομαι. tranſeo.

Μετανοέω. μ. ήσω. π. ηκα. pœnitentiam ago, reſipiſco, ad mentem redeo. Neutr. abſol.

Μετάνοια. ας. ἡ. pœnitentia, incōſtantia, reſipiſcentia, cū poſt factū ſapimus.

Μέταξα. ης. ἡ. ſericum.

Μεταξυλογία. ας. ἡ. oratio quæ leuiter & quaſi aliud agendo habetur.

Μεταξύ. inter, interim, ſubinde, inte-rim dum, interdum. Genit. ut μεταξὺ λέγοντος, inter dicendum. μεταξὺ λόγων, interim dum loquimur. Et cum nominatiuo, μεταξὺ λουόμενος, interea dum lauaretur. Et cum ac-cuſatiuo, μεταξὺ ὄντα μέρη, inter aſ-

peragenda ſeris incipimus eſſe atten-
ti, iam admoniti noſtris malis.
Μεταμ[illegible] &
Μεταμ[illegible] &
Μεταμέλομαι. pœnitet. Depon. genit. cum datiuo.
Μεταμέλων. pœnitens, & pœnitentia.
Μεταμ[illegible]
Μεταμέλεια. pœnitentia, [illegible]
Μεταμίξ. mixtim.
Μεταμορφόω. μ. ώσω. π. ωκα. transformo. Actiu. accuſ.
Μεταμόρφωσις. εως. ἡ. transformatio.
Μεταμ[illegible]. tranſmuto habitum.
Μεταμ[illegible]. muto ueſtes.
Μεταμ[illegible]. promouens.
Μεταμ[illegible]. commuto.
Μεταμώνιος. ε. ὁ. uentoſus, uanus.
Μεταμώλιος. uanus, nullius frugis.
Μετανάστης, &
Μετανάσταμαι. μ. [illegible]. tranſmigro, exilij cauſa ſolum uerto. Bud. in Annot. poſt.
Μετανάστης. ου. ὁ. exul, pulſus patria.
Μετάνιπτρον. τό. poculum quod lotis manibus affertur.
Μεταντλίζω. refundo in aliud uas.
Μετα[illegible]. tranſeo.
Μετανοέω. μ. ήσω. π. κα. pœnitentiam ago, reſipiſco, ad mentem redeo. Neutr. abſol.
Μετάνοια. ας. ἡ. pœnitentia, inſipientia, reſipiſcentia, cũ poſt factũ ſapimus.
Μέταξα. ης. ἡ. ſericum.
Μεταξ[illegible]. ας. ἡ. oratio quæ leuiter & quaſi aliud agendo habetur.
Μεταξύ. inter, interim, ſubinde, interim dum, interdum. Genit. ut [illegible], inter dicendum, [illegible], interea dum loquuntur. & cum nominatiuo, [illegible], interea dum lauaretur. & cum accuſatiuo, [illegible], inter [illegible]

ſandum. (ſcere.
Μεταπαύεσθαι. quieſcere, alternis quie-
Μεταπαυσωλή. quies, reſpiratio.
Μεταπείθειν. diſſuadere.
Μεταπειθόμενον. ε. mutatio ſententiæ.
Μεταπέμπομαι. μ. ψομαι. π. μμαι. ac-
cerſo.
Μετάπεμπτος. ε. ὁ. accerſibilis.
Μεταπέμπω. μ. ψω. π. μφα. accerſo,
aduoco, accommodato accipio, af-
ferri iubeo. Actiu. accuſ.
Μεταπλάω. muto. Bud. Com.
Μεταπηδάω. μ. ήσω. π. κα. trãſilio. Neut.
Μεταπίπτω. tranſeo & degenero de una
ſpecie in aliam, hoc eſt μεταβάλλομαι
apud Galenũ, μεταῤῥέω. Item tranſ-
eo ad aliam uitæ conditionem. An-
tiph. ἐλπὶς ἐκ τῶ κακῶς πράξαι μεταπε-
σεῖν τελευτῶντι. Itẽ mutor. Plato,
εἰ τρεῖς μόναι μετέπεσον τῶν ψήφων, Si tres
ſententiæ ex damnatorijs in abſolu-
torias mutatæ eſſent. Item ſpe exci-
do. Aeſch. ὑπὸ μιᾷ μόνον ψήφῳ μετέ-
πεσον, id eſt ἀφείμαρτον. Apud Iſocr.
in Euag. pro mutari in meliorem uo
luntatem & laudabiliorem: & apud
eundem πρὸς ἔλαττον. in deteriorẽ par-
tem mutari, hoc eſt, labi & euerti
affligiq́. Bud. Com.
Μεταπίστις. fide interpoſita.
Μεταπλασμός. figura cũ ultima dictio-
nis ſyllaba, ſed in eodem caſu muta-
tur, ut ἀλκί pro ἀλκῆ.
Μεταποιέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. uendi-
co, curo, ſtudeo. Genit.
Μεταποιέω. μ. ήσω. π. ηκα. tranſmuto,
corrigo. Actiu. accuſ.
Μεταποίησις. εως. ἡ. mutatio in melius.
Μεταπρέπω. διαπρέπω, ἐκπρέπω, excello.
Μετάπτωσις. mutatio in utrãq; partem,
& degeneratio mutatioq́; à ſpecie in
ſpeciem, Galeno. Bud. Com.
Μεταπύργιον. ε. τό. ſpatium inter turres.
Μεταῤῥέω. μ. ῥεύσω. π. ῤῥυκα. meo, τὸ μεταπί-
πτω. Neutr. abſol. (Acti.
Μεταῤῥυθμίζω. μ. ίσω. π. ικα. adapto.
Μεταῤῥύθμισις. εως. ἡ. adaptatio.
Μεταρσιολογία. ας. ἡ. loquela, ſublime
genus diſputandi.
Μετάρσιος. ε. ὁ. ſublimis.
Μεταρσιωθείς. ὁ. ſublimatus, in aërem
elatus.
Μετασκευάζω. μ. άσω. π. κα. tranſmuto,
mutando formo. Actiu. accuſ.
Μέτασσαι. αἱ. mediæ.
Μετασπώμενος. perſequens, inſectans,
attrahens.
Μετάστασις. εως. ἡ. tranſmutatio, trãſitus.
Μεταστατέον. migrandum eſt.
Μεταστέλλομαι. μ. οῦμαι. π. αλμαι. ac-
cerſo. accuſ.
Μεταστένω. μ. νῶ. π. κα ſuſpiro.
Μεταστοιχί. in ordine. ἐπὶ στοῖχον, καὶ τά-
ξιν τινά.
Μεταστρατοπεδεύομαι. μ. εύσομαι. π. ευμαι.
caſtrametor, caſtra pono. Depon.
abſol.
Μεταστρέφω. μ. ψω. π. φα. conuerto, re-
uerto. Actiu. accuſ.
Μετασχεῖν. apprehẽdere, participẽ eſſe.
Μετασχηματίζω. transfiguro, in aliam fi
guram traduco.
Μετατάσσομαι. μ. ξομαι. π. γμαι. &
Μετατάττω. ordinem muto, tranſcribo,
μεταγράφω. Bud. in Annot.
Μετατίθεμαι, &
Μετατίθημι. μ. ήσω. π. κα. tranſeo. Item
muto ſententiam & retracto, μετα-
νοῶ, μεταβουλεύομαι. Xenoph. ἀλλὰ με-
τατίθεμαι τὰ ἡμαρτημένα ἅπερ ἔξεστι. Et
muto, transfero, unum pro altero po
no uel dico. Demoſth. ξενίας καὶ φι-
λίας τῇ μισθαρνίᾳ μετατιθεὶς & τὰ ὀνό-
ματα. Item transfero ab uno ad
alium, ut μεταθεῖναι τὴν βασιλείαν.
Bud. Com.

Μεταστρέφομαι. μ. ἐψόμαι. π. ἐμμαι. &
Μεταστρέφω. μ. ἐψω. π. αφα. curo, aduer-
to, ἐπιστρέφομαι, φροντίζω. Genit.
Μέταυλος. locus ſordidior, pro uolucri
bus, & gallinis.
Μεταύριον. perendie.
Μεταφέρω. μ. μετοίσω. π. μετήνοχα. trāſ-
fero. Actiu. accuſ.
Μεταφορά. ᾶς. ἡ. tranſlatio.
Μεταφράζω. μ. άσω. π. ακα. interpretor,
transfero, peruerto ſententiā. Acti.
Bud. Com.
Μετάφρασις. tranſlatio, interpretatio.
Μετάφρενον. ου. τό. dorſum, ſcapula. Eſt
autem pars illa à collo ad cinctum
protenſa: aut uerius, quod à tergo
præcordijs obiectum eſt.
Μεταφιῶσαι. transformari.
Μεταφυτεύω. μ. εύσω. π. ευκα. tranſplan-
to. Neutr. accuſ.
Μεταφωνέω. μ. ήσω. π. ηκα. uociferor.
Neut. abſol.
Μεταχειρίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. impel-
lo, tracto. Vnde pro adminiſtro poni
tur, & rego, gero. Plut. καθάπερ ἂν σύ-
νην ἀθήνησι μεταχειρίζῃ τῆς δὲ ἀρείου πά-
γου βουλῆς ἐπιστασίαν. Item pro manu
attrecto, uulnus tracto, manu medi-
cor, Lyſ. Plato μεταχειρίζεσθαι τὸν ἀδι-
κοῦντα dixit, pro in eum animaduer-
tere. Μεταχειρίζεσθαι τὸ σῶμα, uerbum
eſt funebre, Iſæo. Accuſ. uel datiuo.
Bud. Com.
Μεταχειρίζω. μ. ίσω. π. ικα. idem, tracto,
οἰκονομῶ.
Μετάχοιροι. οἱ. ſues ſerotini, ſerò na-
ſcentes.
Μεταχωρῶ. tranſeo, μεθίσταμαι.
Μεταχρωννύειν. transfigurare, aliter co-
lorare.
Μεταχώρησις. ſeceſſio.
Μεταψαίρων. transferens.
Μετειπεῖν. inter aliquos dixit.

Μέτειμι. aggredior, accedo, aduenio, in
Μετιέω. idem. (quiro.
Μετεκβαίνω. tranſcendo, migro.
Μετεκδίδωμι. recipio.
Μετεκδύομαι. exuo.
Μετεμβαίνω. conſcendo. Plutarch. μετ-
εμβὰς εἰς μυοπάρωνα.
Μετεμψύχωσις. animæ ex alio in aliud
corpus tranſmigratio.
Μετεξανίστημι. transfero ſubinde.
Μετεξέτεροι. quidam. Herodia. οἱ δὲ με-
τεξέτεροι αὐτῶν, οἱ μὲν πρὸς λύβυς, οἱ δὲ
πρὸς ὕπνον ἐτράποντο.
Μετέπειτα. poſteà, μετὰ ταῦτα.
Μετέπεσε. decidit. à μεταπίπτω.
Μετεράζων. αντος. ὁ. elutrians.
Μέτερρος, pro μέτριος Aeol. moderatus.
Μετέρχομαι. prætereo, tento, appeto, ex-
erceo aliquam artem; narro, appeto
magiſtratum, acceſſo, accedo, ad-
duco, traduco; ſupplicium de aliquo
ſumo. Depon. accuſ.
Μετέσπον. aſſecutus ſum.
Μέτεστιν, à μέτειμι. intereſt, adeſt, eſt mi
hi copia uel ius. μέτεστί μοι τοῦδε τοῦ τό-
πο... & μέτεστι τούτῳ καὶ ὁσίων καὶ ἱερῶν.
Hic omnia iura ciuitatis habet, De-
moſth. Bud. Com.
Μετέχω. cum aliquo habeo, particeps
ſum, participo. Neut. genit.
Μετεώρατρον. τό. faſtigium.
Μετεωρίζω. μ. ίσω. π. ικα. eleuo, attollo,
in ſublime traho, in ſublime ſuſtollo,
iacto. Ponitur interdum abſolutè,
ἀντὶ τοῦ μετέωρος φέρομαι, & ſublimè
peto. Bud. Com.
Μετεωρισμός. οῦ. ὁ. ſublimitas.
Μετεωροθῆραι. ex accipitrum ſunt ge-
nere, qui prædam in ſublimi petunt.
Bud. Com.
Μετεωροκοπεῖν. latiori parte remi fru-
ſtra aquam percutere.
Μετεωρολέσχης. qui de rebus ſublimibus
& cæleſti-

& cælestibus nugatur, philoſophus faſtu præditus, & uerborum inſolentia utens, Luciano. Bud. Com.

Μετεωρολογέω. ῶ. ήσω. π. ηκα. conſydero, commentor et ſcribo de ſublimibus. Neutr. abſol.

Μετεωρολογία. ας. ἡ. ſermo de rebus ſublimibus. Olim in bonam partem accipiebatur, ut ἀδολεσχία, licet poſtea in loquacitatis & uanitatis ſignificationem uenerit.

Μετεωροπολῶ. cæleſtia contemplor.

Μετέωρος. ου. ὁ. ἀπὸ τῆς αἰώρας, uel utrunq; ἀπὸ τοῦ ἀείρω, quod eſt eleuo, ſuſpendo. ad multa refertur. μετέωροι enim aliquando ſunt qui in alto nauigant, ut μετέωρος πλεῖν, Syneſ. pro litora non legere, ſed in altum prouehi, ut Cic. aut uelis in altum datis, ut Liu. Hinc translatione ſumpta Plut. de Græcia commota & perturbata, καὶ σάλον (inquit) οὐδεὶς οὐκ εἶχεν, καὶ μετέωρος ἦν. Aliquando idem quod Latinis incertum, ſuſpenſum. Demoſth. ἔτι δὲ τῶν πραγμάτων ὄντων μετεώρων. Vnde μετέωρος δίκη, cuius iudicium adhuc eſt ſuſpenſum, lis pendẽs. Aliquando pro erecto & intento. Lucia. οὐδ' ἐφ' ἑκάστῳ τῶν πραττομένων. ξυνᾷς γὰρ καὶ ὁρᾷς πάντα. Aliquãdo ἐπιπόνιον ſignificat, Theophr. Μετέωρα etiam ſunt, quæ fiunt circa locum aſtris uicinum, de quo Ariſtotelis μετεωρολογικά. Bud. Com.

Μετεωροσκοπική. pars eſt aſtrologiæ, quæ eleuationum differentias aſtrorumq; exquirit diſtantias, necnon multa uariaq; alia ad aſtrologiæ inſpectionem tendentia perdocet.

Μετεωρόσκοπος. ου. ὁ. ſtolidus, qui ſublimia reſpicit, curioſus, & ſublimiũ rerum contemplator, inutiliſq; rebus agendis.

Μετεωροφένακες. οἱ. qui argutijs ſiue de rebus ſublimibus diſputando fucum faciunt, & auditores fallunt, Ariſtophan. φενακίζειν enim eſt impoſturam facere.

Μετήρκει. defendebat.

Μετῆκε. præterijt.

Μετηλλαχώς. defunctus. ἀ μεταλλάττω.

Μέτλω. mediam.

Μετήορος. ου. ὁ. pro μετέωρος poëtice.

Μετιδεῖν. contemnere, deſpicere.

Μετίεμαι. adeo, aggredior, μέτειμι.

Μετίημι. ambio, peto honorem, proſequor, exerceo, expono, perſequor, abijcio. Accuſ.

Μετίω. idem.

Μετοικεσία. ας. ἡ. tranſmigratio, αἰχμαλωσία.

Μετοικέσιον. ου. τό. idem.

Μετοικέω. ῶ. ήσω. π. ηκα. trãſmigro, apud exteros exulo, & ius ciuitatis non habeo, Iſocr. in Panegyr. Μετοικοῦντες etiam dicuntur qui patria pulſi, aut aliàs migrantes, alio ſe contulerunt, Pauſ. Sed Alicarn. de Lyſia, ἐγεγόνει δ' Ἀθήνησι (inquit) μετοικοῦντι τῷ πατρί, id eſt patre incola Athenarũ. Bud. Com.

Μετοικίζεσθαι. idem, τὸ μεταναστάναι.

Μετοικίζω. ίσω. π. ικα. demigro, ſedem muto, habitationem muto, τὸ μετοικῶ. Neutr. abſol.

Μετοίκιον. ου. τό. locus Athenis, ubi carcer eſt. Item ſumma duodecim drachmarum, quam quotannis ſoluere cogebantur inquilini, authore Harpocratio. Iſæus ſcribit uiros quidẽ duodecim drachmas conferre conſueuiſſe, mulieres autem ſex, id qui non contuliſſent, adducebantur ad ciues, conuictiq; uenum ibant. Cæl. lib. 9. ca. 14.

Μετοικισμός. ὁ. habitatio apud exteras (gentes.

Μέτοικος. ου. ὁ. inquilinus, nouus habitator, aduentitius, qui in alienam emigrat ciuitatem manendi propoſito. Bud. in Annot. poſt.

Μετοίχομαι. accedo.

Μετοιωνίζεσθαι. auertere malum augurium, & denuò augurari.

Μετοκλάζω. μ. άσω. π. ακα. claudico. παρὰ τὸ ὀκλάζειν καὶ κάμπτειν τὰ γόνατα. Neut. abſol.

Μετὸν. τὸ ἐξόν. cum liceat, προὔπάρχον.

Μετονομάζειν. tranſmutare nomen.

Μετόπιν. à tergo, poſtea.

Μετόπισθε. idem.

Μετοπωρινός. οῦ. ὁ. autumnalis.

Μετόπωρον. ου. τὸ. autumnus.

Μετόρχιον. ου. τὸ. ſpatium inter plantatas arbores, quarum ordo ὄρχος dicitur.

Μετουσία. ἡ. κοινωνία, communicatio.

Μετοπτῶ. circumſpicio, aſpicio.

Μετοχετεύω. transfero, de loco moueo.

Μετοχή. ῆς. ἡ. participium, participatio.

Μετοχικός. οῦ. ὁ. participialis.

Μέτοχος. ου. ὁ. particeps, ſocius.

Μετρέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. τὸ μέτρῳ λαμβάνω, ad menſum accipio, appendendum & admetiendum peto, ad certum modum accipio, mutuor. Vnde illud Heſiodi, εὖ μὲν μετρεῖσθαι παρὰ γείτονος, εὖ δὲ ἀποδοῦναι. Eſt etiam uocabulũ militare pro σιτομετροῦμαι, Plut. Inde illud Greg. οὐ γὰρ μετρεῖται παρὰ τοῦ θεοῦ, Non enim filius ad certũ modum à patre accepit, cui ſcilicet filius æqualis eſt. Bud. Com.

Μετρέω. μ. ήσω. π. κα. metiri, id eſt normâ dirigere, uel regula pōderare, & definire, ut σιτομετροῦντες, hoc eſt admetientes annonarium frumentum facere ſolebant. Translate ponitur pro æſtimare, expendere, ut τὴν γὰρ ἐμὴν μετρεῖν εὐδαιμονίαν, Demoſth. Inde etiam μετρεῖν τὴν ἴσην, pro uices rependere, & paria uel beneficia, uel maleficia facere, ἀντιτίειν. Aliquando pro moderari. Bud. ibidem.

Μέτρημα. τὸ. σιτομέτριον.

Μέτρησις. ιος. ἡ. menſuratio.

Μετρητὴ. ῆς. metreta.

Μετρητής. οῦ. ὁ. metator.

Μετρητός. οῦ. ὁ. menſurabilis.

Μετριάζω. μ. άσω. π. ακα. modeſtè fero, modeſtus ſum, adiuuo per medium, modeſtè de me ſentio, modeſtè ago. Menander poſuit pro ἀθυμῶ.

Μετρική. ῆς. ἡ. ars metrica.

Μετριοπαθεῖν. condolere, non grauiter ſuccenſere, moderate ferre, modice affici. Bud. Com.

Μετριοπαθής. ὁ. qui modice perturbatur

Μετριοπάθεια. ας. ἡ. moderata perturbatio, modica affectio. Virtus eſt à dogmate peripatetico inducta.

Μέτριος. ου. ὁ. modeſtus, mediocris, opportunus, moderatus, æquus, commodus.

Μετριότης. ητος. ἡ. moderatio, mediocritas.

Μετριοφρονέω. modeſtus ſum.

Μετρίως. modeſte, mediocriter, moderate, leuiter, haud magnopere.

Μέτρον. ου. τὸ. menſura, mediocritas, modus.

Μετρονόμοι. οἱ. magiſtratus Athenis quindecim uirorũ, qui menſurarum & ponderum æquitatem curabant.

Μετονομάζω. μ. άσω. π. ακα. tranſnomino. Actiu. accuſ.

Μετωνυμία. ας. ἡ. tranſnominatio.

Μετωπηδόν. frontatim.

Μετωπίας. ου. ὁ. cui frons eſt magna & lata.

Μετώπιον. ου. τὸ. unguenti genus, & lignum ex quo fit galbanũ. Eſt quoq; idem quod

Μέτωπον, ου, τό. frons, tis. hoc eſt ſpatium illud, quod interiacet oculis, ut Gaza interpretatur. Trãsfertur quoq; ut ἐπὶ μετώπου ἰέναι, de agmine exporrecta fronte procedente. Sic cum accipitur pro conſignationibus lignorum & aſſerum.

Μετωποσκόπος. qui hominis ingenium dijudicat ex fronte, indeq; futura auguratur.

Μέχρι. uſque, uſq; ad. Genit. ut μέχρι βωμῶν φίλος εἰμί. Aliquando addunt πρὸς, ut μέχρι πρὸς τὸν οὐρανόν.

Μέχρι ἐνταῦθα. hactenus.

Μέχρι ἕως. uſque dum.

Μέχρι ζῶ. διὰ βίου, quoad uiuam.

Μέχρι νῦν. hactenus, adhuc.

Μέχρι οὗ. donec, uſque quo.

Μέχρι οὗ ἄν. quoad, quouſque.

Μέχριπερ οὗ ἄν. idem.

Μέχρι παντός. ſine præfinitione temporis, τὸ διὰ παντός.

Μέχρι πολλοῦ. diu, aliquando refertur ad tempus, aliquando ad loci diſtantiam.

Μέχρι πόῤῥω. diu.

Μέχρι πόσου. quandiu.

Μέχρι ποῦ. quouſque.

Μέχρι πρώην. nuper.

Μέχρι τινός. aliquandiu, aliquantiſper, quodantenus, quouſque.

Μέχρι τοῦ. aliquo uſque.

Μέχρι τοῦδε. hactenus.

Μέχρι τοῦ λέγειν. uerbis tenus.

M H.

Μὴ. ne. Aduerbium autem eſt ἀπαγορευτικὸν, id eſt prohibendi, & conſtruitur cum optatiuo uel ſubiunctiuo. Pauſan. μὴ ὁ χρόνος λυμήνηται, Ne ſitus ea uitiet. Xenoph. μὴ τύχῃ τοῦ τιτρώσκοντος, Ne ſauciet. id eſt ἵνα μὴ, quemadmodum ut Latinis. Terent. At uide, ut ſatis modo contemplata ſis. id eſt, Caue ne non ſatis. Et interdum cum indicatiuo præſentis aut præteriti pro optatiuo uel ſubiunctiuo. Demoſthen. δέδοικα μὴ λελήθαμεν, Vereor ne non intelligamus. Plato, ἀλλ᾽ ὅρα, μὴ παίζων ἔλεγε, Sed uide, ne nõ ſerio dixerit. Interdum ſine aliquo modo. Dinarch. μὴ, ὦ ἀθηναῖοι, μὴ. δ᾽ ἀνὴρ καὶ ἀγχρόν. id eſt μηδαμῶς. Accipitur etiam pro niſi, ἐὰν μὴ, ὅτι μὴ. Ariſtot. Oecon. 1. ὡς ἀδυνάτου, μὴ ἐπιμελεῖς δεσποτῶν ἐπιμελεῖς εἶναι τοὺς ἐπιστάτας, Quaſi fieri non poſſit, ut diligentes ſint uicarij niſi diligentia dominorũ. Idem, καὶ τοῦτο πράττειν ἐκ ἀνδρὸς μὴ μανθάνοντος ἢ παίζοντος. Greg. πῶς γὰρ ἂν καὶ ὑπέστη τόδε τὸ σύμπαν, μὴ θεοῦ τὰ πάντα καὶ ὑποστήσαντος καὶ συνέχοντος. Item pro non. Demoſth. ἐπειδή με μὴ πείθοιεν, Cum mihi non perſuaderent. Item pro μήποτε. Ariſtot. Polit. 4. μὴ γὰρ ἓν τῶν ἀδυνάτων ᾖ, Neſcio enim an impoſſibile ſit. Vbi interpres habet, Impoſſibile eſt enim. Aliquando ἐρωτηματικόν eſt, id eſt interrogationis, & nunquid ſignificat, et an. Vnde ἀλλὰ μὴ, num igitur? μή τις nunquis? Sic Cic. Tamen'ne arbitraris id te poſſe obtinere? Ex his ſignificationibus ij, qui ſequuntur, manant loquendi modi, de quibus Bud. Com.

Μὴ γὰρ δή. idem.

Μὴ γὰρ ὅτι. non ſolum enim.

Μὴ γένοιτο. abſit, deus auertat.

Μηδ᾽ ἂν εἷς. οὐδεὶς ἄν.

Μηδ᾽ ἂν ὅτι γένοιτο. nullo pacto.

Μὴ δῆτα. abſit ut facias, caue facias.

Μὴ δ᾽ ὁτιοῦν. non aliquo modo, nihil penitus, nullo pacto.

Μηδ᾽ ὁστισοῦν. μηδείς.

Μὴ μέντοι. non tamen.

Μὴ ὅτι. nedum, non ſolum, non modo non.

Μὴ ὅτιγε, &

Μὴ ὅτι δὴ. idem.

Μήου, &

Μηχί, uel diuiſim μὴ ὀχὶ, & μὴ ὀ. non, quo minus, negatiuè. & id Attice, una negatione pro duabus negationibus. Interdum ſignificat quin, uel niſi, cum participio iunctum, ut μὴ ὀχὶ πρότερον αὐτὸς φανὰς, Niſi prius, Luciano. Sic aliquando Cic. ut non pro quin ponere ſolet, quale eſt illud pro Pomp. Ruere illa non poſſunt, ut hæc nõ eodem labefactata motu concidant. Interdum & cum indicatiuo pro nequaquam, minime, ut μὴ γὰρ ἁμάτlω, &c. minime temerariũ eſt, Ariſtot. Polit. 2. Et pro non etiam, cum infinitiuo & coniunctione κὴ, ut μὴ ὀ κὴ πάχειν, Plat. Apud Sophocl. pro quo minus cum infinitiuo.

Μήποτε. nequando, ne forte, ne. Item nunquam. Demoſth. καὶ ὀδὰς μήποτε ὕβρει. id eſt, ὀδὰς ὀδέποτε. Item nunquando, interrogãtis. Theophr. ἀλλὰ μήποτε ὀ τῦτο ᾖ τὸ αἴτιον; An non potius non hæc cauſa eſt? Et addubitantis, ſiue addubitãter decernentis. Idem, μήποτε ἄγαν εὔηθες ᾖ, Haud ſcio an ſtultum ſit. Athen. μήποτε δὲ δεῖ γράφειν, Fortaſſe ſcribendum eſt. Idem, μήποτε δὲ κἂν τῷ πλύτῳ, Ac neſcio an in Pluto, &c.

Μήπου. necubi.

Μήπω. nondum.

Μήπωγε. ne forte.

Μήπως. ne, ut non.

Μήπωτι. nequid.

Μήτε. neq;, ne. Item aut, Politiano interprete in Herod. quod fit quando bis ponitur in oratione.

Μήτι. nequid, nunquid, nedũ, non ſolũ.

Μήτιγε. quanto magis, nedum.

Μήτιγε δὴ, &

Μήτι δὴ. nedum, non ſolum non.

Μῶλοι κὴ μήτιγε ſunt ἀπαγορευτικὰ κὴ ἀντιακὰ, id eſt deprecantis & abominantis, ſicut de μὴ & μήποτε dictum eſt. Xenoph. μὰ δί' (ἔφη) μῶλοι γε, Minime uero (inquit) minime inquam. Vbi μὰ δία per ſe quidem negat, ſed μῶλοι γε cõduplicatio eſt. Significat etiã, nequaquã ſaltem, &, certe quidem nequaquã. Plato de Rep. 3. ἀλλ' οὖν θεὸς, μῶλοι τὸν γε μέγιστον τῶν θεῶν, &c. Quod ſi deos hoc modo lamentãtes facturus eſt, ne ſaltem deorum maximum. Accipitur & pro nedum.

Μηδαμῆ. nuſquam, & nequaquàm, abſit.

Μηδαμός. nemo, nullus. ἀπὸ τῦ μὴ, κὴ δαμός τῦ τίς.

Μηδαμόσε. nullatenus.

Μηδαμῶς. nequaquàm.

Μηδαμινός. ὁ. ὁ. inhonoratus, uilis.

Μηδάς. nullus, ὀδάς.

Μηδὲν ἄπα. pro tantum, duntaxat.

Μηδὲν ταῦτα τίθεμαι. nihili hæc facio. παρ' ὀδὲν τίθεμαι.

Μηδὲν ὅτι. nihil niſi.

Μηδέποτε. nunquàm.

Μηδέπω. nondum.

Μηδεπώποτε. nunquàm.

Μηδ' ἕτερος. neq; unus.

Μηδέτινος. nec ulls.

Μηδέτος. non alicuius.

Μήδεα. τὰ. genitalia, pudenda. uide μῆδος.

Μηδενὸς. homines nullius momenti.

Μηδῶτα. nequaquam.

Μηδία. ας. ἡ. Media.

Μηδίζω. μ. ίσω. π. ικα. lingua Medica loquor, Medis fauco.

Μηδική. ἡ. herba Medica, primo exortu trifolio ſimilis.

Μηδικὴ. Medorum regio.

Μήδιον

Μήδιον. ου. τό. herba folijs ſimilis iridi.
Μήδιος. ου. ὁ. mollis.
Μηδισμός. ὁ. proditio, metaphoricῶς.
Μήδομαι. curo, operor, uolo, uis.
Μῆδος. ου. ὁ. Medus.
Μῆδος. εος. τό. cura, conſilium, deliberatio.
Μηδοτιοῦν. nihil quicquam.
Μήδω. ſuadeo.
Μηθέν. pro μηδέν.
Μήθω. diſco.
Μηκάς. άδος. ἡ. mugiens, propriè de capris.
Μηκασμός. οῦ. ὁ. caprarum balatus.
Μηκάω. balo, caprizo. Neutr. abſol.
Μῆκες. τό. diuturnitas.
Μηκέτι. non amplius, nō adhuc, iam nō.
Μηκή. ῆς. ἡ. uox caprarum, ſicut βληχὴ ouium.
Μηκεδανός. ὁ, ἡ. prolixus.
Μήκιστος. ου. ὁ, ἡ. longiſsimus, grauiſſimus.
Μηκοποιήσας. qui produxit.
Μῆκος. εος. τό. prolixitas, longitudo, longum.
Μηκύνω. μ. υνῶ. π. υγκα. traho, produco, augeo. Actiu. accuſ.
Μήκων. ωνος. ὁ. papauer.
Μηκώνιον. ου. τό. ſuccus papaueris.
Μηλάνθη. ης. ἡ. maliflora.
Μηλάτης. paſtor.
Μήλατον. ouis.
Μηλέα. ας. ἡ. malus arbor.
Μήλειος. ου. ὁ. ouinus.
Μήλη. ης. ἡ. inſtrumentū medicum, quo immiſſo per fauces, internum hulcus exploramus.
Μηλιάδες. Meliades nymphæ.
Μήλια. aſtragali.
Μηλιασθμός. οῦ. ὁ. caula.
Μηλίζειν. colore luteo eſſe, ſiue malum referente. Plinius liuidum interpretatur.

Μήλινον ἔλαιον. melinum oleum, oleum ex malis uidelicet cotoneis.
Μηλίς. ίδος. ἡ. pomus, coloris genus, medicum inſtrumentum. Vnde
Μηλοῦσαι. huiuſmodi inſtrumento tentare, coniectare incerta.
Μηλόβοιος. nymphæ nomen ab ouibus paſcendis.
Μηλοβολεῖν. malis petere, ad amorem irretire. Nam malum Veneri ſacrum eſt.
Μηλοβοτήρ. ῆρος. ὁ. paſtor ouium.
Μηλοβοτέω. oues paſco.
Μηλόβοτον. ου. τό. terra quam oues paſcuntur, id eſt deſerta uaſtitas, ſolitudo.
Μήλωθρον. coloris infectio.
Μηλολόνθη. ἡ. galleruca, ſcarabeus.
Μῆλον. ου. pomum, ouis, quadrupes.
Μηλονομεύς. paſtor, caprarius, opilio. Item genus bruchi apud Maximum Tyrium.
Μηλωτή. ῆς. ἡ. melota, id eſt pellis ouina, aut cuiuſuis quadrupedis.
Μηλοσφαγέω. μ. ήσω. π. ηκα. iugulo oues.
Μηλοσφαγία. ouis uictima.
Μηλοφόροι. numerabantur inter ſatellites regis Perſarum, ſic dicti quòd malum præferrent in haſtis.
Μηλοφόρος. ου. ὁ. Ceres.
Μηλόω. uide μηλῶσαι.
Μήλωθρον. tinctura purpuræ.
Μηλωτή. ouina aut caprina pellis.
Μηλωτής. paſtor.
Μηλωτίς. ίδος. ἡ. auricularium, ſpicillum.
Μμή, pro μὴ apud Lucianū. Aliquando pro igitur.
Μμήν. νός. ὁ. menſis.
Μηναγύρτης. qui plebem quotidie conuocat, & mendacia componit.
Μήνη. ης. ἡ. luna.

Μηνιάω. iraſcor.
Μήνιγμα. ira, μῆνις.
Μήνιγξ. γγος. ἡ. meninga, pellicula ambiens cerebrum neruis & arterijs plena, piam matrem uocant hodie.
Μηνίω. μ. ίσω. π. ικα. ſuccenſeo, iraſcor, cōminor, infenſus ſum. Datiu.
Μηνιθμός ου. ὁ. ira.
Μήνιμα. ατος. τό. ira diuina.
Μῆνις. ιδος. ἡ. iracundia, ira permanens, bilis Latinè.
Μηνίσκοι. umbellæ, quæ in ſtatuarum capitibus ſolent poni, ne ab auibus conſpurcentur, membranæ tenues, monilia & ornamenta in collo foliata, ferramenta temonis.
Μηνίω. μηνίζω. μ. ίσω. π. ικα. duco, plico uelum nauis, iraſcor.
Μηνοειδής. έος. ὁ, ἡ. falcatus, lunæ ſimilis
Μῆνος. μῆνις.
Μήνυμα. ατος. τό. &
Μήνυσις. ἡ. ſignum, indicium.
Μηνυτής. οῦ. ὁ. delator, nuntiator.
Μήνυτρον. ου. τό. præmium indicij, aut ipſum indicium. Bud. in Annot.
Μηνύω. μ. ύσω. π. υκα. ſignifico, certiorem facio, nūtio, quæro. Eſt etiā eius facinoris, cuius ipſe cōſcius es, latebras prodere, impunitate propoſita, quod Latinis indicare dicitur. Dati.
Μηονίς. ίδος. ἡ. mulier ex Meonia.
Μήρειγξ. ſpina quæ adhæret uillis ouiū.
Μήρινθος. ου. ὁ. funis, laqueus, uinculū.
Μήριον. ου. τό. crus, inguen, coxa.
Μήρισθαι. filare.
Μηρός. οῦ. ὁ. crus, inguen, coxa, femur.
Μηροτομεῖν. femur cædere.
Μηρυκίζειν, & μηρυκᾶσθαι. ruminare.
Μηρυκισμός. οῦ. ὁ. ruminatio.
Μήρυμα. ατος. τό. cumulus, ramentum.
Μήρυξ. κος. ruminalis piſcis à ruminando dictus.
Μηρύομαι, &
Μηρύω. μ. ύσω. π. υκα. deduco filum, filo, texo.
Μήσασθαι. facere, deliberare.
Μήστωρ. ορος, uel ωρος. ὁ. bellicoſus, μητίετης.
Μήτειρα. mater prudens.
Μήτηρ. τρος. ἡ. mater.
Μητιάω. μ. άσω. conſulo, delibero.
Μητιέτης. ου. ὁ. conſiliarius, conſiliator, prudens, ſapiēs. Ponitur quoq; apud poëtas uocatiuus μητιέτα, pro nominatiuo μητιέτης, ut ὁ μητιέτα.
Μητίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. conſiliū capio.
Μήτιμα, &
Μῆτις. ιος. ἡ. conſilium, prudentia.
Μητιόεντα φάρμακα ſunt κατὰ τὴν θεραπευτικὴν τέχνην ἐσκευασμένα, ut inquit Plutarch. quæ malorum omnium inducebant obliuionem, quale nepenthes apud Homerum. Bud. in Annotat. poſt.
Μητίω. μητιάω.
Μῆτος. μῆτις.
Μήτρα. ας. ἡ. uulua, uterus, matrix.
Μηναγύρτης. ου. ὁ. qui Phrygiæ deæ ſacris initiatus eſt, hic ſtipem cogebat matri deorū tympana geſtans, quales hodie cæcos uidemus ueſtibulatim tympana pulſantes, & canentes. Bud. Com.
Μητραγυρτῶ. hoc pacto ſtipem cogo.
Μητράδελφοι. οἱ. uterini.
Μητράδελφος. auunculus ex matre.
Μητραλοίας. ου. ὁ. matrem necans uel uerberans.
Μητρίζειν. Idæ deæ ſacra peragere.
Μητριώδης. εος. ὁ, ἡ. nouercalis.
Μητροδίδακτος. ου. à matre eruditus.
Μητρόθεν. ex parte matris.
Μητροκασιγνήτη. ης. ἡ. matertera.
Μητροκτονέω. μ. ήσω, π. ηκα. matrem occido. Neutr. abſol.
Μητροκτόνος. ου. ὁ. matricida.

Μητροκωμία. ſic inter uicos eſt, ut metropolis inter urbes, à ſuiſq́ colonis agnoſcitur.

Μητρομήτωρ. ορος. ἡ. auia.

Μητροπάτωρ. ορος. ὁ. auus maternus.

Μητρόπολις. ἡ. metropolis, matrix urbs, ex qua coloniæ deductæ. Dicitur autem ἀπὸ τῆς μήτρας ἢ πόλις, non autem à menſura, uti Gratianus et Iſidorus interpretantur.

Μητροπολίτης. ου. ὁ. metropolitanus, qui prouinciæ alicui præeſt, aliosq́ ſubiectos habet epiſcopos.

Μητροῤῥαίστης. ου. ὁ. qui matrem uiolat.

Μητρῴας. ου. ὁ &

Μητρῷος. ου. ὁ. &

Μήτρως. ω. ὁ. auunculus maternus.

Μητρῷον. ου. τὸ. apud Athenienſes Phrygiæ deæ ſacrum.

Μητρυιά. ᾶς. ἡ. nouerca.

Μητρυιός. οῦ. ὁ. uitricus.

Μηχανάομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. excogito, comminiſcor, machinor, ſtruo. Item cieo & moueo. Depon. accuſ. Bud. Com.

Μηχανάω. idem.

Μηχανή. ῆς. ἡ. conatus, machinatio, excogitatio, inuentum, machina. τίς μηχανή, Quid cauſæ eſt? Qui fieri poteſt? οὐδὲ μία μηχανὴ μὴ, Nullo pacto fieri poteſt, Nihil cauſæ eſt. Bud. Cō.

Μηχάνημα. ατος. τὸ. idem.

Μηχανικός. οῦ. ὁ. mechanicus, opifex eorum operum, quæ ingenio ſimul & manu fiunt, μηχανητικός.

Μηχανοποιός. οῦ. ὁ. machinarum faber.

Μηχανοῤῥαφία. fraudis excogitatio.

Μηχανοῤῥάφος. ου. ὁ. machinator, fraudum conſutor. Euripid. φαύλων ἄνακτες, μηχανοῤῥάφοι λακῶν.

Μῆχος. εος. τὸ. μηχανὴ, ἐπίνοια, τρόπος.

M I.

Μία. ας. ἡ. una.

Μιαίνω. μ. ανῶ. π. γκα. tingo, fœdo, contamino, conſpurco, polluo, impio. Actiu. accuſ.

Μιαιφονέω. μ. ήσω. π. κα. cæde me contamino, ſum homicida, occido.

Μιαιφονία. ας. ἡ. homicidum, cædes.

Μιαιφόνος. ου. ὁ. homicida, cruentus.

Μίασμα. ατος. τὸ. βάμμα, tinctura.

Μιαρία. iniquitas, ſcelus.

Μιαρός. οῦ. ὁ ſceleſtus, fœdatus, nocens, impurus. Dictum uolunt, quaſi dignus qui ab omnibus ſolus relinquatur.

Μιάς, &

Μίασμα. ατος. τὸ. immunditiеs, piaculum, impiamentum apud Cyprianum.

Μιασμός. οῦ. ὁ. idem, βδελυρία.

Μιάστωρ. ορος. ὁ. fœdus, ſpurcus, impurus, ſceleſtus homo, malu dæmon.

Μίαχος. impietas, impuritas, piaculum.

Μίγα. ſimul.

Μιγάζω. μ. άσω. π. ακα. miſceo. Actiu. accuſatiuo.

Μιγάς. άδος. miſcella, alijs mixtus, & congregatio ex multis gentibus.

Μίγδα, &

Μίγδαδοι. οἱ. mixti.

Μίγδην. ſimul, unà, mixtim.

Μιγδηράζω. contumelia afficio.

Μιγήμεναι, pro μιγῆναι. miſceri.

Μίγνυμι. μ. ίξω. π. ιχα. μιγνύω. Actiu. accuſatiuo.

Μῖγμα. ατος τὸ. coitus, miſtio.

Μίγνυμι. μ. μίξω. π. ιχα. &

Μιγνύω, miſceo. Actiu. accuſ.

Μιγῆναι. miſceri, conuenire, colloqui.

Μίγω. μιγνύω.

Μίδας. iactus uocabulum in ludo teſſerarum fortunatiſsimi, & uermiculus qui fabis innaſcitur.

Μιάω. comedo.

Μίθακνος. ὁ. celer.

Μίθρης. ου. ὁ. ſol apud Perſas, cuius ſimulacrum leonis rictum præferebat cum tiara, manu utraq; bubula premente cornua. Hinc μιθριακὰ ſacra appellantur, quæ in antro obijſſe moris erat, educto ex eo cornibus boue, quem mox ut ſoli uictimam per hymnorum modulatos concentus, immolarent. Cæl. li. 13. ca. 17.

Μίκαι. oleris genus.

Μίκλη. ης. ἡ. capra.

Μικκόν, Dorice pro μικρόν. Theoc. τὸ δ' ξυν, μικκὸν ἄκουσον.

Μικραίτιος. de minutis rebus conquerens.

Μικρὰ ξιφίδια. ſicæ, Ioſepho interprete.

Μικραδικητικός. ῦ. ὁ. qui in paruis iniuriatur.

Μικρόβιος. ὁ. qui breuis eſt uitæ.

Μικροθυμία. ἡ. languidus animus.

Μικροκοίλιος. qui eſt paruo uentriculo.

Μικρολογέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. de re puſilla uerba facio: id quod eſt ſordidorum, & parcorum, quos minima quæq; mouent: uilibus uaco, res minutas plurimi facio, circa minutula curioſus & anxius ſum, anxiè & ſcrupuloſè circa uilia & ſpernenda occupor, de aſpernabilibus laboro, uel accuratè diſputo uel certo. Eſt etiam τὸ γλισχρεύομαι, id eſt ſordidè & præparcè rationem ineo, uel tribuo. Plut. in Probl. ἵνα μὴ κἄν τι μικρολογῇ πρὸς τοὺς θεούς, Ne ultra præparce agas & ſordide cum dijs: parcens ſcilicet thuri in ſacrificando. Dicitur & ὁμικρολογοῦμαι pro eodem, addito ο. Bud. Com.

Μικρολογητέον. ſordidè aut parcè erit agendum.

Μικρολογία. ας. ἡ. diligentia, & anxia cura circa minutula, ſedulitas quouis modo acquirendi, humilitas, cura rerum uilium, ſordities, cum magnificamus quod nihili pendendum eſt.

Μικρολογίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. τὸ μικρολογοῦμαι.

Μικρολόγος. ου. ὁ. qui paruum magni facit, id eſt parcus, φειδωλός.

Μικρόλυπος. ου. ὁ. pronus ad triſtitiam, qui parua de cauſa triſtatur, uel iraſcitur, animus minutulis rebus ſufferuefactus, qui frænum nunquam mordeat, & in fermento ferè ſemper ſit.

Μικροπολῖται. οἱ. qui ſunt ex oppidulo.

Μικροπόνηρος. qui in paruis improbus eſt. opponitur τῷ μεγαλοπονήρῳ. Bud. Comment.

Μικροπρέπεια. ας. ἡ. puſillanimitas, ignauia.

Μικροπρεπής. έος. ὁ, ἡ. abiecti animi, illiberalis.

Μικρόρραξ. αγος. ὁ. habens acinos paruos.

Μικρός. ου. ὁ. paruus, exiguus, humilis. μικρὰ φρονεῖν, humilem eſſe, & ſummiſſe ſe gerere, cui opponitur μέγα φρονεῖν. παρὰ μικρόν, τὸ πάνυ μικρόν, id eſt perparum. Iſocr. οὐ γὰρ παρὰ μικρὸν ἐποίησαν, Non enim perparum profecerunt. Idē, καὶ δεῖ οὐ παρὰ μικρὸν ἡγεῖσθαι, Non hoc floccipendere oportet, & paruum eſſe ducere. Bud. Cō.

Μικρόστομος. ου. qui eſt anguſti oris.

Μικρόσφυκτος. ου. ὁ. cui uenæ tenuiter mouentur, debilis.

Μικρότης. ητος. ἡ. paruitas.

Μικροτράπεζοι Antiphanes uocabat eos, qui in deliciarum chaos ſeſe demiſiſſent, nimium ſcilicet in epularum apparatu curioſi.

Μικροῦ. ferè. μικροῦ δεῖν, parū abeſt, fermè.

Μικροφροσύνη. ης. ἡ. &

Μικροψυχία.

Μικροφωνία. exilitas uocis.

Μικροψυχία. ας. ἡ. puſillanimitas.

Μικρόψυχος. ου. ὁ. timidus.

Μικτός. ῦ. ὁ. miſtus.

Μίλαξ, & σμίλαξ. κος. ἡ. genus hederæ, qua poëtæ coronabantur.

Μιλησιουργής. Mileſico opificio factum.

Μιλιάριον. ου. uas quo aqua hyeme calefiebat.

Μιλίτινος. ὁ. mellitens.

Μίλιον. ου. τό. milium, hoc eſt ſpatiũ continens octo ſtadia.

Μι[illegible]. ῦ. ὁ. mollis, tardus.

Μιλτηλιφής, &

Μιλτοπάρῃος. ου. ὁ, ἡ. minio fucatus genas, minio coloratus, rubrica delibutus, miniatus. Homer. iliad. β. τῷ δ' ἅμα νῆες ἕποντο δυώδεκα μιλτοπάρῃοι, hoc eſt naues rubricatis proris.

Μιλτόομαι. μ. ώσομαι. minio inficior.

Μίλτος. ου. ὁ. color ruber fucatorius, apud Dioſcoridem. μίλτος σινωπικὴ, minium, interprete Plinio.

Μιλτόω. tingo, minio inficio, lauo.

Μιλτώδης. εος. ὁ, ἡ. ruber minio.

Μιλτωρυχία. ας. ἡ. locus ubi minium effoditur.

Μίλφωσις. εως. ἡ. defluuium palpebrarum. μίλφαι idem dicuntur.

Μιμαίκυλον. arbuti fructus, ſorbum, prunum, unedo.

Μιμαλλόνες. αἱ. apud Macedones Bacchæ uocantur.

Μίμαρις, &

Μιμάρκις, &

Μιμάρκυς. farcimen quoddam ex inteſtinis & ſanguine leporino confectum. Pollux li. 6.

Μιμαυλεῖν. fingere, ſimulare, imitari tibiarum cantum.

Μιμέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. imitor quouis modo, uel geſtu corporis, uel uerborum figura pingo. Actiue & paſſiue accipitur.

Μιμηλόν. ad exemplar factum.

Μιμηλάζω. imitor.

Μιμητόν. imitatorium.

Μίμημα. ατος. τό. &

Μίμησις. εως. ἡ. imitatio, & figura rhetorica.

Μιμητής. ῦ. ὁ. imitator.

Μιμητικός. οῦ. ὁ. ad imitandum aptus.

Μιμητικώτατος. imitantiſſimus.

Μιμιχμός. ῦ. ὁ. hinnitus.

Μιμνάζω. μ. άσω. π. ακα. maneo. Neutr. abſol.

Μίμνησις. reminiſcentia.

Μιμνήσκω. μ. ήσω. π. ηκα. commemoro, id eſt facio recordari, in memoriam reuoco.

Μίμνω. maneo, expecto. Neutr. abſol.

Μίμοι. uocantur uerſus ſcenici, & ipſi qui μίμους ſcribunt, & hiſtriones qui pronuntiant.

Μίν. ipſum, ipſam, indeclinabile pronomen eſt.

Μίνδαξ. odoramenti genus.

Μίνθα. ης. ἡ. mentha herbæ nomen, & nymphæ, Cocyti filiæ, quæ cum audiſſet Proſerpinam amari à Plutone, indignata conſtanter ſe illi præponere auſa eſt, dictitans, ſi inferos peteret, hoſtiliter infeſtaturam. Quo tumore commotior Ceres facta, cum Mintham dolo circumueniſſet, in hortenſem mentham deformauit. Hæc herba grati odoris eſt, ſed ante coitum mulieri appoſita, inhibet conceptionem, & ea re Oppiani interpres καλὴν βοτάνην appellauit.

Μίνθος. ſtercus humanum, ſiue flos ille in ſterquilinijs enaſcens, quo mirè afficiuntur hirci. Alij caprarum retrimenta hoc nomine ſignificari uolunt, quibus frigentium hircorũ nares paſtores illinunt, & ita commoto

ſternutamento curant.

Μινθόω.μ.ώσω.π.ωκα ſtercoro. Ariſtop. μινθώσομεν δ' ὥσπερ τράγου τὴν ῥῖνα, Stercore linemus nares, perinde ac hirci.

Μίνιον.unguentum quoddam.

Μινύθω.minuo. Actiu. accuſ.

Μινύρομαι, uel μινυρίζομαι.cano, imploro, lamentor, clara uoce loquor.

Μίνυνθα.paululum.

Μινυνθάδιος.ꝰ. breuis temporis, id eſt parum durans, μικρόβιος apud Homerum.

Μινυρίζω.μ.ίσω.π.ικα. biſcanto, parua uoce cano, uibriſſo, benedico, muſitor. Item doleo, uagio metaphorice. Neutr. abſol.

Μινύρισμα.ατος.τὸ.ſibilus.

Μινυρός.ꝰ.ὁ.querulus, puſilla et gracili uoce cantillans. Item μινυροί, pipiones, & fœtus auium reliquarum.

Μινυώριος.breuis temporis, inutilis, μινυνθάδιος.

Μίνυνθον.paululum.

Μίνως, τοῦ μίνω, uel μίνω Attice. ὁ. Minos.

Μιξέλληνες.οἱ.qui altero parente Græci ſunt, quemadmodum Hibridæ apud Romanos.

Μίξις.ιος.ἡ.coitus, miſtio, temperamentum.

Μιξοβάρβαρος.ꝰ.ſemibarbarus.

Μιξοδία. triuium, & apud Homerum locus inter Scyllam & Charybdin.

Μιξεία.ας.ἡ.coitus, μίξις.

Μίξοφρυς.υος.ὁ,ἡ.qui ſupercilia habet coniuncta.

Μιξώδης.εος.ὁ,ἡ.mucori ſimilis.

Μίρμα.ſordidus, improbus.

Μίῤῥινον.τὸ.gula.

Μισαγαθία.ας.ἡ.odium circa bonos.

Μισαλληλία.ας.ἡ.odium mutuum.

Μισάλληλοι.inter ſe odibiles.

M I.

Μισανθρωπέω.inhumanum eſſe, homines odiſſe.

Μισανθρωπία.ας.ἡ.inhumanitas, odium erga homines.

Μισάνθρωπος.ꝰ.ὁ.oſor hominum, qualis Timon apud Lucian.

Μισάγκεια.ας.ἡ. locus in ualle cauus, in quem utrinque è montibus deferuntur aquæ, ac ueluti miſcentur.

Μισγητέω.coëo. Neutr. abſol.

Μισγοδία. ubi plures uiæ conueniunt ac ueluti ſe miſcent.

Μίσγομαι.miſceor, conſuetudinem habeo. De re uenerea ſæpe apud Homerum, ſicut Vergilius, Mixta deo mulier.

Μισγονόμος.ubi publica paſcua ſunt.

Μίσγω.miſceo. Actiu. accuſ.

Μισέλλην.odiens Græcos.

Μισέω.μ.ήσω.π.ηκα. odi, odio proſequor. Actiu. accuſ. ut μισῶ σε τῆς ἀναιδείας, pro κατὰ τὴν ἀναιδείας.

Μισηθείς.inuiſus.

Μισηνός.ꝰ.ὁ.Miſenus portus Neapolis.

Μισητεία.ας.ἡ.coitus.

Μισητίας.ꝰ.ὁ.ſalax, καταφερής.

Μισήτη.ης.ἡ.libidinoſa, quaſi μισγήτη. Cratinus, μισῆται δὲ γυναῖκες.

Μισητὰ.odibilis.

Μισητίζω.odi.

Μισητός.ꝰ.ὁ.odibilis, inexplebilis.

Μίσητρον.cauſa odij.

Μισθαρνέω.μ.ήσω.π.ηκα. quæſtum facio, capio mercedem, facio aliquid mercede, operam meam loco. Bud. Comment.

Μισθαρνής.ῆτος.ὁ,ἡ.mercenarius, mercede conductus.

Μισθαρνία.ας.ἡ. opera mercenaria, & quæſtuaria, locatio operæ ſuæ.

Μίσθαρνος.ꝰ.ὁ.μισθαρνής.

Μισθοχίδης.ꝰ.ὁ.qui in magiſtratu mercedem accipit. neque enim carebant

ſtipendijs magiſtratus.

Μίσθιος. ου. ὁ. μισθαρνὴς, μισθωτός.

Μισθοδοσία. ας. ἡ. mercedis retributio.

Μισθοδοτέω. μ. ήσω. π. κκα. do mercedem, ſtipendio & mercede auctoro. Accuſ.

Μισθοδότης. ου. ὁ. dator mercedis.

Μισθοδοτοῦμαι μισθοφορέω.

Μισθόομαι. μ. ώσομαι. π. ωμαι. conduco, id eſt mercede conduco.

Μισθός. οῦ. ὁ. merces, ſtipendium.

Μισθοφορά. ᾶς. ἡ. idem.

Μισθοφορέω. μ. ήσω. π. κκα. ſtipendia mereo, æra mereo, facio aliquid pro mercede. Neutr. abſol.

Μισθοφορία. ας. ἡ. μισθοφορά.

Μισθοφόρος. ου. ὁ. famulus, ſtipendiarius miles, mercenarius.

Μισθόω. μ. ώσω. π. ωκα. opus uel fundum loco, id eſt do faciendum mercede conſtituta, ἀπομισθῶ. Demoſth. ἐμίσθωσε πασίων μὲν τράπεζαν τούτῳ, Menſam huic Paſion locauit. Sic μισθοῦμαι ἔργον, conduco opus faciendum, ut redemptores operũ ſolent. Idem, ἢ ὀπώραν πρίαιντο, ἢ θέρος μισθοῖντο ἐκθερίσαι, Aut poma legenda redimeret, aut meſſem demetendam conduceret. Bud. in Annot.

Μίσθωμα. ατος. τό. merces, & propriè ſcorti.

Μίσθωσις. ἡ. conductio.

Μισθωτικός. οῦ. ὁ. mercenarius.

Μισθωτός. οῦ. ὁ. mercenarius, conductitius, baiulus.

Μισθώτριαι. mulieres mercenariæ, baiulæ.

Μίσκα. incipit.

Μίσκοι. fruſta & reiectamenta, quæ ſub menſam cadunt.

Μίσκυλος. ſordidus, parcus.

Μισογύναιος, &

Μισογυνής. ῆος. καὶ μισογύνης. ου. ὁ. oſor mulierum, auerſus à nuptijs.

Μισογυνία. ας. ἡ. odium mulierum.

Μισόδημος. ου. ὁ. hoſtis plebis, minimè popularis.

Μισόδικος. ὁ. ἀπράγμων καὶ φιλήσυχος, qui negotia faceſſere alijs non ſolet, ſibiq; exhiberi metuit, & ægrè fert.

Μισόκαλος. oſor honeſti.

Μισολάμαχος. bellum exoſus, apud Ariſtoph. à Lamacho quodam duce bellicoſo.

Μισολογία. odium literarum.

Μισόλογος. ου. ὁ. oſor rationis, ἀμαθής.

Μισολογῶ. τὸ ἀμαθαίνω, καὶ ἀνοηταίνω.

Μισόξενος. inhoſpitalis.

Μισόπαις. αιδος. ὁ. oſor liberorum.

Μισόπολις. ιος. ὁ. ciuitatis oſor.

Μισοπονεῖν. non contendere, nec eniti, nec ſtudere.

Μισοπονηρεῖν. malos deteſtari.

Μισοπονηρία. ας. ἡ. ſceleratorũ odium.

Μισοπόνηρος. qui malos auerſatur.

Μισοπορπακιστής. belli oſor. à πόρπαξ, quod annulum aut lorum ſignificat quo ſcutum tenetur.

Μισοπράγμων. quietis ſtudioſus, qui negotijs curandis abſtinet.

Μῖσος. εος. τό. odium, auerſatio. Cum uero penultimam breuẽ habet, & acuitur, ſignificat ſcelus, impuritatem.

Μισόσοφος. philoſophiæ oſor.

Μισοτεκνία. ας. ἡ. filiorum odium.

Μισόφιλος. amicis inimicus.

Μιστυλάω. μ. ήσω. π. κκα. iure & pulmentario uescor, μιστύλλω. Neutr. accuſ.

Μιστύλη. panis excauatus pro iure hauriendo.

Μίστυλον. fruſtum panis canibus obiectum.

Μιστύλλω. μ. υλῶ. minutatim ſeco. Neutr. accuſ.

Μισυοί. qui dimidiato corpore nigri, dimidiato uero albi ſunt.

Μιχά.redimiculum,uitta,pileus, lanarum glomus.

Μισώδης.εος.ὁ,ἡ.odibilis.

Μινυρίζω.eiulor,ſtrideo.

Μίτος.ου.ὁ.filum,licium.

Μίτρα.ας.ἡ.mitra,balteus,diadema capitis aureum,zona,ornatus capillorum,faſcia muliebris,qua caput obligatur. Sunt qui dicant μίτρας eſſe ex faſcijs,horarijsq́; concinnatas corollas. Dicitur autem ἀπὸ μίτου, quod filum ſignificat. Apollonius μιτρην incorruptam dicit, ubi conſtat adhuc pudicitia uirginitasq́. μίτραν enim ſeu ζώνην ſoluere narrantur primum parientes, eamq́; dicatare Dianæ.

Μιτροχίτων.ωνος.ὁ.delicatus,mitris præcinctus. Sybaritarũ cognomen, qui ab accolis μιτροχίτωνες dicebãtur propter nimiam mollitiem,in quam collapſi,uel ipſis Sybaritis non cederẽt. Geſtabant enim floridas tunicas, quas μίτροις etiam, hoc eſt cingulis pretioſis & magni impendij præcingebant. Homerus ἀμιτροχίτωνας diſcinctos appellat.

Μιτύλος.ου.ὁ.mutilus,carens cornibus.

Μίτυς τὸ τῶν μελισσῶν κάλυμμα ἱκανῶς ὥσπερ ἀπο κάθαρμα τοῦ κηροῦ.

Μιχανίω.ſono.

M N.

Μνᾶ.ᾶς.mna,ſiue mina,centum drachmæ. Hermolaus annotat μνᾶν,λίτραν,& ὁλκὴν,pro eodem accipi Græcis,quemadmodum Latinis minam,libram & pondo,quod tamen nõ uſquequaq; uerum eſſe ait Bud. Plin. lib.21.ait μνᾶν pendere libras Atticas centum.

Μνάα.pete uxorem.

Μνάας.άδος.capra,quæ mulgetur.

Μναῖον.quod eſt pretij unius minæ.

Μνάμων.ονος.qui ſacrificiorum admonet. Erant etiam μνάμονες (Plutarcho authore) ſympoſiorum præfecti in Sicilia, quos Latini modiperatores uocant, quòd bibendi modum alijs imperarent.

Μνάομαι.μνῶμαι.μ.ήσομαι.π.ημαι.reminiſcor,indago,& idẽ quod μνηστεύω.

Μναρός.οῦ.ὁ.mollis,dulcis.

Μνάα.ας.ἡ.memoria.

Μνέω.μ.ήσω.π.ηκα.facio reminiſci,id eſt ſuggero.

Μνῆμα.ατος.τὸ.monumentum,id eſt recordatio,ſepulchrum.

Μνημεῖον.ου.τὸ.memoriale,monumentũ

Μνήμη.ης.ἡ.memoria. ἀπὸ μνήμης ἀπαγγέλλειν,memoriter dicere & commemorare,quod Cicero à memoria exponere dixit.

Μνημεία.ἡ.memoria.

Μνημόνευμα.ατος.τὸ.ad memoriam aptatio.

Μνημόνευτα.τὰ.quorum memoria replicari poteſt.

Μνημονεύω.μ.εύσω.π.ευκα.memoriã facio, in memoriam reduco, memini, recordor,memor ſum.Neutr.accuſ. & datiuo.

Μνημονικόν.τὸ.memoriæ uis & dexteritas.

Μνημονικός.οῦ.ὁ.qui ualet memoria.

Μνημονικῶς,aduerb.memoria.

Μνημοσύνη.ης.ἡ.memoria. Dicitur etiam Mnemoſyne Muſarum mater, ſecundum Heſiodum, patre Ioue, quòd ad procinctum in literaria palæſtra tendentem oportet νοητικὸν eſſe & μνημονικὸν, id eſt intelligendi, & retinendi poteſtate præditum. Iupiter autem τὸ νοητικὸν credebatur contribuere,& Mnemoſyne τὸ μνημονικόν. Confingitur & τῆς μνημοσύνης fontem apud Triphonij ſpecu fuiſſe,

quòd

quòd hauſta inde aqua, omniũ quæ uidiſſent, recordarentur.

Μνημόσυνον. ου. τὸ. memoria, memoriale, pignus, aut ſimile quippiam relictum apud amicum, quod illum noſtri commonefaciat, monumentum. Marci 14. καὶ ὃ ἐποίησεν αὕτη λαληθήσεται εἰς μνημόσυνον αὐτῆς.

Μνημύω. triſtis incedo & demiſſo uultu

Μνήμων. ονος. ὁ, ἡ. memor, tabularius, auctuarius, munere fungens in tabulas publicas referendi quæ opus eſt memoriæ mandari.

Μνήωντο. meminerunt.

Μνησίθεος. ου. ὁ. pius, ἀρχαθίς.

Μνησικακέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſum memor malorum, reminiſcor iniuriæ, & inimicitiarum præteritarum, poſt inimicitiam mala recordor.

Μνησικακία. ας. ἡ. iniuriarũ memoria.

Μνησικακός. οῦ. ὁ. memor iniuriarum.

Μνησιχάρη. uoluptas.

Μνηστεία. ας. ἡ. memoria, deſponſatio.

Μνηστεύομαι, &

Μνηστεύω. μ. εύσω. π. ευκα. deſpondeo, trado ſponſam. Item proco, uxorem poſco, uxorẽ accipio, nubo. Quanq̃ (ut quidam tradunt) ille qui alteri ſtipulatur, μνηστεύεσθαι paſſiua uoce proprie dicatur, quod tamen (inquit Bud.) confirmare nolim. Item ambio, magiſtratũ appeto, honores affecto, aucupor. Item concilio, comparo, ut κέρδεα μνηστεύειν, Syneſ. Item reminiſcor. Bud. Com.

Μνηστὴ. ῆς. ἡ. ſponſa, μεμνηστευμένη.

Μνηστήρ. ῆρος. ὁ. qui puellæ nuptias ambit, procus.

Μνηστηροφονία. ας. ἡ. cædes procorum.

Μνῆσις. ιος. ἡ. memoria, μνεία.

Μνηστός. οῦ. ὁ. nuptus, deſponſatus.

Μνήστρια. ας. ἡ. pronuba.

Μνῆστρον. ου. τὸ. arrhabo futurarũ nuptiarum.

Μνηστύς. ύος. ἡ. poſtulatio in uxorem.

Μνήστωρ. procus, ſponſus, et qui nuptiarum arrhabonem dedit. Item prudens, peritus.

Μνῆστρα. nuptiarum dona.

Μνιαρός. muſcoſus. Oppianus li. 2. καὶ μὲν τὶς μνιαροῖσιν ὑπὸ πλαταμῶσι νομός.

Μνιόεις. idem, σύμφυτος.

Μνίον, & additione α, ἀμνίον. ου. τὸ. muſcus, alga, βρύον, φῦκος.

Μνίω. comedo.

Μνοῦς. pilus, tenuiſsima pluma, lana tenerrima.

Μνωῖται. uide εἵλωτες.

Μνώομαι, poëtice pro μνάομαι. reminiſcor.

M O.

Μογερός. οῦ. ὁ. laborioſus.

Μογέω. μ. ήσω. π. ηκα. laboro, patior.

Μογηρός. μογερός.

Μογιλαλία. ας. ἡ. hæſitantia in uerbis, cum ira, pudor, alius'ue affectus impedit, quo minus eloqui aliquid debitè poſsimus.

Μογιλάλος. ου. ὁ. balbus, impeditæ linguæ, bardus.

Μόγις. uix.

Μόγος. ου. ὁ. labor, aſflictio.

Μογόστοκος. ου. ὁ, ἡ. faciens laborem in pariendo.

Μόδιος. ου. ὁ. modius.

Μόδυχνον. ἰδιοτέλειον.

Μόθαξ. ſeruulus, qui cum filijs coæqualibus enutritur.

Μοθάω. deteſtor, calumnior, odi. Heſychius legit μοάω,

Μόθος. ου. ὁ. labor, bellum, tumultus, pugna.

Μοθύρα. ας. ἡ. capulus, & manubrium remorum.

Μοθωνία. ας. ἡ. ſuperbia.

Μοιδίζειν. in aliqua lingua perperam loqui. à Mœdorum lingua ſumptum,

quæ impura eſt & corrupta.
Μοιμυᾶν, &
Μοιμύσσειν. labra inuicem coniungere, ſugere.
Μοῖος. triſtis, demiſſo uultu incedens.
Μοῖρα. ας. ἡ. parca, pars, decens, officium, acies, tribus.
Μοιραγέτης. fatorum ductor.
Μοιράομαι. ſum fatatus, ſortior, λαγχάνω.
Μοιράω. fato, diuido.
Μοιρηγενής. ἐος. ὁ, ἡ. fortunatus.
Μοιροδοκέω. particeps ſum.
Μοιρολαχεῖν. diuidere, partiri.
Μοιχάγρια. τά. adulterij deprehenſio, pœna deprehenſi in adulterio.
Μοιχάζω. mœchor, fornicor. Genit.
Μοιχαλίς. ίδος. ἡ. adultera.
Μοιχάομαι. μοιχάζω, μοιχεύω.
Μοιχεία. ας. ἡ. adulterium.
Μοιχεύτρια. ας. ἡ. μοιχαλίς.
Μοιχευθεῖσα. ἡ. adulterata.
Μοιχεύω. μ. εύσω. π. ευκα. adultero, ſtupro. Actiu. accuſ.
Μοιχίδιος. ὁ. ſpurius.
Μοιχικός. οῦ. ὁ. adulterinus.
Μοιχός. οῦ. ὁ. adulter, mœchus. Eſt & Μοιχὸς indecora prorſus ac cinædica tondendi ratio, qua infamatur in Comœdijs poëta Cratinus.
Μοιχοτύπη. ſcortum.
Μολγός. οῦ. ὁ. tardus, cæcus, pauper, μοχθηρός, uter ex bubulo corio. Comici item μόλγους & ἀμόλγεις uocant depeculatores, à mulgẽdo, id eſt ἀμέλγειν.
Μολέω. eo, proficiſcor, uenio, redeo, moueo, curro.
Μόλιβος. plumbum.
Μόλις. uix, μόγις, βραδέως.
Μολίων. ονος. ὁ. pugnator, graſſator, latro, ueredarius.
Μολοβρός. οῦ. ὁ. deuorator, paraſitus, mendicus, cauſa cœnæ ſumendæ adueniens.
Μολπάζω. celebro, canto.
Μολορός. impudens, triſtis.
Μόλος. μόθος, labor, pugna, fremitus.
Μολορίδες. ſpicarũ nodi, ſiue genicula.
Μόλπη. ῆς. ἡ. cantus.
Μολύβδαινα. ας. ἡ. μολυβδίς. metallum quoddam, & plumbum quod reti appenditur.
Μολύβδινος. ου. ὁ. plumbeus.
Μολυβδίς. ίδος. ἡ. lamina plumbea, & pondus ſeptem librarum.
Μόλυβδος. ου. ὁ. plumbum.
Μόλυβδος κεκαυμένος, Celſus plumbũ combuſtum appellat.
Μολύβδου σκωρία. idem, plumbi recrementum uel excrementum. πεπλυμένος uerò illotum, ut ſtannum.
Μολυβδουργός. plumbarius.
Μολύβδωσις. ἡ. plumbatura, ferruminatio, & quæcunque coniunctura.
Μολυνίη. pars illa corporis, quæ ſe perpetuò coinquinat.
Μολύνω. μ. υνῶ. π. υγκα. inquino. Actiu. accuſ.
Μολυρίς. ίδος. ἡ. locuſta.
Μολυρός. tardus, ingratus, modeſtus, iniucundus.
Μολυσμός. οῦ. ὁ. inquinatio, litura.
Μόλω. μολέω, accedo.
Μομφή. ῆς. ἡ. querela, condemnatio.
Μοναδικόν. οῦ. τό. ſingulare.
Μοναδικός. οῦ. unicus.
Μοναδόν. ſolitariè.
Μονάζω. μ. άσω. π. ακα. ſolus dego, ſoliuagor, ſolitudines capto. Neutr. abſol.
Μονάζοντες. monachi appellantur peculiari habitu ſeſe diſtinguentes.
Μονακής. excellens, robuſtus.
Μονανδρεῖν. uni uiro cohabitare.
Μοναρχέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſolus impero, monarchico imperio potior. Neu. genitiuo.

Μονάρχης. ου. ὁ. princeps, monarcha, tyrannus.

Μοναρχία. ας. ἡ. principatus, monarchia. Suetonius interpretatur arbitrium orbis terrarũ, Eutropius ſummam rerum poteſtatem.

Μονάς. άδος. ἡ. unitas, monas, unio.

Μοναστήριον. ου. τὸ. ſolitudo, monaſteriũ.

Μοναστής. οῦ. ὁ. monaſta, ſolitarius.

Μοναστικός. οῦ. ὁ. ſolitarius.

Μόναυλος. ου. ἡ. genus tibiæ quam inuenerunt Aegyptij.

Μοναχῆ. unicè.

Μοναχός. οῦ. ὁ. monachus, ſolitarius.

Μοναχοῦ. ſolummodo.

Μοναχῶς. ſimpliciter, uno modo.

Μονή. ῆς. ἡ. manſio.

Μόνη. ης. ἡ. ſola, occaſio.

Μονηρέβιον. uita ſolitaria, monachiſmus.

Μονήρης. εος. ὁ, ἡ. ſolus, ſolitarius.

Μονίας. ſobrius, νήφων. ebrios enim δαιτῆρες uocabant.

Μονικός. οῦ. ὁ. &

Μόνιμος. ου. ὁ. ſtabilis. μόνιμοι λόγοι καὶ ἀμεθάστατοι, rationes immobiles neq; refutabiles, cognatæ ſcilicet earum rerum quarum ſunt interpretes. Bud. Com.

Μονιός. οῦ. ὁ. porcus ſylueſtris, qui ſingularis Latinè dicitur. Cæl. libro 2. cap. 19.

Μονοβαίας. fur, quòd ſolus & clanculum eat.

Μόνιππος. uno equo certans, κελητίζων.

Μονογνώμονες. οἱ. conſentientes, ab una dependentes ſententia.

Μονογενής. έος. ὁ, ἡ. unigenitus, unicus.

Μονόγραμμος. ου. ὁ. quaſi deliniatus tantum, nõ additis reliquis, quæ iuſtam picturam abſoluunt. Dicitur de macilento & extenuato deformiq; : ut apud Ciceronem dij monogrammĩ ab Epicuro dicuntur. Cæl. lib. 11. cap. 19.

Μονοειδής. έος. ὁ, ἡ. æqualis, ſolus, uniformis.

Μονόδροπος. πάσης φροντίδος καὶ μεταχειρισμοῦ χωρίς.

Μονοείμων. unica ueſte utens.

Μονόζωνοι. excellentes bello, & qui cingulo eximio à cæteris differant. Suid.

Μονόθυρος. ου. uniforis, uniualuis.

Μονοκάμπτοι. οἱ. omnes pedum digiti, hoc eſt flexi unius.

Μονόκερως. ωτος. unicornis.

Μονόκρηπις. uno calceamento indutus. Mercurij epitheton, qui calceum alterum Perſeo ad Gorgonas deuolanti dedit.

Μονόκοιλος. ου. unum habens uentrem.

Μονοκόνδυλος. ου. ὁ. qui uno modo inflectitur.

Μονοκότυλος. ὁ. ſimplicem acetabulorum ordinem habens.

Μονόκωλος. ου. ὁ. unimembris.

Μονολεχής. ῆς. ἡ. matrona uno contenta.

Μονόλοπα. τὰ. ſimplici cortice productæ arbores.

Μονόλεπτα. τὸν. unius pellis, unius ueſtis, uel qui ſolidam habet pellem.

Μονομαχεῖν. ſingulari certamine pugnare, ut gladiatores & prouocatores.

Μονομαχία. ας. ἡ. duellum, ſingulare certamen.

Μονόμαχος. ου. ὁ. gladiator.

Μονομερής. έος. ὁ, ἡ. unius partis.

Μονόμματος. uniformis, ſimplex.

Μόνον. ſolum, tantum.

Μονονού, μόνον οὐ. &

Μονονουχί. quaſi, propè, fermè, tantum non.

Μονόξυλον. ου. τὸ. monoxylon, id eſt nauigium ex ligno integro.

Μονοούσιον. τὸ μὴ ἔχον ἕτερόν τι τῆς αὐτῆς οὐσίας ὅμοιον. quod ſolum eſt in ſuo genere, & nihil ſuæ ſubſtantiæ ſimile habet, ut ſol, luna, cælum.

Μονοπέδιλος. ου. ὁ. unico calceo indutus

Μονοπροσώπως. ſub una perſona.

Μονοπωλεῖν. dicuntur ij, qui ſoli quippiam uendunt, ut ij qui ius monopolij impetrauerint, à quo fit

Μονοπωλία, &

Μονοπώλιον. huiuſmodi uenditio. Bud. (Com.

Μονόρηξ. auulſus.

Μόνος. ου. ὁ. ſolus.

Μονοσιτέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſemel comedo in die. Neutr. abſol. Bud. Com.

Μονοσιτία. cum ſemel in die comedimus.

Μονοστέλεχα. τά. quæ habent à radice caudicem unum.

Μονόστολος. ſolus miſſus.

Μονότοκος. ὁ. uniparus.

Μονοτόκος. ου. ἡ. unipara.

Μονοτονία. ας. ἡ. peruicacia.

Μονότονος. ου. ὁ. peruicax.

Μονότροπος. ου. ὁ. ſolitarius, unius moris, ſolus nutritus, cælebs, ſtabilis, conſtans, peruicax.

Μονοχία. ας. ἡ. cælibatus.

Μονοφαγία. ας. ἡ. uictus ex una re.

Μονόφαγοι. apud Athenæum dicebantur quòd ſeorſum ferè ueteres pranderent, more diuerſo à Romanis, qui ſimul cum amicis decumbebant, unde cœna ab eis dicta, διὰ τὴν κοινωνίαν. Cæl. lib. 14. cap. 57.

Μονόφαντος. ου. ὁ, ἡ. ſolus apparens.

Μονόφθαλμος. ου. ὁ. luſcus, ἑτερόφθαλμος.

Μονοφυές. τό. unigenitum.

Μονοφυής. έος. ὁ, ἡ. ſimplex.

Μονόχηρος. firmus, improbus.

Μονοχιτῶ. habeo unam tantummodo tunicam.

Μονοχιτών. ῶνος. ὁ, ἡ. amictus prima ueſte, interula.

Μονοχρώματος. ου. ὁ. unius coloris. & μονοχρώματα, ſingulis coloribus depicta.

Μονοψάδης. priuatus.

Μονῳδεῖν. lugere.

Μονῳδία. ας. ἡ. breuis laus defuncti, cantus lugubris, cuiuſmodi ſunt in tragœdijs. Et eſt propriè quãdo unus aliquis ab ſcena cantum profert, & non chorus ſimul. Cæl. lib. 4. cap. 4.

Μονῳδοί. uocantur poëtæ qui ſub una tantum perſona argumentum explicant, hoc eſt μονοπροσώπως ἀφηγοῦνται. Et poëma huiuſmodi dicitur μονῳδικόν, cuiuſmodi in Alexandria concinnauit Lycophron.

Μονωθείς. έντος. ὁ. ſolus derelictus.

Μονωθεῖσα. ἡ. uacans.

Μονωνία. ας. ἡ. ſuperbia.

Μόνως. ſolùm, aduerb.

Μόνωσις. ἡ. ſingularitas.

Μονωτί. clàm, ſolitarie.

Μόνωτος. ου. ὁ, ἡ. uniauris.

Μοργία. intemperantia, guloſitas.

Μόργος. ſepes.

Μοργνύω. μ. μόρξω. abſtergo.

Μορέα. ας. ἡ. morus arbor.

Μορία. ας. ἡ. oliua. Cæl. lib. 4. cap. 19.

Μόριμος. ου. ἡ. fatalis, μόρσιμος.

Μόριον. ου. τό. particula, membrum, pudenda.

Μόριος. partialis, inſatiabilis.

Μορίς. uates, particeps, partiarius.

Μοριόν. tenebroſum, obſcurum.

Μορμολύκειον. ου. τό. larua, perſona, terriculum.

Μορμολύττομαι. μ. ύξομαι. π. υγμαι. terreo.

Μόρμος. moleſtus, terribilis.

Μορμυρή. ῆς. ἡ. murmur aquarum.

Μορμυρίζω. μορμύρω.

Μόρμυρος. ου. mormur piſcis marinus.

Μορμύρω

Μορμύρω. murmuro, ferueſco, uerbum fictum à fluuiorum ſtrepitu. Neutr. abſol.

Μορμυρωπός. ȣ̃. ὁ. ſolis epitheton, ubi ex defectu ſubobſcurus eſt, aut ſanguineus.

Μορμώ. όος. ἡ. mulier facie monſtroſa, & penè ferina, lamia, ſtryx. Vnde & pro larua ponitur, ut eſt in uita Aeſ.

Μορόεις. όεντ۞. laboratus, μετὰ πολλȣ̃ καμάτȣ πεποιημέν۞.

Μόρον. ȣ. τὸ. morum fructus.

Μοροπονεῖν. angi, uehemẽter laborare.

Μοροπονȣ̃ν. τὸ. male affectum.

Μόρος. ȣ. ἡ. labor, morbus, dea fatalis uitæ, interitus, mors, fatum.

Μόρσιον. è corticibus quippiã textum, ſportula.

Μόροχθ۞. ȣ. galaxia lapis.

Μόρσιμον. ȣ. τὸ. fatum, neceſsitas ineuitabilis. (lis.

Μόρσιμος. ȣ. ὁ. fortunatus, fatatus, fata-

Μορτός. mortalis, niger, fuſcus.

Μορύξαι. contaminare, polluere, fœdare. unde

Μόρυχος. ȣ. ὁ. morychus cognomen Bacchi apud Siculos, quòd in uindemia eius facies muſto & uirentibus ficis oblini conſueuit. Eraſ. prouerb. Morycho ſtultior.

Μορφάζω. nuto, annuo.

Μορφασμός. ȣ̃. ὁ. genus ſaltationis qua repræſentabantur diuerſorum animalium geſtus.

Μορφή. ῆς. ἡ forma, aſpectus.

Μορφνός. ȣ̃. niger, obſcurus. παρὰ τὴν ὀρφνὴν, ἤγουν νύκτα. Item letifer. Vnde & pro tertio aquilarum genere ponitur, quas Homerus πέρκνον uocat, ut ait Plin. lib. 10. cap. 3. ἐκ τȣ̃ μόρον, καὶ φόνον ἐπιφέρειν τοῖς ἄλλοις ὀρνέοις. Theodorus neuiam dici poſſe ſcribit.

Μορφόω. μ. ώσω. π. κα. formo. Act. accu.

Μορφωόω. orno.

Μορφώ. Veneris cognomen apud Lacedæmonios, calyptram & pedicas habentis. (tio.

Μόρφωμα. τὸ. figura, figuratio, forma-

Μόρφωσις. ιος. ἡ. formatio.

Μόσχοι. dij Babylonij, quibus mẽſe Maio in Epheſo uictimæ cædebantur.

Μόσυν. υνος. ὁ. turris, domus lignea, ξυλόκαθρον, ξύλινον τεῖχος.

Μοσυνεῖν. de turribus pugnare.

Μοσυνοίκοι. οἱ. gens Ponti quæ in turribus habitat.

Μοχάριον. ȣ. ὁ. uitulus.

Μοχίνη. ης. ἡ. pellis uitulina.

Μοχεύματα. τὰ. ſtolones, plantæ teneræ, & nouelli rami, malleoli uitium, uiuiradices.

Μοχεύω. μ. εύσω. π. ευκα. emitto ſtolones, uiuiradices efficio. Theophraſtus de palma loquens, τὰς γὰρ ῥάβδȣς φασὶ μοχεύειν περὶ Βαβυλῶνα τὰς ἁπαλωτάτας, καὶ ὅταν ἐμβιβῶσι μεταφυτεύειν. id eſt, Virgas enim tenerrimas Babylonios uiuiradices efficere aiũt adultasq; transferre.

Μοχηδόν, aduerb. uituli in morem.

Μοχίδιον. ficus tenera & primum enata, ſtolo, turio, aſparagus.

Μοχιναῖος. laſciuus, ſaltatorius, σκιρτητικός, exiliens, uitulinus.

Μοχίον. τὸ. ſtolo, & uitulus nouellus, ſemen cepæ.

Μόχος. ȣ. ὁ, ἡ. ſtolo, uitulus, iuuenca.

Μόχος φύλλων. pediculus foliorum.

Μοτόω. μ. ώσω. π. ωκα. medeor, curo uulnus ut citò claudatur. Neutr.

Μοτὸς τιλτός. linamentum eſt concerptum, quod uulneribus ad exiccandam ſaniem, & purulentias extrahendas inditur, hoc eſt, penicillus uulnerarius. Legitur quoq; in plurali τὰ μότα pro eodem. Vnde μοτάριον

diminutiu. ἀπὸ τοῦ μονοῦ. Bud. Com.

Μόνωσις. idem quod μόνος.

Μονόω. uulnero, turbo.

Μόλθος. diſſolutus, mollis.

Μοῦ. mei.

Μοίαι. uermes qui in carne putrida gignuntur.

Μοκίζω. labijs cõpreſsis iram oſtendo.

Μόναξ. tamen.

Μόνας. ſolitariè, καταμόνας.

Μοῦνος. ου. ὁ. ſolus, pro μόνος.

Μουνυχία. ας. ἡ. luna, & Munychia portus Athenienſis.

Μουνυχιών. ῶνος. ὁ. Ianuarius, menſis uernus. Theodorus Martium eſſe uult.

Μοῦσα. ης. ἡ. muſa, cantus. Orpheus in hymnis μοῦσας per cõciſionẽ quaſi μανοῦσας dici putat, ut nihil ſint niſi μέλος ἁρμονικόν. Alij quaſi ὁμοῦσας, quòd uno nexu diſciplinæ omnes teneantur, atq; ita fiat ἐγκυκλοπαιδία. Alij παρὰ τὸ μαίομαι τὸ ζητῶ, ἢ ἀπὸ τοῦ μῶμαι τὸ προθυμοῦμαι καὶ ἐφίεμαι. ζητητικὴ γὰρ ἡ μοῦσα καὶ ἡ γνῶσις, καὶ ἀπὸ τῆς ζητήσεως καὶ προθυμίας γίνεται. Euſebius autem ἀπὸ τοῦ μυεῖν μοῦσαν dictam eſſe tradidit, quod διδάσκειν ſignificat καὶ παιδεύειν. Cæl. lib. 11. cap. 10. & Bud. Com.

Μουσηγέτης. ου. ὁ. ſol uocatur ab Orpheo, quòd omnium orbium temperet harmoniam, ut annotat Domitius Chald.

Μουσόληπτος. ου. ὁ. à muſis raptus.

Μύσαξ. rabula, qui clamore nutritur.

Μουσεῖον. ου. τὸ. muſeum, locus muſis & ſtudijs conſecratus, in quo de diſciplinis honeſtis agitur. Philoſtratus in uita Thyanei μουσεῖον uocat, ubi muſæ colebantur & reſponſa reddebant, quod & Pollux affirmat. Stephanus eſſe tradit apud olympum in Macedonia, ex authoritate Polybij.

Μουσηγετῶν. citharam pulſans.

Μουσίζω. μ. ίσω. π. ικα. cantu contendo. Neutr. datiuo.

Μουσικάνδω. τὸ μουσουργεῖν.

Μουσική. dicebatur à priſcis humanitas literarum, in qua ingenuos homines docebant otium cõterere, animumq; recreare. Recentiores uerò ad numerorum modulationem hoc uocabulum tranſtulerũt, quia muſica uelut ludus animi à curis uexati eſt requies. ex quo factum eſt, ut μουσικὴ οὐ μόνον τὴν ᾠδὴν, ἀλλὰ καὶ τὴν παιδείαν ſignificet. Bud. Com.

Μουσικός. οῦ. ὁ. &

Μουσίκτας. ου. ὁ. cantor, muſicus, canorus.

Μουσοσπαρίδης, qui carmina muſica, aut melica canebant. ea ferè lugubria erant.

Μουσοκόλακος. ου. muſica illecebra.

Μουσόμαντις. iactabundus.

Μουσομανῶ. inſanio per muſas, uel ſtudio muſarum.

Μουσοπάταγοι. οἱ. obſtreperi uerſificatores, uel recitatores ſuorum carminum cum iactatione & ſtrepitu.

Μουσοπόλος. ου. ὁ. poëta.

Μουσουργός. οῦ. ὁ, ἡ. cantor, cantrix, citharista, tibicen, qui muſica ratione temperat cantica & modulatur.

Μουσουργεῖν. muſica arte componere, uel muſicis modis implere, perſonare, muſica facere, fidibus aut tibia canere, modulari. Accuſ. Bud. Com.

Μουτίν, pro ἐμοῦ ἐστιν, Attice.

Μουσωθῆναι. à muſis erudiri.

Μόσωνες. cocis præfecti, τεχνῖται.

Μουσῶσαι. numeris & modis exornare, uenuſtius reddere.

Μοχθέω. μ. ήσω. π. ηκα. laboro, affligor aduerſis, κακοπαθῶ.

Μοχθηρία. ας. ἡ. nequitia. Ariſtophan. ὀνόματι περιπίπτουσι τὴν μοχθηρίαν.

Μοχθῆρος. ου. ὁ. agricola, laborioſus, ἐπίπονος.

Μοχθηρός. ᾶ. ὁ flagitioſus, nequam.

Μοχθίζω. poëticè pro μοχθῶ.

Μοχθισμός. ᾶ. ὁ. labor.

Μοχθοσυνῇ. laborioſe.

Μόχθος. ου. ὁ. labor.

Μοχλεία. commotio cum uecte, obfirmatio.

Μοχλευτής. ὁ. motor, concuſſor. Epitheton Neptuni, qui non ſolum terram, ſed mare etiam motitare dicitur.

Μοχλεύω. μ. εύσω. π. ευκα. &

Μοχλέω. μ. ήσω. π. ηκα. moueo, cum ſera moueo, obfirmo uecte ſiue repagulo, ἐκλάω. Actiu. accuſ.

Μοχλία. ας. ἡ. tralatio oſsis in locum ſuum, ſiue ex eo, quod præter naturam in id, quod eſt ex natura, uectis. Cæl. lib. 11. cap. 29.

Μόχλιον. ου. τό. &

Μοχλός. ᾶ. ὁ. & in plurali μοχλά. τά. uectis, quo utuntur plerunque parietum perfoſſores, repagulum, ſera quæ adhibetur ad aliquid mouendũ. Cæl. ibidem.

M Y.

Μυάγρα. ας. ἡ. muſcipula.

Μύαγρος. ου. ὁ. muſcarum deus.

Μύαξ. κος. mitilus, conchæ ſpecies, murex.

Μυᾶν. conniuere, irridere, τὰ χείλη πρὸς ἄλληλα συνάγειν.

Μυγαλῆ. ῆς. ἡ, mus araneus.

Μύγις. uix, pro μόγις.

Μύγμα. ramentum, laceratio.

Μυγμή. ῆς. ἡ. ſonus narium, irriſioni plerunq; dicatus, reprehenſio. Vnde qui citra reprehenſionis morſum agit, ἀμύγμων dicitur. Cæl. libro 2. cap. 10.

Μυγμός. ᾶ. ὁ. ſtridor muris.

Μυδαίνω. putrefacio, ſtillo.

Μυδαλέος. α. ὁ. humidus, fœtidus, putridus.

Μυδάω. μ. ήσω. π. ηκα. diſtillo, humecto, putreſco, fœteo, labefacio, inflor, tumeo.

Μύδες. teſtudines lutariæ, ſiue mures aquatiles.

Μύδησις. diſtillatio, humectatio, putrefactio. Et dicitur de omnibus putrefactione enectis corporibus. Eſt etiam palpebrarum affectio tumentium & manantium aſsiduè.

Μύδος. mutus.

Μυδρίασις. εως. ἡ. uitium oculorum ubi pupilla iuſto latior efficitur, colore nihil prorſum mutato, quo fit, ut uiſa minora appareant quàm ſint. cuius cauſa eſt περιττωματικὴ ὑγρότης, id eſt redundans humectatio. Cæl. lib. 7. cap. 5.

Μυδροκτύπος. faber ærarius.

Μύδρος. ου. ὁ. ferrum ignitum, maſſa candefacta.

Μυδῶν. genus putridi ulceris.

Μυελόεις. όεντος. ὁ. medulla plenus.

Μυελός. οῦ. ὁ. medulla. Ponitur pro cerebro, quod Sophocles λευκὸν μυελὸν appellauit. Item pro alimento, cibo. Odyſſ. β. ἄλφιτα μυελὸν ἀνδρῶν.

Μυελόω. μ. ώσω. π. ωκα. medulla impleo. Neutr. accuſ.

Μυέω. μ. ήσω. π. ηκα. inſtruo in ſacris, ſacris initio. Actiu. accuſ.

Μυζῶ, uel μύζω. muſſo, ſugo, labijs occluſis naribus uocem reddo. Ariſtophan. Theſ. τί μύζεις; Quid muſſitas? Cæl. lib. 2. cap. 10.

Μύησις. εως. ἡ. purgatio, initiatio, μυσταγωγία.

Μύθευμα. fabula.

Μυθέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. fabulor. Depon. abſol.
Μυθέω. μ. ήσω. π. ηκα. loquor. Actiu. accuſ.
Μυθήσατο. dixit.
Μυθητήρ. ſeditioſus, στασιαστής.
Μυθήτης. ου. ὁ. orator.
Μυθιστορία. fabuloſa hiſtoria.
Μυθόγραφος. fabularum ſcriptor.
Μυθολογέω. μ. ήσω. π. ηκα. fabulor. Neu.
Μυθολόγημα. ατος. τὸ. &
Μυθολογία. ας. ἡ. ratiocinatio fabularũ.
Μυθολογοῦμαι. ſum in fabula.
Μυθοποιός. οῦ. ὁ. fabulator.
Μῦθος. ου. ὁ. fabula, uerbũ, oratio. Cæl. lib. 8. cap. 47.
Μυθώδης. εος. ὁ, ἡ. fabuloſus.
Μυῖα. ας. ἡ. muſca. Item
Μυιάγρος, &
Μυιοθήρας. ὁ. muſcas capiens.
Μυιοκέφαλον. τὸ. uitium in oculi tunica, quæ ῥαγοειδὴς dicitur, idq; minutum ac muſcæ capiti perſimile.
Μυΐς. ἡ. pes gallinaceus.
Μυών. muſculus, lacertus.
Μυκάομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. mugio, rudo, rugio, aſinorum & camelorum, & boum eſt. Depon. abſol.
Μύκη. ης. ἡ. theca gladij, uagina.
Μυκηθμός. οῦ. ὁ. &
Μύκημα. ατος. τὸ. mugitus.
Μυκῆναι. ῶν. Mycenæ, urbs Peloponneſi in qua regnauit Agamemnon. Dicitur autem à μύκης, quòd ibi à Perſeo ſint conditæ Mercurij præcepto, ubi excidit enſis manubrium.
Μύκης. ου. ὁ. &
Μύκης. ητος. ὁ. fungus, mentula, manubrium gladij.
Μυκητίας. ου. ὁ. ſonorus, obſtreperus.
Μυκητός. οῦ. ὁ. mugibilis.
Μύκλος. ου. ceruix.
Μύκομαι. aperior.

Μυκός. mutus, improbus, ſuperbus.
Μυκτήρ. ῆρος. ὁ. naſus, nares.
Μυκτηρίζω. μ. ίσω. π. ικα. ſubſanno, naſo ſuſpẽdo, irrideo: quòd naſus olim ſubdolæ irriſioni dicatus eſſet. Acti. accuſ.
Μυκτηρισμός. οῦ. ὁ. ſubſannatio.
Μύκω. τὸ μυκάομαι.
Μύκων. ωνος. aceruus palearum, & pars auris.
Μυλαβρίς, & μυλακρίς. ιδος. ὁ. animal quod in mola naſcitur, farina ueſcens, magnitudine cicadæ.
Μύλακροι. claui molares, qui tanquam dentes molam uertendo ſubigunt.
Μύλαξ. κος. ὁ. molaris, id eſt lapis magnus.
Μυλαία. idem.
Μυλὰς. ſcortum.
Μύλλειν. τὸ μύζειν.
Μύλη. ης. ἡ. mola, ſed ſuperior. nam inferior ὄνος dicitur, dens molaris.
Μυλήφατος. ου. ὁ. molitus, pinſitus.
Μυλία. τὸ μύλαξ.
Μυλιάω. dentes concutio præ frigore.
Μυλίτην. την. molarem.
Μυλιτικός. molaris.
Μυλωθρίς. ίδος. ἡ. fœmina quæ molit.
Μυλλάς. άδος. ἡ. meretrix.
Μύλλος. placentæ genus apud Syracuſos ex ſeſamo & melle ſubactæ. Eſt etiam nomen piſcis, quem Oppianus plaſtacum & platacum appellat, ſi ſit maiuſculus: cum puſillus gnothidia. à Græcis uulgo mylocopion uocatur, mollus.
Μυλλός. ſtrabo. Item de eo dicitur, qui cũ audit, audire tamẽ ſe diſsimulat.
Μύλλω. συνουσιάζω, appropinquo, applico, molo, ἀλήθω, ἰλλώπτω.
Μυλοειδής. έος. ὁ, ἡ. rotundus.
Μυλωθρός. ὁ. molitor, qui piſtrino præeſt
Μυλοκόρος. ου. ὁ. qui molam purgat & cuſtodit.

Μύλον.ου.τὸ.molendinum, piſtrinum.

Μύλος.ου.ὁ.μύλη.

Μυλόσαρξ.mola matricis.

Μυλωθρικόν.ῦ.τὸ. &

Μύλων. ωνος. ὁ. piſtrinum. Cæl. lib. 13. cap. 54.

Μυλωθρός. piſtrinū poſsidens, molitor.

Μυμαείζω.irrideo, γελοιάζω, ridiculè loquor, aut facio.

Μῦμαρ.dedecus, metus, uituperium.

Μύματα. τὰ. opſonij genus pretioſi, ex cruore & carne, coniectis inſuper alijs condimentis pluribus.

Μυμόω.μ.ώσω.π.ωκα.reprehēdo. Actiu. accuſatiuo iungitur.

Μυμόν.reprehenſibilis.

Μυώδος.ου.ὁ. mutus, numine afflatus. Eſt & ciuitas Aſiæ, & piſcis quidā.

Μυών.prætextus, excuſatio, accuſatio.

Μύξα. ης. ἡ. humor ex naribus fluens, mucus, pituita. Item μύξαι nares apud Sophoclem, unde lucerna δίμυξος, & πολύμυξος ab ellychniorum numero dicta eſt.

Μύξας.lugebis.

Μυξία. murium latebra.

Μυξώδης.εος.ὁ,ἡ. &

Μύξων.ωνος.ὁ.mucoſus.

Μυξωτήρ.ῆρος.ὁ.μυκτήρ.

Μυογάλη. mus araneus.

Μυόθηραι. uenatores murium.

Μύοξος.ου.ὁ.bufo.

Μυοπάζω.manu uiam tento.

Μυοπάρων. ωνος. ὁ. myoparo, nauigij genus.

Μυόρρχος.ου.muris auricula herba, ab alijs μυὸς ὦτα, uel μυρτόσπηλος appellata.

Μῦσος.εος.τὸ.ſcelus.

Μυουρίζοντες & μύουροι dicuntur pulſus quidam apud medicos: translato nomine de figurarum ratione, quæ in acutum deſinunt.

Μύουρος.ου.ὁ. uerſus poſtremo pede claudicans.

Μυόχοδον. τὸ.muſcerda. Vnde

Μυόχοδος.inutilis, nullius rei æſtimatione dignus.

Μύρα.myrrha.

Μύραινα. ης. ἡ. muræna piſcis, & torques mulierum, quæ etiam Latinis murænulæ dicuntur.

Μυρεψικός.οῦ.ὁ.aromatarius.

Μυρεψός. οῦ. ὁ. unguentarius, unguenta & odoramenta conficiens.

Μυρίω. fluo, ſtillo, lugeo. (lia.

Μύρια.τὰ.& in maſcul.μύριοι.decē mil

Μυριάκις.decies millies.

Μυρίανδρον.ου. τὸ. numerus cōtinens decem millia hominum.

Μυριάρχης.ου.ὁ.&

Μυρίαρχος.qui præeſt decem millibus.

Μυριάς.άδος.ἡ.numerus continens decem millia.

Μυριαφόρος.ου.ὁ,ἡ. decem millia hominum ferens.

Μυριέλικτος. infinitis modis conuolutus, uerſutus.

Μυρίζω.μ.ίσω. π. ικα. redoleo, odoramentis ungo. Neutr.

Μυρικῶς.mutus.

Μυρίκη.ης.ἡ.myrica. Cæl. li. 4. ca. 29.

Μυρίκινος.ου.ὁ. myricinus.

Μυρίνη.ης.ἡ.myrtus.

Μυρίον πλῆθος. tam μυριάδα ſignificat, quàm magnam & uelut innumeram multitudinem.

Μυριοπλάσιος. ου. ὁ. infinitè multiplicatus.

Μυρίος.ου.ὁ,ἡ.magnus, infinitus. Interdum pro eo qui dignus eſt luctu. παρὰ τὸ μύρεσθαι.

Μυριοστύς.ύος.numerus continens decem millia.

Μυριοστημόριον.ου. decies millena pars.

Μυριόφυλλον. ου. τὸ. herba millefolium,

ſeu Veneris ſupercilium.
Μυρίπνους.ȣ̃ντος.ὁ,ἡ.unguento ſpirans.
Μυρσινός.ȣ̃.ὁ.odorus.
Μυρμηκία.ας.ἡ.uerruca,ſiue tumor in
uultu,qui Feſto colſus dicitur. Item
cauerna formicarum,formicatio.
Μύρκος.mutus.
Μυρμηδών.agmen formicarum.
Μυρμηκιάω.uerrucis laboro.
Μυρμηκίτης.ȣ.ὁ.lapis qui reptantis for-
micæ præfert imaginem.
Μυρμηκώδης.εος.ὁ,ἡ.formicinus.
Μύρμηξ.ηκος.ἡ.formica.
Μῦρμοι.οἱ.μύρμηκες.
Μυρμύρω. turbo,ſtrepitum edo. Dici-
tur de fluminibus uehementer cur-
rentibus.
Μυροθήκιον.τὸ.pigmentarium. (abſ.
Μύρομαι.lugeo,humecto,fluo. Depon.
Μύρομος.ȣ.ὁ.timor.
Μύρον.ȣ.τὸ.uirgultum odoriferum,un-
guentum.Legitur & in maſcul. pro
eodem.
Μυροπώλης.ȣ.ὁ.unguentarius, pigmen-
tarius,Gaza interprete.
Μῦρος.murænapiſcis mas.
Μύῤῥα.ας.ἡ.myrrha.
Μυῤῥίνη,uel Attice μυρσίνη.ης.ἡ. myr-
tus,potus quidam artificialis.
Μύῤῥις. myrrha , uel myrrhis, herba
quam quidam conilen uocant.
Μύρσος.genus uaſis ex uiminibus conte
xtum,cophinus auritus.
Μύρτα.bacca myrti.
Μυρτία,&
Μυρτίδανον, ſiue μυρτίς.concretū quid-
dam eſt,& adhærens in myrto,καὶ πέ-
πεςι apud Hippocratem.
Μύρτον.ȣ.τὸ. pars pudendi membri mu
liebris,hoc eſt caro ſubſultans, quæ
interiacet rimæ teſte Polluce.
Μύρτος.ȣ.ἡ.myrtus.
Μυρτοχαλίς.ίδος.ἡ.μύρτον.

Μύρω.ſtillo,fluo.
Μυρωδεῖν.lugubrè canere.
Μῦς.υός.ὁ.mus.
Μῦσαι.conniuere,inquinare.
Μυσάν.abominabile,impurum.
Μύσαν.occluſi ſunt. (purus.
Μυσαρός.ȣ̃.ὁ.abominabilis,ſceleſtus,im
Μυσάττομαι.μ.άξομαι.π.αγμαι. abomi-
nor,deteſtor,aſpernor.
Μυσάχνη.ης.ἡ.ſcortum. (ſus.
Μυσαχνός.ȣ̃.ὁ. impurus, ſpurcus, odio-
Μυσιᾶν.reſpirare.
Μύσις.ιος.ἡ.præcluſio,ſuffocatio.
Μυσκελένδρον.τὸ. μυόχοδον. Legitur &
μυσκίλαθρον pro eodem.
Μυσκελός.pedibus obtortis.
Μύσκος.paruus mus. (ratus.
Μῦσος.ȣ.ὁ.abominandus,exoſus,ſcele-
Μῦσος.εος.τὸ.ſcelus, abominatio.
Μύσπαλα.muſcipula.
Μυσπολεῖν.clam indagare, in cauernā
ſubire,inſtar curſus muris leuis ſum.
Μύσσω.comminuo,in fruſta ſeco.
Μυσταγωγέω.μ.ήσω.π.ηκα. duco ad ſa-
cra. Actiu. accuſ.
Μυσταγωγηθός.inſtructus orationibus.
Μυσταγωγία.ας. ἡ. diſciplina ſacrorum,
initiatio in ſacris.
Μυσταγωγός.ȣ̃.ὁ.princeps ſacrorum.
Μύσταξ.ακος.ἡ.labrum,barba menti, il-
lic enim deſtillat naſus,quem μυκτῆ-
ρα uocant.
Μυστήριον.ȣ.τὸ.arcanum,ſub quo arca-
ni aliquid latet, quodq́ non perfici-
tur,niſi occulta aliqua ſacrorū ratio
ne,res arcana occultáq́, quæq́ ne-
fas eſt uulgo efferre. Erant autem
myſteria duplicia apud Eleuſinem
terræ Atticæ magna ſcilicet, Cereri
ſacra:& parua, Proſerpinæ, in qui-
bus quæ agebantur,ſacerdotes ſum-
mo ſilentio occultabāt. De hoc Cæl.
li.9.ca.9.Dicta autem uolunt, quòd

εα δεῖ μύσαντας τηρεῖν ἔνδον, hoc eſt, occludere oportet intus, intus cuſtodire, nec cuiquam prophano explicare. Vnde

Μύστης. ου. ὁ. ſacra diſcens, myſteriorum peritus, diſcipulus, initiatus ſacris alicuius numinis. Et συμμύσται, qui iiſdem ſacris ſunt initiati. Cæl. li. 9. ca. 9.

Μυστικός. ἡ. ὁ. myſticus, arcanus.

Μυστιλᾶσθαι. ſorbere ex cauato pane, καταφάγειν.

Μυστίλη. ης. ἡ. panis cauus quo ius ſorbetur, panis qui canibus obijcitur. Latini, teſte Pompeio, canicas uocant huiuſmodi panes. Cæl. li. 9. ca. 9.

Μυστίλω. incido.

Μυστίς. ίδος. ἡ. myſtica, arcanorum perita. Laërtius, δισσὰς μυστίδας ἢν πρόπολος.

Μύστρον, uel μύστρον. ου. τὸ. cauum. Sumptum à marino mure, qui, ubi libido occeperit, μύεται καὶ συγκλείεται, id eſt oblitteſcit occludituŕq;. Μύστρα quoque cyathos Ruellius interpretatur, myſtra Marcel. Cæl. li. 9. ca. 9.

Μυστοδόκος. qui ſacra aut eccleſiaſticos recipit.

Μυστοπόλος. ου. ὁ. ſacra uerſans, ſacrificus.

Μυστοφόρος. ferens myſteria.

Μύσφονον. muſcipula.

Μύσχνης. ου. mola.

Μύσχον. pudenda.

Μυτιλίζω. punio.

Μύτης. mutus, ineptus ad Venerem, & piſcis fœmina, quæ ſine mare compare non natat, neq; paſcitur.

Μυτίς. ίδος. ἡ. locus eſt armatus à tergo.

Μυττίς. ſæpiæ atramentum.

Μυττικάζειν. gemere, dolere.

Μυττωτεύω. μ. εύσω. π. ευκα. cōcido eduliū.

Μυττωτόν. τὸ. reliquiæ, & genus edulij ex allijs & uarijs condimentis concinnatum, caſeo, ouo, oleo, porro. Dictum quaſi μυσωτὸν. παρὰ τὸ μυσάττεσθαι, contemptum uidelicet eſculentum.

Μυττωτός. allium.

Μυχαίτατος, & μυχοίτατος, pro μυχαίτατος. intimus, intus ſemotus, ἐσώτατος. Bud. Com.

Μυχῆ. μυχός.

Μυχθίζω. ſubſanno.

Μυχθισμός. ſuſpirium, ſubſannatio, gemitus.

Μυχλός. otioſus, libidinoſus, intemperans, peruerſus, laſciuus, mollis, adulter.

Μυχμός. ἡ. ὁ. ſtrepitus per nares.

Μυχός. ἡ. ὁ. ſeceſſus, conclaue, locus intimus domus, penetrale, locus abditus, ſinus.

Μύω μ. ύσω. π. υκα. claudo, abſcondo, occulto. Actiu. accuſ.

Μυών. ῶνος. ὁ. pulpa brachiorum & coxarum, ſura, γαστροκνημία, muſculus.

Μυωνία. ας. ἡ. mulier prodigioſæ libidinis apud Aelian. à murium ſalacitate immodica, quæ dicitur μῦς. Cæl. li. 8. ca. 8.

Μυωξία. μυωπία, muris cauerna, oratio contumelioſa. Cæl. ibidem.

Μυωπάζω. μ. άσω. π. ακα. manu tento. Metaphora ducta à muribus, qui parietē, aut tabulam, aut ſi quid aliud obuium fuerit, ſequi ſolent, donec cauum nacti fuerint. Vide quoq; in μύωψ.

Μυωπία. ας. ἡ. cauerna murium.

Μυωπίας. ου ὁ. luſcioſus.

Μυωπίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. inſanio, furo. ἄκροις τοῖς ὀφθαλμοῖς προσέχω. Depon. abſol.

Μυωπίζω. luſcioſus ſum, ſtimulo, ἀναγκάζω, ἐρεθίζω.

Μυωτός. genus ueſtis certæ, & herba auricula muris.

Μύωψ. ωπος. ὁ. inſecti genus eſt, quo maximè boues inſectantur. Sunt qui cre

bronem interpretantur. Significat etiam flagellum equi, calcar. Μύωπες quoque dicuntur, qui à primo ortu propius admota oculis uident, remota uerò non, quod genus homines res intuendas oculis ferè contingere ſolet, & limis etiam ſecluſiſq; oculis aſpicere, cui contrarium ſenibus accidit. Aut (ut alij) qui interdiu exiliter uident, & ueſperi iuſtam aciem habent. Sic dicti à cõniuentibus oculis. Vnde μυωπάζειν uerbum, contractis ita palpebris uidere. Latini luſcioſos, luſcitioſos et nuſcitioſos uocant. Bud. in Annot.

M Ω.

Μῶ. quæro. unde μάω, quære.

Μωδίω. loquor, cano.

Μώδιξ. flamma, puſtula.

Μώδυξ. imperitus, ἀπαίδευτος.

Μωδύω. euaneo, θάλπω, deſipio.

Μόθων. ωνος. ὁ. ſaltationis genus ſeruilis, ac tumultuoſæ. Lacedæmonij uernas, hoc eſt ſeruos domi natos μόθωνας appellant, aut eos qui ingenuorum filios inſtituunt. Vnde prou. Aufer τὸν μόθωνα à remo, quo monemur non eſſe obſtrependum ijs qui rebus ſerijs ſunt occupati. Eraſ. Chil. & Cal li. 14. ca. 32.

Μωκάομαι. τὸ μυκάομαι.

Μωκάω. accuſo.

Μωκία. ας. ἡ. irriſio, irridendi ſtudium, conuicium.

Μωκιᾶσθαι irridere, quo etiam Galli & Angli utuntur in lingua uernacula.

Μωκίζω. adulor, κερκωπίζω.

Μῶκος. ſubſannator, fatuus, amens, cauillator, irriſor, ſtultus.

Μῶλα. τὰ. labia, oſſa genuum.

Μωλέω. pugno.

Μῶλος. ου. ὁ. pondus, lapillus qui ponitur in lapidibus cõiungendis. Item ſtrages in bellis, pugna diuturna. παρὰ τὸ μὴ λύεσθαι.

Μῶλυ. υος. τὸ. moly herba. παρὰ τὸ μωλύειν τὰς νόσους, id eſt à mitigandis, ſedandiſq; morbis. Eam Mercurius Vlyſsi tradidit in remedium carminum Circes. Odyſſ. κ. μῶλυ δέ μιν καλέουσι θεοὶ, quod interpretans Ouidius ait, Moly uocant ſuperi, nigra radice tenetur.

Μῶλυς. imperitus, inquinatus, diſſolutus, hebes.

Μωλύω. ἀφανίζω, lenio, ſedo, hebeto, impedio.

Μώλωψ. ωπος. ὁ. flagellum ex boue, uibex, cicatrix.

Μωμάομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. uitupero, reprehendo, ſubſanno.

Μῶμαρ. ὁ. μῶμος, ſtultus, pugna, dedecus, opprobrium, uituperium.

Μωμίσκος. ου. ὁ. dens molaris, uel ea pars dentium molarium, quæ gingiuæ aſſidet.

Μωμητός. ῦ. ὁ. uituperabilis.

Μῶμος. ου. ὁ. uituperium, macula, deus conuicij omnia reprehendens, reprehenſio.

Μωμοσκόπος. qui curioſe obſeruat quæ reprehendenda ſunt.

Μῶν. an, num, ἄρα. Eſt autem μυσματικῶς ἀποφαντικὸν, & ponitur pro μὴ οὖν κατὰ κρᾶσιν. Suidas συνδεσμὸν eſſe ſcribit ἐπιζητητικόν. τὸ γὰρ (inquit) μῶν ἀντιζητῶν. Vnde μῶν μὴ, pro nónne apud Plat. Bud. Com.

Μωνιόν. uanum, inutile.

Μώνυξ. υχος. ὁ. pro μονόνυξ. habens ungulam integram, ſolungulus, unicam habens ungulam.

Μώνυχον. ου. τὸ. ſolipes.

Μωπάω. conqueror.

Μωραίνω. μ. ανῶ. παρανοέω, deſipio, ſtupide & fatuè aliquid ago. Neut. abſol.

Μωρία ſtulitia.

Μωρολογεῖν. inſulſe blaterare, garrire, inepta loqui.

Μωρολογία. ας. ἡ. inepta loquacitas, fatua, & inſulſa. Cæl. li. 12. ca. 17.

Μωρολόγιον. ου. ſtultiloquium.

Μῶρον. ου. τὸ. morum.

Μωρός. οῦ. ὁ. fatuus, morus, ſtolidus, hianti ore, qui & μαμμάκυθος nuncupatur. Vnde & morari prima producta, pro inſanire apud Tranquillum.

Μωρόσοφος. ου. ὁ. ſtultè ſapiens, qui deſipienter ſapit.

Μωρότης. ητος. ἡ. fatuitas.

Μώρωσις. εος. ἡ. uitium propriè eſt memoriæ, fatuitas.

Μωρωδός. ſtultus, demens.

Μωσῆς. έος. ὁ. &

Μωϋσῆς. έος. Moyſes, à μωϋ Aegyptia, ſeu potius Chaldæa uoce.

Μῶσθαι. τὸ ζητεῖν, negotioſius eſſe, inquirere, dichten. Vnde μοῦσαι appellatæ ſunt.

Ναβλάς. citharista, peritus ludendi cithara. Cæl. li. 5. ca. 23.

Νάβλα, &

Νάβλιον. ου. τὸ nablium inſtrumentum muſicum, pſalteriũ, nabel corrupto uocabulo.

Νάγμα. ατος. τὸ. pilus, uillus.

Ναέτης. incola.

Ναέτων. fluens.

Ναί. aduerbium affirmantis, & concedentis, ut ſunt ita & etiam Latine.

Interdum ſeruit anthypophoris, ut ναὶ δία. Demoſth. ναί φησιν, at enim inquit. Ponitur & pro nempe, uel utiq;. Gregori. ὡς ἔνεστι καὶ τὰς καὶ πάσας.

Ναὶ μὰ. affirmat. Ναὶ μὰ δία, certe, Iliad. α. ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον, id eſt, νὴ τοῦτο τὸ σκῆπτρον.

Ναΐδιον. ſacellum, ædicula, id eſt ædis ſacræ appendix.

Ναιετάσκω, &

Ναιετάω. habito. Actiu. accuſ.

Ναιθρός. hinnulus.

Ναιμλιῦ. inſuper, uerè, ſanè.

Νοαίμαι. eo, πορεύομαι.

Ναῖρον. ου. τὸ. nærum.

Ναίχι. certè.

Ναίω. habito, fluo.

Νάκη. ης. ἡ. &

Νάκος. εος. τὸ. pellis caprina, uellus.

Νᾶμα. ατος. τὸ. latex, fluxus, fluentum, unda, riuus, fluens, fons.

Ναννάκιος. pulcher, mollis.

Νάνος. ου. ὁ. uel duplici ν νάννος. nanus, pumilio. Gel. li. 19. ca. 13. & Cæl. li. 2. ca. 38.

Νανώδης. εος. ὁ, ἡ. breuis in nani morem.

Νάξαι. ſacrificare.

Νάξος. Bacchi cognomen.

Ναξιουργής. naxio opificio factum.

Ναοποιός. οῦ. ὁ. templi cuſtos Trapezuntio interprete.

Ναός. οῦ. ὁ. templum. ναὸς deorum eſt, σηκὸς uero heroum.

Ναοφύλακες. quibus tutela & ſarta tecta ædium ſacrarum commiſſa ſunt.

Νάπη. ης. ἡ. &

Νάπος. εος. τὸ. ſaltus, locus ſyluoſus, mons, uallis, rupes.

Νάποινος. ου. ὁ. ſtultus.

Νᾶπυ. τὸ. ſynapium.

Ναρδίζω. nardum redoleo, ac æmulor.

Νάρδος. nardus, & oleum nardinum.

Ναρθηκία. ἡ. ferulago.

Ναρθήκιον. ου. τὸ. narthecium, theca in

qua medicamenta reponuntur. Cicero de Fin. Medicamēta illa tanquàm de narthecio promant.

Ναρθηκοφόρος. ου. ὁ. ferulam ferens. Cæl. lib. 4. cap. 13.

Νάρθηξ. κος. ὁ. ferula, thyrſus, uirgula, & medicum inſtrumentum.

Ναρκάω. μ. ήσω. π. ηκα. negligo, obſtupefacio, facio torpere. Actiu. accuſ.

Νάρκη. ης. ἡ. torpedo, diſſolutio membrorum, ſtupor, &

Νάρκημα. ατος. τὸ. uel

Νάρκησις. ιος. ἡ. idem.

Νάρκισσος. ου. ὁ. Narciſſus, pueri nomen.

Νάρκισσος. ου. ἡ. narciſſus flos.

Νάρκος. ου. ὁ. torpedo piſcis.

Ναρκώδης. δος. ὁ. ſtupidus, ſegnis.

Ναρόν. humidum, liquidum. & ναρὸς, cuſtos.

Νάρω. abſcondo, quæro, mulgeo.

Νάσθη. habitauit, ut πατὴρ ἐμὸς ἄργει νάσθη.

Νασμός. οῦ. ὁ. imber, latex, diluuium, ῥεῦμα, fluor.

Νασμώδης. humidus.

Νάσσα. habitaui.

Νάσσατο. habitauit.

Νάσσω. adæquo, premo.

Ναστήρ. habitator.

Ναστός. οῦ. ὁ. planus, deuſtus, ſolidus panis melle & uuis paſsis, & alijs aromatis confectus. Sunt tamen qui recentem & calentem panem intelligant, dictumq́ uolunt, quia denſior ſit, conſtipatiorq́, nil prorſum leuitatis habens aut inanitatis. ἀπὸ τοῦ νάσσεσθαι ἀρτύμασι.

Νάσος. genus arundinis ex qua ſagittæ fieri ſolent.

Ναυαγέω. μ. ήσω. π. ηκα. naufragor, nauem frango, naufragium facio. Conſtruitur cum accuſatiuo, & interdum abſolutè.

Ναυάγιον. ου. τὸ. pars nauis fractæ, naufragium.

Ναυαγός. οῦ. ὁ. naufragus.

Ναυαρχέω. μ. ήσω. π. ηκα. naui præſum. Genit. aut datiuo.

Ναυαρχίς. ίδος. ἡ. nauis prætoria, uel in qua prætor eſt. στρατηγὶς aliquando Diod. Vulgo capitanea.

Ναυαρχῖται. οἱ. claſsium duces.

Ναύαρχος. ου. ὁ. nauarchus, præfectus uel claſsis ductor, λιβυρνάτης.

Ναυβάτης. ου. ὁ. nauta qui naue uehitur.

Ναυηγία. ναυάγιον.

Ναυηγός. οῦ. ὁ. ναυαγός.

Ναυηγῶ. τὸ ναυαγῶ. Bud. Com.

Ναύκραροι. quæſtores Athenis, qui publicam pecuniam exigebant: & ναυκραρῖον, ærarium publicum.

Ναυκληρέω. nauem guberno.

Ναυκληρία. ἡ. nauium gubernatio. Plutarch. ναυκληρίαν ποιησάμενος, nauis adminiſtrationem ſortitus.

Ναύκληρος. ου. ὁ. nauclerus, nauis gubernator, nauis dominus, meritorias naues habens, quem patronum appellamus. Nauicularius dicitur à Tacito, & nauiculator à Cicerone.

Ναυκρατῶ. nauali pugna uinco, præſto nauibus. Ναυκρατοῦντες τῆς θαλάσσης, occupantes mare claſſe. Bud. Com.

Ναυκράτωρ. gubernator nauis.

Ναῦλα. ης. ἡ. genus muſici inſtrumenti, quod idem eſſe cū pſalterio quidam tradunt, & ſi Quintil. & Cic. de Aruſp. Reſp. aliter ſentire uideantur. Sophocl. οὐ ναῦλα κωκυτοῖσιν, οὐ λύρα φίλα. Cæl. lib. 5. cap. 13. Huius diminutiuum eſt ναυλίον apud Ouid. li. 3. de Arte, Diſce etiam duplici genialia naulia palma Vertere: conueniunt dulcibus illa modis.

Ναῦλον. ου. τὸ. naulum, portorium, uiaticum, uectura. Legitur etiam in ma-

ſculino genere pro eodem.

Ναυλοχέω. μ. ήσω. π. κκα. maneo in portu, inſidior cum nauibus, locum nauibus capto.

Ναύλοχον. ου. τό. nauale, portus nauium.

Ναυματαδία. aprica. Arrianus lib. 8.

Ναυμαχέω. μ. ήσω. π. κκα. naualem pugnam gero. Neutr. datiuo, ut ναυμαχεῖν κορινθίοις, nauibus pugnare cum Corinthijs, Thucyd.

Ναυμαχησείω. cupio nauali prælio decertare.

Ναυμαχία. ας. ἡ. nauale prælium.

Ναυμάχιον. pœna in eum, qui naualem militiam refugiſſet.

Ναύμαχος. ου. ὁ. aptus nauali prælio. Et ναύμαχα δόρατα, haſtæ longæ.

Ναυπηγέομαι, &

Ναυπηγέω. μ. ήσω. π. κκα. nauem fabrico. Neutr. abſol. Bud. Com.

Ναυπηγική. ars fabricandi naues.

Ναυπηγήσιμος. ου. ὁ. aptus fabricandis nauibus.

Ναυπηγήσιμος πόλις. quæ commoda habet ad nauium ædificiā.

Ναυπηγός. οῦ. ὁ. fabricator nauium, naupegus, aut naupagus Chalcidio interprete.

Ναυπλία. ἡ. ager terræ Argiuæ.

Ναυρίζειν. irridere, καταμωκᾶσθαι.

Ναῦς, τῆς νάος, uel νηὸς. τὴν ναῦν. τὰς ναῦς. nauis.

Ναυσθλώσασθαι. nauem conducere.

Ναυσιάω. nauſeo.

Ναυσικάα. ας. ἡ. Nauſicaa Alcinoi filia.

Ναυσίκλυτος. ου. ὁ. nauibus inclytus.

Ναυσίπορος. ὁ. nauigabilis, nauibus meabilis.

Ναυσιπόρος. nauigans.

Ναύσταθμος. ου. ὁ. nauale ad maiores naues recipiendas, turma nauium, nauium ſtatio.

Ναυτήρ. magnus, terribilis, habitator.

Ναυστολέω. naui duco, ναυτίλλομαι. Accuſ. Bud. Com.

Ναυστολία. ἡ. πλοῦς.

Ναυστολῶ. nauigo.

Ναύτης. ου. ὁ. nauta.

Ναυτία. ας. ἡ. &

Ναυτίασις. nauſea, abominatio.

Ναυτιάω. μ. άσω. π. ακα. nauſeo. Neutr.

Ναυτικόν. οῦ. τό. claſſis. Veneti armatam uocant.

Ναυτικός. οῦ. ὁ. nauticus.

Ναυτιλία. ας. ἡ. nauigatio, id eſt ars nauigandi, nauigium.

Ναυτίλλομαι. μ. ῖμαι. π. ασμαι. nauigo. Depon. abſol.

Ναυτίλος. ου. ὁ. nauta, & piſcis qui nautilus dicitur, quòd nauis ſpeciem præferat.

Ναυτιώδης. faſtidioſus.

Ναῦφιν. nauibus.

Ναύφρακτον. ου. τό. claſſis ad bellum inſtructa, nauium ſtatio.

Ναύω. ſupplico, fluo.

Νάφθα. ας. ἡ. piſcis genus aut plantæ. &

Νάφθας. ου. ὁ. naphtha, bituminis genus apud Perſas, ad quod è longinquo etiā flāma tranſit. Dioſc. li. 1. ca. 99.

Νάω. fluo. Neutr. abſol.

N E.

Νὴ. particula non niſi in cōpoſitione dictionū ponitur, priuationē ſignificās.

Νέα. noualis ager, qui alternis annis ſeritur. ἐκ νέας, à iuuentute.

Νεάζω. Bud. Com. &

Νεανιάζω, &

Νεανίζω. μ. σω. π. κα. Item

Νεανάω, &

Νεανιάομαι, Bud. Com. &

Νεανιεύω. μ. εύσω. π. ευκα. Item

Νεανίω. ſum iuuenis, uel iuuenor (ut Horat. dixit) iuuentutem tranſigo. Aliquando pro inconſideratè aliquid & iactanter more iuuenum facio. Aliquando terram innouo.

Aliquando floreo, uigeo, ut ſi orationem floridam & phaleratam νεανίζειν dixeris, & id genus. Eraſm. prouerb. Iuuenari.

Νείαιρα ſumen, abdomen.

Νεακής, &

Νεακόνητος. ου. ὁ. nuper acutus.

Νεαλής. έος. ὁ, ἡ. nouus in omni officio.

Νεαλίς. ίδος. ὁ. piſcis proprie nuper captus, uel qui ad aliquod opus nuper apponitur, nouus nuntius.

Νεάλωτος. recens captus.

Νεανεία. ſuperbia.

Νεανίας. ου. ὁ. adoleſcens, audax, qui ſtrenuo eſt ſpiritu & acri.

Νεανίευμα. ατος. τό. iactantia, ſtrenuitas, interdum ſtrenuum facinus, audax factum, ὁ ἀνδρισμός. Bud. Com.

Νεανικός. οῦ. ὁ. temerarius, inconſyderatus, ratione carens: quòd ea ætas ſtultis affectibus ſæpius, quàm uera ratione duci ſolet, ferox, fortis, ualidus, audax, uehemens, dirus, animoſus, ſtrenuus. Νεανικοὶ πόροι, inſignes meatus. νεανικὴ διαφορὰ, permagna diſſectio.

Νεανικῶς. iuueniliter, ſtrenuè, fortiter, ut ſolent iuuenes, ualide, id quod Latini quoque imitantur. Ouid. Metamorph. 10. Iecit ab obliquo nitidum iuueniliter aurum.

Νεανίς. ίδος. ἡ. puella, iuuencula.

Νεανίσκευμα. ατος. τό. ſuperbia, incontinentia.

Νεανίσκος. ου. ὁ. adoleſcentulus.

Νεανίομαι. μ. ιώσομαι. π. ωμαι. iuueneſco, pubeſco. Depon. abſol.

Νεᾶξ. ακος. ὁ. iuuenis.

Νεαρός. οῦ. ὁ. nouus, recens, iuuenilis.

Νεαρώτεροι. nouitij, recentiores.

Νέαται. habitantur, pro νενίαται, ſitæ ſunt.

Νεάτη, & νήτη. ης. ἡ. chorda acuti ſoni.

Νέατος. ου. ὁ. nouiſſimus, id eſt ultimus, poſtremus. Item ἡ γῆ νεωστὶ ἠροτριασμένη, terra recens aratro proſciſſa, & ad ſementem exculta, νεός, νέωμα. Latinè dicitur noualis uel nouale, ueruactum, & aliquando ſeges. Xenophon βαρυτόνως poſuit, καὶ γὰρ (inquit) νεὸς, καὶ σπόρος, καὶ φυτεία, καὶ νομή. Sed hic pro ipſo tempore arandi potius ponitur, quàm pro ueruacto aut ſegete. Hæc Bud. in Annot. poſt. Quanquam in Com. ſcribat, cũ tempus arandi ſignificet, ὀξυτονεῖσθαι ſolere, cum autem ſegetes & terram aratam, βαρυτονεῖσθαι. Quare τῶν διττολογουμένων uidetur eſſe.

Νεάω. habito. Item nouo, hoc eſt noualia facio. Actiu. accuſ.

Νεβρίδες. ων. nebrides, pelles ceruinæ, quales Bacchus geſtaſſe fertur. unde νεβρίδα φέρειν dicitur eleganter, qui timidior eſt, aut uinolentus.

Νεβρίζω. pelle ceruina cingo.

Νεβρός. οῦ. ὁ. uel ἡ. hinnulus, ceruus qui νεωστὶ βορὰν ἐνδέχεται, id eſt, alimentũ admittit. Vnde Anacreon νεβρὸν uocat, νεοθηλαγαλακτινόν, id eſt nuper lactantem.

Νεβρόφονος. hinnularia aquila uocatur à Plin.

Νέδα. ας. ὁ. fluuius, cuius fontes ſcaturiunt ex Lycæo monte.

Νεέω. nato.

Νέῃαι, pro νέῃ Ionice. eas, πορεύῃ, ἀπέλθῃς.

Νεηγενής. έος. ὁ, ἡ. nuper genitus.

Νεήκης. εος. ὁ, ἡ. &

Νεηκονής. nuper acutus.

Νεηλατής. gubernator nauis.

Νεήλατος. ὁ. nouiter factus. Et νήλατα, nuper ſubactæ & conſperſæ farinæ. ſubaudiendum enim τὰ ἄλφιτα. Item placentæ & eſculenta ex melle &

le & farina facta. Demoſthen. contra Aeſchi. μισθῶν λαμβάνων τούτων ... ἐλθὼν καὶ πίνακα.

Νέηλυς. υδος. ὁ. nuper adueniens.

Νεανίας, ꝑ νεανίας. adoleſcens, iuuenis.

Νεῖα. ligna fabricandis nauibus apta. ſed νειά, draconis luſtrum.

Νεῖαι. radices.

Νειαίρη. ἡ. κύστις, inteſtinum craſſum, pars extrema uentris, uenter inferior apud Homerum.

Νειαρός. οῦ. ὁ. &

Νείατος. ultimus, poſtremus, infimus.

Νεικέσκω, &

Νεικέω. μ. έσω. π. κκα. contendo, obiurgo, laudo, canto. Neutr. datiuo.

Νεικίω. idem.

Νείκη. ης. ἡ. &

Νεῖκος. εος. τό. contentio.

Νεῖλος. ου. ὁ. Nilus Aegypti fluuius. Seruius dictũ exiſtimat quaſi νέον ἰλύν, id eſt nouũ trahentem lutũ, quo oblimet, hoc eſt limo oppleat Aegyptũ.

Νῆμα. ατος. τό. filum.

Νεῖν. natare, proprie de hominibus.

Νέοθεν. ab imo.

Νειός. οῦ. ἡ. nouale.

Νειότατος. infimus.

Νεοποιέω. μ. ήσω. π. κα. nouam tellurem facio, ueruactum facio. Neut. abſol.

Νεαρός. uehemens, extremus, cauus. Et νειρὴ, uenter imus.

Νεσόμενος. ου. ὁ. rediturus.

Νέομαι. eo, redeo.

Νεῖται. redit.

Νέωθεν. ex imo.

Νεκάς. άδος. ἡ. aceruus cadauerum.

Νεκραγωγεῖν. mortuos ducere, & de Mercurio dicitur. Sic Vergilius, Hac animas ille euocat orco. Bud. Com.

Νεκρικά. τά. res mortuorum.

Νεκροκόρινθοι. Corinthiorum defuncti. Sic in hiſtoria uocabantur uaſa fictilia, quæ Corintho euerſa Romam impleuere, quòd ex recluſis ſepulchris eam excerpſiſſent prædam. Cæl. lib. 11. ca. 60.

Νεκροπομπός. Mercurius qui animabus ad inferos ducẽdis præeſt. Bud. Cõ.

Νεκρός. ῦ. ὁ. uel νεκρόν. τό. mortuus, cadauer. ἀπὸ τῆς στερητικοῦ, καὶ κῆρ ἡ ψυχή. Defunctus dicitur Plinio, Quam tandem portionem defunctus eius obtineat? id eſt cadauer: Ciceroni ſepultura, Illam inſepultam ſepulturam. In ſacris literis mortuale, & morticinium transfertur. Cæl. lib. 11. cap. 60.

Νεκρονομῶ. mortuos deduco.

Νεκροσυλία. ας. ἡ. prædatio mortuorũ, graſſatio ſicariorum.

Νεκροφόρος. ου. ὁ. capulus, feretrum, defunctifer, ueſpillo, libitinarius, ſandapilarius, pollinctor. Bud. in Anno.

Νεκρόω. μ. ώσω. π. κκα. mortifico. Actiu. accuſ.

Νεκρώδης. εος. ὁ. ἡ. mortifer. Vnde νεκρώδες ἐπιφέρειν, faciem cadauero ſam præ ſe ferre.

Νέκρωσις. εως. ἡ. mortificatio.

Νέκταρ. αρος. τό. nectar, cibus deorum. Significat autem immortalitatem, à νη, quod priuationem ſignificat, & κτείνω. Potum deorum quidam interpretantur: uerum Anaxandrides & Alcman cibũ intelligunt. Cæl. li. 4. cap. 13. Erat item uini nomen in Lidiæ olympo ex fauis permixtis, & floribus odoratis concinnati.

Νεκτάρεος. ου. ὁ. nectareus, diuinus, immortalis. (odo.

Νεκύδαλος. genus inſecti, inualida The

Νεκύια. ας. ἡ. funus, res mortui, mortuorum feſtum.

Νεκυομαντεία. ας. ἡ. uaticinium ex mortuis, uaticinatio quæ fit ab inferis

euocatis manibus.

Νεκροστόλος. ὁ. qui mortuos tranſmittit, atq; transportat. Charontis epitheton apud Lucianum.

Νεκύσια. τὰ. funeralia.

Νέκυς. υος. ὁ. mortuus, νεκρὸς. ἀπὸ τοῦ νε στερητικοῦ, καὶ κίκυς ἡ δύναμις.

Νεμεσάω. μ. ήσω. π. ηκα. ſuccenſeo, indignum puto, uitio uerto, iuſte accuſo, inuideo. Item timeo, reuereor. Neutr. datiuo.

Νεμεσητὸν. res indigna. Vnde νεμεσητὰ παθεῖν, numinis iram perpeti.

Νεμεσητός. οῦ. ὁ. reprehendendus, inuidioſus, odibilis. Item uenerandus, & antiqua ſignificatione, pro eo, qui cuique quod ſuum eſt tribuit.

Νεμέσεια. τὰ. feſta dicebantur, quibus uita functis iuſta fiebant. Cæl. lib. 6. cap. 41.

Νεμεσίζομαι, &

Νεμεσίζω. μ. ίσω. π. ικα. τὸ νεμεσάω.

Νεμεσητικός. qui facile indignatur, lamentabilis, incuſabilis.

Νέμεσις. ιος. ἡ. accuſatio, inuidia, ſuperborum ultrix, ira deorũ, indignatio ex improborum proſperiore ſucceſſu; id eſt ἐπὶ τοῖς ἀναξίως εὐπράττουσι, ut inquit Ariſtoteles. Idem mediam eſſe ait inter inuidiam & ἐπιχαιρεκακίαν. Sunt qui à diſtributione bonorum, malorumq; dictam eſſe uolunt. Cæl. lib. 6. ca. 41. & Eraſ. Chil.

Νεμέω. μ. ήσω. π. ηκα. τὸ νέμω.

Νέμος. εος. τὸ. nemus. Iliad. λ. ἐν νέμει σκιερῷ. Item oculorum cauitas.

Νέμομαι. depaſcor, ut pecus depaſcitur, ut ulcus ſerpens, Dioſcor. Item fruor, & uictito, ut νέμεται δὲ καὶ ὕλην, καὶ λίμνας, &c. id eſt uiuit, paſcitur, καρποῦται, Ariſtot. de Hiſto. 9. Ponitur & in Pand. pro poſſidere. unde νομὴ poſſeſſio, κάρπωσις. Quod Cic. imitari uolens, Depaſci (inquit) ueterem poſſeſſionem Academiæ ab hoc acuto homine non ſinemus. Significat & partior, ut νέμεσθαι τὴν πατρῴαν οὐσίαν, partiri hæreditatẽ. Bud. Cõ.

Νέμω. μ. νεμῶ. π. νενέμηκα. diſtribuo, diuido, tribuo, reddo, ut νεμόμενα δίκαια, iura à iudice reddita iuſta, Ariſtot. Ethic. 5. Eſt etiam tribuo, id eſt ſum ſtudioſus alicuius rei, honorem habeo, et magni pendo, honoro. Ariſtot. Probl. νέμειν τὸ πλεῖστον ἡμέρας αὐτῷ. Νέμω τὸ χωρίον, utor agro pro paſcuo, ut ὄρη ἀγαθὰ νέμειν, Xenoph. Et νέμω, paſco pecus. Lucia: καὶ νέμει τὴν δάμαλιν. Eſt etiam τὸ διοικῶ, adminiſtro, gero. Vnde Herodia. τοὺς σύγκλητον βουλὴν νέμοντας, pro ſenatu dixit. Bud. ibidem.

Νένακτο. implebatur.

Νενεκρωμένος. mortuus.

Νενημένος, &

Νενησμένος. ὁ. accumulatus, plenus.

Νενίζω. maledico.

Νέννος, poëticè. auus maternus. Cæl. lib. 8. cap. 43.

Νενομισμένα. τὰ. inſtituta.

Νεοαρδής. έος. ὁ. nuper irrigatus.

Νεόγαλος. ου. ὁ. recens coagulatus aut mulctus.

Νεόβορος. ου. ὁ. nuper primò comeſtus.

Νεοβόρος. recens paſtus.

Νεόγαμος. ου. ὁ, ἡ. nouus nuptus.

Νεογνὸς. οῦ. ὁ. βρέφος.

Νεογιλός. οῦ. ὁ. infans, iuuenis.

Νεόγονον. ου. τὸ. &

Νεογιλές. έος. τὸ. &

Νεογιλαῖον. ου. τὸ. infantulus.

Νεογνός. οῦ. ὁ, ἡ. nuper genitus.

Νεογάμος. ου. ὁ, ἡ. nouus maritus.

Νεοδαμώδης. ους. ὁ. nuper in ciuitatem aſcriptus, ex captiuis libertate donatus, libertinus apud Lacedæmonios.

ut ij, qui ex helotis manumiſſi erant.
Νεόδμητος. iuuenis, nuper domitus.
Νεόδρεπτος.ε.ὁ.nuper decerptus.
Νεοειδὴς.έος.ὁ. σκληρὸς, qui facie iuuenis uidetur, cum ſit annoſior.
Νεογενὴς.nuper factus.
Νεοθανὴς.nuper mortuus.
Νεοθαλὴς, &
Νεοθηλὴς.έος.ὁ,ἡ.nuper uireſcens.
Νεόθρεπτος τυρός. nuper coagulatus caſeus.
Νεόθυτος.ου. nuper immolatus.
Νεαὶ τὰς ψυχάς.rudi, nouellaq; memoria
Νεοίη.ἡ.ſtultitia, iuuenilis mens.
Νεοκατάστατος.ε. nouus colonus.
Νεοκατάχριστος. recenter illitus.
Νεόκλωστος.ε.ὁ.nuper filatus.
Νεόκμητον, & νεοκμητὶ.recenter.
Νεοκόρος.æditumus.
Νεόκτιστος.ε.ὁ.nuper factus.
Νεολαία.ας.ἡ.conuentus iuuenum, conuentum.
Νεόλεκτος. miles nuper delectus.
Νεολκία.nauale.
Νέομαι.uado, reuertor, abeo, nato. Depon. abſol.
Νεομηνία. ας. ἡ. noua luna, prima dies lunæ, uel menſis. Nam Græci menſes non à Calendis, ſicut Romani, ſed à lunæ initio auſpicantur.
Νεόμυκτος.ε.ὁ,ἡ.nuper terſus.
Νέον.nuper, uer. κατὰ τὸ ἔαρ, ἄρτι.
Νεοπαγὴς.έος.ὁ,ἡ.& (ta.
Νεοπαθὴς.τὸ.res noua, hactenus inaudi-
Νεόπηκτος.ου. ὁ, ἡ. nuper fabricatus, compactus.
Νεόπλουτος.ου.ὁ.nuper ditatus, repentè diues factus.
Νεόπλυντος.ου.ὁ,ἡ.nuper lotus.
Νεοπολίτης.ε.ὁ.nuper ciuitate donatus
Νεοπρεπὴς έος.ὁ,ἡ.ſumptuoſus, iuuenili decore inſignis.
Νεόπτολοι.filij, aut filiæ.

Νεοργὴς. recens factus.
Νεόρραντος.ε. ὁ. nuper aſperſus.
Νεόρρυτος.ε. ὁ. nuper fuſus.
Νέορτος.iuuenis.
Νεός.ἡ.ὁ.nouale, campus. uide νειαρός.
Νέος ε.ὁ.nouus, iuuenis. Propriè reſpõdet ſenio, & competit ijs quæ ſentiũt ætatem, καινὸς uero opponitur uetuſtati. Item mollis, tener, tenellus, iuuenilis adiectiuè.
Νεόσμηκτος.ε.ὁ. nuper terſus.
Νεόσοικος.ε.ὁ.nauale, ubi fiunt naues.
Νεοσπαργὴς. nuper faſcijs puerilibus inuolutus.
Νεοσσός.ἡ.ὁ. pullus auium, auis. παρὰ τὸ νεωστὶ ἐσσεῦσθαι, ὅ ἐστι βλέπειν, ἢ σεύεσθαι ἤγουν κινεῖσθαι. (lus.
Νεοταθὴς δῆμος. recens inſtitutus popu-
Νεοτάλυξ. nuper lacrymatus.
Νεόστροφος.ε.ὁ. nuper tortus, uanus.
Νεοσύλλεκτος.ε.ὁ.nuper collectus.
Νεοσύστατοι. dicuntur à Ioſepho qui recens profeſſi erãt ſectã phariſæorũ.
Νεοσφαγὴς.έος.ὁ,ἡ.& .
Νεοσφαγός. ἡ. & .
Νεόσφακτος.ε. recens occiſus.
Νεοτάγμων.ονος.ὁ,ἡ.nuper factus.
Νεοτελὴς.έος.ὁ,ἡ.nuper abſolutus.
Νεοτερισμός. innouatio.
Νεοτεροποιεῖν. innouare.
Νεότευκτος, &
Νεοτευχὴς.έος.ὁ,ἡ. nuper fabricatus.
Νεότης.iuuentus.
Νεοτὶς.ίδος.gallina, iuuenca, puella, nouella.
Νεότμητος.ε.ὁ. nuper cæſus, ſiue ſectus.
Νεότρωτα.τὰ. recentia uulnera.
Νεότρωτος.ε.ὁ.nuper uulneratus.
Νεοττεύω.μ.σω.α.κα. nidifico. Neutrum abſol.
Νεοττία.ας.ἡ. nidus.
Νεοττίον.τὸ.uitellus, teſta oui.
Νεοττός, Atticè pro νεοσσός.pullus.

Νεοτροφῶ. in iuuentute alo. Translatio eſt ab animalibus.

Νεουργός. ȣ. ὁ, ἡ. nuper factus.

Νεούτατος. recens uulneratus.

Νεοφθόρος. ὁ. nuper corruptus.

Νεόφατος. ȣ. ὁ. nuper mortuus.

Νεόφυτον. ȣ. τὸ. nouella, planta.

Νεόφυτος. in ſacris literis, qui nuper ad fidem acceſsit, quaſi nuper inſitus. à νέος nuper, & φύω planto.

Νεοχάρακτος. ȣ. ὁ, ἡ. nuper ſculptus.

Νεοχμοῦν. innouare, interpolare.

Νεοχμία. nouatio, commotio.

Νεοχμίζω. res nouas molior.

Νεοχμόειν. noua moliri, ſtudere rebus nouandis.

Νεοχμός. ȣ. ὁ. recens, uires habens non fractas ſed integras.

Νεοχμῶσαι. innouare.

Νεόχμωσις. εως. ἡ. ſtudium rerum nouandarum.

Νεόω. μ. ώσω. π. ωκα. nouo, ut νεᾶν τὴν γῆν, nouale facere, aut ueruactum, nouare terram.

Νήποδες. οἱ. pedibus carentes, paruos pedes habentes. (θεν.

Νέρθε, & νέρθεν. ſubter, infra. pro ἔνερθε

Νέρτατα. ultimo, ἔσχατα.

Νέρτερος. ȣ. ὁ. inferior, καταχθόνιος: quaſi ἐνέρτερος, id eſt ὁ ἐν τῷ ὄρφνῳ ὤν. Vnde & pro inferis ponitur.

Νέσσος. ȣ. ὁ. Neſſus Centauri nomen.

Νεσόριον. τὸ. &

Νέστορις. ἡ. poculi genus, Athen. li. 11.

Νετάζω. habito.

Νεῦμα. ατος. τὸ. nutus, aſſenſus.

Νεῦμαι. ibo, redibo.

Νευρά. ας. ἡ. τὸ νεῦρον.

Νευρῆφιν, pro νευρῇ. neruo. ἐκ τῆς νευρᾶς τοῦ τόξου.

Νευρίς. ίδος. ἡ. τὸ νεῦρον.

Νευρόβατος. ȣ. ὁ. neruis ſe mouens, in funibus ambulans.

Νευρόκαυλα. ἡ. neruicaulia herba, quæ neruoſos habet caules, fœniculum.

Νεῦρον. ȣ. τὸ. neruus, & neruus in arcu, funis. Vnde νεῦρα ἔχειν, pro ualidum & robuſtum eſſe, neruos habere.

Νευρομήτρα. ας. ἡ. pars corporis circa lumbos.

Νευρορραφέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſuo cum neruis.

Νευρόρραφος. ȣ. ὁ. neruis conſutus.

Νευροσπαδὴς ἄτρακτος. ſagitta neruo intenſo emiſſa.

Νευρόσπαστα. imagunculæ quæ neruis quibuſdã & fidiculis occultis mouentur, perinde ac ſi uiuerent. Vnde

Νευροσπάσται. huiuſmodi præſtigiatores & circulatores.

Νευρῶ. τὸ ἐνισχύω, uires & neruos addo.

Νευρώδης. εος. ὁ, ἡ. neruoſus.

Νεῦσις. εως. ἡ. natatio, natatus, nauigatio.

Νευστάζω. μ. άσω. π. ακα. nuto, quatio, nutu admoneo.

Νευστικόν. ȣ. τὸ. natatile.

Νευστικός. ȣ. ὁ. &

Νευστήρ. natator.

Νέω. μ. ήσω. π. ηκα. annuo, redeo, fugio, uergo, nato. Neutr. abſol.

Νεφέλη. ης. ἡ. τὸ νέφος.

Νεφεληγερέτης. ȣ. ὁ. nubes congregans, ab ἀγείρω compoſitum, & νεφέλη. uel nubes excitans, ab ἐγείρω. Eſt autem Iouis epitheton, cuius uocatiuus νεφεληγερέτα ſæpe pro nominatiuo νεφεληγερέτης uſurpatur à poëtis, ut νεφεληγερέτα Ζεύς, Hom. frequens.

Νεφέλιον. nubecula, ulcus oculorum.

Νεφεληγενής. έος. ὁ, ἡ. nubigena.

Νεφελοειδής. έος. ὁ, ἡ. nubeculaceus.

Νεφελώδης. εος. ὁ, ἡ. nubilus, nebulis obſcurus.

Νέφος. εος. τὸ. nubilum, nebula, coactus aër, à νε priuandi particula & φάος,

quaſi

quaſi νεωτὸν φάους. eſt enim conſtipatior aëris pars. Itẽ rete uenatoriũ.

Νεφρείδιος δημός. pingue circa renes, ὁ ἐπὶ τοῖς νεφροῖς.

Νεφρῖτις. ιδος. ἡ. nephritis, dolor renum. Cæl. li. 2. ca. 36.

Νεφρός. ȣ. ὁ. ren. ἀ νείφειν, quod mingere & pluere ſignificat.

Νεφώδης. εος. ὁ, ἡ. nebuloſus.

Νέω. μ. ἤσω. π. ηκα. neo, nato, abluo, uado. Et νέω. μ. νάσω, pro νάω. (ptus.

Νεάβορτος, & νεάβροτος. ὁ. nuper conſum

Νεωκορέω. μ. ήσω. π. κα. adminiſtro, uel tracto res ſacras.

Νεωκόρος. ȣ. ὁ. ædituus, qui res ſacras tractat atq; cuſtodit, ornatq;. à νεὼς templum, & κορῶ purgo ſiue uerro.

Νεωλκέω. μ. ήσω. π. ηκα. nauem traho. Neutr. abſol.

Νεωλκία. ας. ἡ. attractio nauis uento deficiente, remigatio.

Νέωμα. ατος. τό. nouale, uide νεατός.

Νεώνητος. ȣ. ὁ. nuper emptus, nouitius, nouus miniſter, quaſi nuper emptum mancipium. à νέον nuper, & ὠνέομαι emo.

Νεωποιός. ȣ. ὁ. faber naues conſtruens.

Νεωπός. iuuenis, nuper uidens.

Νεωρεῖν. templũ cuſtodire, aut naues.

Νεωρής. ȣ. ὁ, ἡ. nouellus.

Νεώριον. ȣ. τό. nauale, id eſt ubi fabricantur naues, quale eſt Venetijs, quod arſenale uocant. Vnde νεωσοίκοι in naualibus nauium tecta, de quo Bayf.

Νεώς. ὼ. ὁ. templum, oraculum, nauis. Atticum autem eſt pro ναός. Omnia enim nomina in αος lingua communi deſinentia, lingua Attica in εως, per ω μέγα deſinunt, ut μενέλαος μενέλεως, ναὸς νεώς.

Νεωστί. nuper, pauloante.

Νέωτα, addito ἐς (ἐς νέωτα) in proximum annum ſignificat, in futurum. Interdum ponitur pro nuper.

Νεώτατος. ultimus, iunior.

Νεωτερίζω. μ. ίσω. π. ικα. noua facio, deſigno, & nouas res facio, καινοτομῶ, καινουργῶ. Verbum actiuum, non abſolutum. Alicar. li. 5. μάτις ἔτρα νεωτερίσθη πράξις.

Νεωτερικός. iuuenilis, inconſiderans, ſtultus, & ratione carens: quòd ea ætas ſtultis affectibus ſæpius quàm uera ratione duci ſolet.

Νεωτεριστής. ȣ. ὁ. qui rebus nouandis ſtudet, πολυπράγμων, factioſus.

Νεωτερισμός. ȣ. ὁ. νεωτεροποιΐα, renouatio rei, deſignatio, ſtudium nouarum rerum, ſeditio.

Νεωτεροποιός. rerum nouarũ ſtudioſus.

Νεωτεροποιῶ. τὸ καινοποιῶ καὶ νεωτερίζω.

Νεώτερος. iunior, recentior, minor natu. aliquoties contemptum potius ſignificat quàm ætatem. νέος.

Νεόχειρμος. terra nuper arata.

Νεοχμόω. μ. ώσω. π. ωκα. noua facio. Neutr. abſol.

Ν Η.

Νὴ. priuatiua eſt particula, & aliquando intenſiua. Eſt quoq; aduerbium iurandi, ut νὴ δία, etiam, quod affirmantis eſt & annuentis. Et quemadmodum in negationibus dicimus μὰ δία, ita in affirmationibus νὴ δία.

Aliquando ironiæ ſeruit, ſicut credo, nempe, ſcilicet, Latinis. Demoſt. περὶ στεφ. μνησικακήσειν νὴ δία, &c. Et πρὸς λεπτ. ὅτι νὴ δία ἦσάν τινες. Aliquando accommodatur anthypophoris, ita ut reſponſioni congruat. Demoſth. περὶ στεφ. νὴ δί' εὐδαίμονά γε, Et quidem etiam fortunatum, uel utiq;. Νὴ δί' ἀλλὰ, at, at enim, at hercule, ut Liu. ἀνθυποφορικῶς, Demoſth. Et apud Iſæũ ſine ἀλλὰ pro eodẽ, ἴσως γὰρ νὴ δία πάρεργον, At fortaſ

ſe nihil ad rē pertinebat. Bud. Com.

Νὴ τὼ θεώ. per gemellos.

Νὴ τὼ σιώ. per geminos.

Νῆα. τὴν. nauem.

Νήαιθος. ου. ὁ. fluuius Crotonienſis, à nauibus incenſis ſic dictus.

Νηγάτεος. ου. ὁ, ἡ. pulcher, nuper factus.

Νήγρετον. dulciter.

Νήγρετος. ου. ὁ, ἡ. &

Νήδυμος. dulcis, profundus, inexhauribilis. de ſomno ferè dicitur quaſi qui penitus intrauerit hominē, à νὴ quod aliquando auget, & δύω, ingredior: aut à quo ueluti ex humiditate pfundiore emerſio facilis nō eſt, ὅθεν οὐκ ἔστιν ἀναδυῶναι τὸν ἐνδύοντα. Homer. ἡμῖν δ' ἐπὶ ἦκε νήδυμος ὕπνος. Somnus unde quis uix poteſt expergefieri.

Νηδύπους. diſcalceatus.

Νηδύς. ύος. ἡ. uenter, uterus, ineuitabilis. & νηδύια, inteſtina.

Νηέω. μ. ήσω. π. ηκα. cōgrego, cōmuniter Dicitur aūt νέω, uel νήω. Actiu. accu.

Νήθω. μ. ήσω. π. ηκα. neo. Neutr. accuſ.

Νήιον. ου. τό. Neium mons Atticæ, ſeu (ut alij) Ithacæ, unde νηιάδες nymphæ dicuntur.

Νήιος. ου. naualis, id eſt aptus nauibus.

Νῆις. ιδος. ὁ. inſcius, timidus, infirmus. à priuatiua particula νη, & εἴδω εἴσω.

Ναΐς. ίδος. ἡ. Nais. παρὰ τὸ νάω, τὸ ῥέω.

Νήιστος. infimus, extremus, naualis.

Νηιτός, uel νηίτης. ου. naualis. Vnde Thucyd. νηίτην στρατὸν uocat, quod alibi τὸ ναυτικόν, hoc eſt claſſem, quaſi dicas naualem exercitum. (crum.

Νηκερδής. έος. ὁ, ἡ. inutilis, nō ferens lu-

Νήκερως. ου. ὁ, ἡ. cornibus carens.

Νήκεστος. incurabilis.

Νηκητήριον. paruus triumphus.

Νηκουστέω. μ. ήσω. π. ηκα. obaudio, non audio, negligo. Neutr. abſol.

Νηκτικός. natalis.

Νηκτός. ῦ. ὁ. nabilis.

Νηλεγής. miſer, ἀθλιώτατος, φροντιστής, ἀφροντίς.

Νηλεής. έος. in accuſ. νηλέα, à longo, & (cors.

Νήλεος. ου. ὁ, ἡ. &

Νηλής. έος. ſæuus, ἄνοικτος, immiſeris.

Νηλέα. ἡ. unedo.

Νήλεστος. ου. ὁ. inuiſibilis, immortalis.

Νηληΐς. ίδος. ἡ. ſacrificium quod fiebat Dianæ apud Mileſios.

Νηλίπους. ὁ. qui nudis pedibus incedit.

Νηλιτής. έος. ὁ. peccator. παρὰ τὸ νη ἐπιτατικὸν, καὶ τὸ ἀλιτεῖν τὸ ἁμαρτάνειν. Odyſſ. π. αἵ τέ σ' ἀτιμάζουσι, καὶ αἳ νηλιτεῖς εἰσί. Aliquando innoxius, non peccans, ἀναμάρτητος. παρὰ τὸ μὴ ἀλιτεῖν.

Νηλῖτις. ιδος. ſimiliter pro non peccante ponitur.

Νῆμα. ατος. τό. filum. ἀπὸ τοῦ νήθω.

Νηματώδης. netilis, aptusq; duci inſtar lanæ lani'ue.

Νημερτής. έος. ὁ, ἡ. uerus, uera, inerrabilis.

Νηνεμία. ἡ. tranquillitas uentorum. Attici νηνεμίας abſolutè utuntur pro νηνεμίας οὔσης.

Νήνεμος. ου. uento carens.

Νηνεμούμενον. ſerenum, tranquillum.

Νηνέω. μ. ήσω. π. ηκα. congrego. Actiu. accuſ.

Νηνείζω. lugeo, loquor.

Νῆξις. εως. ἡ. natatus, natatio.

Νηξίποδες. οἱ. νήποδες.

Νηός. ῦ. ὁ. templum.

Νηοῦχος. cuſtos nauis.

Νηπεκτής. impexus.

Νηπενθής. έος. τό. herba, cuius ſuccus uino immiſtus, triſtitiam diſcutit, ut Galenus tradit ac malorū omnium obliuionem inducit, hoc eſt τὸ λήθην ποιεῖν, ut Theophr. inquit. Quidam eandem cum bugloſſa uolunt eſſe.

Dicitur autem à νὴ priu. & πένθος, quaſi ἄλυπον. Cæl. lib. 10. cap. 43. & Bud. in Annot. poſt.

Νηπιάας, pro νηπίας. infantias.

Νηπιάζω. puerum ago, paruulus ſum.

Νηπίαχος. ου. ὁ. puerilis, infans.

Νηπιάχω. ſtultè ago, νηπιάζω.

Νηπίη. ης. ἡ. infantia.

Νηπίλος. ου. ὁ. ſtolidus.

Νήπιον. ου. παιδίον, puſio, infans.

Νήπιος. ου. ὁ. quando ad ætatem refertur, infantem ſignificat, quaſi νὴ ἔπιος, qui adhuc fari nequit: quando uerò ad animum, ſignificat ſtultum atq; ætatis uitio imprudentem, parum eruditũ ac uſu rerum callentẽ.

Νηποινά, &

Νηποινί. impunè.

Νήποινος. ου. ὁ. impunis.

Νηφαλικός. ſobrietatem faciens.

Νηπυθής. indeſinens, ἄπαυστος, quaſi ſine fundo.

Νηπύτιος. ου. ὁ. ſtolidus.

Νηρεύς. έος. ὁ. Nereus deus marinus.

Νήριθμος. ου. ὁ. innumerabilis.

Νήριον. herbam aliqui uocant rododaphne.

Νηρίς. cautum ſaxum.

Νηρεῖται. οἱ. natices.

Νηρείτης. ου. ὁ. conchæ genus quod nauis inſtar per mare nauigat.

Νήριτος. ου. ὁ. magnus, multus, innumerabilis. Eſt etiam montis nomen Ithacæ, Neritus.

Νηρός. recens, humilis, cauus, humidus.

Νῆσαι, pro νηῆσαι. cumulare.

Νησιάρχης. ου. præfectus inſulæ.

Νησίδιον. ου. τὸ. &

Νησίς. inſulula.

Νῆσις. accumulatio, filum.

Νησιωτίων ἀντὶ νησιωτῶν, Ionicè. Herodo. Κατ' ἀρχὰς νησιωτίων μάλιστα ἐπλουτίον, Per initia inſulanorum maximè locupletabantur.

Νήσομαι. implebor.

Νῆσος. ου. ἡ. inſula. παρὰ τὸ νῶ τὸ κολυμβῶ, & in futuro νήσω.

Νῆσσα. ης. ἡ. anas, & proprium nomen, & parua inſula, νησάριον.

Νηστεία. ας. ἡ. ieiunium.

Νηστεύω. μ. εύσω. π. ευκα. ieiuno. Neutr. abſol. & aliquando accuſ.

Νῆστις. ιος. ὁ, ἡ. ieiunus.

Νήστιμος. dies ieiunij.

Νῆστις. ιος. ἡ. ieiunium, & inteſtinum pyloro annexum, ieiunum dictum, quoniam minus implicitum nunquam quod accipit continet, ſed ad inferiora protinus tranſmittit. Latini hilam & hiram uocant.

Νησύδριον. ου. τὸ. inſulula.

Νησιώτης. ου. ὁ. inſulanus. (da.

Νήτη. ης. ἡ. fidis acuti ſonus, lyræ chor-

Νήτυς. imperfectus.

Νήτλω. fruſtra. (latus.

Νῆτος. ου. ὁ. poſtremus, multus, accumu-

Νητρικός. ίος. ὁ, ἡ. uetus, uetra.

Νητρικῶς. uetè.

Νῆττα. anas. παρὰ τὸ νήχεσθαι.

Νῆτλον. plenum.

Νηττοφόνος ἀετός, aquila anataria, quæ & planca & morphna & neuia dicitur.

Νηΰτμος. uoce ſiue ſpiritu carens.

Νηῦς, pro ναῦς. nauis.

Νηφάλιος, uel νηφάλεος. ου. ὁ. ſobrius, prudens, & uigilans, diligens, attentus.

Νηφάλια. τὰ. feſta quæ ſine uino celebrantur. & ligna νηφάλια, quæ non ſunt de uite, fico, aut moro. Eraſ.

Νηφαλίζειν. aqua ſacrificare. (Chil.

Νηφαλισμός. ſobrietas, προσοχή.

Νηφαντικός. οῦ. ὁ. ſobrium faciens.

Νήφω. μ. ψω. π. φα. φρονῶ, caſtus dego, modeſtus & ſobrius ſum. Accipit

tur pro uigilo, & diligens ſum & attentus. Neutr. abſol.

Νήφων. ſobrius.

Νήχομαι. μ. ήξομαι. π. νηγμαι. nato. Depon. abſol.

Νηχοτάλαντοι. loca et urbes iuxta mare.

Νήχυτος. multifluus, πολύχυτος. à νη intenſiua particula.

Νῆψις. ιος. ἡ. ſobrietas, νηφαλισμός.

Νέω. νήω, congrego, conſtruo.

N I.

Νίβα. niuem, fontem.

Νιβάδες. capræ in iugis montium.

Νίγλαροι. οἱ. genus muſici modulaminis. Cal. lib. 3. cap. 11.

Νίζω. μ. ίσω. π. κα. lauo, tergo. Actiu. accuſatiuo.

Νίκαθρον. uictoriæ præmium.

Νικάδορες. οἱ. uictores, νικατῆρες, præſtantiſsimi in acie.

Νικάω. μ. ήσω. π. κα. uinco, & uinco iudicio, cum genitiuo & accuſatiuo. Demoſth. καὶ ἐνίκησε τοῦ κλήρου τοὺς ἀμφισβητοῦντας αὐτῇ πάντας, Et uicit iudicio hæreditatem ab omnibus qui cum ipſa ambigere inſtiterunt. Aliquando conſtruitur cum duobus accuſatiuis. Dinarch. κατὰ δημ. τιμοθέου τὴν ἐν κερκύρᾳ ναυμαχίαν νικήσαντι τοὺς λακεδαιμονίους. Bud. Com.

Νίκιστρον. præmium uictoriæ.

Νίκη. ης. ἡ. uictoria. παρὰ τὸ μὴ εἴκειν, id eſt, à non cedendo.

Νίκημα. ατος. τὸ. idem.

Νικησίτεχνος. ου. artificium conſequendi uictorias.

Νικητήριον. ου. τὸ. uictoria, præmium uictoriæ, feſtum pro uictoria, niceterium, ἐπινίκια. Bud. in Annot.

Νικητής. οῦ. ὁ. uictor.

Νικητικός. ή. όν. &

Νικηφόρος. ου. ὁ. uictorioſus, uictor.

Νίκος. εος. τὸ. uictoria.

Νυκτοπορία. nocturnum iter.

Νίκων. ωνος. ὁ. machina maxima. Ioſephus lib. 6. τῷ νικῶνι τῷ τάχει ἰουδαῖοι τοῦτο. αὐτοὶ γὰρ τοῦτο ἰουδαῖοι τὴν μεγίστην ἐκάλεσαν ῥωμαίων ἑλέπολιν ἀπὸ τοῦ πάντα νικᾶν.

Νίμμα. τὸ. lauacrum.

Νίν. ipſum. Nec habet alios caſus hoc pronomen, & ponitur pro maſculino, fœminino, & neutro: & pro αὐτά apud Sophocl.

Νίομαι. eo. Depon. abſol.

Νιπτήρ. ῆρος. ὁ. peluis.

Νίπτω. μ. ίψω. π. ιφα. lauo. Actiu. accuſ.

Νιρεύς. εος. ὁ. Nireus, pulcherrimus omnium qui ad Troiam nauigarunt præter Achillem.

Νίρμος, & νίρνος. pediculus.

Νίρος. magnus.

Νῖσα, uel νίσα. ἡ. Niſſa urbs.

Νίσω, uel νίσομαι. eo, στρέφομαι.

Νίτρον. ου. τὸ. nitrum.

Νιτρώδης. εος. ὁ, ἡ. nitroſus.

Νιφαργής. οῦ. ὁ. candidus inſtar niuis, ἢ φάδι λευκασμένος.

Νιφάς. άδος. ἡ. &

Νιφετός. οῦ. ὁ. niuis defluxus, imber niualis, nix minutim deſcendens.

Νιφοβόλον. τὸ. ſublime. (ſus.

Νιφοστιβής. έος. ὁ, ἡ. niue calcatus, niuo-

Νιφόεις. όεντος. ὁ. niualis, altus, candidus, ut νιφόεσσα ἐλεφὺν pro niuea apud Ionem comicum.

Νίφομαι. niue obruor, ut κατανιφομένων ὄρεων, obrutis niue montibus. Xenoph. καὶ τῇ ἀκροπόλει οἱ δὲ νιφόμενοι ἀπῆλθον. Vergil. Ventos perpeſſus, & imbres. Vnde κατανιφόμενα ὄρη, montes niuoſi, ut Silius dixit.

Νίφω. μ. ίψω. π. ιφα. ningo. Neut. abſol.

N O.

Νοερός. οῦ. ὁ. intelligens, liber, particeps intelligétiæ. Vnde νοερὰ φύσις. à Dionyſ.

à Dionyſ. & Gregor. naturæ intellectuales dicuntur, ſiue intelligentiæ abſtractæ, ut ſunt nuntij cæleſtes, id eſt angeli. Abſtracta autem & ſeparata dicũtur, quæ non ſunt materiæ immixta, formæ ſcilicet à materia ſeiunctæ, et figuræ mathematicæ, ut docet Themiſt. de Ani. 3. Ariſtot. τὰ δὲ ἀφαιρέσεως uocat, & χωριστά.

Νόις. idem eſt quod παρὰ φύσιν. Bud. de Cont. rer. fort.

Νοέω, uel νόημι. μ. ήσω. π. ηκα. intelligo, conſydero. Actiu. accuſ.

Νόημα. ατος. τὸ. intellectus, cogitatio, conſilium.

Νοήμων. ονος. ὁ. intelligens.

Νόησις. ιος. ἡ. intelligentia.

Νοητικός. ῦ. ὁ. rationalis.

Νοητός. ῦ. ὁ. intelligibilis.

Νοθεία. ας. ἡ. degeneratio.

Νοθεῖα. τὰ. res quæ dantur illegitimè natis à parente. Bud. in Annot.

Νοθεύομαι. μ. εύσομαι. π. ευμαι. degenero. Depon.

Νοθεύω. μ. εύσω. π. ευκα. abalieno, decipio, corrumpo, adulor, adulterinus ſum non germanus. Actiu. accuſ.

Νοθοῖ. terret, exaſperat, monet.

Νόθος. ου. ὁ. nothus, ſpurius, illegitimus, & qui ex muliere externa natus eſt, authore Polluce. Huic opponitur γνήσιος. Bud. in Annot.

Νοθρεύω. langueo, ſegniter ago.

Νοΐδιον. ſententiola.

Νοιμύνειν. labra coniungere.

Νομαδικός. paſcuis uiuens.

Νομαδόσοχοι. à paſcuis redeuntes.

Νόμαια. τὰ. leges, ritus.

Νομάνδρια. cœtus uirorum paſtoritius.

Νομάρχαι. οἱ. legumlatores, prouinciarum præfecti.

Νομαρχίαι. αἱ. νομαί.

Νομάς. άδος. ἡ. in paſcuis degens inter armenta.

Νομᾶς. ᾶ. ὁ. Numa.

Νομευτικός. ῦ. paſtoralis.

Νομεύς. έως. ὁ. paſtor, legum conditor, tributor.

Νομεύω. μ. εύσω. π. ευκα. paſco, id eſt paſtor ſum.

Νομή. ῆς. ἡ. conſuetudo. Item diſtributio, pars, ſtipendium, præda, congiarium, poſſeſſio, κάρπωσις. Item pabulum, pabulatio, paſtura. Item ulcus depaſcẽs & ſerpens, Dioſcor. Item νομαὶ præfecturæ prouinciarum, regiunculæ, Plinio.

Νόμιμα. δικαίωμα.

Νομιδικά. τὰ. altilia.

Νομίζομαι, paſsiue. æſtimor, hoc eſt clara opinione et æſtimatione præditus ſum, cenſeor, δοκῶ, σπουδάζομαι, εὐδοκιμῶ, gratia polleo. Plato in Gorg. ἐδὲ νομίζεσθαι μοι γε δοκοῦσιν. Aliquando νομίζεται uel νενόμισται, pro ſolenne eſt, legitimum eſt, moris eſt, in more poſitum eſt. Vnde νομιζόμενον, ſolenne, decens, legitimum, rituale, iuſtum, in ius receptum, approbatum, lege ſancitum. Et τὰ νομιζόμενα, ſiue νενομισμένα, quæ Cicero iuſta exequiarum uocat, ut τὰ νομιζόμενα ποιεῖν, iuſta mortuis facere, & parentari, hoc eſt τὰ κατὰ τοὺς νόμους ὀφειλόμενα: & τῶν νομιζομένων τυχεῖν, funerari. Bud. Com.

Νομιζόμενος. ου. habitus.

Νομίζω. μ. ίσω. π. ικα. puto, ὑπολαμβάνω, δοξάζω. Itẽ conſueſco, legitima facio, legem impono, dico, lege ſancio, moribus inſtituo. Herodia. ὡς νομίζεται ῥωμαίοις, ut Romanis mos eſt, ut Romanorum moribus inſtitutum eſt. Bud. ibidem.

Νομικόν. ῦ. legale genus Quintil. interprete.

Νομικός. οῦ. ὁ. legiſperitus, qui in negotijs legalibus uerſatur, liberalis.

Νόμιμον. ου. conſuetum, legitimum, ius. Vnde νομίμου μαντικῆς ἐπιστήμη, iuris augurandi ſcientia. Et νομίμων ἐξηγηταί, iuriſconſulti. Et νόμιμος ἐκκλησία apud Athenienſ. legitima concio dicebatur, & fixa, & ſtata, quæ ter in menſe habebatur. Contrà σύγκλητος ἐκκλησία, id eſt conuocata & indicta, quæ repente noua aliqua de cauſa fiebat. Bud. in Annot.

Νομίμως. legitimè.

Νόμιος. ου. ὁ. iuſtus, paſtoralis, & Apollinis epitheton.

Νόμισμα. ατος. τό. numiſma, inſtitutio.

Νομιστεύω. iuſtè & legitimè adminiſtro.

Νομοδιδάσκαλος. ου. ὁ. legem docens.

Νομοδιδάσκαλος. ου. ὁ. legis doctor.

Νομοθεσία. ας. ἡ. legislatio.

Νομοθέτης. ου. ὁ. legislator. Ex indicibus autem deligebãtur, quorum munus erat leges rogationes'ue tribus concionibus à populo probatas diligentius examinare, atq; ut hi eas uel probarent, uel improbarent, ita proferebantur antiquabantur'ue. Bud. in Annot.

Νομοθετέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſancio, legem pono. Actiu. accuſ.

Νομοθέτημα. τό. conſtitutio.

Νομοθετικός. legum ferendarũ peritus.

Νομοΐστωρ. legis peritus.

Νομοποιός. νομοθέτης.

Νόμος. ου. ὁ. lex, inſtitutum, θεσμός. ἀπὸ τοῦ νέμειν, id eſt à tribuendo, quòd unicuiq; tribuat quod ſuum eſt. Bud. in Annot. & Com. Item conſuetudo loquendi. In carmine ac cantilena νόμος qualitatem uocis ac moderationem ſignificat, qua uel acutiore uel remiſsiore utimur. Cuius rationem eſſe tradũt, quòd ueteres priuſquàm literas ſcirent, leges cantarẽt, ne eas obliuioni mandarent. unde Terpandri νόμος. Cal. lib. 5. cap. 27.

Νομός. οῦ. idem quod νομή. præfectura.

Νομοφύλακες. οἱ. legum præſides & cuſtodes. nõ ſolum de ijs dicebatur qui literas legis, ſed qui etiam hominum facta obſeruabant, & ad leges reuocabant. Erant hi numero xij. Athenis, tales ferè quales triumuiri Romæ. Bud. in Annot.

Νομοφυλακία. ας. ἡ. legum morumq; regimen & tutela.

Νομοφυλάκιον. τό. tutela legum, iuris cuſtodia.

Νοοθέντες. οἱ. animati.

Νόος. ου. ὁ. σκοπός, mens, ſenſus, cogitatio. Vnde νόον οἴσει, ſapiet, ut in hemyſtichio prouerbiali, ἁλιεὺς πληγεὶς νόον οἴσει, Piſcator percuſſus ſapiet.

Νορύειν. fodere.

Νοσάκερος. morboſus, mollis, delicatus.

Νοσερός. οῦ. ὁ. morboſus, morbidus, inſalubris.

Νοσέω. μ. ήσω. π. ηκα. ægroto. Refertur ad animũ pro non ſanè ſapere. Neu. abſol.

Νοσηλεία. ας. ἡ. ægrotatio, languor, ἀσθένεια. νοσήλεια uero φάρμακα, τὰ θεραπευτικά.

Νοσηλεύομαι. μ. εύσομαι. π. ευμαι. ægroto. νοσῶ, ἐν ἐπαχθῶν. Depon. abſol.

Νοσηλεύω. ægrotos curo.

Νοσημάτιον. ου. τό. ægrotatiuncula.

Νοσηματικός. οῦ. ὁ. ualetudinarius, ualetudini obnoxius, peſtifer, morbidus.

Νοσηρός. οῦ. ὁ. νοσερός.

Νοσιά. ᾶς. ἡ. nidus, manſiuncula.

Νόσιμος. ου. ὁ. ægrotus.

Νόσσιον. ου. τό. pullus auium.

Νοσοκομεῖον. ου. τό. locus in quo ægrotãtes curantur. infirmariũ uulgò dicitur.

Νοσοκομέω. infirmos curo.

Νοσοκόμος. ȣ. ὁ. eius loci præfectus, & curator.
Νοσοποιεῖν. morbos excitare.
Νοσοποιός. ȣ. ſeditioſus.
Νόσος. ȣ. ἡ. morbus.
Νοσέω. ſeditionem moueo.
Νοσσάω, pro νεοσσάω. fœtifico, γεννῶ.
Νοστέω. μ. ήσω. π. ηκα. redeo, abeo. Neutr. abſol.
Νόστιμον. τὸ. dulcedo. non tamen ſimpliciter omnem dulcedinem ſignificat, ſed quam animo magis quàm palato ſentimus. Translata eſt uox ab his qui ex longa nauigatione militiáue, & exilio in patriam reuerſi, omnia ibi grata, iucunda, ac dulcia inueniunt. νόστος enim reditum ſignificat. Ex eo deinde paulatim ad omnia dulcia & ſenſibus grata detorta eſt uox.
Νόστιμος. ȣ. ὁ. rediens, maturus. νόστιμον ἦμαρ, apud Homer. dies reditus.
Νοστιμώτατον. τὸ. maturiſsimum, florentiſsimū, in quo potiſsima ſalus atq; ſpes ſita eſt.
Νόστος. ȣ. ὁ. reditus, uia. ἐδόντης, διὰ τὸ ὁδὸν τῶ ὁμηρικῶ νόστω.
Νόσφι, uel νόσφιν, aduerb. ſine. Genit.
Νοσφίδιος. furtiuus, clancularius.
Νοσφίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. recedo, priuor, interuerto, furor, ſuffuror. Depon. abſol.
Νοσφίζω. μ. ίσω. π. ικα. alieno, ſeparo, defraudo, priuo, approprio, lateo. Actiu. accuſ.
Νοσφισμός. ȣ. ὁ. fraudatio.
Νοσώδης. νος. ὁ, ἡ. morboſus.
Νοτερός. ȣ. ὁ. humidus.
Νοτία. ας. humiditas.
Νοτίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. humefacio.
Νότιος. ȣ ὁ. auſtralis, humidus, marinus
Νοτίς. ίδος. ἡ. humiditas, humor.
Νότοθεν. ab auſtro.
Νότος. ȣ. ὁ. auſter, notus.
Νȣβυστικόν. mente plenum. βύειν γὰρ τὸ πληρῶσαι.
Νȣβυστικῶς. continuè.
Νȣθεσία. ας. ἡ. admonitio.
Νȣθετέω. μ. ήσω. π. ηκα. admoneo. Actiu. datiu. & accuſ.
Νȣθέτημα. ατος. τὸ. admonitio.
Νȣθέτησις. ιος. ἡ. idem.
Νȣθετικός. ȣ. ὁ. admonitorius.
Νȣθετούμενος. reprehenſus.
Νȣθέτων. conſulens.
Νȣμηνία. ας. ἡ. neomenia, primus dies menſis.
Νȣμήνιος. trychilus, auis quædam attageni ſimilis.
Νȣνεχής. ὁ, ἡ. prudens, mentis compos, cordatus.
Νȣνέχω. ſapio.
Νȣνεχῶς. prudenter, πεφροντισμένως.
Νȣ̃ς. ὁ. mens, ſenſus, rationalis & puriſsima animæ pars quæ entia uniuerſa contemplatur. Vnde νȣ̃ν ἔχων ſoluta compoſitione pro νȣνεχής: ſicut Latinè animi magnitudinem pro magnanimitate dicimus. Bud. Com.
Νȣ̃σος, Ionicè pro νόσος. ȣ. morbus.
Νωχαλής. iners, futilis.

N Y.

Νύ. dictio & adiectio ſyllabica, coniunctio expletiua, enclitica.
Νυγμή. nota.
Νυγμός. ȣ. ὁ. punctura, ſtimulus.
Νυθός. mutus, tenebroſus.
Νυκτανός. ſomnolentus, noctem amās.
Νυκτάλωψ. ωπος. ὁ. qui interdiu clarius cernit, aduentante uero nocte oculis eſt hebetioribus. παρὰ τὸ ἐν τῇ νυκτὶ ἀλαῶσθαι, ὅ ἐστι τυφλῶσθαι. Bud. in Annot. Vnde νυκταλωπία, nocturna cæcitudo, Popilio Aurelio interprete. Et νυκταλώπηξ, luſcioſitas.

Νύκαρα. ε. nucamenta uertit Theod. in Theophraſto: & ſi potius principia & quaſi uaſcula quædã nucum dicenda fuerint. Significat etiam fauorum foramina, & nidos ueſpariũ, & etiam pinorum pieariũ, ceu præcurrentes & flores præformantes nuces.

Νυκτελέω. noctu perficio, aut celebro.

Νυκτέλιος. ε. ὁ. Nyctelius, id eſt Bacchus, quoniam ſacra eius nocte celebrantur.

Νυκτεριφανικός. ῦ. ὁ. nocturnus.

Νυκτερεύω. μ. εύσω. π. ευκα. pernocto. Neut. abſol.

Νυκτερινός. ῦ. ὁ. nocturnus.

Νυκτερίς. ίδος. ἡ. ueſpertilio.

Νυκτερόβια. τὰ. quæ nocte uagantur, ut ueſpertilio.

Νυκτερός. ῦ. ὁ. nocturnus.

Νυκτίβιος. qui noctu æque ac interdiu agit.

Νυκτικόραξ. κος. ὁ. coruus nocturnus.

Νυκτιλόχοι. latrones nocturni, inſidiatores.

Νυκτιμερὴ. ἡ. noctua.

Νυκτίνομος. auis quæ noctu paſcitur & uagatur, ut ulula.

Νυκτιπόλος. noctiuagus latro.

Νυκτογραφεῖν. lucubrare.

Νυκτογραφία. lucubratio, & opus elucubratum.

Νυκτομαχεῖν. de nocte pugnare.

Νυκτομαχία. nocturna pugna, uel quæ punctim non cæſim fit.

Νυκτοπορέω. μ. ήσω. π. ηκα. nocte eo. Neutr.

Νυκτοπορία. ας. ἡ. nocturnum iter.

Νυκτὸς, aduerbialiter. noctu.

Νυκτοφυλακέω. μ. ήσω. π. ηκα. nocte aſſeruo. Neutr. abſol.

Νυκτοφυλακίαι. excubiæ.

Νύκτωρ, aduerb. nocte, noctu, de nocte, νυκτὸς.

Νυχάζω. pungo.

Νυμφαγωγεῖν. ducere ſponſam, nuptias conglutinare & coagmentare. Bud. Com.

Νυμφαγωγός. ῦ. ὁ. dux ſponſæ, qui domo paterna nouam nuptam deducit, ὁ μετιχόμενος καὶ μνηστευόμενός τινι νύμφην. Appellatur & hoc nomine ἡ προμνηστρία, hoc eſt matrimonij contrahendi amica interpres & conglutinatrix. Bud. ibidem.

Νυμφευθεῖσα. quæ nupſit.

Νυμφεύομαι. nubo.

Νυμφεύτρια. ας. ἡ. pronuba, adminiſtratrix eorũ quæ ad nuptias pertinent.

Νυμφεύω. μ. εύσω. π. ευκα. ſponſo. Neut. accuſ.

Νυμφεῖον. nympharum ſacrum, aut templum.

Νύμφη. ης. ἡ. ſponſa, nurus. Dicitur aũt οἱονεὶ νεόμφη, τῦ τίσι νέον φαινομένη. αὕτη γὰρ πρότερον θαλαμευομένη, νῦν φαίνεται, ut inquit Euſtath. Item δαιμόνιά τινα γεωργικὰ καὶ κωματικώτερα, à priſcis νύμφαι dictæ ſunt: quo uocabulo ſignificantur uires inſitæ terræ, & ſtirpibus, & natura inditæ riguis & fluětis, per quas fructuum nouorũ eduntur & promuntur ſcaturigines nouo uere, quẽadmodum & fructus nuptarum ſuo uere editur, cum lanugo & pubes erumpit & effloreſcit. Vnde in nympharum numero cenſentur αἱ ναΐδες, καὶ ἁμαδρυάδες, καὶ ὀρειάδες, καὶ λειμωνιάδες, quæ etiam dictæ ſunt Liberi patris nutrices, de quo Cæl. lib. 1. cap. 27. & Bud. Com. Νύμφη etiam eſt in inferiori labio concauitas. Eſt etiam ſubſultans caruncula, quæ rimæ interiacet in membro pudendo fœminarum. Significat quoq; calicem

cem roſarum paululum ſe aperientem, & formicam alatam, ſiue uermem in apum fauis.

Νυμφηγενής. nympharum nupta.

Νύμφια. τὰ. ſponſalia.

Νυμφίδες. calceamẽta ſunt muliebria, & ſponſalia.

Νυμφικός. ἡ. ὁ. ſponſalis.

Νυμφίον. thalamus.

Νυμφίος. ὁ. ὁ. ſponſus.

Νύμφιος. ſponſalis.

Νυμφοκόμος. ὁ. ὁ, ἡ. pronuba, nuptam adornans, νυμφευτρια.

Νυμφόληπτος. ὁ. ὁ. lymphatus, fanaticus, quaſi nympharum ſpiritu correptus.

Νυμφοπόνος. pronuba.

Νυμφοστόλος. ὁ. νυμφαγωγός, quaſi auſpex idem propè qui παράνυμφος & νυμφευτὴς & πάροχος. Hoc uocabulo etiã nuptiarum instructor, exornatorq́; aut exornatrix ſignificatur: ſicut νυμφαγωγὸς quoq; de utroq; genere dici ſolet. Bud. Com.

Νυμφοστολῶ. nuptam deduco, ſponſam orno.

Νυμφών. ῶνος. ὁ. ſponſus, thalamus ſponſalis.

Νῦν, & νυνὶ Attice. nunc, ſanè, modò, in præſentia. Coniungitur autẽ cum omnibus temporibus, excepto pluſquam perfecto. In νῦν δὴ, δὴ παραπληρωματικὸν eſt. Bud. Com.

Νύξ. νυκτός. ἡ. nox, ut νυκτὸς ἀκμαζούσης, nocte intempeſta. νυκτὸς ἤδη πολὺ προϊούσης, multa iam nocte. νυκτῶν μέσων, media nocte.

Νυός. ῦ. ἡ. nurus, ſponſa, νύμφη.

Νυσσω. pungo, polio.

Νύρω. idem.

Νύσσα. ης. ἡ. ἀφετηρία, καμπτήρ, repagulum, carceres unde curſores mouentur. à νεύω, quoniam equi calcaribus urgentur. Item meta. à νεύω, inclino, eò quòd cum metam attigerint, inclinentur & flectantur.

Νύσσω. νύττω. unde νυσσόμενοι, percuſſi, cæſi.

Νυσταγμός. ῦ. ὁ. dormitatio.

Νυστάζω. μ. άξω. π. αχα. dormito, ſomnũ appeto, ad ſomnum deferor, conniueo, capite nuto. Neutr. abſol.

Νυσταλέος. ὁ. ὁ. ſomnolentus.

Νύττω. μ. ύξω. π. υχα. aperio, pungo, uello, ſtimulo, uulnero, incito, iacio. Actiu. accuſ.

Νύχα. noctu.

Νυχεύω. pernocto, occulto.

Νυχθήμερον. aduerb. nocte dieq́;, ut in epiſt. ad Corinth. 2. νυχθήμερον ἐν τῷ βυθῷ πεποίηκα. Dicimus & νυχθήμερος nominaliter.

Νύχιος. ὁ. nocturnus.

Νύχος. nox, tenebræ.

N Ω.

Νῶ. apocopa τῦ ι, pro νῶι. nominatiuus eſt dualis numeri pronominis ἐγώ. Ponitur quoq; νὼ (ut tradit Suid.) pro αὐτὴν apud Ariſtoph. βλίψαι ποιῆσαι νὼ, id eſt αὐτὴν, uel δεῖ ἡμᾶς ποιῆσαι αὐτὴν βλίψαι.

Νῶ. accumulo, fluo, nato, neo.

Νωγαλέον. ſplendidum.

Νωδογέρων. οντος. ὁ. ſenex, edentulus, auditu & ſermone carens.

Νωδός. ῦ. ὁ. idem. à νω priuatiua particula.

Νωδυνία. ας. ἡ. indolentia, doloris leuatio. Theocr. κατ᾽ ἄρα πάντων νωδυνίαν κατέχοι μιλῶν.

Νώδυνος. ὁ. ὁ. uacans dolore.

Νωθεία. ας. ἡ. ſegnities.

Νωθής. ἕος. ὁ, ἡ. νωθρός. à νω priu. & θέω, quod eſt currere. νωθὴς ὁδὸς, prolixum iter.

Νωθρός. idem.

Νωθρὸν, &

Νωθρεύω.μ.εύσω.π.ευκα. torpeo, ſegnis ſum.

Νωθ όν. τό. languor.

Νωθρός. οῦ.ὁ. ſegnis, imbellis, piger, languidus, ἄοκνος, tardus, lentus, ignauus.

Νωθρότης.ητος.ἡ. ſegnities, ueternum.

Νῶϊ. nos duo, uel nos duos. Nominatiuus enim eſt et accu. dual. num. pronominis ἐγὼ, ſicut νῶϊν genit. & dat. eodem numero, id eſt noſtrum duorum, uel nobis duobus.

Νωΐτερος. ου. ὁ. noſter, poſſeſſ. ab νῶϊ duali numero.

Νῶκαρ. inuidia, cogitatio improba, ſegnities. à priu. νω, & σκαίρω, ſalto.

Νωλεμὲς, &

Νωλεμέως. indeſinenter, fortiter.

Νωλεμής. έος. ὁ, ἡ. indeſinens, fortiter conſiſtens.

Νῶμα. cogitatio, ſententia.

Νωμάω.μ.ήσω.π. ηκα. diuido, conſydero, moueo. Actiu. accuſ.

Νώματα. pecora, notæ pecorum.

Νώμησις.εως.ἡ. conſyderatio, motus.

Νῷν, pro νῶϊν.

Νωνυμία. obſcuritas nominis.

Νώνυμος.ου.ὁ,ἡ. ignobilis. Vbi ſciẽdum quòd ὄνομα in compoſitione primum o uertit in ω, alterum in υ. Hinc compoſitum ex priuatiuo α, & conſonante ν propter hiatum inſerta, ἀνώνυμος, & contractè νώνυμος.

Νῶροψ.οπος.ὁ,ἡ. ſplendidus, κατὰ στέρησιν τοῦ ὁρᾶν, ſic dictum. Homer. Iliad. β. νώροπα χαλκὸν uocauit. ſplendor enim ferri & armorum uiſum ſolet offuſcare.

Νωσίχολος. negligens.

Νωτεῖς. muli, aut aſini clitellarij.

Νωτιαῖος.ου. dorſualis.

Νωτίζω.μ. ίσω. π. ικα. tergiuerſor, obuerto tergum, fugio, à tergo aliquid relinquo, inſequor. Neutr. abſol.

Νῶτον.ου.τό. dorſum, terga, ſcapula. Vnde νῶτα δοῦναι, ſicuti Latini terga dare, pro fugere.

Νωτοπλὴξ.ῆγος. uerbero, maſtigia, cuĩ tergum ſæpe uapulat.

Νῶτος.ου.ὁ. et plural. τὰ νῶτα. humerus.

Νωτοφόρον.ου.τό. iumentũ tergoferens.

Νωφαῖον. obſcurum.

Νωχελέστερος. languidior.

Νωχελής. έος. ὁ, ἡ. tardus, imbecillis, ignauus.

Νωχελίζω. tardo, tergiuerſor.

Νωχελία.ας.ἡ. ἀσθένεια, tarditas, imbecillitas.

Νῶχμα. opprobrium.

Ξ Α.

Ξαινόμενος. cæſus, pcuſſus.

Ξαίνω. μ. ανῶ. π.αγκα. διαλύω, μαστίζω, percutio, cædo, tondeo, lacero, diuido, texo, neo. Act. accuſ.

Ξάνθαρος. boui ſimile animal, quod iuxta Atlanticum mare naſcitur.

Ξανθίζομαι. flaueſco.

Ξανθίζω.μ.ίσω.π.ικα. ruſo, ruſum facio, flauum reddo.

Ξανθικός.οῦ.ὁ. Aprilis.

Ξάνθιον.ου.τό. lappa.

Ξανθόθριξ.ιχος.ὁ. habens crinem flauũ.

Ξανθοκόμης. idem.

Ξανθός.οῦ.ὁ. flauus.

Ξάνθος.ου.ὁ. fluuius Troiæ, quòd oues reddat flauas, ut ſcribit Ariſtot. de Hiſt. 3. Scamander appellatur alio nomine.

Ξανθῶται. flaueſcit.

Ξάνιον. pecten, κτένιον.

Ξανῶ. laboro, fatigor, κοπιῶ.

Ξ Β.

Ξεινήϊον. ου. τὸ. munus hoſpiti datum. Et ξεινήϊα communes pecuniæ.

Ξεινίζω. μ. ίσω. π. ικα. hoſpitio ſuſcipio. Actiu.

Ξεινοδόκος. ου. ὁ. hoſpes qui accipit.

Ξεῖνος. ου. ὁ. pro ξένος. hoſpes qui recipit, & qui recipitur. Ponitur & pro mercenario apud Homer.

Ξεινοσύνη. hoſpitium, hoſpitalitas.

Ξεναγία. ας. ἡ. genus eſt ordinis militaris, de quo Aelian. Duæ (inquit) centuriæ manipulum reddunt, decuriarum 16. hominum 256. cui manipularis præeſt. Sunt qui hoc genus ordinis 256. xenagian à mercenario milite uocent, eiusq; principem xenagum. Nam

Ξεναγός, &

Ξεναγωγός. οῦ. ὁ. dicitur qui extraneis militibus imperat mercede conductis, manipularis.

Ξεναγῶ. excipio hoſpites, prehenſa manu duco, ut facere ſolent qui poſſeſſiones ſuas externis oſtentant.

Ξεναλίζω. congrego, militem peregrinum colligo.

Ξεναλόγος. qui peregrinũ exercitum cogit.

Ξεναπάτη. ης. ἡ. deceptio hoſpitis.

Ξενάω. peregrinus & ignotus ſum.

Ξενηλασία. ας. ἡ. expulſio hoſpitum. Refertur tamen & ad cæterarũ rerum eiectionẽ, ut ξενηλασία τεχνῶν περιττῶν, expulſio artium ſuperfluarũ, Plut. & ξενηλασίαν παιδευμάτων ἐποίουν, diſciplinas expellebãt, non admittebant, apud eundem.

Ξενηλατεῖν. abigere externos & eijcere, ut alienos abigere. Bud. Com.

Ξενία. ας. ἡ. hoſpitalitas, hoſpitij conſuetudo, amicitia externorum, externitas, peregrinitas.

Ξενίζω. μ. ίσω. π. ικα. hoſpitio ſuſcipio, ἑστιῶ. unde ξενισθέντες, laute excepti. Sed hoc aliquando transfertur, ut ξενίζει τοῖς λόγοις, quaſi peregrina fercula nobis appoſuit, id eſt ξένα τινὰ πρὸς ἡμᾶς φθέγγεται. Item munero. unde ξενίζεσθαι paſsiue, id eſt τὰ ξένια δέχεσθαι καὶ λαμβάνειν. Item peregrina uoce aut moribus utor, noua peregrinaq; inſtituo & inaudita, id eſt τὰ ξένα φρονῶ, ἢ φθέγγομαι. hoc eſt, τῇ ξένῃ χρῶμαι φωνῇ, ἢ ξενικοῖς ἐπιτηδεύμασι. Lucian. ὅσον δ᾽ ἂν ξενίζοιμι, Quo magis noua & peregrina inauditaq; inſtituerem. Sic in Act. cap. 17. ξενίζοντα γάρ τινα εἰσφέρεις εἰς τὰς ἀκοὰς ἡμῶν. Vnde ξενιζόμενον, peregrinum, inſolens. Bud. Com.

Ξενικόν. οῦ. τὸ. hoſpitium. Item externorum militum exercitus ſiue conductitiorum, Demoſth. & Ariſtoph. μισθοφορικὸν στράτευμα. Item ξενικὸν, priſcum.

Ξενικός. οῦ. ὁ. externus.

Ξένιον. ου. τὸ. xenium, dona hoſpitibus dari ſolita. Vnde ξενίων τυχὼν, hoſpitio ſuſceptus. Accipitur pro quocunq; munere.

Ξένιος. ου. ὁ. hoſpitalis. Hoc nomine Iupiter (ut Dionyſ. ſcribit) colitur, quia hoſpitem non negligere, & hominem alienum inuitare amicitiæ eſt. de quo intellexit Vergilius, Iupiter, hoſpitibus nam te dare iura loquuntur. Bud. in Annot.

Ξενισμός. οῦ. ὁ. nouitas cibi, & pabuli nouitas.

Ξενισμὸς ὑδάτων. mutatio aquarum.

Ξενιτεύομαι, &

Ξενιτεύω. μ. εύσω. π. ευκα. extra patriam maneo & dego, uagabundam uitam

ago, ξενόω. Item μισθοφορῶ, ſtipendio mereo. Neut. abſol.

Ξενοδόχειον. ου. τὸ. xenodochium, hoſpitium, locus ubi hoſpites recipiuntur. per κ, & per χ ſcribi poteſt.

Ξενοδοκέω, uel ξενοδοχέω. μ. ήσω. π. ηκα. recipio hoſpites, ξενῶ.

Ξενοδόκος. hoſpes.

Ξενοδόχος. ου. ὁ. caupo.

Ξενοκτονία. ας. ἡ. occiſio hoſpitum.

Ξενοκτόνος. ου. ὁ. occiſor hoſpitum.

Ξενοκτονῶ. hoſpites macto.

Ξενολασία. hoſpitum expulſio, ξενηλασία.

Ξενολογέω. μ. ήσω. π. ηκα. colligo externos milites.

Ξενολόγιον. τὸ. ξενικόν.

Ξενολόγος. ου. ὁ. conductor aut collector externorum militum.

Ξενομανεῖν. rebus exoticis ſupra modum gaudere, rebus externis & mercibus peregrinis ſupra modum delectari.

Ξενομανία. ας. ἡ. rerum exoticarum amor inſanus, externorum admiratio, nimium & inconſultum externorum ſtudium. Bud. de Aſſe.

Ξενοπαθέω. μ. ήσω. π. ηκα. peſſundo hoſpitem. Vnde ξενοπαθοῦντες, dicuntur qui tacent, et ſtupidi fiunt ad ingreſſum externorum, qui non tam liberaliter agunt cum cæteris ac ſuis. Neutr. abſol.

Ξενοπαθεῖν. hoſpites nobis eſſe uidemur.

Ξενοτροφεῖν. alere hoſpites.

Ξενοτρόφος. ου. ὁ. hoſpitum nutritor.

Ξένος. ου. ὁ. peregrinus, hoſpes qui recipit & recipitur, amicus, admirandus. Ξένοι etiam dicuntur milites externi, cōductitijq́, & non in ipſa urbe deſcripti. Herodotus ſcribit ξένους à Laconibus peculiariter barbaros intelligi.

Ξενοφόνος. ου. ὁ. ξενοκτόνος.

Ξενοῦσθαι. peregre agere, peregrinari. Significat etiam hoſpitio coniungi, & hoſpitio ſuſcipi. Bud. Com.

Ξενόω. hoſpitio accipio, ξενίζω.

Ξενύλλιον. ου. peregrinellus.

Ξενών. ῶνος. ὁ. hoſpitium, locus hoſpitum, cœnaculum.

Ξεράν. euomere.

Ξερός. οῦ. ὁ. ſiccus, pro ξηρός.

Ξέσμα. ατος. τὸ. ramentum, ſcobs.

Ξεσμός. οῦ. ὁ. genus inſtrumenti quo raditur.

Ξεστάς. ſextarios.

Ξέστης. ſextarius.

Ξεστός. οῦ. ὁ. politus, ligneus, urceus.

Ξεστουργία. ας. ἡ. ars poliendi lapides.

Ξέστρον. ου. τὸ. raſura.

Ξεῦγμα. τὸ. pons.

Ξέω. μ. έσω. π. εκα. polio, frico, rado, incido, ſculpo, ſcalpo. Actiu. accuſ.

Ξ Η.

Ξηβιωτικοί. οἱ. terreſtres.

Ξηλός. truncus, ſtipes, κορμός.

Ξηρά. ἡ. arida ſubſtantiuè, hoc eſt terra, ſicut ὑγρὰ pro mari ut πεζὴν ἐφ᾽ ὑγρήν.

Ξηραίνομαι. μ. ανοῦμαι. π. ασμαι. areo. Depon. abſol.

Ξηραίνω. μ. ανῶ. π. αγκα. ſicco. Actiu. accuſ.

Ξηραλοιφέω. μ. ήσω. π. ηκα. unguo, inſicco, ἄνευ λουτροῦ ἀλείφω. Actiu. accuſ.

Ξηραλοιφία. obunctio circa lauationem facta.

Ξηρασία. ſiccitas.

Ξήρια. τὰ. emplaſtra arida.

Ξήριγγος. fluuius perennis.

Ξηροκόλλα. aurifabrorum gluten.

Ξηρός. οῦ. ὁ. aridus, mancus, durus, ſiccus. Vnde ξηρὸς ἱδρὼς, aridus ſudor,

qui

qui non balnei prouenit ui, ſed exercitatione aut labore.

Ξηρότης.ητος.ἡ. ariditas.

Ξηροφαγεῖν. arida epulari, comedere quæ uim habent ſiccandi.

Ξηροφθαλμία.ας.ἡ. arida lippitudo, pruritus oculorum ſine reumate, à ſiccitate dicta.

Ξ I.

Ξίρις. ſpecies plantæ aromaticæ, iris ſylueſtris.

Ξιφίζω, &

Ξιφήρης.εος.ὁ,ἡ. enſifer, gladiũ ferens. ὁ πρόχειρον ἔχων τὸ ξίφος, manu tenens pugionem, & ſtringendi expectans occaſionem, ſicarius. à ξίφος, & αἴρω. Bud. Com.

Ξιφηφόρος.ὁ. idem, ſtipator.

Ξιφηφορῶ. ſtipo, enſem fero.

Ξιφίας. ὁ. piſcis marinus. Theodorus gladium interpretatur, Strabo galeotan appellat.

Ξιφίδιον.ου.τὸ. gladiolus, pugio.

Ξίφισμα, &

Ξιφισμός.οῦ.ὁ. ſaltatio quædam cum enſibus.

Ξιφίον.ου.τὸ. herba gladiola, ſiue genitalis.

Ξιφοειδὲς.τὸ. os pectoris, quod alio nomine χόνδρος dicitur.

Ξιφοθήκη.ης.ἡ. uagina enſis.

Ξιφοκτονέω. occido gladio.

Ξιφόκτονος.ου.ὁ. enſe necatus, ſed ξιφοκτόνος, necans.

Ξίφος.εος.τὸ. enſis, gladius.

Ξιφουλκία. diſtrictio gladij.

Ξιφουλκος.ου.ὁ. qui gladium exerit.

Ξ O.

Ξόανον.ου.τὸ. ſtatua, ſignum.

Ξουθός.οῦ.ὁ. flauus, mollis, tener, humidus, translucidus, formoſus, tenuis, celer, acutus, uarius, Suid.

Ξοῦθος. uiri nomen.

Ξ Y.

Ξυάλη. ξυήλη.

Ξυγγενὶς.τὸ. cognatio.

Ξυγγίνεται. conuenit.

Ξυγγνώμων.ονος.ὁ,ἡ. concors.

Ξυήλη.ης.ἡ. dolabrum, lima, genus gladij Laconici, quod quidam ξυίλην cum ι ſcribunt.

Ξυηρός.ου. læuigatus.

Ξυλάειον, uel ξυλάριον.τὸ. ſurculus, paruum lignum.

Ξυλεία.ας.ἡ. lignatio, lignorum collectio.

Ξυλόομαι.μ.ώσομαι.π.ωμαι. ligna incido, uel colligo. Depon. abſol.

Ξυλεύς.ὁ. lignator.

Ξυλήφιον.ου.τὸ. aſſula, tabula, tabella.

Ξυλίζομαι.μ.ίσομαι.π.ισμαι. ligna incido, uel congrego. Depon. abſol.

Ξυλίνη γέφυρα. ſublitius pons.

Ξύλινος.ου.ὁ. ligneus, fructus arborum.

Ξυλισμός.οῦ.ὁ. lignatio.

Ξυλίτης. piſcis quidam.

Ξυλλαβεῖν. hoſtiliter arripere, & occupare, adiuuare.

Ξυλλεκτόν. collectum.

Ξυλοβάλσαμον.ου.τὸ. xylobalſamum, id eſt arbor balſamum gignens.

Ξυλοδωνία. remigatio, gubernatio, compactio nauium.

Ξυλοειδὲς.τὸ. ξυλῶδες.

Ξυλοθήκη. locus in naui, ut ὑδροθήκη.

Ξυλόκολλα. glutinum.

Ξυλοκοπεῖν. fuſtibus cædere.

Ξυλοκοπία.ας.ἡ. cæſio fuſtis.

Ξυλόκοπος.ου.ὁ. lignator, lignipeta.

Ξυλομανεῖν. ſylueſcere. de uitibus & arboribus dicitur, quando propter ramorũ, foliorumq; copiam luxuriãt.

Ξύλον.ου.τὸ. lignum, tigillum, uinculum quo pedes includebantur, ποδοστράβη.

Ξυλουργικά.τὰ. lignaria opera.

Ξυλοῦσθαι. lignum fieri, in lignum mutari.

Ξυλοφάγος. coſſus uermis obeſus, è ligno rum carie enaſcens. Plinius teredinem uocat, quòd denticulis exterat materiam, capite ad corporis reliqui portionem grauiſsimo.
Ξυλουργέω. fabrilem artem exerceo.
Ξυλοφθόρος. ȣ. ὁ. ξυλοφάγος. à corrumpendis lignis ſic dictus.
Ξυλοφόριος. ȣ. ὁ. dies feſtus Iudæorum.
Ξυλόρραπτος. ȣ. ὁ. lignis compactus.
Ξύλοχος. ȣ. ὁ. locus arboribus conſitus. eclipſis autem eſt, pro ξύλινος ὕλη.
Ξυλύφιον. ξυλήριον.
Ξυλώδης. εος. ὁ, ἡ. lignoſus.
Ξύλωσις. ιος. ἡ. contignatio. Cæl. lib. 13. ca. 48.
Ξυμβάλλει. concidit, inuadit.
Ξυμβασείω. affecto conuentionem.
Ξύμβασις. ιος. ἡ. pactum. unde ξύμβασιν ποιησάμενοι, pacificati.
Ξυμβατηρικὸς λόγος, &
Ξυμβατικός. pactionis & conuentionis ſermo.
Ξύμβλητο. congreſſus eſt.
Ξύμβολος. omen, auſpicium.
Ξυμβουλευτικός. ȣ. ὁ. conſultandus.
Ξυμπροθυμέω σοι. ſtudeo tibi.
Ξυμφέρομαι. aſſentior.
Ξυμφορά. ᾶς. ἡ. calamitas, euentus, in bonam aut in malam partem.
Ξυμφυγάδες. unà exules.
Ξύν, pro σύν Attici dicunt. Vnde innumeræ dictiones quæ lingua communi cum σύν componuntur, apud Athenienſeis per ξύν proferuntur, ut ξύνοικος, σύνοικος, & cætera.
Ξυνάγκεια, uel ξυνάγκεια. locus cauus, conuallis.
Ξυνάορος. uxor, ἡ σύμβιος.
Ξυναίτιος. ȣ. ὁ. conſcius.
Ξυναλίζεσθαι. congregari.
Ξυνάορος. uxor, nupta, frater, ſoror, maritus.
Ξυνάορ. idem.
Ξυνάρασθαι. coniungere, componere.
Ξυνῆκε. intellexit, συνῆκε. Atticum eſt pro συνίημι, συνῆκε, ab ἥκω.
Ξυνηνημένοι. οἱ. coaceruati.
Ξυνίει. intellige, audi.
Ξυνήφελος. ȣ. nubilus.
Ξυνὸν χρῆσθαι ἐν ἀγῶνι τὰ πράγματα. uerſantur in diſcrimine res.
Ξυνήβιος. conuictor, coætaneus.
Ξυνήιος. ȣ. ὁ. ξυνός, communis.
Ξυνηκόος. ȣ. ὁ. cōdiſcipulus, coauditor.
Ξυνίζω. τὸ ξυνίζω.
Ξυνίον. audiebant, intelligebant.
Ξυνίστορες. οἱ. conſcij, συμπράκτορες, ſuneργοί.
Ξυνοικίαι. ῶν. domus contiguæ.
Ξυνίω audio, Homero.
Ξυνός. ȣ. ὁ. communis, indiſcretus.
Ξυνοχή. ῆς. ἡ. anguſtia uiarum, locus anguſtus.
Ξυνοχία ας. ἡ. ſocietas.
Ξυνωρικεύεσθαι biga uehi.
Ξυνωρίς. ίδος. ἡ. ἡ συνωρὶς οὐκ ἀπὸ τῶν ὀρῶν (ut quidam putant) compoſitum eſt, ἀλλὰ παρὰ τὸ ἀείρω τὸ συναείρω, uel παρὰ τὸ ἄρω τὸ ἁρμόζω: & ſignificat bigas, tam equeſtreis quàm mulareis. δηλοῖ γὰρ τὸ μὴ πλῆρες ἅρμα, ἀλλ' ἐκ δυοῖν μόνον ἵπποιν συνεστός. Gregorius ξυνωρίδα par amicorum appellat, hoc eſt ζεῦγος φιλικόν. Syneſ. τὴν ξυνωρίδα τῶν ἀδελφῶν, concordiam amicorum dixit. Bud. Com.
Ξυνωρός. ȣ. communis.
Ξυόεις. politus.
Ξυράω, &
Ξυρέω. μ. ήσω. π. ηκα. &
Ξυρέω. μ. ήσω. π. ηκα. rado, derado, raſito. Actiu. accuſ.
Ξυρίας. ȣ. ὁ. qui ad cutem tonſus eſt.
Ξύριον. ȣ. τὸ. nouacula.
Ξυρίς. herba gladiolus, uel iris agreſtis.

Ξυροδόχη. ης. ἡ. &

Ξυροθήκη. ης. ἡ. theca nouacularum.

Ξυρός. οῦ. ὁ. nouacula. παρὰ τὸ ξύειν ῥᾷον.

Ξύσμα. ατος. τὸ. &

Ξυσμός. οῦ. ὁ. raſura, ramentum.

Ξυστάδες ἄμπελοι. uites conferctæ, denſæ, uel non ordine plantatæ.

Ξυσταδὸν μάχη. ſtataria pugna.

Ξύστασιν πᾶσαν. ſeriem omnem, Chalcidio interprete.

Ξυστήρ. ῆρος. ὁ. ξυρός.

Ξυστικοί. οἱ. qui xyſto, id eſt haſtili, uel ſpiculo ludunt, qui in xyſto exercentur. Cæl. li. 11. ca. 52.

Ξυστίς. ίδος. ἡ. ueſtis ſubtilis athletarũ, à ξύω, quòd puluerem radat. Quidam dicunt ueſtem eſſe talarem mulierum: alij tragicum indumentum. Eſt etiam δρόμος, curſus.

Ξυστός. οῦ. ὁ. haſta, iaculum. Item arena athletarum, porticus ampla latitudine, in qua per hyberna tẽpora athletæ exercentur, teſte Vitruuio. Cæl. li. 11. ca. 52. Ponitur & adiectiue pro raſilis, politus.

Ξυστροφόρος. ου. ὁ. ſpiculator.

Ξύστρα. ας. ἡ. lecythus, ſtrigil.

Ξυστρολήκυθος. idem.

Ξύω. μ. ύσω. π. υκα. rado, polio, attero, lacero. Actiu. accuſ.

O.

O cum δασεῖαν, id eſt aſpirationem ſolam habuerit, articulus præpoſitiuus eſt nominatiui caſus, generis maſculini, numeri ſingular. qui aliquando pro poſtpoſitiuo ὅς ponitur. Aliquando cum μὲν & δὲ diuiſionibus ponitur, ut ὁ μὲν hic quidem, ὁ δὲ ille uero. Bud. Com.

Ὃ, ſpiritu denſo et graui accentu. quod relatiuum, quòd cõiunctio, propterea. Vnde καθ᾽ ὃ nõ modo καθ᾽ ὅσον, ſed etiam ſecundum quod, & cuius cauſa, uel ob quod ſignificat. Ἐφ᾽ ὃ pro ἐφ᾽ ᾧ, & ἐπὶ τῷ. Παρ᾽ ὃ, pro παρ᾽ ὅσον, quoniam, propter quod, quocirca. Significat etiam contraquàm, Cicero extraquàm dixit. Dicitur & præterquàm quòd, ut σπείρει μὲν ὁ λαγὼς κατὰ φύσιν, ἀποκυΐσκει δ᾽ ὁ αὐτὸς παρ᾽ ὃ πέφυκε, hoc eſt ἔξω οὗ πέφυκε. Eſt enim præterquam quòd, niſi quòd, niſi quatenus, et cum eo quòd, licet diuerſa ſignificent. Bud. ibidem.

O A.

Ὄα. ἡ. ſorbus arbor. & diphthera, quæ aliàs ὄϊα dicitur.

Ὄα. τὰ. ſorba fructus.

Ὅδε, τοῦδε, τῷδε, &c. hic, demonſtratiue. Sic ὅγε. & declinantur δε & γε non mutatis, quemadmodum apud Latinos magiſter equitum, magiſtri equitum, &c.

Ὃ δὴ λέγεται. quod dici ſolet.

Ὁδηποτοῦν. alicubi.

Ὃ δή φασι. quod aiunt.

Ὃ μὴ δόξειε τοῖς θεοῖς. quod dij auertant, quod ominari nolint.

Ὄαρ. αρος. uxor.

Ὀαρίζω. μ. ίσω. π. ικα. loquor, propriè cum mulieribus, muliebriter garrio. παρὰ τὸ ὁμοῦ ἀρηρέναι τῷ γάμῳ καὶ συνηρμόσθαι. Neutr. abſol.

Ὀαρισμός. οῦ. ὁ. &

Ὀαριστύς. ύος. ἡ. conuerſatio, colloquium, nugatoria narratio.

Ὀαριστής. οῦ. ὁ. familiaris, diſcipulus, collocutor.

Ὀάριστος. idem.

Ὀαριστύς. ύος. ἡ. ὁμιλία, conſuetudo, colloquium.

Ὄαρος. ου. ἡ. fœmina.

Ὀβελίας ἄρτος. panis ueru aſſatus, ὁ ἐπὶ ὀβελοῖς ὀπτώμενος.

Ὀβελίζω. μ. ίσω. π. ικα. oblitero, uerubus configo, ac quaſi iugulo ac damno. Cicero Epiſt. lib. 9. Niſi forte ſcire uis, me inter Niciam noſtrum, & Vidium iudicem eſſe. Profert alter (ut opinor) duobus uerſiculis expenſum Niciæ: alter Ariſtarchus hos ὀβελίζει.

Expungere Latini dicunt, hoc eſt tollere aut tollendum & delendum deſignare.

Ὀβελισκολύχνιον. inſtrumentum fabrile ex ueru & lucerna compoſitũ, cuius meminit Ariſtoteles de Part. animalium. 4.

Ὀβελισμός. menſio, μέτρησις.

Ὀβελίσκος, diminutiua forma ab ὀβελός. ου. ὁ. obeliſcus, ueruculũ, ut apud Plin. lib. 33. ca. 6. Omnis aũt fit excocta ſua materia, ex ſuperiori catino defluens in inferiorem, & ex eo ſublata ueruculis ferreis, atque in ipſa flamma conuoluta ueruculo, ut ſit modici ponderis.

Ὀβελός, & ὀβολός, apud Homerum (quod ex Euſtathio conſtat manifeſtè) pro eodem accipi uidentur, & eſſe inſtrumentum coquinarium, quod in ſummo ſit exacuminatum, & ſagittæ modo, quæ βέλος dicitur, inferre plagam ualeat. Sunt qui ſubulas interpretentur, alij ueru. Phocion tradit ὀβελὸν inde nuncupatũ, quòd uetus Athenienſium numus obeliſci imaginem perferret. nam ὀβολὸς genus numiſmatis eſt minimi, ſicut as Latinis. Eſt etiam ὀβελὸς uirgula rectè iacens inſtar ueru ſignificans dictionem redundare, & genus gladij figura ueru. Item columna lapidea. Herodot. li. 2. ἀνέθηκε ὀβελοὺς δύο λιθίνους. Cal. lib. 6. cap. 2.

Ὀβολοστατεῖν. fœnerari, uſuras colligere.

Ὀβολοστάτης. ου. ὁ. fœnerator, minutulus fœnerator. Cal. lib. 6. ca. 2.

Ὄβρυζον. ὄβρυζον.

Ὀβριμοεργός. οῦ. ὁ, ἡ. grauia operans.

Ὀβριμόπατρος. ου. ὁ, ἡ. fortem partem habens. Palladis epitheton quòd patrem habuerit Iouem.

Ὄβριμος. ου. ὁ. potens, βριμὸς. eſt enim βρι intenſiua particula.

Ὀβρισαύχην. ceruicem grauans.

Ὄβρυζον. ου. τό. obryzum. Sic enim & Latinè dicitur, & eſt aurum quod in coctione non minuitur: aut quod multiplicitur excoctum, purgatiſsimum iam ſit, qua ratione & Suetonio poſtulatum argentũ dicitur. Dictum (teſte Hieron.) quaſi ophiriſum. nam ex Ophir inſula laudatiſsimum aurum euehebatur.

Ο Γ.

Ὀγδοάς. άδος. ἡ. numerus octonarius, ogdoas. Plutarch. in Theo. ὀγδοάς ἐστι κύβος ἀπ᾽ ἀρτίου πρῶτος.

Ὀγδόατος. ου. ὁ. &

Ὄγδοος. ου. ὁ. octauus.

Ὀγδοηκονταέτης. ου. octogenarius.

Ὀγδώκοντα. octoginta, pro ὀγδοήκοντα.

Ὅγε. ille. uide in ὅδε.

Ὀγκηπόνος. ου. ὁ. agricola.

Ὄγκαι. uicus Bœotiæ, unde Oncæa Minerua dicitur à templo, quod ibi Cadmus condidit in honorem eius, ut ſcribit Lycophronis interpres.

Ὄγκιον, ὄγκος, & ὄγκιον. ου. τό. pharetra, ἡ τῶν ὄγκων θήκη.

Ὀγκάομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. rudo, clamo. Depon. abſol.

Ὀγκηθμός. οῦ. ὁ. ruditus.

Ὄγκινον. aduncum.

Ὀγκίς. ὄγκος.

Ὀγκηστής. οῦ. ὁ. aſinus.

Ὀγκοῖ τὰς φλέβας. tumefacit.

Ὀγκολογῆσαι. cum faſtu dicere.

Ὄγκος. ου. ὁ. aceruus, aggeſtus, moles, pondus, faſtus, tumor, corpulentia, concrementum, amplitudo, magnitudo, grauitas orationis. Item aculei pinula extrema, cuſpis, ſpiculū, & angulus.

Ὀγκοῦσθαι. extuberare.

Ὀγκύλλεσθαι. intumeſcere, faſtuoſum eſſe, ceruicem intendere, iactare, ſuperbire.

Ὀγκύλος. faſtuoſus, iactator.

Ὀγκωδέστερος. ὁ. latior corpore.

Ὀγκώδης. εος. ὁ. tumidus, tuberoſus.

Ὄγκωσις. ιος. ἡ. tumor.

Ὀγμεύω. ordine meto.

Ὄγμιος. Hercules.

Ὄγμος. ου. ordo ſulcorum & meſſorum cum ſegetem ſecant.

Ὀγχηστός. οῦ. ὁ. oncheſtus nemus ſacrum Neptuno. unde Homer. ὀγχηστόνθ' ἱερὸν ποσιδήϊον ἀγλαὸν ἄλσος. Eſt et urbs Bœotiæ.

Ὄγχνη. pirum. παρὰ τὸ ἄγχειν, hoc eſt ſuffocando. nam acerbitate ſua uehementer aſtringūt pira ſylueſtria.

O Δ.

Ὀδαῖον. uiaticum, uenale.

Ὀδαῖος. iniucundus, malus.

Ὀδάξ. mordicus.

Ὀδάξασθαι. fricari, ſcalpi.

Ὀδαξᾶν. corrodere, δάκνειν.

Ὀδαξισμός. οῦ. ὁ. gingiuarum pruritus, dentium ſtridor.

Ὁδεία profectio, iter.

Ὁδεύομαι, &

Ὁδεύω. μ. εύσω. π. ευκα. iter facio, eo. Neutr. abſol.

Ὀδεύω. uendo.

Ὁδηγέω. μ. ήσω. π. ηκα. deduco, id eſt dux ſum itineris, uiam commonſtro. Neutr. accuſ.

Ὁδηγία. ας. ἡ. deductio; ducatus.

Ὁδηγός. οῦ. ὁ. dux, id eſt dux uiæ.

Ὀδηγμός. pruritus.

Ὀδία. proſerpina.

Ὁδίοπος. dux uiæ, gubernator.

Ὅδιος. fauſtus, auſpicatus ad iter.

Ὀδίσκω. intumeſco.

Ὁδίτης. ου. ὁ. uiator.

Ὀδμή. ῆς. ἡ. odor, ἀποφορά.

Ὄδμηνος. πολύοσμος, εὔοσμος, odorifer.

Ὁδοιδόκος. ου. ὁ. latro, id eſt uiarū obſeſſor, hodœdocus, ut ait feſtus Pomp.

Ὁδοιδοκέω. uias obſeruo, obſideo.

Ὁδοιποιέω. μ. ήσω. π. ηκα. uiam facio, uiam munio, tranſitum præſtruo, tranſitum aperio. Neutr. datiuo.

Ὁδοιπορέω. μ. ήσω. π. ηκα. ὁδεύω.

Ὁδοιπορία. ας. ἡ. iter, uia, cōpendium.

Ὁδοιπορικόν. οῦ. τό. hodœporicum, id eſt liber aliquod iter deſcribens, opus conſcriptū de ijs quæ in uia acciderūt.

Ὁδοιπορικός. ὁ. itinerarius, ut ὁδοιπορικὴ ἐσθής, ueſtis itineraria.

Ὁδοιπόριον. ου. τό. conuiuium quod datur pro itinere confecto.

Ὁδοιπόρος. uiator, ὁδίτης.

Ὁδοίτης. uiæ dux.

Ὀδοντάγρα. ας. ἡ. inſtrumētum medicorum.

Ὀδονταλγία. ας. ἡ. dolor dentium.

Ὀδονταξέστης. ου. ὁ. ὀδοντάγρα.

Ὀδοντιάζειν. ὀδοντοφυεῖν.

Ὀδοντίασις. ιος. ἡ. dentitio.

Ὀδοντισμός. οῦ. ὁ. modus quidam canendi tibijs, ὅτι ἡ γλῶττα προσβάλλεται πρὸς τὸν ὀδόντα.

Ὀδοντομάχαι. dentibus pugnātes, aprorum epitheton.

Ὀδοντοτρίμματα. τά. dentifricia.

Ὀδοντοφυεῖν. dentire, ꝓducere dentes.

Ὀδοντοφυής. έος. dentes producens.

Ὀδοντοφυΐα. ας. ἡ. dolor quem infantes percipiunt dentientes.

Ὀδοντωμένον. dentatum ut ſerra.

ὁδοποιεῖν. uiã ſternere, ὁδοιπ. Bud. Cõ.
ὁδοποίησις. ιος. ἡ. uiæ præparatio.
ὁδοποιός. οῦ. ὁ. faciens uiam, qui uiam munit exercitui, uiator, & nomẽ magiſtratus apud Athenienſes.
ὁδός. οῦ. ἡ. uia. Accipitur pro uita, ſcopo. ἐν ὁδῷ ὄντι, in opere, uita, ac fide. καθ' ὁδὸν, rectè atque ordine. ὁδοῦ πάρεργον, ex itinere, obiter. Cic. ad Att. Nam ὁδοῦ πάρεργον uolo te ſcire. Id eſt, Vt interim à propoſito digrediar, nolim te hoc ignorare quod ſequitur.
ὀδός. ϰος. τό. pro οὐδὸς. Suid.
ὁδοστρωσία. ας. ἡ. munus ſternendæ uiæ, uiarum ſtratio.
ὁδούρης. ου. ὁ. uiarum inſidiator, latro.
ὁδοῦρος. idem, uiam præparans.
ὁδοῦσθαι. præcedere, uel primum eſſe. κατ' ὁδὸν πορεύεσθαι.
ὀδούς. όντος. ὁ. dens, quaſi ἐδούς, ab ἔδω, ſicut ἀ λέγω λόγος.
ὀδυνάομαι, &
ὀδυνάω. dolore affligor, iraſcor, doleo. Neutr. abſol.
ὀδύνη. ης. ἡ. dolor, λύπη, πόνος.
ὀδυνηρὰ. τὰ. doloris efficiẽtia, λυπηρά.
ὀδυνηρός. οῦ. ὁ. doloroſus, ἐπίπονος.
ὀδυνήφατος. ου. ὁ. pellens dolorem, mitigatorius.
ὀδύνομαι, & ὀδυνάω, idem quod ὀδυνάομαι, ὀδυνάω.
ὀδύρου. luge.
ὀδυρμός. ὁ. luctus, lamentatio, fletus, querela.
ὀδύρομαι. μ. οῦμαι. π. υρμαι. lugeo, lamentor, doleo, conqueror. Depon. accuſati. & genit. Halic. lib. 8. ἄνδρα τῆς τύχης ὀδύροντο, Viri fortunam deflebant.
ὀδυρτικός. querulus.
ὀδυσάμενος. lugens, iratus, odio habẽs.
ὀδυσσεία. ας. ἡ. Odyſſea, Homeri opus de Vlyſsis erroribus uiginti quatuor libris abſolutum, deriuata dictione ab ὀδυσσεύς.
ὀδύσσειος. ου. ὁ. Vlyſſeus, παιδὸς. γος.
ὀδυσσεύς. έος. ὁ. Vlyſſes.
ὄδωδα, præt. perfec. Atti. ab ὄζω. olui.
ὀδωδέναι. olere.
ὀδωδή. ὀσμή, odor.
ὀδωδός, & ὀδωδώς. ὄζων, olfaciens.
ὀδών. dens.
ὄϊς. pelles ouinæ.

Ο Ζ.

ὄζαι. pelles onagrorum. Suid.
ὄζαινα. ας. ἡ. ozæna piſcis ex genere polyporum. Item grauiolentia, ulcera narium.
ὀζαινά. olfactoria uidentur eſſe apud Dioſcor.
ὀζόλαι. Ozolæ ſocij Aiacis Telamonij ab ὄζω, quaſi mali odoris, quoniã iuxta paludem habitarunt male olentem. Vide Seruium Aeneid. 3.
ὀζολίς. ὁ. oſſole polypi ſpecies, ſicut ὄζαινα, bolitæna.
ὄζος. ου. ὁ. ramus, uirgultum à trunco auulſum, ſtirps, nodus, ramulus.
ὄζυγες. οἱ. ὁμόζυγες.
ὀζώδης. olens, fœtidus.
ὄζω, & ὄσδω Dorice. μ. ὄσω, uel ὀζήσω Ariſtoph. ab ὀζῶ circũflexo. μέσ. παρακ. ὄδα, & Attice ὄδωδα. oleo. In bonam autem & in malam partem accipitur, ut apud Latinos oleo. Genit. uel accuſ.

Ο Η.

ὄη. ἡ. ſorbus, interprete Theodoro.

Ο Θ.

ὅθεν. quare, quocirca: & hoc infinite. nam interrogatiuè πόθεν dicimus. Accipitur & pro unde, id eſt ἐξ οὗ. ex quo loco, uel à quo loco. Ariſtot. ἀρχὴ ἡ μὲν λέγεται ὅθεν ἄν τις τοῦ πράγματος κινηθείη πρῶτον. Sic Terent. Addebat è

prædonibus unde eam emerat, ſe audiſſe abreptam è Sunio. Bud. Com.

Ὅθεν δή. itaque, ex quo.

Ὅθεν δήποτε. ex qua parte.

Ὁθενοῦν. undecunque.

Ὅθενπερ. unde.

Ὀθέω. ἄγω, φροντίζω, curo.

Ὄθη. ης. ἡ. cura.

Ὄθημον. ὑπεινόν.

Ὅθι. ubi, infinitè: ſicut πόθι interrogatiuè.

Ὀθνεῖος. ου. ὁ. ξένος, externus, alienus, alienigena, extraneus: quaſi νοθεῖος, καθ' ὑπέρθεσιν.

Ὀθονία. ας. ἡ linteolum.

Ὄθομαι. curo, aduerto, ἐπιστρέφομαι, turbor, moueor.

Ὀθόνη. ης. ἡ. uelũ nauticũ, ἱστίον. Lucia. ὁ ἄνεμος ἐμπίπτων τῇ ὀθόνῃ. Item uelamen omne & amiculum ſubtile, ſiue laneum fuerit, ſiue linteum: quanquàm Pollux ſcribat, magis ex lana quàm ex lino fuiſſe. Vnde ὀθόνια lintea dicuntur, ut apud Ioan. Euang. 19. καὶ ἔδησαν αὐτὸ ἐν ὀθονίοις μετὰ τῶν ἀρωμάτων, id eſt (ut Matth. ſcribit) σινδόνι καθαρᾷ.

Ὀθονοποιός. ου. ὁ. lintearius.

Ὀθόνα. ſuccus herbæ chelidoniæ.

Ὀθρίω. ago, ἄγω.

Ὅθροον. conſentiens, ὁμόφωνον. nam θροεῖν loqui eſt.

Ὀθρυάδης. ου. ὁ. Othryades nomen uiri.

Ὀθρυόεις. aſper, ſyluoſus, denſus, præruptus.

Ὄθρυς. υος. ὁ. Othrys mons Theſſaliæ.

Ὄθω. τὸ ἐπιστροφὴν ποιοῦμαι, Suid.

Ὀθῶς. ταχέως, ſtatim, citò.

O I.

Οἷ, aduerb. hei.

Οἱ, ſpiritu denſo. hi, articulariter poſitum. Item ſibi, datiu. ſingul. ab ἓ οὗ.

Οἳ, ſpiritu denſo et accentu graui. qui.

Οἷ, circumflexe. ubi, infinite poſitum, ut in Pſal. οὗ οὐκ ἦν φόβος. Et pro quò, cum genitiuo, ut οἷ τῶν κακῶν μ' ἤγαγες; οἷ γῆς; quò gentium? οἷ δή, idem.

Οἱ ἀμφί, & οἱ περί, cum accuſatiuo ſignificant rem ſingularem & unam, ut οἱ ἀμφὶ τὸν πλάτωνα, Plato. οἱ περὶ τὸν Δημοσθένη, Demoſthenes. οἱ ἀμφὶ τοὺς λόγους, literati. Bud. Com.

Οἱ ἀπὸ ξένης. peregrini.

Οἵ ἱ. qui eum.

Οἱ ἐγγύς. propinqui, parentes.

Οἱ ἐν αἵματι. conſanguinei.

Οἱ ἐν τέλει. proceres, principes.

Οἱ ἐν ὥρᾳ. qui in uigore ætatis ſunt conſtituti.

Οἱ ἔξω. externi uocãtur ſcriptores, non Chriſtiani.

Οἱ ἐπὶ μέρους. partim, id eſt uiritim.

Οἱ ἐπὶ οἰωνοῖς ἱερέων. auſpices, augures.

Οἱ κατὰ συζυγίαν μερισμοί. partitiones coniugatæ.

Οἱ καθ' ἡμᾶς. familiares, contemporanei.

Οἱ παρ' αὐτοῦ. cognati, quaſi dicas, qui ad illum pertinent.

Οἱ περὶ αὐτόν. amici eius.

Οἱ περὶ τοὺς λόγους τεχνικούς. rhetores.

Οἱ περίξ. circumſtantes.

Οἱ πρὸς αἵματος. οἱ ἐν αἵματι.

Οἱ ὑπὸ χεῖρα. ſubditi. τοῖς ὑπὸ χεῖρα, ſubditis.

Οἷα. tanquam, qualiter, utpote, quemadmodum, quippe, nimirum, cuiuſmodi, prout, ſic, ad eũdem modum, adeò.

Οἷα δή. tanquàm, ſic, quaſi.

Οἶαι. ῶν. pelles, melotæ.

Οἷαντινα. qualem.

Οἴαγρος. ου. ὁ. Oeagrus uir, ſiue fluuius, Orphei pater, ut ipſe in Argon teſtatur, ὀρφεὺς καλλιόπης τε καὶ οἰάγρου ἐπὶ κούρης.

Οἰακίζω. μ. ίσω. π. ικα. gubernaculum nauis rego, clypeum guberno. Homer. οἵπερ ἰώθησαν ἀσπίσι χείλεσι τελαμῶσι σκιτίνοισι οἰακίζοντες. Neutr. abſol.

Οἰακιστής. gubernator.

Οἴαξ. ακος. ὁ. gubernaculũ, clauus, temo

Οἷατε. tanquam.

Οἰάτειον κρέας. ouilla caro.

Οἰατής. cometes, ſtella crinita. οἶαι δὲ αἱ κόμαι.

Οἴβαλος. ου. ὁ. Oebalus Tyndarei pater, unde Oebalidæ Caſtor & Pollux.

Οἰγνύω. μ. οἴξω. π. ῳχα. & (accuſ.)

Οἴγω, poëticè pro ἀνοίγω. aperio. Actiu.

Οἶδα. ας. ſcio. nam & ſi uox præteriti ſit, tamen pro præſenti etiam utimur. τοῦ οἶδ᾽ ὅτι, plerunque τῶν παρελ κόντων eſt. Bud. Com.

Οἶδ᾽ ὅπως. neſcio qua parte.

Οἰδαλέον. τὸ ὑγρὸν, humidum.

Οἰδαίνω μ. ανῶ. &

Οἰδέω. μ. ήσω. π. ηκα. tumeo, fundatus ſum, αὐξάνω, ψύχω, θρασύνω, θυμοῦμαι.

Οἴδημα. ατος. τὸ. &

Οἴδησις. tumor, inflatio.

Οἰδιπόδης. ου. ὁ. Oedipodes, idem qui & οἰδίπους dictus eſt, id eſt Oedipus, & οἴδιπος, id eſt Oedipus. Dicitur autem Oedipus ἀπὸ τοῦ οἰδεῖν τοὺς πόδας, id eſt à tumore pedum, Euripide authore, & Seneca, qui ſic ſcribit, Forata ferro geſſeras ueſtigia, tumore nactus nomen ac uitio pedum.

Οἶδμα. ατος. τὸ. tumor, unda intumeſcens, æſtus, κῦμα, οἴδημα.

Οἴδνα. τὰ. οἰδήματα τινὰ τῆς γῆς, terræ tumores, tubera, quæ & ὕδνα dicũtur.

Οἰδεῖσα. τὸ. ſunes.

Οἴεαι, pro οἴει, per dialyſin. exiſtimas.

Οἰέτης. ου. ὁ. coætaneus.

Ὀιζάω. ὀιζύω.

Ὀιζυρός. οῦ. ὁ. ærumnoſus, difficilis.

Ὀιζύς. ύος. ἡ. ærumna, mendicitas, miſeria.

Ὀιζύω. μ. ύσω. π. υκα. in ærumna ſum. Neutr. abſol.

Οἴη. una, ſola.

Οἰηθῆναι. exiſtimare, putare.

Οἰήιον. ου. τὸ. gubernaculum.

Οἰηκίζω. τὸ οἰακίζω.

Οἴημα. elatio, & arrogantia, & τῦφος.

Οἰηματίας. ου. ὁ. ἐπηρμένος, ſuperbus & inſolens.

Οἴησις. εως. ἡ. opinio, ſententia, exiſtimatio, apud Platonem. Item ἔπαρσις, & elatio apud Dionyſium, & ſtulta arrogansque exiſtimatio ſui, οἴημα. Bud. Com.

Οἰητής. οἰατής.

Οἴκαδε, aduerb. ad domum, ad propria: pro quo Dores οἴκαδις dicunt, & οἶκονδε poëtæ.

Οἰίαι. ouinæ pelles.

Οἰκανός. οἰκειακὸς.

Οἰκάριον. pars domus poſt gynæcium.

Οἰκεία. ἡ. patria.

Οἰκειακός. οἰκεῖος.

Οἰκεῖσθαι. domo eijci.

Οἰκειοπραγεῖν. priuatam rem agere, non publicam. opponitur τῷ πολυπραγμονεῖν.

Οἰκεῖος. ου. ὁ. domeſticus, familiaris, amicus, proprius, propinquus, affinis, ἐπίγαμος. Οἰκεῖος σοφίας, doctus philoſophias. Οἰκείῳ μέτρῳ, ſuo modulo.

Οἰκειότης. ητος. ἡ. familiaritas, affinitas, cognatio.

Οἰκειοῦμαι, &

Οἰκειόω. μ. ώσω. π. ωκα. domeſticũ & familiarem facio, concilio, manſuefacio, amicum mihi & peculiarem reddo,

reddo, priuatim familiarem mihi facio, trado me clientelæ alicuius, concilio beneuolentiam, familiarem me reddo, adiungo mihi aliquem. Herodian. pro authorare & ſibi obæratum reddere, ære dato obligare, ſæpe utitur. Actiu. accuſ.

Οἰκείως. propriè, amicè.

Οἰκετικός. οῦ. οἰκεῖος.

Οἰκετεία. ας. ἡ. familia.

Οἰκετεύομαι. cohabito.

Οἰκέτης. ου. ὁ. famulus, tam bonus quàm malus, quiuis domeſticus.

Οἰκεύς. έως. ὁ. idem.

Οἰκέω. μ. ήσω. π. ηκα. habito, incolo, manſionem habeo, manſito. Actiu. accuſ.

Οἴκημα. ατος. τὸ. domiciliũ, ædificium, tabernaculum, & carcer.

Οἰκημάτιον. ου. τὸ. cubiculum.

Οἴκησις. domus. Et οἰκήσεις, penates.

Οἰκητήριον. ου. τὸ. habitaculũ, domiciliũ.

Οἰκητής. οῦ. ὁ. οἰκήτωρ.

Οἰκητικά. τὰ. quæ domicilia ſibi faciũt.

Οἰκητόρια. uaſa domeſtica, & utenſilia.

Οἰκήτωρ. ορος. ὁ. habitator, incola, colonus.

Οἰκία. ας. ἡ. domus, familia. ἐκπεσὼν τῆς οἰκίας, patria pulſus. Itẽ nidus, domicilium auium.

Οἰκιακός. οῦ. ὁ. qui in domo eſt, οἰκεῖος.

Οἰκίδιον. domuncula, οἰκίσκη.

Οἰκίδιος. domeſticus, priuatus.

Οἰκίζω. μ. ίσω. π. ικα. habito, habitare facio, in ſedem reſtituo. ᾤκισαι, ſitum eſt, ſedem habet. Actiu. accuſ.

Οἰκίον. ου. τὸ. domus.

Οἰκίσκη. area ædificij futuri.

Οἰκίσκος. ου. ὁ. cellula, cubiculum, domuncula, proprie auium cauea.

Οἰκισμός. οῦ. ὁ. ædificatio, habitatio.

Οἰκιστής. οῦ. ὁ. qui facit habitare, ductor coloniæ.

Οἴκιστον. οἴκτιστον, ἐλεεινὸν, uel οἶκον do-cet Heſych.

O I.

Οἰκογενής. έος. ὁ, ἡ. famulus, ꝓpinquus, domi noſtræ natus, uerna.

Οἰκοδέσποινα. ης. ἡ. matrona.

Οἰκοδεσποτεῖν. familiam adminiſtrare, domui præeſſe, domus tenere imperium.

Οἰκοδεσπότης. ου. ὁ. paterfamilias.

Οἰκοδεσποτικά. τὰ. patrisfamilias officia.

Οἰκοδομέω. μ. ήσω. π. ηκα. ædifico. Tradũt ita, ut οἰκοδομεῖν dicatur ὁ δι᾽ ἑτέρου οἰκοδομῶν, καὶ ὁ τὸν μισθὸν διδούς, οἰκοδομεῖ uero οἰκοδόμος.

Οἰκοδομή. ῆς. ἡ. &

Οἰκοδόμημα. ατος. τὸ. ædificium, ſubſtructio, ſtructura.

Οἰκοδομία. ας. ἡ. ſtructura, fabrica.

Οἰκοδομική. ars ſtructoria ædificiorũ.

Οἰκοδομικός. οῦ. ὁ. architectus.

Οἰκοδόμοι. ædium opifices.

Οἴκοθεν, aduerb. de loco, domo, de domo in domum, domatim, familiatim ut ita dicam.

Οἴκοθι, aduerb. loci & de loco. domi, & à domo.

Οἴκοι. idem.

Οἰκόθυρος. canis domeſticus.

Οἴκονδε, aduerb. ad locum. domum.

Οἰκονομέω. μ. ήσω. π. ηκα. guberno, diſpenſo. Actiu. accuſ.

Οἰκονομία. ας. ἡ. diſpenſatio domeſtica: & in qualitate orationis, ordo, elocutio, pronuntiatio appellatur.

Οἰκονομιάστης. ου. ὁ. gubernator.

Οἰκονομικὴ ἀρχὴ, & οἰκονομικὸν appellatur ab Ariſtot. poteſtas illa, qua uir uxori, liberis & omni familiæ præeſt. Dicitur etiam

Οἰκονομικὸν, quod pro rei domeſticæ utilitate aut ſalute fit.

Οἰκονομικός. οῦ. ὁ. gubernandæ familiæ peritus, frugi.

Οἰκονόμος. ου. ὁ. diſpenſator rei familiaris, uillicus, œconomus, moderator domus. Hic nõ tantum frugum, ſed omnium quæ dominus poſsidet, gubernator eſt. Ab οἶκος & νέμω, guberno, diſpenſo.

Οἰκόπεδον. ου. τὸ. locus circa domum, οἰκίδιον, οἰκίσκη.

Οἰκοπορεῖα. τὰ. uaſa domeſtica.

Οἶκος. ου. ὁ. familia, domus, facultates, cenſus.

Οἰκόσιτος. ου. ὁ. qui alitur domi, qui domi cibum capit nec lucratur expenſas, qui ex ſuo uiuit. Dicitur etiam qui citra ullam mercedem ciuitati operam præſtat.

Οἰκοτραφής. uerna, domi nutritus, οἰκογενής.

Οἰκοτρίβαιον. ου. τὸ. &

Οἰκοτρίβης, &

Οἰκότριβος. ου. ὁ. &

Οἰκότριψ. de eo qui natus eſt ſeruis parentibus, ipſe etiam ſeruus, ὁ ἐκ γονέων δοῦλος. Vel uerna potius, id eſt ſeruus domi natus, οἰκογενής. Item frequẽtator domus, uel magiſter ingenuorum liberorum, qui & μάθων, de quo ſuprà, dicebatur.

Οἰκοτρόφιμον. idẽ, ſeruus natus è ſeruo.

Οἰκουμένη. ης. ἡ. orbis terrarum, terra habitabilis, inſula.

Οἰκουρέω. μ. ήσω. π. ηκα. domi me contineo, ſto, diſpenſo res domeſticas, domum cuſtodio.

Οἰκουρία. ας. ἡ. domus cuſtodia, cellularium officium, ignauia.

Οἰκούρια. τὰ. res ioculares & ludicræ, quas pueris matres donare ſolent.

Οἰκουρός. οῦ. ὁ. quaſi dicas domicuſtos, quales Paulus matronas uult eſſe. Ponitur & pro ignauo, qui domi perpetuò deſidere gaudeat.

Οἰκοφθορεῖν. abſumere, perdere rem familiarem.

Οἰκοφθορία. calamitas, rei domeſticæ iactura.

Οἰκοφθόρος. ου. ὁ. pernicioſus in domos, adulter.

Οἰκοφυλακέω. μ. ήσω. π. ηκα. domum cuſtodio. Neutr. abſol.

Οἰκτείρημα. miſeratio.

Οἰκτείρω. μ. τερῶ. π. τερκα. miſereor, lugeo

Οἰκτεῖς. οἱ. pectines.

Οἰκτένες. pectunculi.

Οἰκτίζω. οἰκτείρω.

Οἰκτιρμός. οῦ ὁ miſeratio.

Οἰκτίρμων. ονος. ὁ. miſericors.

Οἴκτιστα, aduerb. miſerrimè.

Οἴκτιστος. ου. ὁ. miſerrimus.

Οἶκτος. ου. ὁ. miſericordia.

Οἰκτρολογία. ας. ἡ. oratio ad miſericordiam commouendam.

Οἰκτρός. οῦ. ὁ. miſerabilis.

Οἰκτροχοεῖν. miſerabilia uerba fundere, ut rei deprecantes.

Οἰκτροχοῦντες. οἱ. plorantes, quaſi miſerias fundentes.

Οἰκωφέλεια. ας. ἡ. domeſtica utilitas & priuata.

Οἰκωφελής. έος. ὁ, ἡ. domeſticus.

Οἶμα. ατος. τὸ. impetus. ſyncopa eſt pro οἴμημα. οἰμᾶν enim ſignificat impetum facere.

Οἶμαι, ſync. ab οἴομαι. μ. οἰήσομαι. π. ᾤημαι. puto, ni fallor, arbitror, ſuſpicor. Interdum ironicum eſt. Demoſthen. Ἀλλ᾽ οἶμαι βελτίους ἐμοῦ, At credo iſti præſtantiores ſe quàm ipſe me præbui. Interdũ παρέλκει, & ponitur pro utique, nimirum. Demoſth. καὶ τὰ τοιαῦτα ζηλωτὰ ὄντ᾽ οἶμαι καὶ λαμπρά. Sic οἶμαι apud Platonem, & credo apud Cic. Bud. Com.

Οἰμάω. μ. ήσω. π. ηκα. concito, impetum facio.

Οἴμη. ης. ἡ. cantilena. unde προοίμιον,

τὸ τοῦ τῆς ᾠδῆς καὶ κύκλος.

Οἴμοι. hei, hei mihi, & interdum ponitur ſine caſu, interdum cum nominatiuo aut genitiuo. Bud. Com.

Οἰμοπετᾶρα. inertes, uulpetæ.

Οἶμος. ου. ὁ. uia.

Οἰμωγή. ῆς. ἡ. ululatus, fletus.

Οἰμώζω. μ. ώξω. π. ωχα. ploro, lugeo, ingemo. Eſt etiam pœnas pendo, ſupplicio afficior, me pœnitet facti. Apud Ariſtophan. οἰμώξῃ, hoc eſt, non impunè feres. Diogen. Διογένης ὅις ἐχαλουμένοις ἔλεγεν οἰμώζειν, quod male precantis eſt, ἀντὶ τοῦ τιμωρεῖσθαι. Bud. Com.

Οἰμωκτί. cum luctu.

Οἰμώττω. οἰμώζω.

Οἶνα. pampini, uitis folia.

Οἶν. pro ὄιν. ouem.

Οἰνάνθη. ης. ἡ. labruſcæ fructus cum floret, uitiflora.

Οἰναρίζειν. pampinos detrahere uitibus, quod fieri ſolet matureſcẽtibus uuis, pampinare.

Οἰνάριον. ου. τὸ. uillum. diminutiuum ab οἶνος.

Οἰναρὶς. palmes, κληματίς.

Οἴναρον. ου. τὸ. pampinus.

Οἴναρος. ὁ. unedo.

Οἰνὰς. άδος. ἡ. uinago, uitibus conſitus locus, columba ſylueſtris, aut corui genus.

Οἰναχθὴς. ebrius.

Οἰνάω. ſolitarius ſum, οἰνίζω, μονήρης εἰμί.

Οἰνέλαιον. ου. τὸ. uinum oleo mixtum.

Οἴνη. ης. ἡ. uitis apud antiquos, apud iuniores ἄμπελος dicitur, & iactus teſſerarum.

Οἰνηὶς. una eſt ex decem tribubus Athenienſium. Suid.

Οἰνηρός. ἡ. ὁ. uinarius.

Οἰνήρυσις. ἡ. poculum aut uas uinarium, unde uinum hauritur, cotula, hemina.

Οἰνιστηρία. ας. ἡ. lagena uinaria, μέγα ποτήριον (inquit Athen.) quod Athenis iam pubeſcentes, priuſquam τὸν μαλλὸν, id eſt demiſsiorem præciderent comam, uini plenum in Herculis templum importabant, & prolibantes potum conuenientibus exhibebant. Cæl. lib. 7. cap. 18.

Οἰνία. οἴαξ, clauus, temo.

Οἰνίζειν. uinum reſipere apud Dioſcoridem, μονάζειν.

Οἰνίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. uinũ emo, uinor. Depon. abſol.

Οἰνίον. οἰνία.

Οἰνοβαρέω. temulentus ſum.

Οἰνοβαρὴς. έος. ὁ, ἡ. ebrius.

Οἰνόζωνος. ου. ὁ. ſolus, expeditus.

Οἰνοκάγχλαιν@. temulentus, uino gaudens.

Οἰνόληπτος. ου. temulentus.

Οἰνομέλι. ιτος. τὸ. mulſum.

Οἶνον. οἴναρον.

Οἰνοπέδον. τὸ. uiniferum ſolum.

Οἰνοπίπανθοι. οἱ. βότρυς.

Οἰνοπίπαλος. uinoſus, niger, uini colore.

Οἰνοπίπας. uinolentus, temulentus. à πιπίζειν ſugere. Ariſtophan. τὰς οἰνοπίπας, τὰς προδότιδας τὰς λάλους. Quo loco quidam codices οἰνοπότιδας habent pro οἰνοπίπας.

Οἰνοποτάζειν. uinum potare.

Οἰνοποιός. uini factor.

Οἰνοποσία. ας. ἡ. potatio uini.

Οἰνοποτάζω. μ. άσω. π. ακα. uinum bibo, præbeo bibendũ, cõuinor. Neut. abſ.

Οἰνοπότης. ου. ὁ. uini potator, uinibibulus.

Οἰνόπται. οἱ. exploratores & inſpectores cœnarum, qui modum imperabant ne quis in ſympoſio aut plus ſatis biberet, aut parum ab alijs.

Οἰνοπωλεῖν. uendere uinum.
Οἰνοπώλης. caupo.
Οἰνοπώλιον. locus ubi uinũ uenale eſt, caupona.
Οἶνος. ου. ὁ. uinum. Dictum ἀπὸ τῆς ὀνήσεως, id eſt, emolumento, iuxta illud Homer. ὀνήσεαι αἴκε πίησθα, Iuuamen ſentiens, ſi biberis. Vel διὰ τὸ οἴησεως τὸν νοῦν ἐμπιπλᾶν, quod exiſtimatione ac opinionum uanitate mentem opͤleat. Vel ἀπὸ τῆς οἴνης, quam ueteres uitem appellabant.
Οἰνοσκεδάσαντες. οἱ. qui uinum adminiſtrarunt.
Οἰνόσπονδοι θυσίαι. ſacra in quibus uinum immolatur. His opponuntur νηφάλια.
Οἰνοῦττα. placenta uino ſubacta, & melle, & herba quædam, qua guſtata corui inebriantur.
Οἰνοφλεγής. uinoſus.
Οἰνοφλυγία. ας. ἡ. ebrietas, uinolentia.
Οἰνοφλυγῶ. inebrior, ĩmodicè uino utor
Οἰνόφλυξ. υγος. ὁ. ebrius, uinoſus.
Οἰνοφόρον. ου. τό. idem quod οἰνόχυμα.
Οἰνοφόρος. ου. ὁ, ἡ. uinifer.
Οἰνόφυτον. τό. uinetum.
Οἰνόχυμα. ατος. τό. omne uas uinarium, cupa, brochus.
Οἰνοχοεύω. μ. εύσω. π. ευκα. &
Οἰνοχοέω. μ. ήσω. π. ηκα. uinum fundo, potum miniſtro, quod munus eorum eſt qui à cyathis uocantur. Neut. abſol. Homerus tamen Iliad. 3. accuſatiuo iunxit, νέκταρ ἐῳνοχόει. Ipſi autem conuiuæ οἰνοχοεῖσθαι dicuntur. Bud. Com.
Οἰνοχόη. ης. ἡ. cyathus, trulla.
Οἰνοχόος. ου. ὁ. pocillator, qui potus miniſterio præficitur, pincerna. ab οἶνος & χέω fundo.
Οἶνοψ. οπος. ὁ. niger, uini colore.
Οἰνόω. μ. ώσω. π. ωκα. ebrio. Acti. accuſ.
Οἰνοῦττα. ης. ἡ. placenta ex uino & melle.
Οἰνώδης. εος. ὁ, ἡ. uinoſus.
Οἰνών. ῶνος. ὁ. cella uinaria.
Οἰνωμένοι. οἱ. uinŏ pleni.
Οἰνώνη. ης. Oenone mulier à Paride dilecta, de qua Ouid. Heroid. epiſt. 5.
Οἴνωσις. εως. ἡ. uinoſitas, ebrietas.
Οἴνωτρος. palus, pedamentum uitis.
Οἴνωψ. οπος. ὁ. cuſtos uini, Bacchus, & habens uini colorem, niger.
Οἷο. ſui, proprij, pro οὗ.
Οἰόβιος. ſolitarius, μονόβιος.
Οἰοβόται. oberrans ſeorſum. proprie de pecudibus oberrantibus & ſeorſum ab alijs paſcentibus. ab οἶος & βοῦς.
Οἰόζωνος. unica ueſte indutus.
Οἰόθεν. ſingulariter, ſolus, ſolitariè.
Οἴομαι, & ἰωνικῶς οἶμαι, οἴει, οἴεται. μ. οἰήσομαι. π. ᾦημαι. ἀόρισ. α. ᾠήθην. puto, uideor, ὑπολαμβάνω, νομίζω. Accipitur apud Herodianum pro ſuſpecto & ſuſpectum habeo. Depon. abſol.
Οἷον. qualiter, ſicut, uelut, tanquam, quaſi, uidelicet. Aduerbium autem eſt explicandi & declarandi, & interdum admirandi.
Οἷόν τε. poſsibile eſt, δυνατόν.
Οἷον δὴ εἰπεῖν. ſi fas eſt dicere, ſi licet dicere.
Οἱονεί. fermè. ſicut, quaſi, tanq̃.
Οἰονῆς. exiſtimabis, uidebitur tibi.
Οἰονοσκοπεῖον. auſpicij locus.
Οἰοπέδιλος. ου. ὁ. habens unum calceum.
Οἰοπόλος. ου. ὁ. deſertus, ſolitarius, quòd in huiuſmodi locis uerſentur oues, ſtatio pecudum, paſcuis aptus. ab ὄις & πολέω.
Οἶος. ου. ὁ. ſolus.
Οἷος. ου. ὁ. qualis. Varius huius dictionis uſus eſt. Plato, καὶ οἷοι μὴ ἀδικεῖν, Tales qui iniuriam inferre nolint. Idem, καὶ οἷα χαλεπώτατα καὶ βαρύτατα, Vt quæ acerbiſsimæ. Syneſ.

δια δὲ τὰ θαλάττια, Vt ſunt res maritimæ diſcriminis plenæ. Accipitur etiam ἀντὶ τοῦ ἑτοίμος, pronus, paratus, promptus, ſtrenuus. Xenoph. ἀπομ. 3. οὐ γὰρ ἦν οἷος ἀπὸ παντὸς κερδαίνειν. Aliquando pro κωλύον. Demoſthen. Οὐδὲν γὰρ οἷον ἀκούειν αὐτοῦ τοῦ νόμου, Nihil enim uetat, quo minus audiatur lex ipſa. Sic etiam apud Gregor. οὐδὲν δὲ οἷον καὶ ἕτερόν τι προσθεῖναι, Nihil uetat quo minus addamus.

Poteſt etiam ſignificare βέλτιον, ut nihil melius quàm uerba legis audire. Item pro ὅμοιος. Itẽ Xenoph. οὐχ ὁρᾷς ὅτι ἔλιον δεῖ χαριζόμενον οἷον τοι ἀνθρώπου. Idem, ἡμᾶς δὲ ἔγνωμεν τοῖς οἵοις τι ἡμῖν καὶ ὑμῖν χαλεπὴν πολιτείαν τὴν δημοκρατίαν. Itẽ δυνατὸν, id eſt poſsibile, maxime apud poëtas.

Vtuntur etiam pro ἕνεκος. Gaza in Cicer. οἷος μὲν γὰρ λόγος αὐτοῦ.

Οἷός περ, &

Οἷόστε. idem, potens, poſsibilis. Item procliuis, paratus, promptus.

Οἰοφάγος. oues deuorãs, aut occidens.

Οἰοχίτων. ωνος. ὁ. unica ueſte indutus. δίχα ἱματίου, ἢ μονοχίτων, ἢ προβατοχίτων, Heſych.

Οἰόω. μ. ώσω. π. ωκα. deſolo, ſolum facio, μονόω, ἐρημόω. Actiu. accuſ.

Οἰνοχοεῖν. miſcere uinum, infundere.

Οἴσπωλον. ου. τό. excrementum ouis.

Ὄϊς, diſſyllabum, τοῦ ὄϊος. ouis. Apud poëtas per ſynæreſim οἷς οἰὸς declinatur, ut apud Theocritum, φοινικὸς οἰὸς ἄωτον.

Οἶσθα, ex οἶδας. ſcis, noſti.

Οἰσία. ας. ἡ. ſalix, ſycomorus.

Οἶσμα. elatio.

Οἰσοφάγος. ου. ὁ. gula, ſtomachus.

Οἰσυπάτη. ης. ἡ. ſordes lanarũ, œſypus.

Οἴσπη. idem.

Οἴσπιον. ου. τό. genus monilis.

Οἰσάμενος. exiſtimatus.

Οἴσαντο. exiſtimauit.

Οἰστέον. ferendum.

Οἰστεύω. μ. εύσω. π. ευκα. ſagitto. Actiu.

Οἰστός. οῦ. ὁ. ſagitta, iaculum.

Οἰστός. tolerabilis, δυνάμενος.

Οἰστρᾶν. infeſtè ſtimulare.

Οἰστράω. μ. ήσω. π. ηκα. inſanio. Neu. abſ.

Οἰστρηθείς. ὁ. furioſus.

Οἰστρηλατέομαι. μ. ήσομαι. ſtimulor, ſtimulis agitor.

Οἰστρηλατούμενος. furibundus.

Οἰστρηλατῶ. inſanio.

Οἴστρημα. ατος. τό. &

Οἴστρησις. εος. ἡ. punctum, ſtimulatio.

Οἴστρον. τό. uermiculum ſub pinna.

Οἶστρος. ου. ὁ. œſtrum, inſecti genus eſt horriſono ſtrepitu, quod uulgo tabanum appellant, & aſilum. Hoc addito Iuno uaccã Ino in furorem egit. Vnde poëtæ diuino correpti furore, œſtro conciti dicuntur. Eraſ. Chil.

Οἰστροπλήξ. ῆγος. uel οἰστροπλῆγος. ὁ. inſanus, œſtro concitatus.

Οἰστροφάγος. βρόγχος, uel βρόχος.

Οἰστρώδης. εος. ὁ, ἡ. rabidus, incitatiuus, ſtimulãs, pronus, qui œſtri in morem fert atque agitat. Plato Timæo, οἷον ζῶον ἀνυπήκοον τοῦ λόγου, δι' ἐπιθυμίας οἰστρώδεις ἐπιχειρεῖ κρατεῖν.

Οἰσύα. uimen, ſalix.

Οἰσύϊνος. ου. ὁ. uimineus.

Οἰσυπηρός. ſordidus.

Οἰσύπη. ης. ἡ. &

Οἴσυπος. lana ſuccida & ſordida, iam primum ab ouibus detonſa, nondum mundata, ſed quæ adhuc cum ſudore eſt & ſordibus. Item collecta pinguedo in lana ſuccida.

Οἰσυπηρός. ſuccidus. de lana ſordida dicitur.

Οἰσύς. ύος. ὁ. οἰσία.

Οἰταῖος. ου. Oetæus, poſſeſsiuum ab

Οἴτη.ης.ἡ. Oeta mons Theſſaliæ.

Οἶτος.ου.ὁ. pernicies, mors, fletus, paſſio, malorum ſors.

Οἰφάω, & οἰφέω, οἰφῶ. ago uirum. Eſt etiam οἴφειν coire, τὸ συνουσιάζειν. Vnde illud Theocriti, ἐνγ' ἄνθρωπε φιλοίφα, Age homo libidinoſe.

Οἰφόλης.ου.ὁ,ἡ. caſtus, continens.

Οἰφολίς.ίδος.ἡ. mulier libidinoſa.

Οἰχαλία.ας.ἡ. Oechalia, urbs Bœotiæ in qua Eurytus regnauit.

Οἰχαλιεύς.έος.ὁ. Oechalienſis.

Οἰχαλίηθεν, aduerb. de Oechalia.

Οἰχμή. famula.

Οἰχνίσκω. peruenio, uado. Neut. abſol.

Οἰχνέω.μ.ήσω.π.ηκα. recedo, ago uitã, duco uitam, eo, ago, uerſor.

Οἴχωκα. perij.

Οἴχομαι.μ.οἰχήσομαι.π.ᾤχημαι. abeo, diſcedo, pereo. Herodia. οἴχεται δὲ ὁ δῆμος ῥωμαίων, Actum eſt de populo Romano. Et ἀποίχεται, mortuus eſt. Depon. abſol.

Οἰχόμενος.ὁ. mortuus.

Οἰχός.ου.ὁ. palmes racemos habens. Alij legunt οἰχὸς.

Οἴω.μ.οἴσω. puto, fero. poëticum eſt. Actiu. accuſ.

Οἰωή.ῆς.ἡ. impetus.

Οἰωνίζομαι.μ.ίσομαι.π.ισμαι. auguror. Depon. accuſ.

Οἰώνισμα.ατος.τό. &

Οἰωνισμός.οῦ.ὁ. augurium.

Οἰωνιστήριον. locus augurandi.

Οἰωνιστής.οῦ.ὁ. augur.

Οἰωνιστική.ῆς.ἡ. οἰωνοσκοπική.

Οἰωνιστικός.ὁ. οἰωνοσκοπικός.

Οἰωνόβρωτος. auibus deuoratus.

Οἰωνομάντις.ὁ. οἰωνοσκόπος.

Οἰωνομαντική.ἡ. οἰωνοσκοπική.

Οἰωνοπόλος, poëtice. auſpex, uates, augur.

Οἰωνός.οῦ.ὁ. auis, augurium. unde Iliad. μ. εἷς οἰωνὸς ἄριστος ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης. Sic etiam auis & ales pro augurio apud Latinos. Proprie autem οἰωνοὶ γῦπες dicuntur, & carniuoræ aues, quaſi οἰωνοὶ, ab οἶος ſolus, & ἀήρ: quòd ſoli ſine concubitu aëre concipiant.

Οἰωνοσκοπέομαι.μ.ήσομαι.π.ημαι. auguror. Depon. accuſ.

Οἰωνοσκοπία.ας.ἡ. augurium.

Οἰωνοσκοπική.ἡ. ars augurandi, auguratio.

Οἰωνοσκοπικός.οῦ.ὁ. auguralis.

Οἰωνοσκόπος.ου.ὁ. augur.

Οἰωτός. lanea ueſtis.

O K.

Ὀκέλλω.μ.ελῶ.π.ελκα. applico, allido, frango, appello nauẽ. Hinc ὀκέλλειν, ut εἰς τοσοῦτον δὲ ὤκειλας παρανοίας, eò dementiæ deuenis ſeu prouectus eſt, apud Herodianum. Et προσοκέλλω idem quod ὀκέλλω.

Ὅκκα, Dorice pro ὁπηνίκα. quando.

Ὀκλαδία.ας.ἡ. ὄκλασις.

Ὀκλαδιάζω. τὸ ὀκλάζειν.

Ὀκλαδίας. ſella, σκιμπίον.

Ὀκλαδόν. ὀκλάξ.

Ὀκλάζω.μ.άσω.π.ακα. flecto genua ad terram, geniculo, labefacio, labor, claudico. Neutr. abſol.

Ὀκλάξ. geniculatim, ἐπὶ τὰ γόνατα, ἐπικεκλαμμένως.

Ὀκλαδίας.ου.ὁ. fractus, claudus, fractus & collapſus currus. Ariſtoph. Equitib. ἔχει νῦν τοῦτον τὸν ὀκλαδίαν.

Ὄκλασις.εως.ἡ. geniculatio.

Ὄκλασμα.ατος.τό. genus ſaltationis Perſicæ, quod in Theſmophorijs exerceri conſueuit.

Ὀκλάσασα. ingeniculans.

Ὀκλαστί. genuflexo, ut ranæ cũ ſaltant.

Ὀκνέω, & ὀκνείω.μ.ήσω.π.ηκα. pigreſco, timeo, cunctor, detrecto, pigri

tor, ignauus ſum, grauatim & ægrè aliquid facio, ut ὀκνῶ λέγειν, omitto dicere, pudet dicere. Item induro. Neut. abſol.

Ὀκνηρός. ῦ. ὁ. ὀκνός.

Ὀκνία. ας. ἡ. pigritia, timor, negligẽtia.

Ὄκνος. ȣ. ὁ. piger, timidus, contumax, propriè qui grauatim aliquid facit. opponitur τῷ θρασύς.

Ὀκνός. ῦ. ὁ. cunctatio, deſidia, pigritia, timor. Thucyd. ἡ ἀμαθία μὲν θράσος, λογισμὸς δὲ ὄκνον φέρει.

Ὀκνώδης. δος. ὁ, ἡ. piger, ſegnis.

Ὀκόθεν. unde.

Ὀκοῖος. ὁποῖος, ſicut ὄκως pro ὅπως Ionice.

Ὀκόσος. quot, ὁπόσος.

Ὅκου. ubi.

Ὀκριάζω. aſperor, τραχύνομαι.

Ὀκρίβας. αντος. ὁ. pulpitum.

Ὀκρυόεις. όεντος. ὁ. aſper, moleſtus, odioſus, difficilis.

Ὀκρύωντο. litigant, aſperè cõgreſſi ſunt.

Ὀκτάβλωμος. octo buccellarum.

Ὀκτάεδρα. octonorũ ceſſuum corporis.

Ὀκτακτυπίδος. octemini.

Ὀκταήμερος. ȣ. ὁ, ἡ. octaui diei, ut περιτομὴ ὀκταήμερος, Paul. Philip.

Ὀκτάκνημος. ȣ. ὁ. habens octo radios. Rotæ epitheton eſt.

Ὀκταμηνιαῖος. ὁ. octimeſtris.

Ὀκτάμηνος. qui agit octauum annum ætatis ſuæ.

Ὀκτάποδες. οἱ. apud Scythas dicti ſunt, qui duos boues, & unum currum poſsiderent.

Ὀκτάστυλος. ὁ. habens octo columnas.

Ὀκτάρυμον. octoiuges equi.

Ὀκτέω. fero, habito.

Ὀκτώ. octo.

Ὀκτώβριος. ȣ. ὁ. October.

Ὀκτωκαιδεκάπηχυς. octodecim cubitorum.

Ὀκτωκαιδεκέτης. natus annos octodecim.

Ὀκτώπους. ὁ. octipes, ſcorpius.

Ὀκχή. fulcimentum, quies.

Ὄκως, pro ὅπως. ut, Ionicè.

Ὀκωχέω. contineo, habeo.

O Λ.

Ὀλβιάζω. μ. άσω. π. ακα. beo, beatifico. Actiu. accuſ.

Ὀλβίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. beatus ſum. Depon. abſol.

Ὀλβίζω. μ. ίσω. π. ικα. ὀλβιάζω.

Ὀλβιοδαίμων. ονος. ὁ. fortunatus.

Ὄλβιος. ȣ. ὁ. fœlix. ὁ τελέαν τὴν εὐδαιμονίαν ἔχων: quaſi ὀλόβιος, μακάριος.

Ὀλβοδότης. præbẽs diuitias, ὀλβιοδότης.

Ὄλβος. ȣ. ὁ. beatitudo, diuitiæ, opulẽtia.

Ὄλετο. periјt.

Ὀλέθριος. ȣ. ὁ, ἡ. pernicioſus, perditus uſq; ad mortem.

Ὄλεθρος. ȣ. ὁ. ſtrages, cædes, pernicioſus, iactura, βλάβη, pernicies, clades, exitium, calamitas.

Ὀλέκομαι. perdo, pereo.

Ὄλεκον. perierunt, perdebat.

Ὀλέκρανον. cubitus, ſiue ipſum os cubiti, gibber, gibberem in accuſ. maſc.

Ὀλέκω. pereo, φονεύω. Neut. abſol.

Ὀλερόν. fœtidum, nigrum, turbatum.

Ὀλεσίκρανον. ὠλέκρανον.

Ὀλέτειρα. ας. ἡ. perditrix, pernicioſa.

Ὀλετήρ. occiſor, perditor.

Ὀλέω. μ. ήσω. perdo, amitto.

Ὀλή. ῆς. ἡ. hordeum ſale mixtum.

Ὀλιβρός. lubricus.

Ὀλίγα. paululum.

Ὀλιγαιμία. ſanguinis inopia.

Ὀλίγαιμος. qui non multo ſanguine abundat.

Ὀλιγάκις. paucies, raro.

Ὀλιγανδρεῖν. hominum penuria laborare. opponitur τῷ εὐανδρεῖν. Bud. Com.

Ὀλιγανθρωπία. ας. ἡ. hominũ penuria, infrequentia hominum. Bud. ibidem.

Ὀλιγαρκής. κος. ὁ. frugalis, quaſi paucis contentus. ab ἀρκῶ.

Ὀλιγαρισία. ας. ἡ. prandium præparcū.

Ὀλιγαρκία. ας. ἡ. frugalitas.

Ὀλιγαρτία. ας. ἡ. penuria cibi.

Ὀλιγαρχεῖσθαι. imperio paucorum regi & parêre. ὀλιγαρχούμενοι, qui imperio paucorum degunt. Bud. Com.

Ὀλιγαρχίς. frugalitas.

Ὀλιγαρχία. ας. ἡ. ſtatus reipublicæ à paucis adminiſtratæ.

Ὀλιγαρχικός. paucorum ſtatu gaudens, qui dignitatem partim in cenſu & facultatibus ponit, partim in generis nobilitate.

Ὀλιγαρχινός. οῦ. ὁ. ad oligarchiæ naturam ſpectans.

Ὀλιγαύλαξ. κος. ἡ. exigua regio, quaſi paucos ſulcos habens.

Ὀλιγαχόθεν. aliquantulum.

Ὀλιγόω. μ. ώσω. π. κκα. diminuo. Actiu.

Ὀλιγηπελέω. μ. ήσω. π. κκα. ad paruum redactus ſum, animo deficio. Neutr. abſol.

Ὀλιγηρόσια. tenuis, inops.

Ὀλίγιστος. minimus.

Ὀλιγμός. tactus, ductus.

Ὀλιγογνώμων. negligens.

Ὀλιγόδονα. τὰ. quæ parcius generant.

Ὀλιγοδεής. κος. ὁ. paucis egens.

Ὀλιγοδεία. paucarum rerum indigētia.

Ὀλιγοδίαιτος. ου. ὁ. modico contentus uictu.

Ὀλιγοδρανέω. μ. ήσω. π. ηκα. parum poſſum, langueo. Neutr. abſol.

Ὀλιγοδρανής. κος. ὁ, ἡ. &

Ὀλιγοδράνω. ου. ὁ. parum potens, imbecillis.

Ὀλιγοετής. κος. ὁ, ἡ. paucorum annorum puer.

Ὀλιγόθερμος. parum caloris habens.

Ὀλιγόμισθος. ὁ. parui pretij.

Ὀλιγοετία. ας. ἡ. paucitas annorum.

Ὀλιγομαθής. κος. ὁ, ἡ. indoctus.

Ὀλίγον. minimum, nihil prorſus.

Ὀλίγον ὅσον. paulum admodum.

Ὀλιγοπελέω. ὀλιγηπελέω.

Ὀλιγοπελία. imminutio, imbecillitas, puſillanimitas.

Ὀλιγόπιστος. malè certus in fide, parum fidens, ſeu cui parum fidendum, actiue & paſsiue: in ſacris tamen literis frequentius actiuè accipitur.

Ὀλιγοποτεῖν. parum bibere.

Ὀλιγόποτος. parum bibens.

Ὀλιγόπτερα. quibus penna parcius data eſt.

Ὀλίγος. ου. ὁ. paucus. παρ' ὀλίγον ἥκειν, parum abeſſe. opponitur τῷ παραπολύ. περὶ ὀλίγου ποιεῖσθαι, contemptui habere, paruipendere. Vnde ὀλίγου, & ὀλίγου δεῖν, pro fere, prope, parum abeſſe. Ὀλίγου χρόνου, breui. Ὀλίγῳ ὕστερον, paulo poſt. Bud. Com.

Ὀλιγοσιτεῖν. exiguo paſtu eſſe contentum.

Ὀλιγοσιτία. ἡ. cibi parcitas.

Ὀλιγόσπερμος. parum ſeminis emittens.

Ὀλιγόστιχος. paucos uerſus continens.

Ὀλίγοστον. ου. τὸ. paruum admodum.

Ὀλιγοστός. οῦ. ὁ. pauciſsimus, paucis comitatus, unus è paucis.

Ὀλιγότης. ητος. ἡ. paucitas.

Ὀλιγοτόκα. ἡ. deprola.

Ὀλιγοτοκία. parcus partus.

Ὀλιγοτόκον. ὁ. parciſsime generans.

Ὀλιγότριχος. ὁ. paucicapillus, qui paucis integitur pilis.

Ὀλιγοφιλία. ἡ. amicorum inopia.

Ὀλιγοφόρος οἶνος. uinum quod non multæ aquæ ferendæ eſt, quod aqueum uocant.

Ὀλιγόφρων. puſillanimis.

Ὀλιγόχοος, & ὀλιγόχους. minus fertilis.

Ὀλιγοχορδία. paucitas fidium.

Ὀλιγόχεστροι. minus copioſi genitura.

Ὀλιγοχρόνιος.ου.ὁ.momentaneus, paruo tempore durans, iamiam periturus.

Ὀλιγόω.μ.ώσω.π.ωκα. diminuo. Actiu. accuſatiuo.

Ὀλιγωρέω.μ ήσω.π.ηκα. paruipendo, omitto, negligo, ἀμελῶ, ἀφροντίζω. ἀπὸ τοῦ ὀρῶν, curare, uel quaſi ὀλίγην τὴν ὥραν ἔχειν. ὥρα enim cura dicitur. Actiu. genit.

Ὀλιγωρητέος.ου.ὁ.contemnendus.

Ὀλιγωρία.ας.ἡ.negligẽtia, indiligentia.

Ὀλίγωρος.ου.ὁ.negligens, incurioſus.

Ὀλιγωρότατος τοῦ πρέποντος. contemptor honeſtatis.

Ὀλιγώρως. negligenter.

Ὀλίζων. exiguus, uilis. Et ὀλιζοῦται, μειοῦται.

Ὀλίθερμος.ου. paucum calorem habens.

Ὁλικός.οῦ.ὁ. uniuerſalis.

Ὀλιμπιονικός. uictoriatus.

Ὄλινοι. manipulorum uincula.

Ὀλίος. ὀλίγος.

Ὀλίσατρον.ου.τὸ.oliſatrũ, petroſelinum.

Ὀλισθαίνω. μ. ήσω. π. ηκα. ἀόρ. β. ὤλισθον, &

Ὀλισθανίω.μ.ήσω.π.ηκα. &

Ὀλισθέω. labor, cado. Neutr. abſol.

Ὀλίσθημα.ατος.τὸ.lapſus, ruina.

Ὀλισθηρός.οῦ.ὁ.lubricus, inconſtans.

Ὄλισθος. ου. ὁ. lubricus, lapſus, lubricitas. παρὰ τὸ ὅλως θεῖν, ἢ ἴζειν.

Ὁλκάδιον.ου. nauicula oneraria.

Ὁλκεῖον. peluis, crater. Bayſius ſcribit ὁλκεῖον & λουτήριον eſſe id, quod uulgo raniot appellant, id eſt uas in quo pocula lauantur.

Ὁλκάζω. traho, χαλιναγωγῶ.

Ὁλκάς. άδος. ἡ. nauis oneraria, nauis onuſta mercibus: ab ἕλκω, quòd trahi debeat, aut quòd grauis & ponderoſa ſit. Nam hoc quoque ſignificat ἕλκω, ut ἕλκει τρία τάλαντα, appendet tribus talentis. Accipitur etiam ſimpliciter pro quacunq; naui.

Ὁλκεῖς. qui retia attrahunt.

Ὁλκέω. traho nauem onerariam.

Ὁλκή.ῆ.attractio, ἐπαγωγὴ, Plat. Tim. Item pondus, ut ὁλκὴ τοῦ δακτυλίου Luciano in Demonacte. ὁλκὴ τριωβόλου Dioſcor. Quanquàm apud eundem frequẽter pro dragmate reperiatur. Simon Genuenſis ſcribit ὁλκὴν pondus eſſe trium ſcrupulorum. Item conuerſio, reuolutio, uſurpatio. Plato Cratylo, γλίχεται ἢ ὁλκὴ τοῦ ὁμοιότητος.

Ὁλκαῖον. carina nauis.

Ὅλκιον.ου.τὸ.uas æreum, peluis, ὁλκεῖον.

Ὀλκόν.οῦ.τὸ.allium.

Ὁλκός, & ἑλκυσμός. οῦ. ὁ. aquæductus, & machina qua naues trahuntur. Ponitur & pro araneo, ſicut κύκος. Eſt τὸ ἐπίσυρμα, hoc eſt ueſtigium corporis totius tractim ſeſe agentis, & (ut ita dicam) repentis. Bud. Com.

Ὄλλυμι.μ.όσω.π.ωκα. &

Ὀλλύω, &

Ὄλω. pereo, perdo.

Ὀλμειός.οῦ.ὁ. Olmeus fluuius ex Helicone deſcendens.

Ὅλμος. orbicularis lapis ad quem legumina cæduntur, & alia quædam.

Ὀλμίσκοι.οἱ. concauitates dentium molarium ueluti mortariola.

Ὅλμος.ου.ὁ.pila, id eſt mortarium. παρὰ τὸ ὅλλειν ἢ μάττειν τὰ ἐν αὐτῷ πτισσόμενα. Item pars humani corporis, quæ & thorax uocatur, à collo ad pudenda, κορμὸς σώματος. Inuenitur pro tripode Apollinis, aut pro uate. hinc εὔολμος cognomentum Apollinis. Apud Athenæum eſt poculi genus inſtar cornu formatum. ποτήριον (inquit) κεράτιον τρόπον εἰργασμένον, ὕψος ὡς πυγονιαῖον.

Ὁλογραφεῖν. integras dictiones ſcribe-

re.Bud.Com.

Ὁλοεργός. maleficus, κακοῦργος.

Ὀλοθέια. τὰ. uertibula, calli, tubera.

Ὀλοθρευτής. οῦ. ὁ. exterminator.

Ὀλοθρεύω μ. εύσω. π. ευκα. extermino, perdo. Actiu. accuſ.

Ὀλοιτρόχος. ου. ὁ. obliquus, στρογγύλος.

Ὀλόκαπος. ου. ὁ. penitus contuſus.

Ὁλόκαυτον. uictima, quaſi ὅλον καυτὸν, hoc eſt totum combuſtum, aut totum igne conſumptum. Nam olim in ſacrificijs deorum exta aræ ſuperimpoſita flammis adolebant.

Ὁλοκαυτόω. μ. ώσω. π. ωκα. ſacrifico. Vnde

Ὁλοκαύτωμα. ατος. τὸ. &

Ὁλοκαύτωσις. εως. ἡ. idem quod ὁλόκαυτον, quod genus ſacrificij à conſumatione chalil appellant Hebræi.

Ὁλοκληρία. ας. ἡ. integritas hæreditatis.

Ὁλοκλήρος. ου. ὁ. &

Ὁλόκληρος. ου. ὁ. integer, id eſt omnibus ſuis partibus conſtans, incolumis, totus, perfectus. Accipitur autem & in bonam, & in malam partem.

Ὀλολυγή. ῆς. ἡ. &

Ὀλολυγμός. οῦ. ὁ. eiulatus muliebris, uociferatio. Iliad. ζ. αἱ δὲ ὀλολυγῇ πᾶσαι ἀθήνῃ ἀνέσχον.

Ὀλολυγὼν ὄνος. genus eiulatus quem emittunt maris ranæ, cum fœminas ad coitum uocant, quem etiam ololygines Latini uocant.

Ὀλολύζω. μ. ύξω. π. υχα. cum clamore ploro, eiulo, μετὰ κραυγῆς ὀδύρομαι. Neut. abſolut.

Ὁλομελής. έος. ὁ, ἡ. omnibus ſuis partibus perfectus, integer.

Ὄλοντο. perierunt.

Ὀλοοίτροχος. ου. ὁ. rotundus inſtar rotæ, pernicioſus in currendo, parum currens.

Ὀλοός. οῦ. ὁ. pernicioſus.

Ὁλοόφρων. ονος. ὁ. multa ſciens.

Ὁλοπόρφυρος. ου. totus purpureus.

Ὁλόπτερα. τὰ. totipenna.

Ὀλόπτω. excorio, euello.

Ὅλος. ου. ὁ. totus, integer, ſolidus.

Ὀλός. οῦ. ὁ. atramentum ſepiæ.

Ὁλόστεον. herba quaſi tota oſſea, cum tamen permollis ſit, ac omni prorſus duritia carens.

Ὁλοσφύρατον Plin. li. 33. ca. 4. ſtatuam auro ſolidã à Græcis uocari ſcribit.

Ὁλοσχερής. έος. ὁ, ἡ. planiſsimus, fœcundus.

Ὁλοσχερῶς. planè.

Ὁλοτελής. έος. ὁ, ἡ. totus conſummatus, integer, cui nulla ſui pars deeſt.

Ὁλότης. τητος. integritas.

Ὁλότροχος. ου. ὁ. curribilis, lapis rotundus.

Ὁλοφυγδών. όνος. ἡ. puſtula, inflatio cutis.

Ὀλοφυγγίς. ίδος. ἡ. idem.

Ὀλοφυδνός. οῦ. ὁ. luctus, luctuoſus, lugubris.

Ὁλοφυής. έος. ὁ, ἡ. confuſius exortus.

Ὁλόφυος. integer, ὁλόκληρος.

Ὀλοφυρμός. οῦ. ὁ. luctus, ploratus, propriè queſtus cum crinium euulſione.

Ὀλοφύρομαι. μ. οῦμαι. lugeo, lamentor, deploro. Depon. abſol.

Ὀλόφυρσις. fletus.

Ὀλοφυρτικός. ὁ. lamentatorius.

Ὀλόφυξον. ου. ſynapi perſicum.

Ὀλοφωΐα. τὰ. aſtutiæ, peſtifera pernicies, moleſta conſultatio.

Ὀλοφώιος. ὁ. uerſutus, pernicioſus.

Ὀλοψύχως. toto animo.

Ὄλπη. ης. ἡ. lecythus, id eſt uas olearium.

Ὄλπις. ιος. ὁ. idem. Eſt & proprium piſcatoris apud Theocr. Idyl. 3.

Ὀλύκω. perdo, occido, obſideo.

Ὀλύμπια. τὰ. olympia certamina, quæ quinto quoq; anno celebrabantur in honorem Iouis. Accipitur ſæpe

adverbialiter pro in olympijs.

Ὀλυμπιακός. οῦ. ὁ. olympiacus.

Ὀλυμπιάς. άδος. ἡ. quinquennium, olympias, luſtrum.

Ὀλυμπιάσι, aduerb. ad olympia, in olympijs.

Ὀλυμπίαιος. ου. ὁ. &

Ὀλυμπικός. οῦ. ὁ. olympicus.

Ὀλυμπιονίκης. ου. ὁ. uictor in olympijs, olympionices.

Ὀλύμπιος. ου. ὁ. cæleſtis, admirandus.

Ὀλυμπόνδε. ad cælum.

Ὄλυμπος. ου. ὁ. Olympus mons Theſſaliæ, & pro cælo ponitur, quaſi ὁλολαμπὴς, id eſt totus lucens.

Ὄλυνθος. ου. ficus domeſtica immatura, groſsi. Eſt & nomen urbis in Thracia, à qua Demoſthenis orationes tres Olynthiacæ inſcribuntur.

Ὄλυνος. ramentum, purgamentum.

Ὄλυρα. ας. ἡ. κριθὴ. legumē nigrum eruo minus, quod hodieq́; apud maritimos Lyciæ maioris nomen ſeruat. Siligo interprete Theodoro. Laurent. nunc auenam, nunc far interpretatur. Herodotus, ἀρτοφαγέουσι δ' ἐκ τῶν ὀλυρέων ποιεῦντες ἄρτους. Idem alibi ſcribit panem olyra confici, appellariq́; ζεάν.

Ὀλώδης. turbidus, niger.

Ὅλως. omnino, omnibus modis, in ſumma, ſemel.

Ὅλως δ' ἀπεῖν. in uniuerſum autem, omnino autem.

Ο Μ.

Ὁμαδέω. congrego.

Ὁμαδόν. ſummatim.

Ὅμαδος. ου. ὁ. conuentus, congregatio, ſtrepitus, uox ex multis, quaſi ὅμαυδος, turba.

Ὅμαιμος. ου. ὁ, ἡ. &

Ὁμαίμων. ονος. ὁ, ἡ. frater, conſanguineus, ſoror, συγγενὴς, conſanguinitate & affinitate coniunctus.

Ὁμαιχμία. ας. ἡ. συμμαχία, confœderatio. (nes.

Ὁμαιχμοι, οἱ. confœderati, commilito-

Ὁμαλής. idem quod ὁμαλὸς. ὁμαλὴ δίαιτα, æqualitas ciuilis, cui opponitur πλεονεξία. Bud. Com.

Ὁμαλῆ, aduerb. ſimul, ὁμοῦ.

Ὁμαλίζω. μ. ίσω. π. ικα. explano, demulceo, æquabiliter aliquid facio, uel fio, & procedo, æquum momentum & æquum numerum facio, quod adæquo Latinè dicitur. Actiu. accuſ. Bud. Com.

Ὁμαλός. οῦ. ὁ. planus, læuis, æqualis.

Ὁμαλότης. ητος. ἡ. planities, æqualitas, æquabilitas, æquatio. ὁμαλότητα τῶν κτήσεων, καὶ οὐσιῶν Ariſtotel. uocat, quod Cicero bonorum æquationem. Bud. Com.

Ὁμαλύνω. μ. υνῶ. π. υγκα. explano, ad æqualitatem redigo. Actiu. accuſ.

Ὁμαλύνων. æquans ſolo.

Ὁμαλῶς. æquabiliter.

Ὁμαρὶς. ſimul.

Ὄμαρξον. abſterge.

Ὁμαρτέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſequor, ἐπιτυγχάνω. Neutr. dat. iung.

Ὁμαρτῆ. ſimul, collectim, unum poſt alium.

Ὁμάς. άδος. ἡ. uniuerſitas.

Ὅμαυλος. ου. ὁ. concinnus, conſonans, cohabitans.

Ὀμβρέω. μ. ήσω. π. ηκα. pluo. Neutr. accuſ. & interdum abſolutè.

Ὄμβρημα. ατος. τὸ. imber.

Ὀμβρέια, &

Ὀμβρίκια. τὰ. catuli ferarum.

Ὀμβρίζω. ὀμβρέω.

Ὀμβριμοεργός. οῦ. ὁ. grauificus, qui res magnas peragit.

Ὀμβριμοπάτρης. ου. ὁ. habens patrem potentem.

ὄμβριμος.ου.ὁ.grauis,impetuoſus.
ὄμβριος.ου.ὁ.pluuialis.
ὀμβροβλυτῶν.pluuiam fundens.
ὄμβρος.ου.ὁ.imber.παρὰ τὸ ὁμοῦ ῥέειν.
ὀμβροφόρος.ου.ὁ,ἡ.pluuialis.
ὀμειρόμενοι.affectu propenſi,cupientes.
ὀμέστιος.cohabitans,domeſticus.
ὀμευνέτης.ου.ὁ.concubinus.
ὀμευνέτις.ιδος.ἡ.concubina.
ὁμή.ſimilis.
ὁμηγερής,& ὁμηγυρής.έος.ὁ,ἡ.ſimul congregans.
ὁμηγόρος.ſimul,aut ſimiliter dicens.
ὁμηγυρίζω.congrego.
ὁμήγυρις.ιος.ἡ.coitus,cœtus,concilium.
ὁμήθης.familiaris.
ὁμηλαδόν.cum multitudine.
ὁμηλικία.ας.ἡ.coætaneorum cœtus,coæuitas,ætatis æqualitas.
ὁμῆλιξ.ικος.ὁ.coætaneus,coæqualis.
ὁμηρεία.ας.ἡ.uadimonium.
ὁμηρῶδαι.rapſodiæ.
ὁμήρευμα.ατος.τὸ.pignus,obſes.
ὁμηρεύω.μ.εύσω.π.ευκα.ſum obſes.Neu.
ὁμηρέω.idem.
ὁμηρίδης.ου.ὁ.Homeri imitator,& eius dogma ſequens.
ὁμηρίζω.τὸ ῥαψῳδῶ.Bud.Com.
ὁμηρικός.ὁ.Homericus.
ὁμηριστής.ὁ.ῥαψῳδός,& qui Homeri uerſus ſubinde in ore habet.
ὁμηρομάστιξ.γος.ὁ.Homeromaſtix,id eſt Homeri flagellum.cognomentum eſt Zoili cuiuſdam,qui Homeri obloquutor fuit.
ὅμηρον.ου.τὸ.obſes,pignus.
ὁμηροκέντρωνες.οἱ.Homerocentrones,genus carminis ex Homericorum uerſuum fragmentis,& uelut pannis conſarcinatum.
ὅμηρος.ου.confinis,uades,obſes. Item cæcus.unde & Homerus quemadmodum de ſeipſo ſcribit,τυφλὸς ἀνὴρ,οἰκεῖ δὲ χίῳ ἐνὶ παιπαλοέσσῃ. Dicitur autem ὅμηρος παρὰ τοῦ ὁμοῦ ἄρειν,Thucy.
ὁμικλῶ.minor,poëticum eſt.
ὁμιλαδόν.ſimul,turmatim,uno concurſu.
ὁμιλέω.μ.ήσω.π.ηκα.conuerſor,concionor,conuiuo,congredior,conſuetudinem habeo & familiaritatem cum aliquo. Dicitur & de re uenerea,ἐς γάμους ἔρχομαι,apud Sophoclem,ſicut conſueſco,congredior,et conſuetudinem habeo apud Latinos. Lucian.ἐγὼ δὲ ὤμην ταῖς γυναιξὶ μόνοις χαλεπλόν εἶναι,ὁπόσαι ἂν ὁμιλήσωσιν ἐμοί,Qui conſueuerint mecum.
ὁμιλητής.οῦ.ὁ.diſcipulus.
ὁμιλητικός.οῦ.ὁ.cōuerſatiuus,affabilis.
ὁμιλία.ας.ἡ.colloquium,confabulatio,cœtus,comitatus. Dicitur & de re uenerea,ſicut apud nos conſuetudo,conuerſatio.
ὅμιλος.ου.ὁ.cœtus,turma,turba.παρὰ τὸ ὁμοῦ ἀλεῖσθαι.
ὀμιχεῖν.meiere.
ὀμίχλη.ἡ.nebula,σκότος.
ὀμιχλώδης.εος.ὁ,ἡ.nebuloſus.
ὄμιχμα.ατος.τὸ.urinæ reſperſio.
ὄμμα.ατος.τὸ.oculus.ab ὄπτω.
ὀμματίδιον.ου.τὸ.ocellus.
ὀμματῶσαι.oculatum reddere & uigilem.
ὄμνυμι.μ.όσω.π.οκα.&
ὀμνύω.iuro.Vnde κατὰ παίδων ὀμνύειν,in capita liberorum iurare,id quod fiebat,tacto eius capite in quem iurabant:ita ſe ſacrare caput eius dijs inferis,deuouereq́ ſignificantes,ſi peierarent.Bud.Com.
ὁμοαιχμία.ſocietas & auxilium in pugna,ὁμομαχία.
ὁμοάριθμος.eiuſdem numeri.
ὁμοφόρος.ὁμοφάγος.

ὁμοδέμνιος

Ὁμοβώμιος. ὁ. eiuſdem aræ, eiuſdem religionis.

Ὁμογάλακτος. ὁ. collactaneus, ἀδελφός.

Ὁμόγαμβροι. οἱ. generi inter ſe, hoc eſt qui duas ſorores duxerunt.

Ὁμογάστριος. ὁ, ἡ. &

Ὁμογάστωρ. ορος. ὁ, uterinus, id eſt eadem matre natus.

Ὁμογενής. έος. ὁ, ἡ. conſanguineus, eiuſdem generis, congenitus, unigena, συγγενής. Galenus ὁμογενῆ uocat febrem, quæ alio nomine dicitur συνεχής.

Ὁμογενῶς. eiuſdem generis.

Ὁμόγνωτος. ου. ὁ, ἡ. cognatus, frater.

Ὁμόγνιος Ζεύς. Iupiter gentilitius, quaſi ὁ τὰ τῷ γένει ἐφορῶν δίκαια. Sic autem inuocabant eum gentiles, id eſt cognati.

Ὁμογνωμονέω. μ. ήσω. π. ηκα. conſentio, eadem ſentio, concordiam facio. Et conſtruitur cum datiuo, ut ὁμογνωμονῶ σοι τοῦτο, ἀντὶ τοῦ συγκατίθεμαί σοι περὶ τούτου. Et ὁμογνωμονεῖν ἑαυτῷ, eſt ſibi conſtare, ut uir conſtans, & philoſophus ſibi conſtans, cui opponitur τὸ ἑαυτῷ διαφέρεσθαι. Bud. Com.

Ὁμογνώμων. conſentiens, ὁμόψυχος.

Ὁμόγονα. τά. quæ ſunt eiuſdem generis.

Ὁμόδελφος. frater. nam δελφὺς uterum ſonat, unde & ἀδελφοί.

Ὁμοδέμνιος. ὁ, ἡ. coniunx.

Ὁμοδημεῖν. popularem eſſe, ſe unum de cœtu ciuium haberi ſtudere.

Ὁμόδημος. ου. ὁ. popularis, gentilis.

Ὁμοδίαιτος. ου. ὁ. contubernalis, eiuſdem uictus.

Ὁμοδοξεῖν. eiuſdem eſſe opinionis.

Ὁμοδοξία. ας. ἡ. ἰσοτιμία. (nionis.

Ὁμόδοξος. ου. ὁ, ἡ. ἰσότιμος, eiuſdem opi

Ὁμόδουλος. ου. ὁ. conſeruus.

Ὁμοδρομῶ. concurro, competo.

Ὁμοεθνής. έος. ὁ, ἡ. gentilis, id eſt eiuſdem generis. (formis.

Ὁμοειδής. έος. ὁ, ἡ. eiuſdem ſpeciei, uni-

Ὁμοερκής. έος. ὁ. qui iiſdem parietibus detinetur.

Ὁμοζυγέω. ſimul cum alio iugum duco.

Ὁμόζυγος. ου. ἡ. coniunx.

Ὁμόζυξ. alter equus in iugo, ſimilis, & eiuſdem notæ.

Ὁμοήθης. ὁ. ὁμότροπος, eiuſdem ingenij, eorundem morum, conterraneus.

Ὁμόθεν. ſimul, ex propinquo.

Ὁμοθυμαδόν. unanimiter.

Ὁμόθυμος. ου. ὁ. unanimis.

Ὁμοῖιος. omnibus æquè moleſtus & grauis. Ponitur & pro ὅμοιος.

Ὁμοιόβιος, &

Ὁμοιόβιοτος. ου. ſimilis in uictu.

Ὁμοιογένεια. ἡ. genitura ſimilis.

Ὁμοιογενής, cognatus.

Ὁμοιομέρεια. ἡ. æqualitas particularũ.

Ὁμοιομέρειαι. ſimilaritates.

Ὁμοιομερής. έος. ὁ, ἡ. ſimilaris, cuius pars eandem rationem, atq; idem nomen cum toto obtinet.

Ὅμοιον ὡς. perinde atq;.

Ὁμοιοπάθεια. figura eſt uel uirtus oratoria, à ſimilitudine affectuum ducta, ut, Fuit & tibi talis Anchiſes genitor. Macrob. li. 4. ca. 6.

Ὁμοιοπαθεῖν. ſimiliter affici.

Ὁμοιοπαθής. έος. ὁ, ἡ. ſimiliter affectus, ſimilibus affectibus obnoxius.

Ὁμοιοπροσωπῶ. ſum eiuſdem perſonæ.

Ὁμοιόπτερα. uolatilibus ſimilia.

Ὁμοιόπτωτον. homœoptoton, figura eſt quando multi caſus ſimiliter deſinunt. ab ὅμοιος, & πτῶσις.

Ὅμοιος. ου. ὁ. ſimilis. Attici ὁμοῖος dicunt penul. circunflexa, ut illud Homeri, ὡς αἰεὶ τὸν ὁμοῖον ἄγει θεὸς ὡς τὸν ὁμοῖον. Ἐπὶ ἴσῃ καὶ ὁμοίᾳ, & ἐπὶ τοῖς ἴσοις καὶ ὁμοίοις, æquali conditione, æquis conditionibus. Dicimus autẽ ὅμοιος τινὶ

ὄψιν, uel ὅμοιος τὴν ὄψιν. Bud. Com.

Ὅμοιος ἦν ἔχοντι. habere uidebatur.

Ὁμοιόσημος. ου. ὁ. eiuſdẽ ſignificationis.

Ὁμοιοσχήμονες. οἱ. conformes.

Ὁμοιοσχημονῶ. eundem habitum ſeruo.

Ὁμοιόσκευος. eodẽ cultu utens et habitu

Ὁμοιόστομος. ου. ὁ. phalanx à ſimilitudine oris ſeu frontis nominata, quam ſimilicipitem uocat Gaza in Aeliano.

Ὁμοιοσύντακτος. eiuſdẽ conſtructionis.

Ὁμοιοταχθῆναι. eodem uel ſimili ordine ſtrui.

Ὁμοιοτάττω. coordino, conſtruo, ſimiliter ordino.

Ὁμοιοτέλευτον. τό. homœoteleuton, figura quædam, quando multæ dictiones diuerſorum caſuũ ſimiliter finiunt.

Ὁμοιότης. ητος. ἡ. ſimilitudo.

Ὁμοιότροπα. τά. moribus ſimilia.

Ὁμοιοτροπία. ας. ἡ. ſimilitudo morum.

Ὁμοιόω. μ. ώσω. π. ωκα. aſsimilo. Actiu. accuſ.

Ὅμοιρος. par. (Com.

Ὁμοίως τοῖς μάλιστα. ut qui maximè. Bud.

Ὁμοίωμα. ατος. τό. &

Ὁμοίωσις. εως. ἡ. ſimilitudo, μίμημα.

Ὁμοκλάω, uel ὁμοκλέω. μ. ήσω. π. ηκα. minor, ſimul uoco, gemo, ſimul abeo. Neutr. dat. iung.

Ὁμοκλή. ῆς. ἡ. uociferatio, minæ.

Ὁμοκλεί. uno clamore.

Ὁμοκλητήρ. ῆρος. ὁ. minator, iuſſor importunus.

Ὁμόλεκτροι. οἱ. maritus & uxor, qui eodem lecto utuntur.

Ὁμολοβρός. turpis, impudens.

Ὁμολογέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. confiteor. Et ὁμολογεῖται, conſentaneum eſt, conuenit, congruit. Depon.

Ὁμολογέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſpondeo, id eſt roganti promitto, & auctor fio, confiteor, aſſentior, permitto, concedo, profiteor, paciſcor, ut ὁμολογεῖν μισθόν, paciſci mercedem. Bud. Com.

Ὁμολόγημα, Platoni eſt quod inter diſſerentes conuenit.

Ὁμολογία. ας. ἡ. cõfeſsio, pactum, aſſenſus, conuenientia, conditio.

Ὁμολογούμενον. certũ, indubitatum, confeſſum, legitimum. huic opponitur ἀμφισβητούμενον.

Ὁμολογουμένως. indubiè, ſine controuerſia, planè.

Ὁμολόγως. concorditer.

Ὁμολωΐδες. portæ Thebarum, ab Homoloide filia Niobes dictæ ſunt.

Ὁμομήτριος. ου. ὁ. &

Ὁμομήτωρ. ορος. eadem matre natus.

Ὁμόν. in eodem, ſimile, unà. (tuis.

Ὁμόμοιρος. paris conditionis cum mor-

Ὁμονίδιος. uterinus frater.

Ὁμονοέω. μ. ήσω. π. ηκα. conſentio, concordo. Neutr. datiuo iung.

Ὁμονοητικός. οῦ. ὁ. concors.

Ὁμόνοια. ας. ἡ. concordia, conſenſus.

Ὁμόνομος. iiſdem paſcuis utens.

Ὁμόνους. οος. ὁ. concors, conſentaneus. ab ὁμὸς, & νοῦς.

Ὁμονοῦται. pacatæ, concordes.

Ὁμοούσιος. ου. conſubſtantialis, eiuſdem eſſentiæ. ab ὁμὸς & οὐσία.

Ὁμόπαγοι. οἱ. qui ſunt eiuſdem pagi.

Ὁμοπαθής. έος. ὁ, ἡ. ſimul patiens.

Ὁμόπαις. αιδος. ὁ. gemellus.

Ὁμοπατρίας. ου. &

Ὁμοπάτριος. ου. ὁ, ἡ. &

Ὁμοπάτωρ. ορος. ὁ. eodem patre genitus, conſanguineus frater. Latini germanum uocant.

Ὁμόπλοια. ἡ. ſocietas nauigandi.

Ὁμόπολις. qui eſt eiuſdem urbis.

Ὁμόπτερος. eiuſdem coloris atq; ætatis, quaſi dicas earundem pennarum.

Ὁμοπτώτως. eiuſdem caſus.

Ὁμορροθεῖν. iter facere, ſequi.

Ὄμορξα. ατος. τό. macula, labes.

Ὁμόργνυμι. μ. ξω. π. οχα. abſtergo. Acti. accuſatiuo.

Ὁμορέω. μ. ήσω. π. κκα. cõterminus ſum. Neutr. datiuo iung.

Ὅμορος. ου. ὁ, ἡ. conterminus, confinis, ſibi ipſi particeps, finitimus. ab ὁμοῦ & ὅρος.

Ὁμοῤῥοῦν. confluuium.

Ὁμοῤῥοθῶ. ſimul remigo, auxilior, idem ſentio.

Ὁμόῤῥοια. confluxus, congregatio.

Ὁμοῤῥόφιος. contubernalis, tecti eiuſdem cohabitator.

Ὁμός. οῦ. ὁ. unus, ſimilis.

Ὁμόσε. ſimul, propè, contrà, eodẽ loco.

Ὁμόσε φέρεσθαι. aggredi, manum conſerere, graſſari in aliquem.

Ὁμόσιτος. ου. ὁ. cõuictor, ſimul educatus, contubernalis, qui unà ueſcitur.

Ὁμόσκευος. ου. ſimilis genere armorum.

Ὁμοσκηνία. ας. ἡ. contubernium.

Ὁμοσκηνῶ. cõtubernalis ſum in militia

Ὁμόσπορος. ου. ὁ. ſimul ſeminatus & natus.

Ὁμόσπονδος. ου. ὁ. amicus, ſodalis, eiuſdem ſacri & fœderis.

Ὁμόστεγοι. οἱ. contubernales, ſub eodem tecto.

Ὁμοστιχάω. μ. ήσω. π. ηκα. ſimul procedo. Neutr. abſol.

Ὁμόστολος. ſimul miſſus, eiuſdem uiæ, conueniens.

Ὁμόσφυρος. comes itineris, frater.

Ὁμοτελεῖς. οἱ. qui idem tributũ pendũt.

Ὁμότεχνος. ὁ. ἡ. eiuſdem artis opifex, artificij ſocius.

Ὁμοτεχνῶ. eiuſdem artis profeſſor ſum.

Ὁμότιμος. ου. ὁ. paris honoris, eiuſdem conditionis & ſortis.

Ὁμότιτθος. ὁ. qui eadem uſus eſt cum altero nutrice.

Ὁμοτράπεζος. ὁ cõmenſalis, conuictor.

Ὁμότριχος. eiuſdem pili, eiuſdẽ coloris.

Ὁμότροφος. ſimul educatus.

Ὁμότροπος. ου. ὁ, ἡ. eiuſdem moris.

Ὁμοῦ. ſimul, unà cum.

Ὁμουπόστατος, &

Ὁμοούσιος. ου. ὁ. eiuſdem eſſentiæ.

Ὁμοῦτι. fermè, ſimul.

Ὁμοφρονέω. μ. ήσω. π. κκα. ὁμονοέω, eiuſdem ſum ſententiæ, conſpiro. Neutr. datiuo iung.

Ὁμοφροσύνη. ης. ἡ. concordia, amor legitimus.

Ὁμόφρων. ονος. ὁ, ἡ. eiuſdem animi & ſententiæ.

Ὁμοφυής. έος. ὁ. ſimul natus.

Ὁμόφυλος. ου. ὁ, ἡ. eiuſdem generis & tribus, eiuſdem generis homo.

Ὁμοφωνέω. μ. ήσω. π. κκα. concordo in uerbis. Neutr. abſol.

Ὁμόφωνος. ου. ὁ, ἡ. cõcors, eiuſdẽ linguæ.

Ὁμοχοινικοί. accipitur pro ijs qui eidem aſsident menſæ.

Ὁμόχροια. coloris ſimilitudo.

Ὁμόχρονος. coætaneus.

Ὁμόχροος. ου. ὁ, ἡ. concolor.

Ὁμόψηφος. ου. ὁ. qui uno eodem animo aliquid decernit, eiuſdẽ ſententiæ, qui idem ius ſuffragij habet.

Ὁμόψυχος. ου. ὁ, ἡ. unanimis, concors.

Ὁμοψύχως. unanimiter.

Ὀμόω. μ. όσω. π. κκα. iuro. Neutr. accuſ.

Ὄμπναι. αἱ. fruges melle maceratæ.

Ὄμπνιος. frumentarius, cerealis.

Ὀμπνιόχειρ. diues.

Ὄμπνιον. magnum, multum, auctum.

Ὄμπνια. Ceres, φόριμος, non ab ὀμφαλός, qui eſt umbilicus, ſed ab ὄμπναι, quæ ſunt triticum melle rigatum. Vnde Callimach. Ἐν δὲ θεοῖσιν ἐπὶ φλογὶ καύημεν ὄμπνας. Ὄμπνια χεὶρ, pro ὀμπνιόχειρ. Ὄμπνια νεφέλη, pro magna & auctiore nube.

Ὄμπναι. Cereales fructus, ut qui ſpirandi cauſa ſint. ἀπὸ τοῦ πνεῖν.

Ὀμόνις. ιδος. ἡ. uagina.

Ὀμφαὶ τρίποδος. ſortes tripodis.

Ὀμφακίας. ου. ὁ. crudus, acerbus.

Ὀμφακίζω. in acerbum uergo, tollo omphacas, rem uilem furor.

Ὀμφάκιον ἔλαιον. oleum quod ex oleis immaturis fit.

Ὀμφακίτις. ιδος. ἡ. fructus aliquis ex quercu.

Ὀμφαλοτομία. umbilici ſectio.

Ὀμφαλητόμος. obſtetrix.

Ὀμφάλιον. ου. τὸ. clypei umbilicus.

Ὀμφαλιστήρ. ῆρος. ὁ. ferrum quo umbilici præſecantur.

Ὀμφαλόεις. εντος. ὁ. umbilicatus, rotundus, ut ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι, Homer. Apud Nicandrum ἄρκτος, ſiue urſa ὀμφαλόεσσα uocatur, uel quòd in umbilico poli borealis ſit conſtituta, uel quòd fœcunda ſit & nutricia, ab ὀμφαλός. nam cuncta animantia quæ umbilicum habent, per umbilicum augentur. Sunt qui ὀμφαλόεσσαν Creticā exponant, à Cretæ loco quodam ὀμφαλὸς appellato.

Ὀμφαλός. οῦ. ὁ. umbilicus. παρὰ τὸ ὀμπνεῖν, ὅ ἐστιν ἀναπνεῖν. δι' αὐτοῦ γὰρ τὸ ἔμβρυον ἀναπνεῖ καὶ τρέφεται. Item clauſura libri. Ariſtot. accipit pro poris & meatibus in partu & generatione piſcium. Appellat ita etiam imum fici. Eſt item ὀμφαλός ſiue ὀμφάλιον Cretæ locus. unde Callimachus, πέσεν δ' ἄρ' ὁ δαίμων ἀπ' ὀμφαλέ. Ab eo loco ὀμφαλίτης gentile nomē eſt. Item Theſſaliæ quoq; quidam locus ὀμφαλός eſt. Vtimur eadē uoce in re militari Nam phalangis partes κέρατα, id eſt cornua uocātur, ſed ſiniſtrum cornu οὐρὰ ſiue pes dicitur, dextrum uerò caput, quà autem longitudo ſecatur, oris & τοῦ ὀμφαλοῦ nomine intelligitur. Cæl. lib 8. cap. 42.

Ὀμφαλοτόμος. ου. ὁ. obſtetrix quæ umbilicum infantibus præcidit.

Ὀμφαλώδης. εος. ὁ, ἡ. umbilicaris, ut ita dicam ad umbilicum pertinens.

Ὀμφάλωτος. ου. ὁ. umbilicatus.

Ὄμφαξ. κος. ἡ. uua acerba & immatura. ἀπὸ τοῦ ὠμῶς φαγεῖν. πᾶν τὸ αὐστηρὸν, καὶ ὄξυνον.

Ὀμφή. ῆς. ἡ. uxor, ſors, diuina uox, uaticinium, odor, ſomniorum uiſio.

Ὀμφαίνειν. augere, honeſtare.

Ὁμοθεῖν, pro ὁμοιοῦσθαι, conuenire, aſſimilari.

Ὁμώλακες. οἱ. uicini, propinqui. nam ὦλαξ Doricum eſt pro αὖλαξ.

Ὁμωνυμία. ας. ἡ. cognominatio, id eſt eiuſdem nominis appellatio, æquiuocatio.

Ὁμώνυμος. ου. cognominis, id eſt eiuſdem nominis exiſtens. unde homonymum Latinè dicimus nomen multa ſignificans.

Ὁμωρόφιος. ου. ὁ. domeſticus, ſub eodem tecto commorans.

Ὅμως. tamen. Vnde ὅμως δ' οὖν, & ὅμως μέντοι, ὅμως μὲν οὖν, uel ὅμως μὲν pro eodem ferè accipiuntur, id eſt tamen, attamen, at certe.

Ὁμῶς. ſimul, ſimiliter, ὁμοίως.

Ὁμωχέται θεοί. dij eiuſdem templi atque tecti.

O N.

Ὄν, ὄντος, τό. ens, exiſtens. Accipitur pro cum liceat, ſicut ἐξόν.

Ὅν. quem, ſuum. τὸν ἑαυτοῦ, αὐτόν.

Ὃν τρόπον. quomodo,

Ὀναγός. οῦ. ὁ. aſinarius.

Ὄναγρα. ἡ. onagra herba.

Ὀναγρόβατα. τά. paſcendis aſinis apta.

Ὄναγρος. ου. ὁ. onager, id eſt aſinus ſylueſter.

Ὄνασθαι. frui, ἀπολαῦσαι ὠφεληθῆναι, ut ὄναιο σὺ ταύτης πολυμαθίας, macte eſto iſta eruditione, proficiat tibi huius

huius eruditionis gratia. Aliquando non approbantis eſt, ſed abominantis, ut Latinis fruere, tibi habe.

Ὄναιον. *potius, melius.*

Ὄναρ, *aduerb. in ſomnis, per ſomnium,* καθ' ὕπνους.

Ὄναρ, τοῦ ὀνείατος. *inſomnium, ſomnium.*

Ὀνάριον. τὸ. *aſellus.*

Ὀνασεῖ. *iuuabit.*

Ὀνατικός. οῦ. *uiſualis.*

Ὀνέα. *aſini pellis.*

Ὄνειαρ. ατος. τὸ. *utilitas, cibus (cibo enim reficiuntur corporis uires, eiusq́ iuuat imbecillitatem) auxilium, ſomnium, donum.*

Ὀνειδίζω. μ. ίσω. π. ικα. *impropero, obijcio, maledico, conuiciando exprobro. Actiu. accuſ. cum datiuo.*

Ὀνείδειος. ου. ὁ, ἡ. *improperabilis, uituperabilis.* & ὀνειδίοις *per eclipſim* τοῖς ἔπεσιν.

Ὀνειδισμός. οῦ. ὁ. *exprobratio.*

Ὀνειδιστὴς ἀγαθῶν ἐργασμάτων. *exprobrator beneficiorum.*

Ὀνειδιστικός. οῦ. ὁ. *contumelioſus.*

Ὀνείδιστος. ου. ὁ. *probroſus.*

Ὄνειδος. εος. τὸ. *improperium, opprobrium, probrum, dedecus.*

Ὀνεῖον. *ſtabulum aſinorum, ſed* ὄνειον *Corinthi mons eſt.*

Ὄνειος. ου. ὁ. *aſininus.*

Ὀνειράτων. τῶν. *ſomniorum, Herodia.*

Ὀνειρογόνος. ου. ὁ. *fluxus ſeminis in ſomnis.*

Ὀνειροκρίτης. ου. ὁ. &

Ὀνειροκριτικός. ὁ. *interpres ſomniorum, coniector.* Ὀνειροκριτικοὶ *etiam ſunt libri cõſcripti de arte ſomnia interpretandi.*

Ὄνειρον. ου. τὸ. *ſomnium.*

Ὀνειρόπληκτος. *ſomnio territus, ſomniorum interpres.*

Ὀνειροπολέω. μ. ήσω. π. ηκα. *ſomnio, in ſomnis uideo, uana ſpe ducor. Vide in* ὀνειρώττω.

Ὀνειροπόλος. ου. ὁ. *coniector, qui ab alijs uiſa coniectanter diſcutit, uelut Penelopes ſomnia Vlyſſes. Eſt etiam qui ipſe ſomniat ac prædicat inde, ſicut Agamemnon Iliad. β.*

Ὄνειρος. ου. ὁ. *ſomnus, etiam ſomnium, authore Macrobio.*

Ὀνειρωγμός. οῦ. ὁ. *ſomnium turbulentum, potiſsimum cum uenerea imaginatione.*

Ὀνείρωξις. εως. ἡ. *ſomnium,* ἡ τῶν ὀνειράτων δεῖξις.

Ὀνειρώττω. μ. ώξω. π. ωχα. *ſomnio, ſtimulor imaginibus libidinis nocturnis. Interpres Ariſtophan. ita diſtinguit ab* ὀνειροπολῶ, *ut* ὀνειρώττω *ſit genituram per inſomnia emittere, id quod accidere ſolet ijs, qui amoribus uacant.* ὀνειροπολῶ *uerò ſit uiſum in ſomnis uidere, atq; ſomniare. Neutr.*

Ὀνίνω. *moueo,* περιάγω. *(abſol.*

Ὀνίω. μ. ήσω. π. ηκα. *iuuo, proſum. Acti.*

Ὀνηγήσιος. ὀνηλάτης.

Ὀνήϊστον. *utile,* ὠφελιμώτερον.

Ὀνηλάτης. ου. ὁ. *agaſo, aſinarius.*

Ὀνίνημι. μ. ήσω. π. ηκα. *iuuo,* ἀπολαύω, ὠφελῶ. *Vnde* ὄνησαι, *fruere.* & ὀνήσεαι, *iuuaberis, potieris potius quàm frueris, teſte Valla. Dicimus* & ὀναίμην & ὀνάμην, *in optatiuo.*

Ὀνησίδωρα. τὰ. *benefica. terræ epithetõ.*

Ὀνήσιμος. ου. ὁ. *utilis,* ὠφέλιμος.

Ὄνησις. εως. ἡ. *iuuamen, utilitas.* τίς δὲ ὄνησις, *Quid intereſt.*

Ὀνησιφόρως. *adiuuandum, aduerb.*

Ὀνῖτις. ιδος. ἡ. *ſpecies origani.*

Ὀνοτός. *uituperabilis.*

Ὀνήτωρ. *utilitatem capiens.*

Ὀνθυλεύω. μ. εύσω. π. ευκα. *deturpo, dehoneſto. Actiu. accuſ.*

Ὄνθος. ου. ὁ. *fimus, proprie boũ,* βόλβιτον.

Ὀνιᾶα, &

Ὀνίδες, uel ὀνίδια. fimus aſini, uel equi.

Ὀνίδιον aſellus.

Ὀνικός. ἡ. ὁ. aſinarius, id eſt aſininus.

Ὀνίνημι. iuuo. Actiu. accuſ.

Ὄνιος. uilis.

Ὀνίσκος. ὁ. aſellus, ſerra fabrilis.

Οἴωμα. τό. augurium.

Ὀνοβατεῖν. aſinos admittere.

Ὀνοβάτις. ἡ. mulier in adulterio deprehenſa apud Cumanos. Scribit Plutarchus illis in more fuiſſe, ut cum aliqua in adulterio deprehenderetur, in forum deductam, & ſaxo impoſitam, ſpectandam omnibus proponerent. Inde ſuper aſino conſtitutam, per urbem peruectam, in eundem locum reſtitui oportebat, unde erat deducta, & ex illo infamia notatam, ὀνοβάτιν appellandam cenſuerunt, ut quæ aſino imponeretur, & per ciuitatem ueheretur. Ab eo tempore lapidem tanquam impurum & deteſtabilem uitabant.

Ὀνόβοσις. ἡ. idem.

Ὄνομα. τος. τό. nomen.

Ὀνομάζομαι. nominor.

Ὀνομαζόμενον. nominatim.

Ὀνομάζω. μ. άσω. π. ακα. nomino, φράζω. Actiu. accuſ.

Ὀνομαινόω, uitupero, accuſo.

Ὀνομαίνω. μ. ανῶ. π. αγκα. nominatim recenſeo.

Ὀνομακλήδην. nominatim.

Ὀνομακλήτωρ. ορος. ὁ. nomenclator, dictũ quòd nominatim homines uocet.

Ὀνομαστήρια. τά. feſtum ab inſtituto nomine, uel quo nomen alicui inſtitutũ.

Ὀνομαστί. nominatim.

Ὀνομαστικός. ἡ. ὁ. nominatiuus.

Ὀνομαστός. ἡ. ὁ. clarus, id eſt nominatus, celebris.

Ὀνοματοθέτης. uerborum innouator, nominumque aucupio gaudens.

Ὀνοματόθηρος. ὁ. ὁ. ὀνομακλήτωρ.

Ὀνοματοποιΐα. ἡ. nominatio, nominis figmentum, ita ut pronunciatione & uoce ſua rem quam ſignificat, imitetur.

Ὀνομακλυτός. nomine inclytus, celebris.

Ὄνος. ὁ. ὁ, ἡ. aſinus, & aſina. Item lapis molaris, uel mola inferior retinens frumentum. ὀνόμαζ[illegible] τὸ λευκὸν καὶ τριάζειν. Xenoph. in primo ἀναβάσεως Cyri, οἱ δὲ ἐνοικοῦντες ὄνους ἀλέτας ὀρύττουσιν. Interdum uermiculi nomen, Latinè millepeda, aut cẽtipeda.

Ὀνόσκελοι. οἱ. dæmones ſunt, in aquoſa & arida corporibus areſcentibus frequentantes, & aſininis cruribus. Hi ſeſe mares plurimum exhibẽt, interdum quoque leonem & canem induere uidentur. Cal. lib. 1. cap. 27.

Ὀνοστός. ἡ. ὁ. lamentabilis, uilis, non lamentandus, uituperabilis.

Ὀνοτάζω. μ. άσω. π. ακα. μέμφομαι, impropero, afficio iniuria.

Ὀνοτός. ἡ. ὀνοστός, pauper.

Ὀνοφορβός. ἡ. ὁ. aſinarius.

Ὀνόχειλος. labrum aſini, nomen herbæ.

Ὀνόχηλος. dei filius, Chriſtus, infando titulo à religionis noſtræ hoſtibus dicebatur, quem ſceleſtiore etiam picturæ genere deformare, ac uelut in pergula prætereũtibus auſi ſunt aſininis auribus oſtentare, pede altero ungulatum, ac togata ſpecie, cum libro in manib. hoc adiecto titulo, quaſi is Chriſtianorum foret deus, ὀνόχηλος.

Ὀνόω. μ. ώσω. π. ωκα. inquino, uitupero, lamentor.

Ὄντα. τὰ. uera, ὑπάρχοντα, τὰ ἐν παρουσία κτήματα.

Ὄντως. ſanè uerò, planè, omnino, utique.

Ὄνυμα. ατος. τό. nomen, pro ὄνομα, o in υ.

mutato more Aeolico. unde ἱερώνυμος, & eiuſmodi.

Ὀνυμαίνω. τὸ ὀνομαίνω.

Ὄνυξ. χος. ὁ. unguis, παρὰ τὸ νύσσω, νύξω. Item onyx gēma (alabaſtritem uulgò uocant) eo quòd humano ungui ſit ſimilis. Interdum teſta eſt conchylij in paludibus Indiæ, à leuore unguis, quē imitatur, nominatus. Δι' ὄνυχος ἀκριβοῦν, ad unguem exigere.

Ὀνυχίζομαι. lugeo, ὀδύρομαι.

Ὀνυχίζω. præcido ungues. Item notare ungue, cum memoria conſulimus. Accipitur & pro rem exactè & ad unguem expendere.

Ὀνύχιον. ου. τὸ. unguiculus.

Ὀνώδης. εος. ὁ, ἡ. aſininus.

Ο Ξ.

Ὀξαλίς. ἡ. ſpecies lapathi, uinum aceſcens.

Ὀξάλμη. ης. ἡ. ſalſum, acetum, acida muria.

Ὀξέα. ας. ἡ. cuſpis haſtæ, & haſta, uarix.

Ὀξείδιον. acetum, diminutiuè ab ὄξος.

Ὀξεῖος. ὁ. acidulus.

Ὀξεῖς. οἱ properi.

Ὀξέως. citò, fortiter.

Ὀξέαι. ſunt nauigia quædā uelociora.

Ὀξίζω. in acetum degenero, aceſco.

Ὀξίζων οἶνος. uinum quod acuit.

Ὀξίνης. ου. ὁ. uappa, uinum acidum, auſterus, crudus.

Ὀξίς. ίδος. ἡ. uas acetarium.

Ὀξίτονος. ὁ. anceps.

Ὀξορεγμία. acida eructatio, Hippoc.

Ὄξος. εος. τὸ. acetum, quòd linguam ſecet & pungat.

Ὀξύ. τὸ. mucro. Et aduerb. pro acutè.

Ὀξυάκανθα. acuta ſpina.

Ὀξύβαφον. ου. τὸ. acetarium, acetabulum. Accipitur & pro poculo, Athen. li. 11.

Ὀξύβαφος. cotylæ quarta pars eſt, continens quatuor & uiginti drachmas, hoc eſt quadrantale. Bud. de Aſſe 5.

Ὀξυβελής. ſagittæ acuta cuſpide.

Ὀξυβολῶ. ſtatim & acutè audio.

Ὀξύγαρον. ου. τὸ. ſalſamentum, acetum cum garo, id eſt liquamen piſcis.

Ὀξύγγιον. ου. τὸ. axungia, adeps.

Ὀξυγράφος. ου. ὁ. uelociter ſcribens.

Ὀξυδερκία. ἡ. claritas oculorum.

Ὀξυδερκικόν. pharmacum, quo acuitur uiſus.

Ὀξυδόρκιον. ου. τὸ. idem.

Ὀξυδερκές. έος. τὸ. acies oculorum.

Ὀξυδερκής. έος. ὁ, ἡ. acutè uidens, perſpicax.

Ὀξυδορκέω. μ. ήσω. π. κκα. acutè uideo. Neutr.

Ὀξυήκοον. ου. τὸ. auditus acumen.

Ὀξύθηκτος. ualdè acutus.

Ὀξυθυμία. ας. ἡ. excandeſcentia, quod uitium opponitur μακροθυμίᾳ.

Ὀξυθύμια. τὰ. apud Hyperidem quædam expiationes, quas domibus luſtratis in triuia ferebant. Alij ligna interpretantur quibus ſtrangularentur aliqui. dicta ab ὀξέως τῷ θυμῷ χρῆσθαι.

Ὀξυθυμίας. ου. ὁ. &

Ὀξύθυμος. ου. ὁ. iratus, animo præceps, animo concitato & feroci.

Ὀξύϊρος. ου. ὁ. aceruus.

Ὀξυκέφαλος. ου. ὁ. capite faſtigiato.

Ὀξύκρατον. ου. τὸ. poſca, uinū quod aceto & aqua temperatum eſt.

Ὀξυλαβής. έος. uelociter capiens, continuò aggrediens.

Ὀξύμελι. acetoſum mulſum.

Ὀξυμέριμνον. τὸ. obſcurum, acuta contemplatione inuentum.

Ὀξυμυρσίνη. myrtus ſylueſtris, baccis rubentibus, et breuitate a myrto ſatiua diſtans. Quidam ruſcum uocant.

plura apud Plin.

Ὀξύμωρον. ſententia eſt ex periculo petita: hoc eſt, ita acutè & affectatè enunciata, ut fatua uideatur, ut apud Vergil. Num capti potuere capi? Cicero, Si tacent, ſatis dicunt.

Ὀξυώνη. acidum uinum, in uappámque deprauatum.

Ὀξυώομαι, &

Ὀξυώω. μ. ώσω. π. ωκα. acuo, irrito, coacesco. Actiu. accuſ.

Ὀξυόεις. εντος. idem quod ὀξὺς.

Ὀξύοπος. ου. ὁ. ualens acie oculorum.

Ὀξυπαθῶς. magno affectu.

Ὀξυπάλαθος. ου. ὁ. genus rumicis ab acutis folijs. Fortè legendum eſt ὀξυλάπαθος, de quo Plin. li. 20. ca. 21.

Ὀξύπεινος. ου. ὁ. famelicus, percitus acuta fame.

Ὀξυπευκὲς. amarum, ὀξύπικρον.

Ὀξύπορος. qui citò tranſit.

Ὀξύπρωρος. acutam habens proram, ὀξυκέρατος.

Ὀξύπυκνοι. οἱ. dicuntur toni qui ſpiſsi ultima loca poſsident. Capel. li. 9.

Ὀξυρεγμία. ας. ἡ. ὀξορεγμία.

Ὀξυρεγμιάω. acidum ructo.

Ὀξύῤῥυγχος. ου. ὁ. oxyrrinchus piſcis.

Ὀξύῤῥοπος. ου. ὁ. repente & leuiter repens, propenſus.

Ὀξύς. έος. ὁ. acutus, uelox, acer, præceps, promptus.

Ὀξύστομος. acutè canens.

Ὀξύσχοινος. ου. ὁ. iuncus marinus, uel iuncus manualis.

Ὀξυτάτη ὁδὸς. anceps uia.

Ὀξύτης. ητος. ἡ. acrimonia.

Ὀξυτόκιον, uel

Ὀξυτόκον. ου. τὸ. partum accelerans.

Ὀξύτονος. ου. ὁ, ἡ. ſtridulus. Item dictio quæ habet accentum in ultima ſyllaba.

Ὀξυφωνία. ἡ. uocis acuties.

Ὀξυφωνότερος. ὁ. cui uox acutior.

Ὀξύχειρ. manibus aduncis & celer.

Ὀξυχειρία. ας. uelocitas operandi, celeritas conficiendi in aliqua re.

Ὀξύχολος. ſummæ bilis, iracundus.

Ὀξυχολία. repentina ira, bilis efferuefactio.

Ὀξυωπεῖν. acutè cernere.

Ὀξυωπέστατος. ὁ. qui clariſsime uidet.

Ὀξυωπής. έος. ὁ, ἡ. uiſum acuens, aut acutè uidens, acuti uiſus.

Ὀξυωπία. uidendi acumen.

Ὀξυωπός. qui acutum habet uiſum, ὀξυωπής.

Ὀξωνίς. genus lapathi herbæ ſiue rumicis, ab aciditate nomine accepto.

Ὄυ pro οὐ poëticè.

Ο Π.

Ὀπαδός. οῦ. ὁ. aſſectator, conſors, adiutor, ſeruus.

Ὀπάζω. μ. άσω. π. ακα. præbeo, do, & inſequor, ut χαλεπὸν δέ τε γῆρας ὀπάζει, Iliad. θ.

Ὀπαῖον. ου. τὸ. operculum ollæ, foramen, & quà fumus è furno, aut camino exit.

Ὁ πάνυ. illuſtris, clarus, potens admodum, ſummus ille. Articulus enim additus aduerbio, eleganter efficit ut pro nomine exponatur.

Ὄπασε. tribuit.

Ὀπαοδέτ. à tergo ligatus.

Ὄπατρος. ου. ὁ. eodem patre natus, quaſi ὁμόπατρος.

Ὀπάων. ονος. ὁ. ἀκόλουθος, miniſter, aſſectator.

Ὄπερ οὖν. ὅπερ. Bud. Com.

Ὀπάω. circumſpicio, uideo.

Ὅπῃ, & ὅππῃ poetice. ubi, quò. Accipitur & pro ὅπως.

Ὅπῃ ἄν. quacunque, & quomodocunque, quocunque pacto, ut, quemadmodum. Bud. Com.

ὅπηοῦν. idem.

ὅπη παρείκοι. ἀντὶ τοῦ ἐγχωροίη, ὅπη ἐνδέχοιτο, pro re nata, quacunq; occaſione. Bud. ibidem.

ὀπή. ῆς. ἡ. cauerna, foramen, uox.

ὀπηδέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſequor. Neutr. datiuo.

ὁπηδήποτε. quouis modo, quomodocunq;. Bud. Com.

ὀπηδός. οῦ. ὁ. ſequens, ancilla, ſeruus.

ὁπηλικοσοῦν. quantuſcunq;. Bud. Com.

ὁπηνίκα. quando, quando quidē, cum.

ὀπήτιον. ου. τὸ. ſubula.

ὀπίας. caſeus qui coit coagulo, ὁ τῷ ὀπῷ τῆς συκῆς πηγνύμενος.

ὀπιδνός. malus, terribilis.

ὀπίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. &

ὀπίζω. μ. ίσω. π. ικα. obſeruo, curo, uereor, pudeſio. Actiu. accuſ.

ὄπιθεν, Dorice pro ὄπισθεν. retro.

ὄπικος. ὁ. ſordidus, immundus. Eudoxus Italiæ gentem quandam uocari tradit à linguarum colluuione dictam.

ὀπιμαντεῖον. ου. uoce datum reſponſum.

ὀπίονες apud Plutarch. ſunt, qui nunciorum & ſpeculatorum funguntur munijs.

ὀπίπας. impoſtor.

ὀπιπεύω. μ. εύσω. π. ευκα. &

ὀπιπτεύω. aſpicio, obſeruo, περιεργως βλέπω. Vnde παρθενοπίπας, qui uirginū pudicitiæ inſidiatur. Cæl. li. 7. ca. 12.

ὄπις. ιδος. ἡ. cura, conſyderatio, uox. Iliad. π. θεῶν ὄπιν οὐκ ἀλέγοντες.

ὄπισθεν. retrò, ponè, ὡς τὸ μέλλον.

ὀπισθέναρ. pars exterior palmæ.

ὀπίσθιος. α. ὁ. poſterior. Vnde ὀπίσθιον τάγμα, extrema acies: & ὀπίσθια, prætrita, cauda.

ὀπισθοβάμων. ονος. ὁ. retrogradus ut cancer.

ὀπισθόδομος. ου. ὁ. locus Athenis in arce poſt templū Mineruæ, ubi ærarium publicum erat.

ὀπισθόδομος. ου. ὁ. acta publica, poſterior pars domus.

ὀπισθόκεντρα. quæ in poſteriori parte corporis aculeo armantur.

ὀπισθοκόμαι. οι. qui crines uerſus tergū flexos habent.

ὀπισθοκρηπίδες. αἱ. genus calceamentorum muliebrium.

ὀπισθονόμος. præpoſterè paſcens, ſine receſſu. Vnde ὀπισθονόμοι βοῦς, retrò paſcentes boues.

ὀπισθόπους δίκη. iudicium aut pœna, quæ crimen ſtatim poſtridie ſeqtur.

ὀπισθέρμηλον. retrofugum.

ὀπισθοσφενδόνη. ης. ἡ. ornamentū quoddam capitis muliebre.

ὀπισθοτενικός. οῦ. ὁ. cui ceruix in humeros incuruata & reiecta eſt.

ὀπισθότονος. ου. ὁ. affectio cum ceruix ita diriguit, ut flecti non poſsit, hoc eſt, cum caput ad ſcapulas contrahitur.

ὀπισθουρητικά. τὰ. ex aduerſo mingentia.

ὀπισθοφανῶς. retrorſum, aduerſum.

ὀπισθοφύλακες. οι. qui in prælijs terga tuentur.

ὀπισθοφυλακέω. μ. ήσω. π. ηκα. retrò cuſtodio. Actiu. accuſ.

ὀπισθοφυλακία. ας. ἡ. poſterior cuſtodia.

ὀπισθοφύλαξ. ακος. ὁ. cuſtos poſterior, uel poſticæ.

ὀπίστατος. ου. ὁ. ὀπίσθιος, poſtremus, ultimus.

ὀπισθόγραφον. ου. τὸ. à tergo annotatum.

ὀπισθόγραφος. ὁ. aduerſarius, hoc eſt libellus rationarius, quo perfunctorie & obiter memoriæ conſulimus.

ὀπίσω. retrò. ἀναστρέφειν ὀπίσω, redire unde ueniſti. Accipitur quoq; pro poſtea. Vergil. Rurſus & incipiant in corpora tarda reuerti.

ὀπίσσω, poët. idem, retrò, in futurum,

ad poſteros, à tergo. Homer. Iliad. ά.
ἀδέ τι οἶδε νοῆσαι ἅμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω.

Ὅπλα. τὰ. arma, funes nauium.

Ὁπλάρια. τὰ. arma diminutiuè.

Ὁπλή. ῆς. ἡ. ungula omnium brutorum, ſolida ungula.

Ὁπλίζω. μ. ίσω. π. ικα. armo, paro. Actiu. accuſatiuo.

Ὅπλισις. ιος. ἡ. &

Ὁπλισμός. ȣ. ὁ. armatura.

Ὅπλισμα. gradus, βῆμα, funis nauticus.

Ὁπλιστής. ȣ. ὁ. armatus.

Ὁπλιταγωγός ναῦς. ἡ. nauis quæ armatos fert milites.

Ὁπλῖται ἐνάριες. milites ſpoliatitij.

Ὁπλίτης. ȣ. ὁ. πελταστής, miles armatus, uel grauis armaturæ, armiger, ut eſt apud Sueton. non pro eo qui alterius arma gerit, ſed qui ipſe armatus eſt. Item qui in naui ad remum non ſedet.

Ὁπλιτίδες. ῶν. ſtatuæ fœminarum armatæ.

Ὁπλιτοδρομεῖν. eorum eſt, qui armati curſu certabant, & ſub armis curſu exercebantur.

Ὁπλιτοπαλάτης. ȣ. ὁ. armiluctator.

Ὁπλοθήκη. ης. ἡ. armentarium.

Ὅπλομαι. ὁπλίζομαι.

Ὁπλομανῶ. inſano & nimio armorum ſtudio teneor.

Ὁπλομαχεῖν. ſub armis exerceri, armis depugnare.

Ὁπλομαχία. ας. ἡ. dimicatio armis. Eſt et genus exercitamenti.

Ὁπλόμαχος. ου. ὁ. qui armis militaribus & ſcuto depugnat, ut apud Martialem, Hoplomachus nunc es, fueras ophthalmicus olim.

Ὅπλον. ȣ. τό. ſcutum, arma.

Ὁπλότερος. ȣ. ὁ. iunior, poſterior, νέος, μάχιμος.

Ὁπλοφορῶ. cingo latus, & in modum ſatellitis ſtipo & comitor. Accuſ.

Ὀπνιδός. reuerendus, cura dignus.

Ὁποδάπων. quotquot.

Ὁποδαπός. ȣ. ὁ. cuias.

Ὁποδαπὸς ἄν, &

Ὁποδαποσοῦν. cuiaſcunq;. Bud. Com.

Ὁπόθεν. unde.

Ὁπόθεν δήποθεν. undecunque, quoquo modo.

Ὅποι. quò, ubi, hic.

Ὁποῖ' ἄλλα. qualia, cuiuſmodi.

Ὁποῖα φιλεῖ. quæ aſſolent.

Ὁποῖόν τι. aliquod, quiddam.

Ὁποῖος. ȣ. ὁ. qualis infinitè.

Ὁποῖός τις. accipitur interrogatiuè pro ποῖός τις, cum ſit relatiuum.

Ὁποιοστισοῦν. qualiſcunq;.

Ὀποπάναξ. liquor herbæ panacis.

Ὀποπλεῖν. renauigare.

Ὀπός. ȣ. ὁ. ſuccus, coagulum, liquor, humecta uis ramis agglutinans folia, unde producitur opara, lacryma arborum, lacteus in ficu humor: & κατ' ἐξοχὴν ſilphij liquor.

Ὁπόσα. pro ἅ.

Ὁποσάκις. quoties.

Ὁποσαπλάσιος. totuplex.

Ὁποσαπλασιοσοῦν. quantumuis multiplex.

Ὁποσαχῆ. multipliciter.

Ὁπόση πλείστη. quanta maxima.

Ὁπόσοι ἄν. quotlibet, quotcunq;.

Ὁπόσον βραχύς. quàm breuis.

Ὁποσονοῦν. ubicunq;, quocunq; in loco, quantumcunq;.

Ὁπόσος. ȣ. ὁ. quot, quotus, indefinitè.

Ὁποσοσοῦν. quotuslibet, quotcunq;.

Ὁποσοσδήποτε, &

Ὁποσιοῦν. quantuſcunq;.

Ὁπόστος. ὁ. quotus.

Ὁποστοσδήποτε, &

Ὁποστοσοῦν. quotuslibet, quotuſcunq;.

Digitized by Google

Ὁπόταν. quoniam, quando, quo tempore. Bud. Com.

Ὁπότε. quando, poſteaquàm.

Ὁποτεοῦν. quandocunq;.

Ὁπότερον. utrum infinitè. nam interrogatiuè πότερον dicimus. καθ' ὁπότερον, pro utrumuis.

Ὁπότερος. ου. uter. accipitur pro utrolibet.

Ὁποτεροσδήποτε, &

Ὁποτεροσοῦν. uteruis, uterlibet, alteruter.

Ὁποτέρωθεν. unde, ἀπὸ ποίου μέρους.

Ὁποτέρωσε. utrò dubitatiuè.

Ὅπου. ubi, quãdoquidẽ, quò. Bud. Com.

Ὅπουγε. quandoquidem, id eſt utpote cum.

Ὁπουδὴ, &

Ὁπουδήποτε, &

Ὅπου ποτέ. ubicunq;. εἰ ὁπουδὴ, ſicubi.

Ὅπουπερ ἄν. ubicunque.

Ὁπουποτεγῆς. ubicunq; gentium.

Ὀποῦς. Opus ciuitas in Locris. Declinatur apud Latinos forma Græca, huius Opontis, à nominatiuo ὀπόεις, ὀπόεντος, & ſynæreſi ὀποῦς ὀποῦντος.

Ὄππατα, Aeolicè pro ὄμματα.

Ὅππη, & ὅππως. pro ὅπη, & ὅπως.

Ὀπταλέος. ου. ὁ. aſſatus.

Ὀπτανεῖον. ου. τό. locus ubi carnes aſſantur, culina, quaſi dicas toſtorium.

Ὀπτανία. aſpectus, ἀπόβλεψις.

Ὀπτάνω. cõſpicio, uideo, ἐμφανίζω. Acti. accuſatiuo iung.

Ὀπτάριον. ου. τό. idem quod ὀπτανεῖον.

Ὀπτασία. ας. ἡ. uiſio.

Ὀπτάω. μ. ήσω. π. ηκα. aſſo, coquo. Actiu.

Ὀπτάω. μ. άσω. π. ακα. uideo. Actiu.

Ὀπτήρ. ῆρος. ὁ. ſpeculator.

Ὀπτήρια. τά. munera quæ ſponſæ dabantur à ſponſo.

Ὄπτησις. ιος. ἡ. aſſatura, aſſatio.

Ὀπτικά. τά. nerui ſubminiſtrantes uiſiuum ſpiritum oculis.

Ὀπτικός. ὁ. uiſiuus, perſpectiuus, ſpeculatiuus.

Ὀπτιλέτις. nomen templi Mineruæ apud Sparthos. τοὺς γὰρ ὀφθαλμοὺς ὀπτίλους οἱ τῇδε Δωριεῖς καλοῦσι, Plutar. in Lycurgo.

Ὄπτομαι. μ. ὄψομαι. π. ὦμμαι. uideo & uideor, compareo. Depon. accuſ.

Ὀπτός. οῦ. ὁ. aſſatus, uiſibilis.

Ὄπτω. μ. ὄψω. π. ὦφα. idem quod ὄπτομαι, uideo, quanquàm ſit inuſitatum.

Ὀπυίομαι. eiuſdem ſanguinis ſum, proſtituo. Depon. abſol. & interdum accuſatiuo.

Ὀπυίω. μ. ύσω. π. υκα. ὁμιλέω, γαμέω, coëo. παρὰ τὸ ὀπίζειν υἱοῦ, ὅ ἐστιν ἐπιστρέφεσθαι παιδοποιίας. Actiu. accuſ.

Ὀπώδης. εος. ὁ, ἡ. ſuccoſus.

Ὄπωπα. uidi. Eſt autem μέσ. παρακ. Atticè ab ὄπτω, pro ὦπα.

Ὀπωπεῖ. proſpicit.

Ὀπώπει, &

Ὀπώπη. uiderat. Theoc. ὀφθαλμοῖσιν ὀπώπη.

Ὀπωπή. ῆς. ἡ. aſpectus, ἐντροπή, πρόσοψις.

Ὀπώρα. ας. ἡ. poma, hoc eſt omnes mollioris corticis fructus.

Ὀπώρη. ης. ἡ. autumnus.

Ὀπωρείω, &

Ὀπωρίζομαι, &

Ὀπωρίζω. fructus decerpo, colligo, emo. Eſt etiam uſu pomorum nauſeam contraho.

Ὀπωρινός. autumnalis.

Ὀπωρισμόν. arborum fructus.

Ὀπωροφυλάκιον. ου. τό. tugurium, pomorum cuſtodia.

Ὀπωρείων, &

Ὀπωρώνης. ὁ. qui poma uendit, emitq;.

Ὅπως. interdũ διαπορηματικῶς καὶ ἀνθυποτακτικῶς ponitur pro quomodo, hoc eſt pro πῶς, quemadmodum, ſic, ut. & conſtruitur cum indicatiuo & ſubiunctiuo. Interdum præcipien-

tis eſt, καὶ παραγγελματικὸν, aut denun-
tiantis aut exhortantis, ſicut caue
Latinè, & uide ne. Bud. Com.
Ὅπως ἂν, &
Ὅπως ἔτυχε, &
Ὅπως δὴ, &
Ὅπως δήποτε, &
Ὅπως ποτὲ, &
Ὁπωσιοῦν, &
Ὅπως δηποτοῦν, &
Ὁπωσοῦν. quomodocunq;, utcunq;, quo-
cũq; modo, temere, ſine iudicio. ὁπω-
σοῦν, ὅπως τιοῦν, καὶ ὁπητιοῦν, Attica au-
tem ſunt, de quibus Bud. ibidem.
Ὅπως μὴ. ne, μὴ.

O P.

Ὀράζω. τὸ ὀργάζω.
Ὅραμα. ατος. τὸ. uiſum, id eſt uiſio.
Ὅραρος & συνοχὴ. partes phalangis in-
æqualia diuiſæ. Latini uocant os &
umbilicum.
Ὅρασις. ιος. ἡ. uiſio, aſpectus.
Ὁρατὴς. οῦ. ὁ. ſpectator.
Ὁρατικός. ὁ. uim cernendi habens.
Ὁρατός. ου. uiſibilis.
Ὁράω. μ. ὄψομαι. π. ἑώρακα, & in præt.
imperf. ἑώραον. uideo. Item reſpi-
cio, id eſt faueo. Actiu. accuſ.
Ὀργάζω. cœnum manibus mollio & ſubi
go, commiſceo, τὸ πηλὸν ταῖς χερσὶ φυ-
ρῶ. Bud. Com.
Ὀργαίνω. μ. ανῶ. facio iraſci, turbo.
Ὀργάνη. Mineruæ epitheton, quòd ope-
rum præſes ſit, ἐργάνη.
Ὀργανικὸς. οῦ. ὁ. inſtrumentalis. unde ὀρ-
γανικὰ μέρη, officiales, ſeu inſtrumen
tales partes.
Ὄργανον. ου. τὸ. organum, inſtrumẽtum.
Ὀργὰς. άδος. ἡ. terra aliqua culta, terra
ſacra alicui deo, terra inculta ut lu-
cus, & ſaltus etiam dicitur.
Ὀργάω. μ. άσω. π. ακα. appeto, abſtinere
non poſſum, meapte ſponte cieor, &
gliſco, concito, concupiſco mace-
ro, ſubigo. Ὀργῶσι βότρυς, tume-
ſcunt racemi. ὀργῶν τὸ εἶδος, uigens
ſpecie. ὀργῶσα πρὸς σύλληψιν, quæ ſti-
mulatur ad conceptum. Bud. Com.
Ὀργεῶνες. οἱ. qui iiſdem ſacris initiati
ſunt, θύται, ſacerdotes.
Ὀργή. ῆς. ἡ. ira, iracundia. Ariſtot. ὀργὴ
ἐστιν ὄρεξις μετὰ λύπης τιμωρίας φαινο-
μένης, διὰ φαινομένην ὀλιγωρίαν τῶν εἰς αὐ-
τὸν τινὰ μὴ προσηκόντως, Ira eſt appa-
rentis ultionis appetitus cum dolore
propter apparentem immerito, uel
in ſuos contemptum. Ponitur &
pro appetitu coeundi.
Ὀργιλότης. ητος. ἡ. idẽ quod ὀργὴ, iracundia.
Ὄργια. τά. Orgia ſacra Bacchi, myſte-
ria.
Ὀργιάζομαι. conſecror, ſiue ut ſuum a-
ctiuum.
Ὀργιάζω. μ. άσω. π. ακα. orgia celebro, ſa
cra, ceremoniasq; inſtituo, ut ὀργιά-
ζω τὴν τελετὴν, ceremonias perago.
ὀργιάζω τὸν θεὸν, ſacrificiis placo
deum. Bud. Com.
Ὀργιασμοί. οἱ. ceremoniæ.
Ὀργιαστὴς. οῦ. ὁ. celebrator orgiorum fe-
ſtorum.
Ὀργιαστικὰ μέλη, καὶ ὀργιαστικὴν ἁρμονίαν
uocat Ariſtot. quæ ἐνθουσιασμὸν ἐμ-
βάλλει τῇ ψυχῇ, καὶ ἢ παρέχουσι τὴν ποιητι-
κὴν δύναμιν, & affectus ciet in ani-
mo. Bud. Com.
Ὀργίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. iraſcor. De
pon. datiuo iung.
Ὀργίζω. irrito.
Ὀργίλος. ου. ὁ. iracundus.
Ὀργυαῖος. ου. ὁ. magnitudine unius ul-
næ, uel trium cubitorum.
Ὀργύζω. extimulor. Horus Apoll. ca-
pite ult. ὅταν ὀργύσῃ πρὸς σύλληψιν ἡ
γύψ.
Ὀργυά. ας. ἡ. ulna, manuũ extenſio, &
pectoris

Digitized by Google

pectoris latitudo, menſura ſenûm pedum, Herodo. & quaternûm cubitorum, Gazæ. Paſſus Valla interprete.

Ὀργυιόω. μ. ώσω. π. ωκα. ulnas extendo.

Ὀργάνη. concupiſcentia. (Neut.

Ὄργμα. ſanguis, gradus.

Ὀρέγνυμι. extendo. Actiu. accuſ.

Ὀρέγομαι. μ. ἔξομαι. π. ωγμαι. expeto, appeto, ἐπιθυμῶ, λαμβάνω, κομίζομαι. & ad ſenſum refertur. Depon. genit.

Ὀρέγω. μ. ἔξω. π. ωχα. porrigo, præbeo, manu percutio, ſicut ὀρέγνυμι, παρέχω, ἐκτείνω.

Ὀρέαυλος. montes inhabitans.

Ὀρεβάτης. ου. ὁ. montes ſcandens.

Ὀρειβατέω. μ. ήσω. π. ηκα. montes ſcando. Neut. abſol.

Ὀρικὸν ζεῦγος. mulorum iugum.

Ὀρειμαλίδες. ῶν. mala montana.

Ὀρεινός. ῦ. ὁ. &

Ὄρειος. ου. ὁ. montanus, ſyluestris. opponitur τῷ ἡμέρῳ.

Ὀρεοκόμος. qui mulorum curam habet.

Ὀρεῖον. ου. ὁ. regio montana.

Ὀρεπέλαργος. montana ciconia, nomen aquilæ.

Ὀρείτης. ου. ὁ. &

Ὀρέτωρ. ορος. montanus, agreſtis.

Ὀρείχαλκον. ου. τό. orichalcum. Scribitur & per ι. nam corripitur apud Horatium in arte poëtica.

Ὀρεκτιάω. μ. άσω. π. ακα. concupiſco.

Ὀρεκτικός. οῦ. ὁ appetitiuus, concupiſcibilis.

Ὀρεκτός. οῦ. ὁ. extenſus, longus, porrigendus, amabilis.

Ὀρεκτής. extendens.

Ὄρεξις. εως. ἡ. appetitus, uel appetitio, orexis, quomodo & Iuuenalis uſurpat. pro uehementi edendi auiditate, Rab[illegible] [illegible] orexim.

Ὀρεξόμενος. ο. ὁ. [illegible] percutiens.

Ὀρεοκόμος. ου. ὁ. [illegible] curam habet, aut mulorum.

Ὀρεοπολῶ. in montibus diuagor.

Ὀρεοβάτης. ου. ὁ. iens per montes.

Ὀρεσίτροφος. ου. ὁ. nutritus in montibus, & unus è canibus Actæonis apud Ouidium.

Ὀρεσκῴω. uerſor in montibus.

Ὀρεσκῷος. ου. ὁ. habitans cauernas montium, pro ὀρεσίοικος. κέω γὰρ τὸ κοιμῶμαι. unde illud Homeri, θηρσὶν ὀρεσκῴοισιν.

Ὀρέστερος. ου. ὁ. monticula.

Ὀρέστης. ου. ὁ. Oreſtes.

Ὀρεστιάς. άδος. ἡ. mõtana nympha, montium cultrix, ἐν ὄρεσι τὴν ἑστίαν ἔχουσα.

Ὄρεσφιν, aduerb. in montibus.

Ὀρεύς. έος. ὁ. mulus.

Ὀρεχθέω concupiſco, diſcindo, reſono, ſuſpiro.

Ὀρεωπώλης. ου. ὁ. mulorum uenditor.

Ὀράω. μ. άσω. π. ακα. cuſtodio.

Ὀρέω. attollo, incito.

Ὀρεωκόμος. ου. ὁ. mulio.

Ὄρθαι. concitatum eſſe.

Ὀρθάομαι. ὀρνιθάζομαι, capio auguria, auguror.

Ὄρθια lex erat Palladis, argumentum bellicum continens.

Ὀρθιάζειν. arrigere, uaticinari.

Ὀρθιοκῶποι. qui erecti magno cum labore remigant.

Ὄρθιος. ου. ὁ. altus, arduus, rectus, in altitudinem ſurrectus. Vnde ὄρθια phalanx dicebatur, quæ procederet in cornu, profunditatem habens latitudine maiorem. Et

Ὄρθιος νόμος. ὁ. carmen orthium, quod Arion canebat, cum à Delphino exciperetur, de quo Herod. li. 1. & Gel. libro 16. cap. 19. Sic fortè dictum, quòd huius carminis numeri intenſi ferebantur & ſonori. Siquidem ὄρθιος ſonorus interpretatur nonnulli

quam, & claſsicus cantus. Plutar. νόμον τὸν πυθικὸν appellat.

Ὀρθογόη. ης. ἡ. epitheton hirũdinis: quaſi ὀρθρογόη, ab ὄρθρος diluculũ, & γόος: quòd matutino maximè tempore canat, & ſecundum poëtarum fabulas filium ityn deploret.

Ὀρθογραφέω. μ. ήσω. π. ηκα. rectè ſcribo. Actiu.

Ὀρθογραφία. ας. ἡ. recta ſcriptura. Orthographia (ſcribit Bud.) eſt cum iam non planum opus, imaḋ operis ueſtigia imaginamur, ſed ſubrectũ & frontem attollẽs, quaſi erecti operis, aduerſiq́ deſcriptio.

Ὀρθογώνιος. ου. ὁ. rectus angulus.

Ὀρθοδοξέω. μ. ήσω. π. ηκα. rectè opinor & ſentio. Neutr. abſol.

Ὀρθοδοξία. ας. ἡ. recta opinio.

Ὀρθόδοξος. ου. ὁ. orthodoxus, id eſt rectæ opinionis & ſententiæ homo, qui rectam ueritatis opinionem, ſummiq́ boni, philoſophando inueſtigauit.

Ὀρθοδρομεῖν. rectè currere, rectis lineis concurrere.

Ὀρθόδωρον. ου. τὸ. palmus menſura, quantum complectitur extenſa manus à iunctura ad ſummum digitum.

Ὀρθοέπεια. emendata locutio, & cum ſuauitate uocum explanatio.

Ὀρθοεπῶ. rectè & propriè loquor.

Ὀρθόκραιρος. ου. ὁ. cornibus erectis, & erigens pilos, ut apud Sophoclem, ὀρθόκραιρος φρίκη. κέρας enim comam ſignificat, unde κεροπλάστα dicti.

Ὀρθοκραίρος. ου. habẽs rectum caput, uel erectas antennas. à κραῖρα, uel κεραῖα.

Ὀρθολογῶ. rectè & propriè loquor.

Ὀρθόομαι. μ. ώσομαι. π. ωμαι. rectè facio.

Ὀρθοπηγνύειν. ſeipſum erigere, ut altior uideatur.

Ὀρθοπλήξ ἵππος. equus erectus, & calcibus petens.

Ὀρθόπνοια. ας. ἡ. eſt morbi genus, quod medici noſtri orthoniam corrupto uocabulo dicunt, difficilis ſcilicet anhelitus, cũ quis ſpirare nõ poſsit, niſi recta ceruice ſpiritus trahatur.

Ὀρθοπνοικός. ου. ὁ. non niſi recta ceruice ſpirans.

Ὀρθοποδέω. μ. ήσω. π. ηκα. rectè ambulo, rectè incedo. Paul. ad Galat. ὅτι οὐκ ὀρθοποδοῦσι πρὸς τὴν ἀλήθειαν.

Ὀρθόπολις. erigens, & ſeruans ciuitatẽ.

Ὀρθόπτερον. magnis ſiue altis humeris, aut pinnis.

Ὀρθοπύγιον. idem quod ὀῤῥοπύγιον.

Ὀρθός. οῦ. ὁ. rectus, erectus, ut ſolet qui timet.

Ὀρθόσιος Ζεύς. ſtator Iupiter.

Ὀρθοστάδην. ſtando in erectum.

Ὀρθόστασις. ἡ. affectio, ubi ſurrecti ſtamus, neruis poſterioribus cõtractis.

Ὀρθότερον. ου. τὸ. melius.

Ὀρθότης. ητος. ἡ. rectitudo.

Ὀρθοτίτθιος. ἡ. uirgo, quæ mammas habet rectas, non pendulas.

Ὀρθοτομέω. μ. ήσω. π. ηκα. rectè ſeco, rectè tracto. Paul. ad Timoth. ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς ἀληθείας.

Ὀρθοτονεῖν. rectum & iuſtum accentum uel tonum dare.

Ὀρθότριχος. οἱ. habens erectos crines.

Ὀρθοφριξία. ἡ. erectio capillorum.

Ὀρθόφρων. magnanimus.

Ὀρθοφυῆ τὰ. recta. ſuperiora appetẽtia.

Ὀρθοφυής. έος. ὁ, ἡ. in altum creſcens.

Ὀρθόω. μ. ώσω. π. ωκα. dirigo, erigo, attollo, ſuſtento, confirmo, in ſtatum & dignitatem erigo. Actiu. accuſ.

Ὀρθραγόρισκοι. porculi ſubrumi, id eſt, qui adhuc ſub mammis habentur. quòd mane ἀπὸ τοῦ ὄρθρου & ἀγοράζεσθαι, quòd matutinis omnibus uenales circunferebantur.

Digitized by Google

Ὀρθρεύομαι, uel ὀρθρεύω, &

Ὀρθρίζω. μ. ίσω. π. ικα. de mane ſurgo, diluculo aliquid ago, uigilo. Neutrum abſolutum. Verbum frequens ſcriptoribus eccleſiaſticis, quo exprimunt uocem Hebræam ſichem, quæ mane ſurrexit ſignificat, & ſichar, mane uigilauit.

Ὄρθρινος, &

Ὄρθριος. ου. ὁ. matutino ſurgens, antelucanus. unde ὄρθριος νόμος, carmen antelucanum, cantio dilucularia Ariſtoph. ἀμφὶ νυκτῶν διὰ τὸν ὄρθειον νόμον. Niſi quis legere malit ὄρθιον νόμον, de quo paulò ante.

Ὄρθρον. ου. τό. &

Ὄρθρος. ου ὁ. diluculum, crepuſculũ matutinum, ſummum mane, ὅτι ἐς ἔργα ἡμᾶς ὀρθροῖ.

Ὀρθῶς δρῶν. eſt approbantis rei euentũ, meritò, ut debebat, ut par erat. Εὖ ποιῶν, idem.

Ὀρθωσία. ας. ἡ. Diana, ab Orthoſio monte Arcadiæ, eleuatio.

Ὀρειαχής. in montibus cubans.

Ὀριβρεμέτης. per montes reſonans.

Ὀρίγανον. ου. τό. uel ὀρίγανος. ου. origanum. ὀρίγανον βλέπειν dixit Ariſtophan. in Ranis pro toruis oculis intueri. Sumptum à planta eiuſdẽ nominis, quæ intuentibus torua & inamabilis uidetur. Dictum eſt autem origanum, quòd montibus gaudeat. nam γάνος ſignificat gaudium. Vel quòd uiſum illuſtret, & acuat. παρὰ τὸ ὁρᾶν καὶ γανοῦν τὸ λαμπρύνειν. Vel à ῥιγῶ fit ῥίγανον, & redundante ο, ὀρίγανον, κατὰ ἀντίφρασιν. natura enim calidũ eſt.

Ὀριγνάομαι. deſydero, concupiſco.

Ὁρίζομαι. finio, definio, hoc eſt definitionem rei do, & rem circunſcribo. Eſt etiã finem ſtatuo, finis loco duco. Plato, ἆρ' οὖν καὶ ὁ δημοκρατία ὁρίζεται ἀγαθόν. Item ſtatuo, præſtituo, æſtimo. Dinar. ὁρισάμενος ἑαυτῷ ζημίαν θάνατον. Idem, ἐπὶ θάνατον ὡρίσατο. Et metior, æſtimo, cenſeo. Plato in Gorg. καὶ καλῶς γε νῦν ὁρίζεις ὦ Σώκρατες, ἡδονῇ καὶ ἀγαθῷ ὁριζόμενος τὸ καλόν. Sic Ariſtotel. Ethic. 2. διὸ καὶ ὁρίζονται τὰς ἀρετὰς ἀπαθείας. Latinis definio idem eſt Cic. pro Marc. Hic tu modum uitæ tuæ, non ſalute reip. ſed æquitate animi definies? Idem pro Sext. Qui imperium P. R. orbis terrarum terminis definiſſet. Sic ὁρίζεσθαι δίκαιον, ius ſtatuere, Demoſthen. Ὁρίζεσθαι etiam eſt ἀποφαίνεσθαι, hoc eſt definire, ſtatuere, ἀπαγγέλλειν, indicare, hoc eſt indicatiuo modo loqui, ὅθεν ὁριστικὰ uerba dicta. Bud. Com.

Ὁρίζω. μ. ίσω. π. ικα. ſimiliter, ſicut ὁρίζομαι, pro definire ponitur. Itẽ pro terminare, et finire, circumſcribere. extremum enim & finis magnitudinem ὁρίζειν dicitur, hoc eſt τὸ πέρας αὐτοῦ ποιεῖν. Ariſtot. Probl. ἡ γράφη κύκλον τῷ ὁρίζοντι, id eſt finitore, & circunſcriptore ductu. Vnde circulus finitor in ſphæra ὁρίζων dicitur, quia hemiſphærij terminus eſt. Eſt etiam confinium facio, & diſtermino, dirimo, diſcerno. Ariſtot. de Part. 3. ὁρίζουσι δ' ἑκατέρους οἱ κυνόδοντες: de dentibus primoribus & molaribus loquens. Item metior, æſtimo, cenſeo. Ariſtot. Polit. 6. ὀλιγαρχία καὶ γένει, καὶ πλούτῳ, καὶ παιδείᾳ ὁρίζεται, id eſt cenſetur, æſtimatur. Bud. ibidem.

Ὀρικὸν ζυγόν. iugum mulare.

Ὀρίνω. μ. ινῶ. π. ικα. concito, commoueo, turbo, exalto. Actiu. accuſ.

Ὅριον. ου. τό. terminus, finis, confinium, horreum.

Ὅριος. ου. ὁ. proſper.

Ὅριος ζεύς. terminalis Iupiter.

Ὄρπηξ. ἀι. teredines montanæ, quas è niue generari ſcribit Strabo.

Ὁρισμός. ȣ. ὁ. definitio. ab ὁρίζω, pro diſcerno. diſcernit enim definitio unũ genus, & unam formam ab alijs. Vnde & pro certo modo, regula, & quaſi præſcripto capitur.

Ὁριςής. ȣ. ὁ. finitor, conſtitutor iuris & arbiter conditionum.

Ὁριςικός. ȣ. ὁ. definitiuus, indicatiuus. ὁριςικὸς λόγος, definitio.

Ὀρίτροφος. ȣ. ὁ. nutriens montes, in montibus nutritus.

Ὀριγῶμαι. appeto, cupio.

Ὁρκάνη. ης. ἡ. ſepes, carcer.

Ὄρκη. ης. ἡ. uas oleariũ, aut uinarium, capſa pigmentorum muliebrium.

Ὁρκίζω. μ. ίσω. π. ικα. adiuro, caueo ab aliquo iureiurando. Actiu. accuſ.

Ὁρκίσκω. idem.

Ὅρκιοι θεοί. dicuntur per quos iuſiurandum conceptum eſt, aut concipi ſolenne eſt.

Ὅρκιον. ȣ. τό. fœdus, iuſiurandum.

Ὁρκομοτεῖν. iurare in fœderibus ſanciendis.

Ὅρκος. ȣ. ὁ. iuſiurandum, ſacramentum. Grammatici deducunt ἀπὸ τȣ͂ ἄργειν τὸς παραβαίνοντας. Coërcetur enim quiſq; intra id quod iurauit. Vel παρὰ τὸ ὅρος. ὁρίζονται γάρ τι ὁμολογητικῶς οἱ ὀμνύοντες. Dicimus autem ὅρκους διδόναι καὶ λαμβάνειν, ſicut πίςιν διδόναι καὶ λαμβάνειν. Bud. Com.

Ὁρκόω. μ. ώσω. π. ωκα. uoco ad iuſiurandum, caueo ab aliquo iureiurando. Actiu. accuſ.

Ὁρκωμόσια. τά. ſacrificia in quibus feriebant fœdera.

Ὁρκωμοσία. ἡ. &

Ὁρκωμόσιον. iuſiurandum, & locus ſic uocatus.

Ὁρκωμότης. iureiurando aſtrictus.

Ὁρκωμοτῶ. ſanctè iuro, in fœdus iuro.

Ὁρκωτής. ȣ. ὁ. qui præeſt obſtrictioni iuriſiurandi, ὁ ὁρκίζων. Xenoph. lib. 5. de omiſsis, ἐξέπεμψαν τὸς ὁρκωτὰς καὶ ἐκέλευσαν τὰ μέγιστα τέλη ἐν ἑκάστῃ πόλει ὀρκῶσαι.

Ὁρκωτός. ȣ. ὁ. iuratus.

Ὁρμαθίζω. abhamo, in modum catenæ connecto.

Ὁρμαθός. ȣ. ὁ. ςίχος, ordo, omne inſtar trichæ, catena.

Ὁρμαίνω. μ. ανῶ. concito, in animo uerſo, pendo, cogito, reuoluo, intendo animũ, incito, impello. Actiu. accuſ.

Ὁρμάνη. ης. ἡ. ὁρκάνη, ἑρκμοθρα.

Ὁρμάομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. τὸ ὁρμῶ, paro, decerto, promptus ſum, ad aliquid agendum impetum cepi & incitatus ſum, conuerti animum. Plato de Rep. 9. καὶ δυδοκιμεῖν δεῖ ὅλον ὡρμῆσθαι. Gregor. ὅπερ ὡρμήθην λέγειν ὁ λόγος, Quod dicere inſtituimus in hac oratione. Iſocr. ὡρμημένος διελθεῖν, Qui dicere conſtituiſſet. Xenoph. δεῖ ἀπὸ θεῶν ὁρμᾶσθαι ἀεὶ, auſpicari. Sic apud Plut. de Perpenna Sertorij ſucceſſore, ἀπὸ τῶν αὐτῶν μὲν ὁρμώμενος δυνάμεων καὶ παρασκευῶν, Eodem quidem apparatu, atq; iiſdem copijs, eadem cum illo facere aggreſſus, & exorſus, iiſdemq; fundamẽtis nixus fretusq;. Item prodeo, proficiſcor, ut πρὸς ἄστυ ὡρμῆσθαι, Plat. Item progredior & ineo. Xenoph. ἐπειδὴ εἰς ἥβην ὡρμᾶτο, Cum ad pubertatem uenisset. Sic etiam

Ὁρμάω. μ. ήσω. π. ηκα. in animum induco, conuerto animum, facere geſtio, cupio & cœpi, ut ὡρμηκότες ἐπὶ τὸ σκοπεῖν τὰ τῶν ἄλλων πράγματα, qui animũ appulerunt, Xenoph. & ἐπὶ ὃ ἕκαστος ὥρμηκε, Quod quiſq; inſtituit, & cœ

pessije

peſſije, Plat. et ὥρμησεν ἑαυτὸν ἀποκτεῖναι, Impetum cepit interficiendi ſui. Sic ὁρμᾷν dicitur equus à Xenoph. cum ad curſum cietur, de quo in ἐξορμᾷν. Item pro ſtationẽ habere, τὸ ἐν ὅρμῳ διάγειν τὴν ναῦν, καὶ ἡσυχάζειν. Thucyd. οἱ ὥρμουν ἐν τῇ μεσαίᾳ. Demoſth. καὶ τὸ πλοῖον ὥρμει ἐνταῦθα. Dicitur etiam ὁρμῶ τὴν ναῦν, pro ὁρμίζω. Ἐκ χειρὸς ὁρμᾷν, ui auferre. Bud. Com.

Ὁρμαλιά. ᾶς. ἡ. funiculus contextus ex ſetis equinis, quo piſcatores utuntur.

Ὄρμενος. ου. ὁ. aſparagus ſylueſtris, et cuiuſcunq; oleris circulus. Eſt quoq; urbis nomen proprium Theſſaliæ.

Ὁρμευτής. piſcator.

Ὁρμή. ῆς. ἡ. alacritas, impetus, id eſt ſubitus, acriſq; affectus, locus unde aliquid incipit & mouetur, motus, conſilium, cupiditas. Cicero ferè appetitionem interpretatur, & appetitũ, affectum, affectionem.

Ὅρμημα. idem, impetus, conatus, cogitatio.

Ὁρμητήριον. ſedes belli, arx, & uelut propugnaculum belli ſuſcepti, locus & uelut aſylum, quò ſe recipiunt prælianter. Significat etiam incitamentum & ſuſcitabulum, ut ſunt κλωγμοὶ καὶ ῥοιζοὶ τῶν ἵππων apud Xenoph. Bud. Com.

Ὁρμητικῶς. impetu, ſubitò.

Ὁρμιά. ᾶς. ἡ. funiculus piſcatorius ſetis equinis contextus.

Ὁρμίζομαι. ducor, ingredior. Thucyd. ὁρμιζόμενοι ἐς λιμένα.

Ὁρμίζω. μ. ίσω. π. ικα. duco nauem in portum. Neutr. accuſ.

Ὅρμινον ἥμερον. herba geminalis.

Ὁρμίσκαι. αἱ. monilia.

Ὁρμίσκος. ου. ὁ. diminutiuum, paruum monile.

Ὅρμος. ου. ὁ. portus artificialis, ſtatio. παρὰ τὸ ἕρμα τὸ ἀσφάλισμα, ἢ τὸ εἴρω τὸ συμπλέκω. uide Lucia. περὶ ὀρχήσεως.

Ὁρμός. οῦ. ὁ. monile, corrigia calceorũ.

Ὄρνεον. ου. τὸ. auis. παρὰ τὸ ὀρέαν.

Ὀρνεοσκοπεῖν. augurari.

Ὀρνεοσκόπος. ου. ὁ. augur.

Ὄρνυ. nox. ὀρνὸς γὰρ σκοτεινός.

Ὀρνιθαγρευτής. οῦ. ὁ. ὀρνιθευτής.

Ὄρνιθες. aues cortales.

Ὀρνιθάριον. ου. τὸ. auicula.

Ὀρνίθεια. ας. ἡ. genus ludi in quo pueri uerberabantur, augurium.

Ὀρνίθειον κρέας. auium caro.

Ὀρνιθεύομαι. auguror.

Ὀρνιθευτής. οῦ. ὁ. ὀρνιθοθήρας.

Ὀρνιθίας. ου. ὁ. hyems quæ præ frigore aues necat. Eſt & uentus eiuſdem nominis.

Ὀρνιθόγαλον. ου. τὸ. herba ornithogalum.

Ὀρνιθοθήρα. ας. ἡ. aucupium.

Ὀρνιθοθήρας. ου. ὁ. auceps.

Ὀρνιθοθηρῶ. aucupor.

Ὀρνιθομανής. amans aues.

Ὀρνιθονομεῖον. ου. τὸ. ὀρνιθὼν.

Ὀρνιθοειδέστερος. ου. ὁ. magis ſpeciem auis habens.

Ὀρνιθών. ῶνος. ὁ. auiarium.

Ὄρνιξ. χος. Dorice, &

Ὄρνις. ιος. uel ιθος. ἡ. auis, gallina, ales, augurium.

Ὀρνός. obſcurus.

Ὄρνυμι, &

Ὀρνύω. inſurgo, incito, promoueo. Act. accuſ.

Ὀρόβινον. ου. eruina, farina erui.

Ὄροβος. ου. ὁ. orobus genus hordei.

Ὀρόδαμνος. ου. ὁ. ramus, ſurculus, παρὰ φυὰς. ἀπὸ τοῦ ὀρύειν κατὰ τὴν αὔξησιν.

Ὀρρωδία. timor.

Ὀροθεσία. ας. ἡ. terminus, deſignatio terminorum. Sed ὀροθεσίοις ὅις, potius maſcul. quàm fœmin. genere reperitur.

ὀροθέτης. finitor.

Ὀροθυνέω. concito, turbo, confidentiam iniɩcio. Actiu accuſ.

Ὀροίτης. ου. ὁ. ὀροθέτης.

Ὀροκτύπος. in montibus ligna ſcindens. τύπος enim truncus eſt.

Ὀρον. ου. τό. prelum, uas agricolarum.

Ὀρόντης. ου. ὁ. Orontes fluuius per mediam Antiochiam fluens.

Ὄροντο. impellebantur.

Ὄρος. εος. τό. mons.

Ὅρος. ου. ὁ. terminus. Item finis, id eſt finitio, ut inquit Quintil. Item σκοπὸς καὶ τέλος τῶν πράξεων & ὑπόθεσις. Ariſtot. Polit. 7. Οὕτω πρὸς τὸν ἀποκείμενον αὐτοῖς ὅρον. Accipitur etiam pro modo & regula, & quaſi præſcripto, quo actiones temperantur, Galeno Metho. 12. & 14. Eſt etiam index rei obnoxiæ & oppignoratæ, de quo Bud. Com.

Ὀρός, pro ὀῤῥός.

Ὀροσέλινον. ου. τό. montapium.

Ὀροσπίζης. montifrigilla.

Ὄρουμα. impetus, ſaltus.

Ὀρούω. μ. ούσω. π. κα. ruo, commoueo, impetum facio.

Ὀροφάω. τὸ ὀροφόω.

Ὀροφή. ῆς. ἡ. &

Ὄροφον. ου. τό. &

Ὄροφος. ου. ὁ. tectum, culmen, laqueariũ, ſummitas tectorum, contignatio. Item ὄροφος & arundo aquatica tectis ſtruendis apta.

Ὀροφίας. ου. in tectis uerſans.

Ὀροφηφόρον. ου. animal teſtam gerens.

Ὀρόφομαι. tegor. Ioſephus, λιθίνοις φαρμάσιν ὠρόφοντο.

Ὀροφόω. μ. ώσω. π. ωκα. concamero, tego. Neutr. accuſ.

Ὀρόφωμα. ατος. τό. tectum.

Ὁρόων, pro ὁρῶν. uidens.

Ὅρπηξ. ηκος. ὁ. ramus, & ὅρπαξ uentus uehemens.

Ὀῤῥοδιᾶν. in coxēdices & nates cadere

Ὀῤῥοπύγιον. ου. τό. podex, cauda propriè uolucrũ, ultima pars ſpinæ ubi ſpondyli deſinunt, ὀρθοπύγιον. Vide in ὀρθοπύγιον.

Ὄῤῥος. ου. ὁ. idem.

Ὀῤῥός. οῦ. ὁ. ſerum lactis.

Ὀῤῥοῦσθαι. ſereſcere.

Ὀῤῥώδης. ſeroſus.

Ὀῤῥωδία. ας. ἡ. timor, trepidatio.

Ὀῤῥωδῶ. uereor, φοβοῦμαι. Inde ſumptũ, quòd quando quadrupedibus terrorem incutimus ſeu metum, cõtrahere ſolent eam partem caudæ, inter femora reducendo.

Ὄρσο, & ὄρσεο. ſurge. ἀπὸ τοῦ ὄρω.

Ὀρσιπέτης. altè uolans.

Ὀρσίπους βοή. clamor quo contendentes ad curſum incitantur.

Ὀρσοθύρα. ας. ἡ. ianua quà ad locum ſuperiorem aſcenditur, ualua.

Ὀρταλίζειν. proiectare, ſubmouere in altum, uolaturire, ut auiculæ primùm uolare incipientes.

Ὀρτάλιχοι. pulli auium implumes.

Ὀρτή. ῆς. ἡ. feſtum, pro ἑορτή.

Ὄρτιον. ου. arduum.

Ὀρτυγία. ας. ἡ. Ortygia inſula, quæ poſtea Delus dicta eſt.

Ὀρτυγοκοπέω. μ. ήσω. π. ηκα. ludum exerceo cædendarum coturnicum. Neu.

Ὀρτυγοκόπος. ου. ὁ. ludus in quo percutiebatur coturnix. Suid.

Ὀρτυγομήτρα. ας. ἡ. ortygometra, id eſt matrix coturnicum. Gaza ſimpliciter matricem interpretatur.

Ὄρτυξ. υγος. uel ὄρτυγος. coturnix.

Ὀρυγή. ῆς. ululatus.

Ὀρυγάνω. eructo, uomo.

Ὄρυγμα. ατος. τό. foſsio, foſſa, meatus.

Ὀρυγμαδός. οῦ. ὁ. &

Ὀρυγμός. οῦ. ὁ. fremitus, latratus, tumultus. proprie in montibus, dum ligna

ſcinduntur.

Ὀρύζα. ης. ἡ. oryza, genus frumenti, quod uulgo riſum uocant.

Ὄρυξ. γος. ὁ. foſſorium. Item oryx animal capræ ſimile. Iuuenal. Et Gellius oryx.

Ὀρυκτός. ῦ. ὁ. foſſus.

Ὀρυμαγδός. ῦ. ὁ. ὀρυγμαδὸς.

Ὀρυώω. cumulo.

Ὀρύομαι. frendo, latro.

Ὀρύσσω. μ. ύξω. π. υχα. fodio. Act. accuſ.

Ὀρώχατο. cædebantur, mactabantur.

Ὀρφανία. ας. ἡ. orbitas.

Ὀρφανίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. orbatus ſum.

Ὀρφανίζω. μ. ίσω. π. ικα. curo. Act. accu.

Ὀρφανιστής. ῦ. ὁ. curator aut tutor pupillorum.

Ὀρφανός. ῦ. ὁ. orphanus, pupillus, orbus parentibus, aut deſtitutus auxilio aliorum.

Ὀρφανοτροφεῖον. τὸ. domus aut locus alendis pupillis deputatus.

Ὀρφανοτρόφος. ῦ. ὁ. pupillorũ nutritor.

Ὀρφεοτελεσταί. initiandi authores nuncupati ſunt, quiq; fœlicitatem certiſsimam pollicebãtur poſt obitum.

Ὀρφνή. ἡ. nigredo, obſcuritas, nox.

Ὀρφναῖος. ῦ. ὁ. ✝

Ὀρφνινός. ῦ. ὁ. ✝

Ὄρφνιος. ῦ. ὁ. ✝

Ὀρφνός, ✝

Ὀρφνώδης. εος. niger, obſcurus.

Ὀρφοβόται. ὀρφανισταί.

Ὀρχαμός. ῦ. ὁ. dux populi, princeps.

Ὀρχάς. ſeptum, ſepes, genus oleæ.

Ὀρχατός. ῦ. ὁ. στίχος, κῆπος, locus arboribus aut uitibus conſitus, ordo.

Ὀρχηδόνως. iuueniliter, ἡβηδὸν, aut uiritim.

Ὀρχέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. tripudio, ſalto, geſticulor, quemadmodũ in choreis. Dicitur autem ἀπὸ τῶν ὄρχων, id eſt uinearũ ordinibus, in quibus inter uindemiam primitias Baccho offerentes choreas agebant. Vel παρὰ τὸ ὀρέγειν τὰς χεῖρας. Depon. abſol.

Ὀρχηδόν. ὀρχηδόνως.

Ὀρχηθμός. ῦ. ὁ. ✝

Ὄρχημα. ατος. τὸ. ſaltatio.

Ὄρχις. ιος. ὁ. teſtes.

Ὄρχησις. ιος. ἡ. ✝

Ὀρχησμός. ῦ. ὁ. ὄρχημα.

Ὀρχηστής. ῦ. ὁ. ſaltator, gaudens de parta uictoria.

Ὀρχηστικός. ῦ. ὁ. ſaltatorius.

Ὀρχήστρα. ας. ἡ. orcheſtra, locus in ſcena in quo ſcenici artifices ſuas actiones exhibebant, palæſtra, ſaltatoriũ. Et proprie eſt chori, ſicut ſcena hiſtrionũ teſte Pollu. Erat etiã locus in theatro, ubi ſenatores habebãt ſua ſubſellia. Hinc Iuue. p ipſo ſenatu utitur.

Ὀρχήστρια. ας. ἡ. uel ὀρχηστρὶς, Ariſtoph. ſaltatrix.

Ὀρχηστύς. ύος. ἡ. ars ſaltandi, ſaltus, ſaltatio.

Ὀρχίδιον. ῦ. τὸ. teſticulus, diminutiuum ab ὄρχις.

Ὀρχίπεδον. ῦ. τὸ. idem.

Ὀρχιπαιδίζειν. ludere et otiari cũ pueris

Ὀρχεσοδιδάσκαλος. ὁ. præceptor ducendæ choreæ. Bud. Com.

Ὀρχμὸς. ſeptum.

Ὄρχος. ῦ. ὁ. ὀρχατὸς, ordo plantatarum arborum, palmes, ramus.

Ὀρχοτομεῖν. caſtrare.

Ὄρω. π. ὦρα, ✝ Attice, ὄρωρα. accumulo, eleuo, moueo, attollo, inueho, infero, concito: (ἐν ὄρει.

Ὀράγκη. montis eminentia, ὄγκος ἢ λόφος

Ὀρῶπος. colorum mixtio.

Ὀρωρέχαται. porrecti ſunt, extenſi, ab ὀρέγω, quod in præterito paſsiuo facit ὤρεκτο, ✝ Ionice ὀρέχαται, ✝ rurſus atticè ὀρωρέχατο.

Ὀρώρη. moueatur.

Ὅς. οὗ. qui, ſuus, οὗτος, καὶ αὐτὸς poëticè. Item pro ὅστις infinitè. Bud. Com.

Ὅς βούλει. quiuis.

Ὅς γε. idem quod ὅς.

Ὅσα. quantum, quatenus, ut.

Ὅσα ἄν. quæcunq;.

Ὅσα βουλομένοις ἦν. quantum uolebant, arbitratu ſuo. Xenoph. τί οὖν ἔρη ὁ πυνθάνῃ εἰ καὶ ἐκείνῳ βουλομένῳ ταῦτ᾽ ἐςί; Quin igitur ſciſcitaris, an hæc illi cōditio placeat? Idē, ἦν δὲ ὅσα οὐδ᾽ ἄγαν σιλάῳ ἀχθομένῳ ταῦτα, Hæc nō inuito Ageſilao fiebant. Gaza ὅσα uidetur uſurpaſſe pro ὅταν. Bud. Com.

Ὅσα θεωρητέον. quatenus ſpeculandum.

Ὅσαι νύκτες. ſingulis noctibus.

Ὅσαι ὧραι. ſingulis horis.

Ὁσάκι, & ὁσάκις. quoties, ποσάκις.

Ὁσαμῆ. iſto modo, in tantum, ut.

Ὁσαχῶς. quotcūq; modis, quotupliciter.

Ὄσδω, Dorice pro ὄζω.

Ὁσέτιος. ὁ. quotannis.

Ὅσῃ δύναμις. pro uiribus.

Ὁσημέραι. quotidie.

Ὅσια τά. iuſta, parentalia, exequiæ.

Ὁσία. ας. ἡ. ſanctitas, iuſtitia, fas, id eſt numen metuendum & reuerendum.

Ὁσίας ἕνεκα. defunctoriè, quæſito prætextu, parcè delibantis more.

Ὅσιον (ſcribit Bud. Com.) eſt τὸ βέβηλον καὶ οὗ ἔξεστι προσάψασθαι τῷ τυχόντι, profanum, publicū, cuiuſmodi ſunt quæ in hominum commercio ſunt. Vnde illud Antiphontis, ἀμύνειν ὑπὲρ τῶν ἱερῶν καὶ ὁσίων, ſuppetias ire pro ſacris & profanis: uel (ut Latini) pro aris & focis. Et Demoſth. μέτεστι τούτῳ καὶ ὁσίων καὶ ἱερῶν, Hic omnia iura ciuitatis habet. Ὅσιον καὶ δίκαιον quoq; Græci ſic dicunt, ut Latini ius & fas. Plut. in Demetr. τοῦτο δὲ καὶ πρὸς τοὺς θεοὺς ὅσιον, καὶ πρὸς ἀνθρώπους δίκαιον. Dicitur quoq;

Ὅσιος. ου. ὁ. pius, ſanctus, caſtus, reuerēs dei, καθαρὸς, innocens & nullo ſcelere contaminatus, & qui ob cædem perpetratam impias manus habere non cenſebatur: quaſi ἅζιος ab ἅζομαι, τὸ σέβομαι. Bud. Com.

Ὁσιοῦν. expiare.

Ὁσιότης. τος. ἡ. pietas. ſanctitas.

Ὁσιωτήρ. ὁ. qui Delphis hoſtiā immolat.

Ὀσμή. ῆς. ἡ. &

Ὀσμός. οῦ. ὁ. odor, olfactus. Sed ὀσμὴ Ionum eſt.

Ὀσμυλία. ας. ἡ. piſcis ozæna, qui iuxta caput fiſtulam habet, tetrū odorem exhalantem.

Ὀσμώδης. εος. ὁ, ἡ. odoratus.

Ὅσοι μῆνες. ſingulis menſibus.

Ὅσοι δή. quotlibet.

Ὅσοι τὸν ἀριθμόν. totidem.

Ὅσον. quantū. Multiplicis autem uſus eſt, quemadmodum Bud. Com. tradit, ut παρ᾽ ὅσον, ſicut παρὰ μικρὸν, fermè, parum abeſt quin. Item quatenus, quod & καθ᾽ ὅσον, & ἐφ᾽ ὅσον, ſine ἐφ᾽ ὅσα Attice dicitur. Et Ariſtot. ἀμήχανον ὅσον, pro ualde difficile. Et θαύμαστον ὅσον, mirum quantum, pro maximè. Ὀλίγοι ὅσοι, admodum pauci. Εἰς ὅσον, quantum, quantopere, quandiu, ut εἰς ὅσον ἔνα δυνάμεως, quàm maxime facere poſſum. Ἐξ ὅσον χρόνου, τὸ δὲ οὐ χρόνου. Ὅσον οὔπω, τὸ τάχυ, μετ᾽ ὀλίγον. Item ὅσα ἀντί τινα inuenitur.

Ὅσον αὐτίκα. quàm primum, mox, iamiam, & de futuro dicitur.

Ὅσον ἥκει ἐπ᾽ ἐμοί. quatenus ad me pertinebat.

Ὅσον καθ᾽ ἕνα ἄνδρα. quantum in uno homine fuit.

Ὅσον οὐ. fermè, circiter.

Ὅσον οὐδέπω. τὸ ὅσον αὐτίκα, propemodū, mox,

mox, illico, paulò poſt.

Ὅσον οὐκ ἤδη. iamiam.

Ὅσον οὔπω. fermè, circiter.

Ὅσον πλεῖστον. quàm maximè.

Ὅσον τάχος & ὅτι τάχος. quàm celerrime

Ὅσον φιλοτίμως. quàm copioſe.

Ὅσον χρόνον. quandiu.

Ὅσος. ου. ὁ. quantus, quicunq;

Ὅσπερ. ὅς, relatiuum.

Ὄσπριον. ου. τὸ. legumen. à σπείρω pro σπόριον, metatheſi literarum.

Ὀσπριῶναι. ſunt qui comparandis legu minibus creati ſunt. &

Ὀσπριωνία. munus ipſum.

Ὄσσα. ης. ἡ. fama, uox. Iliad. β. μετὰ δὲ σφισιν ὄσσα δεδήει, Inter eos fama ac cendebatur. Heſiod. in Theog. ἐννύχιαι στεῖχον περικαλλέα ὄσσαν ἱεῖσαι, Nocturnæ ibant pulchram uocem mittentes. Eſt item Oſſa mons Theſſaliæ.

Ὀσσάτιος. quantus.

Ὄσσε. oculi. duali autem numero dicitur pro ὄσσεε, à nominatiuo neutro τὸ ὄσσος. Alijs maſculinũ eſſe magis probatur, & deriuatur à uerbo ὄσσω.

Ὀσσεία. uaticinatio.

Ὀσσεύομαι. uaticinor, auguror.

Ὀσσητήρ. adiutor.

Ὀσσίχος. quantulus.

Ὄσσομαι. aſpicio, circumſpicio, auguror, prædico.

Ὄσσω, Aeolice pro ὄπτω. uideo, circumſpicio.

Ὀστάγρα. ας. ἡ. inſtrumentum chirurgicum ad fracturas cranei.

Ὀστακός. cancri ſpecies. aliâs ἀστακός.

Ὀστάριον. ου. τὸ. oſsiculum.

Ὀστέϊνος. ου. ὁ. ὄστινος.

Ὀστέον. ου. τὸ. os oſsis.

Ὀστεόφιν. idem, poëtice.

Ὄστινος. ου. ὁ. oſſeus.

Ὅστις. quicunque, quiuis, quilibet. Sic πᾶς ὅστις, & ὁστισοῦν. Accipitur interdum pro τίς. Demoſth. οὐ γὰρ ὅστις πάλαι ὤετο δεῖν σκοπεῖν.

Ὄστλιγγες. faces, ſcintillæ, ut illud, ὄστλιγγες μαλεροῖο πυρός. Item capilli Callimacho.

Ὀστοθήκη. ης. ἡ. oſsium theca.

Ὀστοκόπος. ου. ὁ. oſsiũ dolor ex laſsitudine

Ὀστοῦν. ου. τὸ. os oſsis.

Ὀστρακίνδα. genus ludi, quem deſcribit Iulius Pollux in hunc ferè modum: Pueri, ducta in medio linea, duas in partes ſeſe diſtribuebant, quarum altera intra oſtracum, altera extra dicebatur. Deinde mittente quopiam ad lineam teſtam, utrius partis ſuperior extitiſſet aliquis, hunc inſequebantur, qui illi adhærebant, reliquis in fugam conuerſis. Cæterum è fugientibus, qui comprehenſus eſſet, is conſidebat, aſinus dictus, teſtaq; pro iecta, dicebat nox dies. nam interior teſtæ pars pice ſublita erat, quæ nocti reſpondebat. Vide Eraſ. prouerb. Teſtulæ tranſmutatio.

Ὀστράκινος. ου. ὁ. teſteus.

Ὀστρακισμός. οῦ. ὁ. exiliũ quindecennale, aut decennale, ab ὄστρακον dictum, ſiue teſtula, per quam ſuffragia ferebant ad hunc modum: In teſtulis nomen audacis & pernicioſi ciuis, cuius potentiam formidabant, comitijs inſcribebant, & cuius plures erant teſtæ in urnam coniectæ, is de concilij ſentẽtia ab aris focisq; proiectus, ut à ciuiũ arceretur aſpectu 15, aut 10 annorum exilio ſolum uertebat. Fuitq; conſtitutum, ut ita damnati Argiuam exulatum irent, ubi bos erat æneus magnitudine uiſenda, quare qui illic exulabant, ſeruare bouem dicebantur. Hæc comitia, niſi ſupra ſex millia ciuium cõcilio ad iudicij diem conuenirent, nulla atq; ir-

rita erāt. Vide Alexand. Genial. lib. 3. cap. 10. & Bud. in Annot. Vnde ὀστρακίζεσθαι uerbum, de eiectis, extorribus, exulibusq́. (ceo.

Ὀστρακόδερμα. τὰ. tecta putamine teſta-

Ὀστρακόδερμοι. οἱ. piſces habētes cutem teſtaceam.

Ὄστρακον. ου. τὸ. teſta, teſtula, cortex.

Ὀστρακοφορία. ας. dies oſtraciſmi faciēdi

Ὀστρακώδης. εος. ὁ, ἡ. teſtaceus.

Ὀστρειογραφής. έος. ὁ, ἡ. pictus oſtro.

Ὄστρειος. ου. ὁ. purpureus.

Ὄστρεον. ου. τὸ. oſtreum, conchylium, murex.

Ὄστρεος. piſcis & color.

Ὀστρεώδης. εος. ὁ, ἡ. oſtreus, concharius.

Ὄστριμον. æſtiua habitatio.

Ὀστοδίστικος. ου. oſſattor.

Ὀστώδης. εος. ὁ, ἡ. oſſeus, oſſulentus.

Ὀσφραίνομαι, &

Ὀσφραίνω. odoro. Genit.

Ὀσφραντικόν. τὸ. faculeas odorandi.

Ὀσφραντικός. οῦ. ὁ. odoratiuus.

Ὀσφραντός. οῦ. ὁ. odorabilis.

Ὄσφρησις. εως. ἡ. odoratus. Et ὀσφρήσεις pro naribus accipiuntur, ſicut ἀκοαὶ pro auribus.

Ὀσφρόμενος pro ὀσφραινόμενος, ὀσμὴν ἀναπίμπων.

Ὀσφύς. ύος. ἡ. lumbus, ile, coxa, nates.

Ὄσχεον. ου. τὸ. uel ὄσχεος. ου. ὁ. ſcrotum, marſupium. Item palmes uuis onuſtus, quod & ὄσχη. ης. ἡ. dicitur. Vnde

Ὀσχοφόρια. τὰ. feſtum ab ramorum, quæ ὄσχα uocant, latione ſic dictum: & ὀσχοφόροι, quæ duo iuuenes erant diuitijs nobilitateq́ eximij. Suid.

Ο Τ.

Ὅταν, &

Ὅτε. quando, ἐπειδή.

Ὅ, τε γὰρ. etenim.

Ὅτε οὖν. quandoquidem.

Ὅτεο. pro ὅτου cuiuſcunq́.

Ὅτι. quòd, quia, quoniam, propterea quòd, quamobrem, cur, quo pacto, utcunq́, per quem locum: Accipitur & pro τί. Item pro quodcunq́.

Interdū abundat apud Græcos. Ponitur quoq́ eleganter cum ſuperlatiuo, ſicut quàm apud Latinos, ut ὅτι πορρωτάτω, quàm longiſsimè, ὅτι μάλιστα, quàm maxime. Bud. Com.

Ὅτι ἂν. quodcunq́.

Ὅτι ἀλλὰ. at uero.

Ὅτι δήποτε. quoquomodo.

Ὅτι ἢ πῶς δή. quin.

Ὅτι ἔτυχεν. quiduis.

Ὅτιή. quia.

Ὅτι μὴ. niſi, extraquam, præterquàm, excepto hoc. Et in propria ſignificatione, pro quòd non.

Ὅτι οὖν. quoduis, quodlibet.

Ὅτι περ. quòd.

Ὅτι τάχος. quàm celerrimè.

Ὅτι τοίνυν. quòd uerò, quòd autem, itaque quòd.

Ὅτις, poëticè pro ὅστις. quicunq́.

Ὠτίς. ίδος. apud Xenoph. eadē auis quæ Ariſtoteli ὦτις dicitur.

Ὀτλεύω μ. εύσω. π. ευκα. &

Ὀτλέω. μ. ήσω. π. ηκα. laboro, ſum miſer, ſuſtineo.

Ὀτλήμων. miſer, laborioſus.

Ὄτλος. ου. ὁ. labor, calamitas.

Ὀτοβέω. θορυβῶ, tumultuor.

Ὄτοβος. ου. ὁ. ſtrepitus, murmuratio in aures.

Ὅτοισι, pro οἷστισι. Homer. ἃ δ᾽ ὅτοισι πόρδοισι γε ... ἐγγυαλίξῃ.

Ὀτοτύζειν. lugere, clamare.

Ὅτου, pro οὗ. Attice.

Ὅτου δήποτε ἕνεκα. cuiuſcunq́ gratia.

Ὅτουοῦν. accipitur pro οὑτινοσοῦν.

Ὅτου χάριν. τίνος ἕνεκεν, quapropter, cuius rei gratia.

Ὀτραλέως. diligenter, celeriter.

Ὀφρυρὸς. ὀφρυρὸς.
Ὄφριχες. ſimiles pilis, pro ὁμοιότριχες.
Ὀτρυγηφάγος. panem comedens. eſt enim φρύγη, frumentum.
Ὀτρυντήρ. ῆρος. ὁ. caducea tor, præco, & κελευστήρ. iuſſor, incitator.
Ὀτρυνμός. ύος. ὁ. exhortatio, ſtimulatio.
Ὀτρυνω. hortor, iubeo, excito, acuo, ſtimulo, impero, extimulo.
Ὀτρυρός. οῦ. ὁ. diligens, impiger. Suidas & Heſychius ὀτρηρὸς ſcribunt per η, id eſt ταχὺς, θρασύτερος, ὀξύτατος, ὑπήκοος, πιστὸς, σπουδαῖος, ἀνδρεῖος.
Ὄττεια. horror. ὄττεια, ſomnia inania.
Ὅττεο. cuiuſcunque.
Ὀττεύομαι. in religionem uerto, aſpernor, auguror.
Ὀττευομένη. uaticinata, οἰωνιζομένη.
Ὅττι. ualde, geminato τ, cauſa metri.
Ὅττικεν. quodcunque.
Ὄττοβος. ὄτοβος.
Ὄττομαι. ὀττεύομαι, κληδονίζομαι.
Ὀττοτοῖ. hei, φεῦ.
Ὅτῳ, pro ᾧ Attice. (retur.
Ὅτῳ μὴ ἀχθομένῳ εἴη. ſi quis non graua-
Ὀτωῦν. accipitur pro ὁτινιοῦν.
Ὅτῳ ποτὲ. quonam pacto.

O Y.

Οὗ. cuius, alicuius, ſui. οὗ ἕνεκα finē ſignificat, hoc eſt actum, ut docet Ariſtoteles. Legitur et οὗ pro ubi infinite poſitum, ſicut de οἷ dictum eſt, hoc eſt ὅπη. Theocrit. οὐ λέγεται τὰν κύπριν ὀβωκόλος ὅστις ἐνόει γνῶναι. Heſych. ſcribit οὗ pro ὅπου καὶ ἔνθα. οὗ κακῶν, quò malorum, Lucian. Tox.
Οὐ, uel οὐκ ὀξυτόνως, in clauſulis & repetitione. non. οὐ (inquit Heſych.) ἐπίῤῥημα ἀρνητικὸν κατὰ στέρησιν, ἤτοι οὐχί.
Aliquando ponitur cum interrogatione, ut non apud Latinos aliquando interrogatio eſt negatiua, cui ſub intelligitur affirmatio. Multi autem ſunt hinc loquendi modi, de quibus Bud. Com. ut
Οὐ γάρ. nónne? annon? Aliquando indignantis, quaſi, Quid malum? Lucia. οὐ γὰρ ἄρης φοβερώτερος ἦν. Interdum geminatur in oratione, uel potius ἐπαναλήψει ponitur, ut apud Platonem, Aeſchi. et Thucyd. Sicut quoque Cic. de Orat. 1. Neque enim hæc ita dico, ut ars aliquid limare non poſsit: neque enim quæ bona ſunt, meliora fieri poſſe doctrina. Bud. Com.
Οὐ γὰρ ἀλλά. & uerum, enimuero, πάνυ γὰρ, καὶ γάρ. Sic
Οὐ γὰρ ἄν, pro eodem. Herodo. ὦ παῖ Καμβύσεω, οἱ γὰρ θεοί ἐπορῶσι. οὐ γὰρ ἄν ἐς τοσοῦτο τύχης ἀπίκεο, Nam niſi ita eſſet, nunquam ad tantum faſtigium euaſiſſes.
Οὐ γὰρ ἂν εἴποιμι. ne dicam.
Οὐ γὰρ ὅπως. non enim hoc modò, neque enim tantummodo.
Οὐ διὰ μακροῦ. non de tempore modò dicitur, ſed & de ſpatio.
Οὐ κατὰ κόσμον. inhoneſtè, ſeruiliter.
Οὐ μά. negat, abundatque μά.
Οὐ μὰ Δία. non hercle, minime.
Οὐ μὴ Δία. minimè uerò, minime, uerumtamen.
Οὐ μέλει. non.
Οὐ μέντοι ἀλλά. ἀντὶ τοῦ οὐ μὴν ἀλλά.
Οὐ μή. nequaquam, & ponitur uel cum indicatiuo, uel ſubiunctiuo.
Οὐ μήν. at non, haud dum, quanquàm, quin, non tamen, nec uerò, haud uerò, non modò, nullatenus.
Οὐ μὴν ἀλλά. enimuero, quin etiam, ſed tamen, at uerò, uerum enimuero.
Οὐ μὴν ἀλλ' ἄγε. idem.
Οὐ μὴν ἀλλ' ἔστω. uerum eſto, ſed ſit ſanè.
Οὐ μὴν οὐδέ, &
Οὐ μὴν οὔτι. nõ tamẽ, ueruntamẽ non.
Οὐ μήν πω. haud dum tamen.
Οὐ μόνον δέ, ſic utuntur Græci, ut Latini non ſolum. Cicero, Deinde Horten

ſium conſulem, non ſolum, ſed etiam Metellum. Non ſolum, pro neq; ſolum huc poſuit more Græcorum.

Οὐ προπολλοῦ. non multo poſt.

Οὐ τῷ τυχόντι. non uili, non gregario, eximio.

Οὐ ὤγαθε. abſit hoc quæſo, ne ita interpreteris.

Οὖα. ſorba.

Οὐαί. uæ. fortè ab Hebræa uoce hoi, quæ idem ſignificat.

Οὖας. ατος. τό. auris, δε. παρὰ τὸ αὔω τὸ φωνῶ, fit αὖας, & mutato α in ο, οὖας.

Οὐατόεις. εντος. ὁ. auritus.

Οὐβίδινα. νης. ἡ. dea præſes funerum, ut Libitina.

Οὔβρωνα ποταμόν Plutarchus rubiconem uertit in Apophtheg.

Οὐβρῶσις. fames.

Οὐγᾶν. ὑμὰ τὴν γῆν, Theocrito.

Οὐγκία. ας. ἡ. uncia.

Οὐδαῖος. ου. ὁ. humilis, terrenus.

Οὔδαλα. τά. friuola.

Οὐδαμῆ. nullatenus, nuſquam, nullo modo. In οὐδαμῆ οὐδαμῶς uero altera negatio ex ſuperfluo eſt. nam idem ſignificat quod οὐδαμῆ, & opponitur huic πάντη πάντως, de quo Bud. Comment.

Οὐδαμῇ ἧττον. nihilominus.

Οὐδαμινός. οῦ. ὁ. contemptus, nullius pretij.

Οὐδαμόθεν. ex nulla parte.

Οὐδαμόθεν ἄλλοθεν ἢ ἐντεῦθεν. non aliunde quàm ex eo.

Οὐδαμόσε, & οὐδαμοῦ. nuſquam.

Οὐδαμῶς. nullatenus, nequaquam.

Οὖδας. ατος. τό. ſolum, terra, pauimentum.

Οὐδέ. neque. In hac coniunctione ſæpe tacita quædam uis eſt, ut οὐδὲ φοβῇ σὺ τὸν θεόν, Tu ne deum quidem times.

Οὐδὲ ἄς pro οὐδείς.

Οὐδὲ πολλοῦ δεῖ. multum abeſt, nequaquam, Demoſtheni. idem enim eſt, ac ſi negationem abſtuleris, ut pro Cteſiphon. οὐδὲ γ᾽ ἀπήχθην ἐγὼ τοῖς λογισμοῖς ἐκλείπειν, πολλοῦ γε καὶ δεῖ. Bud. Comment.

Οὔδει. ſolo, terræ. caret nominatiuo.

Οὐδεὶς πώποτε. nemo unquam.

Οὐδεὶς ὅστις. nullus.

Οὐδεὶς ὁστισοῦν. idem.

Οὐδεὶς λόγος τούτου. hic nulla opinione præditus eſt, nullo numero habetur.

Οὐδ᾽ ἄν. ne ſiquidem.

Οὐδ᾽ ἂν εἷς, pro οὐδεὶς ἄν.

Οὐδ᾽ ἂν ὁπωσοῦν γένηται. nullo pacto.

Οὐδ᾽ ἔτι πω. nuſquàm amplius.

Οὐδ᾽ ὀλίγου δεῖ. non parum intereſt. Bud. Com.

Οὐδ᾽ ὁπωστιοῦν. nullo pacto, nullo modo, prorſus.

Οὐδ᾽ ὁτιοῦν ὑγιές. nihil ſani, nihil recti, nihil boni.

Οὐδ᾽ ὑφ᾽ ἑνός. à nullo.

Οὐδὲ μενοῦν. non quidem.

Οὐδὲ μήν. ſed nec, neque uero, nec tamen, nec uero.

Οὐδεμία μηχανὴ μή. nullo pacto fieri poteſt quin. Latinè dicitur, nihil cauſæ eſt quin. Bud. Com.

Οὐδέν. ενός. τό. nullum, nihil. Accipitur pro οὐ, ſicut nihil Latinè. Παρ᾽ οὐδὲν τίθεμαι, nihil facio, μηδὲν τίθεμαι. Παρ᾽ οὐδὲν ἦλθον ἀποκτεῖναι, quod Cicero dixit, Propius nihil factum eſt, quàm ut ille occideretur. Περὶ οὐδενὸς ἡγοῦντο, pro nihilo ducebant.

Οὐδὲν διοίσει. nihil refert.

Οὐδὲν ἔργον. nullius uſus, nihil opus.

Οὐδὲν ἕτερον ἀλλ᾽ ἤ. tantum non, propemodum.

Οὐδὲν μᾶλλον. pro non, uel nequaquàm.

Οὐδὲν ὁτιοῦν. nihil.

Οὐδὲν οὐδαμοῦ. nihil quicquàm.

Οὐδὲν ὄφελος. nullus eſt uſus, nihil prodeſt. Οὐδὲν ἐστί μοι πρᾶγμα πρὸς τοῦτο, hoc iam nihil ad me pertinet. Verba ſunt quibus ſignificabant ſe iam nolle pacto uel contractu teneri.

Οὐδὲν πρᾶγμα. nihil eſt incommodi & moleſti.

Οὐδέν τι μᾶλλον. non magis, nihilo magis, uel ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς.

Οὐδένεια. interitus, ἀπανθρωπία, uilitas, contemptus.

Οὐδενόσ. contempti.

Οὐδενοί. nihili homines.

Οὐδενόσωρον. nullius pretij, nihil faciendum, nihil profuturum, Iliad. 8. Ab ὠρεῖν, curare. unde ὀλιγωρεῖν, negligere.

Οὐδενόω. ad nihilum redigo.

Οὐδέπω. nihil dum.

Οὐδέπως. penè nihil.

Οὐδέν. neq; οὐδέ.

Οὐδέτερον. neq; illum.

Οὐδέποτε. nunquàm.

Οὐδεπώποτε. idem.

Οὐδέτερος. ὁ. ἡ. neuter.

Οὐδας. εος. pauimentum, ſolum, terra.

Οὐδήπου. nunquid, ἆρα γε.

Οὐδῆτα. nequaquàm, minimè, negantis eſt.

Οὐδιδανός, pro οὐτιδανός. nullius pretij.

Οὐδος. ου. ὁ. limẽ, pauimentũ, ſolũ.

Οὐδός. limen, βαθμός, βατήρ.

Οὐδοτιοῦν. nequicquam. οὐδὲ τὸ σμικρόν.

Οὐδρεία. hydria, Atticæ metretæ dimidium.

Οὖθαρ ατος. τό. uber, ſumen, aruina, pinguedo ſoli, mamma. Vnde translate οὖθαρ ἀρούρης, quaſi ubertas telluris, ager feracitate inſignis.

Οὐθάτερος. neuter.

Οὐθείς, Aeolice pro οὐδείς. nullus.

Οὐθένεια ας. ἡ. uanitas, imbecillitas, & adiectiue μηδαμινὸν, ἀντικῶς.

Οὐδήν. non tamen, non omnino, uel diu.

Οὐκ. non. idem eſt quod οὐ, ſed κ addimus in contextu orationis ſequente uocali, quæ ſi aſpiratur, uertit κ in χ. Accipitur & pro nonne? an non? ſicut de οὐ dictum eſt.

Οὐκ ἂν δή. οὐδαμῶς ἄν, nequaquam.

Οὐκάμπω. nullo modo.

Οὐκ ἄντι. minimè, οὐκ ἂν δή.

Οὐκ ἐς μακράν. non multo poſt.

Οὐκ ἔσθ' ὅπου. nullibi, nuſpiam.

Οὐκ ἔσθ' ὅτι. nunquam. (ſis.

Οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ ἔ. fieri non poteſt quin

Οὐκ ἔσθ' ὅπως, οὐκ ἔχετέ μου τὰ χρήματα, Certè uos habetis pecuniam meam. ubi negatio geminata affirmat.

Οὐκ ἔσθ' ὅπως, uel οὐκ ἔστιν ὅπως. nequaquam, nullo modo.

Οὐκ ἔστι ὅτι. nihil.

Οὐκ ἔστιν ἐφ' ὅτῳ. in nullo.

Οὐκ ἔστιν οἷ τινες. nulli.

Οὐκ ἔτι. non item.

Οὐκ ἔφησε ποιήσειν. negauit ſe facturũ.

Οὐκ ἦν βουλομένῳ μοι ταῦτα. conditio hæc mihi non placebat.

Οὐχ ἥκιστα. non minime, non in poſtremis, præcipue, maxime.

Οὐκί, pro οὐχί. haudquaquam.

Οὐκαλέγων. οντος. Vcalegon, nomen Troiani cuiuſdam apud Homer. Iliad. tertio.

Οὐκοῦν, circumflexum. igitur, quin, atqui, nimirum, proinde. Significat etiam profectò & enimuero. Sæpe etiam interrogatiue accipitur, & ſignificat nempe uel ſcilicet. Bud Cõ.

Οὔκουν, penacutum. non, nequaquàm.

Οὐλαί. αἱ. apud Atticos crines, farinæ, molæ, hordea.

Οὔλακκος. ου. ὁ. ſaccus, crumena.

Οὐλαμηφόρος. perniciem inferens, uel οὐλαμόν, id eſt, cohortem militarem

ducens.

Οὐλαμός. οῦ. ὁ. cohors, acies quadraginta uirorum, caterua.

Οὐλάς. ἡ. pera.

Οὐλαφηφορέω. νεκροφορέω, ab οὔλαφος, id eſt νεκρὸς, mortuus.

Οὐλεῖν. ualere, ſanum eſſe.

Οὐλή. ῆς. ἡ. cicatrix, tuber.

Οὔλιον. ου. cædes, exitium.

Οὔλιος. ου. ὁ. ſalutifer, & Apollo Mileſiorum lingua: ſic dictus quaſi pæanicus & integros faciens. Significat etiam perniciosum.

Οὐλοδέτης. ου. ὁ. meſſor, manipulos ligans.

Οὐλοθυσία ſacrificium perfectum.

Οὐλόθυμος. σχέτλιος, δεινόθυμος, miſer, noxius.

Οὐλόθριξ. ιχος. ὁ. &

Οὐλοκάρηνος. ου. ὁ. &

Οὐλοκίκινος, &

Οὐλοκόμος. qui criſpis eſt capillis.

Οὐλόμενος. ου. ὁ. pernicioſus, dignus interitu, cauſa perniciei. ὄλεθρον ἤδη ὀλέθριον μέγα ἔχων.

Οὖλον. ου. τὸ. gingiua extima, nam intima ἔνουλον dicitur. à mollitie, & teneritate. ὅλον γὰρ ἁπαλόν.

Οὖλος. ου. ὁ. pernicioſus. Item mitis, integer, ſanus, pretioſus. Item criſpus, tortuoſus, & capillorum denſitas, ut οὐλότατον τρίχωμα, criſpiſſimum capillitium, Herodo. Cæl. quoque ſcribit li. 3. ca. 11. οὔλους manipulos ex compluribus congeſtos, & fructus ipſos, ac hymnos in Cererem concinnatos.

Οὖλος, Ionice pro ὅλος. totus.

Οὐλότης. ητος. ἡ. μαλακότης, ſalubritas.

Οὐλοχυτεῖν. conſpergere molas ad uictimam.

Οὐλότριχος. ου. ὁ. οὐλόθριξ apud Herodo. & per inuerſionem, τρίχουλος apud Archilochum.

Οὐλόφυλλος ῥάφανος. ἡ. criſpa braſſica.

Οὐλοχόιον. uas in quod molæ iniiciuntur ad deorum primitias.

Οὐλοχύται. ῶν. αἱ. mola, id eſt hordeū ſale conſperſum ad ſacrificandum. Ab ὀλὴ hordeum, & χέω.

Οὔλω. ὑγιαίνω, rectè ualeo. unde Apollo Οὔλιος.

Οὔλων. delicians.

Οὔκουν, προπαροξυτόνως. cum negatione habet etiam implicitam aliam cōiunctionem, ſicut οὖν, & ſignificat nequaquam, οὐδαμῶς, non ergo, nihilominus. Lucian. οὔκουν ἄλλος, Profecto ipſe eſt, non alius. Demoſthen. οὔκουν ἦν ἁπάντων ἰσηγορίας, Atqui tum nulli aliῗ dicendi locus uacuus erat. uel, Nulli certe tum dicendi locum non præripiebat. Sic Pauſan. οὔκουν πάντα γε ἀφανισθῆναι, pro ἐμελλον et ἐμελλε. Bud. Com.

Οὐμενταδήν. non longe, uel diu.

Οὖν. ergo. Sæpe uero abūdat, uel ornat expletq́ orationem, præſertim apud poëtas.

Οὕνεκα. propter, οὕνεκα, ὅτι.

Οὔποθι. nuſquàm, aduerb. in loco.

Οὔποτε. nunquàm, οὐδέποτε.

Οὔπω. nondum.

Οὔπως. nullo modo.

Οὐρά. ᾶς. ἡ. cauda, puppis. Dicitur & in re militari pars phalangis, quā Latini ſiniſtrū cornu uocant. uide in ὀμφαλός.

Οὖρα. ας. ἡ. impetus.

Οὐραγέω. μ. ήσω. π. ηκα. duco extremam partem exercitus, cuſtodio, ὑστερίζω. Neutr. abſol.

Οὐραγία. ας. ἡ. extrema pars agminis.

Οὐράγιος. extremus.

Οὐραγός. οῦ. ὁ. ductor extremæ partis exercitus, qui ſiniſtrū cornu ducit, cauda.

Οὐραῖον. ου. τὸ. οὐρά.

Οὐραῖος. ου. ὁ. poſtremus.

Οὐράνος. media pars in remo.

Οὐράνη. ης. ἡ. matula. Et οὐράνα, loci quæ ex renibus urinā emittūt, foramē penis.

Οὐρανία. ας. ἡ. Vrania una ex Muſis, di-

cta quaſi τὰ ἄνω ὁρῶσα. Venerem οὐρανίαν omnium primi coluere Aſſyrij, deinde Paphij, Phœnices, Citherij: et Athenis Vraniæ Veneri templũ fuiſſe ſurrectum ſcribit Pauſanias. Eſt & ludi genus, in quo pilam in altum iacere ſolebant. unde & uerbum οὐρανιάζειν.

Οὐρανιάδες. pro οὐρανία.

Οὐρανίδην. *cælitus.*

Οὐρανίζετο. *ad cælũ perueniebat.*

Οὐράνιος. ου. ὁ, ἡ. *cæleſtis, magnus, excelſus.*

Οὐρανίσκος. ου. ὁ. *palatum. Capitur pro lacunari tabernaculi regij, id eſt, auguſtali.*

Οὐρανίων. ωνος. ὁ. *cælicola. Et οὐρανίωνες Titanes.*

Οὐρανοβάμων. *in cælo gradiens.*

Οὐρανογνώμων. *cæleſtium rerũ peritus.*

Οὐρανόθεν. *cælitus, οὐρανίδην.*

Οὐρανόθι. *in cælo.*

Οὐρανομήκης. κος. ὁ. ἡ. *prælongus, magnus, excelſus.*

Οὐρανοπετής. έος. ὁ. *delapſus è cælo.*

Οὐρανός. *cælum, quaſi ὁρανὸς, ut ait D. Ambroſius in Hexamero, ab ὁράω, quòd ſit uiſui peruiũ & minimè denſum, ut eſt aqua, & terra. Perſæ regia tabernacula οὐρανοὺς uocant.*

Οὐρανόσε. *in cælum.*

Οὐρανοσκόπος. *piſcis quidam.*

Οὐρανοφάντωρ. *altiſsimè reſplendens.*

Οὐρανοφοιτᾶν. *uerſari in cælo.*

Οὐρανόφρων. ονος. ὁ. *pius, religioſus.*

Οὐρανοφύταλος. ου. ὁ. *è cælo natus.*

Οὐρανοχρώματα. τὰ. *cæleſti colore tincta.*

Οὖραξ. ἡ. *urax auis ex tetrigum genere.*

Οὐρεσίφοιτος. ου. ὁ. *in montib. cõuerſans.*

Οὐρεύς. έως. ὁ. *mulus, iumentum. pro ὀρεύς, interpoſito υ, cuſtos.*

Οὐρέω. μ. ήσω. π. ηκα. *mingo, facio fœlicem. Neutr. accuſ.*

Οὐρήθρα. ας. ἡ. οὐράνη. *Ponitur & οὐρήθρα pro ceruice.*

Οὐρητιάω. *micturio, ſtillicidio urinæ laboro.*

Οὐρητικός. ὁ. *ciens urinam. Et οὐρητικοί, qui frequenter mingunt.*

Οὐρητρίς. ίδος. ἡ. οὐράνη.

Οὐρία. ας. ἡ. *ſecundus uentus.*

Οὐρία. τὰ. ᾠά. *urina oua dicuntur, cum mania, aut deprauata ſunt.*

Οὐρίαχος. ου. ὁ. σαυρωτὴρ, *ferrũ inflexum in alteram partem haſtæ, pars haſtæ ſpiculo oppoſita.*

Οὐριεῖν. *ſecundo uento ferri. Aeſchyl.* τὸν αὐτὸν ἀεὶ δαίμον' οὐριεῖν τυχεῖν.

Οὐρίζω. *apparo, appropinquo, cõtermi nus ſum, ut* οὐρίζει πρὸς τὴν ἀσίαν ... *Itẽ ſecũdo uento nauigo, ſicut* ...

Οὐρίθρεπτος. *in mõtibus nutritus.*

Οὐριοδρομεῖν. *uento ferente & obſecundante nauigare, Suida authore. Alij* οὐριοφορουμεῖν *pro eodem ponunt.*

Οὖριον. *cuſtodia, carcer, ſignum.*

Οὔριος. ου. ὁ. *uentus ſecundus,* ἐπίφορος. ὀρθὸς γὰρ καὶ προπέμπει τὴν ναῦν. *Accipitur pro uento generaliter.*

Οὐροδόχη. ης. ἡ. οὐράνη.

Οὖρον. ου. τὸ. οὖρος, *urina.*

Οὐροπύγιον. ου. τὸ. *podex. ſed proprie de cicada dicitur apud Ariſtophanem in* νεφέλαις: *quoniam cicadæ* πυγὴν, *id eſt, podicem in* οὐρᾷ, *id eſt cauda habent. Vide in* ὀῤῥοπύγιον.

Οὐρός. ὁ. *nauale, ſtatio nauium.*

Οὖρος. ου. ὁ. *pro* ὅρος, *terminus. Et licet* ὅρος *aſpiretur,* οὖρος *tamen aſpirationem perdit. Similiter omnia quæ à uocali aſpirata incipiunt, ſi* υ *aſſumunt, abijciunt aſpirationem. Accipitur etiam pro uento, ſicut* οὔριος, *qui* οὐρὰν, *id eſt puppim ſequitur. Itẽ pro cuſtode, rege conſeruatore.*

Οὖρος. εος. τὸ. *urina, mons,* ὄρος.

Οὐρόω. μ. ώσω. π. ωκα. *inuado. Plutarch.*

τοῖς οὖς οὐ φρονοῦσι.

Οὐρτὰ. ueſtimenta quædam quæ trahantur. (ce.

Οὖς, ὠτός. τὸ. auris. Dicitur & οὖας poëti

Οὖσα, plurali. Ionice pro οἶσα, ab οἴω τὸ κομίζω. funes, χοινία.

Οὖσα. ης. ἡ. exiſtens. participium fœmininum præſentis à uerbo εἰμί. ἡ μὴ οὖσα, uide in ἡ. δικῶν ἐκ οὐσῶν cum dicunt, iuſtitium ſignificant. τὴν μὴ οὖσαν ἀντιλαγχάνειν, iudicium reſortiri. Bud. Com.

Οὐσία. ας. ἡ. eſſentia Quintiliano interprete. Accipitur pro opibus, quemadmodum τὰ ὄντα, & τὰ ὑπάρχοντα. Ἀποφαίνειν τὴν οὐσίαν, dare commentarium ſeu indicem bonorum, quod inuentarium appellant, id quod fiebat ἐν ταῖς ἀντιδόσεσιν. Nam ἀντιδιδόναι τὴν οὐσίαν, erat ad fortunarũ permutationem prouocare. Bud. Com.

Οὐσιώδης. ſubſtantialis.

Οὐσπιγγοι. οἱ. genus cantilenæ.

Οὖτα, pro οὔτασε. uulnerauit, ut οὗτα μέ τυ δεινῶς ἰός. ab

Οὐτάζω. μ. άσω. π. ακα. cominus uulnero. Actiu. accuſ.

Οὐτάμεναι. uulnerare, τιτρώσκειν.

Οὐτάμενος. ου. ὁ. uulneratus.

Οὐτάσκω, &

Οὐτάω. idem quod οὐτάζω, percutio. Actiu. accuſ.

Οὔτε. neque.

Οὔτι μὴν. τὸ ἐστὶ μὴν.

Οὔτινι. neque alicui.

Οὔτησις. ιος. ἡ. uulneratio.

Οὐτήτειρα. uulneratrix.

Οὔτι. nihil, non, nequaquam.

Οὔτιγε. nedum, id eſt non ſolum.

Οὐτιδανός. ου. ὁ. uilis, nullius pretij homo

Οὔτι που. an fortè, num fortè. Ponitur et pro non, nequaquam.

Οὔτις. ὁ. nullus. Item genus captioſæ conclusionis, de qua Chryſippus librum compoſuit.

Οὐτισάσκω. τὸ ἰτάσκω.

Οὔτοι. nequaquam, minimè, ἔτι.

Οὐδέ νυν. neque uerò, at nec.

Οὗτος, τούτου, & οὑτοσὶ Atticè. hic. Et eſt pronomen demonſtratiuum, declinaturque ſine articulo cum omnibus pronominibus. Refertur aliquando ad ſecundam perſonam, exponiturque per iſte. ὦ οὗτος, heus tu.

Οὕτω. ſic, ad eum modum, uſqueadeo. Et ſine σ ſcribi ſolet conſonante ſequente, οὕτως uero, cum σ, uocali ſequente. οὕτως ὄναιο, bene precantis eſt, ut apud Latinos macte uirtute. Eſt etiam οὕτω iurantis, & fidem facientis, uel admirantis, ut, ita me dij ament.

Οὕτω πως. idem quod οὕτω.

Οὑτωσί. pro οὕτω Attice, addito ι. Vnde

Οὑτωσί πως. pro eodem, ſic.

Οὕτωσι θρασύς. tam audax, adeo uſque audax.

Οὔ φημι. dico non, nego. Bud. Com.

Οὐχ. non, de quo in οὐκ.

Οὐχ ἑκών. inuitus, nolens.

Οὐχ οἷον. non ſolum.

Οὐχ οἷόν τε. fieri non poteſt, impoſsibile eſt.

Οὐχ ὅπως. non ſolum, non modo. οὐχ ὅπως etiam οὐχ ἵνα. Legitur & οὐχόπως coniunctim. Bud. Com.

Οὐχ ὁρᾷς. particula eſt παρέλκουσα καὶ ἀρνητική. Latini credo & ſcilicet dicunt. Demoſthen. ἀγαθῆ δὲ (οὐχ ὁρᾷς) τύχῃ συμβεβιωκὼς, τῆς ἐμῆς ὡς φαύλης κατηγορεῖς, Egregiam uero tute credo fortunam adeptus, meam fortunam ut calamitoſam accuſas Bud. Com.

Οὐχ ὅσον. nedum, Ariſtid. in Panath. μέγα καὶ φανερὸν σύμβολόν ἐστι τοῦ προέχειν ἀεὶ τοὺς ἐξ ἀρχῆς, οὐχ ὅσον λανθάνειν, Magnum id

gnum id eſt indicium huius ciuitatis præſtantiæ, inde iam ab initio, nedum eam obſcuro nomine non fuiſſe. Bud. Com.

Οὐχ ὅτι. non ſolum, non ſolum non. Significat etiam non quod, cum indicatiuo iunctum. Bud. Com.

Οὐχ ὅτι μή. non quin. Lucia. οὐχ ὅτι μὴ καλὸν εἶναι οἶμαι, Non quin honeſtum eſſe cenſeam.

Οὐχ οὗτος. nonne hic.

Οὐχ ὡς. ἀντὶ τοῦ οὐχ ὅπως. nedum.

Οὐχ οἷός τ' εἰμι. non poſſum.

Οὐχήκιστα. οὐκ ἥκιστα.

Οὐχί. non.

O Φ.

Ὀφειλέτης. ου. ὁ. debitor, χρεώστης.

Ὀφειλή. ῆς. ἡ. &

Ὀφείλημα. ατος. τό. debitum, χρέος.

Ὀφείλω. μ. λήσω. ἀορ. β. ὤφελον. debeo. οἱ ὀφείλοντες τῷ δημοσίῳ dicebantur οἱ καταδίκοι, qui ignominioſi erãt, quoad iudicatum feciſſent. His ærarij apud Rom. ſimiles erãt. Et τ' ὄφειλες, cum ſignificatione optationis etiam perſonæ ſecundæ indicationem habet. Bud. Com.

Ὀφελλέω, pro ὠφελῶ. adiuuo, conforto, ſeruo.

Ὄφελον, Ionicè pro ὤφελον. utinam. Bud. Com.

Ὄφελος. εος. τό. utilitas, augmentũ, uſus fructus. Item faſtigium & culmen.

Ὀφέλλω. augeo, adiuuo, concito, proficio, calumnior, διαβάλλω. Actiu. accuſ.

Ὄφελμα. augmentũ, κάλλυντρον, σάρωμα.

Ὀφελτρόω. orno, colo.

Ὄφελτρον. ornatus, κάλλυντρον.

Ὀφθαλμία. ας. ἡ. ophthalmia oculorum morbus. Ophthalmiã Pollux negat propriè aliquod oculorũ eſſe uitium, ſed in eo uerbo ſignificari tradit cauitatem oculorum ex corporis ægritudine. Celſus & alij appellant lippitudinem.

Ὀφθαλμιάω. μ. άσω. π. ακα. patior, oculis doleo. Item admicto mulieri & nictatiunculis liceor eius amorem, uel ægris oculis mulierem aſpicio. Cicero oculos adijcio dixit, ὀφθαλμὸν ἐπιβάλλω. Item inuideo, φθονῶ. Neu. abſol.

Ὀφθαλμικά. τά. medicamenta, quæ oculis utiliter adhibentur.

Ὀφθαλμικός. οῦ. ὁ. ocularis, oculorũ medicus.

Ὀφθαλμοβολῶ. τὸ ὀφθαλμιῶ.

Ὀφθαλμόβορος. ου. ὁ. oculo appetens.

Ὀφθαλμοδουλεία. ας. ἡ. ſeruitus ad oculũ.

Ὀφθαλμός. οῦ. ὁ. oculus, gemma. Erant quoque ὀφθαλμοί, præfecti compotationum, qui cœnantibus lychnos & ellychnia ſuggerebant, modiperatores à quibuſdam dicti. uide οἰνόπται.

Ὀφίασις. εος. ἡ. mutatio natiui coloris in capillis in uerſiculorem, & ſerpentum modo uarium.

Ὀφιογενής. έος. ὁ, ἡ. ſerpentigena.

Ὀφιοδέω. uaco, otior, cõuerſor, habito.

Ὀφίδιον. ου. ſerpens paruus.

Ὀφιόδηκτος. ὁ. à ſerpente morſus.

Ὀφιόμαχος. ου. ὁ. lacerta, & locuſtæ ſpecies non alata.

Ὀφιοῦχος. ου. ſydus eſt cæleſte: dictum, quòd ſerpentem teneat. anguifer appellatur à Columella, & ſerpentinarius.

Ὄφις. εος. ὁ. ſerpens. ab ὄπτω, uideo. cernit enim acutè, dormitque apertis oculis. Eſt & morbus capitis dictus à ſimilitudine ſerpentis. Item ornamentum quoddam. Cal.

Ὀφίτης. ου. ὁ. ophites marmor ſerpentinis maculis aſsimile.

Ὀφιώδης. εος. ὁ, ἡ. ſerpentinus.

ὀφλάνω, &

Ὀφλέω. μ. ήσω. π. ὤφληκα. debeo, æs alienum conſto. Vnde ὀφλεῖν ζημίαν, mulctari. ὠφληκὼς τὴν δίκην ἐρήμην, iuſtè damnatus. Actiu. accuſ.

Ὄφλημα. ατος. τό. &

Ὄφλησις. ιος. ἡ. debitum, proprie quod ærario debetur: ſed χρέος de priuato debito dici ſolet.

Ὀφλισκάνω. μ. ήσω. π. ηκα. &

Ὀφλίσκω, &

Ὄφλω. idē quod ὀφλέω. Et refertur plerunq; ad forum. Vnde ὀφλισκάνειν δίκην, damnari, multam pati. Et ὦφλε τὴν δίαιταν, arbitrorum ſententia damnatus eſt. Ὀφλισκάνω μέμψιν, merui eſſe reum. Ὄφλοντες quoq; & καταδίκοι, & ἐζημιωμένοι, & ἐγγεγραμμένοι ἐν ἀκροπόλει, ſunt quos Latini ærarios uocāt. Itē ὠφληκότος, & ὄφλοντος damnati. Chryſoſt. trāslate uſus eſt, τοσοῦτο πλείω τὸν γέλωτα ὀφλισκάνουσι παρ' ἡμῶν, Tanto maiore riſu à nobis digni exiſtimātur. Bud. in Anno.

Ὀφνίς. uomer, aratrum.

Ὄφρα. ut, donec, dum.

Ὄφρυα. τά. loca editiora, ſepes.

Ὀφρυάζω. ſuperciliis nuto.

Ὀφρύκνηστος. ſuperciliis pruriens, oculis rubicundis.

Ὀφρυόεις. όεντος. ὁ. altus, ſuperbus, in alto ſitus.

Ὀφρύομαι. erigo ſupercilia, tumeo.

Ὀφρύς. ύος. ſupercilium. παρὰ τὸ ὄψιν, καὶ ῥύω τὸ φυλάσσω. faſtus, tumulus, id eſt collis.

Ο Χ.

Ὄχα. egregiè, præcipuè, ut, ὄχ' ἄριστος, pro ἔξοχα, abiecta præpoſitione, ſicut ἄγις pro κατάγις.

Ὀχανή. ης. ἡ. &

Ὄχανον. ου. τό. lorum clypei, anſa qua tenetur ſcutum. Plutarch. τὴν ἀσπίδα φέρειν δι' ὀχάνης μὴ διὰ πόρπακος.

Ὀχάομαι. uehi, ſalire.

Ὀχεία. ας. ἡ. coitus.

Ὀχεῖα. τά. admiſſarij.

Ὄχεον. ου. τό. currus.

Ὀχεύς. equus admiſſarius, uel aſinus, uel aries, qui ad admiſſurā educatur

Ὀχέομαι. uehor. Vnde ὀχεῖσθαι διὰ τῆς ἀγορᾶς dicitur, cum probantur equites, & per forum equo uehuntur. Latine tranſuehi dicitur. Et tranſlate ὀχεῖσθαι ἐπ' ἐλπίδι, pro ſpe euehi, attolli.

Ὄχεσι. in uehiculis.

Ὀχετεύω. μ. εύσω. π. ευκα. duco riuos, deriuo, ἐπιχέω, βλύω, transfero.

Ὀχετηγέω. μ. ήσω. π. ηκα. per riuū irrigo.

Ὀχετηγία. ας. ἡ. irrigatio.

Ὀχετηγός. οῦ. ὁ. irrigator.

Ὄχετλον. plauſtrum, obex.

Ὀχετοί. οἱ. elices, ſulci aquarij.

Ὀχετός. οῦ. ὁ. cloaca, fiſtula, conductus.

Ὀχετοκράνιον. tubi caput, ubi aqua effunditur.

Ὀχεύς. έος. ὁ. lorum galeæ, repagulum, ſera, uectis. Item ſcrotum, id eſt pellis quæ circundat teſtes.

Ὀχευτή. ῆς. ἡ. futibilis.

Ὀχευτής. οῦ. ὁ. fututor.

Ὀχευτικός. οῦ. ὁ. luxurioſus, coitui deditus, ſalax.

Ὀχεύω. μ. εύσω. π. ευκα. futuo, coēo. Acti.

Ὀχέω. μ. ήσω. π. ηκα. ueho curru, ſenſim moueo, φέρω, βαστάζω, λαμβάνω. Plutarchus non tantum de curru dixit, ſed de equo, quod paſsiuè etiam ὀχεῖσθαι dicitur.

Ὀχή. ῆς. ἡ. cibus. unde dicta eſt ἀνοχία.

Ὄχημα. ατος. τό. uehiculum.

Ὄχησις. ιος. ἡ. uectio.

Ὀχθέω. μ. ήσω. π. ηκα. grauiter fero, doleo, ſuſpiro, iraſcor, ingemo. Neutr. abſol.

Ὄχθη. ης. ἡ. ripa, locus præruptus ripæ.

Nam planus ποταμὸν dicitur. Sic in maris litore locus altior ἀκτή, ſed planior αἰγιαλός.

Ὄχθησις. turba, tumultus.

Ὀχθίζω. ὀχθέω.

Ὄχθοι. οἱ. in medicina uocantur extuberationes, uerrucæ, tumores.

Ὄχθοιβος. ου. ὁ. limbus, ueſtis muliebris.

Ὄχθος. ου. ὁ. onus, tumulus, collis, locus inuius & aſper.

Ὀχθώδης. εος. ὁ, ἡ. tumens, uerrucoſus, oras pertumidas habens.

Ὀχλαγωγός. qui plebem ſolicitat.

Ὀχλαγωγῶ. plebem ad res nouas ſolicito, factioſæ turbæ ducẽ me præbeo, plebem oblecto & ſolicito.

Ὀχλάζω. μ. άσω. π. ακα. laboro, pigreſco.

Ὀχλέομαι. τό. ὀχέομαι, ut ὀχλεῖται ἐφ' ἵππῳ, uehitur equo.

Ὀχλεύς. uectis, uinculum, currus.

Ὀχλέω. μ. ήσω. π. ηκα. turbo, uexo, moleſtus ſum, iniuria afficio. Actiu. accuſ.

Ὀχληρός. οῦ. ὁ. turbulentus, turbatiuus, moleſtus, infeſtus, obſtreperus.

Ὀχληρώδης. εος. ὁ. moleſtus.

Ὄχλησις. ἡ. turbatio, ſtrepitus.

Ὀχλίζω. μ. ίσω. π. ικα. moueo. Actiu. accuſ.

Ὀχλικῶς. turbatiuè.

Ὀχλικός. οῦ. ὁ. turbulentus, moleſtus.

Ὀχλοισία ſupplicatio, congregatio.

Ὀχλοκοπία. ας. ἡ. ſeditio, δημοκοπία.

Ὀχλοκοπῶ. δημοκοπῶ. Bud. Com.

Ὀχλοκρατεῖσθαι. dicuntur qui impetu plebeio reguntur, nõ legitima democratia. Bud. Com.

Ὀχλομανής. ὁ. turbis inſaniens.

Ὀχλοποιέω. μ. ήσω. π. ηκα. turbam congrego.

Ὄχλος. ου. ὁ. turba, multitudo, turbatio, tumultus.

Ὀχλοτερπής. έος. ὁ, ἡ. turbam delectans.

Ὀχλάμυροι. οἱ. uomicæ pectoris, abſceſſus humorum è pectore.

Ὀχλώδης. εος. ὁ, ἡ. turbulentus.

Ὄχμα. ατος. τό. fibulamentum.

Ὀχμάζω. μ. άσω. π. ακα. porto, incumbo, contineo, foueo, κατέχω, βαστάζω, fræno equum, ſub currum duco, in pugna uinco.

Ὄχνη. ης. ἡ. pyrus agreſtis. ἀπὸ τοῦ ἄγχειν. nam acerbitate ſua penè ſuffocant.

Ὄχος. ου. ὁ. uehiculum, retinaculum, rota, funis.

Ὀχύσκω. deſtillo, defluo.

Ὀχυρός. οῦ. ὁ. tutus, munitus, fortis, firmus, ſtabilis, firmatus.

Ὀχυρότης. ητος. ἡ. munitio.

Ὀχυρόω. μ. ώσω. π. ωκα. munio, in tuto colloco. Actiu. accuſ.

Ὀχύρωμα. ατος. τό. faſtigium, munitio.

O Y.

Ὄψ, ὀπός. ὁ. uox, uiſus, aſpectus, facies.

Ὀψάομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. opſonor, id eſt facio opſonium. Depon. abſol.

Ὀψάριον. ου. τό. opſoniolum. δύο ὀψάρια, apud Ioan. pro duobus piſciculis, ſicut apud Terent. piſces opſonium uocantur.

Ὀψαρότης. ου. ὁ. ſero arans.

Ὀψαρτυσία. ας. ἡ. ars condiendi cibaria.

Ὀψαρτύτης. coquus, condus.

Ὀψαρτυτικόν. liber de re culinaria: & ars ipſa, ὀψαρτυτική.

Ὀψέ. ſerò, tardè, nouiſsimè, ad ultimũ, ad extremum. Et conſtruitur cum genitiuo, ut ὀψὲ τῆς ἡλικίας, ætate uergente. ὀψὲ τῆς ἡμέρας, inclinante die: ὀψὲ σαββάτων, ueſpere ſabbati. Plato in Phædone, οἶδα καὶ ἄλλους πάνυ ὀψὲ πίνοντας, inquit Crito, uolens indicare Socrati iam primum ſolem occultari, & bene ueſpere pleroſq; pharmacum ſumere conſueuiſſe. In compoſitione ε in α mutat.

Ὀψία. ας. ἡ. ueſper, tarditas.

ὀψείω. uidere cupio, in conſpectu habeo, uideo.

ὀψέποτε. tandem, μόλις ποτέ.

ὀψέω. ή. ήσω. π. ηκα. tardus ſum.

ὀψιαίτατα. tardiſsimè.

ὀψιαίτερον. tardius.

ὀψίβλαστα. plantæ, quæ tarde & ſerò germinant.

ὀψίγαμος. ὁ. tardus maritus.

ὀψιγενής. ἐος. ὁ, ἡ. tarde genitus.

ὀψίγονον. ου. τό. poſteritas.

ὀψίγονος. ου. ὁ. tarde genitus, poſteritas.

ὀψιζότεροι. οἱ. tardiuſculi.

ὀψίζομαι, &

ὀψίζω. ſub ueſperum facio, ſero facio, hoc eſt nõ tempeſtiue, ſub ueſperum uenio.

ὀψίκαρπος. ου. ὁ. de arbore ſerotini fructus, frugitardus.

ὀψιμαθεῖν. ſerò diſcere. opponitur τῷ παιδομαθεῖν.

ὀψιμαθής. ἐος. ὁ, ἡ. qui iam grandis natu diſcit, qui ſerò diſcere cœpit.

ὀψιμαθία. ας. ἡ. tardidiſcẽtia, ſera eruditio interprete Gellio.

ὄψιμος. ου. ὁ. ſerotinus ſeruus, ut uertit Cicero Homericum illud Iliad. β. ὄψιμον ὀψιτέλεστον ὅου κλέος οὐκ ἀπολεῖται, ſera & tarda nimis, ſed fama & laude perenni.

ὀψινός, &

ὄψιος. ου. ſerotinus, ueſpertinus.

ὄψις. ιος. ἡ. oculus, uiſus, aſpectus, facies. ὄψεως ἕνεκα, in ſpeciem Latini dicunt.

ὀψισμός. οῦ. ὁ. tarditas.

ὀψίσπορα. frumenta quæ ſerò ſerenda ſunt.

ὀψισπορεῖν. ſerò frumenta ſerere.

ὀψιτέλεστος. ου. ὁ. tarde factus, ſerotinus.

ὀψίτερος. ου. ὁ. idem.

ὀψίτομος ἄμπελος. uitis, quæ ſerò putatur & ultima.

ὀψοδαίδαλος. ου. ὁ. popinator, artifex uel ſtructor opſoniorum.

ὀψοδεία. ας. ἡ. opſonij egeſtas.

ὀψολογία. ας. ἡ. de re culinaria ſermo.

ὀψολόγος. qui de re culinaria ſcripſit.

ὄψον. ου. τό. opſonium, quicquid edimus præter panem & uinum, & omnis cibus, qui per ignem præparatur, excepto pane. opſonia ſic dicta ab ὀψὶ, hoc eſt ſerò: uel quòd ueſperi tantum ijs ueſcerentur, non mane: uel quòd ſerò tandem uoluptatis gratia in uſum uenerint, cum antiquitus frugaliter ac ſimpliciter uiuerent.

ὀψονόμος. ου. ὁ. magiſtratus qui legẽ annonæ præbet, et annonarios coërcet

ὀψοποιΐα. ἡ. pulpamenti factitatio.

ὀψοποιός. οῦ. ὁ. opſoniorum inſtructor, coquus, popinator.

ὀψοποιοῦμαι. eduliũ conficio, opſonium præparo.

ὀψόπωλις. ιος. ἡ. uenditrix opſoniorum.

ὀψοπώλιον. ου. τό. locus ubi opſonia ueneunt.

ὄψος. ου. ὁ. flagitioſus.

ὀψοφαγέω. ῶ. ήσω. π. ηκα. opſoniũ comedo. Neutr. abſol.

ὀψοφαγία. ας. ἡ. edacitas, cupedia.

ὀψοφάγος. ου. ὁ. opſonator, edax, gulo.

ὀψοφόρ. ῶνος. ὁ. cella penuaria, ſportula pro coëmendis geſtandiſq; opſonijs.

ὀψωνέω. ῶ. ήσω. π. ηκα. opſonia emo, opſono. Neutr. abſol.

ὀψώνης. ου. ὁ. opſonator.

ὀψωνιάζω. nutrio. Hali. lib. 9. ἐκ τῶν ἀλλοτρίων ὀψωνιαζομένους χρημάτων, Ex alienis alendos pecunijs.

ὀψωνιασμός. οῦ. ὁ. cibarium.

ὀψώνιον. ου. τό. ὄψον. Item ſtipendium, lucrum, κέρδος, χάρισμα.

ὀψώριος. ου. ὁ. ſcabioſus.

O Ω.

ὀάρων. τῶν. mulierum, ὀάρων.

Ωα, Do

Πᾶ, Dorice pro πῇ. quà, quô, ubi.

Παγαί. αἱ. retia, παγίδες.

Παγανάλια. τά. dies festus erat montanorum & agreſtium, quo per urbem uehiculis ferri, criminoſum erat.

Παγανὸς. ȣ̃. ὁ. paganus, idiota.

Παγασαῖος. epitheton Apollinis à loco Theſſaliæ Pegaſo.

Παγγενῆ. generaliter, generatim, per omnia genera.

Παγγώνιος. ὁ. lapis: ab angulorum multitudine.

Παγετὸς. ȣ̃. ὁ. glacies, gelu, rupes, ſcopulus.

Παγετώδης. δεος. ὁ, ἡ. gelidus.

Πάγη. rete, laqueus, ποδάγρα. aliàs παγή, locus altus.

Παγλυνὸς. ου. ὁ. puluis ex itinere, aut curſu.

Παγιδεύω. illaqueo.

Πάγιος. ȣ. ὁ. ſolidus.

Παγιότης. ητος. ἡ. ſoliditas.

Παγιόω. firmo, ſtabilio.

Παγὶς. ίδος. ἡ. laqueus, quo feram capimus, aut auem. παρὰ τȣ̃ πήσσω.

Παγίως. ſolidè, firmiter.

Παγιώτερον. ſolidius.

Παγκάκως. improbiſſimè.

Παγκάκης. ȣ. ὁ. &

Πάγκαλος. ȣ. ὁ. undecunq; pulcher.

Παγκάλως. perpulchrè.

Παγκαρπία. ας. ἡ. πανσπερμία, omnis generis fructus, aut ſemina.

Πάγκαρπος. ȣ. ὁ. ex omni fructu.

Πάγκλαυστος. ȣ. ὁ. ſemper lugens.

Πάγκοινος. ȣ. ὁ. omnibus communis.

Παγκρατής. omnipotens.

Παγκρατιάζειν dicitur, cum alter cum altero luctatur erectis digitis pedũ, citra corporis totius congreſſum.

Παγκράτιον. ȣ. τό. ludus gymnicus, ex eo dictus (ut ſcribit Bud. in Ann.) quòd aduocatis omnibus corporis uiribus omniumq; neruorũ cõtentione tranſigeretur. Alij παγκράτιον interpretantur πένταθλον, ut quod quinquertio conſtet, nẽpe pugilatu, curſu, ſaltu, diſco, & lucta. Vnde παγκρατιασταὶ, qui manibus pedibusq;, quaſi omni ope, omnibusq; (ut dicitur) unguis connixi certabant, id eſt τοῖς χερσὶ καὶ ποσὶ συμμαχόντες, ut ſcribit Suid. quamuis paulo aliter Hermol.

Et παγκρατιάζειν, de ijs qui eo in certamine exercẽtur. Lucia. περὶ γυμνασίων, παγκρατιάζειν (inquit) τὸ παίειν ἀλλήλους ὀρθοστάδην, id eſt ferire uiciſſim concertatione arrectaria. hoc eſt (ut quidam interpretantur) cùm alter cum altero luctabatur erectis digitis pedum citra corporis totius congreſſum.

Πάγκρεας. pancreum, quaſi tota caro, glanduloſum corpus eſt, uaſa meſenterij diuaricata fulciens.

Πάγος. ȣ. ὁ. collis, locus eminens, rupes, ſaxum. Quidam locum altum munitum mœnibus & uallo intelligũt.

Πάγουρος. ȣ. ὁ. pagurus, cancri genus. παρὰ τὸ ὁρεῖν καὶ φυλάττεσθαι ἐν τοῖς πάγοις, quod in altioribus fluminum locis uerſetur, ripisq; prӕruptis.

Πάγχαλκος. ȣ. ὁ. æreus.

Πάγχρηστος. ȣ. ὁ. perbenignus, utilis.

Πάγχυ. omnino, funditus.

Παθαίνομαι. affectiones ex iudicum animis prolicio, affectus commoueo, indignor, ægrè fero, afficior.

Πάθη. ης. ἡ. &

Πάθημα. ατος. τό. πάθος, affectus, paſſio, calamitas.

Παθητική. ἡ. affecta.

Παθητικός. ῦ. ὁ. paſſiuus.

Παθητός. ῦ. ὁ. paſſibilis.

Πάθος. τος. τὸ. paſſio, clades, affectio, interitus, animi motus, uitium, afflictio, calamitas, morbus, perturbatio, affectus.

Παῖ, pro παῖ. quò. Eſt etiam uocatiuus à παῖς. Ariſtoph. τίδ' ἐστιν ὦ παῖ.

Παιάν. ᾶνος. ὁ. pæan, genus cantilenæ in laudem alicuius, Iupiter.

Παιανιεύς. ἕος. tribus quædã Athenienſis.

Παιανίζω. μ. ίσω. π. ικα. pæana cano, εὐφραίνομαι. Neutr. abſol.

Παιανισμός. ῦ. plauſus, pæanis modulatio.

Παῖγμα. ατος. τὸ. &

Παίγνιον. ῦ. τὸ. ludus, & propriè delectamenta puerilia, ut quando ludunt imaginibus.

Παιγνίμων. ονος. ὁ. iocoſus, ὁῖς παιγνίοις ἐπιστάμενος.

Παιγνία. ας. ἡ. idem quod παίγνιον.

Παιγνιώδης. τος. ὁ, ἡ. ioco plenus, ludicrus, παιγνίμων.

Παιγνίον. παιδάριον, deliciæ, puellulus. Plutarch. in uita Antonij.

Παιδαγωγεῖον. τὸ. ſchola, ludus literarius. Item locus in domicilio, ubi pueri ſeruiq; commorantur, diribitorium. Cæl. lib. 4. cap. 6.

Παιδαγωγέω. μ. ήσω. π. κα. ſequor pueros, id eſt ſum pædagogus, & è ueſtigio ſequor, ſectorq;. Plat. de Rep. 8. Item moderor, rego, frænor, Gregor. Bud. Com.

Παιδαγωγία. ας. ἡ. diſciplina, adhortatio.

Παιδαγωγική. ῆς. ἡ. miniſtra.

Παιδαγωγικῶς, aduerb. imperioſè, more pædagogorum.

Παιδαγωγός. ῦ. ὁ. cuſtos, & inſtitutor pueri, pædagogus, παιδευτής.

Παιδάκιον, &

Παιδάριον. ῦ. τὸ. puerulus, μειράκιον, puellula.

Παιδαριώδης. τος. ὁ, ἡ. puerilis, ἀσυνέτως

Παιδεία. ας. ἡ. diſciplina, caſtigatio, eruditio, literarum ſtudium, inſtitutio in bonas artes. Latini humanitatem appellant.

Παιδείας ἅπτεσθαι. literarum ſtudia capeſſere.

Παιδεραστεῖν. pueros amare.

Παιδεραστής. ῦ. ὁ. amator puerorum.

Παιδέρως. ωτος. pro eodem apud Teleclidem.

Παιδεραστία. ας. ἡ. laſciuus amor in pueros.

Παίδευμα. ατος. τὸ. diſciplina.

Παιδευτήριον. ῦ. τὸ. locus doctrinæ, diuerſorium eruditionis.

Παιδευτής. ῦ. ὁ. præceptor, doctor, eruditor.

Παιδευτός. ῦ. ὁ. doctus.

Παιδεύω. μ. εύσω. π. ευκα. corripio, caſtigo, erudio, inſtituo, liberos educo. Actiu. accuſ.

Παιδιά. ᾶς. ἡ. ludus, παίγνιον.

Παιδία. ας. ἡ. infantia.

Παιδικά. τὰ. puer adamatus: quod tamen aliquãdo honeſtum uocabulum eſt, iucundiſsima quæq; & gratiſsima ſignificans, quas Latini delicias uocant. Syneſ. καὶ μὰ τὸς λόγους, τὰ ἐμὰ καὶ τὰ σὰ παιδικά, Per literarum ſtudia, tuas measq; delicias. Bud. Com.

Παιδικός. puerilis, παιδαριώδης, ἱλαρός.

Παιδικῶς. iocoſè.

Παιδιόθεν. ab infantia.

Παιδίον. ῦ. τὸ. puerulus.

Παιδισκάριον. ῦ. τὸ. ancillula, puellula.

Παιδίσκη. ης. ἡ. nomen anceps eſt. refertur enim uel ad ætatem, et adoleſcentulam, ſiue puellam ſignificat: uel ad fortunam, & ſeruam, ancillam, ſiue pediſſequam deſignat.

Παιδίσκος, &

Παιδνός. ὁ. adoleſcẽs, qui ætatẽ pueritiæ exceſsit. Atticis ἀντίπαις dicitur.
Παιδογονία. ας. ἡ. generatio filiorum.
Παιδόθεν. à pueris, ab ineunte ætate.
Παιδεκόμος. ὁ. παιδοφθόρος.
Παιδολέτωρ. ορος. ὁ. puerorũ corruptor, & occiſor. Dicitur fœminino genere παιδολέτρια.
Παιδομαθής. ἑος. ὁ. qui à pueris didicit aliquam artem. Quare (inquit Fabius) qui in ſua quiſq; arte optimè facit, παιδομαθὴς dicitur. unde uerbũ παιδομαθεῖν formari poteſt.
Παιδομανής. ὁ. libidini puerorum obnoxius.
Παιδονόμοι. qui educandis pueris inſtituendisq; operam impendunt, ut pueri ex more rituq; à maioribus inſtituto artes & ciuiles & bellicas edocea ntur.
Παιδοπίπης. ου. ὁ. pædico, puerorum obſeruator.
Παιδοποιέομαι, &
Παιδοποιέω. filios procreo, gigno & ſuſcipio, filijs procreandis operam do.
Παιδοποιησόμενος. ου. generaturus.
Παιδοποιΐα. procreatio, ſuſceptioq; liberorum, facultas generandi.
Παιδοσπορέω. μ. ήσω. π. ηκα. παιδοποιέω.
Παιδοτέκνωσις. ιος. ἡ. liberorũ ꝓcreatio.
Παιδοτριβέω. inſtituo pueros, παιδεύω.
Παιδοτρίβη. ης. ἡ. παιδοτριβία.
Παιδοτρίβης. ου. ὁ. præceptor puerorum in exercitio corporis, pædotriba.
Παιδοτριβία. ας. ἡ. ars exercendi iuuentutem.
Παιδοτρίβιον. τὸ. ſchola.
Παιδότριψ. ιβος. ὁ. παιδοτρίβης.
Παιδοτροφεῖν. pueros alere.
Παιδουργία. ας. procreatio liberorum.
Παιδοφθόρος. cinædus, puerarius, puerorum corruptor, occiſor.
Παιδόφιλος. ου. ὁ. puerorum amans.
Παιδιὰ. ᾶς. ἡ. iocus.
Παιδιώδης. ὁ, ἡ. iocoſus.
Παιζόμενος νόμος. ludibrio habita lex.
Παίζω. μ. αίξω. π. αιχα. ludo, iraſcor. Neutrum abſol.
Παιωνία. ης. ἡ. medicatio, ἰατρεία.
Παιάν, & παιών. hymnus in honorem Appollinis. Cæl. lib. 14. cap. 59.
Παίκτης. ου. ὁ. luſor.
Παίπαλημα. motus, ſeductio, fraus.
Παῖον. tutum, firmum.
Παιονία. ας. ἡ. herba Pæonia, Latinis caſta.
Παιπαλᾶν. περισκοπεῖν, ἐρευνᾶν, circumſpicere, ſcrutari.
Παιπάλη. ης. ἡ. flos farinæ, pollen.
Παιπάλημα. inquit Suidas, ὁ πανοῦργος καὶ ποικίλος ἐν κακίᾳ καὶ παμπόνηρος τῇ ἀγχινοίᾳ, aſtutus, qui ubiq; elabitur uerſutia. Bud. Com. et Eraſ. prouer. Cercopum cœtus. (go.
Παιπάλλω. concutio, σείω, exploro, indago.
Παιπαλόεις. όεντος. ὁ. aſper, puluerulentus, durus, ſaxoſus & ſublimis.
Παιπανεία. inanis gloria.
Παῖς. παιδὸς. ὁ, ἡ. & πάϊς, πάϊδος diæreſi. puer, id eſt ſeruus omnis, cuius opera utimur, ſiue in itinere faciendo, ſiue alijs in rebus. Item puer uel puella, & ſic ad ætatem refertur. κατὰ παίδων ὀμνύναι. Id eſt, in capita liberorum iurare: quod fiebat, tacto eius capite in quem iurabãt, ita ſe ſacrare caput eius dijs inferis, deuouereq; ſignificantes, ſi peierarent. Bud. Cõ.
Παισίν. ὧν. ſententijs uertit interpres Ioſephi lib. 2.
Παίσμα. ἡ. τῶν ποδῶν βάσις.
Παιφάσσω. illuſtro, manifeſto. Item uolito, feſtino, impetum facio, tumultuor.
Παίω. μ. παίσω. π. παικα. ferio, pulſo, tereo. Actiu.

Παιάν. ᾶνος. ὁ. Apollo.

Παίων. ονος. ὁ. pæon metri genus. Item proprium uiri, & medicus.

Παιώνια χείρ. manus medicatrix. Cæl. lib. 14. cap. 59.

Παιωνίζειν. laudare, carmine celebrare.

Πακτός. ῦ. ὁ. compactus. & πακτῶν, compingere, claudere, ἀσφαλίζεσθαι, infibulare.

Πακτωλός. ῦ. ὁ. Pactolus fluuius Lydiæ.

Πάκτων. ωνος. ὁ. ex nauigijs fluuiatilibus erat, quæ facile soluebantur, ut expedite magis transportari poſſent diſſoluta, iterumq́ ubi uſus eſſet, compacta. Strab. lib. 17. διέβημεν δ' ἐς τὴν νῆσον ἐπὶ πάκτωνος. Bayſ. de Re nau.

Παλάθη. ης. ἡ. maſſa: propriè ficorum & caricarum, teſte Heſychio. ἡ τῶν (inquit) σύκων ἐπάλληλος θέσις, καὶ μάζιον.

Πάλαι. diu, aliquando, olim, quondam, antea, pridem. ὥσπερ ἂν πάλαι, quaſi iam. Attici πάλαι & ποτὲ ſæpe ex abundantia & ſimpliciter ponunt non proprio ſignificato.

Παλαιάγχυ. iamdudum.

Παλαιγενής. έος. ὁ, ἡ. &

Παλαιγόνος. ου. ὁ. antiquus, grãdis natu.

Παλαιάς. ιος. ὁ. nomen à loco.

Παλαιόω. μ. ώσω. π. ωκα. ueteraſco, antiquo. Neutr. abſol.

Παλαίμων. ονος. ὁ. Palæmon deus marinus, qui prius Melicerta, à Latinis Portumnus dictus.

Παλαιόομαι. μ. ώσομαι. π. ωμαι. ueteraſco. Depon. abſol.

Παλαιόπλουτος. ὁ. iam inde à priſcis temporibus diues. Thucydi. παλαιόπλουτον γὰρ ἦν τὸ χωρίον.

Παλαιός. ῦ. ὁ. uetus, putris. ἐκ παλαιοῦ, olim, iam olim: intelligitur χρόνου.

Παλαιότης. ητος. ἡ. uetuſtas.

Παλαιίμωρος. ου. uetuſtate confectus.

Παλαιεῖα. τό. παλαιεῖα. (clus.

Πάλαισμα. ατος. τό. lucta, certamen, ma-

Παλαισμοσύνη. ης. ἡ. palæſtræ ludus.

Παλαισταῖος. ὁ. quadrantalis.

Παλαιστή. ῆς. ἡ. menſura quatuor digitorum, palmus.

Παλαιστής. ῦ. ὁ. aduerſarius in lucta, ἀνταγωνιστής.

Παλαιστιαῖος. magnitudine palmi.

Παλαιστικός. οῦ. ὁ. luctæ ſtudioſus, luctator.

Παλαιστρίς. ίδος. παλαιστή.

Παλαιστίνη. ης. ἡ. Palæſtina pars Syriæ.

Παλαιστήριον. ου. τό. locus ubi palæſtra exercetur.

Παλαίστρα. ας. ἡ. palæſtra, ludus & locus. Item proprium mulieris apud Lucian. in Aſino.

Παλαιστρικός. παλαιστικός.

Παλαίτατος. ὁ. παλαιός. Thucyd.

Παλαίτερον. iam pridem, antea.

Παλαίτυρος. ου. ἡ. antiqua Tyrus urbs, quam Alexander expugnauit, & ex inſula continentem reddidit.

Παλαίφατος. ου. ὁ. diu prædictus, & diu finitus, fatidicus, antiquus. Eſt etiã παλαίφατος uiri nomẽ proprium, quĩ multa uolumina τῶν ἀπίστων, id eſt incredibilium ſcripſit, à quo libelli, quibus fabellis inuoluta memorentur, quæq́ fidem non capiunt, palæphatia papyrus prouerbio dici poſſunt. Vergilius palæphatiam papyrum ſimpliciter pro libris eius authoris accepiſſe uidetur, quando ita canit, Quàm mala multiplici iuuenum, quot ſepta caterua Dixerat, atq; animo meretrix iactata, ferarũ Infamem tali meritorum more fuiſſe, Docta palæphatia teſtatur uoce papyrus. Cæl. lib. 16. cap. 62.

Παλαίω. μ. αίσω. π. αικα. luctor. Neutr. datiuo iũgitur. τὰ παλαιόμενα, luctæ conatus

conatus & labores, qui inter luctan-
dum fiunt.

Παλαιωθείς. inueteratus.

Παλαιωθήσονται. inueteraſcent.

Παλαίωρ. ορος. ὁ. ſtultus.

Παλακῖνος. bellicoſus, πολεμιστήριος.

Παλαμάομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. &

Παλαμάω. aſtutum quid ago, & genera-
liter pro facio, διὰ τῶν παλαμῶν γεωρ-
γίας ἐργάζομαι.

Παλάμη. ης. ἡ. machinatio, palma ma-
nus, & manus ipſa.

Παλαμήδης. δος. ὁ. Palamedes.

Παλάμηφι. pro παλάμη.

Παλαμίς. lunaria.

Παλαμναῖος. ου. ὁ. maledictus, perſecu-
tor, homicida, aſtutus, infeſtus, di-
rus, conſceleratus. Vnde Syneſ. τὸν
παλαμναῖον τῆς χώρας dixit, hoc eſt pe-
ſtem & perniciem regionis: & πα-
λαμναιοτάτας ἀρὰς, diras, ultimiq; ex-
empli imprecationes. παλαμναῖαι ἱκε-
σίαι, ſupplicationes ob cædem com-
miſſam. Bud. Com.

Παλαμνίομαι. compono fraudes, παλα-
μάομαι.

Πάλαι. τὰς. Strabo uocat auri maſſulas
non maiores ſelibra. Plin. li. 33. ca. 5.
Expuitur æris pala quædam, hoc eſt
quod Græci pſegma appellant.

Παλάσσω. inquino, ſubigo.

Παλάχη. ſors, genus, ἀρχὴ, λῆξις.

Παλαχῆθεν. antiquitus.

Παλεύτρια. ας. columba exoculata ab au-
cupib. in reti poſita, quæ ſubſultans
cæteras columbas allicit. ἀπὸ τοῦ πα-
λεύειν, ſeducere, in laqueum allicere.
Eraſ. prou. Sedens columba. (μα.

Πάλη. ης. ἡ. lucta. ἀπὸ τοῦ πάλλεσθαι τὸ σῶ-

Παλημάτιον. pollen.

Πάληξ. iniuria.

Πάλθος. arcus, funda.

Παλίβολος. ου. ὁ. ἄπιστος, ἀμετάβολος, in-
ſtabilis.

Παλιγγενεσία. ας. ἡ. regeneratio, alteri
natales, ut in baptiſmo.

Παλίγγναμπτος. ου. ὁ. recuruus.

Παλιγκάπηλος. ου. ὁ. inſtitor, id eſt reuen-
ditor, ὁ ἀπὸ τοῦ ἐμπόρου ἀγοράζων καὶ
πωλῶν.

Παλίγκλαστος. curuus, retortus.

Παλίγκοτος. ου. ὁ. iracundus, uindex, hor-
ribilis, tetricus.

Παλιγκότως. malè, iracundè.

Παλίγκυρτος. uas piſcatorium. (tor.

Παλίγλωσσος. ου. ὁ. maledicus, obtrecta-

Παλίζεσθαι. σφαιρίζειν, pila ludere.

Παλίλια. τὰ. Palilia feſta, certamen in
honorem Pales, ſeu (ut alijs placet)
Panos. Alex. Genial. li. 2. ca. 22.

Παλιλογία. ας. ἡ. duplicatio.

Παλίλογος. ου. ὁ. iterum collectus.

Παλιμβάκχειος. ου. ὁ. palimbacchius, idem
qui & ambacchius, pedis genus, ex
prima & ſecunda longis & ultima
breui conſtans.

Παλιμβαλής. ſupinus.

Παλίμβιος. ου. ὁ. rediuiuus, quaſi διὰ ἀνα-
βιώσεως, uel διὰ ἀναβάσεως.

Παλίμβαστος. ου. ὁ. reſtibilis, ſeges quæ re-
germinat, quaſi cuius fœcunditas in
annum ſequentem reſtat.

Παλιμβολία. ας. ἡ. dolus, deceptio, incon-
ſtans ſententia.

Παλίμβολος. ου. ὁ. mutabilis, παλίμπρατος,
uerſutus, uerſipellis, ueteranus, ſæ-
pe reuenditus. Cæl. lib. 5. cap. 41. &
Eraſ. prou. Cercopum cœtus.

Παλιμμέλεια. ας. ἡ. error qui per incu-
riam & incogitantiam admittitur.

Παλιμπαγκδόν. tergiuerſando.

Παλίμπαιδες. iterum pueri. de ſenibus
dicitur qui ad pueritiam rediſſe ui-
dentur. Eraſ. prou. Bis pueri ſenes.

Παλιμπετής. regreſsiuè, retroceſsiuè. à
πάλιν & πίτω, quod eſt cado, quaſi ità

contrariam partem cadens, ἐς τοὔπίσω, aduerbialiter.

Παλιμπηλής. ἐος. qui ſecum ipſe pugnat, qui uerbis factis'ue ſuis cōtrariatur.

Παλίμπισσα. ης. ἡ. ſpiſſa pix, reſina bis cocta. Plin. li. 24. ca. 7.

Παλιμπλαγχθείς. oberrans, uagatus, iterum errans.

Παλίμπους. οδος. ὁ. ingrediēs, ingreſſus.

Παλίμπρατος. ου. ὁ. ueterator, qui diuturna ac multiplici & ſæpe cōmutata ſeruitute aſtutus & uafer euaſit, perfidus, & inconſtans.

Παλίμφημος. ου. ὁ. infamis, prauè uiuens, aduerſus.

Παλίμφυος. ου. ὁ. renaſcens.

Παλίμψηστος. tabella deletilis qua calculatores utuntur, charta deletitia.

Παλίμψυχος. ου. ὁ. rediuiuus, παλίμβιος.

Πάλιν. iterum, retrò. Sciendum quòd in compoſitione augmentum ſignificat: extra compoſitionē uero interdum iterationem, interdum contrarietatem, quaſi dicas ediuerſo interdum ordinem. Πάλιν τε καὶ πρόσω dixit Euripides, pro ἄνω καὶ κάτω.

Παλινάγρετος. ου. ὁ. reuerſiuus, mutabilis, irritus, reuocabilis.

Παλιναίρετος. ου. ὁ. reparatus, non nouus, neq; integer.

Παλινδικεῖν. controuerſiam iudicatam referre. Bud. Com.

Παλινδικία. iterum ſui defendendi poteſtas & redintegratio actionis. Vnde reſtituere actiones ijs quorum petitiones damnatæ ſunt, & pro nihilo habitæ à iudicibus, eſt παλινδικίαν διδόναι, uel διαδικασίαν ἀποκαταστῆσαι. Bud. ibidem. Vnde

Παλίνδικος. ὁ. πάλιν περὶ τῶν αὐτῶν δικαζόμενος.

Παλινδίνητος. reuolutus, aſſiduus.

Παλινδινία. uortex.

Παλινδορία. corium, pellis.

Παλινδρομέω. μ. ήσω. π. ηκα. recurro, remeo, recido. Neutr. abſol.

Παλίνδρομος. ου. ὁ. reciprocus. Παλίνδρομος ἄπιθι, quam ueniſti uiam, remetiens recurre.

Παλινῳδία. iter reciprocū, ἐναντία ὁδός. παλινῳδία uerò ἐναντία ᾠδή, Suid.

Παλίνοπλος. auerſus à ſole.

Παλινόρμενος. ου. ὁ. &

Παλίνορος. ου. ὁ. &

Παλίνορσος. ου. ὁ. reuerſus, retrofugus, ἐς τοὐπίσω λυθείς, ἐς τοὐπίσω ὁρμώμενος. Ab ὄρω, ὄρσω Dorice in futuro, id eſt moueo, concito.

Παλινοστέω. reuertor.

Παλινοῦρος. ου. ὁ. Palinurus, bis mingens, ad quod facete alludens Martialis ridet Paulinum his uerbis, Mingere uis iterum iam Palinurus eris.

Παλίνσκιος. ου. ὁ. umbrifer, obſcurus, σύσκιος. Siquidem πάλιν in compoſitione habet interdum epitaſin, id eſt intenſionem & uehementiam.

Παλίντιτα. τὰ. quæ uiciſſim debent puniri, ὧν ἡ τίσις πάλιν γίνεται, ἀντίποινα.

Παλιντοκία. ας. ἡ. fœnoris iam perſoluti à creditoribus repetitio, quemadmodum Megarenſes, qui tyrāno eiecto, plebiſcito cauerunt, ut à fœneratoribus uſuræ, quas perſoluiſſent prius, repeterentur. Cæl. li. 5. ca. 9.

Παλίντονος. ου. ὁ. reflexus.

Παλίντορα. extenſa retrorſum.

Παλιντράπελος. reflexus, contrarius.

Παλίντροπος. ου. ὁ. redux, prauus, inuerſus, anceps, ὀπισθόρμητος, uerſutus.

Παλινῳδεῖν. id eſt diuerſum ab ijs, quæ prius dixeris, dicere, atq; in contrarium uertere ſententiam. Recantare uulgo dicitur. Vnde

Παλινῳδία. ας. ἡ. quaſi dicas recātatio,

ἀ πάλλω & ᾠδή. Eraſ. Chil.

Παλίουρος. ου. ὁ. paliurus, herba ſpinoſa & aſpera: arbor item in Aphrica, ſuauem fructum ferens, quo uina commendantur.

Παλιπάλημα. τό. montium inæqualitas & aſperitas. Tranſlate dicitur de homine uerſuto & uario maleficoq́ue, de aſpero item & inæquali uitæ ratione agente.

Παλιρρόθιον. ου. retrofluens.

Παλίρροια. ας. ἡ. refluxus.

Παλίρρυτος. ου. ὁ. retractus.

Παλίσκιος. ου. ὁ. umbroſus.

Παλισσυτεῖ, &

Παλισυτεῖ. reuoluitur.

Παλίσσυτος. ου. ὁ retrouerſus, ὀπισθόρμητος

Παλίφημος. παλίμφημος.

Παλίψηκτος. ου. ὁ. lituris egens.

Παλίωξις. εος. ἡ. inſecutio, & propriè cum ij qui fugerant, eos qui fugarant, uerſa Martis alea, inſectantur.

Παλλάδιον. ſtatua Palladis, de qua Herodian. Et παλλάδια, ſigna ſiue imagines quæ nonnunquàm è cœlo in terram decidunt.

Παλλακεύομαι. μ. εύσομαι. π. ευμαι. ſcortor. Depon. abſol.

Παλλακή. ῆς. ἡ. &

Παλλακίς. ίδος. pellex, cõcubina, & quæ ſequitur exercitum. Quanquàm ſint qui inter pallacam & pellicem hoc intereſſe putẽt, quòd pallaca ſit quæ cum cœlibe conſueuerit, pellex uerò cum eo qui uxorem habet.

Παλλάκιον. μειράκιον, adoleſcentulus.

Παλλακός. οῦ. ὁ. amaſius, ἐραστής.

Παλλαντίς. tritonis palus.

Παλλάξ. κος. idem quod παλλακίς.

Παλλάς. άδος. ἡ. Pallas, Mineruæ epitheton. ἀπὸ τοῦ πάλλειν τὸ δόρυ, id eſt à uibrãda haſta. Cæl. li. 8. c. 18. et li. 12. c. 19.

Πάλλας. αντος. ὁ. Pallas, nomẽ gygantis.

Παλλάσσω μ. άξω. π. αχα. μολύνω, fœdo, irrigo, perfũdo, turbo, ut illud παλλάσσετο δ᾽ αἵματι θώρηξ, pro fœdabatur.

Παλλεύω. μ. εύσω. π. ευκα. moueo, decipio, fallo, in laqueum illicio.

Πάλληξ. ηκος. ὁ. adoleſcens.

Πάλλομαι. titubo, ſortior, ſalio, impleor.

Πάλλω. μ. αλῶ. uibro, moueo, ſalio, uerto. Actiu. accuſ.

Παλμικόν. augurium è corporis ſaltibus, ut ſi dexter oculus ſaliat.

Παλμός. οῦ. ὁ. tremor, ut in febre ſit, palpitatio, concuſſio.

Παλμυός, uel πάλμυς. rex, pater.

Παλμύτης. deus Aegyptiorum.

Πάλνη fraus, error.

Πάλος. ου. ὁ. ſors.

Παλτάκια. ſiligo, ſimila, σεμίδαλις. Suid.

Παλτόν. οῦ. τό. iaculum ſeu telum Medis peculiare. ἀπὸ τοῦ πάλλω, id eſt à uibrando. Cæl. li. 12. ca. 5.

Παλύμπους τύχη. regrediens fortuna.

Παλυνώ. μ. υνῶ. miſceo, albefacio, λευκαίνω, πατάσσω. Proprie de farina. nam παλὰ & παιπάλη pollinem ſignificant.

Παμβαξ, & παμβακίς. lana goſſipina, ſiue xylina, etiam barbaris bombax, & cotum.

Παμβῶτις. ἡ. cuncta nutriens. Fortunæ ac ſpei epitheton.

Πάμμα. ατος. τό. poſſeſſio.

Παμμάκαρ. undecunq; fœlix.

Πάμμαχος. ου. ὁ. in omni certaminum genere exercitatus. Et παμμάχιον, pancratium.

Παμμεγέθης. εος. ὁ, ἡ. permagnus, immani magnitudine.

Πάμμικτον. ου. liber epigrammatum.

Παμμήστωρ. ορος. ὁ. omnium peritus artis.

Παμμήτωρ. tellus omniparens. (ſex.

Παμμιγής. έος. ὁ, ἡ. mixtus.

Πάμμηνρος. ὁ. nuper editus.
Παμπάλαιος. peruetuſtus.
Πάμπαν. omnino, planè.
Πάμπαν λεπτός. admodum tenuis.
Παμπάνυιος. nuper natus.
Παμπήδην. πάμπαν.
Παμπησία. ας. ἡ. uniuerſa poſſeſsio.
Παμπληθεί, aduerb. per uniuerſam multitudinem.
Παμπληθεῖς. πάνυ πολλὰς, ualde multas.
Πάμπληθυς. quamplurimum.
Παμπλούσιος. ὁ. ὁ. omnibus modis opulentus, prædiues.
Παμποίκιλος. uarius, multiplex, multicolor, πολύτροπος, uerſutus.
Πάμπολλος. ὁ. ὁ. multus, uarius.
Πάμπολυ. procul.
Παμπονηρός. ὁ. ὁ. perditus.
Πάμποτε. ſemper.
Πάμπρωτος. omnium primus.
Πάμπυνον. fluctuoſum.
Παμύλια. τὰ. ſacrificia Oſyridis in Aegypto, quibus ſimulacrum Priapi adhibebatur.
Παμφάγος. ὁ. ὁ. omniuorus, uorax. Epitheton ignis. Item nomen canis apud Ouidiū, & nationis cuiuſdam apud Solin. Alcman quoq; poëta ſibi hoc nominis tribuit.
Παμφαής. ἑος. ὁ, ἡ. omnia illuſtrans, omnibus lucens.
Παμφαίνω. ſplendeo.
Παμφαλάω. attonitus & tanquam furibundus omnia circunſpicio, ἐπιφέρομαι, oculos in omnes partes torqueo, ut illud, πολλ' ἐπιπαμφαλόωντες ὁμοῦ. Dictum ἀπὸ τοῦ ἄλλοις τὰ φάη.
Παμφαλύζω. tremo.
Παμφεγγής. ἑος. ὁ, ἡ. lucidus.
Πάμφι. prorſus.
Πάμφιλος. ὁ. ὁ. quaſi dicas omnibus amicus.
Πάμφλεκτος. ὁ. ὁ, ἡ. omnia comburens.
Πάμφορος. ὁ. ὁ. omnium ferax, fertilis.

Πάμφυρδος. ὁ. ὁ. multus.
Πάμψυχος. Amphiarai epitheton, ſiue quòd omnibus apud inferos animabus imperet, ſiue quòd uitam ſuam totam & ſemper ſeruet, hoc eſt immortalis ſit.
Πᾶν, τοῦ παντὸς. τὸ. omne. Τὸ πᾶν, prorſum, in totum, in ſumma, ut ſummatim dicam. Lucian. in Sacrific. φῶς τι λαμπρότερον φαίνεται, καὶ ἥλιος καθαρώτερος, καὶ ἄστρα διαυγέστερα, καὶ τὸ πᾶν, ἡμέρα, καὶ χρυσοῦν τὸ δάπεδον. in quo ſignificatu & ὅλως capitur. Refertur item ad tempus. Idem de Vulcano loquens, καὶ ἐν καπνῷ τὸ πᾶν βιοῦντα, in fumo perpetuo uiuentem. Τοῦ παντὸς ἄξιος, id eſt re quauis dignus, quem multi pretij ſignificant, cui opponitur ὀλίγου ἄξιος. Πᾶν ὅτι ὁτιοῦν, quiduis, quodcunq;, omne quod.
Πάν, πανός. ὁ. Pan deus paſtorum, incubus, libidinoſus.
Πάνταβρος. omnibus modis mollis euiratusq;.
Πανάγαθος. optimus.
Παναγής. ἑος. ὁ, ἡ. purus, ſanctus.
Πανάγιος, ου. ὁ. ſanctiſsimus.
Παναγίς. ίδος. ἡ. dies ſacra.
Παναγισία. puritas, παναγία.
Παναγνός. caſtus.
Πάναγρον. ου. τὸ. retis epitheton, dictum quòd omnia capiat. à πᾶν & ἄγρα. Sic πάνθηρον, à πᾶν & θήρα, pro eodē.
Παναθηναῖα. τὰ. quinquatria Mineruæ feſta, unde Panathenaicus liber ab Iſocrate ſcriptus. Huiuſmodi feſtis peplum Mineruæ ferebatur, & ſingulis luſtris fieri ſolebant: in quibus ſolenni carmine per tubicinem & præconem ludicrū indicebatur: undiq; ad certandum ingrediebantur athletæ, neq; congreſſurum quempiam, cum quo certaretur, eligebant, ſed

eum primo prodeunte congrediendum cenſebant. Neq; ad ſpectãdum mulieres, præter unam Pherenicem, & Cereris ſacerdotes mulieres admittebant. In Panathenæis quoque pueri puellæq́, forma conſpicui, manibus amplexi, nunc in orbem, nunc in obliquũ, per diuerſos flexus, pyrrhicam in theatro ſaltabãt. Alexan. Genial. lib. 5. ca. 8. & lib. 6. cap. 19. & Cæl. lib. 6. ca. 49.

Παναίγυλος. ου. ὁ. *malus,* παγκακοῦργος.

Πάνκυδος. ου. ὁ. *clarus, ſplendidus.*

Πανκίολος. ου. ὁ. *uarius,* παμποίκιλος.

Παναιπόλος. ου. ὁ. *epitheton Panos, quaſi ſemper omnia uertens.*

Πανάριστος. *eximius, præcipuus.*

Παναισχής. έος. ὁ, ἡ. *omnino turpis.*

Πανάκεια. *panacea herba, quæ & πάνακες dicitur, ipſo nomine, ut ait Plin. omnium morborum remedia promittens.*

Πανακής. έος. ὁ, ἡ. *ſalutaris. Strabo li. 6.* ῥεῖ δὲ αὐτῶν ποτάμιον πανακὲς πρὸς τὰ τῶν θρεμμάτων νόσους.

Παναλκής. έος. ὁ, ἡ. *omnipotens, fortis, robuſtus.*

Πανάμερος. ου. ὁ. *per totum diem.*

Πανάμωμος. ου. ὁ. *placitus,* ἄμεμπτος, *prorſus inculpabilis.*

Πανάνυτον. τὸ. *penitus poſsibile.*

Πανάπαλος. *totus tener.*

Πανάποτμος. *ualde infœlix, miſerrimus*

Πανάπυστος. ου. ὁ. *planè imperitus,* ἀνήκοος, *non exaudibilis.*

Πανάργυρον. *totum argenteum.*

Παναρκής. *magnus, potens, ubiq; ſufficiens. Epitheton ſolis.*

Πανάριστος. ου. ὁ. *optimus.*

Παναρμόνιος. ὁ. *ex omni harmonia compoſitus, ualde concinnus, ſuauiſsimus, optimè compoſitus.*

Πανασιτία. ας. ἡ. *caritas annonæ.*

Πανασινής. *integer, omnino illæſus.*

Πανασθενίστατος. *integer,* ἰσχυρότατος. *forte pro* πανασθενίστατος.

Παναυγής. έος. ὁ, ἡ. *undecunq; ſplendens.*

Παναφῆλιξ. ικος. ὁ. *priuatus omnibus,* πάντων ἀπηλασμένος.

Παναχαιοί. *omnes Græci.*

Παναώριος. ου. ὁ. *pauci temporis, citò & ante diem moriturus, intẽpeſtiuus.* πάντων ἀωρότατον *(inquit Heſych.)* καὶ ἄμοιρον, *uel* πάντη ἄωρον. παρὰ τὴν ὥραν τὸν καιρόν. *Vel (ut Suid.)* πρὸ τῆς ὥρας.

Πανβασιλεία. ἡ. *regnũ omnibus numeris dominationis abſolutum, quale erat tẽpore Vlpiani Romanorũ principũ.*

Πανδαισία. ας. ἡ. *omniũ ciborũ genere paratum conuiuium. Dictũ uel quòd publicè collata cuiuſq; portione celebraretur: uel quòd omnes ſenſus uoluptate afficeret, & in ea nihil deſyderaretur.* δαὶς *enim conuiuium eſt. Cæl. lib. 5. cap. 31.*

Πανδακέτης. ου. ὁ. *mordax, quaſi omnia mordens.*

Πανδαμάτωρ, *uel* πανταμάτωρ. ορος. ὁ, ἡ. *omnia domans, uel omnidomans.* ἀ πᾶν & δαμάζω. *Epitheton ſomni Homero, & fulminis Luciano.*

Πάνδεια. *uide* πάνδια.

Πάνδειλος. ου. ὁ. *miſerrimus.*

Πάνδεινος. ου. ὁ. *prorſus, ſiue omnibus modis grauis, uehemens. Nam* πᾶν *cum multis dictionibus pulcherrime cõponitur, ut* πάγκακος, *omnino malus,* πανάριστος, *omnibus modis optimus,* παντέλειος, πάνσοφος, πάγκαλος.

Πάνδεκται. ῶν. *uolumina nihil non continentia, ex quibus poſsis, quod uelis, uelut è cornu copiæ depromere. Vnde pandectæ legum, quæ omne ius complectuntur.* ἀ πᾶν *omne, &* δέχομαι *capio.*

Πανδελέτειος.ου.ὁ.moleſtus, importunus, à Pandeleto quopiã nobili ſycophanta.

Πανδέξιος.ὁ.omnidexter.

Πανδερκής.έος.ὁ,ἡ.omnia intuens.

Πανδεχής.omnes accipiẽs, omnibus patens.

Πάνδηλος.ου.ὁ.manifeſtus.

Πανδημεί.paſsim, uulgò, publicitus, ab uniuerſo populo.

Πανδημία.ας.ἡ.totus populus unà congreſſus.

Πανδήμιος.lictor, κοινὸς ζημιώτης, carnifex.

Πάνδημον. publicè.

Πάνδημος. ου. ὁ. omnis populus, tota plebs. Item cõmunis, uniuerſalis, uulgaris, plebeius, populoſiſſimus, frequentiſſimus, celebratiſſimus.

Veneris cognomen apud Thebanos. colebatur enim in ueteri foro, ubi omnis populus conueniebat. De hoc Cæl.lib.8.ca.6.& lib.10.ca.12.

Πάνδημοι νόσοι apud Aeginetam dicũtur morbi qui in plures ſimul graſſantur, ex cauſa publica prouenientes, puta cibi aut potus prauitate.

Πάνδια.τὰ.feſta quædam apud Athenienſes poſt Dionyſia. Celebrabantur autem in honorem Iouis, uel (ut alij tradunt) in honorem Lunæ.

Πανδοκεῖον. hoſpitium.

Πανδοκεύομαι.hoſpitio excipio. Halic. lib.9. πολλὴν ὅσα μέγα πανδοκεύονται.

Πανδοκεύς. caupo, ὁ τὰ πάντα πιπράσκων.

Πανδοκεύτρια.ας.ἡ. mulier tabernaria, caupona. Et Ariſtophan.Ran. pro ipſo diuerſorio uſurpauit.

Πανδοκεύω. cauponor, καπηλεύω.

Πανδοῦρα, &

Πανδουρίς.ίδος.genus muſici inſtrumẽti, & culter coquinarius.

Πανδουριστής, &

Πάνδουρος.qui eo inſtrumento utitur. Cæl.lib.5.cap.23.

Πάνδοξ.hoſpes, ὁ ἐν πανδοκείῳ οἰκῶν.

Πανδοχεῖον.ου.τὸ.uel πανδοκεῖον. hoſpitium, diuerſorium, ſtabulum. Dictũ, quòd quoslibet accipiat.

Πανδοχεύς.έως.ὁ.ſtabularius, caupo.

Πάνδοχος.idem.

Πανδώρα.ας.ἡ.puellæ nomen apud Heſiodum, ut cui omnes dij deæq́; ſuas quiſque dotes adiunxiſſent. Apud Ariſtophanem pro terra accipitur, quòd omnia ad uitam neceſſaria nobis ſuppeditet.

Πανεῖον.ου.τὸ.lupercal.

Πανέλληνες.non omnes Græci uocabantur, ſed Theſſali tantum κατ᾽ ἐξοχὴν, qui Achilli parebant.

Πανελλήνιος. ου. ὁ. omnium Græcorum præſes.

Πάνημος.ου.ὁ. menſis apud Corinthios, quẽ Athenienſes Βοηδρομιῶνα appellant. Rufinus Iulium interpretatur.

Πανέξαλλον.omnino alienum.

Πάνεφθος.bene coctus, diſſolutus, liquidus.

Πανηγυρίζω.μ.ίσω.π.ικα.nundinor, celebro ludos, et feſtos dies ago, laudo.

Πανηγυρικὸν. οῦ τὸ. tertium dicendi genus, quod Latini demonſtratiuum uocant, laudatorium.

Πανηγυρικὸς.οῦ.ὁ.laudatiuus, popularis, plauſibilis. Item promiſcuus. Vnde Plutarch.Symp.4. corpus compoſitum, ut noſtra ſunt, παμμιγὲς καὶ πανηγυρικὸν appellat, quòd ex multis & diuerſis conflatum ſit & mixtum.

Πανήγυρις.ιος.ἡ.nundinæ, publicus conuentus, quales quinto quoque anno Athenis celebrari ſolitos ſcribit Herodot.lib.6. Cicero mercatum interpretatur Tuſcul.1. Pythagoram autem reſpondiſſe, Similem ſibi uideri uitam hominum, et mercatum eum, qui haberetur maximo ludorum ap-

paratu totius Græciæ celebritate. Hinc πανηγυρικοὶ λόγοι, id eſt, panegyricæ orationes, quæ in huiuſmodi cõuentibus haberẽtur, idq́ plerunq́ de utilitatibus Græciæ. à πᾶν & ἀγείρω. Significat etiam locũ in quem hæc celebritas conuenit.

Πανηγυριστής.οῦ.ὁ. nundinator.

Πανημέριον. diurnum.

Πανημέριος.ου.ὁ. diurnus, hoc eſt ſpatio totius diei, ἐφημέριος. Et ad perſonam relatũ, πανημέριοι ſunt, qui manent cum aliquo totos dies, quiq́ aſſiduo adſunt indiuidui comites. Herodia. lib. 1. οἱ πανημέριοι συνῆσαν αὐτῷ. Huic opponitur παννύχιοι.

Πανήμερον. πανημέριον.

Πανήπορος.ου.ὁ. inops.

Πανήρκης.τος.ὁ,ἡ. gratioſus, omnibus placens, ποικίλος, παμμήχανος.

Πανήριος. per omnia congruens.

Πανθάνω. patior.

Πάνθεια.ας.ἡ. Panthea uxor Habradatæ Suſij ductoris ſub Cyro maiore caſtiſsima, & uiri amantiſsima.

Πάνθειον.ου.τὸ. Pantheon, templum Romæ, in quo omnes dij colebantur, quod Bonifacius Pontifex maximus quartus à Gregorio, dono accipiens à Phoca Cæſare, in templum omniũ ſanctorum conuertit. Dictum à πᾶν & θεός.

Πανθήρ.ῆρος.ὁ. panthera Latinè, nominatiuo formato ex accuſatiuo Græco, ſicut κρατὴρ, cratera.ræ. &c.

Πάνθηρον. retis genus, ex eo nomen habens quòd omnes feras concludat. Nam θήρα uenatum ſignificat & aucupium. Sic πάναγρον pro eodem.

Πανθοινὰ, aduerb ſolenni epulo, per totam cœnam, per omne conuiuium.

Πανθοινάω. epulor.

Πανθοίνη.ης. &

Πανθοινία.ας.ἡ. epulum, ſolenne conuiuium.

Πάνθορος. omnia uidens, πανδέρκετος.

Πανθρύλλος.ὁ. omnia euulgans.

Πανθυμαδόν. toto animo.

Πάνθυτα. ueneranda, perquàm ſacranda, omnibus ſacris proſequenda.

Πανίας. purus, candidus.

Πανικόν.οῦ.τὸ. quicquid cũ ſtupore contingit, pauor ſine cauſa obortus, terriculamẽtum inane, à Pane deo, qui tales terrores ſubitò animis immittere credebatur. Polit. Miſcel. ca. 28. & Eraſ. prouerb. Panicus caſus.

Πάνιον. purum, album, eiuſdem coloris, furibundum.

Πάνισκοι. perſonæ theatricæ à Pane dictæ, quaſi aſſeclæ Panis, quem Vergil. deum Arcadiæ uocat.

Πανιώνιον.ου.τὸ. fanũ Apollinis in Ionia.

Πανιώνιον συνέδριον. conuentus duodecim oppidorum Ioniæ. Bud. Com.

Παννέας. attonitus, garrulus.

Παννυχίζω. pernocto.

Παννύχιοι. Homer. Iliad. β. οὐ χρὴ παννύχιον εὕδειν βουληφόρον ἄνδρα, id eſt δι' ὅλης τῆς νυκτὸς, per totam noctem.

Παννυχισμός.οῦ. nocturnæ uigiliæ.

Πανόδυρτος.ου.ὁ. ſemper querulus.

Πανοικησία.ἡ. tota domus.

Πανοικί, aduerb. cum tota domo, nullo relicto. Lucas in Actis, πανοικὶ πεπιστευκὼς τῷ θεῷ. Et πανοικὶ ἀναιρεῖσθαι dicuntur, qui funditus pereunt; ueluti cum peſtilentia nullum in familia reliquum facit.

Πανοικὸς.οῦ. πανοικησία, ut πανοικὸς ἀπολώλεται, cum tota domo abſorptus eſt.

Πανόλβιος. ualdè beatus, παμμακάριστος.

Πανολεθρία.ας.ἡ. internecio, & eiuſmodi pernicies, ut nihil omnino reliqui fiat. Eraſ. Chil.

Παρόμιστος. ου. ὁ. perditus.

Πανομφαῖος. ου. Iouis epitheton, (ut eſt apud Ouid. Ara panomphæo uetus eſt ſacrata tonanti) compoſitum ex πᾶν, & ὀμφὴ: uel quia ab omni lingua colatur: uel quòd omnium uoces audiat.

Πανοπλία. ας. ἡ. armatura, apparatus armorum, uel uniuerſitas armorum, Ambroſio interprete. Hoc enim nomine intelligitur quicquid ad armandum in pugnam militem pertinet, quaſi dicas omnia ſimul arma quæ ad uirum pertinent.

Πανόπτης, uel πάνοπτος. ου. ὁ. oculatus, oculis plenus, undiq; apparens, omnibus conſpicuus.

Πάνορμος. ſtatio, λιμὴν ἀγχιβαθὴς, εἰς ὃν διὰ τοῦτο πᾶσα ναῦς, καὶ ἐν παντὶ ἀνέμῳ ὁρμίζεται.

Πανὸς, uel φανὸς. οῦ. ὁ. fax, lampas.

Πανολύς. cuncta perdens.

Πανόργαμα. τος. τὸ. πανούργημα.

Πανουργεύομαι, &

Πανουργέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſceleſtus ſum, κακουργῶ, malefacio, doloſe ago. Neutr. abſol.

Πανούργημα. τος. τὸ. calliditas, κακοτεχνία, ἀπάτημα, σόφισμα.

Πανουργία. ας. ἡ. fraus, uafritia ſubdola & improba, δεινότης οὐκ ἐπαινετή, id eſt ſolertia minimè commendabilis, interprete Ariſtotele.

Πανοῦργος. ου. ὁ. propriè eum ſignificat qui omnibus in rebus uerſatus eſt, à πᾶν & ἔργον. Verum quia huiuſmodi callidi eſſe ſolent, factum eſt, ut accipiatur Atticis ſcriptoribus pro callido, aſtuto, uafro, uerſuto, uerſipelli, ueteratore, fallaci, maleficioſo, & qui uerſutia ſua quiduis poteſt agere.

Πανόψιον. ου. τὸ. ante oculos omnium, inſigne, ſplendidum, ultimum, magnum. Iliad. φ. πανόψιον ἔγχος.

Πανπρασία, & ἀγορασία. auctio ſub præcone.

Πανσοπλία. ας. ἡ. πανοπλία, cum quis omnibus armis inſtruitur. Dicta uox à σάκος, ut pars pro toto accipiatur.

Πανσέληνος. ου. ἡ. pleniluniũ.

Πανσθενής. έος. ὁ, ἡ. omnipotens.

Πανσπερμία. παγκαρπία.

Πανστρατί, &

Πανστρατιᾷ. cum toto exercitu.

Πανσυδὶ, uel πανσυδίῃ. omnino, prorſus, cum toto impetu, omnes ſimul, cum toto exercitu. Thucyd. πανσυδὶ διέφθαρται, omnino prorſumq; interijt.

Πάνσυρτος. ου. ὁ. ualde trahens.

Παντάθλος. qui in quouis genere luctæ peritus eſt.

Παντάπασιν. omnino, καθάπαξ, διόλου.

Παντάρκης. εος. ὁ, ἡ. cunctos iuuans, omnibus ſufficiens.

Παντάσκιος. ου. ὁ. nuſquàm umbroſus, ὁ πάντοθεν σκιὰν οὐκ ἔχων.

Πανταχῇ. ubiq;, ubiuis, πάντα τρόπον, πανταχῆ τόπων.

Πανταχόθεν. undique, ubique, πάντοθεν.

Πανταχοῖ, &

Πανταχόσε. quocunq;, in omnes partes, quoquouerſum.

Πανταχοῦ. ubique, ubiuis. Et conſtruitur cum genitiuo, ut πανταχοῦ γῆς, ubique gentium.

Παντέλειος. integer, ὁλόκληρος.

Παντελὲς. παντελῶς.

Παντελής. έος. ὁ, ἡ. perfectus, omnino abſolutus.

Παντελῶς. omnino, planè.

Παντευχία ας. ἡ. armatura, πανοπλία.

Πάντη, uel πάντῃ, uel παντῆ. penitus, ubiq;, undiq;, undequaq;, quoquouerſum, paſsim. Vlpian. in Pand. οὔτε πάντα,

πάντα, οὔτε πάντῃ, οὔτε παρὰ πάντων.
Πάντῃ πάντως. quoquouerſus, uſque quaq;.
Παντί τῳ. ἑκάστῳ, παντί τινι. Philo de Mun. ἔτι δ' εἶναι παντί τῳ δῆλον. Herodo. Poly. δῆλον δ' ἐποίησαν παντί τῳ. Bud. Com.
Παντλήμων. ονος. ὁ, ἡ. miſerrimus.
Πανδαής. έος. ὁ, ἡ. omniſcius, ut πανδαὴς Δημόκριτος, apud Laërt.
Παντοδαπός. ῦ. ὁ. uarius, omnifarius, omnigenus, miſcellaneus, συμμικτὸς, undiq; mixtus, in quamlibet ſpeciem mutabilis, omnifariàm diſtinctus.
Πάντοθεν, aduerb. de loco. undique, undequaq;, ἐξ ἑκάστου τόπου.
Πάντοθι, aduerb. in loco. omnibus locis, πανταχοῦ.
Παντοῖος. ου. ὁ. multigena, omnimodus.
Παντοίως. quomodocunq;, omnino.
Παντοκράτωρ. omnipotens.
Παντολαβοί. ab omnibus petentes & accipientes, οἱ παρὰ τοῦ προστυχόντος λαμβάνοντες καὶ αἰτοῦντες.
Παντοπώλεια. ας. ἡ. uenditrix multarum rerum.
Παντολιγοχρόνιος. uitæ breuiſsimæ.
Παντομιγής. undiq; mixtum, πολυειδής.
Πάντολμος. ου. ὁ. audaciſsimus.
Παντόμιμος. ου. ὁ. hiſtrio.
Παντόπασιν. omnino.
Παντοπώλιον. ου. τὸ. nundinæ.
Πάντοσε. undique, in omnes partes.
Πάντοτε. ſemper, ἑκάστοτε, διαπαντός. Matth. 26. ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε.
Παντοτρόφος. ου. ὁ. &
Πάντροφος. fœcundus, ſemper nutriēs.
Πανοῦργος. uafer, improbus, audax.
Πάντως. omnino. Lucian. ταῦτα γὰρ ἴδιο ἐν τῇ φύσει, πάντως ἀποθνήσκειν ἅπαντας, uelis nolis.
Πάνυ. ualde, planè, ſanequàm. Ὁ πάνυ, illuſtris, clarus, potens, potens admodum, ſummus. Lucian. in Icarome. Ἐγὼ σοι παρ' αὐτοῦ ἐκείνου τοῦ πάνυ Διὸς ἥκω τήμερον, id eſt ab ipſo illo ſummo Ioue. Τὸ πάνυ, penitus, nimirum.
Πάνυγε, &
Πάνυ μὲν οὖν. concedentis ſunt cum affirmatione. Cicero dixit ſanè & prorſus.
Πανυπέρτατος. præſtantiſsimus, altiſsimus.
Πανυπέροχος. excellens, egregius.
Πάνυσα. τροφὶς, uitta, faſcia crines retinens.
Πανύστατος. ου. ὁ. ultimus, poſtremus.
Πάνυτι. frequenter, fermè, magnopere.
Πάνυτοι. idem.
Παννυχίδες. αἱ. excubiæ nocturnæ.
Παννυχίζω. μ. ίσω. π. κα. excubo, pernocto. Neutr. abſol.
Παννύχιος. ου. ὁ. per totam noctem.
Παννυχίς. ίδος. ἡ. feſtū Dianæ quoddam quaſi peruigilium, uigilia nocturna, pernoctatio, ludi nocturni, ut apparet ex Platone.
Πάννυχος. ου. ὁ. nocturnus, per totam noctem.
Πανωλεθρία. ας. ἡ. internecio, pernicies, ut nihil omnino ſit reliquum. Ponitur & aduerbialiter, funditus, perditè, ad internecionem.
Πανώλεθρος. ου. ὁ. &
Πανώλης. εος. ὁ, ἡ. pernicioſus.
Πανωλία. ας. ἡ. pernicies.
Πάξ. calceamenti genus.
Παξαμάδιον. ου. τὸ. paxemadium, id eſt panis bis coctus. uox eſt Romana.
Παξαμάς. άδος. ἡ. idem.
Πάομαι. acquiro, ditatus ſum.
Παπάειν. tangere, contrectare, demulcere.
Παπαί. papæ.
Πάππα. uox qua filij ad patres utuntur reuerentiæ cauſa. Vnde
Παππάζω. μ. άσω. π. ακα. inuoco auum,

ut infantes faciunt, patrem nomino, infantium more blandeq́ patrem appello.

Παπάξ. imitatio crepitus uentris, Ari-stoph.

Πάππας. ὁ. pappa, pater. Scythæ & Bithyni Iouem πάππαν uocant. Cal. li.6.ca.43.

Παππασμός. patris ab infante appella-tio.

Παππάω. palpito, contrecto.

Παππίζω. μ. ίσω. π. ικα. τὸ παππάζω. Cal. li.6.ca.43.

Πάππος. ου. ὁ. auus, barba inferiori labro agnaſcens. nam ſuperior μύσαξ dicitur. Item πάπποι dicuntur flores carduorum. Pappos quoq; uocant Latini, teſte Pompeio.

Παππῷα. τὰ. auita.

Παππῷος. ου. ὁ. auitus.

Παπταίνω. μ. ανῶ. aſpicio, luſtro oculis, obſeruo, circunſpecto. Actiu. accuſ.

Πάρ, apocopa poëtica pro παρὰ.

Πάρα. pro πάρεστι. adeſt, adſũt, adſum.

Παρὰ præpoſitio cum tribus caſibus conſtruitur. Cũ genitiuo enim idem quod πρὸς ſignificat exitum à perſona, ut βοήθειά μου παρὰ κυρίου, Auxilium meum à domino: παρὰ τοῦ νόμου κελεύεται, à lege iubetur. Sic etiam παρ᾽ ἐμοῦ, à me. Lucia. ὅτι παρ᾽ ἐμοῦ ἐκκαίδεκα τάλαντα ἐκτίσας. Cicero, Sed etiam dicere ſe à me ſoluere: pro, de mea pecunia. Item ſupra, ut παῦλος παρὰ πάντων θεολόγων τυγχάνει. Cum datiuo ſignificat prope ſeu iuxta, refertur q́ & ad loca & ad perſonas, ut παρ᾽ ἐμοὶ διατρίβει, apud me uerſatur: παρὰ τῷ κυρίῳ ἔλεος, Apud Dominum miſericordia. Ariſtoteles tamen ad Eudem. παρὰ τῷ θεῷ dixit, pro à Deo. Cũ accuſatiuo ponitur pro ad, & ſignificat motum ad rem, παρὰ σὲ ἦλθον, Ad te ueni. Item circa, ut παρὰ πάντα τὸν χρόνον, Circa omne tẽpus, Demoſth. παρὰ ταῦτ᾽ ἐστιν, In his poſitum eſt. Item prope, ut παρὰ τάφρον ὀρυκτὴν, iuxta foſſam. Item cauſam, cur quid fiat, demonſtrat, ut παρὰ τὸ εὖ ζῆν τὸ κλέος, Gloria eſt, eo quod bene uiuatur. Itẽ præter, ut παρὰ τὸν νόμον, præter legem: παρὰ τὴν γνώμην, præter ſententiam, præter opinionem: παρὰ πρέπον, præter decorum. Item à Plato. ἀλλ᾽ ἡγοῦμαι παντὸς μᾶλλον εἶναι παρὰ τοῦτο σωτηρίαν, Exiſtimo ab hoc in primis ſalutem eſſe. Cõpoſita aut minuit, ut παράσημος ῥήτωρ, malæ monetæ, id eſt adulterinus orator. Aut prope ſeu iuxta ſignificat, ut παρακολουθεῖν, prope ſequi, ſubſequi, aſſiduum adeſſe.

Ab ea propoſitione manant uarij modi loquendi, de quibus apud Bud. Com. ut,

Παρὰ μέλος. inepte.

Παρὰ μέρος. uiciſſim, alternis.

Παρὰ πολὺ, uel παραπολὺ coniunctim. contrarium habet uſum. Aliquando enim idem quod κατὰ πολὺ ſignificat, apud Pauſan. Thucyd. & Plut. ut, παραπολὺ μὲν τῶν ἐκ Βοίων χειρόνων, παραπολὺ δὲ τὴν λακεδαιμονίων ἀμεινόνων φανέντων. Greg. παραπολὺ τῆς τάξεως ἐναλλαττομένης, Valde immutato ordine. Interdum econtrario τὸ ἐπίλαττον ſignificat, ita ut παρὰ hic minuat, ut apud eũdem Gregor. εἰ δὲ πόῤῥω, καὶ παραπολὺ τῆς ἐλπίδος. Id eſt, Sin longe à meritis tuis dicẽdo abfuimus, & minus q̃ proſpe noſtra ſucceſſit oratio

Παρὰ τί. ꝑpter quid, unde, quãobrem.

Παρὰ τὴν ὁδοιπορίαν. obiter.

Παρὰ τοῖς ποσί. ad pedes, propè.

Παρὰ τὸν καιρὸν. uide in καιρὸν.

Παρὰ τοὺς συμβούλους. à conſulibus.

Παρ᾽ αὐτὰ τὰ ἀδικήματα. protinus admiſſis delictis, recenti adhuc ſecus ad-

miſſorum memoria. Iuriſperiti di-cunt adhuc flagrantibus delictis.

Παρ' ἕνα. uno minus. uide ἐν παρ' ἕν.

Παρ' ἔτος. annis alternis. (tim.

Παρ' ἡμέραν. ſingulis diebus, alterna-

Παρ' ὅ. quamobrem.

Παρ' ὅλον τὸν βίον. per totam uitam, à to to tempore uitæ.

Παρ' οὐδέν. nihili, parui.

Παρ' ὥραν. intempeſtiuè.

Παραβαίνω. μ. βήσω. π. βέβηκα. prætereo, trãſ gredior. (bacchans.

Παράβακχος. ου. ὁ. furore correptus, de-

Παραβάλλομαι. μ. οῦμαι. π. παραβέβλημαι. comparor. Item audacia præcipi-ti periculum adeo, κινδυνεύω. Thu cyd. πολῖται ὄντες, καὶ πλέω παραβαλλό-μενοι, Qui maioris diſpendij aleam ſubibant. Hom. Iliad. 9. cum accuſa-tiuo dixit, αἰὲν ἐμὴν ψυχὴν παραβαλλό-μενος πολεμίζειν, Diſcrimini intrepide ſe obijciens. Apud Ariſtoph. Ran. pro accedere ponitur, χωρῶμεν ἐπὶ τὸ πλοῖον. χάρ. ὠὸπ παραβαλοῦ, Accede, uel (ut interpres inquit) ὅρμισον τὴν ναῦν, hoc eſt appelle nauem. Bud. Comment.

Παραβάλλω. μ. αλῶ. π. παραβέβληκα. aſſi-milo, comparo, συγκρίνω, ὁμοιῶ, ut κώ-νωπα ἐλέφαντι παραβάλλειν, id eſt, culi cem elephanti cõferre, Liban. Et ali-quando cum præpoſitione πρὸς, ut ἐ πρὸς ἕκαστον αὐτῶν τὰς ἀγαγόρευ πρά-ξεις παραβάλλειμι. Item admoueo, παρατίθημι, τὰ φορτία παραβάλλειν, Plut. & ταῖς ἀμπέλοις παραβάλλειν κό-προν, id eſt fimum miſcere, ut Plin. dixit. Item tranſmitto, traijcio, ut ναῦς παραβάλλειν εἰς Ἰωνίαν, Thucyd. appellere naues, Cæſ. Item permit to, indulgeo, & condono aliquid, & utendum offero, ut mulier παραβάλ-λειν ἑαυτὴν ἀνδρὶ ἀγνῶτι dicitur apud Suid. quæ quæſtus gratia ſeſe homi-ni indulget ignoto. Item accedo, ap propinquo, ut κλεωνύμου παραβάλλοντος εἰς Θήβας, Plut. in Dem. & παραβάλλειν εἰς ἡδονὰς, id eſt applicare ſe ad uolu ptates, Ariſtote. Ethic. 7. & Polit. 7.

Itẽ obijcio, ut παραβάλλειν τοῖς θρέμ-μασι, Plut. & παραβάλλειν τροφὴν τῇ κα-μήλῳ, apponere pabulum, Athen. & παραβάλλειν τὴν ἀμβροσίαν, Plat. Sic etiam obijcere feris, pro edendũ obij cere, apud Latinos. Item flecto, de-torqueo, ut παραβάλλειν τοὺς ὀφθαλμούς, oculos intorquere, limis oculis tor-uiſq; aſpicere, Athen. & Ariſtoph. Nub. Sic παραβάλλειν τὴν κεφαλὴν, Plat. quemadmodum ij ſolent face-re, qui aurem alteri admouent ad au ſcultandum. Et παραβάλλειν τὸ ἕτερον ἐς πλάγιον, in latus cõuertere, Xenop. de lepore fugiente, & à canibus op-preſſo. Item adambulo. Plut. in Cat. καὶ πολλάκις ἑκάστῳ παρέβαλλεν ὁ κά των. Plat. de Repub. 8. ὅταν παρα-βάλλωσιν ἀλλήλοις οἵ τε ἄρχοντες καὶ οἱ ἀρχόμενοι, Quoties congrediũtur in-uicẽ principes ac ſubditi. Quo in lo-co παραβάλλειν ſignificat ex æquo & ſocialiter ingredi, uel æquitare, non comitũ numero locóq;. Bud. ibidem.

Παράβασις. εως. ἡ. trãſgreſsio, præuarica tio. Item παράβασις in comœdijs dice-batur, cum chorus ad populum con-uerſus aliquid extra fabulæ argu-mentum loquebatur.

Παραβάτης. ου. ὁ. tranſgreſſor, ſocius in curru, genus militum, dominus cur-rus, miles in curru pugnãs, auriga.

Παραβία. ας. ἡ. genus potionis ex milio & conyza. Cæl. li. 4. ca. 26.

Παραβιάζομαι, &

Παραβιάζω. cogo, adigo Luc. in Act. πα ρεβιάσατο ἡμᾶς.

Παραβλαστάνω. iuxtà germino.

Παραβλέπω. male uideo, cacutio, negligenter aſpicio, oculos intentos non habeo, hoc eſt, μὴ ἀτενίζω. Accipitur pro ὑποβλέπω, limis aſpicio per indignationē aut ſimultatem, aut iram præcipitem, nō recto aſpectu intueor. Ariſtoph. Veſp. πότερον ἐπὶ τυραννίδι παραβλέψασα ἑτέρῳ, altero oculo torue aſpiciens. Bud. Com.

Παράβλεψις. ιος. ἡ. aſpectio, hallucinatio.

Παραβλήδην. deceptiuè, perperam, obliquè. Item facetè, per comparationem, ἐξ ἀντιβολῆς, ἢ ἀποκρίσεως.

Παράβλημα. equorum pabulū, Homero.

Παράβλητος. ου. ὁ. comparabilis.

Παραβλύζω. παραβάπτω, ἀποπλύνω, ſcaturio.

Παραβλάπτης. ου. ὁ, ἡ. &

Παραβλώψ. ῶπος. ὁ, ἡ. ſtrabus. παρορῶν, διεστραμμένας ἔχων τὰς ὄψεις. Homer. Iliad. ι. παραβλῶπές τ' ὀφθαλμώ, de litis loquens.

Παραβολή. ῆς. ἡ. parabola, comparatio, collatio.

Παραβολικός. ου. ὁ. collatiuus, comparatiuus.

Παράβολος. ου. ὁ. ſtolidus, incautus, qui nō tenet nomen, audax, confidens, temerarius, periclitator. Plut. de Caſ. τῶν τολμημάτων τὰ παράβολα καὶ μεγάλα πράττειν ἔφη δεῖν. Dicitur & in bonā partem Polybio, τῶν γὰρ (inquit) παραβόλων καὶ καλῶν ἔργων. Cic. proiectū dixit pro Cluent. Quòd aut ij, qui ad fraudem callidi ſunt, nō tantum audent, quantum excogitant: aut illi, quorum eminet audacia atq; proiecta eſt, à conſilijs malitiæ deſeruntur. παράβολον πρᾶγμα apud Iſocrat. pro bello ponitur, auſo ſcilicet diſcriminis pleno. Significat etiam οὐ γνήσιον, adulterinum, non germanum. Ariſtoph. Veſp. πονηρὸς ὁ πόῤῥω τέχνης καὶ παράβολος. Bud. Com.

Παραβόλως. è regione, ἀντοφθαλμίσας.

Παράβοῤῥος. qui tranſuerſo aquilone perflatur, id eſt ab latere.

Παραβουλεύομαι. perperam cōſulo. Paul. ad Epheſ. παραβουλεύομαι τῇ ψυχῇ, Nō habens rationem uitæ.

Παραβοῶσι. acclamant.

Παραβραβεύω. μ. εύσω. π. ευκα. determino, brauium intercipio, debito præmio fraudo. Actiu. accuſ.

Παραβραχύ. paulominus.

Παραβύομαι. ingredior.

Παράβυσμα. complementum.

Παράβυστος. ου. ὁ. abſconditus. Vnde forum Athenis in obſcuro urbis loco ſitum, in quo minimæ quæq; lites agebantur, parabyſtum dicebatur. Cæl. lib. 15. cap. 9.

Παραβύω. μ. ύσω. π. υκα. imbuo, inſero, intendo, iuxta aliquem reclino. Actiu.

Παραγάγης. conſoleris.

Παραγγελία. ας. ἡ. interdictum, petitio magiſtratus, ambitus & preces amicorum proreis cauſam dicentibus. Demoſth. περὶ τῆς παραγγ. Bud. Com.

Παράγγελμα. ατος. τὸ. interdictum, uetitum, ſicut παραγγελία, Demoſthen. Apud Iſocra. πρὸς Δημ. accipitur pro præcepto & hortamento conſilioq;. καὶ τοῦ μέλλοντος (inquit) χρόνου παράγγελμα καταλιπεῖν. Bud. ibidem.

Παραγγελματικῶς. admonitoriè, adhortatiuè.

Παραγγέλλω. μ. γελῶ. π. γελκα. admoneo. Item inuito, ut παραγγέλλειν εἰς τὰ δεῖπνα, Lucian. Item condico, conſtituo. Plato in Phæd. παρηγγέλλομεν οὖν ἀλλήλοις ἥκειν ὡς πρῳαίτατα εἰς τὸ εἰωθός, καὶ ἥκομεν. Itē accerſo amicos, apud Lyſi. unde παραγγελία, pro prece amicorum

corum. Ex quo & pro ambire magiſtratū, & δεξιοῦσθαι ponitur. Qui enim candidati erant, denuntiabant amicis, et eos accerſebāt ἐπὶ τῷ συναρχαιρεσιάζειν. ut παραγγέλλειν τὴν ὑπατείαν, παραγγέλλειν ἀγορανομίαν, Plutarch.

Item denuntio, ueto, interdico. Lucas in Act. ca. 5. οὐ παραγγελίᾳ παρηγγείλαμεν ὑμῖν, μὴ διδάσκειν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τούτῳ; Nónne conceptis uerbis interdiximus uobis, ne doceretis in hoc nomine? Et Demoſth. ἐπειδὴ ὁ στρατηγὸς παρήγγελλεν ἀνάγεσθαι, id eſt edicto præcepit. In Pand. quoq; Græcis mulier prægnans poſt diuortium παραγγέλλειν τῷ ἀνδρὶ dicitur, cū marito denūtiat ſe prægnantem eſſe ex eo: contrà maritus ἀντιπαραγγέλλειν dicitur, quod eſt quaſi obnuntiare, uel nuntium remittere prægnanti, id eſt nō uelle agnoſcere ex ſe prægnantem eſſe. Παραγγέλλω εἰς ἄνδρας, uirilem togam ſumo, ad ætatem uirilem perueni. Bud. ibidem.

Παράγγελσις. εως. ἡ. interdictū. Vnde ἀπὸ παραγγέλσεως aliquid fieri in caſtris uel in acie eſt, cū claſsico nō edicitur, ſed per manus imperium traditur & accipitur. Xenoph. ἀναβ. 4. ἡνίκα αὖτα ἀναστάντες ἀπὸ παραγγέλσεως πορευόμενοι. Bud. ibidem.

Παραγγεγεννηθέντα. τὰ. præter nata.

Παραγεύω. deguſto.

Παραγηράω. ῶ. άσω. ῶ. ακα. deliro per ſenectutem. Neutr. abſol.

Παραγίνομαι. adſum, reuertor, uenio, aduenio. Item auxilior, ſuccurro, quod etiā adſum Latinè dicitur.

Παραγινώσκομαι. decipior.

Παραγινώσκω. perperā & iniquè ſtatuo & iudico. Genit. aut accuſ. Bud. Cō.

Παραγκωνίζομαι. cubito oppoſito arceo, importunè propello, obuios & admotos protrudo, & amolior. Lucian. προαρπάζων ὥσπερ ἐκεῖνος τὰ ὄψα, καὶ τὸν πλησίον παραγκωνιζόμενος. Vnde & pro repudiare, ſiue διωθεῖσθαι & διακρούεσθαι ponitur. Cubito enim ſolemus oblata reijcere, cum pudet accipere. Bud. Com.

Παραγόρευσις. negatio, ἄρνησις.

Παραγμένον. ου. τὸ. deriuatio.

Παράγραμμα. τὸ. quod ultra ſolitum, uel iuſtum additur & inſcribitur. Bud. Comment.

Παραγραμματίζω. uocum & literarum ſimilium exaggeratione inceſſo, ut illud Timonis dictū, ὡς ἀνέπλασεν πλάτων πεπλασμένα θαύματα εἰδώς.

Παραγραμματισμός. uitium peruersè literas pronuntiantium, ut ſi ἀντὶ τοῦ κόρακος, κόλακα quiſpiam dicat. hoc etiam παρήχημα uocant. Bud. Com.

Παράγραπτος. peregrinus, alienus, ſpurius, ſuppoſititius, adulteratus.

Παραγράφεσθαι. excipere, præſcribere, id eſt exceptione ſummouere petitionē.

Interdum accuſationem tranſcribere & transferre, ut γραφὴν τοῦ φόνου παραγράψασθαι, Demoſthen. de quo Bud. Com.

Παραγραφή. ῆς. ἡ. exceptio, præſcriptio, effugium litis. Item compoſitio, illecebra, ratio alliciendi, πρόσιμον.

Eſt etiam annotatio in margine, et ſcholium, annotationis ſignum in margine aſcriptum. Iſocra. ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς παραγραφῆς ἀνάγνωθι τὰ περὶ ἡγεμονίας. Inde paragraphi, uel paragraphæ iuriſconſultorum.

Dicitur quoque eo nomine tropus poëtis, cum præcedente completo ad alia fit tranſitus, ut ὡς οἱ μὲν τὰ πίνοντα κατὰ στρατόν.

Παραγραφικὸς ἀγών. eſt litis conteſtatio ſuper translatione & ſuper exceptio

ne, quam Cice. translatiuam cauſæ conſtitutionem uocat.

Παράγραφ☉. ε. ὁ. paragraphus: dicitur linea in longum protenſa, uox protrita iuriſconſultis noſtris.

Παραγράφω. μ. ψω. π. φα. annoto in margine. Item exceptione ſummoueo & præſcribo, circunſcribo, ut παραγράφομαι, Syneſio. Eſt etiam perperam ſcribo, Demoſtheni περὶ στεφ. Et ut γράφειν νόμον dicunt legem & rogationem ferre & promulgare, hoc eſt εἰσφέρειν: ſic παραγράφειν τῷ παρεισφέρειν, hoc eſt, legi iam latæ & rogatæ aliam legem obrogare & opponere. Bud. Com.

Παραγυμνόω. denudo.

Παράγω. tranſeo, prætereo. Matth. 20. δύο τυφλοὶ καθήμενοι παρὰ τὴν ὁδὸν, ἀκούσαντες ὅτι ὁ Ἰησοῦς παράγει, ἔκραξαν. Itē adduco, produco, ut παράγειν εἰς τὸ μέσον, Plat. de leg. 4. & παράγειν εἰς τὸν δῆμον, Lyſ. ſicut producere teſtes Latinis. Item peruertere & tranſuerſum agere, παρὰ φύσιν ἄγειν. Vnde παράγειν τὴν διάνοιαν τῶν πονηρῶν ἀνθρώπων, Antiph. Ex quo & pro ἀπατᾶν, id eſt decipere, ſubdola perſuaſione obrepere, & perducere quò quis uelit ponitur, ut παράγειν ἀναπείθοντας Plat. de Rep. 2. Quod tamen & in bonam partem accipitur, ut παράγειν ἐπὶ τὰς ἀμείνονας ἐλπίδας, ad meliorem ſpem deducere, Plut. Item deducere, deriuare. unde παράγωγα ὀνόματα, & παραγώγως. Itē orno aliquē honoribus & augeo, ut παράγειν εἰς ἀξίωμα ἐπισκοπῆς, id eſt promouere, Chryſoſt. Item in eſſe producere, ut τῶν ἀνθρώπων εἰς τὸν βίον παραχθέντων, Lucian. Refertur etiā aliquando ad rem militarem, & ſignificat porrò agere, ſiue promouere ordines ab altitudine in longitudinem, id eſt ἀπὸ τῶν ζυγῶν ἐπὶ τὰ ζυγὰ. id quod fit ad porrigendā frontem, & circunueniendos hoſtes. Xenoph. παρήγγελλε τὸν ὕστερον λόχον παράγειν. Idem, ἐκ τοῦ παρῆγον οἱ λοχαγοὶ εἰς μέτωπον. Bud. Com. Vnde

Παραγωγή. ῆς. ἡ. adductio, cōciliatio, deductio, peruerſio, id eſt παρανίκημα, ut in Hippiatr. γινώσκειν οὖν σε θέλω, ὅτι οὐκ ἔστιν ἔκθεσις, ἀλλὰ παραγωγὴ, id eſt nō eſſe ceruicem luxatā, ſed peruerſam. Item deceptio, impoſtura, captio, Demoſthen. Item productio & traductio ordinum ab altitudine aciei, id eſt ἀπὸ τοῦ βάθους τῆς παρατάξεως εἰς τὰ ζυγὰ καὶ τὸ μῆκος. Gaza deductionem tranſtulit ex Aeliano.

Παράγωγος. deductiuus, deriuatiuus, ut ὀνόματα παράγωγα, nomina deriuatiua. Vnde &

Παραγώγως. deductiuè, deriuatiuè.

Παραγωνίζειν. in angulos deſinere. Bud. Comment.

Παράδειγμα. ατος. τό. exemplum.

Παραδειγματίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. et

Παραδειγματίζω. trado exemplū. Item uitupero, palàm traduco, ludibrio expono. Item triumpho.

Παραδειγματισμός. ignominioſa pœna.

Παραδειγματώδης. εος. exemplaris.

Παραδεικνύω. μ. είξω. π. ειχα. manifeſtū facio. Neutr. abſol.

Παραδειπνεῖν. incommodè cœnare, uel miſerè uiuere more pauperum.

Παράδεισος. ου. ὁ. paradiſus, hortus apud Xenoph. & locus ſeptus ferarum, uiuarium, uiridarium. Vox deflexa, ni fallor, ab Hebræo pardes, quæ hortum ſignificat.

Παραδέχομαι. μ. ξομαι. π. δεγμαι. ſuſcipio, aſſumo, ἀναιροῦμαι, ἐπιβάλλομαι, incœpio. Demoſthen. μάλα δὲ τῶν ἐπ'

ἐκείνων πραχθέντων οὐδένες ἄλλοι παραδέξασθαι δεδύνηνται. Item accipio à maioribus, & fama referente accipio, παραλαμβάνω. Plato de Leg. 4. φήμην τοίνυν παραδεδέγμεθα τῆς τῶν τότε μακαρίας ζωῆς.

Παραδιαιτᾶσθαι. conuerſari, & alij conuiuere.

Παραδιαστολή. ῆς. ἡ. dilatatio.

Παραδιατριβαί. ῶν. ſcholæ & diſputationes infrugiferæ, μάταιαι σχολαί. παρὰ enim hic uitiat dictionem. Vtitur eo Paulus 1. ad Timoth. 6.

Παραδιεζευγμένον. uitioſè diſiunctum, Gellio interprete. Vox eſt dialecticis in uſu.

Παραδιήγησις. εως. ἡ. annarratio.

Παραδιοικῶ. malè adminiſtro, nec rectè nec ordine adminiſtrationi ciuili me immiſceo, adminiſtrationem alijs recte traditam ad me trãsferre conor.

Παραδοκιμῶ. εἰς δόξαν ὑπερβαίνω.

Παράδοξος. ου. ὁ, ἡ. admirabilis, præter opinionem, inauditus. Vnde παράδοξα Stoicorum, de quibus eſt libellus Ciceronis.

Παράδοσις. εως. ἡ. conſtitutio, traditio; ut παραβαίνειν τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων, Matth. 15. Item mancipatio.

Παραδραθεῖν. concumbere, παρακοιμηθῆναι.

Παραδραμεῖν. ſuperare curſu.

Παραδρομίδες. hypetræ deambulationes, xyſtia appellant.

Παράδρομος. ου. ὁ. ambulatio.

Παραδυναστεύω. τὸ συνάρχω, ſimul regno.

Παραδύομαι, &

Παραδύω. mergor, ingredior, irrepo, fallo introeundo & me inſinuando. Bud. Com.

Παράδυσις. εως. ἡ. aditus, irreptio.

Παραδοσείω. cupio tradere.

Παραείδειν. prope aliquem canere.

Παραζεύγνυμι. adiungo.

Παραζεύξας. admiſcens.

Παραζηλόω. μ. ώσω. π. ωκα. ad æmulationem prouoco, extimulo. Actiu. accuſatiuo.

Παραζῶ. diminutè uiuere.

Παραζώνιον. ου. τό. gladij genus, quod ad zonam accingebatur.

Παραζώννυμι. μ. ώσω. π. ωκα. cingo. Acti.

Παραζωστίς. paruus gladius, pugio.

Παραθαλάσσιος. ου. ὁ. maritimus.

Παραθάλπω. calfacio, παραθερμαίνω.

Παραθαρσύνω. μ. υνῶ. π. υγκα. dehortor. Actiu. accuſ.

Παραθεῖναι. commendare ſeruandum, ueluti cum depoſitum cõmittimus.

Παράθερμος. calidus, audax, indecore faciens.

Παράθεμα, &

Παράθεσις. εως. ἡ. σύγκρισις. comparatio. Item appoſitio, ferculum.

Παραθέω. tranſcurro, prætercurro, prope curro.

Παραθεωρέω. μ. ήσω. π. ηκα. deſpicio. Actiu. accuſ.

Παραθήγω. exacuo, παροξύνω, ἀκονῶ.

Παραθήκη. ης. ἡ. pignus, depoſitum.

Παραθραύω. miſer ſum, & uiribus fractus.

Παραί, poët. pro παρὰ, ut παραὶ ποσὶ κάππεσε θυμός.

Παραίθεμα. τος. uola.

Παραίνεσις. εως. ἡ. admonitio.

Παραινέτης. ου. ὁ. admonitor.

Παραινετικός. οῦ. ὁ. admonitorius.

Παραινέω. μ. έσω. π. εκα. admoneo. actiu. datiuo.

Παραινίττομαι. innuo. Accuſ.

Παραίνυσθαι. priuare, auferre.

Παραίπχιμα τος. deliratio.

Παραιτοῦμαι. recuſo.

Παραίρεσις. ademptio.

Παραίρημα. τό. reſtis. Thucyd. ἐκ τῶν ἱματίων παραιρήματα ποιοῦντες.

Παραιροῦμαι. adimo, aufero, detraho. Paſsiua uoce tantum dicitur, & interdum cum uno, interdum cum duobus accuſatiuis conſtruitur.

Παραίσιμον. illicitum, indecorum.

Παραίσιον. idem, ſiniſtrum, aduerſum.

Παραΐσσω. prætereo.

Παραιτέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. excipio, excuſo, deuito, abdico. Item mitigo, placo, αἰτέομαι, rogo, deprecor, peto, ut apud Menand. παραιτοῦμαί σε συγγνώμην.

Παραιτέω. μ. ήσω. π. ηκα. idem. Actiu.

Παραιτησάμενος. reſpuens.

Παραίτησις. εως. ἡ. excuſatio, expulſio.

Παραιτητής. interceſſor, defenſor.

Παραίτιος. ον. author.

Παραιτώνιον. ου. τό. plaga, regio.

Παραιφάμενος. ου. ὁ. admonens.

Παραίφασις. εως. ἡ. admonitio. Iliad. λ. ἀγαθὴ δὲ παραίφασίς ἐστιν ἑταίρου.

Παραιφάσσω. extendo, commoueo, uibro, ſalto.

Παραιωρούμενος. ου. ὁ. ſuſpenſus. Herodo. Polym. ἐγχειρίδια παρὰ τὸν δεξιὸν μηρὸν παραιωρούμενα ἐκ τῆς ζώνης.

Παραχωρῆσαι. luxare, ἐκχωρῆσαι ἄρθρον.

Παραφύλαγμα. ατος. τό. adductio.

Παρακαθηεικός. præter ius, contra quàm decet.

Παρακάθημαι, &

Παρακαθίζομαι, &

Παρακαθίζω. μ. ίσω. π. ικα. iuxtà colloco, aſsidere facio. ſedeo, aſsideo. Dicitur & παρακαθέζομαι pro eodem.

Παρακαθίημι. utrinque demitto. Bud. Cõ.

Παρακαθίστημι. iuxtà colloco, atque cuſtodem appono, ut παρακατέστησέ τινὰ τῶν οἰκετῶν φυλάττειν, Demoſth. Aliquando ponitur ἀντὶ τοῦ ἐξ ἐναντίας καὶ κατα καμμέρους καθίστημι, quaſi altrinſecus colloco, Iſocr. & Plut. Bud. Com.

Παρακαίριος, & (cens.

Παράκαιρος. ου. ὁ. intempeſtiuus, inde-

Παρακαλέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. conſolor paſsiuè. Habet quoque ſignificationem actiuam, ſicut

Παρακαλέω. μ. έσω. π. ηκα. conſolor, hortor. Vnde ἀντιπαρακαλεῖν Xenoph. pro in diuerſum hortari. Item obſecro, oro. Greg. τοῦτο δὴ παρακαλούμεθα, δεόμεθα ὑπερέχεσθαι. Itẽ pro alio precator interuenio, ut aduocatus & patronus. Vnde παράκλητος. Item aduoco, id eſt aduocatum acceſſo et imploro, παρακαλεῖν δημοσθένην, Aeſchin. Eſt etiam euoco, ut παρακαλεῖν εἰς συμμαχίαν, Syneſ. et Aeſchin. οἱ δὲ ἡμέτεροι πρέσβεις ἀπὸ δήμου παρακαλοῦντες τοὺς Ἕλληνας ἐπὶ τὸν Φίλιππον.

Παρακεκλημένοι μάρτυρες, ſunt teſtes rogati, quibus οἱ προστυχόντες opponuntur, id eſt fortuitò oblati. Actiu. accuſ. Bud. Com.

Παρακαλύπτομαι, &

Παρακαλύπτω. μ. ύψω. π. υφα. cooperio. Item ſicut ἐγκαλύπτομαι, oculos meos contego, ne uideam quippiam horribile aut auerſandũ. Bud. Com.

Παραχαράττω. adultero, falsò ſigno.

Παρακαταβάλλειν. ſacramento contendere, ſponſione certare.

Παρακαταβολή. ῆς. ἡ. depoſitum, fideiuſſio. Actionis genus, ubi tam actor, quàm reus apud acta decimam partẽ æſtimationis litis deponebãt, multam ſcilicet futuram temerè litigantis. Neque modo ſponſionis iudicium, ſed etiã ipſa pecunia depoſita hoc nomine ſignificatur, id eſt τὰ πρυτανεῖα. Latinè ſponſio dicitur. Bud. in Ann. & Com.

Παρακαταθήκη. ης. ἡ. depoſitum, fiducia.

Παρακατακλίνω. adhibeo, admoueo, inclino, iuxtà colloco, uel in lecto uel in mēſa, quod & παρακλίνω dicitur.

Παρακατατίθεμαι. depono, id eſt, commendo, datiuo iunctū, Plat. de Rep. 1. Significat & dare quippiam fiducia contracta, fiduciarium do, depono tanquā apud ſequeſtrem. De hoc Bud. in Annot. Itē credo. Xenoph. τὸ ἑαυτοῦ σῶμα τῷ ἵππῳ ὁ δεσπότης παρακατατίθεται, quaſi fidei cōmittit, creditq́. Sic Aeſchin. κατὰ κτῆσιν. pro fortunæ committere. Bud. Com.

Παρακαταλογή.ἡ.immutatio.

Παρακαταλέγομαι.concumbo.

Παρακαταπήγνυμι.defigo.

Παρακαταρτύομαι.μ. ύσομαι. π. υμαι. ex multis unum facio, compono.

Παρακατάστασις. depoſitū, παρακαταβολή.

Παρακαταχρῆται. abutitur.

Παρακατεχτικός. tenax.

Παρακατέχω. idē quod κατέχω, niſi quòd intendere uidetur ſignificationem, retineo, χρονοτριβῶ. Vnde παρακατέχειν τὴν χρῆσιν τῶν καρπῶν, retinere uſum fructuū. Et παρακατέχειν τῇ μνήμῃ, memoria tenere & cōplecti.

Παράκειμαι.adiaceo.

Παρακείμενα.fercula.

Παρακείμενος. tempus præteritum. adiacet enim ac prope eſt præſenti. Vide in ἀόριστος.

Παρακεκινδυνευμένον. altum, blaſphemum, inopinatum, inſuetum. Suid.

Παρακεκομμένος. delirus, inſanus, μαινόμενος (inquit Suid.) ἐξεστηκὼς, παράφρων. Item improbus, prauus. Vnde & de numiſmate perperā cuſo dicitur. Ex quo ad quaſuis res fucatas transfertur, quæ ſimilitudine impoſturam faciunt. Suid.

Παρακεκηρόαται. inſaniebant.

Παρακελεύομαι.μ. εύσομαι. π. ευμαι. hortor, excito.

Παρακέλευσις.εως.ἡ. hortatio, cōſolatio, aduocatio, prouocatio.

Παρακελευσμός.οῦ.ὁ.idem.

Παρακέντησις.εως.ἡ. curatio, quæ fit manu chirurgi, cum morbus aliter curari nequit. iungitur prius locus, deinde acus uel hamulus infigitur.

Παρακερδαίνω. perperā lucror, uel amplius iuſto, & præter alios lucror.

Παρακινδυνεύομαι. mihi imminet periculum, paſſiue.

Παρακινδυνευόμενον. quod periculosè ſuſcipitur, quod periculoſum eſt tractatu.

Παρακινδυνεύω. temerè & audacius periclitor. Sic Cic. pro Quint. Omnia circumſpexit Quintius, omnia periclitatus eſt. Bud. Com.

Παρακινέω.μ. ήσω. π. ηκα. permuto, trāſfero. Item inuerto, peruerto, ut παρακινοῦντος θεῖα λόγια, Dionyſ. Item labefacto. Gregor. κατὰ ἰσχ. νῦν δὲ τὸ παρᾶον τὰ χριστιανῶν μετατιθέναι, καὶ παρακινεῖν. Item prouoco, irrito. Item indecorè & inſtabiliter moueor. Ariſtoph. Βατρ. ἰδοὺ, σκόπει νῦν μὴ παρακινοῦντ' ἴδῃς, En tibi me, animaduerte num inter uerbera indecore tibi moueri uidebor. Vnde & pro adblādior ponitur, adulor, hoc eſt caudam moueo alicui adblandiendo. Item ἐκφέρομαι τοῦ καθεστηκότος, aliquid ſecus in me admitto, aut de me conſulo. Vnde παρακεκινηκότες, in furorem uerſi & furibundi, ἐξιστάμενοι. Theophr. 6. de Cauſ. paſſiue uſus eſt de uino, quod ſub ſydere turbido motu uitiatur, καὶ μάλισθ' ὅταν θαλαττωθῇ, ἢ ἐπὶ τοῖς τοῦ ἄστρου ἀναβολαῖς παρακινοῦσιν. Bud. Com.

Παρακινητικῶς, pro ἐξεστηκότας, Plut. in Solone.

Παραμιγνύω. admiſceo.

Παρακληθεῖσα. ἡ. exorata.

Παράκληρος. ου. ὁ. ſimul ſeruiens, ſeruus aſcriptitius.

Παράκλησις. εως. ἡ. exhortatio, conſolatio. Eſt etiam aduocatio, id eſt aduocati & corrogati, ut adſint iudicio uel concioni, ut faueant concionanti, uel cauſam dicenti. Bud. in Annot. poſt. & Com.

Παρακλήτης. ου. ὁ. inuitatus.

Παρακλητικόν. οῦ. adhortatiuum, conciliatorium.

Παράκλητος. ου. ὁ. aduocatus, patronus, fautor. Sic etiam ſpiritus ſanctus, ὡς πάντων τὰς παρακλήσεις δεχόμενος. Bud. Com.

Παρακλήτωρ. idem, conſolator.

Παρακλιδόν. declinãter, παρεξιστάμενος.

Παρακλίνω. μ. ινῶ. π. ικα. diuertor, ſummitto, inclino.

Παρακμάζω. μ. άσω. π. ακα. ſeneſco, id eſt trãſeo uigorem, deficio, declino.

Παράκμασις. ἡ. παρακμὴ. (Neut.

Παρακμαστικὸν. languidum, remiſſum. Vnde παρακμαστικὸς πυρετὸς, de febri, quæ ſenſim leuior fit & languidior. cui opponitur ἐπακμαστικὸς. Et παρακμαστικὴ ἡλικία, ætas iam uergens & inclinata, Galeno.

Παρακμὴ. ῆς. ἡ. languor, & remiſſio uigoris. Apud Gale. remiſſionem febris ſignificat. Eſt etiã ſenilis ætas, quando iam robur conſeneſcit.

Παρακνήμιον. ου. τὸ. alterum os cruris in iumentis, quaſi additum tibiæ.

Παρακοεῖν. deſipere.

Παρακοὴ. ῆς. ἡ. inobedientia.

Παρακοίτης. ου. ὁ. coniunx uir.

Παράκοιτις. ιος. ἡ. cõiunx mulier, pellex.

Παρακολούθησις. εως. ἡ. ſequela.

Παρακολουθῶ. aſſector, adſum, ſubſequor indiuiduus comes. Item animaduerſione & intelligentia aſſequor dicentem. Aeſchin. ὑμᾶς τε βουλοίμην ἂν ἀκοῦσαι, καὶ προσέχειν τὸν νοῦν, καὶ παρακολουθεῖν ἀμαθῶς. Bud. Com.

Παρακομιδὴ. ῆς. ἡ. aduentus.

Παρακομίζομαι. aduenio.

Παρακομίζω. affero, impello, importo.

Παρακοπὴ. ῆς. ἡ. diminutio, amentia, alienatio mentis.

Παρακοπτικός, &

Παρακοπτός. οῦ. ὁ. mẽtis inops, φρενιτικός.

Παρακόπτω. μ. όψω. π. οφα. furo, inſanio, deliro, deſipio, παρανοῶ, μαίνομαι. Item fraudo, damno afficio. Ariſtoph. Neb. ὑπ' ἀργυραμοιβοῦ παρακοπεὶς διχοινίκῳ. Bud. Com.

Παρακορέω. uerro, orno, παρακαλλύνω.

Παράκουσμα. ατος. τὸ. diſciplina.

Παρακούω. μ. ούσω. π. κα. obaudio, παρέργως, ἢ λάθρα ἀκούω, ſeduco, decipio.

Παρακρατέω. retineo, firmor.

Παρακρεμάω. μ. άσω. π. ακα. ſuſpendo. Actiu.

Παράκρημνος. ου. ὁ. præceps.

Παρακρίνω. quaſi παρατάττω, iuxtà loco, ex aduerſo inſtruo aciem, atque ita prope ut σύγκρισις fieri poſſet. Plut. in Ant. οἷς δὲ πάρθοις παρακεκριμένοις, λόγου κρείττων ἡ τάξις ἐφαίνετο τῆς ῥώμης. Bud. Com.

Παρακροτέω. μ. ήσω. π. ηκα. adhortor, dehortor, incendo, παραθαρσύνω, παρορμῶ, παροξύνω.

Παράκρουσις. fraus, dolus. παράκρουσις τῶν παρανόμων, iniquũ, contra leges.

Παράκρουστος. ου. ὁ. ſtultus.

Παρακρούω. μ. ούσω. π. κα. ebrius uacillo. Item ſeduco, fraudo, fallo, in errorem impello, aberrare facio. Sic παρακρούομαι uoce paſſiua pro eodem. Vnde παρακρούσασθαι τοὺς δικαστὰς, eſt obrepere iudicibus, et per impoſturam

aut calumniam iudicium uincere. Tranſlatio eſt ab iis, qui in rebus appendendis alterā lancem ex æquilibrio fraudulenter impellunt digito, ut in alteram partem uergat: ſiue à luctatoribus, qui nō fortiter neq; ui, ſed fraude, et ſupplantādo, uincunt, ποδὶ ἢ χειρὶ παρακρούοντες. Inuenitur interdum cum duobus accuſatiuis.

Sciendum tamen quòd παρακέκρουσται cum σ pro ἐξηπάτηκε, παρακέκρουται uero ſine σ, pro ἐξηπάτηται paſſiue ponitur. Significat etiam deprecari, & à ſe ſummouere. Vnde παρακρούεσθαι τοὺς μάρτυρας, refutare, & refellere teſtes, hoc eſt παραγράφεσθαι καὶ διελέγχειν, hoc eſt reiicere & repudiare, ut διακρίνεσθαι. Bud. Com.

Παράκλης. uenator, qui canes uenaticos ducit.

Παρακτικός. qui uim habet ſubſtantias creandi.

Παράκτιος. ου. ὁ. litoreus.

Παρακύπτω. tranſcurſim aſpicio, quaſiq; limis oculis, uel in tranſitu, & quaſi per tranſennam aſpicio.

Παράκυψις. ιος. ἡ. proſpectus. ἐξ ὄνου παρακύψεως, prouerbium de aſino, qui cum ab agaſone neglectim ageretur, in tranſitu caput in tabernam uel in officinam inſeruit, & uaſa euertit.

Παρακοχή. retentio, dilatio.

Παραλαλεῖν. nugari.

Παραλαμβάνω. per manus traditum accipio, ut ſucceſſor facit, qui prouinciam accipit, Demoſthen. & Gaza ex Cic. Item à maioribus accipio, & quaſi per manus traditum accipio, ut parentes liberis, Plat. de Rep. 1. & Ariſtid. in Panath. Item ἐκδέχεσθαι καὶ διαδέχεσθαι, id quod Latini excipio dicunt. Baſil. καὶ αἱ νύκτες τὰς μεθημερινὰς φροντίδας παραλαβοῦσαι. Sic Liu. Nec tranquillior nox diem tam fœde actam excepit. id eſt, ſubſecuta eſt. Cice. in Cat. Sed memoriam illius uiri omnes excipient anni conſequentes. Bud. Com.

Παραλανθάνω. lateo.

Παραλέγομαι. lego litus, hoc eſt, παρὰ τὸν αἰγιαλὸν, καὶ κατὰ τὴν ἠϊόνα πλέω. Lucas in Actis, παραλεγόμενοι τὴν Κρήτην, Præterlegentes Cretam. Sic Vergil. Et crebris legimus freta concita terris.

Παραλέγω. μ. ἔξω. π. χα. inhoneſtè aliquid lucror.

Παραλείπω. μ. είψω. π. ειφα. omitto. Acti.

Παράλειψις. ιος. ἡ. omiſſio.

Παραλέχομαι. μ. ξομαι. π. γμαι. accumbo. Depon. abſol.

Παραληπτέον. complectendum eſt.

Παραληρέω. μ. ήσω. π. ηκα. deliro. Neut. abſol.

Παράληψις. ueneratio, præteritio, occupatio.

Παραλία. ας. ἡ. regio maritima.

Παραλιμπάνω. μ. ανῶ. prætermitto. Act.

Παράλιος. ου. ὁ. litus, maritimus.

Παραλλαγή. ῆς. ἡ. mutatio, ἀλλοίωσις immutatio, differentia. Plato pro hallucinatione & aberratione uſus eſt. Bud. Com.

Παραλλάξ. uiciſſim, alternis. Vnde παραλλὰξ κεῖσθαι eſt in ſerie rerum alternantem uarietatem eſſe: quod etiam ἐναλλὰξ dicitur, ὅταν ἐφεξῆς ἕτερον ἐφ᾽ ἑτέρῳ ἀλλοῖον κέηται. Bud. Com.

Παράλλαξις. ἡ. παραλλαγή, exorbitatio.

Παράλλακτος. ου. ὁ. mutabilis.

Παραλλάττω. μ. άξω. π. αχα permutatim uario, alternis hoc & illo modo facio, quemadmodum fabri παραλλάττειν ἀλλήλων τοὺς ὀδόντας Theophraſto dicuntur, cum dentes ſerræ alternos uariant, uel alternis hinc & illinc

prominentes faciunt, ut ſcops inter adducendam & propellendam ſerram educatur, quæ alioqui crenas ſerræ obſtruit. Vnde παραλλάττοντα apud eundem pro alternis hoc & illo modo ſita, ut ſunt dentes in ſerra: & opponitur τῷ παράλληλα εἶν. Ex quo & pro alternare ponitur, id eſt nunc hoc, nunc illud animo agitare, ut δόξη παραλλαττούση apud Iſocr. pro uaria & alternante de homine opinione. Sic Vergil. Hæc alternanti potior ſententia uiſa eſt. Item pro differre, uariare, nunc hoc, nunc illo modo cedere, Theophr. Et παραλλάττει, refert, id eſt differentiam facit, & ad rem pertinet. Vnde ἀπαράλλακτος, non differens, nõ euarians, per omnia ſimilis. Significat etiã præterire, id eſt διαλλάττειν, ἀμείβειν. Xenoph. ἑλλην. ε. ἐπεὶ δ' παρήλλαξαν οἱ πρῶτοι τὴν ἐνέδραν, ἐξανίσαντο οἱ περὶ χαβρίαν, Cum primi inſidias præterijſſent, milites qui cum Chabria in inſidijs latebãt, inſurrexere. Idem παιδ. 1. ὅσοι δὲ παραλλάξαντες ἔφθασαν. Id eſt, Qui è tranſuerſo occurrentibus anteuerterunt. Sic Herodot. ὀλίγον τῆς χώρης παραλλάξαντες, Qui modico ſpatio ab occurſu aberrauerunt: uel, Qui parum abfuit, quin mutuo obuiam fierent. Huc pertinet, quod eſt apud Plat. ἢ παραλλάττουσι τὰ αἰσθήσεως τὰ σημεῖα, Non aliud pro alio offendũt, & naciſcuntur. Bud. Com.

Παραλληλιὰ. τὰ. Latini uirgas, hiſtorici ſoles uocãt, authore Seneca. Verum exemplaria habent παρήλια. Locus eſt Nat. Quæſt. lib. 1. cap. 11.

Παραλληλίζω. μ. ίσω. π. ικα. comparo.

Παραλληλόγραμμαι. αἱ. ex aduerſo poſitæ lineæ à geometricis appellantur, παράλληλοι.

Παράλληλον. figura poëtica, cum duæ dictiones ſynonymæ pariter ponuntur, ut βάσκ' ἴθι.

Παράλληλος. ὁ. ὁ. mutuus, inuicem comparatus. Iſocr. περὶ μὲν τῶν πραχθέντων παράλληλα, καὶ τῶν κινδύνων ταῦτ' ἄχομεν εἰπεῖν, Hæc igitur habuimus quæ de rebus utrorunq; geſtis belliſq; ſuſceptis diceremus, horum res geſtas cum illorum comparando. Ex cuius imitatione, Plutarch. παράλληλα ſua uocauit, hoc eſt, uitas illuſtrium uirorum, quos binos quaſi paria compoſuit. Significat etiam uiciſsim & alternis, quaſi ἀμοιβαίως. Ariſtot. de Iuuent. ἂν δὲ παράλληλά τις ποιῇ τὴν ἀφαίρεσιν καὶ τὴν θέσιν. Παραλλήλους ἐξετάζειν, eſt quod Cicero dicere ſolet, contendere. Soluitur aliquando dictio compoſita, & per accuſatiuum, quem poſcit ipſa præpoſitio proferri ſolet, ut παρ' ἀλλήλους, παρ' ἀλλήλας, παρ' ἄλληλα. Vnde

Παραλλήλως, aduerb. Ariſtot. de Mundo, καλοῦσι δὲ αὐτὸν καὶ δία καὶ ζῆνα, παραλλήλως χρώμενοι τοῖς ὀνόμασι, ὡς κἂν εἰ λέγοιμεν δι' ὃν ζῶμεν, Vocãt autem (inquit de Deo) καὶ δία καὶ ζῆνα, coràm compoſitis nominibus, altrinſecuſq; ſitis, quaſi dicas δι' ὃν ζῶμεν. Si enim è regione quaſi ἐν τῇ συνεχείᾳ hæ duæ uoces componantur, erit δία ζῆνα, quaſi δι' ὃν ζῆν ἔξεστι. Bud. Com.

Παραλογή. ῆς. ἡ. deceptio.

Παραλογία. oppoſita eſt analogiæ.

Παραλογίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. &

Παραλογίζω. μ. ίσω. π. ικα. decipio falſis rationibus, falſa argumentatione utor, ſubdola ſupputatione utor. Bud. Com.

Παραλογισμός. ῦ. ὁ. deceptio per falſas ratiocinationes.

Παραλογιστής. ῦ. ὁ. deceptor, ἀπατεών.

Παραλογιστικός. ἢ. ὁ. cauillatorius.

Παράλογος, maſcul. gener. ut ὑπόλογος, & dicitur id quod præter opinionem & repente accidit. Thucyd. τὸ δὲ πολέμου τὸν παράλογον, ὅσος ἐστὶ, πρὶν ἐν αὐτῷ γενέσθαι, προδιάγνωτε. Diodorus genere neutro dixit, πρὸς τὰ παράλογα τῆς τύχης ἀπολιπόντες αὑτοῖς καταφυγὰς, ad nec opinatos fortunæ impetus ſuffugia ſibimet ipſi relinquentes: de theſauris loquens Suſianis. Sic Liu. Duas urbanas legiones ad incerta belli conſules conſcribunt. Eſt etiam παράλογον τὸ ἀλόγως γινόμενον, id eſt temere & præter rationem. Itē τὸ μὴ ἀνάλογον, id eſt quod præter proportionē eſt. Bud. Com.

Παραλόγως. præter opinionem, inſperatò.

Πάραλος. ου. nauta, remex. Item nauis, qua Delphos Theori ad rem diuinam faciendam mittebantur, in hos uſus à Repub. deſtinata. Dicebatur & eo nomine iudicium tribuarium Athenis.

Παραλοῦσθαι. iuxtà aut unà lauari.

Παράλυσις. ιος. ἡ. diſſolutio, paralyſis.

Παραλυτικός. ἢ. ὁ. paralyticus.

Παραλύω. μ. ύσω. π. υκα. ſuccedo. Item diſſoluo, deſtruo. Vnde παραλύειν τὴν ἀμφισβήτησιν, pro iudiciū intentatum deſtituere, cœptamq́ inſtantiam aut remittere, aut quouis modo antiquare. Et παραλύω τῆς ἀρχῆς, abeo magiſtratu & abdico me. Et παραλύειν τῆς δυνάμεως, pro euertere alicuius potentiam, Ariſtot. Et παραλύειν τοῦ ζῆν ἑαυτὸν, mortem ſibi conſciſcere, Plutarch. Aliquando παραλύειν eſt immunem facere, ut παραλύονται τῆς λειτουργίας, immunes ſunt, Polyb. Et παραλύειν τινὰ τῆς καταδίκης, pœnæ eximere, Lucia. Bud. Cō.

Παράλωμα. tegmen quoddam, τὸ ἔξωθεν τῆς μητρὸς σκέπασμα.

Παραμαρτάνω. aberro, ἀποτυγχάνω.

Παραμβολεῖν. extra uallum tentoria habere.

Παραμείβομαι. μ. ψομαι. π. ειμμαι. retribuo, reſpondeo, Hom. Item tranſeo, prætereo. Item uicinus ſum.

Παραμείβω. μ. ψω. π. ιφα. idem.

Παραμελέω. negligo, ſperno.

Παραμέμβλωκε. manſit, adeſt, cupit.

Παραμιμνήσκω. memoro.

Παραμένω. μ. νῶ. π. ηκα. aſsiſto, permaneo. Neutr. datiuo.

Παραμέση. nomen chordæ. Vitru. lib. 5.

Παραμειβεῖν. παράπλοα μετρεῖν, & præternauigare.

Παραμηρίδιον. τό. genus gladij, arma crurum, femorale.

Παραμικρόν. paululum, ferè, penè, parum abfuit.

Παράμικος. ἢ. ὁ. citra certamen uictor.

Παραμιξολυδιάζειν. tranſcendere mixolydium cantum, quòd in antiqua muſica non licebat.

Παραμένοντι. τῷ. manenti, & mitiganti iram.

Παράμονος. conſtans.

Παραμυθέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. conſolor, do conſilium, παρηγορῶ, παρηνῶ. Depon. accuſ.

Παραμυθία. ας. ἡ. conſolatio.

Παραμυθικός. ἢ. ὁ. conſolatorius.

Παραμύθιον. ου. τό. ſolatium.

Παραναγινώσκω. ex aduerſo & altrinſecus lego. Et apud Demoſth. κατὰ τιμοκρ. cum duæ leges à duobus leguntur, ut fiat contentio legum & παραστασμός. Alibi dicit παράγνωθι, id eſt lege alteram legem uiciſsim. Apud Iſocrat. pro perperam prælego & recito.

Παραναδύομαι. illabor.

Παραναλίσκω. obiter & præter deſtinatum impendo, & perperam cõſumo.

Παρανάλωμα. ſuperuacuus, ac inutilis ſumptus. Eſt etiam additamentum & uelut appendix impenſæ deſtinatæ. Bud. Com.

Παρανατέλλον. ο. τό. paranatelion, id eſt ſydus oriens iuxta aliud ſydus.

Παρανατέλλομαι. iuxta orior.

Παρανευρίζω. malè chordas intẽdo. Ariſtot. de Hiſt. 7. παρανευρισμένας χορδὰς appellat, quas Cic. fides incõtentas, de Finib. 4. Vt (inquit) in fidibus plurimis, ſi nulla earum ita contenta numeris ſit, ut concentum ſeruare poſsit, omnes æque incontentæ ſint: ſic peccata quia diſcrepant, æquè diſcrepant. paria ſunt igitur.

Παρανέχω. emineo, ex aduerſo uel extrinſecus tollo, cohibeo.

Παρανία, &

Παρανήχομαι. μ. ήξομαι. π. ηγμαι. adnato. Depon. datiuo.

Παρανθῇ ὀργή. extincta fuerit ira.

Παρανίχω. τὸ παρανήχω. uide ἀνίχω.

Παράνοια. ας. ἡ. delirium, ſuperbia.

Παρανομεῖσθαι. ἀδικεῖσθαι, & contra leges & iura malis affici.

Παρανομέω. μ. ήσω. π. ηκα. uiolo, iniquè & contra leges ago. Item legem legibus contrariam fero. Neut. abſol.

Παρανόμημα. ατος. τό. & (legis.

Παρανομία. ας. ἡ. iniquitas, tranſgreſsio

Παράνομος. ου. ὁ. iniquus, exlex, ſine lege. Vnde παράνομα γράφω, rogationem ad populum fero legibus contrariam, aut contra legum interdicta aliquid promulgo. Et παρανόμων γράφεσθαι eſt κατηγορεῖν τοῦ παράνομα γράφοντος. Bud. Com.

Παρανόμως. iniquè, præter ius.

Πάραντα. è regione.

Παρανυκτερεύω. pernocto, circumexcubo, uigilias excubo.

Παράνυμφος. ου. ὁ, ἡ. auſpex, νυμφευτής, qui nuptijs celebrandis præeſt.

Παραξίαν. indignè.

Παραξιφίς. gladiolus, pugio.

Παραξόνιος. periculoſus. παρὰ τὸν φολὸν ἐλκόμενος.

Παράπαιστος. ου. inſanus.

Παραπαίω. μ. αίσω. π. αικα. erro in ſermone, uacillo, ceſpito, deſipio, inſanio.

Παράπαν. omnino. (Neut. abſol.

Παραπαντάω. occurro.

Παραπάσσω. aſpergo, ἐπιβάλλω.

Παραπείθω. μ. είσω. π. εικα. diſſuadeo, in prauum propello. Actiu. datiuo.

Παραπέμπομαι. comitor.

Παραπέμπω. μ. έμψω. π. ομφα. mitto, emitto, honorando præmitto, repello, tranſmitto. Actiu. accuſ.

Παραπεπληγμένος. furibundus.

Παραπέταλος. folijs, aut laminis tectus.

Παραπέτασμα. ατος. τό. uelum, cortina, περιπέτασμα.

Παραπέτομαι. aduolo.

Παράπηγμα. ατος. τό. conſolidatio, appaginatio, inſtrumentum aſtronomicum, regula.

Παραπηγνύω. μ. ήξω. π. ηχα. affigo. Acti.

Παραπηδῶσαι. laſciuientes.

Παραπῆχυς. genus ueſtis utrinq; purpuram habentis.

Παραπικραίνω. μ. ανῶ. π. αγκα. irrito ad iram, παροργίζω. Actiu. accuſ.

Παραπικρασμός. οῦ. ὁ. irritatio.

Παραπίπτω. quaſi penes cado, cõtingo, accido, euenioq;. Plato de Leg. 4. τῇ διαίτῃ παραπεσεῖν ἑκάστοτε τέλεα δεῖν, id eſt euenire, contingere. hoc eſt, ut ipſa nanciſcatur talem legiſlatorem. Item impingo, offenſo, hoc eſt incurro, & obuiã fio, παρατυγχάνω. Plut. in Gal. ἐπὶ κάλων τὸν παραπίπτοντα τῶν νέμωνος ἀποτυμπανίζειν, ob-

nium quenq; Neronianorum. Ariſtot. de Hiſt. ς. οἱ δὲ ἰχθύες πάντες, ἔξω τῶν πλατέων σελαχῶν, παραπίπτοντες ὕπτια πρὸς τὰ ὕπτια, ποιοῦνται τὴν συνδυασμόν. id eſt, Piſces omnes, exceptis planis cartilaginei generis, admotis inuicem partibus ſupinis copulantur. Vbi παραπίπτοντας appellat τοὺς παρατριβομένους τὰ ὕπτια, id eſt qui mutuo attritu ſupinarum partium coëunt. Cic. applicare pro eodem dixit, de Amic. Quod ſi hoc apparet in beſtijs, uolucribus, agreſtibus, natantibus, ſuibus, cicuribus, feris, primùm ut ſe diligant, deinde ut requirant atq; appetant, ad quas ſe applicent eiuſdem generis animantes. Significat etiā παραπίπτειν, quaſi παρεμβάλλειν ἑαυτὸν, hoc eſt, intercalare, interſerere, interlabi. Neutr.

Παράπλασμα. cera, qua in libris quæſtiones, aut quippiā aliud notamus. & παραπλασμὸς, ſordes in tibiarum foraminibus.

Παράπλεως. ω. ὁ. plenus.

Παραπλέκω. attexo, admiſceo, immiſceo

Παραπλευριδιον. ου. τὸ. laterale.

Παραπλέω. μ. εύσω. π. ευκα. annauigo, præternauigo. Neut. abſol.

Παραπληγία. dementia.

Παράπληγος. ου. ὁ. &

Παραπλὴξ. ῆγος. ὁ. inſanus, mente perculſus, ualde demens. Latine attonitum dicimus. Eſt etiam indoctus, rudis. Item incōcinnus, abſonū tranſlatione à pulſu chordarū abſono & inepto. Παραπλῆγες etiā loci depreſſi & aqua aſperſæ petræ in mari.

Παραπληξία. ας. ἡ. inſania.

Παραπληρωματικός. ου. ὁ. completiuus.

Παραπλήσιος. ου. ὁ. uicinus, propinquus, ut παραπλήσιος θανάτῳ. Itē ſimilis, ἰσοφερὴς.

Παραπλησίως. ſimiliter.

Παραπλόκαμος. ὁ. crinitus, calamiſtratos capillos habēs, crinibus īplicitis.

Παράπλοος. ου. ὁ. annauigatio, præternauigatio.

Παραπλώζω. μ. σω. iuxta uiā ſto, aut ambulo.

Παραπλώοντες Ionice pro παραπλέοντες Attice.

Παραπόδας. ſtatim, continuò, propè.

Παραποδίζω. μ. ίσω. π. ικα. impedio. Act.

Παραποδύομαι. τὸ συναποδύομαι.

Παραποιέω. τὸ κιβδηλεύω καὶ νοθεύω, adultero, falsò aſsimulo, & ad ſimilitudinem ueritatis, & ne res agnoſcatur corrumpo & immuto. Hinc ἀπαραποίητον, τὸ γνήσιον καὶ ἀνόθευτον.

Παραποιήσεως γραφή. accuſatio falſi.

Παραπολαύω. obiter fructum percipio, τὸ συναπολαύω.

Παραπόλλυμαι. intereo, depereo, immerito perdor.

Παραπόλλυμι. indecenter & ineptè perdo, male colloco, ſtultè impendo.

Παραπολύ. uide παρὰ πολύ.

Παραπομπὴ σίτου. aduectio, importatio.

Παραπορεύομαι. ſimul incedo, adambulo, ad latus ingredior.

Παραποτάμιος. ου. ὁ. flumen accolens, amans amnes, riparius Theodoro interprete.

Παραπράττειν. præter iuſſa et mādata agere.

Παραπρεσβεία. ας. ἡ. falſa legatio.

Παραπρεσβεύειν. falſam legationē obire, ut Cic. dixit, uel falſo renunciare legationem, uel ſordidè legationis munere fungi. Bud. Com.

Παραπτῆναι. prætermitti, præteruolare.

Παράπτομαι, &

Παράπτω. μ. άψω. π. φα. temerè & aberrante manu attingo, demulcendo decipio. Actiu.

Παράπτωμα. ατος. τὸ. lapſus, erratum, delictum, peccatum, offenſio, πταῖσμα, πρόσκομμα.

Παράθλασις. attritio, incurſus partium, quando partes incurrũt in ſe mutuò & atterũtur, applicatio, adaptatio. à παραπίθλω.

Παραπαστάζω. obtego. Ariſtot. de Vita, παραπεπασμένοι, obtecti.. niſi ſit menda pro παραπωμάζω.

Παραραβόλως. incautè.

Παραιτητός. ȣ. ſupplicabilis, id eſt, cui ſupplicatur, ex παρὰ & ἀράομαι.

Παράθρησις. ιος. ἡ. luxatio.

Πάραρος. ȣ. inutilis, uanus, inconueniens, animo ſuſpenſo.

Παραῤῥάπτω. aſſuo.

Παραῤῥέω. μ. ύσω. π. ὑκα. præterfluo. Neut. abſol.

Παράῤῥημα. pellis, tegumentum.

Παραῤῥητός. ȣ. ὁ. dictus, conſolatorius, adhortatorius. Duplici ρ ſcribitur, ex παρὰ & ῥητός. Nam dictio terminans in uocalem ſi componatur cum incipiente ab ρ, geminat ρρ, ut ἄῤῥητος, ἐπίῤῥημα.

Παραῤῥιπτέω. μ. ήσω. π. ηκα. abijcio. Act.

Παραῤῥοιζομαι. præteruolo.

Παραῤῥήγνυμι. diſcindo, diſrumpo.

Παραῤῥυέω. diffluo, elabor, παραπίπτω.

Παραρτάω. dependeo.

Παράρτημα. amuletum, id eſt, res quæ geſtatur à ſuperſtitioſis in corpore ad arcenda mala. Generaliter quicquid cingulo geſtatur, & quicquid ab alio pendet & annexum eſt, ut appendix, & quicquid applicatur & admotum ſuſpenditur, ut τὰ παρακρεμάμενα.

Παραρτίζομαι. applicor, præparor.

Παραρτῶ. è cingulo ſuſpendo, uel ſuccingo ut enſem.

Παραρτύζομαι. μ. ύσομαι. π. υσμαι. fabrico. Depon. accuſ.

Παραρτύω. μ. ύσω. π. υκα. condio, compono. Actiu. accuſ.

Παράρυμα. calceus, funiculus.

Παρασάγγης. ȣ. ὁ. uiæ menſura eſt apud Perſas. Budæus triginta ſtadia continere dicit.

Παρασοβέω. orno, uerro.

Παρασείω. obquatio.

Παρασημαίνομαι. obſigno.

Παρασημαίνω. τὸ παραχαράττω, adultero. παρασεσημασμένος τὶ μέρος, ὁ βεβλαμμένος τὶ μέρος καὶ ἀνάπηρος, id eſt aliquo membro mutilato inſignis. Bud. Com.

Παράσημον. ȣ. τό. inſigne. Τὰ τῆς ἡγεμονίας παράσημα, inſignia imperij. Luc. in Actis. Erat quoque παράσημον nauis, cuius eſt mentio apud Plut. in Symp. ab inſigni illo proræ impoſito, qualem deſcribit Lucian. dialogo πλοῖον, cuius ipſa puppis ſenſim aſſurgebat inflexa, aurea anſercula ornata: è regione autem prora prominebat in longum porrecta, habensque utrinque ſignum Iſidis, à quo ipſi naui cognomentum. Hinc etiam intelligi poteſt, qua ratione aliquæ naues appellatæ ſint κριοὶ, id eſt arietes, et τράγοι, id eſt hirci, quòd ſcilicet id genus animalium haberent tanquam παράσημον. Sic Verg. Centauro uehitur magna. Bayf. de Re nau.

Παράσημος. ȣ. ὁ. inſignis, inter alios conſpicuus. Item reprobus, adulterinus, nothus, κίβδηλος. Proprie de nummis, quòd ſcilicet aliquo ſigno à numularijs notarentur.

Παρασήμως. inſignitè & cum additamento.

Παρασιτέω. ago paraſitum.

Παρασιτική. ars paraſiti.

Παράσιτος. ȣ. ὁ. κόλαξ, paraſitus.

Παρασιώπησις. reticentia, cum orationi aliquid deeſt.

Παρασιωπᾶν. reticere, longanimem

eſſe

eſſe, μακροθυμεῖν.

Παρασκευάζομαι. uoce paſsiua, plerunque latentem & occultã ad dolũ ſolicitationẽ ſignificat, ut παρασκευάσθη μάρτυρας ψευδεῖς, Demoſth. Sic falſum ſiue fictũ ſubornare teſtem, Ciceroni.

Quãquam & in bonam partem accipiatur apud eundem Demoſth.

Coire Latinis idem ualet, de quo Bud. in Annot. poſt. Inde etiam παρασκευασμένον dicitur, quicquid ex compoſito factum eſt, & meditata fraude, Lyſ. Accipitur & pro apparo, ſicut ſuum actiuum παρασκευάζω. Xenoph. 7. παιδ. ἐκλίμακας παρασκευάζειν. Bud. Com.

Παρασκευάζω. μ. άσω. π. ακα. præparo, apparo, ἀρτίζω, οἰκονομῶ, ſuborno, ſed fere in bonam partem, ut Cic. de Leg. Homo à natura ſubornatus in uitam uenit. Significat etiam perficio, id eſt ἀποτελῶ καὶ ἀπεργάζομαι, quod & ἀποδεικνύω, & ἀποφαίνω dicitur. Bud. ibidem.

Παρασκευαστικός. οῦ. ὁ. qui præparare nouit.

Παρασκευή. ῆς. præparatio, paraſceue.

Item ſubornatio, hominum appoſitorum coitio, uel ad reos opprimendos, uel ad pœnæ eximendos contra æquitatem iuris, legumque interdicta. Demoſthen. καὶ ἐνίκησεν οὐδεμιᾷ παρασκευῇ, οὐδὲ συνωμοσίᾳ, Et uicit iudicio nulla nec coitione, nec adornata aduocatione. Aeſchin. ἐκ παρασκευῆς καθεζόμενοι, Ex cõpoſito ad id allegati, adornatique, ut leges ferentibus pernicioſas aſtipulentur & ſubſeruiãt. Bud. in Annot. poſt. & Com. Item commeatus, ſupellex, induſtria, facultas.

Παρασκήνια. τά. locus iuxta ſcenam capacior, in quem inſtrumenta ad ludos neceſſaria imponebantur.

Παρασκηνοῦν. inſinuare, uicinum tentorium habere.

Παρασκήπτω. uibro, irruo.

Παρασκιρτάω. geſtio, lætitia exulto.

Παρασκώπτω. cauillor.

Παραβαίνω. μ. ήσω. π. ηκα. procedo, feroci aſpectu & ſuperbo tranſmitto & prætereo, ut apud Plutarch. in Cat. παραβῆναι τὸ δωμάτιον, id eſt improbè & contemptim in cubiculum irrumpere & ſeſe inferre audacius. Bud. Com.

Παραβίζομαι. τὸ παρασκώπτω.

Παρασπάς. άδος. ὁ. ramus auulſus, cui inſeruntur ſurculi, Theod.

Παρασπάω. ſtolonem, hoc eſt fruticem agnaſcentem ex arbore euello.

Παρασπίζω. unà contendo & pugno.

Παρασπίζων. ὁ. ſuccenturiatus.

Παρασπιστής. ῦ. protector, παραστάς, ἐπαλίτης.

Παρασπονδέω. μ. ήσω. π. ηκα. prodo, uiolo pacta, gero bellum. Vnde παρασπονδημένος dicitur, & qui perfidè uiolatur, & qui fiducia fœderis uiolatus eſt.

Παρασπόνδημα. τό. uiolatum fœdus.

Παρασπονδής. ὁ. fœdifragus.

Παράσπονδον. quod per huiuſcemodi perfidiam patratum eſt.

Παρασταδόν. aſtandò propè, è propinquo.

Παραστάς. άδος. ἡ. porticus, lapides ab utroque latere, oſtij poſtes, παραστάθμια.

Παράστασις. εως. ἡ. aſsiſtentia, affirmatio, per teſtes ꝓbatio, exhibitio eius pro quo interceſsit quis in uadimonio promittendo. Forenſis dictio eſt.

Vnde ἐγγυητὰς διδόναι ἐπὶ τῇ παραστάσει, eſt dare cautionem iudicio ſiſtendi. Significat etiã drachmam

quam litigatores in exordio litis dependebant in cauſis priuatis. Nomẽ inde tractum quòd hæc merces erat apparitorum qui ſiſtebant homines in iudicio, hoc eſt euocabant. Eſt etiam impetus animi fiducia ſui præditi, hoc eſt παράστημα, & animi præſentia. Adhæc exiliũ, & fuga eius qui extorris eſſe iuſſus eſt. Ariſtote. Polit. ε. ἀεὶ μὲν, ἀποδημητικὰς ποιεῖσθαι τὰς παραστάσεις αὐτῶν. Quibus uerbis ſignificare uidetur ſimule quippiam ὀστρακισμοῦ, & relegationis. Bud. Cõ.

Παραστατέω. ῶ. ήσω. π. κκα. aſsiſto, adſum, ſocius ſum, νικῶ. Neut. dat.

Παραστάτης. ου. ὁ. ſocius, opitulator, auxiliarius, aſtes in acie, pedes equiti auxiliaris. In choreis etiam παραστάτης dicitur, qui præſultori ſecundus eſt. Bud. Com. Dicuntur & παραστάται lapides ueluti pilæ alteræ columnis appoſiti.

Παραστατικὴ δίκη. actio ad exhibendum, quam intendit is, qui rem præſentem uendicaturus eſt. À παρίστημι pro repræſentare. Bud. Com.

Παραστατικός. ῦ. ὁ. repræſentatiuus. Item incitatiuus, παροξυντικὸς, διεγερτικὸς, παρορμητικός. Item fortis, hoc eſt (ut Cic. ſcribit Of. 1.) qui non perturbatur in rebus aſperis, nec tumultuans de gradu deijcitur, ſed præſentis animi nouit uti conſilio. Bud. Comment.

Παραστατίς. ίδος. ἡ. præfecta.

Παρασταυροῦν. ligna recta erigere.

Παραστάχω. penes accedo.

Παραστέλλω. retineo, ἀναστέλλω.

Παράστημα. ατος. τό. audacia, arrogantia, animi præſentia, παράστασις. à παρίστασθαι pro animi fiducia præditum eſſe, de quo poſtea. Vocatur etiam μῆμα. Item uulgus collectum.

Παραστιχίς. ίδος. ἡ. continuus ordo, capita & primæ uerſuum literæ.

Παραστορέω. ſterno, extendo.

Παραστρατηγέω. bellicis rebus immiſceor.

Παραστρατηγοῦντες. qui adhærent imperatoribus exercitus.

Παραστρατοπεδεύομαι. caſtra admoueo.

Παραστρέφω. peruerto, obtorqueo.

Παρασυγγραφῶ. contra ſyngraphæ conuenta facio, & fidem promiſſam in ſatiſdando fallo.

Παρασύμβαμα. ατος. τό. propoſitio ex nomine & uerbo ſententiam non perficiens, ut, Ioanni curæ eſt.

Παρασυναπτικὸς σύνδεσμος. ſubcontinuatiua coniunctio.

Παρασύνθετος. ου. ὁ. decompoſitus.

Παράσυρος. ου. ὁ. gubernator.

Παρασύρω. μ. ν. ῶ. attraho, tranſuerſum traho, aduerto, laxo, male tracto, peruerto, diſtorqueo, παραφθείρω, παρατρέπω. Greg. εἰς ἀθαν. de quodã ſcelerato, παρασύρων τῷ χρυσῷ τὴν ἀλήθειαν. Item abſtraho, auello. Lucian. in Nigr. de uoluptate, παρασύρεται δὲ τῆς ψυχῆς ἀποκλυζομένης πάντοθεν αἰδῶς τε καὶ ἀρετή. In Hippiat. de equo tormino ſo, παρασύρεται τὴν κοιλίαν ἐπὶ τὸ ἔδαφος, Ventrem humi apprimit diſtorquendo. Bud. Com.

Παρασφραγίζω. adultero, κιβδηλεύω, νοθεύω, παραχαράττω. Bud. Com.

Παράχαζον. ἀναχώρησον, retrocede.

Παραχιδιάζω. perperam & inconſultè interpretor.

Παραχρῆμα. παραυτίκα, prope, ſtatim.

Παραχίζω. diſcindo.

Παράχομαι. præbeo.

Παρατυχόν. τὸ παρατυχὸν, cum occaſio ita tulit, cum res ita nata fuerit, occaſione ita ſeſe dedente, cum liceat, παρόν. Dicitur ſicut ἐξόν. Bud. Com.

Παράταξις. ιος. ἡ. acies, prœliũ, phalanx
Παραταράττομαι. perturbor.
Παράτασις. ιος. ἡ. productio, porrectio.
Παρατατικός. ὁ. porrectiuus. Dicitur & hoc nomine præteritum imperfectum apud grammaticos, quo ſignificatur extenſum tempus in rem quæ agebatur nondum perfectam, ut cum tu legeres, ego ſcribebam.
Παρατατικῶς. aduerb. cum extenſione.
Παρατάττεσθαι. in acie ſtare. Vnde παρατεταγμένος πρός τινα dicitur, qui contra eum in acie ſtat. Significat etiam opponere ſe ut repugnaturum. Gregor. πῶς τῇ τοῦ καιροῦ παρατάσσεται δυναστείᾳ, Seſe opponit tempeſtati & turbini tyrannidis. Bud. Com.
Παρατάττω. aciem ſtruo, in aciem colloco, in ordines compono. Bud. ibidẽ.
Παρατείνω. μ. νῶ. π. ακα. porrigo, produco, prorogo. Greg. καὶ γὰρ ἐπιπλεῖστον τὰ τῆς φυγῆς παρετάθη, diutius exularunt. Dicitur & abſolutè pro duro & extendor in tempus longum. Galen. ἐπιπλεῖστον δὲ παρατεινάσης τοῦ χειμῶνος, id eſt παρατεταμένης. Eſt enim uox actiua pro paſſiua abſolute poſita. Ponitur & pro differo. Gregor. οὐδὲ τις κίνδυνος ἦν αὐτῷ τὸ βάπτισμα παρατείνοντι, id eſt ὑπερτιθεμένῳ καὶ ἀναβαλλομένῳ. Et Lucian. τὸ ὄφλημα παρατείνειν. Et pro remoror & detineo cunctando, quale eſt illud Ennij de Fabio Annibalem fruſtrante, Vnus homo nobis cũctando reſtituit rem. Item pro κατατείνω καὶ καταβάλλομαι, conficio, ut τῷ λιμῷ παρατείνεσθαι, fame confici, Plat. in Symp. Bud. ibidem.
Παρατειχίζω. iuxta murum excito.
Παρατεκταίνομαι. fabrico.
Παρατελωνισάμενός τι. committens aliquid in rem publicanorum.
Παρατεταγμένος. pertinax.
Παρατηρέω. μ. ήσω. π. ηκα. obſeruo, id eſt, capto. Actiu. accuſ.
Παρατήρημα. obſeruatio, uaticinatio, augurium.
Παρατήρησις. ιος. ἡ. idem.
Παρατιθέμενα. fercula.
Παρατίθημι. μ. θήσω. π. θεικα. comparo, in medium affero. Vnde παρατιθέμενοι dicuntur ſtructores epularum, qui fercula in menſa ſtruunt & conuiuis apponũt, ut παρατιθέμαι τὴν ἀμβροσίαν, Lucano. Et Iliad. ι. αὐτὸς ἐνὶ κλισίῃ καλὸν παρὰ δεῖπνον ἔθηκας. Latinè dicitur appono. Cic. Att. Quid te in uaſis fictilibus appoſiturũ putem. Et παρατιθεὶς, ſtructor, & q apponit, παρατιθέμενος uero paſſiua uoce conuiua, cui fercula apponuntur. Hoc tamen ponitur ab Athenæo li. 11. et pro eo, qui exemplum aliquod citat, & authoritatem promit ſcriptoris, ὡς (inquit) νίκανδρός φησιν, παρατιθέμενος τὸ ἐκ κωμῳδιῶν ἀριστοφάνους, μηδὲ σύ μοι κοτυλίσκον. Significat etiam commendo. Lucas in Act. παρατίθημι ὑμᾶς τῷ θεῷ.
Παρατίλλω. uello. Dicebatur & de adulteris, quibus deprehenſis pili è natibus ac pudendis uellebantur. Ariſtoph. Pluto, ἐὰν δ᾽ ἁλοὺς μοιχὸς δὲ ὀλίγον παρατίλλεσθαι.
Παράτολμος. ὁ. impudens.
Παράτοπον. in locum incommodum & malum.
Παρατοσοῦτον. in hac uoce, ſicut in παραπολὺ, ἡ παρὰ in utranque partem ualet, ut & πάνυ, & ἐπίλαττον ſignificet, & cum genitiuo conſtruitur. Grego. μὴ παρατοσοῦτον ἐλθεῖν τῆς ἰσότητος θείας, Ne tantum abſit, quin accedamus ad æqualitatem diuinam. Herodian. παρατοσοῦτον ἦλθε

μακρῖνος οὐκ ἔφυγε τοὺς διώκοντας, Tantulū modo abfuit quin euaderet, hoc eſt, penè euaſit. Significat etiam uſqueadeò, quaſi πάνυ πολύ. Gregor. οὐκ ᾐσχυνόμεθα βασιλεῦ παρατοσοῦτον ἐντρεπόμενοι τῶν χριστιανῶν. Plut. in Cic. παρατοσοῦτον τῷ λόγῳ κρατηθέντας ὑπ' αὐτοῦ, Vſqueadeo dicendo ab eo uictos ſe intelligebant. Bud. Com.

Παρατράγῳδος. ου. ὁ. tragicus.

Παρατρέπομαι. digredior, iter flecto. τρέπεσθαι enim eſt arripere uiam. παρατετραμμένος dicitur, ut παραπλήξ. Bud. Com.

Παρατρέπω. μ. ψω. π. φα. aduerto, in errorem impello, παραπλανῶ, παραπείθω, hoc eſt in prauum impello, παράγω, ἀπατῶ. Bud. ibidem.

Παρατρέχω. prætercurro, prætermitto, à latere curro.

Παρατρέφεσθαι. de pauperibus, qui miſerè aluntur.

Παρατριβή. ῆς. ἡ. iurgium, uerboſa contentio.

Παρατρίβω. attero. Vnde παρατρίβεσθαι dicitur de ijs, quæ mutuo attritu ſupinarum partium coëunt, quemadmodum & παραπίπτειν. Hoc Cic. applicari, appelli, & accidere dicere ſolet. Bud. Com.

Παράτριμμα. ατος. τό. intertrigo.

Παρατρίχομαι ὑπὸ κολακείας. ſuperor ab adulatione.

Παράτριψις. ιος. ἡ. attritus, colliſio.

Παρατροπῶν. peruertens, decipiens, παραπείθων.

Παρατροπή. ῆς. ἡ. peruerſio, deprauatio, in errorem impulſio, mutatio, uitiū.

Παράτροπος. ου. auerſus.

Παρατροχάσαι. præcurrere.

Παρατρύζω. falſo ſono aliquid fingo, παραφωνῶ, γογγύζω.

Παρατρυπᾶν. παρατρέπειν.

Παράττομαι πρός τι. decerto.

Παρατυγχάνοντες μάρτυρες. teſtes nō rogati, ſed oblati & oblatiui. Bud. Cō.

Παράτυπος. ὁ. falſæ monetæ.

Παρατυχόν. cum occaſio ita tulit, cum liceat. dicitur ſicut ἐξόν, pro ἐξόντος, & eſt Atticum.

Παρατυγχάνω. adſum, accedo, præſto ſum & aſsiduus, aſto. Proprie ſignificat fortè ſuper aliquem actum aduenio, ſuperuenio. Datiuo.

Παρατυχών. præſens.

Παραυδᾶν. alloqui, conſolari.

Παραυθέω. μ. ήσω. π. ηκα. florem ætatis præterij, conſeneſco.

Παραυλίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. excubo, ut παραυλίζεσθαι τοῖς βασιλείοις, excubare ad regias principum.

Πάραυλος. ου. ὁ. adſonans, non reſpondēs ad tibiam.

Παραύξησις. ιος. ἡ. amplificatio.

Παραυτίκα. continuò, confeſtim.

Παραυτόθεν. idem, quaſi iam inde ex illa hora.

Παραυτόθι. apud ipſum.

Παραυχενίζων. collo inclinato.

Παραφαίνω. demonſtro, prope exhibeo, ἀμυδρῶς δεικνύω.

Παραφαίρεσις. ιος. ἡ. ademptio.

Παράφασις. allocutio, contemptus.

Παραφάσθαι. tangere, alloqui, decipere.

Παραφέρεσθαι, ſicut παραφέρειν. perperam præterfugere ac præteruehi, præterire quod non erat contemnendum. Latinè id præter cauſam fugere dicitur. Item perperam agi, perperam moueri. Ariſtot. Ethic. 1. ἀλλ' ἐν τοῖς σώμασι μὲν ὁρῶμεν τὸ παραφερόμενον. Aliquando pro errare καὶ σφάλλεσθαι. Plato, ταύτῃ μὲν πάμπολυ παρηνέχθημεν.

Παράφερνα. τά. parapherna dicuntur à iureconſultis quæcunque præter dotem

tem fœminis ſponſis dantur. à παρὰ præter, & φερνὴ dos.

Παραφερόμενα. fercula in medium prolata, παρατιθέμενα.

Παραφέροντες. ſtructores epularum, παρατιθέντες.

Παραφέρω. impropero. Item detorqueo, deprauo, ut παραφέρω τὸν ὀφθαλμὸν, limis aſpicio. Item transfero, tranſuerſum aufero. Lucian. ἤν τινα τοῦ χειμῶνος ὁ ποταμὸς παραφέρῃ. In medium affero, profero, produco in mediũ, παράγω. Aeſchin. κατὰ τιμάρχ. ἔπειτα τὸν ἑρμῆν τοῦ ἀνδοκίδου καλούμενον παραφέρει ἐν σκώμματος μέρει. Item in menſam cibos affero, & in mediũ prolatos ſtruo. Xenoph. παιδ. ζ. καὶ ὁ μάγειρος ὤχετο παραφέρων, &c. Item ſupero. Ariſ[illegible]an. ὁ δὲ πάντας βασιλείας παρενεγκὼν ταῖς ἐπινοίαις. Item prætereo, prætergredior, præterlabor. Xenoph. de lepore fugiẽte, ταχὺ γὰρ ἑκάστου παραφέρει τὴν ὄψιν, πρὶν νοῆσαι τί ἐστι. Item cum alio affero, id eſt unà affero, uel obiter affero. Plato διονυσίῳ, χαίρουσι τὴν τοῦ σιμωνίδου ξυνουσίαν παραφέροντες. Bud. Com.

Παράφημι. alloquor, perſuadeo, hortor, conſulo, decipio.

Παραφθάνω. præcurro, uinco.

Παραφθέγγομαι. τὸ παρὰ ῥυθμὸν φθέγγομαι, ut uox quæ non reſpondet & cõgruit. Vnde & pro perperam loquor ponitur, inconcinnè reſpondeo, non qua de re agitur reſpondeo aut uerba facio. Bud. Com.

Παράφθεγμα. incongruũ reſponſum & non appoſitum, non conſentaneum.

Παραφθείρω. corrumpo.

Παραφθορά. ᾶς. ἡ. labes.

Παραφορά. fraus, error. unde apud Plutarc. παραφορὰ τῆς διανοίας p̃ furore.

Παραφορέω. affero, παραφέρω. ἀπὸ δείπνου παραφορεῖται οὐδὲν λόγου ἄξιον.

Παράφορος. ου. ὁ. qui nequit ſequi rationem, παρόμοιος, præceps conſilij, uecors. Item procul aduectus, efferatus. Eſt quoq; παράφορον βλέπειν idẽ quod παραφέρειν τὸν ὀφθαλμὸν, id eſt limis oculis obtueri. Lucia. δριμὺ καὶ παράφορον βλέπων.

Παράφραγμα. τος. τό. omne diuidẽs aliqd.

Παράφρασις. ιος. ἡ. eiuſdẽ ſententiæ per aliũ ſermonẽ expoſitio, liberior interpretatio, cũ quædam mutantes, aut etiã addẽtes, copioſius ac dilucidius explicamus quod ab alijs dictũ eſt, cuiuſmodi eſt Themiſtij in Ariſtot.

Παραφραστής. οῦ. ὁ. interpres latius explicans.

Παραφρονέω. μ. ήσω. π. ηκα. deſipio. Neu.

Παραφρόνιμος. inſipiens.

Παραφροσύνη. ης. ἡ. deſipientia.

Παραφρυκτωρεῖν. facibus in hoſtiũ uſum abuti. φρυκτοῖς enim, hoc eſt facibus, dabantur ſigna cõmilitonibus. His itaq; ſiquis hoſtibus ſignum dat, proditq; ſuos, dicitur παραφρυκτωρεῖν, & παραφρυκτωρεύεσθαι. Suid. ſcribit cũ ω.

Παράφρων. ονος. ὁ, ἡ. demens, demutans, adulterans.

Παραφυάς. άδος. propago, ſurculus. Et παραφυάδες in pedibus tumores & uelut ſurculi quidam.

Παραφυέω. μ. ήσω. π. ηκα. pullulo.

Παραφυλακτέον. obſeruandum eſt.

Παραφυλάττω. μ. άξω. π. αχα. obſeruo, expecto. Actiu. accuſ.

Παραφύομαι. iungo, agnaſcor, ut παραφυόμενος δάκτυλος, de ſexto digito qui agnaſcitur quibuſdam ex ſuperfluitate. Vnde

Παραφύσεις, quæ Plinius agnata membra appellat.

Παραφωνήσας. interclamans.

Παραχαλάζω. deprimor, langueſco, ꝛis

res minuuntur mihi.

Παραχαράγματα. nummi adulterini.

Παραχαράκται. οἱ. q falſā monetā pcutiūt.

Παραχαράττω. μ. άξω. π. αχα. adultero, id eſt illegitimè ſculpo, deprauo.

Παραχειμάζω. hyberno.

Παραχειμασία. hyberna.

Παραχορδίζειν. diſcordare. (Depon.

Παραχράομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. abutor.

Παραχρῆμα. ſtatim.

Παραχωρέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. &

Παραχωρέω. μ. ήσω. π. ηκα. συγχωρῶ, ἐξίσταμαι, ſecedo, concedo, addico. Inde παραχωρεῖν ἐς τὸ γῆρας, uergere in ſenectutem: παραχωρῆσαι τῶν χρημάτων, cedere bonis.

Παραψάλλω. accino.

Παραψαύω. attingo. Actiu. genit.

Παραψάλλονται. decipiunt.

Παροψίς. ίδος. ἡ. paropſis, catinus, quo cōdiméta, cibiq́ ad mēſam afferūtur. Dictū apparet à rotunditate atq; fle(xu.

Παραψίδες. pugiones.

Παραψυχή. ῆς. ἡ. παραμυθία, conſolatio.

Παρδαλῆ, uel παρδαλῆ contracte. ἡ. pellis pardi. Eclipſis autem eſt τῆ δορᾶ, ſicut λεοντῆ, λυκῆ.

Πάρδαλις. ιος. ὁ. pardus.

Παρδαλωτός. ῦ. ὁ. referens colorem pardalis, uarius.

Παρεάω. μ. άσω. π. ακα. trāſmitto. Acti.

Παρεβάθην. ἀόρ. paſs. à παραβαίνω. præ(terij.

Παρεγγεγραμμένος, &

Παρέγγραπτος, uel

Παρέγγραφος. ῦ. ὁ. aſcriptitius, non germanus, factitius, qui illegitimè obrepſit. Vnde παρεγγεγραμμένον, idē qđ παρακεκομμένον, de numo adulterino. Et παρεγγεγραμμένοι θεοὶ, dij minorū gentiū, hoc eſt aſcriptitij et allecti ex hoibus in deorū numerū, ut ſunt Hercules, Liber, Aeſculapi. Caſtor, Pollux, Ganymedes: quos etiam Lucia. μετοίκους uocat, quaſi incolas aduenasq; deos. His opponuntur dij ἐγγεγραμμένοι, quos & ſelectos uocari ſcribit Auguſtin. & præcipuos, ut qui cæleſtes ſemper habiti ſint, & in deorum albo iam inde ab initio connumerati. Bud. in Annot. & Com.

Παρεγγράφω. falſò inſcribo, ſubdolè interſero, interponoq́. Bud. ibidem.

Παρεγγυάομαι. μ. άσομαι. π. αμαι. fide iubeo. Item ſicut

Παρεγγυάω. mando, & idem ferè quod παραγγέλλω, hoc eſt nuntio, indico. Syneſ. ἐν κοινῇ, καὶ καθ' ἕνα πᾶσι παρεγγυήσατε. id eſt, ἐπαγγέλλατε, indicite: uel παραγγέλλατε, edicite, hoc eſt, pro poteſtate imperate: ut imperator militibus edicit & iubet. Item per manus trado. Plut. in Ant. ἀλλὰ πρότερον μὲν μαρκέλλῳ τῷ ... ομπηίῳ τοῖς τε συνεληλυμένοις ἤδη ſτρατιώτας παρεγγυῶντος. Sic παρεγγυῆσαι ἀρχὴν, apud eundē, pro abdicare ſe magiſtratu.

Παρεγγυᾷν τὸ σύνθημα, dare teſſerā, Xenoph. παιδ. 3. Et pro teſſeram in exercitu prodere & pferre, Ariſtot. Aliquādo cohortor & adhortor, ut imperator milites hortatur ad prælium. Xenoph. παιδ. 3. καὶ διὰ πάντων δὲ ὥσπερ παρηγγύα. Ponitur pro denūcio, & certiorem facio. Syneſ. ἐπειδὴ ὑπὲρ παρηγγύησαν αὐτῷ γῇ πλάσαι. Pro iubeo, Xenoph. παιδ. 4. ἐπειδὴ δ' ἐγὼ παρηγγύησα ἐπανάγειν, id eſt ἐκέλευσα. Eſt etiam inſanio Bud. Com.

Παρεγγίζω. appropinquo.

Παρεγγυή. ῆς. ἡ. adhortatio, allegatio, inſinuatio.

Πάρεγγυς. propiuſcule, quod minus eſt σύνεγγυς. Ariſtot. Polit. 2. ἡ δὲ κρητικὴ πολιτεία πάρεγγυς μέν ἐστι ταύτης, Propiuſcule accedit ad hanc. Interdū plenam habet ſignificationem, ſcilicet pꝛope. Idem Polit. 7. οὕτω λίαν πάρεγγυς ἄν. Bud. Com.

Παρεγκάθημαι. ſedeo. Depon. abſol.

Παρέγκειται. interponitur, interiacet.

Παρεγκελεύομαι. hortor.

Παρεγκεφαλίς. ίδος. cerebellum.

Παρεγκλίνω. declino paululum, immutorq́, perperam inclino.

Παρέγκλισις. ιος. ἡ. obliquatio, inflexio.

Παρεγχειρέω. ω. ήσω. π. ηκα. adhortor, cõtẽdo.

Παρεγχείρησις. conatus, cõtentio.

Παρεδρεύω. ω. εύσω. π. ευκα. aſsideo. Neut.

Πάρεδρος. ου. ὁ. aſſeſſor. Eſt etiam, authore Euſebio, dæmonica quædã uirtus, cuiuſmodi in Simone mago fuit, quæ πάρεδρος dicitur. Cæl. li. 1. ca. 14.

Παρεδύετο. fraudulenter ingreſſus eſt.

Παρέζεο. aſsideas.

Παρεθείς. έντος. ὁ. labefactus, ἐκλυθείς.

Παρέθευσαν ſyncope eſt Apollonio pro παρεθέλυσαν, ἔκοψαν, præciderunt.

Πάρει. ades, ſecunda perſ. ab εἰμί. Itẽ accedis, aduenis, ab εἶμι, id eſt uado. Vnde illud in Euang. ἑταῖρε, ἐφ᾽ ὃ πάρει Sodalis, qua de re uenis?

Παρειά. ᾶς. &

Παρειάς. άδος. ἡ. maxilla, gena. Dorice dicitur παρηά. Vnde καλλιπάρηος Homero, cõpoſitum ex κάλλος & παρηά: hoc autem παρὰ τὸ ἐπαίρω.

Παρείας ου. ὁ. pareas genus ſerpentis, qui cauda incedendo nititur. διὰ τὸ παρειὰς μείζους ἔχειν.

Παρείατο. aderat, aſsidebat, ut παρείατο δακρυχέουσα, pro παρῆν ἡ κόρη δακρύουσα. Eſt aũt numerus plur. pro ſingul. ἀορίστου medij ab ἕω, εἷμαι, εἷμην, εἷσο, εἷτο, & pleonaſmo τοῦ α, εἵατο. unde παρείατο.

Παρεῖδον. contẽpſi, ὑπεῖδον, παρέβλεψα.

Παρείθη. dimiſſum eſt, ἐάθη, παρελύθη.

Παρεικάζω. μ. άσω. π. ακα. aſsimilo.

Παρείκοι ἔπη. quacunq́ dabitur occaſio. à παρείκω, παρῆκα. Bud. Com.

Παρείκω. τὸ παρεικάζω, παραχώρημι, παραχωρῶ.

Παρειμένος. όντος. ὁ. particip. à παρίημι. diſſolutus, παρειμένος. Greg. τοῦ στρατοῦ παρειμένας τὰς χεῖρας, καὶ τὰς ἐλπίδας, Cum exercitus eius uelut collapſis languidis manibus, ſpem etiam haberet intermortuam. Bud. Com.

Παρεῖμαι. pro πάρεικα. admiſi. Demoſthe. οὓς εἰς τὰς ἀκροπόλεις παρεῖνται, δῦνούσοι, id eſt παρεῖκαν, παρείκασι, adiſerunt. Bud. Com.

Παρειμένος. ου. dimiſſus. Itẽ debilis, fractus, languidus, παραλελυμένος, χαυνωθείς, συντετηκώς. Gregor. de Baptiſ. Et Plut. καὶ παρειμένον ἤδη τότε σῶμα, καὶ τὴν ψυχὴν ὑπὸ τῆς συμφορᾶς, Et hominẽ quidẽ animo et corpore defectũ præ mæſtitia. A παρίημι, pro extinguo. Bud. Cõ.

Πάρειμι. adſum, id eſt παρακάθημαι, patrocinor, aduocatus ſum, & συνηγορῶ, Lyſ. Item in promptu ſum. Plut. in Ant. ᾧ τοσαῦτα πάρεστι χρυσᾶ χαρίσασθαι, Cui in promptu ſunt tot aurea uaſa ad donandum. Vel πάρεστι, cui promptum eſt, facile eſt. Legitur & παρεῖναι, pro ſuo iure decedere. Bud. Cõ.

Πάρειμι. accedo.

Παρεῖος. ου. ὁ. iners ingenio.

Παρεῖπον. admonui, perſuaſi, ſeduxi blãditijs, hortatus ſum, allocutus ſum.

Παρεισαγόμενα θρέμματα. abacta pecora.

Παρεισάγω. intro, me inſinuo, et profero

Παρείσακτος. ου. ὁ. alienus, aduectitius, ſubreptitius.

Παρεισβάλλω. παρεισέρχομαι, clàm aut cũ alio irruo.

Παρεισδύεσθαι, uel actiue παρεισδύειν. ingredi, εἰσδύεσθαι. Sæpe tamen pro irrepere ponitur, & fallere introeundo, et ſeſe inſinuando. Bud. Com.

Παρείσδυσις. idem quod εἴσδυσις.

Παρεισέρχομαι. idem quod παρεισδύεσθαι.

Παρεισρέω. dilabor, irrepo.

Παρεισιόντες. οἱ. admittẽtes, ingredientes.

Παρεισπίπτω. ſimiliter ſicut παρεισδύεσθαι, irrepo, inſinuo me, incautis obrepo, ingredior. Item irrumpo hoſtiliter.

Παρεισρέω. μ. έσω. π. ευκα. affluo. Neut.
Παρεισφέρειν. legem abrogare. idem quod ἀντισφέρειν.
Παρεισφθείρομαι. perniciosè obrepo, & fallo, per obreptionem inſinuo me & admittor. Datiuo.
Παρεῖσαν. dimittebant.
Πάρεισι. accedit, prodit in ſingulari: in plurali adſunt, adueniunt. Bud. Comment.
Παρεῖται. dimiſſum eſt, reſolutum eſt, neglectum eſt.
Παρέχομαι. obtempero.
Παρέκ. extra, non longè. παρὰ enim hic τὴν ἐγγύτητα ſignificat, ἐκ uero διάστασιν.
Παρεκβαίνω. degenero, immutor, naturam meam non ſeruo, excedo, egredior modum. Interdum genitiuo, ut ἐξίσταμαι, interdum accuſatiuo iung. Bud. Com.
Παρέκβασις. ιος. ἡ. tranſgreſsio, exceſſus, degeneratio. Significat etiã digreſsionem, & egreſſionem à propoſito, & alienæ rei excurrentem tractationem, quam egreſſum Quintilianus uocat. Bud. ibidem.
Παρεκβατικὸς λόγος. huiuſmodi egreſſus.
Παρεκβατικῶς. breuiter.
Παρεκκλίνω. declino.
Παρεκλέγω. perperam exigo.
Παρέκνοον. præter ſpem, ἀνελπίστως.
Παρέκνοος. ἀνόητος, ut Iliad. κ. παρὲκ νόον ἤγαγεν Ἕκτωρ, id eſt decepit.
Παρεκπίπτω. clanculum elabor. opponitur τῷ παρεισπίπτω.
Παρέκτασις. ιος. ἡ. figura quæ fit cum ſyllaba in medio abundat, ut ἐτήτυμος, pro ἔτυμος.
Παρεκτείνω. extendo, produco, παρατείνω.
Παρεκτέον. adhibendum.
Παρεκτικός. ſuppeditans, χορηγητικός.
Παρεκτρέπομαι. aberro, uiam rectam egredior, & deficcio, παρατρέπομαι.
Παρεκφαίνομαι. eluceo, inclareſco.
Παρεκφέρομαι. præter modum efferor uel concitor, uel aliàs afficior. Bud. Comment.
Παρελάω. μ. άσω. π. ακα. prætereo, id eſt ſupero. Actiu. accuſ.
Παρελαύνω. obequito. Item inuehor, irruo in hoſtes. Xenoph. in Hipp. καὶ προθύμως παρελῶντας ἐπὶ τοὺς πολεμίους, id eſt παρελάσαντας καὶ ἐπελάσαντας τοῖς πολεμίοις. Item equo prouehor ante alios, ut παρελαύνων ἐφ' ἅρματος, prouectus eſt in medium, Xenoph. ἀναβ. α. Dicitur & cum accuſatiuo, & ſignificat porrò ago, prodire facio, ut apud eundem Xenoph. ibidem, ἐπεὶ δὲ πάντας παρήλασε. Idem alibi, ὁ δὲ παρελαύνων τὸν ἵππον εἰς τὸ πρόσθεν κατεθεᾶτο τὰς τάξεις. Bud. Comment.
Παρελέξατο. concubuit, complexus eſt.
Παρελθεῖν. præuenire, uincere, in medium prodire.
Παρέλκομαι. prætermittor.
Παρέλκυσις. ιος. ἡ. remoratio, ὑπέρθεσις.
Παρελκυστής. οῦ. ὁ. remorator.
Παρέλκω. μ. έλξω. π. εἷλκα produco, prolongo, παρατείνω. Item abundo. Actiu.
Παρέλλειψις. ιος. ἡ. prætermiſsio, cum aliqua ex geminatis conſonantibus prætermittitur, ut κάλιον pro κάλλιον.
Παρελπίδα, aduerb. præter ſpem, ex inſperato.
Παρέλομαι, &
Παρέλω. demo, remoueo, adimo.
Παρεμβαίνω. uehor.
Παρεμβάλλω. interpono, interſero, intercalo, ut apud Cic. ad Att. Te rogo ut pugnes, ne intercaletur. Hoc eſt, ut ipſe ibidem ſcribit, Præmuni quæſo, ut ſi

ut ſimus annui, & ne intercaletur, id eſt ne nouus interponatur annus. Vnde παρεμβεβλημένον, intercalare, id eſt quod interſeritur, aut interponitur, ut menſis Februarius intercalaris dicitur, quòd ei unus dies interſeritur: & uerſus παρεμβεβλημένοι, qui (ut inquit Seru.) frequentes in poëmate interponuntur: ut apud Vergil. Ducite ab urbe domum mea carmina, ducite Daphnim. Itẽ latenter interijcio, clam immiſceo, tego. Galen. Therap. 14. παρεμβάλλοντος οὖν ἡμᾶς τῶ ὀῤῥῶ λάθρα σκαμμωνίας ἐλάχιστον. Eſt etiam tentoria colloco ordinibus diſtincta, atq; inter ſe paribus ſpatijs, congruentiq; poſitu reſpondentia, Polyb. Bud. Com. Vnde

Παρεμβολή. ῆς. ἡ. interpoſitio, intercalatio, interſertio ſubdola, interiectio rei nihil ad rem pertinentis, Demoſthen. κατὰ τιμαρ. Eſt etiam tentoriorũ ordo conſertus & ſeries contexta. Ex quo fit ut pro caſtris ponatur, Polyb. Eſt etiam in acie inſtruenda intercalatio ſubſidiariorum, inter ordines primæ aciei. Bud. Cõ.

Παρεμβολικός. ῦ. ὁ. tropus quidã, quemadmodũ uerbi gratia: dato tetragono immittamus datum trigonum, ut tetragoni ſpatia creſcant, non ſchema mutetur. Capella lib. 6.

Παρεμβύω. μ. ύσω. π. υκα. imbuo, interfarcio, per media ſpatia inculco, Luciano. Actiu. Bud. Com.

Παρεμπάσσω. inſpergo.

Παρεμπίπτω. intercido, intercurro, interrepo, obrepo. Ariſtot. de Part. παρεμπίπτοι γὰρ ἂν τὸ ὕδωρ, aqua enim interlaberetur. Greg. μή τι παρεμπίπτον μέσον, καὶ διακόψῃ τὸν πόθον, Ne interrepat quippiam, quod interpelles deſyderium. Bud. Com.

Παρεμπλαστικός. ῦ. obſtruens cutis meatus.

Παρεμπλάττω. obſtruo, induco, oppleo, cutem reſtituo, intego cutem & reſtauro, Dioſcor. Vnde παρεμπλάσσουσα δύναμις apud eundem, pro ui inductoria, hoc eſt meatuum obſtructiuá. Bud. Com.

Παρεμπόρευμα. quod acceſsionis uice tractatur, quaſi negotiationis deſtinatæ πάρεργον, Lucian. Bud. Com.

Παρεμπορεύομαι. obiter tracto uel negotior. Bud. ibidem.

Παρέμπτωσις. ιος. ἡ. intercidentia, figura eliſioni contraria, cum dictio litera creſcit non ſyllaba, ut ξεῖνος pro ξένος, & λεγόμεσθα, pro λεγόμεθα. Παρέμπτωσις αἵματος ἐν ἀρτηρίαις, dicitur à Galeno ſanguis in arterias aberrãs & curſum ſuum flectẽs. Bud. Com.

Παρεμφαίνω. refero, id eſt ſimulo, ſimilis ſum.

Παρεμφαντικός. declaratiuus, ſignificatiuus, repræſentatiuus.

Παρεμφάσκαλος. laſciuus, ἀσελγής.

Παρεμφερής. έος. ſimilitudinem referẽs, ſimilis, aſsimilis. Et παρὰ hic diminutionem denotat, quaſi παρ' ὀλίγον ἐμφερής.

Παρεμφέρον. idem.

Παρενδιδόναι τί. remittere aliquid.

Παρενδιάκονον. τὸ παρενδιάκονου.

Παρενείρω. inſibulo, hoc eſt coniungo. συνάπτω. Item traijcio, penetro, intromitto. Plutarch. εἰς πάντα παρενείρων, omnibus ſeſe inſerens. Gregor. de Baptiſ. καὶ λαθὼν ἑαυτὸν παρενείρῃ, ſeſe intrò inſinuet, ſeſe intro penetret. Athen. ἀλλ' ἐπηχεῖτος παρενείρας ὁ μυθίλαος, Venuſtè ſermonem excipiens & interfatus, hoc eſt ſermonem medium intercipiens, & uerba

ſua interſerens & ueluti intercalãs. Bud. Com.

Παρεγίνετον. aceruabant. ἀπὸ τοῦ νῦν τὸ συνεγάω, fit ναυῶ, ſiue νηνῶ.

Παρένθεσις. εως. ἡ. inſertio, parentheſis. Interpoſitio uel interclusio uocatur à Quintiliano: digreſsionem uertit Capella lib. 5.

Παρένθετος. ου. ὁ. interpoſitus, παράβυστος.

Παρενθήκη. ης. ἡ. additamentum, appendix, & id, quod obiter & per digreſsionem fit & exceſſum ab opere propoſito, hoc eſt τὸ πάρεργον: translatione ſumpta ab artificibus, qui operi inſtituto minuta quædam parerga, opplendi aut ornandi gratia, interſerunt. Syneſ. τίς γὰρ παρενθήκη τοι γένοιτο τῆς πρὸς τὸν ἀδελφὸν δυσμενείας. Sic Cic. pro Seſt. Interceſsit Ligus iſte neſcio quis, additamentum inimicorum meorum, hoc eſt ἑαυτὸν παρενθήκην τοῖς ἐχθροῖς τοῖς ἐμοῖς. In Vita Thucyd. pro amœna digreſsione ponitur, τὰς παρενθήκας, ἃς ἀήθεσιν ποιεῖν οἱ πλείονες, ἀποκλίνας. Bud. Cõ.

Παρενιαυτόφορα. quæ alternis fructum ferunt, hoc eſt non ἐπετειόφορα.

Παρενοχλέω. μ. ήσω. π. ηκα. obturbo, moleſtus ſum, παροξύνω.

Παρενοχλούμενος. ου. ὁ. moleſtia affectus.

Παρενσείω. μ. σω. π. σκα. concutio. Actiu.

Παρεντίθημι. inſero, interpono, ἐντίθημι. Actiu.

Παρέξ. extra, præter, παρὲκ. Genit.

Παρεξάγω. exercitum duco in hoſtes, infeſto exercitu in aliquem eo.

Παρέξειμι. percurro, prætereo.

Παρεξέποιμι. diſcederem à propoſito di cendo, præter ueritatem loquerer.

Παρεξειρεσία. ας. ἡ. pars nauis inter puppim, & remiges.

Παρεξελθεῖν. prætergredi, παραλλάττειν.

Παρεξετάζω. μ. άσω. π. ακα. comparo. Actiu.

Παρεξήγησις. praua interpretatio.

Παρεξηγοῦμαι. praue interpretor, ut παρεξηγούμενος τὴν ἀλήθειαν, ementiens ueritatis interpretationem.

Παρεξηυλημένος. ὁ. euanidus, extritus, & quaſi exsibilatus. Sumptum à tibiarum linguis, quæ cum detractæ fuerint, fruſtra iam tibiam inſles.

Παρέπαρε, &

Παρέπεισε. perſuaſit.

Παρεπιδείκνυμαι. oſtendo, ſpecimen mei præbeo, oſtentabundè in mediũ prodeo. plauſum à circunfuſa turba capto, παρέρχομαι. Bud. Com.

Παρεπιδημέω. peregrè eo.

Παρεπίδημος. ου. ὁ. aduena, peregrinus, incola.

Παρεπιπνέειν. leuiter ſpirare.

Παρεπισκοπεῖν. ſeorſum penſitare, conſyderare.

Παρεπιστροφαί. uerſiones quæ uiciſsim fiunt ab uno ad alterum.

Παρέσπασεν τοῦ λόγου. abduxit ab oratione.

Παρέπομαι. μ. ἕψομαι. aſſequor, id eſt iuxtà ſequor, accido. Depon. datiuo.

Παρέπτην. deuolaui, aduolaui.

Παρεργογραφῶ. ſuperpingo, cum quid uidelicet additur operibus iam perfectis emphaticũs.

Πάρεργον. ου. quod alicui rei præter propoſitũ additur, ut ſi pictor Iunonem pingens ornandæ tabellæ gratia, arbuſculas & auiculas, ſiue naues marinaq́ue, aut aliquid aliud huiuſmodi addiderit. Quoniam uerò πάρεργα operis minore cura fiũt, quàm ipſum opus, fit ut πάρεργον etiam pro oſcitabundo, & pro eo quod negligenter fit ponatur. Inde πάρεργα opera Gregorio, quæ ſucciſiuis temporibus.

& ſine cura ſunt ſcripta. Et ἐν παρέργῳ τίθεσθαι, neglectum facere, neglectui habere. Et ἐν παρέργου μέρει, pro oſcitanter, remiſſe. Quod & πάρεργον per ſe aduerbialiter dicitur, id eſt oſcitabũde, frigide, negligenter, perfunctorie, obiter. Bud. Com.

Παρέργως. idem, ut παρέργως ἔχειν, frigide aliquid agere, & lãguide exequi.

Παρερρίωξαν. reſtiterunt, aciem ex aduerſo inſtruxerunt.

Παρερμηνεύω. τὸ π. ῥεξηγοῦμαι.

Παρερπύειν. irrepere, ἠρέμα ἀσελθεῖν.

Παρερρωγός. ότος. τὸ. fractum.

Παρέρχομαι. μ. ἐλεύσομαι. prætereo, tranſeo. Itẽ appeto, hoſtiliter ingredior. Eſt etiam idem quod παρεπιδείκνυμαι, palam omnibus in medium prodeo. Athen. 12. ἀσελγῶς δὲ παρῆλθον. Iactare id Latinis eſt. Cic. de finib. In quo conſueuit iactare ueſtra ſe oratio. Idem, In quo maxime philoſophorum exultat oratio. Ponitur & pro νικῶ, ut παρίημι, ſupero. Depon. Bud. Com.

Πάρες. remitte.

Πάρεσις. εως. ἡ. remiſſio, dimiſſio, negligentia, corporis & animi defectio et languor, & uirium corporisq́ extenuatio & tabes. Bud. Com.

Παρέσπαρκα. inſerui.

Παρετέον. dimittendum, tacendum.

Πάρετος. uictus, lãguidus, ſolutus. Bud. Cõ.

Παρευδοκιμέομαι. improbor.

Παρευδοκιμέω. ſupero alium gloria, obſcuro, fama & celebritate præſto alicui. Accuſ.

Παρευημερέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſupero infœlicitatem. Actiu. accuſ.

Παρευθύνω. emendo, dirigo, cogo.

Παρεύρεσις. εως. ἡ. excogitata cauillatio, qua pactum eluditur, adinuentum, commentum.

Παρεφθαρμένον. τὸ. idem.

Παρεφάπτομαι. τὸ ἐφάπτομαι, id eſt leuiter attingo, ſtringo, hoc eſt προσψαύω.

Παρέφθορα. corrupi.

Παρεφθορὸς ὕδωρ. aqua præter ſolitum polluta.

Παρέχομαι. præbeo, idem quod παρέχω. Παρέχεσθαι τὸν προκεκτημένον, laudare & proferre eius nomen, à quo poſſeſsionis cauſam habemus, & mancipio accepimus. Παρέχεσθαι νόμον, laudare legis authoritatem dici poteſt. Quintilian. allegare appellat, hoc eſt citare: Cicero proferre legem. Bud. Com.

Παρέχω. μ. ἕξω. π. παρέσχηκα. præbeo, ut παρέχειν ἑαυτὸν δίκαιον, præſtare ſe uirum probum: σῶον παρέχειν, præbere præſtareq́ incolume. Παρέχει, Lucia. pro facile eſt, promptũ eſt. Bud. Cõ.

Παρηβάω. μ. ήσω. π. ηκα. ſeneſco, tranſeo pubertatem, παρακμάζω. Neu. abſol.

Παρηβηκώς. ὁ. ætatem tranſgreſſus puberem.

Παρηγορέω. μ. ήσω. π. ηκα. conſolor, mitigo.

Παρηγορήματα nuncupabãtur, ubi quid intus ageret chorus, quod tamen in theatro exaudiretur, ſicuti ranarum chorus apud Ariſtophanem. Cal. lib. 5. cap. 8.

Παρηγορία. ας. ἡ. conſolatio, προτροπή, συμβουλή.

Παρηγορικός. ἡ. ὁ. conſolatorius.

Παρηγόρος. ου. ὁ. conſolator.

Παρήερθη, pro παρηέρθη. disiunctum eſt. à παραείρω. Vel potius ſuſpenſum eſt. ab ἀείρω, ἀερῶ, ἤερκα, ἤερμαι, ἠέρθην & παρηέρθην. Suid.

Παρῆιξε. cominus inſiluit.

Παρήιον. ου. τὸ. ornamentum ad maxillas equorum, ipſa maxilla.

Παρηίς. ίδος. ἡ. maxilla, gena.

Παρηκμακότες. οἱ. ætate prouecti.

Παρήκοος. ου. ἀπαθὴς καὶ παρακούων.

Παρήκτης. ου. πάντα πράττων, & in malam partem.

Παρήκω. μ. ήξω. π. ηχα. trāſeo, peruenio, porrigor, pertineo, pertingo, protendor. Inde & pro deſino ponitur. Xenoph. de canib. πλαγίας δὲ ἂν μὴ ἐπὶ πᾶν βαθείας, ἀλλ᾽ εἰς τὸ πλάγιον παρήκῃ ὅς. Eſt etiam ſino, permitto. Plut. in Cicer. καθ᾽ ὅσον οἱ νόμοι παρήκουσιν, Quatenus leges ſinunt, quatenus per iura liceret. Bud. Com.

Παρημελημένως. neglectè.

Παρηλικία. ας. ἡ. decrepitas.

Παρῆλιξ. ικος. ὁ. decrepitus.

Πάρημαι. aſsideo.

Παρήμερον. unius diei.

Παρημερεύω. iuxta aliquid die toto immoror.

Παρημοσύνη. cura, θεραπεία.

Παρήπαφε. decepi.

Παρήορος. uide παρήωρος.

Παρήσω. præbebo, ſinam.

Παρήχημα. ατος. τό. &

Παρήχησις. ιος. ἡ. figura quæ fit, cū plures literæ aut ſyllabæ eundē ſonum reddunt, ut ἐμία μία ναῦς. Et ſciendum hac figura uoces quidem ſimiles eſſe, ſignificationes tamen diuerſas, ut illud Homeri, ἤτοι ὁ καππεδίον τὸ ἀλήϊον οἶος ἀλᾶτο, ὃν θυμὸν κατέδων, πάτον ἀνθρώπων ἀλεείνων: Vbi ἀλήϊον proprium nomen loci eſt, ἀλᾶτο uerbum, ἀλεείνων uerò participiū. Cæl. lib. 9. cap. 48.

Πάρησις. ιος. ἡ. perſuaſio, κατάνευσις.

Παρητιᾶτο. purgauit.

Παρηωρεία. ας. ἡ. lorum extremi equi, habena.

Παρήωρος. ου. ὁ. protenſus, habenalis, id eſt qui habenis regitur, equus extremus in curru, humi extenſus. Scribitur & per ο apud poetas, παρήορος, & παρηορία. Deducitur autē ἀπὸ τοῦ ἀείρω, ἄορος, et per productionē ἤορος. Significat etiam παρήορος dementem & qui mente eſt uagabunda, τὸ ἄφρονα. παρὰ τὸ ἄρω τὸ ἁρμόζω.

Παρθέμενοι, pro παραθέμενοι. apponētes.

Παρθεναγύρται hodie ſunt, qui confratriæ poſcere uulgo dicuntur diuæ Mariæ. Sunt etiam quī D. Rocho, qui alijs etiam diuis ſtipem cogūt, quiq; epulones potius diuorum ſunt quàm cultores. Bud. Com.

Παρθένεια. τὰ. uirginalia, genera quædam muſices apud Doricos.

Παρθένειος. παρθένιος.

Παρθενεύομαι, &

Παρθενεύω. in uirginitate dego, Greg. Item uirginem cuſtodio, uel in uirginitate educo, Luciano. Bud. Com.

Παρθενία. ας. ἡ. uirginitas.

Παρθενική. ῆς. ἡ. uirgo. Ponitur autem pro παρθένος, poſſeſsiuū ſcilicet pro primitiuo.

Παρθενίκη. ης. ἡ. parthenice.

Παρθένιον. ου. τὸ. partheniū herba, quam alij bruſaculum appellant, alij matricariam.

Παρθένιος. ου. ὁ. κρύφα τικτόμενος παρὰ τῇ ἔτι νομιζομένῃ εἶναι παρθένῳ, natus ex matre, quæ cum nuberet credita eſt uirgo: cui opponitur σκότιος. Eſt & Parthenius mons Arcadiæ.

Παρθενισκάριον. ου. τό. uirguncula.

Παρθενοκτονία. uirginum occiſio ac immolatio, uirginicidium.

Παρθενοκτόνος. ου. ὁ. uirginum necator.

Παρθενόπη. ης. ἡ. Parthenope una Syrenum, unde Neapolis dicta eſt.

Παρθενοπίπης. ου. ὁ. procus, obſeruator aut inſectator uirginum, uiolator.

Παρθένος. ου. ἡ. uirgo. παρὰ τὸ παρεῖναι τῇ μητρί.

Παρθενών

Παρθενών. ῶνος. ὁ. locus ubi habitant uirgines, & Palladis templum.

Παρθία. ας. ἡ. Parthia.

Πάρθης. uirgo, παρθένιος.

Παρθιςί. συριςί.

Πάρθος. ου. ὁ. Parthus.

Παριαμβίδης. ῶν. genus modulationis ad citharam, à pede iambo dictum.

Παρίασι, tertia perſ. plur. à πάρειμι. prodeunt, accedunt, prætercurrunt: παριᾶσι uero pro παρείκασι, à παρίημι, de quo mox, pro ἀπολύουσιν, ἰῶσι. Bud. Com.

Παριαύομαι. μ. αύσομαι. π. αυμαι. accumbo. Depon.

Παριαύω. idem.

Παρίεμαι. dimittor, ſeparor. Item παραιτοῦμαι, deprecor, recuſo. Plato de Rep. 1. οὐδέν σου παρίεμαι. Item pro admitto apud Demoſthenem: paſſiuum ſcilicet παρεῖνται, pro ſuo actiuo παρέκασι. Bud. Com.

Παρίζω. aſſideo.

Παρίημι duplicem deriuationem habere uidetur, uel à παρὰ et εἶμι, ἴημι, eo, & tunc ſignificat accedo, aduenio, ſicut πάρειμι: uel à παρὰ & ἵημι quod eſt mitto, & tunc ſignificat dimitto, relinquo. Greg. τὰς ἄλλας δὲ τοῖς βουλομένοις παρίεμεν. Item permitto, ſino. Plato Symp. ἀλλὰ παρίημι φάναι τὸν φαῦλον. Idẽ de Rep. 2. τοῦτο ἀκίαν τὰς παῖδας παρήσομεν. Ariſtot. Pol. 7. μὴ παριέναι τῷ πλησίον. Eſt etiã admitto, id eſt προσάγω καὶ ἀποδέχομαι, intromitto. Xenoph. ἑλλην. 5. ἐπῆρ αὐτῷ μηδένα παριέναι εἰς τὴν ἀκρόπολιν, ὅν τινα μὴ αὐτὸς κελεύοι, Hortatus eſt, neminẽ niſi quem ipſe iuſſiſſet, in arcem admitteret. Plat. de Rep. 8. οὔτι αὖ τὴν τὴν ξυμμαχίαν παριᾶσι, οὔτε &c. Et occluſis muri portis, neq; ſubſidium ipſum admittunt. Idem in Phædo. ἐς τὴν ψυχὴν παριέναι dixit, pro ſibi perſuadere, in animum inducere. Præterea ſoluo, & extinguo, uires frango, tabefacio. Dioſcor. de cicuta, παρίησι δὲ τὰ αἰδοῖα καταπλασθέν, id eſt Venerẽ extinguit, ut inquit Plin. tabefacit. Vnde παρειμένος et παρειμένος, πάρεσις, & πάρετος, de quibus antea. Item laxo, demitto, remitto. Ariſtoph. Equit. τούς τι θρίας παρίει, Laxa paulũ rudentes: tranſlate pro, Remitte paululum de contentione. Eſt quoq; νίκω, ut παρίεμαι. Bud. Com.

Πάριθρον. coràm, ante oculos.

Παριητός. circumiens.

Πάριος. ου. parius.

Παριππάω. adequito, obequito.

Παρίσθμια. τὰ. tonſillæ ſeu glandulæ ἀντιάδες. nam ἰσθμὸς apud medicos dicitur pars illa in homine quæ os & gulam interiacet: idq; trãslate, cum aliàs ἰσθμὸς ſit terræ anguſta inter duo maria.

Πάρισον. ου. propè æquatũ, quod conſtat conſimilibus membris, teſte Aquila.

Πάρισος. ου. compar.

Παρισόω. μ. ώσω. π. ωκα. dexquo. Actiu. accuſ. (ἱςία.

Παριςία. ας. ἡ. focus. ab ἱςία Ionicè pro

Παρίςημι. μ. ήσω. π. ηκα. aſto, id eſt prope ſto, aſsiſto. Demoſth. κατὰ μειδ. οὔτε καλουμένων τῶν κριτῶν παρεςηκότα. Idem, ὄμνυσι παρεςηκὼς τοῖς κριταῖς, quaſi aures admouens & auſcultãs. Sic Vergil. Silent, arrectiſq; auribus aſtant. Interdum ponitur pro apparere, cum ſcilicet eſt minoris ad maiorem, id eſt præſto eſſe, & iuſſa nutuſq; magiſtratus expectare, ut παρεςάναι τῷ Διὶ Mercurius apud Lucia. dicitur, ſicut lictor apparere conſuli apud Latinos. Sic παρεςάναι τῷ δικας

ϛηρίω apud eundem pro eo, quod Sueton. apparituras in foro facere dixit. Inde pulchre Apoſt. Rom. 6. ἐκοίδατε ὅτι ᾧ παριϛάνετε ἑαυτοὺς δούλους εἰς ὑπακοήν, δοῦλοί ἐστε ᾧ ὑπακούετε. Et idem μηδὲ παριϛάνετε τὰ μέλη ὑμῶν τῇ ἁμαρτίᾳ. Interdum ponitur pro ſiſtere, id eſt præſentare, & quaſi præſentiam corporis exhibere, Luc. Act. 23. κτήνη τε παραστῆσαι, iumenta exhibere, uel exhibete (ut ſit infinitiu. pro imperatiuo) in uehiculum aſcenſuro. Sicut παριϛάναι τὸν ἵππον τῷ ἱππεῖ ἐπεστρωμένον, id eſt equiti equum aſcenſuro ſiſtere inſtratum & frænatum. Sed hæc ſignificatio aliquando forenſis eſt. In Pand. ἐάν τις ὁμολογήσῃ πολλοὺς δούλους παριϛᾶν. hoc eſt Vlpiano interprete, Si pluriũ ſeruorum nomine iudicio ſiſtẽdi cauſa una ſtipulatione ꝓmittatur, &c. Sic Cic. Offic. 3. Vas factus eſt alter eius ſiſtendi, ut ſi ille nõ reuertiſſet, moriendum eſſet ipſi. Huc pertinere uidetur & illud Lucæ Act. 23. καὶ ἀναδόντες τὴν ἐπιστολὴν τῷ ἡγεμόνι, παρέστησαν καὶ τὸν παῦλον αὐτῷ. Interdum ſignificat exprimere, oſtendere, repræſentare, & quaſi in rem præſentem perducere. Plut. in Hom. δῆλον δ' αὐτὸς ὢν παριστὰς διὰ τῆς ἰσχύος ἀνδρίαν σώματος, Manifeſtum eſt eum exprimere & demonſtrare, cuiuſmodi ſit corporis fortitudo. Gregor. εἰς ἀθαν. πῶς ἂν παραστήσαιμι τῷ λόγῳ τὸ μέγα ἐκεῖνο θαῦμα; Interdũ eſt commouere, concitare, perturbare. Demoſth. κατὰ μειδ. οὐ γὰρ ἡ πληγὴ παρέστησε τὴν ὀργὴν, ἀλλ' ἡ ἀτιμία. Polyb. ταῦτα δὲ τίν' οὐκ ἂν παραστήσαι. Huc refertur & quod Dioſc. de croco dixit, παρίστησι δὲ καὶ πρὸς τὰ ἀφροδίσια, id eſt ſtimulat, ciet. Interdum eſt perſuadere. Plato de Rep. 10. πρόδικος ὁ κεῖος, καὶ ἄλλοι πάμπολλοι δύνανται τοῖς ἐφ' ἑαυτῶν παριστάναι, Prodicus Chius, et alij complures poſſunt hominibus ſui temporis perſuadere. Interdum ſignificat παραθεωρεῖν, hoc eſt παράλληλα θεωρεῖν, res inter ſe compoſitas æſtimare. Iſocr. οὕτω καὶ τοῖς πολλοῖς παριστάναι δεῖ τὰς παρακλήσεις δυνάμεν ἰσχύος. Interdum eſt currentem reuocare, et inhibere, ſiſtereq́, ut παριστᾶν τὸν ἵππον Xenoph. cui opponitur ὁρμᾶν. Sic Latini dicunt, Siſte lacrymas, Siſte fugam, Siſte gradũ. id eſt, ſtare lacrymas, ſtare fugam, ſtare gradum. Eadem fere ratio eſt uerbi παρίστασθαι paſsiua uoce. Nam aliquando & ad ſiſtendi ſignificationem pertinet, ut in Pand. ἐάν τις ὁμολογήσῃ πολλοὺς δούλους παριστᾶν, καὶ τὸν ἕνα μὴ παραστήσῃ. Et Paul. ad Rom. 14. πάντες γὰρ παραστησόμεθα τῷ βήματι τοῦ χριστοῦ. Aliquando ad apparendi. Huc pertinet, cum pro in medium producere & excitare ponitur. Plut. in Demet. γενομένου δὲ τούτου κήρυξ παραστησάμενος ἀνεῖπεν, Præcone excitato pronuntiauit. Vnde παρίστασθαι μάρτυρας, pro teſtes aduocare & corrogare, ut conteſtari faciũt, Demoſth. Et παρίστασθαι τοὺς παῖδας, apud eundem: ſicut Quintil. 6. Vnde (inquit) & producere ipſos, qui periclitentur, ſqualidos atq; deformes, & liberos eorum ac parentes inſtitutum. Et παρίστασθαι τοῖς φίλοις, ἢ τῷ ἀπολογουμένῳ, ἢ φεύγοντι, pro adeſſe, & fauere, & quouis modo opitulari. Ex quo παραστάτης, auxiliarius, opitulator. Aliquando ſignificat uideri & ſubire, hoc eſt ἐπέρχεσθαι, in mentem uenire, animóq; obuerſari. Syneſ. παιδόθεν παρίσταταί μοι, A puero

mihi uiſum eſt. Pauſ. παρίσατο οὖν ἐρ γάοις, Subito in mentem uenit aſsimulare. Plut. ὁρμὴ καὶ τόλμα δαιμόνιος παρέστη, &c. Animo inceſsit diuinitus audacia & fiducia. Plato in Phædo. ὥστε μοι παρίσταται, Proinde mihi uidetur, ita ut mihi uideatur. Vnde ἐκ τοῦ παρισταμένου λέγειν, eſt ex tempore dicere, hoc eſt, quicquid in mentem ſubito uenit, ἐκ τοῦ παρατυχόντος. Et Xenoph. πρὸς τὸ παριστάμενον, ut fors obtulerit. Aliquando eſt ad deditionem compellere, ſubigere, diripere, & ad captiuitatem redigere. Gregor. καὶ οἱ τὴν οἰκουμένην παραστησάμενοι, Et qui orbem terrarum ſubegerant. Sic Demoſth. οὐ πρότερον τῷ πολέμῳ παρέστησαν, Non prius ſubacti ſunt, quàm, &c. Aliquando appetere, id eſt aduentare. Plut. ἤδη τοῦ δεινοῦ παρεστῶτος, Iamiam affuturo diſcrimine. Lyſ. διὰ τὰ πράγματα τὰ παρεστηκότα, Propter illius temporis ſtatum. Aliquando dicitur de ijs, quæ iam naturæ ſuæ perfectionem & uigorem adepta ſunt, quaſi conſiſtere & abſolui: poſt quem ſtatum iam ἐξίστασθαι dicuntur, quaſi exoleſcere & fugere: ita ut παρίστασθαι dicatur de ſtatu rerum inter incrementum & decrementum, hoc eſt περὶ τὴν ἀκμήν. Theophra. de Cauſ. καὶ γὰρ παραστάμενος, καὶ ἐξιστάμενος, καὶ οἷον γηράσκων, Etenim peruegetũ & uigens, deinde à ſeipſo deſciſcens, & uelutì ſeneſcens, &c. Aliquando eſt, ſicut παριστάναι, comparare, ſiue contendere, ut Cic. dixit. Plato de Rep. 8. παραστησώμεθ᾽ αὐτὸν εἰς κρίσιν, Altrinſecus ſtatuamus. Aliquando de animoſo dicitur, ut qui iam confirmatus non patiatur ſe labaſcere, ſed ad quoſuis caſus animo præſenti ſit ſub nixus. Diod. τὰς ψυχὰς οὕτω παρέστησαν πρὸς τὸν κίνδυνον, ὥστε θανάτου καταφρονῆσαι. Vnde παράστημα, quod Latine animus præſens dicitur, ut apud Cic. de Orat. 2. Sed animus acer, et præſens, & acutus, idemq́ue uerſutus, inuictos uiros efficit. Bud. Com.

Παριστησάμενος. ου. recuperãs, conſiſtens, redigens.

Παρίσχειν. exhibere, adducere, præſtare.

Παρισχναινόμενοι. οἱ. extenuati, macilenti.

Παρίσωσις. ἡ. adæquatio, concilians.

Παρίτω. ueniat.

Παρμένω. μ. νῶ. π. παραμεμένηκα. adſum, permaneo.

Παρνασσός. οῦ. ὁ. Parnaſus.

Πάρνοψ. locuſta, κόρνωψ.

Παρό. præterea, ideo, unde, quò, præter, extra, præterquàm.

Παροδεύω. μ. εύσω. π. ευκα. tranſeo. Neutr.

Παροδικός. οῦ. ὁ. tranſitorius. Et παροδικὸν μέλος, quod in medium prodeuntes canebant.

Παρόδιος. ου. ὁ. qui uiam recipit.

Πάροδοι. οἱ. fori.

Πάροδος ου. ἡ. tranſitus, uia quæ eſt in mœnibus, ingreſſus, pars nauis, diuerticulum.

Παροδούμενον. prouerbio uulgatum, ἄδόμενον.

Παροδοῦμαι. excutior.

Πάροιθεν. antea, ècontra, coràm.

Παροικέω. μ. ήσω. π. ηκα. habito tanquã peregrinus, aduena ſum. Neut. dati.

Παροικία. ας. ἡ. peregrinatio, habitaculum, incolatus.

Παροικοδόμημα. τὸ. paries.

Παροικοδομῶ. ſuperſtruo, iuxtà ædifico

Πάροικος. ου. ὁ. aduena, incola.

Παροιμία. ας. ἡ. adagium, ἀπὸ τοῦ οἴμου τὸ ὁδὸς, quaſi παροδικὸν, quòd paſsim

per ora hominum obambulet. Vnde & adagium Latinis, quaſi circumagium, authore Varrone.

Παροιμιαζόμενον. ου. τὸ. quod eſt in prouerbio.

Παροιμιακός. ου. ὁ. παροιμιώδης.

Παροιμιογράφος. ου. ὁ. parœmiarum ſcriptor.

Παροιμιώδης. εος. ὁ. prouerbialis.

Πάροιμος. uicinus.

Παροιμῶντος. declinantes à uia.

Παροινέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. contumelioſus ex nimia uini petulantia in aliquem ſum, debacchor. Lucianus, ἱκανά σοι πεπαρῴνηται πρὸς ἡμᾶς, Satis ut opinor, debacchatus es in nos. Accipitur & paſsiuè. Diogen. ἡ σοφία πεπαρῴνηται, id eſt à temulentis pulſata eſt, ſugillata. Vnde & ὁ πεπαρῳνημένος, qui iniuriam paſſus eſt. Et παροινουμένη γυνὴ, Demosthen. mulier ſuper conuiuium contumeliam paſſa. Depon. Bud. Com.

Παροινία. ας. ἡ. debacchatio, contumelia uel iniuria, uel petulãtia in ebrietate admiſſa.

Παροινικός. laſciuus, contumelioſus, πάροινος.

Παροίνιον. τὸ. conuicium, temerè ac ſtultè dictum, uelut inter pocula.

Παροινόομαι, & παροινόω. μ. ώσω. π. ωκα. idem quod παροινέομαι.

Πάροινος. ου. ὁ. uinolentus, uino bacchatus.

Παροιστρεῖν. errare, inſanire, irritare.

Παροίτερος. prior, ulterior, uetuſtior. Et παροίτεροι, antè tranſeuntes.

Πάροιος. ου. ὁ. manſuetus.

Παροίχομαι. prætereo. Depon.

Παρολίγον. penè, quaſi πάνυ ὀλίγον, & opponitur τῷ παραπολὺ. Plato, ἐγὼ ᾤμην ἔγωγε οὕτω παρ᾽ ὀλίγον ἔσεσθαι, ἀλλὰ παραπολὺ, Neq; enim exiſtimabam adeò iam parũ abfore, ſed multum uel pluſculũ abfuturum. Bud. Com.

Παρολισθαίνω. labori inſiſtere nequeo, ut ſæpe ſenes uidentur.

Παρολκή. ῆς. ἡ. mora, dilatio.

Παρομαρτέω. comitor, παρακολουθῶ.

Παρόμοιος. ου. ὁ. ſimilis, adſimilis. παρὰ hic diminutionem denotat, hoc eſt παρ᾽ ὀλίγον ὅμοιος.

Παρομοίωσις. ἡ. ſimilitudo.

Παρομολογία. ας. ἡ. confeſsio. figura eſt cum aliquot res aduerſario concedimus, deinde aliquid inferimus, quod omnia quæ poſuimus, euertat.

Παρόν. όντος. τὸ. præſens, decens, cum liceret.

Παροξύζω. in acetum degenero.

Παροξυντικός. ου. ὁ. irritatiuus, incitatiuus, acutus, uelox.

Παροξύνω. μ. υνῶ. π. υγκα. exacuo, expergefacio, irrito, concito, excito, exacerbo. Actiu. accuſ.

Παροξυσμός. ου. ὁ. irritatio, incitatio, exacerbatio, acceſsio.

Παροξύτονος. ου. ὁ. dictio habens accentum in penultima.

Παροπαίδιον. pugio, gladiolus.

Παρόρασις. εος. ἡ. deſpectio.

Παροράω. μ. παρόψομαι. π. παρεώρακα. perperam uideo, παραβλέπω, ut παρορῶ ἐμφανὲς, hallucinor in re manifeſta. Item deſpicio, negligo, contemno, faſtidio. Actiu. accuſ.

Παροργισμός. ου. ὁ. excandeſcentia, irritatio.

Παροργίζω. μ. ίσω. π. ικα. irrito. Actiu. accuſ.

Παρόρειος. ου. ὁ. montibus uicinus.

Παρορμάω. μ. ήσω. π. ηκα. concito, impello, hortor, incito, ſuadeo. Acti. accũ.

Παρόρμησις. εος. ἡ. concitatio.

Παρορύσσω. fodio.

Παρόρχημα. praterſalto.
Πάρος, aduerb. loci aut tẽporis. antea, prius, quondam, ante. Genit.
Παροφυώ. μ. υυώ. π. γκα. promoueo. Actiu.
Παρουλίς. tuberculum iuxta gingiuas.
Παρουσία. ας. ἡ. praſentia, aduentus. Gregor. pro comitatu uſus eſt. Bud. Commenta.
Παροχετευσάμενος. ȣ. ὁ. deducens.
Παροχετεύω. μ. ύσω. π. ευκα. deriuo, conductum duco quò uolo.
Παροχέω. ῶ. tranſueho.
Παροχή. ῆς. ἡ. largitio, χάρισμα, δώρημα.
Παροχλίζω. tranſmoueo.
Πάροχος. ȣ. ὁ. dator, prabitor, à παρέχω. Dicebãtur hoc nomine ij, qui peregrinis ſalem & ligna prabebant, inquit Acron. Horat. Serm. 1. Et parochi qua debẽt ligna ſalemq́. Hos Porphyrius copiarios à Latinis uocatos eſſe tradit, qui ſalem & ligna ijs praſtabant, qui reipub. cauſa peregrè ibant. Sub nomine autem harum ſpecierum omnia hoſpitibus neceſſaria intelligimus, ut idem Acron alibi ſentire uidetur, li. 2. Serm. ubi Horat. πάροχον pro conuiuatore, hoc eſt conuiuij exhibitore poſuit, Vertere pallor, Tum parochi faciem nil ſic metuentis, ut acres Potores. Bud. in Annot. poſt. Dici poteſt & à παροχεῖσθαι. Nam (ut ſcribit Pauſan.) in Gracia moris fuit, ut in nuptiali curru tres duntaxat ſederent, et media ſponſa, à lateribus ſponſus, et quẽ uocãt πάροχον, qui amicitia uel ſanguine eſſet cõiunctus, cuiq́ deferrẽt plurimum. Paranymphus dicitur Ariſtophanis interpreti, ubi in Auibus legitur, ὁ δ᾽ ἀμφιθαλὴς ἔρως χρυσόπτερος, ἡνίας ἄθυνε παλιντόνους, ζηνὸς πάροχος γάμων. Cæl. li. 15. ca. 15. & Bud. Comment.
Παροχούμενοι. οἱ. unà uecti.
Παρόψημα. τὸ. condimentum.
Παροψίς. ίδος. ἡ. uas eſcarium, dictum à rotunditate flexuq́. Vſurpatur & à Latinis. Iuue. Quàm multa magnáq; paropſide cœnat. Et Mart. Cui portat gaudẽs ancilla paropſide rubra Halecem, ſed quam protinus illa uoret. Pollux li. 10. tradit etiam iuris quoddam genus eſſe, uel maza, uel opſonij uilis quod nunc παροψημάτιον diceremus. Vide quoq; Athenæum lib. 9.
Παροψωνεῖν. clàm opſonia coëmere.
Παῤῥέω. praterfluo.
Παῤῥησία. ας. ἡ. libertas loquendi, increpandiq́ fiducia, ἄδεια. Contraria aſſentationi, quaſi παντὸς ῥησία.
Παῤῥησιάζω. μ. άσω. π. ακα. audacter loquor, ex æquo et liberè loquor, liberè & ingenuè planéq; dico, ἐλευθεροστομῶ. Dicitur & paſsiua uoce παῤῥησιάζομαι pro eodem, licet aliquando ſignificatione quoq; paſsiua ſit, unde τὸ παῤῥησιασμένον, ingenue dictum.
Παῤῥησιαστικοί. οἱ. minaces.
Παῤῥησιαστικώτερος. ου. liberior loquendo.
Πάρυγρος. ȣ. ὁ. humidus.
Παρυδάτιος. ȣ. ὁ. iuxta aquam poſitus.
Παρυπάτη. ης. ἡ. chorda quam parypaten muſici uocant. Vnde
Παρυπατοίδες. ſpecies harmonia. Capel. li. 9.
Παρυπόστασις. minus eſt quàm ὑπόστασις. Bud. Com.
Παρυποστῆναι. emerſiſſe, eſſe, acce piſſe.
Παρυποψύχω. quadantenus refrigero.
Παρυφαίνω. μ. ανῶ. retexo, id eſt deſtruo. Actiu.

Παρυφὴ. ῆς. ἡ. *ueſtium contextus, tela.*

Παρυφίσαμαι. *minus eſt quàm* ὑφίσαμαι, *id eſt, ferè in natura rerum ſum, uel propemodum ſubſiſto.* Bud. Com.

Πάρυφοι. οἱ. *purpureæ uirgæ ueſti intertextæ, unde* ἀπάρυφος.

Παρφάμενος. ου. ὁ. *decipiens dicendo, hortatus, perſuadens.*

Πάρφασις. εως. ἡ. *deceptio, commonitio.*

Παρῶ. *ſino, relinquo, concedo.*

Παρῶαι. αἱ. *equi ſic dicti colore rufo.*

Παρῳδία. ας. ἡ. *cum à tragica ſublimitate ad humilitatem comicam ſermo demittitur.*

Παρωδικὸν. τὸ. παροδικόν.

Παρῳδῶ. *exagito, contumelioſe deſcribo, accino.*

Παρωθεῖν, *uel* παρωθεῖσθαι. *repellere, ſubmouere.* Accuſ. Gregor. de Baptiſ. ὅθεν τῷ θεῷ μέγα, ὃ μὴ καὶ πέφυκε δίδωσιν, ἵνα μὴ κἀνταῦθα παρωθῶνται οἱ πένητες. Aeſchin. κατὰ τιμ. παρωσάμενος ἄνδρα πρεσβύτην, *id eſt expellens domo, & à familiaritate ſummouens, & auerſans,* παραγκωνισάμενος, *quaſi cubito repellens, & auerſatus.*

Item *abijcio, reijcio, deturbo, abdico.* Genit. Lucian. παρωσάμενος τὰς τιμάς. Plato li. 5. de Rep. pro ἀναβάλλεσθαι & ὑπερτίθεσθαι *poſuit, hoc eſt in aliud tempus reijcere quod petitur:* ὃ (inquit) ἐν τῷ πρόσθεν παρωσάμενος. Bud. Com.

Παρωκεανίτης. ὁ. *litoralis, maritimus.*

Παρωκέανοι. οἱ. *qui habitant iuxta Oceanum.*

Παρωλένιον. *cubitus.*

Παρώνα. *nauigij genus.*

Παρώνησεν. *temulentus fuit, à* παροινῶ.

Παρονομασία. ας. ἡ. *figura cum eodem uerbo quaſi contraria augentur, uocum colluſio, quam &* παρήχησιν *uo. ant.*

Παρωνομία. ἡ. *leuis imitatio teſte Aquila.*

Παρώνυμον. ου. τὸ. *denominatiuum, id eſt nomen ab alio nomine deriuatum, acceſſorium nomen ex euentu.*

Παρωνυχία. ας. ἡ. *morbus iuxta ungues, rediuia* Latinis *dicitur.* Eſt & παρωνυχία *herba morbi illius medela, bouinalis uulgo dicta.*

Παρώπια. τὰ. *ocularia equorum, coria quæ ambiunt oculos equorum,* ἀντήνια.

Παρώπιαι. αἱ. *anguli oculorũ interiores exterioreſque, qui &* πηγαὶ, *id eſt fontes dicuntur, quòd lacrymæ inde profluant.*

Πάρωρος. *intempeſtiuus.*

Παρωροφίς. ίδος. ἡ. *ora tecti.*

Παρώρωντες τὸ ἴσον. *negligentes.*

Παρώτιον. ου. τὸ. *ornamentum aurium.*

Παρωτίς. ίδος. ἡ. *apoſtema ſecus aures, quod etiam parotis à medicis Latinis uocatur.* Celſ. lib. 6. ca. 16. *dioſcuros id eſt gemellos uocat.*

Πάρωχρος. ου. ὁ. *pallidus.*

Πᾶς. αντὸς. ὁ. & πᾶσα. ἡ. *omnis, quilibet, uniuerſus.* Aliquando *pro totus,* ut eſt apud Lucam, κατηρτισμένος δὲ πᾶς ἔσαι, &c. *de quo in* καταρτίζω.

Vnde πᾶς ἕκαστος, *pro unuſquiſque, ſinguli: ſimiliter &* πᾶς τις, *nemo non: &* πᾶς ὅστις, *quiuis, quicunque.* Bud. Com.

Πάσασθαι, α correpto. *guſtare, comedere, ſaturari. unde* ἄπαστος. Sed α producto *ſignificat poſsidere.*

Πασιθέα. ας. ἡ. *Paſithea, quæ & Buphroſyne, una è tribus Gratijs.*

Πασιφάη. ης. *Paſiphaë, tetraſyllabum eſt.*

Παιπάλη. ἡ. minutiſsimus puluiſculus farinæ. Accipitur pro quacunq; re minutiſsima. Eraſ. prouerb. Ne ramenta quidem.

Πάσσαλος. ου. ὁ. &

Πάσσαξ. κος. Ariſtoph. idem quod πάτταλος.

Πασσυδί, Thucyd. &

Πασσυδίη. cateruatim, omnino, totis uiribus.

Πασσύρως. funditus, ἄρδην.

Πάσσω. μ. άσω. π. ακα. ſpargo, uario, tingo. Item edo. Actiu.

Πάσσων. ονος. ὁ. pinguior, latior. Comparatiu. eſt à παχὺς, ut βραδὺς, βραδίων, & βράσσων.

Παστάς. άδος. ἡ. porticus, locus conuiuij, thalamus nuptialis, uelum geniali lecto impendens. à πάσσω orno. Cæl. li. 15. ca. 24.

Παστὸς. οῦ. ὁ. idem. Aliquando pro eo, qui cibo operam dedit. à πῶ, id eſt ἐσθίω.

Πάσταλη. ης. ultimus dies anni. πασίλη uero τὸ ξύσμα τοῦ δέρματος, Suid.

Παστοφόρος. ου. thalamifera. Veneris epitheton. à παστὸς, & φέρω. Item παστοφόροι, ferentes pallium, ut fit in proceſsionibus.

Πάσχα. ατος. paſcha.

Παχαλικός, multarum artium, πολύτεχνος. Heſych.

Παχητιᾶν. prurire, futuere, obſcœnè & incontinenter pati, quaſi dicas parturire.

Παχητιασμός. ὁ. incontinentie, pruritus ad uenerem.

Πάσχω. μ. πείσομαι. π. πέπονθα. ἀορ. β. ἔπαθον. ἀπὸ τοῦ πήθω. ſicut Latinis patior pro fero, tolero, ſuſtineo. Refertur tamen et ad inanimata. Demoſth. εἰ πάθοι τι ἡ ναῦς, id eſt, Si periret nauis.
Idem παθεῖν τι, pro affectum eſſe miſericordia dixit. Eſt etiam πάσχειν admittere aliquid. Demoſth. μὴ ἀδαμῶς μηδὲν ἀβέλτερον ὑμεῖς πάθοιτε, Videte ne ſic ſtultè ſtatuatis, ne quid ſtolidè admittatis. Eſt etiam facere, ut ἀλλὰ τί ἂν πάθοις. Terentius, Quid cum illis agas, qui neque ius neque bonum atque æquum ſciunt. Iſocrat. ὅσπερ πάσχουσι οἱ πολλοί, Quod multi faciunt, quod hominum uulgo accidit, quod multis uſu uenit. Et cum interrogatione, cum rem nouam, aut abſurdam deſignare uolumus. Lucianus, τί παθὼν, σαυτὸν εἰς τὸς κρατῆρας ἐνέβαλες Latini dicunt, Quid illi accidit? Εὖ πάσχειν, & ἀγαθὸν πάσχειν, beneficium accipere, beneficio affici: cui opponitur τὸ εὖ ποιεῖν. Vnde ἀντιπάσχειν, beneficium reponere, ἀντευεργετεῖσθαι, ἀντευποιεῖν. De huius uerbi conſtructione tradit Priſcianus lib. 18. ſcilicet cum genitiuo, datiuo et accuſatiuo. Bud. Comment.

Πατάζω, &

Πατάσσω. μ. άξω. π. αχα. percutio, pugnam illido, pulſo, conculco, ſono. Actiu. accuſ.

Πάταχνον. τὸ. inſtrumentum coquinarium, ſartago.

Πατάνια. τὰ. pocula quædam perampla. Cæl. li. 15. ca. 6.

Πατρίζω. patrem appello.

Πατρίδιον, diminut. à πατὴρ. paterculus.

Πατέω. μ. ήσω. π. ηκα. peſſundo, calco, uado. Actiu. accuſ.

Πατητὸς. conculcatus, uulgaris.

Πατὴρ, genit. πατέρος, uel πατρὸς. quaſi πατὴρ, id eſt παῖδας τηρῶν, filios ſeruans.

Πατητὴρ. ῆρος. ὁ. calcator.

Πάτταλον. ου. calcatis ſimiles palmulas uocant.

Πάτνωμα. tectum.

Πάτος. ου. ὁ. callis, uia, pruina. Πάτον etiam interpretantur cœnum ceromati permixtum. Cal. lib. 4. ca. 26.

Πάτρα. ας. ἡ. patria.

Πατραγαθία. ἡ. patris probitas.

Πατράδελφος. ου. ὁ. patruus.

Πατραλόας, uel πατραλοίας. ου. &

Πατραλοίης. ου. ὁ. patricida.

Πάτρη. patria.

Πατριά. ᾶς. ἡ. gens, familia, tribus.

Πάτρια. τὰ. mores patriæ.

Πατριάζω. mores patris refero, patriſſo.

Πατρίκιος. patricius, id eſt ὁ πατὴρ τοῦ κοινοῦ, Suid.

Πατρικός. οῦ. ὁ. paternus, hæreditarius.

Πάτριος. ου. ὁ. patrius, conſuetus.

Πατρίς. ίδος. ἡ. patria, tribus, genus paternum.

Πατριώτης. ου. ὁ. conterraneus, tribulis.

Πατρόθεν. ex parte patris. Vnde πατρόθεν καλλεῖν. patris addito nomine aliquem compellare.

Πατροκασίγνητος. ου. ὁ. patruus.

Πατροκτονία. ας. ἡ. patricidium.

Πατροκτόνος. patrē occidens, πατραλόας.

Πατρόκτονος. à patre occiſus.

Πατρομήτωρ. unde quis maternum genus ducit.

Πατρονομέω. μ. ήσω. π. ηκα. paterno more tracto. Actiu. accuſ.

Πατρονομούμενος. paternis legibus utens.

Πατροπαράδοτος. ου. ὁ. à patribus traditus

Πατροπάτωρ. auus paternus.

Πατροφόντης. πατροκτόνος.

Πατρότης. ητος. ἡ. paternitas.

Πατροτύπτης. ου. ὁ. percuſſor patris, πατραλόας.

Πατροῦχος. ου. ὁ. filia cui uni hæreditas obuenit, quæ & ἐπίκληρος uocatur.

Πατροφόνος. ου. ὁ. &

Πατροφόντης. ου. ὁ. idē quod πατροκτόνος.

Πατρώζω. μ. ώσω. π. ωκα. πατριάζω. Neut.

Πατρώιος. πατρῷος.

Πατρωνεία. patrocinium.

Πατρῷος. ου. ὁ. paternus, πάτριος. Vnde πατρῷα dicuntur, quæ recepta ſunt in patria, ut quæ filij à maioribus uelut per manus acceperint. Ariſtophan. in Ran. πατρῷον pro πατρίδιον dixit.

Πατρωός. οῦ. ὁ. uitricus. Et πάτρως, genit. πάτρω Attice, idem, ὁ τοῦ πατρὸς θεῖος, Suid.

Παταγέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſtrepo, obſtrido

Πατάγημα, &

Πάταγος. ου. ὁ. ſonus, percuſsio, ſonus ex percuſſione, ſtridor. Vſurpatur pro homine obſtrepero. Dicitur πατάγημα & πάταγος ſimplici τ pro eodē.

Παταλεύω. μ. εύσω. π. ευκα. figo palum.

Πατάλιες. ſubulones, ceruorum genus, à cornuum figura.

Πάτταλος, aut πάσσαλος. ου. ὁ. palus, clauus ligneus, paxillus, pertica unde aliquid ſuſpenditur. Vnde παττάλου ἀνακρεμάσαι, id eſt clauo ſuſpendere prouerbio dicitur, pro negligentius curare aliquam rem, Euſtath.

Πάττω. ſpargo, πάσσω.

Πατύστομος. ὁ. qui eſt ore patulo.

Παυγάζω. illuſtro, ἐκλάμπω.

Παῦλα. ης. ἡ. quies, finis, ut παῦλα τῆς ζωῆς, Theod.

Παύομαι. μ. αύσομαι. π. αυμαι. deſino, quieſco, ceſſo. Depon. genit. ut παύομαι τῆς ὀργῆς, deſino iraſci. παύομαι βασανιζόμενος, deſino torqueri. παύομαι τῆς ἀρχῆς, abeo magiſtratu, & abdico me. παύομαι τῆς ἀσχολίας ἑαυτῆς, defunctus ſum hac occupatione & negotio.

Παυράκις. paucies, ὀλιγάκις.

Παῦρος. ου. ὁ. paucus, facilis numeratu.

Παυσίβα

Πασσίβακχοι. baculis robuſtis utentes, ut qui fuſtibus lites ſedãt & dirimũt.

Πασσικάπη. rotæ figura inſtrumentum iumentorum collo alligatum, ne pabulo ueſci queant. Cæl. li. 13. ca. 52.

Πασσίλυπος. ου. ὁ. ademptor curarũ. Epitheton Iouis apud Sophoclem.

Παῦσις. quies, ceſſatio.

Παυστέον. cauendum eſt.

Παυστήρ. ῆρος. ὁ. &

Παυστήριος. ου. ὁ. ſedator, finitor.

Παυστήρια. ſepta, obices.

Παυσωλή. ῆς. ἡ. quies.

Παύω. μ. αύσω. π. αυκα. ſedo, ceſſare facio, finem impono, libero. Genit. et aliquando accuſ. ut παύειν ἄρχοντα, abrogare imperium magiſtratui, Lyſiæ. & στρατηγοῦντα δ' αὐτὸν ἐπαύσατε, Demoſthe. Aliquando ſine caſu ponitur, tuncq́ accuſatiuũ ἑαυτὸν ſubintelligunt.

Παφλάζω. μ. άσω. π. ακα. ſono, balbutio, turbor, ebullio, æſtuo. Verbũ eſt fluuiale. Neutr.

Παχεῖς, & παχέες. οι. proceres, diuites.

Πάχιστος, pro παχύτερος. craſsior.

Παχέμυρον. mendeſium unguentum.

Πάχνη. ης. ἡ. pruina, humor è terra mari'ue elatus, neq́ cõfectus à ſole, ſed refrigeratus.

Παχνόω. μ. ώσω. π. ωκα. figo, conglutino, denſo. Itẽ contriſto ſeu perdo, ut Heſiod. ἐπάχνωσε φίλας. Sumpta metaphora à pruina quæ arbores frigore corrumpit. Actiu.

Παχνώδης. εος. ὁ, ἡ. pruinoſus.

Πάχος. εος. τὸ. craſsitudo, ruditas.

Παχύδερμοι. qui ſunt pingui illotaq́ cute, craſsipelles. Ponitur pro fatuis ac rudibus. Cæl. lib. 3. cap. 5.

Παχυκνήμος. ου. ὁ. habens ſuras pingues.

Παχυλῶς craſſo mo[illegible]o.

Παχυμερὲς. τὸ. pars craſsior.

Παχυμερέστερον. craſsius, indiſtinctius, rudius.

Παχυνθέντες. οἱ. corpulenti.

Παχύνοος. ſtupida mẽte, craſſo ingenio.

Παχύνω. μ. υνῶ. π. υγκα. impinguo. Acti.

Παχύς. έος. ὁ. craſſus, pinguis.

Παχύτερον. τὸ. craſsius, rudius, pinguiore Minerua.

Παχύτης. ητος. ἡ. craſsitudo.

Παχύτριχος. cui craſſus pilus.

Παχύφλοιος. ου. ὁ. habens ſarmẽtum, craſſi corticis.

Παχύχειλος. ὁ. cui labrum craſſum.

Πάω. adipiſcor, ueſcor. legitur et in paſſiua uoce apud Plutarchum.

Π E.

Πεδάασκον. impediebant, ligabant.

Πεδάγριλος. uarius.

Πέδαι. ῶν. pedicæ, & omne uinculum pedum.

Πεδανός. οῦ. per terrã ſerpens, humilis, leuis, merces pro uaticinio.

Πεδάρσιος. ſublimis, excelſus, uolans. παρὰ τὸ ἐκ τοῦ πέδου ἀείρεσθαι.

Πεδαχνοῦσθαι. ſupinum & negligentem eſſe, deliciari.

Πεδαυχενίης. equus ferociens, & μετεωρίζων.

Πεδάω, uel πεδέω. μ. ήσω. π. ηκα. impedio, ligo, compedio, compedibus uincio. Actiu.

Πέδη. ης. ἡ. pedica, uinculum. παρὰ τοὺς πόδας τὸ δέω, uel παρὰ τὸ πιέζειν τοὺς πόδας.

Πεδήτης. uinctus.

Πεδιακός. campeſtris.

Πεδιάς. άδος. ἡ. campeſtris, in planitie poſita, ipſa planities.

Πεδιάσιμος. ου. ſpecies myrrhæ.

Πέδιλον. ου. τὸ. talare, calceamentum uarium.

Πεδινός. οῦ. ὁ. campeſtris, planus.

Πεδιόθεν. è terra.

Πέδιοι. οἱ. qui in locis planis morãtur.

Πεδίον. ου. τό. ſolum, campus, planities, uiridarium, hortus, pars pedis ſuperior. Sed πέδιον, paruum uinculum.

Πεδοῖ. in terram, εἰς γῆν.

Πεδόθεν. è campo, à puero. translatione à plantis ſumpta.

Πέδον. ου. τό. idem quod πεδίον, id eſt γῆ, ἔδαφος, Suid.

Πέζα. ης. ἡ. pes extremus, τὸ κάτω τοῦ ποδὸς, σφυρόν. unde Thetis ἀργυρόπεζα Hom. quaſi λευκοὺς πόδας ἔχουσα. Itē fimbria, ora, κροσσὸς, limbus, & quicquid extremitatē ueſtis ambit, tueturq; quo tardius deteratur. Eſt & retis genus rotundum.

Πεζέταιρος. ου. ὁ. ſatelles, ſtipator, miles altero pede nudus, altero armatus, pedeſter. Suid.

Πεζεύοντες. terreni.

Πεζευτικός. ὁ. greſſilis.

Πεζεύω. μ. εύσω. π. ευκα. eo pedes. Neutr.

Πεζῇ, aduerb. pedibus, βάδην.

Πεζικός. οῦ. ὁ. pedeſtris, poëticè pro πεζός.

Πεζίτης. idem.

Πεζίτα. corollæ.

Πεζογραφεῖν. proſam ſcribere.

Πεζόγραφοι. ſcriptores proſæ orationis.

Πεζολόγοι. hiſtorici, συγγραφεῖς.

Πεζομαχία. ας. ἡ. pugna pedeſtris.

Πεζόν. οῦ. τό. peditatus. Et πεζὰ aliquando humilia & ſubmiſſa.

Πεζός. οῦ. ὁ. pedes, pedeſtris. ὁ ἐκ ποδῶν μαχόμενος. Inde πεζὸς λόγος, proſa oratio, quaſi dicas peditem ſeu pedeſtrem ſermonem, quæ nec carminis ſublimitate, nec figurata numeroſa oratione nititur. De hoc Bud. epiſtola ad Salmonium.

Πεζότερος. ου. ὁ. humilior.

Πεζοφόρος. talaris, fimbriatus.

Πειθανάγκη. perſuaſio cum neceſſitate coniuncta.

Πειθανολογία. probabilitas, perſuaſibilis oratio.

Πειθαρχέω. μ. ήσω. π. ηκα. principibus obedio. Accipitur autem pro quouis modo obedire. Neutr. genit. Ioſeph. lib. 2. πειθαρχῶν αὐτῶν περὶ τῶν ὅλων.

Πειθαρχία. ἡ. obedientia quæ fit principibus.

Πειθαρχικός. οῦ. ὁ. obediens principi, principum edictis æquo animo obſequēs.

Πειθήνιον. ου. τό. officium. Ioſeph. lib. 2. φανερὸν ποιοῦσα τὸ πειθήνιον τοῖς στρατιώταις, Conſueta reddere officia.

Πειθήνιος. ου. ὁ. obediens.

Πειθηνίως. obſequenter.

Πείθομαι. μ. πείσομαι. π. πέπεισμαι. perſuadeor, confido, pareo. Vnde πίστις, fides. Depon. datiuo.

Πείθω. μ. πείσω. π. πέπεικα. perſuadeo, in ſententiam meam adduco. Chryſoſt. ἔπειθεν φαντάζεσθαι, author fuit ut animo conciperent. Datiuo. Herod. 1. cum accuſatiuo iunxit, καὶ μηδὲ ἔτι ἄλλον ὑμᾶς ἐμὲ δυσφορεῖν, ἐμαυτὸν ἀνάθης πέπεικα, Perſuaſiſſimum habeo. Sæpe duos habet accuſatiuos, ut πείθω σε τόδε τὸ πρᾶγμα.

Πειθώ. όος. &

Πειθώς. perſuaſio, πειθομονή. Erat profanis deæ nomen, dicēdi præſidis, quā Ennius ſuadā, Horatius ſuadelam, Cicero lepôrem uocat. Hanc & ψυχαγωγὸν appellant, quaſi ductricem & oblectatricem animæ, & flexanimā. Bud. in Annot. & Politia. in Miſcel.

Πειθὼ ἐρωτική. lenocinium amatorium.

Πεικόν. amarum.

Πεικός. lana, ξάμμα.

Πείκω. apto, tondeo. proprie de ouibus.

Πεῖνα, uel πείνη. ης. ἡ. fames.

Πειναλέος. ου. ὁ. famelicus.

Πειναρός. ſordidus.

Πεινάω. μ. άσω. π. ακα. &

Πεινάω, & in infin. πεινῆν. eſurio. Neut. abſolutum.
Πείναμι, poëtice pro πεινάω.
Πεινητικός. cibi appetens, famelicus.
Πεῖρα. ας. ἡ. periculum, experientia, conatus, ut πεῖραν λαβεῖν, καὶ ποιεῖν, καὶ δοῦναι, pro experiri & periculũ facere, Herodi. Attici ἀντὶ τοῦ δόλος καὶ τέχνη accipiũt. unde πειραταὶ dicuntur οἱ κατὰ θάλασσαν κακοῦργοι, ut annotat Sophoclis interpres in Aiacem.
Πειράζω uel πειράω. μ. άσω. π. ακα. experior, tento, periculum facio. Et dicitur fere de inani conatu, ut aues adhuc pennis immaturis uolare geſtiẽtes facere ſolent. Thucyd. καὶ πᾶσαν ἰδέαν πειράσαντες, Nihil nõ tentãtes. Greg. de Baſilio, quem tyrannus minis absterrere fruſtra conabatur, ἄλλον δή τινα πειρᾶν τῶν ἀσθενεστέρων. Vnde et πειρᾶν ἀνὴρ dicitur τὴν γυναῖκα, cum de ſtupro ſolicitat & interpellat. Latine attentare pudicitiam matronæ uel puellæ dicitur, quod eſt conari labefactare. Actiu. Bud. Com.
Πειράζων. οντος. ὁ. diſsimulator.
Πειραίνω. termino, finio, περαιῶ.
Πειραιός. οῦ. portus eſt Athenis ſolitarius & deſertus, quinque & triginta ſtadijs ab urbe diſsitus.
Πειράομαι. μ. άσομαι. π. αμαι. ſicut πειράω, pro tento, aggredior, conor, nitor, experior, id eſt periculum facio: & experior, id eſt utor & adipiſcor, ut experior meliorem fortunam. Syneſ. καὶ καλλίονος πειρᾶσθε τοῦ δαίμονος, Meliorem fortunam experimini. id eſt fœlicius egit fortuna uobiſcum. Bud. Com.
Πεῖραρ, &
Πεῖρας. ατος. τὸ. finis, funis, uinculum.
Πειρασμός. οῦ. ὁ. tentatio.
Πειραστής. οῦ. ὁ. tentator.
Πειραστικός. qui conatu inani utitur. à πειράζω. Ariſtot. appellat πειραστικοὺς λόγους, qui ex ijs quæ probãtur reſpondenti colligunt oppoſitam propoſitionem. Bud. Com.
Πειρατεία. piratica, latrocinium.
Πειρατέον. experiundum eſt.
Πειρατεύω. prædor.
Πειρατήριον. ου. τὸ. tentatio, locus tentationis, piraterium, nauis piratarũ, receptaculum latronũ atq; prædonum.
Πειρατής. οῦ. ὁ. pirata. à πείρω, pertranſeo, quia ſemper mare permeat: uel à πεῖρα, quod aliquando fraudem, & damnum ſignificat.
Πειρατικαὶ νῆες Plutarcho dicuntur naues prædatoriæ.
Πειρηθῶμεν, pro πειραθῶμεν. experiamur.
Πειρητίζω. μ. ίσω. π. ικα. πειράζω.
Πείρινθα. uelamen, tabulatum in curru ubi res ponuntur, & ubi ſedent qui curru uehuntur.
Πείρω. μ. περῶ. π. κα. tranſeo, penetro, traijcio, pungo, figo.
Πειθώ. οῦς. ἡ. obedientia, perſuaſio.
Πείσας. irrigans, humectans.
Πείσεσθαι. paſſum iri.
Πεῖσις. εως. ἡ. paſsio, perſuaſio.
Πεῖσμα. ατος. τὸ. firmamentũ, refugium, rudens, id eſt funis nauticus.
Πεισμονή. ῆς. ἡ. perſuaſio.
Πείσομαι. patiar.
Πεῖσος. locus humidus. nam πεῖσαι rigare eſt.
Πειστέον. obediendũ, uel credendum eſt.
Πειστήρ. obediens, ὑπήκοος.
Πειστικός. qui facile perſuadet, obediẽs.
Πείσω. futurum anceps à πάσχω uel πείθω.
Πείσων. ωνος. ὁ. Piſo Romanus.
Πειτάσσω. agito.
Πέλλης. catamytus, incontinens. ὁ ἀπὸ τὸ πέος ἀποκλύμενος.

Πέκος. pellis, κώδιον.

Πεκτέω, &

Πέκω. tondeo, pecto, euello, πέκω.

Πελάγια. τὰ. pelagica, κρόταλα.

Πελαγίζω. exundo, æſtuo, reſtagno. Actiu.

Πελάγιος. ου. ὁ. maritimus, intra pelagus poſitus.

Πέλαγος. εος. τὸ. pelagus, profundum maris. Dictum ſic putant, quòd ſit τῆλε τῆς γῆς, id eſt procul à terra: quaſi τήλαγος, uel τὸ μὴ πέλας γῆς.

Πελάζω. μ. άσω. π. ακα. propinquo, admoueo, à πέλας. Actiu.

Πέλανος. ου. ὁ. mola ſacrificijs apta, quæ fiebat ex tenuiſsima farina. Item ſpuma concretior circa os apud Euripidem in Oreſte. Item ſuccoſa lacryma inſtar thuris gummi denſata. Eſt & obolus uaticinantibus erogari ſolitus.

Πελαργᾶν. conſulere, admonere.

Πελαργιδεῖς. οἱ. pulli ciconiæ.

Πελαργικὸς νόμος. lex ab Ariſtophane dicitur, qua liberi parentes alere iubentur.

Πελαργοί. Thuſci, τυῤῥηνοί.

Πέλαργος. ου. ὁ. ciconia. διὰ τὸ ἔχειν πτερὰ μελάντερα, ἢ λευκά. πελὸν γὰρ τὸ μέλαν, καὶ ἀργὸν τὸ λευκόν.

Πέλας. propè.

Πελασγία. dicta eſt olim Theſſalia.

Πελατεία. clientela.

Πέλατης. ου. ὁ. &

Πελάτις. ιος. miniſter, cliens, mercenarius.

Πελατικόν. τὸ. clientela.

Πελάχνη. cochleare, catinus.

Πελέθρισμα. curſus, δρόμημα.

Πέλεθρον. ου. τὸ. iugerum, columba.

Πέλει. eſt, fit, decet, conuenit.

Πέλεια ας. ἡ. πέλεθρον.

Πελειάς. άδος. ἡ. columba liuia.

Πελεκᾶνος. ου. ὁ. pelicanus auis, quæ & δρυοκολάπτης dicitur, quoniam arbores perforat.

Πελεκάω. μ. ήσω. π. ηκα. dolo, ſecuri percutio. Actiu. accuſ.

Πελεκίζω. μ. ίσω. π. ικα. idem.

Πελεκῖνος. ου. herba ſecuridaca, Plin.

Πέλεκυς. εος. καὶ εως. ὁ. bipennis, ſecuris.

Πελεκύζω. μ. ύσω. π. υκα. πελεκίζω.

Πέλεκυς. εος. ὁ. πέλεκυς.

Πελεκυτής. οῦ. ὁ. dolator.

Πελεκυφόρος. ου. ὁ. bipennifer.

Πελεμίζω. μ. ίσω. π. ικα. appropinquo, reuertor, agito, miſceo, iudico.

Πελίσκω. ſum.

Πέλεθος. ου. ὁ. merda.

Πέλεται. ſit, fiat.

Πηλίκιον. adulterina coma, galericulum.

Πελιδνός. οῦ. ὁ. πέλιος.

Πελιδνόω. μ. ώσω. π. ωκα. liueo, nigrico, palleſco. Neutr. abſol.

Πελιόομαι. idem.

Πέλιος. ου. ὁ. liuidus, niger.

Πελιτός. οῦ. ὁ. uel πελλιτός. ſenex.

Πελίωμα. ατος. τὸ. uibex, liuor.

Πελλαντήρ. qui mulget, ἀμολγεύς.

Πελλασαί. curſorum et uiatorum calceamenta.

Πέλλη. ης. ἡ. mulctra, uel mulctrale, ut apud Vergil. Implebunt mulctralia uaccæ.

Πέλλος. ου. auis, leuis, fuſcus, πελιδνός.

Πέλμα. ατος. τὸ. planta pedis.

Πέλομαι. ſum.

Πέλον. nigrum.

Πελτάριον. ου. τὸ. parua pelta.

Πελταστής. οῦ. ὁ. ſcutatus.

Πελταστικός. οῦ. ὁ. pugnans peltis.

Πέλτη. ης. ἡ. pelta, hoc eſt ſcutum breue umbone carens, formam habens lunæ iam ſemiplenæ. Xenoph. ſcribit Amazonidum peltam hederæ folio fuiſſe

fuiſſe ſimilem. Eſt et piſcis nomen. Cæl.li.6.ca.4.

Πέλλον. idem.

Πέλυξ. galea, ſecuris, peluis.

Πέλυς. idem.

Πέλω. ſum.

Πέλωρ. τό. monſtrum, ingens.

Πελωρόω. palàm facio.

Πελώρια. τά. Saturnalia in Theſſalia.

Πελωρίδες. αἱ. pelorides genus concharum, dictum à magnitudine: aut à Peloro Siciliæ promontorio.

Πελώριος. ου. ὁ. &

Πελωρίς. nomen loci, inſula, auis quædam.

Πέλωρος. ου. ὁ. excelſus, ingens, prodigioſus.

Πέμματα. τά. pemmata, hoc eſt bellaria. ſecundæ menſæ, res aromaticæ, cupediæ.

Πεμπάζομαι. μ. άσομαι. π. ασμαι. &

Πεμπάζω. μ. άσω. π. ακα. mitto. Item in quinq; metior, per pentadas, id eſt quiniones numero. A πέμπε Aeolice pro πέντε. Cæl.li.12.ca.10.

Πεμπάς. άδος. ἡ. numerus quinarius.

Πέμπελος. ſenex ſeu anus. παρὰ τὸ πέμπεσθαι ἐς τὸν ἅδην.

Πεμπώβολον. ου. τό. πεντώβολον. Cæl.lib. 12.ca.10.

Πεμπταῖος. quintanus.

Πεμπτάς. άδος. ἡ. quinquennitas.

Πεμπτέος. ου. ὁ. mittendus.

Πέμπτος. ου. ὁ. quintus.

Πέμπω. μ. πέμψω. π. πομφα. mitto, pompam ago, deduco. Actiu. accuſ.

Πέμφιλος. ου. ὁ. aſper, difficilis.

Πεμφιγώδης. humidus, flatulentus.

Πεμφίς. ίδος. ἡ. anima, reſpiratio, & ſolis radius.

Πενέσται. οἱ. apud Theſſalos dicebantur ſerui, nō natura, ſed iure belli: prius à manendo μενέσται dicti, quia pacta cum Theſſalis ſeruarunt, quibus ſe in ſeruitutem addixerant. Cæl.lib.11. ca.48.

Πενέστερος. pauperior.

Πενέω. πενητάω.

Πένης. ητος. ὁ. pauper, qui labore uictum quærit: ſed πτωχὸς mendicus eſt.

Πένησσα. ης. ἡ. paupercula.

Πενητάω. pauper ſum, egeo.

Πενθερά. ᾶς. ἡ. ſocrus.

Πενθερός. οῦ. ὁ. ſocer, uxoris pater genero, ſicut mariti pater ἑκυρὸς eſt ſponſæ.

Πενθεσίλεια. ας. ἡ. Pentheſilea.

Πενθέω. μ. ήσω. π. ηκα. lugeo. Actiu.

Πενθημιμερής. cum poſt duos pedes ſyllaba relinquitur partem orationis terminans.

Πενθημιπόδιον. ου. τό. duo pedes & ſemiſſis.

Πενθημιχόνιξ. duæ chœnices et ſemiſſis.

Πενθήειος. ου. ὁ. πενθικός.

Πενθικός. οῦ. ὁ. lugubris.

Πενθικῶς πράττειν. lugubriter & flebiliter agere, ſiue ualere.

Πένθιμος κουρά. dicebatur tonſura illa quæ propter morbum pedicularem fiebat.

Πένθος. εος. τό. luctus.

Πενία. ας. ἡ. paupertas. Differt autem à πτωχεία, quòd πενία egeſtas eſt moderata, & quæ laboribus rem paret, παρὰ τὸ πένεσθαι: πτωχεία uerò mendicitas, παρὰ τὸ πτώσσειν πάντας.

Πενιχραλέος. ου. ὁ. &

Πενιχρός. οῦ. ὁ. pauperculus, uilis.

Πένομαι. pauper ſum, & in cura laboro. Iliad. α. ὣς οἱ μὲν τὰ πένοντο κατὰ στρατόν, Sic illi quidem hæc agebant in exercitu.

Πενταδικός. οῦ. ὁ. quintus.

Πεντάδιον. ου. τό. quinternio.

Πενταδάκτυλον. idem quod πεντόβολον.

Πεντάδωρος. ὁ. quinq; palmorum.

Πενταετηρίς. ίδος. ἡ. quinquennium.
Πενταέτηρος. ὁ. &
Πενταετής. ἐ. ὁ. quinquennis.
Πενταετία. quinquennium, luſtrum.
Πένταθλον. ου. τὸ. pentathlum, uel quinquertium. conſtabat autem ceſtu, curſu, ſaltu, diſco, lucta.
Πένταθλος. ου. ὁ. quinquertio, ut qui omni certaminum genere ualet.
Πεντάκις. quinquies.
Πεντακισχίλιοι. quinq; millia.
Πεντακοσιαρχία. cohors quingentaria duobus manipulis compoſita, cuius princeps πεντακοσιάρχα Aeliano, tribunus minor dicitur Theodoro.
Πεντακόσιοι. quingenti.
Πεντακοσιομέδιμνοι. οἱ. ordo erat ciuium Athenis, à menſura frugum quas capiebant agris ſuis.
Πεντακυμίαι, & πεντακυμίαι. immanes undæ. Latini fluctus decumanos uocant.
Πεντάμοιρος. ου. quintarius. (des.
Πενταπαλαιστον. ου. quod habet quinq; pe
Πενταπλάσιος. ου. quincuplus.
Πεντάπρωτοι. quinqueprimi. Verbum eſt municipale, quemadmodum δεκάπρωτοι. Cicero in Ver. Magiſtratus & quinqueprimi accitu iſtius euocantur. Sic fortaſſe qui duodecim Pares Franciæ nunc dicuntur, Duodecimprimi ab initio uocati ſunt. Bud. in Annot. poſt.
Πεντώβολον. ου. τὸ. ueru quod ex una anſa quinq; obeliſcos habet prominentes, in quibus aſſari poteſt.
Πεντάσχοινον. ſtadium.
Πεντάτευχον. ου. τὸ. pentateuchum, quinq; libri Moyſi. à πέντε & τεῦχος, uolumen.
Πενταφάρμακον. ου. τὸ. conuiuium erat quintuplici condimentorum genere, cuius meminit Spartianus in Vero. Cæl. li. 15. ca. 8.
Πεντάφυλλον. ου. τὸ. quinquefolium herba.
Πένταχα. in quinq; ordines, uel partes, manus.
Πέντε. quinq;.
Πεντεκαιδεκαέτης. quindecim annorum.
Πεντεκαιδεκήρης. nauis dicitur Plutarcho in Demet. quindecim ordinum.
Πεντηκονταρχία. ſemicenturia hominum ſexagintaquator.
Πεντεσύριγγον ξύλον. lignum erat quinq; habens foramina, in quibus uinctorum manus & pedes cum collo includebantur.
Πεντετηρικόν. ου. quinquennale, luſtrale, quod quinto quoq; anno inſtauratur. Verg. 4. Aeneid. trietericum pro triennali dixit ad eandem formam.
Πεντετηρίς. ίδος. ἡ. quinquennium, quinto quoque anno, πενταετηρίς.
Πεντήκοντα. quinquaginta.
Πεντηκοντάδραχμον. pretium quinquaginta drachmarum.
Πεντηκοστεύειν. quinquageſimam partem exigere.
Πεντηκοντήρ. ῆρος. ὁ. dux quinquaginta hominum, centurio.
Πεντηκοντόζυγος. ου. ὁ. quinquaginta iugerum.
Πεντηκόντορος. actuaria nauis quinquaginta remorum.
Πεντηκοστή. ῆς. ἡ. pentecoſte, ſubauditur ἡμέρα, ut ſit quinquageſimus dies à ferijs paſchæ.
Πεντηκοστολόγοι. quinquageſimæ partis exactores.
Πεντηκοστός. οῦ. ὁ. quinquageſimus.
Πεντηκοστύς. ύος. ἡ. turma quinquaginta uirorum.
Πεντώβολον. ου. τὸ. pretiũ quinq; obolorũ.
Πέντοζος. ου. ὁ. manus. à πέντε, & ὄζος, ra-

mus, quòd in quinque digitos inſtar ramorum ſparſa ſit.

Πεντώβολος. πεμπώβολος.

Πέρω. πέρομαι.

Πέξις. ἡ. raſura, tonſura, ψίλωσις.

Πέος. πέεος. τὸ. ueretrum, mentula.

Πεπαθώς, Ionicè pro πεπονθώς. paſſus.

Πεπαινόμενος. ου. ὁ. maturus, qui maturuit.

Πεπαίνω. μ. ανῶ. maturo, mollio, concoquo, πέσσω. Actiu.

Πεπαίτερος. mollior, maturior. Aeſchyl. ἀνὴρ δ᾽ ἐκεῖνος ἦν πεπαίτερος μάρπων.

Πεπαλαγμένος. ὁ. pollutus, fœdatus.

Πεπάλασθε. ſortimini, ſortem mittite.

Πεπαλάχθαι. ſortitum eſſe. à παλάσσω, uel πάλλω.

Πεπάλη. παιπάλη.

Πέπαμαι. poſsideo.

Πέπανσις. ιος. ἡ. maturitas, concoctio, excoctio, una ex operationibus calidi ſtomachi.

Πεπανός. mollis, maturus.

Πεπαρμένος. ου. transfixus. à πείρω.

Πεπαρῴνηκα. debacchatus ſum, erraui.

Πεπαῦσθαι. ceſſare.

Πέπειρος. ου. ὁ. maturus, concoctus, digeſtus. uerbale à πέπτω, teſte Gaza.

Πέπεισμαι. præt. à πείθομαι. perſuaſus ſum, certus ſum, perſuaſum habeo.

Πεπερασμένον. concluſum. hinc

Πεπερασμένος βίος. exacta uita.

Πέπερι. ιος. τὸ piper.

Πεπερίζειν. piper ſapere.

Πεπληροφορημένως. plenisſimè, abundè.

Πεπλησιακὼς διδασκάλῳ. qui nunquam recedit à latere præceptoris, edoctus à præceptore.

Πέπλον. ου. τὸ. &

Πέπλος. ου. ὁ. tela prætenuis, λεπτὸν ὕφασμα ἢ σινδών. Eſt autem ueſtis mulierum propriè quemadmodum χιτὼν uirorum, ut annotat Euſtathius. unde

& βαθύπεπλοι, & καλλίπεπλοι, & ἑλκεσίπεπλοι mulierum epitheta ſunt apud Homerum. Euripides tamen uiris etiam tribuit, ut ſcribit Cæl. li. 8. ca. 16. Donatus πέπλον ad ſacrorum ritum pertinere annotat. Seruius Mineruæ conſecratum fuiſſe tradit. In hoc depingebantur ex more apud Athenienſeis, qui ſtrenuè in bello ſe geſſerant. Erat & hoc titulo Ariſtotelis commentarius, in quo ducum genealogias exequebatur, & nauium ad Troiam catalogum.

Item uelum curribus inſtratum ad puluerem prohibendum. Ponitur & pro inſtratis equorum apud Homer. Item pro frutice apud Dioſcoridem, ſicut etiam πέπλις, quem Hippocra. πέπλιον uocauit. Latinis quoque peplus uel peplum dicitur. Plaut. Nunquam ad ciuitatem uenio, niſi cum infertur peplum. Cæl. li. 8. ca. 13.

Πέπνυμαι. ſapiens ſum.

Πεπνυμένος. prudens, participium pro nomine. ἀπὸ τοῦ πνέω, ἢ πινύσσω τὸ φρονῶ.

Πέπνυται. ſapiens eſt, facultas adeſt, uincitur, uincit.

Πεποδισμένος. ὁ. pedibus uinctus.

Πέποιθα, præt. med. à πείθω. confido. Accipitur enim præteritũ pro præſenti.

Πεποίθησις. ιος. ἡ. &

Πεποιθία. ας. ἡ. confidentia, fiducia, à quo fit uerbum πεποιθέω.

Πεποιθότατος. chariſſimus, in quo maximè confidimus.

Πεποιθώς. fretus, confiſus.

Πεποιωμένον. qualitate aliqua præditũ.

Πέπον. uide πέπων.

Πεπονηκός. τὸ. uitioſum.

Πέπονον. ου. τὸ. peponum, coctum, digeſtum.

Πέποσθε. paſsi eſtis. Præt. eſt. uerbi πάσχω.

Π Β.

Πεποτέαται. uolarunt. à ποτάομαι.

Πέπρακται. actum eſt.

Πεπρησμένος. ὁ. craſſus. ἀπὸ τοῦ πρῆσαι τοῦ φυσῆσαι. Vnde ἐμπεπρησμένος, ut φωνὴ ἐμπεπρησμένης ὑός, Ariſtoph. Veſp. id eſt ἐμπεφυσημένης, παχείας.

Πεπρωμένη. ης. ἡ. &

Πεπρωμένον. ου. τὸ. εἱμαρμένη, τύχη, γένεσις, fatū, quòd per ipſum omnia ſunt finita & certa quadā lege ſtatuta, et quaſi ad finē perducta. Deducitur autē hæc uox à περατόω termino & ἐρύω traho, quòd trahat, et uiciſſim cedat rebus omnibus cōſequentibus. Sed proprie πεπρωμένον participium eſt, & ſignificat quod fatatum eſt, fato præſcriptum eſt.

Πέπρωται. fatatum eſt.

Πέπταμαι. uolaui, apertus ſum.

Πεπτεώς. lapſus, pro πεπτωκώς.

Πεπτηώς. ῶτος. ὁ. reſtrictus timore, timens, uolans.

Πεπτικαί. αἱ. medicamenta ſunt ad cōcoctionem foris adhiberi ſolita.

Πεπτικός. οῦ. ὁ. digeſtiuus.

Πεπτός. οῦ. ὁ. digeſtibilis.

Πέπτω. μ. πέσω, uel πέψω. panem facio, pinſo, digero.

Πεπτώς. πεπτωκώς.

Πέπυσμαι. audiui, didici, uidi.

Πέπυστο. audierat.

Πέπωκα, à πίνω. bibi, ebrius ſum. Lucia. in Lapith. πεπώκει γὰρ ἤδη, iam enim potus erat.

Πέπων. ονος. ὁ. fructus ſpecies maximè refrigerantis, de quo Plin lib. 20. ca. 1. Et generaliter omnes fructus maturi & percocti hoc nomine uocantur. Accipitur per translationem pro fracto, effœminato, exoluto, diſſoluto, molli, imbelli. ut Iliad. β. ὦ πέπονες, κάκ᾽ ἐλέγχεα, Ἀχαιΐδες, οὐκ ἔτ᾽ Ἀχαιοί. Interdum blanda & amica uox apud eundem, ut, ὦ πέπον, id eſt προσφιλέστατε, προσηνέστατε, amiciſſimè, iucundiſſime. Ponitur aliquando adiectiue, unde eſt illud, μαλθακώτερα πέπονος συκοῦ μοι γέγονας, Mollior mihi euaſiſti fico matura. Legitur & in neutro genere pro eodem. Cæl. lib. 8. cap. 29.

Περ. ſyllabica adiectio.

Περάαν. penetrare, pro περᾶν, πλεῖν.

Περαίας. translitoranus.

Περαίνω. μ. ανῶ. π. αγκα. εἰς τὸ πέρας ἄγω, ad finem perduco, cōpleo, perficio, abſoluo. Actiu. accuſ.

Περαῖος. extremus.

Περαιόομαι. μ. ώσομαι. π. ωμαι. &

Περαιόω. μ. ώσω. π. ωκα. traijcio, trāſmitto, tranſeo, egredior, prodeo, exeo, peruenio. Actiu. accuſ.

Περαιτέρω. ulterius. Genit. ut περαιτέρω τοῦ προσήκοντος, ſupra iuſtum.

Πέραν ſequente uocali, & πέρα ſequente cōſonante. trans, ultra. Eſt autem aduerbium, & cum genitiuo iungitur, ut πέρα πίστεως, ſupra fidem.

Περαόω. μ. ώσω. π. ωκα. idem quod περαιόω, transfero ſupero.

Πέρας. ατος. τὸ. finis, extremitas, terminus, pūctum, linea, λύσις. Accipitur pro tandem aduerbialiter, quemadmodum τέλος per eclipſin τοῦ κατά.

Περάσιμος. tranſmeabilis.

Πέρατα. τὰ. ora.

Περατεύω. finio.

Περάτη. ης. extremitas oceani, hemiſphæriū ſub terra, oriens, occidens.

Πέρατος. ου. ὁ. peruius.

Περατόω. μ. ώσω. π. ωκα. termino, tranſeo.

Περάω. μ. άσω. π. ακα. ſicut περαιόω, trāſfigo, penetro, transfero, tranſmitto, tranſeo, profero, promoueo, ſupero.

Πέργαμον. ου. τὸ. promontorium Idæ.

Πέργαμος. ου. ἡ. Pergamus, urbs Aſiæ.

Πέρδιξ. perdix.

Πέρδομαι, &

Πέρδω. μ. περσῶ. π. πέρκα. meſus aoriſtus πέπορδα pedo, βδέω. Neutr. abſol.

Πέρειμι. ſupero, id eſt ſum ſuperſtes, ſuperuiuo, cirumeo.

Περφέρω. inſero.

Πέρην. πέραν.

Περητός. meabilis, ut περητὸς ποταμὸς apud Herodotum, quaſi dicas tranſmiſsibilis, qui traijcitur.

Πέρθω. μ. πέρσω. π. πέρκα. populor, diripio, ut fit expugnatis iam & captis urbibus. Actiu.

Πέρι, accentu in prima aduerbialiter accipitur pro ultra, exceſsiuè, egregiè, eximiè. Item pro περὶ, dum nomini cui adhæret, poſtponitur. Plato, ὧν ἐγὼ οὐδὲν, οὔτε μέγα, οὔτε σμικρὸν πέρι ἐπαΐω, pro περὶ ὧν.

Περὶ. præpoſitio genitiuo iuncta, eſt memoratiua particula, & ſignificat de, ut περὶ τῶν ἀνθρώπων, de hominibus. Item pro, auxilij nota, ut περὶ σοῦ μάχομαι, pro te pugno. Itẽ præ, cũ comparationem aliquã & excellentiam denotamus, ut περὶ πάντων, præ omnibus. Datiuo iuncta ſignificat pro, & uſum ſeu commodum notat. Hom. περὶ γὰρ σφίσι δῶκεν Ἀθήνη ἔργα ἐπίστασθαι περικαλλέα, Pro eis dedit Minerua opera ſcire egregia: de mulieribus Phæacum. Aliquando datiuum habet poëtice pro genitiuo, & præſertim cum δέδοικα, eiusq; ſynonymis iunctum, ut δέδοικα περὶ ξανθῷ Μενελάῳ. Accuſatiuo iuncta ſignificat circa, & eſt loci, cauſæ, & temporis particula, ut περὶ τείχη, περὶ πολιτείαν, περὶ ὥραν ἕκτην. Quin & hoc caſu excellere deſignat, ut ὃς περὶ μὲν νόον ἐστὶ βροτῶν, qui ſuperat mentes hominum. In compoſitione auget interdum & intendit ſignificationem, ut præ & per apud nos, ut περίφοβος pertrepidus. Dicitur locutione Græca οἱ περὶ ἀρίστιππον, pro Ariſtippus, ſicut οἱ ἀμφὶ σωκράτη, pro Socrates, de quo Bud. Com.

Περὶ ἀλληλοκληρονομίας. quando inſtitutio inter aliquos conuenit, ut prior decedens, alterũ relinquat hæredem.

Περὶ ἀλλήλων. adinuicem, mutuò.

Περὶ ἐλάττονος ποιεῖσθαι. contemptui habere.

Περὶ καθοσιώσεως. crimẽ perduellionis.

Περὶ ὅ. quocirca.

Περὶ ὀλίγου ποιεῖσθαι. parui facere.

Περὶ οὐδενὸς ἡγοῦντο. pro nihilo ducebãt.

Περὶ πλείονος ποιεῖσθαι. pluris facere & ducere.

Περὶ πλείστου ποιεῖσθαι. maximi exiſtimare.

Περὶ πολλοῦ ποιεῖσθαι. magnifacere.

Περὶ πρώτην νύκτα. prima nocte, nocte incipiente.

Περὶ τοσούτου. uide περὶ πολλοῦ.

Περὶ τὸ ἔαρ, uel ἔαρος ἐπιγινομένου, καὶ ἔαρος ἀρχομένου, ineunte uere.

Περιαγγέλλω. edico.

Περιαγοραῖος. ου. ὁ. circumforaneus, loquax.

Περιαγνίζω. luſtro.

Περιάγνυμι. μ. περιάξω. frango, contorqueo, torquendo confringo. Bud. Comment.

Περιάγομαι. uoce paſsiua, pro circumago, ut ἄγομαι pro mecum duco. Bud. Comment.

Περιαγοραῖος. circumforaneus, rabula, loquax.

Περιάγχω. obtorqueo.

Περιαγκωνίζω. manus poſt terga uincio.

Περιάγω. μ. άξω. τὸ καταφανῆ ποιῶ, id eſt (ſcribit Bud. Com.) circunduco, ut circũfero. Item circumeo. Matth. 9.

περιῆγεν ὁ Ιησοῦς τὰς πόλεις πάσας. Sic enim ἄγειν, & compoſita ab eo, de pedibus dicuntur, ut ἐλαύνειν, & eius cōpoſita de equitibus. Item uerſo. unde περίακτος, uerſatilis. Item redigo. Dioſcor. ε. εἰς ὁμοιοτρόπως περιάγουσι τὸ σῶμα διαθέσεις, Similiter afficiunt, ad ſimiles affectiones redigunt.

Item tandē adduco, ad extremum attraho & aſciſco. Herodia. εἰς αὐτόν τε μόνον περιαγαγεῖν τὴν ἀρχὴν. Idem, εἰς ὁμόνοιαν καὶ φιλίαν περιήγετο, Adductus eſt tandem ad conditiones amicitiæ et cōcordiæ. Sic Cic. de Amic. Nihil eſt quod ad ſe rem ullam tam illiciat, & tam attrahat, quàm ad amicitiam ſimilitudo. Ex quo intelligitur in hoc uerbo uim aliquam & difficultatem includi, quemadmodum apud Latinos in traho. Bud. Comment.

Περιαγωγή. ῆς. ἡ. circumactio.

Περιαδῆσαι. narrare.

Περιαλής. ὁς. circunfluus.

Περιαθρέω. circunſpecto.

Περιαίνυμαι. contineo, complector, περιέχω.

Περιαιρέομαι. μ. ήσομαι. π. ηκαι. ſic dicitur, ut ἀφαιρέομαι, priuor, ſpolior. Demoſthen. κατὰ μειδ. καὶ περιαιρεθεὶς οὗτος τὰ ὄντα, ἴσως μὲν οὐκ ἂν ὑβρίζοι, Si ab eo auferrētur eius diuitiæ, & publicarentur, modeſtius deinde ageret. Significat etiam excutere et abſtergere. Idē, περιαιρεθῆναι τὴν ὕβριν, καὶ τὸ φρόνημα αὐτῶν. Bud. Com.

Περιαίρεσις. ιος. ἡ. amputatio.

Περιαιρετός. exemptilis, tollendus.

Περιαιρέω. μ. ήσω. π. ηκα. aufero, adimo, auello. Item amputo, circuncido, ut περιαιρουμένη ἄμπελος, id eſt uitis amputatis ſarmentis, uitis putata.

Περίακτον. ου. τό. uulgatum.

Περίακτος. στρεπτός, uerſatilis. Vnde περίακτοι loca ſcenæ, quòd in eis machinæ eſſent uerſatiles. Cæl. lib. 5. ca. 8.

Περιαλγής. ἐος. ὁ, ἡ. dolens, anxius, admodum triſtis, ἄχθομενος.

Περιαλείφω. circumungo, circumueſtio.

Περίαλος. ου. ὁ. uertebrum coxarum.

Περιαλουργός. ὁ. malis tinctus, hoc eſt immerſus malis, ἁλουργός τοῖς κακοῖς: translatione ſumpta à purpuræ tinctura, quæ è maris profunditate peti ſolet.

Περιαμάω. meto, θερίζω.

Περίαμμα. amuletum. Bud. Com.

Περιαμπίσχεσθαι. obtegi uelamentis.

Περιαμύσσω. circunſcarifico.

Περιάμφοδοι οἰκίαι. ædes principum à priuatorum domibus diſtinctæ, quas Latini inſulas uocant. Bud. in Annotat. poſt.

Περιανθίζω. flores colligo. Et translate pro orno. Cyril. lib. 1. The. περιανθίζεσθαι λόγοις τῆς ἀληθείας δόξας.

Περιαντλούμενος. ὁ. ſotus.

Περίαπτον. ου. τό. circumpendens, ornamentum ut monile, amuletū, alligatum alexipharmacon, φυλακτήριον, ἀποτρόπαιον, περίαμμα.

Περιάπτω. μ. ψω. π. φα. applico, περιτίθημι, impono, imprimo, iniungo, ut τὴν τῇ πόλει αἰσχύνην περιάπτειν, Plat. ſicut imponere ignominiam, aut uulnus Reip. Ciceroni. Item pro amuleto appendo, ut περιάπτειν ἀλεξιφάρμακον, Plut. & περιάπτειν ῥίζαν εἰς αὐτόμον, Theophr. Eſt etiam acquiro, aſciſco. Xenoph. μεγάλας δὲ τιμὰς τῇ πόλει περιάψειν. Et pro ornamento colli geſto. Plato de Rep. 3. ἐδ' ὑπὸ τὸν αὐτὸν ὄροφον ἰέναι, ἐδὲ περιάψασθαι. Bud. Comment.

Περιαρόω. circumaro, exaro.

Περιαρτάω. dependeo.

Περιαρχία. ας. ἡ. medicina ad purgandũ

Περιαστράπτω. fulgure obruo.

Περιαυθαδίζω. contumaciter, & intractabiliter me gero.

Περιαυτολογεῖν. de ſeipſo loqui, ut glorioſi homines ſolent.

Περιαυτολογία. ας. ἡ. ſuiipſius prædicatio, ubi quis ſeipſum laudat, ut Achilles apud Homer. οὐκ ὁρᾷς, οἷος ἐγὼ καλός τε μέγας τε; Nónne uides quàm pulcher ego, & quàm magnus? Et Aeneas apud Vergil. Sum pius Aeneas, fama ſuper æthera notus. Cæl. lib. 4. ca. 5.

Περιαυχένιος στρεπτός. collaris torques.

Περιβάδην. uolutim, pedibus alternatim motis.

Περιβαίνω. protego, circumeo.

Περιβάλλομαι. circundo, ambitu cingo, ut περιβάλλω, & περιβάλλεσθαι τὰ τείχη τὴν πόλιν, Ariſtot. & περιβάλλεσθαι ἐρύματα, hoc eſt uallo & caſtellis cingere, Xenoph. Herodotus cum duobus accuſ. iunxit in eadem ſignificatione, τεῖχος περιβάλλεσθαι τὴν πόλιν, quaſi muris amicire & induere. Sic etiã περιβάλλεσθαι δύναμιν, pro ſepire ſe potentia, Lucia. & περιβάλλεσθαι δύναμιν καὶ πεζικὴν καὶ ναυτικὴν, Iſocrati, eſt (ut Liu. inquit) ſuccinctum eſſe armis & legionibus. Item aſſumo, capeſſo, induo, ut περιβάλλεσθαι σεμνότητα καὶ ὄγκον, Plut. ſicut induere ſimulationem, induere ingenium, Liuio. Item amplector, id eſt colligo, comparo, quæro, προσλαμβάνομαι, ut περιβάλλεσθαι δόξαν, Xenoph. περιβάλλεσθαι πλοῦτον, Athenæo. Budæ. Comment. Ita etiam

Περιβάλλω, pro ambio, circundo, cingo. Antiphon, καὶ τὰ τείχη τῇ πατρίδι περιέβαλε. unde περίβολος. Item amplector. Xenoph. de lepore, περιβάλλων καὶ ἀγαπῶν τοὺς τόπους, ἐν οἷς ἑάλω. Vnde περιβάλλω τῷ νῷ, complector animo: id quod Cicero de Vniuerſ. ad uerbũ fere expreſſit, Sic (inquit) animus à medio profectus, extremitatem cæli à ſuprema regione rotundo ambitu circumiecit, id eſt περιέβαλε. Accipitur & pro induo, ſiue amicio. Gregor. ἦν ἴδῃς γυμνὸν, περίβαλλε. Herodian. χλαμύδι πορφυρᾷ περιβάλλουσι. Item pro irretio, implico, περιτίθημι, ut συμφοραῖς περιβάλλειν, Iſocr. & κακοῖς περιβάλλειν Aeſchin. Sic ὀνείδεσι περιβάλλειν, probris aliquem implicare, Demoſthe. & καταδίκαις τινὰς τῶν πλουσίων περιβαλὼν, Herodian. Ad eundem modum Cicero in Acad. In id ipſum ſe induit, quod timebat. hoc eſt, Eo, quod uitare cupiebat, reuolutus eſt. Et in Verr. Hic uidete in quot laqueos ſe induit, quorũ ex nullo unquam ſe expediet. Bud. ibidem.

Περιβαρίδες. αἱ. calceamenta muliebria.

Περιβάς. ἱπποχωσάμενος.

Περιβιῶν. ſuperuiuere.

Περίβλεπτος. ου. ὁ. circunſpectus, conſpicuus, illuſtris, ἔξοχος, περιβόητος.

Περιβλέπω. μ. ψω. π. φα. circunſpicio. Item admiror, ſuſpicio.

Περίβλημα. pallium, ſagulum, quod circumiicitur corpori.

Περιβλύω. circumalluo.

Περιβόητος. ου. ὁ. celebris, diuulgatus, famigeratus.

Περιβόλαιον. ου. τό. ueſtis opertorium.

Περιβολή. ῆς. ἡ. toga, cultus, geſtamen. Herodianus, οὔτε ταῖς πλούτου περιβολαῖς λαμπρούς. Item amplexus, fotus. Xenoph. de catellis matri propriæ ſubiiciendis, τῶν δὲ μητέρων, καὶ τὸ γάλα ἀγαθὸν, καὶ τὸ πνεῦμα, καὶ αἱ περιβολαὶ φίλαι.

Aliquando idem quod ὑπερβολὴ, exuperantia, opulentia. Dicitur et ἐπὶ λόγων περιβολὴ, pro uariegato & inflexo ſermone.

Περίβολον. ου. τὸ. &

Περίβολος. ου. ὁ. ambitus, mœnia, porticus, θριγκὸς, lorica murorum, ἕρκος. In priuatis (inquit M. Grabald.) ædibus, ſolaria, tectáue ſepto, ne quis in præceps cadat, muniuntur, id loricam, loriculam, uel περίβολον nominare poſſumus. Bud. Com.

Περιβουνός. οῦ. ὁ. montoſus.

Περιβραχιόνιον. ου. τὸ. brachiale.

Περιβρύχομαι. fremo.

Περιεγχθέω. μ. ήσω. circunſpicio.

Περίγεια. τὰ. terræ aduerſantia, terræ proxima.

Περιγηθής. έος. ὁ. perhilaris, lætus.

Περιγηράσκω. inueteraſco.

Περιγίνομαι. adſum, ſuperſtes ſum, euado, ut περισώζομαι, ſeruor à morte, Demoſthen. κατὰ ὀλυμπ. Significat etiam abundare, reliquũ eſſe, id eſt περιεῖναι, περιλείπεσθαι. Item ſupereſſe, promptum eſſe, integrum eſſe, πλέον εἶναι, ut ἀρίστιππος ἐρωτηθεὶς, τί αὐτῷ περιγίγνοιτο ἐκ φιλοσοφίας, ἔφη, τὸ δύνασθαι πᾶσι θαρρούντως ὁμιλεῖν. Item uinco, ſupero, κρείττων εἰμὶ, ὑπερφέρω. Et περιγίνεται, ὡς ἐναντίον συμβαίνει. Item licet, plenum ius eſt.

Περιγλαγής. έος. ὁ, ἡ. ſucculētus, lacteus.

Περιγνάμπτω. μ. άμψω. π. αμφα. circunflecto.

Περίγραπτος. præſcriptus, & non liber & laxus, definitus, perceptibilis.

Περιγραφή. ῆς. ἡ. fraus. Item conſumptio, expletio. Item circunſcriptio rei, lineamenentum totius ædificij.

Περιγραπτικός. οῦ. ὁ. circunſcriptitius, deceptorius.

Περίγραφος. ὁ. tropus eſt qui docet quemadmodum datum circulũ uerbi gratia quadrato concludamus ſchemate. Capel. lib. 6.

Περιγράφω. μ. άψω. π. αφα. circunſcribo, hoc eſt, decipio, circunuenio. Item tollo, expungo, è numero aufero. Aeſchin. περιγέγραφέ με ἐκ τῆς πολιτείας. Sic Cic. Philip. 13. Senatus in Capitolium parata de circunſcribendo adoleſcente ſententia conſularis. hoc eſt, de eijciendo magiſtratu Octauio, & imperio ei abrogando. Et apud eundem circunſcribere ſenatum, pro authoritatem ſenatui auferre. Et circunſcribo, hoc eſt definio, præſtituo, termino, περιορίζω, ἀφορίζω, Ariſtot. τῶν μετὰ τὰ φυσ. 10. Ita Cic. pro Seſt. Genus uniuerſum breui circunſcribi ac definiri poteſt. Idem in Parad. Exilium terribile eſt illis, quibus circunſcriptus eſt habitandi locus. Bud. Com.

Περιγυρίς. ίδος. ἡ. circunferentia.

Περιδαρδάπτεσθαι. deuorare, conſumere.

Περιδέα. metus inutilis.

Περιδεής. έος. ὁ, ἡ. trepidus, pauidus, attonitus, pauore offuſus apud Platonem: & formidoloſus apud Iſocrat. hoc eſt qui timori eſt alijs.

Περιδείδω. nimis metuo.

Περιδέξιος. ου. ὁ. aptus, ambabus manibus ut dextera utens, ambidexter.

Περίδ' ἐσὶ. uincitis & ſuperatis.

Περίδειπνον. ου. τὸ. parentalia, cœna funeralis, epulum funebre, quod in funere potentiorum fiebat. Circumpotationem uocat Cicero.

Περίδερον. ου. τὸ. flexus ceruicis.

Περιδέραιον. ου. τὸ. collarium, inauris, monile colli, ornamentum colli, corium latum in collo canis. à περὶ circum, & δέρη, collum. Duplici ρ in medio quidam ſcribunt.

Περιδίς.

Περιδερίς. ίδος. ἡ. idem.

Περιδαικής. admodum uarius, & ornatus.

Περιδέω. μ. ήσω. uel έσω. π. ηκα. circunligo.

Περιδεῶς. pauidè.

Περίδηλος. ου. ὁ. manifeſtus.

Περιδίδομαι. pignus do, depono. Unde περίδου, paciſcere, fac ſpōſionem: & περιδώμεθον, ſponſionē faciamus: περιδώσομαι, obſtringam. Bud. Com.

Περιδιάρας. implicans.

Περιδινεῖσθαι. circumuerſari.

Περιδινέω. obuerſo.

Περιδίνησις. ἡ. uertigo.

Περίδοσις. pignus.

Περιδουπέω. obſtrepo.

Περιδράττομαι. complector.

Περιδρομή. ῆς. ἡ. ambitus, circuitus, circinatio.

Περιδρομίδες. αἱ. hypetræ ambulationes, quas Latini xyſta appellant. Vitru. lib. 5.

Περίδρομος. ου. ὁ. plaga retis genus.

Περιδύω. μ. ύσω. π. υκα. induo, ſpolio. Actiu.

Περιεδηδομένα. τά. corroſa.

Περιεάω. deſpicio, negligo.

Περιειλέω. μ. ήσω. π. ηκα. circunuoluo, circundo.

Περιειλημμένος. reſidēs, relictus, undiq; comprehenſus.

Περιείλησις. circuitus, circumuolutio.

Περίειμι. ſicut περιγίνομαι, ſuperſtes ſum, adhuc uiuo, circumeo. Item excello, uinco. Περίεστι etiam ἀντὶ τοῦ περισσεύει, redundat, ſuperuacuū eſt, non neceſſarium eſt, abundans nimis eſt, uel affluens, uel exuberans. Item περίλοιπόν ἐστι, ſaluum eſt & integrum, abundè licet, facultas ſupereſt. Τὸ περιὸν τοῦ στρατοῦ, pro reliquijs exercitus apud Thucyd.

Περιέσεσθαι. ſuperfuturum.

Περιεκτικόν. ſuperans, continens, generale, uniuerſale.

Περιεκτικός. ή. ό. comprehenſiuus. Unde περιεκτικὰ ὀνόματα, nomina locum continentem ſignificantia, plerunq; terminata in εῖον, ut κουρεῖον, ἰατρεῖον, μαγειρεῖον.

Περιελαύνω. abigo.

Περιελίξαντες. οἱ. rotantes.

Περιέλιξις. εως. ἡ. uertigo.

Περιελίσσω. μ. ίξω. π. χα. circūuerſo, uoluo, implico. Actiu. accuſ. Dicitur & περιελίσσεσθαι pro eodem.

Περιέλκω. decipio.

Περιέλομαι, &

Περιέλω. aufero, demolior.

Περιέμαι. adipiſcor.

Περιημεκτῶν. ægrè ferens.

Περιεπάγη. fixum eſt.

Περιεπτισμένος. ὁ. purus, quaſi dicat decorticatus. παρὰ τὸ πτίσσω.

Περιεπτύξατο. amplectebatur, ἐκύκλωσε.

Περιέπω. orno, excolo, adapto, foueo, amplector, curo, deriuo, affector apud Plutarch.

Περιεργάζομαι. μ. άσομαι. π. ασμαι. elaboro, orno, ſatago, ſciſcitor, curioſè ago, inaniter laboro.

Περιεργία. ας. ἡ. curioſitas, ſedulitas, ſuperflua anxietas, & uelut diligentiæ redundantia, moleſtia.

Περίεργος. ου. ὁ. curioſus, laborioſus, qui nimiam atq; inuſitatam curam habet in rebus agēdis, peruerſus. Item opiparus, quando de menſa aut edulijs dicitur.

Περιεργότερον. accuratius, obſeruantius, curioſius.

Περιέργως. accuratè, curioſè.

Περιερρία. purgatio.

Περιερρίφθω. renugo.

Περίεργμα. ατος. τό. pedica.

Περιέρρων. quærens.

Περιέρχομαι. circumeo, oberro, tandem deuenio & peruenio. Item περιεληθεῖν, uſu ueniſſe, eueniſſe, contigiſſe, ceſsiſſe, euaſiſſe. Depon. accuſ.

Περιεσκεμμένος. conſyderatus, circunſpectus, qui prudenter ac cõſyderatè agit. à περισκέπτομαι.

Περιεσκεμμένως. cautè, præmeditatè.

Περιεσπᾶτο. diſtendebatur, diſtrahebatur, priuabatur.

Περιέσσατο. indutus eſt, περιεβάλετο.

Περιεφθήσαν. circumuenti ſunt.

Περιέχομαι. μ. ἕξομαι. π. ἔσχημαι. obtineo, cupio, in amorem alicuius propenſus ſum, amplector, adhæreo, animũ intendo & applico alicui rei, φροντίζω. Item implicor, ſtipor, uallor. περιέχεσθαι δεισιδαιμονίας, eſt religione teneri, Athen. Depon. genit.

Περιεχόμενος. ου. ὁ. obductus.

Περιέχω. μ. ἕξω. π. περιέσχηκα. contineo, amplector, aliquid in mente complector, undiq; amplector ac teneo. Item excello. Actiu. accuſ.

Περιζυγόν. ου. τό. res circa iugum, funis.

Περίζυξ. ſub eodem iugo, ὁμόζυγος.

Περίζωμα. ατος. τό. omne quod circuncingit, pudendorum uelamen, ſubligaculum, cinctum Theodorus interpretatur.

Περιζωμάτιον. ου. paruum lumbare.

Περιζώννυμι, &

Περιζωννύω. μ. ζώσω. π. ζωκα. præcingo, ambio. Actiu. accuſ.

Περιηγέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. duco per uiam ignarũ, circumeo. Item narro, indico. Actiu.

Περιηγής. έος. circumagens, rotundus, circularis, circunferentiam habens.

Περιήγησις. ιος. ἡ. expoſitio, deſcriptio, ueluti Dionyſij γῆς περιήγησις.

Περιηγητής. οῦ. ὁ. expoſitor, deſcriptor.

Περιήγητος. prætexta.

Περιηγμένος. circumactus.

Περιῄεσαν. circumibant.

Περιήθελεν. deſyderabat.

Περιήθημα. ατος. τό. deſtillatio, expreſsio, excolatio.

Περιηκής. acutus, ἠκονημένος.

Περιήκω. mutatis in orbem uicibus peruenio & redeo, recido. Bud. Com.

Περιήλυσις. ιος. ἡ. circuitus.

Περιημεκτέω. lamentor, indignè fero, ut περιημεκτέων τῇ συμφορῇ, cladem lamentatur, Herodo.

Περιηχεῖν. perſonare, circunſonare. Vnde περιηχοῦμαι paſſiu. ut νῆσος περιηχημένη τῷ πνεύματι Luciano, quæ uentos habet circunſonãtes, uel quæ uentis circunſonat, ut Cic. Offic. 3. Tamen conducere arbitror talibus aures tuas uocibus undiq; circunſonare.

Περιθάλπω. μ. άλψω. π. αλφα. circũfoueo.

Περιθαμβής. ὁ. pertrepidus.

Περιθειόω. facio rem diuinam, luſtro, purgo.

Περιθείωσις. ιος. ἡ. incantatio.

Περίθετος κόμη. galericulum, coma appoſititia.

Περιθέω. in orbem curro, obambulo.

Περίθυρον. rota.

Περίθετον. ὁ. perſona, larua.

Περιθεῖναι τὸν στέφανον, coronare, circumpone ſertum. Ariſtoph. περίθου πρὶν λέγειν. Mos enim erat coronatos in concionibus dicere.

Περιθραύω. effringo.

Περιθρεκτέον. circuncurrendum eſt.

Περιθρηνεῖσθαι. lamentis & gemitibus circunſonare.

Περίθριξ. ιχος. capillus nondum raſus à prima uſq; iuuentute.

Περιθρυλεῖσθαι. obſtrepi, perſonare, circunſonare, circunſtrepere. Bud. Cõ.

Περίθυμος. excandeſcens, ἄγαν τεθυμωμένος.

Περιθυρῶν. ad ianuam ſtare.

Περιθωρακίδιον. τό. ſagum, quod militum erat, et ſuperinduebatur armis.

Περιίασιν. tranſeunt, circumeunt.

Περιιδεῖν. contemnere, circunſpicere.

Περιίεται. circunit.

Περιίσταμαι. μ. στήσομαι. π. σταμαι. obſideo. Item degenero. Syneſ. καὶ περιέστηκεν ἡμῖν εἰς τοῦτο, Eò iam mores nobis euaſerunt. Demoſth. καὶ πρᾶγμα εἰς δεινότατόν μοι περιέστη, Res mihi atrociſsimè ceſsit, & quaſi in cõtrarium ceſsit euẽtu grauiſsimo. Eſt etiã circunſtare & circunfundi. Thucyd. ὅτι περιμένοντες κίνδυνος περιέστη τὴν πόλιν. Εἰς τὸ αὐτὸ ὁ λόγος ὑμῖν περιστῇ, reuoluatur, circumagatur ad id idem. Depon. Sic

Περιίστημι. μ. στήσω. π. στηκα. circunſto. Item degenerare facio, immuto. Athen. lib. 12. εἰς τοῦτον αὐτὸν περιέστησεν ὁ περὶ ἡδονὴν βίος, Vſqueadeo hominis fortunam circumegit in contrariũ uita uoluptuaria. Et Aeſchin. καὶ εἰς τοῦτο φέρων περιέστησε τὰ πράγματα, Ita tandem Reip. ſtatum in contrarium commutauit. Sic εἰς πενίαν περιστήσας, redigens, Herodia. Et Ariſtot. Polit. 5. εἰς ἑαυτὸν περιέστησε τὴν πολιτείαν, in ſuam poteſtatem redegit. Neutr. accuſ.

Περιέχω. cingo.

Περικαής. έος. ὁ, ἡ. peruſtus, ardens, peraridus.

Περικαθαίρω. purgo.

Περικαθάπτω. apto, pertracto.

Περικάθαρμα. τος. τό. purgamentum.

Περικαθεζόμενοι. οἱ. circunſeſsi.

Περικάθημαι. obſideo, πολιορκῶ. Depon. accuſ.

Περικάθησις. ιος. ἡ. πολιορκία.

Περικαίω. peruro, & torridũ facio. Et trãslate pro afficio dolore uehemẽti, ſicut Teren. Vro hominẽ, pro ango.

Περικαλλέστερον. ου. τό. pulchrius.

Περικαλλῶς. ſupra modum pulchrè.

Περικαλλής. έος. ὁ, ἡ. ualde pulcher, ſplendidus.

Περικάμπτω. μ. ψω. π. αμφα. circunflecto.

Περικάρδια. τά. præcordia, pellicula cor obtegens.

Περικάρπιον. ου. τό. ornamentum circa exteriorem partẽ manus. Item ſeminis inuolucrũ, id eſt, id quod ipſum ſemen ambit, & à cœli animaliumq; iniurijs tuetur, ut in frugibus ſpica, in caſtaneis echinus, &c.

Περικαρφισμός. οῦ. ὁ. feſtucatio, cum gallina ouo edito ſeſe feſtuca aliqua purificat, et oua luſtrat. Cœl. li. 16. c. 19

Περικαταῤῥήγνυμι. lacero, diffringo.

Περικαίεσθαι. circumuri.

Περικαῶς. amatoriè.

Περίκειμαι. tribuor, aſsignor. Herodia. παραλαβόντος δὲ τὴν ἀρχὴν Ἀλεξάνδρου, τὸ σχῆμα καὶ τὸ ὄνομα τῆς βασιλείας ἐκείνῳ περιέκειτο. Et induor, circunfuſum habeo, περιτίθεμαι. Gregor. οἶδα γὰρ καὐτὸς ἀσθένειαν περικείμενος, Scio enim me infirmitate circundatum eſſe & circunfuſum, id eſt ἐνδεδυκὼς, περιτεθειμένος. Sic Syneſ. κακία γάρ ἐστιν ἄρτι τῆς προσωπείου περικειμένη. Vides autem cũ accuſ. iungi, ut annotat Bud. (Com.

Περικείρω. circunrado.

Περικέρδεια. τά. aſtutiæ.

Περικεφαλαία. ας. ἡ. galea. Accipitur & pro ſpiris capilli muliebris.

Περικήδομαι. curo, φείδομαι, φροντίζω.

Περίκηλος. ου. ὁ. prædurus, ſiccus, ambuſtus.

Περίκλασις. ιος. ἡ. confractio, reflexio.

Περίκλαστος. ου. ὁ. circunclufus.

Περικλείω. concludo, includo.
Περικλινής. ἐος. accliuis, decliuis.
Περικλύζω μ. ύσω. π. υκα. circuncludo, aqua circunfundo.
Περίκλυτος. ου. ὁ. inclytus, præclarus.
Περικνημίς. ίδος. ἡ. ocrea, indumentum ſiue munimentum crurum, tibialia.
Περικνίζω. derado, uellico.
Περίκομμα. quod circunfuſum eſt. Vnde περικόμματα, quæ coci auferunt ex carnibus, & circuncidunt. Athenæo eſt genus edulij, li. 4. Bud. Com.
Περικομπέω. μ. ήσω. π. ηκα. increpo. Actiu.
Περίκομψος. ου. ὁ. commentitius, perbellus.
Περικοπή. ῆς. ἡ. abſciſio, περισάρκωσις, reſecatio, circunciſio, mutilatio. Significat etiam τὰ πέρατα τοῦ σώματος, hoc eſt lineamenta, καὶ τὴν τοῦ σώματος περιγραφήν, Polyb. Ponitur & ἀντὶ τῶν ὑπαρχόντων, pro facultatibus, & bonis hominis. Bud. Com.
Περικόπτω. μ. όψω. π. οφα. circuncido, reſeco, dimutilo, amputo. Inde τὴν ἑρμῶν περικοπήν, Andoc. Eſt etiam opes imminuo, ut ἐπικόπτω, imperium circuncido, ſpolio, & hoc cum accuſ. & genit. Plut. in Lucul. de Tigrane, ἔχων δύναμιν, ἣ πάρθοις τε περικόπτει τῆς ἀσίας. Latinis accido eſt pen. longa, ex ad & cædo pro extenuare, affligere. Liu. ab Vr. 3. Hernici nunciant Volſcos & Aequos, & ſi acciſæ res ſint, reficere exercitus. Bud. Com.
Περικρατέω. dominor.
Περίκρημνος. ὁ. præruptus.
Περικρούω. decipio.
Περικτίται. οἱ. circunuicini.
Περικτίων. ονος. ὁ. uicinus, περίοικος.
Περικυκλῶ. circundo.
Περικυλίω. circunuoluo.
Περικωνῶσαι. uaſa teſtacea picare.

Περιλακίζω. μ. σω. diſcindo.
Περιλακισμός. οῦ. ὁ. ſacrificium ex cane.
Περιλαλῶ. inaniter loquor, blatero, φλυαρῶ. Et περιλαλεῖσθαι loquacitate undiq; obtundi.
Περιλαμβάνω. amplector. Actiu. accuſ.
Περιλάμπομαι. illuſtror.
Περιλάμπω. undiq; illuſtro, ſplendore ac lumine circunfundo, colluſtro.
Περιλέγω. περιλαλῶ.
Περίλειμμα. τό. reliquiæ.
Περιλείπομαι. ſuperſtes ſum, reliquus ſum.
Περιλείχω. μ. είξω. π. ειχα. circunlambo. Actiu.
Περίλεξις. ἡ δύναμις τοῦ περιελθεῖν καὶ περιέργως περιστάναι διὰ λόγων, καὶ ἑρμηνεύειν τὸ νοηθέν, copia dicendi, & latius interpretandi circunlocutio.
Περιλεπίζω. delibro.
Περιλέπω. decortico.
Περιλεσχήνευτος. ὁ, ἡ. περιποίητος, περιλάλητος.
Περίλευκος. dealbans.
Περίλημμα. ατος. τό. captio, res capta.
Περιληπτικός. οῦ. ὁ. comprehenſiuus.
Περίληψις. εως. ἡ. comprehenſio.
Περιλιγμάζω. μ. άσω. π. ακα. circunlãbo.
Περιλιμνάζω. reſtagno.
Περιλιμνίζω. caliginoſo humore circundor.
Περιλιχμάω. μ. άζω. π. ακα. περιλιγμάζω, complector, lingo, κατασπάζομαι.
Περίλοιπος. ὁ. περιών, qui ſupereſt.
Πέρινος. ὁ. pudenda.
Περίλυπος. ου. ὁ. pertriſtis, angens.
Περιμανής. ἐος. ὁ, ἡ. inſanus, mirus.
Περιμάττω. expurgo.
Περιμαχητότατος. maximè appetendus.
Περιμάχητος. ου. ὁ. de quo pugnatur.
Περιμένω. μ. μενῶ. ad extremum maneo & expecto Bud. Com.
Περίμετρον. ου. ambitus, circuitus.

Περίμε

Περίμετρος. ου. ὁ, ἡ. immenſus, ultra menſuram, rotundus.

Περιμάκετος. ου. ὁ. oblongus, prolixus, altus.

Περιμήκης. idem.

Περιμυκάομαι. circunſtrepo.

Περιναιετάω. circumhabito. Vnde περιναιετάεσκον, circumhabitabant.

Περιναιέτης. ου. ὁ. conciuis, ſimul habitans, uicinus.

Περινέμομαι. depaſcor.

Περίνεος. ου. ὁ. coles. Scribitur & περίναιος.

Περίνεως. ω. qui ſuperat in naui uector, qui naui uehitur. ὁ περιττὸς τῇ νηῒ ἐπιβάτης, οἷον δοῦλος.

Περίνεφρα. τὰ. loca renibus uicina et eorum obeſitate oppleta. Cæl. lib. 2. cap. 51.

Περινῆσαι. congerere, conſtipare.

Περινέω. circunluo, circũnato, circunnauigo.

Περινῆσον, &

Περινήσσιον. prætexta, ueſtis quam undiq; purpura ambit.

Περινήχεται. circunnatat.

Περινοέω. περιττῶς νοῶ. Vnde

Περίνοια. ας. ἡ. cogitatio, ſingularis intelligentia, & plena mentis compreheſio. Aliquando ſolertiam & uafrum commentum ſignificat, hoc eſt τέχνασμα.

Περινομή. ῆς. ἡ. præda, conſuetudo, annona.

Περινός. niger, liuidus.

Περινοστέω. μ. ήσω. π. κα. circumeo, circumuerſo, oberro, uagor, palo, obambulo, expatior, omnia perluſtro. Quidam tamen propriè ſignificare dicunt, τὸ ἀπ᾽ ἀλλοδαπῆς οἴκαδ᾽ ἀφικέσθαι. Accuſ.

Πέριξ. circuncirca, κύκλῳ.

Περιξαίνω. carpo, diſcerpo.

Περιξηραίνω. obareo.

Περίξηρον. ου. cruſtula.

Περιξηρῶντες. οἱ. ſubradentes.

Περιξυόμενος. ου. ὁ. qui per circuitum aut comit, aut ſcabit, extergit'ue ſe: ἀποξυόμενος uero qui diſtringit ſe.

Περιοδεία. circuitio.

Περιοδεύομαι, &

Περιοδεύω. μ. εύσω. π. ευκα. circumeo, circunſpecto, luſtro. Actiu. accuſ.

Περιοδικὰ νοσήματα. τὰ. morbi qui ſtatis certisq; diebus recurrunt, ueluti febris tertiana, quartana.

Περίοδος. ου. ἡ. circuitus, circuitio, ambitus.

Περίοιδεν. egregie nouit.

Περιοικίς. ίδος. ἡ. locus circa urbem ædificatus.

Περιοικοδομέω. μ. ήσω. π. ηκα. includo domi, ſepio. Actiu. accuſ.

Περίοικος. ου. ὁ. uicinus, accola, ὁ περὶ τὴν οἰκίαν, ἢ τὴν ἴπποισιν τόπος.

Περιολίσθησις. ιος. ἡ. dilapſus.

Περιόντων χρημάτων. ſuppetentibus pecunijs.

Περιοπή. ſpecula, cacumen.

Περίοπτος. ου. ὁ. circunſpectabilis, inſignis, altus.

Περιόπτω. μ. όψω. π. οφα. diſſoluo, negligo, contemno. Actiu. accuſ. Sic

Περιοράω. μ. περιόψομαι. π. περιεώρακα. contemno, deſpicio. Item curo, obſeruo, expecto, circunſpecto, παρατηρῶ, ut Liu. Circunſpectantes defectionis tempus aduentus cõſulis oppreſsit. Bud. Com.

Περιοργής. iratus.

Περίορθρον. tempus proximum matutino, diluculum.

Περιορίζω. deuoueo.

Περιορισμός. οῦ. confinium.

Περιορμέω. in circuitu alicuius rei ſtationem habeo.

Περιορώμενος καὶ καταφρονούμενος. ſpretus & contemptus.

Περιουσία. ας. ἡ. ſupellex, opulentia. Ἐκ περιουσίας, ex abundanti. Vnde Demoſth. οὗτος ἐκ περιουσίας μου κατηγορεῖ, Iſte autem tantum eſt otij nactus, & tantum quietis habet ab alijs negotijs, ut ei abundè uacet me accuſare. Sic ἐκ περιουσίας πονηροὶ apud eundem, qui in bonorum facultatumq́ copia prauè agunt, id eſt (ut idem alibi dicit) οἱ δὲ ἀπορίας πονηροί. Gregor. ἐκ περιουσίας κρατεῖν, cum abundè uincere ac nullo ſuo periculo poſſet. Bud. Com.

Περιουσιάζω. μ. άσω. π. ακα. affluo, aſsideo, περιχάθημαι. Neut. abſol.

Περιουσιασμός. ῦ. ὁ. poſſeſsio, copia, ſubſtantia.

Περιούσιος. ου. ὁ. acceptus, peculiaris.

Περιοχή. ῆς. ἡ. munitio, complexio, ὑπόθεσις, argumentum, ut in Act. apoſtol. ἡ δὲ περιοχὴ τῆς γραφῆς ἣν ἀνεγίνωσκεν, ἦν αὕτη.

Περίοχος. ου. ὁ. munitus.

Περιπαθέω. μ. ήσω. π. ηκα. perpetior. Neutr.

Περιπαθής. έος. ὁ, ἡ. paſsione oppreſſus, perpetiens, περιπαθῶς ἐμπαθὴς, toto corpore contuſus, dolore uehementi affectus.

Περιπαθῶς. cum magna ui affectuum.

Περιπάλλονται κάρφους. ſeſe illuſtrant feſtuca.

Περιπαντός. τῆ. plurimi, ſcilicet pretij.

Περιπαιείς. ςέντος. ὁ. traiectus.

Περιπατέω. μ. ήσω. π. ηκα. deambulo. Neutr. abſol.

Περίπατος. ου. ὁ. deambulatio.

Περιπάσσω. inſpergo.

Περιπειράω. perforo, transfigo. Actiu. accuſ.

Περιπέζια. τά. & Περιπεζίδες. ῶν. ornamenta pedum.

Περιπέζιος. peruius, humilis, pecepibilis.

Περιπελιδνός. έος. ὁ, ἡ. liuidus.

Περιπέμπω. ad inquiſitionem mitto.

Περιπετάζω. extendo.

Περιπετάσματα. aulæa ſunt quæ ad ornandum locum extenduntur.

Περιπέτεια. ἡ. temeritas, προπέτεια. Euſtath. ſcribit ſignificare τὸ τυχὸν σύμβαμα, id eſt, caſuum uarietatem, & rerum euentum. Ariſtot. Hiſtor. 8. καί τις συμβαίνει περιπέτεια ὕστερον ἐνίοις. ubi ἀντὶ θαυμασίου συμπτώματος poſuiſſe uidetur. Strabo lib. 1. de Homero loquens, ἀληθῶς περιπετείας appellat hiſtoriam belli Troiani. Polyb. accepit quaſi ἀντὶ τῆς συμφορᾶς & περιστάσεως, cui opponit ἀτυχίαν: ſicut etiam Grego. de Baptiſ. Diodo. contrà ἀντὶ τῆς εὐτυχίας uſus eſt, id eſt admiranda et rara fortuna fœlicitas. Bud. Com.

Περιπετής. έος. ὁ, ἡ. imperās, effrænatus, contrarius. Item περιπεσὼν, incidens, incurrens, cum datiuo. Plut. ἵνα μὴ περιπετὴς τῇ αἰτίᾳ τῷ φόνου τοῦ ζητημένου γένηται, Ne in crimen incurreret.

Περιπεπρίσθαι. offendi, allidi.

Περιπέσσω. inuoluo, cōtego, occulo, obduco, obtego, obuoluo.

Περιπικρής. έος. ὁ, ἡ. amarus ualdè. πικρὸν ὕδωρ ἡ θάλασσα.

Περιπλανηθείς. deceptus.

Περιπήγνυμαι. concreſco.

Περιπλέκομαι. amplector.

Περιπίμελος. ου. ὁ. præpinguis.

Περιπίπτω. deuenio, decido. Demoſth. κατὰ μειδ. καὶ τοιαύτῃ συμφορᾷ περιπέπτωκεν ὑπὸ τούτου, deiectus eſt & decidit. Vbi ſciendum, quòd Græci nonnunquā neutris, quamuis abſolutis

pro paſsiuis utantur, eandemq́ conſtructionem eis tribuant, ut in hoc uerbo ſit. Gregor. ἀκολασίας περιπίπτω γραφῇ, *Recidam in crimen intemperantiæ. Et iterum ſciendum, quòd non quouis modo incurrere ſignificat, ut* προσπίπτω, *ſed ad extremum uſq́ incurrere, & quodam uelut circuitu reuolui. Vnde apud eundem Greg.* κατὰ λεπ. ἑαυτῷ περιπίπτειν, *eſt ita agere, ut rei exitus in perniciem agentis cedat, ſibi ipſi tandem malè de ſe cōſulere, in ſeipſum ſecus quippiam ſtatuere & admittere. Aliquando tamen ſimpliciter pro offendere & obuiam fieri ponitur. Bud. Com.*

Περιπλάνω. *circumerro, pererro.*

Περιπλάττω. *circūlino, obduco, obtego.*

Περιπλέγδην. *complexim.*

Περιπλέγνυμι. περιπλέκω, ἐπλῶ.

Περιπλέον. *ſæpe, ualde.*

Περιπλέονος. *pluris.*

Περιπλεῖστοι. *plurimi.*

Περιπλέκομαι. *circūplicor, amplector.*

Περιπλέκω. μ. ξω. π. χα. *amplector, contineo.*

Περιπλέον. τὸ. *tēpus apud muſicos, quod amplius q̃ decet moratur. Capel.*

Περίπλεος. ου. ὁ. *ſuperfluus.* περίπλεως *dicitur Atticè.*

Περιπληθής. έος. ὁ, ἡ. *magnus, prægrandis. Plutarchus pro pleno uſus eſt et redundanti.*

Περιπλήξ. περιπλέγδην, περιβάδην, *ambiendo, amplectendo.*

Περιπλοκαί. ῶν. *ambages.*

Περιπλοκή. ῆς. ἡ. *amplexus, complexio, complexus.*

Περιπλόκος. *coronarius.*

Περιπλόμενος. ου. ὁ. *perfectus, reuolutus, obſidens, circumiens.* (tum.

Περίπλουν. ου. *luſtratū, nauigatiōe circuitum.*

Περίπλοος. ου. *circumnauigabilis.*

Περιπλοῦς. ὁ. *circumnauigatio.*

Περιπλυνώ. *abluo.*

Περιπνευμονία. ας. ἡ. *pulmonis exulceratio.*

Περιπνευμονικός. ὁ. *pulmonarius.*

Περιπνέω. *aſpiro, circunſpiro.*

Περιπόδια. τὰ. *accommoda, ut calceus pedi.*

Περιπόθητος. ου. ὁ, ἡ. *ualde deſyderabilis, amabilis.*

Περιποιέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. *uiuifico,* ζωοποιῶ. *Item uendico, mihi tribuo & aſſero,* ἰδιοποιοῦμαι, *ut* τὸ μὲν προσῆκον περιποιήσασθαι, *alienam rem ſibi aſſerere, Syneſ. Eſt etiam cōparo, acquiro, quæro, emereor. Demoſth.* τὰς ἀγαθὰς ἐλπίδας παρὰ θεῶν περιποιήσασθαι ἑαυτῷ καὶ τοῖς παισί. *Significat etiam τὸ περιτρέπω, hoc eſt, in contrarium & præpoſterè facio. Phalaris Meſſenijs,* τὴν κατηγορίαν ἀδικίας περιποιεῖσθαι, *id eſt præpoſterè interpretamini. Bud. Com.*

Περιποιέω. μ. ήσω. π. ηκα. *foueo, iuuo, defendo, tueor & ſeruo. Actiu. accuſ. Bud. ibidem.*

Περιποίησις. ἡ. *acquiſitio, poſſeſsio.*

Περιποιητικός. *adminiſtrator, acquiſitor.*

Περιποιούμενον. *arte ſingulari & induſtria factum,* περιττῶς πεποιημένον.

Περιπόλαρχος. ὁ. *qui peripolis præeſt.*

Περιπολεῖ. *uerſat.*

Περιπολάω, &

Περιπολέω. μ. ήσω. π. ηκα. *uagor circumeo, oberro. Neutr. accuſ.*

Περιπόλια. τὰ. *circumuicinæ ciuitates.*

Περίπολος. ου. *incola. Sunt etiā* περίπολοι *circuitores, circūhabitātes, excubatores. i.* οἱ τὰς φυλακὰς περιπολοῦντες, *qui & ἔφοδοι dicuntur. Vnde* περίπολοι τῆς χώρας ἐπίσκοποι, *quorū munus*

erat circuire regionem & inſpicere. Bud. Com.

Περιπορεύομαι. circumeo.

Περιπόρφυρα. ας. ἡ. ueſtis, purpura.

Περίπου. ferè, circiter.

Περίπτερος. ου. ὁ. circumalatus, hoc eſt orbiculatus. De ædificijs dicitur, quorum muros πτερὰ uocant architecti, quales ſunt ædes, quas circulatas appellant. Cæl. lib. 11. cap. 22.

Περιπτίσσω. perpurgo, exactè purum ac merum ſyncerumq́ reddo.

Περιπτύσσομαι, &

Περιπτύσσω. μ. ύξω. π. υχα. circumplico, circumplector, foueo, pando, explico. Actiu. accuſ.

Περιπτυχή. amplexus.

Περιπτώσεις. αἱ. calamitates, caſus, infortunia, occaſiones.

Περίπυστος. celebratus, illuſtris.

Περιρέζω. per expurgationem lito.

Περιρομβύσας ναυαρχίδα. qui cepit nauem prætoriam.

Περιρραγῆναι ἀόρ. β. ἀ περιρράσσομαι. allidi uehementer & impingi.

Περιρραίνω. μ. ανῶ. π. γκα. circunſpergo.

Περίρρανσις. εως. ἡ. aſperſio aquæ.

Περιρραντήριον. ου. τὸ. aquiminarium, uaſis genus, uas purum.

Περίρρασις. εως. ἡ. circunſperſio.

Περιρρεών. circunfluus, tenuis, mollis.

Περιρρηδὴς. utrinq; fractus, aut flexus.

Περιρρηγνύω, & περιρρήγνυμι. μ. ήξω. π. ηχα. circunſcindo, circunfluo, circundo. Actiu. accuſ.

Περιρρήδην. per circunferentiam.

Περιρρηδὴς. pronus, cum impetu, aſperſus ſanguine, ſiue aqua.

Περίρροος. ου. ὁ, ἡ. circunfluus.

Περιρρύπτω. uſquequaq; purgo.

Περίρρυτος. ου. idem quod περίρροος.

Περιρρώξ. præruptus.

Περισαίνω. circumblandior, ambio.

Περισαλπίζομαι. deducor tubis circunſonantibus.

Περισαλπικτὸς. οῦ. tubæ ſonitu excitatus.

Περίσαξις τῆς γῆς. accumulatio & exaggeratio circa radices.

Περισυρμισμός. οῦ. ὁ. circunflexio.

Περισάττω. accumulo, conſtipo & inculco, conculcoq́.

Περισόω. μ. ώσω. π. ωκα. circunquatio. Actiu.

Περίσημος. clarus, inſignis.

Περισθενής. έος. ὁ, ἡ. potens.

Περισκελής. έος. ὁ, ἡ. durus, acerbus, δυσχερής.

Περισκελίς. ίδος. feminale. Scribit Cæl. lib. 2. cap. 43. περισκελίδας dici, quæ uulgo gremialia uel trauerſias uocant. unde & Menander puellas περισκελίδας geſtare ſcribat. Vtuntur & latini hac uoce, ut Eſaiæ cap. 3. & Horatius in epiſtolis, Nota refert meretricis acumina, ſæpe catellam, Sæpe periſcelidem raptam ſibi flentis. Cæl. lib. 2. cap. 43.

Περισκεπής. obtectus.

Περίσκεπτος. altus, unde licet circunquaq; proſpicere.

Περισκέπτομαι. circunſpicio.

Περισκέλλω. περιθλίβω, illido, attero.

Περισκιάζω. obtenebro.

Περισκοπῶ. περισκέπτομαι.

Περισκυλακισμός. οῦ. ὁ. circuncatulatio, ſpoliatio.

Περισοβεῖν. dicebant τὸ ἐν κύκλῳ πίνειν, in orbem τὴν φιλοτησίαν circunferre. Bud. Com.

Περισπαίρω. terram calcibus pulſo.

Περισπάομαι. μ. άσομαι. π. ασμαι. diſtrahor, diſtineor.

Περισπασθείς. ὁ. occupatus, diſtentus.

Περισπασμός. οῦ. ὁ. contractio, circunflexio, diuulſio. Eſt & genus ſtratagematis apud antiquos, id eſt ἐν διπλῇ

ἐπιστροφῇ

ἀπιστροφῶν τοῦ τάγματος κίνησις, ὥστε μεταλαμβάνειν τὸν ὀπίσω τόπον. Hieronymus diſtentionẽ ſignificare putat.

Περισπάω. μ. άσω. π. ακα. circunflecto, cõtraho, conſcindo, περιαιρέω. Item in diuerſum atq; in contrarium traho, ut περιφέρω, περιάγω, περιῤῥίπτω, Ariſtot. Ethic. 5. & Plut. in Cic. καὶ περισπᾶν αὐτοῦ τὴν δύναμιν. De hoc Bud. Com. Item decipio, ui aufero. Item occupo. Ioſeph. lib. 1. κασσίου τοῦ πρὸς ἀντώνιον πολέμῳ περισπωμένου, Caſsio aduerſus Antoniũ bello occupato. Actiu. accuſ.

Περισπαράζω. inuoluo.

Περισπαραθείς. inuolutus, implicitus.

Περισπερχής. έος. ὁ, ἡ. ſtudioſus, uexatus, uehementer aſper.

Περισπούδαστος. affectabilis, dignus certamine, magno ſtudio affectatus.

Περίσπουδος. qui ſeriis rebus gaudet.

Περισπωμένη. ης. ἡ. circumflexus accentus.

Περισσάκις. impariter. uide Martian. lib. 7.

Περισσεία. ας. ἡ. ſuperfluitas, abundãtia.

Περίσσευμα. ατος. τό. idem.

Περισσεύω. μ. εύσω. π. ευκα. abundo, ſupero. Neut. genit.

Περισσεύουσα. τὸ περιττολογοῦσα.

Περισσωμένη. uaſtata, πορθουμένη.

Περισσόν. οῦ. quod reſtat, ſuperfluum, nouum, præſtans.

Περισσόθεν. circum.

Περίσταμαι. ambio.

Περίστασις. εως. ἡ. caſus, circumſtantia, infortunium, afflictio, ſtatus.

Περίστατος. locus altus, cui ſi quis inſiſtat omnia habiturus ſit conſpicua.

Περισταυρόω. μ. ώσω. π. ωκα. ſeparo, uallo cingo. Actiu. accuſ.

Περισταύρωμα. τό. uallum.

Περιστιχίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. ordino.

Περιστάχων τροχός. circumacta rota.

Περιστάωσι, pro περιστῶσι. circunſtent.

Περιστέλλω. μ. στελῶ. π. σταλκα. cooperio, contego, obuoluo, cõmunio, compono, orno, comprehendo, contraho, comprimo. περιστέλλω νόμον, tueor legem. Actiu. Bud. Com.

Περιστενάζεσθαι, uel περιστένεσθαι. lamentis & gemitibus circumſonare, in anguſtias redigi, ſuſpirare, triſtari.

Περιστερά. ᾶς. ἡ. columba, παρὰ τὸ περισσῶς ἐρᾶν.

Περιστερεών. ῶνος. columbarium, id eſt ſtatio agreſtium columbarũ. quanuis aliquando & domeſticarum ſit, quod proprie περιστεροτροφεῖον dicitur. Item uerbenaca recta, herba columbis familiaris, Dioſcor.

Περιστερίδιον. ου. τό. pullus columbinus, pipio.

Περιστεροειδής. έος. ὁ, ἡ. colũbacei generis

Περιστεφανόω. corona cingo, κυκλόω.

Περιστεφής. έος. ὁ, ἡ. circuncoronatus.

Περιστήθιον. ου. τό. pectorale.

Περιστήξαντες. οἱ. circumpoſiti.

Περιστήσαντο. ſiſtebant, mactabant.

Περίστια. luſtrationes.

Περιστίαρχοι. qui conciones & theatra luſtrabant apud Athenienſes: dicti quaſi circitores. Fiebat autem huiuſmodi luſtratio catharſiis, hoc eſt minutulis porcellis. Cal. libro 1. cap. 26.

Περιστίλβω. nitidũ, & ſplendidum facio.

Περιστίξας. αντος. ὁ. circumiens.

Περίστοα. τά. fornices.

Περιστοιχίζομαι, &.

Περιστοιχίζω. μ. ίσω. π. ικα. ſtipo, indagine cingo, ſtabulor. Actiu. accuſ.

Περιστολή. ῆς. ἡ. comitatus.

Περίστομος φάλαγξ. latericeps, ſiue anceps.

Περιστοναχίζε. circungemebat. περιστο

ναχίζεται δῶμα, pro περιηχεῖται.

Περιστράπτω. circunfulguro. Luc. in Act. καὶ ἐξαίφνης περιήστραψεν αὐτὸν φῶς.

Περιστρατάω. circunfodio.

Περιστρατοπεδεύω. circunſideo, obſideo.

Περιστρέφω. μ. έψω. π. ϕα. circunuerto. Actiu.

Περιστροφάω. μ. ήσω. π. ηκα. idem.

Περιστροφή. ῆς. ἡ. conuerſio, uertigo.

Περίστρωμα. τὸ. quaſi circunſtratū. Sunt autem περιστρώματα, ut περιπετάσματα genus cortinæ, qua parietes & aulæ teguntur, ſeu tapetia Babylonici floris uarietate perſpicua. Ea ab alijs aulæa & Attalica: ab alijs beluata, hoc eſt beluis uariegata appellantur, aulæa picta, & uerſicoloria. Vnde Themiſtoclē legimus regi Perſarum reſpōdiſſe, ſermones hominum περιστρωμάτοις uerſicoloribus perſimiles eſſe. Etenim ut in illis cum extendūtur, ita & in his formas figurasq; apparere, contractis uerò abſcondi easdem atq; corrūpi, quare ſibi temporе opus eſſe. Sunt etiam περιστρώματα circumuallationes.

Περιστύλιον. τὸ. locus clauſus columnis, circunquaq; porticum habens: uel ſaltem à tribus lateribus.

Περίστυλος. ὁ. qui columnis undecunq; ſuſtinetur.

Περίσυ, non πέρισυ, Gaza authore. in anno præterito.

Περισυλάω. ſpolio.

Περισύρω. diſtraho, diuello, lacero, uexo, lanio, in diuerſum & in contrarium traho.

Περίσφαιρος. lugubris.

Περισφηνόομαι. undiq; obturo.

Περισφιγγόμενος. ὁ. aſtrictus.

Περισφίγγω. μ. ίγξω. π. ιγχα. coërceo, περισίγω. Actiu. accuſ.

Περισφύρια. τὰ. ornamēta pedū, fimbria

Περισχαλές. τὸ. difficile.

Περίσχες. contine, defende, adiuua.

Περισχίζω. abſcindo.

Περισώζομαι. incolumis ſum, ſeruor à morte.

Περισώζω. μ. ώσω. π. ωκα. tandem ſeruo, ſaluo, libero. Actiu. accuſ.

Περισωρεύω. μ. εύσω. π. ευκα. accumbo.

Περιτοάω. erro.

Περιτάμνω. amputo, περισχίζω. Actiu.

Περιταφρευόμενος. foſſa circumdatus.

Περιταφρεύω. μ. εύσω. π. ευκα. foſſa cingo, circunfodio. Neutr. accuſ.

Περιτείνομαι. obtendor.

Περιτειχίζω. circunuallo, morior. Actiu.

Περιτείχισμα. ατος. τὸ. circunuallatio.

Περιτελλω. μ. ελῶ. circunuoluo, perficio, morior. Actiu. accuſ.

Περιτέμνω. circuncido, extenuo, diminuo, accido. Vide περικόπτω. Actiu.

Περιτεχνάομαι. inſidiari, mali aliquid moliri.

Περιτέχνησις. ἡ. ſolertia.

Περιτήκω. erodo, liquefacio.

Περιτήτειον. terebrum, τρύπανον.

Περιτίθημι. τὸ ἐνδύω καὶ περιστέλλω, καὶ περιβάλλω, amicio, circūdo, induo. Vnde περιτίθεμαι paſſiu. τὸ ἐνδύομαι, & περιβάλλομαι. Eſt etiā τὸ περιάπτω, concilio, quæro, parioq;. Item accommodo, tribuo, do. Aeſchin. ἡ πόλις περιθεῖσα πίστιν αὐτοῖς. Præterea aſsigno, tribuo alicui rem aliquā. Vnde quod apud Cicer. de Senect. Omnem autem ſermonem tribuimus non Tithono, ſed M. Catoni, Gaza uertit περιτεθεικότες ἐσμὲν. Conuenit autem in hac ſignificatione cum περίκειμαι. Bud. Com.

Περιτηκόμενος ἄργυρος. liquefactū argētū.

Περιτομεύς. culter ſutorius, σμίλη.

Περιτομή. ῆς. ἡ. circuncisio, qua uoce Paulus omnes Iudæos complectitur,

ſicut contrà præputij nomine omnes Ethnicos.

Περιτομίς. pars quædam nauis.

Περιτόναια. τὰ. ligna prominentia iuxta puppim.

Περιτόνιον. membrana illa interior uentris quæ omento iungitur, quæq; omnia intrinſecus exta integuntur. Ab ilibus autem à pube ſurſum uerſus ad præcordia peruenit.

Περιτραχήλιον. ου. τὸ. torques.

Περιτρέπω. circumago, & interdum circumactu euerto & percello, ut περιτρέπειν τὴν ναῦν, Luciano. Gregor. καὶ τῷ ἀδοκήτῳ τοῦ τιναγμοῦ περιτρέποντος, Inopinata et uiolenta fræni excuſsione reſupinantes, retrorſum agentes. Interdum in bonam partem accipitur, ut cum res malè cœpta bene uertit. Lucian. χάριν δ᾽ ὁμολογῶ τοῖς θεοῖς ὅτι μοι τὸ σφάλμα ἐς ἄμεινον ἐσιόντα ἔτερον περιετράπη, id eſt fœlicius ceſsit, & in diuerſum quàm inſtitueram. Inde illud Act. 26. μαίνῃ παῦλε, πολλά σε γράμματα εἰς μανίαν περιτρέπει, Inſanis Paule, multæ te literæ è ſana mente ad inſaniam redigunt. Dicimus quoq; περιτρέπω σε, pro σφάλλω, in errorem induco, & impello, ut περιτρέπομαι ἀντὶ τοῦ σφάλλομαι. Bud. Cõ.

Περίτρητον. ου. foramen.

Περίτρητος. ὁ. ſcutula, Vitru.

Περιτριβής. attritus.

Περιτρίβω. detero. Vnde

Περίτριμμα τῆς ἀγορᾶς, Demoſthenes uocat Aeſchinem, id eſt rabulam et ua framentum fori, quaſi tritum in forenſibus rebus, καὶ ἀναίσχυντον συκοφάντην, & qui omnes uafritias percalleat. Dicitur enim περίτριμμα, quaſi τετριμμένον, καὶ περισσῶς τετριμμένον.

Περιτροπάδην. circumagendo.

Περιτροπίων ἐνιαυτός. annus circunuolutus. καὶ περιτροπέοντος, περιχορεύοντος.

Περιτροπή. ῆς. ἡ. circuitio.

Περιτροχαλάτη. ης. ἡ. genus tonſuræ.

Περίτροχος. ου. ὁ. rotundus.

Περιτρώγω. peredo.

Περίττευον. ου. τὸ. quod ſupereſt.

Περιττεύω. μ. εύσω. π. ευκα. reſto, excello.

Περιττολογῶ. multa loquor.

Περιττόν. impar, ſuperfluum. Atticum autem eſt pro περισσός.

Περίττωμα. ατος. τὸ. excrementũ, ſtercus.

Περιττωματικός. οῦ. excrementitius, homo excrementis abundans.

Περίττωσις. ἡ. ſuperfluitas, excrementũ.

Περιτυγχάνω. offendo, obuiam fio, incido, ſuperuenio, fortè aduenio ſuper ſermonem, ἐντυγχάνω, interſum. Bud. Com.

Περιτυμπανίζομαι ἐκμαίνεσθαι. ſonitu tympanorum agor in furorem.

Περιυβρίζω. ſingulari iniuria afficio, omni genere iniuriæ afficio, contẽno.

Περιφάνεια. ας. ἡ. ſplendor, proſpectus.

Περιφανέστερον. manifeſtius.

Περιφανής. έος. ὁ, ἡ. circunſpectus, conſpicuus, præclarus.

Περιφανές. οῦ. ὁ. facundus.

Περίφαντος. ου. ὁ. clarus.

Περιφεγγεία. ἡ. irradiatio.

Περιφέρεια. ας. ἡ. circumferentia, circumlatio, rotatio, ſuperficies, ſuperſcriptio. Eſt etiam hallucinatio, & uita errabunda, ut περιφορὰ à περιφέρεσθαι. Eccleſ. cap. 10. καὶ ἐσχάτη στόματος αὐτοῦ περιφέρεια. Bud. Com.

Περιφερής. έος. ὁ, ἡ. circũferibilis, rotundus, globoſus.

Περιφέρομαι. eõdem reuoluor. Item uagor, erro, palor. Syneſ. ἐγὼ δὲ περιενήνεγμαι ἁπανταχοῦ τῶν πραγμάτων, Vagis & uarijs cogitationibus euagatus ſum, huc illucq; animũ circũagens. Plut. καὶ περιφερόμενος τῷ μηνὶ ἐν, Et

quoquouerſus circũactus ad rei magnitudinem æſtimandam. Greg. μέγα περιενεχθῆς ἄθεως ὡς θεῷ συνήγορος, necubi hallucineris perperam hæc æſtimando, quaſi indigna quæ de Deo credantur. Bud. Com.

Περιφερόμενος. uulgatus, λαλούμενος.

Περιφέρω. circumago, eôdem reuoluo. Item circumfero, id eſt mecum ſemper fero, in comitatu meo fero. Eſt etiam traduco, per ora oculosq́ hominum circunduco, quod & περιάγω dicitur. Syneſ. τοὺς πονηροὺς περιενήνοχα τε, πᾶσι ποιῶν κατάφανεῖς οἵτινές εἰσι. Item in errorem induco uel perturbo, ut in Salom. περιφέρει ἡ συκοφαντία τὸν σόφον. Itẽ perfero, id eſt ad extremum uſq́ tolero, περιπαθῶς φέρω. Eſt & in diuerſum fero atq́ in contrarium. Vtuntur & hac uoce in conuiuijs, ut περιφέρειν κύλικα, uel ποτήριον. Vnde περιφέροντες, qui fercula in conuiuijs circumferunt & ſternunt in menſis, cum unicuiq́ partes apponuntur, & lances diſtribuũtur, Xenoph. Item περιφέρει, refert. Herodot. Erat. οὕτω μὲν περιφέρει ἐς ὃ ὄνομα ἡ ἐπωνυμία. Bud. Com.

Περιφεύγω. ita fugio ut ad extremũ euadam, uel ad extremum euado, & ſuperſtes ſum. Bud. Com.

Περίφημος. ὁ. popularis, celebris, clarus

Περιφήτης. clauiger.

Περιφθείρομαι (inquit Bud. Com.) τὸ ἐπὶ κακῷ καὶ φθορᾷ περινοστῶ, pereo, comminuor. Item pediculos colligo.

Περιφλεγής. ardẽs, peruſtus, peraridus.

Περιφλοιζόμενος. ὁ. tunicis conuolutus, uel tunicas dimittens. (tus.

Περίφλοιος. ου. ὁ. deliberatus, decortica-

Περιφλοιοῦσθαι. detrahi corticem.

Περιφλύω. ἐπικολάζει καίω, amburo.

Περίφοβος. ου. ὁ. pertrepidus.

Περιφοβοῦμαι. paueo. Accuſ.

Περιφοιτάω. ῶ. ήσω. π. κκα. circumãbulo.

Περίφοιτος. ου. ὁ, ἡ. uagus.

Περιφορά. ᾶς. ἡ. reuolutio, circunlatio, circumtractio. Eſt quoq́ ferculorũ miſſus, qui cõuiuijs apponuntur, aut ſingulis conuiuis, aut quaternis ut nunc fieri ſolet. Item hallucinatio, & uita errabunda, error, erratio, ſicut περιφέρεια, à περιφέρω, Greg. περὶ θεολ. 2. & κατὰ ἰουλ. 1. Et Eccleſ. ca. 2. καὶ ἔβλεψα ἐγὼ τοῦ ἰδεῖν σοφίαν, καὶ περιφορὰν, καὶ ἀφροσύνην, Et oculos aduerti ut uiderem ſapientiam, & mentis errores, & dementiam. Bud. Com.

Περιφορητός. οῦ. ὁ. uerſatilis.

Περιφόρος. ὁ. idem, qui ſe circumagit.

Περίφραγμα. ατος. τὸ. circunſeptio, pars currus, obex, maceria.

Περιφραδέως. ritè, peritè, ſcienter.

Περιφράζομαι. μ. άσομαι. π. ασμαι. decerno, circunloquor. Depon. abſol.

Περίφρασις. εως. ἡ. circunlocutio, circuitus loquendi.

Περιφράττω. circundo ſepimento.

Περιφρονέω. μ. ήσω. π. κκα. cõtemno. Itẽ cõſydero, cõtẽplor, inquiro, ſcrutor.

Περιφρῦναι. amplecti.

Περίφρων. ονος. ὁ, ἡ. caſtus, prudens.

Περιφύομαι. agnaſcor.

Περιφύς. ύος. ὁ. complexus.

Περιφωνέω. circunſono, reſono.

Περίφωρος. ου. deprehenſibilis, deprehenſus in furto, manifeſtus, qui inficiando non eſt.

Περιφώσαντες. οἱ. operientes, operculis tegentes.

Περιχαίνω. deuoro, obhio, arrodo, uelut canes, cum lapides, quibus iactantur, commordent.

Περιχαίρω. ſupra modum lætor.

Περιχαράκωμα. ατος. τὸ. loci alicuius monumentum.

Περιχαρακώσας.αντος.ὁ.uallo et foſſa circundans.

Περιχαράσσω.μ.άξω.π.αχα.diſrumpo,remoueo,ſcarifico.

Περιχαρία.ας.ἡ.immoderata lætitia.

Περιχάρεια.ας.ἡ. lætitia elata. περιττὴ χαρά.

Περιχαρής. ſupra modum lætus, gaudio perfuſus, ὁ ἀμέτρως χαίρων. Item gratioſus, qui conſequitur gratiã ex aliquo.

Περιχάσκειν.inhiare.

Περιχέω.circunfundo,confundo.

Περιχανῶντες. ſaturi.

Περιχλανίζεσθαι.tegi,ornari,παραστρατᾶσθαι.

Περιχορεύω.circunſilio,tripudio.

Περιχορίζω. idem.

Περίχριστος.ὁ.circunlitus.

Περίχρυσος.ὁ.inauratus.

Περιχύω, περίχυμι.circunfundo.

Περιχωρέω. diſcedo,peragro.

Περίχωρος. undiq; finitimus.

Περιψάω.μ.ήσω.π.ηκα.rado, abſtergo, limo. Actiu.accuſ.

Περίψημα.ατος.τὸ.ſcobs, & ramentum, & quicquid limando deteritur, nauci, ſterquilinium, quiſquiliæ, cuiuſuis rei putamen, luſtramentum Ambroſio interprete.

Περίψυκτος.ου.ὁ. frigidus.

Περίψυξις.frigiditas,rigor, & affectio illa febre laborantiũ, quæ præcedit horrorem, hoc eſt φρίκην.

Περιψύχεσθαι. perfrigeſcere, καταψύχεσθαι.

Περιώγανα.rotarum ferramenta.

Περιωδασμένος. perluſtratus.

Περιωδυνία. ας. ἡ. nimia dolentia, anxietas.

Περιώδυνος.qui toto corpore eſt contuſus, & dolore uehementi affectus.

Περιωθῶ. pulſo, uexo, malè accipio, ſugillo, iniuria afficio, cingo.

Περιώκαλλος.ſupra modum pulcher.

Περιώμιον.ου.τὸ.ſupparus.

Περιών.όντος.ὁ. ſuperſtes, adhuc uiuẽs.

Περιωπή.ῆς.ἡ.ſpecula, locus cõſpicuus.

Περιώσιον, Ionice pro περιούσιον.ου.τὸ.ſuperfluè, præter conueniens.

Περκάζω.μ.άσω.π.ακα.matureſco, maturitate nigreſco. Neut.abſol.

Πέρκη, uel περκὶς.ἡ.perca piſcis.

Περκνός.ῦ.ὁ. niger, uarius.

Πέρναμαι. uendo. et περνᾶται, uenditur. Vnde πόρνη ſcortum, quòd corpore quæſtum faciat.

Περνάς.ὁ. uendens.

Περνάσκω. mitto ad uendendum.

Περνός.ſpecies aquilæ, κυνηγετικὸς ἀετός.

Περονατρίς.ίδος.ἡ.peplũ, & ueſtis quædam quæ ſuccingebatur & fibula colligabatur.

Περονάω, uel περονέω.μ.ήσω.π.ηκα. fibula necto. Neutr.

Περόνη.ης.ἡ.fibula, πόρπη.

Περπερεία. adulatio, temeritas, mollities.

Περπερεύομαι.μ.εύσομαι.π.ευμαι.ago perperã & temerariè, adulor, extollor, oſtento me. Sic ferè exponit Heſych. Alij pro garrire ponunt, quaſi τοῖς λόγοις περιφέρεσθαι, quòd loculei ſermonibus ambagibus moleſti ſint: alij pro præcipitem eſſe & temerarium. Videtur eſſe ficta uox à perperis fratribus de quo Eraſ. prou. Ne in Melampigum incidas. Vtitur ea Paul. 1.ad Cor. ca. 13. ἡ ἀγάπη οὐ περπερεύεται, id eſt (ut Eraſ. uertit) Charitas non eſt procax. Depon.abſol.

Πέρπερος.ου.ὁ.procax, temerarius, præceps, inconſtans, & leuis.

Περρίζειν.περιίζειν, ὑπερίζειν.

Περσοί.antique p πεσσοί.Cæl.lib.10.ca.28.

Περσέφαττα.ης.&

Περσεφόνεια.ας.ἡ.&

Περσεφόνη.ης.ἡ. Proſerpina.

Πέρση. cuborum iactus quidam. Cæl. lib.10. cap.28.

Περσιστί. Perſicè, more Perſarum.

Πέρυσι. anno præterito, pro nuper etiã accipitur. ὁ πέρυσι σῖτος, frumentum annotiuum, id eſt ſuperioris anni.

Πέρυσ. ινος. res ex anno præterito.

Περυσινός. ου. ὁ. adoleſcens, qui iam ex ephebis exceſsit.

Περυσινοὶ ἡγεμόνες. ſuperioris anni duces.

Πείρω. μ. περῶ. π. ρκα. transfigo, penetro, tranſeo. Actiu. accuſ.

Περώσιον. ingens.

Πέσον, pro ἔπεσον à πίπτω. cecidit.

Πέσημα. caſus.

Πέσοι, pro πέσοι. ceciderit, moriatur in pugna.

Πέσκα, uel πέσκος. uellus, ouis.

Πέσσα, uel πεσσεία. ludus talorum.

Πεσσεύω. muta ſententiam in melius.

Πεσσόμενα σιτία. cibi cocti, Herodo.

Πεσσός. ου. ὁ. talus, id eſt ludus. Et πεσσοί, medicamenta compoſita molli lana quæ feminibus ſubijciuntur inter naturalia.

Πέσσω. patior. Ponitur & pro πέπτω.

Πεσών. lapſus, pronus, proſtratus.

Πετάζω. μ. άσω. π. πέπτακα. extendo, pando, ſterno, tego. Actiu. accuſ.

Πεταλίδες σύες. porcelli ſaginati. Athen. lib. 9. & Cæl. lib. 13. cap. 56.

Πεταλίζειν. germinare, φυλλολογεῖν.

Πεταλισμός. oſtraciſmus cum folijs.

Πέταλοι. οἱ. uituli. à cornibus uidelicet, quæ illis inſtar ramorum ſunt, hoc eſt ἀπὸ τῶν πετάλων, ut ſcribit Athen. lib. 9. & Cæl. lib. 13. cap. 56.

Πέταλον. ου. τὸ. folium, lamina. Cæl. lib. 15. cap. 6.

Πεταλόω. ſupinũ & negligentem eſſe, deliciari.

Πεταλώδης. εος. ὁ, ἡ. lanis ſimilis.

Πεταλωτός. uirtus, pulcher.

Πέταμαι. τὸ πέτομαι.

Πετάννυμι, & πεταννύω. μ. άσω. π. ακα. pando, extendo, aperio. Actiu.

Πετάομαι. idem quod πέτομαι.

Πέτασος. ου. ὁ. galerus, petaſus.

Πέταυρον. ου. τὸ. laqueus. ἀπὸ τοῦ πετάσαι τοὺς αὔρους.

Πετάω. idem quod πετάννυμι, extendo, eleuo.

Πέτεια. ἡ. talorum ludus.

Πετεινά. τὰ. uolucres. Quidam ſcribũt πετηνὰ, uel πετηνά.

Πετεινός, uel πετεινός. οῦ. uolatilis.

Πέτευρον. idem quod πέταυρον, ſiue aſſer cum laqueis. παρὰ τὸ εὕδειν ἐν αὐτῷ τὰ πετεινὰ, quòd in eo aues decumbentes, laqueis impeditæ, deprehendantur.

Πέτευρον. ου. τὸ. trabs, tignum, lacunar, ſcandula.

Πεττευτικός. οῦ. ὁ. luſor taxillorum.

Πεττεύω. μ. εύσω. π. ευκα. ludo talis. Neut.

Πέτηλον. πέταλον.

Πέτομαι Atticè, & πέταμαι communiter. uolare. Depon. abſol.

Πέτρα. ας. ἡ. πέτρος, ſaxum, cautes, petra, mons.

Πετραῖος. Neptunus, quòd olim ſuper ſaxo conſopitus, urinam profuderit genitalem, unde enatus ſit equus primus, quem dixere σκύφιον.

Πετρήεις. ήεντος. ὁ. ſaxoſus, βαθύς.

Πετρηδόν, aduerb. lapidatim, lapidibus, lapidum in morem.

Πέτρινος. ου. ὁ. ſaxeus.

Πετροβόλος. ου. iactor lapidum.

Πετρόδιον. ου. ſaxulum.

Πετροπομπή. machina, per quã ſaxum emittitur.

Πέτρος. ου. ὁ. Atticè pro πέτρα, ſaxum. inde πετροσέλινον, quaſi ſaxeũ apium, & in ſaxis natum.

Πετρόω. μ. ώσω. π. ωκα. lapido. Actiu. accuſ.

Πετρώδης. εος. ὁ, ἡ. ſaxoſus.
Πετρόροφος. ου. ὁ. ex ſaxis laqueatus.
Πεττεύω. transfero, fugio, alea ludo.
Πεττεία. παιδιά.
Πεττός. talus, taxillus.
Πέττω. μ. ψω. π. φα. pecto, concoquo, maturo, digero, panem facio, uololas. Transfertur aliquando, ut πέτταν τὴν ὀργὴν, pro πραῧναι, & mollire. Id & καταπέσσειν dicitur, hoc eſt καταδαπανᾶν, καὶ καταπραΰνειν. Sic Cicero, Vt eius iſta odia non abſorbeã ſolum, ſed etiã concoquam.
Πευθήν. ῆνος. ὁ. interrogatio. Item is qui ſciſcitatur, id eſt ſecreta interro gat, explorator, mandator.
Πευθοίατο. audirent.
Πεύθομαι. μ. εύσομαι. π. σμαι. audio, interrogo, ſciſcitor, ſcitor, diſco, exploro.
Πεύθω idem.
Πευκάλιμος. ου. ὁ. denſus, amarus, acutus, intelligens, prudens.
Πευκεδανός. οῦ. ὁ. amarus, letalis.
Πεύκη. ης. ἡ. picea arbor, tæda.
Πευκής. έος. ὁ, ἡ. mortifer.
Πεύκιος. quod ex picea arbore fit.
Πεύσεαι. audies.
Πεῦσις. εως. ἡ. interrogatio, reſponſio.
Πευστός. obediens.
Πέφαμαι. ſum interfectus.
Πεφασμένος. dictus, factus, manifeſtatus.
Πεφασμένως. palam.
Πεφάσω. impetum facio, furo.
Πεφηνώς. apertus, paratus.
Πεφήσομαι. interficiar, moriar.
Πεφήσεαι. occideris.
Πεφιδήσεαι. parces.
Πεφεισμένως. molliter.
Πεφναῖος. ου. ὁ. morte dignus.
Πέφνε. interemit.
Πέφνω. occido.
Πεφράδατο, Ionicè p πέφρατ. dicta ſunt
Πέφρασται. dictum eſt.

Πεφρασμένος. dictus, paratus.
Πέφρικα. horrui. à φρίσσω, pro πέφριχα.
Πεφροντικώς. ſolicitus, curans.
Πεφροντισμένως. attentè, ſedulò.
Πέφυκε. natura comparatum eſt, naturæ aptitudine poteſt, natum eſt, ſolet, natura poſtulat.
Πεφυκώς. promptus, facilis.
Πεφυλαγμένως. cautè, curioſè.
Πεφωρακώς. ὁ. qui ſuſpicatus eſt, deprehenſus.
Πέψις. εως. ἡ. digeſtio, cõcoctio, ἀπὸ πέττω.

Π Η.

Πῆ, interrogatiuũ eſt pro quonam modo, & qua, id eſt qua ratione, ut qua facere id poſſis, noſtrã nunc accipe mentẽ, cui reſpõdet ᾗ. Plato de Rep. καὶ ὡς ἀληθῶς φιλόσοφον πῆ δή; Quo pacto, qua ratione? ᾗ δ' ἐγώ, Ea in quã ratione. Significat etiam partim. Theophr. de Plant. 8. ταύτῃ μὲν οὖν πῆ διαφέρει, πῆ δ' ὁμοίως ἔχει. Apud poëtas ponitur pro ποῖ, id eſt quò & quà, ut πῆ παρέβην. Πη uero ſine accentu encliticum eſt pro πως. Plato Polit. δῆλον ταύτῃ πῃ φανήσεται, &c. pro ὅτῳ πως. Bud. Com.
Πηγαῖος. ου. ὁ. fontanus.
Πηγανίζω. imitor origanum.
Πήγανον. ου. τὸ. ruta.
Πηγάς. άδος. ὁ. glacies.
Πήγασος. ου. ὁ. Pegaſus, equus Perſei alatus.
Πηγεσίμαλλος. ου. ὁ. habens lanam infixam, aut uellus denſum & nigrum. πηγὸς enim utrunq; ſignificat.
Πηγή. ῆς. ἡ. fons. Vnde diminutiu. πηγίδιον, fonticulus.
Πῆγμα. τὸ. pegma, machina.
Πήγνυμαι. concreſco, id eſt glacies fio, congelaſco.
Πηγνύω, & πήγνυμι. μ. ήξω. π. ηχα. figo, conglutino, conſtabilio, congelaſcere facio. Actiu, accuſ.

Πηγόβρυτος. ου. ὁ. ex fonte ſcaturiens.

Πηγός. οῦ. ὁ. pinguis, bene compactus, albus, niger, ut illud, κύμασι πηγῷ. Sed id uarie exponunt.

Πηγύσιον. ου. τό. πῆχυς.

Πηγυλίς. ίδος. ἡ. brumalis, frigus, gelu, glacies.

Πηγῶ. τὸ πηγνύω.

Πηδάλιον. ου. τό. temo, gubernaculum.

Πηδαλιουχεῖν. gubernare. παρὰ τὸ πηδάλιον, ὅ ἐστιν αὐχεῖν.

Πηδαλιοῦχος. ου. ὁ. gubernator.

Πηδαλιώδης. εος. ὁ, ἡ. ſimilis gubernaculo.

Πηδάω. μ. ήσω. π. ηκα. ſalto, laſciuio. Herod. πηδᾶν ἵππου pro inſilire equo dixit.

Πήδημα. ατος. τό. &

Πήδησις. ιος. ἡ. ſaltus, ſaltatio.

Πήδινος. faginus.

Πηδός. οῦ. ὁ. gubernaculum, latitudo remi, remus.

Πηδωνίς. ſaxum, è quo aqua ſcaturit.

Πηδύω. μ. ύσω. π. υκα. ſcaturio fluo.

Πηκαλίζειν. illudere.

Πηκτά. τά. lacrymæ, à fluendo dictæ.

Πηκταί. ῶν. ianuæ, uenatorium inſtrumentum.

Πηκτίς. ίδος. ἡ. gelu fictitium, inſtrumentum muſicum, corpus lyræ, culter coquinarius.

Πηκτόν. concretitium ait eſſe Dioſcor. quod è ſpeluncis coit.

Πηκτός. οῦ. ὁ. fixus, infixus, congelabilis, & multa ligna conglutinata.

Πήκω, pro πήχω.

Πηλακισμός. οῦ. ὁ. illuſio.

Πηλαμύς. ύδος. ἡ. pelamys, ex thynnorum genere, dicta quòd in luto naſcatur.

Πήλαξ. contumelia.

Πῆλε. uibrauit, concuſsit. à πάλλω.

Πηλογόνοι. gigantes, quaſi ex luto prognati.

Πηλήκισμα. ατος. τό. fucus, impoſtura.

Πήληξ. ηκος. ἡ. galea, caſsis.

Πηλιάς. άδος. pelias haſta, qua Achilles ſolus utebatur, quaſi uibratrix: dicta ἀπὸ τοῦ πάλλω, hoc eſt à uibrando, aut à Pelio monte, unde nata fuit. De hoc Hom. Iliad. π.

Πηλίκος. η. ὁ. qualis, διάφορος, quantus.

Πηλικότης. ητος. magnitudo, amplitudo.

Πήλινος. ου. ὁ. luteus, è luto factus, χοϊκός.

Πηλοπλάθος. ου. ὁ. figulus.

Πηλός. οῦ. ὁ. cœnum, terra aqua irrigata, argilla. à παλάσσω. Iones hoc nomine uinum uocant, ἐκ τοῦ πάλλειν καὶ σαλεύειν ἡμῶν τὰς φρένας. unde κάπηλος, qui uinum uendit.

Πηλοφόρος. ου. ὁ. cæmenti baiulus, mercenarius, μισθωτός, χειρώναξ.

Πήλυξ. ῥαγάς, fiſſura.

Πήλυσμα. τό. lotura.

Πηλώδης. εος. ὁ. cœnoſus.

Πῆμα. ατος. τό. clades, detrimentum, malum, noxia, infortunium.

Πημαίνομαι, &

Πημαίνω. noceo, mutilo, oblædo. Dicitur et paſsiue πημανθῆναι, pro offendi.

Πημαντός. noxius.

Πημονή. ῆς. ἡ. nocumentum.

Πῆμος. quando, πηνίκα.

Πηνέλοψ. auis quædam magnitudine columbæ, anati ſimilis.

Πήνη. ης. ἡ. μίταξα, fuſus, ἄτρακτος, νῆμα. παρὰ τὸ πηνίω τὸ ἐνεργῶ.

Πηνίκα. quando.

Πηνίκη. ης. ἡ. coma ſuppoſititia ſiue galericus. Vnde

Πηνικίζειν, pro eo quod eſt fuco & fraude uti. &

Πηνίκισμα. τος. τό. fucus, impoſtura.

Πηνίον. ου. τό. radius textorius, fuſus quo reuoluitur ſubtegmen. Inde κωνωπήνιον dictum uolunt, id eſt aciam Gaza interprete, quæ ſimilis eſt culici.

Πήνισμα. textura, ὕφασμα.

Πῆνος. idem.

Πῆξις. ιος. ἡ. fixio, firmitas.

Πηός

Πηός. ȣ̃. ὁ. affinis, ὁ ἐξ ἀγχιστείας οἰκεῖος.

Πηοσύνη. ης. ἡ. affinitas, συγγαμβρεία.

Πήρα. ας. ἡ. ſacculus, pera.

Πηρίδιον. τὸ. perula.

Πηρίν. ῖνος mentula, teſticulus.

Πηρός. ȣ̃. ὁ. fractus, mutilatus, læſus, cæcus, læſus in membris, luxatus.

Πηρόω. μ. ώσω. π. ωκα. obtundo, frango, luxo, mutilo, cæco, deſtruo. Actiu. accuſ.

Πήρωμα. oblæſio, mutilatio.

Πηρώμενος. deprauatus.

Πήρωσις. ιος. ἡ. cæcitas, mutilatio, nocumentum, moleſtia.

Πήσσειν. coagulare, πηγνύειν.

Πητύα. ας. ἡ. coagulum.

Πηχίσκος. ȣ. ὁ. ſtipes cubitalis, ξυλάριον πηχιαῖον.

Πήχυον. poſterior remi pars.

Πῆχυς. εος. ὁ. ulna, cubitus, brachium, & pars citharæ, quæ à cubiti ſimilitudine nominatur.

Π I.

Πιαίνω. μ. ανῶ. pinguefacio. Actiu. accuſat.

Πιάζω. urgeo, premo, uexo.

Πιάλεος. ȣ. ὁ. pinguis, potabilis.

Πίαρ. αρος. τὸ. pingue.

Πιάω. μ. άσω. π. ακα. prehendo, comprehendo. Actiu. accuſ.

Πιδακίων. πίδαξ.

Πιδακόεις. εντος. ὁ. &

Πιδακώδης. εος. ὁ, ἡ. πιδώδης, βαθυγρός.

Πίδαξ. κος. ὁ. fons, ſcaturigo, ſtilla. unde ἀπίδαξ, χῶρος ὁ ἱκανὴν πηγὴν ἔχων.

Πιδήεις. ήεντος. ὁ. fontibus abundans.

Πιδύειν. ſcaturire.

Πῖε. bibe.

Πιέζω. μ. έσω. π. εκα. premo, reprimo, affligo, ſatago. Actiu. accuſ.

Πίειν. bibere.

Πιάνω. alo, πιαίνω.

Πίειρ. ὁ. ὄλβιος, fœlix, beatus, diues, pinguis.

Πίειρα. ας. ἡ. pinguis.

Πιερία. ας. ἡ. Pieria, mons Bœotiæ & Macedoniæ, & urbs, unde

Πιερίδες. αἱ. muſæ.

Πιεστήρ. ῆρος. ὁ. prælum.

Πιεστήριον. ȣ. τὸ. idem, ἐκθλίβον.

Πίεστρον. inſtrumentum extrahendo fœtui mortuo, ἐμβρυοθλάστης.

Πιήεις. pinguis, floridus.

Πίησθα, pro πίῃς. biberis.

Πιθάκνη. ης. ἡ. paruum dolium, uas terreum, diminutiuum eſt à πίθος.

Πιθάκνιον. ȣ. τὸ. idem.

Πιθανολογέω. μ. ήσω. π. ηκα. duco ad perſuadendum. Neutr. abſol.

Πιθανολογία. ας. ἡ. ſermo ueriſimilis & perſuaſiuus.

Πιθανός. οῦ. ὁ. obediens, perſuaderi aptus, docilis, ueriſimilis, aptus, probabilis, idoneus qui quoduis exprimat, appoſitus ad perſuadendum.

Πιθανότης. ητος. ἡ. credulitas.

Πιθανῶς. politè, aptè.

Πιθέω. μ. ήσω. π. ηκα. confido, credo. Neutrum datiuo.

Πιθήκειον βλέπειν. acerba tueri.

Πιθηκισμὸς. fraus, adulatio, imitatio.

Πιθηκοειδὴς. έος. ὁ, ἡ. ſimiæ ſimilis.

Πίθηκος. ȣ. ὁ. ſimia.

Πίθηξ. pumilio, nanus.

Πῖθι. bibe.

Πιθήσας. fretus, perſuaſus.

Πιθοιγία. ας. ἡ. quaſi τȣ̃ πίθȣ ἀνοιγὴ, feſtum erat Bacchi apud ueteres in quo dolia relinebant, & amicis potum præbebant, ut hoc tempore fit in die Martini. Cæl. li. 15. ca. 25.

Πίθομαι poëticè pro πείθομαι.

Πίθος. ȣ. ὁ. dolium.

Πιθολάμπης. ȣ. ὁ. tranſgrediens regulam poſitam.

Πίτυρα. ας. ἡ. furfur, ſcabies capitis.

Πιθάκνης.νος.ὁ,ἡ.dolij amplitudine.
Πικέριον.butyrum.
Πικνός.denſus, frequens.
Πικραίνομαι. irritor, amarulentus ſum.
Πικραίνω,μ.ανῶ.irrito. Actiu.accuſ.
Πικρᾶι.amaris.
Πικρία.ας.ἡ.amaritudo, acerbitas.
Πικρίζω.amareſco.
Πικρίς.ὁ.intybus agreſtis.
Πικρόγαμοι.οἱ.matrimonia amara.
Πικρός.ᾶ.ὁ. difficilis, acerbus, amarulentus, ſæuus.
Πικρότης.ητος.ἡ. amaritudo.
Πικρῶς.amarè, κατακόρως, ἀκρατῶς.
Πιλάδιον.ου.τὸ.biretum paruum.
Πιλάμινες.οἱ.flamines uertuntur à Plutarcho.
Πίλιον.ου.τὸ.galerus.
Πιλέω.μ.ήσω.π.ηκα. ſtringo, conſtringo, coagulo, condo, explano, æquo. Actiu.accuſ.
Πίλημα.ατος.τὸ.&
Πίλησις.ιος.ἡ. conſtrictio, pileus. πίλημα πυργωτὸν, turritus pileus apud Strab.
Πιλίδιον.ου.τὸ. galericus, capillamentum, adulterina coma. Aliquando impoſtura.
Πίλιον.ου.τὸ.πίλιον.
Πιλίσκος.ου.ὁ.pileolus.
Πίλναμαι.appropinquo, ab ἐπὶ τῷ ἐγγίζω. Et πίλναται, uadit in ſuperficiem.
Πιλνάω.deijcio, πελάζω ἐμπίπτων.
Πῖλος.ου.ὁ.pileus, capitis ornamentum, quod alio nomine κυρβασίαν, uel κίδαριν, uel τιάραν appellant. Item pilum, claua.
Πιλούμενος.preſſus.
Πίλωσις.ιος.ἡ. complexus, conſtrictio, compreſſus.
Πιλωτός.ᾶ.ὁ.conſtrictus, exæquatus.

Πιμελή.ῆς.ἡ. pinguedo, adeps, axungia.
Πιμελής.έος.ὁ,ἡ.pinguis.
Πιμπλάω.impleo. Actiu. Et πίμπλαμαι paſſ. id eſt plenus ſum. Genit.
Πίμπλεια.ας.ἡ.Pimplea locus Macedoniæ muſis ſacer.
Πίμπλη.pro πίμπλαθι.
Πίμπραμαι. ardeo, ἐμπυρίζομαι. Item ſtomachor.
Πίμπρημι.μ.πιμπρήσω. comburo. Acti.
Πίνα.ης.ἡ.concha piſcis.
Πινακίδιον.ου.τὸ.pugillaris, χιδάριον.
Πινακηδὸν.tabulatim.
Πινακίς.tabula. Vnde πινάκιον diminut. tabella, ſcutella, quadrula.
Πινακίσκος.ου.ὁ.idem.
Πινακοθήκη.ἡ. tablinum. Sic uocabatur, ubi tabulæ pictæ, cælatum argentum, ſtragula ueſtis, ſigna, & ornamenta reponebantur. Alex. Gen. li.5.ca.24.
Πινακοπώλης.ὁ.ὀρνιθοπώλης, inquit Suid. id eſt uenditor auium, quòd pinguia ipſa imponerent tabulæ, ſeu ſcutellæ, quæ uenales expoſuerant.
Πίναξ.κος.ὁ.ſcutella, tabula, lanx. Item index librorum.
Πιναρός.ᾶ.ὁ.ſordidus, horridus, uilis.
Πινάω.contamino.
Πινόεις.εντος.ὁ.ſordidus, πιναρός.
Πῖνον. ceruiſia, uinũ hordeaceum, quo temulentos pronos decumbere, aut ſupinos tradit Ariſtotel. quod in alijs non fit.
Πίνος.ου.ὁ.ſordes.
Πινώδης.εντος.ὁ.πινόεις.
Πίνυσις.ιος.ἡ.prudentia.
Πινύσκω.πινυτὸν ποιῶ, præmoneo, prudentem facio.
Πινυτή.ῆς.ἡ.prudentia, & prudens.
Πινυτός.ᾶ.ὁ.prudens.
Πινυτόφρων.ονος.ὁ.idem.

Πινύω. μ. ύσω. π. υκα. admoneo. Actiu. accuſatiuo.

Πίνω. μ. πώσω. π. πέπωκα. ἀόρ. β. ἔπιον. bibo. Regit accuſatiuum, & Attice genitiuum, ut πίνω τοῦ οἴνου.

Πινώδης. ῥυπαρὸς, ξηρὸς, ſqualidus, aridus.

Πινωδία. ας. ἡ. immunditia, ἀκαθαρσία.

Πίομαι. bibo.

Πῖον, & πίος. νος. τὸ. pingue.

Πιότατος. ὁ. pinguiſsimus.

Πιότης. ητος. ἡ. ubertas, pinguedo.

Πιόων, pro πίον.

Πιπίζω. μ. ίσω. π. ικα. ſugo, pipo. Vox eſt factitia gallinarum & auium.

Πιπνέω. μ. έσω. π. κκα. cado, irruo.

Πιπολό. uox eſt ſimilis Plautinæ illi in Caſina, Non ego iſtud uerbum emſitem titiuilitio, id eſt re admodum uili. Nullius enim ſunt ſignificationis.

Πίπος. ου. ὁ. auis marina.

Πιπράσαι. inflare.

Πιπράσκομαι, &

Πιπράσκω. μ. πράσω. π. πέπρακα. uendo. Genit. uel accuſ.

Πίπτω. μ. πεσοῦμαι. π. πέπτωκα. ἀόρ. β. ἔπεσον. cado. Neutr. abſol.

Πίσαι. rigare, ποτίσαι.

Πισάκνα. paruum dolium.

Πίσεα. paludes, prata, loci humidi.

Πίσον. piſum ſiue piſa legumen, à Piſa loco nomine accepto. Dicitur & λάκυθος.

Πίσσα. ης. ἡ. pix.

Πισσάσφαλτον. quod conſtat ex glutino piſcis & bituminis.

Πισσέλαιον. ου. picinum oleum.

Πισσόκηρος. ου. picatus cereus.

Πισσόω. μ. ώσω. π. ωκα. pico. Neutr. accuſatiuo.

Πίσυρες. quatuor.

Πίσυρος. ου. ὁ. obediens.

[redacted]

Πιστευτικός. credulus.

Πιστεύω. μ. εύσω. π. ευκα. credo, committo.

Πιστήριον. piſcina, potabile.

Πίστιος. ου. ὁ. ſanctus uertitur ab Halicar. li. 9. ἐν ἱερῷ Διὸς πιστίου ὃν ῥωμαῖοι σάγκον καλοῦσι.

Πίστις. εως. ἡ. fides. Sed hæc eſt triplici differētia. Primo enim ſignificat quam Latini appellant fidel:tatis, æquitatis, conſtantiæq; in re contracta ſeruanda opinionem atq; exiſtimationem, qua præſtita probitatis, negata perfidiæ maleuoliq; animi documēta præbemus: & tam actiue quàm paſsiue accipitur. Vnde πίστιν διδόναι καὶ δέχεσθαι, eſt fidem dare & accipere: κατὰ πίστιν συντίθεσθαι, uel (ut Ariſtotel.) συναλλάττεσθαι, bona fide paciſci. Sic πίστιν λαμβάνειν dicitur, cui poteſtas & imperium creditur.

Deinde ſignificat rei compertæ exploratæq; fiduciam, quam Quintilianus perſuaſionem uocat: quemadmodū Græci πιστὸν appellant τὸ γινώσκομεν καὶ ἀσφαλὲς, ὃ ἡμεῖς πεπείσμεθα.

[redacted]

[redacted] Tertio ſignificat alicuius rei probationem, id eſt ἔλεγχον & ἀπόδειξιν. Vnde & πίστεις ἔντεχνοι, quas Quintil. probationes artificiales uocat. De eo Bud. Com.

Πιστός. ὁ. fidelis, id eſt qui fidem ſuā ſeruat, & præſtat. Et πιστὸν, pignus, ſiue fiducia & ſecuritas. Item credibile, perſuaſibile. Demoſthen. τῷ τοῦτο ἡμῖν πιστὸν; Quonam hoc credere poſſumus? Item exploratum, compertum, ὁμολογούμενον, cui negare fidem non debemus, Ariſtot. μετὰ τὰ φυσ. 10. Eſt etiam πιστὸν τὸ πινόμενον, ut πιστὸν φάρμακον τὸ ποτὸν, ut ſcribit Ariſtoph. interpres in Plutarch. Bud. Com.

Πιστόω. μ. ώσω. π. ωκα. fidem accipio & do, ab aliquo mihi caueo propriè, hoc eſt obſides, uel pignora, uel ſponſores exigo. Πιστώσασθαι uero eſt iureiurando affirmare, hoc eſt ὅρκον διδόναι, & fidem rei facere. Herodian. φιλοσοφίαν σώφρονι ἐπιστώσατο, Philoſophiam uitæ temperātia ſe colere præ ſe tulit, fidemq́ fecit. Sic φήμην πιστώσασθαι apud eundem eſt famæ fidem aſtruere. Bud. Com.

Πιστωθείς, ὁ dicitur is, cui fides facta eſt, hoc eſt qui iam fidem rei accepit.

Πιστῶς. fideliter.

Πίσυνος. ȣ. ὁ. obediēs, credulus, fidens.

Πίτνα. effudit, cecidit.

Πιτνάς. denſans, extendens.

Πιτνῶ. appropinquo.

Πιττάσφαλτος. ȣ. ὁ. pici bitumen.

Πιττόω. τὸ πιττόω. pico, pice oblino.

Πιττῶ. idem.

Πιτυά. ᾶς. ἡ. coagulum, lac.

Πιτυίδες. αἱ. fructus pinus, & piceæ quos habent in conis ſuis.

Πιτύινα. τὰ. idem.

Πιτυλίζειν. obire genus quoddam certaminis, de quo Galen. lib. 2. de tuenda ualet. Erat autem huiuſmodi exercitatio, in quo ſummis pedibus ingrediebantur, manibus altera retrorſus, altera prorſus protenſis. Politianus in Miſcel.

Πίτυλος. ȣ. ὁ. pugnus, hoc eſt compreſſio manus. quod autem pugno comprimitur, δράγμα dicitur.

Πιτυοκάμπτης. pinorum eruca. Eſt & morbus quidam, & proprium cuiuſdam nobilis latronis, quem Theſeus interfecit.

Πιτυρίασις. urinæ incontinentia, affectio urinæ.

Πιτυρίας, &

Πιτυρίτης ἄρτος. furfuraceus panis, id eſt cui nihil furfuris ademptum eſt, αὐτόπυρος. Cicero cibarium panem uocat.

Πίτυρον. ȣ. τὸ. palea, furfur, & tam capitis ſordes, quàm farinæ purgamētū. Demoſth. pro Cteſiphonte Aeſchini obijcit, quòd cum aliâs turpiter atq; ſordide ab ineunte pueritia ſeruierit, tum puerum eum πηλῷ καὶ πιτύροις ἀπομάττοντα appellat, hoc eſt luto & furfure abſtergentem.

Πιτυρώδης. εος. ὁ, ἡ. furfuraceus.

Πίτυς.

Πίτυς.υος.ἡ.pinus, pinetum.
Πιτυώδης.habens formam lactis coagulati.
Πιφάσκω.dico, nuntio, manifeſto, delibero, conſulo, induco. Sic πιφαύσκομαι, & πιφαύσκω. poëtica autẽ ſunt.
Πίφιξ.auis quædam aquatica.
Πίω.bibo.
Πίων.ονος. ὁ, ἡ. pinguis, opimus.

Π Λ.

Πλαγκτί. erraticè.
Πλάγγος.ου.plancus, aquilæ genus Plin.
Πλαγγών. όνος. ὁ. ornamentum quoddam puellare ex cera factum.
Πλάγια.τὰ.latera.
Πλαγιάζω.μ.άσω.π.ακα. obliquo.
Πλαγίαυλος.ου.ὁ. tibia obliqua ex loto, à Libybus inuenta.
Πλάγιος.ου.ὁ. obliquus, tranſuerſus.
Πλαγιοσύνθετον.ου.τὸ.cum obliquo conſtructum.
Πλαγίως.obliquè, doloſè.
Πλαγκτός. ὁ. ſtultus, attonitus, errans.
Πλάγχθην.erraui. & πλαγχθὰς, percuſſus, errans. à πλάζω.
Πλαδαρός. ὁ. ὁ. humidus & flaccidus, imbecillis. (guor.
Πλαδάρωμα. ατος. τὸ. imbecillitas, lan
Πλαδῶ. humecto, putreſco.
Πλάζομαι.μ. ασομαι.π.ασμαι.erro, proficiſcor.
Πλάζω.errare facio, ſeduco.
Πλαθάνη. ης. ἡ. uas in quo fit panis & placentæ, quod & πλάθανος dicitur.
Πλάθω. appropinquo.
Πλαίσιον.ου.τὸ. πλινθίον, & quod eſt lateris forma. πλαίσιον (ſcribit Bud. Com.) propriè eſt, ὅταν ἐκ τεσσάρων πλευρῶν γίνεται ὁ παράταξις, οὐκ ἐν τετραγώνῳ, ἀλλ' ἐπιμήκει σχήματι, ita ut longitudo longè ſupereminet altitudinem. Ariſtoph. Ran. καὶ πλαίσια σύμπηκτα πλινθεύουσί γε. Bud. Com.

Πλακάς.άδος. cruſtas maſſaſq; uocant in tabellæ formam congeſtas.
Πλακερός.ὰ.ὁ.latus.ta.tum.[illegible]
Πλακία.ας.ἡ.error, peccatum.
Πλακός.idem.
Πλακούντιον.ου.τὸ. placentula.
Πλακοῦς.οῦντος, ὁ. errans, uagabundus. Item placenta. Nomen ſynæreſi cõtractũ à πλακόεις, quod idẽ ſignificat.
Πλακταί.αὶ:ſaxa quædam in mari quæ ab alijs ſymplegades appellantur.
Πλακῶ. incruſto. (latus.
Πλακώδης.ὁ.planus, tabulatus, cancel
Πλαμμιλλῶν.τὸ ὑβρίζειν.
Πλανάομαι.μ.ήσομαι.π.ημαι.erro.Dep.
Πλανάω.μ.ήσω.π.ηκα ſeduco, impono. Actiu. accuſ.
Πλάνη.ης.ἡ.error.
Πλάνης.ητος.ὁ.idem quod πλανήτης.
Πλανησίεδρον Ariſtot. uocat molam, quòd locum orbiculatum habeat.
Πλανήτης, uel πλανητὸς.ου.ὁ.uagus, erro, ſtella erratica.
Πλανῆτις.ιδος.ἡ.errabunda.
Πλανίς. aureum ſponſæ diadema.
Πλάνος.ου.ὁ.certi cuiuſdam generis impoſtores, inſigni uerſutia præditi, quales fuerũt Ciphiſſodorus, & Pantoleon, & Matreas, apud Alexandriam, qui (ut author eſt Athen.) huiuſmodi ænigma propoſitabat, Alere ſe feram quandã, quæ ſemet ipſa eſitaret. Eo uocabulo Græco potius quàm Latino Cic. pro Cluent. uſus eſt, Hic ille Planus (inquit) improbiſſimus quæſtu iudiciario paſtus, qui illi pecuniæ quam condiderat, ſpe atq; animo iam incubaret, cõtrahit frontem. Bud. in Annot.
Πλανύττω. erro.
Πλάξ.κός.ὁ.tabula, cruſta, tabula lapidea, & quicquid aliquo modo latum eſt πλάξ dicitur, ut πλὰξ ὄρους, mon

tis æquor, & cuius planities arari poſsit, aut à pecore depaſci.

Πλασιάζω. μ. άσω. π. ακα. multiplico.

Πλάσις. ιος. ἡ formatio.

Πλάσμα. ατος. τὸ. figmentum, commentum, & ſimulatio, hoc eſt, χηματισμός. Erat etiam uerbum theatricum, & artis tibicinum.

Πλασματίας λόγος, &

Πλασματώδης λόγος. ὁ πεπλασμένος, commentitius ſermo.

Πλασμός. οῦ. ὁ. latitudo.

Πλασαρώω. πλάσσω.

Πλάστης. ου. ὁ. figulus.

Πλάστιγξ. γος. ἡ. lanx, trutina.

Πλαστική. ars figulorũ, figmentũ Lucia.

Πλαστικός. ῦ. ὁ. πλάστης.

Πλαστογράφος. ου. ὁ. falſarius.

Πλαστός. ῦ. ὁ. fictus.

Πλαστουργῶ. effingo, imitor. unde πλαστουργός, formator, figulus.

Πλαστῶς falſo.

Πλαταγέω, uel πλαταγωνέω. ſono, crepo. Vnde

Πλατάγη. ης. ἡ. ſtrepitus, crepitaculum æneum quoddam Architæ inuentũ, quo pueri detinerentur à peioribus, tempusq́ hoc oblectamento fallerent. Et

Πλαταγώνιον. ου. τὸ. idem. incogite. Item papaueris folium, & ludi genus, de quo in πλαταγίζω.

Πλαταμών. ωνος. ὁ. fouea mari uicina, quæ illo intumeſcente aquam accipit ſalſam, cuiuſmodi Rhodi fuit, teſte Strabone lib. r.

Πλατάνιστος. ου. ἡ. &

Πλάτανος. platanus. πλατάνιστος autem & ſi ſpeciem habeat ſuperlatiui, ſignificationem tamen tenet denominatiui, ἀπὸ τοῦ πλάτους (habet enim arbor illa lata folia) & idem eſt quod platanus.

Πλατανώδης. εος. ὁ, ἡ. in modũ platani.

Πλατανών. ῶνος. ὁ. platanetum.

Πλατεῖα. ας. ἡ. platea, palma, manus.

Πλατεῖον. ου. tabella.

Πλάτη. ης. ἡ. remus, nauis, mare.

Πλάτιγξ. ſumma pars remi, qua percutitur aqua.

Πλατιασμός. uitium oris, cum nimium diductis faucibus & ore plus ſatis patulo ſermo promitur. Huic opponitur ἰσχνότης.

Πλατίζειν. ἀλαζονεύεσθαι, ſuperbire.

Πλατίον. propè. Dorice pro πλησίον.

Πλάτις. ιδος. ἡ. coniunx. παρὰ τὸ πλάζειν τῷ ἀνδρὶ κατὰ τὴν κοίτην.

Πλάτος. εος. τὸ. latitudo.

Πλάττομαι, &

Πλάττω. μ. άσω. π. ακα. fingo, id eſt, more figuli formo, emplaſtro, προσποιοῦμαι, ſimulo, ut πλάττομαι τὸν εἰδότα, ago ſcientem, ſimulo me ſcire. πλάττομαι δικαιοσύνην, ἀντὶ τοῦ σχηματίζομαι δίκαιος ὤν. quod etiam ὑποκρίνομαι dicitur.

Πλατυάζοισαι. patulo ore pronuntiantes, uel canentes, ut Dores propter frequentem α literæ uſum.

Πλατυγαστήρ. qui eſt amplo uentre.

Πλατυγίζω. μ. ίσω. π. ικα. papaueris folium (quod platagonium dicitur) ſiniſtra teneo, atq́ dextra percutio, & inde ſonum elicio: qui amantium ludus erat. Accipitur et pro eo, quod eſt arrogans ſum, & ſuperbio, τοῖς ἄλλοις κρέω, πλατυνόομαι.

Πλατύγλωσσος. ου. ὁ. cui lingua latior.

Πλατύκερκος. cui lata cauda.

Πλατυνῶ. μ. υνῶ. π. υκα. dilato. Aeliu.

Πλατύρρυγχα. τὰ. quæ ſunt lato roſtro.

Πλατύς. εος. ὁ. latus, uber, magnus.

Πλατύσημος ἐσθής. tunica quæ Latinis latus clauus dicitur. Inſigne autẽ erat, ſenatumq́ ab equite diſtinguebat.

Liuio tunica palmata, à latitudine clauorum, dicitur. Bayſ. de Re ueſt.

Πλατυχαίτας. ὁ. apud Bœotios qui domum aut agrum propè habet.

Πλατυώνυχος. ὁ. latos ungues habens.

Πλάτων. uaſculum æneum, quo lacte coagulato ſerum exhauritur.

Πλαγγίς. ίδος. ἡ. uas olearium, ſtrigil.

Πλέγδην. intexte.

Πλέγμα. ατος. τό. rete, omne textum, crines intorti.

Πλεγματόω. implico.

Πλεῖς, pro πλείονες. plures.

Πλεθριαῖον. ου. τό. genus menſuræ. Accipitur etiam adiectiuè ὁ πλεθριαῖος, ἡ πλεθριαία, & τὸ πλεθριαῖον, pro magnitudine unius iugeris, quaſi dixeris iugeralis.

Πλέθρον. ου. τό. iugerum, & eſt menſura centum pedum, Suida authore. Herodo. αἱ δὲ ἑκατὸν ὄργυιαι δίκαιαι στάδιόν εἰσι ἑξάπλεθρον. Vnde apparet ſextam ſtadij partem eſſe πλέθρον. Inde uerbum ἐκπλεθρίζειν, obire quoddam certaminis genus in huiuſmodi terræ menſura.

Πλεῖ, imperat. pro πλέε. nauiga.

Πλειάς. άδος. ἡ. pleias ſydus in fronte tauri: dictum, uel à πλεῖν, quòd nauigationis tempus oſtendat: uel à πλέονες, quòd pleiades ſeptem appareãt, quæ Latinè Vergiliæ uocantur.

Πλεία. plena, grauida.

Πλεῖθι, Ionice pro πλεῖ. nauiga.

Πλεῖν, Attice pro πλέον. plus.

Πλεῖον. ονος. τό. plus, plenum.

Πλεῖος. ου. ὁ. plenus, πλέος.

Πλείους, pro πλέονες & πλέονας. plures.

Πλειστάκις, &

Πλειστάχοθεν. ſæpenumero, quãplurimũ.

Πλειστηριάζω. μ. άσω. π. ακα. pluris quàm par eſt, aut quàm emi, rem æſtimo, pluris quàm omnes liceor.

Πλειστηριασμός. οῦ. ὁ. iniqua æſtimatio.

Πλειστοβολεῖν. talis ludere.

Πλεῖστον ὅσον. quàm maximè.

Πλεῖστος. ου. ὁ plurimus οἷ περὶ τὸ πλεῖστόν ἐστι, id eſt, frequentiſsimè. Sic Teren. Domum ire pergam ubi plurimum eſt. Τὸ πλεῖστόν γε, ſummum, pro ad ſummum. τὰ πλεῖστα, frequenter, plerunq. Bud. Com.

Πλειστός. οῦ. ὁ. fluuius apud Delphos.

Πλείων. ονος. ὁ. copioſior.

Πλειών. ῶνος. ὁ. annus, dictus quòd in eo compleantur tempora.

Πλέκομαι. implicor.

Πλέκος. contextio, ſportula.

Πλεκοῦν. coire, συνουσιάζειν. παρὰ τὸ πλέκεσθαι.

Πλεκτάνη. ης. ἡ. rete, laqueus, crinis. πλεκτάναι dicuntur ea polypi brachia, quibus nectit & inexplicabili uincit nexu, quos cirros uocat Plinius: Ouidius, flagella.

Πλεκτή. ῆς. ἡ. res plicata, ut chorda.

Πλεκτός. οῦ. ὁ. plicatus, plicabilis, textus.

Πλέκω. μ. ξω. π. χα. plico, texo, cõcinno.

Πλεννηρός. mucoſus, μυξώδης.

Πλέννα, uel βλέννα. mucus narium.

Πλέον. ονος. τό. plus. Vnde πλέον ἔλαττον, plus minus: πλέον ἔχειν, pro πλεονεκτεῖν: πλέον ποιεῖν, promouere, proficere. dicitur etiam πλέον φέρεσθαι. Huic opponitur ἔλαττον ἔχειν, deteriore conditione uiuere. Bud. Com.

Πλεονάζω. μ. άσω. π. ακα. plus iuſto quippiam facio, redundo, plurimum occupor in re aliqua. Inde pro inſoleſcere, & ſupra modum efferri, & plus æquo audere uſus eſt Demoſth. κατὰ φιλιπ. γ. ἐπειδὴ πλεονάζειν ἐπιχάρειν, &c. Bud. Com.

Πλεονάκις. pluries, ſæpe.

Πλεονασμός. οῦ. ὁ. ſuperabundantia, adiectionis uitium.

Πλεοναχῶς & ἁπλῶς opponuntur.

Πλεονεκτεῖσθαι. dicitur qui omnia habet inferiora, & qui uincitur ab aliquo exuperante aut exuberante, quod ἐλαττοῦσθαι uocatur. Sed

Πλεονεκτέω. μ. ήσω. π. κα. plus poſsideo, omnia ſuperiora habeo: ſicut ex Cic. de Orat. 2. intelligitur, Inuident (inquit) homines maxime paribus, aut inferioribus, cum ſe relictos ſentiunt, illos autem dolent euolaſſe. Sed etiam ſuperioribus inuidetur ſæpe uehementer, et eo magis, ſi intolerantius ſe iactant, & æquabilitatẽ communis iuris præſtãtia dignitatis aut fortunæ ſuæ transeunt. Iungitur autem accuſ. & genit. Philoſtr. πλεονεκτοῦσι τοῦτο τῶν ἀνθρώπων οἱ θεοί. Syneſ. genitiuo & datiuo iunxit. πλεονεκτοῦσιν (inquit) οἱ χρηστοὶ τῶν πονηρῶν ταῖς ἀγαθαῖς ἐλπίσι. Dicitur interdum πλεονεκτεῖν, cui plus incommodi accidit, Xenoph. cui opponitur τὸ μειονεκτεῖν. Demoſthen. etiam accipit pro legatum præcipuum capere.
Quoniam uerò homines cupidi, fraudulenti, & interdum uiolenti eſſe ſolent, ideo pro fraudare, circumuenire, & eripere extorquereq́ ponitur. Plato Polit. 2. ὡς πλεονεκτοῦντες δίκην μὴ διδόναι. Bud. Com.

Πλεονέκτημα. τος. τό. ſuperiores partes, melior conditio, cui contraria ſunt μειονέκτημα & ἐλάττωμα.

Πλεονέκτης. ου. ὁ. auarus, diues, alienorum uſurpator.

Πλεονεκτικός. Ariſtot. pro fraudatore et circunſcriptore dicitur, qui etiam uiolentum, & tyrannicum ſignificat.

Πλεονεκτικῶς. cum lucro.

Πλεονεκτούμενοι. οἱ. ſuperati.

Πλεονεξία. ας. ἡ. plus habendi acquirendiq́ cupiditas immodica, auaritiáq circunſcribens, quæ ſibi partem maiorem iuſta præcidit: et uitium eius, qui in omni re præcipuum quippiam habere uult. Opponitur ei ὁμαλὴ δίαιτα, ciuilis iuſtitiæ conſeruatrix. Bud. Com.

Πλεονέχω τῶν ἄλλων. præſto alijs. ſed potius πλεονεκτῶ dicendum.

Πλέος. ου. ὁ. plenus.

Πλέχος. animal quoddam, & ſportula militaris.

Πλευμονία. morbus acutus circa pulmonem.

Πλευμονώδης. εος. ὁ, ἡ. pulmoni ſimilis.

Πλεύμων, Attice pro πνεύμων. ονος. ὁ. pulmo.

Πλεῦν, πλεῦνος. τό. pro πλέον. ονος. apud Herodot. ἐγὼ αὐτοῦ τὸ πλεῦν μέζων εἰμι.

Πλευρά. ᾶς. ἡ. latus, coſta.

Πλευριτικός. οῦ. ὁ. laborans latere.

Πλευρῖτις. ιδος. ἡ. dolor laterum.

Πλευρόθεν. à latere.

Πλευρόν. οῦ. τό. latus.

Πλευρών. ῶνος. ἡ. urbs Aetoliæ.

Πλευστέον. nauigandum.

Πλέω. μ. εύσω. π. ευκα. nauigo. Neutr.

Πλέως. ω. ὁ. plenus.

Πλῆγανον. baculus.

Πληγνεύς. non eodem patre natus, auunculus.

Πληγή. ῆς. ἡ. plaga.

Πλῆγμα. idem.

Πλῆθος. εος. τό. multitudo eſt, & magnitudo & copia. Syneſ. τῷ πλήθει τῆς χαρᾶς. Licet propriè numerum ſignificet. unde τὸ πλῆθος plebs, & οἱ πολλοὶ, hoc eſt uulgus. Bud. Com.

Πληθεῖον. ου. τό. gubernaculum ratis.

Πλῆθρον. genus menſuræ, clatrum, cancelli.

Πληθύω, & πληθύομαι. amplificor. Ariſtot.

Ariſtot. Hiſt. 7. μετὰ τὰς τόκους καὶ τὰς καθάρσεις ταῖς γυναιξὶ τὸ γάλα πληθυούσαις ται. Theoph. de Cau. 1. ὅτω γὰρ αὔξεται καὶ πληθύνει μᾶλλον. Sic quoq;

Πληθύω. plenus ſum, ut πληθύειν ἀνθρώπων τὴν πόλιν, Ariſtot. Item multus ſum et abundo. Plato de Rep. 3. ἀκολασίας δὲ καὶ νόσων πληθυουσῶν ἐν τῇ πόλει. Dicitur autem ea ratione πληθύω & πληθυίω, qua δύω & δυίω. Similiter

Πλήθω, & πλήθομαι. pro eodem. Genit. Bud. Com.

Πληθυντικός. ἡ. ὁ. pluralis.

Πληθύς. ύος. ἡ. multitudo, πλῆθος.

Πληθώρα, uel πληθώρη. uerbum eſt medicorum. æqualis omnium humorum abundantia. Galen. ὅταν μὲν ὁμοτίμως ἀλλήλοις αὐξηθῶσιν οἱ χυμοὶ πλῆθος τοῦτο καὶ πληθώραν ὀνομάζουσιν.

Πληθωρίζομαι. inundo.

Πληθωρικός. dicitur homo cum humoribus & ſuccis eius redundat corpus.

Πλήκτην. percutere.

Πλήκτης. ου. ὁ. percuſſor. Item tranſlate pro obiurgatore conuiciatoreq;. Sic Horat. uerbera linguæ dixit.

Πληκτίζομαι. pugno, pungo, iniuria afficio.

Πληκτικός. πλήκτης. (cio.

Πλῆκτρον. ου. τό. calcar, aculeus, pleƈtrũ citharæ. Itẽ locus ubi caput femoris coxæ acetabulo inſeritur.

Πληκτροφόρος. ου. ὁ. calcariger.

Πλῆμα ατος. τό. &

Πλήμη, &

Πλήμμη. augmentatio fluminum, inundatio. Scribitur & πλήμμυρα duplici μ.

Πλήμμω. μ. ήσω. π. ηκα. appropinquo, impleo.

Πλημμέλεια. ας. ἡ. deliƈtum, commiſſum, improbitas.

Πλημμελεῖσθαι. perperam fieri, & ἀδικεῖσθαι, id eſt iniuria affici. Vnde πλημμελεῖται ὁ θεὸς, qui peccato offenditur, & τὰ πλημμεληθέντα piacula dicuntur.

Πλημμελέω. μ. ήσω. π. ηκα. delinquo, πλημμελές τι ποιῶ, & iniquè quippiã per iniuriamq; ago, hoc eſt ὑβρίζω. πλημμελεῖν εἰς τὸ θεῖον καὶ εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ θεοῦ, piaculum admittere. Dicitur quoq; πλημμελεῖν ὁ ποταμός, cum uiolenta inundatione ſecum rapit ſegetes uel tuguria. Neutr. abſol.

Πλημμέλημα. ατος. τό. prouentus qui ex damnatis in ære procedit.

Πλημμελής. έος. ὁ, ἡ. errans, ignarus, inconditus, incompoſitus, uitioſus, culpabilis, mendoſus, culpandus.

Πλημμύρα. ας. ἡ. idem quod πλήμη.

Πλημμυρίς. ίδος. ἡ. idem.

Πλημμύριον. ου. τό. unda cum frangitur non procelloſa. Eſt & arx Syracuſanorum.

Πλημμυρός. ἡ. ὁ. plenus. (abſol.

Πλημμύρω. μ. υρῶ. undo, inundo. Neutr.

Πλήμνη. ης. ἡ. modiolus rotæ.

Πλημνόδετον. ου. τό. ferramentum quo radij rotæ modiolo colligantur.

Πλῆμος. ſpuma.

Πλημοχόη. ης. ἡ. uaſis fiƈtilis ſpecies.

Πλὴν. præter. Genit. ut πλὴν δόξης ὀλίγης. Item præter ſine caſu pro præterquam. Ariſtot. Hiſt. 9. ἀθυμότατα δὲ τὰ θήλεα πάντα τῶν ἀρρένων, πλὴν ἄρκτου καὶ παρδάλεως. Sic Cice. ad Att. 5. Ad quas literas tibi reſcribi uelis neſcio. nullas enim adhuc acceperam, præter quæ mihi binæ ſemel in Trebulano redditæ ſunt. Ponitur & pro ueruntamen, imò, quin, uerum, cæterum, ſed.

Πλὴν ἀλλά. tametſi, ſed, ueruntamen, niſi quòd.

Πλὴν ἀλλ᾽ ἤ. præterquàm.

Πλὴν ἤ, &

Πλὴν ἐάν. niſi ſi.

Πλὴν καὶ. uerumtamen, pro πλὴν ἀλλά.
Πλὴν καθότι. niſi quòd. (Com.
Πλὴν ὅτι. niſi. De his locutionibus Bud.
Πλανωδία. error, deuiatio.
Πιλῶντο, à πλῶ. implebantur, appropinquabant.
Πλῆξ. ſtimulus quo boues punguntur.
Πλήξιππος. ου. ὁ. eques, equorum ſtimulator.
Πλῆξις. ιος. ἡ. percuſsio.
Πλή[illegible]τος. ὁ, ἡ. plenus.
Πληροφορέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. pleniſsimè ſcio, certiſsimè noui & comperi, ut iam nihil addubitem. Paul. ad Rom. 14. ἕκαστος ἐν τῷ ἰδίῳ νοῒ πληροφορείσθω, Vnuſquiſq; certus ſit mentis ſuæ, Vnuſquiſq; compertũ habeat, quod mente concipit. Refertur autem & ad rem & perſonam. De perſona proximo exemplo dictum eſt. Vt enim is cui perſuaſum eſt πληροφορηθεὶς dicitur, ita quorum eſt facta fides πεπληροφορημένα dicuntur. Vocem hanc expreſsit Sueton. in Tib. Perſuaſioniſq; (inquit) plenus cuncta fato agi, id eſt πληροφορηθείς.
Πληροφορέω. μ. ήσω. π. ηκα. hortor, facio fiduciam, certiorem facio, plenam facio fidem. Actiu. accuſ.
Πληροφόρημα. ατος. τὸ. &
Πληροφορία. ας. ἡ. plenitudo, certitudo mentis, de aliquo bono ſatisfactio, certa perſuaſio, certa fides, quæ ſit argumẽtis, aut re exhibita, ita ut nihil iam amplius addubitetur.
Πληρόω. μ. ώσω. π. ωκα. impleo, imbuo, perficio. Πληροῦν τὰς ναῦς, ſupplementum claſsi præbere, remiges imponere, Demoſth. Bud. Com.
Πλήρωμα. ατος. τὸ. plenitudo. Item ſupplementum, id quod ſuppletur, ut remiges & milites claſsiarij in nauibus, quos Liu. ſocios nauales appellat: & in legionibus milites ad explendos numeros centuriati. Sic Grego. in Athan. πνευματικὸν πλήρωμα uocat ſupplementum cæleſtiũ copiarum, beatarumq; mentium. Bud. Com. Item uocatur pannus additus ueſti ad ſarciendam rupturam. (fectio.
Πλήρωσις. ιος. ἡ. impletio, ſaturitas, per-
Πληρωτὴς. ῦ. perfector.
Πλησάτω. impleat, ſatiet.
Πλησία. propè, πλησίον.
Πλησιάζω. μ. άσω. π. ακα. appropinquo, applico. Datiuo iung. Lucian. τριταῖος ἐπλησίασα τῷ ἱερῷ.
Πλησιασμός. ῦ. coitus uenereus.
Πλησίγναθος. maxillas implens.
Πλησιέστερον. propinquius.
Πλησίον. propè. οἱ πλησίον, cognati, ſiue etiam familiares, quibus cum habemus arctam ac domeſticam conſuetudinem. Sic Suetonius in Othone, Alij febrem ſimulaſſe aiunt, eámque excuſationem proximis mandaſſe, ſi quæreretur.
Πλησιόχωρος. ὁ. finitimus.
Πλήσιος. ου. ὁ. &
Πλησίστιος. ου. ὁ. propinquus, uela implens, & de uento dicitur Hom. cum ſecundus eſt.
Πλησιφαής. έος. ὁ. dies plenilunij.
Πλήσμη. plenitudo, inundatio.
Πλήσμιον. ου. τὸ. res guloſa, ſatietas.
Πλησμονή. ῆς. ἡ. ſatietas, multitudo, ingurgitatio.
Πλήστιγξ. ferula, à πλήττω.
Πλήσσω. πλήττω.
Πλειστηριάσασθαι. licitari.
Πλειστηρεῖς. τὰς. licitatores.
Πλήτης. uicinus.
Πλῆτο. implebatur, appropinquabat.
Πλήττω. μ. ήξω. π. ηχα. percutio. Actiu. accuſ.
Πληχάδες. αἱ. partes corporis inter inguina & femur. unde ἀμφιπληχάδες, et ἀμ-

ὑπλὴξ apud Sophoclem. Quanquàm alij à πλὶξ deducere malunt, ut gradũ ſignificet, ſicut et πλίγμα ſaltum, & ἐπλίσσοντο πόδεσι apud Homer. pro peruadebant.

Πλίγμα. gradus, paſſus, ſaltus.

Πλινθεία. ας. ἡ. laterum coctio.

Πλινθεῖον. τὸ. locus ubi formãtur lateres

Πλινθεύομαι. ἐξαπατῶμαι.

Πλίνθευσις. πλινθεία.

Πλινθεύω. lateres compono. Ariſtoph. Ran. generaliter accepit pro fabrico & coagmento. καὶ πλαίσια ξύμπηκτα πλινθεύουσι.

Πλίνθια. τὰ. cæli ſpatia.

Πλινθιδόν. tanquàm lateritio.

Πλινθίον. ου. τὸ. laterculus. Item figura quadrata. Item laterunculus ludus, Poll. lib. 9. Item ordo aciei, Aelia. Vide πλαίσιον.

Πλίνθος. ου. ὁ. later, pars epiſtylij.

Πλινθουργέω. μ. ήσω. π. ηκα. facio lateres, πλινθεύω. Neutr. abſol.

Πλινθοφόρος. ου. ὁ. lateriger.

Πλινθωτός. ου. ὁ. quadrangulus ad modum lateris.

Πλίξας. ſurgens, tranſiens.

Πλίσσοντο. pedetentim incedebant.

Πλογμός, uel πλοχμὸς, pro πλόκαμος per ſyncopen.

Πλοιάριον. ου. τὸ. nauicula, & calceamenti genus.

Πλοΐζειν. τὸ πορεύεσθαι, proficiſci.

Πλοϊκός, &

Πλόϊμος. nauigabilis, nauigationi idoneus.

Πλοῖον. ου. τὸ. nauigium, nauis.

Πλοκαμίς. ίδος. ἡ. capillorum nodus, habens capillos obtortos.

Πλόκαμος. ου. ὁ. crinis, cæſaries, flagellum. Nonnunquam & apud poëtas πλόκαμοι fumi circunuolutationes ſignificant.

Πλοκαμώδης. criſpus.

Πλοκή. ῆς. ἡ. inclinatio, auulſio, nexus.

Πλόκιον. ου. τὸ. ornamentum, tricha, inauris, genus monilis, implexum, obliquum. (lorum.

Πλόκος. ου. ὁ. cirrus, ſeu manipulus capil

Πλόμενος. qui apparuit, uiſus, natus, manifeſtus.

Πλομίζω. inficio.

Πλόμος. ου. uerboſcum herba.

Πλόος, πλοῦς. nauigatio.

Πλουθύγεια. ας. ἡ. ſanitatis opulentia, diuitiæ pariter cum ſanitate.

Πλούσιος. ου. ὁ. diues, quaſi πολυέσιος.

Πλουτακαδημεία. commentatio diteſcendi, ſtudium cogendæ pecuniæ, philoſophia, cuius bonorũ & malorum fines ſunt diuitiæ & paupertas. Ex ἀκαδημεία quod erat gymnaſium Platonis, & πλοῦτος opulentia.

Πλούταξ. ακος. ὁ. diues, Eupolidi.

Πλουτεύς. Pluto, ᾅδης.

Πλουτέω. μ. ήσω. π. ηκα. ditor, diues euado, diues ſum. Neutr. abſol.

Πλουτηρόν. οῦ. τὸ. quæſtuoſum.

Πλουτίζω. μ. ίσω. π. ικα. dito. Acti. accuſ.

Πλουτίνδην. p diuites. aduer. ut uiritim.

Πλουτοδότης. ου. ὁ & fœm. gen. πλουτοδότειρα. ας. ἡ. diuitiarum dator, datrix.

Πλουτοκρατία. ἡ. principatus ex cenſu cũ ditiores adminiſtrãt Rempublicam.

Πλουτοποιόν. οῦ. τὸ. quæſtuoſum.

Πλοῦτος. ου. ὁ. diuitiæ. Cæl. li. 11. ca. 23.

Πλούτων. ωνος. ὁ. Pluto, q et πλουτεὺς dicitur

Πλοχμός. οῦ ὁ. πλόκαμος, coma quam ueteres alebant, & dijs conſecrabant.

Πλυνίσκω. τὸ. πλυνέω.

Πλυνεύς. fullo, κναφεύς.

Πλυνός. οῦ. ὁ. balneum, locus, uel fouea, & uas lauandis rebus aptum, πλυνὸς autem is, qui lauatur.

Πλυντήρια. feſta quædam Athenis.

Πλύνω. μ. υνῶ. π. υγκα. lauo. Item

λοιδορῶ, id eſt conuicior, & alterius nomen obtrecto. Actiu. accuſ.

Πλύσις. ἡ. lotura.

Πλυτικός. ὁ. alueus.

Πλῶ. appropinquo.

Πλωΐαδες νεφέλαι. imbriferæ nubes, & quæ crebro circunferuntur.

Πλωΐζομαι. nauibus aduehor.

Πλώϊμος. ου. ὁ. nauigabilis, peritus nauigandi.

Πλῶν. nauigans.

Πλῶον. nauigaui, ἔπλευσα.

Πλώσιμος. nauigabilis, διαβατός.

Πλῶται. anguillæ in Sicilia, quemadmodum κωπαΐδες in Eubœa.

Πλωτήρ. ῆρος. ὁ. nauigator, uector paſsiue. (uè.

Πλωτικός. ῦ. ὁ. nauicularius.

Πλωτός. ὁ. nauigabilis.

Πλώω. impleo.

Π Ν.

Πνέω. ſpiro.

Πνεῦμα. ατος. τὸ. ſpiritus, uentus, impetus animi. In ſacris literis quoties huic nomini præcedit articulus ferè de ſpiritu ſancto intelligendum, ut annotat Didymus.

Πνεύματα πλάνα. ſpiritus deceptores, ſeductores, fallacesq́, mali genij.

Πνευματικός. οῦ. ὁ, ἡ. ſpiritualis, qui flatibus plenus eſt, pulmonis inflammatione laborans. Pulmonarius interpretari poteſt, teſte Columella.

Πνευματούμενος. ὁ. ſpiraſcens.

Πνευματόφορος. ſpiritu lymphatus.

Πνευματόω. μ. ώσω. π. ωκα. inflo.

Πνευματώδης. εος. ὁ. ſpirabundus, ſpirituoſus, anheloſus, inflatus.

Πνευμάτωσις. ιος. ἡ. flatuoſa elatio.

Πνευματικά. τὰ. inſtrumenta quæ ſpiritu inflantur, quæ & ἐμπνευστὰ dicuntur.

Πνευμονία. ας. ἡ. morbus pulmonis, quando tumeſcit, uel ex uehementi catharro, uel aſthma, uel pleuritide. Eum ſequitur difficultas anhelitus.

Πνευμονίαι. pulmonis fibræ.

Πνεύμων. ονος. ὁ. pulmo.

Πνευσιῶ. anhelus ſum.

Πνεύω. μ. εύσω. π. ευκα. &

Πνέω. ſpiro. Accuſ. ut πνεῖ θυμὸν, ſicut Cic. ſcelus anhelantē. Attice πνεῖ θυ=

Πνιγαλίων, & (μοῦ.

Πνιγάλιων. ωνος. ὁ. incubus, ἐφιάλτης. Eſt autem phantaſmatis genus, cum externa uis aliqua quieſcentes uidetur inuadere, & pondere ſuo preſſos ac ſentientes grauare ac ab aliquo ſuffocari uidemur. Cal. li. 14. ca. 47.

Πνιγία. ας. ἡ. uaporatoriū cubiculum.

Πνιγεύς. έος. ὁ. furnus, & uas in quo extinguuntur prunæ, caminus.

Πνιγηρός. ῦ. ὁ. ſuffocatiuus.

Πνιγμοί. οἱ. ſtrangulationes.

Πνῖγος. εος. τὸ. æſtus, ſuffocatio, oppreſſio.

Πνίγω. μ. ίξω. π. ιχα. ſuffoco, obtorto collo traho, aſſo. Actiu. accuſ.

Πνιγώδης. εος. ὁ, ἡ. æſtuoſus, ſuffocatiuus, locus in quo quis nō poteſt reſpirare, ac premitur anguſtia ſpiritus.

Πνικτός. ῦ. ὁ. ſuffocatus.

Πνίξ. γος. ſuffocatio. Vnde πνὶξ ὑστέρας, præfocatio uuluæ, quæ fit, cum uulua reficiendo afficit uitalia, hoc eſt cor, cerebrumq́. Præfocatio etiā offocatio uocari poteſt, ut eſt apud Lucium Flor. & Senecam.

Πνοή. ῆς. ἡ. ſpiritus, flatus, aura.

Πνοιή. ῆς. ἡ. idem Pindaro.

Πνοίπους. οδος. ὁ. uelox, ταχύς.

Πνόος. ſpiritus, ſonus.

Πνύκη. ης. ἡ. conſilij locus apud Athenienſes, concio, ab hominū frequentia & denſitate deducto uocabulo.

Πνύξ, τῆ πυκνός. idem. quanquam apud Ariſtophan. quidā per tranſpoſitionem

nem literarũ πνυτὸς legunt et πνυτοί.

Πνυείω. ſpiro. unde πνύτο, ſpirabat, intelligebat.

Πνυτός. ῦ. ὁ. prudens, ἔμφρων, σώφρων.

Π Ο.

Πόα. ας. ἡ. herba, id eſt (ut Heſych. ſcribit) ἡ τῆς γῆς αὐτομάτως βλαστάνουσα φυτεία.

Ποασμός. ῦ. ὁ. noxiarum herbarum euulſio. Latinis runcatio dicitur.

Ποάστρια. ας. ἡ. mercenaria in agro runcatrix.

Ποδαβρός. ῦ. ὁ. qui mollibus eſt pedibus.

Ποδάγρα. ας. ἡ. pedica, id eſt laqueus quo animalia capiuntur, qui & ποδάγρα appellatur. Inde & pro morbo illo articulari, diuitibus maxime noto, ponitur. Vnde

Ποδάγρος. ῦ. ὁ. podagra laborans. &

Ποδαγριῶ. laboro podagra.

Ποδαλγής. έος. ὁ, ἡ. pedibus æger.

Ποδαλγία. ας. ἡ. dolor pedum.

Ποδάνεμος. uelox, ποδήνεμος.

Ποδανίπτρα. ας. ἡ. peluis.

Ποδανιπτήρ. ῆρος. ὁ. idem.

Ποδάνιπτρον. τὸ. pedum ablutio, aqua ad abluendum.

Ποδαπός. ῦ. cuias, qualis.

Ποδάργη. mater Xanthi & Balij equorum, ut ſcribit Homer. Iliad. π.

Ποδάρκης. εος. ὁ. pedibus ualens, celer.

Ποδαῦρος. idem.

Ποδεῖα. τὰ. ſeu πόδια. faſciæ pedum.

Πόδες. rudentes, hoc eſt funes nautici quibus uelum utrinque, uel ad proram & puppim alligatur, uel quibus antennæ transferuntur. Ariſtophan. Equit. αἶρε, καὶ τοῦ ποδὸς παρίει. De hoc Bud. Com. in παρίημι.

Ποδηγετέω. μ. ήσω. π. ηκα. duco, cuſtodio, obſeruo, indagor. Actiu. accuſ.

Ποδηγέω. μ. ήσω. π. ηκα. idem.

Ποδηγός. ῦ. ὁ. dux.

Ποδηνεκής. έος. ὁ, ἡ. talaris, id eſt ad talos protenſus.

Ποδήνεμος. ου. ὁ, ἡ. uelox, ὑπόπτερος.

Ποδήρης. εος. ὁ. tunica talaris, ueſtis ad pedes uſq; demiſſa, poderis.

Ποδεῖς. pedes. contrarium ex ποδίας.

Ποδιάζειν. pede ſe circumuoluere.

Ποδιαῖον. ου. τὸ. menſura pedis.

Ποδίζω. μ. ίσω. π. ικα. ligo pedes, metior pedibus. Actiu. accuſ.

Ποδισμός. dimenſio pedibus facta, & genus ſaltationis cuiuſdam.

Ποδοκάκκη. ης. ἡ. laquei genus, & inſtrumentũ quo noxij uinciebantur, quaſi ποδοκατοχή. Cippus Latinis dicitur.

Ποδόνιπτρον. τὸ. peluis, uas in quo lauamus pedes.

Ποδοστράβη. ης. ἡ. genus laquei ad capiendos ceruos & apros, Xenoph. περὶ κυνηγετικῶν. Eſt & inſtrumentum medicum.

Ποδωτός. ῦ. pedatus.

Ποδουχῶν. gubernaculum tenens.

Ποδώκεια. ἡ. pedum uelocitas.

Ποδώκης. εος. ὁ. &

Ποδώκυς. uelox.

Ποδώνυχον. ου. τὸ. ueſtis qua utebantur in ſacris Pandroſi.

Ποηλογᾶν. herbas legere.

Ποηφάγος. ου. ὁ, ἡ. herbam comedens.

Ποθίσκω. deſydero.

Ποθεινός. ῦ. ὁ. deſyderabilis, amabilis.

Πόθεν. unde. Eſt etiam ἀρνητικὸν (ut ſcribit Suid.) pro οὐδαμῶς.

Ποθέω. μ. ήσω. π. ηκα. τὰ μὴ παρόντα ἀναζητῶ, id eſt ea quæ abſunt, requiro, ut apud Lucianum Ganymedes nuper raptus, ac pertæſus iam abſentiam patris, ποθῶ γὰρ ἤδη αὐτὸν inquit. Latinis eſt deſyderare, ut Cicero, Omnia deſyderata magis, quàm aſsidue percepta, delectant.

Πόθη. ης. ἡ. deſyderium, & tranſlate

ablatio, conſumptio.

Πόθωμα. ατος. τό. idem.

Πόθι. in principio orationis penacutitonum eſt, poniturq; interrogatiue pro ubi? ubi nam? Quando uero oxytonum eſt, ſignificat alicubi indefinitè.

In fine orationis inclinat aliquando tonum ad dictionem præcedentem, ἤλθές ποθι.

Πόθος. ου. ὁ. idem quod ποθὴ.

Ποῖ. quò. ποῖ δὴ καὶ πόθεν, locutio Attica, pro quò tandem, & unde is.

Ποῖ γῆς. ubi terrarum.

Ποιά. ᾶς. ἡ. quædam infinitè. Sed

Ποῖα, τῆς ποίας. qualis interrogatiuè.

Ποίας. αντος. ὁ. Pœas pater Philoctetæ, unde ποιάντιος dictus eſt.

Ποιέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. &

Ποιέω. μ. ήσω. π. ηκα. (promiſcui enim ambo uſus ſunt) facio. Sed hæc ſignificatio apud Græcos, quẽadmodum & apud Latinos late patet. Aliquãdo enim ponitur pro ducere, exiſtimare. Plut. οὐκ ἀνακτὸν ποιούμενος, Rem nõ tolerandam ratus. Vnde etiam περὶ πολλοῦ ποιεῖσθαι, magni facere: περὶ πλείονος ποιεῖσθαι, pluris facere: περὶ πλείστου ποιεῖσθαι, maxime exiſtimare. Aliquãdo pro poëtice, id eſt ἐμμέτρως ſcribere. Ariſtot. de Bellerophonte, οὕτως ἐποίησεν ὅμηρος. Polyb. ὅμηρος ὁ σοφώτατος πεποίηκε σχεδὸν περὶ πάντων τῶν ἀνθρώπων. Aliquando pro adoptare, id eſt εἰσποιεῖσθαι, ut παῖδα ποιεῖσθαι, Demoſthen. Sunt & aliæ quædam ex hoc uerbo locutiones, ut ποιεῖσθαι κέρδος, lucrifacere, in rem ſuã uertere, Plutarch. Ποιεῖσθαι χάριν τι, animo beneuolo accipere aliquid, & gratiam habere: cui opponitur ποιεῖσθαι ὀργὴν, Demoſthen. Δεινὰ, uel δεινὸν ποιεῖσθαι, ægre ferre, conqueri, uociferari, Gregor. & Demoſthen. Quod tamen interdum pro indigne, hoc eſt improbe agere aut facere ponitur, ut apud eundem Demoſthen. περὶ στεφ. ἃ γὰρ παρῆν, πῶς οὐ δεινὰ ποιεῖ, &c. Ἔμπροσθεν ποιεῖσθαι opponere, & quaſi προβάλλεσθαι, Xenoph. Ponitur & cum præpoſitionibus, ut ἐν θαύματι ποιεῖσθαι, admirari: ἐν γέλωτι ποιεῖσθαι, riſui habere. Item ποιεῖσθαι ὑφ' ἑαυτὸν τὸ πρᾶγμα, ut Syneſ. uel ἐφ' ἑαυτῷ, ut Demoſthen. aliquid in poteſtatem ſuam redigere, uel poteſtatis ſuæ facere. Sic ποιεῖσθαι εἰς ἑαυτὸν, periculi ſui facere, in ſeſe recipere, Demoſthen. Et ποιεῖσθαι ἑαυτῷ ἐξουσίαν, magnam ſibi potentiam comparare, Herodiano. Bud. Com.

Ποίη. ης. pro πόα, id eſt herba. Item interrogatiuum pro ποία.

Ποιήεις. ήεντος. ὁ. herboſus, frugiferus.

Ποίημα. ατος. τό. opus, poëma. à ποιεῖσθαι, pro poetice ſcribere. Grammatici à poëſi ſic diſtinguũt, ut ποίησις ſit uelut tota Ilias, ποίημα uero Achillis amorum deſcriptio. Eſt item

Ποίησις adoptio, à ποιεῖσθαι pro adoptare. Et Herodotus confecturam unguenti ποίησιν appellat.

Ποιήμνον. factiuum.

Ποιητής. οῦ. ὁ. poëta, factor, creator.

Ποιητική. ῆς. ἡ. poëtica, hoc eſt ars ipſa conſcribendi poemata.

Ποιητικός. οῦ. ὁ. poeticus, efficax, effectiuus, quod efficit.

Ποιητός. adoptiuus.

Ποιήτρια. ας. ἡ. poëtria.

Ποικάζω. tergo.

Ποικίλη. porticus Athenis, in qua Stoici philoſophabantur. à uaria pictura ſic dictum.

Ποικιλία. ας. ἡ. uariegatio, uarietas.

Ποικιλὶς. ίδος. auis, quam uariam interpretatur Gaza apud Ariſtotelem.

Ποίκιλμα. ατος. τὸ. uarietas.

Ποικιλόδειρος. ου. ὁ. habens collum uariatum, uocalis.

Ποικιλομήτης. ου. ὁ. & fœmin. gene. ποικιλόμητις. uarij conſilij, uerſipellis.

Ποικίλον. ου. τὸ. ueſtis tragica, à uarietate colorum ſic dicta.

Ποίκιλος. ου. ὁ. uarius, picturatus, uariegatus, diuerſi generis diuerſiq́ habitus, uarijs coloribus aut gemmis diſtinctus.

Ποικίλλω. μ. ιλῶ. π. ιλκα. uario, uariego, diſtinguo, exorno. Actiu. accuſatiuo iung.

Ποικιλόστερνος. ου. ὁ. uariegatus circa pectus, aſtutus.

Ποικιλόφρων. ονος. ὁ. uafer, uerſutus, callidus, uerſipellis, ſolers.

Ποικιλταί. οἱ. qui intexunt acu.

Ποικιλτική. ῆς. ἡ. ars uariegandi.

Ποικιλῳδός. οῦ. ὁ. uariè canens. Sphingis epitheton.

Ποικνός, pro πυκνὸς. denſus, prudens.

Ποιμαίνω. μ. ανῶ. paſco gregem, paſtorum more guberno, & curo gregem, rego. Actiu. accuſ.

Ποιμανδὶς. ίος. ὁ. ποιμάνωρ.

Ποιμαντική. ῆς. ἡ. ars paſcendi oues, paſtoralis.

Ποιμάντωρ, &

Ποιμάνωρ. idem quod ποιμὴν. Ea uoce utitur Aeſchylus, qui & gregem ſub iectum ποιμανόριον uocat.

Ποιμενικός. οῦ. ὁ. paſtoralis, paſtorius.

Ποιμὴν. ένος. ὁ. paſtor, quaſi οἰμὴν, παρὰ τὸ ὄϊς, καὶ τὸ μῶ τὸ ζητῶ. Regū nomen apud Homerum & Platonem.

Ποίμνη. ης. ἡ. &

Ποιμνήϊον poëticè, &

Ποίμνιον. ου. τὸ. ouile, armentum, grex ouium.

Ποινάζω. punio, βασανίζω.

Ποινάομαι. de aliquo pœnas ſumere, punire.

Ποινάτωρ. uindex, τιμωρός.

Ποινή. ῆς. ἡ. pœna, ultio. à πόνος teſte Gaza.

Ποινήλατος. ου. ὁ. lymphatus, à furijs agitatus.

Ποίνιμα. ποινῆς ἄξια, ultricia.

Ποίνιμος. ου. ὁ, ἡ. uindex, ultor. Epitheton furiarum apud Sophoclem.

Ποίνωμα. ατος. τὸ. ſupplicium, pœna.

Ποῖον δὴ. quale tandem.

Ποῖος. ου. ὁ. quis, qualis. Penanflexum interrogatiuum eſt & dubitatiuum. Lucæ 12. ὅτι εἰ ᾔδει ὁ οἰκοδεσπότης ποίᾳ ὥρᾳ ὁ κλέπτης ἔρχεται, ἐγρηγόρησεν ἄν, Qua hora fur uenit. Oxytonum uerò indefinitè capitur, pro aliquis, quidam.

Ποιόστις. qualis, quidam.

Ποιότης. ητος. ἡ. qualitas.

Ποιούντων. faciant, pro ποιείτωσαν.

Ποιπνός. οῦ. ὁ. miniſter.

Ποιπνάω, &

Ποιπνύω. miniſtro, ſaluo, facio, ualde occupor in aliqua re, cogito.

Ποίφυγμα. ατος. τὸ. ſtlopus, hoc eſt uehemens ſpiritus emiſſio.

Ποιφύσσω. μ. ύξω. π. υχα. terreo, propriè flatu ex ore uehementer emiſſo.

Ποιώδης. εος. ὁ, ἡ. herboſus.

Ποῶ, pro ποιῶ.

Πόκα, pro ποτὲ Doricè. aliquando.

Ποκάδες. οἱ. pili depexi.

Ποκίζω. tondeo, uellera facio.

Πόκος. ου. ὁ. uellus.

Πολέας. multos, pro πολλούς.

Πολέες. multi.

Πολέμαρχος. ου. ὁ. dux belli, ad quem ſumma rei militaris refertur. Vulgo

mareſchallum appellant, uno tan-tum magiſtro equitū inferior. Ae-tolis uerò πολέμαρχος claudendarum portarum & urbis curam gerebat, clauesq́; noctu detinebat, interdiu autē cuſtodijs portarum aſsidebat.

Vnde πολεμαρχία munus ipſum & magiſtratus uocatur. Alex. Genial. lib.1.ca.16. & Bud. in Annot.poſt.

Πολέμαιος.ου.ὁ.πολέμιος.

Πολεμεῖσθαι. dicitur is qui bello uexa-tur & inuaditur.

Πολεμέω.μ.ήσω.π.ηκα. bello, belligero, oppugno. Actiu.datiuo.

Πολεμήιος.ου.ὁ. πολέμιος.

Πολεμησείω. amore pugnandi teneor, bellum appeto.

Πολεμητέον. pugnandum, ut πολεμητέα ἐὶν ἐν τάχει, mox bellum mouendum eſſe, pro δεῖν πολεμεῖν. Nam id ge-nus aduerbia poſitiua in ſe habent, τὸ χρὴ ἢ τὸ δεῖ, ut γαμητέον, pro δεῖ γαμεῖν· ſic: πλευτέον, δεῖ πλεῦσαι: ὁ παροδοτέα, ὃ χρὴ παραδοῦναι.

Πολεμία ας.ἡ. regio hoſtilis. ſubauditur enim χώρα.

Πολεμίζω.μ.ίσω. π. ικα. poëtice pro πο-λεμεῖ.

Πολεμική. ars militiæ, ſcientia ſtrategē-matum.

Πολεμικός.ἡ.ὁ. bellicoſus, bellicus, bel-landi peritus. Vnde

Πολεμικῶς, aduer. ut πολεμικῶς ἔχω, bel-li cupidus ſum, nouis rebus ſtudeo.

Πολέμιος.ου.ὁ. hoſtis, proprie alienus, ſi-cut ἐχθρὸς domeſticus: hoſtilis, belli-cus.

Πολεμιστήριον.ου.τὸ. currus bellicus. πολε-μιστήρια etiam certamina erant cur-ſuum equorum apud Athenienſeis.

Πολεμιστήριος.ου ὁ. bellicoſus.

Πολεμιστής.ἡ.ὁ. bellator.

Πολεμίως. hoſtiliter, πολεμικῶς.

Πολεμοποιέω. ſeditioſus ſum.

Πολεμοποιός.ἡ.ὁ. bellum mouens.

Πόλεμος.ου.ὁ. bellum, id eſt diſſenſio ho-ſtilis, per quam arma mouentur: & ſignificat tempus quo ſunt in mili-tia. ἀπὸ τοῦ τὰς πόλεις, ἢ τοὺς πολλοὺς μὲν, ἢ ὀλλύειν, ἢ ἀμᾶν. Differt autem à μάχη quemadmodum apud Latinos bel-lum à prælio. Accipitur tamen ali quando ἀντὶ τῆς μάχης, quemadmo-dum apud Latinos bellum pro præ-lio & certamine, ut apud Salluſt. In eo bello trecenti milites deſyderati ſunt. Quin & apud Herodian. li.1. οἱ πόλεμοι, ἀντὶ τῶν πολεμίων, niſi ex-emplar ſit mendoſum.

Πολεμόω.μ.ώσω.π.ωκα. paro bellum, & decerno, pugno. Et paſsiua uoce ἐκπολεμοῦσθαι, hoſtili animo eſſe cœ-pit, & inimico, ὁ εἰς ἔχθραν τραπείς, ὁ πολέμιός τινι γενόμενος. Et ἐκπολεμω-μένος, bello uexatus, ὁ πολέμῳ βια-σθεὶς ἢ βλαβείς.

Πολεύω. nutrio, miniſtro, cōtineo. Item uerſor, habito, circumeo.

Πολέω.μ.ήσω.π.ηκα. uerto. unde πόλος. Et πολεῖται, uerſatur, agit, degit. Actiu.accuſ.

Πολιά. ᾶς.ἡ. anus erat ætate dignitateq́; cæteris anteſtans. Item canities. Et πολιαί, cani.

Πολιάς. άδος.ἡ. Palladis cognomen. Lu-cian. in Lapith. ὤμοσα κατὰ τῆς πολιά-δος μὴ ἁρπάσαι, deieraui per Palla-dem me non rapuiſſe.

Πολίνιον.ου.τὸ. oppidum Italiæ.

Πολιεύς. έως ὁ. epitheton gubernantis ci-uitatem.

Πολίζομαι, &

Πολίζω. μ. ίσω. π. ικα. fabrico urbem. Neutr. accuſ.

Πολιήτης. pro πολίτης.ου.ὁ. ciuis. πολιῆτις autem eius eſt fœmininum.

Πολιοκρόταφος. ου. ὁ. canus, ἔντιμος.

Πόλιον. τὸ. dicitur quod ante partum emittit equa.

Πολιόν. uinum album. Aelianus appellatum putat ab indigenæ regionis nomine.

Πολιορκέω. μ. ήσω. π. ηκα. obſideo, oppugno. ἀ πόλις & ὀρκέω, rapio, deſtruo. Actiu. accuſ.

Πολιορκητής. urbium deſtructor & expugnator.

Πολιορκητικός. ου. obſidionalis.

Πολιορκία. ας. ἡ. obſidio.

Πολιός. ου. ὁ. canus.

Πολιότης. ητος. ἡ. canities.

Πολιοῦν. caneſcere, canitiem contrahere.

Πολιοῦχος. ου. ὁ. patronus, ciuitatis gubernator.

Πόλις. ιος. ἡ. urbs, & ciues: ſed ἄστυ urbs tantum. Dicitur ἀπὸ τοῦ πολεῖν ἐν αὐτῇ, quòd homines in ea uerſentur. Eſt & ludi genus.

Πόλισμα. ατος. τὸ. parua urbs.

Πολιτάρχης. ου. princeps ciuitatis.

Πολιτεία. ας. ἡ. reſpublica, id eſt τῆς πόλεως τάξις: & proprie ὅπως οἱ νόμοι ἄρχουσι, ut ſcribit Ariſtot. Polit. 4. Accipitur aliquando pro uitæ ratione & inſtituto, Baſil. & Greg. Bud. Comment.

Πολίτευμα. ατος. τὸ. ciuilitas, ipſa reipub. adminiſtratio, & genus adminiſtrandi. Bud. ibidem.

Πολιτεύομαι. rempub. gero, τὸ διοικῶ, adminiſtro. Dicitur & de alijs fūctionibus pro munere meo fungor, διαιτῶμαι. Sic Paulus in Actis ca. 23. ἐγὼ πάσῃ συνειδήσει ἀγαθῇ πεπολίτευμαι τῷ θεῷ, Ego omnino conſcientia bona munere meo functus ſum Deo. Eſt etiam τὸ πραγματεύομαι, molior. Et οἱ τἀναντία πολιτευόμενοι dicuntur qui contrariam factionem ſequuntur, qui alteris partibus ſtudent. Accipitur & paſſiuè pro gubernor. Bud. ibidem.

Πολιτεύω. μ. εύσω. π. ευκα. ciuiliter negotior, dego ſub aliqua republica: & eſt τῶν πολιτῶν καὶ ἰδιωτῶν, ut πολιτεύεσθαι τῶν ἀρχόντων καὶ προεστηκότων. Significat aliquando rego & adminiſtro, ut πρὸς κοινὸν πολιτεύειν, Thucyd. Bud. ibidem.

Πολίτης. ου. ὁ. ciuis, municeps.

Πολιτική. peritia & prudentia ciuilis.

Πολιτικός. ου. ὁ. ciuilis.

Πολιτικῶς. ciuiliter, urbanè.

Πολῖτις. ιδος. ἡ. ciuis.

Πολιτισμός. οῦ. ὁ. tractatio reipublicæ.

Πολιτογραφεῖν. in ciuium numerum aſcribere, ciuitate donare, in ciuitatem aſciſcere. Vnde paſſiu. πολιτογραφεῖσθαι, id eſt εἰς τὰς πολιτὰς ἐγγράφεσθαι.

Πολίχνη. ης. ἡ. &

Πολίχνιον. ου. τὸ. ciuitatula, πολύδριον.

Πολίωσις. ιος. ἡ. canities, ſed immatura uitio naturæ.

Πολλ' ἄττα. ex multis quædam.

Πολλά, aduerb. pro ſæpe.

Πολλάκι. per ellipſin, &

Πολλάκις, & πολλάκι. ſæpe, frequenter, ſæpenumero.

Πολλαπλάσιον. ονος. τὸ. crebrò multiplicatum, ut decemdecies centum.

Πολλαπλάσιος. ου. ὁ. multo copioſior, multiplex.

Πολλαπλασίως. multipliciter, multiplicatè.

Πολλαπλασιοῦσθαι, & πολλαπλασιάζειν. multiplicare.

Πολλάπλοος. ου. ὁ. multiplex.

Πολλαχῆ, &

Πολλάχις, &

Πολλαχοῦ, &

Πολλαχῶς. idem quod πολλάκις.

Πολλαχόθεν. è multis locis.

Πολλαχόσε. in multis partibus.

Πολλόν. ȣ̃. multum, multò, πολύ.

Πολλὸς, τȣ̃ πολλȣ̃, & accuſ. πολλὼν, de quo in πολὺς. multus, omnis. In plurali numero πολλοὶ ſignificat idem quod uulgus Latinis. Vnde εἷς τῶν πολλῶν, uulgaris, gregarius, uilis, id eſt unus ex uel de multis, ὁ τυχὼν, καὶ πολλοστὸς.

πολλȣ̃ κεφάλαιον, ſupputatio in ſummam ſubductam.

Πολλοστημόριον. ȣ. τὸ. uel πολλοστὸν μέρος, ſoluta compoſitione, minima portio, quod dicimus ferè, uix centeſimum ne milleſimũ quodq́ue, multipartitum. Lucretius multeſimam partem dixit. Bud. Com.

Πολλοστός. οῦ. ὁ. multiplicabilis, unus è multis, quaſi multeſimus. Iſocrates πρὸς φίλιππ. διονύσιος τίνιω πολλοστὸς ὢν, καὶ τῷ γένει, καὶ τῇ δόξῃ. Sic Cice. de Fin. Tenuis L. Virginius unusq́ue de multis. Huic non omnino diſsimile, quod eſt ad Att. 1. Thermus cum Syllano contendere exiſtimatur, qui ſic inopes & ab amicis & æſtimatione ſunt. Eſt & à capite remotiſsimus. Plato in Philebo, πρὸς τὰ πολλοστὰ σκληρότητος, ad ea quæ à prima duritiæ nota, remotiſsima ſunt, et reducta, hoc eſt minimè dura. Idem, ἐκ δὲ τὰς πολλοστὰς ἡδονὰς ἀποβλεπτέον, id eſt exigui ſenſus uoluptates, & à ſuauiſsimis, atq́ue acerrimis longe diſtantes. Opponitur huic μόναχος. Baſil. in ἑξαμ. μόναχος ἂν εἴη καὶ πόλλοστος, unus & non plures.

Πολλοῦ, Atticè pro κατὰ πολὺ. ualde, multò.

Πολλῷ μάλιστα. multò maximè.

Πόλος. ου. ὁ. terminus, axis, qui à noſtris uertex dicitur. Eſt autem immobile illud aut finis axis imaginarij, ſupra quod totum cælum uoluitur, unde & nomen habet ἀπὸ τȣ̃ πολεῖν, id eſt à uertendo. Vertitur enim cælum circa polum arcticum & antarcticum. Accipitur à poëtis pro ipſo cælo.

Πολοῦσθαι. caneſcere, canos producere.

Πολτάριον. ȣ. pulticula.

Πολτόν. τὸν. pultem.

Πολύ. multum. Conſtruitur cum comparatiuo. Lucian. ὃς ἀρχαιότερος ἦν πολὺ τȣ̃ Ιαπετȣ̃. Et cum μᾶλλον. Iſæus, πολὺ μᾶλλον ἑτοιμότερον, multo promptius.

Πολυάγκιστρον. ȣ. frequentia hamorum.

Πολύαθλος. ȣ. ὁ. bellicoſus, egregius luctā.

Πολυαιμία. ἡ. ſanguinis copia.

Πολύαιμος. cui ſanguis abundat.

Πολύαινος. ȣ. ὁ. multa laude dignus, fabuloſus.

Πολυάιξ. κος. ὁ. impetuoſus, multas agilitates ſeu capras habens. Belli epitheton.

Πολυαλθές. τὸ. quod eſt multorum medicorum.

Πολυαλθής. έος. ὁ, ἡ. habens uarium uſum, & multas uires medendi.

Πολυάνδριον. ȣ. τὸ. ſepulchrũ, locus ubi ſunt multa ſepulchra, polyandrium.

Πολύανδρος. ȣ. ὁ. multos uiros habens.

Πολυανθής. caput aggrauans.

Πολυανθρωπία. ας. ἡ. hominum frequentia.

Πολυάργυρος. ου. ὁ, ἡ. argento circumfluens.

Πολυαρκέστατος. ȣ. uberrimus.

Πολύαρνις. ὁ, ἡ. multos agnos & pecudes poſsidens, πολυθρέμμων.

Πολυάρητος. multis uotis exoptatus. geminatum eſt ρ poëticè.

Πολυαρχία. ἡ. plurium principatus.

Πολυάσχολος ματαιότης. negotioſiſsima uanitas.

Πολυαύλαξ. ακος. ὁ. latus, ſulcoſus, lætus, magnus.

Πολυβενθής. έος. ὁ, ἡ. profundus.

Πολυβότειρος. ου. ὁ. multa paſcens, terra.

Πολύβοτος. ου. fœcundus ouibus, pinguis, multos alens.

Πολυβούτης. ου. ὁ. diues boum.

Πολύβουλος. ου. ὁ, ἡ. prudens, aſtutus.

Πολύβροχος. ὁ. multum maceratus.

Πολυγάλακτος. lacte abundans.

Πολύγαμος. qui multas ducit uxores, qui multis uxoribus abutitur, multinubus Hieronymo interprete.

Πολυγηθής. έος. ὁ, ἡ. multum lætificans, multis gratificans.

Πολύγληνος. ου. ὁ. oculatus, multis oculis præditus.

Πολύγλευκος. uino aut muſto abundans.

Πολύγλωσσος. ὁ. qui callet multas linguas.

Πολύγνωτος. ου. ὁ. Thaſius pictor nobilis, qui pinxit gratis pœcilen porticum.

Πολύγνωτος. ου. ὁ. multiſcius.

Πολυγόνατος. ου. ὁ. multum geniculatus.

Πολυγονία. ἡ. fœcunditas.

Πολύγονος. ου. ὁ. fœcundus.

Πολυγράμματος. perquam literatus.

Πολύγραος. uorax, πολυφάγος.

Πολυγύμναστος. ου. ὁ. inexpugnabilis.

Πολύγωνος. ου. ὁ. multos angulos habens.

Πολυδαίδαλος. ου. ὁ, ἡ. ingenioſus, aſtutus, uariatus.

Πολύδακρυς. υος. ὁ, ἡ. lacrymoſus, lacrymabilis, multarum lacrymarũ cauſam præbens.

Πολυδάκτυλος. ου. ὁ. qui habet multos digitos.

Πολύδαμνος. ου. ὁ. multos domans.

Πολυδειράς. άδος. ὁ. eminens, multa cacumina & multas eminentias habens.

Πολύδεσμος. ου. ὁ, ἡ. multis clauis & uinculis compactus.

Πολυδεύκης. πολύβουλος, multi conſilij aſtutus.

Πολυδίψιος. ου. ὁ. ſiticuloſus, uel ualde deſyderabilis. Vnde quidam illud Homeri, καὶ κεν ἐλάχιστος πολυδίψιον ἄργος ἱκοίμην, exponendum putãt, pro deſyderabile, amabile, id eſt πολυπόθητον διὰ τοῦ χρόνου, Athenæo authore li. 10. Alij πολυδίψιον ἄργος appellatum uolunt, quòd diu aquarum inopia laborauerit, donec Danaus ex Aegypto profectus puteos fodere, et aquæductibus in urbem deriuare docuiſſet.

Πολύδοτος. figura teſtudinis.

Πολύδριον. ου. τὸ. ciuitatula.

Πολύδροσος. ου. ὁ, ἡ. rorulentus.

Πολυδωρεία. ας. ἡ. munificentia.

Πολύδωρος. ου. ὁ. multa donans, aut qui multa dona accepit.

Πολύεδνος. ου. ὁ. bene dotatus.

Πολύεδρον. ου. multas ſedes habens.

Πολυειδήμων. multiſcius.

Πολυειδής. έος. ὁ, ἡ. diuerſus, multarum ſpecierum, multiformis.

Πολυειδία. uarietas.

Πολυέλεος. ου ὁ. miſericors.

Πολυέλικτος. ου. ὁ. uariè inuolutus, tortuoſus.

Πολύενος. diuturnus, πολυχρόνιος. παρὰ τοῦ ἔνου τοῦ χρόνου.

Πολυεπία. ἡ. multiloquium.

Πολύεργος. ου. ὁ. operoſus, ſemper agens aliquid.

Πολυετεῖ. aſſeruatur multos in annos.

Πολυετής. έος. ὁ, ἡ. annoſus, μακρόβιος.

Πολυετία. ας. ἡ. annoſitas.

Πολύευκτος. ου. ὁ. πολυήρατος.

Πολύεφθος. ου. ὁ. percoctus.

Πολύζηλος. ου. ὁ. peramabilis, inuidioſus.

Πολύζυγος. ου. ὁ. habens multa tranſtra,

iugoſus, πολύδιψος.
Πολυήμερος. ου. ὁ. multorum dierum.
Πολυήρατος. ου. ὁ, ἡ. amabilis, multum ex-petitus, peroptabilis.
Πολύηρος. diues, πολυάργυρος.
Πολυηχής. έος. ὁ, ἡ. ſonorus, πολλοῖς ἤχοις, καὶ μέλεσι χρώμενος.
Πολυθάρσεια. ἡ. fiducia.
Πολύθερμος. ου. ὁ. percalidus.
Πολύθεστος. ου. ὁ. multum amatus.
Πολύθηρος. ου. habens multas feras.
Πολυθρέμμων. ονος. ὁ. pecoroſus.
Πολύθρονον. τό. uenenoſum. θρόνα γὰρ τὰ ἄνθη.
Πολυθρόος. ου. ὁ. ſonorus, ſtreperus.
Πολυθρύλητος. ου. ὁ, ἡ. diuulgatus, magnæ famæ.
Πολύθυτος. ου. ὁ, ἡ. ubi ſæpe ſacrificatur, halans crebris ſuffitiõibus & ſacris.
Πολύθυρος. ου. ὁ, ἡ. multo aditu peruius.
Πολυΐακος. impetuoſus, peritus.
Πολυΐδρις. ιος. ὁ, ἡ. ſciens, prudens, expertus multarum rerum.
Πολυϊδρία. ἡ. multarũ rerum cognitio.
Πολυΐμνητος. ου. ὁ. decantatus.
Πολυΐστωρ. ορος. ὁ. multiſcius, qui multa nouit ac memorat.
Πολυκαγκής. έος. ὁ, ἡ. multam ariditatem habens, peraridus. nam κάγκανον lignum aridum ſignificat.
Πολυκαισάρεια. ἡ. multitudo cæſarum.
Πολυκαρπία. ἡ. fertilitas.
Πολύκαρπος. ου. ὁ, ἡ. fructuoſus, ἔγκαρπος.
Πολυκερδής. έος. ὁ, ἡ. lucroſus, uafer.
Πολυκερδής. έος. ὁ, ἡ. ueterator, malus.
Πολυκέρδιον. multò melius, πολὺ βέλτιον.
Πολύκερος. ου. ὁ. cornutus.
Πολύκεστος. ου. ὁ. acu pictus.
Πολυκέφαλος. ὁ. multiceps.
Πολυκηδής. έος. ὁ, ἡ. curis plenus, malorum fœcundus, & author.
Πολύκλειτος. ου. ὁ, ἡ. glorioſiſsimus, clariſsimus.
Πολυκληΐς. ῖδος. ἡ. habens multas ſedes, congrua. Nauis epitheton, quaſi multis compacta clauis.
Πολύκλητος. ου. ὁ, ἡ. à multis uocatus. Et πολύκλητοι, è multis locis conuocati.
Πολύκλυστος. ου. ὁ. undoſus, multiſonus, murmurabundus. à κλύζω.
Πολύκμητος. ου. ὁ. elaboratus, laborioſus, ad multos labores idoneus, ut eſt ferrum, exitioſus, letalis.
Πολύκνημος. ου. ὁ, ἡ. uelox, habẽs multas ſuras, uel origano abundans. κνῆμον enim origanum ſignificat.
Πολύκοιλος. ὁ. plures continens uentres.
Πολύκοινον. omnibus commune.
Πολυκοιρανία. ας. ἡ. dominatio multorũ.
Πολύκομος. ου. ὁ. frondoſus.
Πολύκομπος. ου. ὁ, ἡ. iactabundus.
Πολυκρανία. πολυκοιρανία.
Πολύκρημνος. ου. ὁ, ἡ. mõtoſus, inacceſſus.
Πολύκριμνος. fertilis, multum hordei proferens.
Πολυκτημοσύνη. ης. ἡ. opulentia, facultas, copia ſubſtantiæ. (τος.
Πολυκτήμων. ονος. ὁ, ἡ. diues, πολυχρήματος.
Πολύκτονος. multorum occiſor.
Πολύκυμος. ου. ὁ, ἡ. undoſus, fluctuoſus, πολυτάραχος.
Πολυκύμων. idem.
Πολυλήϊος. ου. ὁ. habens multas ſegetes, aut pecudes, aut ſpolia, fertilis, diues
Πολύλιστος. ου. ὁ. optabilis, πολυλιτάνευτος.
Πολυλογία. ας. ἡ. multiloquium.
Πολυλόγος. ου. ὁ. multiloquus.
Πολυλόγως. loquaciter, multis uerbis, longo ſermone.
Πολύλοπος. ου. ὁ. plures ueluti tunicas obtinens. de herbis quibuſdam dictum.
Πολυμαθής. έος. ὁ, ἡ. multa diſcens, eruditus.
Πολυμαθία. ας. ἡ. diſciplina multijuga.
Πολυμέρεια. ἡ. particularum multitudo.
Πολυμερής. έος. ὁ, ἡ. in multas partes diuiſus,

ſus, multimembris.

Πολυμέριμνος. anxius, ſolicitus.

Πολυμέρμηρος. idem.

Πολυμερῶς. uariè, διαφόρως, πολυειδῶς, διαψιλῶς.

Πολύμηλος. ου. ὁ, ἡ. pecoroſus, diues.

Πολύμητις. ιος. &

Πολύμητος. ου. ὁ. prudens, conſilio plenus, uafer.

Πολυμηχανία. ἡ. ingenium, induſtria.

Πολυμήχανος. ου. ὁ. artificioſus, machinabundus.

Πολύμιτον. τὸ. uerſicoloribus filis contextũ, quod pluribus contextũ eſt licijs.

Πολύμνεια. ας. ἡ. Polymnea una ex nouem Muſis. (tes.

Πολυμνήμονες. οἱ. multũ memoria ualen

Πολυμνήστη. ης. ἡ. quæ à multis petitur in uxorem, proba.

Πολύμνιος. ου. ὁ. muſcoſus.

Πολυμορφότατοι. multiformiores.

Πολύμυθος. ου. ὁ. garrulus, locutuleius.

Πολύνευρον. ου. aliqui uocant plantaginem minorem.

Πολύξενος. multorum hoſpita. Terræ epitheton.

Πολύοζοι. ramoſi.

Πολυοινία. ἡ. uinoſitas.

Πολυοπόν. crebro perforatum, ut rete, πολυόφθαλμον.

Πολύοπτος. ſpectabilis. (ſus.

Πολυόροφος. ου. ὁ. multis tabulatis excel-

Πολιός. οῦ. canus. Accipitur pro ciuitatis præſide.

Πολιότης. ητος. canities.

Πολιοῦται. caneſcunt.

Πολυοχλοῦσα πόλις. ciuitas magnam turbam habens.

Πολυοψία. opſonij copia.

Πολυπαθής. ὁ. multis refertus malis.

Πολυπαιδία. ας. ἡ. multitudo filiorum.

Πολυπαίπαλος. ου. ὁ. tritus, malignus, impoſtor.

Πολύπαις. αιδος. ὁ. prolificus.

Πολυπάμμων. ονος. ὁ. locuples, diues pecuniæ. πάμματα enim Dorica & Aeolica lingua pecuniæ dicũtur, κτήματα.

Πολυπειρία. ἡ. multa experientia.

Πολύπειρος. peritiſsimus.

Πολυπενθής. έος. ὁ, ἡ. luctuoſus.

Πολυπευθὴς ἡμέρα. dies quo multi accedunt ad oraculum.

Πολυπήμων. ονος. ὁ. damnoſus.

Πολυπίδαξ. ακος. ὁ. multas habens ſcaturigines, fontibus frequens.

Πολύπικρος. ualdè amarus.

Πολύπιστος. ου. ὁ. qui bonæ eſt fidei.

Πολύπλαγκτος. ου. ὁ. &

Πολυπλανής. έος. ὁ, ἡ. pererrans, errans, multiuagus. Epitheton anni apud Sophoclem.

Πολυπλασιάζω. multiplico.

Πολύπλοκος. ου. ὁ. nodoſus, implicitus, implicatus.

Πολυπλόκως. implicitè, diuerſo ordine.

Πολύποδα. τὸν. multipedem.

Πολυποδία. ἡ. pedum copia.

Πολυπόδιον. ου. fidicula.

Πολυπόθητος. ſummè deſyderabilis.

Πολύπονος. laborioſus, dolore afflictus.

Πολύπορος. ου. ὁ. locuples, diues, εὔπορος, meatibus refertus.

Πολυποσία. ἡ. immodica potatio.

Πολυπότης. ου. ὁ. bibax.

Πολύπους. οδος. polypus, piſcis genus à pedum multitudine dictum. Item morbus narium, quòd multas radices habeat: aut quòd ut ille acetabulis inuadit uenantes, ita hic nares occupat uſq; ad ſermonis & anhelitus impedimentum.

Πολυπραγμονεῖσθαι. is dicitur cui negotiũ exhibetur, qui moleſtia afficitur.

Πολυπραγμονέω. ῶ. ήσω. κα. anxiè nimis & curioſe aliquid inquiro & indago inueſtigoq́;, multis rebus me im

plico. Et propriè de rebus nihil ad nos pertinentibus dicitur. Ariſtophanes pro συκοφαντεῖν poſuit. Compoſitum ex πολὺ & πράττω, quaſi πολλὰ πράττω, hoc eſt circa multa ago & ſatago. Neutr. abſol.

Πολυπραγμοσύνη. ης. ἡ. curioſitas, negotiatio. Gel. uertit multarum rerum aggreſſionem, earumq́ omniū actionem. Plutarchus ſcribit eſſe φιλομάθειαν ἀλλοτρίων κακῶν. id eſt, ſtudiū aliena mala cognoſcendi.

Πολυπράγμων. ον. ὁ. negotioſus, curioſus.

Πολύπρεμνος. multos habens truncos.

Πολύπτερα. qbus penna uberius data eſt.

Πολύπτυχος. ου. ὁ. multiplex, ſinuoſus, implicitus, fortis. Eius neutrum eſt πολύπτυχες.

Πολύπτωτον. ου. ex pluribus caſibus.

Πολύπυργος. ου. turritus.

Πολύπυρος. ου. ὁ. tritico abundans.

Πολύῤῥαφος. ου. ὁ. multum ſutus.

Πολύῤῥην. ηνος. ὁ, ἡ. abundans agnis, πολυθρέμμων.

Πολύῤῥητος. ſæpe nominatus, clarus, laborioſus.

Πολύῤῥινος. è multis pellibus.

Πολυῤῥόδης. εος. ὁ, ἡ. abundans roſis, roſis conſperſus.

Πολύς, πολλῦ. ὁ. multus, ingens, σφοδρὸς, uehemens, aſsiduus. Solum accuſatiuū ex ſe format, τὸν πολὺν, & τὸ πολὺ neutrum: reliquos obliquos à nomine πολλὸς mutuo accipit tam maſculino quàm fœminino & neutro genere.

Πολυσαρκία. ας. ἡ. corpulentia.

Πολύσαρκος. ου. ὁ. corpulentus.

Πολυσήμαντος. ου. ὁ. &

Πολύσημος. ου. ὁ. multa ſignificans.

Πολυσκαρθμος. ου. ὁ. peragilis, πολυκίνητος.

Πολυσμάραγος. ου. ὁ. ſonorus, ſtreperus.

Πολυσπαθής. ἐος. ὁ, ἡ. ſpatha elaboratus

Πολύσπαρος, & (ſæpe.

Πολυσπερής. ἐος. ὁ, ἡ. diuerſigena, in diuerſas partes diſperſus ac diſſeminatus. à σπείρω. Eſt quoq; πολύσπερος, multis ſpiris & flexibus inuolutus.

Πολυσπερμία. affluentia ſeminis genitalis.

Πολύσπερμος. copioſe fundens ſemen.

Πολύσπλαγχνος. ualde miſericors.

Πολυσπορής. ἐος. ὁ, ἡ. habens diuerſa ſemi(na.

Πολυστάφυλος. ου. ὁ. uuis abūdans.

Πολυστεφής. ἐος. ὁ. ualde coronatus.

Πολύστολος. ου. ὁ. habēs magnam claſſem.

Πολύστονος. ου. ὁ. ualde mœſtus, faciens ſuſpirare, multi gemitus.

Πολύστυλος. ου. ὁ. q habet multas columnas

Πολυσυνδετον. ου. τὸ. figura eſt aſyndeto contraria, quæ fit cum multæ coniunctiones ponuntur. à πολὺς multus, & σύνδεσμος coniunctio.

Πολύσφαλμος. multo, uel denſo cortice.

Πολυσχιδής. ἐος. ὁ, ἡ. lacerus, multiplex.

Πολυσωματώτερος. ου. corpulentior.

Πολυτάλαντος. ου. ὁ. bene numatus.

Πολυτεκνία. ας. ἡ. multorū filiorum procreatio.

Πολυτεκνοῦσα. ης. ἡ. quæ habet filios mul(tos.

Πολυτέλεια. ας. ἡ. ſumptuoſitas, profuſio, luxus, magnificentia.

Πολυτελής. ἐος. ὁ, ἡ. ſumptuoſus, qui multa profundit, opiparus, pretioſus.

Πολύτεχνος. ου. ὁ. artificioſus.

Πολυτιμητίζω. μ. ίσω. π. ικα. multos honoro, uel à multis honore afficior, Heſychio.

Πολυτίμητος. ου. ὁ, ἡ. multo honore dignus, præclarus, πολυτιμώρητος.

Πολύτιμος. ου. ὁ. magno emptus, magno honore dignus habitus.

Πολύτλας. αντος. ὁ, ἡ. multa patiens, infœlix.

Πολυτλήμων. ονος. ὁ, ἡ. patiens.

Πολύτλητος. ου. ὁ. multa tolerans.

Πολυτοκία. ἡ. ſumma fœcunditas.

Πολυτόκος. ου. ὁ. fœtoſus, fœcundus.
Πολυφάσσων. ωνος. ὁ, ἡ. abundãs columbis
Πολύτρητος. ὁ, ἡ. multa habens foramina, foraminoſus.
Πολύτριχον. ου. τὸ. herba quã capillũ Veneris uocãt, quòd multa habeat capilla
Πολύτριχος. ου. ὁ. capilloſus. (mẽta.
Πολυτροπία. ας. ἡ. multiplices mores, multiplex & uerſatile ingenium, moroſitas.
Πολύτροπος. ου. ὁ. qui uerſatilibus eſt moribus. Homerus hoc nomine uocat Vlyſſem, quaſi multifaria ingenij dote, multiplici morum cognitione, uerſatiliq́ue ſolertia præditum.
Πολύϋλος. ου. qui diuiditur in multas materias.
Πολυφαγία. ας. ἡ. edacitas, uoracitas.
Πολυφάγος. ου. ὁ. edax, uorax; heluo.
Πολυφάρμακος. ου. ὁ. uenenis uel medicinis abundans.
Πολυφασία. ας. ἡ. loquacitas.
Πολύφατος. celebris, uulgatus.
Πολύφερνος. ου. ὁ, ἡ. dotatus.
Πολύφημος. ου. ὁ. famoſus, decantatæ famæ, illuſtris, garrulus. Forum quoque dicitur πολύφημον, in quo uarij rumores narrantur. Eſt & propriũ cuiuſdam Cyclopis Neptuni filij.
Πολυφιλία. multorum amicitia.
Πολύφιλος. multos habens amicos.
Πολύφλοισβος. ου. ὁ. reſonans.
Πολύφορβος. ου. ὁ, ἡ. multa nutriens.
Πολυφορία. ας. ἡ. fertilitas.
Πολύφορος. ὁ. multa ferẽs, ferax, capax, multorum malorum capax.
Πολυφόρος οἶνος. uinum quod multum aquæ ſuſtinere poteſt. Vulgo uinoſum uinum appellant.
Πολύφορτος. ὁ. onuſtus.
Πολυφραδής. έος. ὁ, ἡ. multi conſilij & prudentiæ.
Πολυφροσύνη. ἡ. prudentia.

Πολύφρων. ονος. ὁ. prudens.
Πολυφυές. τὸ. multifidum.
Πολυφωνία. loquacitas, garrulitas.
Πολύχαλκος. ου. ὁ. ſolidus, firmus. Epitheton cæli.
Πολυχανδής. έος. ὁ, ἡ. capax.
Πολυχειρία. ας. ἡ. magna manus, magnus exercitus, laborantium multitudo.
Πολυχοεῖν. fœcundũ eſſe et fertilem. Ariſtot. de Gene. anim. 4. ἡ δὲ φύσις ὁ δύναται πολυχοεῖν οὕτως, ὥστε ἐπαμφοτερίζειν.
Πολύχοος. ου. ὁ. ualde fuſus, uarius, multiplex, multifarius, numeroſus, fœcundus, copioſe fundens.
Πολυχρήματος. ου. ὁ. pecunioſus.
Πολυχρηματία. ας. ἡ. &
Πολυχρημοσύνη. ης. ἡ. abũdantia pecuniæ
Πολύχρηστος. ου. ὁ. ad multa utilis.
Πολυχρόνιος. ου. ὁ. diuturnus.
Πολύχροος. ου. ὁ. uerſicolor.
Πολύχρυσος. ου. ὁ. diues, auro abundans.
Πολύχυλος. ου. ὁ. ſuccoſus.
Πολύχυτον. ου. τὸ. copioſum & largum fluxum præbens.
Πολυψηφία. ἡ. multitudo cõſultantium.
Πολυώδυνος. calamitoſus, ualde afflictus, & triſtis.
Πολυώνυμος. ου. ὁ. celebris. Heſiodus πολυώνυμον ὕδωρ, id eſt multi nominis aquam, uocauit iridem à colorum multiplicitate.
Πολυωπός. οῦ. ὁ. multos habens oculos aut foramina, ꝓ πολυωπὸς. retis epitheton.
Πολυωρέω. ῶ. μ. ήσω. π. ηκα. multiplico, ſolicitus ſum, curam habeo. Actiu. accuſ. & aliquando cũ præpoſitione, ut πολυωρῶ εἰς τὴν ναῦν, curam nauis habeo. Opponitur autem τῷ ὀλιγωρεῖν, id eſt negligentem eſſe. ὡρῶ γὰρ τὸ φυλάσσω
Πολυωρία. ας. ἡ. cura. (σω.
Πολυωριτικός οῦ. ὁ. circunſpectus. (do.
Πολυωφελής. έος. ὁ, ἡ. q eſt magno cõmo

Πόμα. ατος. τό. potio, poculum.
Πομπαγωγέω. pompam duco.
Πομπαῖος. Mercurij cognomen, quod animas ad inferos deducat.
Πομπεία. ας. ἡ. conuicium, ſcomma.
Πομπεῖα. τά. utenſilia quæ ad luſtrationes, pompamq; pertinent, pompalia.
Πομπεῖον. ου. locus Athenis celeberrimus.
Πομπεύς. έως. qui pompam cogit, dux.
Πομπευτής. οῦ. ὁ. idem.
Πομπεύω. μ. εύσω. π. ευκα. mitto pompã, oſtento, incedo & progredior cum faſtu & pompa, glorior tanquam uictor. Item maledictis laceſſo, ſcommatis perſequor. Dicitur & πομπεύομαι paſſiua uoce pro eodem.
Πομπή. ῆς. ἡ. &
Πόμπιλος. ου. pompa, triumphus, & quæ uulgo proceſsio uocatur. Eſt etiam πόμπιλος è thunnorum genere quem Aelian. πόμφιλον appellat.
Πόμπιμον. τό. quod commode tranſmitti poteſt, aptus ad ducendum aliquem.
Πομπόβολον, pro πεμπώβολον.
Πομπός. οῦ. ὁ. dux itineris, comes, nuntius.
Πομποστολέω. μ. ήσω. π. ηκα. ναυστολῶ, claſſem naui deduco.
Πόμπυσμα. πόππυσμα.
Πομφαζειν. pompam ducere, inflari, exclamare.
Πομφολύζειν. ad modum bullæ tumere.
Πομφόλυξ. γος. ὁ. bulla, quæ naſcitur ex aqua cum pluit. Item ampulla, clypeorum eminentia, τ ἀσπίδων ἐξοχὰς. Dicta autem à uerbo πομφλάζειν, quod fluuiorum eſt, cum uehementer bullis efferueſcunt.
Πονέομαι, &
Πονέω. μ. πονήσω (cũ ad animum refertur) uel πονέσω (ſi ad corpus) π. ηκα. laboro, laſſeſco, doleo. Eſt etiam frangor & fatiſco, non duro, οὐκ ἀντέχω. Plato in Phædro, μὴ ὁ πονεῖν αὐτὴν ἐν τοῖς πόνοις γένοιτο. Item exerceor, & γυμνάζομαι, & πεπονηκὼς τὸ γεγυμνασμένον ſignificat, Plat. Polit. 5. Præterea laboro, id eſt labore & diligentia conficio, elaboro. Vnde πονούμενα opera elaborata, quæ opponuntur τοῖς παρέργοις, id eſt illaboratis, & obiter aliudq; agendo factis. Et πόνοι πεπονημένοι, labores exhauſti. Bud. Com.
Πονήματα. τά. labores, πόνοι.
Πονηρεύομαι. μ. εύσομαι. π. ευμαι. malignor. Depon. abſol.
Πονηρεύω. idem.
Πονηρία. ας. ἡ. nequitia, malitia, prauitas, flagitium, ſcelus.
Πονηρόπολις. ἡ. improborum ciuitas, quam in Thracia Philippus condidit, & peſsimos quoſq; homines in eam tranſtulit.
Πονηρός. οῦ. ὁ. prauus, peruerſus, malitioſus, improbus, ſceleſtus, ſons, noxius, facinoroſus. Item putris, carie uitiatus.
Πόνηρος. ου. agricola, laborioſus, infœlix, ruſticus.
Πονήρως. praue, imperite. Item ὀδυνηρῶς, cum dolore, ut πονήρως ἔχειν, incõmode habere, grauiter ægrotare.
Πονητέον. laborandum eſt.
Πονητικός. οῦ. ὁ. laborioſus.
Πόνιμος. exactor pœnarum.
Πόνος. ου. ὁ. labor, laſsitudo, dolor, morbus. πόνος σελήνης, eclipſis lunæ.
Ποντία. ας. ἡ. marina ſuperficies.
Ποντίζω. μ. ίσω. π. ικα. mergo. Actiu. accuſatiuo.
Ποντικά. auellanæ nuces.
Πόντιος. ου. ὁ. marinus.
Ποντόβροχος. ου. ὁ. à mari madefactus.

Ποντόθεν. ex mari.

Ποντοπόρος. ου. ὁ. per mare iens, mare penetrans.

Ποντοπορεῦντες. οἱ. mari euntes.

Ποντοποσειδῶν. ῶνος. ὁ. Neptunus.

Πόντος. ου. ὁ. pontus, mare, quaſi πόνος, quia laboribus plenus ſit.

Πονυπόνηρος. defeſſus.

Πόπανον. ου. τὸ. placentula rotũda, lata, & tenuis ſacrificijs apta.

Ποπίζειν. popiſſare, hoc eſt epopis aut upupæ uocem edere. ποππύζειν, καλά μλω φυσᾷν, καὶ αὐλεῖν, ὡς οἱ παῖδες.

Πόποι. papæ. Blandictis uox, aut etiam indignantis. Item

Πόποι. οἱ. dij, dæmones, quaſi τὰ πάντα διοπτεύοντες, id eſt omnia deſpicientes. Cæl. lib. 1. cap. 24.

Ποππύζω. μ. ύσω. π. υκα. demulceo, blande attrecto, quod ad equos pertinet. Item ſibilo, aut colliſis manibus inter ſe plauſum edo.

Πόππυσμα. ατος. τὸ. uox fictitia à ſono quo equis necdum domitis blandimur. Politian. Miſcel. cap. 32.

Πόρδαλις. pardus mas. nã fœmina πάρδαλις dicitur. παρὰ τὸ προσάλλεσθαι. Homerus πόρδαλιν animal uocat, πάρδαλιν uero pellem eius.

Πορδὴ. ῆς. ἡ. uentris crepitus.

Πόρε. præbuit, copiam fecit.

Πορεία. ας. ἡ. iter. Et

Πορεῖα. τὰ. εἰς πορείαν χρήσιμα, quæ ad profectionẽ ſunt idonea, uelut commeatus, uiaticum.

Πορευθείς. ὁ. profectus.

Πορεύομαι. μ. εύσομαι. π. ευμαι. eo. Vnde πορεύεσθαι εἰς τὰ κτήματα, hæreditatem adire. Neut. abſol.

Πορεύσιμος. ου. ὁ. meabilis, peruius.

Πορευτικός. οῦ. ὁ. greſſilis.

Πορεύω. μ. εύσω. π. ευκα. ago, duco, deduco, κομίζω.

Πορέω. do, præbeo. Actiu. accuſ.

Πορθέω. μ. ήσω. π. ηκα. populor, expugno, perdo.

Πόρθησις. εως. ἡ. populatio, deſolatio.

Πορθητής. οῦ. ὁ. populator.

Πορθμεία. ας. ἡ. uel

Πορθμεῖον. ου. τὸ. nauis, quæ Cæſari pontonis dicitur. ab eo, quòd ijs nauibus in traijciẽdis amnibus loco pontium utimur. Gallice ung bac. Vocatur et πορθμίς, et πορθμίδιον. Bayſ. de Re nau.

Πορθμεύς. έως. portitor.

Πορθμευτής. idem. (accuſ.

Πορθμεύω. μ. εύσω. π. ευκα. traijcio. Actiu.

Πορθμήϊον. τὸ. naulum, Callimacho.

Πόρθμιον. ου. τὸ. idem, trãſitus, traiectus.

Πορθμός. οῦ. ὁ. fretum, ſinus maris qui facile traijci poteſt, id eſt θάλασσα ἑκατέρωθεν ἤπειρον ἔχουσα.

Πόρθος. ου. ὁ. ramus, ſtirps, germen, pro πτόρθος.

Πόρια. τὰ. nauigia, quibus utebantur ad milites tranſportandos, quæ σπαρτιατικὰ πόρια appellantur à Diodoro. Quin & Plato de Leg. 3. πόρεια uocat currus, ſiue uehicula. Bayſ. de Re nau.

Πορία. ας. ἡ. facultas, abundantia.

Πόριες. οἱ. uituli.

Πορίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. &

Πορίζω. μ. ίσω. π. ικα. quæro, comparo, comminiſcor, excogito. Vnde πεποριςμένον ἀργύριον Demoſth. pro pecunia ad diſſoluendum æs alienum confecta. Cicero cõficere pecuniam dixit, & curare. Deſcendit autem παρὰ τὸ πόρος. Bud. Com.

Πόριμος. ου. qui acris eſt cõmentationis ad excogitandum aliquid, ingenioſus, Greg & Syneſ. Cicero πόριμον parabile dixit, id eſt quod in promptu eſt, uel quod cito haberi poteſt,

ut Tuſcul. 5. Diuitias naturæ parabiles eſſe ait Epicurus. Significat etiam πόριμον, πραχωρητικὸν, id eſt facilè penetrans: uel περαιωτὸν καὶ ὑπόπορον, id eſt commeabile, tranſmiſſu facile, Galeno. Bud. ibidem.

Πόρις, pro πόρτις.

Πόρισμα. τος. τὸ. quod excogitatur, ut corollarium.

Πορισμός. ȣ̃. ὁ. ſuppeditatio, ſufficientia, adeptio pecuniarum, occupatio ad lucrum, quæſtus, lucrum, ratio uitæ quærẽdæ, quaſi ἀφορμή. Bud. Cõ.

Ποριστής. ȣ. ὁ. dator, ſuppeditator.

Ποριστικός, ſicut πόριμος, qui artificium nouit & rationem uitæ ſuppeditandæ. Et ποριστικὴ πόλις, in qua facile eſt uictum inuenire.

Πορητόν. quod facile ſuppeditatur.

Πόρκης, &

Πορκός. ȣ̃. ὁ. rete piſcatorium ex funiculis contextum. Homerus utitur pro fibula ſiue annulo, quæ ferrũ haſtæ cõtinet. Dicitur & πόρκης. ȣ. ꝑ eodẽ.

Πορνεία. ας. ἡ. fornicatio, ἀσελγεία.

Πορνεῖον. ȣ. τὸ. lupanar.

Πορνεύω. μ. εύσω. π. ευκα. ſcortor. Neutr. abſol.

Πόρνη. ης. ἡ. meretrix.

Πορνοβοσκεῖον. ȣ. τὸ. lupanar.

Πορνοβοσκός. ȣ̃. ὁ. leno.

Πορνοβοσκȣ̃ντες. οἱ. lenocinantes.

Πόρνος. ȣ. ὁ. mœchus, ſcortũ, cinædus, catamytus.

Ποροποιεῖν. tranſitum munire, & meatus aperire.

Πόρος. ȣ. ὁ. uadum, meatus, tranſitus, alueus fluminis, foramen. Item locus petroſus, & aſper. Item quæſtus, & idem quod πορισμός. ἀπὸ τȣ̃ πείρω ἢ περῶ τὸ τιλεῶ. Plato in Sympoſ. πόρον eſſe ait filiũ μήτιδος.

Πόρπαξ. κος. ὁ. annulus oſtij, lorum, uinculum, capulus armorum, ſcuti manubrium.

Πόρπη. ης. ἡ. fibula, bulla, monile.

Πόῤῥις. iuuenca, pro πόρτις.

Πόῤῥω. longè, procul, porrò. Genit. ut πόῤῥω τῆς πόλεως, procul ab urbe. Demoſthen. ἵνα μὴ πόῤῥω τȣ̃ παρόντος γένωμαι, Ne longius digrediar. πόῤῥω τῶν νυκτῶν, Ad multam noctem. Aliquando contrario modo ſignificat. Plato, πόῤῥω σοφίας ἥκεις; Vſqueadeò ſapiens es & eruditus? Vſq; eò prouectus es in ſtudio ſapientiæ? Bud. Com.

Πόῤῥω τȣ̃ ἀποχρῶντος. ſupra modum.

Πόῤῥωθεν. eminus, olim.

Πορρωτάτω. longiſſimè.

Πορσαίνω. μ. ανῶ. &

Πορσύνω. paro, præbeo, orno. Vtrunq; eſt poëticum, à πόρω, ὃ πορῶ τὸ πορίζω.

Πόρσω, ꝑ πόῤῥω. ἔμπροσθεν, procul, ultra

Πορτάζειν. uitulari, δαμαλίζειν.

Πόρταξ. ακος. ὁ. uitulus, iuuencus. Diminutiuum eſt à

Πόρτις. ιος. ἡ. uitula.

Πορωνη. laqueus.

Πορφάζω. μ. άσω. π. ακα. ſtimulo boues. Neutr.

Πορφύρα. ας. ἡ. purpura.

Πορφυρανθές. τὸ. quod florem purpureũ habet.

Πορφύρεος. ȣ. ὁ. purpureus, denſus, niger.

Πορφυρεύς. έως. ὁ, ἡ. qui purpuras capit, tingens purpura.

Πορφυρίζω. uergo in purpuram.

Πορφυρίς. ίδος. ἡ. ueſtis purpurea.

Πορφυρίων. ωνος. ὁ. porphyrio auis, & piſcis eiuſdem nominis.

Πορφυρόεις. όεντος. purpureus.

Πορφυρόπωλις. ἡ. uenditrix purpurarũ.

Πορφυρωδας. nomen auis.

Πορφύρω. μ. ρῶ. facio colorem purpu-

reum, rubeo, denigro. Item turbo, miſceo cogitando, βαθέως διαλογίζομαι, κυμαίνομαι διαλογισμοῖς, καλχαίνω, ut πόρφυρε κραδίη, cogitabat. A pur pura concha, quæ in imo mari inuenitur, translatione ſumpta.

Πόρω. μ. ορῶ. π. ορκα. præbeo. Act. accu.

Ποσάκις. quoties.

Ποσαπλάσιος. quotuplex.

Ποσαπλῶς. ſæpenumero, ſupra quàm dici poteſt, multipliciter.

Ποσαπός. ȣ̃. ὁ. quotus.

Ποσαπῶς. quàm multipliciter. alij ποσαχῶς.

Ποσαχῆ. quot in locis.

Ποσαχῶς. quotupliciter, ἀναριθμήτως. nam πόσον aliquando multum ſignificat.

Πόσε. quò, ποῖ.

Ποσειδάων. ονος. ποσειδῶν.

Ποσειδεών. ῶνος. ὁ. menſis apud Athenienſes ſeptimus, qui à nonnullis Septēber, ab alijs December eſſe creditur.

Ποσειδεῖος. ȣ. ὁ. Neptunius, Neptuni filius.

Ποσειδῶν. ῶνος. Neptunus.

Ποσειδώνιον. ȣ. τὸ. Neptuni fanum.

Ποσεχέστερος. ȣ. ὁ. propior.

Πόσθη. ης. ἡ. præputium.

Πόσθιον. ȣ. τὸ. mentula.

Πόσθων. ωνος. ὁ. idem. Alij herniosum & ſine præputio hoc nomine appellari uolunt.

Πόσιμος. ȣ. ὁ. potabilis.

Ποσιπτερνίδος. ἡ. uena in calcaneo.

Πόσις. ιος. potio. Item maritus, πόσιος ἀπὸ ȣ̃ ὕδατος μιγνυμένȣ τῇ γῇ, γεννητικὸν γίνεται τῶν φυτῶν καὶ σπερμάτων, οὕτω καὶ ἀνὴρ μιγνύμενος τῇ γυναικὶ αἴτιος γίνεται τῆς τῶν παίδων γενέσεως.

Πόσος. ȣ. ὁ. quantus, aliquantus, quotus, interrogatiuè.

Ποσσός. quotus, quantus, infinite.

Ποσόστις. quotus.

Ποσότης. ητος. ἡ. quantitas.

Ποσσῆμαρ, &

Ποσταῖος. ȣ. ὁ. quot, in quot diebus. Ποσταῖος πάρεις Quando uenisti?

Ποσημόριον. minima pars, ποσοστὸν μέρος.

Πόστος. ȣ. quotus, pro πόσος, quantus.

Ποσῶς. aliquantulum, ex parte.

Πόταγε. adeſdum. Dorice autem dicitur pro πρόσαγε, ſicut πότεχε attende, pro eo quod erat πρόσεχε.

Ποτάγχωμεν. propinquamus, appellimus

Ποταινί. nuper, recenter.

Ποταίνιον. nouum, peregrinum, recens.

Ποταμηγός. ȣ̃. ὁ. fluuialis.

Ποταμηδόν. fluminis in morem.

Ποτάμιος. ȣ. ὁ. fluuialis.

Ποταμογείτον. ȣ. uulgo fontinalis uocatur.

Ποταμοδιάρτης. fluuium penetrans, uel traijciens.

Ποταμός. ȣ̃. ὁ. fluuius. παρὰ τὸ πότον, ȣ̃ τὸ πόσιμον ὕδωρ ἔχων.

Ποταμόχωστος. ȣ. ὁ. terra quæ flumine operitur.

Ποτανός. uolucris, πτηνός.

Ποταπός. ȣ̃. ὁ. qualis, cuias, pro ποδαπὸς, quaſi ποίȣ ἐδάφȣς.

Ποτάω. uolare. Dicitur & ποτάομαι.

Ποταῶν. ad orientem ſitum, ἑῷον.

Πότε. quando, tandem.

Ποτέ. aliquando.

Ποτείδα, Attice. Neptunus.

Ποτέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. τὸ ποτάω.

Ποτέον. bibendum eſt.

Πότερα, &

Πότερον. utrum, an.

Πότερος. ȣ. ὁ. uter, interrogatiuè.

Ποτέρως, aduerb. utrum.

Ποτέρωσε, pro ποτέρωθι. aliquando.

Ποτή. ῆς. ἡ. uolatus, πτῆσις. à πέτω, ſicut ab ἔχω, ὀχή.

Πότημα. potus.

Ποτήριον. ου. τὸ. calix, poculum. ἀπὸ τοῦ τὴν πόσιν τηρεῖν.

Πότης. ου. ὁ. bibulus, ut πότης λύχνος, multum olei conſumens, ellychnium.

Πότης. ητος. ἡ. potus.

Ποτητός. uolucris, à ποτάομαι.

Ποτί Doricè, pro eo quod eſt πρὸς, ἐν, & ποτὶ apud Hippocratem.

Ποτιδεγμένος. ου. ὁ. expectans, libenter accipiens.

Ποτιδέγμενοι οἴνῳ. uino domiti.

Ποτιδόρπια. τὰ. comeſſationes.

Ποτίζω. μ. ίσω. π. ικα. rigo, id eſt potum duco, potum do. Actiu. accuſ.

Ποτικός. οῦ. bibax.

Ποτικέφαλον. ου. τὸ. puluinar.

Πότιμα. ατος. τὸ. potus.

Ποτιματοποιός. οῦ. ὁ. potionum temperator.

Πότιμος. ου. ὁ. potabilis.

Ποτινίομαι. ingredior.

Ποτινίσσομαι. uenio, accedo. ἀνίω νίσω, νίσσομαι.

Ποτιόσσομαι. aſpicio, expecto.

Ποτιπτερύδης. idem quod προσπτερύδης.

Ποτιπτύσσομαι. μ. ύξομαι. π. υγμαι. applicor.

Ποτιφωνής. ῆος. ὁ, ἡ. loquax.

Πότμος. ου. ὁ. fortuna, ſors, mors.

Πότνα, pro πότνια. δέσποινα.

Ποτνιάδες. ῶν. mænades, bacchæ, furiæ.

Ποτνιάζομαι. ſupplico, oro, uoueo.

Ποπνιάζω. illicitis amoribus utor.

Πότνιος. ου. ὁ. uenerandus, pudicus.

Ποτνιάω, & ποτνιῶμαι. ſupplico, cum gemitu obteſtor, quirito, quod etiam quiritor dicitur.

Ποτνιώμενος. obteſtans deos.

Πότνος. idem quod πότνιος.

Ποτόμφω. olfacio, προσόζω.

Πότον. τὸ. &

Πότος. ου. ὁ. potus, conuiuium, de potu certamen.

Ποτός. οῦ. ὁ. potulentus, potabilis.

Ποῦ. ubi, fermè, partim, alibi. Bud. Cō.

Ποῦ χθονός. ubi terrarum? quò?

Πούς, ποδός. ὁ. pes, interdum ima pars claui. uide πόδας.

Π Ρ.

Πρᾶγμα. ατος. τὸ. res, cauſa. Item moleſtia, ut negotium Latinè. Plato, οὐδὲν πρᾶγμα, Nihil eſt incommodi & moleſtiæ. Οὐδὲν ἐστί μοι πρᾶγμα πρός σε, Nihil mihi tecum eſt negotij. Πρᾶγμα πράττειν, litem intendere, negotium faceſſere. Sed πράγματα plural. eſt πολιτεία, hoc eſt ipſa reip. adminiſtratio, ut πράγματα πράττειν, rebus ad remp. pertinentibus operam dare, actui rerum uacare & ius dicere, χρηματίζειν.

Πραγματεία. ας. ἡ. negotiatio. Itē opus commentatione compoſitum, ut Iſocrates orationem ſuam, uel libellum πρὸς δημονικὸν πραγματείαν appellat. Plato in Phædone pro commentatione ipſa poſuit, & intentione animi et uexatione, πολυπραγμοσύνη.

Πραγματεύομαι. μ. εύσομαι. π. ευμαι. ſum in negotio, aliquid tracto, ſatago circa aliquid & occupor, Gregor. εἰς βασίλ. Ex quo fit ut philoſophari & commentari ſignificet, hoc eſt animo occupari circa indagationem ueritatis & recti. Plato de Rep. 4. ἵνα μηκέτι πραγματευώμεθα περὶ σωφροσύνης, Ne inquiramus & commentemur. Hoc Cicero pertractare appellat, ut de Nat. 1. Ea uero ipſa nulla ratione melius frui potui, quàm ſi me non modo ad legendos libros, ſed etiam ad totam philoſophiam pertractandam dediſſem. Eſt & negotiari in aliqua re ad lucrum, cum accuſatiuo. Greg. τοῖς κάτω τὰ ἄνω πραγματευόμενον

πονόμενον. Sed hoc tranſlate. Item uexor, fatigor, negotijſq; implicor, apud eund. Item conſulto & de induſtria quippiam facio. Xenoph. καὶ δόρυ οὕτω πεπραγματευμένον, Haſtamq; cōſulto ita fabricatam, ne lædere poſsit. Bud. Com.

Πραγματεύς. ίως. ὁ. nogotiator.

Πραγματικοί. οἱ. infimæ ſortis homines, qui mercedula adducti, miniſtros ſe præbent in iudicijs oratoribus.

Πραγματικόν. ȣ̃. τὸ. quod eſt magno uſui, efficax.

Πραγματοδίφης. aduocatus, qui alicuius cauſam inquirit, δικολόγος, calumniator, ſycophanta.

Πραγματολογοῦντες. in narrandis rebus occupati.

Πραγματομαθής. ἐος. ὁ, ἡ. negotiorum expertus, prudens, ueteranus, induſtrius.

Πραγματώδης. εος. ὁ, ἡ. difficilis, intricatus.

Πρᾶγος. εος. τὸ. res, negotium, actio.

Πραεῖα. ας. ἡ. manſueta.

Πραθείς. ένος. ὁ. uenditus.

Πραθίζω. μ. ίσω. π. ικα. populor. Actiu.

Πράθω. μ. άσω. π. ακα. idem.

Πρακτέον. faciendum eſt.

Πρακτέος. ȣ. res de qua agendum eſt.

Πρακτικός. οῦ. ὁ. efficax, factibilis, actualis.

Πρακτός. ȣ̃. ὁ. agibilis.

Πράκτωρ. ορος. ὁ. interfector, perpetrator. Eſt etiam qui pecunias multatitias exigit, impoſtor.

Πραμνεῖος. ȣ. manſuetus.

Πράμνιος. ȣ. ὁ. epitheton cuiuſdam uini à loco, ἢ παρὰ τὸ πραΰνειν τὸ μένος.

Πρᾶν Dorice ἀντὶ πρώην. dudum.

Πρανής. έος. ὁ, ἡ. pronus, decliuis, præceps.

Πρανιχθείς. præcipitatus.

Πραξικοπήσας. muneribus corruptus, dolo agens, inſidiatus.

Πρᾶξις. εος. ἡ. exactio, actio, actus, officium. Vnde οἱ ἐν ταῖς πράξεσιν, magiſtratus, οἱ πολιτευόμενοι, καὶ οἱ τὰς ἀρχὰς ἄρχοντες. Μέγιστα πρᾶξις, rerum ſumma, Plinio actus rerum dicitur.

Τὴν δὲ πρᾶξιν ἐᾶν δ' ἐγγύους καὶ ἀμφοῖν. Verba ſunt in contractibus apponi ſolita, ſignificantia utrunq; in ſolidum obligari, & reos eſſe promittendi. Bud. Com.

Πρᾶος. ȣ. ὁ. manſuetus. παρὰ τὸ πάντα ῥαδίως ποιεῖν.

Πραότατα. manſuetiſsimè.

Πραότης. ητος. ἡ. manſuetudo, clemētia.

Πραπίς. ίδος. ἡ. exta ſiue præcordia, ſicut Cicero, Iram in pectore, cupiditatem ſubter præcordia locauit. Inde pro cura & induſtria ponitur.

Πρασιά. ᾶς. ἡ. ſulcus, areola hortorum, olerum conſitio. Heſych. πρασίαι (inquit) αἱ ἐν τοῖς κήποις τετράγωνοι λαχανεῖαι. hoc eſt (ut Plinius uocat) puluinorum tori, aut ſulcorum tramites.

Πρασίζω. μ. ίσω. π. ικα. uireſco, porraceus ſum.

Πρασίη. ης. ἡ. cura deorum.

Πρασιμός. ȣ̃. ὁ. uenalis.

Πρασινάς. ἡ. uiriditas.

Πράσιον. ȣ. τὸ. marrubium, de quo Plin. & πράσιον χρῶμα, uiridis color apud Platonem.

Πράσος. porraceus, colore porri, uiridis.

Πρᾶσις. εος. ἡ. uenditio, auctio.

Πρασικουρίς. ἡ. blatta, eruca.

Πράσον. ȣ. τὸ. porrum.

Πρατήρ. ῆρος. ὁ. lapis unde mancipia uendebantur.

Πρατήριον. ȣ. τὸ. forum.

Πρατίας. ȣ. uenditor.

Πρᾶτος. primus, Doricè.

Πράτρια.ας.ἡ.uenditrix.

Πράτης.ου.ὁ.uenditor.

Πράττομαι.μ.άξομαι.π.αγμαι.&

Πράττω.μ.άξω.π.αχα.facio. Vnde πράτ-τειν τὰ τῆς πόλεως, id eſt πολιτεύομαι, ſum in magiſtratu: πράττειν uero τὰ ἑαυτοῦ, eſt eſſe priuatum. Aliquando ſigni ficat contendo & laboro ut aliquid fiat, quod etiam agere dicitur Latinè: unde ἀντιπράττειν, refragari, & in contrarium laborare et contendere. Aliquãdo ut ἀναπράττω, exigo, cogo. Et abſolutè poſitum, uiuo, ago, forte aliqua utor. Inde βέλτιον πράττειν, ἄμεινον πράττειν, καλῶς πράττειν, & κακῶς πράττειν. Sed πρᾶγμα πράττειν, & πράγματα πράττειν, uide in πρᾶγμα. Bud. Com.

Πράττω.μ.άσω.π.ακα. uẽdo. Acti. accu.

Πραϋμενῶς.promptè, manſuetè.

Πραϋντικά.τὰ.mitigantia.

Πραϋντικός.ῦ.mulcens, leniens.

Πράϋνσις. mitigatio, id eſt moderatio & placatio iræ.

Πραΰνω.μ.υνῶ.mitigo, placo, manſuefacio.

Πραϋπάθεια.ας.ἡ.manſuetudo.

Πραΰς.mitis, facilis, manſuetus.

Πράως.placidè.

Πρεμνιάσαι. funditus euellere.

Πρέμνιον, &

Πρέμνον.ου.τὸ.robur, trũcus ex arbore, ramus, fundamentum.

Πρέμνος. ramus, ſtipes.

Πρέπον. decens, utile, pulchrum, ſimile, moderatum.

Πρεπόντως. decenter, quod Attici πρέπον dicunt, nomine pro aduerbio utentes.

Πρέπω. deceo. Et πρέπει, id eſt προσήκει, καθήκει, δεῖ. Datiuo.

Πρεπώδης.ους.ὁ,ἡ.decens.

Πρέσβα honorabilis, ueneranda. Fit au tem per ſyncopam à πρέσβειρα, quod fœmininum eſt à πρέσβυς.

Πρεσβεία.ας.ἡ. legatio. Item legatorum cœtus. Item deprecatio, Greg. Bud. Com.

Πρεσβεῖον.ου.τὸ.ſenium, dignitas, præſertim ſenilis. Item legatũ præcipuũ, quod pater maximo filio dedit, aut maiori. Inde accipitur & pro ipſo iure præcipuo maximi filij, quod ius primogenium, uel primigenia dici poteſt. Bud. Com.

Πρέσβειρα.honorabilis, πρέσβα, ut πρέσβειρα θεῶν, præſes et ætate uenerabilis

Πρέσβευμα.ατος.τὸ.legatio.

Πρεσβεύομαι.μ.εύσομαι.legationem mitto.

Πρεσβεύς.έως.ὁ.legatus.

Πρέσβευσις Atticè, ἡ πρεσβεία. Bud. Com.

Πρεσβευτής.ῦ.ὁ. legatus campi, legatus conſulis uel prætoris, ὁ ἀντιστράτηγος.

Πρεσβεύω.μ.εύσω.π.ευκα. legationem obeo. Et ſum legatus in exercitu, id eſt uicarius imperator. Item in legatione ago quippiam & tranſigo, cũ accuſatiuo, ut εἰρήνην πρεσβεύειν, Demoſth. Vnde τὰ πεπρεσβευμένα, ea quæ in legatione acta ſunt. Eſt etiã poſtulo, oro, παρακαλῶ, id eſt pro alio precator intercedo, deprecor, ut Greg. περὶ υἱοῦ lib. 2. de Chriſto dixit. Sic Cæſar Com. 1. Legatos ad Dumnorigem Heduũ mittunt, ut eo deprecatore à Sequanis hoc impetrarent. Significat etiam τὸ προτιμῶ, nihil antiquius habeo, τιμῶ, honorẽ habeo, in primis curo & efficere contendo, in primis pono, primas partes do, honore proſequor, primo loco pono & colo, ut θεὸν πρεσβεύειν, Syneſ. τὴν τέχνην πρεσβεύειν, Plat. Et Plut. ἀδικία τε καὶ ἀνομία πρεσβεύονται, in

primis cenſentur. Eſt etiam apud Herodo. τὸ πρεσβύτερον ἢ πρεσβύτατον ἀυὶ. Bud. Com.

Πρεσβῦτον. ου. τὸ. præmium quod pro honore datur, Ionicè pro πρεσβεῖον.

Πρέσβις. ιος. ὁ. legatus.

Πρέσβος. ου. ὁ. antiquior, uenerandus.

Πρεσβυγενής. έος. ὁ, ἡ. maior natu.

Πρέσβυς. εος. ὁ. ſenex. Itē ſenator auicula, interprete Theodoro. Sed ferè in plurali tantum uſurpatur, & loco eius ſingulariter πρεσβευτής.

Πρεσβυτάτη. ueneranda.

Πρεσβύτατον. honoratiſsimum. Latini antiquiſsimū dicunt, cum quid maximæ curæ nobis eſſe deſignāt. Cic. ad Att. Officium ſit nobis antiquiſsimum.

Πρεσβυτερεῖον. ου. τὸ. ſeniorum congregatio.

Πρεσβύτερος. ου. ὁ. ſenior, antiquior ætate, honoratior. Item πρεσβύτερον, anteuertendū, ἐπιμελείας ἀξιώτερον, antiquius. Cic. ad Att. 2. Vt omnes intelligerēt, nihil ſibi antiquius amicitia noſtra fuiſſe.

Πρεσβύτης. ου. ὁ. ſenex.

Πρεσβυτικός. ῆ. ὁ. ſenilis.

Πρεσβῦτις. ιος. ἡ. anus.

Πρευμενής. έος. ὁ, ἡ. mitis, manſuetus, ſanus. ἐκ τοῦ πρᾶος καὶ ὀυμενής.

Πρέψας. aſsimilatus.

Πρῆγμα. ατος. τὸ. negotium.

Πρηγορέων. prædicens, δημοκόπος.

Πρηγορεών. ῶνος. ὁ. gutturis illa eminens ueſicula in auibus, in quam primum cibus colligitur. διὰ τὸ προαγείρεσθαι αὐτόθι τροφήν. Hebraicè muriath appellatur.

Πρήθω. μ. ήσω. π. κκα. incendo, flo, ardeo. Actiu.

Πρηκτήρ. ῆρος. ὁ. factor, δραστήρ.

Πρημὰς, & πρήμνη. piſcis è thunnorum genere.

Πρημαίνειν. furere, uehemēter ſpirare.

Πρηνῆ, aduerb. in caput.

Πρηνής. έος. ὁ. pronus, præceps, hoc eſt in caput propendens, qui uultu eſt in terram deiecto.

Πρηνίζω. μ. ίσω. π. ικα. præcipito.

Πρῆξις. ιος. ἡ. utilitas, effectus.

Πρήσσω. μ. ήξω. π. ηχα. tranſeo, inflo.

Πρηστήρ. ῆρος. ὁ. cæleſtis flāma, fulmen. Item ſerpens, nomen ſortitus ex ſuis ardore, alio nomine δίψας & καύσων dictus.

Πρηστήριος. ου. ὁ. fulmineus.

Πρῆστις. piſcis quidam cetaceus.

Πρητώριον. ου. prætorium.

Πρηών. ῶνος. ὁ. ὀχὴ, eminentia, excellentia, cacumen.

Πρίαμαι. emo. Quidā in ſolo aoriſto uſitatum eſſe dicūt, reliqua tempora ab ὠνοῦμαι mutuari. Depon. accuſ. iung.

Πριαπισκωτός. ῦ. ὁ. priapiſcus.

Πρίζω. μ. ίσω. π. ικα. ſeco. Actiu. accuſ.

Πρίημι. emo.

Πρίηλις. ιος. ὁ. miles pedes.

Πριμιλέγιον. priuilegium, regia dignitas uel honor.

Πρίν. prius, antea.

Πρὶν ἄν. priuſquam.

Πριὸς, pro πρὶν ἢ. idem. Bud. Com.

Πρίσμα. ατος. τὸ. ſcobs.

Πρίνινος. ου. ὁ. iliceus, durus, ſolidus.

Πρῖνος. ου. ὁ. frutex, ex quo naſcitur coccus, & ilicis genus.

Πριόνωτος. ου. ſectus. ſerratus.

Πρίσμα. ſcobs, puluis lignorum.

Πριστήρ. ῆρος. ὁ. prælum, torcular.

Πρίστης. ου. ὁ. ſector, ſerra.

Πρίστις. ἡ. poculi genus.

Πριστός. ſerra diſſectus.

Πρίω. μ. ίσω. π. ικα. ſeco, dirumpo. Eſt etiam πρίω imperatiuus, à uerbo πρίαμαι. Actiu. accuſ.

Πρίω τοὺς ὀδόντας. ſtrideo dentibus.
Πρίσμα. ατος. τό. πρίσμα.
Πριάμενος. emens.
Πρίων. ονος. ὁ. ſerra.
Πριονοειδής. έος. ὁ, ἡ. habens figuram ſerræ.
Πριόνωτοι. ſerpentes quidam, quaſi dorſo ſerrato.
Πρίου. redime, libera.
Πρό. ante. Genit.
Πρὸ δούλου δεσπότης. hoc eſt dominus ſeruo præſtat.
Πρὸ ἕθεν. πρὸ ἑαυτοῦ.
Πρὸ ἔργου, & προὔργου. dicitur quod opera pretium eſt, præuertendumq́ & conducibile.
Προυργιαίτερον. antiquius, optatius, præſtantius.
Πρὸ μικροῦ. paulò ante.
Πρὸ ὁδοῦ. interdũ idem ſignificat quod πρὸ ἔργου. Ariſtot. νῦν δὲ τοσοῦτον ἡμῖν ... πρὸ ὁδοῦ γέγονεν, Tantum nobis iam cõfectũ eſt ad ea quæ mox dicturi ſumus. hoc eſt, Hactenus prælibandum fuit. Alibi ponit pro eo, quod in promptu eſt, & obuiũ atq; occurrens. Bud. Com.
Πρὸ ὀλίγου, paulò ante.
Προαγαγεῖν, Attice ἀντὶ προάγειν.
Προαγγέλλω. prior nuntio, prædico.
Προάγγελμα. τό. prædictio, prædiuinatio
Προάγομαι. prouehor, euado, erumpo, delabor. Demoſth. ἐπειδήπερ εἰς τοῦτο προήχθην τοῦ λόγου, Quando hucuſq; ego dicendo prouectus ſum. Et ἀντὶ τοῦ προάγω, pellicio, allicio, adhortor, adduco, excito, ut προάγεσθαι τοὺς πολίτας, Ariſtot. Polit. 2. & προάγεσθαι τοὺς πολεμίους, Xenoph. Eſt etiam εἰς ἀνάγκην καθίσταμαί τι ποιεῖν, & compellor, cum euſq; quis progreſſus eſt, ut referre pedem non poſſit, & regredi. Item ornor & creſco. Plut. μακρηγορίας τινὸς τῶν ὑπὸ ποιητῶν προήχθαι δοκούντων.
Προαγορευόμενα. interdicta.
Προαγόρευσις. ιος. ἡ. prophetia, prædictio, portentum.
Προαγορεύω. μ. εύσω. π. προείρηκα. prædico, iubeo, interdico. Actiu. accuſ.
Προαγκαλίζομαι τέκνα. ulnis capio liberos.
Προαγνεύω. prius luſtro.
Προάγω. μ. άξω. præcedo, progredior, procedo, ut πρόαγε, præi. Demoſth. translate poſuit, ἐπὶ πολὺ προάγει τῇ τε βίᾳ καὶ ὠμότητι, Magnopere in uiolentiam crudelitatemq́ euadit. Sic Athen. καὶ τέλος πόῤῥω προαγαγόντες ὕβρεως, Tandem eò petulantiæ euaſerunt & progreſſi ſunt. Item perpello, impello, ſtimulo, idẽ ferè quod ἐξάγω, Demoſth. Item proueho, deduco, Iſocr. πρὸς δόξαν. Eſt etiam proſtituo, produco, ut producere filiam apud Plaut. Item præſto, & hoc cum genitiuo. Dioſcor. προάγει δὲ πασῶν τῶν ῥητινῶν ἡ τερμινθίνη. Nam aliàs regit accuſ. Bud. Com.
Προαγωγεύς. έως. ὁ, ἡ. leno, μαστροπός. Latinè perductor uel productor dicitur.
Προαγωγεύω. μ. εύσω. π. ευκα. lenocinor, produco, hoc eſt proſtituo, προξενῶ. Actiu.
Προαγωγή. ῆς. ἡ. ſtuprum, proſtitutio.
Προαγωγικός. qui uim habet conciliandi amoris.
Προαγωγός. οῦ. ὁ, ἡ. προαγωγεύς, proſtitutor.
Προαγών. ῶνος. ὁ. initium pugnæ, præludium decreti, cum quid conſultatur antequam populus ſciſceret.
Προαγωνίζομαι præludo, id eſt certamẽ futurum meditor, in fronte pugno.
Προαγωνιστικόν. τό. præiudicialis cauſa.
Προαιδέομαι. reuerentiam debeo.

Προαιρέομαι

Προαιρέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. eligo, id eſt malo, conſtituo, ſtatuo, mihi certum eſt, & conſultè aliquid facio, præripio.

Προαίρεσις. ιος. ἡ. propoſitum, uoluntas libera, inſtitutum, delectus, electus alterius præ altero. Vnde ἐκ προαιρέσεως ὑβρίζειν, & φονεύειν, id eſt τὸ ἐκ προνοίας: quod & κατὰ προαίρεσιν dicitur. Differt τοῦ ἑκουσίου. ἡ γὰρ προαίρεσις μετὰ λόγου καὶ διανοίας, Ariſtot. Ethic. 2. Bud. Com.

Προαιρετικὸς ἀνήρ. qui cupidè & libenter aliquid facit.

Προαιρετόν. τό. quod eligi poteſt.

Προαισθάνομαι. μ. προαισθήσομαι. π. προῄσθημαι. præſentio. Depon. genit.

Προαίσθησις. ἡ. præſenſio. onis.

Προαιτιάομαι. μ. άσομαι. π. αμαι. cauſor. Depon. accuſ.

Προακούω. μ. ούσω. π. ουκα. præaudio. Acti. genit. & accuſ.

Προακτικόν. procedens.

Προαλίσκομαι. præceps, temerarius.

Προαλίω. μ. ίσω. propendeo.

Προαλής. έος. ὁ, ἡ. præceps, decliuis, audax, impudens.

Προαμείβομαι. prætereo.

Προαμυνῶ. μ. υνῶ. protego. Acti. accuſ.

Προαναβάλλομαι. μ. οῦμαι. π. προαναβέβλημαι. præludium facio.

Προαναθρώσκειν. præſilire, in certamen deſcendere.

Προαναικλίομαι. prædefleo.

Προανακρούεσθαι. præludiũ canere, προκατάρχεσθαι τῆς ᾠδῆς, tergiuerſari, ἀναχαιτίζειν.

Προανασκευάζομαι. prouideo, præſtruo, multò ante comporto.

Προανασέλλω. reprimo.

Προανατείνω. prætendo.

Προαναφώνησις. ἡ. prædictio.

Προανέχω. emineo.

Προανίστημι. prius inſurgo, προαναθρώσκω.

Προανοικίζω. præcolligo.

Προαπαντάω. obuio.

Προαπάντησις. cum præpoſtero ordine, prius ſe offert quod poſterius eſt.

Προαπαυδάω. μ. ήσω. π. ηκα. prius defatigor. Neutr. abſol.

Προαπίς. πραπίς.

Προαποδείκνυμι. præeligo.

Προαποκόπτω. præcido.

Προαπόλωλας ἐμοῦ. periſti ante me.

Πρόαρον. τό. poculum ligneum, quo uinum miſcetur.

Προαρπάζω. μ. άσω. π. ακα. præripio.

Προαρτάω. prætendo, προαρμόζω.

Προασκέω prius curo.

Προασπιστής. οῦ. ὁ. propugnator, defenſor

Προάστειον. ου. τό. ſuburbium.

Προασφαλίζω. præmunio.

Προαύλια. τά. dies qui anteit nuptias.

Προαύλιον. ου. τό. præmium ſonandi, proludium in tibiarum cantu, ſicut πρόλογος in poëſi, προοίμιον in rhetorica propriè uocatur.

Πρόαυλον. ου. τό. ueſtibulum.

Προαυξεῖς. prouecti ætate, ac morbi qui ipſis accidunt, Hippoc.

Προαφίστημι. μ. ήσω. π. ηκα. ante tempus diſcedo. Neut. abſol.

Προβάδην. intereundum.

Προβαίνω. μ. προβήσομαι. π. προβέβηκα. præcedo, procedo, proficio, pertingo, extendo, ὑπερβαίνω, emineo. Neu. abſol.

Προβάλλω. μ. λῶ. π. βληκα. profero, promo, ἐκφέρομαι, ut illud Matth. 12. ὁ ἀγαθὸς ἄνθρωπος ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ θησαυροῦ προβάλλει τὸ ἀγαθόν. Item quæſtionem in medium affero, ut ἀπορίας προβάλλειν, ænigmata proponere explananda, Plut. Symp. & Athen. 9. προβάλλοντες ἐρωτήσεις φορτικά, &c. Vnde προβλήματα, problemata, & in quæſtio-

nem adducta, & διηπορημένα. Item deſigno, creo. Greg. de Athan. ὑπὸ δὲ τῶν προβεβλῆσθαι. & Liban. προὐβάλετο χορηγός. Exiſtimo autē (inquit Bud.) uerbū hoc eſſe medium & cōmune, & utranq; ſignificationem ſub paſsiua uoce habere, quoniam actiuā uocem legiſſe non memini. Eſt itaq; aliquando προβάλλομαι id, quod nunc præſentem ſiſtere dicunt, & nominare: quale eſt, quod ius patronatus habere uocant, hoc eſt nominandi deſignandū. Demoſth. οὗτοι ἐχειροτόνησαν προβληθέντα, &c. Aeſch. περὶ παραπρ. ἐγὼ μὲν προυβλήθην ὑπὸ Ναυσικλέους. Greg. ὃν κοινὸν παιδευτὴν ἀρετῆς ὁ πάντος τηνικαῦτα προὐβάλλετο, deſignabat, creabat, præficiebat. Aliquando ſignificat propugnaculū oppono, uelamentum & integumentum obtendo & circundo, Demoſth. περὶ στεφ. ταῦτα προβαλόμενος ἐγὼ πρὸ τῆς Ἀττικῆς, His ego propugnaculis circūmuniui Atticum agrum. Vnde προβεβλημένος τῆς ἐκκλησίας apud Greg. dicitur eccleſiæ epiſcopus, defenſor, propugnator, protector. Et προβεβλημένον, obtentum, obductū. Greg. καὶ πάχυ τοῦτο δέρμιον προβεβλημένοις, Craſſa hac obductis caruncula. Sic obducere Latinis. Cic. de Nat. 2. Obducūturq; libro aut cortice trunci ſtirpiū. Ita quoq; λεόντειον εἶδος προβάλλεσθαι apud eundem Greg. ſignificat leoninā ſpeciē præ ſe ferre. Aliquando eſt protendo, & prætendo. Greg. ὕδρα ἐννέα κεφαλὰς ἀντὶ μιᾶς προβάλλει. Aliquando infeſtū telū objicio, & porrigo, ut προβαλλόμενος τὴν σάρισσαν, Polyb. Inde προβόλιον, uenabulū. Vnde & de pugilibus quoq; dicitur, pugnos infeſtos prætendentibus, Greg. κατὰ ἰουλ. 2. Aliquando cito, allego, ut προβάλλεσθαι νόμους, Greg. & προβάλλεσθαι μάρτυρας, producere teſtes, Iſoc. Aliquādo eſt inſimulo, poſtulo, hoc eſt reum defero, diem dico, Demoſt. κατὰ μειδ. Aliquando in rerum naturam produco, παράγω, Dionyſ. Aliquando reparo. Aliquando deſpuo, abominor, auerſor, execror, ut κανθαρίδας καὶ φαλάγγια προβάλλεσθαι, Plut. Idem in Galba de Othone, καὶ τὸν Πείσωνα δεδιὼς, καὶ τὸν Γάλβαν προβαλόμενον. Bud. Com.

Πρόβαλος. ου. ὁ. clypeus.

Πρόβασις. εως. ἡ. prouentus, propriè pecorum, ouium poſſeſsio, περιουσία. διὰ τὸ προβαίνειν.

Προβατεία ας. ἡ. paſcua ouiū, cura ouiū.

Προβάτιον, Attica lingua ouem ſignificat. Eſt & plantago minor.

Προβάτειος. ου. ouillus.

Προβατεύς. έως. opilio.

Προβάτευμα. τος. τό. πρόβατον.

Προβατικός. ῦ. ὁ. ouinus. Vnde probatica piſcina in Euāgelio, quoniam ſacerdotes in ea oues litandas lauabant.

Προβάτιον. ου. τὸ. ouicula.

Προβατοκάπηλος. ου. ὁ. uenditor ouium.

Πρόβατον. ου. τό. ouem ſignificat. ἢ πᾶν τι τετράπουν βόσκημα.

Προβεβηκώς. ότος. ὁ. iā ætate prouectus, Theodoro interprete.

Προβέβουλα. malui, præpoſui, prætuli.

Πρόβημα. ατος. τό. progreſſus, ſaltus, calceamentum uirile.

Προβιβάζω. μ. άσω. π. ακα. præmoneo, perſuadeo, hortor, ſuborno, introduco, inſtruo, quod uulgo informo dicitur, ut cum patronum cauſam noſtram acturū inſtruimus. Item ſubigo, futuo. Luc. in Act. ἐκ τοῦ ὄχλου προεβίβασαν Ἀλέξανδρον, de turba protraxerunt Alexandrum.

Προβιβάω. μ. άσω. π. ακα. procedo. Neut.

Πρόβλαστος. Bacchi cognomẽ. nã gẽmas agentibus uitibus ſacra ei faciebãt.

Πρόβλημα. ατος. τό. propugnaculũ quodcunq;, ut eſt ſcutum, ut teſtudo militaris. Lucian. de homine dixit, τὸ πρόβλημα τῆς ἑλλάδος, ſalus & tutela Græciæ. Et prætextus, propoſitio, problema, quæſtio, id eſt ζήτημα. Eſt etiam idem quod γέννημα.

Προβλὴς. ῆτος. ὁ. proiectus, eminens, præeminens.

Πρόβλητος. ου. ὁ. eiectus, ſaxum ſub mari.

Προβλώσκω. exeo, prodeo, extubero.

Προβοάω. præclamo, cohortor.

Προβολεύς. productor, γεννήτωρ.

Προβολή. ῆς. ἡ. prima pars phalangis, ſiue ſtatus pugilis in procinctu ſtantis, occaſioniq; inferendæ plagæ imminẽtis, ut agitatoris in carceribus equos, currumq; ſuſtinentis ἄγχεις ἂν ἐκ τῆς βαλβίδος ἐξίωσιν. Vnde Cic. ad Att. 13. Semperq; Carneades προβολὴν pugilis & retentionem aurigæ ſimilem facit. Sic ἐν προβολῇ ſtare Plut. in Cæſ. eſt in procinctu conſiſtere. Apud Iſoc. legitur pro actione quæ intẽditur, κατὰ τῶν συκοφαντούντων, ἀπὸ τοῦ προβάλλεσθαι τινὰ ἀδικεῖν. Eſt autem προβολὴ intentio & obiectio iudicij dictati, quaſi petitio digladiantis. Eſt etiam propugnaculum et caſtellum, ambitusq; mœnium, hoſtilem impetum arcens, ut Xenoph. τὰ ὄρη τῆς ἀττικῆς προκείμενα, προβολὴν τῆς χώρας uocat. Item proiectura & protectum, & pars prominens uel tecti uel ſuggrundæ, uel rei cuiuſcunq;, ut palpebrarũ pili προβολαὶ ſunt τῶν ὀφθαλμῶν. Inde pro integumento, tutela, lorica ponitur. Προβολὴ γραφῆς, facies picturæ. προβολαὶ καρπίμων, proceritates fructuoſorũ. προβολαὶ ἀπὸ τῆς γλώττης γράμματα, producuntur lingua literæ. Bud. Com.

Προβόλιον. ου. τό. uenabulũ quo ad apros conficiendos, & alias feras cum quibus cominus agendũ eſt, uenatores utuntur, uenatorium telum.

Πρόβολος. ου. ὁ. ſcopulus, promontorium, ſaxum eminens in mari, quod impetum æſtus frangit, Demoſth. Inde translatione ſumpta Greg. fortiſsimum epiſcopum eo nomine ſignificauit, qui tyranni ferociã infregit uirtute ſua. Accipitur & pro tutore, propugnatore, defenſore, & ſecuritatis cõciliatore, & præſidio, πρόβλημα. Xenoph. παιδ. δ. πρόβολος ἦν τοῦ πολέμου. Ariſtoph. Neb. πρόβολος ἐμὸς, σωτὴρ δόμοισ, ἐχθροῖς ἀνιαρός. Bud. Cõ.

Προβοσκίς. ίδος. roſtrum elephantis, uel muſcæ, quod Latinè quoq; proboſcis, ſeu promuſcis dicitur.

Προβουλεύειν. dicebatur curia Athenis, quando ante comitia populi, ea res conſulendo cenſendoq; in curia agitabatur, qua de re populus in concione rogandus erat, cuius ſcilicet erat ſumma poteſtas ut Romæ: In ea ſignificatione utitur Demoſth. περὶ στεφ. & περὶ παραπρεσβ. Vnde & pro prouidere & proſpicere ponitur. Et Προβεβουλευμένα appellat Demoſthen. præmia ſibi per curiam conciliumq; decreta. Et

Προβούλευμα. τος. τό. curiæ decreta, quæ ideo ad plebem referebantur concionantem, in cõcioneq; populi promulgabantur, ut populi ſuffragio confirmarentur. Et

Πρόβουλος. ου. ὁ. primarius in urbe, cõſul. Item πρόβουλος curia, quæ cõſilijs ſuis populo proſpicit, nequid perperã ab eo decernatur, aut aliàs incõmodo afficiatur, unde quærẽdæ uitæ perinde uacare nequeat. Bud. Cõ. & An.

Προγάμια. ſacrificium, conuiuium ante nuptias, & donationes ipſæ quæ ante nuptias offeruntur, authore Polluce.

Προγάστωρ. ορος. ὁ. uentricoſus.

Προγένειος. ου. ὁ. habēs barbā promiſſam.

Προγενέστερος. ου. ὁ. maior natu. Dicuntur quoq; προγενέστεροι, qui ante nos fuerunt.

Προγεύομαι. præguſto.

Προγευστής. οῦ. ὁ. prægustator.

Προγίνομαι. prius fio, præcedo, coràm appareo.

Προγινώσκω. μ. προγνώσομαι. π. προέγνωκα. præſcio, decerno. Actiu. accuſ.

Προγλωσσίς. ίδος. ἡ. linguæ extrema pars

Προγνήμιον. ου. τὸ. os quoddam in interiori parte ſuræ.

Πρόγνωσις. ιος. ἡ. præſcientia, prouidentia, præſagium, præcognitio.

Προγνώστης. ου. ὁ. futurorum præſcius, uates.

Προγνωστικόν. οῦ. τὸ. prognoſticum, id eſt rei futuræ ſignum.

Προγονικός. οῦ. ὁ. auitus, primitiuus. προγονικὰ κτήματα, poſſeſſiones à maioribus acceptæ.

Πρόγονοι. οἱ. maiores, id eſt præceſſores, progenitores.

Πρόγονος. ου. ὁ. proauus, auus, pater, progenitus, priuignus.

Προγονορχῶν. πρηγορεῶν.

Πρόγραμμα. ατος. τὸ. ſcriptura in frontiſpicio, inſcriptio alicuius rei uenalis, tabula pendula publicè propoſita ac ſuſpenſa, in qua edicta ſcribi conſueuerunt. Vnde pro edicto aliquando ponitur.

Προγράφομαι. præſcribo.

Προγραφή. ῆς. ἡ. proſcriptio.

Προγυμνάζω. præexerceo.

Προγυμνάσματα. τὰ. præexercitationes.

Προδεῖται. indiget.

Πρόδηλος. ου. ὁ. præmanifeſtus, manifeſtarius, προδιαλαβὼν, φρόνιμος, ἀνδρεῖος.

Προδιαβάλλω. calūnior, arguo.

Προδιαίτησις. præparatio per diætam.

Προδιασύρας. fœdera tranſgreſſus.

Προδιδάσκω. μ. άξω. π. αχα. prædoceo. Actiu.

Προδίδωμι. μ. δώσω. π. ωκα. prodo, amitto, deſero, negligo. Inde προδιδόναι τὴν δίκην, ἢ τὴν κατηγορίαν, præuaricari.

Προδιεληλυθὼς. qui præteriјt.

Προδιεξελθόντων. prius pertranſeuntes.

Προδιέστη. diſcordari iam cœperat.

Προδιερευνώμενοι. οἱ. præſcrutantes.

Προδιήγησις. ἡ. prænarratio.

Προδικασία. trimeſtre tempus, quo in prytaneo manebāt, qui aliquē de cæde accuſabant, atq; interea utriuſq; partis cauſas iudices examinabant.

Προδικῶ. cauſam alicuius ago, patrocinor.

Πρόδικος. ου. ὁ. protector, curator regis apud Lacedæmonios. Eſt item proprium, qui de Hercule ſcripſit præclarum opus. unde apud Cicer. de Offic. Hercules Prodicius.

Προδιόρθωσις. ἡ. præcedens correctio.

Προδοκάζω. μ. άσω. π. ακα. inſidior, obſeruo.

Προδοκή. ῆς. ἡ. locus inſidiarum.

Προδομέομαι. ante conſtruor.

Πρόδομοι σῦκοι. præcoces ficus.

Πρόδομον. ου. τὸ. &

Πρόδομος. ου. ueſtibulum.

Προδοσία. ας. ἡ. proditio.

Προδοσιχομπος. promiſſa ſua nihili faciens, fidei deſertor.

Προδότης. ου. ὁ. &

Προδοτικός. οῦ. ὁ. proditor, proditorius.

Προδοτικῶς. proditoriè.

Πρόδοτος. ου. ὁ. proditus.

Πρόδρομος. ου. ὁ. præcurſor.

Προδωμάτιον. ου. τὸ. ueſtibulum.

Προεγκαλῶ

Προεγκεῖσθαι. incumbere, προϋπάρχειν.
Πρόεγμα. firmum propoſitum, σύνεγμα.
Προεδρεύω. gero magiſtratum, ſeruio.
Προεδρία. ας. ἡ. prima ſedes, præſidentia, præeminentia, primus locus, primus accubitus.
Πρόεδροι. οἱ. decemuiri dicebantur, quaſi præſides magiſtratus quidam primi ſubſellij, quibus cæteri omnes ſedendi loco cedebant, hi ſeptenos dies imperabant. Bud. in Annot.
Προείργω. prohibeo, detineo. Act. accu.
Προεῖκε. præmiſit, ἀπὸ τοῦ προΐημι.
Προεκτικα. longè extenſa.
Προεθίζω. μ. ίσω. π. ικα. prius aſſuefacio. Actiu. accuſ.
Προείδομαι. præuideo, προγινώσκω.
Προειδόμενος αὐτῶν. proſpiciens illis.
Προειλημμένον. præiudicatum.
Προείλετο. uoluit, maluit, elegit.
Προεσκεφώς. præmeditatus.
Πρόειμι. procedo, proficiſcor.
Προεῖπον. iuſſerunt.
Προευμενιάω. placo.
Προεισπέμπω. accerſo aliquem in locũ alterius.
Προεκβάλλω. prius emitto.
Προεκδοῦναι. edere, id eſt tranſcribendi poteſtatem facere.
Προέκθεσις. εως. ἡ. præexpoſitio, cum prius dicimus, quid fieri oportuerit, deinde quid factum ſit. Quintil. lib. 9.
Προεκτίκτω. excludo.
Προεκφοβέω. anteterrefacio.
Προελαύνω. ante ſigna euehor. Et ita dicitur de equitibus, ut προάγω de peditibus.
Προέλευσις. prouentus.
Προελθεῖν. prodire, naſci.
Προέλομαι. eligo, uolo, cõſtitutũ habeo.
Προεμβολίς. ίδος. ἡ. lignum quoddam eminens ad prorã nauis, cui roſtrum affigitur, quo impetum faciũt in hoſtium claſſes. Dicitur & προέμβολον neutr. gener.
Προέμεν. promittere.
Προέμενος. deſerens, prodens, negligẽs.
Προενάρχομαι. anteincipio.
Προενώπια. in conſpectu, coràm.
Προεξειρεσία. ας. ἡ. locus in naui, in quo ſtant remiges.
Προεξοδεύω. præambulo.
Προεπιβουλεύω. inſidijs præuerto.
Προεπιπλήττω. μ. ήξω. π. ηχα. antepercutio, præmoneo, præcaſtigo.
Προεπιχειρέω. præmolior. Datiu. iung.
Προερέσσω. conuehor.
Προερέω. prædico, indico.
Προερεῦντες πόλεμον. indicentes bellum.
Προέρχομαι. uinco, exeo, præeo, prodeo. Vnde προέρχεσθαι ὁδὸν, conficere uiã.
Προερύω. μ. ύσω. π. υκα. traho. Act. accu.
Πρόες. dimitte, relinque.
Πρόεσις. εως. ἡ. dimiſſio, effuſio.
Προεστικός. όδος. ὁ. præfectus.
Προέσχοντο. prætendebant.
Προεστώς. præſes.
Προετικός. benignus, liberalis, prolixus.
Προέχεις. οἱ. præclari, eximij.
Προέχω. excedo, excello, ſupero. Genit.
Προηγέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. antegredior, hoc eſt, ἡγέομαι τινὶ τὴν ὁδὸν, & præluceo, præſum. Vnde & pro ὑφηγεῖσθαι, προοδοποιεῖν, ponitur: quale eſt præire apud Latinos, ut apud Liui. ab Vr. lib. 8. Agedum pontifex publicus populi Rom. præi uerba, quibus me pro legibus deuoueã. De eo Bud. in Annot. Genit.
Προηγητής. οῦ. ὁ. qui cæco aut peregrino, uiæ dux eſt.
Προῆγμαι. prouectus ſum.
Προηγμένα, ſicut προηγούμενα. τά. primi motus. Eam uocem Cic. uariè uertit. nã nunc producta, et promota, nunc

præpoſita & præcipua appellat.

Προήγορος. ου. ὁ. princeps.

Προηγοριών. ῶνος. gurgulio, guttur, ſignum prominens in gutture. Neq; tã de auibus, quàm de hominibus dici ſolet. Suprà appellatũ eſt πηγοριὼν.

Προηγούμενα. primigenia, hoc eſt primordialia. Sic Varro de cupreſſo, Non enim galbuli qui naſcũtur, id ſemen eſt, ſed in his intus primigenia ſemina dedit natura, id eſt ἀρχοειδῆ καὶ προηγούμενα. Sic apud medicos προηγούμενα αἴτια, cauſæ morborũ ſunt internæ, & προκαταρκτικὰ externæ.

Προηγουμένως. præſertim, in primis.

Προηδυνόμαι. ante lætor.

Προήκατο τὸν ἄνθρωπον. dimiſit hominẽ, prodidit, præmiſit. à προΐημι.

Προηκής. præacutus.

Προήκω. procedo. καὶ προήκων, αὐξηθεὶς, προελθών.

Προημαρτημένα. τὰ. præterita peccata.

Προῆλθον. proceſsi.

Προῄρημαι. ſtatui, uolo.

Προηροσία. ας. ἡ. nomen ſacrificij pro fœlici futurarum frugum prouentu. Fiebat autem ante arationem, ut nomen ipſum indicat.

Προητοιμασμένος. præparatus.

Προήχθην. proceſsi, prouectus ſum, ſum adductus, aggreſſus ſum, προὐτράπην.

Προθέλυμνα. radicitus, funditus.

Προθέλυμνος. ου. ὁ. frequens.

Πρόθεμα. edictum, tabula propoſita publicè, πρόγραμμα.

Προθελυμνισάμενος. amplexus, περιπλεξάμενος.

Προθέσθαι ψῆφον. cenſendi poteſtatem facere, & calculum proponere.

Πρόθεσις. εως. ἡ. præpoſitio, quæ eſt orationis pars apud grãmat. Item propoſitum. Hieronym. ponit differentiam inter πρόθεσιν & προορισμὸν, id eſt inter propoſitionem & prædeſtinationẽ: quòd illud pertineat ad ea cum iam uicina eſt machinatio, ut penè cogitationẽ ſequatur effectus: hoc ad ea quæ multò ante definiuimus in animo. Item dies præſcriptus, ſicut

Προθεσμία. ας. ἡ. lex, præiudiciũ, præfinitum tempus, dies præſcriptus gratia alicuius, certus terminus.

Προθεσμία ταπτή. idem. Bud. Com.

Προθεσπίζω. μ. ίσω. π. ικα. uaticinor, iubeo. Neutr. accuſ.

Προθέω. præcurro.

Προθεωρέω. proſpicio.

Προθεωρία. ἡ. præuius aſpectus.

Προθήβης. ου. ὁ. adoleſcens, qui iam ex ephebis exceſsit.

Προθηλοπαιδάω. in cratibus ſole prius ſicco, in area uuas ſole ſicco.

Προθορών. proſiliens.

Πρόθυμα. ατος. τὸ. res quæ ante ſacrificiũ offertur, ut thus, ſiligo, hordeum, primitiæ.

Προθυμέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. ſum promptus, aliquid magno ſtudio ſuſcipio & inſtituo, in animũ induco, uolo, animum adijcio, contendo, ſtudeo, cupio efficere. Accuſ. ut ταῦτα προθυμοῦμαι, Plat. Et aliquando cum infinitiuo, Demoſth. καὶ ποιεῖν τι προθυμούμενος. Bud. Com.

Προθυμέω. idem.

Προθυμία. ας. ἡ. cupiditas, prõptitudo, alacritas, animi propenſio, prompta & egregia uoluntas.

Πρόθυμος. ου. ὁ. alacris, promptus, propenſus, animoſus.

Προθυμότατα. promptiſsimè.

Προθύμως. promptè.

Πρόθυρον. ου. τὸ. ueſtibulũ. Et ita dicitur de priuatis ædibus, ut προπύλαιον de ueſtibulo urbis uel templi uel regiæ.

quanquam Ariſtot. de regia Perſarum loquens, τὸ πρόθυρον iunxit τῷ πυλῶνι. Vitru. πρόθυρα (inquit) Græcè dicuntur quæ ſunt ante ianuam ueſtibula. Nos autem appellamus prothyra, quæ Græcè dicuntur diathyra, quo uocabulo quid intelligatur, ſuprà dictū eſt. Bud. in Annot. poſt.

Προθύω. μ. ύσω. π. υκα. *prius interficio, ſacrifico.* Actiu.

Πρόϊα. ὰ. *pyra præcocia.*

Πρωϊαίτατ۞. *præcox,* πάνυ πρότερος, Suid.

Προϊάπτω. *appono,* προτίθημι, *præpono.*

Προϊάπτω. μ. άψω. π. αφα. *mitto ante tempus, ut* ψυχὰς ἄϊδι προΐαψεν, *quaſi diutius in pace uiuere potuiſſent. Sic Verg. 9. Iuuenum primos tot miſerit Orco. Significat etiam noceo, lædo. Actiu. accuſ.*

Προΐεμαι. *uoce paſsiua. obijcio, prodo, ut* προΐεσθαι τὴν πόλιν *Demoſth. id eſt prodere & condonare, uel euertendam obijcere, quod &* καθυφιέναι *dicitur. Item emittere. Ariſtot.* καὶ τὸ ὅμοιον προΐεται σπέρμα. *Item dimitto, ut* προΐεσθαι δύναμιν, *dimittere exercitum, Plut. Sicut Cicer. Offic. 1. Cum autē Pompilio uideretur unam dimittere legionem. Item proijcio, abijcio, largior, effundo, erogo, ut* χρήματα προΐεσθαι τοῖς φίλοις, *Ariſtot. Ethi. 9. Et ibidem* προΐεσθαι τῷ φίλῳ, *id eſt cedere & condonare amico. Demoſthen. tamen* προΐεσθαι τὰ χρήματα *dixit pro homini obærato, & egenti, & labefactatæ fidei credere. Plut.* προΐεσθαι τὸν ἑαυτοῦ βίον *dixit pro mortem ſibi conſciſcere. Hoc Verg. ad uerbum Aen. 6. dixit, Vitamq́ perosſi proiecere animas. Et Lucan. Animas effundere uiles Quolibet hoſte paras. Legitur &* προΐημι *actiua uoce pro effutio, immitto, porro ago, in primā aciem promoueo, Xenoph.* παιδ. 7. *Sed* προΐεσθαι *magis in uſu eſt. Bud. Com.*

Προϊέναι ὀρεινὴν. *mōtanā uiā capeſſere.*

Προϊέναι τοῦ πρόσω. *progredi ulterius.*

Προΐξα. *nuper.*

Προΐηλε. *miſit, appoſuit. Iliad.* λ. πρῶτον μὲν ἐπὶ προΐηλε τράπεζαν.

Προῖκα. *gratis, ſponte.*

Προίκι۞. ου. ὁ. *qui aliquid gratis agit, ſpontaneus.*

Προικός. οῦ. *malus, ſtultus, pauper.*

Προίκτης. ου. ὁ. *idē, mēdicus, petēs gratis.*

Προικῷος. ου. ὁ. *dotalis.*

Πρόϊμον. ου. τὸ. *præcox.*

Προίξ. κός. ἡ. *dos,* δωρεά.

Προΐσταμαι. *eſt quaſi ante ſtare, id eſt proſtare, ut apud Quintil. Iubet proſtare gladio cinctum: & denotat defenſionem, ſcilicet τὸ ἐμπροσθεν ἵστασθαι, καὶ βοηθεῖν τοῖς ὄπισθεν, cōſtruiturq́ cum genitiuo, ut* προΐστασθαι τῶν δικαίων, *iura alicuius tueri & defenſitare, Demoſth. Aliquando eſt præficere, præfecturam conferre, ut* τῶν μεγίστων πραγμάτων προστὰς, *adminiſtrationi præfectus, uel ſummam curam habēs & poteſtatem, apud eundem. Et idem* κατὰ νεαί. προΐσταται στέφανον τουτονὶ αὑτοῦ, *Hunc ſibi Stephanum tutorem & defenſorem uindicemq́ aſſumit. Aliquando eſt liti pro alio ſe opponere, cauſæ alienæ defenſionem ſuſcipere, euentumq́ præſtare, Demoſth.* κατὰ ὀνήτ. *Et qui cauſam eo modo pro alio recipiunt* προστάντες τοῦ πράγματος *apud eundem dicuntur. Vnde* προστασία. *Aliquando prætendere, prætexere, ſicq́ conſtruitur cum accuſatiuo. Demoſth.* περὶ στεφ. τὴν πρὸς ἐμὲ ἔχθραν προΐσταται. *Aliquando proponere,* προτίθεσθαι, *ut*

προΐστασθαι παράδειγμα, proponere exemplum, Lucia. Aliquando præferre, anteponere, præponere. Greg. τὸ χεῖρον ὡς ἄμεινον προϊστήσατο. Et Plato, τὰ ὦτα τοῦ νοῦ προστησάμενοι, Plus auribus quàm menti tribuentes. Aliquãdo in principijs locare. Greg. de Baſil. αὐτὸν προστησαμένοις τοῦ λόγου τοῦ ἐπαίνου θεὸν, quaſi defenſorem moderatoremq́ orationis huius Deum in primis locantes. Vnde προστατήριος Apollo, quaſi ueſtibularius & liminaris, quaſiq́ ianitor appellatus. Aliquãdo præ ſe ferre. Ariſtid. Panath. μή τι προστησάμενοι τὸ σχῆμα φαυλότερον τοῦ λόγου, Nec ſpeciem oratione ipſa inferiorem præ ſe ferentes. Dicitur quoq; per accuſatiuũ, προΐστασθαι τὴν ἐκκλησίαν, pro τῆς ἐκκλησίας, id eſt moderari, regere, Syneſ. quod & ἐφίστασθαι τῇ ἐκκλησίᾳ dici poteſt. Simili modo

Προΐστημι. μ. ήσω. π. ηκα. præſideo, præſum, ut τῆς ὁπλοθήκης προεστηκὼς, id eſt (ut inquit Curtius) ſuper armamentariũ poſitus. Et τῆς βασιλείας μνήμης προεστὼς, qui erat principi à memoria, Herodia. Significat etiam proſtituo, id eſt προαγωγεύω, ut προστῆσαι τὴν αἰχμάλωτον. & προεστῶσα γυνὴ, proſtans, proſtituta, ἐργαζομένη, id eſt merens publice. Bud. Com.

Προΐστωρ. ορος. ὁ. teſtis.

Προΐσχομαι. allego prætendo, Herodi. ὁ δὲ τὸ γῆρας προϊσχόμενος, παρῃτεῖτο, Ipſe autem ſenectutẽ excuſans, repudiauit. Syneſ. καὶ τοῦτο προΐσχοιτο. Plut. προϊσχόμενος γυμνὸν τὸ ξίφος, id eſt προβαλλόμενος. Et χεῖρας προΐσχομαι, manus ſupplices porrigo, Thucyd. Eſt etiam oppono pro uelamento & integumento, conſtruiturq́ cum genitiuo et accuſatiuo, ut προΐσχεσθαι τῶν ὀφθαλμῶν τὰς χεῖρας, Plutar. quod facere ſolent, qui uidere nolũt, & quos pudet cernere. Bud. Com.

Προῖτος. ου. ὁ. Prœtus.

Προιχνεύω. μ. εύσω. π. ευκα. præeo, colo.

Πρόκα. ſtatim, extemplo, repente, ros.

Προκαδίστερον. magis neceſſarium, utilius.

Προκαθηγέομαι. ducatum præſto.

Προκάθημαι. præſideo.

Προκαθίζω. reſideo.

Προκαθίστημι. μ. ήσω. π. ηκα. præcõſtituo, præpono. Actiu. accuſ.

Προκαλεῖσθαι. prouocare, laceſſere, idq; dupliciter. Nam aliquando extra forum eſt, aliquando in foro, conſtruiturq́ utroq; modo cum duobus accuſatiuis. Extra forum poſuit Xenoph. ἐν ἃ κρείττων ᾔδει ὤν, ταῦτα προὐκαλεῖτο τοὺς συνόντας, Non ijs ludicris æquales prouocabat, quibus ſe ſuperiorẽ eſſe cõfidebat. In foro, Demoſth. πρὸς Πανταίνετον. προκαλοῦνται πρόκλησιν ἡμᾶς ὡς οὐ δεξομένους, Optionem nobis offerebant uelut non accepturis. Eſt enim προκαλεῖσθαι πρόκλησιν conditionem offerre, & prouocare hominem aliquo iudicio. Sic προκαλεῖσθαι δίκην, apud eundem Demoſt. ibidem. Sic Maxim. lib. 2. Pertinacius progreſſa contentione, Valerius Luctatium ſponſione prouocauit. Προκαλεῖσθαι διαιτητὴν, offerre arbitrum, arbitrio laceſſere. Προκαλεῖσθαι τοὺς οἰκέτας, id eſt ἐξαιτίζεσθαι, εἰς βάσανον αἰτεῖσθαι: quod ſeruos in quæſtionem poſtulare Cice. dixit. Id quod inopia probationum olim fiebat etiã in controuerſijs ciuilibus. Huc pertinet, cum etiam aliquãdo ponitur pro denuntiare quippiam aduerſario, teſtatoq́ prædicere, de quo plura Bud. Com.

Προκαλέστερον. promptius, paratius.

Προκαλέω. μ. έσω. π. ηκα. &

Προκαλίζω. μ. ίσω. π. ικα. prouoco, ſicut προκαλοῦμαι, ſuadeo, rogo, προφέρω. Actiu. accuſ.

Προκάλυμμα. ατος. τό. cooperimentum, protectio.

Προκαλύπτομαι. oppono pro uelamento, προΐσχομαι. Vnde pro prætexere ponitur, & prætendere, ſiue colorare, ut apud Vergil. Hoc prætexit nomine culpam.

Προκάμνω. laboro.

Προκάμπυλος. ου. ὁ. de plantis dicitur, quæ ubi primum in rectum altius uenerint, rurſus terram uerſus inclinant.

Προκάρδιον. ου. τό. locus pectoris qui eſt ſub mamillis, præcordia.

Προκάρηνος. ου. ὁ. præceps, capite deorſum uergens.

Προκαταβάλλομαι. ordior, præmolior, auſpicorq́; fundamentũ pono et iacio.

Προκαταβάλλω. repræſento, ante diem ſoluo. Sic Longol. Epiſt. li. 1. Sed quia non horum eſt neque temporum, neque morum, æs alienum ad diem diſſoluere, nedũ gratuitam penſionum pecuniam præſentare. Vnde

Προκατάβλημα. ατος. τό. quod primò ſoluitur, ſicq́; appellabatur Athenis præſentatio penſionis uectigaliũ prima, quam & προκαταβολὴν uocabant. ad alterũ enim terminũ (ut duo definiebantur termini emptori) pecunia, quæ erat reliqua ſoluenda, προκατάβλημα dicebatur.

Προκαταγινώσκω. præiudico. Genit. & accuſ. Vnde προκατεγνωσμένη δίκη, quæ præſumpta opinione damnata eſt, antequam cauſa agatur. Bud. Comment.

Προκατάγνωσις. præiudicium.

Προκαταδύω. demergo, occido.

Προκατακλίνομαι. præſideo, in eminentiori loco diſcumbo.

Προκαταλαμβάνω. præoccupo. Actiu. accuſatiuo iung.

Προκαταλέγω. addo in catalogum.

Προκατάληψις. ἡ. præoccupatio.

Προκαταλύω. μ. ύσω. π. υκα. derogo, prius diſſoluo.

Προκαταπίνω. prius deuoro.

Προκατάργματα. τὰ. libamina ſacrificiorum, quæ fiebant, antequam hoſtiam ferirent, προθύματα.

Προκαταρκτικόν. οῦ. cauſa euidens, cauſa morbi externa, ut προηγούμενον interna

Προκαταρκτικός. οῦ. ὁ. euidens.

Προκάταρξις. principium & origo. προκάταρξις τῆς δίκης, litis conteſtatio.

Προκατάρχομαι. auſpicor. προκατάρχεσθαι δίκης, litem conteſtari.

Προκατάρχω. præexiſto, anteuerto, antegredior. προκατάρξαν αἴτιον, cauſa antecedens: antegreſſam dicit Cice. Eſt etiam præpolleo, antiquiore loco numeroq́; habeor. Bud. Com.

Προκατασκέπτομαι. exploro.

Προκατασκευάζω. μ. άσω. π. ακα. præparo.

Προκατασκευή. ἡ. præſtructio, præparatio.

Προκαταφεύγω. prius fugio.

Προκαταχρῶμαι. antè conſumo, antè profundo & abſumo.

Προκατείληφά σε. anteuerti tibi.

Προκατέχω. iam pridem poſsideo, præoccupo.

Προάκουστα. prædicta, prius audita.

Πρόκειμαι. propoſitus ſum, manifeſtus ſum.

Προκείμενος. ου. ὁ. exporrectus, ad ſpectandum expoſitus.

Προκελευσματικός. pes metricus, quatuor ſyllabis breuibus conſtans.

Προκελεῦσαι. iubere, προκελεύσαι.

Προκεχειρισμένος. omnibus obuius, pro-

iectus, contemptus.

Προκέφαλος. ου. ὁ. qui eſt capite acuminato, ut upupa.

Προκένκης. τος. ὁ. cultellus, phlebotomū, Hippocrati.

Προκηρύκτω. miſſo præcone acceſſo.

Προκινδυνεύω. μ. εύσω. π. ευκα. pro aliquo periclitor. Actiu. accuſ.

Πρόκλησις. εως. ἡ. prouocatio, proteſtatio, precatio, libellus de mancipiorū quæſtionibus, aut teſtimonio, quemadmodum ex ſuo uerbo προκαλεῖσθαι cognoſcere licet. Proprie autē eſt (ut ſcribit Bud. Com.) denūtiationis genus, cum partes extra iudicium diem conſtituunt ex compoſito, uel alter alteri diem dicit, ad aliquem actum iudicio procul agendum, ut ſit uerbi gratia cum exhibitoria eſt petitio ad inſtrumentū exſcribendū.

Προκλητικός. ῦ. ὁ. efficax ad prouocandum quippiam.

Πρόκλητος. prouocatus, promptus.

Προκλυτός, ὁ

Πρόκλυτος. ου. ὁ. præauditus, præcognitus

Προκοιτέω. μ. ήσω. π. ηκα. excubo. Neutrum abſol.

Προκοίτιον. ου. antethalamus, antecubiculum.

Πρόκοιτος. ου. excubitor.

Προκολακεύω. μ. εύσω. π. ευκα. præblandior.

Προκόλπιος. qui muneribus aliquem corrumpit, δωροδόκος. Eſt quoque προκόλπιον τὸ πρὸ τῦ κόλπυ, uel πρὸ τῦ σκόπυ.

Προκομίζω efferο, profero.

Προκόμιον. ου. τὸ. coma appoſititia, antiæ, interprete Theodoro.

Προκοπή. ῆς. ἡ. fœlicitas, promotio. à προκόπτω.

Προκομίς. ἡ. cæſaries.

Πρόκοπον. capulum.

Προκόπτω. μ. ψω. π. φα. procedo, præcedo, proficio, διέρχομαι. Neutr. abſol.

Προκόσμιον. ου. τὸ. ante mundi initium.

Προκόττα. tonſuræ genus, & capillamentum. κόττη enim caput eſt, & κότλος gallinacei, ob capitis criſtam.

Πρόκριμα. ατος. τὸ. præiudicium, prælectio.

Προκρίνω. μ. ινῶ. π. ικα. κρίνω πρὸ τούτυ, antepono, eligo, præfero, in primis cenſeo. Et προκριθέντες dicuntur, quorum nomina ad ſpem ſortium recipiuntur, quaſi eximij & ſelecti. Acti. accuſ. Bud. Com.

Προκριτέος. ῦ. præferendus.

Πρόκριτος. ου. ὁ. electus, eximius, præcipuus. Dicuntur quoque πρόκριτοι πρόκριθέντες, de quibus in προκρίνω.

Προκρόσια. τὰ. ſacrificium Cereris.

Πρόκροσσον. gradus, ſcala. Vnde πρόκροσσαι νῆες, naues ſibi iunctæ ſcalarū inſtar, aliæ poſt alias, uel pronæ, in caput decliues, quaſi προκάροσσαι.

Προκυκλίς. pronuba, προμνήστρια.

Προκυλινδέομαι. ad pedes alicuius ſupplicem deuolui.

Προκυμαία. murus ædificatus ad repellendum fluctus.

Πρόκυμος. ου. ὁ. alacris, promptus, πρόθυμος.

Προκύπτω. μ. ψω. π. φα. inclino, emineo, obliquato capite proſpicio.

Πρόκωπος. ου. ὁ. nudus, ut enſis. Herodiano πρόκωπον ἔχων τὸ ξίφος dicitur ὁ ξιφήρης, id eſt qui ad capulū manu admota, ſtringendi occaſionem expectat Bud. Com.

Προλάλος. præceps in dicendo.

Προλαμβάνω. præoccupo, anteuerto, occupo præſumo, ſiue anticipo, ut Cic. dixit. Conſtruitur cum accuſatiuo et datiuo. Theophr. 8. ὅπως προλάβωσι ταῖς δυνάμεις τὴν αὔξησιν, Vt incrementum præſumere ualeāt clemētia tem

poris. Alibi idem cum genitiuo poſuit, προλαβεῖν τοῦ χειμῶνος, anteuertere hyemi. Vnde ponitur aliquando pro φθάνω, & præcedo, προηγέω, Syneſ. Ex quo et οἱ προλαβόντες, maiores et deceſſores et anteceſſores. Eſt etiã opinione præſumo, exiſtimo. Plut. in Caeſ. ὅν τοῦτον ἦν προλαβόντες. Inde iuriſconſulti præſumo dicũt pro opinione anticipata ducor.

Προλεαίνω. μ. ανῶ. prælino. Actiu. accuſ.

Προλέγω. μ. ἕξω. π. εχα. prædico. Actiu.

Προλείπω. μ. είψω. π. ειφα. deſero. Actiu.

Προλοχίζω. inſidior.

Προλήνιον. ου. τό. torcular.

Προληπτικόν. οῦ. præſumptum.

Πρόληψις. ιος. ἡ. opinio anticipata, cogitatio quæ iam animum occupauit. Cicero anticipationem & prænotionem uertit. Iuriſconſ. uocant præſumptionem.

Προλιμοκτονῶ. fame macero & cõficio.

Προλόβιον. ου. τό. prominentia auriculæ infimæ, quæ λοβὸς dicitur.

Πρόλοβος. ου. ὁ. idem quod πρηγορεὼν, id eſt ſinus prominens in gutture auiũ, in quem aues recentes cibos immittunt. Latinis ingluuies dicitur.

Προλοβώδης. εος. ὁ, ἡ. guloſus, ingluuiei ſimilis.

Προλογίζειν. præfari, πρότερον λέγειν.

Πρόλογος. ου. ὁ. præfatio, prologus.

Προλοχίζω. prius inſidias ſtruo.

Προμάλη. maza.

Προμάμμη. ης. ἡ. proauia.

Προμαντεία. ας. ἡ. clarior locus oraculorum.

Προμαντεύομαι. μ. εύσομαι. π. ευμαι. prædiuino Depon. accuſ.

Προμαχεῖν. ſtrenuè ſe gerere in prælijs, in prima acie pugnare.

Προμαχεών. προμαχών.

Προμαχίζω. μ. ίσω. π. ικα. in prima acie pugno. Neutr. abſol.

Προμάχομαι. idem.

Πρόμαχος. ου. ὁ. anteſignanus, in prima acie pugnãs. Item genus placentæ.

Προμαχών. ῶνος. ὁ. propugnaculum, pinna, minæ.

Προμελετάω. μ. ήσω. π. ηκα. præmeditor.

Προμετρητής. qui triticum aliaſq; fruges uendentibus menſurandi officium pro mercede exhibet.

Προμετωπίδιον. ου. τό. frontale, ornamentum equi circa frontem.

Προμετωπίς. ίδος. ἡ. pellis frontis.

Προμέω. prædor.

Προμήθεια. ας. ἡ. prudentia, prouidentia, cura.

Προμηθεύομαι. τὸ προμηθέω.

Προμηθεύς. έος. ὁ. is cui antequàm res aggrediatur ſuppetit conſilium.

Προμηθέω. μ. ήσω. π. ηκα. τὸ προμηθοῦμαι.

Προμηθής. έος. ὁ, ἡ. prouidens, prudens.

Προμηθοσύνη. ας. ἡ. προμνηστρία.

Προμηθοῦμαι. proſpicio, prouideo, conſilio malis imminentibus occurro.

Προμήκης. εος. ὁ, ἡ. prolixus.

Προμήτωρ. ορος. ὁ. auus ex matre.

Προμνάομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. τὸ προξενῶ καὶ μνηστεύομαι, hoc eſt, alicui ſtipulor, pro alio ambio & ei concilio. Plut. in Lucul. προμνώμενος αὐτῷ ἡλικίαν. Eſt etiam pronubæ ſiue nuptiarũ cõglutinatricis officio fungor. Videtur etiam accipi pro uxorem deſpondere. Bud. Com.

Προμνησαμένη. ἡ. pronuba.

Προμνηστεύομαι. τὸ προμνάομαι.

Προμνηστική. ars τῆς προμνηστρίδος, quaſi cõciliatrix, ars cõciliandi et copulãdi.

Προμνηστῖνοι. alius poſt aliũ, ſigillatim. οἱ προμνηστεύοντες ἀλλήλους, καὶ μὴ ἅμα πάντες προϊόντες, ἀλλὰ κατὰ τάξιν, καὶ ἐφεξῆς.

Προμνήστρια. ας. ἡ. pronuba, nuptiarum conciliatrix, προξενήτρια.

Προμνηστρὶς. ίδος. ἡ. idem.

Πρόμοιρος. ου. ὁ. intempeſtiuus, & de morte præmatura dicitur.

Προμονή. ῆς. ἡ. cacumen, eminentia.

Προμόλω. accedo.

Προμολών. ῶντος. ὁ. procedens.

Πρόμος. ου. ὁ. primus, πρόμαχος.

Προμυλαίνειν. pronum eſſe, labia protendere.

Προμυλία. ας. ἡ. dea quæ molis præſidebat.

Προμύσσω, uel προμύττω. μ. ξω. emungo, ut προμύξαι τὸν λύχνον, emungere lucernam. μύξαι enim dicuntur nares.

Πρόναος. ου. ὁ. ante templum ſtans, protemplum, uel protemplaris, Valla interprete, ut Herodo. 1. προναία, Mineruæ: quam tamen alij à prouidentia πρόνοιαν uocent.

Προνημώ. μ. νημῶ. promoueo. Actiu. accuſatiuo.

Προνηστεύω. pridie feſti ieiuno.

Προνοέομαι. τὸ προμανθάνομαι, proſpicio, prouideo. Vnde προνοοῦμαί σου, conſulo commodis tuis, καὶ πρόνοιαν ποιοῦμαι. Eſt etiam de induſtria facio, & conſultò aggredior, quod etiam ἐκ προνοίας ποιῶ dicitur.

Προνοέω. μ. ήσω. π. ηκα. idem.

Προνοητής. οῦ. ὁ. prouiſor.

Προνοητικόν. οῦ. &

Πρόνοια. ας. ἡ. prouidentia, Mineruæ cognomen. Vnde πρόνοιαν ποιεῖσθαι, id eſt λόγον ποιεῖσθαι, ἐπιστρέφεσθαι, rationem habere alicuius rei & curare. Ἐκ προνοίας, conſultò.

Προνομαία. ας. ἡ. proboſcis elephanti.

Προνομάχα. ας. ἡ. prædatio.

Προνομεύω. μ. εύσω. π. ευκα. perago, prædor.

Προνομή. ῆς. ἡ. paſcua. Item. direptio, captiuitas poſt uictoriam belli.

Προνομία. ας. ἡ. priuilegium, prærogatiua, authoritas. Interdum direptio. Interdum proboſcis elephanti, quæ & προνόμιον dicitur.

Πρόνομος. ου. ὁ. Pronomus, proprium tibicinis nomen.

Πρόνοος. ου. ὁ. prouidus.

Προνοέστερος. prudentior, prouidentior.

Προνώπιον. ου. τὸ. quicquid extra fores primum occurrit, ut ueſtibulum, προκαίθρον: ſicut ἐνώπιον, quod intus ctiãque expoſitum eſt, & loca ubi imagines exponebantur.

Προνώπιος. propitius, propitiatio.

Προνωπής. pronus, extenſus, præceps, paratus.

Πρόξ. κός. ὁ. animal ceruo ſimile, capra cornuta, ἐλάφου γέννημα.

Προξενέω. μ. ήσω. π. ηκα. concilio uſuram uel alium contractum, interpres ſum uſuræ faciundæ, Demoſth. Refertur et ad alias quaſcunque res, quas alijs comparare & conciliare contendimus, id'que cum datiuo. Plut. οἱ ταύτην καὶ ζῆλον τὴν τιμὴν προξενοῦντες. Gregor: ταύτας σοι προξενοῦν τὰς μονὰς, Manſiones cæleſtes tibi concilians. Eſt etiam hoſpitio publico ſuſcipio, & hoſpitij neceſſitudine alicui coniungor, cum genit. Xenoph. διὰ τὸ προξενεῖν ὑμῶν, Quòd mihi hoſpitij neceſſitudo uobiſcum intercedit. Bud. Com.

Προξενητής. οῦ. ὁ. proxeneta, id eſt licitator, mediator, conciliator, & interuentor, quaſi'que cõciliator hominum inter ſe ſtipulantium & ſpondentium, aut quemuis contractum conuentum'que ineuntium. Bud. Com.

Προξενήτρια. ας. ἡ. conciliatrix.

Προξενία. ας. ἡ. amicitia, hoſpitalitas, neceſſitudo hoſpitij & priuata & publica, commeatus.

Πρόξενος. ου. ὁ. αἴτιος, προστάτης, ὁ κοινῇ τῆς πόλεως

πόλεως ὅλης φίλος, hoſpes publicus, qui legatos ciuitatum honoris cauſa ſuſcipit. Accipitur & pro priuato hoſpite. Gregor. tranſlate poſuit, μυστήριον λαμπρότητος πρόξενον, id eſt conciliatiuum. Bud. Com.

Προοδοιπορέω. ῶ. præcurro, præmonſtro uiam, uiam praeo.

Προοδοποιέω. μ. ήσω. π. ηκα. facio uiã, uiam munio, & aditum patefacio. Vnde & pro præparare, & quaſi imbuere ponitur. Accuſ. & datiu. ut προοδοποιῶ σοι τοῦτο, Sum tibi author & exemplum præbeo.

Προοδοποιοῦμαι. procliuis ſum, præparatus ſum, pronus ſum & obuius. Et προωδοπεποιημένος, præparatus, expoſitus.

Πρόοδος. ου. ὁ. progreſſus.

Προόδων. οντος. ὁ. qui dentes habet exertos.

Προοικονομέω. procuro.

Προοιμιάζω. μ. άσω. π. ακα. proludo, proœmium facio. Neutr. abſol.

Προοίμιον. ου. τό. proœmium, præludium, præfatio. à πρὸ & οἴμη.

Προολεῖ. prodit, deſerit, perdit.

Προοπτέον. proſpiciendum eſt.

Πρόοπτος. ου. ὁ. præuiſus, præcognitus, manifeſtus, conſpicuus.

Προοράομαι, & προοράω. τὸ προγινώσκω, προμηθέομαι, prouideo, proſpicio.

Προορατικοί. οἱ. qui proſpiciunt futura.

Προορίζω. μ. ίσω. π. ικα. decerno, prædeſtino, præſtituo, præfinio. Vnde προωρισμένοι, prædeſtinati, ſelecti & deſignati, ἀπόλεκτοι, ἀφωρισμένοι. Προορίζειν etiam ſignificat idem quod τὴν οὐσίαν ἢ τὴν οἰκίαν ἀφορίζειν, hoc eſt oppignerationis & hypothecæ notam apponere. Bud. Com.

Προοῦ. emitte, protende.

Πρόουρον. muſtum, quod priuſquàm uuæ calcentur ſponte deſtillat.

Προοχή. ῆς. ἡ. eminentia.

Πρόοψις. ιος. ἡ. proſpicientia, præuiſio, proſpectus.

Προπάθεια. ἡ. præludium morbi, aduentatio morbi.

Προπαιδεῖα. τὰ πρῶτα μαθήματα (inquit Suid.) quæ & προπαιδεύματα dicuntur, hoc eſt liberales artes, quæ ante philoſophiam theologiamq́ doceri debent. Bud. Com.

Προπαιδεύω. μ. εύσω. π. ευκα. prædoceo.

Προπαίζω. illudo, præludo.

Προπαῖς. αιδος. ὁ. leno, mango.

Πρόπαλαι. diu.

Πρόπαν. totum, per totum.

Πρόπαππος. ου. ὁ. proauus.

Προπαραβάλλω. aggero.

Προπαρασκευάζω. præparo.

Προπαρασκευή. ἡ. præparatio.

Προπάροιθεν, & πρόπαρ per apocopen. corãm, antea. eſt autem aduerb. temporis & loci.

Πρόπας, præpoſitione redundante pro πᾶς. uniuerſus, omnis.

Προπάστιον. ante thalamum locus.

Προπάτωρ. ορος. ὁ. propater, id eſt, primus pater, principium alicuius generis.

Προπεμπή. ῆς. ἡ. deductio quæ honoris cauſa fit.

Προπέμπομαι. producor.

Προπεμπτα. quinta pars ſolutionis, καὶ πρὸς ἡμέρας πέντε.

Προπέμπω. μ. ψω. π. φα. præmitto, comitor, cum pompa aſſequor, deduco honoris gratia. Actiu. accuſ.

Προπεριζόμενος. complectens, ἀγκαλιζόμενος.

Προπερονάω. μ. ήσω. π. ηκα. penetro. Actiu.

 Π Ρ.

Προτέρυσι. anno ab hoc tertio. πέρυσι enim ſuperiore anno ſignificat.
Προπέτεια. ας. ἡ. immodeſtia, temeritas, lingua infrænata, contumacia.
Προπετής. ἐος. ὁ, ἡ. temerarius, proteruus, immodeſtus, incontinens, petulans, προπίπτων πρὸ τοῦ λογισμοῦ, Heſych. Item exertus, de lingua apud Hipp.
Προπέφανται. prædicta ſunt, manifeſta (ſunt.
Προπηγμένος. ου. ὁ, ἡ. affixus.
Προπηλακίζω. μ. ίσω. π. ικα. uitupero, cõuicior, laceſſo, ὑβρίζω. Actiu. accuſ.
Προπηλακισμός. οῦ. ὁ. uituperium, irritatio, contumelia. (pronus.
Προπλωής. ἐος. ὁ, ἡ. decliuis, præceps,
Προπίνω. prius bibo, honoro aliquẽ uino. Demoſtheni quoq; proditores patriæ, hoſtibus προπίνειν dicũtur. Neu.
Πρόπιον. ου. τό. oraculum, uaticinium.
Προπλόος. ου. ὁ. prænauigans.
Προποδίζω. μ. ίσω. π. ικα. progredior, ingredior. (des.
Προποδῶν. aduerb. præſens, ante pe-
Προπολεμέω. μ. ήσω. π. ηκα. propugno. Actiu. genit.
Προπόλιος. ου. ὁ. precans, ſuburbanus.
Πρόπολις. ιος. ἡ. craſsior materia & uiſcoſa in fundamentis operum, quæ apes inſtituunt.
Πρόπολος. ου. ὁ, ἡ. miniſter, famula, ſacrificus, æditus.
Πρόπομα. ατος. τό. propinatio.
Προπομπή. profeſtum.
Προπομπία. ας. ἡ. præmiſsio, præitio, deductio, comitatus cum pompa.
Προπομπός. οῦ. ὁ. dux, præmiſſor.
Προποντίς. ίδος. ἡ. Propontis, hoc eſt mare illud quod ante Pontum Euxinum eſt, Byzantio adiacens.
Προπορεύω. procedo.
Πρόποσις. ιος. ἡ. propinatio.
Προποτισμός. οῦ. præbibitio.
Πρόπους. οδος. ὁ. qui præmagnis eſt pedibus. Itẽ πρόποδες, eminẽtes montiũ partes & inſulæ quædã è regione Aegypti.
Προπρηνής. præceps, pronus. (pti.
Προπροκυλινδόμενος. ſupplex ad pedes deuolutus. ubi præpoſitio geminata emphaſin notat, ſcilicet, ualdè ſuppliciter, uel diu admodum.
Πρόπτωσις. ἡ. procidentia, cum uehementi motu procidit oculus.
Προπύθομαι. præſcio, prænoſco.
Προπύλαιον. ου. τό. &
Πρόπυλον. ueſtibulum, id eſt locus ille ante ianuas inter fores domus & uiam medius relictus, in quo qui dominum eius domus ſalutatum uenerant, priuſquam admitterentur, conſiſtebant, & neq; in uia ſtabant, neq; intra ædes erant. Significat etiam ingreſſum templi.
Προπωγώνιον. ου. τό. lanugo, prima barba.
Πρόπωνα. τά. fauſta, prompta.
Πρόρινος. ου. ὁ. intercus, adiectiuè.
Προῤῥαίνω. reſpergo. (præceptum.
Πρόῤῥησις. ιος. ἡ. uaticiniũ, prædicatio,
Προῤῥιζον. radicitus, προθέλυμνον.
Πρός genitiuo iuncta uim habet eandem, quam per iurantis, ut πρὸς τοῦ Διὸς, id eſt, per Iouem. Datiuo iuncta ponitur ꝓ iuxta, prope, ſupra, ut πρὸς τοῖς ποσί, πρὸς τούτοις, id eſt ad hæc, præterea. Accuſatiuo ad, & propriè motum ad rem animatam ſignificat. Aliquando ſine caſu præterea ſignificat. Iſæus, πρόδοτος ἦν αὐτῇ, δύο καὶ ἔικοσι μναῖ, καὶ πρὸς, & amplius. In compoſitione interdum inſuper ſignificat & præterea: interdum ſimul, unà. Tradũt præterea grammatici multa & uaria de huius præpoſitionis uſu, quæ hic utcunq; accipies. Oratio Demoſthenis πρὸς Λεπτίνην dicitur, & non κατὰ Λεπτίνου, quia ſcilicet ex formula τῆς τῶν παρα

νόμων γραφῆς, poſt annum accuſari legiſlatores non poterant: quare ad eum potius quàm contra eum, legem ab eo latam accuſat poſt annũ, quaſiq́ apud eum. Denotat item originem, ut πρὸς ἀνδρῶν, πρὸς γυναικῶν, id eſt ab agnatis & cognatis, Iſocrat. Pauſ. ὄντες νηλεῖδαι τὰ πρὸς μητρὸς, cognatione Nelidæ, hoc eſt, à Nelida genus maternum ducentes. Interdum ponitur pro eo, quod Latine dicimus, quod pertinet ad, ut πρὸς θεοῦ καὶ πρὸς ἀνθρώπων ἐναντίος. Idē uſus Latini in præpoſitiōe à. Plaut. A morbo ualui. Cicer. Sumus enim flagitioſè imparati cum à militibus, tum à pecunia. Liuius, Quietum deinde tempus fore uidebatur reliquum æſtatis tempus, fuiſſetq́ per Pœnum hoſtē.

Dicitur idem aliquando per παρὰ, χάριν, & ἕνεκα, & διὰ cum genitiuo aut accuſatiuo. Interdum officium denotat, ut πρὸς ὑμῶν ἐστι, officij noſtri eſt, nobis decorum eſt. Inde πρὸς τρόπου, ex moribus cuiuſq́. ſecundum quod conuenit, aut conſentaneum eſt. Et hæc cũ genitiuo. Nam cum accuſatiuo ſimiliter uarij uſus eſt.

Μάχομαι πρός τινα, pugno cum aliquo, id eſt contra. Sic Cic. pro Font. A quo periculo defendite iudices ciuem ſortem. Πρὸς αὐτὸν αὐτὸς, ſibi conuenienter, Ariſtot. Polit. 7. Πρὸς τὸ προσῆκον, prout cuiq́ cōſentaneum eſt, & conueniens: quod etiam dicitur κατὰ τὸ προσῆκον, Iſocr. Item ἡ πρὸς ὑμᾶς φιλία, amicitia quæ inter nos intercedit. Conuenit & permutationibus & compenſationibus, ut Theophra. de balſamo ſyncero, quod ſcribit uendi δὶς πρὸς ἀργύριον, id eſt argento ad drachmam, ut interpres exponit: uel bis tanto argenti, ut Bud.

Π Ρ.

Significat etiam propter, ut πρὸς ὅν, cuius gratia. Sic πρὸς χάριν, pro χάριτος ἕνεκα, ut, πρὸς χάριν δικάζειν, πρὸς χάριν ὁμιλεῖν, cum aliquibus conuerſari ad emerendam eorum gratiam. Πρὸς χάριν πράττω, facio gratia inductus. Πρὸς ἔχθραν, inimico animo. Πρὸς ὀργὴν, iracunde. Πρὸς ἔπος, & πρὸς λόγον, uel potius πρὸς λόγου, ad rem quæ agitur, ut ἐὰν πρὸς λόγον τι ᾖ, Si ad rem pertinere uideatur.

Πρὸς ἑαυτὸν, ſecum ipſe, & ſolus: quod etiam ἐφ᾽ ἑαυτοῦ dicitur, & καθ᾽ ἑαυτόν. Τὸ πρὸς ἐμὲ, quod ad me pertinet. Seruit etiam contentioni, id eſt comparationi, ſicut præ apud Latinos, ut præ nobis beatus uideris. Plato de Rep. 6. ὥς γε πρὸς τὸν ἅπαντα χρόνον, Si cum æuo compares, & cum æternitate, uel præ æuo. Quin & cum datiuo elegantia non caret, ut πρὸς τούτῳ εἰμί, id eſt ſum deditus, uel occupatus & intentus, hoc meditor, hoc ago. Plato in Phæd. πρὸς τῷ εἰρημένῳ λόγῳ ἦν ὁ σωκράτης. Sic πρὸς αὐτῷ εἶναι, pro ſecum ipſe meditari. Sunt & aliæ quædam locutiones ex hac præpoſitione, ut πρός τινος εἶναι, alicui ſtudere & fauere, & eum tueri adiuuareq́. Idē fit in præpoſitione à apud Latinos, qui ab aliquo facere, ſtare, uel eſſe dicunt pro adiuuare, & defendere aliquem, uel cauſam alicuius defenſionemq́ confirmare. Cic. Stabat à mendacio contra uerum. Πρὸς ἀγαθοῦ, idem quod ἐπ᾽ ἀγαθῷ, ſalubriter, Ariſtot. de Mundo: ſic Galen. πρὸς κακοῦ ἐν, pro incōmodo dixit, ut πρὸς κακοῦ γίνεται, nocet. Πρὸς καθαρότητα ἀφίστηκε, pro κατὰ καθαρότητα, diſtat claritate. Πρὸς τὸ παρὸν, in præſenti, in præſens, id eſt in re ipſa, ἐν τῷ παραχρῆμα. & Græcis ſic uſurpatur, ut

Latinis in præſenti, non ſolum de inſtanti, ſed etiam de alijs temporibus.

Πρὸς δὲ, & προσέτι aliquando aduerbialiter ponũtur pro præterea & amplius, quemadmodum & de πρὸς dictum eſt. Sed de his & ſubſequentibus copioſius Bud. Com.

Πρὸς ἀκρίβειαν. diligenter.

Πρὸς ἀλλήλους. mutuò, inuicem.

Πρὸς ἀφθονίαν. abundè.

Πρὸς ἀφοσίωσιν. defunctoriè.

Πρὸς βραχύ. pauliſper.

Πρὸς ἑαυτούς. inter ſe, ſecum.

Πρὸς ἐμοῦ ἐστι. mihi eſt familiaris, propinquus, amicus.

Πρὸς ἡμᾶς ἐστι. in nobis ſitum eſt, penes nos eſt.

Πρὸς ὀρθὴν καὶ ὀρθοῖς. rectis lineis, ad rectam lineam, ad rectum angulum. Locutio compendioſa eſt. ſubintelligitur enim γράμμη, & interdũ γωνία.

Πρὸς πατρὸς θεῖος. patruus.

Πρὸς τὸ δοκοῦν. prout uiſum fuerit.

Πρὸς τὸ μέγεθος τῆς πόλεως. pro urbis magnitudine.

Πρὸς τοὺς ἔξωθεν. externis.

Προσαγγελεύς. έως. ὁ. προσαγωγεύς.

Προσαγγελία. ας. ἡ. annunciatio.

Προσαγγέλλω. μ. λῶ. annuntio.

Προσαγηόχασι. adduxerunt.

Προσαγλαΐζομαι. adornor.

Προσάγομαι. idem quod ἐπάγομαι, ἐπισπῶμαι, ἐφέλκομαι. aſciſco, allicio, cõcilio, promereo, attraho, mancipo, captiuum facio. Bud. Com.

Προσαγορεύω. μ. εύσω. π. προσείρηκα. ſaluto, appello, uoco. Actiu. accuſ.

Προσάγω. μ. ἄξω. π. ηχα. adduco, admoueo, adhibeo, admitto. Xenoph. προσάγειν τοὺς δεομένους τιμὴν ἔχων, qui admiſſionibus præfectus erat. Huic opponitur ἀπάγω. Eſt etiam concilio, ad me uel ad amorem meũ duco, οἰκειοῦμαι, ſicut προσάγομαι. Item impono, iniungo, ut iniungere laborem Latinis. προσάγειν πρὸς τὸ δῆμον, ferre ad populũ, id eſt ἀνάγειν. Eſt etiam propè accedo & appropinquo. Plut. in Gal. προσῆγον ἐσπασμένοις τοῖς ξίφεσι. ſic dicitur, ut προσβάλλω. Inde et pro obrepere, quod eſt quaſi aliũ per hypocriſim fallere, ponitur. Plut. καὶ προσάγουσι δι' ἀπάτης τοῖς βασιλεῦσι, Et captioſe inſinuantur apud reges. Conſtruitur autem, ut uides, & cũ datiuo, & cũ accuſatiuo Bud. Com.

Προσαγωγεύς. έως. ὁ. conciliator, interpres, ſequeſter, emiſſarius, qui & προσαγωγίδης, & ὠτακουστὴς dicitur: à Latinis aures & oculi regum, aut tyrannorum. in utranque enim partem accipi poſſunt. Bud. Com.

Προσαγωγή. ῆς. ἡ. prouentus, acceſſus & aditus qui παρὰ τῶν προσαγωγέων ad principem datur ſupplicaturis, conciliabulum. Ἐκ προσαγωγῆς aliquid fieri dicitur, quod ſenſim fit, aut acceſsione paulatim creſcente. Bud. Comment.

Προσαγωγίδης. ου. ὁ. idem quod προσαγωγεύς.

Προσαγώγιον. ου. τὸ. circinus, inſtrumentum fabrile, quo ligna curua attrahentes dirigunt.

Προσαγωγίς. ίδος. ἡ. exploratio.

Προσαγωγός. οῦ. ὁ. blandus, ſuauis auditu. προσαγωγὸς τῶν λημμάτων, conciliator atq; interpres capturarum & lucrorum.

Προσαγωνιστής. οῦ. concertator.

Προσάδω. μ. άσω. accino. Actiu. dati.

Προσαθύρω. colludo.

Προσαιθαλίζειν. flammã accendere, quæ ad æthera feratur.

Προσαίνω. adulor, allicio.

Προσαιρέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. eligo, cum

cum uir uirum legit, Xenoph. παιδ. 1. Eſt etiam allego, id eſt ad numerum antiquum addo & mihi coopto, Plut. in Cam. Bud. Com.

Προσαισθάνομαι. præſentio.

Προσαιτέω. μ. ήσω. π. ηκα. mendico.

Προσαίτης. ου. mendicus.

Προσακοντίζομαι. ſagittis confodior.

Προσαλίζω. μ. ίσω. π. ικα. configo. Actiu.

Προσαλίσκομαι. præter alia capior, & condemnor.

Προσάλλομαι. ſalio.

Προσαμάομαι. τὸ ἐπαμῶμαι ἢ συνάγω, accumulo. Bud. Com.

Προσαμύνω. uindico, adiuuo.

Προσαναγκάζω. idem quod ἀναγκάζω, & ἐπαναγκάζω. Nam ἡ πρὸς, nihil hic ad ſignificationem facit.

Προσαναγορεύω. de alto dico. Actiu.

Προσανάθου. depone, communica. ἀ προσανατίθεμαι.

Προσαναιρέω. μ. ήσω. π. ηκα. do reſponſum.

Προσανακλαίομαι, uel Atticè προσανακλάομαι. cum aliquo lamentor, & congemiſco. Datiuo.

Προσαναλαμβάνω. τὸ λαμβάνω, ſed uehementius quiddam.

Προσαναλογιζόμενοι. οι. præterea cogitantes.

Προσανάλωται. interijt.

Προσανανεόω. ſuſcito, renouo.

Προσανατείνομαι. minor, ἀπειλῶ.

Προσανατιθεὶς, elatus, iratus.

Προσανατίθεμαι. τὸ ἀνατίθεμαι, hoc eſt conſulo amicum uel fidũ hominem & conſultum, & conſilium meum, uel negotium expono. Paul. ad Gal. 1. οὐ προσανεθέμην σαρκὶ καὶ αἵματι, Nõ adhibui (inquit) in conſiliũ carnem & ſanguinem. hoc eſt, Cum nullo hominum Damaſci conſilia de euangelica prouincia mihi mandata diuinitus communicaui. Et ibidem ca. 2. ἐμοὶ γὰρ οἱ δοκοῦντες οὐδὲν προσανέθεντο, Mihi enim qui aliqui eſſe uidebantur nihil communicauerunt: uel, prorſus conſilia mecum non contulerũt. Sic Diodor. τοῖς μάντεσι προσαναθέμενος περὶ τοῦ σημείου, Cum ſuper portento Chaldæos conſuluiſſet. Eſt etiam τὸ προσεπιφορτίζομαι, inſuper hoc oneris ſuſcipio, ἐπὶ τῷ πρώτῳ ἄχθει καὶ τόδε αἴρομαι, Xenoph. ἀπομν. Bud. Com.

Προσαναχρωννύω. transformo me in eoſdem colores.

Προσανέχω. adhæreo, προσκεκόλλημαι.

Πρόσαντες. τὸ. opera, labor, moleſtum, difficile, aduerſum, accliue.

Προσάντης. εος. ὁ, ἡ. arduus, contrarius, obuians, difficilis, accliuis.

Προσαντιβολέω. precor.

Προσαντλάω. μ. ήσω. π. ηκα. haurio. Neu.

Προσαυξῶ. creſco, augeor. ἀντὶ γὰρ τὸ αὔξειν.

Προσαξίαν. meritò.

Προσαπεκδύεσθαι. præterea exuere, ultro exuere.

Προσαπαλή. ῆς. ἡ. honor.

Προσαποβάλλω. inſuper perdo, dimitto. Actiu.

Προσαποδύεσθαι. προσαπεκδύεσθαι.

Προσαπόδωσις. redditio.

Προσαπόθεσις. aſsignatio, redditio.

Προσαποκρίνομαι. plus æquo, uel plus atque interrogor reſpondeo.

Προσαπόλλυμι. ſimul pereo, unà cõcido.

Προσαπομύζω. traho moram. (lior.

Προσαποσκευάζομαι. præmoneo, demo-

Προσαποστρέφω. obuerto. Actiu.

Προσάπτεσθαι. ſummis digitis attingere.

Προσάπτω. μ. άψω. π. ῆφα. applico, adiungo, appono, affigo, defigo in aliqua re. Eſt etiam attribuo, contribuo, aſsigno, προσνέμω. Actiu. accuſ. cũ datiuo.

Προσαράσσομαι. allidor.

Προσαράσσω. μ. άξω. π. αχα. alligo, affigo, collido, rumpo. Actiu. accuſ.

Προσάρδομαι. irrigor.

Προσαρκέω. μ. έσω. π. εκα. adiuuo. Acti.

Προσαρμόζω. μ. όσω. π. οκα. adapto. Actiu.

Προσαρτάω. μ. ήσω. π. ηκα. appendo, ſuſpendo.

Προσάρω. conuenio, apto.

Προσασπάζομαι. ciuiliter aliquid dico.

Προσαυδάω. μ. ήσω. π. ηκα. alloquor.

Προσαυλίζω. μ. ίσω. π. ικα. ſto in aula. Neutrum.

Προσαφαιρῦμαι. inſuper aufero.

Προσαφίψω. μ. ψέσω. τὸ ἀναφίψω.

Προσαυτοχειρία. ας. ἡ. ſuimet interfectio.

Προσβαίνω. accedo. Neutr.

Προσβάλλομαι. incurſu petor, oppugnor. Vnde προσβαλλόμενον dicitur id in quod quippiã incurrit uel incidit, uel incumbit & appellitur, & quod oppugnatur. Bud. Com.

Προσβάλλω. μ. αλῶ. π. προσβέβληκα. occurro, appellor & pello. Lucian. τίς ἡ φωνὴ προσέβαλεν ὑμῖν πόρρωθεν; Pepulit aures noſtras? Gregor. ἐάν σοι προσβάλῃ, Si in te incurrerit, hoc eſt, Si te intus male afficere tentarit. Eſt etiam συμβάλλω καὶ συμπλέκομαι, confligo, irruptionem uel impreſſionem facio, hoc eſt μάχομαι & oppugno, ut προσβαλὼν τῇ πόλει, Xenoph. Item impingo, intorqueo, illido, Aeſchin. ... Item τὸ συνταράττω καὶ συγκρούω, hoc eſt allido, collido, confligo, impingo, ut τῷ ξίφει γυμνῷ προσβαλὼν, Plutarc. de Bruto. unde προσβάλλειν τινὰ ἑτέρῳ, incitare in eum & irritare, ſtimulare & impellere, protrudere & adurgere. Demoſth. περὶ στεφ. ὥσπερ θεία μοι προσβαλόντων. Eſt quoque προσβάλλειν ἀτιμίαν, notare ignominia, irrogare ignominiã & infligere. Item admoueo, ut παραβάλλω, applico, accommodo, Plat. Timæo. Accipitur & pro ἀτενίζω, & oculum obtutumq́ figo. Plutarc. Symp. ὁ δὲ θάλης προσέβαλε τῷ πανίσκῳ πολὺν χρόνον, hoc eſt, τὴν ὄψιν προσέβαλε. Bud. ibidem.

Προσβεβλημένον. τὸ. propoſitiuum.

Προσβεβλημένος τοῦ πατρός. dimicans pro patre.

Προσβάω. honoro, ſuſpicio, ueneror.

Προσβιάζομαι. μ. άσομαι. π. ασμαι. inſuper cogo.

Προσβιβάζω. promoueo, impello.

Προσβλέπω. μ. ψω. π. φα. aſpicio. Acti.

Προσβλητός. adhærens, agglutinatus.

Προσβοηθέω. τὸ συμβοηθέω, ſuppetias ferre, arma conſociare. Thucyd. προσβεβοηθηκότας, & συμβεβοηθηκότας, & ἐπιβεβοηθηκότας, appellat τοὺς συμμάχους.

Προσβολή. ῆς. ἡ. ἀπὸ προσβάλλω dicitur propinquitas, adiectio. Item uis, impetus, incurſus, & acceſſus uiolentior, appulſus. Item oppugnatio, ut ὁ ἐκ προσβολῆς ἀγὼν, pugna circa muros urbium, Plut. Vnde προσβολὴ τῶν ἀθλητῶν, petitio gladiatorum ad uulnera infligenda, ut προσβολὴ τῶν πολεμίων. Προσβολὰς κάρτερας, ualida tormenta dixit Herodotus.

Eſt & noxa, offenſioq́, Syneſ. & προσβολὴ τῆς ἀτιμίας eſt ἀτίμωσις. Plato etiam appellat punctum diſſectionis cuiuſdam, & applicationis decuſſationisq́, quod Cic. commiſſuram uertit, quaſi iuncturã cohærentem. Ἐν προσβολῇ, in itinere. Bud. Cõ.

Προσβόρειος, &

Πρόσβορρος. ad aquilonem uergens, ab aquilone perflatus.

Πρόσγειος. ὁ. ἡ. contiguus, humilis.

Προσγελάω. μ. άσω. π. ακα. arrideo. Acc.

Προσγίνομαι. fio, augeor, adijcior, miſceor.

Προσγράφω. adſcribo, & ἐγγράφω, προσκείνω. Datiuo iung. & accuſ.

Προσδεθείς. ὁ. uinctus, alligatus.

Προσδέομαι. indigeo præterea aliorũ. Depon. genit.

Προσδέω. μ. ήσω. π. ηκα. alligo, uincio.

Προσδέχομαι. μ. ξομαι. π. γμαι. prætereaaccipio, aſſumo, admitto. Item expecto, ut apud Luc. ca. 2. de Simeone, προσδεχόμενος τὴν παράκλησιν τοῦ ἰσραήλ. Et Xenop. προσδεχόμενος καὶ ἄλλην στρατιὰν οἴκοθεν. Bud. Com.

Προσδιαβάλλω. calumnior. Acti. accuſ.

Προσδιαιτάω. μ. ήσω. π. ηκα. apud aliquem uictito.

Προσδιαιτέω, ſicut προσαιτέω. mendico.

Προσδιαίτησις. εως. ἡ. conuerſatio, uictusq; apud aliquem.

Προσδιαλέγομαι. ſimul ſermocinor, rurſus alloquor.

Προσδιαστέλλομαι. τὸ διομολογοῦμαι, προσδιορίζομαι, nominatim excipio, & ſtipulatione caueo.

Προσδιαστρεφόμενος. deprauatus.

Προσδιατρίβω. μ. ίψω. π. ιφα. tardo, moror, immoror, cum aliquo uerſor, aliquem conſector. Datiuo.

Προσδιαφθείρομαι. ſimul pereo, unà concido.

Προσδιέρχομαι. enarro.

Προσδιορίζομαι, &

Προσδιορίζω. eò amplius conditionem addo, uerbisq; attempero & definio quod dictum eſt: & quaſi addefinio quod ſimpliciter enunciatum erat, additamentis circunſcribo. Vulgus circunſtantias addere dicit. Vnde

Προσδιορισμός. huiuſmodi circunſcriptio, uerborumq; præciſio. Vulgò cautela. Et apud dialecticos dicitur ea pars propoſitionis præcipua, quæ ſignificat quo nam modo prædicatum inſit in ſubiecto. Circunſtantiam appellant. Bud. Com.

Προσδοκάω. μ. ήσω. π. ηκα. expecto, ſpero.

Προσδοκία. ας. ἡ. expectatio.

Προσδόκιμος. ου. ὁ. approbatus, de quo magna ſpes eſt.

Προσεγγίζω. μ. ίσω. π. ικα. appropinquo. Neutr. datiuo iung.

Προσεγγράφω. aſcribo, inſuper aſcribo, & addo. Iungitur datiuo cũ accuſ.

Προσεγκαλῶ. accuſo, expoſtulo, increpo, imputo.

Προσέγκειμαι. incumbo.

Προσεδρεύω. μ. εύσω. π. ευκα. aſsideo. Datiuo iung.

Προσεδρία. ας. ἡ. & προεδρία. aſsiduitas.

Πρόσεδρος. ου. ὁ. aſsidens, aſsiduus.

Προσέηκε. emiſit.

Πρόσει. accedis.

Προσείκελος. ου. ὁ. ſimilis.

Προσείλιος, & πρόσειλος. ου. ὁ. apricus, ad calorem ſolis expoſitus, ὁ πρὸς ἥλιον τετραμμένος, hoc eſt πρὸς τὴν ἡλίου αὐγήν.

Πρόσειμι, compoſitum ex πρὸς & εἶμι, eo, uado, ſignificat accedere, conuenire, & tam ad perſonas, quàm ad res refertur. Gregor. προσελθὼν τῷ βασιλεῖ. Plutarch. de Cicero. ἀπὸ καὶ τῷ λέγειν μετὰ φόβου προσιὼν, Ad dicendum timide accedens. Dicitur & de muliere nubente, quaſi pro conuenire in manum, id eſt contrahere, & nexum inire, ut ἀνδρὶ προσελθεῖν Xenophon. Significat etiam quotannis redire & obuenire. Thucyd. 2. προσιόντων μὲν ἑξακοσίων ταλάντων, &c. Vnde προσιόντα, obuentiones, reditus. Pertinet aliquando hæc dictio ad fo-

rum, ut προσιέναι τῇ βουλῇ, ad curiam referre: προσιέναι τῷ δήμῳ, cum populo agere: προσιέναι τοῖς δικασταῖς, apud iudices cauſam actitare, in iudicio dicere. Vel cum accuſatiuo, ut Aeſchin. προσιέναι τὸ δικαστήριον, ingredi iudicium. Bud. Com.

Πρόσειμι. adſum. unde πρόσεστι, de quo infrà.

Προσειπεῖν. alloqui, ſalutare.

Προσείρηκεν. alloquutus eſt.

Προσεῖρπεν. arrepebat, ſerpebat.

Προσείρω. adijcio, προσάπτω.

Προσεκκαίω. accendo.

Προσεκπυρῶσαι. accendere.

Προσεκτέον. ſtudendum eſt.

Προσεκτικός. ἡ. ὁ. attentus, ſobrius.

Προσελαύνω. tranſcendo, ſupero, percutiendo ferio, produco. Item accedo, adequito, equito, aduehor, ut προσελαύνω τῷ ἵππῳ.

Προσελεῖν. conuiciari, ὑβρίζειν. Ab Elide urbe Arcadiæ, uel ab ipſis Arcadibus conuiciatoribus, qui προσέληνοι dicebantur.

Προσελθῶ. aduenio. Neutr. abſol.

Προσεληναῖος. ὁ. ὁ. ante lunam natus.

Προσέληνοι. οἱ. cognomentum Arcadum, quòd ante lunam fuiſſe ſe contenderint.

Προσέλομαι. eligo.

Προσεμβάλλω. adijcio, addo, impello.

Προσεμβῆναι. inſilire.

Προσεμπεδοῦν. confirmare.

Προσεμφερής. ὁ ἐμφερὴς καὶ παρεμφερὴς, ſimilis, aſsimilis ſimilitudinē referēs.

Προσεννέπω appello, alloquor.

Προσενεῖναι πάλιν ἑτέρας. alteras totidem plagas inſigere. Figura eſt Attica Plutarch. nam ſubaudiendū πληγάς. Bud. Com.

Προσενώπιον. ὁ. τὸ. ante conſpectum poſitum, ut paries.

Πρόσεξις. attentio.

Προσέοικα. aſsimilor, appareo.

Προσεοικώς. ότος. ὁ. ſimilis.

Προσεπαινῶ. collaudo.

Προσεπαδεῖν. iterum ac tertiò loquor et (dico.

Προσεπεμβαίνειν. inſultare, irridere.

Προσεπερωτᾶν. iterum ac tertiò interrogare.

Προσεπιδεικνύω. μ. ξω. π. χα. oſtendo. Actiu.

Προσεπιδημέω. μ. ήσω. π. ηκα. appellere. Neutr.

Προσεπιδοξάζω. coopinor.

Προσεπιμετρεῖν. aliquid ultra iuſtū ſubinde admetiri, & ad cumulū addere.

Προσεπινοέω. poſtea intelligo.

Προσεπιῤῥώννυμι. confirmo, uires ſuperaddo.

Προσεπιτάττειν. indies alia atq; alia, uel indies maiora iubere.

Προσεπιφραζεῖν. amplificare uerbis.

Προσερείδω. μ. είσω. π. εικα. applico, innitor. Actiu. accuſ.

Προσερέω. narro, appello, laudo.

Προσεῤῥύη. acceſsit, affluxit.

Προσέρχομαι. accedo. Depon. datiuo.

Προσέρχομαι τῷ δήμῳ. habeo orationem ad populum.

Πρόσεστι. τὸ σὺν τοῖς ἄλλοις οἷς ἔχω ἐστί μοι καὶ τοῦτο, & largè mihi ſupereſt, ut ſic dicam, τὰ προσόντα τοῖς πτωχοῖς διανέμων τὸν ἔδει, hoc eſt τὰ πλεονάζοντα. Ex quo fit, ut τὸ προσὸν pro excurrente ſumma ponatur, & quod quadranti ſummæ & integræ ſupereſt.

Προσέσχε. applicuit, acceſsit.

Προσεταιρίζω. μ. ίσω. π. ικα. ſocium aſſumo, amplector. Neutr. abſol.

Προσέτι. adhuc, præterea.

Προσευπορῆσαι. largè ſuppeditari, & abundè ſupereſſe.

Προσεσχολῆσαι. accuratè contemplari. Genitiuo.

Προσεχῆ.

Προσευχή. ῆς. ἡ. oratio quæ ad deum funditur: quaſi προσοχὴ, quoniam attentione opus ſit. Eſt & locus ubi medici ſtipem efflagitant, ut apud Iuuenalem, Aede ubi conſiſtas, in qua te quæro proſeucha.

Προσεύχομαι. μ. εύξομαι. π. ευγμαι. oro, adoro, propriè deum. Depon. datiuo.

Προσέχεια. ας. ἡ. attentio, προσοχή.

Προσεχής. έος. ὁ, ἡ. continuus, continens, ſobrius.

Προσέχοντες. οἱ. ſocij abſoluti, aſſenſores, ſtudioſi.

Προσέχομαι. adhæreo, agnaſcor.

Προσέχω. μ. έξω. π. προσέσχηκα. attendo, intendo, adhibeo, aduerto, ut προσέχω τὸν νοῦν τούτῳ, animũ adhibeo & applico, animum conuerto & appello. Plutarch. ſine caſu nominis idem dixit, αὖθις ἠνάγκασε τῷ πλῷ προσέχειν τὸν ἀντώνιον. Significat etiam auſculto & obtempero. Dicitur & οὐ προσέχω, pro nihil moror. προσέσχεν, appulit, appropinquauit, καὶ ὤκειλε. Bud. Com.

Προσζημιόω. μ. ώσω. π. ωκα. dãno afficio.

Πρόσηβος. ου ὁ. pubes.

Προσηγορία. ας. ἡ. ſalutatio, appellatio.

Προσηγορικός. οῦ. ὁ. appellatiuus.

Προσήγορος. ου. ὁ. appellatiuus, ſalutatiuus, appellatio, προσκλητικός.

Προσῄει. adibat, propè erat.

Προσέοικε. ſimilis eſt.

Προσείληφε. accepit.

Προσήκω. conuenio, id eſt cõgruo, τὸ καθήκω καὶ ἀνήκω, pertineo. Datiuo iũg. Plato de Rep. 7. οὐ μόνον γεωργίᾳ προσήκει, ἀλλὰ καὶ στρατηγίᾳ, Non ſolum ad agriculturam pertinet, ſed etiam artis imperatoriæ refert præſciſcere tempeſtates. Demoſth. οἴει σοι προσήκειν τῶν τούτου, Cenſes ad te pertinere eius bona. Et apud eundẽ, ὧν οὐδὲν ἐμοὶ προσῆκεν, Crimen ad me nihil ptinet: non cõuenit, crimen in me nõ eſt uериſimile. Simile ei, quod Latini affinem culpæ, crimini & ſuſpicionĩ dicunt. Sunt enim προσήκοντες οἱ οἰκεῖοι, cognati & affines. Ponitur aliquando προσῆκεν pro προσήκει, ſicut ἦν pro ἐστί, & ἔδει pro δεῖ. Vnde προσῆκον nomen, ut τὸ προσῆκον τοῦ πράγματος, pro pertinens ad cauſam, & quaſi affine cognatumq́ue, & coniunctum cum cauſa, Plat. Idem, τὸ προσῆκον ἑκάστῳ ἀποδιδόναι, ius ſuũ unicuiq; tribuere. Bud. Com.

Προσηλάω, uel προσηλόω. μ. ώσω. π. ωκα. affigo, cingo. Dicitur & προσηλόω. Actiu. accuſ.

Προσήλιος, & πρόσηλος. idem quod πρόσηλος.

Προσήλυτος. ου. ὁ. aduena, peregrinus, proſelytus. ἀ πρὸς & ἐλεύθω. Hebræis gerim dicebantur, & proptiè ij qui ex ethnicis, legibus Moyſi & ceremonijs initiati, Iudaiſmũ profitebãtur.

Πρόσημαι. obſideo.

Προσημαίνω. portendo, ut dij futura præſignificant, ſignum do.

Προσημπόλησα. accepi.

Προσηνεια. ας. ἡ. manſuetudo, beneuolentia.

Προσηνέμιος. ου. ὁ. uento expoſitus, uel uentoſus.

Προσηνής. έος. ὁ, ἡ. lenis, manſuetus, blandus.

Προσηνῶς. placidè, blandè, ſuauiter.

Προσηύδα. allocutus eſt.

Προσηνέχθη. incidit, adduxit.

Προσθάλπω. applico.

Προσθάθμην. adamuſſim.

Πρόσθε. τὸ πρόσθεν.

Προσθεῖναι τὰς θύρας. apud Herodot. pro ἀποκλεῖσαι. (dicitus.

Προσθέλυμνον. πρoθέλυμνον. funditus, ra

Προσθήματα. medicamenta quæ in uel‑lere naturalibus mulierum admouentur, hoc eſt peſsi.
Πρόσθεν. ante, antea, prius, ulterius.
Πρόσθεσις. εως. ἡ. appoſitio, additio, appendix, acceſsio.
Προσθήσῃ. συμποχ' μῆσαι.
Πρόσθετος. ο. ὁ. appoſitus, appendens, admotus. Itē addictus creditori, Plut. in Luc. Itē πρόσθετα, τὰ προσθήματα.
Προσθήκη. ης. ἡ. additio, appoſitio, additamentum, augmentum, acceſsio, appendix. Plutar. in Ant. ὥστε δ' ἄρα προσθήκη γυναικὸς ἦν, Adeò ſe uelut comitis & aſſeclæ loco & numero eſſe uoluit. Demoſth. ὁ δ' δῆμος ἐν προσθήκης μέρει, id eſt numerus eſt tantum, ut, Nos numerus ſumus, & fruges conſumere nati: uel, nulla ratio populi habetur, nullo loco habetur, nulloq; numero.
Πρόσθημα. idem.
Πρόσθιος. ο. ὁ. anterior.
Προσίασι. accedunt. ſed cum πρὸ compoſitum πρoίασι dicitur, non πρόίασι.
Προσίει. προσίησι.
Προσίεμαι. deſydero. Item admitto, id eſt recipio, non repudio conditionem, ut προσίεσθαι τὴν πρεσβείαν, Liban. Sic Cic. Philip. Recipere legatum hoſtium, &c. Xenoph. μηδὲ δ', ὅστις χρημάτων ἐπιθυμῶν, ἥττων προσίεται, Siquis pecunia perpulſus uinci ſe patitur. Sic equus ſi equiti cedit, τὴν ἀναβάτην προσίεσθαι, hoc eſt aſcenſorē admittere dicitur. Vnde & pro admitto, id eſt approbo, δοκιμάζω ponitur. Xenoph. παιδ. 8. καὶ ἀποχεῖσθαι δὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς προσίετο, nō improbabat. Sic admittere religiones, Cicer. de Leg. Item admitto, id eſt facio uel committo. Xenoph. παιδ. 7. προσίεμεν θανατίους ἢ πρόσθεν ἦμεν, Hoc committeremus ut deteriores quàm prius eſſemus. Sic Plaut. in Menæ. Quid tandem admiſi in te, ut loqui non audeam? Bud. Com. (deo.
Προσίζω. μ. ίσω. π. ικα. facio ſedere, ſe‑
Προσίημι. actiua uoce, idem quod προσίεμαι paſsiua uoce, ſed non tam in uſu
Πρόσιθι. accede. (eſt. Bud. Cō.
Προσίκτωρ. ſupplex.
Προσίνεσθαι. nocere, lædere.
Προσίσταμαι. μ. ήσομαι. π. αμαι. adſum, & proximus ſum. Aeſchin. κατὰ τιμ. προεστηκότας τῷ δικαστηρίῳ. Demoſth. κατὰ στεφ. τοὺς ἐκ ταὐτομάτου προστάντας, uocat teſtes fortuitos, qui forte interim affuerunt. Item congredior, & aggredior, ut προσιστώμεθα πρὸς τοῦτον αὖ τὸν λόγον, Aggrediamur hāc quoq; diſputationem, Plat. Eſt etiam aduerſor, obſtrepo, moleſtus ſum, malè afficio, obſiſto, inimicus ſum, obſideo, offendo: ſed hoc cum Datiuo.
Προσίστημι. obfirmo, id eſt firmiter colloco, obicem oppono, ſiſto & inhibeo, cōmeare ueto, impedio, ut προσιστᾶν τὸ πνεῦμα, Ariſtot. Bud. Com.
Προσίσχομαι, &
Προσίσχω. inhæreo, adhæreo, agglutinatus ſum, auſculto, attendo.
Πρόσιτος. ο. qui adiri poteſt.
Προσκάθετος. ο. perpendiculum.
Προσκαθίζομαι, &
Προσκάθημαι. obſideo, ἐνστάζω. Depo.
Προσκαθίζω. incubo, adhæreo. (acc.
Προσκαθοπλίζω. inarmo.
Πρόσκαιρον. pauliſper.
Πρόσκαιρος. ο. ὁ. tempeſtiuus, temporarius, ad tempus durans.
Προσκακοπαθεῖν, cōpoſitū ex πρὸς, quod aliquando in compoſitione aſsiduitatem & uehementem applicationem denotat: et κακοπαθεῖν, quod eſt malis affici. Vnde προσκακοπαθεῖν τῷ δικ‑

μῶν μορφωθέντι καὶ βαπτισθέντι, apud Greg. in Epiph. eſt in cõtemplatiõe et cõmemoratione humanitatis à Chriſto ſeruatore ſuſceptæ affici dolore, & macerari, & penè intabeſcere. Bud. Com.

Προσκαλέομαι. aduoco, aſciſco, ſocium ad bellum euoco.

Προσκαλέω, actiue. idem.

Προσκαρτερέω. μ. ήσω. π. κκα. ſeruio, deſeruio, annitor, incũbo, perſeuero. Paul. ad Rom. προσκαρτεροῦντες εἰς αὐτὸ τοῦτο.

Προσκαταβόλημα. uide προκαταβολή.

Προσκαταλέγομαι. aſcribor, ſublegor.

Πρόσκειμαι. aſſentior, adiaceo, adhæreo, incumbo, addictus ſum. Itẽ adſum, irruo, exponor oculis aliorũ, addo, appono. Itẽ aſſentior, colo, et gratificor.

Προσκεκρουκώς. uide προσκρούω.

Προσκέπτομαι. contemplor.

Προσκεφάλαιον. ου. τό. puluinar.

Προσκηδής. έος. curarum plenus, ſolicitus, pcurans. Et προσκηδεῖς, affines.

Προσκήνιον. ου. τό. proſceniũ, ueſtibulum ſcenæ, aulæũ ſcenæ. à πρὸ & σκηνή.

Προσκήπτω. prædico, præſignifico.

Προσκηρυκεύομαι. mitto caduceatorem.

Προσκιρτᾶν. choreas ducere, præſilire.

Προσκινεῖσθαι. coire, συνουσιάσαι.

Προσκληθείς. aduocatus. (in iudiciũ.

Πρόσκλησις. εως. ἡ. exhortatio, uocatio

Προσκληρόω. μ. ώσω. π. ωκα. adiungo, addico, quaſiq́ ſortitò affigo & circunſcribo. Lucas in Actis, προσεκληρώθησαν τῷ παύλῳ. Bud. Com.

Προσκλύζω. μ. ύσω. π. υκα. abundo, alluo, inundo. Neutr. accuſ.

Πρόσκλυσις. εως. ἡ. alluuio.

Προσκολλάομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. adhæreo. Paul. ad Epheſ. προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα, agglutinabitur ad uxorem ſuam. Depon.

Προσκομιδή. allatio, ἀναφορά.

Πρόσκομμα. ατος. τό. &

Προσκοπή. ῆς. ἡ. offenſio, offendiculum, damnum, error, ſcandalum.

Πρόσκοπος. ſpeculator, explorator.

Προσκορής. ές. quod affert ſatietatem, faſtidioſum.

Προσκόπτω. μ. ψω. π. φα. offendo. Vtitur eo Matth. 7. ἀνέμοι προσέκοψαν τῇ οἰκίᾳ, id eſt uenti incubuerunt in domum, uel impegerunt.

Προσκορέω. ſatio.

Προσκράνον. ου. τό. puluinar.

Προσκρίνειν. addicere.

Πρόσκρουμα. ατος. τό. offenſio, πρόσκομμα.

Προσκρούνιον. uallum, obex, πρόφραγμα.

Πρόσκρουσις. εως. ἡ. idem.

Προσκρούω. obuio, reſiſto, refello, reprimo, aduerſor. Datiuo. unde προσκεκρουκὼς, qui inimicus eſt factus. Accipitur & pro reperio, ſed cum accuſ. ſicut offendo Latinis.

Προσκτάομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. acquiro, inſuper acquiro ſeu paro. Acti. acc.

Προσκύδης. εος. ὁ, ἡ. uenerandus, glorioſus.

Προσκυλίω. μ. ίσω. π. ικα. aduoluo. Acti.

Προσκυνέω. μ. ήσω. π. κκα. cõgenulo, hoc eſt genua flecto, ſupplico. Actiu. accuſ. & datiuo iung.

Πρόσκυνον. adorato, pro προσκυνήσατον.

Προσκύνησις. εως. ἡ. adoratio.

Προσκυνητής. οῦ. ὁ. adorator.

Προσκύπτω. μ. ψω. π. φα. inclino, συγκύπτω. Plato, καὶ προτείνας ἑαυτὸν, ἐλλὰ γὰρ ἄττα προσκύψας, Ac ſeipſum protendens, ad aurem q́ admouens, quædam ei dixit. Bud. Com.

Προσκυρόω. ratum facio, confirmo.

Προσκύρωσις. εως. ἡ. addictio.

Πρόσκωπος. ου. ὁ. remum manu tractans. Significantur autem hoc nomine remiges quidẽ, qui tamẽ cũ opus eſſet, decertarent etiam & propugnarẽt.

Eoſdem uocat Thucyd. ἀντιςάτας, & μαχίμους. Bayſ.

Προσλάζομαι. προσλαμβάνω.

Προσλαμβανόμενος. ſonus apud muſicos, acquiſitus interpretatur à Capel. uide Vitru. li. 5. (cor.

Προσλαμβάνω. aſſumo, coniJcio, ſuſpi-

Προσλιπαίνω. craſſum reddo.

Προσλιπαρέω. μ. ήσω. π. ηκα. τὸ προσμένω, non diſcedo, aſsiduus ſum, affixus ſum, perſeuero, ſupplico, obnixè precor. Neutr. datiuo.

Προσλιπάρησις. ιος. ἡ. obſecratio.

Προσλογίζω μ. ίσω. π. ικα. exiſtimo, reputo, imputo. Actiu. accuſ.

Προσλογίσασθαι. referre acceptum.

Προσλυμαίνομαι. affero perniciem.

Προσμανθάνω. addiſco.

Προσμάττω. cõglutino, miſceo, appono.

Προσμάχομαι. depugno, decerto.

Προσμυθέω. addo fabulis.

Προσμειδιάω. μ. άσω. π. ακα. ſubrideo, arrideo.

Προσμελοῦμαι. curam gero, ἐπιμελοῦμαι.

Προσμένω. μ. νῶ. expecto, προσλιπαρέω.

Προσμολεῖν. accedere. à μόλω.

Προσνέμω. attribuo.

Προσνήχομαι. μ. ήξομαι. π. ηγμαι. adnato. Depon. datiuo.

Προσοδόομαι. percipio, καρποῦμαι. Bud. Comment.

Προσόδιος. ου. ὁ. itinerarius.

Πρόσοδος. ου. ὁ. à πρόσειμι, de quo ſuprà. ingreſſus, acceſſus, ἔντευξις, id eſt conuentio, aditio, hoc eſt παρουσία. Eſt etiam reditus, & obuentio, & uectigal & quæſtus. Item cõuentus, concilium, quaſi σύνοδος & πανήγυρις: quare pro aduocata concione ponitur, Iſocr. Πρόσοδοι etiam dicuntur ſupplicationes, & ad altaria puluinariaq́ deorum obſecrationes. Inde προσόδια μέλη, carmina quæ in huiuſmodi obſecrationibus & ſupplicationibus cani ſolebant, Athenæo. Cæl. li. 3. ca. 3. & Bud. Com.

Προσοικέω, uel προσοικίζω. accolo, iuxtà habito.

Προσοικοδομέω. ædifico.

Πρόσοικος. ου. ὁ. uicinus, incola.

Προσοιστέον. afferendum eſt.

Προσοκέλλω. μ. λῶ. applico, appello.

Προσολοφύρομαι. collamẽtor, cõgemiſco.

Προσομιλητικός. οῦ. ὁ. ſermocinatiuus. Quintilianus libro tertio partem iudicialem & cõcionalem προσομιλητικὴν, id eſt ſermocinatricem dicit, quæ à forenſi ratione diſiungitur, & eſt accommodata priuatis diſputationibus.

Προσομιλῶ. conuerſor, congredior, ſimul ſermocinor, προσαγορεύω.

Προσόμοιος. ſimilis, aſsimilis.

Προσομολογέω. aſſentior.

Προσομόργνυμι. inquino, abſtergo.

Προσομορέω. conterminus ſum. (ror.

Προσονειδίζομαι. exprobrationibus one-

Προσονειδίζω. obijcio, criminor.

Προσοράω. aſpicio.

Προσοργίζομαι. ultro indignor.

Προσορμάω. hoſtiliter accedo.

Προσορμίζω. appello, προσοκέλλω.

Προσόρμισις. appulſio.

Πρόσορος. ου. ὁ. conterminus.

Προσουδίζω. μ. ίσω. π. ικα. proſterno, terræ allido, πρὸς τὸ ἔδαφος ῥίπτω.

Προσουρεῖν. fœliciter agere, ſecundis uentis.

Προσούριος. idoneus, ἐπιτήδειος.

Πρόσουρος. ου. ὁ. conterminus. ἐν προσούροισι ἀγγέλοισι, Herodoto.

Προσοφλεῖν ζημίαν. multetur.

Προσοφλισκάνω. debeo. Actiu. accuſ.

Προσόφλω, uel προσοφείλω. inſuper debeo, etiam debeo, alio nomine debeo, ut ſi beneficij dator repenſo acceptoris

beneficio

beneficio debitor ſit, Ariſto. Ethic. 5. Accipitur etiam pro inſuper multari. Demoſthen. τὰς πεντακοσίας δραχμὰς προσώφληκε, Inſuper ipſe quingẽtis drachmis multatus eſt. Ex ui præpoſitionis, quæ aliquando in compoſitione amplius quiddã, & ultra deſignat. Bud. Com.

Προσοχή. ῆς. ἡ. attentio, diligens uictus ratio, κατανόησις, νῆψις.

Προσοχθίζω. μ. ίσω. π. ικα. deſpicio, infenſus ſum alicui, tædium moleſtiamq́ capio ex re quapiam. Actiu. accuſ.

Προσοχθίζω. appello ad litus, propinquo. Item odi, abominor, offendor.

Προσόχθισμα. ατος. τὸ. &

Προσοχθισμός. ῦ. ὁ. abominatio & idolum, offenſio, affectio, moleſtia ex re quapiam.

Πρόσοψις. ιος. ἡ. aſpectus, facies.

Προσπάθεια. ας. ἡ. affectio.

Προσπαίζω. illudo, iocor. Datiuo uel accuſat.

Πρόσπαιον. nouum, recens.

Προσπαλαίω. reluctor, appropinquo. Datiuo.

Προσπαραγράφω. adſcribo, iam ſcriptis (addo.

Προσπαρέχω. inſuper exhibeo.

Προσπάσσω. inſpergo.

Προσπάσχω. afficior immodicè, magno affectu hæreo, propenſus ſum & deditus alicui rei. cum datiuo. Nam πρὸς hic uehementiam denotat. Bud. Comment.

Προσπατταλόω. μ. ώσω. affigo.

Πρόσπεινος. ου. ὁ. eſuriens.

Προσπελάζω. appropinquo.

Προσπεριβάλλω. circumpono, induo, προσπεριλαμβάνω. Actiu. accuſ.

Προσπέρχομαι. prius decedo, præmorior.

Προσπετάννυμι. extendo, illido.

Προσπέτομαι. aduolo.

Προσπέφυκα. adhæreo, agnaſcor.

Προσπεφυκότως. strictè cohærendo, totis uiribus, fortiter.

Προσπεφυκώς. ότος. ὁ. coalitus.

Προσπήγματα. τὰ. pars quædam nauis.

Προσπηγνύω. μ. ήξω. π. ηχα. illido. Actiu.

Προσπίζω. μ. ίσω. propugno, adiuuo.

Προσπίπτω. irruo, προσβάλλω, impingo, incurſo. Verbũ fere militare. Item ſupplex fio, genibus aduoluor, καὶ ἐς μέσον καταβάλλω. Item accido. Vnde τὰ προσπίπτοντα. Ariſtot. Polit. 3. pro iis, quæ quotidie alia atq́ alia accidunt & occurrũt. Sic Cic. ad Att. Vetas me ſuſpicari quicquam acciſſe ad animum tuum, quod ſecus à me erga te commiſſum ſit. Datiuo. Bud. Com.

Προσπιστής. ῦ. ὁ. ꝓpugnator, auxiliator.

Προσπιτνέω. accumbo, procido, oro.

Προσπλάζω. appropinquo, προσπελάζω.

Προσπλάττω. affingo.

Προσπλέω. annauigo.

Προσπλωτός. nauigabilis.

Προσποθνήσκω. præmorior.

Προσποιέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. ὑποτάττω, ſubiugo, adiũgo, Thucyd. Eſt etiam uendico, οἰκειῦμαι, meum eſſe contendo, ut iure ſibi aliquid uendicare, Iſæo. Plutarc. poſuit pro uendico, id eſt aſſumo, περιποιῦμαι, καὶ προσποιεῖσθαι τὴν δόξαν, inquit de nece Cæſaris. Eſt etiã ſimulo. unde μὴ προσποιεῖσθαι, diſſimulare. Depon. accuſ.

Προσποιέω. μ. ήσω. π. ηκα. idem, & mihi quæro, in rem meam uerto, Demoſt. κατὰ ἀφόβυ. Bud. Com.

Προσποίημα. ατος. τὸ. fucus, aſſimulatio.

Προσποίησις. idem, οἰκείωσις.

Προσποιητός. ῦ. ὁ. fictus, ſimulatus.

Προσπολεμέω. oppugno. Datiuo.

Πρόσπολος. ου. ὁ. ſeruus, miniſter in ſacris. (cris.

Προσπορεύομαι. accedo.

Προσπορίζειν. quærere, acquirere.

Προσπορισμός. ȣ̃. quod nobis acquiritur per eos qui in noſtra poteſtate ſunt, peculium.

Πρόσπταισμα. ατος. τὸ. offenſio, πρόσκομμα.

Προσπταίω. μ. αίσω. π. αικα. offendo. Neutrum.

Προσπτυξάμενος. amplexatus.

Προσπτύσσομαι, &

Προσπτύσσω. μ. ύξω. π. υχα. amplector, ſaluto.

Προσπύλαιον. ȣ. τὸ. ueſtibulum.

Προσραίνω. aſpergo, accedo, adijcio.

Προσράπτω. aſſuo.

Πρόσρημα. ατος. τὸ. cõpellatio, appellatio.

Πρόσρησις. εως. ἡ. alloquutio, ſalutatio.

Πρόσρριζα, &

Πρόσριζον. ſtirpitus, radicitus, unà cũ radicibus. Dicitur & πρόρριζα, uel πρόρριζον.

Προσρηγνοῦμαι. circumijcior, allidor.

Προσρυῆν. affluere.

Προσσημαίνω. præterea ſignifico, ut ῥῆμά ἐστι μέρος λόγου χρόνων διαφόρων προσσημαντικὸν, id eſt, cum actione etiam temporum ſignificatiuum.

Προσσημασία. ſignum additum, uel concurrens alijs ſignis.

Πρόσταγμα. ατος. τὸ. mandatum.

Προστακτικός. ȣ̃. ὁ. imperatiuus.

Πρόσταμα. cubiculum.

Πρόσταξις. εως. ἡ. iuſsio, & modus quidã inſtruendæ aciei.

Προστανύω. extendo. Actiu. accuſ.

Προστὰς, uel παραστάς. oſtij latus, antæ.

Προστασία. ας. ἡ. &

Πρόστασις. εως. præfectura, præſidentia. à προΐσταμαι. Item turma auxiliaris. Eſt etiam προστασία, cũ quiſpiam pro alio liti ſe opponit, & eius defenſionem ſuſcipit, euentumq́ præſtat, Demoſth. κατὰ ἐυέρ. Bud. Com.

Προστατέω, &

Προστατεύω. μ. εύσω. π. ευκα. præſum, propugno, primus ſum in acie.

Προστατήριος. ȣ. ὁ. Apollinis epithetum. uide προΐσταμαι.

Προστατεία. defenſio, προστασία.

Προστάτης. ȣ. ὁ. præſes, adiutor in bello, tutor, aſſeſſor, ſupplex, ſtans ad aram, patronus peregrini hominis. Mos enim Athenis fuit peregrinos aliquem è ciuibus ſibi προστάτην deligere.

Προστατικός. ȣ̃ patronus.

Προστάτις. ιδος. ἡ. mulier quæ rei alicui præſidet.

Προστάττομαι, ut ἐπιτάττομαι. imperium accipio.

Προστάττω. μ. άξω. π. αχα. impero, præſideo, mando curam uel onus, impero tributum uel collationem. Item attribuo, deſtino, aſsigno. Acti. accuſ.

Προστήκομαι τοῖς παθήμασι. liqueſco, atabeſco.

Προστηλικιώτης. ὁ. adultus.

Προστίλλω. aſtringo, ſuccingo, apprimo, comprimo, contraho, ad æqualitatẽ redigo, compono. Προσεσταλμένος etiam dicitur qui compoſitus eſt in frugalitatem, & ad temperantiam moderationemq́ redactus. Bud. Cõ.

Προστερνίδιον. ȣ. τὸ. pectorale equi.

Προστηθίδιον. ȣ. τὸ. προστερνίδιον. Significat etiam ſimulacrum ſiue imaginẽ non perfectam, ſed ad pectus tãtum deductam.

Προστηθίς. ίδος. ἡ. pectus pedis, hoc eſt eminentia illa circa digitos pedum.

Προστῆσαι. proſtituere, præficere, ποιῆσαι, producere.

Προστιβάζομαι. præcedo, μερίζομαι, προσπορεύομαι.

Προστίθεμαι, ex πρὸς quod uehementiam hic denotat, et τίθεμαι. aſſentior, aſti:

pulor, hæreo, tranſeo in partes tuas, in ſententiam tuam pedibus eo, faueo tibi. Plutarchus, προσθέμενος τοῖς ἀριστοτέλους λόγοις, Addictus dogmati Ariſtotelico: quod etiam τίθεσθαι dicitur. Alibi idem ἑαυτὸν παρέδωκε dixit pro eodem. Bud. Com.

Προστίθημι. μ. ήσω. π. θηκα. τὸ ἐκ σύνθεσιν τίθημι, appono, addo. Eſt etiã τὸ ἀνατίθημι καὶ προσάπτω, attribuo, contribuo, aſcribo, & προσλογίζομαι, imputo. Thucyd. τὸ δὲ ἐμπλήκτως ὀξὺ, ἀνδρὸς μοίρᾳ προσετέθη, Datum eſt uirilitati & aſcriptum. hoc eſt, Præcipitis celeritatis cauſam uirilitatem eſſe cenſebant. Eſt etiam addico, unde πρόσθετος. Προστέθηκα τῷ πράγματι, ἀντὶ τοῦ χαίρω καὶ τέρπομαι, & quaſi intabeſco & adliqueſco, ἀνασπάσας διάκειμαι, & abduci inde nequeo, & addictus ſum, προσπεφυκότως ἔχω. Bud. ibidem.

Προστιμάω. mulito. Datiuo & accuſ. ut προστιμᾶν τῷ δημοσίῳ eſt aliquem multare, ut pecunia Reipub. eſſet dependenda, Demoſthen. Bud. Com.

Προστίμημα. ατος. τό. multa, pœna legibus præfinita aduerſus iuris uiolatores.

Πρόστιμον. ου. τό. idem. Et pignus inter comedentes.

Προστομία. ας. ἡ. &

Προστόμιον. ου. τό. labiorum complicatio.

Πρόστομος. ου. ὁ. acutus, dentatus.

Προστυμφανής. in apertum.

Προστραγῳδεῖν. tragicè aliquid addere, tragicè alloqui. Strabo, προστραγῳδῶν δὲ τούτοις ὁ καταλαβόμενος.

Προστρέπομαι, &

Προστρέπω ſupplico, colo, honoro, adoro

Προστρέχω μ. προσδραμοῦμαι. ἀόρ. β. προσέδραμον, ἀπὸ τοῦ προσδρέμω. accurro. Neutrum.

Προστρίβομαι. τὸ ἀναμόργνυμαι, concilio, inuro, imprimo. Plut. καὶ διὰ τοῦτο τῇ μητρὶ προστριβόμενος αἰσχρὰν ἐπὶ τῷ ἀξίῳ διαβολὴν, Tranſlatio ſumpta eſt à coloribus infricatis, aut in occurſu attritis, quæ maculam contactu relinquunt, ut ſi quis incurrerit in carbonarium. Eſt etiam infligo, impingo, ut προστρίβομαι τινὶ τὰς αἰτίας ἢ μέμψιν, id eſt reijcio culpam in quempiam, & aliquo crimine uel alia re aſpergo, Plut. Item infligo, incutio, & ἐπιτίθημι, ut πληγὰς προστρίβομαι τοῖς οἰκέταις, Ariſtid. Bud. Com.

Προστρίβω actiue, pro eodem.

Προστρόπαιος. ου. ὁ. impius, parricida, ſceleratus, contaminatus. Item τὸ μίασμα, ſicut Latinis ſcelus pro ſceleſto. Et προστρόπαιος qui piaculum importat, qui religione obſtringit, ob quẽ religio oboritur, qui etiam ἐνθύμιος dicitur. Bud. Com.

Προστρόπαιος ζεύς. Iupiter ad quem ſupplices, uel egentes conuertuntur.

Προστροπαῖος. ου. ὁ. conuerſus.

Προστροπαίω. ſupplico.

Προστροπή. ῆς. ἡ. ſupplicatio, & reatus ob homicidium & piaculum, & contaminatarum manuum abominatio, & deteſtabile facinus, labes ſceleratæ contagionis. Significat etiam deuotionem & deteſtationem, diras imprecari Latini dicunt.

Πρόστροπος. ου. ὁ. circumuolutus manus ad pedes rogando.

Πρόστροχος. ου. ὁ. rotundus.

Προστυγχάνω. accido, attingo, manum admoueo. Datiuo.

Προστυχής. qui incidit aliquò, obuius.

Πρόστῳον. τό. locus ante porticum.

Πρόσυλος. qui materiæ adhæret, qui rebus caducis & concretis deditus eſt potius quàm abſtractis.

Προσυντίθεμαι. prius paciſcor.

Προσυπακουστέον. ſubaudiendum eſt.

Προσυπακούω. μ. ούσω. π. κα. ſubaudio.

Προσυπηρετεῖσθαι. inſeruire.

Προσφραγίζω. μ. ίσω. π. ικα. inſignio. Act.

Προσφανές ἐστι. manifeſtum eſt, liquet.

Προσφάσθαι. alloqui.

Προσφάσιον. ου. τό. pulmentarium.

Πρόσφατος. ου. ὁ. recens, iuuenis. Propriè dicitur de recenter iugulato. nam φάσαι iugulare eſt. unde φάσγανον.

Προσφάτως. recenter.

Προσφημίζω. μ. ίσω. uel ίσω. π. ικα. facio ſplendidam rationem, defendo.

Προσφερής. έος. ὁ, ἡ. ſimilis, aſsimilis.

Προσφέρομαι. admoueo, adhibeo, Plat. de Rep. 8. Itē utor, ut προσφέρεσθαι ἵπποις, Xenoph. Item ſum beneficus in aliquē. Herodian. οἷς ἀφειδῶς προσεφέρετο αὐτοῖς, Quibus effuſiſsime eos proſequebatur. Item prælio congredi, Plut. frequens. Item eſito, cibum ſumo, uel aſſumo, ut Celſ. dixit. Theophr. 4. ἔδειν γὰρ ἰσχυρῶς πολὺ προσεγκαμένον. Vnde προσφερόμενον, cibus, poculum. Προσφέρομαί σοι, ut Demoſth. uel προσφέρομαι πρός σε, ut Iſocra. exhibeo me tibi & præſto, ago tecum bene, aut ſecus. Bud. Comment.

Προσφέρω. affero. Item cibum offero edendū, & porrigo poculum & medicamētum, ut medicus ægroto, Galeno. Eſt etiam ori uel naribus admoueo, Ariſtot. Probl. Sect. 2. Actiu. accuſ. Bud. Com.

Προσφεύγω. confugio. Datiuo iung.

Προσφιλές. τό. gratum.

Προσφθέγγομαι. alloquor, ſaluto.

Προσφθεγκτήρια. τά. dona uocabantur quæ ſponſus pro ablata uirginitate donabat.

Πρόσφθεγμα. τό. alloquium.

Προσφθάνομαι. meo malo accedo.

Προσφιλής. έος. ὁ, ἡ. qui amat, amabilis, dilectus, accommodus.

Προσφιλοκαλέω. decoro.

Προσφιλονεικέω. contendo.

Προσφιλοπονῶ. τῷ φιλοπόνως καὶ σπουδαίως προσίεμαι.

Προσφιλοσοφῶ. addictus ſum philoſophiæ.

Προσφιλῶς. amicè.

Προσφορά. ᾶς. ἡ. oblatio. Item cibus & cibi aſſumptio.

Πρόσφορος. ου. ὁ. accōmodus, aptus, item peſtiuus, facile parabilis, utilis.

Προσφόρως. conuenienter.

Προσφυής. έος. ὁ, ἡ. aptus, commodus. Et προσφυῶ, quæ ſedem in qua hærent nunquam mutare ualent.

Πρόσφυξ. perfuga, profugus.

Προσφύομαι. adhæreo, affixus ſum, incumbo. Datiuo iung.

Προσφύς. υῶτος. ὁ. agnatus, accretus, inhærens, complexus, ἐνδακών. Plato in Timæo, προσφυῶτα ἐκ πυρὸς καὶ ὕδατος. Et mordicus. Lucia. Sympoſ. καὶ τὴν ῥῖνα προσφὺς ἀπέτραγεν.

Προσφύω. μ. ύσω. agnaſcor, accreſco, adhæreo.

Προσφυῶς. domeſticè, familiariter, conſequenter.

Προσφωνέω. μ. ήσω. π. ηκα. alloquor. Item promitto, dedico. Actiu. accuſatiuo.

Προσφώνημα. τό. ſalutatio.

Προσφώνησις. εος. ἡ. allocutio.

Προσχαιρητήρια. feſtum apud Athenienſes, ὅτι δοκεῖ ἀνιέναι ἡ κόρη.

Προσχηματίζω. effingo, affingo.

Πρόσχες. intende.

Πρόσχημα. ατος. τό. ſtatus, occaſio. Item uelamentū, prætextus, προκάλυμμα, obtentus: uel color, quo Quinti. uſus eſt: per cauſam, & per ſimulationē, Cicer.

Cice. Dicitur & per ſpeciem. Significat quoque propugnaculũ. Item decus atque res uiſenda, quaſi προέχον σχῆμα καὶ ἀξιάριθμον, Herodo. Vnde πρόσχημα Καμβύσου, & cætera. magnificam ſpeciem regiæ Perſicæ, & ſpectatu mirabilem uocat Ariſtot. de Mun. Plutarch. πρόσχημα τῆς ἀκροτάτης ἀρχῆς, dictaturæ maieſtatem uocauit. Eſt etiam calceamenti genus anteriori parte diſſectũ. Bud. Com.

Προσχηματισμός. figura dictionis eſt, cũ in fine ſyllaba aſſumitur.

Προσχειρίζομαι. promo, inſtituo, appono.

Προσχόμενος. prætendens.

Πρόσχορδον. conſonum, σύμφωνον.

Προσχράομαι. utor.

Προσχών. appellens, προσορμίσας, auſcultans.

Προσχωννύω. accumulo.

Προσχωρέω. accedo, deficio. Thucyd. ἰδόντα δὲ καὶ προσχωρήσειν ἡ πόλις ὑπό τινων ἔνδοθεν πρασσόντων. Inde pro adhærere, aſſentiri, & ſequi alterius partes ponitur. Item accõmodo, trãſmuto, cũ accuſ. προσκεχωρήκασι τὴν γλῶσσαν πρὸς τὸ Ἰωνικὸν ἔθνος.

Πρόσχωρος. ου. ὁ. uicinus, finitimus.

Πρόσχωσις. ιος. ἡ. alluuio.

Προσψαύω. μ. αύσω. π. αυκα. attingo, id eſt primoribus digitis tango. Item ſtringo, ἐπιψαύω. Actiu. accuſ.

Προσψεύδομαι. affingo, ementior.

Προσψηφίζομαι. decerno.

Πρόσω. ante, ultra, ulterius, prorſum.

Προσῳδά. τά. inſtrumenta quæ neruis intenduntur: quæ etiam κρουόμενα, ἔγχορδα & ἔντατα dicuntur.

Προσώδης. foetidus: ſed cũ ι ſubſcripto, tumidus.

Προσῳδία. ας. ἡ. accentus, Priſciano interprete. à πρὸς & ᾠδή. Eſt enim modulatio, quæ adhibetur ſyllabis dictionum. Gellius ſcribit προσῳδίαν ueteres appellaſſe tum notas uocũ, tum moderamenta, tum accentiunculas, tum uoculationes. Critias citharœdicos cantus etiam προσῳδίας appellauit.

Προσῳδός. οῦ. ὁ. citharœdus, cantor.

Προσωθεῖσθαι. atteri, collidi, προστρίβεσθαι.

Προσώκειλε. impegit, offendit, applicuit.

Προσῶθει. impelle, protrude.

Προσωνομασία. ας. ἡ. agnominatio: figura apud Quintil. quæ aut ſimilitudine aliqua uocum, aut paribus, aut cõtrarijs uertit in ſe aures & excitat

Προσώπασι, ἀντὶ τοῦ προσώποις, metaplaſmo.

Προσωπεῖον. ου. τό. &

Προσώπιον. ου. τό. &

Προσωπίς. perſona, larua, uultus, πρόσχημα, μορμολύκειον.

Προσωπίζειν. confirmare.

Προσώπη. aſpectus, facies.

Προσωποληπτεῖτε. perſonam reſpicitis. Ea uoce utitur D. Iacobus in ſua epiſtola.

Προσωπολήπτης. ου. ὁ. acceptor perſonarũ.

Προσωποληψία. ας. ἡ. acceptio perſonarum. προσωποληψία παρὰ τῷ θεῷ οὐκ ἔστι.

Πρόσωπον. ου. τό. uultus, facies. Iulius Poll. ait πρόσωπον ſignificare id quod fronti ſubeſt, ut cõplectatur oculos, naſum, os, genas, mentum. Gellius lib. 13. ca. 19. annotat faciei uocabulũ apud Latinos latius patere, quàm Græcis πρόσωπον. Proinde de homine tantum dicitur, quòd cum unus animantium erectus ſit, ſolus antrorſus proſpectat, uocemque anteuerſus emittit, quaſi πρόσωθεν ὄπωπεν. διὰ γὰρ τὸ μόνον ὀρθὸν εἶναι τῶν ζῴων, μόνον πρόσωθεν ὄπωπεν, καὶ τὴν φωνὴν εἰς τὸ πρόσω διαπέμπει, ut ſcribit Ariſtot. li. 3. de Part.

Quod autẽ in homine πρόσωπον eſt, in brutis irrationalibusq́ προτομὴ dicitur, ſicut in auibus ῥύγχος & ῥάμφος. Theologi quoq; πρόσωπον uocãt perſonam, non qualis fuit Roſcij in theatro, ſed ſubſtantiã indiuiduam & intelligentem, quam etiam ὑπόστασιν appellant.

Προσωποποιΐα. perſonæ confictio, cum rebus inanimatis perſonam orationémque tribuimus.

Προσωπορεία. ꝓfectus uiæ, προκοπὴ ὁδοῦ.

Προσωβητία. Athenis uas æneum erat echino perſimile. ſic dictũ quòd leonum & ferarum imagines in oris ambitu circumpictas haberet.

Προσωρμία. ſtatio nauium.

Προσώτατος.ου.ὁ. longiſsimus, ἐσώτατος. τοῦ προσωτάτω, latiſsimè, longiſsimè, dictum per ellipſin τοῦ ὁδοῦ.

Προσωτάτω, & προσωτάτως. longiſsimè.

Προσωτέρω. ulterius.

Προσώχθισε. abominatus eſt, impegit. ἀ προσοχθίζω.

Προταμεῖν. præſcindere, prius arare, proficere, ſuperare.

Πρόταξις. pugna aperta, in priori aciei parte conſtitutio.

Προταινί. ſuper, nouiter, promptè.

Προταίνιον. paulo antè, uel dudum.

Πρότασις.εος.ἡ. ꝓpoſitio apud logicos, ut homo currit. Ariſtotel. in Topicis tradit πρότασιν eſſe quæſtionem, quæ in unam duntaxat partem effertur: ut, Suntne diuitiæ bonæ? quam ſi in utranq; efferas partẽ, πρόβλημα fiet: ut, Sũt'ne diuitiæ bonæ, an nõ bonæ.

Πρότακτος. in priori acie pugnans.

Προτάσσω.μ.άξω.π.αχα. præordino, præpono.

Προτεγίσματα.τά. quæ tecto ſuperiecta ſunt ad arcendum imbrem.

Προτείνομαι. excuſo, id eſt prætendo, prætexo, Liban. Item palam offero, profero in medium. Demoſth. περὶ παραπ. τὴν ἀπολογίαν ὁρῶ προτεινομένους. Bud. Com.

Προτείνω.μ.τενῶ.π.τακα. protendo, porrigo. Item πρότασιν ποιῶ, hoc eſt διαπορῶ, in quæſtionem & dubiũ reuoco, diſputandam eſſe contendo aliquam rem. Bud. Com. Acti. accuſ.

Προτεῖον.τὸ. primatus.

Προτεῖος.ὁ. primarius.

Προτειχίζω. præmunio.

Προτέλεια.τά. dicuntur ἃ πρὸ τῶν γάμων δωρεά, uel τὰ πρὸ τῶν γάμων δῶρα, ut inquit Pollux: donatio propter nuptias: προγάμια etiam dicta, καὶ ἡ προμύνοις. Sed refertur etiã ad alias res, ut τὰ προτέλεια τῆς συνουσίας, Lucia. id eſt ueluti tyrociniũ & initiatiuum.

Quin & omnia primordia rei diuinæ faciendæ ſic appellantur, Greg. Bud. Com.

Προτέλειοι ἀρχαὶ dicebantur ab Atticis, αἱ πρὸ τῶν γάμων μετὰ θυσιῶν ἀρχαί. Sed tranſlate accipitur à Dionyſ. pro precibus quæ fiunt ante ſacroſanctam epulationem, aut aliam rem ſacram ad quam accingimur. Bud. ibidem.

Προτεθνηκέσας. prius mortem obijt.

Προτελέω.μ.έσω.π.εκα. initio. Vnde προτελεῖσθαι dicebãtur ſponſa & ſponſi, cum ſe idoneos & puros redderent: quemadmodum & cætera quoque, quæ expiandi gratia ante rem ſacram fiebant, eodem uocabulo ſignificari ſolent. Bud. Com.

Προτεμένισμα.ατος.τὸ. tẽpli ueſtibulũ.

Προτένθης.ου.ὁ. prægustator, uorax, qui præemit minoris, ut pluris deinde uendat, propola.

Προτενής.έος. protenſus.

Προτερεῖν, &

Προτερέω.μ.ήσω.π.ηκα. primas teneo, præpondero, præmaturo.

Προτέρημα. ατος. τό. priuilegium, prærogatiua.

Προτερίζω molior quiddam noui.

Πρότερον. prius, antea.

Πρότερος.α.ο. prior, propriè de duobus.

Προτέρω. prius. ἐπὶ τὸ προτέρω, antea, iam antea, προσωτέρω.

Προτέρως. anterius, ἃς τοὔμπροσθεν.

Προτέρωσε. ulterius, longius.

Προτεταγμένοι. milites, qui in fronte collocati ſunt.

Προτήθη.ης.ἡ. aui uel auiæ mater.

Προτὶ ἄστυ. ad urbem.

Προτιάπτω. affigo, προσάπτω, agglutino.

Προτιδέγμαι. excepi, aſſumpſi, expecto.

Προτιειλέω.μ.ήσω.π.ηκα. uerto, torqueo. Actiu.

Προτίθεντο. apponebant.

Προτίθημι.μ.ήσω.π.θηκα. propono, προτείνω. Προτιθέναι ψῆφον & ἀναδιδόναι, permittere iudicibus ut ſententiam dicant. Bud. Com. Actiu. accuſ.

Προτιμάω.μ.ήσω.π.ηκα. curo, rationem rei habeo, κήδομαι, in primis curo & efficere contendo, nihil antiquius habeo, præfero, honorem præ cæteris habeo. Actiu. accuſ. & genit.

Προτιμότερον. antiquius, præſtantius, optatius.

Προτιόσσομαι. præuideo, præſagio.

Προτιπτύσσομαι. amplector, παρακαλῶ.

Πρότμησις.ιος.ἡ. &

Προτμητός. οῦ. ὁ. umbilicus, quòd primum in infante ſecetur: ἦτρον, ſumê.

Προτογενέστεροι.οἱ. progenitores, ſeniores

Προτόγονος. primigenitus.

Προτολμίζειν. prætentare, præire.

Προτομή.ῆς.ἡ. bulcus. Item pars capitis in animalibus infra frontem & oculos, quod in auibus ῥύγχος & ῥάμφος, in homine πρόσωπον propriè dicitur. Vnde & in ariete machina, & in nauis prora caput eo nomine ſignificatur. Dicuntur & imagines προτομαὶ quæ uſq; ad umbilicum pinguntur.

Προτόνιον. τό. palliolum quo ſacerdos induebatur, moxq; poſt ſacrificium ei qui mactauerat imponebat, ὥρασμα. Dicebatur autem προτόνιον, ὅτι πρῶτη πανδώρα μετὰ τῶν ἀδελφῶν κατεσκεύασε τοῖς ἀνθρώποις πλὴν ἐκ τῶν ἐρίων ἐσθῆτα, authore Suida.

Πρότονος.ου.ὁ. rudens, id eſt funis.

Προτοῦ. antehac, antequàm, πρώην.

Προτρεπτικός.ή.ὁ. inſtructiuus, exhortatiuus.

Προτρέπομαι, & (tor.

Προτρέπω.μ.ψω.π.ερα. dirigo, exhor-

Προτρέχω. præcurro. Neut. datiuo iung.

Προτριβής. acris, acutus.

Προτριτάτην. nudiuſtertius.

Προτροπάδην. conuerſim, conſternatê.

Προτροπάω.μ.ήσω.π.ηκα. uerto, flecto. Actiu.

Προτροπή.ῆς.ἡ. exhortatio, παράκλησις.

Πρότροπος οἶνος. quod defluit antequam uuæ calcentur.

Προτυπόω. fingo, imaginor, pono (ut uulgo dicitur) caſum. Vnde προτύπως, ἀπολύτως.

Προυγκλῶν. iniuria afficere.

Προϋπακηκόομαι. prius ſuadeo.

Προϋπολαμβάνω. prius exiſtimo.

Προὐμνάομαι. peto, ambio.

Προὔνικος. ου. ὁ. mercenarius, baiulus, conuiciator, ὑβριστής. παρὰ τὸ νῖκος, ἢ παρὰ τὸ ἐνέγκειν τὸ κομίζειν.

Πρὸ νοός. collis, βουνός.

Προνοέστερος. prouidentior.

Προξενῶ. concilio, hoſpitio ſuſcipio.

Προϋπαρξις.ιος.ἡ. præexiſtentia.

Προϋπαρχή.ῆ. ἐπαρχή.

Προϋπάρχω. μ. ἄρξω.π.αρχα. præexiſto.

Et aliquando de tempore dicitur, ut προϋπάρχοντες νόμοι, antiquiores leges. Aliquando idem quod ὑπάρχω, id eſt priores partes in beneficio aliquo collocando occupo, Demoſt. Bud. Com.

Προϋπισχνέομαι. prius promitto.

Προϋποκείμενα, dicuntur τὰ πρότερον φύσει ὄντα, quæ ἐν τοῖς προηγουμένοις cenſentur, quæ præeuntia & antegredientia Latinè dici poſſunt.

Προϋποτιθέμενα. idem, hoc eſt ſuppoſita.

Προϋπτεύω. anteſuſpicor. (tus.

Πρῦπτος. ου. ὁ. manifeſtus, uiſibilis, cer-

Προὐργιαίτερον. melius, utilius, antiquius, praſtabilius.

Προὔργος. ου. ὁ. ualde conferens, quaſi πρὸ ἔργου. Vnde προὔργου τι ποιεῖν, operæ pretium facere. Bud. in Annot.

Προὔργου. potius, præſtabilius.

Προϋφεστηκότα. præorſa & primordia naturæ.

Προὔχειν. eminere, excellere, prætexere, præbere, uaticinari.

Προφαίνω. μ. ανῶ. π. αγκα. aperio, palam facio, faciem præfero, præluceo, portendo, & ſignifico aliquo prodigio.

Προφανής. έος. ὁ, ἡ. perſpicuus, ꝑpatulus.

Πρόφαντον. ου. τό. oraculum, præuaticinatum.

Πρόφαντος. conſpicuus, clarus, celebris.

Προφάσεως ἕνεκα. defunctoriè, id eſt quæſito prætextu.

Προφασίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. &

Προφασίζω. μ. ίσω. π. ικα. capio occaſionem, cauſor, ſimulo, prætexo, excuſo. Actiu. accuſ.

Πρόφασις. εως. ἡ. prætextus, excuſatio, occaſio, oratio, cauſatio, πρόσχημα.

Πρόφασσα. ἡ. prompta, præueniens in dicendo. (mus.

Προφερέστατος. ου. ὁ. præſtantiſſimus, optimus

Προφερέστερος. melior, præſtantior.

Προφερής. έος. ὁ, ἡ. proferens, cuius facies multos annos præ ſe fert cum ſit iunior.

Προφέρομαι, &

Προφέρω. profero. Et hoc aliquando pro obijcio, exprobro, ὀνειδίζω, ut προφέρειν τὴν δυσγένειαν. Sic Cicer. Vt nullũ dictũ petulans proferatur, id eſt obijciatur. Aliquando cito, allego, παρέχομαι, δικαιολογοῦμαι, ut litigantes προφέρουσι τὰ δικαιώματα, uel eorum patroni. Sic proferre inſtrumentum, in Pandect. Aliquando τὸ ἐπιδίδωμι, ἐπίδοσιν ποιῶ, proficio, incrementum facio. Conſtruitur cum datiuo, aut accuſatiuo.

Πρόφημι. μ. ήσω. π. προείρηκα. prædico.

Προφητεία. ας. ἡ. prophetia.

Προφητεύω. μ. εύσω. π. ευκα. uaticinor, præſagio, interpretor, quaſiq; antiſtitis officio perfungor. Neutr. accuſ.

Προφήτης. ου. ὁ. propheta, antiſtes.

Προφητοφόντες. οἱ. prophetarum percuſſores. (cuſ.

Προφθάνω. præuenio, προάγω. Actiu. ac-

Προφιλῶς. amicè.

Προφορά. ᾶς. ἡ. enunciatio, pronunciatio, elatio.

Προφορικός. οῦ. ὁ. eloquẽs, enunciatiuus.

Πρόφορος. ου. ὁ. humor cruentus et aquoſus intra membranas quibus fœtus continetur.

Πρόφραγμα. locus ante ſeptum, uel ſcenam.

Πρόφρασσα. prompta, beneuola, πρόφασσα.

Πρόφρων. ονος. ὁ. promptus, alacris, propenſus, beneuolus, prudens.

Προφρόνως. promptè.

Προφυγεῖν. fugere.

Προφυλακή. ῆς. ἡ. præcautio, ſpecula, uigiliæ.

Προφυλακίδες ναῦς. ſpeculatoriæ naues.

Προφύλαξ. primus excubitor.

Προφυλάττομαι. præcaueo.

Προφυτεύω. fundamenta alicuius rei iacio, præparo.

Προχάζομαι. progredior, cedo.

Προχάνη. ης. ἡ. occaſio, prætextus, πρόσχημα.

Προχαιριστήρια. τὰ. dies feſtus apud Athenienſ. quo magiſtratus finita iam hyeme, & fructibus germinare incipientibus, Mineruæ ſacra facere omnes ſolebant.

Πρόχαλον. labiorum prominens pars.

Πρόχαλος. ου. ὁ. labroſus.

Προχείμασις. ἡ. tempeſtas quæ eſt ante diem ſtatutum. Veget. lib. 4. ca. 40.

Προχειρίζομαι. habeo in manibus & pono, promo, ædo, ante oculos pono, expromo, repræſento, Syneſ. Eſt etiam deligo, deſigno, ad aliquid faciendũ ſumo, & eligo. Luc. in Act. cap. 22. ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν προεχειρίσατό σε, delegit te. & ca. 26. προχειρίσασθαί σε, ut te deſignarem. Sic Polyb. Plut. in Gal. & Plat. Bud. Cõ.

Προχειρίζω. μ. ίσω. π. ικα. idem.

Πρόχειρος. ου. ὁ. expeditus, facilis, promptus, lubẽs, paratus, uulgaris, omnibus notus. πρόχειρον ἦν, in promptu erat.

Προχείρως. promptè, expeditè.

Προχειροτονέω. μ. ήσω. π. ηκα. deligo. à porrigendis digitis, quo geſtu ſuffragabatur olim populus. Actiu. accuſ.

Προχειροτονίζω. μ. ίσω. π. ικα. idem.

Προχειροτονία. Athenis dicebatur, cum quod in ſenatu conſtitutum erat, ad populum id, ut confirmaret, referebatur. Populus autem primò ſuffragia faciebat, deliberandum ne longius ſuper ſenatus conſulto, an ſimpliciter recipiendum.

Προχεύματα. τὰ. præfuſiones.

Προχέω. μ. εύσω. π. υκα. effundo. Actiu. accuſ.

Πρόχευσις. ιος. ἡ. libatio.

Πρόχθυσις. oſtium fluminis, in mare effuſio.

Πρόχνυ. geniculatim, ad genua, in genubus, quaſi πρὸς γόνυ.

Προχόη. ης. ἡ. uas concauum. Sed προχοὴ, oſtia fluuiorum in mare, & eorum aluei, ac fluxus omnis aquæ.

Προχοΐδιον. ου. τὸ. uas uinarium.

Προχοΐς. ίδος. matula, ἀμίς.

Πρόχοον. ου. τὸ. gutturnium, ἐπίχυσις.

Προχόω. μ. ώσω. π. ωκα. exaggero.

Πρόχυσις. ιος. ἡ. alluuio, libatio.

Προχύτη. ης. ἡ. genus uaſis, primitiæ, hordea, aqua quæ in aurem uictimæ infundebatur.

Προχύω. effundo.

Προχῶμαι. αἱ. nates.

Προχωρέω. procedo, ut εὖ προχωρεῖ τὸ πρᾶγμα, bene ſuccedit res.

Προωθοῦσι. propellunt, protrudunt.

Προώλης. ante tẽpus perdẽdus, πανώλης.

Προῶμαι. deſerã, remittã, παραχωρέσω.

Πρόωνος. decliui montium loci.

Πρόωνται. deſerant.

Πρόωρα. prima germina.

Πρόωρος. ου. ὁ. immaturus, præcox.

Προώρως. immaturè, intempeſtiuè.

[illegible]όωσις. ἡ. ὤθησις, propulſio.

Π[illegible]λωσις. mortuorum elatio, funus.

Πρυλέες. ἰος. ὁ, ἡ. uel πρύλις. pedes.

Πρύμνα. ης. ἡ. puppis, quòd ultima ſit in naui.

Πρύμνηθεν. à tergo. De uento dicitur cum ſecundus eſt.

Πρυμνήσιον. ου. τὸ. funis, quo nauis ad cõtinentem religatur; rudentẽ Plin. uocat, alij oram.

Πρυμνόθεν. funditus, radicitus.

Πρυμνός. οῦ. ὁ. ultimus.

Πρυμνώρεια. ας. ἡ. radix montis, extre-

mitas montis.

Πρυτανεῖα. τὰ. pecunia, quam uterq; litigantium, tam actor, quàm reus, in Prytaneo deponebat, quæ & παρακαταβολὴ dicebatur, de quo ſupra. Latine ſportula appellatur. Suidas author eſt, reditus publicos Athenis πρυτανεῖα appellari, & eo nomine metallorum uectigalia & fori, id eſt rerum uenditarum & portatorium intelligi, & quicquid à ſocijs uel ſubditis penſitaretur, & quicquid ex manubijs, uel rebus publicatis redigeretur, quorum cumulus bina millia talentûm propemodum conficiebat. Bud. Com.

Πρυτανεῖον. ου. τὸ. locus Athenis, in quo iudices & magiſtratus uerſabãtur, cõſultabantq;. Eo in loco quoq; alebantur publicè bene meriti de Rep. qui honos habebatur maximus, ut ex Cicerone de Orat. intelligitur, Vt ei (inquit) uictus quotidianus in prytaneo publicè præberetur. Sic dictum quaſi πυροῦ ταμίειον, id eſt tritici promptuarium, uel horreum publicum.

Πρυτανεύομαι. μ. εύσομαι. π. ευμαι. adducor.

Πρυτανεύω. μ. εύσω. π. ευκα. uerbum hoc ab ijs deducitur, qui πρυτάνεις uocabantur, quæ erat quinquagena classis, id eſt ἡ τῶν πεντακοσίων Athenis, quæ in dies quinq; & triginta imperij ſummam obtinebat: & ſignificat regere, moderari, adminiſtrare & condere, & pro imperio cõſtituere, ut τὴν εἰρήνην ἐπρυτάνευσε, Iſocr. id eſt pacem firmauit, & confecit. Et Ariſtoph. Achar. ἢν μὴ περὶ εἰρήνης πρυτανεύητε, Niſi conſuletis, conſilia agitetis, & de pace agatis. Bud. Com.

Πρυτάνεις. ου. ὁ. &

Πρύτανις. ιος. & in plurali τοῖς πρυτανεῦσιν, & πρυτάνεσιν. diſpenſator, gubernator, quæſtor, frumentorum præfectus, quaſi πυρόταμις. Copioſe de hoc uocabulo diſſerit Bud. Com.

Πρῷ. τὸ πρωΐ.

Πρῴζον. nudius tertius.

Πρωθήβης. ου. ὁ. exiſtens in prima pubertate, impubis.

Πρωθύστερος. ου. ὁ. præpoſterus.

Πρώην. pauloante, primum.

Πρωΐ. manè, intempeſtiuè, ante tempus conſtitutum, πρώϊμον.

Πρωΐα. ας. ἡ. matutina hora.

Πρωϊαίτατα. ſummo mane.

Πρωϊαίτερος. ου. ὁ. tẽpeſtiuior, maturior.

Πρωϊανθής. primo uere florens.

Πρωϊβλαστεῖν. primo uere germinare.

Πρωϊβλαστής, &

Πρωΐβλαστος. ου. mature germinans.

Πρώϊζα. primum, mane.

Πρωϊζόν. paulò ante præteritum, heſternum.

Πρώϊμος. matutinus, præcox, præmaturus.

Πρωϊνός. οῦ. ὁ. matutinus.

Πρώϊον. hora matutina.

Πρώϊος. ου. ὁ. matutinus.

Πρωϊόσπορα. frumenta quæ præmaturè ſerenda ſunt.

Πρωϊσπορῶ. præmaturè ſemino.

Πρωκτός. οῦ. ὁ. podex.

Πρωκτοτηρεῖν. aſpicere adulterorũ nates dum depilantur. ita enim publicè adulteri plectebantur. Suid.

Πρωκτοβίας. remiſſus, diſſolutus, pronus

Πρὼν, πρωνὸς. ὁ. eminentia montis, & radix eius, collis.

Πρώξ. ωκός. ὁ. ros, Dorice.

Πρώονες. οἱ. loca incurua.

Πρῷρα. ας. ἡ. prora.

Πρωράτης. ου. ὁ. &

Πρωρεύς. ῆος. ὁ. qui hominibus ad prorã imperat, ipſamq́ regit.

Πρωςάτης. ου. ὁ. qui primus ſtat.

Πρῶτα, pro πρῶτον. Atticè, primũ. Neutris enim ſingulariter & pluraliter in aduerbiorum ſignificatione indifferenter utuntur. Τὰ πρῶτα, primæ partes. Sic Vergil. 5. Emicat Eurialus & munere uictor amici Prima tenet. τὰ πρῶτα, uel πρωτεῖα ἄρειν, primas referre.

Πρωταγωνιςής. οῦ. ὁ. qui agit primas partes.

Πρωταγωνιςῶ. primas actiõis partes ago.

Πρωτατικὸς πρόσωπος. aduentitia perſona, quæ ſemel inducta in principio fabulæ, in nullis deinceps partibus fabulæ adhibetur.

Πρωτεῖον. ου. τὸ. principatus, primus honor, primatum locus. Τὰ πρωτεῖα, id eſt τὰ πρῶτα. Latini etiam primas appellant.

Πρωτέλαια. primitiæ.

Πρωτεύς. έος. ὁ. Proteus.

Πρωτεύω. μι. εύσω. π. ευκα. priores partes duco, primas teneo, plurimum authoritatis obtineo. Dicitur quoq́ πρωτεύεσθαι. Eraſ. prouerb. Alpha penulatorum.

Πρώτιστος. ου. ὁ. primus.

Πρότμησις. ιος. ἡ. pars corporis circa umbilicum, eò quòd ibi ſectio in corporibus primò fiat.

Πρωτόπλοος. primũ nauigans, πρωτόπλους.

Πρωτόβαθρος. ου. ὁ. qui in eminentiſsimo loco ſedet, ὁ προεδρείας ἀξιωθείς.

Πρωτοβολεῖν. priorem iaculari.

Πρωτόβολος. equus, qui iam primum dentes emiſit, pullus.

Πρωτογεύστης. ου. ὁ. prægustator, quales ſunt in principum aulis.

Πρωτόγονος. ου. ὁ. primogenitus.

Πρωτογόνος. primò enixus.

Πρωτοθοινία. ας. ἡ. prima cõuiuij portio.

Πρωτοκαθεδρία. ας. ἡ. prima cathedra.

Πρωτοκήριος. ἡ. primicerius.

Πρωτοκλισία. ας. ἡ. primus recubitus.

Πρωτόκουρος ἀμνὸν, uel πρωτόκουρος πόα dicitur, quæ primum tondetur. Bud. Com.

Πρωτόλεια. τὰ. primitiæ frugum, prima ſpolia.

Πρωτολογεῖν. primas partes occupare in actione, primò agere.

Πρωτολογία. primæ partes agendi.

Πρωτόμφαλον. ου. τὸ. clypei umbilicus.

Πρῶτον. primum. uſurpatur ſæpe uice comparatiui.

Πρωτόπλοος. primum nauigans, aut qui primũ naui in aliquem locum uenit.

Πρωτοπαγής. έος. ὁ, ἡ. &

Πρωτοπαγός. οῦ. ὁ. nuper uel primò fabricatus.

Πρωτόπλαστος. ου. ὁ. primo fictus & creatus, ut Adam.

Πρωτόπλοος. ου. ὁ. primo nauigans. Epitheton nauis nouæ.

Πρωτοπορεία. dicitur de ijs qui primò incedunt.

Πρωτόποσις. ἡ. quæ uirgo iam primum nupſit marito, πρωτόπαρος.

Πρωτοπραξία. ἡ. quod primum exigitur.

Πρῶτος. ου. ὁ. primus.

Πρωτός. fortunæ ſubiectus.

Πρωτοςάτης. ου. ὁ. præantiſtes, alæ præfectus.

Πρωτοτοκία. τὰ. primogenia.

Πρωτότοκος. ου. ὁ. primogenitus.

Πρωτοτόκος. ου. ἡ. primò enixa.

Πρωτόμυσται. οἱ. primum alicuius ſacris initiati.

Πρωτότομος ἄμπελος. uitis quæ prima putatur.

Πρωτοτομῶ. in primis puto.

Πρωτότυπον. ου. τὸ. exemplar.

Πρωτότυπος. ου. ὁ primitiuus.

Πταίρω. ſternuto, πτάρνυμαι.

Πταῖσμα. ατος. τὸ. error, peccatum, delictum, crimen, caſus, lapſus quilibet, detrimentum, damnum. Refertur & ad fabularum exactionem in ludis ſcenicis, quam Terent. in prolo. Ecyræ calamitatem appellat.

Πταίω. μ. αίσω. π. αικα. eſt propriè impingere ad quippiā, ac labi. Leuius eſt, quàm cadere: quemadmodum et impingere poteſt qui non planè concidat. Ponitur itaq; pro errore peccare, delinquere. Neutr. abſol.

Πτάκις. ιδος. pauidus.

Πτακισμός. ȣ. ὁ. timiditas.

Πτακαρεῖν. timere, pauere.

Πτάμενος. uolans.

Πτανεῖον. ȣ. τὸ. culina.

Πτὰξ. κός. pauidus, δειλὸς, πτώξ.

Πταρμικός. ȣ. ὁ. habens uim ciendi ſternutamenta, ſternutationem prouocans ac proliciens, ſternutatorium. Vnde πταρμική. ῆς. ἡ. herba, quaſi ſternutamentaria.

Πταρμός. ȣ. ὁ. ſternutatio, ſternutamentum.

Πτάρνω, &

Πτάρω, & πτάρνυμι. ſternuto. Neutr. abſol.

Πτάω. μ. ήσω. ἀόρ. β. ἔπτην. uolare. Neu.

Πτε. ſyllabica eſt adiectio, facta per ſyncopam à ποτὲ & τίπτε pro cur.

Πτελέα. ας. ἡ. &

Πτελεός. ȣ. ὁ. ulmus. Item urbis nomen.

Πτέλεθρον. iugerum, πλέθρον.

Πτέρινος. alatus, πτερωτός.

Πτέρις. filix herba.

Πτέρνη. ης. ἡ. calcaneum. ἀπὸ τȣ͂ πατεῖν proculcare, et ἔρα terra. Vnde et πτέρνη τῆς πόλεως, apud Lycophrontem.

Πτερνιστήρ. ῆρος. ὁ. calcar.

Πτερνίδες. αἱ. fundum, & baſes peluium medicorum.

Πτερνίζω. μ. ίσω. π. ικα. ſupplanto. Acti.

Πτερνισμός. ȣ. ὁ. ſupplantatio, dolus, inſidiæ.

Πτερνιστής. ȣ. ὁ. ſupplantator.

Πτεροδόνητος. ȣ. pennis uerberatus, ταχύς.

Πτερνοκοπεῖν. calcaneis ſtrepitum mouere, ſupplodere pedibus.

Πτερόεις. όεντος. ὁ. uolatilis, uelox. Vnde

Πτερόεντα dicuntur uerba quaſi alata, ſiue pennigera, quòd ueluti miſsilia ſunt uelocia, ac animum uulnerantia, inſtar ſagittarum.

Πτερόν. ȣ. τὸ. penna, ala, σκηνή. Vocantur itē πτερὰ, ſeu πτερώματα in re ædificatoria muri duo in altitudinem conſurgentes alarum inſtar.

Πτερορρυέω. pennas dimitto.

Πτερωτός. ȣ. ὁ. pennatus.

Πτεροῦσθαι. uolucrem fieri. Dicitur etiam per metaphoram ἀντὶ τȣ͂ ἀναπτεροῦσθαι, hoc eſt ἐπαίρεσθαι, ſpe erigi & animo exultare, quaſi alitem fieri: quia animus ſic geſtiens conſiſtere neſcit & ſibi conſtare, Gregor. Bud. Com.

Πτεροφόροι. οἱ. uocantur curſores, tabellarij ac nuntij, quòd hi peregrè proficiſcentes (ut Dion. ſcribit) ſurrectas in capite pennas geſtare ſolebant. Plutar. in Othone, καὶ πτεροφόροι συνεχῶς ἐφοίτων, ἀεί τι προσχωρεῖν ἐκείνῳ φράζοντες. Et pterophori aſsiduè aduenienbant, illi ſubinde accedere quippiam afferentes. Ad id Iuuenalem quoq; alluſiſſe putant nonnulli,

Tanquam de Catis aliquid, toruiſq; Sicambris
Dicturus, tanquā diuerſis partibus orbis
Anxia præcipiti ueniſſet epiſtola penna.

Deducitur

Deducitur autem uox ἀπὸ τοῦ πτερὸν καὶ φέρειν. Eſt & in Septentrionibus ad Rhipæos montes regio hoc nomine nuncupata, ab aſsiduo niuis caſu, pennarum quadam ſimilitudine, Herodoto & Plinio authoribus. Sic enim ſtultè opinabantur, aërem oppletum eſſe pennis, proindeq; non patere in longinqua proſpectum, neq; tranſitum. Item ordo quidam militaris hoc nomine appellabatur, διὰ τὴν ἐν τοῖς λόφοις πτέρωσιν, id eſt propter criſtas quas in cono geſtant. Item ſacerdotũ genus apud Aegyptios.

Πτεροφυέοντες. οἱ. plumati.

Πτερόω. ῶ. μ. ώσω. π. ωκα. alas accommodo: quod ad nauem tranſtulit Greg. ἡ ναῦς ἐκ λιμένων ἀνάγεται, καὶ τὰ ἱστία πτεροῦται. Et Vergil. Aen. 3. Et uelorum pandimus alas. Et Plato Polit. 6. πτερῶσαι appellauit equites è peditibus facere. Bud. Com.

Πτερυγίζω. μ. ίσω. π. ικα uolaturio, alas moueo. De auibus propriè dicitur adhuc pennis immaturis uolare geſtientibus, ſed fruſtra. Tranſlate ponitur pro fruſtra & inaniter conari, Ariſtoph. Plut. ἀλλὰ φλυαρεῖς καὶ πτερυγίζεις, Fruſtra nugaris, nihil promoues, nihil agis. Lucian. uſurpauit pro indecorè & ſcurriliter geſticulari. Eraſ. Chiliad. & Bud. Com.

Πτερύγιον. ου. τό. ala, uel potius parua ala. eſt enim diminutiuum à πτερόν. Accipitur ꝑ pinnaculo apud Matth. 4. quòd in alarum morem motetur. Item membranula oculi ſub angulo oriens, quæ ita augeſcit quandoq; ut pupillam operiat.

Πτερυγώματα. τά. pars mẽbri mulieris.

Πτερυγίδες. αἱ. cicadæ.

Πτέρυξ. υγος. ἡ. ala, plauſus & quaſſatio alarũ, ut apud Plin. de gallinaceis, Diem uenientẽ nuntiãt cantu, ipſum uero cantum plauſu laterum. Item latior temonis pars: & ueſtis pars circa fimbrias.

Πτερίς. ιδος. ἡ. genus herbæ, uulgo filix fanaria dicitur.

Πτερύσσεσθαι, idem quod πτερυγίζειν: uel cum latera alis ſuis feriunt, ut gallinacei ante cantum, Luciano. Bud. Com.

Πτερυωτός. πτερωτός.

Πτερώματα. τά. pinnæ & muri in ædificijs ab alarum ſimilitudine.

Πτέρωσις. ala.

Πτερωτός. οῦ. ὁ. pennatus, alatus.

Πτῖλον. ου. τό. πτερόν.

Πτῆμα. ατος. τό. uolatus auium.

Πτῆμαι, &

Πτῆμι. μ. ήσω. π. ηκα. ἀόρ. β. ἔπτην. uolare. Neut. abſol.

Πτηνός. οῦ. ὁ. uolatilis, alatus.

Πτῆσις. εως. ἡ. uolatus.

Πτήσσω. μ. ήξω. π. ηχα. timeo, inhorreo, metu trepido & contrahor, percellor, expaueſco, fugito, terreo.

Πτίλον. ου. τό. pluma, penna mollis, uelum, remus.

Πτιλός. οῦ. ὁ. caluus, ſupercilijs depilatis.

Πτίλωσις. εως. ἡ. oculorum uitium, cum pili ſuperioris palpebræ defluunt, uel cum conuertuntur, pupillamq; impediunt, uel ordine duplici ſupernaſcuntur.

Πτιλωτά. τά. quæ mẽbrana ſicca uolãt.

Πτισμός. οῦ. ὁ. genus cantilenæ.

Πτισάνη. ης. ptiſana, hordeũ, uel triticum decorticatum, furfur. Apud Celſum. pultis genus ex farina hordeacea, cui maxima reſtaurãdarum uirium uis ineſt, & nutriendi.

Πτίσσω. purgo, decortico, quod pinſendo fit in hordeo & alijs frugibus. Bud. Com.

Πτιστικόν. ϋ. τὸ. cantionis ſpecies.

Πτόα. ας. ἡ. pauor, timor, tumultus.

Πτοέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. timeo, abeo in ſtuporem, animo percellor, pauore perfundor, conſternor.

Πτοέω. μ. ήσω. π. ηκα. terreo, afficio ſpe uel metu, hallucinor. Actiu. accuſ.

Πτοιηθεὶς ἵππους. ſtudioſus equorum.

Πτόησις. ιος. ἡ. ſtupor, attonitio, affectio, uagabunditas.

Πτοιά. ᾶς. ἡ. pauor, pro πτόα.

Πτοιέω. μ. ήσω. π. ηκα. terreo, pro πτοέω.

Πτοῖος. timor, tumultus.

Πτόλιεθρον. ου. τὸ. &

Πτολίεθρον. oppidum, urbs.

Πτολεμίζω. belligero.

Πτολιπόρθος. ου. ὁ. &

Πτολίπορθος. urbis populator, uel expugnator, quales Vlyſſes & Achilles appellantur apud Homerum.

Πτόλις. ιος. ἡ. &

Πτόλισμα. ατος. τὸ. ciuitas.

Πτόρθος. ου. ὁ. ramus, germen.

Πτόειμος. celer, prudens.

Πτόρμος. ου. ὁ. ſternutatio, pro πταρμὸς Aeolicè.

Πτύας. ſpecies aſpidis à ſpuendo.

Πτύελον. ου. τὸ. ſpuma maris, ſputum, ſaliua, peluis tonſoria.

Πτύγμα. ατος. τὸ. ſignificat quippiam duplicato compoſitum, aut complicatum, ut linteum: quod & δίπτυγμα dicitur, & πτύξ.

Πτυκτίον. ου. ὁ. ruga, libellus.

Πτυκτός. ϋ. ὁ. plicatus, conuolutus.

Πτυνόν. præceps.

Πτύξ. χός. ὁ. uel πτύξις. plica.

Πτύξανδρις. cancri epitheton.

Πτύον. ου. τὸ. uentilabrum, inſtrumentum quo grana repurgantur à paleis, θρῖναξ.

Πτυόφιν. cum uentilabro.

Πτυρμός. metus, horror.

Πτύρομαι. conturbor, conſternor animo, & percellor, pauore perfundor, ἐκπλήττομαι, tumultuor. Dicitur etiam cum auis ſe uel pullos roſtro ſcalpit.

Πτύσμα, & πίτυσμα. ατος. τὸ. ſputum.

Πτύσσω. μ. ύξω. π. υχα. plico, contraho in rugam. Actiu. accuſ.

Πτύχη. ης. ἡ. plicatio.

Πτυχὴ. ῆς. ἡ. concauitas, uallis.

Πτυχὶ. ῶδ. rugoſo.

Πτυχώδης. εος. ὁ, ἡ. rugoſus.

Πτύω. μ. ύσω. π. υκα. ſpuo, excreo.

Πτωκαζειν. formidare, δειλιᾶν.

Πτῶμα. ατος. τὸ. caſus, ruina. Item cadauer, à cadendo dictum, hoc eſt ἀπὸ τοῦ πίπτειν, quemadmodũ & Latinis.

Πτώξ. κός. ὁ. timidus. Vnde pro lepore ponitur, à timiditate, hoc eſt ἀπὸ τοῦ πτώσσειν.

Πτώσιμος. ου. ὁ. caducus.

Πτῶσις. ιος. ἡ. idem quod πτῶμα.

Πτωσκάζω, &

Πτώσσω, Ionice pro πτήσσω. μ. ήξω. π. ηχα. formido, timeo. Actiu.

Πτωτός. cadens.

Πτωχεία. ας. ἡ. inopia, mendicitas.

Πτωχεύω. μ. εύσω. π. ευκα. inops dego, mendico. Neut. abſol.

Πτωχικός. ϋ. ὁ. mendicatorius.

Πτωχίστερος. mendicior.

Πτωχοποιός. parans mendicitatem.

Πτωχός. ϋ. ὁ. inops, mendicus.

Π Υ.

Πυανεψιών. ῶνος. mẽſis apud Athenienſes is, qui Romanis eſt october, ſi Theodoro credimus, in quo celebrabantur πυανέψια feſta Apollini ſacra, quibus πύανα coquebant, hoc eſt fabas & legumina quædam, unde & nomen menſi.

Πυανός. faba, legumen.

Πὑαρ. coagulum.

Πυαρίτης. decoctum lac, quod ſtatim à partu emulgetur, coloſtrum.

Πυγαῖον. ȣ. poſticus.

Πυγαῖος. ȣ. ὁ. ſalax, libidinoſus.

Πύγαργος. ȣ. aquilæ genus cauda albicãte. Item qui eſt albo podice, mollis & effœminatus. à πυγὴ & ἀργὸς.

Πυγή. ῆς. ἡ. nates.

Πυγμαῖος. ȣ. ὁ. pygmæus, quaſi πηχυαῖος, quód cubitales ferè ſint, & ternos dodrantes non excedant, ut ſcribit Plinius.

Πύγμαχος. ȣ. ὁ. inſtabilis.

Πυγμαχία. ας. ἡ. cæſtuum pugna.

Πύγμαχος. ȣ. ὁ. pugil.

Πυγμή. ῆς. ἡ. cæſtus, pugnus, pugilatus, id eſt certaminis genus, quod cæſtibus exercebatur. Plutar. de Lycurgo, πυγμὴν δὲ καὶ παγκράτιον ἀγωνίζεσθαι ἐκώλυσεν. De eo Verg. quoq; Aen. 5.

Πυγολαμπίδες. cicindulæ.

Πυγός. ȣ. ὁ. &

Πυγοσκελής. breuis, & genus animalis.

Πυγοστόλος. ου. ὁ. ornatus, leno, ἡ μαυλίστρια, ſcortillum. Heſiod. μὴ δὲ γυνή σε πυγοστόλος ἐξαπατάτω.

Πυγόσιον. ȣ. τὸ. cubitale, ulna.

Πυγών. ῶνος. ὁ. cubitus.

Πυίλιον. ȣ. &

Πυελίς. ίδος. ἡ. &

Πύελον. ȣ. τὸ. &

Πύελος. ȣ. ὁ. ſcyphus, urna. Pollux inter uaſa balnearia ponit, quam alij μάκτραν uocant. Videtur autem πύελος concauus locus fuiſſe in quo ablueretur: quanuis & theca rectè dicatur πύελος. Nõnulli πυέλους balnei ſolia interpretãtur. Significat etiã hoc nomen id quod palam Latini uocant in annulo, ubi ſcilicet gemma includitur.

Πυητία. ἡ. coagulum.

Πυΐω. ad ſuppurationem perduco.

Πυθαυλής. ȣ. ὁ. Pythij carminis cantor, πύθιον enim carmen pæana uocabant.

Πυθῶον. Pythium oraculum, ſiue oraculi locus. Huc ex omni orbe praua religione incuſſa, qua ſe hominum uanitas confundebat, uiri multa dignitate inſignes, frequentes conſultum ibant, eáq; ex omnibus uera & lõgè clariſsima oracula habita ſunt. Quare regum populorumq; ampliſsimis donis & multarũ urbium theſauris refertum hoc templum fuit. Alexan. Genial. lib. 6. cap. 2.

Πύθια, uel πύθεια. τὰ. ludi in honorem Apollinis inſtituti. Pythia perdomitæ ſerpentis nomine dicti, ut canit Ouidius.

Πυθίαι. uates Apollinei, uaticinantes phœbades.

Πύθιον. τὸ. Apollinis templum.

Πύθιος. Apollinis cognomen à Pythone ſerpente, quem iaculis ſuis intereміſſe fertur: uel à diſcendi uſu atq; interrogandi, hoc eſt ἀπὸ τȣ̃ πυνθάνεσθαι. Hac uoce comprehendebantur etiam qui Delphos ad conſulendum oraculum mittebantur, qui publicè cum regibus cibaria habebãt, & ueſcebantur unà.

Πυθμένες. ων. ſpicæ.

Πυθμενόθεν. funditus, prorſus.

Πυθμήν. ένος. ὁ. fundum, imum, ſolum, propago, radix.

Πυθοῖ. in Pythijs: idq; ſine præpoſitione, ſicut ὀλυμπίασι καὶ ἰσθμοῖ.

Πυθόληπτος. à Pythio correptus, furens.

Πύθομαι. putreſco, interrogo, audio.

Πυθόμαντις. ιος. ὁ. uates Pythicus.

Πύθοντο. audierunt, reſciuerunt.

Πυθόχρηστον. ȣ. τὸ, oraculum Apollinis,

ſors edita à Pythio.

Πύθω. μ. ύσω. π. υκα. putrefacio. Actiu. accuſ.

Πυθώ. οος. ἡ. putrefactio, & urbs Phocidis.

Πυθῶδε, aduerb. ad locũ oraculi Apollinis Pythij.

Πύθων. ωνος. ὁ. Pytho ſerpens, draco. Itẽ ſpiritus diuinator, quo qui correpti ſunt, πυθωνικοὶ appellantur. Plutarch. tradit πύθωνα ſuo tempore uocatum fuiſſe, quem olim ἐγγαστρίμυθον uocabant, & εὐρυκλέα. Tibullus in fœmin. gen. Delphica Python dixit.

Πύκα. ornate, prudenter, affabre, frequenter, denſe.

Πυκάζω. μ. άσω. π. ακα. tego, denſo, orno, corono, compono me, decorè me gero. Actiu. accuſ.

Πυκασθείς. ντος. ὁ. coopertus.

Πυκασμός. denſitas, conſtipatio, συνεχὲς, στιφρός.

Πυκιμήδης. εος. ὁ, ἡ. prudẽs, accuratus.

Πυκινός. ῦ. ὁ. denſus, prudens, tutus, creber.

Πυκινόφρων. ονος. ὁ. prudens, σώφρων.

Πύκνα. prudenter, densè, crebrò.

Πυκναῖος. uetus.

Πυκνίτης. locus concionis Athenis, qui & πνὺξ dicebatur.

Πυκνοκίνδυνος. qui quodlibet periculum intrepidè adit.

Πυκνόκομον. ου. pycnocomon herba.

Πυκνόριζος. denſus radice.

Πυκνός. ῦ. ὁ. denſus, obſcurus, frequẽs, ſpiſſus, ſucci plenus.

Πυκνόστυλος. cuius intercolumnio unius & dimidiatæ columnæ craſſitudo interponi poteſt.

Πυκνότης. denſitas, prudentia.

Πυκνόω. μ. ώσω. π. ωκα. denſo, ſolido. Actiu.

Πύκνωμα. ατος. τὸ. &

Πύκνωσις. εως. ἡ. &

Πυκνότης. ητος. ἡ. denſitas, ſpiſſitudo.

Πυκτεῖον. ου. τὸ. locus in quo pugiles exercentur, armarium libellorum.

Πυκτεύομαι, &

Πυκτεύω. μ. εύσω. π. ευκα. pugno. id eſt pugnis decerto. Accipitur pro quouis modo contendere. Lucian. ἐπὶ τοῖς καταράτοις οἰκονόμοις διαπυκτεύων. Et

Πύκτης. ου. ὁ. pugil. πύκτης πόλεμος, bellum durum, ut Lucan. dixit.

Πυκτίδες. αἱ. fidiculæ.

Πυκτική. ῆς. ἡ. ars pugilis.

Πυκτικός. pugilum certamini aptus.

Πυκτίον, &

Πυκτίς. ίδος. ἡ. libellus, tabula, epiſtola. ἀπὸ τοῦ πυκτίζω, quod eſt ἀσφαλίζεσθαι, καὶ συγκλείεσθαι.

Πυκτὶς. idem.

Πυλαγόρας. ου. ὁ. legatus, qui è ſingulis Græcorum ciuitatibus ad Amphictyonum conuentum mittebatur. ἀπὸ τοῦ εἰς πυλαίαν ἀγείρεσθαι, nempe quod ad Pylæan conuenirent. Appellabantur quoque ἱερομνήμονες.

Πυλάδης. ου. ὁ. Pylades.

Πύλαι. αἱ. locus Græciæ, quem Thermopylas aliàs uocant, nomine impoſito, quòd Pylades illic ob Clytemnestræ cædem primus ſit damnatus.

Πυλαία. conuentus Amphictyonum ad Thermopylas, & locus ipſe ubi conueniebant qui dicebantur πυλαγόραι.

Πύλαιος. extra portam.

Πυλαιστής. homo nihili, ὁ μηδὲν ὑγιὲς μήτε λέγων, μήτε πράσσων.

Πυλαῖτις. ιδος. ἡ. epitheton Mineruæ, quia in portis urbium pingebatur.

Πυλάρτης. ου. ὁ. habens portas ualidas & benè compactas, ἀδιάζευκτος.

Πυλαωρός, uel πυλαωρὸς, &

Πυλαωρός. ῦ. ὁ. ianitor, cuſtos.

Πυλαῶνες

Π Υ.

Πυλεῶνες. genus ornamenti muliebris, ſerta.

Πύλη. ης. ἡ. porta, columna ex lapide quadrato, uel laterculis.

Πυληγενής. έος. ὁ, ἡ. in Pylo urbe genitus, ut Neſtor.

Πυλαγόροι. publicani, qui & panegyres curant.

Πύλιγγες. lanugo, pili qui in anu naſcuntur.

Πύλιος. ου. ὁ. Pylius.

Πυλίς. ίδος. ἡ. portula.

Πυλίζω. frango, dico, diuulgo.

Πύλος. ου. pro πύλη apud poëtas.

Πυμαλάκτης. malorum plenus.

Πυλών. ῶνος. ὁ. ueſtibulum, ianua.

Πυλωρεῖν. ianitorem eſſe, portas ſeruare, ut Horæ apud Homerum in cælo.

Πυλώρειον. ου. ὁ. ianitoris officina.

Πυλωρός. οῦ. ὁ. ianitor, portarum cuſtodiæ præfectus. Sic etiam medicis uocatur inferius uentriculi orificiũ.

Πύματος. ου. ὁ. ultimus.

Πυμελώδης. εος. ὁ, ἡ. pinguis.

Πύνδαξ. ακος. ὁ. manubrium gladij, baſis. unde calix ἀπυνδάκωτος pedibus carens, aut pertuſus.

Πυνθάνομαι. μ. πεύσομαι. π. πέπυσμαι. μέσ. ἀόρ. β. ἐπυθόμην. audio, interrogo, intelligo, cognoſco. Depon. accuſ.

Πυωνικοί, καὶ πύανοι. legumina cocta. καὶ πυανός, ὁ τρώκτης.

Πύξ. aduerb. pugnis, κονδύλοις.

Πυξάκανθα. licium.

Πυξιών. ῶνος. ὁ. buxetum.

Πυξίδιον. ου. τὸ. &

Πυξίον. tabula qua utebantur ſcriptores, nam antiquitus in buxo elementa formabant ob materiæ firmitatem. Accipitur item pro inſtrumento pictoris.

Πυξινός. οῦ. ὁ. buxeus.

Πυξίς. ίδος. ἡ. pixis, πινακίδιον.

Πυξοειδής. έος. ὁ, ἡ. habens colorem buxeum.

Πύξος. ου. ὁ. buxus.

Πυοειδής. ſimilis puri.

Πῦον. pus, ulcus.

Πυοποιόν. οῦ. τὸ. ſuppurationes faciens.

Πυοῤῥεῖν. pus emittere, fluere cum purulentia.

Πυοῤῥία. diſtillatio.

Πύος. έος. τὸ. pus. Item lac quod ſtatim à partu emulgetur, concretum atq; ſanguinolentum, coloſtrum, coagulum. Ariſtoph. Pace, ἦν δὲ καὶ πυός τις ἔνδον, καὶ λαγῷα τέσσαρα.

Πῦρ. ρός. τὸ. ignis.

Πυρά. ᾶς. ἡ. pyra, hoc eſt lignorum ſtrues, rogus, buſtum.

Πυράγρα. ας. ἡ. forceps.

Πυράζω. μ. άσω. π. ακα. rutilo. Neut. abſ.

Πύραινος. uas ad ignem ferendum.

Πυράκμων. ονος. ὁ. Pyragmon, unus ex fabris Vulcani.

Πυρακτέω. comburo.

Πυρακτέομαι. μ. ώθομαι. π. ωμαι. liqueſco igni, igneſco.

Πυράκτωσις. εως. ἡ. incendium.

Πυραμοειδής. ignitus, ignis ſpeciem habens.

Πυραμητός. οῦ. ὁ. meſsis.

Πυραμίδες. αἱ. pyramides, moles geometrica ratione conſtructæ in modum flammæ, ut à lato uidelicet in acutum tendant.

Πυραμοῦς. ὁ. placentæ genus ex tritico, melle admixto, quod proponebatur præmium ijs, qui totam noctem uigiles perdurarent.

Πύραυνον. inſtrumentum prunis ferendis deſtinatum, πυροφόρον. παρὰ τὸ πῦρ ἐνιαύειν ἐν αὐτῷ.

Πυραυσταί. uermiculi quos cleros appellant, aranei ſpecie, nocentes fauis: pyrauſtæ Gaza interprete.

Πυργηδόν. inſtar turris.

Πυργηκοῦμαι, &

Πυργηρέω. μ. ήσω. π. ηκα. &

Πυργηροῦμαι. ſum in arce, contineo me intra muros, muros defendo.

Πυργήρως. excelſe, inſtar turris.

Πυργίον. ου. τὸ. pars triremis, ſicut & πυργοῦχος.

Πυργίσκος. armarium, arca in turris ſimilitudinem.

Πυργῖται. paſſerum ſpecies Aegin. li. 1.

Πυργόβαρις. ιος. ἡ. turris munita, propugnaculum, uel domus in modum turris ædificata, ut exponit D. Hieronymus.

Πύργος. ου. ὁ. turris, pyrgus, & militaris ordo quadringentos uiros cõtinens, turma equeſtris.

Πυργοῦχος. pars quædam nauis.

Πυργοφόρος. ου. ὁ, ἡ. turrifer. Epitheton Rheæ.

Πυργόω. μ. ώσω. π. ωκα. turrifico. Neutr. abſol.

Πύρδανα, uel πύρδαμα. focus, ſarmenta, faſces.

Πυρεῖον. ου. τὸ. focus, thymiamaterium.

Πυρεξία. ἡ. &

Πυρετός. οῦ. ὁ. febris. à πῦρ dicitur quemadmodum Latinis à feruendo.

Πυρέττω. febricito.

Πυρεύς. ὁ. comburens, igne uaſtans.

Πυρή. focus, rogus.

Πυρήια. τὰ. ligna quæ colliſa ignem edunt, ſiue lapides idem facientes, igniaria.

Πυρήν. nucleus, acinus.

Πυρηφόρος. ου. ὁ. frugifer.

Πυρία. ας. ἡ. balnei genus, ſolium. ἡ ἐκ τοῦ βαλανείου πύελος. & Pyria urbs Leſbi.

Πυρίαμα. fomentum.

Πυριᾶν. fouere.

Πυριατήριον. ου. τὸ. locus ubi fit ignis, uel balnei genus, quod Seneca ſudatorium uocat. alij ὑπόκαυστον.

Πυριάτης ου ὁ. πυραίτης, de quo ſupra.

Πυρίβια. τὰ. animalia quædam igni uiuentia.

Πυρίδιον. ου. igniculus.

Πυρίεφθος. ὁ. πυριάτης ſiue πυαρίτης. ἐν φθὸν πυρὶ, ὃ γίνεται ἐκ τοῦ πρώτου γάλακτος.

Πυρικαής. ῆος. ὁ, ἡ. ignitus.

Πυρίκαυστος. ου. ὁ. idem, ambuſtus.

Πυρικρότητος. ferrum igne elaboratum, & percuſſum. ἀπὸ τοῦ κροτεῖν.

Πυριλαμπίς, uel πυρολαμπίς. uermiculus quidam in tenebris lucens, ſiue inſectum minutum, quem etiam λαμπυρίδα uocant: cicindela, noctiluca.

Πυρίμαχος. feruens in pugna, inuictus pugnando, & lapidis ſpecies.

Πυρινά. acuta ſpina.

Πυρίνη. nucleus, oſsiculũ intra oleam, lapillus ignitus. θρύμμα ὀξηρόν, χόνδρος λιβανωτοῦ.

Πυρινός. οῦ. ὁ. igneus.

Πυρινώδης. εος. ὁ, ἡ. ſimilis nucleo.

Πυρίον. igniarium, id eſt id quo ignis elicitur, conſtat ſilice & ferro, quæ colliſa ignem excutiunt. Dicitur etiam ἔναυσμα & ἐμπύρευμα.

Πυρισμάραγος. ab igne reſonans.

Πυρίσσω. ardeo.

Πυρίτης. ου. ἡ. pyrites lapis ex quo ignis excutitur. Lucian. in Sacrif. hoc nomine Vulcanum uocat, quòd circa ignem perpetuò uerſetur.

Πυρίτης ἄρτος. ὁ. panis triticeus.

Πυρκαϊά. ᾶς. ἡ. πυρά, rogus, incendium, apricatio, flamma.

Πύρνα νς. ἡ. panis, fruſtum panis. à πυρὸς triticum.

Πυρνᾶος. ου. ὁ. maturus, comeſtibilis.

Πύρνος. ου. ὁ. panis, cibus, buccella.

Πυρόβολος. ου. ὁ. telum ignitum.

Πυροδαίσιον. focus, culina.

Πυρόεις. όεντος. ὁ. calidus, ignitus, Martis ſydus.

Πυρόν. τὸ. rogus, æſtus.

Πυρόομαι. μ. ώσομαι. π. ωμαι. igneſco. Depon. abſol.

Πυρορραγής. igne fractus.

Πυρορραγής. έος. fruſtum camini ignis ui reſciſſum, πυρορραγὲς propriè dicitur. Vnde pro inutili & rerum ſuarum conſumptore accipitur metaphoricè. Suid.

Πυρός. ȣ̃. ὁ. triticum, σῖτος, καὶ ὁ ξανθός.

Πυροφόρος. ȣ. ὁ. frugifer, frumentifer. Scribit quoq; Alexand. Genial. li. quarta. 3. eum morem Græcis fuiſſe, ut quoties procinctæ acies congredi ſe pararent, ante prima ſigna ſtaret uates laureos ferens ramos, & corollas; illiq; πυροφόρῳ nomen fuiſſe, quoniam lampada præferret, quem uiolare ſummum habebatur nefas, quòd legati munere fungeretur. Dicitur & πυρφόρος.

Πυρόχροος. όος. ὁ. flauus.

Πυρόω. μ. ώσω. π. ωκα. igne examino, δοκιμάζω, candefacio, incendo, comburo. Actiu.

Πυρπόλησις. εως. ἡ. populatio ignei imbris, incendium.

Πυρπολέω. μ. ήσω. π. ηκα. incendo, igne depopulor, igne uaſto. Propriè cum ſignum datur ſociis aut hoſtibus inſtantibus, ignem uerto.

Πύῤῥα. ας. ἡ. Pyrrha.

Πυῤῥαγής. fractus, & diſsiliens igne.

Πυῤῥάκης. flauus, rutilus.

Πυῤῥίας. ȣ. ὁ. ſerpentis genus ab igneo colore.

Πυῤῥίχη. ης. ἡ. pyrrhica, genus tripudii, quod armati peragebant, ſaltus, tripudium armatorũ in pugna ad confidentiæ oſtentationem, ut hoſtes inde contemni ſe putarent.

Πυῤῥιχίζω. ſalto, tripudio.

Πυῤῥίχιος. ȣ. ὁ. pyrrhichius pes: & πύῤῥιχος fuluus pro πυῤῥὸς, Doricè.

Πυῤῥιχισταί. οἱ. pyrrhicharii ſiue purricarii armis ſaltantes.

Πυῤῥός. ȣ̃. ὁ. fuluus, facie ſeu oculis igneis.

Πύῤῥος. ȣ. ὁ. Pyrrhus.

Πυῤῥότριχος. ȣ. ὁ. flauus crines.

Πυρσεύομαι. μ. εύσομαι. illuſtror, eluceo. Item ſicut

Πυρσεύω. igne ſublato do ſignum, facem præfero, præluceo. Ad uerbum ſonat τὸ πῦρ σείειν, ignem excitare.

Πυρσέω. μ. ήσω. π. ηκα. idem.

Πυρσοκουροκόμοντος. τοῦ. capite flauo, flaua cæſarie.

Πυρσολέπροι. οἱ. decorticati ab igne, cutẽ priuati, aduſti.

Πυρσός. ȣ̃. ὁ. flamma, flauus, facula, luminare, fax. Et feſtum quoddam anniuerſarium Argiui πυρσὸν uocãt, quoniam emenſi periculum à Danao Lyncæus, & Hypermeſtra, facibus conſecutæ ſalutis è longinquis ſpeculis ſigna prætulerunt.

Πυρσοφόρος. ȣ. ὁ. uas capax, in quo ligna ſuccenſa imponebantur.

Πυρφόρος. ȣ. ὁ. ignifer, πυροφόρος.

Πυρώδης. εος. ὁ, ἡ. ignitus.

Πύρωσις. εως. ἡ. exploratio quæ fit ꝑ ignẽ.

Πυρωτικός. ȣ̃. ὁ. habens naturã feruidã.

Πύσει. putreſaciet.

Πύσμα. ατος. τὸ. interrogatio.

Πύσις. εως. ἡ. auditus, interrogatio, rumor.

Πυτίζω. μ. ίσω π. ικα. excreo, ſpuo. à uerbo πτύω deductum, uel πταίω.

Πυτίνη. ης. ἡ. uas uinarium, πλέγμα ἐκ ῥακῶν.

Π Ω.

Πῶ, Dorice pro πόθεν. ubi, unde.

Πῶ. poſſideo.

Πώγων. ωνος. ὁ. barba, γένειον. πώγωνες quoq; apud poëtas cuſpides ſeu ſpicula ſignificat, quæ Homer. γλωχῖνας uocat.

Πωγωνία. ας. quaſi ſtellam barbatam dicas.

Πωγωνίας. ου. ὁ. &

Πωγωνίτης. ου. ὁ. barbatus. Iouis epitheton.

Πώγωνος. ου. ὁ. idem, uirilis.

Πωγωνοτροφῶ. barbam alo.

Πωγωνοφορία. ας. ἡ. geſtatio barbæ.

Πῶα. τὰ. pecora, greges. à recto πῶυ.

Πωλεία. armentum apud Vlpian. Varro equariam uocauit, equorum diſciplina & inſtitutio.

Πωλέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. uerſor. Deponens.

Πώλευσις. cura & induſtria equas admiſſariosq; alendi, & admiſſuræ faciendæ.

Πωλευτικός. παιδευτικός.

Πωλεύω. μ. εύσω. π. ευκα. equuleos pullósue domo, hoc eſt πωλοδαμῶ, uel domandos loco. Hoc uerbo etiam cura ipſa et induſtria equas admiſſariósq; alendi & admiſſuræ faciendæ comprehenditur.

Πωλέω. μ. ήσω. π. ηκα. uendo. Actiu. acc.

Πωλή. uenditio.

Πώλημα. ατος. τὸ. res uenalis.

Πώλησις. εως. ἡ. auctio.

Πωλητήριον. ου. τὸ. forum uenalium, lapis unde quondam mancipia uendebantur.

Πωλητής. οῦ. ὁ. uenditor. Et magiſtratus Athenis decem numero, qui omnium rerũ uenalium curam gerebant, οἱ πωληταὶ dicebantur.

Πωλία. inſtrumentum quoddam æreum. (κός.

Πωλικός. ῆ. ὁ. equeſtris, γενναῖος, παιδι-

Πώλιον. ου. eſt id quod equæ emittunt antequam pullum emittant.

Πωλοδαμνέω. μ. ήσω. π. ηκα. domo equos Neutr.

Πωλοδάμνης. ου. ὁ. equorum domitor.

Πῶλος. ου. ὁ. pullus.

Πώλυψ. υπος. polypus, hoc eſt caruncula mucoſis naribus innaſcens, eaſq; obturans.

Πῶμα. ατος. τὸ. operculum uaſis, ſpecies palmæ.

Πωμάζομαι, & πωμάζω. claudo, cooperio.

Πώμαλα. Attice pro οὐδαμῶς. haudquaquam.

Πωματίας. ſpecies cochleæ terreſtris.

Πῶμι. μ. ώσω. π. ωκα. bibo.

Πώποτε. unquam; ποτέ.

Πωρίω. durũ facio, ſolido, ferrumino.

Πωρητύς. ύος. ἡ. miſeria, luctus.

Πωρεινός. calloſus, aſper.

Πῶρος. ου. ὁ. luctus, miſer. unde ταλαίπωρος & cætera compoſita. Item πῶρος lapidoſa durities articulorũ, callus. Ariſtotel. author eſt, ſanguinem putridum in pus uerti, pure autem concalleſcente πῶρον conſiſtere.

Πωρός. cæcus.

Πωροῦσθαι. concalleſcere in pumicis uel tofi ſpeciem, & coaleſcere conſolidaríq;. Et quod in alijs συμφύεσθαι dicitur in oſſibus πωροῦσθαι uocatur.

Πωρόω. obduro, in modum tofi concalleſcere facio.

Πώρωσις. εως. ἡ. callus. Vnde pro inſenſibilitate, & obſtinatione ponitur. Item pro cæcitate & execratione.

Πῶς. quomodo. Sciendum quòd πῶς ῗ in reſponſionibus aſſenſionem ſignificat. Demoſth. πῶς οὐκ ἀδικεῖς, καὶ δεινὰ ποιεῖς? Nonne tu improbus es? πῶς γὰρ οὔ; Quis enim inficias ire poteſt? Quid ni? Contrà πῶς γὰρ ἄν, negationem:

tionem: Qui enim fieri poſſet? Interdum hæc particula clauſulã ſententiæ facit. Gregor. Ἔστι δὲ τοῦτο πῶς; At hoc quonam pacto fieri poterit?

Interdum ἐμφατικῶς ponitur, & ſignificationem habet τοῦ καταπληκτικοῦ, & quaſi admirabundè profertur. Ariſtoph. ἐγὼ τοῦ τόνου τοῦ φρονεῖν πῶς ἄμ' ἀά, At ego mirè hoc ingenio præditus ſum, νίαν ἐμὸς ὁ τρόπος. Syneſ. ἥσθην ἀλλὰ πῶς οἴει, Gauiſus ſum equidem, atq; quemnam ad uſq; modum gauiſus? Cum encliticũ eſt, ſignificat aliquo modo, uel ornat impletq; ſolum: quanquàm etiam hoc modo poſitum aliquando interrogationem notet, præſertim poëtis. Bud. Com.

Ποτάομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. Dorice pro πετάομαι, ſignificat uolare. Depon.

Πῶϋ. εος. τὸ. grex ouium, ouile.

Πώϋγξ. γος. ὁ. mergi genus.

Ρ.

Ρ Α. utiq; ſyllabica eſt adiectio metri cauſa, & enclitica. Item facile, ῥάδιον.

Ῥαβδάζω. ας. ἡ. uerberatio quæ fit uirga.

Ῥαβδάω. μ. άσω. π. ακα. τὸ ῥαβδίζω.

Ῥαβδία. τὰ. uirgulta, radioli oris piſciũ

Ῥαβδίζω. μ. ίσω. π. ικα. uirgis cædo. Actiu.

Ῥαβδοειδῆς. ſuturæ in caluario.

Ῥαβδονόμος. ου. ὁ. miniſter qui facit cedere, id eſt locum præbere.

Ῥάβδος. ου. ἡ. faſces, uirga, ramus, germen, linea, ſcipio, baculus. ἀπὸ τοῦ ῥαπίζειν, ἢ παρὰ τὸ ῥαδίως ποιεῖν βαδίζειν.

Ῥαβδουχέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. caduceatori aſſocior, faſcibus deduco.

Ῥαβδουχίαι. αἱ. faſces.

Ῥαβδοῦχος. ου. ὁ. & [illegible]

Ῥαβδοφόρος. ου. ὁ, ἡ. lictor, uirgifer.

Ῥαβδωτός. οῦ. ὁ. uirgatus. Vnde inter oſtrea quædã ῥαβδωτὰ uocãtur, quaſi dicas uirgata, uel pectinatim diuiſa Gaza interprete.

Ῥάγα. uigor, uis, impetus, ῥῶγα.

Ῥαγαδαιότης. ητος. ἡ. impetus.

Ῥαγαδόγος. ου. ὁ. echinus.

Ῥαγάς. άδος. ἡ. fiſſura, rima, ſciſſura, τύλυξ, σαφηνίς.

Ῥαγδαῖος. ου. ὁ. impetuoſus, uehemens, inſtar torrentis.

Ῥαγείς. έντος. ὁ. ruptus.

Ῥάγες βότρυος. acini uuæ.

Ῥαγίζω. μ. ίσω. π. ικα. comedo, uuas colligo. Neutr. accuſ.

Ῥάγιον. ου. τὸ. paruus acinus.

Ῥαδαλός. οῦ. ὁ. tener, mollis, diſſolutus.

Ῥαδάμανθυς. υος. ὁ. Rhadamanthus.

Ῥάδαμνος. ου. ὁ. ſurculus, ramus, flos.

Ῥαδανίζω. quatio, moueo.

Ῥαδίαι. calceamenta quædã, ſandalia.

Ῥαδινός. οῦ. ὁ. tenuis, gracilis, imbecillis, debilis, impotens, delicatus. παρὰ τὸ ῥᾷον δινεῖσθαι.

Ῥάδιος. ου. ὁ. facilis, κοῦφος, ἀφελής.

Ῥαδιουργέομαι, &

Ῥαδιουργέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſum malitioſus, ago uerſuta & praua: aut negligo, ceſſo, ſine intentione & cura uiuo, et ſegniter negotia obeo, ut operarij qui operis conſummationẽ ad ſe pertinere non magnopere putant. In ſumma, mala fide in re quapiam uerſor. Neutr. Bud. Com.

Ῥαδιούργημα. ατος. τὸ. &

Ῥαδιουργία. ας. ἡ. aſtutia, fallacia, cautela, malitia, conatus malus. Vnde Plutarch. hoc uocabulo teſtamenti ſuppoſitionem uocat. Item mollities.

incuria, otium, facilitas uiuendi.

Ῥαδιουργόν Heſych. ſignificare ſcribit πλαστόγραφον, id eſt falsò ſcribẽtem, quem Cicero teſtamẽtarium uocat, hoc eſt adulteratorem teſtamenti: & ταχύγραφον, id eſt celeriter ſcribentem: et πόνηρον, id eſt uerſutũ: & μηχανοῦργον, id eſt artificem: & πολυμήχανον, id eſt uerſipellem.

Ῥαδίως. facilè, κούφως, εὐκόλως, ἀφελῶς. Vnde ῥαδίως ἔχω, ſum facilis, bona ſum ualetudine.

Ῥάζω. μ. άξω. π. αχα. latro. Item aſpergo, ῥαίνω.

Ῥάθαγος. ου. ὁ. ſtrepitus, tumultus, ſonitus.

Ῥαθαίνω. τὸ ῥαθαμίζω.

Ῥαθάμη. quies, otium, negligentia.

Ῥαθάμιγξ. γος. ὁ. gutta, puluis ex equitatu.

Ῥαθαμίζω. τὸ ῥαίνω.

Ῥαθαπύζω. nates percutio.

Ῥαθάσσω. percutio. Itẽ aſpergo, ῥαίνω.

Ῥαθυμέω. μ. ήσω. π. ηκα. pigreſco, torpeo. Neutr.

Ῥαθυμία. ας. ἡ. pigritiã, ſocordia, ignauia, inertia.

Ῥάθυμος. ου. ὁ. ſegnis, piger, ſolutus, iners, negligens.

Ῥαθυμότερον. ſegnius, indulgẽtius, mollius, ignauius.

Ῥαθύμως. ſegniter.

Ῥαΐα, facilitas, ſanitas.

Ῥαιβός. οῦ. ὁ. obliquus, peruerſus, qui pedibus eſt incuruis & in ſe cõtractis, cui crura ſunt introrſum obtorta. παρὰ τὸ ῥαίω τὸ φθείρω, καὶ τὸ βαίνω. Huic opponitur βλαισός.

Ῥαίδια. τά. ſandalia, calceamenta muliebria.

Ῥαῖδιον, uel ῥαίδιον. uehiculum, rheda, ἅρμα σκεπαστόν.

Ῥαΐζω. μ. αΐσω. π. ικα. ex morbo refocillor, id eſt melius habeo.

Ῥαῖκος. ου. ὁ. Græcus, additione g literæ apud Latinos.

Ῥαικάνη. ἡ. flagellum.

Ῥαίνω. μ. ανῶ. π. αγκα. roro, aſpergo, rigo, humecto. Actiu. accuſ.

Ῥαιστήρ. ῆρος. ὁ, uel ἡ. malleus.

Ῥαιστήριος. ου. ὁ. fabrilis.

Ῥαιστός. corruptus.

Ῥαίω. uaſto, deſtruo, corrumpo. Actiu. accuſatiuo.

Ῥαιφάω. purus ſum, caſte uiuo.

Ῥάκελος. durus.

Ῥακίδες. αἱ. rami, frutices, ὀρόδαμνοι.

Ῥάκιον. ου. τό. ueſtis uilis, detrita ac pertuſa, Ariſtoph.

Ῥακίζω. uerbero, diſcindo, τὰ μάλη τῆς ῥάχεως διαιρῶ.

Ῥάκκος, uel ῥάκος. κος. τό. pannus uilis & ueſtis lacerata, ſicut ῥάκιον, reijcula, ſaga. Ariſtoph. Pluto, ἀνθ' ἱματίου δὲ ἔχειν ῥάκος. Interdũ ſignificat panniculum. Galen. ἀναλαμβανέσθω διηθού τοῦ ῥάκει τριβακῷ ὀξαλίδος χυλὸς, Excipiatur ſuccus oxalidis panniculo ueſtis detritæ. Interdum linteolum. Vnde apud Dioſcor. ῥάκος λινοῦν ſæpe pro ὀθόνιον. Transfertur in hominem nihili, Luciano in Tim. à ueſte detrita reijculáq; ſumpto conuicio. Formatur autem à ῥήσσω ῥήξω, ἔρρηχα, η in α conuerſo, & denſo conſonante in tenuem.

Ῥακοῦμαι. laceror, in modum detriti panniculi rumpor.

Ῥακτήρια. τά. tympana. à ſtrepitu. & ſaltationis genus.

Ῥάκτις. uallum, torrens, petra, collis.

Ῥακτήριον. uirga, baculus.

Ῥαγάδης. fractus, ῥωγαλέος, διερρωγώς.

Ῥάκωμα. idem quod ῥάκιον.

Ῥάμμα. ατος. τό. licium, filum, deligatura.

Ῥάμνος. ου. ὁ. rannus, uirgultū ſpinoſum, quo Chriſtus coronatus eſt.

Ῥαμνουσία. ας. ἡ. fortuna ſeu Nemeſis, quæ in Rhamnunte uico Atticæ ſimulacrum habebat, à Phidria fabrefactum.

Ῥαμφή. gladius, culter.

Ῥαμφίς. ίδος. ἡ. genus nauigij.

Ῥάμφος. εος. τὸ. roſtrum.

Ῥάμφος. curuus, obliquus, βλαισός.

Ῥανίς. ίδος. ἡ. aſperſio, ſtilla, gutta.

Ῥαντήρ. ῆρος. locus in oculis unde lacrymæ fluunt.

Ῥαντίζω. μ. ίσω. π. ικα. aſpergo. Actiu.

Ῥαντισμός. οῦ. ὁ. aſperſio.

Ῥαντός. aſperſus, uariegatus.

Ῥάξ. γός. ὁ. acinus uuæ.

Ῥᾷον. ονος. τὸ. facilius, ἀρχαϊκῶς.

Ῥαπαύλης. ου. ὁ. qui ſtipulam inflat.

Ῥαπίζω. μ. ίσω. π. ικα. alapis percutio. Actiu.

Ῥαπίς. ίδος. ἡ. uirga, crepida, fibula.

Ῥάπισμα. ατος. τὸ. alapa.

Ῥάπτης. ου. ὁ. ſutor.

Ῥαπτός. οῦ. ὁ. lacer, fractus, ſutilis.

Ῥάπτω. μ. άψω. π. αφα. ſuo. Neutrum accuſatiuo.

Ῥαριάς. άδος. ἡ. Ceres à Raro quodam Triptolemi auo cognominata, quam ille, cum filiam quæreret, hoſpitio accepit.

Ῥάρος. ου. robuſtus. Item uenter. unde & pro puero ponitur, ſicut ῥάσσον pro eodem.

Ῥάσσετε. aſpergite.

Ῥάσσω. τὸ ὀράσσω.

Ῥᾶστα. facillime.

Ῥατάζω, uel ῥαστάζω. laboro, impello, turbo.

Ῥᾷστος. ου. ὁ. facillimus.

Ῥαστωνεύομαι, &

Ῥαστωνεύω. μ. εύσω. π. ευκα. ocior, otio langueo, capto otium, indulgeo inertiæ, ῥαθυμῶ. Neutr. abſol.

Ῥαστώνη. ης. ἡ. facilitas, facultas, ut πολλὴ ῥαστώνη γίγνεται, &c. Plat. Gorgia. Item rerum ſecundarum proceſſus, fortunæ indulgentia nullis caſibus aut cladibus interrupta, hoc eſt τοῦ βίου ἀταραξία, Gregor. in Iulian. 1. & Iſocr. in Euag. Huic opponuntur τὰ παρὰ τῆς τύχης ἀντιπίπτοντα. Cicero uitæ tranquillitatem uocat. Eſt item laboris leuamentum & facilis ratio rei conficiendæ. Lyſ. ῥαστώνην ηὗρον εἰς τὰς ὁδοὺς τὰς μακροτέρας, Facilem modum inueni longioris itineris conficiendi. Bud. Com.

Ῥαφανιδοῦν. ſiue.

Ῥαφανιδωθῆναι. raphanis in poſticum impactis cædi, quæ pœna erat deprehenſorum in adulterio.

Ῥαφανίς. ίδος. ἡ. &

Ῥάφανος. ου. ὁ. raphanus. παρὰ τὸ ῥαδίως φαίνεσθαι. nam ſtatim à ſatu oritur.

Ῥαφανὶς ἀγρία. armoracinum.

Ῥαφή. ῆς. ἡ. commiſsio, conſutio, chlamys, Plutarch. Cleome.

Ῥαφία. ας. ἡ. ſutura. Interdum conſilium.

Ῥάφιον. ſubula, κεντήριον.

Ῥαφίς. ίδος. ἡ. acus, fibula, uirga, calceamentum, olus agreſte lapſanæ ſimile.

Ῥαχάδην. ſpinatim, ἐπὶ τῆς ῥάχεως.

Ῥαχός. locus ſyluoſus et ſublimis. à uentorū ſtrepitu dictus. ῥαχία γὰρ ψόφος.

Ῥαχιστίζω. ῥαχίζω.

Ῥάχιτρον. ου. τὸ. meditullium ſpinæ.

Ῥαχία. ας. ἡ. dorſum, ſpina, locus editus, cautes, ſtrepitus, litus quod unda uerberat.

Ῥαχίζω. μ. ίσω. π. ικα. diſſeco, diuido per ſpinam. Item mentior, ἀναιδῶς καὶ ῥαδίως ψεύδομαι. Actiu. accuſatiuo.

Ῥάχις.ιος.ἡ.ſcapula,inguen,tergum. Transfertur aliquando, ut ῥάχις τοῦ ὄρεος, Herodo.

Ῥαχιστήρ.ῆρος.ὁ.uanus,mendax.

Ῥαψῳδέω.μ.ήσω.π.ηκα.uerſus contexo ſeu conſarcino, poêmata decanto, uerſuum centones recito. Neutr. abſol.

Ῥαψῴδημα.ατος.τὸ.mendacium,nugæ.

Ῥαψῳδία.ας.ἡ.ἀπὸ τοῦ ῥάπτειν & ᾠδή,quaſi conſutio ſeu cõtextura carminum, coaptatio,compoſitio,φλυαρία, cento,poëmatum recitatio, pronuntiatio carminum,uerſuum decantatio, canticum.

Ῥαψῳδός.οῦ.ὁ.qui aliena carmina in publicis conuentibus accinere ſolebat: quòd cantiones,quaſi fuerent cõcinnatione multa. Alij ῥαβδῳδίαν, & ῥαβδῳδὸν uocant, à uirgula, ὅτι ῥαβδοῦχοι ἠγωνίζοντο:ſiue quia lauri ramũ tenerent, qui huiuſmodi carmina componerent.

Ῥάων.ονος.ὁ,ἡ.facilior. ῥάων ἐγένετο, conualuit.

Ρ Ε.

Ῥέα.facile.poëticum eſt.

Ῥέα.ας.ἡ.Rhea uxor Saturni.

Ῥέγκω,Attice pro ῥέγχω.

Ῥεγεύς,fullo,tinctor.

Ῥέγμα,& ῥέγος.tinctura.

Ῥέγχω.μ.έγξω.π.εγχα.ſterto. unde ῥέγξις,& ῥέγχος.Neutr.abſol.

Ῥέδιον.ου.τὸ.rheda,currus.

Ῥέδω.ῥέζω.

Ῥέεθρον.ου.τὸ.fluentum,ῥεῖθρον.

Ῥέεν.fluebat,pro ἔρρεεν.

Ῥεζέσκω,&

Ῥέζω.μ.έξω.π.εχα.facio,ſacrifico, patro,manibus contrecto,tingo. Acti. accuſ.

Ῥέθεα.τὰ.membra.

Ῥέθος.εος.τὸ.facies, membrum, corpus.

Ῥεῖα.ας.pro ῥέα.Rhea.

Ῥεῖα.aduerb.facilè,ἀκόπως.

Ῥεῖθρον.ου.τὸ.fluentum,alueus,fluuiũ.

Ῥινοτόρος.ſcuta perforans, aut uulnerans.

Ῥέσις.ἡ.ſermo,apophthegma.

Ῥέων,& ῥευτός.fluidus,fluens.

Ῥεῖνος.ου.τὸ.cingulum.

Ῥεκτήρ.ῆρος.ὁ.factor.

Ῥεκτής.οῦ.ὁ.factiuus,ſtrenuus.

Ῥενός.uirilis ueſtis.

Ῥεμβασμός.οῦ.ὁ.occupatio mentis, ἀχαλίνωτος ἔννοια, καὶ ζωῆς ἀφανισμός.

Ῥέμβος.ου.ὁ.gnatho.

Ῥέμβω.circũuerto,uacillo,irrito. Acti.

Ῥεμβών.funda.

Ῥεμβώδης.ὁ.inanis labor.

Ῥέμφος.εος.τὸ.roſtrum,naſus,os.

Ῥέμω.doleo,penetro,putrefacio.

Ῥέον.facilius,ἀφορώτερον.

Ῥέοντα.τὰ.pocula,trullæ.

Ῥέπω.declino,inclino,propendeo,uergo. De ſtatera proprie dicitur. Translate poſuit Ioſeph. πλῆθος ἔρρεπε πρὸς τοὺς θρασύνοντας.

Ῥεῦμα.ατος.τὸ.unda,fluxus,catharrus, fluentum, impetus aquarum, tempeſtas.

Ῥευματίζομαι.grauedine infeſtor.

Ῥευματικώτατος.ου.qui maximè obnoxius eſt fluxibus.

Ῥευματισμός.οῦ.fluxio.

Ῥεῦμον.infans recens natus.

Ῥεῦσις.ιος.ἡ.fluxus.

Ῥευστός.οῦ.ὁ.fluctus,χυτός.

Ῥευστῶς τίκτει.cum paſsione generat.

Ῥεφής.tectus.

Ῥέχθιον.lugebant.

Ῥέω.μ.εύσω.π.ευκα.fluo.Neutr.abſol.

Ρ Η.

Ῥηγεύς.έως.ὁ.tinctor.

Ῥηγή.ῆς.fiſſura,ῥῆγμα.

Ῥήγιον. ου. τὸ. Rhegium. Item utile, iucundum, bonum.

Ῥῆγμα. ατος. τὸ. eruptio, ruptura, rima. Galen. ſcribit unitatis ſolutionē quæ in muſculis euenit, ἕλκος & ῥῆγμα dici. Alij arteriarum & uenarum eſſe uolunt. Aegineta τὰ ῥήγματα δὲ (inquit) σὺν ἐκχυμώσει γίνεται πάντως. Apud Ariſtot. ῥήγματα γῆς pro ſalebris ponuntur, παρὰ τὸ ἔῤῥηγμαι.

Ῥηγματίας. qui ruptis laborat, id eſt τοῖς ῥήγμασι.

Ῥηγμίν. ῖνος. poëtice. litus, οὗ τὰ κύματα προσῤήσσονται.

Ῥηγμός. οῦ. ὁ. idem.

Ῥήγνυμαι. erumpo, ut τοῖς δὲ θήλεσι ῥήγνυνται τὰ καταμήνια, erumpunt menſtrua, Ariſtot. Sic etiā uox ῥήγνυσθαι dicitur, hoc eſt erumpere, cum poſt ſilentium edimus eam, & loquimur. Significat etiam cum uehementia et fragore elidor, et supernè decido, ut procelloſa pluuia & grando ſolet, Ariſtot. Ῥήγνυσθαι etiam fluctus & undæ dicuntur, hoc eſt, rumpi & diuidi. Eſt etiam diuelli, abripi. Gregor. de Baſ. φιλοσοφία δὲ ἡ σπουδὴ, καὶ τὸ ῥαγῆναι κόσμου, καὶ μετὰ θεοῦ γίνεσθαι. Bud. Com.

Ῥήγνυμι, &

Ῥηγνύσκω, &

Ῥηγνύω. μ. ήξω. π. χα. rumpo, findo, effringo. In translationibus elegans uſus eius eſt, ut ῥηγνύναι φωνὴν, eſt poſt ſilentium loqui, & quaſi uocem exire geſtientem edere & emittere, hoc eſt ſinere ut erumpat, ut apud Vergil. Compoſito rumpit uocem, & me deſtinat aræ. Item Plutarch. ῥήγνυσι πηγὰς ναμάτων θερμῶν ὁ χῶρος, Emittit fontes, ſcatet fontibus, quaſi terra rupta ſcatebram elidit. Bud. Com.

Ῥῆγος. εος. τὸ. pannus tinctus, coopertimentum, puluinar, ſtragulum ad cooperiendum.

Ῥηΐδιος, & ῥηΐτος. ου. ὁ. poëtice pro ῥᾴδιος. facilis.

Ῥικνός. οῦ. ὁ. ſordidus, horridulus, ſqualidus.

Ῥήϊστα. facillimè.

Ῥήϊστος. ου. ὁ. facillimus.

Ῥηΐτερος. facilior.

Ῥῆμα. ατος. τὸ. uerbum.

Ῥηματικός. οῦ. ὁ. uerbalis.

Ῥήν. ῥηνός. ὁ. ouis.

Ῥήνικες. ouium aut agnorum pelles, diphtheræ.

Ῥηξήνωρ. ορος. ὁ. fortis, bellicoſus, & ῥηξηνορία, fortitudo, robur: propriè in prælio acies hoſtiles perrumpentiū.

Ῥηξίφρων. ονος. ὁ. idem, ὁ καταβαλὼν τὴν φρένα.

Ῥηξίφλοια. τὰ. quibus eſt ſcaber cortex, quæcunq; corticem rumpunt matura, ut nuces.

Ῥησάμενος. confeſſus.

Ῥήθεντο. dixerunt, decreuerunt, & ἐρέοντο.

Ῥησίαρχος. qui oracula loquitur, ſiue qui interrogat oraculum.

Ῥησία. colloquium.

Ῥησείδιον. ου. τὸ. dictiuncula.

Ῥῆσις. ιος. ἡ. dictio, locutio.

Ῥήσσω. μ. ήξω. π. χα. idem quod ῥηγνύω, uerbero. Actiu. accuſ.

Ῥητά, & ἄῤῥητα. dicenda, tacendaq; fanda atq; nefanda.

Ῥητῇ ἡμέρᾳ. conſtituta die.

Ῥητήρ. ῆρος. ὁ. dictor, id eſt qui dicit, præceptor.

Ῥητησόμενον. ου. confeſſum.

Ῥητίνη. ης. ἡ. reſina.

Ῥητινίτης οἶνος. reſinatum uinum.

Ῥητινώδης. εος. ὁ, ἡ. reſinoſus.

Ῥητορεία. ας. ἡ. rhetorica.

Ῥητορεύω. μ. εύσω. π. ευκα. declamo, oro, dico. Neut. abſol.

Ῥητός. ῦ. ὁ. dicibilis, dictus, ordinatus, diſpoſitus, celebris, deſtinatus. ἐπὶ ῥητοῖς, ſuper re certa & plana, certis conditionibus legibusq́. Item non gratuitò. Bud. Com.

Ῥήτρα. ας. ἡ. conuentus dicendi, concio, lex dicendi, licentia, dogma, oraculum, decretum, pactum, conuentio in dictis. Vnde ῥήτραν ἔγραψε, rogationem tulit.

Ῥητρεύω. τὸ ῥητορεύω.

Ῥήτωρ. ορος. ὁ. orator, cauſidicus. apud antiquos dicebatur rhetor, qui conſilia populo, & Reipub. dabat, concionator.

Ῥητῶς. palàm, manifeſtè.

Ῥηχιάδαι, uel ῥηχάδαι. οἱ. qui damnatos εἰς τὰς ῥαχίας, id eſt in ſaxa præcipitant.

Ῥηχίς. ἡ. præcipitium, promontorium.

Ῥῆχος. ſepes.

Ρ Ι.

Ῥιγεδανός. ῦ. ὁ. odibilis, terribilis, horribilis.

Ῥιγέω. μ. ήσω. π. ηκα. in timore frigeo, timeo: & ad animum refertur, ut ῥιγόω ad corpus.

Ῥιγηλός. ῦ. ὁ. tremendus.

Ῥίγιος. ου. ὁ. rigidus, horridus, frigidus, moleſtus.

Ῥίγιστος. ου. ὁ. terribilis, letifer, uirus.

Ῥιγίων. ονος. ὁ. peior.

Ῥιγνός ῥιγηλός.

Ῥῖγος. ους. τὸ. frigus. Item rigor, qui eſt initium febris. Alex. Aphrod. γίνεται δὲ περίψυξις πρώτη, εἶτα ἐπιταθεῖσα φρίκη, εἶτα ῥῖγος. Ponitur à Dioſcor. ſæpe pro ipſa febre. Bud. Com.

Ῥιγοσίβιος. ου. ὁ perpetuò frigens. Cæl. lib. 13. cap. 37.

Ῥιγόω. μ. ώσω. π. ωκα. frigeo. ad corpus refertur. Neutr. abſol.

Ῥίγχος. ου. ὁ. roſtrum.

Ῥίγω. idem quod ῥιγέω, & ῥιγόω.

Ῥίζα. ης. ἡ. radix, διὰ τὸ ῥᾷ τὸ ζῆν ἐν τοῖς δένδροις.

Ῥίζιον. ου. τὸ. idem, origo.

Ῥιζοβολεῖν. radices agere.

Ῥιζόθεν. radicitus.

Ῥιζόνυχα unguium in digitis initia, ac uelut radices quædam.

Ῥιζοτομεῖν. ablaqueare.

Ῥιζοτομία herbarum lectio ad medicamenta.

Ῥιζοτόμος. inciſor radicum, radiſeca, medicamentarius.

Ῥιζοφαγός. ῦ. radicum appetens, amans radices, uorax.

Ῥιζόφυτον. ῦ. τὸ. ſtirps.

Ῥιζόω. μ. ώσω. π. ωκα. & ῥίζω. radico, firmo, fulcio. Neut. abſol.

Ῥίζωμα. ατος. τὸ. radix.

Ῥίζωσις. ιος. ἡ. radicatio.

Ῥιχᾶν. decipere.

Ῥικνός. ῦ. ὁ. paruus, curuus.

Ῥικνότης. ητος. ἡ. curuitas.

Ῥικνοῦσθαι, uel ῥιχνοῦσθαι. in ſaltando lumbos uehementer agitare, & contrahi ut ſenes, κυλλαίνεσθαι.

Ῥίμφα. leuiter, ſtatim, celeriter. παρὰ τὸ ῥίπτειν ἑαυτὸν διὰ τάχους.

Ῥίν. ινος. ἡ ῥίς.

Ῥινᾶν. ῥιχᾶν.

Ῥινεγχυσία. infuſio ſiue inſtillatio in nares.

Ῥίνη. ης. ἡ. lima, inſtrumentum auro fundendo aptum, ut ῥινὴ τεχνικοῖς χρυσοῦ.

Ῥίνη. ης. rhina piſcis, ſquatina.

Ῥινηλατεῖν. ſagaciter perſequi & indagare.

Ῥινηλάτης. ου. ὁ. ſagax, de cane dicitur.

Ῥίνημα. ατος. τὸ. ſcobs, ramentum.

Ῥινία. τὰ. nares.

Ῥινόβατος. ου. ὁ. rinobatos piſcis, quaſi ſquatinoraium dixeris.
Ῥινοδέψης. ου. ὁ. corij tinctor, coriarius.
Ῥινόκερως. animal quoddam quadrupes, & auis in Aethiopia. Cæl. lib. 9. cap. 15.
Ῥινοκόλουρα. ciuitatis nomē in Aegypto, quòd incolæ eius eſſent mutilatis naribus, Stephan. Cæl. lib. 2. cap. 30.
Ῥινοκοπεῖν. naſum amputare.
Ῥινολαβίς. ίδος. ἡ. inſtrumentum quo noxijs naſum diſtorquebant.
Ῥινός. οῦ. ὁ, uel ἡ. pellis, ſcutū, pellis bubula, pellis ex qua fiunt ſedes.
Ῥινότομος. ου. ὁ. ſcuta percutiens.
Ῥινοτόμος. ου. ὁ. clypeos & arma diſſecās, coriarius.
Ῥίνω. limo, unde διερρινημένος, limatus.
Ῥίον. ου. τό. promontorium, montis cacumen.
Ῥίπαια. τά. Rhiphæi montes ad ſeptentrionem, dicti quòd boreas illinc flare incipiat.
Ῥιπάς, & ῥιπή. turbo uenti.
Ῥίπεα. τά. &
Ῥίπος. crates uimineæ, ligamina ex uirgultis uel ſalicibus. Nominatiuus eius eſt ῥίψ, ῥιπός.
Ῥιπή. ῆς. ἡ. ictus ſeu iactus teli miſſi uelut fulminis, oculi momentum. Item incitamentum, ὁρμή, κίνησις. Dicitur & ῥοπή pro eodem, à ῥίπτω.
Ῥιπίζω. μ. ίσω. π. ικα. ſufflo, excito ignē ſufflando, uentilo.
Ῥιπίς. ίδος. ἡ. flabellum, uas ex uimine contextum. Inde ῥιπίδιον diminut.
Ῥιπιστός. uento perflatus.
Ῥίκνος. ου. ὁ. paruus.
Ῥιπτάσκω, & ῥιπτάζω, &
Ῥιπτέω. μ. ήσω. π. ηκα. &
Ῥίπτω. μ. ίψω. π. ιφα. proijcio, emitto, iaculor. Vnde ἐρριμμένοι, diſiecti ſiue ſparſi, quo utitur Lucian. agens de ſtellis toto cælo paſsim, temerè, nullo ordine ſparſis. Actiu. accuſ.
Ῥίς. ινός. ἡ. naſus, ſed πληθυντικῶς nares, authore Ammon. Sed confunduntur.
Ῥίσκος. ου. ὁ. riſcus, propriè ciſta pelle contecta, teſte Donato. Cæl. lib. 9. cap. 9.
Ῥιχνοῦσθαι. ῥικνοῦσθαι.
Ῥίψ. πός. ὁ. uimen flexile, ramus ſalignus. παρὰ τὸ ῥίπτω, quòd inflectatur ob lentitudinem.
Ῥίψασπις. ιδος. ἡ. timidus, qui abiecto ſcuto fugit. à ῥίπτω, & ἀσπίς.
Ῥίψις. ιος. ἡ. impetus.
Ῥιψοκίνδυνος. ου. ὁ. temerarius, ſeſe in periculum præcipitans.

P O.

Ῥοά. ᾶς. ἡ. malus punica.
Ῥόας. irroratio, roratio, morbus ſatorū
Ῥοφδῶ, & ῥοφῶ. abſorbeo, cum ſonitu ſpiro.
Ῥογεύς. ὁ. tinctor, βαφεύς.
Ῥογίζω. μ. ίσω. π. ικα. floreo, concito, domo.
Ῥογία. ſarctrix, ἠπήτρια.
Ῥογχάζειν. reſonare, ῥοχθεῖν.
Ῥόγχος. ου. ὁ. ronchus, qualem ſtertentes facere ſolent. à ῥέγχω, ſterto.
Ῥόδαμνος. ramus, germen.
Ῥοδάνη. ης. ἡ. trama.
Ῥοδέα ſertum è roſis, ταινία.
Ῥόδεον. roſeum, purpureū, odoratum, ſpecioſum.
Ῥοδῆ. ης. ἡ. roſarum frutex.
Ῥοδίζειν. roſam reſpere, imitari.
Ῥοδινόν. οῦ. τό. roſariū, id eſt aqua roſacea.
Ῥοδινός. οῦ. ὁ. roſeus.
Ῥόδις, ſiue ῥοδονδίς. paſtillus roſeus.
Ῥοδίτης οἶνος. uinum roſaceum.
Ῥοδοδάκτυλος. ου. ὁ, ἡ. habens digitos, id eſt radios roſeos. Auroræ epithe. eſt.
Ῥοδοδάφνη. uitis ſpecies, uuam roſæ ſimulem ferentis.

Ῥοδοειδής. έος. ὁ, ἡ. roſis ſimilis, aſpectu gratioſus.

Ῥοδόεις. εντος. ὁ. roſaceus.

Ῥόδον. ου. τό. roſa, quam Plutarchus ſic dictam ait, ὅτι ῥεῦμα πολὺ τῆς ὀδμῆς ἀφίησι, quòd ingentem odoris fluxũ emittat. Grammatici ἀπὸ τοῦ ὄζειν deducunt.

Ῥοδωνιά. ᾶς. ἡ. locus ubi roſæ naſcũtur, roſarium, & uirile membrum.

Ῥοδοπήχεις. qui habent ulnas roſeas.

Ῥοδοπός. οῦ. roſeus color.

Ῥοδῶπις. roſeis oculis.

Ῥόζω. latro: canum propriè, ſed tranſlate de hominibus pro ῥέγχω accipitur. Suid.

Ῥοή. ῆς. ἡ. fluxus, fons, alueus.

Ῥοθέω. μ. ήσω. π. ηκα. impetu feror, perſequor.

Ῥοθιάζω. impetuoſè remigo, καὶ ῥοθιάζω, confertim, & cum uocis ſtrepitu feror.

Ῥόθιον. ου. τό. impetus, unda, fluctus, fluxus. propriè ἡ τοῦ κλύδωνος ὁρμὴ, ut annotat Arati interpres.

Ῥοθοπυγίζω. nates clàm accedens extenſa manu uerbero.

Ῥόθος. ου. ὁ. impetus, undarum ſtrepitus.

Ῥοιά. ᾶς. ἡ. malum punicum: ſed ῥοία, uolutabrum equorum.

Ῥοιβδέω. μ. ήσω. π. ηκα. abſorbeo. Neut. accuſ.

Ῥοῖβδος. ου. ὁ. abſorbitio.

Ῥοιβέω. μ. ήσω. π. ηκα. emico. Neut. abſ.

Ῥοιζμός. οῦ. ὁ. ſibilus, ſtridor.

Ῥοιζέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſono, ſibilo cum ſtridore, curro, inſequor, ὁρμῶ, συρίττω, ἢ νύττω.

Ῥοιζηδόν. cum magno impetu, uehementer, ſonorè.

Ῥοίζημα. ατος. τό. ſibilus, curſus, ſonus.

Ῥοῖζος. ου. ὁ, uel ἡ. ſtridor ſibili, impetus cum ſtridore, fluctus uehemens.

Ῥοῖαι. αἱ. mala punica.

Ῥοικός. οῦ. ὁ. prauus, ſtrabus, rugoſus, καμπύλος. Vnde ῥοικαὶ dicuntur mulieres quarum uuluæ rheumatiſmo, hoc eſt fluxionibus laborant.

Ῥοΐσκοι. οἱ. corymbi aurei ornatus gratia ſacrorum ſtolis annexi, ob mali punici ſimilitudinem ita dicti.

Ῥοισμός. ῥυμός.

Ῥοίτιον. ου. τό. Rhœteum, promontorium, & urbs Troadis.

Ῥομβέω. μ. ήσω. π. ηκα. uoluo fundæ in morem aut rhombi.

Ῥομβοειδής. έος. ὁ, ἡ. figura geometrica, habens latera oppoſita æqualia, & angulos oppoſitos æquales, ſed non eſt rectangula, nec æquilatera.

Ῥόμβος. ου. ὁ. trochus, puerorum ludus, uertigo, & inſtrumentũ quo mulieres uertendo nent, et quadrilatera figura, quæ tamen rectangula nõ eſt. Item piſcis nomen.

Ῥομβωτός. rhombi figura, ἀπιμήκης.

Ῥομφαία. ας. ἡ. framea, iaculum longum.

Ῥομφεῖς. lora quibus cõſuuntur calcei.

Ῥόος, ῥοῦς. ου. ὁ. fluxus.

Ῥοπαλίζω. fuſtigo, agito.

Ῥοπαλισμός. οῦ. ὁ. tentigo.

Ῥόπαλον. ου. τό. clauus, baculus, fuſtis.

Ῥόπαλος. ου. ὁ. claua.

Ῥοπή. ῆς. ἡ. momentum lancis huc aut illuc inclinantis, ictus oculi. Accipitur pro auxilio & potentia.

Ῥοπήϊον. locus conſitus.

Ῥοφητόν. ſorbile, ſorbitio.

Ῥόπτρον. ου. τό. ῥόπαλον, malleus impulſor, fores propellens. Vide κορώνη. Cæl. lib. 11. cap. 17.

Ῥοῦς. οῦ. uel ῥόος. ὁ. fluxus.

Ῥοφάω. μ. ήσω. π. ηκα. &

Ῥοφέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſorbeo.

Ῥόφημα. ατος. τό. ſorbitio.

Ῥοφητόν

Ῥοφητόν. ȣ̃. τὸ. ſorbile, ut ῥοφητὰ ὠά.
Ῥόφιον. ȣ. τὸ. fluctus, abſorbitio.
Ῥοχθέω. μ. ήσω. π. ηκα. reſono, ſuſpiro. à ſoni aſperitate. Neut. abſol.
Ῥόω. fluo. Neut. abſol.
Ῥοώδης. ȣος. ὁ, ἡ. fluxus.

P Y.

Ῥυάδες. ὧν. uites quædã quæ alio nomine ψιάδες dicuntur, flutæ, ſpargi.
Ῥύαμα. ατος. τὸ. cuſtodia.
Ῥύαξ. κος. ὁ. riuus, fluctus.
Ῥυάς. άδος. oculi uitium quando canthus lacrymas cõtinere nequit. Ῥυάδος σώματος, laxi corporis.
Ῥύατο. cuſtodiebant, ſeruabant.
Ῥύαχες. alueoli. Et ῥύαχετος, θόρυβος, ἢ ὁ ῥέων ὀχετός.
Ῥύβδην. uehementer, abundè, celeriter, cum ſtrepitu.
Ῥυγάδες. ſedis rimæ. Alij ῥαγάδας appellant.
Ῥυγχομάχα. pugnat cum roſtro. Datiu.
Ῥύγχος. ȣος. τὸ. roſtrum, ῥάμφος.
Ῥύδην, &
Ῥυδόν. fuſim, affatim, abundè.
Ῥυέω. μ. ήσω. π. ηκα. fluo. Neutr. abſol.
Ῥυζεῖν. lamentari, latrare.
Ῥυήσομαι. diffluam, peribo.
Ῥυηφενής. έος. ὁ, ἡ. diues, cui affluunt opes. παρὰ τὸ ῥύδην, καὶ τὸ ἄφενος. Vnde ῥυηφένεια, diuitiæ.
Ῥυθμία. ας. ἡ. conſonantia.
Ῥυθμίζω. μ. ίσω. π. ικα. apto, accommodo, dirigo, regulo, corrigo, cõpono. Actiu. accuſ.
Ῥυθμοποιΐα. ἡ. rhythmorum effictio.
Ῥυθμοποιός. ȣ̃. ὁ. rhythmorũ cõcinnator
Ῥυθμός. ȣ̃. ὁ. conſonantia, μέλος, modulatio, modulus.
Ῥυκάνη. inſtrumentum fabrile, telum.
Ῥῦμα. ατος. τὸ. purgatio, aliquid quo pannus purgatur, ſtriga. Quidam ῥῦμμα ſcribunt. Item impetus, propugnaculum: quod ῥύμην quoq; ſignificare legimus.
Ῥῦμαι. libero, protego, cuſtodio.
Ῥύμβειν. ſuperbire.
Ῥυμβός. ȣ̃. ὁ. uertex, ὁ ῥόμβος.
Ῥυμβών. flexus, in ſpirã circunuolutio.
Ῥύμη. ης. ἡ. uicus, impetus, φυλακή.
Ῥύμιγξ. torrens.
Ῥύμμα. purgamentum, σμῆγμα, ſtrigil, τρόμμα.
Ῥυμός. ȣ̃ ὁ. temo currus. Sic dictũ quòd teneat & conſeruet currum alioqui fragilem.
Ῥυμοτομέω. μ. ήσω. π. ηκα. uicos ordino, diſtribuo, uias, uicosq; ſeco & meto, ὡς ὀρθὸν κόπτω.
Ῥυμοτομία. ας. ἡ. uiarum & tramitum ſectio atq; directio, metatioq;.
Ῥυνεγχυθῆναι. naribus infunditur.
Ῥυνίματα. ramenta.
Ῥύομαι. μ. ύσομαι. π. υσμαι. libero, tueor, defendo, protego, cuſtodio, ſeruo. Depon. accuſ. aliquando tamen paſſiuè accipitur.
Ῥύπα pro ῥύπον. ſorditiẽ, et pro ῥυπαρά.
Ῥυπαίνω. μ. ανῶ. π. αγκα. ſordido, fœdo. Vnde pro conuicior, maledictis lacero, infamo. Et cõtrario ſignificatu, lauo, purgo, abſtergo. Acti. accu.
Ῥυππαπαῖ. acclamatio nautica. Heſych. habet ῥυππάπαι.
Ῥυπαρία. ας. ἡ. immundicia, ſordities. Transfertur ad animũ, & ſignificat auaritiã. Eſt et genus ſordidi ulceris
Ῥυπαρός. ȣ̃. ὁ. ſordidus, putris, auarus.
Ῥυπάω, uel ῥυπέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſqualeo, ſordeo. Neut. abſol.
Ῥυπίς. ιδος. ἡ. ruga.
Ῥυπόγραφος. ȣ. ὁ. ſordidarũ humiliumq; rerum pictor.
Ῥυπώδης. εος. ὁ. ſordidus.
Ῥωποκόνδυλος. ὁ. parcus, extremè ſordidus, qui ne nummulũ quidem ſumpti

faceret ad ungues repurgandos.

Ῥύπος.ου.τὸ.ſordes, quæ in ſummis unguibus manuum ac digitorum colliguntur.

Ῥυπάω.μ.άσω.π.ακα.ſordeo, contamino. Neut. abſol.

Ῥυπτικός.ῦ.ὁ.qui abſtergẽdi uim habet.

Ῥύπτω.τὸ καθαίρω, abſtergo, purgo.

Ῥυσά, uel ῥυσσὴ.ῆς.ἡ.tabes, γῆρας, corrugatio, ſiue rugarum ſulcatio. Vnde & pro anu ponitur.

Ῥυσιάζομαι, &

Ῥυσιάζω.μ.άσω.π.ακα. capio pignus.

Ῥύσιον.pignus, ſaluum conductum, uadimonium.

Ῥύσις.ιος.ἡ. fluxus, uadum, fluxio.

Ῥυσίς.ίδος.ἡ. phiala aurea.

Ῥύσκομαι. ῥύομαι.

Ῥυσμώματα.τὰ.facierum ſenilium rugæ ac ſordes. τὰ (inquit Suid.) ἐπὶ τῶν ὄψεων τ γεγηρακότων σπιλώματα.

Ῥυσός.οῦ.ὁ. uel ſimplici σ ῥυσὸς. rugoſus.

Ῥυσόω.μ.ώσω.π.ωκα. corrugo, ſeneſco.

Ῥυστάζω, &

Ῥυστάζω.μ.άσω.π.ακα. uiolo, per uim traho, extraho. Actiu. accuſ.

Ῥυστακτύς.ύος.ἡ. extractio cum uerberatione.

Ῥύστης.ου.ὁ. liberator.

Ῥυτά.τὰ. uaſorum genus, & ἱερὰ τὰ ἀποσπασθέντα, ἢ τὰ ἐλατά, χαλινὰ, τόξα, εἵματα.

Ῥυταγωγεύς.έως.ὁ.habena & lorũ equi.

Ῥυταίνω.μ.ανῶ.π.αγκα. fœdo, conuicior, maledictis lacero, infamo. Act. accuſ.

Ῥυτήρ.ῆρος.ὁ. habena, frænum, lorum, flagellum quo cædebãtur ſerui, ὑστριχίδες. Item cuſtos, extendens arcum.

Ῥυτιδόομαι.μ.ώσομαι.π.ωμαι. rugoſus ſum.

Ῥυτιδώδης.εος.ὁ,ἡ. rugoſus.

Ῥυτίδωσις.ιος.ἡ. corrugatio.

Ῥυτίς.ίδος.ἡ.ruga, ἡ συνελκομένη σὰρξ ἀπὸ τοῦ ῥύω.

Ῥυτός.ῦ.ὁ.fluibilis, fluxibilis, magnus, trahendus, quod ferri non poſſit.

Ῥύτρον.ου.τὸ. rutrum herba. Item redemptio, pro λύτρον.

Ῥύπτω. abſtergo, ῥύπτω.

Ῥύτωρ.ορος.ὁ. ſeruator, liberator.

Ῥυφόν.ῦ.τὸ. incuruũ. Aeolica dictio eſt.

Ῥυχάγετος.ου.ὁ. tumultus, συρφετός.

Ῥύψις.ιος.ἡ. purgatio.

Ῥύω. ῥύομαι, traho, cuſtodio.

ΡΩ.

Ῥῶ. dico, fluo, ualeo, ago, perdo.

Ῥωά.ᾶς.ἡ.ῥοιά. Item coſtæ tenuiores, mollioresq; ῥωαὶ dicuntur.

Ῥωβικώτερος ἄν. qui uix poteſt pronunciare r literam.

Ῥωγαλέος.ου.ὁ. fractus, quaſi ῥαγαλέος, rimoſus, lacerus.

Ῥωγάς.άδος.ἡ. ſcala, gradus.

Ῥωγμή.ῆς.ἡ. rima capitis profundior. Et generaliter rima & ſalebra: ſicut

Ῥωγμός.ῦ.ὁ. tumor, ſciſſura, fiſſura, hiatus terræ.

Ῥώδης. fluctuoſus.

Ῥώδιγγες. tubera, uibices.

Ῥώθων. pars gutturis. Et ῥώθωνες, nares

Ῥώομαι. iraſcor, triſtor.

Ῥῶμα.τὸ. uis, impetus.

Ῥωμαϊκός.ὁ. &

Ῥωμαῖος.ου.ὁ. Romanus.

Ῥωμαλέος.ου.ὁ. robuſtus, ἀνδρεῖος.

Ῥωμαλεότης. robur, uirilitas.

Ῥωμαϊκὴ λέξις. perpetua elocutio uertitur ab Aquila.

Ῥώμη.ης.ἡ. robur, potentia, ſanitas, ualentia, fama. Inde & urbis Romæ nomẽ, quam Solinus Valentiã prius fuiſſe dictam Latinis tradit: alij à ruma, hoc eſt à mamma lupæ, quam ſu

xerunt Remus & Romulus.

Ῥώμνυμι.μ.ώσω.π.ωκα. &

Ῥωμνόω. ualeo, id eſt ſanus ſum, & firmus, cõfirmo. Ἐῤῥωμένος, robuſtus.

Ῥῶμος.ου.remus.

Ῥώνιος. ου.ὁ.diues, ἄξιος, πλούσιος.

Ῥώξ. γός. rupes, arena, acinus, uua.

Ῥώομαι. fluo, uel promptè & generoſe ſto.

Ῥῶπες. uirgulta, ſyluoſæ plantæ, unde ῥωπόγραφοι dicuntur. Item loca ſyluoſa. Item pigmenta, μίγματα. Cæl. lib. 11. cap. 57.

Ῥωπεῖον.τὸ. locus uirgultis plenus, frutex, uimineum uirgultum.

Ῥωποπερπερήθραν τινὰ. quidã comicus Demoſthen. uocauit per cauillum.

Ῥωποπώλης. ου. ὁ. minutarum & omne genus rerũ uenditor, pigmentarius, μυρεψός. aliàs ῥυποπώλης.

Ῥωπικά. τὰ. merces uariæ, τὰ παρμυ πορεύματα.

Ῥωπικός. ȣ̃.preti oſus, ἐπίκτητος, ὡραῖος.

Ῥῶπον.τὸ. &

Ῥῶπος.ου.ὁ. faſciculus ſeu ſarcina è diuerſis rebus colligata, & confuſio quædam uariorum colorum, miſcellanea colorum, coaceruatio, mixtura pictorum & unguentorum, quod item ſignificat παντοδαπὸν φόρτον, id eſt miſcellaneum onus. Item ῥῶπος, nulla re dignus. Cæl. li. 11. ca. 57.

Ῥωρός. uehemens.

Ῥώσθη. σπουδάζειν, ualere, poſſe.

Ῥῶσις.ιος.ἡ. ſanitas.

Ῥωστήρ.ῆρος.ὁ. malleus.

Ῥωστήριον. impetus, incitatio.

Ῥωστικός.ȣ̃.ὁ. corroborans, impetuoſus.

Ῥωχμός. ȣ̃.ὁ. ſciſſura, χάσμα, terræ diſceſsio. Homer. ῥωχμὸς ἔην γαίης.

Ῥώχω. dentibus fremo.

Ῥώψ uirgultũ. & ῥῶπα, herba tenera.

Ῥώω.μ.ώσω.π.ωκα. firmo. Thucyd. ἔῤῥωτο, id eſt προὐθυμεῖτο, properabat.

Σ Α.

ΣΑ. lingua Megarenſium, Herodiano teſte, ſignificat τινὰ, id eſt quædã. Σᾶ. pro σῶα, contractè.

Σαβάζειν. bacchari, tripudiare more bacchantium, ouare. Vnde

Σαβάσιος. Bacchus, ab eiuſmodi ſabaſmis & furioſis ſaltationibus. aliàs σβάζιος. Nam barbari, præſertim Phryges σβάζειν pro ὠάζειν utũtur. Cæl. lib. 4. cap. 15.

Σαββατικὴ ἡμέρα. ſeptima dies.

Σάββατον.ου.τὸ. ſabbatum. Hebræa uox qua ſignificatur quies, nam eo die nempe ſeptimo cuiuſq; hebdomadæ, Iudæis fas nõ erat quicquam agere. Plutar. innuere uidetur σάββατον dici à σβάζειν. Iudæi enim eo die ſe inuicem ad largius bibendum inuitare ſoliti erant. Cæl. lib. 4. cap. 15. & lib. 7. cap. 42.

Σαβοῖ. debacchantis acclamatio atq; compellatio. Vtitur Demoſth. eo contra Aeſchinẽ, καὶ βοῶν εὐοῖ, σαβοῖ. Nam probris inſectatus Aeſchinẽ, ut qui matrem comitari ſolitus fuerit, atq; unà cum ea ſacra colenti clamare εὐοῖ, σαβοῖ. Strabo lib. 10. Geogra.

Σάβος. Bacchi ſacerdos, locus Baccho ſacer.

Σαγανεία.ας.ἡ. piſcatio.

Σάγαρις.ν. ſagum, tegmen.

Σαγάπηνον. ου.τὸ. ſagapenũ, ſuccus eſt herbæ cuiuſdã ferulã referentis, naſcẽtis in Media. Alij legũt σκάπηνον.

Σάγαρις.ιος.ἡ.gladius Perſicus.
Σάγη.ſcutum,tegmen,arma,ſtragulū.
Σαγηνευτήρ.ῆρος.ὁ.piſcator.
Σαγηνεύω.μ.εύσω.π.ευκα.irretio, circundo retibus, illigo,euerriculo Valla interprete.
Σαγήνη.ης.ἡ. uerriculum,uel euerriculum,à uerrenda aqua uel mari.
Σαγίς.pera,ſaccus.
Σάγμα.ατος.τό. cumulus,theca clypei. σάγη enim clypeus dicitur, imò tota panoplia. Cæl. lib.11. cap.48.
Σαθάω.calefacio,foueo,θάλπω.
Σάθη.ης.ἡ.ueretrum.
Σαθρός.ου.ὁ. debilis, marcidus, flaccidus,carioſus,detritus,putris.
Σαίνουροι, & σαινουρίδες.οἱ. dicuntur equi uel canes caudam perpetuò mouentes.
Σαίνω.μ.ανῶ. turbo, terreo, cõmoueo. Item arrideo,adulor,mulceo:ſumptum à canibus caudā mouentibus.
Σαίρω.μ.αρῶ.uerro,id eſt ſcopo, ſcopis purgo. Item rideo, gaudeo, obſtupeo, hio,labia diduco.
Σαϊτικὸς νόμος. mos uetus, lex ſaitica nuncupata, de qua Plato in Timæo.
Σακάδιον. genus muſici organi.
Σάκανδρος.pudendum muliebre.
Σακίππα,&
Σακίππιον. marſupium,ſacculus.
Σάκοι.Thraces.
Σακέσπαλος.ου.ὁ.ſcutum quatiens, bellicoſus.
Σακεσφόρος.ου.ὁ.ſcutifer.
Σακκάω.τὸ ὑλίζω, Herodoto.
Σακκίζειν. ſatellare, quod eſt uinum ſaccis perfuſum corrigere.
Σακκίον.ου.τό.ſaccus,crumena.
Σάκκος.κος.τό.ſaccus,cilicium.
Σάκος.κος.τό.ſcutum,barba.
Σακοφόρος.σακεσφόρος.
Σάκτος.ου.ὁ.ſacculus.
Σάλαγμα.æquipondium.
Σάλα.cura,damnum.
Σαλάγειν.ſtuprare,turbare.
Σαλάγη.clamor.
Σαλαΐζειν.lamentari,θρηνεῖν,κωκύειν.
Σαλάκωνες.οἱ. molles, effœminati, alij pdigos interpretãtur.Cal.li.7.c.16.
Σαλακωνίζειν. τὴν πρωκτὸν ἀσχημῶς κινεῖν, id eſt nates parum decore mouere, quod nos ceuere dicimus, id quod Ariſtop. σαυλοπρωκτιᾶν quoq; uocat. Sũt qui dictũ tradãt à Salacone quodam molliculo, & delicijs diffluẽte.
Σαλάμβη.ης.ἡ. infumibulum,feneſtra.
Σαλαμίνια.ας.ἡ.nauis publica uocabatur apud Athenienſes, qua euocati ad iudicium ſubuehebantur.
Σαλάω.μ.άσω.π.ακα. quatio. Act.accu.
Σάλαγμα. τά. quæcunq; in uaſis cõdita ſeruantur ad uictum noſtrum. Cæl. lib.16.cap.38.
Σαλεύομαι.labor,iactor.
Σαλεύω.μ.εύσω.π.ευκα.coagito,quatio, agito, moueo, fluctuo, commoueo, ſalio.
Σαλμυδησσός.ου.ὁ. litus iuxta Euxinum pontũ uadoſum & periculoſiſſimũ.
Σάλος.ου.ὁ. commotio ac tumultus:propriè maris ac fluctuum,fluctus,turbatio maris & iactatio,procella,uertigo,uacillatio.
Σαλοῦσθαι.curioſè incedere, & accuratè, ut molliculi, σαλακωνίζειν.
Σάλπη. ἡ. ſalpa, piſcis genus, qui bos etiam dicitur.
Σάλπιγξ.γος.ἡ. tuba. Item auis quædam, & inſtrumentum bellicum.
Σαλπίζω.μ.ίξω.π.ιχα. buccino. Neutr. abſol.
Σαλπικτής.ου.ὁ.tubicen.
Σαμαίνω.ſigillo,σφραγίζω.
Σαμαίνη. ης. ἡ. nauigij genus bireme, rotundum & concauum, atq; in uentris

tris ſimilitudinem formatum, ut mare percurrere & celeriter conuerti poſſet. à Polycrate Samiorum *tyranno primo inuentore nomen habens, authore* Plutarcho. *Alij numiſma hoc nomine intelligunt.* Cæl. *lib.4. cap.31.*

Σαμακία. τὰ. *ornamenta quædam muliebria.*

Σάμαξ. *butomus iuncus, aut gramen, crates, ſporta.*

Σάμβαλα. τὰ. *calceamenta,* σάνδαλα.

Σαμβύκη. ης. ἡ. *ſambuca, hoc eſt triangulum inſtrumentũ muſicum, quod ex inæqualibus, longitudine ſicut & craſsitudine, neruis efficitur, ut ſcribit* Porphyrio.

Σαμβυκίστριαι αἱ. *mimæ.*

Σάμη, & σάμος. *inſula* Samus, *quæ nũc* Cephalenia.

Σάμιος. ὁ ἀπὸ σάμου νήσου: σαμαῖος uero, ὁ ἀπὸ σάμης.

Σαμυκιστρίς. ίδος. ἡ. *iaculatrix.*

Σαμφόραι. *equi quibus impreſſum* σαμ, *hoc eſt* σ, *ut* Dores *uocabant: quemadmodum* κοππατίαι, *quibus* κ.

Σάμψυχον. *amaracus.*

Σαμψυχίζομαι. *ſanſuci odorem repræſento.*

Σανδάλιον. ου. τό. *ſandaliũ, calceamentum muliebre.*

Σανδαράκη. ης. ἡ. *apum cibus, rythace, & color quidam metallicus.*

Σάνδυξ. υκος. ὁ. *genus ceruſſæ, à colore ſandarachæ.*

Σανιδώδης. εος. ὁ, ἡ. *aſſamentorum ſimilis.*

Σανίδωμα. ατος. τό. *tabulatum.*

Σανιδόομαι. *tego, tabulo. hinc* σεσανιδωμένα τὰ πλοῖα, *tecta tabulata.*

Σανίς. ίδος. ἡ. *tabula, aſſer, ſtipes,* θύρα.

Σάος. ου. ὁ. *ſoſpes,* σῶος: *et propriũ fluuij.*

Σαοσίμβροτος. ου. ὁ. *ſeruans homines.*

Σαοφροσύνη. *prudentia, temperantia.*

Σαόφρων. ονος. ὁ. *prudens, ſanæ mentis.*

Σαόω. μ. ώσω. π. ωκα. *ſaluo* Acti. *accuſ.*

Σαπέρδης. ου. ὁ. *ſaperda piſcis, ponticũ opſonium, qui alio nomine coracinus appellatur.* Cal. *lib.7. cap.47.*

Σαπρία. ας. ἡ. σηπεδὼν, *caries, putredo.*

Σαπρίζω. *putreſco.*

Σαπρόκνημα ἕλκη. *putreſcentia ulcera.*

Σαπρός. οῦ. ὁ. *marcidus, uetuſtus, putris, turpis.*

Σαπρότης. ητος. ἡ. *marcedo.*

Σαπφόραι. σαμφόραι.

Σαπφώ. όος. ἡ. Sappho, *una ex nouem poëtis* Lyricis.

Σαράβαρα. ων. ἡ. *ueſtis perſica,* τὰ περὶ τὰς κνημῖδας ἐνδύματα, Heſych.

Σάραβος. ου. ὁ. *uel* σάροβον. *muliebre pudendum, cunnus.*

Σάραγος. *miniſter.*

Σαράπις. ιδος. ὁ. Sarapis *deus, quẽ* Alexandrini *colebant, ueſtis quædam* Perſica.

Σαργάνη. ης. ἡ. *ſporta.* καὶ σάργανος, ὁ ἀγροῖκος.

Σαρδάζειν. *Sardonium ridere.*

Σαρδαναπάλος. ου. ὁ. *morio,* γελωτοποιός.

Σάρδιος. *lapis pretioſus.*

Σαρδόνιος πόα. *Sardonia herba, quam* Latini *ranunculum uocant.* Ea *iuxta* Dioſco. *in cibo potú ue ſumpta mentis alienationem & cum labiorum contractione eas conuulſiones facit, ut riſus ſpeciem præbeat, à quo euentu natum prouerb. eſt,* Sardonius *riſus.*

Σάρισσα. ης. ἡ. *haſta* Macedonica.

Σαρισσοφόρος. ου. ὁ *ſariſſatus, haſtam ſariſſa portans.*

Σαρκάζω. μ. άσω. π. ακα. *amarulentè rideo, naſo ſuſpendo. ſubſanno, ſummis labris aliquid attraho, & uello.*

Σαρκασμός. οῦ. ὁ *ſarcaſmos, ironiæ ge*

nus, dicacitas concinna, exacerbatio.

Σαρκίδιον. ου. τὸ. σάρκιον.

Σαρκισός. ου. ὁ. carnoſus.

Σάρκινος. ου. ὁ. carneus: materiam ſignificat, non qualitatem, quam notant cum dicunt σαρκικός.

Σάρκιον. caruncula.

Σαρκίτος. ὁ. qui in carnem redegit.

Σαρκοκόλλα. lacryma arboris naſcentis in Perſide, ſimilis thuris pollini, Latinè etiam artemonia.

Σαρκολαβίς. forpex.

Σαρκοξίζω. carnem à cute aufero.

Σαρκοφαγία, & κρεοφαγία. ἡ. eſus carnium.

Σαρκοφάγος. ου. ὁ. carnem comedens. Ponitur pro τάφος.

Σαρκόω. μ. ώσω. π. ωκα. incarno, uulnus incarno, carneſco, carne expleo. Actiu. accuſ.

Σαρκώδης. εος. ὁ, ἡ. carnoſus.

Σάρκωσις. εως. ἡ. incorporatio.

Σαρμός. cumulus terræ, arena, tegmentum, fœnum.

Σάρξ. κός. ἡ. caro.

Σάρπος. arca, domus lignea.

Σαῤῥυφθέω. deſipio, uanus fio.

Σαρῶ. uerro, orno.

Σάρωθρον. ſcopæ.

Σάρωμα, & σάρωσις. τὸ. ἐκκάλλυσμα.

Σαρῶμαι. ſcopis purgor.

Σάρων. ωνος. ὁ. libidinoſus, pudendum muliebre, rete uenatorium. Item Saron deus nauticus, à quo & Saronico mari cognomen inditum, ut ſcribit Ariſtides in Themiſtocle. Pauſanias ſcribit σάρωνα Aethiopiæ maritimæ regioni imperaſſe. Hinc et apud Græcos prouerbiū illud de hominibus arti nauticæ plurimum deditis, σάρωνος ναυτικώτερος.

Σαγγάριος. ου. ὁ. fluuius Phrygiæ.

Σάτον. menſura quædam frumenti.

Σατραπεία. ας. ἡ. præfectura.

Σατραπεύω. μ. εύσω. π. ευκα. ſum præſes.

Σατράπης. ου. ὁ. ſatrapa, id eſt præfectus prouinciæ. Perſicum eſt uocabulum. Alexand. Genial. lib. 4. cap. 23.

Σάττω. μ. άξω. π. αχα. honoro, impleo, cōſtipo, onero, inſtruo. Actiu. accuſ.

Σατυρεία. ας. ἡ. genus eſculēti ex herba.

Σατυρίασις. εως. ἡ. priapiſmus, & totius corporis cancer, elephantiaſis.

Σατυρίζω. arrigo, arreſſo.

Σατυρισμός. ου. ὁ. motus ſiue pruritus ad uenerem, augmentum adenum poſt aures.

Σατυρικὸς χορός. ſatyricus chorus.

Σατυριῶ. prurio ad uenerem inſtar Satyri.

Σάτυρος. ſatyrus, παρὰ τὴν σάθην τοῦ αἰδοίου.

Σαυαρμοττόντων τὰ μὲν. inter ſe atq; apte conglutinans aliqua, Plutarch. in Polit.

Σαυκόν. οῦ. τό. aridum. Heſych. σαυκρὸν habet.

Σαυλοπρωκτιᾶν. τὸ σαλακωνίζειν.

Σαῦλος. uitioſus fluxusq́, delicatus, leuis, quietus.

Σαυλοῦσθαι. deliciari, τρυφᾶν, θρύπτεσθαι, ἱκαβρύνεσθαι.

Σαυνία. τά. miſsiles lapides.

Σαυνός. tener, mollis.

Σαῦρα. ας. ἡ. lacerta, & piſcis quidam σαυρὸς dicitur.

Σαυρία. ας. ἡ. corruptio ſegetum, iaculum, uenabulum.

Σαυριάζω. μ. άσω. π. ακα. deſtruo ſegetes, iaculor, ferio.

Σαυρίδιον. naſturtium.

Σαυροειδὲς. τό. ſimile lacertæ.

Σαυρομάται. οἱ. Sauromatæ, ab oculis ſcilicet lacertinis.

Σαῦρος. ου. lacertus animal.

Σαυρωτήρ. ῆρος. ὁ. locus ubi haſta locatur, et iaculi manubriũ, cuſpis haſtæ

Σαυτοῦ. tui ipſius.

Σαυχμός. putris, debilis.

Σάφα. manifeſte.

Σαφαλλομένους. τοὺς. calamitatibus ſuccumbentes, apud Xenoph.

Σάφεια. ας. ἡ. declaratio.

Σαφέστατα. manifeſtiſſimè.

Σαφεστάτῃ γλώσσῃ. explanatiſſima lingua.

Σαφήνεια. ας. ἡ. claritas.

Σαφηνίζω. μ. ίσω. π. ικα. declaro. Actiu. accuſ.

Σαφής. νος. ὁ, ἡ. manifeſtus, ἀληθής.

Σαφήτωρ. ορος. ὁ. uates uerus, interpres.

Σαόω. μ. ώσω. π. ωκα. ſaluo. Actiu. accuſ.

Σαφῶς. perſpicuè, ſanè.

Σάω, &

Σαώζω. idem quod σώζω, ſeruo.

Σαώτερος. ſaluus, incolumis.

Σ B.

Σβεννύω. μ. σβέσω. π. κα. extinguo, obſcuro.

Σβέσις. εως. ἡ. extinctio. Ariſtot. ſcribit luminis extinctionem quæ per ſe fit, μάρανσιν uocari, quæ ab alio σβέσιν.

Σβεστήριος. ου. ὁ. qui extinguendi uim habet. unde σβεστήρια κωλύματα, machinamenta ad reſtinguendum ignem.

Σ E.

Σέ. te.

Σεβάζομαι, &

Σεβάζω. μ. άσω. π. ακα. colo & ueneror religioſè, admiror, obſtupeſco.

Σέβας. τὸ. reuerentia, adoratio. ἡ μετὰ πίστεως προσκύνησις, λατρεία δὲ ἡ διὰ τῶν ἔργων θεραπεία.

Σεβάσθησαν. coluerunt.

Σέβασμα. ατος. τὸ. cultus deo, aut ei, qui maieſtatem quandam obtinet, exhibitus. Interdum id, cui reuerentia exhibetur, ueluti ara, ſimulacrum, monumentum, delubrum, ſtatua, & id genus alia.

Σεβασμιάζω. ueneror, pius ſum.

Σεβάσμιον. ου. τὸ. reuerentia.

Σεβάσμιος. ου. ὁ. pius, religioſus, uenerabilis, uenerandus. Σεβάσμιον ἀξίωμα, & σεβάσμιος τιμὴ, auguſta dignitas.

Σεβαστός. οῦ. ὁ. adorabilis, honorabilis. Imperatoribus Romanis, in primis Octauio Auguſto, peculiare hoc nomen fuit.

Σεβίζω. μ. ίσω. honoro, benedico.

Σέβις. ἡ. πῆξις, fixio, firmitas.

Σέβομαι. colo, ueneror. Depon. accuſ. Accipitur aliquãdo paſſiuè ꝑ color.

Σεβόμενος. colens, religioſus.

Σέβω. idem quod σέβομαι. Acti. accuſ.

Σέδας. τὰς. καθέδρας.

Σέθεν. tui, à σὺς recto inuſitato.

Σέθεν Dorice, &

Σεῖο Ionice, pro σοῦ. tui primitiuè.

Σειληνός. Silenus, Bacchus. παρὰ τὸ σείεσθαι ἐν τῷ ληνῷ.

Σείνεται. lædit, nocet.

Σελλία. ας. ἡ. Theſſalia.

Σείρ. ρος. ὁ. ſol.

Σειρά. ας. ἡ. catena, uinculum. nam εἴρω necto eſt.

Σειράζω. uinculum traho.

Σειραίνω. μ. ανῶ. exicco.

Σειραῖος. ου. ὁ. nomen dextri equi currus quando ludebant in theatro.

Σείραιος οἶνος. defrutum, ſapa, ἕψημα.

Σειραφόρον. ἡγεμονικόν, καὶ σειραφόρος ἵππος, ὁ ἔξω τοῦ ζυγοῦ.

Σειρήν. ῆνος. ἡ. ſiren apis genus, aut certe apum domuncula. Eſt & fabuloſarum mulierũ una, quarum hæc nomina fuiſſe dicuntur Parthenope, Leucoſia, & Ligia. Deducitur autem uox non à σύρω quod eſt traho, ut quidam uolunt. ſed à σείω, uel ἀπὸ

τῆς σαρκὸς. Significatur hoc nomine & auicula quædam, & indumentum quoddam prætenue.

Σειρῖναι. uocantur pellucida amicula.

Σειριάω.μ.άσω.π.ακα. luceo,ſicco, capitis inflammatione laboro.

Σειρίδες. funiculi, uincula, torques.

Σείριος.ου.ὁ. Sirius ſtella, quæ canicula dicitur. Ponitur pro ſole ardentiore, ſicut σείρ. ἀπὸ τοῦ σειραίνω τὸ ξηραίνω, ἢ σαροῦν, τὸ ἰκχωροῦν, ἡμᾶς ἤγουν διϊδρῶτον. Eſt etiã ueſtimẽti tenuis genus.

Σειρομάστης.ου. ſpecies iaculi, haſta.

Σεισάχθεια.ας.ἡ. alleuatio debiti communis, quaſi onus excuſſum. Nouas tabulas Latini uocant, id eſt χρεῶν ἀποκοπαὶ.

Σεισίχθων.ονος.ὁ. motor terræ. Epitheton Neptuni.

Σεισματία.ας.ἡ. &

Σεισμός.οῦ.ὁ. terræmotus, terræ quaſſatio. Plutarch. in uita Cimonis, σεισματίαν προσαγορεύουσι τὸν τάφον τῶν ἐφήβων λιπόντες τὸ γυμνάσιον.

Σεισοπυγίς.ίδος. &

Σεισοῦρα.ας. ἡ. auicula quæ aſsiduè caudam quatit. quidam motocillam uocant.

Σεῖστρον.ου. τὸ. ſiſtrum, crepitaculum æneum in ſacris Iſidis ſolenne.

Σεῖσον. uas teſtaceum.

Σείω.μ.σείσω.π. κα. quatio, concutio, uentilo iactóq́, decipio, turbo. ἔσεισε, terræmotus fuit. Actiu. accuſ.

Σελαγέω.μ.ήσω.π.ηκα. luceo. Neut. abſ.

Σελαγίζω. luceo, ardeo.

Σελαχῖναι. lampades.

Σέλας. αος. τὸ. iubar, lumen, σελίας, fulgur.

Σελασφόρος.ου.ὁ. lucifer, ſplendidus.

Σελάχη. piſces ſine ſquamis, cartilaginata.

Σελάω. ſplendeo.

Σέλγη.ης.ἡ. ciuitas Piſidiæ, unde ἀσέλγεια dicta, quòd ibi intemperanter uiueretur.

Σελίας. iubar, ſplendor, lumen, fulgur.

Σελευκίς. poculi genus, à Seleuco rege dictum. Item calceamentum muliebre, & auis quædã locuſtis ueſcens.

Σεληναία.ας.ἡ. luna.

Σεληναῖος.ου.ὁ. lunaris.

Σελήνη.ης.ἡ. luna. παρὰ τὸ σέλας ἀεὶ νέον ἔχειν.

Σεληνιάζομαι. ſum lunaticus, ſyderor. Furor eſt non perpetuus, ſed certis recurrit interuallis.

Σεληνίδια. τὰ. lunulæ. Et σεληνίς, amuletum quod pueri collo geſtant.

Σεληνίτης οἶνος. ex apio confectũ uinũ.

Σελίδωμα. tabula lata, σέλμα.

Σέλινον.ου.τὸ. apium, διὰ τὸ σείειν ἐν τοῖς ἕλεσιν. Item muliebre pudendum.

Σελίς. ίδος. ἡ. ſpatium inter lineas, liber, pagina, carina nauis.

Σελλίζειν ſelliſare, ambitioſum eſſe, ſimulare opes cum ſis inops, à Sello quodã, qui cum pauper eſſet, diues tamen haberi ſtudebat.

Σελλοί. οἱ. Selli, gens Epirotica, Iouis ſacerdotio conſecrata, qui & ἑλλοὶ dicuntur.

Σέλμα.ατος. τὸ. tabula, fundum maris, tranſtrum.

Σελμίδες.αἱ. rudentes, tabulata.

Σέλπιδες.αἱ. rates, σχεδίαι.

Σεμίδαλις.ιος.ἡ. ſiligo, ſimila, ſimilago. Eſt autem ſiligo apud Plinium non modo granum delicatiſsimi & primarij Africiq́ tritici, ſed medulla ſiliginei grani. παρὰ τὸ σεμνὸν τὸ καθαρὸν, καὶ τὸ ἄλις, τὸ πολυμερίσματον. Bud. de Aſſe.

Σεμιδαλίτης ἄρτος. ex ſimilagine factus panis.

Σεμίραμις. colũba ſylueſtris, palũbes.

Σεμναί. ῶν. deæ Eumenides. Sic uocabantur furiæ apud Athenienſes, bene ominandi gratia, quibus ſacrum fiebat in curia Areopagitarum, ut quas exiſtimari uolebāt eius eſſe curiæ præſides, in qua ſicarij iudicabantur, tanquam uindices & ultrices hominum necatorum. Quibus ſacrificuli ob id tres erant inſtituti, id eſt ἱεροποιοί. Bud. in Annot.

Σεμνεῖον. ου. τό. Scytharū locus ubi myſteria peragebant. Vnde pro loco ponitur, ubi congregantur uiri honeſti, aut domo ſacra, monaſterio.

Σεμνηγορία. ας. ἡ. concio honeſta.

Σεμνολόγημα. ατος. τό. grauis & reuerenda oratio. Significat etiam ἔνδοξον, καὶ θαυμαστὸν, καὶ ἄξιον ἐπαίνου, καὶ μέγα, καὶ ἴσχυρον.

Σεμνόθεοι. οἱ. diuini humaniꝗ iuris peritiſsimi, ac religione deditι, quales appellati ſunt philoſophi & gymnoſophiſtæ apud Diogenem.

Σεμνολογία. ας. ἡ. idem quod σεμνολόγημα, uenuſtus ſermo, & grauis, & lepidus, ſciteꝗ cōpoſitus, ut rhythmi Iſocratis.

Σεμνόλογος. glorioſus.

Σεμνολογοῦμαι, & σεμνολογῶ. ſpecioſe et grauiter loquor, dicendo orno & celebro. Pauſa. ἀλλ' ἐμοὶ δοκεῖ, ἀθηναῖοι περὶ τῆς ἀττικῆς ἐσεμνολόγησαν, id eſt ἐσεμνολογήσαντο, Atticæ laudes prodiderunt, magnifice de Attica locuti ſunt. Item iacto, oſtento, glorior, Baſil. Bud Com.

Σεμνομυθέω. ῶ. ήσω. π. ηκα. ſcitè fabulā narro.

Σεμνοποιοῦμαι. grauiter me habeo, in grauitatem me compono, honeſtos & ſpecioſos mores præ me fero.

Σεμνοπροσωπία. oris dignitas.

Σεμνοπροσωπῶ. honeſtatem & grauitatem aſpectu & ore præ me fero, ſuperbus ſum, grauem faciē oſtendo.

Σεμνός. ή. ό. caſtus, pudicus, grauis, ſerius, uenuſtus, uenerādus, honeſtus, innocens, religioſus. Vnde σεμνὰ uocant ſacrata & inacceſſa loca.

Σεμνότης. ητος. ἡ. caſtitas, ſanctimonia, authoritas, grauitas, uerecūdia, ſeueritas morū qualis eſt in uirginibus et iuuenibus probè et pudicè inſtitutis.

Σεμνολόγημα. ατος. τό. σεμνολόγημα.

Σεμνύνομαι. grauiter me habeo, cum grauitate ago & compoſitè, ad grauitatem me compono. Idem quod σεμνολογοῦμαι, niſi quod illud in oratione magis conſiſtit, hoc autem extra uerba in reliquo habitu.

Σεμνύνω. μ. υνῶ. π. υγκα. idem ſicut σεμνολογῶ, honeſto, orno, glorior. Actiu. accuſ.

Σεμνῶς πάνυ. uenuſte admodum.

Σέο. tui, pro σοῦ.

Σεοί. dij, Doricè.

Σεπλασία. forū fuit Capuæ in quo negotiabantur unguentarij.

Σεπτάω. μ. άσω. π. ακα. ueneror, σέβω.

Σεπτήριον. ου. τό. nouennalis ſolennitas, quæ Delphis celebrabatur in memoriam eius pugnæ, quam Apollo aduerſus Pythonē geſsit, quē ad Tempe uſꝗ perſequutus fuerat. Quidam ſcribūt Pythonem metu fugiſſe: alij ſaucium ac fugientem in ea, quam nunc ſacram uiam dicimus, prius quàm Apollo eum conſecutus eſſet, occubuiſſe, ita ſepultum à filio (cui nomen αἶξ) ab Apolline inuentum. Quarum omnium rerum σεπτήριον imitatio quædam eſt.

Σεπτός. ή. ό. uenerādus, pretioſus, ſāctus

Σερείζω. firmo, fulcio, στηρίζω.

Σέρις. ιος. ἡ. intybum, ſiue cicorium. Item cingulum, catena.

Σέριφος. herba quædam, ſol, formica alata.

Σέρφος. ου. ὁ. inſecti genus formicæ ſimile, culex.

Σεσαγμένος. ὁ. repletus, onuſtus, ſago ueſtitus.

Σεσαγμένοι ἵπποι. ſellis inſtrati equi.

Σεσηραγγωμένος. ὁ. lacunoſus.

Σέσηρος. rictus, id eſt minax oris habitus, ut canes rugientes.

Σεσηρώς, κεχηνώς.

Σέσιλος. ου. ὁ. cochleæ nomen, quæ in ſentibus & frutetis hærere ſolet.

Σεσιμωμένοι. parum inducti, turbati, inordinati, σεσοβημένοι.

Σεσοφισμένως. ſcitè.

Σέσυφος. ου. ὁ. ueterator, aſtutus.

Σεύαμαι. τὸ σεύομαι.

Σεῦαι. ὥρμησε, irruit.

Σεύθω. concitetur.

Σεύομαι. μ. εύσομαι. ἀόρ. α. ἐσσύθην. ἀόρ. β. ἔσσυα. cieo, moueo, concito, excito, perſequor.

Σεὺς. uermis, ſed obliqui tantum in uſu ſunt.

Σεῦτλον. ου. τὸ. beta.

Σεύω. idem quod σεύομαι.

Σιὼ. gemini Caſtor & Pollux Lacedæmonijs, quibus σιοὶ pro θεοὶ dicũtur.

Σέω. σάω, σήθω.

Σ Η.

Σήγιστρον. ſtragulum.

Σήθω. attammo, cribro, incerno.

Σηκάζω. μ. άσω. π. ακα. concludo, ſtabulor, propriè de agnis. Trãſlatè fugio

Σηκοκόρος, uel σηκικόρος, uel σικοκόρος. ου. ὁ. gregis cuſtos, ſtabularius, æditnus.

Σηκίνη. ης. ἡ. pediſſequa, proma. Idem quod

Σηκὶς. ίδος. ὁ, uel ἡ. uerna, cubicularia, ancilla, ſeruus. Ariſtoph. Veſp. ὅτι τὴν θύραν ἀνέῳξεν ἡ σηκὶς λάθρα.

Σήκιτος. ου. ὁ. pinguis.

Σηκοδόμοι. οἱ. latrones, prædones.

Σηκός. οῦ. ὁ. ſtabulũ in quo ſeorſum agni lactentes clauduntur, loculamentũ, mandra. Item templum, uel pars tẽpli interior, quæ alio nomine adytum dicitur. Significat etiam pondus, hinc ἀντισήκωσις, ἡ ἀντιστάθμωσις. Item ſacra olea.

Σηκύλη. ἡ. idem quod σηκίς, & σηκίλη.

Σήκωμα. æquipondium, hoc eſt pondus quod alterinſecus additur ad æquilibrium faciendum. Vitruuius ſacoma dixit.

Σηκωτήρ. lorum iugi, ὁ τοῦ ζυγοῦ ἀναφορεύς.

Σηνία. id eſt τηνία et τὰ σίνια, uaſa quædã in quibus fit panis, parua dolia.

Σῆμα. ατος. τὸ. ſepulchrum, monumentum, ſignum, ut σῆμα ἄρειν, ſignum uellere & tollere in bello.

Σημαία. ας. ἡ. imago, ſignum.

Σημαίνομαι. coniecto. Item obſigno.

Σημαίνω. μ. ανῶ. ſignifico, indico, do ſignum, ut σημαίνειν τὴν ἔφοδον, ſignũ dare pugnæ: σημαίνειν κατάζευξιν, ſignum ponendis caſtris dare. Item obſigno, σφραγίζομαι. Item edico, impero, imperito. Vnde τὰ σημαινόμενα πράττειν, parere mandatis, imperata facere.

Σημαλέος. ὁ. ſignificatiuus.

Σημαντήρ. ῆρος. ὁ. res qua ſignificatur.

Σημαντικός. οῦ. ὁ. ſignificatiuus.

Σήμαντρον. ου. τὸ. ſignaculum, σφραγίς.

Σημάντωρ. ορος. ὁ. ſignator, ſignificator.

Σημασία. ας. ἡ. ſignificatio.

Σημειογραφεῖν. notis & conſcribendi compendijs ſcribere.

Σημειογράφος. ὁ. ταχυγράφος, exceptor actuarius, qui notis ſcribit ut uerba oratorum ſubſequatur.

Σημεῖον. ου. τὸ. ſignum, nota, ueſtigium. Eſt etiam punctum, id eſt κέντρον, ἀκαριαῖον. Σημεῖον δὲ locutio eſt, pro

huius rei quam dico ſignum eſt, & argumentũ: & ſine uerbi ſubſtantiui aut alius adiectiõe dicitur. Bud. Cõ.

Σημειοῦμαι. annoto, & idem quod ἀποσημειοῦμαι. Item cõmentarium rerum ſcribo, ex quo fiat poſtea hiſtoria. Eſt etiam inſignio, ſignum prætendo uel imitor, Greg. Accipitur etiam paſſiuè pro inſignior, notor, apud eundem. Bud. Com.

Σημειόω. μ. ώσω. π. ωκα. idẽ quod σημειοῦμαι, id eſt noto, excipio. Acti. accuſ.

Σημειοφόρος. ου. ſignifer.

Σημειώδης. εος. ὁ, ἡ. qui aliquid notat.

Σημείωσις. εως. ἡ. ſcriptio, ſuperſcriptio, commentarius.

Σήμερον. hodie. (tium.

Σημότης τῶν ὀδόντων. incuruitas dentium.

Σὴν χάριν. tua gratia. ἀντὶ τοῦ πρὸς χάριν σου.

Σηπίνη. multipes animal oniſcis ſimile, quadrupes lacertæ ſimile.

Σηνοῦρος. caudam motitans, adulans. de canibus & equis dicitur.

Σηπεδών. όνος. ἡ. marcedo, putredo, caries.

Σηπία. ας. ἡ. ſepia.

Σηπίδιον. ου. ſepiola.

Σήπιον. ου. τὸ. ſepium.

Σήπομαι. μ. σήψομαι. π. ημαι. ἀόρ. β. ἐσάπην. putreſco, ranceſco. Depon. abſ.

Σῆπτα. medicamenta quæ uim habent erodendi putrefaciendiq́.

Σήπω. μ. ήψω. π. ηφα. putrefacio.

Σηραγγώδης. εος. ὁ, ἡ. rimulẽtus, inanis, uacuus.

Σήραγξ. γγος. ἡ. antrũ, cauerna, hiatus terræ, locus altus & præruptus.

Σῆρες. οἱ. Seres populus, uel uermes nentes ſericum.

Σηριγγώδης. σηραγγώδης.

Σηρικόν. οῦ. τὸ. ſericum.

Σήρω. aperio.

Σής. τὸς. ὁ. erugo, tinea.

Σησαμίτης. ου. ὁ. panis ex ſeſamo factus.

Σήσαμον. ου. τὸ. ſeſamũ frumenti ſpecies.

Σήσαμος. ου. ἡ. idẽ, & urbs Paphlagoniæ.

Σησαμοῦς. οῦντος. ὁ. genus placentæ, ex ſeſamo & melle. Differt autem à σησαμὶν, quod idem eſt quod σησαμίς. unde σησάμινον ἔλαιον, quod & σίνινον dicitur, quo Cyri perungebantur milites. Cæl.

Σησίς. ancilla, σηκίς.

Σηστός. οῦ. ὁ. & ἡ. Seſtus, urbs eſt maritima è regione Abydi, in qua habitabat Ero puella, de qua Muſæus.

Σῆστρον. cribrum, cymbalum.

Σηταῖος. cribratus.

Σητάνιος. ου. ὁ. panis ex farina purgata.

Σητόβρωτος. ου. ὁ. comeſtus à tinea.

Σήψ. ηπός. ſeps, genus ſerpentis.

Σῆψις. εως. ἡ. putrefactio, corruptio.

Σ Θ.

Σθεναρός. οῦ. ὁ. &

Σθένης ὁ. potens, ualidus.

Σθένος. εος. τὸ. potentia.

Σθενόω. μ. ώσω. π. ωκα. confirmo. Apud Sophoclem pro poſſum. Et σθένοντες potentes apud Euripidem. Actiu. accuſ. iung.

Σθένω. poſſum.

Σθενώ. όος. ἡ. Stheno ſoror Meduſæ.

Σθηνιῶτον. medium pectoris.

Σ Ι.

Σιαγών. όνος. ἡ. maxilla. ὅτι σιάλοις περιχεομένη.

Σιαλίζω. μ. ίσω. ſaliuam glutio.

Σιαλίς. ἡ. ſputum, mucus.

Σίαλος. ου. ὁ. porcus pinguis, uel pingue ſuillum, Eraſ. interprete. παρὰ τὸ ἅλις σιτεῖσθαι. Item ſaliua, ſpuma ex ore emiſſa. unde σιαλίζω.

Σιαλόχος. ου. ὁ. qui ſpuit inter loquendũ.

Σιαλώδης. pinguis, opimus.

Σιάσμα. ατος. τὸ. circulus ſcuti.

Σιβαία. ας. ἡ. &

Σίββα. pera.

Σίβδη. ἡ. malum granatum.

Σιβδία. punicorum cortices, ſidia.

Σιβλύνη. tibiarum repoſitorium.

Σίβυλλα. ης. ἡ. Sibylla uates, à denũtiandis deorum cõſilijs. σιοὺς enim deos, & βυλλὼ conſilium Aeoles uocabãt. De ea Lactant. & Suid.

Σιβυλλαίνειν, &

Σιβυλλιᾶν. uaticinari, reddere oracula.

Σιβυλλισταί. uates.

Σιβύνη, uel σιγύνη. ης. ἡ. haſta apud Macedones, ἀκόντιον ῥωμαϊκόν, Suid.

Σίγα. tacitè, quietè.

Σῖγα. penult. circunflexa. tace.

Σιγάζω. μ. άσω. π. ακα. facio ſilere.

Σιγαλόεις. όεντος. ὁ. ſplendidus, uarius, ob pulchritudinem admirationẽ & ſilentium inducens.

Σιγάω. μ. ήσω. π. ηκα. ſileo. Acti. accuſ.

Σίγειον. ου. τὸ. Sigeum urbs Troadis.

Σιγέρπης. ου. ὁ. clam mordens, σιγῇ προσέρπων.

Σιγή. ῆς. ἡ. ſilentium.

Σιγῇ. tacite.

Σιγηθέν. quod ſilentio retentum eſt.

Σιγηλός. ῦ. ὁ. taciturnus.

Σιγῆν Dorice pro σιγᾶν. tacere.

Σιγύνη et σιγυνος. haſtile Macedonicũ.

Σιγηρός. ῦ. ὁ. taciturnus, quietus.

Σίγκος. ου. ὁ. animal quod quidam terreſtrem crocodilum uocant.

Σίγλαι. inaures.

Σίγλος. ſiclus, numus perſicus, ualens obolis Atticis octonis, uel iuxta alios duas drachmas, didrachmon.

Σιγμός. ῦ. ὁ. locutio quæ fit per ſimum.

Σίγυμνον. iaculi genus, uenabulum, quaſi σύικαυνος, ὁ τὰς σῦς καίνων οἷον ὑὰ κτείνων.

Σιδαλκά. genus cantilenæ.

Σίδη. ης. ἡ. ſida herba ſiue planta in Orchomenico lacu naſcens, mali punici non abſimilis, cuius folijs oues ueſcuntur, fructu uero porci, ut ſcribit Theophr. addens in Hilo quoq; ſimile quiddam naſci, ſed ſine radice. Eſt & urbs Pamphyliæ.

Σιδήρεος. ου. ὁ. ferreus.

Σιδηρέω. μ. ήσω. π. ηκα. ferro, ferrum induco. Thucyd. lib. 9. ἐσεσιδήρωτο, ferratum erat.

Σιδήριον. ου. ferramentum.

Σιδηρεῖτις. terra ubi foditur ferrum, & lapis incredibilis uirtutis.

Σιδηρεύτικη τέχνη. ars militaris, aut fabrilis.

Σιδηροβρώς. ῶτος. ὁ. uorans ferrum. Epitheton cotum apud Sophoclem.

Σιδηροδάκτυλος. habens digitos ferreos. Fuſcinæ epitheton.

Σιδηρόδετος. ου. ὁ. ferro uinctus.

Σιδηρός. ῦ. ὁ. ferreus.

Σίδηρος. ου. ὁ. ferrum. à σίζω ſtrideo.

Σιδηρουργεῖον. ου. ferraria fabricæ.

Σιδηροῦς. ferreus.

Σιδηροφορέω. arma fero, me armo.

Σιδιοειδής. pallidus inſtar mali punici corticis.

Σίδιον. ου. τὸ. cortex aut granum mali granati.

Σιδών. ῶνος. ἡ. Sidon urbs Phœniciæ.

Σιελός. ῦ. ὁ. ſaliua.

Σίεσθαι. agitari.

Σίζω. μ. ίσω. π. ικα. bullio, ſtrideo. Hoc uerbum ad ferrum ignitũ pertinet, quãdo in aqua extinguitur, ad cuius ſibili imitationem confictum eſt.

Σίθον. olim ſic dicebatur Thracia.

Σικαλίς. ίδος. ἡ. ficedula.

Σικανία. Sicilia, quòd Hiſpani à Sicano uel Sicare Hiſpaniæ fluuio profecti ipſam inhabitauerint.

Σικελίζειν. prò ſaltare inuenitur.

Σικέρα. ας. ἡ. ſicera, omnis potio acris & ebrietatem inducens. Eſt autem dictio

dictio Hebræa, ut ſcribit Hieron. in Eſa. illi enim ſchechar eiuſmodi potionē & ebrietatem ipſam appellāt.

Σίκιννις. ἡ. genus ſaltationis militaris, ſaltatio ſatyrica.

Σίκλαι. inaures.

Σίκλος. ου. ὁ. ſiclus, didrachmum, id eſt numus continens duas drachmas.

Σίκυα. ας. ἡ. cucurbitula, colocynthis.

Σικυήλατον. ου. τὸ. cucumerarium.

Σίκυον. ου. τὸ. & σίκυος. cucumer.

Σικυώνη. σίκυα.

Σιχχάζομαι. derideo, execror, σιχχαίνομαι.

Σιχχαντόν. τὸ. moleſtum, iniucundum.

Σιχχός. ου. gracilis, ἀηδὴς, ὁ μικρὸς σῖτος.

Σιλαίνω. σιλλαίνω.

Σιλλίω. μ. ήσω. π. ηκα. inter loquendum cum contemptu oculos aliò torqueo.

Σιλλωός. ου. ὁ. ſcomma, nugæ.

Σιλλοπορδεῖν. uoluptuari, mollem & effœminatum eſſe.

Σιλλαίνω. μ. ανῶ. proſcindo, maledictis & conuicijs lacero, dicaciter ludo.

Σιλιγγίτης ἄρτος. ſiligineus panis & opimus.

Σιλλογράφος. ου. ὁ. ſillorum ſcriptor, qualis fuit Timon Phliaſius philoſophus maledicentiſſimus.

Σίλλοι. οἱ. ſales, dicacitates, conuicia, ſubſannationes, quaſi τίλλοι τίλλειν διὰ τὸ σκώπτειν.

Σίλφη. ης. ἡ. blata, σκώληξ.

Σίλφιον. ου. τὸ. arbor balſami, radix laſaris, Columellæ.

Σίμα. τὰ. aquilina.

Σίμαι. ſummæ partes citharæ, καὶ ἐν ταῖς ὀροφαῖς θύσαις τινές. Item apes.

Σιμαίθα. ſcortum fuit Megarenſe, cuius amore Alcibiades quoq; inſanijt.

Σιμβλεύω. apes aluearibus condo.

Σιμβλίδες. αἱ. apes.

Σίμβλον. ου. τὸ. capſa ubi ponuntur apes, & alueare. Idē σίμβλος, ὁ. & σίμβλη, ἡ.

Σιμικίνθιον. ου. τὸ. ſemicinthium, ſudarium, faſcia, ſemicinctum. Videtur Latina uox eſſe corrupta, nō Græca.

Σιμός. ου. ὁ. ſimus, preſſis naribus exponit Seruius. Item decliuis, ſi de loco dicitur.

Σιμότης. ητος. ἡ. ſimitas.

Σιμόω. reprehendo.

Σιμωνίδης. Simonides poëta Ceus unus ex nouem Lyricis.

Σιναμωρέω. baſio, fœdo.

Σινάμωρος, uel σινάμορος, per ο. luxuria ſolutus, deſtinatus ad nocendum, πρὸς τὸ σίνεσθαι μεμερημένος, κακόχυλος.

Σιναμωρουμένη. dicitur quæ cum uiro congreditur.

Σίναπις. ιος. ἡ. ſinapi, ὅτι σίνεται τοὺς ὦπας. Et σιναπίζω, τὸ δριμύττομαι.

Σιναρός. læſus, πονηρός.

Σινάς. noxia, φθαρτική.

Σινδιαρωνάνεσθαι. ἀπὸ τοῦ τοὺς ἄνδρας σίνεσθαι.

Σινδών. όνος. ἡ. ſindon, id eſt amictus ex lino Aegyptiaco, quod nunc dicroſſum appellatur: dicta ſic, quia primum in Sidone urbe huiuſmodi amictus fieri cœpit, ob id Tyria à Martiale dicta. Erant enim uicinæ urbes Tyrus & Sidon.

Σίνηπι. ιος. τὸ. idem quod σίναπις.

Σινηπισμός. ου. ὁ. exhulceratio corporis facta impoſito ſinapi.

Σινιάζω. μ. άσω. π. ακα. cribro, concutio. Neutr.

Σινιατήριον. ου. τὸ. cribrum.

Σίνις. fur, latro, κακοῦργος.

Σινόδους. οντος. ὁ. fera quæ dētibus nocet.

Σίνομαι. noceo. Depon. accuſ.

Σῖνος. εος. τὸ. nocumentum.

Σίνος. mentula, ut Ariſtoph. interpres docet. Inde Sylleni deflexum nomen eſt.

Σίντης. ου. ὁ. nocuus.

Σίντιες.οἱ.Sinties populi Lemni.
Σινύπη.ης.ἡ.ſordidarum ouium lana, uel excrementum ouis.
Σίνω.noceo.Neutr.accuſ.
Σινωπίζειν. laſciuire, à Sinope ſcorto quopiam nobili, celebratæq; laſciuiæ:uel certè à Sinopenſium moribus tractum.
Σιοκόρος.ου.ὁ.deorum cultor, æditúus.
Σίον.τὸ.herba quædam aquatica, ſimilis apio, à quibuſdam ἀναγαλλίς.
Σιός.οῦ.ὁ.deus,lingua Aeolica.unde Sybilla dicta eſt.
Σιπαλός.οῦ.ὁ.difficilis, moleſtus, deformis, impurus, ἄμορφος.
Σιπλός.denſus,ſolidus.
Σιπύη.ης.ἡ.arca, ἀρτοθήκη, uas ferreum & teſtaceum.
Σίπυλος.ου.ὁ. Sipylus, urbs, & mons iuxta Lydiam.
Σίραιον.τὸ.dulcis quædam decoctio ex melle apud Ariſtophanem, ſapa, σάραιον.
Σίρες.imperitus.
Σιριῶ.laboro capitis ardore.
Σιρίασις.capitis ardor.
Σιρομάστης.inſtrumentũ ſiue uas quoddam ferreum, anſam ligneam habens, quo telonæ utuntur εἰς ζήτησιν, haſta, rõmphea.
Σιρός.uas, in quo far & legumina reponuntur, dolium, mulus, carcer.
Σιῤῥός.οῦ.ὁ.cuniculus, id eſt fouea ſubterranea.
Σίσαμον.ου.τὸ.σήσαμον, id eſt, ſeſamum.
Σίσαρον.ου.τὸ.ſiſer, oleris genus, ſeſeli.
Σισμός.οῦ.ὁ.ſtridor qualis fit ex ferro candente in aquam miſſo.
Σύστασις κόσμου. conſtitutio & creatio (mundi.
Σισύμβρια. flores quibus coronabatur ſponſus.
Σίσυνον.haſta, δόρυ.
Σισύρα.ας.ἡ.barbarica ueſtis ex pellibus caprinis, ἱμάτιον τραχὺ καὶ παχύ. Idem ſignificant σισύρνα, & σίσυς.
Σισυροφόρος. ὁ. renone aut penula indutus.
Σίσυφος.ου.ὁ.Siſyphus.Idem erat apud ueteres quod θεόδορος.
Σῖτα,pro σιτία.cibi.
Σιτάνιον,uel σητάνειον.ου.τὸ.genus meſpili, ἐπιμηλίς. Itẽ frumentũ hornũ.
Σίταρχος.commeatui, uel ciborum ſumptibus præfectus. Et σιταρχία, ipſum officium.
Σιτέομαι.edo,paſcor.
Σιτευτός.οῦ.ὁ.depaſtus,ſaginatus.
Σιτόω.μ.ώσω.π.ωκα.pinguefacio frugibus. Actiu.accuſ.
Σιτέω.μ.ήσω.π.ηκα.nutrio,paſco, uictito.Actiu.accuſ.
Σιτηγὸς ὁλκάς.nauis frumentaria.
Σιτηρέσιον.ου.τὸ. annona, copia, diuiſio frumenti, τὸ διδόμενόν τισιν εἰς τροφήν, teſſera frumentaria, ſtipendium, authoramentum Politiano interprete. Bud.in Annot.
Σίτηρον.ου.frumentum.
Σιτηρὸν ἀγγεῖον.canistrum, σιπύα.
Σίτησις.εως.ἡ.idem quod σιτηρέσιον, annona atq; ius epulandi, quod dabatur bene meritis in Prytaneo.Poll.
Σιτισμός.nutritio, διατροφή.
Σίττα.uox eſt paſtoralis.
Σιτίζω.μ.ίσω.π.ικα.nutrio, ψωμίζω. Act.
Σιτικός.οῦ.ὁ.frumentarius.
Σιτίον.ου.τὸ.cibus, cibarium, σιτηρέσιον.
Σιτισμός.οῦ.ὁ.eſca, σιτισμός.
Σιτοβολίον.τὸ.granarium, horreum quo triticum reponitur.
Σιτοβολών.idem.
Σιτοδεία.ας.ἡ. penuria rei frumentariæ, fames.
Σιτοδοσία.ἡ.largitio frumenti.
Σιτοδοτεῖσθαι.frumentum accipere. Sic dicebãtur οἱ δωρεὰν σιτομετρούμενοι, ἢ quibus frumentũ publicè dabatur.

Σιτοκάπηλος. ου. ὁ. frumenti uenditor.

Σιτοκλονεῖσθαι. ſiti & fame cruciari, ὑπὸ δίψους κλονεῖσθαι, καὶ τὸ φαγεῖν.

Σιτόκουρος. inutilis, fruſtra nutriẽdus.

Σιτολογέω. μ. ήσω. π. ηκα. frumentor. Neutr.

Σιτολογία. ας. ἡ. frumentatio, munus τῶν σιτολόγων.

Σιτολόγοι. magiſtratus qui exigunt annonam, & frumentum cogunt.

Σιτομέτραι. qui erogandæ annonæ publicæ munus habent, qui menſores frumenti appellantur in Pand.

Σιτομετρεῖν. frumentum exhibere.

Σιτομετρεῖσθαι. frumẽtum menſura accipere. De militibus dixit Polyb.

Σιτομετρία. ας. ἡ. &

Σιτομέτριον, uel σιτόμετρον. ου. τό. demenſum, quaſi frumenti menſura. Erat autem σῖτον id appellatum, quod ſingulis menſibus ſerui à dominis ſuis accipiebant, quaternos ſcilicet modios frumenti.

Σιτομνημονεῖν. frumentum metiri, uel largiri. nam qui demẽſa ſua acceperant, eorum nomina aſcribebantur.

Σιτοποιός. οῦ. ὁ. panificus, piſtor.

Σιτοποιοῦμαι. panem facio, in panificio occupatus ſum. Interdum cibũ ſumo, id eſt σιτοῦμαι, epulor, quod & ipſum interdum accuſ. iung.

Σιτοποιῶ. paſco, alo. Accuſ.

Σιτοπώλης. ου. ὁ. uenditor frumenti.

Σιτοπομπεία. ας. ἡ. trãſmiſſio frumenti.

Σῖτος. ου. ὁ. frumẽtum, σῖτον uero cibus, τὸ βρῶμα. Vnde σίτου ἐκβολή, quando ſegetes ariſtas emittunt, Thucydid. Eſt etiam σῖτος annua penſitatio ad alimentum uiduarum & pupillorũ, quæ dabatur à curatoribus bonorum, uel à uiris uxoribus repudiatis. Vnde σίτου δίκη, appellabatur rei uxoriæ actio.

Σιτός. οῦ. ὁ. eſculentus.

Σιτοῦμαι ἄρτον. comedo.

Σιτοφόρον. ου. τό. crumena, caniſtrum.

Σιτοφύλακες. erant Athenis qui frumento aſſeruando, item ut iuſto pretio uenderetur, curam gerebant.

Σιτοφυλακεῖον. τό. camera frumenti.

Σιτοχρόος. ου. ὁ. habens colorẽ frumenti.

Σίττα. ας. ἡ. κίττα, pica. Item σίττα uox paſtorum ad gregem.

Σίττας. pſittacus auis.

Σίττυβος. ου. ὁ. uaſis genus. & σιττύβα funiculus, ueſtis pellicea.

Σιτώ. όος. ἡ. Cereris ſtatua.

Σιτών. ῶνος. ὁ. ager frumentarius.

Σιτωνέω. frumentum emo.

Σιτώνη. ης. ἡ. res frumentaria.

Σιτώνης. ου. ὁ. mercator frumentarius, frumentator publicus. Vnde σιτωνία ipſum munus.

Σίφλος. ου. ὁ. contumelia.

Σιφλός. οῦ. ὁ. turpis, ridiculus, cæcus, imbecillis, culpabilis.

Σιφλόω. excæco, ἐπίψογον ποιῶ.

Σιφλώζειν. exibilare, explodere.

Σιφνιάζω. μ. άσω. π. ακα. nimis accuratè carmine utor. Dictum à Philoxeno Siphnio. Alij ad Siphniorum mores referre malunt ſcurriles & procaces, ut ſit σιφνιάζειν ſubſannare, & digito oſtendere, digito nates attrectare, & (ut habet prouerbium) medium unguem oſtendere. Ab inſula Siphno deducit Suidas: ſicut à Leſbo λεσβιάζειν, à Creta κρητίζειν.

Σίφνιος. turpis, impurus.

Σιφνός. uacuus, κενός.

Σίφωνες. οἱ. ſiphones, tibiæ ſeu tubi dicũtur à ſono uocis, ſi, ſi, ſi. unde illud Iuuenalis, Effigiéq; deæ longis ſiphonibus implent. Eſt quoq; σίφων homo ſordidus & libidinoſus, à σιφνιάζειν.

Σιώ. dij, Lacedæmonijs.

Σιωπάω.μ.ήσω.π.ηκα.taceo. Neutrum accuſatiuo.

Σιωπὴ.ῆς.ἡ.ſilentium. παρὰ τὸ σιγᾶν, καὶ τὴν ὄπα τὴν φωνήν.

Σιωπηρός,&

Σιωπικός.ȣ.ὁ.taciturnus.

Σ Κ.

Σκάζω.μ.άσω.π.ακα. claudico,flecto, inclino,καταμειβάνω.Neutr.abſol.

Σκάθυρμα.τος.τὸ.ſcarificatio,σκάλευμα.

Σκαιαί.αἱ.ſcææ portæ dictæ,quòd in ſiniſtra parte urbis ſint,à σκαιὸς: uel à Scæo opifice: uel quòd Troianis ſiniſtræ fuerint. Per eas enim receptus equus ligneus exitium eis intulit.

Σκαιός.ȣ.ὁ.ſiniſter,id eſt quod ad ſiniſtram eſt. Item indoctus, imperitus,rudis ad diſcendum, ferox, ineptus,ruſticus,inſcitus,improbus,ſæuus.Huic opponitur δεξιός.

Σκαιότης. ητος. ἡ. fatuitas, ruditas, ſtupor,imperitia,feritas.

Σκαίρω.μ. αρῶ. tripudio,ſalio. Neutrũ abſolutum.

Σκαιωρέω μ.ήσω.π.ηκα. κακουργέω.

Σκαιωρία. ας. ἡ. dolus, malitia, tripudium,ſaltus.

Σκαλαθύραι.coire,σκαλεύειν,λάθρα πληκτίζειν.

Σκαλάθυρμα.ατος.τὸ.&

Σκαλαθυρμάτιον. ludicrum, umbra, phantaſia,doctrina exilis. Ariſtoph. Neph.σκαλαθυρμάτιά τινα μικρὰ μανθάνων,in Socratem qui res nihili doceret.

Σκαλαπάζω.eo,circumeo,erro.

Σκάλσις.ſarritio.

Σκαλίας.inſtrumentũ, menſura terræ.

Σκάλευμα.ατος.τὸ.effoſſio.

Σκαλεύς.έως.ὁ. foſſor, qui ſarculo operatur.

Σκαλεύω.μ.εύσω π. ευκα.fodio,moueo, euerto,incido,ſcarifico,pedibus terro ut gallina terram.Neutr.abſol.

Σκαληνός.ȣ.ὁ. numerus diſpar,figura geometrica inſtar ſcalæ, obliquus, curuus, habens multos angulos.

Σκαλίζω.μ.ίσω.π.ικα.fodio. Neut.acc.

Σκαλίς.ίδος.ἡ.ſarculum.

Σκάλλω.μ.αλῶ.fodio,ſarrio.

Σκάλμη.ης.ἡ.gladius Thracicus,σιδηροκάβιον.

Σκαλμός.ȣ.ὁ. lignum cui alligatur remus, quod & Latine ſcalmus uocatur.

Σκάλωψ.οπος.ὁ.talpa.

Σκαμβός.ȣ.ὁ.paruus,curuus.ἀπὸ τȣ̃ σκάζειν,ἢ σκαιῶς προβαίνειν.

Σκάμμα.ατος.τὸ foſſio,cauea ludorũ.

Σκαμμώνιον.ου.τὸ. liquor collectus ex herba ſcammonia.

Σκαμμωνίτης οἶνος.ex ſcammonia confectum uinum.

Σκανδάληθρα.τὰ.ligna incurua laqueorum, quibus feræ incidentes detinentur. Ariſtoph. Acharn. transfert ad ſermonis aculeos,κατ᾽ ἀγκυλίδας ἱστὰς σκανδάληθρ᾽ ἐπῶν.

Σκανδαλίζομαι.offendiculum patior.

Σκανδαλίζω.μ.ίσω. π. ικα. ſcandalizo, offendo,ὑβρίζω. Actiu.accuſ.

Σκάνδαλον.ȣ.τὸ. ſcandalum, offenſio, offendiculum:à ruina dictum, quòd occaſio ſit cadendi, ſi quid obſtet eunti:& σκάζω, claudico, quòd claudus inflectens ſe, uideatur tendere ad ruinam.

Σκάνδεια.ας.ἡ.genus galeæ, & nomen urbis.

Σκάνδιξ. ικος. ὁ. herba ſcanaria inter olera ineptiſsima, unde matri Euripidis exprobratum eſt, quòd ſcandicem uendiderit: & ipſe Euripides σκανδικοπώλης propterea dictus.

Σκάνδυκες.οἱ.pali,χάρακες.

Σκάνδος.cauſa,impedimentum.

Σκαπανεύς

Σκαπανεύς. έος. ὁ. σκαπανεύτης.

Σκαπάνη. ης. ἡ. uas concauum, foſſa. Item ſarculum, ligo.

Σκαπανεύτης. ου. ὁ. foſſor.

Σκάπετος. fouea, τάφρος ἢ τάφος.

Σκάπος. ramus, & uentus quidam.

Σκαπτήρ. ῆρος. ὁ. foſſor.

Σκάπτω. μ. άψω. π. αφα. fodio, ὀρύττω.

Σκάραβος. ου. fullo, inſectum quoddam.

Σκαρδαμυκτί. conniuentibus oculis.

Σκαρδαμυκτοί. οἱ. quibus oculi nimium conniuent.

Σκαρδαμυκτῶ, &

Σκαρδαμύττω. μ. ύξω. π. υχα. frequenter claudo & aperio oculos, conniueo, πυκνῶς βλεφαρίζω, id eſt nictor. τὸ σκαίρω, ἤγουν κινῶ, καὶ μύω τοὺς ὀφθαλμούς. Significat etiam adnictor mulieri, oculis inuito & prouoco. Bud. Com.

Σκαρθμός. agilitas, pes ſeu baſis, ſaltatio, motus, curſus, crepida, calcitratio. Cæl. lib. 2. ca. 44.

Σκαρίζω. μ. ίσω. π. ικα. ſalto, turbor, bullio.

Σκαριφήσασθαι. perfunctoriè quippiam agere, neq; admodum exactè, ſcarificare, per ſuperficiem ſcindere.

Σκαριφάω. μ. ήσω. leuiter et umbris tantum imaginem delinio. Vulgo ſcharfieren.

Σκαριφισμός. οῦ. ὁ. delineatio prima picturæ, & σκιογραφία quædam. Vnde pro perfunctorio & parum accurate aliquo facto ponitur. Cæl. lib. 6. cap. 28.

Σκάριφον. ου. τό. ſarmentum, ſtipula.

Σκατόν, uel σκατός. οῦ. τό. merda.

Σκατοφάγος. ου. ὁ. merdam comedēs. Medicorum epitheton apud Ariſtoph.

Σκαφεῖον. ου. τό. σκάφιον, ligo. ἀπὸ τοῦ σκάπτειν, id eſt fodiendo.

Σκαφεύομαι. ſcaphis necor, quale torquendi genus habes apud Plutarchum in uita Artoxerxis.

Σκαφή. ῆς. ἡ. & σκαφεία. effoſſio.

Σκάφη. ης. ἡ. ſcapha, quæ erat longarū nauium, mediocritate ſolum non genere à naue differens. Plutarch. ἐφόλκιον uocat, & Lucian. ἀκάτιον, Veneti ſchipho & copano. Ponitur & pro uaſe ligneo concauo. Plut. in Rom. ἐνθέμενος οὖν εἰς σκάφην τὰ βρέφη. Liu. alueum appellat, ab Vr. 1. Tenet fama, cum fluitantem alueum, quo expoſiti erāt pueri, tenuis in ſicco aqua deſtituiſſet. Bayſ. de Re na.

Σκαφηφόρος. ου. ὁ. ſcapham ferens, ut homines alieni, in Panathenæis ſolebāt.

Σκαφίδιον. ου. τό. parua nauis. Lucian. tamen dixit μικρὸν σκαφίδιον.

Σκάφιον. ου. τό. ſcaphium, hoc eſt matula Polluce authore. Item uas potorium uel eſcarium, ut ſcribit Athen. Item ligo, ut apud Iuuenal. Et ride ſcaphiū poſitis cum ſumitur armis. Erat & uas æreū, in quo ſtyli in medio ſit proceritas, horarū ductus diſcriminabat. Vitru. id ſcaphen & hemiſphæriū appellat: quo uſu, cū non cauo ambitu, ſed plano deſcriptum eſt, area ea diſcus appellatur, quaſi lenticula. Plut. in Numa σκάφιον uocat, quo ignis ſacer extinctus ſolis tantum radijs accendebatur. Hermol. in Plin.

Σκαφίς. ίδος. ἡ. ſcypus. Numeratur inter culinaria uaſa apud Athen.

Σκάφος. εος. τό. cōmune eſt uocabulum cuiuſcunq; generis nauium, ut σκάφη τετρηρικὰ naues quadriremes Diodo. Accipitur & pro concauitate & uentre nauis. ἀπὸ τοῦ σκάπτω.

Σκαφοειδής. έος. ὁ, ἡ. ſimilis ſcaphæ.

Σκεδάζω. μ. άσω. π. ακα. &

Σκεδάννυμι. diſſipo, diſpergo, conturbo, irritum facio. Actiu. accuſ.

Σκεδασμός. οῦ. ὁ. diſsipatio.
Σκεδαστός. ὁ. diſsipabilis.
Σκεδάω. σκεδάννυμι, diſpergo.
Σχεδιάζω. ex tempore ago, ſcribo.
Σχεδίασμα. res rudis & extēporalis.
Σκεδνῶ. σκεδάω.
Σκέθρος. ου. ὁ. exactus, diligens.
Σκῖρος. ſordes, caſeus acris, lucus, quercetum.
Σκείρων. uentus à Scironijs ſaxis ſpirās, quæ Sciron latro inhabitauerat.
Σκελεαί. ocreæ. (ſcor.
Σκελετεύω. arefacio, aſsicco, apud Dio-
Σκελετός. οῦ. ὁ. oſſeus, aridus, defunctus q exaruit, hoc eſt cadauer aſsiccatū.
Σκελετίζω. ſupplanto.
Σκελιφρός. aridus, contractus.
Σκελλός. aridus, intortus.
Σκέλλω. μ. κελῶ. attenuo, ſicco.
Σκέλος. λεος. τὸ. crus, brachium. Cælius ſcribit ſignificare totum illud quod conſurgit ex crure, ſpyro & pede.
Σκέμμα. ατος. τὸ. &
Σκέμμος. conſilium, commentatio.
Σκεπάζω. μ. άσω. π. ακα. cooperio, protego.
Σκεπάναι. agrifoſsiones.
Σκέπανον. τὸ. σκέπη, tegmen.
Σκεπαρνηδόν. modus ligationis chirurgicus, ἐκκεκλασμένως.
Σκεπαρνίζειν. ſecuri percutere.
Σκεπαρνισμός. οῦ. ὁ. fractura caluæ in duas partes.
Σκέπαρνον. ου. τὸ. aſcia, ſecuris utrinque ſcindens. Item tegmen laneū: ſicut
Σκέπας. αος. τὸ. &
Σκέπασμα. ατος. τὸ. uelamen, protectio, tegmen.
Σκεπαστήριον. ου. τὸ. defenſaculum.
Σκεπαστής. οῦ. ὁ. protector.
Σκεπαστικός. ὁ. tegens.
Σκέπη. ης. ἡ. tegmen, protectio.
Σκεπτική. eſt conſyderatrix ſecta illorum, qui ſemper aſſenſum retinebant, ſemper ſe dubitare præ ſe ferentes. uide Gellium.
Σκεπτικός. οῦ. ὁ. conſyderator, qui ſemper aſſenſum retinet.
Σκέπτομαι. μ. ψομαι. π. μμαι. cōſydero
Σκέπω. tego, munio, obſeruo, prætexo.
Σκέραφος. ου. ὁ. conuicium.
Σκερβολέω, & σκερβόλλω. conuicior.
Σκέρβολος. ου. ὁ. impoſtor, conuiciator.
Σκευαγωγία. ſarcinæ.
Σκευαγωγῶ. ſarcinas colligo, refero, ſarcinas & uaſa ueho, conuaſo.
Σκευάζομαι. ornor, induor, armor. Itē colligo neceſſaria ad iter, conuaſo: ſicut
Σκευάζω. μ. άσω. π. ακα. apparo, compono, condio. Item ueſtio, cultu compono, & induo, armisq́ contego. Bud. Com.
Σκευοθήκη. ης. ἡ. armarium, hoc eſt repoſitorium uaſorum, quæ ornamento magis ſunt domui, quàm in uſum quotidianum comparata.
Σκευάριον. ου. τὸ. uaſculum, parua ſupellex, utenſilis res.
Σκευασία. ας. ἡ. compoſitio, conditura, Dioſcor. Item conditio & apparatus ciborum, condimentū. Bud. Cō.
Σκευαστός. οῦ. ὁ. factitius, compoſitus. Plato de Rep. 6. poſuit pro eo quod opificio conſtat. Bud. Com.
Σκευοφόρα. ſarcina.
Σκευή. ῆς. ἡ. habitus, ueſtitus, cultus, geſtamen, ut στολὴ & πανοπλία. Et armatura Thucyd. Item armamenta nauis, ut in Act. Apoſt. 27. uel inſtrumētum nauticum, quia σκευὴ ſignificat inſtrumentū, ut κατασκευὴ, hoc eſt, τὰ σκεύη τὰ κατ᾽ οἶκον, τουτέστι τὰ ἔπιπλα, authore Pollu.
Σκευοποίημα apud Plutarch. pro habitu ſcenico, hoc eſt pro inſtrumētoſce

nico & cultu apparatuq́ʒ ſcenicorũ.

Σκευοποιός. *qui perſonas, & alia ſceni- ca apparat.*

Σκευοποιοῦμαι. *inſtructus ſum & exorna- tus gemmis, & alijs rebus pretioſis.* Accipitur & pro ſuo actiuo.

Σκευοποιῶ. *inſtruo, armo, fabricor,* κατασκευάζω.

Σκεῦος. εος. τό. *quæcũq́ʒ utenſilia, inſtru- mentum, arma.*

Σκευοφόρα κτήνη. *iumenta ſarcinaria et clitellaria.*

Σκευοφορέομαι. *feror tanquam ſarcina, uel ſarcina mea geſtatur.* Et *eſt mili- tum, qui calonibus & iumentis ſarci- narijs utuntur.*

Σκευοφορέω. μ. ήσω. π. ηκα. *fero ſarcinas, calonũ eſt & iumentorũ.* Neut. *abſo.*

Σκευοφορεῖα. *phalangæ, quibus baiuli fe- rendis oneribus utuntur.*

Σκευοφόρον. ου. τό. *impedimentum exer- citus & ſarcina.*

Σκευοφόρος. ου. ὁ. *ferens ſarcinas in exer- citu, lixa, calo.*

Σκευοφυλακέω. *cuſtodio ſarcinas.*

Σκευόω. *inſtruo, paro.*

Σκευωρέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. *in malã partem, & idem ferè quod* συσκευά- ζομαι, *id eſt ſtruo, molior, capto,* ἐπι- βουλεύω, *contechnor, incœpta inſidio- ſa ſuſcipio, atque adorior, adorno, machinor,* Demoſthe. Cicero *telam texere, & ordiri telam dicit.* Plau- tus, *Exorſa hæc tela non malè omni- no eſt mihi.* Accipitur *tamen paſ- ſiuè etiam* ἐσκευωρημένος *pro fictus, & impoſturæ plenus.* Eſt *etiam ſa- tago, perſcrutor, & excutio omnia ſagaciter & curioſè, & prædonum more,* Plut. Et σκευωρούμενος, *capta- tor etiam & qui imminet occaſioni prædæ & intentus eſt, inſtãsq́ʒ cuſto- dum negligentiæ.* Aliquando *acci- pitur in bonã partem pro tracto, mo- lior, & ſatago.* Et *dicitur* ἀπὸ τῶν σκευῶν φυλακῆς, οἱονεὶ τὰ σκεύη ὁρῶ. Bud. Com.

Σκευωρέω. idem.

Σκευώρημα. ατος. τό. *cõmentum, inſidiæ, inſidioſa molitio, & fraudulenta re- rum machinatio, molimen fraudu- lentum & captioſum.*

Σκευωρία. ας. ἡ. *idem quod* σκευώρημα, *id eſt calumnioſa actio, quadruplato- ria perſcrutatio,* Demoſth. Signifi- *cat etiam* περίεργον φυλακὴν καὶ ἔρευ- ναν, *hoc eſt curioſam, delatoriamq́ʒ obſeruationem & cuſtodiam, quod etiam interdum in bonã partem ac- cipitur,* Ariſtot. de Hiſt. 9. Eſt *etiã uehemens occupatio circa aliquid et delectatio,* Ariſtot. de Genèr. ani. 1. Bud. Com.

Σκίφαρος. ου. ὁ. *compoſitus.*

Σκέψις. ιος. ἡ. *cõſyderatio, conſiliũ, deli-*

Σκήμπτω. *concludo.* (*beratio.*

Σκηνέω. μ. ήσω. π. ηκα. *incumbo.*

Σκηνή. ῆς. ἡ. *ſcena, umbraculum, & ea theatri pars, quæ inter duo cornua pertenditur: tentorium, quod ab ru- ſticis inumbrationis cauſa excitari ſolitum erat, tabernaculum, mediũ theatri oſtium.* Item *fraus, orna- tus tragicus, ornatus quidam mulie- bris.* Σκηναί *attegias uocarunt.* Cæl. lib. 5. ca. 8.

Σκηνάομαι, & σκηνέομαι, & σκηνέω, *idem quod* σκηνόω. (*tans.*

Σκηνίτης. *in ſcena uel tentorio habi-*

Σκηνίδιον. ου. τό. *tabernaculum.*

Σκηνικός. οῦ. ὁ. *ſcenicos agones exercẽs.*

Σκηνοβατοῦμαι. *in proſcenium in comœ- dia prodeo.*

Σκηνοβατῶ. *peruulgo, traduco, omniũ oculis expono, infamo.*

Σκηνογραφία. ἡ. *eſt frontis & laterum*

abſcedentium adumbratio, ad circiniq́ centrum omnium linearum reſponſus. Plutarch. πάντα τὰ πράγματα τραγῳδίαν ὄντα καὶ σκηνογραφίαν, omnes res dignæ tragœdia & ſcena. Cæl. li. 5. ca. 8.

Σκηνόγραφος. ſutor tabernaculorum.

Σκηνόομαι. τὸ σκηνῶ.

Σκηνοπήγια. τὰ. ſcenopegia, celebritas erat Hebræorũ, quã liberati iam de ſeruitute Aegyptiaca ſub tentorijs in ſolitudine celebrabãt, menſis pomis omnifariam onuſtis. Dicta à σκηνὴ & πήγνυμι, hoc eſt à figendis tabernaculis. Latini aſpirationem addũt, neſcio qua de cauſa. Σκηνοπηγία quoq; ab Ariſtotele dicitur, nidi conſtitutio illa, quam miro ingenio excogitant hirundines implicito feſtucis luto ad lutariæ paleationis normam, quæ ἀχύρωσις appellatur. Cæl. lib. 4. cap. 15.

Σκηνοποιΐα. ας. ἡ. locatio tentoriorum.

Σκηνοποιός. οῦ. ὁ. tentorij artifex, aulæorum textor.

Σκηνοποιοῦμαι, &

Σκηνοποιῶ. tabernaculum excito, domum facio & coagmento, in tentorijs moror.

Σκηνοῤῥάφος. ου. ὁ. ſutor, coriarius.

Σκῆνος. εος. τὸ. habitatio, tabernaculum, tentorium, ornatus muliebris.

Σκηνόω. μ. ώσω. π. ωκα. habito, contubernor, caſtra metor, pono tentorium, κατασκηνῶ, obumbro. Neutr. abſol.

Σκηνύδριον. ου. tugurium.

Σκηνωτής. οῦ. ὁ. qui in tabernaculis agit.

Σκήνωμα. ατος. τὸ. habitaculum, tentorium, tabernaculum.

Σκηπτάνιον. ου. τὸ. ſceptrum, baculus.

Σκήπτομαι. μ. ψομαι. π. μμαι. fingo, ſimulo, inhæreo, incumbo, cauſificor, prætexo.

Σκηπτός. οῦ. ὁ. fulmen uiolentũ. à σκήπτω.

Σκηπτοῦχος. ου. ὁ. ſceptiger.

Σκῆπτρον. ου. τὸ. ſcipio, cui innitimur. à σκηρίπτεσθαι uel σκήπτεσθαι. Accipitur tamen pro eo ſcipione, quem reges geſtabant auratum & eburatum: & ſignum erat uel imperij, quale Agamemnoni datur latè imperitanti: uel orationis, quale concionator Telemachus dicitur habere: uel iuſtitiæ, quod Achilli datur, qui iniuria affectus per ſceptrum, uelut iuſtitiæ ſymbolon, iurat. Cæl. li. 4. ca. 29.

Σκηπτροφόρος. ου. ὁ. rex, ſceptrifer.

Σκήπτω. μ. ψω. π. φα. fulmino, irruo, σφοδρῶς καὶ βιαίως καταφέρομαι. Item occaſionem inuenio, innitor.

Σκήπων. ωνος. ὁ. baculus, ſcipio, σκῆπτρον

Σκηρίπτομαι, uel σκηρείπτομαι. innitor, fulcior.

Σκῆψις. ιος. ἡ. fictio, πρόφασις, fictum refugium, tentamentum, cõmentum.

Σκιά. ᾶς. ἡ. umbra, adumbratio: quaſi κιὰ. nam κίειν comitari eſt.

Σκιαγραφία. adumbratio, prima picturæ lineamenta.

Σκιαγράφος. qui rem adumbrat.

Σκιαγραφῶ. adumbro, hoc eſt rem non ſolidam exprimo, ſed per umbram edo, ac fallaci ſimulacro repræſento, quales ſunt imagines picturæ umbratilis, quod & σκιαγραφεῖν & σκιαγραφεῖν dicitur.

Σκιάδαι. rami prægrandes umbram facientes, attegiæ.

Σκιαδία. σκηνοπήγια. eſt autem locus in ᾧ τὰ μαγάνια ἐκαθίζετο.

Σκιάδιον. ου. τὸ. umbella, pileus latus, ueluti uulgò ſtramineus aduerſus ſolis ardores. Item rotundum illud ueluti uelamentum in herbis, ut in aniſo, & fœniculo.

Σκιάζω. inumbro, tego, obumbro.

Σκιαθήρας. quaſi dicas umbræ indagator, inſtrumentum autem gnomicon eſt, quo etiam architecti metandis urbibus utebantur.

Σκίαινα. ας. umbra piſcis.

Σκιαμαχέω. μ. ήσω. π. ηκα. pugno cum umbra, umbratili certamine depugno, quod faciunt ij qui ſecum ipſi pugnam meditantes nemine repugnante concertant. Dicitur prouerbio de inaniter laborantibus. de quo Eraſ. Chil. Neutr. abſol.

Σκιαμαχήσας. ντος. ὁ. crebris ictibus aërem inanem feriens.

Σκιαμαχία. ας. ἡ. umbratilis armorum meditatio, ſiue pugna, et genus leuioris exercitationis, ueluti pilarum luſus, uulgò ſcrimia. Abijt in prouerbium de ijs, quæ fieri nequeunt. Plutarchus eleganter ſcribēdi ſtudium, quo garriendi pruritum ſedari poſſe putat, σκιομαχίαν nuncupat.

Σκιάς. opus topiarium, ſcena, attegia, camera è frondibus & arbuſtis, umbra corporis, ramus grandis.

Σκίασμα. ατος. τὸ. umbra, umbratio.

Σκιατραφία. uita umbratilis, cum quis in umbra degit ſemper.

Σκιατροφέομαι, uel σκιατραφέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. nutrior in umbra, in umbraculis dego, in ſolem non prodeo, Xenoph. Dicitur & περὶ τῶν ἁδυπαθούντων, ijsq́ qui in delicijs umbraculorum aſſueti, aduri à ſole nolunt, Athen. Et uoce actiua ἐσκιατραφηκὼς, pro ἐσκιατραφημένος. Bud. Com.

Σκιαυγεῖν. cæcutire, ἀμβλυώττειν.

Σκιδανός. ῦ. ὁ. trachurus piſcis.

Σκιδαρός. tenuis, ἀραιός.

Σκίδιον. ου. τὸ. aſſula.

Σκίδναμαι. ſpargor.

Σκιερός. ῦ. ὁ. umbroſus.

Σκυθρωπάζει τὸ πρόσωπον. demittit uultū.

Σκίλημα. ariditas, σύμπτωσις.

Σκίλλα. ης. ἡ. ſcilla, herbæ genus.

Σκιμαλίζειν eſt prætentare digito an gallinæ oua conceperint. Item medium oſtendere digitum, quo ſummus contemptus ſignificatur. Fuit enim priſci moris, ut ſi quos flocci penderent, aut inſigni contumelia, uel deformi conuicio afficerent, id obiectu medij digiti protenti, non autem compreſſi, denotarēt. Alex. Genial. li. 4. ca. 26.

Σκιμβάζω. μ. άσω. π. ακα. claudico.

Σκιμβός. ῦ. ὁ. loripes, claudus.

Σκίμπιον. ſcipio.

Σκίμπος, &

Σκίμπους. οδος. ὁ. ſcabellum, lectus humilis & mutilus, grabatum.

Σκίμπτομαι, &

Σκίμπτω. μ. ίμψω. π. ιμφα. figo, innitor. Actiu. accuſ. iung.

Σκιναψός. ῦ. ὁ. inſtrumentum muſicum.

Σκινδαλμός, uel σκινδαλαμός. ῦ. ὁ. aſſula, fragmentum, minutū quod à pennis raditur. Inde pro nugis & quiſquilijs Ariſtoph. λεπτολογία.

Σκινδαρεύομαι, &

Σκινθαρίζειν. medio digito naſum ferire.

Σκινθίζομαι. calcitro, λακτίζομαι.

Σκιογραφία. ας. ἡ. prior deſignatio, lineamentum primum picturæ.

Σκιοειδής. umbratilis.

Σκιόεις. εντος. ὁ. amplam umbram faciēs, obſcurus, opacus.

Σκιόθηρον. τὸ. locus captandæ umbræ idoneus. Et σκιόθηρα inſtrumenta quædam mathematica ſunt, Plutar. in Marcel.

Σκιομαχία. ας. idem quod σκιαμαχία.

Σκίουρος. ου. ὁ. ſciurus, animalculum quod cauda ſibi umbram facit.

Σκιόωντο. inumbrabantur.

Σκιπός.ȣ̃.ὁ.ſordidus, auarus.
Σκίπω.pungo.
Σκίπων.νος.ὁ. idē quod σκίπων, ſicut &
Σκίπωσις.ιος. & σκίπων. Item radius.
Σκιρός.ȣ̃.aſſula. Vtitur Vitruu. pro fra-
gmentis quæ marmorarij ex operi-
bus deijciunt, σκινδαλμὸς.
Σκιροφοριών.ῶνος.ὁ. Martius menſis.
Σκίῤῥα, uel σκίῤῥος. terra alba ut gy-
pſus. Eſt quoque
Σκίῤῥος.ȣ.ὁ.durities, dura hepatis di-
ſpoſitio, affectio in aliqua muliebriū
locorum parte facta, quæ tactui non
cedit, inæqualiter tumet, & ſine do-
lore plerunque eſt.
Σκιῤῥόω.induro, σκληρυνω, obdureſco.
Σκιῤῥώδης.νος.ὁ,ἡ.durus, aridus.
Σκιῤῥωθείς.ένος.ὁ. induratus, qui fecit
callum.
Σκίῤῥωμα.ατος.τὸ. idem quod σκίῤῥος.
Σκιρτάω.μ.ήσω.π.κκα. exulto, ſalio, ſal-
to, inſulto. Neutr. abſol.
Σκίρτημα.ατος.τὸ. laſciuia, ſaltatio.
Σκιρτικός.ȣ̃.ὁ.petulcus, id eſt ſaltator.
Σκίρων.ωνος.ὁ. Sciron uētus, qui & Cau
rus ab Athenieſibus dicitur, quoniā
ſpirat à ſaxis quæ Sciron latro inco
luit, quem Theſeus interemit.
Σκίταλοι.οἱ.nihili homines & mali.
Σκιφίνιον.corbis è palmeis uirgis con-
texta.
Σκίφος.νος.τὸ.gladius apud Aeoles.
Σκλέω.areo. (na.
Σκληραγωγία. ſeuera educatio, diſcipli
Σκληραγωγῶ.durè tracto, duriter exer-
ceo, durè & illiberaliter, ac minimè
indulgenter educo.
Σκληραύχην.ενος.ὁ.σκληροτράχηλος.
Σκληρίδερμα. cruſta intecta.
Σκληροκαρδία.ας.ἡ.duritia cordis.
Σκληρόκηροι δέλτοι. libelli qui ob ceræ
duritiem difficulter inſcribūtur, diu
autē quæ inſcripta ſunt, retinēt. Sui.

Σκληροκοίλιος.laborans duritie uētris.
Σκληρός.οῦ.ὁ.durus, ſtrigoſus, rudis,
craſſus, aſperus, auſterus. Item fa
uorum uitium cum putreſcunt.
Σκληρότης.durities, ruditas.
Σκληροτράχηλος.ȣ.ὁ.duræ ceruicis.
Σκληρότριχα.τὰ. quibus duri pili.
Σκληροφθαλμία.morbus oculi, quando
præ duritie palpebræ uix è ſomno a-
periuntur, ſordesque in angulis ſubſic
cæ remanent, oculique propterea ſub-
ruffi.
Σκληριωᾷν.areſacere, oſcitare, pandi-
culari.
Σκληρυνομαι.induresco.
Σκληρυντικός.ȣ̃.ὁ.indurans.
Σκληρύνω.obduro. Actiu. accuſ.
Σκλήρωμα.duritia.
Σκληφός.ȣ̃.ὁ.dicitur qui eſt attenuato &
exhauſto corpore, ὁ σκληρὸς, καὶ παρειμέ
νος, ὁ τὰ σκληρὰ φέρειν δυνάμενος. Sui.
Σκνιπός.ȣ̃.ὁ. ſordidus, auarus, σμικρο-
λόγος.
Σκνιφός.ȣ̃.ὁ.qui eſt hebeti uiſu. Item
σμικρολόγος καὶ ῥυπαρὸς. παρὰ τὰς σκνί-
πας, id eſt à uolucribus uermiculis
minimis, & ligna erodentibus.
Σκνίψ, pro κνίψ.uermiculis erodens li-
gna, culici ſimilis. (dus.
Σκοίθης.ὁ.calumniator, loquax, facun-
Σκοιός.ȣ̃.ὁ.fortis, mollis, uarius, tene-
broſus. σκοιὸν (inquit Heſych.) ἰσχυ-
ρὸν, δασὺ, μαλακὸν, βαθὺ, μέγα, χλωρὸν,
ποικίλον, σύσκιον.
Σκολυκῶδη.τὸ σκωληκῶδη.
Σκωληκοτόκα.ἡ.uermipera.
Σκολιά.τὰ.carmina conuiualia, ſic di-
cta, quòd non quiuis ea caneret, ſed
eruditi duntaxat.
Σκολιός.ȣ̃.ὁ. obliquus, tortuoſus, mali-
gnus, importunus, inæqualis.
Σκολιότης.ητος.ἡ.tortuoſitas.
Σκολόπαξ.gallinago.

Σκολόπενδραι. centipedes.

Σκολοπίζω. μ. ίσω. figo palũ, crucifigo.

Σκόλοψ, uel σκώλοψ. οπος. ὁ. palus, lignum fixum, erectum, acies, acumen. Heſych.

Σκολύθριον. ου. τὸ. ſcabellum, ſedicula.

Σκόλυθρος. ου. ὁ. illiberalis, ſordidus.

Σκόλυμος. ου. ὁ. cardui ſpecies. Plin. lib. 20. ca. 23.

Σκολύπτω. euello, κολούω.

Σκομβρίδες. αἱ. piſcium genera.

Σκομβρίζω. μ. ίσω. π. ικα. muſsito, & laſciuè ludũ quendam exerceo, γογγύζω.

Σκοπάρχης. ου. ὁ. præfectus ſpeculatorũ.

Σκόπελος. ου. ὁ. ſcopulus.

Σκοπέομαι, &

Σκοπέω. μ. ήσω. π. ηκα. conſydero, animaduerto, contemplor, ſpeculor, σκέπτομαι.

Σκοπή. ῆς. ἡ. &

Σκοπιά. ᾶς. ἡ. ſpecula.

Σκοπιάζομαι. μ. άσομαι. π. ασμαι. &

Σκοπιωρέομαι. è ſpecula contemplor, ſpeculor, obſeruo.

Σκοπιωρος. qui è ſpecula contemplatur & obſeruat. Transfertur etiam ad alia. Dicitur & σκοπιήτης, pro eodem. Sic

Σκοπός. οῦ. ὁ. cuſtos, ſpeculator, explorator. Item conſyderatio, mens, propoſitum, quod Latinis uno uocabulo cogitatio dicitur. Vnde ἀπὸ τοῦ σκοποῦ, id eſt præter propoſitum, præter intentionem & conſilium, abſurde, abre. Item & propoſitum ſagittariorum, quem ſcopulum Tranquillus uocat. Bud. Com.

Σκορακίζω. μ. ίσω. π. ικα. uitupero, conuicior, exinanio, mitto in eremũ, ad coruos mitto, in malã crucẽ mitto, profligo, eijcio, damno, odio perſequor.

Σκορακισμός. οῦ. ὁ. uituperatio, contumelia, reprobatio, impoſtura.

Σκορδινᾶσθαι. protendere membra cum oſcitatione, capite grauari, pandiculare.

Σκορδύλος. ου. ὁ. ſcordylus piſcis.

Σκορδάλμη. nidor, allium cum muria tritum, acrementum.

Σκοροδίζω. ante pugnam gallinaceos allijs præmunio.

Σκόροδον. ου. τὸ. allium, naſturtiũ. Vnde σκορόδιον, caulis allij, uel ipſum allium.

Σκοροδέων. ῶνος. ὁ. allietum.

Σκορπίαρος. ου. ὁ. qui natus eſt in ſcorpione.

Σκορπίζομαι. aſper ſum, irrito.

Σκορπίζω. μ. ίσω. π. ικα. ſpargo, diſcutio, diſsipo.

Σκορπιοπληκτής. οῦ. ὁ. pcuſſus à ſcorpiõe.

Σκορπίος. ου. ὁ. ſcorpius. παρὰ τὸ σκορπίζειν τὸν ἰὸν, uel παρὰ τὸ σκαιῶς ἕρπειν.

Σκορπιαίνεσθαι. exaſperare, inſoleſcere.

Σκορπιοῦσθαι. idem.

Σκορπισμός. οῦ. ὁ. diſperſio.

Σκορπιώδης. εος. ὁ, ἡ. pernicioſus, uenenoſus, aſper, ad iracundiam pronus.

Σκοταῖος. ου. ὁ. &

Σκοτεινός. οῦ. ὁ. tenebroſus, tenebricoſus. Sic appellatus eſt propter obſcuritatem ſcriptorũ Heraclitus Epheſius.

Σκοτάω. aufugio, δραπετεύω.

Σκοτία. ας. ἡ. furia, tenebræ, & τρίγλης

Σκοτίας. ου. ὁ. tenebrio, fugitiuus. (φων.

Σκοτίζω. μ. ίσω. π. ικα. obſcuro. Act. acc.

Σκοτικὸς λόγος. qui factus eſt inter coriarios.

Σκότιος. ου. ὁ. ex occulto coitu & illegitimis nuptijs natus. σκοτίος autem Scotius uiri nomen.

Σκοτοδινιάω. μ. άσω. obtenebreſco, hallucinor, ſic defatigor ut uidere nequeã, faſtidio corripior, uertiginẽ patior.

Σκοτόμαινα νύξ, &

Σκοτομήνη.ης.ἡ.nox illunis, hoc eſt lu-
na carens,obſcura, turbulenta,tem
peſtuoſa.

Σκοτομηνία.ας.ἡ.obtenebratio lunæ.

Σκοτομήνιος.ου.ὁ.obſcurus,ut nox.

Σκότος.τος.τὸ. uel Attice. ου.ὁ.tenebræ.

Σκοτόω.μ.ώσω.π.ωκα. obtenebro. Acti.

Σκότωμα.ατος.τὸ.uertigo.

Σκοτωματικός.uertiginoſus.

Σκυζαπάζω.turbo.

Σκύβαλα.τὰ.rudera.

Σκυβαλίζομαι.μ.ίσομαι.π.ίσμαι. repro
bor, in nihilum redigor, abijcior.

Σκυβαλισμός.ου. ὁ. reiectamentum, re-
probatio, ἐκφαύλισμα.

Σκύβαλον.ου.τὸ.ſtercus,aut quod cani-
bus expoſitum eſt, quiſquiliæ, quaſi
κυσίβαλον.

Σκυδίζω.calcitro,λακτίζω.

Σκυδμαίνω.μ.ανῶ.σκύζομαι, triſtor,ira
ſcor. Propriè de leonibus ob catulos
abreptos in iram concitatis. ἀπὸ τοῦ
σκύμνος, καὶ τοῦ μαίνειν.

Σκύδνος.conuicium,ira, triſtitia. Sic

Σκυζᾶν.canire: & de canibus dicitur,
cum furore quodam in uenerem ra-
piuntur. Et

Σκύζομαι.μ.ύσομαι.π.υσμαι.idem,σκυ-
δμαίνω.

Σκύθαινα.fabula.

Σκύθιζω.σκύζεσθαι, iraſci, uultu triſti &
obnubilo incedere.

Σκυθικαὶ.αἱ.genus calceamenti.

Σκυθοπιεῖν.ſcythicè bibere, merum ui-
num intemperanter bibere.

Σκύθος.genus poculi.

Σκυθοτοξότης.ου.ὁ.ſagittans ſcythicè.

Σκυθράζω. σκυθρωπάζω.

Σκύθραξ.adoleſcens, μεῖραξ, ἔφηβος.

Σκυθρός.οῦ.ὁ.moleſtus, triſtis, συννοὺς τὰς
ὄψεις.

Σκυθρωπάζομαι.μ.άσομαι.π.ασμαι. præ
triſtitia eo demiſsis oculis, auſterita-
tis prætextu aliquid ago, ſcythico-
ſum uultu. Vel παρὰ τὸ σκύζομαι καὶ ὤψ,
ὠπὸς, uel quaſi χυτρωπὸς, παρὰ τὴν χύ-
τραν, ὁ ἀφανὲς πρόσωπον ἔχων τεταμένον.
Depon. abſol.

Σκυθρωπάζω.μ.άσω.π.ακα.idem. Neut.

Σκυθρωπός.οῦ.ὁ. &

Σκύθρωψ.ωπος. ὁ. uehementius eſt quàm
triſtis, ut intelligatur, non qui dole-
at, ſed qui uultu ſit inamœno & ſeue
ro, auſterus nimirum & tetricus.

Σκῦλα.mortuorum manubiæ prædáue
ac ſpolia, ſicut λάφυρα, uiuorum.

Σκυλαίαι.αἱ.idem, πανοπλίαι.

Σκυλακία. admiſſura, ſiue nutricatio
catulorum, grex catulorum.

Σκυλακεύειν τὰς κύνας.τὸ ἐμπιπλάναι σκυ-
λάκων.

Σκυλάκιον.ου.τὸ.canis, σκύλαξ.

Σκυλακώδης.τος.ὁ,ἡ.inuerecundus, ca
ninus.

Σκύλαξ.κος.ὁ, ἡ. catulus: quaſi χύλαξ,
ἀπὸ τοῦ ἐπιχεῖν τὴν ὑλακήν.

Σκυλάω.μ.άσω.π.ακα.ſpolio, prædor.

Σκυλία.caniculi.

Σκύλλα.ης.ἡ. ſcylla monſtrum marinũ.

Σκυλλάριον.ου.ſquylla parua.

Σκυλλίω.uello, unguibus traho, aut la-
cero.

Σκύλλομαι.uexor.

Σκυλλοπρόσωπος.ου.ὁ.impudens.

Σκύλλος.σκύλαξ.

Σκύλλω. μ. υλῶ. uexo, moleſtus ſum.
Actiu. accuſ.

Σκυλμαίνω.iraſcor, σκυδμαίνω.

Σκυλμός.οῦ.ὁ.uexatio.

Σκυλοδέψης.ου.ὁ.corij tinctor.

Σκῦλον.ου.τὸ.ſpolium, exuuium, pannus
lacer, pellis, exuuiæ.

Σκῦλος. idem.

Σκυμαλίζειν.σκιμαλίζειν.

Σκυμνεύειν νεβρούς. alo hinnulos.

Σκύμνος.ου.ὁ.catulus leonis, pullus. Lu
cret. lib. 5. At catuli pantherarum
ſcymniq;

ſcymniq́ leones.

Σκυώιον. ſupercilium.

Σκυνίζω. calcitro.

Σκυρβάλια. ας. ἡ. adoleſcentia.

Σκυρβάλιος. ου. ὁ. adoleſcentulus, νεανίσκος.

Σκυρίπτω. cornu peto, κερατίζω, κυρίπτω.

Σκῦρος. ου. ὁ. aſperitas, ſalebra minuta, fruſtula quæ exiliunt ex marmore dum inciditur, λατύπη, πώρος, ſcyrrhus. Eſt etiam inſulæ nomen & urbis.

Σκυρωτός. præruptus, aſper, ἀπόκροτος.

Σκυτάλη. ης. ἡ. mus araneus. Item ſcutica, hoc eſt flagellũ ex pelle factũ. Item pera ex corio. Item caterua equeſtris. Eſt quoq; tabula in qua ſcripta ſontium delicta proponebantur. Item ſurculus loricatus, quod genus epiſtolæ erat apud Lacedæmonios, de quo Gel. lib. 17. ca. 9.

Σκυταλίδες. qui ſubſunt articulis condyli, uel nodi.

Σκύταλον. ου. τὸ. genus teli, quæuis uirga, & ſcutica, τράχηλος.

Σκυτεῖον. ου. τὸ. ſutrina.

Σκυτεύς. έως. ὁ. coriarius, cerdo, ſutor.

Σκυτίζω. μ. ίσω. π. κα. lacero.

Σκυτική. ῆς. ἡ. ars coriaria.

Σκυτίνη. præcinctum pelliceum.

Σκύτινος. η. coriaceus.

Σκυτοδεψέω. μ. ήσω. π. ηκα. tingo pelles. Neutrum.

Σκυτοδέψης. ου. ὁ. &

Σκυτοδεψός. οῦ. ὁ. tingens & ſubigens pelles, σκυτεύς.

Σκύτος. τος. τὸ. corium.

Σκυτοτομέω. μ. ήσω. π. ηκα. exerceo artem incidendi corium. Neutr. abſol.

Σκυτοτομική. ῆς. ἡ. ars ſutoria.

Σκυτοτόμος. ου. ὁ. inciſor corij.

Σκυτώδης. τος. ὁ. alueo tumens.

Σκύφος. ου. ὁ. ſcyphus.

Σκωληκίζεσθαι. inſtar uermium moueri.

Σκωληκίζοντες σφυγμοί. pulſus uermiculantes, id eſt qui minuuntur.

Σκωλήκιον. ου. τὸ. uermiculus.

Σκωληκόβρωτος. ου. ὁ. à uermibus exeſus.

Σκωληκοειδής. έος. ὁ. uermiformis.

Σκωληκιᾶν. uermiculari, id fit cum enatis uermiculis ſegetes & arbores infeſtantur.

Σκώληξ. ηκος. ὁ. uermis.

Σκωληκοτόκα. τὰ. quæ uermem pariũt.

Σκολοβάτης. uermiculus quidam.

Σκῶλον. ου. τὸ. impedimentum in itinere, ſcandalum, offendiculum.

Σκῶλος. ου. ὁ. palus, ſpina.

Σκώλοψ. idem, σκόλοψ.

Σκῶμμα. ατος. τὸ. cauillum, ſales, dicterium, ſalſe dictum.

Σκωμμάτιον. ου. τὸ. cauillum.

Σκῶπες. οἱ. bubones, quæ ſunt aues nocturnæ ex genere noctuarũ. Ab alijs uocantur aſiones, quarum alterum genus ἀσκῶπες, id eſt ſempaſiones appellantur utroque uocabulo compoſito. Dicitur aũt παρὰ τὸ σκώπτειν ἢ παίζειν, κακόφωνοι γὰρ. Athenæus ſaltatione capi ſcribit, quemadmodum & ὤτους. Vnde σκώψ ſaltatio uarijs motibus ad iſtarũ auium imitationem, & uerbum σκώπτειν, hoc eſt alterum imitando illudere.

Σκώπευμα. geſtus eſt manus ad frontem oppoſitæ, ut melius diſpiciatur aliquid.

Σκώπτης. ου. ὁ. cauillator, deriſor.

Σκωπτικός. οῦ. ὁ. cauillis ualens.

Σκωπτόλαι. οἱ. qui cauillis & ſcommatibus gaudent, φιλοσκώμμονες.

Σκώπτω. μ. ψω. π. φα. cauillor, ſales dico, dicteria iacio. Accuſ. aut mediante præpoſitione εἰς.

Σκώρ. τοῦ σκατός. merda.

Σκωραμίς. ίδος. matula, ἐν ᾗ ἀποπατοῦσι.

Σκωρία.ας.ἡ.ſcoria,fæces metalli.

Σ M.

Σμάραγδος.ου.ὁ.ſmaragdus.

Σμαραγέω.μ.ήσω.π.ηκα. reſono,ſtrido, crepo,λάμπω. Neutr.abſol.

Σμάραγος.ſonus,ſtrepitus,ὁ ἀπὸ σπαραγμοῦ ψόφος.

Σμαράσσω,pro μαράσσω. luceo,ſplēdeo.

Σμαρίς. ίδος.ἡ. genus puſilli piſcis. Quidam mænidas eſſe putant.

Σμιλίον. ου.τὸ. culter eſt ſutorius, quo corium ſcinditur.

Σμερδαλέος.α.ὁ. terribilis, horrendus, formidandus,τοῖς μέρδουσιν ὅ ἐστι βλάπτουσι καταπληκτικός.

Σμερδνόν.terribiliter.

Σμερδνός.οῦ.ὁ.σμερδαλέος.

Σμέρδνος.εος.τὸ. robur,impetus.

Σμέω. purgo,abſtergo,percutio.

Σμῆγμα.ατος.τὸ.σμήχη.

Σμηκτικός.οῦ.ὁ. habens uim abſtergēdi purgandiq́.

Σμηκτὶς γῆ.cimolia, Hippocrat.

Σμήχη.ης.ἡ. ſapo,ſmegma, quod purgat.ἀ σμήχω.

Σμηλακέω.μ.ήσω.π.ηκα. loquor, φωνῶ.

Σμηνίον.ου.τὸ.ꝓpolis,id eſt cera durior.

Σμηνοκόμος. ου.ὁ. apiarius, μελισσουργός.

Σμῆνος.εος.τὸ.alueare,apiariū,examen

Σμῆξις.εως.ἡ. purgatio.

Σμήριγξ. capillus,crinis.

Σμήρινθος.ου.ὁ.funiculus,et auis genus.

Σμήχω.μ.ήξω.π.ηχα. abſtergo, purgo.ἀ σμῶ τὸ καθαίρω. Actiu.accuſ.

Σμικρολογία.ἡ. turpis parſimonia,ſordes,parcitas.

Σμικρολογοῦμαι.anxie nimium minutiſſima quæq; inquiro,anxie & ſcrupuloſe circa uilia & ſpernenda occupor,de aſpernabilibus laboro,uel accuratè diſputo.

Σμικρολόγως auarè,perparcè,tenaciter

Σμικροπρέπεια.ας.ἡ.humilitas.

Σμικροπρεπής.έος.ὁ,ἡ.humilis.

Σμικρός.οῦ.ὁ.paruus.

Σμικρότης.ητος.ἡ. paruitas.

Σμικρύνω.μ.υνῶ.imminuo. Actiu.acc.

Σμιλεύματα. τὰ. raſuræ quæ ſcalpello abraduntur.

Σμίλαξ.ακος.ὁ. hederæ genus,taxus arbor uenenoſa.

Σμίλη.ης.ἡ.cælum,ὀβελός,ſcalpellum, culter ſutorius,medicum ferrum.

Σμιλίον. τὸ σμιλίον.

Σμίνα.ligo, δίκελλα.

Σμίνθα. ης. ἡ. mus domeſticus, lingua Cretenſium.

Σμινθεύς.έος.ὁ.cognomen eſt Apollinis à loco ubi colebatur.

Σμίνθουρος.caudā mouens,adblandiens

Σμινύη.ης.ἡ.dolabra,uel bidēs,aut ligo

Σμογερός.οῦ.ὁ.durus,malus, inſidiator.

Σμοιός.ου.ὁ.difficilis,terribilis,triſtis.

Σμοκορδέω.μ.ήσω.π.ηκα. mulieres orno. (ζω.

Σμορδόω.μ.ώσω.π.ωκα.coëo, συνουσιάζω.

Σμυγερόν.οῦ.τὸ.laborioſum & turpe.ἀπὸ τοῦ σμύχω τὸ καίω.

Σμυδρός.οῦ.ὁ. candens ferrum,pro μυδρός.

Σμυκτήρ.naris.

Σμυός.triſtis,σμοιός.

Σμύρνα.ης.ἡ.myrrha.

Σμυρνίζω.æmulor myrrham.

Σμῦς.mus.

Σμύχομαι. μ. ύξομαι. π. υγμαι. ardeo. Depon.

Σμύχω.μ.ύξω.π.υχα.comburo,corrūpo

Σμῶ.purgo,abſtergo,percutio.

Σμωδικόν.pharmacum ad uibices.

Σμωθέω.turbor,bullio.

Σμώδω.uerbero.Vnde

Σμῶδιξ.ιγος.ἡ. uibex,liuor ex percuſſione.

Σμώχειν. conuiciari, μετὰ σπουδῆς ἀπειλεῖν.

Σοβάδες. αἱ. petulcæ, & pſequentes meretrices, inſanæ, ſuperbæ, inſtabiles.

Σοβαρεύομαι. μ. εύσομαι. π. ευμαι. inſoleſco, & cum faſtu aliquid ago.

Σοβαρός. ᾶ. ὁ. uenuſtus, diues, ſibi placens, ſuperbus, uultu & inceſſu tumorem animi & arrogantiam præ ſe ferens. à σοβεῖν, quòd alios repellat ac faſtidiat. Suid.

Σοβαρῶς. magnificè, ſtudioſè, diligẽter.

Σοβάς. idem quod σοβαρός.

Σοβίομαι. conſternor, & turbulenter incedo, turbide me infero. Vnde σεσοβημένος, τεταραγμένος, turbidus, conſternatus & impotẽs animi. Sic etiã

Σοβέω. μ. ήσω. π. ηκα. improbe & inſolenter ingredior & obuios ſummoueo, inſequor, curo. Item excutio, abigo, expello, ut σοβεῖν τὴν κόνιν, puluerẽ excutere, Xenoph. de ſtringẽdis equis loquens, de quo Bud. Cõ. Item compeſco, cogo gregem.

Σόβη. muſcarium caudæ equinæ.

Σόγχος. ſonchus, ſcariola.

Σοίβης. ὁ. loquax, arrogãs, calumniator

Σοῖο. tui, pro σοῦ, poſſeſſiuum à σός. at σεῖο primitiuum eſt à σύ.

Σόλοι. Soli, urbs eſt Ciliciæ, quæ poſtea Pompeiopolis dicta eſt.

Σολοικίζω. μ. ίσω. π. ικα. ſolœciſmũ facio

Σολοικισμός. ᾶ. ὁ. ſolœciſmus. Hoc nomine ſignificatur quicquid fit perperam, nec recte nec ordine peragitur, ut σολοικισμὸς τῶν ἐλονῶν, Luciano.

Σόλοικον. idem.

Σόλοικος. ου. ὁ. indiſcretus, ſuperbus, elatus, intemperans.

Σολοικοφανής. έος. τό. quod ſpeciem habet ſolœciſmi.

Σόλος. ου. ὁ. diſcus. ἀπὸ τοῦ τὸ κινεῖν.

Σόλων. ωνος. ὁ. Solon Athenienſiũ legiſlator.

Σομφός. οῦ. ὁ. σομφώδης.

Σομφότης. ητος. ἡ. inanitas.

Σομφώδης. εος. ὁ. mollis, laxus. Heſych. σομφώδεις (inquit) αἱ χαυνότεραι τῶν ἀγγείων.

Σόος. ου. ὁ. ſaluus, integer, ſanus.

Σορδισμός. ſolœciſmus.

Σορέλλη. dicteriũ in ſenes. nam σορὸς ſepulchrum eſt, τυμβογέρων.

Σορεύω. μ. εύσω. π. ευκα. cadauera cumulo, congrego. Neutr. abſol.

Σορηδόν. ſimul, aceruatim, σωρηδόν.

Σοροδαίμων. ονος. ὁ, ἡ. capularis dæmon, hoc eſt ualde ſenex, ſepulchralis larua.

Σοροπηγός. οῦ. ὁ. pollinctor.

Σορός. οῦ. ὁ. uel ἡ. urna, loculus, cumulus oſſium & cadauerum. Generaliter pro omni cumulo.

Σορίτης. ſyllogiſmi ſpecies.

Σός, σοῦ. ὁ. tuus.

Σόσος. ſtadium, διόπτρα, inſtrumentum geometricum.

Σοῦ. ἴθι, φεῦγε, ὅρμα.

Σουβλίζω. μ. ίσω. inſubulo, penetro.

Σούνιον. ου. τό. Suniũ ꝓmontoriũ Athenarũ.

Σοῦσα. τά. Suſa metropolis Perſidis.

Σοῦσθε. ite, ὁρμᾶσθε.

Σούσινον. ου. τό. oleum ex lilijs confectũ.

Σοῦσις. motus, impetus, iter, curſus.

Σοῦσο. uade, irrue.

Σοφία. ας. ἡ. ſapientia, conſilium. Sæpe accipitur pro aſtu & calliditate. σοφία in contemplatione uerſatur, φρόνησις in actu.

Σοφίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. ſapienter loquor, demonſtro, fallo, impono ſermone, captioſe ago, deterreo. Item doceor ab alio. Depon. accuſ.

Σοφίζω. μ. ίσω. π. ικα. dõceo ſapiẽtiam.

Σόφισμα. ατος. τό. fraus, deceptio, cautela, dolus, cõmentum, artificiũ, cauillum, calumnia, fraus cõpoſita, impoſtura, calliditas, inuentum, ars.

Σοφισματικός. fraudulentus.

Σοφιστεύω. μ. εύσω. π. ευκα. doceo, philoſophor.

Σοφιστής. ȣ̃. ὁ. orator, præceptor, ſapiēs, deceptor, quilibet artifex. Olim σοφισταὶ dicebantur pholoſophi & ſapientiæ profeſſores, deinde rhetores, poſtremo abijt nomen in inuidiam, ut σοφισταὶ dicerentur qui fictam quandam ſapientiæ ſpeciem iactitarent.

Σοφία. ἡ. ſapientia.

Σοφιστικός. cauillator, doloſus.

Σοφιστομανῶ. mire ſtudioſus ſum ſophiſtarum.

Σοφός. ȣ̃. ὁ. ſapiens, doctus, acutus, ſcitus. Item aſtutus, callidus, uafer. Item bonus, utilis.

Σοφοκλεῖς. οἱ. laudicœni, hoc eſt, qui propter cœnam ſibi pactam, orantem laudabant.

Σοφόω. μ. ώσω. π. ωκα. illumino. Actiu.

Σωφρονιστῆρες. dentes quos Auicenna dentes ſenſus uel intellectus appellat. Latini genuinos uocant. Ariſtot. κραντῆρας.

Σοφρόνους. ȣ. ὁ. prudens.

Σοφῶς. ſapienter, aptè.

Σόω. ſeruo, σῴζω.

Σ Π.

Σπάδιξ. ικος. ἡ. genus muſici inſtrumenti. Item auulſus è palma termes cum fructu, & coloris punici ſpecies.

Σπάδιον. ου. τὸ. ſtadium, Dorienſium lingua.

Σπάδων. ονος. ὁ. ſpado, hoc eſt qui ui caſtratur. ἀπὸ τȣ̃ σπᾷν. Cōuellitur enim in ipſis neruus, qui genitale erigit. Eunuchus autem eſſe poteſt & natura.

Σπαδωνισμός. caſtratio.

Σπάζω. μ. άσω. π. ακα. diuello, traho.

Σπάθη, uel σπάθη. ης. ἡ. rudes, inſtrumētum quo ſpumam detrahimus. Item inſtrumentum defenſorium, ut gladius. Item inſtrumentum textoris, cuius pulſu tela arctatur dēſaturq́. Sunt etiam σπάθαι coſtarum oſſa.

Σπαθάω. μ. ήσω. π. ηκα. conſumo, dilapido, φυσάω, intemperanter ſuperbio, ſtudioſè laboro. ἀπὸ τȣ̃ συντόμως κινεῖν τὰς ὑφαντικὰς σπάθας. Item diſpergo, minuo, uacuo, mutilo.

Σπάθημα. ατος. τὸ. denſitas, πύκνωμα.

Σπαίρω. μ. αρῶ. trepido, palpito, ſalio, efflo ſpiritum. Neutr. abſol.

Σπαλαχία. oculorum morbus, cæcitas.

Σπάλαξ. ακος. ὁ. talpa.

Σπαλίς. nouacula, ψαλίς.

Σπαλύσσομαι. turbor, laceror.

Σπαλίων. ωνος. ὁ. machina bellica.

Σπάνις. ιος. ἡ. paupertas, raritas, penuria, inopia.

Σπανία. idem quod σπάνις.

Σπανίζομαι, &

Σπανίζω. μ. ίσω. π. ικα. indigeo, rarus ſum, rarus fio. σπανίζειν tamen plus eſſe uidetur quàm σπανίζω, ut ἀπορεῖν plus eſt quàm ἀπορῶ.

Σπανίζων τῶν ἐπιτηδείων. egens neceſſarijs.

Σπάνιος. ȣ. ὁ. rarus, paucus.

Σπανιώτατα. rariſsimè.

Σπάνις. ιος. ἡ. egeſtas, penuria, λεῖψις.

Σπανίως. raro.

Σπανόν. pretioſum, multa re dignum.

Σπανοσιτία. ας. ἡ. penuria annonæ.

Σπάομαι. σπάω, traho, ἀγρέω.

Σπάραγμα. ατος. τὸ. laceratio.

Σπαραγματώδης. ὁ. iurgioſus.

Σπαραγμός. ȣ̃. ὁ. conuulſio.

Σπαραδικὰ. τὰ. quæ ſparſim degunt, inciuilia, Theodoro interprete.

Σπαράττω. μ. άξω. π. αχα. lacero, uellico, dilanio. Actiu. accuſ.

Σπαργανίζω. μ. ίσω. π. ικα. τὸ σπαργανῶ.

Σπάργανον. ȣ. τὸ. faſcia, pannus quo inuoluuntur

uoluuntur infantes, cunabula.

Σπαργανῶ. cunabulis, ſiue faſcijs inuoluo. unde Luc. de Chriſto, καὶ ἐσπαργάνωσεν αὐτόν.

Σπαργάνωμα. σπάργανον.

Σπαργάω. μ. άσω. π. ακα. luxurior, auellor in aliqua re affectus, ſum in ſicco, doleo de re ablata, nimius ſum in edẽdo & luxuriando, deſydero, appeto. Dicitur quoq; de uberibus lacte turgentibus.

Σπαργίω. μ. ίσω. π. ικα. idem.

Σπαργή. ira, ὀργή.

Σπαρνός. rarus, paucus, tenuis, diſperſus.

Σπάρτη. ης. ἡ. filum, linea, carpentarij rubrica, ſcirpus.

Σπαρτιάτις. ιδος. ἡ. Spartana mulier.

Σπάρτιον, ου. ſpartum uel geniſta, funiculus.

Σπάρτον. ου. τὸ. funis, rudens.

Σπαρτοπόλιος. canities. In tragœdia autem uirili ſpecie nigra ac ſubpallida, in comœdia uero muliebri erat habitu ſpartopolios, canitiem & ipſa uerbotenus indicans, ſed inter iuniores perſonas, ut tamen intelligeretur aliquando meritorium ſcortum fuiſſe. Herm. in Plin.

Σπάρτος. ου. ὁ ſpartus.

Σπαρτός. οῦ. ὁ. ſeminatus.

Σπάσματα. diſtentiones, conuulſiones.

Σπασμός. οῦ. ὁ. contractio, neruorum rigor ſiue diſtentio, conuulſio.

Σπαστικός. οῦ. ὁ. cui intus aliquid conuulſum eſt.

Σπαταγγίζειν. turbare.

Σπάταγοι. ſpatagi, genus echinorum.

Σπαταλάω. μ. άσω. π. ακα. delicior. Neutr. abſol.

Σπατάλη. cibus, deliciæ, ἡ τροφή.

Σπατάλιον. ου. ornamentum fœminarum, à σπάθη.

Σπάτειος. ου. ὁ. coriaceus.

Σπατίλη. ης. ἡ. excrementum, merda, retrimenta quæ à corijs deraduntur.

Σπάτος. εος. τὸ. corium, pellis.

Σπάω. μ. άσω. π. ακα. euello, conuello, traho. Item ſorbeo, ut haurientes pocula facere ſolent. Athen. ὁ δ' ἀλέξανδρος λαβὼν ποτήριον, ἔσπασεν ἢ γενναίως.

Σπείδω. μ. σπείσω. fundo, ἄχρηστον eſt uerbum.

Σπῆμα. funis.

Σπεῖον. τὸ. ſpecus, antrum.

Σπεῖο. ſequere, ἕπου.

Σπέος, τὸ σπεῖος, uel σπέως. τὸ. ſpelũca.

Σπέλεθος. ου ὁ. excrementum.

Σπέλλιξ. muliebre ueſtimentum.

Σπέλιον, Aeol. ου. τὸ. armilla.

Σπεῖρα. ας. ἡ. cohors, caterua, exercitus. Item ſpira, id eſt funis nauticus in orbem conuolutus, uel ſerpentum conuolutio. Nonnunquam pro opere piſtorio inuenitur. Orbis in ligno, interprete Theodoro.

Σπειράομαι μ. άσομαι. π. αμαι. contraho in ſpiram, ſicut ſerpens uel canis dormire uolens. Depon. abſol.

Σπειρηδόν. in orbem, inſtar ſerpentis, conuolutim.

Σπεῖρον. ου. τὸ. ueſtis uilis & lacera, uelum.

Σπείρω μ. σπερῶ. π. ἔσπαρκα. ſemino.

Σπεῖσις. ἡ. libatio, σπονδή.

Σπεκλοῦν ſonitũ edere in coitu, coire.

Σπέλεθος. ſtercus.

Σπονδεῖον. ου. τὸ. σπονδεῖον.

Σπονδίζω. libo, ſacrifico.

Σπονδή. libamen.

Σπένδομαι. paciſcor, fœdus ſancio, fœdus ico, reconcilior. Depon. accuſ. ut σπένδομαι σπονδὰς, & σπένδομαι τοῦτο, hoc eſt, inducijs pactis permitto & concedo.

Σπονδοποιοῦμαι. idem.

Σπένδω. μ. σπείσω. quod à σπάδω inuſitato mutuatur. libo, ſacrifico.

Σπέομαι. ſequor. Depon.

Σπέος. εος. τὸ. ſpelunca, σπήλαιον.

Σπέρμα. ατος. τὸ. ſemen, fructus.

Σπερμαίνω. ſemen emitto, genero.

Σπερματίας. ου. ὁ. cucumeris ſpecies.

Σπερματίδες. αἱ. ſeminariæ.

Σπερματίζω. ſemen efficio.

Σπερματικός. οῦ. ὁ. ſeminalis.

Σπερμοβολεῖ. ſemen genitale emittit.

Σπερμολογία. ας. ἡ. collectio ſeminis quæ fit ab auibus quãdo ſeminatur. Itẽ ſeminatio uerborum, loquacitas.

Σπερμολόγος. ου. ὁ. σπερμονόμος, ſeminilegus. Item uerbi ſator, locutuleius, qui libens uerba funditat, quiq́ ex alieno uiuit, ut ſcribit Harpocrat. Eſt & auicula eius nominis apud Athen. & Ariſtoph. frugilega Gaza interprete.

Σπερμολογῶ. nugor, & uerba loquaciter fundo & deblatero.

Σπερός. οῦ. ὁ. curuus.

Σπερμῶ. ſemino, iraſcor, minor, perſequor.

Σπερχειός. οῦ. ὁ. flumen Theſſaliæ.

Σπερχθάς. turbatus, irritatus apud Herodotum.

Σπερχνός. οῦ. ὁ. acris, diligens, aſper, feſtinans.

Σπέρχομαι, &

Σπέρχω. urgeo, feſtino, iraſcor, conturbor.

Σπεύδω. μ. εύσω. π. ευκα. feſtino, ſtudeo, enitor, pergo. Neutr. abſol.

Σπῆι. ſpeluncæ. datiuus eſt à σπέος.

Σπήλαιον. ου. τὸ. &

Σπήλυγξ. γος. ὁ. ſpelunca. παρὰ τὸ σπέος, καὶ λάας, ἤγουν λίθος κατεσπασμένος.

Σπηλώδης. εος. ὁ. ἡ. plenus ſpeluncis.

Σπιδνός. οῦ. ὁ. denſus.

Σπίζα. ἡ. auicula paſſeri ſimilis.

Σπιζίας ἱέραξ. accipiter fringillarius. (Theod.

Σπιζία. τὰ. aues.

Σπιζίτης. fringillatio, ὄρνεόν τι ὀρνιθάριον.

Σπιθαμή. ῆς. ἡ. palmus, id eſt, menſura quæ fit à pollice ad minimum digitum manu extenſa. Vel (ut Bud. ſcribit) menſura duodenûm digitorum. Latini dodrantem appellant.

Σπιθαμιαῖος. ου. ὁ. qui palmæ habet aut ſemipedis longitudinem.

Σπιλάς. άδος. ἡ. ſaxum concauum in aqua, aut circa mare, petra, uentus impetuoſus, turbo.

Σπιλῶ. μ. ώσω. π. ωκα. contamino. Acti.

Σπίλη. ης. ἡ. &

Σπίλον. ου. τὸ. macula, κηλίς. Item ſidera, χορδὴ δὴ ἐντέρων. Item σπίλοι, fraces, στέμφυλα.

Σπιλόομαι. μ. ώσομαι. π. ωμαι. ſordeſco, maculor. Depon. abſol.

Σπῖλος. ου. ὁ. &

Σπίλωμα. ατος. τὸ. ῥύπος, μιασμὸς, macula: ꝓprie notæ in ueſtibus diſcolores. Item locus ſalebroſus, ſaxũ aſperũ.

Σπιλόω. maculo, ῥυπόω.

Σπινθήρ. ῆρος. ὁ. ſcintilla, ἀκοντισμός.

Σπινθηρίζω. μ. ίσω. π. ικα. ſcintillo. Neut.

Σπίνος. ου. ὁ. paſſeris genus.

Σπλαγχνεύειν. σπλάγχνων μεταλαβεῖν.

Σπλαγχνίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. miſereor, miſericordia moueor, affectu tangor. Depon.

Σπλάγχνον. ου. τὸ. cor, uiſcera, inteſtina, miſericordia.

Σπλαγχνοσκόπος. ου. ὁ. extiſpex.

Σπλαγχνοτόμος. ου. ὁ. uiſcerator, ſector uiſcerum.

Σπλεκοῦν. coire.

Σπλήν. ηνός. ὁ. ſplen, lien, linteum oblongum.

Σπληνικός. οῦ. ὁ. lienoſus.

Σπληνίον. ου. τὸ. emplaſtri genus longiuſculum ad figuram lienis.

Σπληνιάω. laboro uitio lienis.
Σπληνῖτις. ιδος. ἡ. lienaria uena.
Σπογγεῖς. οἱ. ſpongiatores, id eſt ſpongiarum piſcatores.
Σπογγιά. ᾶς. ἡ. accentu in ultima Atticè, &
Σπόγγος. ου. ὁ. ſpongia. διὰ τὸ ἀποσπᾶν τὰ ὑγρά. Itē σπόγγοι, adenes iuxta fauces.
Σποδεῖν. conſuetudinē cū aliqua habere. Interdū cedere. Ariſtoph. Auib. σποδεῖν ἅπαντας τοὺς ἀλαζόνας δοκεῖν.
Σποδέω. purgo, abſtergo aras, aſſo, uro. καὶ σποδοῦντο, ἐμάχοντο, ἐτύπτοντο.
Σποδιά. ᾶς. ἡ. cinis.
Σποδίζω. μ. ίσω. π. ικα. coquo ſub cinere, ſpongia perſicco. Neutr. accuſ.
Σποδίτης ἄρτος. panis ſubcineritius.
Σποδοειδής. ὁ, ἡ. cinereus.
Σπόδιον. ου. τό. &
Σποδός. οῦ. ὁ. cinis, ſtercus.
Σπολάς. άδος. ἡ. ueſtis pellicea, diphthera.
Σπολεῖσα. miſſa uel ornata.
Σπολή. ῆς. ἡ. ſtola.
Σπόνια. τά. lanæ quæ ab ouium cruribus euelluntur.
Σπέσθαι. ſequor, ἕπομαι, ἀκολουθῶ.
Σπουδάζομαι. μ. άσομαι. π. ασμαι. fauorabilem mihi facio.
Σπονδαρχίαι. libamina immolatorum.
Σπονδεῖον. ου. τό. calix, uas ad libandum uinum, Athen. li. ρ.
Σπονδεῖος. ου. ὁ. ſpondeus pes. à σπονδὴ, quia in ſacrificijs eo utebantur.
Σπονδοφόρος. ου. ὁ. fecialis.
Σπονδέω. moueo. agito.
Σπονδή. ῆς. ἡ. ſodalitas, induciæ, fœdus, libamen. nam intercedentibus libationibus olim fœdera inire ſolebant.
Σπονδίζω. percutio, uro.
Σπένδοντες. οἱ. fundentes libamen in fœdere ſanciendo.
Σπονδοφόρος. ου. caduceator.
Σπονδύλιον. ου. τό. uertebra ſeu nodus, qui eſt in ſpinis animalium. Item uerticillus, quo fœminæ in fuſis ſuis torquendis utuntur.
Σπονδυλίτης. ου. ὁ. medulla quæ eſt in uertebris ſpinæ.
Σπονδύλη, ης. ἡ. uerticella beſtiola, Theodoro.
Σπόνδυλος. idē quod σπονδύλιον. Alii qui (ut ſcribit Feſtus) σπονδύλους cubos appellant. Eſt & piſcis nomen apud Macrob. & Senecam.
Σπορά. ᾶς. ἡ. ſatio.
Σποράδες. ων. Sporades inſulæ quædam ſic dictæ, quòd in mari ſparſæ ſint, quaſi palantes.
Σποράδην. ſparſim, ἐσπαρμένως.
Σποραδικά. τά. ſolitaria, inciuilia. Ariſtoteles libro primo hiſt. τὰ μὲν πολιτικὰ, τὰ δὲ σποραδικὰ, aliæ ciuiles aliæ inciuiles.
Σποράς. άδος. ὁ. ſparſus.
Σποργαί. ῶν. niſus ad pariendum.
Σπορεύς. έως. ὁ. ſator.
Σπόριμα. τά. ſata.
Σπόρος. ου. ὁ. ſemen, πυρὸς, triticum.
Σπουδαζόμενος ἀνήρ. uir gratioſus, & multorum fauore adiutus, ut ὑπὸ πολλῶν σπουδαζόμενος, populi fauore adiutus, Plut. Idem de hiſtrione nobiliſſimo, σπουδαζόμενος ὑπὸ πάντων, hoc eſt πλάσας ἀξιούμενος σπουδῆς.
Σπουδάζομαι. expetor.
Σπουδάζω. μ. άσω. π. ακα. ſtudeo, aliquid diligenter facio, ſerio ago uel dico, do operam, ſatago, apparo, conor. Item colo & affecto. Syneſ. καὶ ἀντὶ παντὸς σπουδαστέον, in primis colendus eſt tibi. Eſt etiam frugi uitam ago, cui contrarium eſt βλακεύειν. Cōſtruitur aūt uarijs modis hoc uerbū, ut σπουδάζω πρός τινα, colo aliquem, faueo alicui, exhibeo me obſequio-

ſum: et σπουδάζω ἐς τὰ σὰ, faueo rebus tuis: & σπουδάζω τὸ σὸν, ago id quod eſt in rem tuam, tuas partes foueo. Sophocl. σπουδάζω περὶ τούτων, Solicitus ſum, & accuratè proſequor. Cōſtruitur etiā cū datiuo, ſicut ſtudeo & faueo apud Latinos. Dicitur etiā σπουδάζω περὶ τοῦ Bud. Com.

Σπουδαιολογοῦμαι. affectatè, et magno ſtudio adhibito loquor. Xenoph. ἀναβ. 1. Significat etiam ſeriò loquor, ſeriò diſputo, Xenoph. Symp. Accipitur etiā in ſignificatione paſſiua, ut ὁ λόγος οὕτως ἐσπουδαιολογήθη, id eſt ἐσπουδάσθη, apud eundem. Bud. Com.

Σπουδαιολογούμενος. ſeriò loquens.

Σπουδαῖος. ου. ὁ. ſedulus, ſtudioſus, honeſtus, ſerius, induſtrius.

Σπουδαίως. ſeriò, bona fide, citra ullum figmentum.

Σπουδαρχία. ambitio.

Σπουδαρχιάω, & σπουδαρχέω. ſtudioſus ſum magiſtratuum gerendorū, ambitioſus ſum, ambio.

Σπούδασμα. τος. τό. res ſtudioſè affecta. Σπουδάσματα, opuſcula Sophronio interprete.

Σπουδαστής. fautor & factioſus.

Σπουδαστικός. οῦ. ὁ. diligens, & qui ſerio ſermone oblectatur. Opponitur τῷ σκωπτικῷ.

Σπουδή. ῆς. ἡ. ſtudium, diligentia, feſtinatio, ſerium. Opponitur τῷ παιδιᾷ. Vnde ἄξιον σπουδῆς, pretioſum, æſtimatum, quod in pretio habetur. Σπουδὴν ποιεῖσθαι, contendere, & de aliquo laborare, et diligēter curare, magno ſtudio colere & præparare. σπουδὴν ποιῶ, ſeriò accipio, ſeriò dictū interpretor. Σπουδὴν ποιεῖσθαι, operam ſumere. Bud. Com.

Σπουδῇ, aduerb. uix, cum labore & ſtudio, feſtinanter, diligenter, ſtudioſè.

Σπυράθια. ας. ἡ. &

Σπύραθος. ου. ὁ. &

Σπυράς. άδος. ἡ. pilula, globulus, ouiū & caprarum excrementum. Iul. Pollux.

Σπυρίς. ίδος. ἡ. ſporta, τὸ τῶν πυρῶν ἄγγος.

Σπυρίδιον. ου. τό. ſportula, ſimus.

Σπυρίχνιον. idem.

Σ Τ.

Στάγρον. τό. calidum, aridum.

Σταγών. όνος. ὁ. gutta, ſtilla, ſtillicidiū.

Σταγωνίας. ου. ὁ. genus thuris, à ſimilitudine ſtillicidiorum.

Σταδαῖος. ſtans, erectus.

Σταδιάζω. τὸ σκιάζω.

Σταδιαῖος. ου. ὁ. ſtadialis, menſuram ſtadij complectens, & ſtatarius.

Σταδιεύς. έος. ὁ. curſor.

Σταδιοδρόμοι. οἱ. qui in ſtadio curſu certant.

Στάδιον. ου. τό. &

Στάδιος. ου. ὁ. locus exercitij & theatrum, ſtadium, curriculum, menſura pedum ſexcentorum & uigintiquinque. Et adiectiuè στάδιος, firmus, bene compactus. unde σταδιαῖος θώραξ, οὐκ ἀλυσιδωτός.

Στάζω. μ. άσω. π. ακα. ſtillo, recenſeo. Genitiuo.

Σταθείς. έντος. ὁ. conſiſtens, ſtans.

Σταθερός. οῦ. ὁ. ſtabilis, intenſus, in ipſo puncto ac uigore exiſtens.

Σταθευτός. toſtus, paulatim uſtus.

Σταθεύω, Attice pro στατεύω. torreo, lento igne aſſo.

Σταθηρός. firmus, robuſtus.

Σταθηρότης. ητος. ἡ. robur, conſtantia.

Σταθμά, uel στάθμια. τὰ. libra & pondera, Demoſth. Item ſtationes in ſtabulis, ἱπποστασίαι. Bud. Com.

Σταθμάομαι. pondero, examino, æſtimo, perpendo, Plat. in Gorg. Item conjectu

coniecturam facio, ϛοχάζομαι, argumentũ duco, Theophr. 9. Bud. Com.

Σταθμάω. μ. ήσω. π. ηκα. idẽ. Actiu. acc.

Σταθμάω. ſtabulor, diuerſor, ſtatiua habeo.

Στάθμη. ης. ἡ. pondus, amuſsis, rubrica carpentarij, quadra, perpendiculũ.

Σταθμητός. ȣ̃. ὁ. menſurabilis.

Σταθμίδες. αἱ. ligna in naui ſuper quibus tranſtra ponuntur.

Σταθμίζω. μ. ίσω. π. ικα. ϛαθμῶμαι, pondero, perpendiculo rem exploro. Actiu. accuſ.

Σταθμός. οῦ. ὁ ſtabulum, diuerſorium, reſidentia, iter unius diei, ſtatio, ſtatiua, ἔπαυλις, πανδοχεῖον, manſio, diuerſorium militare, ſiue tabellariorum, quæ certis ſpatijs diſtingui ſolent Lucian. Icaron. ἀπὸ τῆς πρὸς τὴν σελήνην, ὁ πρῶτος ἡμῖν ϛαθμός. Item limen, cardo, Herodo. ϛαθμοῖς καὶ ὑπέρθυρα. Item libra, ſtatera, pondus. Herod. ἕλκουσα ϛαθμὸν τάλαντα δέκα. Et menſura millium 28. ſemis. Bud. in Annotat.

Σταθμοῦχος. ȣ. ὁ. paterfamiliâs, caupo, hoſpes.

Σταερός. ſiccus, calidus, incontinens.

Στάις. αιτός. ἡ. farina aqua ſubacta, flos farinæ, farina ad pinſendum macerata, paſta.

Σταιτίνη. ἡ. placenta.

Στακτή. ῆς. ἡ. gutta, aqua lixiuij, quæ primo fluxit. Itẽ pinguiſsimus ille liquor pueniens ex myrrha expreſſa

Στακτίς. ἡ. ſpecies atramenti ſutorij.

Στακτός. οῦ. ὁ. ſtillaticus, liquidus, colatus.

Στάκω. ſto.

Σταλαγμός. ȣ̃. ὁ. gutta, id eſt ſtilla. Chalcanthi ſpecies eſt puriſsima, ſtiriæ ſiue guttæ ſimilis, unde genus inauriũ Cæcilius ſtelaginum uocauit.

Σταλάζω. μ. άξω. π. αχα. ſtillo. Neutr.

Σταλακτικόν. ſtilliticiũ ait eſſe Dioſcorides, quòd guttatim ex humidis & confractis locis ſtillat.

Σταλάω. ϛαλάζω.

Στάλικες. αἱ ualli, perticæ uenatorum, hoc eſt furculæ quibus retia eriguntur, quo facto maculoſa laxitas intẽditur. Hæ furculæ pronæ ſtant, ut uelut anterides ſint indaginis & tibicines, cum in amenta retiũ inditæ fuerint. Dicuntur etiam χαλίδες, σῦλαι, πάσσαλοι, ξύστραι. Eius nominatiuus ſingularis eſt ϛάλιξ. ικος.

Σταλτικός. ȣ̃. contrahens, reprimens.

Σταλυμαίνομαι. infeſto.

Στάμεν. ſtare.

Σταμνεῖον, uel ϛάμνιον. ȣ. τὸ. &

Στάμνος. ου. ἡ. urna, calathus, fictile, hydria.

Στᾶν. ſteterunt, Iliad. π.

Στάνης. ȣ. ὁ. infœlix.

Σταφίς. ίδος. ἡ. uua paſſa, ϛαφίς.

Στασιάζω. μ. άσω. π. ακα. ſeditionẽ conflo, ſeditiones molior, committo aliquem cum aliquo. Neutr. abſol.

Στασιασμός. ȣ̃. ὁ. ſeditio.

Στασιαστής. οῦ. ὁ. ſeditioſus.

Στασιαστικῶς. ſeditioſè.

Στάσιμος. ȣ. ὁ. ſtabilis, firmus.

Στάσις. ιος. ἡ. ſeditio, ciuile bellũ. Itẽ ſtatio, officina, ordo, ſtatus, ſtatus ſiue conſtitutio orationis, controuerſia, perſeuerantia, conſtantia. Dicitur & de choro, ut apud Bud. Cõ.

Στασιωδέστατος. ȣ. ſeditioſiſsimus.

Στασιώδης. εος. ὁ, ἡ ſeditioſus.

Στασιώτης ȣ. ὁ. ſatelles, δορυφόρος.

Στατεύω. foueo, calfacio, ϛαθεύω.

Στατώματα. αἱ. tuberculi ſunt. ἀπὸ τοῦ ϛέατος, quia pingue quoddam in his ſit collectum ſub cutem.

Στατήρ. ῆρος. ὁ. ſtater, hoc ẽſt genus nummi, quatuor drachmas habẽs, ualens

tes quatuordecim ſolidos noſtros ſcribit Bud. Vtebãtur hoc nomine & Perſæ & Macedones: unde Philippi ſtateres, Dorici & Alexandrei dicti. Eſt etiam ſecundum alios ſiclus, quod erat Hebræorũ numiſma, quatuor drachmas Atticas ualens, ut ſcribit Ioſephus.

Στατικός. ȣ̃. ὁ. ponderatiuus.

Στατίζω. μ. ίσω. π. ικα. ſtabulor, cõſiſto.

Στατός. ȣ̃. ὁ. ſtans.

Στατὶς. genus ueſtis. (ciata.

Σταυροειδῶν. inſtar crucis, figura cru-

Σταυροειδής. έος. ὁ, ἡ. σταυρότυπος.

Σταυρός. ȣ̃. ὁ. σκόλοψ, crux, ſublica, id eſt palus ligneus fixus & erectus. ἀπὸ τȣ̃ εἰς τὴν αὔραν ἵστασθαι, quòd in aërem tollatur.

Σταυροὶ λιμένων. ſepta portuum.

Σταυρότυπος. ȣ. ὁ. cruci ſimilis.

Σταυρόω. μ. ώσω. π. ωκα. crucifigo. Acti. accuſatiuo.

Σταύρωμα. ατος. τὸ. agger ex lignis & terra.

Σταύρωσις. εως. ἡ. crucifixio.

Σταυρωτής. ȣ̃. ὁ. crucifixor.

Σταφιδοῦν. uuam paſſam facere.

Σταφιδώδης. εος. ὁ. paſſus.

Σταφὶς. ίδος. ὁ. uua paſſa.

Σταφὶς ἀγρία. herba pedicularis.

Σταφύλη. ης. ἡ. perpendiculum, κάθετος.

Σταφυλὴ. ῆς. ἡ. uua, botrus. Item uitium uuulæ in gutture, quæ columella Latinis dicitur, & diſtenditur, luteóq; colore ſubrubeſcit acino perſimilis. Dicitur & σταφυλοφόρος Ariſtoteli.

Σταφυλοτομία. ας. ἡ. uuæ inciſio.

Σταφυλῖνος. paſtinaca herba.

Σταφυλοβολεῖον. ȣ. τὸ. locus in quo calcantur uuæ, πατητήριον.

Σταφυλοφόρος. uuigera, σταφύλη.

Σταφύλωμα. ατος. τὸ. uitium oculi acino uuæ ſimile.

Σταχάνη ης. ἡ. trutina. Dorica dictio eſt

Σταχυολογεῖν. legere ſpicas, ſpicilegiũ facere.

Σταχυολογία. ας. ἡ. ſpicilegium.

Στάχυς. υος. ὁ. ſpica, herba ſimilis marrubio.

Στέαρ. ατος. τὸ. adeps, eſca, maſſa farinæ ſubactæ. Strabo iſ. τὸν μὲν πηλὸν δὶς χερσὶ φυρῶν, τὸ δὲ στέαρ τὸ εἰς ἄρτον ποιεῖν τοῖς ποσί. (pon.

Στεατόω. μ. ώσω. π. ωκα. impinguo. De-

Στεατώδης. εος. ὁ, ἡ. ſeuo obeſus.

Στεάτωμα. τος. τὸ. adipis effuſio ſub cute

Στεγάζω. tego, ſuſtineo, firmo, firmus ſum, tango, recipio, retineo, ſuffero, ſum capax.

Στεγανόμιον. ȣ. τὸ. naulum, merces quæ datur cauponi pro hoſpitio.

Στεγανόμος. ȣ. ὁ. caupo, paterfamiliâs.

Στεγανός. ȣ. ὁ. denſus, anguſtus, durus, ſolidus, opertus, impenetrabilis. Xenophon in Venat. ἔχει δὲ καὶ τὴν τρίχα στεγανὴν, Habet uillos impenetrabiles. Item tacitus, à denſitate & ſoliditate trãslatione ſumpta, ut in quẽ non competat illud Terentij, Plenus rimarum ſum, hac atque illac perfluo. Inde prouerb. στεγανώτερος ἀρεοπαγίτου, Areopagita taciturnior. Eraſ. Chiliad.

Στεγανόποδες. οἱ. palmipedes aues.

Στέγασμα. ατος. τὸ. ſuſtentaculum.

Στέγασα. τὰ. ſubtegulanea uertuntur à (Plin.

Στεγάρχος. ὁ. præfectus ædiũ.

Στέγαστρον. ȣ. τὸ. ſegeſtra, hoc eſt tectum pileum è ſtramentis contextum.

Στέγη. ης. ἡ. caſa, tectum, contignatio. ἀπὸ τȣ̃ στέγειν τὸ περιέχον.

Στεγνός. ὁ. ſtrictus, ſolidus, humilis.

Στεγνωτικός. uim habẽs aſtringendi uel inſpiſſandi.

Στέγω. τὸ ὑπομένω, tolero, fero, cõtineo.

Στέγος.εος.τὸ.tectum. (ro.

Στείβω.calco,ſtipo,grauo, ambulo,te=

Στειβεύς.ὁ.uiator,ὁδίτης.

Στειλάσα ἑαυτὴν. exornans ſeipſam.

Στειλειός.οῦ.ὁ.manubrium,lignum ſe= curis,aut foramen,ꝑ quod inſeritur.

Στείνομαι.angor,ſuſpiro,triſtor.

Στεινός.ῦ.ὁ.pro στενός,anguſtus.

Στεῖνος.εος.τὸ.ſpatium inter foſſam & mœnia,uia anguſta. (Actiu.

Στείνω.μ.νῶ.arcto,in arctum cogo.

Στεινωπός.ῦ.ὁ.anguſtus locus,στενός τό= (πος.

Στειπτός peruius.

Στεῖρα.ας.ἡ.ſterilis. Item carina na= uis,quod & στείρωμα dicitur.

Στείον. ueſtis tenuis ac translucens.

Στεῖρος.ου.ὁ.ſterilis.

Στείρωσις.εως.ἡ.ſterilitas.

Στειφρός.οῦ.ὁ.ualidus.

Στείχω.eo,ꝓprio ordine eo.unde στοιχεῖον

Στέω.ſto,poëticè.

Στλεγγίς.ίδος.ἡ.ſtrigilis,ξύστρα.

Στελεγγίς. idem.

Στλεγγίσματα.τὰ.ramenta,ſordes quæ abraduntur ſtrigili.

Στελεόν.οῦ.τὸ.manubrium ſecuris.

Στελεός.οῦ.ὁ.inſtrumentum coquina= rium,στελεόν.

Στελεχιαία.ἡ.uena in corpore humano, quæ arboris caudici proportione re= ſpondet.

Στελέχιον.ου.τὸ.&

Στέλεχος.εος.τὸ.ſtipes,truncus,ramus.

Στέλλομαι. iter contendo, proficiſcor, ſed nauigatiõe propriè. differt enim τοῦ πεζεύειν. Eſt etiam ἀναβαίνω & στρατεύω,id eſt expeditionem ſuſci pio. Item uelum contraho,Ariſtot. in Mechan. Item ueſtior, deuito, ſubtraho,ſecedo.Depon.Bud.Com.

Στέλλω.μ.λῶ.π.ἔσταλκα.mitto, ordino, traho,apto,contraho,orno, tego,pa ro. Et σῦλαι,ἐπειγέσθαι.

Στέλμα.ſertum,corona.

Στελμονίαι.faſciæ quibus canum late= ra præmuniuntur,ζώματα.

Στιμβάζω.conuicior,χλευάζω.

Στέμμα.ατος.τὸ. corona, ornamentũ, ſtirps,inſula, uitta, ſtẽma, inſignia, imagines,cauea.

Στέμφαλον.ου.τὸ.genus annonæ ſiue leguminis.

Στέμφυλον.ου.τὸ.cortex uuæ, uel oli= uæ, fraces.

Στέμβω.μ.ἔμψω.π.ιμφα. moueo.Acti.

Στέναγμα.ατος.τὸ.&

Στεναγμός.οῦ.ὁ.ſuſpirium,ſuſpiratio, gemitus.

Στεναγός.στεγανός.

Στενάγω,& στενάζω, uel στενάχω.μ.άξω. π.αχα.& στεναχίζω.μ.ίσω.π.ικα.ſu= ſpiro. στενάζω τὸν τεθνεῶτα, deploro mortuum.

Στέρνον.pectus.

Στενώεις.εντος.ὁ.ſubanguſtus.

Στενολογεῖν,&

Στενολεσχεῖν.anxium eſſe & torqueri in rebus friuolis & nugamẽtis,μικρολο=

Στενολέσχης.ὁ.μικρολόγος. (γεῖν.

Στενολεσχία.ας.ἡ.anxietas in reb.nihili.

Στένομαι.ſuſpiro,triſtor,iraſcor.

Στενοπόρος.ὁ.anguſta uia.

Στενός.οῦ.ὁ.anguſtus.

Στενότης.ητος.ἡ.anguſtia.

Στενοχωρέομαι,&

Στενοχωρέω.frequẽto,& frequẽtor,an= guſtior,premor,locũ anguſtũ reddo.

Στενοχωρία.ας.ἡ.anguſtia, anguſtus locus.

Στενόω.μ.ώσω.π.ωκα.idem quod στενο χωρέω,arcto,frequento. Vnde ἐστε νωμένως ζῆν,modicè,& ſumma par= ſimonia uiuere,id eſt διαζῆν,ἀποζῆν. Latini tolerare dicunt. Actiu.accuſ.

Στέντωρ.ορος.ὁ.Stentor.

Στενυγρῶσαι.ſtipare,ſiccare,humidorũ

meatus contrahere.

Στένω. μ. νῶ. στενάζω, gemo, ſuſpiro. Neutr.

Στενωπός. ȣ̃. angiportus, compitum.

Στέμμα. ſtemma.

Στεπτήρια. τὰ. ſerta quædam quæ ex arborum ramis ſuſpendebantur.

Στέργηθρον. ȣ. τὸ. amor, philtrum.

Στέργω μ. ξω. π. χα. amo, colo. Dicitur propriè de naturali amore, & non facile ſolubili, hinc φιλοστοργία mutuus parentum, & liberorum amor. Accipitur pro ἀρκῶμαι, acquieſco & cõtentus ſum. Et diuerſis modis conſtruitur. Cum datiuo, ut στέργων σκοπῷ δ᾽ ἀλλῷ: cum præpoſitione, ut στέργων ἐπὶ τούτοις: cum accuſatiuo, ut στέργω τὴν κλῆσιν ἢ τὰ ἐγκεκομμένα, prouocare nolo, quod etiam ἀγαπῶ dicitur. Sed maximè pro ἐμμένω, καὶ πρόσκειμαι, καὶ ἀρκῶμαι. Bud. Com.

Στερέμνιος. ȣ. ὁ. durus, robuſtus.

Στερεόν. τὸ. ſoliditas.

Στερεός. ȣ̃. ὁ. ſolidus, durus.

Στερεότης. ητος. ἡ. ſoliditas.

Στερεόφρων. ονος. ὁ. crudelis.

Στερεόω. μ. ώσω. π. ωκα. firmo. Acti. gen.

Στερέω. μ. ήσω. uel έσω. π. ηκα. priuo, exuo. Genit. uel accuſ.

Στερέωμα. ατος. τὸ. firmamentum, conglobamentum.

Στερέσθαι. priuari.

Στέρησις. εως. ἡ. priuatio.

Στερητικός. ȣ̃ ὁ. priuatiuus.

Στερίσκω. priuo. Actiu. genit.

Στέριφος. ȣ ὁ. ſterilis, debilis.

Στεριφώτατος. ȣ. minimè dumoſus.

Στερκτικὸς πρὸς τὸν συντροφον. beneuolus ſum familiari.

Στέρνιξ medulla, ἐντεριώνη.

Στερνόμαντις. python, ἐγγαστρίμυθος.

Στέρνον. ȣ. τὸ. pectus ἀπὸ τῆς στερεότητος. Item cogitatio, mens. Ponunt grãmatici στέρνον inferiorem partem thoracis eſſe, ſuperiorem στῆθος.

Στερνοτυπία. ας. ἡ. pectoris percuſſio.

Στερνοτυποῦμαι. plango, pectus percutio. Vnde στερνοτυπούμενος, mæſtus, præ dolore tundens pectora. idem στερνοτύπλης.

Στερνοτύπλης. ȣ. ὁ. στερνοτυπούμενος.

Στέρξις. amor, habitus animi præſentibus contentus.

Στεροπή. ῆς. ἡ. fulgur.

Στεροπηγερέτης. ȣ. ὁ. ſuſcitans fulgur.

Στερόω. μ. ώσω. π. ωκα. firmo, στερεόω. Actiu. genit. uel accuſ.

Στερρός. ȣ̃. ὁ ſolidus, rigidus, durus.

Στερρότης. ητος. ἡ. firmitas.

Στέρφνιος. durus, rigidus.

Στέρφος. εος. τὸ. corium, pellis.

Στέρω. μ. ρῶ. Atticè pro στερέω.

Στεῦμαι. promitto, firmo, præfinio. Vnde tertia perſ. ſingul. indicatiui στεῦται per ſyncopen pro στεύεται: & tertia perſ. præt. imperf. στεῦτο pro ἐστεύετο.

Στέφαναι. ſpiræ.

Στεφάνη. ης. ἡ. galea, uertex, cacumen, ſpira, quod erat ornamentum capitis matronarũ. Item genus cribri.

Στεφανηφορεῖν. coronam ferre.

Στεφανηφορία. geſtatio coronæ. Accipitur pro dignitate, ut erat choragorum munus, & theſmothetarum, & id genus, qui coronas geſtabant.

Στεφανηφόρος. ȣ. ὁ. coronam ferens.

Στεφανίς. corollæ.

Στεφανίτης. ȣ. ὁ. athleta, coronatus. Vnde στεφανίτης ἀγὼν, certamen, cuius uictoriæ præmium corona proponebatur. (ſex.

Στεφανόπλοκος. coronamẽtorum artiſ

Στέφανος ȣ ὁ. corona.

Στεφανόω. μ. ώσω π. ωκα. corono, cingo. Accipitur apud Galen. pro uictorem declaro,

declaro, palmam tribuo. Actiu. acc.

Στεφάνωμα. ατος. τὸ. res ex qua fit corona, coronarium genus oleris quodcunq; foliaceum, Athen.

Στεφανωματικός. ῦ. ὁ. coronarius.

Στεφηφόροι Græci uocant flamines.

Στέφος. εος. τὸ. στέφανος.

Στέφω. μ. ψω. π. φα. circundo, corono, impleo. Actiu. accuſ.

Στήθεσφιν, aduerb. per pectora, στήθεσι.

Στηθύνιον. ου. τὸ. medium pectoris, pectuſculum.

Στηθοδέσμιον. ου. τὸ. pectorale.

Στῆθος. εος. τὸ. pectus, ſuperior pars thoracis uſq; ad iugulum.

Στήκω. τὸ ἑστήκω, hoc eſt βεβαίως μένω.

Στήλη. ης. ἡ. columna: & proprie pila ſtans in monumentis, cippus, titulus, ſimulacrũ, imago. Bud. in Ann.

Στηλίδιον. parua ſtatua, terminus.

Στηλίς. ίδος. ἡ. lignum in puppi erectum.

Στηλιτευτικός. famoſus, iniurius, ὑβριστικός.

Στηλιτεύω. μ. εύσω. π. ευκα. noto, id eſt pingendo uel ſcribendo aliquem infamia noto, ſculpo in columna in uituperiũ alicuius, inuehor in aliquem. Actiu. accuſ.

Στηλίτης. ου. ὁ. notatus infamia, uel potius qui notauit alterum.

Στηλογραφία. ας. ἡ. tituli inſcriptio.

Στηλογραφῶ. ſculpo in columna.

Στῆλος. lapis, qui inferius muro innixus fulcit eum.

Στηλῶ. erigo, ut cippum.

Στημονίζομαι. ſtamina duco.

Στημονίζω. idem, κλώθω.

Στημονίαι. ῶν. cincinni tenues in modum ſtaminis.

Στημόνιον, &

Στήμων. ονος. ὁ. ſtamen.

Στῆναι. ceſſare, ſiſtere.

Στηνίον. ου. τὸ. pectus, στῆθος.

Στηνιῶσαι. ſalibus & conuicijs inceſſere. nam στήνια feſtum erat Athenis, in quo ſe mutuò ſcommatis perſtringebant.

Στηπτηρία, uel στυπτηρία. alumen.

Στήριγμα. ατος. τὸ. firmamentum.

Στήριγξ. γος. ſuſtentaculum, & lignum in curru.

Στηρίζω. μ. ίξω. π. ιχα. firmo, confirmo. Actiu.

Στῆσαι. ſtatuere, implere.

Στήσαντες. ſtatuentes.

Στήσασθαι. appendere, mutuò dare. id enim olim ad ſtateram fiebat.

Στήσεται. quieſcet.

Στήσιος ζεύς. ſtator Iupiter.

Στητώδης. pinguis, στεατώδης.

Στία, & στίον. lapis, calculus marinus.

Στιβάδιον. ου. τὸ. ſtibadium, hoc eſt torus, uel cubile ex ſtibade herba conſtructum. Cæl. li. 14. ca. 58.

Στιβαδοποιέω. μ. ήσω. π. ηκα. lectum ſterno. Neutr. abſol.

Στιβαρής. ῆος. ὁ, ἡ. &

Στιβαρός. ῦ. ὁ. fortis, robuſtus, ualidus, denſus.

Στιβάς. άδος. ſicut στιβάδιον, lectus ex paleis, folijs & gramine: ſtragulum Gaza interprete. Sed proprie στιβάδες herbæ ſunt aptæ ad diſcumbendũ.

Στιβδός. ῦ. ὁ. fugitiuus, μαστιγίας.

Στιβευτής. ῦ. ὁ. ueſtigator.

Στιβεύω. μ. εύσω. π. ευκα. &

Στιβέω. μ. ήσω. π. ηκα. calco, ueſtigo, indago, στείβω, eo. Actiu. accuſ.

Στίβη. ης. ἡ. frigus, conſtrictio: propriè matutinus ros, pruina. Item aranea, & color metallicus niger.

Στιβία. ας. ἡ. στίβος.

Στιβιάω. μ. άσω. frigeſco, ῥιγῶ.

Στιβίζω. μ. ίσω. π. ικα. τὸ στιβέω, & ἐνθυμῶδης στιβάζω τὸ ψεῦδος, aufugio.

Στίβος.ου.ὁ.ueſtigium,trames,ueſtigatio,uia.

Στιβρός.οῦ.ὁ.ſtolidus.

Στίβω.τὸ σιβίζω.

Στιγεύς.έως.ſubula,acicula ſutoria.

Στίγμα.ατος.τὸ.ſtigma,macula,punctum,nota,diſtinctio.Vnde illud,στιγμαῖος βίος ἐστὶ πρὸς τὸν ἄπειρον αἰῶνα,punctũ eſt uita,ſi ad infinitum ſeculum comparetur.

Στιγματίας.ου.ὁ.uerbero,maſtigia.

Στιγματίζω.μ.ίσω.π.ικα.τὸ σίζω.

Στιγμή.ῆς.ἡ.momentum,punctum.

Στίγω.μ.ίξω.π.ιχα.ſigno,uerbero.

Στιγών.ῶνος.ὁ.στιγματίας.Cæl.li.13.c.54.

Στιδῶος.ου.ὁ.uerberatus,cauteriatus.

Στίζω.μ.ίξω.π.ιχα.pungo,percutio,ſigno percutiendo,noto,ſigno ſimpliciter.Actiu.accuſ.

Στικτέον.diſtinguendum eſt.

Στικτός.οῦ.ὁ.pictus,ſignatus,uarius,ſplendidus.

Στίλβη.ης.ἡ.ſplendor,ſpeculum.

Στιλβήδονες.fulgetræ.

Στιλβηδών.όνος.ſcintilla,ſplendor,nitor.

Στιλβοποιέω.μ.ήσω.π.ηκα.ſplendidum reddo,nitorem concilio.

Στιλβότροπος.ὁ.nitor uultus.

Στιλβόω.μ.ώσω.π.ωκα.&

Στίλβω.μ.ίψω.π.φα.uibro,fulguro,reluceo,reſplendeo,laſciuè nutritus ſum,niteo,quemadmodum bene paſti,luſtro,nitidum reddo.

Στίλβωμα.ατος.τὸ.στιλβότης.

Στίλβων.ωνος.ὁ.Mercurij ſtella.

Στιλβωνίδης.reſplendens ac nitens è balneo.

Στίλος.ου.ὁ.aries,dux gregis,κρῖος.

Στίξ.ιχός.ἡ.acies,turma continens uiros T.id eſt trecentos,ſiue quingentos.ἀπὸ τοῦ στίχειν τὸ τάξει προϊέναι.

Στιλπνός.οῦ.ὁ.ſplendidus.

Στιλπνότης.ἡ.ſplendor.

Στίλπωνες.οἱ.puſilli homunciones,quos etiam σκοπαίους nominant.

Στίμμις.ἡ.ornamentum muliebre,ſtibium.

Στίον.σία.

Στιφλός.οῦ.ὁ.denſus,ſolidus,pernix.

Στίφος.εος.τὸ.cuneus,acies,ordo,turma,caterua,cœtus,conuentus.

Στιφρός.aridus,contractus,denſus,floridus.

Στιχάομαι.ordine eo,procedo.Depon.abſol.

Στίχη.ης.ἡ.σίξ.

Στιχηδόν,aduerb.cum uerſu,cateruatim,ordine,in quincuncem.Id aũt dicitur,quando res æqualibus inter ſe ſpatijs diſtant,& quoquo te uertas,ſemper æqualis ordo eſt,ut uidetur in uitris & pauimentis,& apud quoſdam ordines arborum.

Στιχίδιον.ου.τὸ.uerſiculus.

Στιχίζω.carmina ſcribo.

Στιχομυθεῖν.in tragœdijs dicitur,cum alternis uerſibus reſpondetur.

Στίχος.ου.ὁ.uerſus,ordo.

Στίχω.μ.ίξω.uado,incedo,circundo.

Στιώδης.durus,aſper.à σία uel σίον.

Στλεγγίς.ίδος.olei gutta. Item ornamentum capitis mulierum,ſtrigil,et à ſtringendo,id eſt exterendo nomen traxit.

Στλεγγίζω.rado,ungo.

Στλέγγισμα.ατος.τὸ.ſordes quæ ſtrigili raduntur,ſtrigil.

Στοά.ᾶς.ἡ.porticus,fornix,teſtudo.

Στοβάζω.μ.άσω.π.ακα.obtrecto,λοιδορῶ.

Στοβός.οῦ.ὁ.conuicium,iurgium.

Στοιβαδάνασθαι.in lecto reponere ſiue ſternere.

Στοιβάζω.inſtipo,ſtruo,digero,συνάγω.

Στοιβάς.σιβάς.

Στοιβὴ. ῆς. ἡ. herbæ genus, lectiſternium.

Στοιχάδες. αἱ. oleæ per ordinem conſitæ.

Στοιχειακός. ᾶ. ὁ. elementalis.

Στοιχεῖον. ᾶ. τὸ. elementum, initium.

Στοιχειόω. μ. ώσω. π. ωκα. elementa trado, atq; hominẽ rudimentis inſtituo.

Στοιχηδόν. ordinatè.

Στοιχείωσις. εως. ἡ. deformatio, prima elementorum inſtitutio.

Στοιχίζω. indagine cingo, concludo.

Στοιχισμός. ᾶ. ὁ. indages, id eſt plagarum expanſio uaris ſubtectarum.

Στοῖχος. indago & ſeries plagarum, quibus ſaltus ſtabulaq; ferarum cinguntur à uenatoribus. στοῖχοι etiam ordines ſunt in acie à fronte ad tergum ſigillatim porrecti. quare οἱ κατὰ στοῖχον τεταγμένοι, στοιχεῖν dicuntur ab Aeliano.

Στοιχῶ. τὸ. στοιχειόω, συμφωνῶ.

Στόλαρχος. ᾶ. ὁ. dux claſsis. idẽ στολάρχης.

Στολάς. άδος. ἡ. lorica, genus armaturæ

Στολὴ. ῆς. ἡ. ſtola, ueſtis tantum mulieribus eſt. Vnde Cicero obijcit cuidam, quòd cũ togam induiſſet, ſtatim uerterit in ſtolam. Apud Græcos confunditur. Dicitur autem ἀπὸ τοῦ στέλλομαι, induo. Bayſ.

Στολίδες. αἱ. rugæ in fronte.

Στολιδωτός. ᾶ. ὁ. ornatus.

Στολίζω. μ. ίσω. π. ικα. orno. Acti. accuſ.

Στολίς. ίδος. ἡ. στολή.

Στολισμός. ᾶ. ὁ. ornamentum, ueſtitus.

Στόλος. ᾶ. ὁ. claſsis, & etiam nauis commeatus, curſusq;, Syneſ. Eſt etiam exercitus, expeditio, Xenoph. & Arriano Bud. Com.

Στολύπη. ης. ἡ. genus herbæ.

Στόμα. ατος. τὸ. os, id eſt concauum illud, in quo ſunt lingua & dentes παρὰ τὸ τέμνω, quaſi τὸ τὰ σιτία τέμνον. Ἀπὸ στόματος εἰπεῖν, memoriter dicere & cõmemorare, ἀποστοματίζειν: & quod Cic. in Catil. ex memoria exponere dixit, cui opponitur de ſcripto dicere. Στόμα τῆς παρατάξεως, dicitur acies & frons exercitus inſtructi & compoſiti ad prælium, quia eſt uelut acies ferri perrumpens, & aperiens id in quod impellitur. Accipitur etiam pro oſtio.

Στομαλγία. ας. ἡ. oris dolor.

Στόμαργος. ᾶ. ὁ. φλύαρος, rabula.

Στοματικά. τὰ. medicamenta oris.

Στομαχικός. ᾶ. ὁ. qui cibum continet.

Στόμαχος. ᾶ. ὁ. ſtomachus, gula, uentriculus, os uentris.

Στομβάζω. ore dilatato loquor, πλατυστομῶ.

Στόμβος. grauiter ſonans.

Στομίας. ᾶ. ὁ. magnũ os habens. Item rebellis: de equis qui non parent frænis.

Στόμιον. ᾶ. τὸ. frænũ, uel potius ea pars fræni, quam equus contumax mordet, bucula. Dicitur & de puteo, & de aliarum rerum introitu, ut os Latinis.

Στομόδοκος. ᾶ. ὁ. loquax, στωμύλος.

Στόμος. conuicium, garrulitas.

Στομόω. μ. ώσω. π. ωκα. σκληρύνω, roboro, conſolido. Vnde στομῶ τὴν μάχαιραν. exacuo aciẽ: quaſi os gladij cõcinno, tempero, & obduro, quod niſi fieret, inutilis gladius eſſet. Item infeſtã aciem obuerto, infeſto agmine exercitum firmo. Actiu. accuſ. Bud. Comment.

Στομώματα. τὰ. ampullæ.

Στωμύλος. loquax, nugo, turpis, grauis.

Στομφάζω. μ. άσω. π. ακα. magna loquor, ſuperbio, irrideo.

Στόμφαξ. ακος. ὁ. acerbus, arrogans, durus.

Στομφαστικός. ᾶ. ὁ. magniloquus.

Στομόδης. εος. ὁ, ἡ. amplo ore.

Στόμωμα. ατος. τό. acies, robur aciei, mucro. Eſt & uaſis genus. Ponitur & inter medicamenta à Dioſcor. li. 5. ut ſquama æris, temperatura.

Στοναχέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſuſpiro. Neutr.

Στοναχή. ῆς. ἡ. ſuſpirium, στεναγμός.

Στοναχίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. ſuſpiro. Depon.

Στονόεις. όεντος. ὁ. ſuſpirioſus.

Στόνος. ου. ὁ. στοναχὴ, λύπη.

Στόνυχες. extremitates unguium, mucronata.

Στοργέω. μ. ήσω. π. ηκα. amo.

Στοργή. ῆς. ἡ. amatio, affectio amoris, ut eſt filij erga parẽtes. παρὰ τὸ στέργειν

Στορέννυμι, & στορεννύω, uel στορέω, στόρνυμι. ſterno, ſopio, ſedo, mitigo, trãquil (lo.

Στορεύς. tranquillans, ſtrator.

Στόρθυγξ. ſpiculum haſtæ, ἐπιδορατίς.

Στόρθυγγες. capilli cum ſordibus impliciti, uel haſtæ cuſpides.

Στοχάζομαι. μ. άσομαι. π. ασμαι. ad ictũ deſigno, peto, ut gladiatores petere inter ſe dicuntur, ἐφίεμαι. Item collimo, ſcopum peto, oculum in ſcopũ intendo, &, quod uulgo dicitur, album figo: & per translationem eſt animi intenſione ad propoſitũ ſuum dirigere, Ariſtot. τῶν μετὰ τὰ φυσ. 5. Item colo, & nutus eius obſeruo, quem colere conſtitui, Polyb. Genit. Bud. Com.

Στοχάς. άδος. ἡ. ædificium ex tempore extructum ad æquandum locum ubi tenduntur plagæ.

Στοχασμός. οῦ. ὁ. coniectura, cõtẽplatio.

Στοχαστής. οῦ. interpres, coniectator.

Στοχαστικός. οῦ. ὁ. coniecturalis. στοχαστικὸς ἀνὴρ, qui certæ deſtinationis eſt in iaculando, uel telo aliquem petendo, hoc eſt εὔστοχος, homo ſolerti coniectura & conſultus.

Στοχαστικῶς, aduerb. coniectura.

Στοῦχος. ου. ὁ. uarus.

Στραβισμός. diſtortio oculi, obliquus aſpectus.

Στραβός. οῦ. ὁ. & (oculis.

Στράβων. ωνος. ὁ. ſtrabo, qui diſtortis eſt

Στραγγαλίζω. μ. ίσω. π. ικα. ſuffoco, ſtrangulo.

Στραγγάλη. ης. ἡ. locus ſtrangulationis.

Στραγγαλιά. ᾶς. ἡ. obligatio, διαπλοκὴ, δολιότης.

Στραγγαλίδες. nodi ſiue nexus intricati, & quidam globuli cũ humor non coquitur, nec excernitur, ſed redundat. Cæl. lib. 10. ca. 11.

Στραγγαλιώδης. εος. ὁ, ἡ. tortuoſus.

Στραγγεύω. criminor, premo, tardè incedo, oblique incedo.

Στραγγίζειν. colare, exprimere.

Στραγγός. obliquus, peruerſus, inordinatus.

Στραγγουρία. urinæ ſtillicidiũ, δυσουρία.

Στραγγουριάω. ῶ. urinæ difficultate laboro.

Στράγξ, uel στάξ. γός. gutta quæ paulatim defluit, ſtilla.

Στραμβολοκομᾶν. eſſe criſpis capillis.

Στράπτω. fulgeo, fulguro, ἀστράπτω.

Στραταρχήσαντες. οἱ. duces exercitus.

Στρατεία. ας. ἡ. expeditio, bellum, στράτευσις.

Στράτευμα. ατος. τό. exercitus.

Στρατευματικός. οῦ. militaris.

Στρατεύσιμος. ου. ὁ. idem.

Στρατεύομαι. μ. εύσομαι. π. ευμαι. &

Στρατεύω. μ. εύσω. π. ευκα. milito, ſtipendia facio, delectum ago, στρατολογέω.

Στρατήγιον. ου. τό. locus ubi conueniunt milites, prætorium.

Στρατηγέομαι. regor ducis conſilio.

Στρατηγέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſum prætor urbanus. Item ducem ſeu gubernatorem rei bellicæ ago. Actiu. accuſati

cuſatiuo.

Στρατήγημα.ατ@. τ̀. geſtum militare, conſilium,ſtratagema.

Στρατηγία.ας.ἡ. militatio,prætura,imperium rei militaris & gubernatio.

Στρατηγιάω.μ.άσω.π.ακα.milites ducere cupio. Neutr. abſol.

Στρατηγικός. ducendi exercitus peritus, Iſocrat.

Στρατηγικῶς.imperatoriè.

Στρατήγιον. ου. τ̀. prætorium, ſignum ducis in bello, uexillum.

Στρατηγίς.ίδος.ἡ. nauis ducis in bello nauali. Item ad perſonam relatum, pro ductrice exercitus, ut apud Amazones.

Στρατηγός.οῦ.ὁ. imperator, dux exercitus.

Στρατηλάτης.ου.ὁ.idem,prætor.

Στρατιά.ας.ἡ. militia, exercitus, expeditio.

Στράτιος. bellicoſus, timendus. Iouis epitheton, et Palladis. Cæl.li.8.c.18.

Στρατιώτης.ου.ὁ.miles.

Στρατιωτίδες ναῦς.prætoriæ naues.

Στρατιωτικόν.οῦ.τ̀.exercitus.

Στρατιωτικός.οῦ.ὁ.militaris, militiæ peritus.

Στρατιῶτις.miles mulier.

Στρατολογέω.μ.ήσω.π.ηκα.armo, id eſt ad rem militarem cōcito, milites cōſcribo, delectum facio. Actiu.accu.

Στρατολογία.ας.ἡ.delectus militum.

Στρατοπεδάρχης.ου.ὁ. caſtrorum præpoſitus.

Στρατοπεδαρχία.ἡ. caſtrorum præfectura.

Στρατοπεδεύομαι.μ.εύσομαι.π.ευμαι.et Στρατοπεδεύω, caſtrametor.

Στρατόπεδον.ου. caſtra, uallum. In plurali accipitur pro militibus ipſis.

Στρατός.οῦ.ὁ.uel ἡ.exercitus.

Στρατόφιν.ab exercitu, στρατοῦ.

Στρατοφύλακες.copiarum duces.

Στρέβλη. tormentum, clauus nauium continens, ſubſcus.

Στρεβλός.οῦ.ὁ. tortuoſus, peruerſus, curuus. Item prauus, uerſutus.

Στρεβλότης.ητος.ἡ.obliquitas.

Στρεβλόω.μ.ώσω.π.ωκα.torqueo, deprauo, ſtrictè ligo, conſtringo & arctè uincio. Actiu.

Στρέμμα.ἡ ἄρθρου παράβασις, luxatio, ſtriblita, placentæ ſpecies.

Στρέμματα.τὰ.luxata.

Στρεπτός.οῦ.ὁ.flexibilis, torques, fibula chlamydis, panis ſubcineritius.

Στρέπτω.torqueo, hinc ſtropha.

Στρεύγομαι.immoror, cunctor, tabeſco præ fame, liqueſco.

Στρεύγω.μ.εύξω.π.ευγα.corrumpo, triſtifico, expugno, tardo. Actiu. accu.

Στρεφάσκω.uerto. Actiu.accuſ.

Στρεψοδικοπανουργία. compoſita dictio apud Ariſtopha. ſententiarū corruptela, iuris peruerſa adminiſtratio.

Στρέφομαι.uerſor, habito. Item fallacia utor, tergiuerſor, cunctor, cōminiſcor technas, Gregor. ἐπιτ. 1. Sic apud Verg. Aenei.12. Verte omnes tete in facies, & contrahe quicquid, Siue animis, ſiue arte uales. Accuſ. Bud.Com.

Στρεφόμεν@. ſupinus, ſecurus, otioſus, improuidus.

Στρέφος.torſio, luxatio, corium, pellis

Στρέφω.μ.έψω.π.αφα. uerto, torqueo. Herod. ἐστράφη τὸν πόδα dixit, pro pedem luxauit. Eſt etiam animo uerſo & uoluto. Actiu.accuſ. Bud.Cō.

Στρέφωσις.obturatio, deligatio uaſorū cum pelle aut corio. (στρέφω.

Στρεψιδικέω.μ.ήσω.π.ηκα. σκοτέω, συ-

Στρέψις.εως.ἡ. conuerſio, fraus.

Στρεψοδικῆσαι, pro στρέψαι τὰς δίκας. dolis, & uarietate dicēdi iura falle-

re, Ariſtoph. in Nebul. ἀλλ' ὅδ' ἱμάτιον τῷ στρεψοδικήσαι καὶ τοὺς χείρας ἀναλωθῆν. (gnus.

Στρηνής. manifeſtus, aſper, acutus, ma

Στρηνιάω. μ. άσω. intemperãter & immodeſtè ago, laſciuio, moleſtè fero, infrænis ſum.

Στρηνός. ου. ὁ. durus, στρηνής.

Στριγμός. οῦ. ſtridor.

Στρίξ. γος. canaliculus.

Στριφνός. ου. ſtrictus, ſolidus, firmus.

Στρίφνος. neruoſa boum caro, & βοτάς υκ ἄβρωτος. Suid.

Στρεβλός. ου. ὁ. curuus, delicatus, obliquus.

Στροβέω. μ. ήσω. π. ηκα. tumultuor. Plutarch. λιμώδεις νόσοι πιεζοῦσαι τὴν Ιταλίαν ἐστρόβησαν, id eſt ἐτάραξαν. Item uerſo, circumago, περιφέρω: & uerſo, id eſt, ἀνακινῶ, ut περιφέρω τὴν ψυχήν, probo, exploro. Significat etiam excutio mentem meã, & uerſo me in omnem partem, Gregor. de Erem. & Ariſtoph. Neb. Bud. Com.

Στρόβιλος. ου. ὁ. rotundus, nux pinea, & interdum ipſa pinus. Item procella, tempeſtas, uortex, uentus uerticoſus, Lucian. Tox. Item turbo ludus, Plat. de Rep. 4. Bud. Com. & Cæl. li. 11. cap. 19.

Στροβιλῶ. τὸ συστρέφω, contorqueo & intorqueo.

Στροβιλώδης. εος. ὁ, ἡ. frequens anfractibus.

Στρογγυλεύομαι. conuolui.

Στρογγύλη. ης. ἡ. rapa, torta, inſularum Aeoli una.

Στρογγυλοπρόσωπος. ὁ. qui rotunda eſt facie.

Στρόγγυλος. ου. ὁ. στρόβιλος, rotundus, tendens in acutum, turbinatus.

Στρείβαλος. ου. ὁ. uibex, tuber.

[illegible] gracilis, ſ[illegible].

Στρόμβος. ου. ὁ. trochus, ſphæra, globus, uortex, conchylium, turbo, lapis rotundus.

Στρομβέω. μ. ήσω. π. ηκα. uerſor, uoluto

Στρουθίον. ου. ſtruthio herba lanas purgare ac candidas reddere. (cedo.

Στρουθίζω. ſtrideo, lamentabilem uocem

Στρουθίον. ου. paſſerculus, & generaliter quæuis auicula. Item radicula, ſeu lanaria herba eluendis lanis idonea.

Στρουθοκέφαλος. ου. ὁ. habẽs caput paſſeris

Στρουθός. οῦ. ὁ. paſſer auis. Significat etiam in mimis obſcœnam partem uirilem, à paſſeris ſalacitate.

Στροῦς. τός. ὁ. idem.

Στροφαῖος. ου. ὁ. ianitor, uerſutus, Mercurij cognomen, quòd ianuarum cuſtodiæ præſideret. (bo.

Στροφάλιγξ. γος. ὁ. cõuerſio, cardo, tur

Στροφαλίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. uertor, uoluor.

Στροφάς. άδος. ἡ. conuerſio, uertigo.

Στροφάω. μ. ήσω. π. ηκα. uerto. Actiu. accuſatiuo.

Στροφεύς. έως. ὁ. cardo oſtij, id eſt στρόφιγξ, ſummus dorſi ſpondylus, ſcilicet quod in eo caput circumagatur, cui & ἐπιστροφεὺς nomen.

Στροφή. ῆς. ἡ. uerſutia, reuolutio, cũctatio ſubdola, aut tergiuerſatio fraudulẽta et ludificatrix, fallacia, à στρέφομαι. Dicitur etiam cum equus à ſeſſore in obliquum flectitur, id eſt, πλαγίωσις, flexus, Xenoph. Bud. Comment. & Cæl lib. 5. cap. 8.

Στρόφιγξ. γος. ὁ. cardo oſtij, στροφεύς, ὑποφορεύς. Item uerticulum epiſtomij in aquæductibus, & in ſalientium ſigillis.

Στρόφιον. ου. τὸ. ſtrophiũ, faſcia, torques, cingulum tortum, corona, inauris.

Στρόφιος. ου. ὁ. Strophius, pater Pyladæ.

Στρόφις. ὁ. uerſatili uerſutia præditus.

μεταφορικῶς ἀπὸ τοῦ στρόφιγγος.

Στροφόομαι. torminibus uexor & laboro.

Στροφός.οῦ.ὁ.dolor inteſtinorum,quod tormen Latinè uocant,lorum peræ. Item cincinnus, cirrus,funiculus tortus.

Στροφούμενος.ὁ.torminoſus.

Στρυμών.όνος.ὁ.Strymon,flumen Amphipolis Thraciæ.

Στρυφνός.οῦ.ὁ.acerbus,rigidus,faciēs obſtupeſcere dentes,durus,auſterus, aſtringens,ualidus, denſus.

Στρυφνότης.ητος.ἡ.acerbitas.

Στρύχνος. ου.ſolanus,frutex.

Στρόβυλος.ου.ὁ. στρόβηλος.

Στρωγνός.apollinaris minor.

Στρῶμα.τος.τὸ.ſtroma,ſtragulum omne quod ſternitur & inſternitur.

Στρωματεύς.έως.ὁ,ἡ.uarie contextus.

Στρωματίζω.μ.ίσω.π.ικα.inſterno ut iumentum.

Στρωματόδεσμος.οῦ. culcitra, ſtratus, colligatus.

Στρωμνή.ῆς.ἡ.ſtratus,id eſt lectus.

Στρώννυμι.μ.ώσω.π. ωκα.&

Στρωννύω.ſterno. Actiu. accuſ.

Στρώμνυμι.idem.

Στρῶσις ὁδῶν.conſtratio uiarum.

Στρωτήρ.ῆρος.ὁ. trabs parua,crates.

Στρώτης.ου.ὁ.inſtrator,qui equum domino inſternere ſolet. Cæl.lib. 9.ca.11.

Στρωτός.οῦ.ὁ.ſtratus ſtrata ſtratum.

Στρωφάομαι.uerſor.

Στρωφάω.μ.άσω.π.ακα. uerto,neo.

Στυβαροὶ χρυσοῦ. cruſtæ auri.

Στυγέομαι.μ.ήσομαι.π.ημαι. odio ſum. paſsiuè.

Στυγερὸς, & στυγερός.οῦ.ὁ. querulus, triſtis,odioſus,moleſtus,terribilis,ἀπόνονος, horribilis,rigoroſus.

Στυγερότης.ητος.ἡ. mœſtitia.

Στυγερώπης.ου.ὁ.cum odio aſpiciens.

Στυγέω.μ.ήσω.π.ηκα.odi,timeo. Actiu.

Στυγητός.οῦ.ὁ.triſtis,odibilis.

Στυγνητός.οῦ.ὁ.odibilis, στυγερός.

Στυγνάζω.μ.άσω. π. ακα. triſtor, triſtitiam fero.

Στυγνός.οῦ.ὁ.triſtis,moleſtus.

Στύγω.pro στυγέω.

Στύεσθαι. incitari.

Στυλεῦσαι.ſpoliare,σκυλεῦσαι.

Στῦλος.ου.ὁ. columna,pertica.

Στύμμα.ατος. τὸ. ſpiſſamentum & domitura unguenti.

Στυμνός.durus.

Στύμος.ου.ὁ.truncus.

Στύμφαλος.ου.ὁ. & ἡ. Arcadiæ ciuitas & fons.

Στύξ.γός. Styx infernalis palus, & in Arcadia eiuſdem nominis, quaſi dicas mœſtitiam.

Στυπάζω.μ.άσω. ſtrepo,tono, ὠθῶ, impello.

Στυππεῖον,uel στυππίον.ου.τὸ. ſtupa, quaſi τυπεῖον,τὸ τυπτόμενον λινάριον.

Στυποχλύφος.ου.ὁ.tornator.

Στύπος.ſtipes,truncus,tonitru.

Στυπτηρία.ας.ἡ.alumen,στυπτηρία, chalcitis. (φω.

Στυπτικός.οῦ.ὁ.ſtrictiuus,ſtypticus.à στύ

Στυρακίζειν.ſtimulare.

Στυρακίζω.μ.ίσω. traho,pungo.

Στυράκιον.ου.τὸ. &

Στύραξ.κος.ὁ.lignum iaculi,pars haſtæ inferior quæ manu tenetur:uel etiā ipſa arbor, è qua iacula,ſimilia his quæ è corno,fiunt.

Στύραξ.lacryma cuiuſdam arboris.

Στυφελίζω.μ.ίξω.π.ιχα.euerto,quatio, agito,perſequor,uerbero, uinco,torqueo.

Στυφελισμός.οῦ.ὁ.cōtumelia, querimonia,iniuria,ira.

Στυφελός.οῦ. ὁ.durus,fortis,aſper, turbulentus,moleſtus.

Στόφλος. terra arida & dura.
Στύφομαι. fumo.
Στύφος. νος. τὸ. ſtupa, lucrum.
Στυφρός. ȣ̃. ὁ. grauis, ſolidus, conſtans, calloſus, retorridus, duratus.
Στύφω. μ. ύψω. π. υφα. obturo, ſtringo. Actiu.
Στύψις. ιος. ἡ. conſtrictio, κόλλησις.
Στώμιξ. ικος. trabs lignea.
Στωμοδόκος. garrulus, σωμύλος.
Στωμυλία. ας. ἡ. argutia, loquacitas, dicterium.
Στωμυλιοσυλλεκτάδης. νος. ὁ. qui obliqua dicta facetiasq; colligit, πολυλογίας συνάγων.
Στωμύλλομαι. σωμύλω.
Στωμύλματα. ſtulta blateramenta, argutiæ, nugæ, nugmenta, lepôres.
Στωμύλος. ȣ. ὁ. multiloquus, lepidus, facundus, facetus, dicax, garrulus. Accipitur tam in bonam quàm malam partem.
Στωμύλω. imperfecte loquor, garrio, multa & arguta loquor.

Σ Υ.

Σύ. tu.
Σύαγρος. ȣ. ὁ. aper. Antiqui ſeparatim σῦν ἄγριον dixerunt.
Σύαινα. à ſue uocatus quem Græci recẽtiores chærillam interpretantur, hoc eſt porculum.
Συανία. ας. ἡ. conuicium & conſertio manuum.
Συβάλλας. ὁ. &
Σύβας. ȣ. ὁ. libidinoſus, uoluptuarius.
Συβαείζαν. deliciari, fiducia diuitiarum calumniari, opiparè ac genialiter uiuere.
Σύβαρις. ιος. tacita, conſummatæ deliciæ, Sybaris urbs Siciliæ.
Συβαριτικός. ȣ̃. ὁ. mollis, uoluptuoſus, unde συβαριτικὴ τράπεζα, de conuiuio dicebatur nimiũ apparato. Eraſ. Chil.
Συβίνη. ης. ἡ. arcus aut calamorum theca, pharetra.
Συβόσιον. ȣ. τὸ. grex porcorum.
Συβριάζω. μ. άξω. inſoleſco, delicior, συβαρίζω.
Συβριασμός. ȣ̃. ὁ. ſtrepitus in conuiuijs.
Συβώτης. ȣ. ὁ. ſubulcus.
Συγγάλακτος. collactaneus.
Σύγγαμβροι. οἱ. mariti duarum ſororũ.
Σύγγαμ☉. ȣ. ἡ. uxor.
Συγγεγραμμένοι πατέρες. cõſcripti patres
Συγγένεια. ας. ἡ. conſanguinitas, affinitas, cognatio, propinquitas.
Συγγενής. νος. ὁ, ἡ. conſanguineus, affinis, cognatus, propinquus.
Συγγενίδες. αἱ. conſanguineæ.
Συγγενικός. ȣ̃. ὁ. innatus, naturalis.
Συγγηράσκω. conſeneſco. Neutr. abſol.
Συγγίνομαι. conuenio, coêo, ὁμιλέω, commercium habeo cum aliquo, conuerſor. Id aliquando ad res refertur, ut συγγίνομαι τῇ παιδίᾳ, in ſtudio literarum uerſor. Item adiuuo, συμμαχῶ, ſocius ſum, συμβαλλάω. Eſt etiam ſimul natus uel cõgenitus. Dep. dat.
Συγγινώσκω. ignoſco, ſimul cognoſco. Datiuo, ut συγγινώσκω σοι τῆς ἀπαιδευσίας.
Συγγνώμη. ης. ἡ. uenia. unde συγγνώμην ἔχειν, ignoſcere.
Συγγνωμονέω. τὸ συγγινώσκω. Vnde
Συγγνωμονικός. clemens & facilis in cõdonandis maleficijs. cui opponitur τιμωρητικός. Et (cors.
Συγγνώμων. ονος. ὁ. idem, mitis, miſeri-
Συγγνωστός. ȣ̃. ὁ. dignus uenia, ignoſcendus, deprecabilis.
Σύγγονος. ȣ. ὁ, ἡ. frater, ſoror.
Σύγγραμμα. ατος. τὸ. uolumen, cõmentarium, quodcunq; opus, cõmentatio.
Συγγραφεύς. νος. ὁ. hiſtoricus, author, id eſt librorum compoſitor.
Συγγραφή. ῆς. ἡ. hiſtoria, cõpoſitio, ſcriptio

ptio à Cicer. dicitur, ut Tuſcul. 5. A quo non modò impulſi ſumus ad philoſophicas ſcriptiones, uerumetiam laceſſiti. Refertur aliquando ad forũ, et ponitur pro chirographo, ſyngrapha, hoc eſt ſtipulatione & cautione. Neq; ſemper obligatione reciproca conſtabat, ſed etiã unius tantũ ſponſione et alterius ſtipulatione.

Συγγράφομαι, &

Συγγράφω. μ. άψω. π. αφα. conſcribo, id eſt, compono hiſtorias, uel poëmata, cum alio ſcribo, literis mando. Aliquando cũ ſcripto caueo ab aliquo. Actiu. accuſ.

Συγγυμνασία. ἡ. coëxercitamentum.

Συγκαθαγίζω. μ. ίσω. π. ικα. ſanctifico. Actiu.

Συγκαθαιρέω. tollenti onus auxilior.

Συγκάθεδρος. ὁ. ὁ. aſſeſſor.

Συγκάθισις. coniudicatio, comparatio, collatio.

Συγκαθεύδω. condormio.

Συγκαθιδρύω. colloco.

Συγκαθιερῶ. conſecro.

Συγκαθίημι. μ. ήσω. π. ηκα. ſimul demitto, συγκαταβαίνω. Actiu. accuſ.

Συγκαθοικέω. unà cohabito.

Συγκαίω. aduro.

Συγκακουργεῖν. colludere.

Συγκακούργημα. res per colluſionẽ actoris et rei tranſacta, ex quo genere eſt præuaricatio, id eſt καθύφεσις.

Συγκακουργία. eſt quæ colluſio à Iuriſconſultis appellatur.

Συγκαλέω. μ. έσω. π. εκα. conuoco. Acti. accuſ.

Συγκαλινδεῖται. conuolui.

Συγκαλύπτω. μ. ύψω. π. υφα. cooperio. Actiu. (abſol.

Συγκάμνω. μ. αμῶ. ſimul laboro. Neutr.

Συγκάμπτω. inflecto.

Συγκαταβαίνω. unà ſubſideo, ſimul deſcendo, unà aliquid aggredior, συγκαθίημι.

Συγκατάβασις. uulgo condeſcenſio, cum quis ſe demittit ultra ſuã dignitatẽ.

Συγκαταβοᾷ. conuiuit.

Συγκαταγηράσκω. conſeneſco.

Συγκατάγω. reſtituo, allicio.

Συγκαταδύομαί σοι. unà demergor, urinor.

Συγκαταζῆν. conuiuere.

Συγκατάθεσις. εως. ἡ. aſſenſio, approbatio qua eadem uiſa noſcũtur, συμφώνησις.

Συγκαταθωύω. emendo, corrigo.

Συγκαταινέσθαι. agnoſcere.

Συγκατάινος. aſſtipulator, & συναινέτης, hoc eſt collaudator.

Συγκαταινῶ. τὸ συγκατατίθεμαι, & συναινῶ.

Συγκατακλείω. concludo.

Συγκατακλιθέντες. οἱ. unà cubantes.

Συγκατακτάς. συγκατακτείνας, ſimul occidens.

Συγκατασκευάζω. μ. άσω. π. ακα. ſimul præparo. Actiu. accuſ.

Συγκατασκήπτω. μ. ήψω. π. ηφα. cum impetu uenio.

Συγκατασπάω. ῶ. pariter auello, conuello.

Συγκατατίθεμαι. aſſentior, approbo, conſentio, comprobo. Accuſ.

Συγκατατίθημι. idem, cum datiuo.

Συγκαταψηφίζομαι. ſuffragijs ſeu calculis addor, cooptor. Lucas in Act. συγκατεψηφίσθη μετὰ τῶν ἕνδεκα ἀποστόλων.

Συγκάτευγμα. ατος. τὸ. res uotiua.

Συγκαταυθύνει. dirigit.

Συγκατορύττω. unà defodio.

Σύγκειμαι. conſto, id eſt cõpoſitus ſum. Depon. abſol.

Συγκείμενον. ου. τὸ. quod cõuenerat, quod pepigeramus, conuentio, pactum.

Συγκεκορδυλισμένος. coaceruatus, mixtus.

Συγκεκροτημένος. ὁ. accinctus, in procinctu exiſtens.

Συγκεκροτημένος. plauſibiliter, magna cum laude.

Συγκεράννυμι. μ. άσω. π. ακα. &

Συγκεραννύω. commiſceo, contempero, confundo. Actiu. accuſ.

Συγκεφαλαιόομαι. in ſummam colligo, & in ſumman colligor. Nam actiuè & paſsiuè ſignificat.

Συγκεφαλαιόω. μ. ώσω. π. ωκα. ſummatim colligo, ſummatim dico.

Συγκεχορηκός. ότος. τό. conceſſum.

Συγκεχυμένως. confuſe.

Συγκηδεσταί. οἱ. mariti & uxoris parentes.

Συγκινδυνεύω. μ. εύσω. π. ευκα. ſimul periclitor. Neut. datiuo.

Συγκιρνᾶσθαι. commiſceri.

Συγκλαστός. concluſilis.

Συγκλείω. μ. είσω. π. εικα. claudo. Actiu.

Συγκλέπτης. ου. ὁ. ſocius et particeps furti

Συγκληρονόμος. ου. ὁ. cohæres.

Συγκληρόω. μ. ώσω. π. ωκα. ſimul ſortior.

Συγκλησία. ας. ἡ. concilium: & dicitur de ſenatoribus, ἐκκλησία uero de populo.

Συγκλητικός. οῦ. ὁ. ſenator.

Σύγκλητος. ου. ὁ. ſenatus, concio. Vnde σύγκλητος βουλὴ, indictiuũ concilium.

Συγκλίνιαι. conuexitates.

Συγκλονεῖσθαι. titubare.

Συγκλονέω. μ. ήσω. π. ηκα. cõcutio. Acti.

Σύγκλυδες. uicini, mixti, σύμμικτοι.

Συγκοιμᾶσθαι. condormire, συγκαθεύδειν.

Συγκοίνωνος. ου. ὁ. conſors.

Συγκοίτιον. ου. τό. merces pro cõcubitu.

Συγκολλᾶν. conglutinare, conuenire.

Συγκόλλησις. εως. ἡ. conglutinatio.

Συγκολλητής. fictor, componens, conglutinans.

Συγκομιδή. ῆς. ἡ. tranſuectio, apportatio, repoſitio fructuum, συνάθροισις, collectio.

Συγκομίζω. μ. ίσω. π. ικα. comporto, fructum ex agro domum refero. Eſt etiam cadauera colligo, & ſepelio. Actiu. accuſ.

Συγκομιστήρια. τά. feſta quibus primæ fruges comportabantur.

Συγκομιστὸς ἄρτος. furfuraceus panis, qui alio nomine πιτυρίας dicitur. Cicero cibarium panem uocat, Galen. & Celſ. αὐτόπυρον, ῥυπαρόν.

Συγκομμάτιον. genus quoddam edulij.

Συγκοπή. ῆς. ἡ. conciſio, figura cum aliquid è medio dictionis aufertur. Itẽ affectio ſimilis deliquio.

Συγκοπτικός. huiuſmodi deliquium inducens.

Συγκόπτομαι. animo linquor.

Συγκόπτω. μ. όψω. π. οφα. ferio, feſſus ſũ, uerbero, concido, contundo, pulſo.

Συγκουφίζω. adiuuo, ſimul leuo. Accuſ.

Σύγκρασις. εως. ἡ. commixtio, unio, confuſio.

Συγκρατέω. ῶ. conſeruo, tueor.

Συγκροτέω. conſpirare, litem componere periculo imminente.

Σύγκριμα. coagmentum, & quod concretum eſt (ut Cicero loquitur) ut mundus.

Συγκριματικός. ὁ. temperatus.

Συγκρίνομαι. comparor. Et συγκρίνεσθαι πρός τινα, contendere, iudicio experiri, etiam cum aliquo capitali iudicio diſceptare. Eſt & συγκρίνεσθαι coagmentari, concreſcere.

Συγκρινόμενα. τά. pacta.

Συγκρίνω. μ. ινῶ. π. ικα. comparo. Acti.

Σύγκρισις. εως. ἡ. comparatio, aſsimulatio, generatio, mixtio.

Συγκριτικός. οῦ. ὁ. comparatiuus.

Συγκροτῶ δύναμιν. colligo copias.

Συγκροτάω, uel συγκροτέω.μ.ήσω.π.ηκα. auxilior, ſimul adduco, meditor, conſpiro, ut συγκροτῶν δύναμιν, colligere copias. Item turbo.

Συγκροτήσαντες.οἱ. uulgo complices.

Συγκροτησμός. conſpiratio.

Σύγκρουμα. debitum, fœnus.

Συγκρούστος.ὁ.ὁ. concuſſor, colliſor.

Σύγκρουσις, &

Σύγκρουσμος. colliſio.

Συγκρούω.μ.ύσω.π.κα. collido, cõcutio, in conflictum impello. Iſocr. ὑμᾶς δὲ ζητοῦντες δέομεν συγκρούειν τι τῶν ἐκεῖ πραγμάτων. Liu. committere ac profligare bellum dixit, pro eodem, id eſt καθιστάναι τὸν πόλεμον, συμβαλεῖν. Et Herodi. συνέκρουον δὲ αὐτοὺς, Simultatem inter eos ciebant & alebant. Sic Cyprian. Epiſcoporum cohærentem concordiam ſubdola temeritate collidere, hoc eſt συνταράττειν, ταράττειν, συγκρούειν. Item colluctor. Bud. Com.

Συγκρύπτω.μ. ύψω.π. υφα. abſcondo, ſimul abſcondo. Actiu. accuſ.

Συγκυβάω. unà alea ludo.

Συγκυκάω.μ. ήσω.π.ηκα. commiſceo. Actiu.

Συγκυκλῶ. circundo.

Συγκυλινδοῦμαι. uolutor. Datiuo iung.

Συγκυνηγέτης.ὁ.ὁ. ſimul uenans, ſocius uenationis.

Συγκύπτω. ſimul inclinor, pariter incumbo, Syneſ. Accipitur etiam pro ὑποκύπτειν & κατακύπτειν & deorſum aſpicere, ut demiſsi ſpiritus homines ſolent, Gregor. εἰς γενέθ. Eſt etiam coire & in unum contrahi quod hiabat & diſtrahebatur, Xenoph. ἀναβ.2. Bud. Com.

Συγκυρέω.μ.ήσω.π.ηκα. contingo, confirmo, aſſequor. Neut. abſol.

Συγκύρημα. ατος. τὸ. &

Συγκυρία.ας. ἡ. ſors, caſus, συντύχημα.

Σύγκωλος.ὁ. ſolidus.

Σύγγνητος.ὁ.ὁ. germanus.

Συγχάζω. concedo.

Συγχαίρω. gratulor, συνήδομαι.

Συγχειμάζομαι.μ.άσομαι.π.ασμαι. cohyberno.

Συγχέω. τὸ συγχύνω.

Συγχορηγέω.μ.ήσω.π.ηκα. confero, ſoluo expenſas.

Σύγχορτος.ὁ.ὁ. uicinus.

Συγχριμφθείς. colliſus, offenſus.

Σύγκρισις. comparatio.

Συγχρονίζω.μ.ίσω. π.ικα. contemporaneus ſum. Neut. datiuo.

Συγχρονισμός.ὁ. eſt eorum qui concurrunt in idem tempus.

Σύγχρονος.ὁ.ὁ. contemporaneus.

Σύγχυσις.ιος.ἡ. confuſio, turbatio, mixtio.

Συγχυνω, &

Συγχύω.μ.ύσω.π.υκα. confundo, obſcuro, tumultuo. Actiu. accuſ.

Συγχωρέω.μ.ήσω.π.ηκα. concedo, permitto, indulgeo, ueniam do, comiter & per gratiam indulgeo quippiam & condono, Syneſ. Eſt etiam conſentio & aſtipulor, cedo, non reclamo, Platoni in Phædro. Itẽ acquieſco, ἀρκοῦμαι, ἀγαπῶ, contentus ſum, Lyſ. Hoc uerbum unum ex illis eſt, quæ in præſenti uoce actiua prolata in futuro uocem paſsiuam ſortiuntur apud Atticos. Apud Demoſth. enim et Platonem legitur συγχωρήσομαι in futuro, à συγχωρέω. Συγχωρέομαι τοῦδε, ut mihi permittatur impetro. Bud. Com.

Συγχώρημα.ατος.τὸ. &

Συγχώρησις.ιος.ἡ. conceſsio, abolitio.

Συγχωρούμενος. cui uenia habetur. Eſt etiam in Pand. cuius nomẽ abolitione principis ex reis exemptum eſt. Inde illud Gregor. in Pentecoſt. ἐπὶ

ἁμαρτωλὸς οὐχ ἅπλακις μόνον, ἀλλὰ καὶ ἑξ- δομηκοντάκις ἑπτὰ συγχωρούμενος, Toties uenia diuinitus donatus. Bud. Com.

Σύδην. celeriter, impetuoſe.

Σύετο. concitabatur.

Συζάω, συζῶ. μ. ήσω. π. ηκα. conuiuo, à pueris adhæreo, ſimul adoleſco. Datiuo, ut συνεζηκὼς ἀρετῇ, qui à puero uirtutem exercuit.

Συζάγνυμι. μ. ζεύξω. π. ευχα. ☩

Συζάγω. coniungo. Actiu. accuſ.

Σύζευξις. ιος. ἡ. coniunctio.

Συζητεῖν. altercari, diſputare.

Συζητήτης. ου. ὁ. diſputator.

Σύζυγα. coniugata, coniugalia.

Συζυγία. ας. ἡ. coniugium, coniugatio.

Σύζυγος. ου. ὁ, ἡ. cõiunx, compar, ſocius.

Συζυγοῦντα. Cicero coniugata uocat.

Σύζυξ. ὁ ὁμόζυξ. (noſa.

Συῆναι. ῶν. uolutabra ſuum, & loca cœnoſa.

Συηνία. ας. ἡ. ruditas, ruſticitas. à ſuibus deductum. Inde & συηνίας, adiectiuè.

Συηνεῖν. inſcitè quippiam agere.

Σύθην. impetum fecerunt.

Σύθι. feſtina, ἴθι.

Συϊκός. οῦ. ὁ. ſuillus.

Συκάζω. μ. άσω. π. ακα. calumnior, ficus lego, premo.

Συκαλίδες. ῶν. ficedulæ, auiculæ, quòd cum ficus maturæ ſunt maxime capiantur. Legitur & συκαλίς. ίδος. pro eodem, quæ μελαγκόρυφος quoq; appellata, hoc eſt atricapilla Gaza interprete.

Συκαμάνθυρος. ου. ὁ. ſtultus, μωρός.

Συκαμινέα. ας. ἡ. morus.

Συκάμινον. ου. τό. morum.

Συκάμινος. ου. ὁ. morus, μορέα.

Συκασὶς. ſycophanta.

Συκέα, &

Συκῆ. ῆς. ἡ. ficus arbor. (exugitur.

Συκία. ας. ἡ. cucurbitula qua ſanguis

Σύκινος. ου. ὁ. ficulnus. Item inutilis, imbecillis, à fragilitate ligni ficulnei

Συκοαττεῖν. adulari.

Συκόβιος. ου. ὁ. ficis uiuens. Vocabantur ſycophátæ hoc nomine Athenis. Sic

Συκολόγος. ου. ὁ. quaſi ficus numerans, ſiue de ficis loquens, ſycophanta.

Συκομορέα. ας. ἡ. &

Συκόμορον. ου. τό. ſycomorus arbor & fructus eius. ficus autem eſt Aegyptia prædulcis ſine granis: compoſito nomine ex fico & moro, Plin. & Dioſcor. authoribus.

Σῦκον. ου. τό. ficus. Dicitur autem de fructu, arbore, & morbo, qui eſt hulcus in oculis, quæ & σύκωσις appellatur. Quidam mariſcam appellari putant Latinè.

Συκοπριάστης. ου. ὁ. ficuum ſector, ſordidus, auarus.

Συκοσπαδίας. ου. ὁ. συκοφάντης.

Συκοφαντέω. μ. ήσω. π. ηκα. calumnior, calumnijs circunuenio, defero, falſo accuſo. Actiu.

Συκοφάντημα. τό. calumnia.

Συκοφάντης. ου. ὁ. calũniator, ſycophanta, delator.

Συκοφαντία. ας. ἡ. calumnia.

Συκοφάντρια. ας. ἡ. calumniatrix.

Σύκχοι. οἱ. calceamenta Phrygia.

Συκώδης. ους. ὁ, ἡ. ſimilis ficui.

Συκών. ῶνος. ὁ. ficetum.

Συκώπαις, uel συκόπαις. παιδος. ὁ. puerorum modo ficorum ſtudioſus. In ſycophantam Athenienſes iactabant.

Συκωρός. οῦ. ὁ. quaſi ficos obſeruans, ſycophanta.

Σύκωσις. ιος. ἡ. uitium palpebræ aſperæ & ficoſæ: ſic dictus à fici ſimilitudine, quando caro excreſcit.

Συλαγωγέω. μ. ήσω. π. ηκα. abigo prædã, ſpolio, denudo.

Συλάω, & συλέω. μ. ήσω. π. ηκα. &

Συλάω

Σ. ιιιι

Συλάω.μ.ἀσω.π.ακα. prædor, ſacrilegio cõpilo, aufero, furor, cõmoueo.
Σύλη.ης.ἡ.σύλληψις.
Σύλησις.ιος.ἡ.compilatio.
Συλητής.ȣ.ὁ. compilator.
Συλλαβή.ῆς.ἡ. comprehenſio, ſyllaba. à σὺν & λαμβάνω.
Σύλλαβος.ȣ.ὁ.index libri.
Συλλαμβάνομαι, &
Συλλαμβάνω.μ.ήψω.π.αφα.comprehendo, id eſt manu capio. Inde συλλαμβάνειν ἐπὶ θανάτῳ, id eſt ad ſuppliciũ rapere: ſicut Cic. ad Q. frat. Is hominem comprehendit, & in cuſtodiam Epheſi tradidit. Item comprehendo, id eſt perſtringo, concludo, contineo. unde σύλλαβος index. Item opitulor, adiuuo, Iſocr. Item concipio, & κυῶ, id eſt, cum utrunq; ſemen genitale coit ad fœtum faciendum, Ariſtot. de Gener. ani. 1. Item ſuſcipio. Plato de Leg. 4. καιρῷ γὰρ χειμῶνος ξυλλαβέσθαι κυβερνητικῆς ἡ μὲν. Bud. Com.
Συλλέγομαι. colligo, comparo, quæro. Item συλλογίζομαι, hoc eſt ratiocinor, rationem alicuius rei gerendæ uel explicandæ ineo, certis argumentis colligo & conſtituo. Bud. Com.
Συλλέγω.μ.έξω.π.εχα.idem. Acti. accu.
Συλλείβω.μ.είψω.π.ειφα.ſtillo, fluo. Neu.
Συλλεαίνω. contero.
Σύλλεκτρος. ȣ.ὁ.corriualis.
Συλλήβδην. collectim, comprehenſim, ſummatim.
Σύλλημμα.τὸ. collectio.
Συλληπτέον. ſubueniendum.
Συλληπτικός.ȣ. qui concipere poteſt.
Συλλήπτρια.adiutrix.
Συλλήπτωρ.ορος.ὁ.adiutor, συναγωνιστής.
Σύλληψις. ιος.ἡ. comprehenſio, auxiliũ, conceptio.
Συλλογεύς.έως.ὁ, collector.

Συλλογή.ῆς.ἡ.congregatio, collectio.
Συλλογίζομαι, &
Συλλογίζω.μ.ίσω.π.ικα. computo, concludo, ratiocinor, colligo ratione ſubducta.
Συλλογιμαῖος. ȣ.ὁ,ἡ.collectitius.
Συλλογισμός.ȣ.ὁ. computatio, penſatio, ratiocinatio: ratiocinatiuũ uel collectiuum, Quintilian. interprete.
Συλλογιστικός.ȣ.ὁ.rationalis.
Σύλλογος.ȣ.ὁ.hominum frequentia, conuentus, coitio, concilium, iudicium, συνέδριον, conceſſus, et συνάρχοντες, id eſt collegium, ut augurum.
Συλλύω.colluo.
Συλοικός.ȣ. inſulſus, ineptus.
Σύλον.ȣ.τὸ.pignus, ἐνέχυρον.
Συμβαίνω.μ.ήσομαι. π. ηκα. contingo, accido, concordo, congruo. Neutr. datiuo. (ſanio.
Συμβακχάω. debacchor, cum alijs in
Συμβάλλομαι. confero, adiuuo, conduco, colligo, dico. Depon.
Συμβάλλω.coeo, committor, coniũgor, commiſceor, συνάπτω, συῤῥέω, ut uena & confluentes, Ariſtot. & Theophra. Item committo, collido, confligo. Plut. συνέβαλον τὰς δυνάμεις, Acies inſtructas ad prælium commiſerunt. Et in hac ſignificatione aliquando abſolute ponitur, Iſocr. Item collido, hoc eſt, inimicitiam inter duos & diſcordiam rixamq; concito, συγκρούω, ut συμβαλεῖν ἄνδρας φίλους, Xenoph. παιδ. 6. Item confero, & cõtendo, comparoq;. Item cõiecto, cõijcio, ut συμβάλλω τὸ ἐνύπνιον. Item paciſcor, & cõtractus cõuentaq; ineo, συναλλάττω, Demoſthen. & Iſoc. Bud. Com.
Συμβαλλωτά. ſunt coacti per ſe uelleris implexu, potius quàm textu cõdita. ἀπὸ τοῦ συμβάλλειν.

Σύμβαμα.τὸ. accidens, propoſitio ex nomine & uerbo, perfectam ſententiã reddens, ut Socrates ambulat. Sed παρασύμβαμα, ex nomine & uerbo imperfecta oratio, ut σωκράτει μέλει.

Σύμβαν. fortè.

Συμβασιλεύω. μ. εύσω. π. ευκα. ſimul impero.

Σύμβασις. ἡ. concordia, conuenientia, colloquium.

Συμβατήριος. ου. ὁ. paciſcibilis, commodus ad pacta.

Συμβατικός. οῦ. ὁ. conueniens ad pacta, paciſcibilis.

Συμβιβάζω. μ. άσω. π. ακα. coniecto, ex collatione aliquorum doceo, & probo, & conijcio, certior fio, affirmo. Item cõpono, coagmento, accommodo, ad cohærentiam adduco, concilio, ad amicitiam fœdusq́ adduco.

Συμβίβασις. ιος. ἡ. inſtructio, affirmatio

Συμβιβαστικόν. cõfirmatio, uti fœderis, & ſocietas faciendi fœderis.

Συμβιβῶ. inſtruam, docebo.

Σύμβιος. ου. ὁ. συμβιώτης.

Συμβιόω. μ. ώσω. π. ωκα. ſimul uiuo. Neut. datiuo.

Συμβίωσις. ιος. ἡ. conuictus.

Συμβιώτης, &

Συμβίωτος. ου. ὁ. conuictor, contubernalis, ſimul uiuens.

Σύμβλημα. ατος. τὸ. peſſulus.

Συμβλῆτε. obuiauerunt.

Σύμβλητος. conferendus, comparabilis & commutabilis. unde Ariſtoteles accipit σύμβλητον, & ἀδιάφορον pro eodem.

Συμβοήθεια. ας. ἡ. auxilium.

Συμβολαιογράφος, uel συμβολαιόγραφος. ου. ὁ. notarius.

Συμβόλαιον. ου. τὸ. cõmercium, pactum, contractus, conuentio, conuentum. Vnde συμβόλαιος δίκη, controuerſia, uel iudicium de pacto & contractu.

Συμβολαιόω. paciſcor, contraho, συναλλάττω.

Συμβολεύς. ἐως. ὁ. inſtrumentum quo piſcatores retia texunt.

Συμβολή. ῆς. ἡ. coniunctio, congreſsio, conflictus, conflictio prœliaris, commiſsio, id eſt parium comparatio ad pugnam. Item coniectura & conſilium, utilitas.

Συμβολαί. τὴν. ſtipem.

Συμβολικός. οῦ. ὁ. coniecturalis, allegoricus, & ænigmaticus. Inde theologia συμβολικὴ eſt, quæ in ſacramentis implicita eſt hodie in eccleſia, ut olim in ceremonijs legalibus fuit. Ea & τελεστικὴ & μυστικὴ appellatur: differtq́ à philoſophica theologia, quæ uerſatur in theoria, & rerum diuinarum commentatione. Hæc dicitur quoq́ κατανοητικὴ & ἀποδεικτική. Bud. Com.

Συμβολικῶς. coniecturaliter, id eſt per comparationem præteritorum & futurorum.

Σύμβολον. ου. τὸ. ſymbolum, nota à Cicerone dicitur, ſignum, ut ſigna militaria. Græci etiam ſymbolũ anulum appellant, Plin. lib. 33. cap. 1. Et σύμβολα interdum inſignia, id eſt παράσημα, Herodi. Item omen, & οἰώνισμα, Greg. κατὰ ἰουλ. 1. Dicuntur quoq́ hoc nomine teſſeræ quædam, quæ dãtur publicè à ciuitatibus quibuſdam hominibus ſibi amicis, ut hoſpitaliter & amicè acciperentur in oppidis fœderatis, Lyſ. Sic hodie uocari poſſunt teſſeræ collybiſticæ, quas literas collybicas uocant, quaſi ad permutandam pecuniam externam inſtitutas. Aliquando accipitur ἀντὶ τοῦ τμήματος, quaſi teſſera & fruſtum abſciſſum, commiſſura, Plat.

Symp.. Σύμβολα Pythagorica dicta ſunt quædam quaſi ænigmata, ſignificãtia rei alicuius occultæ & recon ditæ, quæ etiam συνθήματα, & ἀλληγορήματα dicuntur. Bud. Com.

Σύμβολος. ου. maſc. gene. ſicut σύμβολον pro omine quoque ponitur apud Syneſ. ἵνα μὴ τῷ νυμφίῳ σύμβολος ἀπαίσιος γένηται. Sic autem dicitur ut πάραλογος, ὑπόλογος μετάμηλος, & ſymbolus uel ſymbolum Latinis. Item incidens, obuius.

Σύμβοτος. ου. ὁ. compaſcuus, συνώθης.

Συμβόλαιμα. ατος. τὸ. conſilium.

Συμβόλευσις. συμβουλή.

Συμβουλευτικός. eſt oratio conſultoria, in qua conſilium datur alicui.

Συμβουλεύω. μ. εύσω. π. ευκα. conſulo, id eſt do conſilium. Neutrum datiuo iungit. ut συμβουλεύω σοι, ſum author, & ἀσκηγοῦμαι. Et paſſiua uoce, συμβουλεύομαί σοι, id eſt ἀνακοινοῦμαι, & συσκέπτομαι, συμπραγματεύομαι, tecũ commentor de re aliqua. Significat etiam conſulto te.

Συμβουλή. ῆς. ἡ. conſultatio, ſententia, conſilium & admonitio. Sic

Συμβουλία. ας. ἡ. conſultatio, &

Συμβούλιον. ου. τὸ. conſilium.

Σύμβουλος. ου. ὁ. conſiliarius.

Συμμαθητής. ου. ὁ. condiſcipulus.

Συμμανθάνω. μ. συμμαθήσομαι. π. συμμεμάθηκα. ἀόρ. β. συνέμαθον. condiſco.

Συμμάρπτω. μ. άρψω. π. αρφα. comprehendo.

Συμματρίζω γῆν. ſigillare terram.

Συμμαχέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſimul pugno, id eſt ſocius ſum in bello. Neut. datiuo iung.

Συμμαχία. ας. ἡ. auxilium, ſocietas in bello, confœderatio.

Σύμμαχος. ου. ὁ. auxiliarius, ſocius, commilito.

Σ Υ.

Συμμένεια. ας. ἡ. conſtantia.

Συμμερίζομαι. unà partem accipio.

Συμμεταβάλλω. cõmutor, paſſiuè, unà commuto.

Συμμεταφέροντες. οἱ. ſecũ trãsferentes.

Συμμετέχω. participo. Genit. iungitur.

Συμμετρία. ας. ἡ. ſymmetria, proportio, genus ueſtis muliebris.

Σύμμετρος. ου. ὁ. moderatus, commenſuratus.

Συμμετιάομαι. conſulo, id eſt do conſilium.

Συμμίγνυμι, συνάπτω, συμβάλλω, commiſceo, confligo. συνέμιξα αὐτῷ διὰ λόγων, cum eo uerbo feci. συμμίγνυμι etiam eſt uires ſocio, caſtra caſtris adiungo. cum datiuo.

Συμμιγνύω, & συμμίγνυμι. μ. ίξω. π. ιχα. uel

Συμμίσγω. coëo, ὁμιλῶ, ut συνέμιξα αὐτῷ διὰ λόγων, Verba cum eo feci. Item commiſceo, συνάπτω, συμβάλλω, confligo. Eſt quoque uires ſocio, caſtra caſtris adiũgo, Xenoph. Bud. Com.

Συμμορία. ας. ἡ. portio, multitudo, curia, tribus.

Συμμυολόγος. tacens.

Συμμύστης. ου. ὁ. ſymmyſta, ſecretarius.

Συμμύω. cõprimo. Et συμμύειν, σιωπᾶν.

Συμπάθεια. ας. ἡ. condolentia, naturalis conſenſus & conuenientia.

Συμπαθής. έος. ὁ, ἡ. eiuſdem affectus.

Συμπαθῶ. συμπάσχω, id eſt condoleſco, alieniſque incommodis afficior, conſentio.

Συμπαιγνία. ας. ἡ. colluſio.

Συμπαιδεύω. condoceo. Vnde Polyb. ὁ δὲ βίᾳ καὶ θυμῷ συμπεπαιδευμένος, In uiolentia & iracundiæ furore educatus, hoc eſt, ὁ δὲ βίᾳ καὶ θυμῷ σύντροφος, aſſuetus, & exercitatus.

Συμπαίζω. μ. αίξω. π. αιχα. colludo. Neu. datiuo iung.

Συμπαίκτωρ. ορος. ὁ. &
Συμπαίστωρ. colluſor, ſimul nutritus.
Συμπαλαίω. μ. αίσω. π. αικα. colluctor.
Συμπᾶν. ad ſummã, in ſumma, ut plurimum, uniuerſum: quod pro mundo etiam Latini dicunt.
Συμπανηγυρίζω. commercor.
Συμπανουργεῖν. coadiuuare.
Συμπαραθέω. concurro.
Συμπαρακαλέω. cohortor.
Συμπαρακολουθῶ τῷ λόγῳ ὀρθῶς. rectè atq; ordine diſputationem proſequor.
Συμπαραλαμβάνω. comprehendo.
Συμπαραμαρτέω. μ. ήσω. π. ηκα. iuxta, & ſimul ſequor, comitor. Neutr. datiuo iung.
Συμπαρανήχομαι. ſimul nauigo.
Συμπαρασκευάζω. μ. άσω. π. ακα. adiuuo.
Συμπαρατείνω. produco, prorogo, ſimul extendo.
Συμπαραφερόμενοι. qui unà feruntur.
Συμπαρεδρεύω. μ. εύσω. aſsideo, maneo.
Συμπάρειμι. præſens ſum.
Συμπαρεκτεινόμενος. ſimul extentus.
Συμπαρίσταμαι. accedo, obtingo, id eſt cedo.
Συμπαρίζω, pro παρίζω.
Συμπαρεπτάμην. ſimul deuolaui.
Συμπάροικος. ου. ὁ. contubernalis.
Σύμπας. αντος. ὁ. uniuerſus, σύμπαντες, multi ſimul.
Συμπάσσω. conſpergo.
Συμπάσχω. τὸ συμπαθῶ.
Συμπαταγέω. μ. ήσω. π. ηκα. collido, palma aut uola aperta quatio.
Συμπατέω. μ. ήσω. π. ηκα. cõculco, utroq; pede calco. Actiu. accuſ.
Συμπείθω. ſimul perſuadeo.
Συμπεπιλωκώς. compreſſus.
Συμπεραίνω. concludo, termino. Actiu. accuſ.
Συμπέρασμα. ατος. τὸ. concluſio.
Συμπεριάγω. unà duco, mecum uerſo.
Συμπεριπατοῦντες. inambulantes.
Συμπεριφέρω. circunfero, circũuoluo.
Συμπεριφθείρομαι. turpiter & flagitioſè cum aliquo oberro. Bud. Com.
Συμπεριφορά. ᾶς. ἡ. portatio quæ fit circunferendo, circunlatio, conuictus, compotatio, obedientia.
Συμπερμασκευάζω. μ. άσω. π. ακα. adiuuo.
Συμπεσών. όντος. ὁ. cõtingens, incidens.
Συμπέσσω. concoquo, ἐκπέσσω.
Συμπεφραγμένον. τ. conſeptum.
Συμπεφυκός. τὸ. compreſſum, concorporatum, os uuluæ obductum.
Συμπεφυκότες. οἱ. obcæcati, obſepti.
Συμπήγνυμι. μ. ήξω. π. ηχα. conſtringo, congelo. Actiu. accuſ.
Συμπηγνύω. compingo, coapto, compono.
Σύμπηκτος. ου. ὁ. compactus.
Σύμπηξις. εως. ἡ. cõnixtio, compoſitio.
Συμπιέζειν. opprimere.
Συμπιλέω. conſtipo, complico.
Συμπίνω. μ. συμπίσω. π. συμπέπωκα. combibo. Neut. datiuo iung.
Συμπίπτω. μ. συμπεσοῦμαι. π. συμπέπτωκα. & ἀόρ. β. συνέπεσον. contingo, concido, & idem patior, incurro, coëo, competo, Ariſtot. de Hiſt. 1. & 9. Item contraho, aſtringor, & συνίζάνω, id eſt cõſido, προσίλλομαι, ut apud Xenoph. qui μυκτῆρας διαπεπταμένας opponit τοῖς συμπεπτωκόσιν. & Ariſtotel. de Gener. 2. Res enim tumida, cum ad habitum ſuum redit, συμπίπτειν dicitur, hoc eſt conſidere, συνίζειν ἢ καθίζεσθαι. Eſt etiam τὸ συῤῥήγνυμαι καὶ συμπλέκομαι, ἢ συμβάλλω, confligo, ut συμπίπτω τοῖς πολεμίοις. Item ἁρμόζω, congruo, conuenio. Neutrum, datiuo iung. Bud. Com.
Συμπιτνῶ. id eſt συμπίπτω.
Συμπλάττω. confingo, comminiſcor, calumnioſè

lumnioſe exquiro, conflo.

Συμπλέονες. complures ſimul collecti.

Συμπλέκομαι. manum confero, aut pedem confero, confligo. Accipitur etiam in bonam partem pro amicè conuenio & complector, hæreóq;.

Συμπλέκομαί τινι, eſt mihi negotium cum eo, rem habeo cum eo, implicatus ſum. Cicero dixit, Sortis neceſsitudine coniunctus ſum. Bud. Com.

Συμπλέκω. μ. έξω. π. εχα. concinno, complico, cõtexo, conſero manus. Acti. accuſ.

Σύμπλεξις. εως. ἡ. complexio.

Συμπλεόνως. conſentiens, ὁμονοῶς.

Συμπληγάς. άδος. ἡ. ſymplegas, id eſt cõplexio. Sunt etiam Symplegades inſulæ duæ, ſiue duo ſcopuli in Boſphoro: dictæ quòd inter ſe aliquando concurriſſe fabulis traduntur.

Συμπληθυνόω. μ. ωσω. impleo. Genit.

Συμπλοκή. ῆς. ἡ. complexio. Item coniunctio, hoc eſt cum negotium cum aliquo habemus. Item coitus uenereus. Item cõgreſsio, prælium, conflictio, manuum cõſertio. Pertinet etiam ad textoriam, & idem ſignificat quod συνύφανσις.

Σύμπλοος. ου. ὁ. ſimul nauigans.

Συμπλοΐα. ας. ἡ. connauigatio.

Συμπνιγόομαι. ſuffoco.

Συμπνευσμός. οῦ. ὁ. conſpiratio, ὁμόνοια.

Συμπνέω. conſpiro, hoc eſt unanimiter aggredior quippiã & coniuro, quod etiam dicitur συμφρονῶ.

Συμπνοΐα. concordia.

Συμποδηγῶ. duco, dirigo.

Συμποδίζω. μ. ίσω. π. ικα. obligo, id eſt impedio. Actiu. accuſ.

Συμποθέν. abſorptum, deglutitum.

Συμπολεμίζω. concerto, auxilior.

Συμπολίζω. μ. ίσω. π. ικα. ſocio habitare, comprehendo.

Συμπομπεύω. ludos celebro.

Συμπονέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſimul laboro. Neutr.

Συμποριςμός. οῦ. ὁ. paratio.

Συμποσιάζω. μ. άσω. π. ακα. conuiuor. Neutr.

Συμποσιαρχέω. ſympoſiarchia fungor in conuiuio.

Συμποσιάρχης. ου. ὁ. συμποσίαρχος.

Συμποσιαρχία. ας. magiſteria conuiuiorum.

Συμποσίαρχος. ου. ὁ. præfectus conuiuij, modiperator, cui ſorte principatus conuiuij obtigit.

Συμποσιαστής. οῦ. ὁ. conuiuator.

Συμπόσιον. ου. τὸ. compotatio, conuiuiũ, locus conuiuij.

Συμποτικός. οῦ. ὁ. ſpectans ad conuiuiũ, exhilarans conuiuium, hilaris conuiua.

Συμπότης. ου. ὁ. compotor, conuiua.

Συμπότρια. ας. ἡ. compotrix.

Συμπράκτωρ. ορος. ὁ. adiutor, ſocius.

Συμπράττω. conficio, ut συμπράττω σοι τόδε, hoc tibi conficio & in cõmodum tuum, & tua cauſa efficio, & ſtudeo tibi. Vnde pro fauere & opitulari, adiuuare, & conſpirare ponitur.

Συμπροθυμοῦμαι. in eandem cauſam incumbo, ad idem efficiendum cõtendo, eôdem incumbo.

Συμπρονομεύω. μ. εύσω. π. ευκα. ſum ductor ad prandium.

Συμπροπέμπω. μ. έμψω. π. εμφα. comitor.

Συμπρόσειμι. adhæreo.

Συμπροσιτυγχηκέναι. cohærere.

Σύμπτωμα. ατος. τὸ. incurſus, caſus, accidens. Refertur aliquando ad morbum, ut pallor in morbo σύμπτωμα eſt, hoc eſt morbi acceſsio. Significat etiam caſum alicuius rei aſſectam, Ariſtot. de Hiſt. 9. Bud. Com.

Σύμπτωσις. εως. ἡ. cõpreſsio, calamitas,

contractio. Significat etiam caſum quencunq;, ſicut σύμπτωμα. Eſt etiam incurſio rerum eôdem deſinentium, ut linearum quæ non ſunt parallelæ. Bud. ibidem.

Συμπυρῶσθαι. concaleſcere in ſpeciem pumicis uel toſi, & coaleſcere.

Συμφανής. ἐος. ὁ, ἡ. manifeſtus, φανερός.

Συμφάσεις. αἱ. apparentiæ colorū, quales in iride uidentur.

Συμφέρει. expedit, utile eſt.

Συμφέρομαι. confero, id eſt utilis ſum, & ſimul fero. Συμφέρομαί σοι, tecum ſentio. opponitur τῷ διαφέρομαι. Significat etiam cõgredior tecum, & conuenio te, Plat. & Herodo. Item συμφέρεσθαι τοῖς παροῦσι, ſorte ſua acquieſcere, & modicis contentum eſſe, qui nihil præcipuum ſibi poſtulat, Plut. Συμφέρομαι τοῖς πολεμίοις, confligo, collido, συγκρούω. Συμφέρομαι τοῖς πολλοῖς, unus ſum è multis, non ſum eximius. Significat etiam contingere. Herodot. συνηνέχθησαν οἱ τυφλὸν γενέσθαι. Et Plut. in Cæſ. τύχη τις ἄχαρις τῷ καίσαρι συνηνέχθη, id eſt euenit. Bud. Com.

Συμφερόντως. utiliter.

Σύμφερος. ου. ὁ. &

Συμφερτός. ου. ὁ. utilis, in unum collatus.

Συμφέρω. τὸ συμφέρομαι.

Συμφεύγω. confugio.

Σύμφημι. μ. ήσω. confiteor, conſentio, colludo, aſſentior, comprobo. Neut. datiuo iung. Paulus ad Rom. σύμφημι τῷ νόμῳ, conſentio legi.

Συμφίστωρ. ορος. ὁ. uates, teſtis.

Συμφθίνω. unà decreſco.

Συμφιλοδοξῶ. ſeruio alicuius gloriæ. Sic Cicero dixit, Nam omnes φιλοδοξοῦσιν gloriæ meæ.

Συμφιλοσοφῶ. unà philoſophari.

Συμφοιτάω. conuenio.

Συμφοιτητής. οῦ. condiſcipulus.

Συμφορά. ᾶς. ἡ. calamitas.

Συμφορέω. congero, accumulo.

Συμφόρησις. εως. ὁ. collatio, caſus, contingentia, infortunium.

Συμφόρητος. collatus, mixtus.

Σύμφορον. ου. τό. commodum, conſentiens, aptum.

Σύμφορος. ου. ὁ. utilis, conueniens, decens.

Συμφορούμενοι. dicuntur aues, quando nidos conſtruunt. Sic Vergil. in Palem. Nanque notaui Ipſe locum, aëriæ quo congeſſere palumbes. Apud Platonem συμπεφορημένοι opponuntur διαπεφορημένοις, hoc eſt compoſiti diſperſis & diuulſis. Bud. Com.

Συμφράδμων. ονος. ὁ. conſiliarius, ὁμόφρων.

Συμφράζομαι. μ. άσομαι. π. ασμαι. conſulo, delibero, dico, uideo.

Σύμφρασις. ἡ. conſenſus.

Συμφράττω. μ. άξω. π. αχα. concludo, obturo. Actiu. accuſ.

Συμφρονέω. μ. ήσω. π. ηκα. concordo, una intelligentia concipio & comprehendo, complector. Neut. dat. iung.

Συμφρονήσαντες. οἱ. prudentes.

Σύμφρων. ονος. ὁ, ἡ. conſors.

Συμφυής. έος. ὁ, ἡ. cognatus, connaturalis, eiuſdem naturæ, ingenitus.

Συμφυΐα. ας. ἡ. conuenientia, coniunctio, & quaſi concreſcentia.

Συμφυλέτης. ου. ὁ. gentilis, tribulis.

Σύμφυλος. ου. ὁ. ſimul natus, conueniens naturæ.

Συμφύρομαι. commiſceor.

Συμφύρω. commiſceo, συμφυράω.

Συμφύσεις. αἱ. ſinus.

Σύμφυσις. εως. ἡ. coaleſcentia, cohæſio.

Συμφυσῶ. τὸ συμπνῶ.

Σύμφυτος. ου. ὁ. inſitus, conſitus, com-

plantatus.

Συμφύω. coaleſco.

Συμφωνέω. μ. ήσω. π. ηκα. conuenio, id eſt pactum facio, conſono, conſentio. Neut. datiuo iung.

Συμφωνία. ας. ἡ. concentus, conſonantia, conſenſus.

Σύμφωνον. ο. τό. conſonans, pactum.

Συμψηθείς. contritus, uulneratus. Et συμψῆσαι, συγχέαι τὴν κόνιν.

Συμψηφίζω. μ. ίσω. π. ικα. cōputo. Actiu.

Σύμψηφος. ου. ὁ. eiuſdem ſententiæ.

Σύμψυχοι. οἱ. unanimes, eiuſdem ſententiæ.

Σύν, & Atticè ξύν. præpoſitio eſt, & ſignificat cum, ſemperq́ cum datiuo conſtruitur. In compoſitione adiuuat uim uerbi, & gratiam addit, ut συντελῶ, ad conſummationem confero. Interdum ſignificat contractionem ſenſim procedentem, ut σύνοξυς, ſenſim mucronatus, in mucronem deſinens.

Σὺν θεῷ. Dei pace impetrata, deo exorato. Contrariū illi quod eſt apud Plaut. Pœn. Nā ego infœlix dis meis iratiſsimis. Bud. Com.

Σὺν χρόνῳ. tandem, ad tempus, aliquanto tempore.

Συναγανάκτησις. indignatio.

Συναγείρω. μ. γερῶ. cōgrego. Acti. accuſ.

Συναγελάζομαι. aſſocior.

Συναγελάζω. μ. άσω. π. ακα. coniungo, congrego, concilio, ſocio.

Συναγελασμός. οῦ. ὁ. congregatio.

Συνάγκεια. ας. ἡ. conuallis, locus ubi duæ ualles conueniunt.

Συναγηόχει. comportauerat.

Σύναγμα. reſidentia, nubes, eleuatio, collectio.

Συναγορεύω. μ. εύσω. π. ευκα. ſimul aduoco, conſentio, cōcordo, in iudicio defendo, patrocinor, adſū, perſuadeo.

Συναγρόμενοι, pro συναγειρόμενοι. congregatus.

Συνάγχη. ης. ἡ. angina, quæ uulgò ſquinantia, ſynanche.

Συνάγω. μ. άξω. π. αχα. congrego, conduco, id eſt ſimul duco: ſicut Cicer. Rhet. ult. Virgines locum in unum conduxerunt, id eſt coēgerunt. Item contraho quod apertū eſt, id eſt claudo, coniungo, Ariſtot. de Part. 3. & de Hiſt. 2. Item concilio, εἰς ὁμόνοιαν ἄγω, Herodo. Item intendo, augeo, Gregor. Item conquiro. Acti. accuſ. Bud. Com.

Συναγωγεύς. ὁ. conciliator & congregator.

Συναγωγή. ῆς. ἡ. congregatio, contractio, adductio.

Συναγώγιμος. collatiuus, Athen. 7. Vnde συναγώγιμα συμπόσια uocantur, & συναγώγιμα δεῖπνα, τὰ ἐκ τῶν συμβολῶν, hoc eſt συμβλητά.

Συναγωνίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. concerto, ſocius in pugna adiuuo, ſuffragor.

Συναγωνιστής. οῦ. ὁ. commilito, auxiliator.

Συνάδελφος. qui fratrem habet, opponiturq́ τῷ ἀναδέλφῳ.

Συναδικεῖν. cum alio iniuſtitia aliquem afficere.

Συνάδω. μ. άσω. π. ακα. concino, concordo. Neut. datiuo iung.

Συναθροίζω. μ. οίσω. congrego.

Συνάθροισις. ιος. ἡ. confluuium.

Συναθροισμός. οῦ. ὁ. congeries, congregatio.

Συναιγδην. ſimul, uno impetu.

Συναΐδιος. ου. ὁ. coæternus, συνυπάρχων.

Συναικλίαι. αἱ. conuiuia, concœnationes.

Σύναιμος. ου. ὁ. conſanguineus, frater.

Συναινέω. μ. έσω. π. εκα. comprobo, conſentio, annuo. Actiu. accuſ.

Σύναινος. ου. ὁ. laudis particeps, ὁμόδοξος, cohabitator.

Συναιωρέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. ſto ſuſpenſus, pendeo animi, contrahor.

Συναίρεσις. ιος. ἡ. ſynæreſis, id eſt tractio, contractio, figura quando ex duabus uocalibus diuiſis, una fit ſyllaba & diphthongus, ut δημοσθένει pro δημοσθένεϊ.

Συναέριθος. ου. ὁ. adiutor.

Συναιρέω. μ. ήσω. π. ηκα. contraho, συνάγω, συμβάλλω. Actiu. accuſ.

Συναίρομαι. auxilior, συμπράττω. Depo. accuſ. ut συναίρομαί σοι τὴν δυστυχίαν, hoc eſt ſubleuo, μετὰ σοῦ δυστυχῶ: & συναίρομαί σοι τὸν κίνδυνον, pro συναγωνίζομαι. Eſt enim συναίρεσθαι ſimul cũ aliis ſuſcipere, ἀναλαμβάνειν. Bud. Com.

Συναῖρον. ſecum aliud tollens.

Συναίροντα, & συναναιροῦντα, dicuntur apud Ariſtot. quibus ſublatis, altera quoque tolluntur.

Συναίρω. confero. Matth. συναίρει λόγον μετὰ τῶν δούλων, Conferre rationem cum ſeruis. Sic Cic. ad Att. 5. Quid opus eſt (inquam) potius, quàm rationes conferatis?

Συναισθάνεσθαι. cõſentiſcere, συμπάσχειν. Dionyſius, οὕτω γὰρ καὶ ἡμεῖς ἑαυτῶν συνῃσθόμεθα, Nobis conſcii noſtri ſimus.

Συναίσθησις. uerbum eſt medicorum apud Galen. quæ eſt ueluti morbi conſcientia.

Συναίτιος. ου. ὁ. cauſalis, cauſa adiutrix. Cicero cauſæ adiuuantia uocat τὰ συναίτια.

Συναίω. cohabito. Neut. datiuo iung.

Συναιχμος. ου. ὁ. auxiliator, ſocius in bello.

Συνακμάζω σοι. æqualis tuus ſum, clareo tuis temporibus.

Συνακολουθέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſimul ſequor, comitor, correſpondeo. Neutr. datiuo iung.

Συνακόλουθος. ου. ὁ. comes.

Συνακτήριον. ου. τὸ. accumulatio, συνάθροισμα.

Συναλλακτὴς. οῦ. ὁ. conciliator.

Συναλοιφή. ῆς. ἡ. counctio.

Συναλείφω. μ. είψω. π. ειφα. ſimul iungo. Actiu. accuſ. ut συναλείφειν φαῦλα, delinire praua, blandiri prauis. ubi tranſlate ponitur.

Συναλίζω. μ. ίσω. π. ικα. congrego, conglomero, conuenio, coniungo. Acti. accuſ.

Συνάλλαγμα. ατος. τὸ. commutatio, contractus, commercium, συμβόλαιον, σύναξις.

Συναλλακτής. conciliator, φιλιαστής.

Συναλλακτικὸς νόμος. commercialis lex, quæ cauet in contractibus.

Συναλλάττω. μ. άξω. π. αχα. concilio, ut nuptias, &c. contraho, paciſcor, contractus conuentáque ineo, συνάγω. Actiu. accuſ.

Συναλλαγή. ῆς. ἡ. conciliatio.

Συναλοιφή. uocalium colliſio, unio duarum ſyllabarum, quantum ad uocales in unam.

Συνάμμα. τὸ. copula, uinculum.

Συναμπρεύω. comeo, ſuccurro laboranti, connitor. ab ἀμπρεύω.

Συναμφότερον. utrunque ſimul. Dicitur tam ſingulariter, quàm pluraliter, licet ἀμφότεροι tantum dicatur pluraliter. Bud. Com.

Συναναγκάζω. τὸ καταναγκάζω, quod etiam προσαναγκάζω dicitur.

Συναναθροισμός. οῦ. ὁ. frequentatio.

Συναναλίσκω. ſuppedito, χορηγῶ, hoc eſt non malignè præbeo neceſſaria.

Συνάναρχος. ου. ὁ. coæternus.

Συναναστρέφομαι. μ. έψομαι. π. εμμαι. ſi

mul

mul uerſor cum aliquo. Depon. *ab.*

Συνανατέλλομαι. *coorior.* Depon. *datiu.*

Συνανδρῶμαι. *unà roboror.*

Συνανθεῖ. *unà floret.*

Συνανθρωπεύομαι, *uel* συνανθρωπεύω, &

Συνανθρωπέω, &

Συνανθρωπίζω. μ. ίσω. π. ικα. *cum hominibus dego, cum hominibus uerſor.* Animalia etiam *cicuria & manſueta uocantur* συνανθρωπευόμενα.

Συναντάομαι, &

Συναντάω. μ. ήσω. π. ηκα. *obuiam eo.* Neutr. *datiuo iung.*

Συναντήθην, *pro* συνηντήθην. *occurri, obuiaui.*

Συνάντημα. ατος. τὸ. *euẽtus. unde* συνάντημα ἓν συναντήσεται αὐτοῖς. *in unum & eundem exitum incurſuri ſunt.*

Συναντιλαμβάνω. *adiuuo.* Actiu. *accuſ.*

Συνάντομαι. συναντάω. Depon. *datiuo.*

Συναγράω. *comitor, conſequor.*

Συνάορος *pro* συνήορος, *metatheſi* τοῦ α. ὁ, ἡ. *coniunx,* συνηρμοσμένη.

Συναπάγομαι. *accommodo.* Paul. *ad* Rom. συναπάγομαι τοῖς ταπεινοῖς, *Accommodo me hominibus,* συμπεριφέρομαι.

Συναπαίρω. μ. αρῶ. π. ηρκα. *commigro.* Datiuo.

Συναπερείδω. *firmiter adigo, impingo, incutio,* ἀπερείδω. Vnde Plut. *in* Cicer. καὶ τῷ λόγῳ συναπερείδων ἐπὶ τὸν Καίσαρα τὴν ὑπόνοιαν, *Atque interim oratione ſua ſuſpicionem coniurationis in Cæſarem excutiens, & impingens, infligensque.* Bud. Com.

Συναπηρτισμένος. *perfectus, impletus.*

Συναποβάλλω. *ſimul amitto.* Actiu. *accuſ.*

Συναπογράφομαι. *mittor ad ſuffragia magiſtratus gratia.*

Συναποδημῶ. *ſimul peregrinor.*

Συναποδύονται. *ſimul ueſtem exuunt.*

Συναποθανούμενοι. *commorientes.*

Συναποθνήσκω. *commorior.* Vnde συναποθνήσκοντες, *ſocij erant apud* Aegyptios, *tanto affectu inter ſe mutuo deuincti, hac lege copulati, ut ſi fatale quippiam, aut diri caſus alteri contigiſſet, alter tanquam pœnæ ſocius, eundem fortunæ exitum eſſet laturus, ſocijque & comites eſſent & fortunarum & calamitatum, quemadmodum de* Antonio *&* Cleopatra *legimus.* Apud Aquitanos *huiuſcemodi ſocij* Solduni *dicti ſunt.* Alexand. Genial. lib. 1. cap. 26.

Συναποκρίνομαι. *colludo.*

Συναπολαμβάνω. *concipio.*

Συναπομαραίνω. μ. ανῶ. π. αγκα. *contabeſco.* Neutr.

Συναποσβέννυσι. *ſimul mutant.*

Συναποτικτόμενα. *cõgenita &* σύμφυτα.

Συναποτίκτω. *unà cum partu edo.*

Συναπτικός. οῦ. ὁ. *coniunctiuus.*

Συναπτός. οῦ. ὁ. *coniunctus.* Et συνάπτος, ὁ συνάπτων, καὶ δεσμῶν.

Συνάπτω. μ. άψω. π. ηφα. *coniungo, coaleſcere facio & ferrumino, conglutino,* συντήκω. Theoph. 9. *Accipitur plerunque paſſiuè pro hæreo alicui rei uel adhæreo, coëo, committor, coaleſco, cohæreo.* Item *conuenio, quadro,* ἁρμόττω, *congruo, conſentaneus ſum.* Eſt etiam *contingo.* Et *concurro, incurro, competo.* Item *confligo, congredior cum hoſtibus, & manus conſero.* Bud. Com.

Συναράσσομαι. *confligo & confligor.*

Συναράττω. τὸ συγκρούω, *collido, confringo, urgeo,* συμπιέζω.

Συνεκπάθω. *ſimul expello.*

Συνάρθρος. ου. ὁ. *articulatus.*

Συναρμόζω. μ. όσω. π. οκα. *coapto, copulo, effingo, appendo,* συνάπτω. Acti. *accuſ.*

Συναρμολογέω. μ. ήσω. π. ηκα. conſtruo. Actiu.

Συναρμόττω. τὸ συναρμόζω.

Συναρμοστὴς. ῦ. ὁ. ſimul præfectus, collega præfecti.

Σύναρσις. ιος. ἡ. connexio, compoſitio.

Συναρτάω, &

Συναρτύω. μ. ύσω. π. υκα. συναρμόττω.

Συναρχαιρεσιάζειν. ire ad comitia ad dandа ſuffragia, in petitione adiuuare, candidato fauere & adeſſe.

Συνάρχων. οντος. ὁ. collega.

Συνάρχω σοι. collega tuus ſum.

Συνάσκησις. ιος. ἡ. continentia.

Συνασπίζομαι, &

Συνασπίζω. μ. ίσω. π. ικα. contego, conſtipo, defendo. Actiu. accuſ. Bud. Com.

Συνασπισμός. ῦ. ὁ. protectio, mutua defenſio, cum milites mutuò ſcuta & haſtã obtendunt capiti, teſtudo phalangis, συνάφεια.

Συνασπισταί. οἱ. commilitones, mutuò ſe defendentes.

Συνάδω. concino, aſſentior, συνᾴδω.

Συναύξομαι. creſco.

Συναύγεια. τά. corradiantia.

Συναυλία. ας. ἡ. conſonantia: propriè citharæ & tibiæ, uel alterius organi cum tibia.

Συναυλίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. conuerſor, cohabito. ab αὐλῆ, quod ſtabulum ſignificat & diuerſorium. Depon. datiuo iung.

Σύναυλος. ου. ὁ. conſonans, σύμφωνος, cohabitator, κοινωνὸς, συνάθλος, contubernalis, ſocius.

Συναύξειν. adaugere.

Συναύτης. ου. ὁ. ſocius in nauigatione.

Συνάφεια. ας. ἡ. propinquitas, contrectatio, cõtiguitas, iũctura, cõiunctura, coitio, coitus, expreſsio, effigiatio.

Συναφή. ῆς. ἡ. idẽ, coniunctio, cõnexio.

Συναφίσταμαι. ſeparo.

Συνάχθομαι. condoleſco.

Σύναψις. ιος. ἡ. coniunctio.

Συνγενία. ſtudium.

Συνδακρύω. μ. ύσω. π. υκα. collacrymor.

Συνδακών. rumpens.

Συνδ' ἤειρεν. colligauit.

Συνδαπανάω. μ. ήσω. π. ηκα. cõcœno. Neu. datiuo iung.

Σύνδειπνος. ου. ὁ. concœnatio.

Σύνδεσμος. ου. ὁ. nodus, coniunctio.

Συνδετικός. ῦ. ὁ. fœderabilis.

Συνδέω. μ. ήσω. uel ἔσω. π. ηκα. uel εκα. colligo. gas. Actiu. accuſ.

Συνδημιουργέω. condo.

Συνδιάγειν ἡδέως. iucundi in conuictu.

Συνδιάζειν. conſpirare, conſultare.

Συνδιαιτάω. μ. ήσω. π. ηκα. ſimul uiuo.

Συνδιαιτησόμενος. conuicturus.

Συνδιανυκτερεύειν. perpetuò conuerſari.

Συνδιαλλάττω. concilio.

Συνδιαμνημονεύω. recordor.

Συνδιαπορεῖν. ſimul deliberare.

Συνδιαπράττω. ſimul conficio, curo.

Συνδιασμός. ῦ. ὁ. cõiunctio, conſpiratio.

Συνδιαταλαιπωρέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſimul laboro, & in ærumna ſum.

Συνδιαφέρω. cum alio tolero.

Συνδιημέρευσις. ιος. ἡ. quotidiana conſuetudo.

Συνδιημερεύω. μ. εύσω. π. ευκα. diẽ ſimul duco, τὴν ἡμέραν συνδιάγω.

Συνδικεῖν. adeſſe, patrocinari, defendere, ab eadem cauſa dicere, & patrocinium ſuum in cauſam communem afferre.

Σύνδικος. ου. ὁ. ſimul iudex, qui eandem cauſam defendit: & ὁ συναπὼν τοῖς δευτερολογίαις, hoc eſt, qui ſecundis actionibus cauſam defendit, ut in cauſa Cornelij Balbi Cicero. Itẽ qui à ſingulis urbibus mittuntur patroni ad cauſam unius prouinciæ tuendã,

σύνδικοι dicũtur. Bud. in An. & Cõ.

Συνδισκάω. μ. άσω. π. ακα. colludo, diſco.

Συνδοκεῖν dicitur, quod conſtat inter multos & de quo inter eos conuenit. Inde in Pandect. τὰ συνδόξαντα dicuntur compacta & conuenta. Bud. Com.

Συνδοξάζομαι. conglorificor.

Συνδοτικόν. συνδεδομένον.

Σύνδουλος. ου. ὁ. conſeruus.

Συνδραμεῖν. coire, concurrere, congregare, iuuare, συνθεῖν.

Συνδρομάδες. αἱ. anguſtiæ ſunt, quæ & ſymplegades, à

Συνδρομή. ῆς. ἡ. concurſus.

Συνδυάζω. communico, coniungor.

Συνδυασμός. combinatio, coniunctio.

Σύνδυο γεννηθέντες, id eſt δίδυμοι. Σύνδυο etiam bini ſunt.

Συνεάξαι. fregiſſe. ex ἄγω.

Συνεγγίζω. μ. ίσω. π. ικα. admoueo, impono.

Συνεγγύς. propè.

Συνέγκω. confero.

Συνεδεῖσθαι. conſidere.

Συνέδρα. ας. ἡ. ſtatio, conſeſsio.

Συνεδρεύω. μ. εύσω. π. ευκα. præſideo.

Συνεδρία. ας. ἡ. conſeſſus ſenatorum ac iudicum, concilium, conuentus.

Συνέδριον. ου. τό. idem, curia.

Σύνεδρος. ου. ὁ. conſeſſor, aſſeſſor, conſiliarius.

Συνείργω. μ. είρξω. π. ειρχα. colligo. Acti.

Συνῆκε. intellexit, cõmiſit, συνέβαλεν.

Συνεθίζω. μ. ίσω. π. ικα. conſueſco.

Συνείδησις. ιος. ἡ. &

Συνειδός. ότος. τό. conſcientia.

Συνειδώς. ότος. ὁ conſcius. uide σύνοιδα.

Συνειμαρμένα. fato connexa, fati conſequentia, atq; comitantia, quaſi aſfata dicas.

Σύνειμι, συνιέναι, et in tertia perſ. plur. indic. συνίασι. ſimul ſum, conuenio, uerſor, conſuetudinem habeo.

Συνειπεῖν. ſuadere, patrocinari. Vnde συνείποιμι, pro aliquo perorarem & conſentirem.

Συνείρ. connectens aliquid ſine intermiſsione.

Συνείργω. μ. είρξω. π. ειρχα. concludo, cohibeo, coërceo. Actiu. accuſ.

Συνείρω. μ. ερῶ. congrego, coniungo, conſero, connecto. Vnde συνείρω τὸν λόγον, continuo ſermonem, oratione continua utor, dico ſermone continuato, & orationem perpetuam habeo. De ijs dicitur qui facundè & expeditè loquuntur. Quintil. connectere & continuare uerba dixit, Cicero declamare.

Συνεισβάλλω. τό συμπίπτω.

Συνεισέφρησε. συνεισήνεγκε.

Συνεισπορεύομαι. unà ingredior.

Συνεισφέρω. confero, ſimul induo. Datiuo & accuſ. iung. ut συνεισφέρουσιν αὐτῷ τὸν νόμον.

Συνεκβάλλω. unà eijcio.

Συνέκδημος. ου. ὁ. comes itineris.

Συνεκδίδωμι. confero ad dotem filiæ, adiuuo ad collocandam puellam.

Συνεκδοχή. ἡ. intellectio, figura grammatica.

Συνεκδοχικῶς. cõprehẽſim, ſucceſsiuè.

Συνεκθερμαίνω. cõcalefacio, intus excito.

Συνεκθηλύνω. unà effœminor.

Συνεκκαίω. τό. συνεκθερμαίνω.

Συνεκπέμπω. μ. έμψω. π. εμφα. ſimul emitto.

Συνεκπέττω. ad conſummationem concoquo.

Συνεκπλέω. ſimul enauigo.

Συνεκπορίζειν. ſubminiſtrare.

Συνέκρουσε. commiſit, excitauit inter aliquos diſcordiam. à συγκρούω.

Συνεκτίκτω. unà cum partu ædo. Item ad partum conduco.

Συνεκλύω. unà ſoluo.

Συνεκτρέφω. ad nutricationem cõfero.

Συνελαθῆναι. compulſos eſſe, συμβληθῆναι.

Συνέλευσις. εως. ἡ. conuentus, σύνοδος.

Συνελθεῖν. coire, conſpiraſſe.

Συνελίττομαι. conglomero.

Συνελιττόμενος. implicatus orbibus.

Συνελόντι φάναι. ut breuiter dicam, ut uno uerbo abſoluam. Dicitur etiam συνελόντι δ' εἰπεῖν, & ἑνὶ δὲ λόγῳ εἰπεῖν, & ἑνὶ λόγῳ, ſine uerbo. Et συνελὼν δὲ φαίην ἄν. Dicitur & per accuſat. καὶ συνελόντα φάναι: & adhuc συντομώτερον ſine uerbo, συνελόντι δὲ. Bud. Com.

Συνημμένον. ου. τό. coniunctum tetrachordum.

Συνέμπορος. ου. ὁ. comes, ſimul iens.

Συνεμφαίνω. ſimul refero & oſtendo. Theophraſt. Τὰ δὲ πολλὰ συνεμφαίνει τινὰ γευομένοις ὀσμὴν, id eſt, Odorem quendam unà cum ſapore referunt, hoc eſt, ſimul referunt, quaſiq; comitem habent ſaporis odorem cum guſtantur.

Συνενδεικνύμενα à Gale. dicuntur quæ indicationi conferunt. quod uerbum eſt medicorum peculiare, ut ἀντενδεικνύμενα, quæ contrariam indicationem habent. Bud. Com.

Συνενδιδόναι. cedere, concedere.

Συνενδύω. induo.

Συνενεγκεῖν. conducere, prodeſſe.

Συνεκλεκτή. ueſtræ conſors eccleſiæ.

Συνένστασις. εως. ἡ. contentio.

Συνεξανίσταται. unà conſurgit & inoleſcit. Plutarch. in Polit. οἱ κιττοὶ τοῖς ἰσχύουσι τῶν δένδρων περιπλεκόμενοι συνεξανίστανται, Hederæ prævalidæ arboris ſtipitem circumplexæ unà conſurgunt & inualeſcunt.

Συνεξανοίγω. cooperio.

Συνεξανύτειν. unà perficere.

Συνέξειμι. unà aggredior.

Συνεξέρχομαι. conuenio.

Συνεξισόω. μ. ώσω. π. ωκα. coæquo. Acti.

Συνεξομοιῶ. aſsimilo, ad imitationem effingo.

Συνεξερμάω. μ. ήσω. π. ηκα facio facultatem alicuius rei.

Συνέορσις. εως. ἡ. contractiuncula.

Συνεορτάζω. μ. άσω. π. ακα. concelebro.

Συνεοχμός. iunctura, conglutinatio, συνοχή.

Συνεπάγομαι. unà mecum duco.

Συνεπαινέω. μ. έσω. collaudo, comprobo, aſtipulor.

Συνεπαίρω. attollo.

Συνεπαισθάνομαι. unà ſenſum & fructum percipio.

Συνεπαιτιῶμαι. unà accuſo.

Συνεπαναγυρίζω. μ. ίσω. π. ικα. uado & conuerſor inter conuentus. Neutr. abſol.

Συνεπαπερείδω. idem quod συναπερείδω, de quo ſupra. Vtitur eo Plut. in Caſ.

Συνεπερείδω. μ. είσω. idem, innitor.

Συνέπεια. ας. ἡ. conſequentia.

Συνέπεσε. contigit, accidit.

Συνεπευθύνω. μ. υνῶ. dirigo. Acti. accuſ.

Συνεπευφημῶ. comprobo, collaudo.

Συνεπηχέω. conſona uoce accino.

Συνεπιβουλεύω. unà inſidior.

Συνεπιγράφω. mecum aſcribo, conſortem laudis facio, partem laudis impertio. Datiu. & accuſ.

Συνεπιδακρύω. collacrymor.

Συνεπικαταφέρεσθαι. ſimul incumbere.

Συνεπικλάω. μ. άσω. π. ακα. confringo.

Συνεπικοσμῶ. cohoneſto & uiſendum reddo.

Συνεπικουρῶ. unà & ſimul ſuccurro.

Συνεπικουφίζω. alleuo.

Συνεπικραδαίνω. unà mico.

Συνεπικροτέω. applaudo.

Συνεπι

Συνεπικρύπτω. occulto.

Συνεπικυρῶ. confirmo, comprobo. Et dicitur cum maior authoritas uel poteſtas probat quod minor cenſuit.

Συνεπιλαμβάνω. ſimul accipio, participo, adiuuo incæptum, opitulor, ſimul incumbo.

Συνεπιληπτέον. participandum, partem capiendum.

Συνεπινεύω. annuo, obſecundo.

Συνεπισπάω. corripio.

Συνεπισπῶμαι. idem quod ἐπισπῶμαι, attraho, allicio, aſciſco.

Συνεπίσταμαι. conſcio.

Συνεπιστένω. condoleo, συνάχθομαι.

Συνεπιτείνω. intendo, augeo. Accipitur etiam paſsiuè pro ſimul intẽdor, unà augeor, apud Ariſtot. lib. de Inſomn.

Συνεπισχύω. coadiuuo.

Συνεπιτίθεμαι. ſimul aggredior, inſidior.

Συνεπιφαίνομαι. ſententiam dico cum alijs.

Συνεπιφάσκω. confiteor.

Συνεπιψηφίζω. μ. ίσω. π. ικα. comprobo, ſimul ratum habeo, calculum unà adijcio, authoritatem accommodo, author fio.

Συνέπομαι. μ. ἕψομαι. conſequor, id eſt ſimul ſequor. Depon. datiuo.

Συνεπουρίζων ἄνεμος, pleniorem ſignificationem habet quàm οὔριος, uel ἐπουριάζων.

Συνερανίζω. colligo, congero, cogo, conuiuia & cœnas facio.

Συνεργάζομαι. μ. άσομαι. π. εἴργασμαι. adiuuo, conficio, ſubigo, id eſt κατεργάζομαι. Depon. datiuo iung.

Συνεργέω. μ. ήσω. π. ηκα. obſecundo, cooperor, adiuuo. Neut. datiuo.

Συνεργός. οῦ. ὁ. cooperator, adiutor, collega.

Συνέργω. copulo, concludo, cohibeo. Actiu.

Συνερείδω. adhæreo, nitor, ἀμφοτέρας ἐρείδω τὰς χεῖρας.

Συνερειστικός. ῦ. ὁ. habens uim renitendi.

Συνεράω. colligo fuſa, fundo.

Συνερετμέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſimul remigo. Neut. datiuo iung.

Συνερίζω. μ. ίσω. π. ικα. coniungo.

Συνέριθος. ου. ὁ, ἡ. mercenarius: propriè quæ τὸ ἔριον, id eſt lanam ſimul operatur: σύνεργος, adiutor.

Σύνερξις. εως. ἡ. copulatio, συναφή, concluſio.

Συνέρομαι. interrogo, συνερωτῶ, συμβάλλομαι.

Σύνηρος. ου. ὁ. coniunx.

Συνέρχομαι. conuenio, id eſt congregor, coëo.

Σύνεσις. εως. ἡ. intellectus, prudentia, conſcientia.

Συνέσχηκε. compegit, συμπέπηγε.

Συνεσκολυμμένος. contectus.

Συνεστάλη. contractus eſt, territus eſt.

Συνεσταλμένος. contractus, timidus.

Συνεσταλμένως. parcè.

Συνέστηκε. conſiſtit, ornauit, commendauit.

Συνέστηκον. concreſcunt.

Συνεστηκώς. compactus, ſolidus, non fluxus, Ariſtot. & Theophr. Apud Aeſch. pro coniurato accipitur, & qui conſilium proditionis inijt. Bud. Com.

Συνεστηκότως. contracto animo, Ariſt.

Συνέστησε. commendauit, ornauit.

Συνεστιάομαι. μ. άσομαι. π. αμαι. cõuiuor. Depon. datiuo iung.

Συνέστιος. ου. ὁ. domeſticus, conuictor.

Συνεστώς. ῶτος. ὁ. compactus, ſolidus.

Συνισχύω. confirmo ſuppetias ferendo, roboro.

Συνετός. ὁ. intelligibilis.

Συνετίζω. μ. ίσω. π. ικα. facio intelligere, ſignifico, erudio. Actiu. accuſ.

Συνετός. ϫ. ὁ. intelligens.

Συνετώτερος. ϫ. ὁ. doctior.

Συνευδοκέω. μ. ήσω. π. ηκα. conſentio, cõmunico, aſſentio. idem ferè quod συνεπαινῶ, συγκατατίθεμαι. Neutr. datiuo.

Συνεαλκύω. coërceo.

Συνεύνιος, ὁ

Σύνευνος. ϫ. ὁ, ἡ. coniunx.

Συνευπορεῖν amico operam accommodare ad pecuniam conficiendam & inueniendam, Demoſthen. Accipitur pro conferre, Antiph. Bud. Cõ.

Συναίνεσις. εως. ἡ. aſſenſio.

Συνευφραίνομαι. μ. ᾶμαι. collætor. Depon. accuſ.

Συναινέω. μ. έσω. π. εκα. annuo. Neutr. datiuo.

Συνεφάπτομαι. μ. άψομαι. π. αμμαι. adiuuo. Minus autem eſt quàm συναίρομαι, quaſi ſummis digitis attingo, uel ſimul onus attingo, non etiam tollo & in humeros ſuſcipio: & plus quã παρεφάπτομαι, quaſi iuſtã operã cum alijs præſto. Depon. geni. Bud. Com.

Συνεφεῖ. nubes congregat.

Συνεφέλκω. ſimul traho, unà rapio.

Συνεφηβῦσαι. unà adoleſcere.

Συνεφής. έος. ὁ, ἡ. obſcurus, nubiloſus.

Συνεφία. ας. ἡ. congregatio nubium ad tempeſtatem.

Συνεφιστάνειν. conſyderare.

Συνεχέστατα. ſæpiſsimè, aſsiduè.

Συνεχής. έος. ὁ, ἡ. continuus, ſpiſſus.

Συνέχεια, uel συνεχεία. ας. ἡ. continuitas.

Συνεχμάλωτος. ϫ. concaptiuus. ab ἔχμα, quod uinculum ſignificat.

Σύνεχμος. ϫ. ὁ. coniunctura, ubi aliquid coniungitur, id eſt, commixtura.

Συνέχομαι. cohæreo, contineo, συμπλέκομαι, κρατοῦμαι.

Συνέχον. τὸ. continens, firmamentum apud rhetores.

Συνέχω. μ. έξω. π. συνέσχηκα. contineo, comprimo, coapto. Actiu. accuſ.

Συνεχῶς. continuò, ſæpius.

Συνεψία. συμπαίκτρια, συνομιλήτρια.

Συνεψιάζω. colludo, confabulor.

Συνεωνημένος. qui emit.

Συνηβολία. occurſus, συντυχία.

Συνηγοροῦμαι. patrocinio defendor. Bud. Com.

Συνηγορέω. μ. ήσω. π. ηκα. patrocinor. Datiuo.

Συνηγορία. ας. ἡ. patrociniũ, aduocatio.

Συνήγορος. ϫ. ὁ. patronus, aduocatus.

Συνήδομαι. μ. ήσομαι. π. ησμαι. collætor, gratulor. Datiuo iung.

Συνήθεια. ας. ἡ. conſuetudo. συνήθεις uero menſes dicuntur.

Συνήθης. εος. ὁ, ἡ. familiaris, conſuetus. Vnde τὰ συνήθη ποιεῖν, pro conſuetudine agere. Accipitur ἀντὶ τοῦ τὰ νομιζόμενα ποιεῖν, iuſta mortuis facere & parentare. Bud. Com.

Συνῆκα. intellexi.

Συνήκει. conducit.

Συνήκομαι. conuenio, coëo.

Συνήκοος. ϫ. coauditor.

Συνήκω. deſino, contrahor, coëo.

Συνήλυσις. εως. ἡ. conuentio.

Συνημοσύνη. ης. ἡ. compoſitio, pactum, confœderatio.

Συνήμων. ſocius, familiaris.

Συνηρετμεῖν. concordare. translatio à remigibus.

Συνηρεφής. έος. ὁ, ἡ. ſpiſſe cõtectus, umbroſus, denſus, conſitus, nemoralis.

Συνηρής idem, σύσκιος.

Συνηρημένον. ϫ. τὸ. contractum, congregatum.

Συνηρμοσμένος. concinnatus, συνηρμοσμένος.

Σύνηρος. ϫ. ὁ. concors, conſonans.

Συνῆχας. collegiſti.

Συνηχέω.μ.ήσω.π.ηκα. conſono, reſono reſpondendo ad cantilenam. συνηχθέσθω σοι, tecum graui affectus ſum (dolore.

Σύνθακος.ȣ.ὁ.cõſeſſor.

Συνθεῖν.coire, congregare.

Σύνθεμα.pactum, ſignum, teſſera.

Σύνθεω. audi, auſculta, animaduerte.

Συνθεσία.ας.ἡ. fœdus, συνθήκη.

Σύνθεσις.ιος.ἡ.compoſitio. Hæc eſt contraria ἀναλύσει, à quibuſdam confeſſis exordiens, & deſinens in id quod in quæſtione eſt: ἀνάλυσις autem eſt, quaſi retextio complexionis, hoc eſt, τȣ̃ συμπεφάσματος. Bud.Com.

Σύνθετος.ȣ.ὁ.compoſitus.

Συνθήκη.ης.ἡ. fœdus, pactum, conuentumq́; Ariſtot. Polit.3. Vnde κατὰ συνθήκην, ex compacto & ueluti in communi conditione lata, ciuili conſenſu & inſtituto, & iure recepto, Ariſtot. Ethic. 5. Dicunt etiam συνθήκας plurali numero ἀντὶ συμβολαῖς, ut παρὰ συνθήκας, contra fidem pacti & contractus, Demoſth. Et pro fœdere itidem pluraliter, Lyſ. Bud. Com.

Συνθηκοφύλαξ.κος.ὁ.depoſitarius.

Σύνθημα.ατος.τὸ.compoſitum, conſtitutum, ut ἀπὸ συνθήματος, ex compoſito, ex compacto & conſtituto. Item ſignum bellicũ quod datur inſtructæ aciei, id eſt teſſera, Xenoph. παιδ. 3. & 7. Significat etiam ſignum, id eſt uexillum. Et σύνθημα νυκτερινόν, apud Polyb. teſſera uigiliarum, quæ erat tabella ſcripta à Tribuno data. Sic Gregor. τολμᾶ δὲ κατὰ τȣ̃ μεγάλου συνθήματος, &c. Eſt & ſignum pugnæ, Plut. Accipitur generaliter pro quocunq́; ſigno. Vnde συνθήματα ἐπιστολιμαῖα, notæ ſiue teſſeræ quædam erant epiſtolares, indices & cõmendatrices eorum qui eas reddebant, Greg. in Iul. Et in Pandect. Græcis συνθήματα uocantur diplomata quæ ijs dabantur qui curſu publico uehebantur. Ex eo & συνθηματικαὶ ἐπιστολαὶ dictæ, quo uerbo etiam furtiuæ ſignificantur, cuiuſmodi hodie maximè frequentantur: præſertim ab ijs qui per hoſtica loca belloq́; infeſta tabellarios mittũt. Παραγγέλλειν τὸ σύνθημα, dare teſſeram. Ariſtot. παραγγέλλειν σύνθημα dixit, pro teſſeram prodere & proferre. Dicitur etiam διδόναι σύνθημα à Polyb. Quin & συνθήματα dicũtur ἀπηγορήματα & ænigmata. Bud. Com.

Σύνθεμα. pro eodem reperitur.

Συνθηματιαῖοι. οἱ ἠργολαβημένοι, καὶ ἐκδεδομένοι, ἐκδόσιμοι.

Συνθηρατής.ȣ̃.ὁ. ſocius in uenatione.

Σύνθηρος ȣ.ὁ.ſimul uenans.

Συνθιασώτης.ȣ.ὁ. concors.

Συνθλίβομαι.dilabor, pereo.

Συνθοίνιος.ȣ.ὁ. conuiua.

Συνθολοῦν.confundere.

Συνθραύω.confringo, συντρίβω.

Συνθρύπτω. affligo.

Συνθυμεῖν.ſimul indignari, conſentire.

Συνιδεῖν.uidere, conſyderare.

Συνιζάνω.reſideo, quemadmodũ in ſeſe reſidẽt ſpongiæ preſſæ. Itẽ cõſydero.

Συνίζησις.ιος.ἡ.cõſeſſus, ſedimentũ molis, id eſt, cum magnæ molis ſtructuræ ſubſidunt rimas quaſdã edentes. Et in carmine συνίζησις dicitur, cum inter metiendũ carmen duæ uocales ſyllabis diuiſæ pro una computantur, ut ἀχνύμενοι φρεσὶν ὄμβροι.

Συνίζω.idem quod συνιζάνω.

Συνίημι.μ.ήσω.π.ἕκα. intelligo, compono. Inde συνιᾶσι tertia perſ. plur. indicatiui. Actiuum eſt, & cum ſignificat intelligo accuſatiuum ha-

bet, cum ſentio, genitiuum. Conſtruitur quoq; non ineleganter cum participio, ut συνίημι πάσχων κακῶς, καὶ συνίημι μεταγνοὺς ἐμαυτόν.

Συνίσταμαι, uoce paſsiua. cogo, coagmento, fingo, formo, conſtruo, compingo. Ariſtot. Hiſt. 9. de Veſpis, καὶ συνίσαντα σφηκωνεῖς τετραθύρους, Conſtruunt fauos ſuos quadrifores. Item coniuro, conſpiro, ut οἱ δὲ συνίσαντο ἐπὶ κατιλίνα, Plut. Cicero per coire id enuntiauit, ut coire de innocentium fortunis, coire de locupletiſsimorum bonis, id eſt in abdito conſilia agitare de euertendis innocentiũ bonis, aut locupletum fortunis. Eſt etiam congregari. Item ad bellum conſociari, Xenoph. ἑλλ. 7. Item τὴν ἀρχὴν λαμβάνω, καὶ ὕπαρξιν ἔχω καὶ φύσιν εἰς τὸ εἶναι, id eſt, conſto, conſiſto, componor. Bud. Com.

Συνίστημι. μ. ήσω. π. ἕστηκα. π. συνίσαμαι, id eſt cogo, coagmento, fingo, formo, conſtruo, ut ζῶα συστῆσαι, homines fingere, Luc. in Prometh. Et Plato in Tim. ξυνέδησε καὶ συνέστησεν οὐρανόν: ubi media uoce uſus eſt. Inde pro concilio accipitur, & ad concordiam adduco, & quaſi conſocio, ut συστῆσαι πόλεις Iſocr. πρὸς φίλιππ. Vnde & Cic. ciuitates conſtitutas dixit, pro in unum conciliatas et conſociatas. Eſt etiam contraho, corrugo, obduco, ut συστῆσαι τὸ πρόσωπον, Plut. Symp. Et pro πήγνυμι, & cõcreſcere facio, Ariſtot. de gener. 1. Item conflo, communi conſenſu comparo, unanimiter molior, ut συνιστάναι πόλεμον, Iſocr. Demoſthen. & Plut. Ponitur etiam pro conſpiro, ſicut συνίσαμαι de coniurationibus, aut coitionibus. Ariſtot. Polit. 5. συστάντες ἐπέθεντο ἐπὶ τοὺς σπαρτιάτας. Et cum datiuo Demoſth. συνέστηκε πόλεμος φιλίππῳ καὶ ἀθηναίοις, Bellum exortũ eſt inter eos, uel exarſit. Et Plutarch. καὶ συνίστασαν ἐπ᾽ αὐτὸν τοὺς ἀνασείοντας, id eſt conſcribebant, decuriabant: ſicut Cice. pro Domo ſua, Cum deſperatis ducibus decuriatos ac deſcriptos haberes exercitus perditorum, id eſt factioſe coactos. Vnde συστὰς, decuriatus, ὁ καταλελεγμένος, ὁ καταστασιασμένος, καταλελοχισμένος: et συνεστηκὼς, de quo ſupra: & συνεστηκότες coniurati & coëuntes, & fœdus ineuntes & conſociati. Huc pertinet, cum pro ad defectionem, uel ad res nouas ſolicitare ponitur, Pauſan. Aliquando eſt quoq; oſtendo, teſtificor, id eſt γνώριμον ποιῶ, καὶ μαρτυρῶ, Demoſthen. πρὸς λάκριτ. & Iſæo περὶ κίρωνος κλήρου. Aliquando & συνίστημι, nobilem & notũ facio, illuſtro, Syneſ. Theotimo. Item commendo, ut συνίστημι τῇ βασιλείᾳ τῇ σῇ, Syneſ. Eſt etiam cõtinuo, & auxilior. Bud. Com.

Συνιστορῶ. conſcius ſum, σύνοιδα.

Συνίστωρ. ορος. ὁ. cognitor, teſtis.

Συνισχυρίζω, &

Συνισχύω. roboro, confirmo, ſuppetias ferendo roboro.

Συνίσχω. cohibeo, contineo.

Συνιῶν. ſentiens, intelligens.

Σύνναδα. ciuitas Phrygiæ.

Συννεύω. contrahor, & in me uertor.

Συννεφής. nubilus, obſcurus, tenebroſus.

Συννοέω. τὸ. συννοῶ.

Σύννοια. ας. ἡ. cogitatio, mæſtitia: propriè cogitatio intus condita.

Σύννομοι. οἱ. cõpaſcui, ſocij in paſcẽdo.

Σύννους, uel σύννοος. qui ſecũ ipſe res æſtimat, triſtis, ut homines cogitabundi & ob id uultuoſi, id eſt, φροντίζοντες.

Συνοδία

Συνοδία. ας. ἡ. comitatus, colloquium.

Συνοδοιπόρος. ου. ὁ. comes.

Σύνοδος. ου. ὁ, ἡ. concilium, ſynodus, comitia, coitus, concurſus, comes itineris. Ponitur aliquando pro coitu uenereo.

Συνόδους. οντος. ὁ. ſynodus, genus piſcis.

Συνοέω. cogito, intelligo: quaſi mecum ipſe intelligo, apud me æſtimo et perpendo, triſtis & cogitabundus ſum.

Σύνοιδα. præt. med. eſt ex εἴδω τὸ γινώσκω, & ſignificat idem quod Latinis conſcius ſum: conſtruiturq; aliquando cum datiuo, ut σύνοιδα ἐμαυτῷ ἀπαιδαίτῳ ὄντι: ſicut Quintil. 3. Sed non ſuſtineo eſſe conſcius mihi diſsimulanti. Aliquando cum accuſatiuo, ut σύνοιδα ἐμαυτῷ τοῦτο ἡμαρτημένον. Aliquando per rectum, ut σύνοιδα ἐμαυτῷ σοφὸς ὤν, Plat. Ponitur etiam ἀντὶ τοῦ οἶδα καὶ γινώσκω, id eſt noui, Iſocr. de Pace, & in Archid. Bud. Com.

Συνοικέσιον. τό. connubium, matrimonium.

Συνοικήτης. ου. ὁ. cohabitator.

Συνοικέω. μ. ήσω. π. ηκα. cohabito, nubo: & tam de uiro dicitur, quàm de muliere. Neut. datiuo iung.

Συνοίκησις. εως. ἡ. cohabitatio.

Συνοικία. ας. ἡ. domuum multitudo. unde apud Plat. pro ciuitate ponitur, propter domorum coniunctionem. Significat etiam cœnaculariam domum, ut quam per ſingula cœnacula inquilinis locarent. Iſæus pro caupona poſuiſſe uidetur. Bud. Com.

Συνοικίζω. μ. ίσω. π. ικα. cohabitare facio, id eſt colloco, marito, nuptui do, & ueluti contubernio coniungo. Συνοικίζεσθαι etiam dicitur urbs una è pluribus facta, ut ſit potentior & ualidior, ut apud Thucydidem legitur, συνοικίζουσι δὲ τὴν λέσβον ἐς τὴν μιτυλήνην βίᾳ, id eſt, Ad obſidionem tolerandam omnes incolas in urbem cogunt. Cui uerbo opponitur διοικίζεσθαι. Bud. Com.

Συνοικισμός. οῦ. ὁ. conſtructio urbis.

Σύνοικος. ου. ὁ. cohabitator, contubernalis, conuiua.

Συνοικουμένη γῆ. terra non uaſta aut deſerta, ſed frequentia habitatorum culta.

Συνοχαί. ῆς. ἡ. morbus, conuicium, pugna.

Συνοικῶν. coniunx.

Συνοίμιος. harmonicus, conſonus. οἴμη γὰρ ἡ ᾠδή.

Συνοίμιον. proœmium.

Συνοίομαι. συμφωνῶ, conſentio, aſſentior.

Συνοῖσον. τό. utilitas.

Συνοῖσος. utilis.

Συνοκλάζειν. ſubſidere, ζεῖν, feruere.

Συνοκωχή. ῆς. ἡ. calamitas, caſus, morbus, conuicium, pugna.

Συνοχή. ῆς. ἡ. cõtractio, titillatio, ἀναπνευστικὴ, ἀναληπτική.

Συνόλον. omnino, id eſt, in ſumma, in uniuerſum.

Σύνολος. ου. integer, uniuerſus.

Συνομαρτῶ. comitor, ſequor.

Συνομιλεῖν. colloqui.

Συνόμιλος. ου. ὁ. congerro.

Συνομολογῶ. aſſentior, conſentio, collaudo, probo.

Συνομώμοτοι. inter ſe fide obligati.

Συνοξύνω. in acutum ſenſim extenuo.

Σύνοξυς. ſenſim mucronatus, in mucronem deſinens.

Συνοπαδός. οῦ. ὁ. comes.

Συνοπτικός. perſpicax.

Σύνοπτος. ου. ὁ, ἡ. uiſibilis, intelligibilis.

Σύνοπτρον. contemplatio ſyderum.

Συνορίνειν. commouere, turbare.

Σύνδορος. ου. ὁ. ui. inus, συγγείτων.

Συνορῶ. τὸ καθορῶ, perſpicio, comprehendo, intelligo, κατανοῶ.

Συνουλόω. μ. ώσω. π. ωκα. cicatricem facio Neutr.

Συνεργία. ἡ. obſequium.

Σύνους. οος. ὁ. σύννους.

Συνουσία. ας. ἡ. ὁμιλία, coitus, conuentus.

Συνουσιάζω. μ. άσω. π. ακα. coëo. Neut. abſol.

Συνουσιασμός. οῦ. congreſſus, coitus.

Συνουσιαστής. οῦ. ὁ. coitor.

Συνουσιαστικός. οῦ. libidinoſus.

Σύνοφρυς. υος. habens ſupercilia coniuncta & denſa.

Συνοχή. ῆς. ἡ. imbecillitas, turbatio, ſolicitudo, σύγκλεισις, uiæ anguſtia.

Συνοχόω. μ. ώσω. π. ωκα. cõiungo. Actiu. accuſ.

Σύνοψις. ιος. ἡ. taxatio, compendium.

Συσκηνοῦντες. contubernales.

Σύνταγμα. ατος. τό. ordo, exercitus, in claſſes diſtributio, & ad ſtipendium conferendum deſcriptio, ut penſitatio annua, quæ penditur à ſocijs ciuitatibus & ſtipendiarijs ad bellum gerendum. Eſt etiam uolumen ſtudio cõſcriptum & elaboratum: non ut ὑπόμνημα, ex tempore & ſine cura, ſed quod dictionem habet compoſitioni congruam, & capitum diuiſionem recte atq; ordine digeſtam. Eſt nonnunquam conſtitutio atq; ordinatio, ut σύνταγμα τῆς πολιτείας, Iſocr. in Areop. Bud. Com.

Συνταγματάρχης. ου. ὁ. collega in ducendo exercitu.

Σύνταξις. ιος. ἡ. conſtructio, coordinatio. Item tributum, deſcriptio ad ſtipendium conferendum, & in claſſes diſtributio, ſicut de σύνταγμα dictũ eſt. Athenæus uocat ſtipendium quod conferebãt coloni Theſſalici. Significat etiã annua quæ dantur à principibus, Athen. 11. Vnde συντακτικὴ ἀπογραφή, liber ſtipẽdiarius, & breuiarium quem ſtatum regis uocamus. Ponitur & pro uolumine compoſito ſeu (ut Cice.) libri confectione, ut σύγγραμμα, σύνταγμα. Bud. Com.

Σύνταῤῥα δένδρα ſunt, quorum radices inter ſe complexæ cratem quandam conficiunt & ſepem.

Συντάσσομαι, uel συντάττομαι. compono librum & ſcribo. Eſt etiã eiuſdem ordinis ſum & notæ & claſſis, atq; eadem dignitate præditus, Gregor. de Spir. Bud. Com. Vnde

Συντασσόμενοι, qui ad ſtipendium conferendum ordine deſcripti ſunt, & in claſſes diſtributi. Interdum compoſiti, & acie inſtructa & agmine iter facientes.

Συντασσομένως. compoſito agmine.

Συντάττω. μ. άξω. π. αχα. cõiungo, addo, coordino, inſtituo, cui opponitur καταλύω, Plut. in Anton. Et conſtituo, comparo, & conſtitutum habeo & compoſitum. Aeſc hin. συνετάξαμεν ἡμᾶς αὐτούς, Ita inter nos cõſtituimus. Inde συνταξάμενοι πάντα, qui ex compoſito atq; de induſtria omnia faciunt, Demoſth. Bud. Com.

Συντείνομαι. τὸ διατείνομαι, καὶ διαμάχομαι, καὶ ἀντιχνεύομαι, connitor, contendo, dimico, Plat. de Rep. 6. Bud. Cõ.

Συντείνω. μ. τενῶ. π. ακα. pertineo, tendo, uergo, ſpecto aliquò, ad ſcopum dirigo, Ariſtot. Ethic. 6. & Polit. 7. Plato in Gorg. actiue uſus eſt, καὶ πάντα εἰς τοῦτο τὰ αὐτοῦ συντείνοντα, καὶ τὰ τῆς πόλεως, Dirigentem & intendentẽ eò omnia & ſua & publica. Bud. Com.

Συντέλεια. ας. ἡ. utilitas, conſumma

tio, maturitas, tributum.

Συντελέομαι. ſtruo, molior.

Συντελεστής. οῦ. ὁ. municeps.

Συντελέστρια. ας. ἡ. idem.

Συντελέω. μ. έσω. π. εκα. proſum, ad conſummationem confero. Et συντελεῖν ἀφορὰς, pendere uectigal. Neutr. datiuo iung.

Συντελής. έος. ὁ, ἡ. utilis, χρήσιμος. Et αἱ συντελεῖς, contributiones.

Συντελούμενος. peractus.

Συντέμνω. abbreuio. Actiu. accuſ.

Συντέρμων. ονος. ὁ. finitor, συντελεστής.

Συντεταγμένως. ordinatè, diligenter, eleganter.

Συντεταμένος. conciſus, breuiter dictus. à συντέμνω.

Σύντηγμα. colliquamentum, id quod à corpore deteritur liqueſcendo.

Συντήκομαι. liqueſio, tabeſio. Aliquando συνάπτω καὶ συμπέφυκα, & cohæreo, & conglutinatus ſum, totus alicui rei incumbo.

Συντηκτικός. οῦ. ὁ. morbo confectus, exhauſtus ægritudine, ſyntecticus, qua uoce utuntur & Latini. συντηκτικὸς πυρετὸς, febris quæ liquefacit, τὸ καταπίμελον τοῦ σώματος.

Συντήκω. idem quod ἐκτήκω, colliquefacio, contabefacio, abſumo, quaſi μαραίνω. Vnde συντετηκὼς, tabe & macie extenuatus. Dicitur etiam συντέτηκας, ut προσέτηκας τῷ πράγματι, ἀντὶ τοῦ προσθέμενος καὶ λίαν χαίρων, καὶ ἀνασπάσαι διακείμενος, addictus & ita incũbens, ut auelli nequeat. Συντήκω etiam eſt τὸ συμφύω, hoc eſt coaleſcere facio, conglutino, & coagmento.

Σύντηξις. εως. ἡ. colliquatio, & tabes.

Συντηρέω. μ. ήσω. π. ηκα. conſeruo. Actiu.

Σ Υ.

Συντήρησις. εως. attentio, conſeruatio, & pars animæ quæ ſemper aduerſatur uitijs, ſynteresis. ἀπὸ τοῦ συντηρέω, id eſt conſeruo.

Σωτήρια. τά. ludi & ſacrificia dijs facta pro ſalute.

Συντίθεμαι. componor, paciſcor, conſtituo cum aliquo & cõuentum facio, ὁμολογῶ. Datiuo. Xenoph. ἑλλ. ς. κἀκείνοις ἤδη συνέθεντο. Interdum cum præpoſitione πρὸς. Idem, συντίθεσθαι ἤδη πρὸς τὰς συμμαχίδας πόλεις τοῦτο πρᾶξαι. Item σύνθεσθαι pro ἀκοῦσαι, προσέχειν, animaduertere. Vnde σύνθεο imperatiu. de quo ſupra. Bud. Com.

Συντιθέμενοι. οἱ. conſentientes.

Συντίθημι. μ. ήσω. π. ηκα. cõpono & concinno, Theophr. 9. Eſt etiam compono, id eſt ſtruo, & conſpiratione & coitione fingo & comminiſcor, Antiph. Hoc etiam παρασκευάζω dicitur, & παρασκευάζομαι. Actiu. accuſ. Bud. Com.

Συντιμηθῆναι. magno æſtimari res uenales.

Συντομία. breuitas, compendium.

Συντομική. ars conſuendi.

Σύντομος. ου. ὁ. breuis, contractus.

Συντόμως. breuiter.

Συντονία. contentio & rigor.

Σύντονον. idem.

Σύντονος. ου. ὁ. uehemens, fortis, non languidus, continuus, ut σύντονος ἁρμονία, hoc eſt incitata, quæ opponitur remiſſæ. Item circunciſa expoſitio.

Συντόνως. acriter, ſtudioſe.

Σύντρεις. terni.

Συντρέχω. concurro. Neutr. datiuo iung.

Σύντρησις. εως. ἡ. meatus.

Συντριβής. έος. ὁ, ἡ. conuerſans.

Συντρίβω. μ. ίψω. π. ιφα. contero, confringo. Actiu. accuſ.

Σύντριμμα. ατος. τό. contritio, ἁμάρτημα.

Συντροφία. ἡ. conuictus, cibiq́; ſodalitium.

Σύντροφος. ου. ὁ. collactaneus. Item exercitus, & aſſuetus alicui rei, cū datiuo, ut παιδείᾳ σύντροφος ἀνὴρ, Luciano.

Συντροχᾶσαι. καταντῆσαι, πληρωθῆναι.

Συντυγχάνω. conuerſor, obuio, congredior, contingo. Neut. datiuo iung.

Συντυχία. ας. ἡ. ὁμιλία, σύντευξις, caſus.

Συντυχίζω. μ. ίσω. π. ικα. accumulo.

Συνυπακούω. ſubaudio, ſubintelligo.

Συνυπατεύω. unà conſul ſum.

Συνύπατος. collega, conſul.

Συνυποχωρεῖ. redit in ſuum locum.

Συνίστωρ. ορος. ὁ. conſcius, teſtis, congerro.

Συνυφαίνω. contexo.

Συνυφάνθαι. contextæ.

Συνυφὶς. textus.

Συνυφαί. compages adhærentes.

Σύγχρονος. contemporaneus.

Συνῳδία. συγχορεία.

Συνῳδός. οῦ. ὁ. conſonus.

Συνωθοῦμαι. τὸ συνελαύνομαι, compellor, & quaſi συγχωροῦμαι.

Συνωθέω. ῶ. compello, incito, cogo in unum, utraq; manu impello, compello.

Συνῳκέονται. accommoda ſunt.

Συνώμεθα. conueniamus, paciſcamur.

Συνωμοσία. ας. ἡ. coniuratio.

Συνωμότης. ου. ὁ. coniuratus.

Συνωνέομαι. coëmo. Depon. accuſ.

Συνώνη. τὸ ἄχθος.

Συνωνυμία. nominis communio.

Συνώνυμον. ου. τό. ſynonymum.

Συνώπη. urbs Ponti.

Συνῶπται. pro exploratum eſt, compertum eſt, intellectum eſt, Ariſtot.

Σ Υ.

Συνωρείδομαι. μ. ώσομαι. π. ωμαι. ſurſum ac deorſum uehor.

Συνωρὶς, uel ξυνωρὶς Attice. ίδος. ἡ. biga, currus duorum equorum.

Σύνωρος. conſonus, cognatus.

Σύνωσις. compulſio & contruſio.

Συνωφελῶ. commodo.

Συοτρόφος. ου. apros nutriens.

Συοφορβός. οῦ. ὁ. ſubulcus. & συοφόρβιον, grex ſuum.

Συπαλήτιος. ου. ὁ. malus, κακοῦργος.

Συπαραγγέλω. adiuuo.

Συπαρίστημι. aſto.

Συρβᾷν. tumultuari, incompoſitū eſſe.

Σύρβη. ης. ἡ. tumultus, & uox qua ſubulci ad ſues utuntur, & theca fiſtularis.

Συρβηνεύς. έως. ὁ. tibicen.

Συρβηνός. tumultuarius.

Συρίμβολον. ου. τό. fiſtula qua in obſidione aquæ exquiruntur.

Συρία. ἡ. ſuria, ἡ παχεῖα χλαῖνα. Item unà ex Cycladibus.

Συρίασις. ιος. ἡ. morbus capitis pueris familiaris, inflammatio ſiue ardor cerebri.

Συριγγίας. genus harundinis in totum concauæ, unde fiſtulæ fieri ſolent.

Συρίγγιον. ου. τό. foramē rotæ, in quo axis uoluitur.

Συρισμός. οῦ. ὁ. ſibilus.

Σύριγξ. γγος. ἡ. fiſtula, & δορυδόκη, id eſt locus ubi haſtæ reponuntur.

Συρίζειν. ambigua uox eſt. nam & fiſtula canere ſignificat, & ſyriſſare, ſiue Syrum agere, hoc eſt molliculum eſſe. Neut. abſol.

Συρίσκος. ου. ὁ. uas uimineum in quo ficus ſeruantur, ὑρίσκος.

Συρικτής. οῦ. ὁ. fiſtulator.

Συριστής. ου. ὁ. grus mas.

Συριστί. Syriace.

Συρίζω. μ. ίξω. π. ιχα. ſibilo, exibilo, exploda.

Σύρμα. ατος. τό. genus ueſtis tragicorum, uel cauda ſiue tractus ueſtis fœminarum, ὅτι ἐπισύρεται. Vnde Martial. Aptaſti longum tu quoq; ſyrma tibi. Idem, Muſa nec inſano ſyrmate noſtra iuuet.

Συρμαία. ας. ἡ. raphanus, & cibi genus ex adipe & melle confectum purgationibus aptum.

Συρμαΐζειν. purgare potione ex aqua & zea.

Συρμαϊσμός, uel συρματισμός. ῦ. ὁ. huiuſmodi purgatio, συρμαία.

Συρμός. ῦ. ὁ. tractus ſerpentis. Philo pro tractu fluctuantis undæ poſuit.

Συρρίνη. ης. ἡ. herba quædã apio ſimilis.

Σύρνια. ſtriges, aues inauſpicatæ.

Συῤῥαδιουργεῖν. technas ſtruere.

Σύῤῥαδος. mixtus, adulterinus.

Σύῤῥαξις. conflictus, συμβολὴ, σύναψις: & dicitur de fluminibus cum impetu confluentibus. (accuſ.

Συῤῥάπτω. μ. άψω. π. αφα. conſuo. Neut.

Συῤῥάττω: cõfligo, συμβάλλω, συμπίπτω.

Συῤῥεπής. contectus.

Συῤῥέω. μ. εύσω. π. ευκα. confluo. Neutr. abſol.

Συῤῥήγνυμι. μ. ήξω. π. ηχα. cõfringo, committo, irrito. Actiu. accuſ.

Σύριγξ. fræanum, χαλινός.

Σύρτις. ιος. ἡ. ſyrtis, locus arenoſus in mari. ἀπὸ τοῦ κατασύρειν, καὶ ἀπολύναι τοὺς πλέοντας.

Συρφετός. ῦ. ὁ. ἄχυρον, uulgatus, uilis plebecula, quaſi fæx plebis, quã & συρφετώδη ὄχλον dicimus.

Σύρφος. animalculum inſtar culicis, σέρφος.

Σύρω. μ. ρῶ. π. υρκα. traho. Acti. accuſ.

Σῦς. υός. ὁ. ſus. Gaza circumflectit.

Συσείω. μ. είσω. π. εικα. concutio. Actiu. accuſ.

Συσκευάζομαι. μ. άσομαι. π. ασμαι. molior, ſtruo, adorno, capto, & inſidijs aggredior, & negotium captioſum inſidioſumq; adorno, inſidijs peto, immineo per inſidias, captioſe teneo, capio laqueis, capto, inſidias ſtruo, inſtruo inſidias aut dolũ, contechno. Eſt etiam comparo, apparo, conſtituo. Plutarch. in Cat. εἰς ἡδονὴν καὶ χολὴν συσκευασάμενοι τὸν βίον, Ad uoluptatem conſectandam comparantes. Inde & pro parare ſe ad uiam, ſiue (ut Plaut. dixit) concinnare uiam ponitur, & ad uerbũ eſt uaſa colligere, atq; etiã cibaria ſecum portare, Xenoph. παιδ. 4. & 5. Ex quo συσκευασμένος, ſuffarcinatus, & ad uiam accinctus ſarcinis compoſitis. Et συσκευαζόμενος πρὸς τὴν φυγὴν, fugam adornans, Luciano. Ponitur & pro ὁπλίζομαι, Luc. Item compilo, ut συσκευάσασθαι ἐκ τῆς οἰκίας apud Demoſthen. κατὰ νεαίρ. & Lucian. Ex huius uerbi imitatione Latini quoq; conuaſare, pro furtim aliquid colligere, deducunt. Terent. Phorm. Recte ego mihi uidiſſem, & ſenis eſſem ultus iracundiam, Aliquid cõuaſaſſem, atq; hinc me conijcerem protinus in pedes. Bud. Com.

Συσκευάζω. colligo in faſciculum, uel in unam ſarcinam connecto. Demoſthen. tranſlate uſus eſt περὶ παραπρ. διόπερ ταῦτα πάντα ἃς ἦν ψήφισμα συνδεῖν συσκευάσαι.

Συσκευασία. apparatus, molitio, adornatio, inſidiarũ ſtructio, & reliquas habet ſignificationes conuenientes ſuo uerbo.

Συσκευασμένως. confertim, ſimul, collectim. à συσκευάζω.

Συσκευαστής. ῦ. ὁ. concinnator.

Συσκευή. ῆς. ἡ. idem quod συσκευασία.

Συσκηνία. ἡ. συνοικία.

Συσκήνιον. ſodalitas.
Σύσκηνος. ου. ὁ. domeſticus, σύνοικος.
Σύσκιος. ου. ὁ. umbroſus, opacus.
Συσκοτάζει. contenebraſcit, aduesperaſcit.
Σύσπασις. ιος. ἡ. conuulſio.
Συσπαστόν. pugio.
Συσπάω. conuello.
Συσπειράω. conglomero, conſarcino. Ioſeph. lib. 9. Iud. συσπειραθέντες τοῖς σώμασιν, Cateruatim condenſatis corporibus.
Σύσσημον. ου. τὸ. ſignum.
Σύσσημος. ου. ὁ. conſignificans.
Συσσιτεῖν. in contubernio eſſe, ſodalitate uti. Vnde συσσιτικὸς, pro ſodali uel contubernali.
Συσσιτία. ας. ἡ. ſodalitas.
Συσσίτιον. ου. τὸ. locus cõuiuij, ſodalitas.
Συσσιτοποιέω. compinſo.
Σύσσιτος. ου. ὁ. ſodalis, qui eadem menſa utitur cum aliquo.
Συσσίτων. ωνος. ὁ. conuiua, locus conuiuij, contubernium.
Σύσσωμα τὰ ἔθνη. eiuſdem corporis, conſortes gentes, Paul. ad Epheſios.
Συσσωρεύω. μ. εύσω. π. ευκα. congero, coaceruo. Actiu. accuſ. iung.
Συστάδην. cominus, ut ἡ συστάδην μάχη, ſtataria pugna: συστάδην καὶ συσταδὸν μάχεσθαι, cominus pugnare. & differt τοῦ διὰ δοράτων.
Συσταθμία. ἡ. æqualitas ponderis.
Σύσταθμος. æqualis pondere, æquilibris.
Σύστασις. ιος. ἡ. conuentus populi, coniuratio, conſpiratio, coitio, hoc eſt ſodalitium in perniciem legum, Demoſthen. κατὰ στεφ. 1. Item conſtitutio, ut σύστασις τέχνης τινός. Eſt etiam craſsitudo & coagmentum, Galen. Therap. 14. Interdum corpus & cõcretio, Ariſtot. Hiſt. 5. Adhæc conciliatio, & ad concordiam reductio, Iſocr. Paragr. Eſt etiam prælium collato pede pugnatum, ſtataria pugna, ut de συστάδην dictũ eſt, Herod. de quo Bud. Com. Eſt aliquãdo commendatio, à
Συστατέω. commendo, probo.
Συστατικός. ῦ. commendatitius.
Συστέλλομαι. contrahor. Et cum ad animum refertur, pro mœſtus ſum: cui opponitur διαχεῖσθαι Syneſ. Vnde συνεσταλμένος, κατηφὴς, qui eſt demiſſo animo, & deiectis ſpiritib. Bud. Cõ.
Συσταλμένον. ου. τὸ. diminutum.
Συστέλλω. μ. ελῶ. π. αλκα. contraho, corripio, compeſco inſolentem, & ad moderationem redigo, Iſoc. de Pace, & Greg. in Iul 1. Eſt etiam pauore contrahere hominem, & συστέλλεσθαι, ἐκπεπλῆχθαι, δεδαματῶσθαι, ἐκπεφοβῆσθαι. Bud. Com,
Σύστρεμμα. ου. τὸ. anguſtum, ueſtis ſordida & piloſa apud Antimachum.
Συστενοχωρούμεθα. coarctamur anguſtijs.
Σύστημα. ατος. τὸ. globus, congregatio. Et apud muſicos συστήματα principales partes uocãtur. hæc autem ipſa conſtãt ex certo tractu pronunciationis, quæ dicuntur διαστήματα διαστημάτων. Porrò ipſorũ partes ſunt φθόγγοι, qui à nobis ſoni uocantur. hi autem ſoni prima ſunt fundamenta cantus, ut ſcribit Chalcidius.
Συστῆσαι. confirmare, coniungere.
Συστῆσθαι. conſtituiſſe.
Σύστοιχα. τὰ. ſunt cognata, & συγγενῆ, et conſociabilia. Item σύστοιχα ſunt ὁμόστοιχα, quæ in eodem uerſu locantur: ſic ἁλμυρὸν σύστοιχόν ἐστι τῷ πικρῷ. Bud. Com.
Συστοιχεῖν dicũtur οἱ τοῦ αὐτοῦ στοίχου ὄντες, hoc eſt, ἐφ' ἑνὸς τεταγμένοι, eundem ordinẽ habere. συστοιχεῖ τῇ Ἱερουσαλὴμ, confinis eſt Hieruſalem..

Συστοιχία. ας. ἡ. ὄγμος, ὄρχος, ordo: propriè ordinis & ſortis ſociabilitas, & naturæ cognatio.

Σύστοιχοι & συστοιχοῦντες, ſunt eiuſdem ſortis, & ordinis, & qui eandem ſeriem efficiunt.

Συστολή. ῆς. ἡ. ſyſtole, correptio.

Συστομός. ȣ. ὁ. elinguis, & qui eſt ore ſenſim compreſſo & contracto.

Συστομώτερος. qui eſt ore compreſsiori, taciturnior.

Συστρατηγός. ȣ. ὁ. coimperator.

Συστρατιώτης. ȣ. ὁ. commilito.

Σύστρεμμα. ατος. τό. ἀ συστρέφω, tumultus, error. Eſt etiam uerbum caſtrenſe, & ſignificat numerum certum militũ, ut mille, hoc eſt ξεναγίαι δύο. Item conuolutio & globus, coagmentum cõpactile, Ariſtot. de Mundo. Vnde Συστρεμμάτιον ὕδατος apud eundẽ, pro uortice aquæ, hoc eſt conuolutione, & uolumine. Bud. Com.

Συστρέφομαι. contorqueor, in compendium contrahor. Vnde συστρέφεσθαι etiam dicuntur & συνεστραμμένοι milites, in acie condenſati & confertim coëuntes, ἐπειδὰν ὑπὸ τῶν πολεμίων σκεδασθέντες αὖθις παραθῶσι στρέφεσθαι, Xenoph. ἑλλ. 6. Eſt etiam συστρέφεσθαι, quod Liuius uocat orbem uoluere, de agmine loquens in anguſtum redacto, & undiq; circũuento, his uerbis, Cogebantur & ipſi orbẽ breuiore ſpatio colligere. Alibi, Ni Vectius rex iam in orbẽ uoluentes ſuos increpãs. Συστρέφεσθαι εἰς ἑαυτὸν, in ſeipſum uergere, Gregor. de Theolog. Hoc Cic. uerti in ſeipſum appellat, ut de Finib. 3. Sola ſapientia in ſe tota cõuerſa eſt. Bud. Com.

Συστρέφω. cõtraho in compendium, breuiter complector. Item addenſo, infercio, ut συστρέψας τὰ νοήματα καὶ στρογγύλως ἐκφέρων, apud Alicar. in Iſocr. Item intorqueo, contorqueo, uibro. unde συνεστραμμένος, contortus, intortus. Plato in Protag. ἐνέβαλε ῥῆμα βραχὺ καὶ συνεστραμμένον, ὥσπερ δεινὸς ἀκοντιστής: ſicut apud Cice. incitata & uibrans oratio, aut contorta ſententia. & Quintil. 12. Nec illis uibrantibus concitatisq; ſententijs uelut miſsilibus utetur. Significat etiã agmen cogere, & factionem ciere, Ariſtot. Polit. 5. Et Aeſchin. περὶ παραπρ. οὐδὲ νῦν ἐπ' ἐμὲ συστραφέντες ἥκουσι, id eſt, Quaſi agmine facto, & quadrato agmine, hoc eſt ex compoſito, & coitione facta in necem meam. Eſt etiam cõuoluere in faſcem. Luc. in Act. 27. συστρέψαντος δὲ τοῦ Παύλου φρυγάνων πλῆθος, Faſcem autem uirgultorum conuoluente Paulo. Συστρέφειν ἑαυτὸν, ſeſe colligere, Ariſtot. Hiſt. 9. Et Verg. Aen. 12. Subſtitit Aeneas, & ſe collegit in arma. Bud. ibi.

Συστροφή. ῆς. ἡ. δίνη, gurges aquarũ, uortex, obſcuratio. Eſt etiã coitio, hoc eſt arcana pactio, & factioſa, quæ etiam σύστασις, & ἐπισύστασις dicitur, ut apud Luc. in Act. ca. 19. & 24. Συστροφαὶ etiam ſunt nodi in articulis digitorum ab articulari morbo collecti, Dioſc. Bud. ibidem.

Σύστυλος. ȣ. ὁ. eſt in quo duarũ columnarũ craſsitudo in intercolumnio poterit collocari & ſpirarũ plinthides æquè magnæ ſint eo ſpatio, quod fuerit inter duas plinthidas. Vitru. lib. 3. cap. 2.

Συσφαιριστής. ȣ. ὁ. colluſor in ludo pilæ.

Συσχηματίζομαι. cõformor, accõmodo.

Συσχολάζων. ὁ. condiſcipulus.

Συτάσω. ſupplico, ἱκετάω.

Σύτο. concitatus eſt, concitabatur.

Συτωνία. ας. ἡ. frumentatio.

Συφεὺς. ἕ. ὁ. ſubulcus.

Συφακίζειν. uindemiare, ὀπωρίζειν. nam σύφαξ muſtum eſt.

Σύφαρ. exuuium ſerpentis, leberis, ficus corrugata. Eraſ. prou. Nudior leberide.

Συφεός. ἕ. ὁ. hara porcorum.

Συφορβία. grex porcorum.

Σύφορβος. ἕ. ὁ. ſubulcus.

Συχνὰ ἐκτημένος. multa poſsidens.

Συχνάζω. denſo, ſtipo.

Συχνάκις. ſæpenumero, multoties.

Συχνός. οῦ. ὁ. denſus, coniuratus, multus, frequens. συχνὸς χρόνος, longum tempus.

Σύω. id eſt σείω, moueo, unde ἔσσυτο.

Συώδης. δος. ὁ, ἡ. truculentus, ſuillus, porcinis moribus.

Σ Φ.

Σφαγεῖον. uas in quod pecudis iugulatæ ſanguis excipitur.

Σφαγεύς. έως. ὁ. iugulator, gladius.

Σφαγή. ῆς. ἡ. σφάγιον, iugulatio, iugulũ.

Σφαγιάζομαι. macto hoſtiam.

Σφαγία. dies ſacrificij.

Σφάγιον. ου. τὸ. cædes, iugulatio, uictima, occiſio. Et pars qua ſeparantur κλεῖδες, id eſt iuguli, & id quod uberibus ſubeſt, in receſſu quodam & cauitate.

Σφαγίς. idem, hoc eſt τὸ προκάρδιον, καὶ ἡ ζωμή. σφαγίδες quoq; numerantur à Polluce inter inſtrumenta ſacrificalia.

Σφαγίτιδες. αἱ. iugulariæ uenæ.

Σφαδάζω. μ. άσω. π. ακα. malè habeo, & nõ maneo quietè, feſtino, diſcrucior, perturbor, animi moleſtiam fero.

Σφαδασμός. ἕ. ὁ. cruciatus, contractio.

Σφάζω. μ. άσω. iugulo. ἐκ τοῦ φῶ φάζω, τὸ φονεύω.

Σφαῖρα. ας. ἡ. pila, globus.

Σφαιρηδόν. rotanter, περιφερῶς, in orbẽ.

Σφαίρισις. ιος. ἡ. ludus pilæ.

Σφαιρίδιον. ου. τὸ. pilula, hoc eſt globulus, & ſphæricum quiddã ac rotundum.

Σφαιρίζω. μ. ίσω. π. ικα. ludo pila. Neut.

Σφαίριον. ου. τὸ. σφαιρίδιον, orbiculus.

Σφαιριστήριον. ου. τὸ. locus balinei, in quo ueteres fictiones ſuas & uaria exercitationum genera facere ſolebant: ſed in primis ad exercitiũ pilæ deputatus eſt. Bud. in Annot.

Σφαιριστής. ἕ. ὁ. ludens pila, uel peritus pilæ, ſphærularis ludi ſtudioſus.

Σφαιροειδής. έος. ὁ, ἡ. ſphæreus, rotundus, in ſpeciem ſphæræ formatus.

Σφαιρομαχεῖν. pila uel globo certare.

Σφαιρόομαι. μ. ώσομαι. π. ωμαι. ſum rotundus. Depon. abſol.

Σφαιρόω. μ. ώσω. π. ωκα. euoluo: Actiu. accuſ.

Σφαίρωμα. ατος. τὸ. conuolutio, globus, uolubilitas.

Σφαιρωτήρ. ῆρος. ὁ. corrigia calceamenti, ligula.

Σφακελίζω. μ. ίσω. π. ικα. ſyderor, afflor ſydere, inflammor.

Σφακελισμός. ἕ. ὁ. de arboribus dicitur ſydere afflatis. Latini ſyderationem & carbunculationẽ appellant, quando ſcilicet arbores nigreſcunt. Dicitur & ἀστροβολισμός, Theophr. de Cauſ. 5. id eſt ſyderis perculſio. Et de hominibus quoq; ſicut

Σφάκελος. ἕ. ὁ. qui eſt morbi genus, partem aliquam corporis, ſæpe penè totum corpus percutientis ſubitò, atq; exiccãtis, & plerunq; hominem enecantis: quod cum repentino quodam eueniat impetu, è cælo ui quadam ſyderis accidere putatur.

Σφακός. ἕ. ὁ. pro φάκος. fœnũ, pabulum iumentorum, muſcus arborum, planta quædam agreſtis.

Σφαλερόνηκτος.ου.ὁ. de fluuio, in quo periculoſum eſt natare. deſignatur interdum amnis magnitudo.

Σφαλερός.ᾶ.ὁ. fallax, dubius, periculoſus, lubricus, incertus, inconſtans, nocuus.

Σφάλμα.ατος.τὸ.error, lapſus.

Σφαλός. cippus, lignum, quo ſontium pedes uinciuntur.

Σφάλλομαι, &

Σφάλλω.erro, pedem percutio, offendo, turbo, commoueo, labor, eris. excido, fallo, errare facio, deijcio, auerto, non patior eſſe ſyncerum.

Σφαραγεῦντο. raucè reſonabant.

Σφαραγίζω.μ.ίσω.π.ικα.reſono.

Σφάραγος.fauces, guttur.

Σφάς.ipſos, ipſas, ipſa.

Σφάττω. μ.άξω.π.αχα. iugulo, trucido, macto. Actiu. accuſ.

Σφὶ, pro σφίσι, καὶ αὐτοῖς.

Σφίας.ipſos, pro σφᾶς.

Σφεδανός.ᾶ.ὁ.terribilis, intenſus, uehemens, feſtinus. Et σφεδανῶν, occidens, perdens.

Σφέες Ionicè, & σφεῖς.ipſi, αὐτοί.

Σφέων, σφῶν.ipſorum.

Σφέλας.ατος.τὸ. ſcabellum.

Σφενδονάω.μ.ήσω.π. ηκα. agito fundã. Actiu.

Σφενδόνη.ης.ἡ. funda. ἀπὸ τοῦ σφενδονᾶν. σφεδανὸν γὰρ τὸ σπαστικόν. Item pala annuli.

Σφενδονίζω. μ.ίσω.π. ικα. fundam agito. Neut. abſol.

Σφενδονίτης. ου. ὁ. funditor, qui funda utitur.

Σφενδονοειδής. fundæ figuram habens. Terræ epith. apud Dionyſium.

Σφαιρίων.ῶνος.ὁ.teretrotundum.

Σφετερίζομαι, &

Σφετερίζω.τὸ.ἰδιοποιοῦμαι, approprio mihi, meum reddo, mihi proprium & addictum facio, mihi aſſumo, aufero, interuerto, Xenoph. ἑλλην.ε. & Greg. de Fil. 2. Accipitur pro emereor & aſciſco, apud eundem Greg. de Baſil. ἀνοίᾳ σφετεριζόμενος. Bud. Com.

Σφετεριστής. interuerſor, qui aliena uel ea quæ cõmunia ſunt in ſuam ſolius rem uertit.

Σφέτερος.ου.ὁ. ſuus. Heſiod. pro ueſter poſuit.

Σφίων.ſui, ipſorum.

Σφήκια. τὰ. ueſpeta, ueſparum cellæ.

Σφηκίσκος.ου.ὁ. palus, ſudes, cuneus, lignum acuminatum, ob ſimilitudinem inſectarũ in medio ueſparum.

Σφηκισμός.ου.ὁ.genus harmoniæ quod ueſparum ſuſurro nõ erat diſsimile.

Σφηκός. gracilis, aut robuſtus.

Σφηκόω.μ.ώσω.π.ωκα. ſtringo, obſtruo operculo. Actiu. accuſ.

Σφηκώδης.εος.ὁ,ἡ. gracilis, uentre exili ueſparũ in morem, acer, amarus. nam & ueſpa amara eſt.

Σφήκωμα. ατος. τὸ. faſcia, linamentum quo aliquid tegitur, uel inuoluitur, locus galeæ, quo pennæ alligantur.

Σφηκῶνες. σφήκια.

Σφηλός.ου.ὁ. agilis, obliquus, πυκνός.

Σφὴν. ηνός. ὁ. cuneus quo ligna ſcinduntur. Apud Ariſtophan. pro inſtrumento tortorum, quo ueritatem extorquent: quod Latini fidiculas uocant, ut eſt apud Vallam lib. 1.

Σφηνάς. piſcis quidam marinus.

Σφηνῶ. cuneo, γομφῶ, obſtruo.

Σφήνωσις.ιος.ἡ. denſitas.

Σφὴξ.κός.ὁ. ueſpa, & pro σφήν.

Σφῆσι.ſuis, fœm. generis.

Σφίγγω.μ.ίγξω.π.ιγχα.ſtringo, conſtringo, complector, arceo. Actiu. accuſ.

Σφιγκτήρ.ῆρος.ὁ. podex, anus, & ueſtis genus.

Σφίγξ. γός. ἡ. ſphinx, animal portentoſum hominis ſpecie.

Σφίκτης. ου. ὁ. cinædus, mollis.

Σφίκας. genus auis.

Σφίν. illis, illos, illas. pro σφίσι, Ionicè.

Σφίσιν. ſuis, ſuas, ipſis.

Σφιτεθῆναι. conditam eſſe legem.

Σφόδρα. ualde.

Σφοδζ. ᾶς. ἡ. uehemens.

Σφοδρακαμὸς. ῦ. ὁ. ualde laborans.

Σφοδρός. ῦ. ὁ. uehemens, moleſtus, truculentus, acerbus.

Σφοδρότερον. uehementius.

Σφοδρότης. ητος. ἡ. uehementia, acrimonia, uelocitas.

Σφοδρύνομαι, &

Σφοδρύνω. pro ἰσχυρότερός εἰμι ἢ σφοδρὸς, immanis ſum.

Σφονδύλη. blatta, animal hirundini ſimile tetri odoris.

Σφονδύλιον. ου. τὸ. uertebra.

Σφονδύλιος. ου. ὁ. uerticulum membrorum, calculi ſuffragiorum, σπόνδυλος, τράχηλος.

Σφός. ῦ. ὁ. ſuus. Doricè pro σφέτερος.

Σφραγίδιον. antrum Citharonidũ nympharum, quæ ibi olim uaticinabantur ſecundum fabulas.

Σφραγιδονυχαργοκομῆται. homines uoluptuarij, qui comam nutriunt, & ungues expoliũt, uel digitos ad ungues uſq; annulis onerant.

Σφραγιδοφυλάκιον. annuli pars in qua gemma ſedet. Dicitur item πύελος, & πυελίς.

Σφραγίζω. μ. ίσω. π. ικα. ſigillo inſignio, concludo. Actiu. accuſ.

Σφραγίς. ίδος. ἡ. baltheus, ſigillũ, ſignaculum, ſignum, teſtudo.

Σφραγιτίδες. nymphæ, Plut. in Ariſtot.

Σφριγανός. οῦ. ὁ. maturus, uehemens, robuſtus.

Σφριγάω. μ. ήσω. π. ηκα. iuueneſco, uigeo, ferueo, robuſtus fio, incido, in ipſo flore & feruore ætatis ſum, ſucculentus ſum. Vnde mamilla mulieris ob copiam lactis extenſa, σφριγῶσα dicitur. Baſil. in Hexam. σφριγῶν κατὰ πιθανολογίαν, uigẽs in probabilibus afferendis rationibus. Accipitur metaphoricè pro laſciuio, & intemperanter me gero, ut pecudes ſtabulis emiſſæ, quod Politianus uitulare tranſtulit. Neut. abſol.

Σφριγῶντες. οἱ. muti.

Σφυγμός. ῦ. ὁ. pulſus arteriarum, inflammatio.

Σφυδῶν. fortis, durus, robuſtus.

Σφύζω. μ. ύξω. π. υχα. ſalio, moueor, ardeo, deuito, pulſo ut arteriæ, augeo, inflammor.

Σφύρα. ας. ἡ. malleus, & piſcis genus.

Σφυράς. capræ ſtercus, aut ouis.

Σφυραίνη. piſcis, quem Attici κέστραν uocant, Latini ſudin.

Σφυρήλατος. ου. ὁ, ἡ. fabricatus malleo, fabrefactus.

Σφυρήματα. ferramenta.

Σφυρόν. ῦ. τὸ. planta pedis, talus.

Σφῶ. uos, nominatiuo & accuſ. caſu.

Σφῶε. ipſos.

Σφῶιν. ipſis, uobis, ueſtrûm.

Σφωΐτερος. ueſter. Poëtæ pro tuus & ſuus quoq; utuntur.

Σφῶν. ſuorum.

Σ Χ.

Σχάδονοι, καὶ χάδονες. αἱ. faui fucorũ, ſobolariæ, ſoboles apum.

Σχαδὼν. ζῶον ἄπτερον, ἄκρις. Item iactus quidam teſſerarum.

Σχάζω. tenorem inſtituti uel moris abrumpo & ſoluo deſino'q;. Ariſtoph. Neb. χασάμενος τῆς ἱππικῆς, deſinens iam equorũ ſtudium & abrumpens. Eſt etiam τὸ ἐφέλκω, retraho, reduco, ſupprimo. Xenoph. de canibus, χαζ

σαι τὴν οὐρὰν, καὶ φράξασαι διεξίεσαν, Reducentes caudam, atq; inter crura condentes & continentes diſcurrunt. Et Athen. lib. 4. δι᾽ ἃς ἐφάνη-σαν λάθρα κατὰ μηχανὰς χαλῶντων τῶν φραγμάτων, Per clandeſtina machinamenta reductis uelis aut tabulatis: uel deductis & demiſsis. Item ſiſto, inhibeo. Ariſtoph. Neb. καὶ χά-σας τὴν φροντίδα λεπτὴν, Siſtés & continens apud te: ac ſi diceret, animaduerte diligenter, & toto pectore ad hoc incumbe. Sic χάζω ἐπὶ κώπαις, τὸ καταπαύω. Σχάζω etiam eſt ſecare uenam, aut ſcarificare cutem, Gale. Bud. Com.

Σχαλίδες. uide σάλικες.

Σχαλιδῶσαι, & ἀποχαλιδῶσαι. plagas erigere, & furcis uenaticis fulcire.

Σχαλίζειν. lactare.

Σχᾶν. τὸ χάζειν, Hippocr. Et Ariſtoph. Neb. κᾆτ᾽ οὐκ ἔσχων ἀμπλάκις, ubi ἔσχων dixit pro ἔσχαζον, hoc eſt ἔσχιζον, non ſcarificaui, non pertudi: id quod fit cum inteſtina farcta coquuntur, ne diſrumpantur. Eſt etiam τὸ χαλᾶν, deducere, demittere, relaxare. Et σχᾶσαι τὸ χαλάσαι, Hippocr. Bud. Com.

Σχασάμενος. continens.

Σχασθείη. impelleretur. Vnde σχασθεὶς λίθος ἐκ τοῦ πετροβόλου, miſſus, impulſus lapis tormento.

Σχαστηρία. ας. ἡ. funis uel trochea, uel aliud quo organum ducitur, hoc eſt quo intentum laxatur, uel erectum demittitur, Ariſtot. de Mundo. Bud. Com.

Σχαστήριον. ου. τὸ. pugio, uel ſcalpellus eſt ueterinarij ad pertundendū & tranſfuendū, portus, pars nauis. Bud. Cō.

Σχατόγηρος. ου. ὁ. decrepitus.

Σχεδιάζω. τὸ σχεδιάζω.

Σχεδάριον. libellus, pugillaris.

Σχέδη. ης. ἡ. tabella ſiue pagella philyracea, hoc eſt tiliacea qua pro chartis uti ſolebant.

Σχέδην. pedetentim, ſenſim, compoſito gradu.

Σχεδία. ας. ἡ. ratis, tumultuarius pons, & pugio aut telum, quod ſit ad manum, σχίδιον.

Σχεδιάζω. μ. άσω. π. ακα. erudio, dolo. Item celeriter & ex tempore facio, inconſyderatè facio & improuidè, inconſulteq;, nugor, mentior. Eſt etiā repræſento, id eſt ante diem facio. Neutr. accuſ.

Σχεδίασμα. opus ex tempore factum.

Σχεδίνη. propè, ferè, σχέδην.

Σχέδιον. telum, haſta, qua cominus pugnatur.

Σχέδιος. ου. ὁ. ſimplex, inelaboratus.

Σχεδόθεν. de proximo.

Σχεδόν, & σχεδόντοι. propè, ferè, fermè, ἄντικρυς.

Σχέδος. ſcheda.

Σχεδρός. οῦ. ὁ. patiens, laborioſus.

Σχέθω. detineo, cooperior, maneo.

Σχελίδες. αἱ. laterum carnes & pulpæ.

Σχελίη. anchuſa.

Σχελωνάζω. μ. άσω. nugor.

Σχέμα. σχῆμα.

Σχενδύλη. ης. ἡ. inſtrumentum quoddam fabri.

Σχενόω. μ. ώσω. π. ωκα. macero. Actiu. accuſ.

Σχέραφος. ου. ὁ. conuicium.

Σχερία. inſula phæacum, tonſura.

Σχερός. litus.

Σχέσις. εως. ἡ. habitus.

Σχετλιάζω. μ. άσω. π. ακα. miſereor, moleſtè fero, iniuriā ſuſtineo, indignor, quirito, & quiritor.

Σχετλιασμός. οῦ. ὁ. moleſtia, indignatio.

Σχετλιαστικός. οῦ. ὁ. miſerabilis, indignabundus.

Σχέτλιος. ου. ὁ. miſer, lamẽtabilis, impius, infeſtus, qui poteſt alijs inferre malũ

Σχέω. μ. χέσω. π. ἔσχηκα. habeo, teneo, detineo, tolero, abſtineo, prohibeo. Actiu. accuſ. uel datiuo iung. mediante præpoſitione εἰς, Thucyd.

Σχῆμα. ατος. τὸ. καλλωπισμὸς, modus, figura, habitus, gradus, ſpecies, formæ: & proprie ſaltatorum eſt. Bud. Com.

Σχηματίζομαι. τὸ πλάττομαι καὶ ὑποκρίνομαι, ſimulo, prætexo, et in certã quandam corporis affectionem componor, Xenoph. Symp. Eſt etiã ornor, componor, color. Plato in Gorg. καὶ ἡ σεμνύνεται ἐσχηματισμένη, Non ut rhetorica magno cultu & exquiſito ſeſe uenditat. Bud. Com.

Σχηματίζω. μ. ίσω. π. ικα. planto, formo, abſcondo, figuro, effingo, aſsimulo. Actiu. accuſ.

Σχημάτιον. τὸ ὑπόσχημα, ſtaticulum dicitur Plauto, quod erat ſaltationis genus, quando ſaltator nunc proſiliebat, nunc ſtabat.

Σχηματισμός. οῦ. ὁ. habitus, cultus corporis, cõpturáq;, ſimulatio, prætextus. Ponitur interdum pro faſtu, Plat. de Rep. ς. Bud. Com.

Σχηματιστέον. formandum.

Σχηματοποιΐα. artifex geſticulatorum diſciplina, qualis eſt chironomia, Athen. lib. 14. Bud. Com.

Σχηματοποιοῦμαι. fingo, formo, informo, conformo, effingo. Eſt etiam geſticulationi ſeruire, ſchemata ſaltationis cuiuſq; imitari. Σχηματοποιεῖσθαι etiam eſt quod Cic. dixit, Sentio illo cantu orationem meam quaſi colorari. Σχηματοποιούμενος etiam dicitur, ὁ πεπλασμένος ἀνὴρ καὶ μὴ ἁπλολογητικὸς, qui ingenuè non loquitur, & ſimpliciter, ſed effictò uultu et ſermone aſsimulato. Tracta metaphora ab illis ſaltatoribus, qui in multas ſpecies ſeſe aſsimulabãt. Bud. Com.

Σχῆσις. ιος. ἡ. habitus, appetitio, κάτοχσις, detentio.

Σχετηρία. ας. ἡ. anchora.

Σχιάζω. obumbro.

Σχιδακηδόν. aſſulatim, in modum aſſulæ, aſſuloſè.

Σχίδαξ. ακος. fragmentum, aſſula.

Σχιδής. οῦ. ὁ. lacer, pannoſus.

Σχίδος. σχίδαξ, ἀπόσχισις.

Σχίζα. ης. ἡ. ſcheda, ſciſſura, rima. Et σχίζαι ligna fiſſa in uſum ſacrificiorũ

Σχιζόποδες. οἱ. fidipedes, aues aquatiles.

Σχιζοποδία. ας. ἡ. fiſsipedatio.

Σχιζόπτερος. ου. ὁ. qui habet pennam diſcretam, alas fiſſas.

Σχίζω. μ. ίσω. π. ικα. ſcindo, diſſeco, findo, diffindo, quaſi rimas facio. Acti. accuſ.

Σχιδός. οῦ. ὁ. ueſtis muliebris.

Σχῖνος. lentiſcus, quæ eſt arbor ex qua fiunt cuſpides purgandis dentibus accommodæ. παρὰ τὸ σχίζειν, καὶ διατρώγειν τὴν μαστίχην.

Σχινοτρῶκται. οἱ. lentiſci arroſores. rodebant enim effœminati lentiſcum ad nitelam alboremq; dentium. Eraſ. prouer. Lentiſcum mandere.

Σχίσις. ιος. ἡ. ſectio, fiſſura, ἡ χώρισις.

Σχισμή. ῆς. ἡ. ſciſſura.

Σχιστός. οῦ. ὁ. fiſsilis. Vnde lignũ σχιστὸν, id eſt fiſsile, ut apud Vergil. Cuneis & fiſsile lignum ſcinditur.

Σχοίατο. continerent, ſedarent.

Σχοίνῃσι. puteris.

Σχοινίον. ου. τό. funiculus. σχοινίον νόμον, lex muſicæ ſic appellata.

Σχοίνισμα. ατος. τὸ. idem.

Σχοινισμός. οῦ. ὁ. menſura terræ, & tortura quæ fit per funes.

Σχοινοβάτης. ου. ὁ. funambulus.

Σχοινοπλόκος. ου. ὁ. reſtio, id eſt funarius

Σχοῖνος. ου. ὁ. iuncus, funis, ἐκ τοῦ χῶ τὸ κέαρ τῶ. Item menſura terræ ſexaginta ſtadia capiens, authore Herodoto: licet Plin. lib. 5. & 12. quadraginta ſtadia dicat, id eſt quinque millia, niſi ſit error notarum. Bud. in Annot.

Σχοινοτενής. έος. ὁ, ἡ. longus, rectus.

Σχοῖντο. continerent.

Σχοίνων συμβολεῖς. iuncorum complicatores, ſtorearum nexores.

Σχολάζω. μ. άσω. π. ακα. otior, ferior, uaco, operam do. Datiuo iung. ut ταῖς ἡδοναῖς χολάζειν, uoluptatibus indulgere.

Σχολαῖος. ου. ὁ. tardus, quietus. Thucyd. κατὰ τὸν ἄλλον πλοῦν χολαῖοι κομισθέντες, In cætera nauigatione otioſi uenientes.

Σχολαίτατα. attentiſsimè.

Σχολαίτερος. ου. ὁ. tardior.

Σχολαίως. tardè, paulatim, gradatim.

Σχολαστήριον. ου. τὸ. locus ad ſolatium, ſchola.

Σχολαστής. οῦ. ὁ. otio deditus, uagus, diſcipulus, ſcholaſticus.

Σχολαστικός. οῦ. ὁ. idem.

Σχολεῖον. ludus literarius.

Σχολέω. μ. ήσω. π. ηκα. uaco. Neut. abſol.

Σχολή. ῆς. ἡ. otium, uacatio, mora, ut εὖ χολῆς ἔχω, Satis otij habeo. Item diſputatio quæ per otium agitatur. Et in balneis χολὴ Vitruuio pars labri ſiue alui à praſtolando eſt dicta.

Σχολῇ, aduerb. uix, nullatenus, multo minus, otioſe, ſegniter, pedetentim, leuiter.

Σχολήπου ἐδαμῶς, nullatenus.

Σχόλιον. ου. τὸ. gloſſema, appendix, additio, interpretatio breuior.

Σχόμενος. captus, retentus, eleuans, tegens faciem.

Σχωτηλός. ου. ὁ. uerecundus.

Σ Ω.

Σῶ, pro οἱ σῶοι apud Thucydidē. Item concutio, cribro, σήθω.

Σωδῶνες. ungues ſiue digiti.

Σάωσε. ſaluum fecit.

Σώζων ψῆφος. ſententia abſolutoria, cui opponitur ἡ καθαιροῦσα, ſiue μέλαινα, id eſt ſententia damnatoria. Bud. Com.

Σώζω, uel σώζω. μ. σω. π. κα. ſaluo, ſeruo, tueor, βοηθέομαι. Actiu. accuſ.

Σώζεσθαι τὰ ἔπη. extare carmina.

Σῶκος. ου. ὁ. cognomen Mercurij, quaſi σωσίοικος aut σώβοικος, ἰσχυρὸς, ἢ ἰδύμενος, hoc eſt ὁρμῶν ὠκέως.

Σωκέω. μ. ήσω. π. ηκα. poſſum, auxilior. Neutr. accuſ.

Σωλήν. ῆνος. ὁ. canalis, fiſtula, aquæductus. Vnde pro ſpondylorum meatu ponitur, qua reſidet medulla.

Σώλιμνα. ciuitas Indiæ, Herodi. 11. Vnde hinc

Σωλιμναῖος. ου. ὁ. gentile.

Σῶμα. ατος. τὸ. corpus. παρὰ τὸ σῆμα, hoc eſt à ſepulchro, quòd anima in corpore ſit quaſi ſepulta.

Σωμασκέω. μ. ήσω. π. ηκα. paro, ἀσκέω, corpus exerceo, parturio.

Σωμασκία. ας. ἡ. exercitatio corporis.

Σωματεῖον. ου. τὸ. ueſtis qua utebantur in agendis tragœdijs.

Σωματεμπορεῖν. de mangonibus Strabo dixit, qui corpora, hoc eſt ἀνδράποδα uenditant & emptitant.

Σωματέμπορος. ὁ ἀνθρωποκάπηλος.

Σωμάτια. α. dicuntur membranulæ quibus utuntur ad ſcriptiones.

Σωματικός. οῦ. ὁ. corporalis.

Σωματώδης. εος. ὁ, ἡ. corpulentus, corporeus.

Σωματοποιέω. μ. ήσω. π. ηκα. in unum corpus redigo & cogo, coagmento,

corroboro, βιβάω, denſo. Acti. accu.

Σωματοῦσθαι. in corpus ire (ut Quintil. loquitur) hoc eſt, corpulentum fieri & concreſcere. Sic Theophraſt. ὀπὸς σωματωθέντας dixit, qui in corpus coacti ſunt. Bud. Com.

Σωματοφύλαξ. κος. ὁ. corporis cuſtos, id eſt ſatelles, & ſtipator, δορυφόρος.

Σώομαι. moueor, impetu feror.

Σῶος, uel iota ſubſcripto σῷος. ου. ὁ. ſaluus, ſoſpes, integer.

Σώραχος. ου. ὁ. uaſculum ficuum.

Σωρεία. ας. ἡ. congeries.

Σωρείτης. ſyllogiſmus acerualis.

Σώρευμα. ατος. τὸ. cumulus.

Σωρεύομαι. aſſeruor.

Σώρευσις. ιος. ἡ. aceruatio.

Σωρεύω. μ. εύσω. π. ευκα. cumulo. Actiu. accuſ.

Σωρηδὸν. aceruatim, cumulatim.

Σωρός. οῦ. ἡ. aceruus, tumulus ſepulchralis.

Σῶς. ῶ. ὁ ἡ. ſaluus, integer.

Σωσόλεθρος. ου. ὁ. magnus, integer, manifeſtus.

Σώσιμος. dignus ut ſaluetur.

Σῶστρα. τὰ. merces ſalutis, præmia liberationis & conſeruationis, qualia dari ſolent medico pro ſanitate reſtituta.

Σώτειρα. ſeruatrix, Mineruæ cognomen.

Σωτέος. ου. ὁ. dignus qui ſeruetur.

Σωτήρ. ῆρος. ὁ. ſaluator, conſeruator, ſeruator. Inde dicuntur & Caſtor & Pollux, qui à nautis in ſalutem inuocantur.

Σωτηρία. ας. ἡ. ſalus.

Σωτήρια. τὰ. liberalia, hoc eſt ſacrificia pro accepta ſalute, & idem quod σῶστρα. Sic dies appellari poteſt, quo conſeruatorem Chriſtum anniuerſario luctu proſequi inſtitutum eſt ſupplicio ſalutari affectum. à σώζω.

Σωτηριακόν. pretium, quod pro funeris elatione datur.

Σωτήριος. ου. ὁ. ſalutifer, ſalutaris, uentus ſecundus.

Σωφάματα. ligna circa rotam, ſic ferramenta, ἐπίσωτρα.

Σωφρονέω. μ. ήσω. π. ηκα. modeſtus & temperans ſum, temperatè & modeſtè me gero, reſipiſco, caſtus maneo, matrimonio legitimè utor. Neut. abſ.

Σωφρονίζω. μ. ίσω. π. ικα. modeſtum & ſobrium facio, moderor, refræno. Actiu. accuſ.

Σωφρονικός. οῦ. ὁ. probus.

Σωφρονισμός. οῦ. ὁ. moderatio, caſtigatio, demulſio.

Σωφρονιστῆρας. τοὺς. geminos dentes uocat Cleanthes, qui omnium extremi naſcuntur circa uigeſimum annum, κατὰ τὴν τοῦ φρονεῖν ὥραν. Ariſtoteles κριτῆρας uocauit.

Σωφρονιστής. οῦ. ὁ. modificator, caſtigator. Sophroniſtæ decem Athenis in qualibet tribu legebantur, qui iuuenum mores cenſerent.

Σωφρόνως. caſtè, modeſtè, compoſitè.

Σώφρων. ονος. ὁ. moderatus, modeſtus, & temperans, conſtans, continens, Cicerone interprete Tuſcul. 4.

Σωφροσύνη. ης. ἡ. temperantia, continentia, modeſtia, ſcientia, ſapiētia, frugalitas, ſobrietas, uerecundia, pudicitia, παρθενία. Eraſmus annotat magis ſobrietatem & ſanitatem mentis ſonare, quàm temperantiam. Ariſtoteles dictam ait σωφροσύνην quaſi σώζουσαν τὴν φρόνησιν. Et Socrates apud Platonem, quaſi σωτηρίαν τῆς φρονήσεως.

Σώχω. μ. ήσω. π. ηκα. tero, σμήχω, τρίβω.

Σώω. ſaluo, ſeruo, abſcondo.

TÁ. ea quæ, hæc, ut ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι, ἐάσομεν.

Τἀγαθόν, quo utitur Ariſtot. 1. Ethic. non debet uerti ſummum bonum, ſed bonum ipſum, ut uult Beſſario. Argyropylus tamen modo bonum, modo ſummũ bonum uertit. Bud. Com.

Τάδε. hæc, pro ταῦτα. ἐπὶ τὰ δὲ μὲν, ἐπ' ἐκεῖνα δέ, uel ἐπὶ θάτερα μὲν, ἐπὶ θάτερα δέ, pro citrà & ultrà dicunt. Bud. Com.

Τὰ δυνατά. pro uiribus, pro uirili.

Τὰ ἐν μέρει, pro τὰ καθ' ἕκαστον. Et τὰ ἐπὶ μέρους, particularia, ſingularia. Bud. Com.

Τὰ ἐν ποσί. in medio poſita, præſentia, quæ ante pedes etiã Latinis dicũtur.

Τὰ ἐπίχειρα. merces, ἀμοιβή.

Τὰ ἕτερα. idem quod θάτερα. uel ἐπὶ τὰ ἕτερα, ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τὸ ἕτερον μέρος, in diuerſum, in alterã partem. Bud. Cõ.

Τὰ κάτω. inferiora, quæ ſub cælo ſunt.

Τἆλλα. alioqui.

Τἀμά, pro τὰ ἐμά. res meæ, mea ratio, quantũ ad res meas attinet. Syneſ. ἄκουε νῦν ὡς ἔχει τἀμά.

Τὰ μὲν, & τὰ δέ, ſæpe aduerbialiter ponuntur pro partim & partim, ſicut τὸ μὲν καὶ τὸ δέ, & τοῦτο μὲν καὶ τοῦτο δέ.

Τὰ νῦν εἶναι. nunc.

Τὰ πλεῖστα. plurima, in plurimis, plerunq;, ut plurimum.

Τὰ πολλά. in multis, per eclipſin τοῦ κατά. Id Gell. lib. 7. cap. 2. imitatur, Ceſellij hominis hercle pleraq; haud indigentis. Capitur etiam aduerbij uice pro frequenter, ſæpenumero.

Τὰ πρῶτα. primũ, in primis, & primas tenens partes, ſummus. Lucian. in Timone, καὶ πλούτει πάλιν, καὶ ἴσθι ἀθηναίων τὰ πρῶτα, Rurſus diteſce & Athenienſium princeps eſto.

Τάτε ἄλλα, καὶ ὅτι: &, εἰ μηδὲν ἄλλο, ἀλλὰ τοῦ τόγε, hoc eſt Si nihil aliud, ſaltem: uel cum ob alia, tum propter hoc.

Τὰ ὑπάρχοντα καὶ τὰ ὄντα. facultates.

Ταβεννιάρ. ἄνος. ὁ. ſcriba ciuitatis, à ſecretis ſiue à conſilijs.

Ταβερναῖον. τό. caupona, diuerſorium.

Ταβιθά. ἡ. interpretatur à Luca in Act. Dorcas.

Ταγαῖος. ου. ὁ. ſubiectus, ſubditus.

Ταγεία. ας. uel ταγή. ῆς. ἡ. imperiũ, principatus, munus regium, cõmeatus, comparatio rerum ad uitam neceſſariarum. Significatur peculiariter hoc nomine ſummus principatus & ducatus in Theſſalia. &

Ταγεύω. hunc magiſtratum adminiſtro.

Ταγήνιαι. panes quidam qui & ἐγκρίδες dicuntur.

Ταγηνιστός. οῦ. ὁ. in ſartagine coctus.

Τάγηνον. ου. τό. ſartago, τήγανον.

Τάγινος. ου. ὁ. parcus, φειδωλός, præco, legatus, celer.

Τάγιος. ου. ὁ. præco, legatus, acutus, aſper, peruius.

Τάγμα. ατος. τό. ordo, acies, contubernium, agmen, legio, cohors.

Ταγματικοὶ ἵπποι. equi qui agmen exercitus ſequuntur ad conuehenda impedimenta.

Ταγός. οῦ. ὁ. dux, præfectus. Et ſummus magiſtratus in Theſſalia.

Τάγυρι. τό. & plural. ταγύρια. minimum, fortuitum.

Τᾶδε. hac, ita, ὧδε.

Τάζω. μ. άσω. π. ακα. extendo. Actiu. accuſ.

Ταθεῖσα. ης. ἡ. extenſa.

Ταί, articulus pro αἱ.

Ταίνα. uitta, corona, ταινία.

Ταίναρος. ου. ὁ. Tænarus promontorium Laconiæ.

Ταινία. uittarum extremitas, redimiculum quod pendet è corona regia. Lucian. de Alex. διαδεδεμένον ταινίᾳ λευκῇ τὴν κεφαλήν. Accipitur & pro tota uitta, & corona, mitra, zona. Propriè tamē faſcia dicitur: à quarum ſimilitudine lapides ſub aquis candicantes atq; in longum porrecti ταινίαι quoq; uocantur. Eſt & piſcis nomen apud Ariſtotelem.

Ταινιόω. μ. ώσω. π. ωκα. corono, ligo. Actiu.

Ταχερός. οῦ. ὁ. ſubiugus.

Τακτικός. οῦ. ὁ. acialis, ordinalis, militaris. Nam τάξις propriè ad exercitum pertinet. Vnde τακτικά, quæ ad rem militarem pertinent.

Τακτικῶς. mirabiliter ordine inſtructo, ut in acie fieri ſolet.

Τακτός. οῦ. ὁ. ordinarius, ſtatutus, conſtitutus.

Τάλα. magnum.

Ταλάβριος. ου. ὁ. denſus.

Ταλάεργος. ου. ὁ. operum patiens, φερέπονος. Mulorum Epitheton eſt.

Τάλαινα. ης. ἡ. miſera.

Ταλαιπάριος. ου. ὁ. ταλαίπωρος.

Ταλαιπωρέομαι. defatigor.

Ταλαιπωρέω. μ. ήσω. π. ηκα. miſerum facio, afflictum, defatigatum, accidumq; me reddo, fatigor, uexo, crucio. Actiuè, & abſolutè inuenitur.

Ταλαιπωρηθείς. θέντος. ὁ. feſſus.

Ταλαιπωρία. ας. ἡ. miſeria, labor, ærumna.

Ταλαίπωρος. ου. ὁ. &

Ταλαίφρων. ονος. idē quod ταλαιπάριος. παρὰ τὸ τλῆναι τὸν πόρον, ὅ ἐστι πένθος.

Ταλακάρδιος. qui multa ſuſtinet animo

Τάλαν. ανος. τὸ. miſerum.

Ταλανίζω. μ. ίσω. π. ικα. miſereor, miſerum puto, defleo, lugeo. Neutr. & accuſ.

Ταλάντατος. ου. ὁ. miſerrimus.

Ταλάντερος. ου. ὁ. miſerior.

Ταλαντεύομαι. μ. εύσομαι. π. ευμαι. &

Ταλαντεύω. uergo & inclinor, & ῥέπω, peſſum eo, degrauo. Philo de Mūdo, ἡ δὲ γῆ ταλαντεύουσα, id eſt ῥέπουσα. Idem, εὑρέθη ταλαντεῦον ἐπὶ τοῦ μηδενὸς ἐπερειδόντος: ubi ταλαντεύω eſt expendo, appendo, libro & ſuſpenſum teneo. Inde ταλαντεύεσθαι τὴν γνώμην, animum utroq; ancipitem eſſe & alternantem. Lucian. ἰσόῤῥοπος ταλαντεύομαι, in neutram partem propenſus ſum, ut libra in examine ſtans, & æquilibrio. Alciphron cum accuſatiuo iunxit, ποῖ τὸ τὴν αἵρεσιν ταλαντεύω, Vtram in partem ego uergam in tua uoluntate poſitum eſt. Bud. Com.

Ταλαντιαῖος. ου. ὁ. ingens, grauis.

Ταλαντίζω. μ. ίσω. π. ικα. pondero. Acti.

Τάλαντον. ου. τὸ. trutina, libra, lanx. παρὰ τὸ τλῆναι τὸ βάρος. Item talentum, quod minis ſexaginta ualebat.

Τάλαντος. ου. ὁ. calamitoſus.

Ταλάντωσις. ſtatio, στάθμησις.

Ταλαός. οῦ. ὁ. miſer, ærumnoſus.

Ταλαπαθής. έος. idem.

Ταλαπείριος. ου. ὁ. miſer, laborioſus, multa incommoda expertus.

Ταλαπενθής. έος. ὁ, ἡ. luctum patiens.

Ταλαρινός. οῦ. ὁ. Martis Epitheton, ſcutum habens multa patiens, & robuſtum.

Τάλαρος. ου. ὁ. calathus uimineus, calathus in quo caſeus coagulatur, plenus.

Τάλας. ανος. ὁ. miſer, laborioſus. à τάλω, uel ταλάω.

Ταλασία. ας. ἡ. textura, lanificium, ſacrorum adminiſtratio, ſicut etiam ταλασιουργία.

Ταλάσιος. ε. ὁ. lanifex.

Ταλάσιον. τὸ. lana.

Ταλασιουργεῖν. ſcire artem texendi.

Ταλασιουργία. ας. ἡ. lanificium, ἐριουργία, ταλάσιον ἔργον.

Ταλασιουργός. ε. ὁ. lanifex.

Τάλασις. ιος. ἡ. patientia.

Ταλασίφρων. ονος. ὁ. audax, prudẽs, in aduerſis patiens, miſer, καρτερόφρων.

Τάλατα. τὰ. ſortes, μοῖραι.

Ταλαύρινος. ου. ὁ. fortis, audax, bellicoſus.

Ταλάφρων. ονος. ὁ. patiens, conſtans.

Ταλάω. μ. άσω. π. ακα. ſuffero, τλάω.

Τάλλαι. olearum rami. Vſqueadeò id nomen Latinum factũ eſt, ut taleare pro incidere uſurpet ruſtica ſimplicitas.

Τάλις. ιδος. nymphæ nomen, uirgo deſponſa.

Τάλω. miſer ſum, κακοπαθῶ.

Ταλοιπὰ. in poſterum.

Ταμεῖον. promptuarium, penu. Item conclaue, cubiculum, et cubiculum ubi reponuntur pecuniæ domini, penetralia ſiue intima ædium. Vnde ταμιείῳ προσκυρῶσαι, ærario applicari.

Ταμεσίχρως. ωος. ὁ. incidens corpus.

Ταμία, uel ταμιάδα. ας. ἡ. cellaria, hera quæ domus habet adminiſtrationem.

Ταμίας, uel ταμιάας. ε. ὁ. quæſtor, cuſtos cellæ, promus, condus, diſpenſator theſaurorum, uel domus œconomus.

Ταμίειον. ε. τὸ. ταμεῖον.

Ταμιευτικὴ ἐξουσία. quæſtoria poteſtas.

Ταμιευτικός. ε. ὁ. parcus, & qui recondere nouit in futurum.

Ταμιεύομαι, &

Ταμιεύω. μ. εύσω. π. ευκα. quæſturam gero, exerceo officium quæſtoris. Item ſepono, conſeruo, repono, condo, in futurum tempus reijcio. Vnde ταμιεύεσθαι τὴν τύχην, uti parcè pecunia.

Ταμιοῦχος. ε. ὁ. ταμίας.

Τάμισος. ε. ἡ. coagulum.

Τάμνω. μ. τεμῶ μαι. π. τέτμηκα. ἀόρ. β. ἔταμον. incido, παραλεύνω, θύω, ὅρκους ποιῶ. Actiu. accuſ.

Τάν. uocantis eſt, amice, tu, ut ὦ τάν.

Ταναγρα. ας. ἡ. uas æreum, in quo condiebant carnes.

Τανακνής. ιος. ὁ, ἡ. acutam habẽs aciem aut longum manubrium.

Τανάδειρος. collo protenſo, ac longo.

Τανός. ε. ὁ. extenſus, longus, acutus, aſper. ἀπὸ τοῦ εἰς μῆκος τετανύσθαι.

Τανυφῆ. τὰ. ſubtiliter contexta.

Τανύχαλκος. ſolido ære conſtans, firmus.

Τανυηλεγής. mortis Epitheton, longum inferens ſomnum.

Τανθαλύζω. tremo, palpito, σπαίρω.

Τανθρηνία. τά. ueſparum, aut fucorum examina.

Τανία. ας. ἡ. plaga, regio.

Τάνις. ιος. ἡ. Tanis, metropolis Aegypti, ubi Moyſes tot mirabilia exercuit. Hebraicè Zoan dicitur.

Τανίφυλλος. folijs longis.

Τάνταλος. ε. ὁ. Tantalus, Iouis ex Plote nympha filius.

Τανύγλωσσος. ου. ὁ. habens linguam extenſam, in longam uocem producens.

Τανυγλώχιν. ινος. ὁ. extenſos habens angulos & cuſpides acutas habens.

Τανυήκης. κος. ὁ, ἡ. longè acutus, extenſus in acutum, extenſiuus.

Τανυηλεγής. κος. ὁ, ἡ. prætendens magnã curam & dolorem, aſper.

Τανῦν. nunc.

Τανύοντο. extendebatur.

Τανύπεπλος. ου. ὁ, ἡ. habens longam ueſtem.

Τανύπους. οδος. ὁ. extendens pedes, longis pedibus, latis paſsibus incedens, uelox.

Τανύπρωρος. circa frontem & faciem extenſus.

Τανυσύς. ἡ. extenſio.

Τανύπτερος. ου. ὁ. habens extenſas alas, patulis alis uolans, τανυσίπτερος.

Τανυπτέρυξ. υγος. ὁ. idem.

Τανυσθείς. ϑέντος. ὁ. extenſus.

Τανύσω. μ. ύξω. π. υχα. extendo.

Τανύτριξ. χος. qui denſo eſt capillitio, aut etiam tenui.

Τανύφλοιος. ου. ὁ. habens magnum corticem, ὠῶοινος.

Τανύφυλλος. ου. ὁ, ἡ. habẽs lõgas frondes.

Τανύω. μ. ύσω. π. υκα. &

Τάνω. μ. ανῶ. extendo, traho. Actiu. accuſ.

Ταξάμενοι. οἱ. tributum imponentes.

Τάξει. ordinatim.

Ταξεῶται. apparitores præſidum.

Ταξιαρχέω. μ. ήσω. π. ηκα. impero aciei. Neut.

Ταξιάρχης, uel ταξίαρχος. ου. ὁ. centurio, ordinum ductor.

Τάξις. εως. ἡ. non modo κόσμον, hoc eſt ordinem, ſed etiam modum ratione temperatum ſignificat, Plat. de Leg. 2. Eſt etiam officium, munus, inſtitutum, ut συμβούλου τάξις, officium & partes cõſiliarij, Demoſth. Item ſtatio, pugnandi locus. Item μοῖρα, ut ἐν ἐχθροῦ τάξει, hoſtili affectu habituq́, hoſtis loco & uice ſpecieq́, Demoſthen. Sic τάξιν ἐπέχειν τινός, loco alicuius haberi, uicem obtinere, in Pand. & Athen. Et τάξιν ἔχειν Ariſt. pro eodem. Ponitur aliquando pro acie, Plut. Eſt item locus & ſedes, alicui conuentui uel collegio conſtituta, Ariſtot. Polit. 7. Et ob id factũ eſt, ut pro comitatu & multitudine hominum cuipiam magiſtratui apparentium operamq́ dantium ponatur, & qui cohors olim conſulis aut prætoris appellabatur. Et in Pand. ἡ τάξις τῶν ἐπάρχων apparitores præſidum appellantur. Significat & id quod uulgò ſtatũ uocant, quẽadmodum & ordo Latinis. Ἐν τάξει ποιεῖν, ſtatis uicibus aliqd facere. Bud. Cõ.

Ταπεινός. οῦ. ὁ. humilis, abiectus, depreſſus, ſubmiſſus, anguſtus, incomptus, ſordidus, cui opponitur ὑψηλός. Refertur ad rem, fortunã, genus, cõditionẽ. Ταπεινὴ γλῶσσα, lingua uulgaris uernaculaq́, authore Euſtat.

Ταπεινότης. ητος. ἡ. humilitas.

Ταπεινοῦν. attenuare, comprimere.

Ταπεινοφρονέω. μ. ήσω. π. ηκα. humiliter ſentio. Neutr. abſol.

Ταπεινοφροσύνη. ης. ἡ. humilitas animi, animi modeſtia nihil altum de ſe ſentiens, ſed ſeipſum demittẽs ſibiq́ minimum arrogans.

Ταπεινόφρων. modeſtus, humilis, gloriæ contemptor, abiecto animo.

Ταπεινόω. μ. ώσω. π. ωκα. humilio. Acti. accuſ.

Ταπείνωσις. εως. ἡ. humiliatio.

Τάπης. ητος. τὸ. tapes, ſtragulum, plaga.

Τάπις. idem, puluinus.

Ταρβαλέος. ου. ὁ. timendus.

Ταρακτής. οῦ. ὁ. turbator.

Τάρανδος. animal ceruo ſimile, cuius pelle ueſtiuntur Scythæ.

Ταραντινίδιον. ου. τὸ. genus ueſtis ſubtilis

Ταραντῖνοι. οἱ. equites quidam dicebantur, ψιλοὶ ἱππεῖς, iaculatores.

Ταραντινόν. οῦ. τὸ. genus ueſtis ſubtilis muliebris.

Ταραξικάρδιον. ου. τὸ. quod cor affligit

& turbat. τὸ δάκνειν τὴν καρδίαν.

Τάρας. αντος. ὁ. Tarentum urbs Calabriæ, à conditore eiuſdem nominis appellata.

Ταρακτικός. οῦ. ὁ. turbulentus.

Ταράττω. μ. άξω. π. αχα. turbo, confundo, territo. παρὰ τὸ ῥάσσω, τὸ ῥῶ καὶ φθείρω. Actiu. accuſ.

Ταραχή. ῆς. ἡ. perturbatio, tumultus.

Τάραχος. ου. ὁ. turba, turbatio.

Ταραχωδέστατος. turbulentiſſimus.

Ταραχώδης. εος. ὁ, ἡ. turbulentus.

Ταρβαρός. grauis, terribilis.

Ταρβέω. μ. ήσω. π. ηκα. timeo, tremo. Actiu.

Τάρβη. ης. ἡ. tremor, τάρβος.

Ταρβύς. έος. ὁ, ἡ. denſus.

Τάρβος. ου. ὁ. tremor, timor, ſtupor.

Ταργαίνω. μ. ανῶ. turbo.

Ταργάνη. ης. ἡ. ſporta, laqueus.

Τάριχα. τὰ. opſonia pretioſa, & probè condita.

Ταρίχη, uel ταριχεία. ας. ἡ. condimentum, muria, ſuccidia, hoc eſt caro ſale conſperſa.

Ταριχέμπορος. ου. lardi uenditor.

Ταρίχευσις. ιος. ἡ. ſalſatio.

Ταριχεύω. μ. εύσω. π. ευκα. ſeruo, condio, liquefacio, ſicco, ſalio.

Ταριχηρός. οῦ. ὁ. ſalſus muria uel ſale.

Ταριχοπώλης. ου. ὁ. ſalſamentarius.

Τάριχος. ου. ἡ, & ὁ, uel etiam τὸ. ſalſamentum, muria, ius, piſcis putris, caro ſale condita.

Ταρκυνῖται. οἱ. Tarquini aſſenſores.

Ταρμοσύνη. ης. ἡ. timor.

Ταρνός. mutilus.

Τάρπη. urna funebris.

Τάρπησαν. oblectati ſunt.

Ταρπεία. Tarpeia.

Τάρροθος. adiutor, ſocius.

Ταρρός. idem quod ταρσός. Eſt etiã nexus & contextus radicũ inter ſe in modum cratis, id quod euenit ubi arborum conſitarum ſpatia non iuſta ſunt.

Τάρσος. ου. ἡ. Tarſus urbs Ciliciæ.

Ταρσός. οῦ. ὁ. ſummitas manus, plãta pedis, pars pedis è calce procedẽs, hoc eſt anterior pars ueſtigij. Eſt etiam ἡ ἱρμάστρα, hoc eſt, ὁ τῶν τυροποιῶν κάλαθος, παρὰ τὸ τέρσω τὸ ξηραίνω, uas è calamo contextum, calathiſcus, fiſcella: à cuius ſimilitudine ταρσὸς καὶ ταῤῥὸς dicitur ſeries in manibus & pedibus, & ſeries remigij in triremibus, quam Arrianus ταρσὸς τῶν νεῶν uocat. Eſt etiam ala, penna.

Ταρταρίζειν. cũ tremore quodã obrigere

Τάρταρος. ου. ὁ. & in plur. τὰ τάρταρα. tartarus, profundiſſimus inferorum locus, διὰ τὸ τεταράχθαι τὸν αὐτοῦ ἀέρα.

Ταρταρόω. μ. ώσω. π. ωκα. in tartarum deijcio.

Ταρφέα, aduerb. frequenter.

Ταρφειός. οῦ. ὁ. &

Ταρφύς. έος. ὁ, ἡ. &

Τάρφεος. denſus, πυκνός, συνεχής.

Τάρφος. εος. τὸ. denſitas.

Ταρφός. οῦ. ὁ. frequens.

Ταρχάνιον. ου. τὸ. parentatio, ſepultura.

Τάρχανον. luctus, cura, dolor.

Ταρχεῖα. τὰ. iuſta, inferiæ.

Τάρχη. perturbatio.

Ταρχήματα. τὰ. exequiæ.

Ταρχύω. μ. ύσω. π. υκα. parento, ſepelio, curo funus. Actiu. accuſ.

Ταθάνεια. ας. ἡ. ſtoliditas.

Τάσις. ιος. ἡ. extenſio.

Τάσσω. idem quod τάττω.

Ταταίρετες νῆσοι. appellit inſulæ.

Ταταυρίζω. inſtauro.

Τᾶτες, Doricè pro τῆτες. annuatim.

Τατθίον. mamilla, τιτθίον.

Τάττω. μ. άξω. π. αχα. ordino, ſtatuo, & impono irrogóq;, ut τάττειν ζημίαν,

τάττειν ζημίαν τῶν νόμων, Demoſth. Quod ſic dicitur, ut τάττειν τὴν ἀξί- αν τῶν ὠνίων, hoc eſt, ſtatuere, quod uenditoris eſt ut plurimum indican- tis quāti uendere uelit, & interdum emptoris. quod etiam τιμᾶν dicitur. unde taxare uerbum in uſum uenit.

Eſt etiam ὁρίζω, ut ὥρα τεταγμένη: & χώρα τεταγμένη, locus cōdictus, Xe noph. & ἡμέρα τεταγμένη, dies con- ſtitutus & certus. Vnde τεταγμένα dicuntur quæ conſtitutas & ſtatas uices habent, ut ortus occaſusq́ ſy- derum. Item deſtino, hoc eſt cer- tum hominem alicui rei præficio uel conſtituo, ut ταττόμενος πορεύεσθαι, Xenoph. Eſt etiam in acie colloco, Lyſ. Vnde ταξάμενοι ut παραταξάμε- νοι, acie inſtructa ſtantes, Syneſ. Item loco & numero habeo, Syneſ.

Τεταγμένος, compoſitus, frugi, non diſſolutus, ut τεταγμένος ταῖς ἐπιθυ- μίαις, Plut. Item miles centuriatus & merens: contrà ἄτακτος, qui non eſt in numerum redactus. Conſtrui tur interdum cum μετὰ. Interdum cū εἰς, ut τάττω με εἰς τούτους, In hanc claſ ſem me adopto. Et cum ἐν, οἱ δὲ δὴ ἀρχὴν τὴν μουσικὴν ἔταξαν ἐν παιδείᾳ. In doctrinarum numerum redege- runt, adnumerauerunt & locum de- derunt. Et cum πρὸς. Xenoph. ἑαυ- τὸν τάττει πρὸς πᾶν ὑπήκοον εἶναι, Se ſub ſtituit uicarium. Et cum genitiuo. Demoſth. ὃς γὰρ ἑαυτὸν τάξας τῶν ἀπιστῶν τῶν ἐπὶ φιλίππῳ, Qui ſe inter eos cen- ſeri uoluit. Ex dictis iam intelligi- tur, quòd τάττειν φόρον ſit indicere tri butum & imperare, eiusq́ modum unicuiq; ſtatuere, tributarios face- re. Item εἰς ἄνδρας ταχθῆναι, uirilem togam ſumere. Οἱ σάμιοι δ' ἑκατὸν ναυ- σὶν ἐπὶ μιᾶς τεταγμένοι, Samij decem

T A.

nauibus inſtructi fuerunt, ita ut uni ca in fronte eſſet, quàm reliquæ de- inceps ſequerentur in uerſum porre ctæ. Bud. Com.

Τατύρας. phaſianus.

Ταϋγέτη. ης. ἡ. Taygeta filia Atlantis, una ex Pleiadibus.

Ταΰγετον. ου. τό. Taygetum mons Laco- niæ, qui & ταΰγετος dicitur.

Ταυθοῖ. illic, ibidem.

Ταυρέη. ης. ἡ. tergus taurinum, pellis taurina.

Ταύρειος. ου. ὁ. taureus. Neptuni Epi- theton.

Ταύρεια. Neptuni feſtum quoddam.

Ταυριᾶν. propriè uaccarum & tauro- rum eſt, cum deſyderio coitus conci tantur, ac mire in uenerem ferun- tur, ſicut ἱππομανεῖν de equis.

Ταυρηδόν. taurinè.

Ταύρειος. ου. ὁ. taurinus.

Ταυρόκολλα. glutinum, Dioſc. lib. 1.

Ταυρόκρανος. capite bouino, cornutus.

Ταυροπόλος. ου. ἡ. Dianæ Epitheton, aut quòd apud Tauros Scythiæ po- pulum colatur: aut à parte totum, quòd gregibus præſit: aut quòd eadē ſit cum Luna, quæ tauris uehitur, quam etiam ταυροπόλον uocant.

Ταῦρος. ου. ὁ. taurus.

Ταυροφάγος. Bacchi Epitheton. nam dithyrambici carminis præmium erat taurus.

Ταυρώ. όος. ἡ. Diana Taurica.

Ταύξας. augens, multiplicans.

Ταῦτ' ἄρα. adhæc, prætereà. Aliquan do διὰ ταῦτα, quocirca. Attici eſt.

Ταύτῃ. hac, id eſt hac uia uel ratione, ſic, ita, hoc modo, huius cauſa. ταύτῃ βέλτιον, eo melius. ταύτῃ μὲν, ταύτῃ δὲ, partim quidem, partim uerò. Signi ficat interdum τούτου ἕνεκα, quamob- rem, quapropter. Herodian. lib. 1.

ταύτῃ

ταύτῃ ὁ ἀλβῖνος, καὶ φιλερᾷ μάζονι ἐρρᾶτε ἐν ἑαυτὸν, id eſt διὰ τοῦ.

Ταύτην ἔχω τὴν διάνοιαν. ita animatus ſum, ita affectus ſum.

Ταυτί, Attice pro ταῦτα. hæc. Item pro ἐνταῦθα.

Ταυτίζομαι. ἰδιοποιοῦμαι, Suid.

Ταυτό, uel ταυτὸν uocali ſequente. idē, ſimile.

Ταυτοέπεια. ταυτολογία, idem ſermo, ſermonis iteratio.

Ταυτοεπεῖν, &

Ταυτολογεῖν. eandem rem iterum atq; iterum repetere.

Ταυτοῖ. illic, ibidem.

Ταυτολογία. eiuſdem ſermonis repetitio crebra.

Ταυτόματος. ου. ὁ. per ſeipſum, caſualis. ἀπὸ τοῦ ταυτομάτου παραγινόμενος μάρτυς, teſtis fortuitus, hoc eſt, non rogatus, neque adhibitus, id eſt, παρατυχών.

Ταυτομολέω. μ. ήσω. π. ηκα. transfugio. Neutr.

Ταυτότης. ητος. ἡ. identitas, ὁμοιότης.

Ταφεύς. έως. ὁ. mortuorū curator, quem Plautus pollinctorem uocat, ſandapilarius, θεωρός, admirandus.

Ταφή. ῆς. ἡ. exequiæ, ſepulchrum, ſepultura.

Ταφήιον. ου. τὸ. ueſtis quæ ſternitur ſuper ſepulchrum.

Ταφήιος. ου. ὁ funeſtus.

Τάφος. ου. ὁ. ſepulchrum, tumulus, cœna in exequijs, ſtupor, θάμβος, & inſula quædam.

Ταφρεύω. μ. εύσω. π. ευκα. fodio.

Τάφρος. ου. ὁ. foſſa, uallum, agger, foſſa circa mœnia, & fluuij nomen.

Τάφω μ. θάψω. π. αφα. ſtupefacio.

Ταφών. ὁ. ſtupefactus, attonitus. à θάπω.

Τάχα. uelociter, forſan.

Ταχάνποτε. fortè aliquando.

Τάχαπυ. certè, continuò, forſitan. in παροιμίαις.

Τάχει. ſtatim.

Ταχεία. celeritas. διὰ ταχείας, celeriter.

Ταχέως. citò, propediem. Plutarch. πέμψω δὲ καὶ τὰ λοιπὰ ταχέως.

Ταχινός. celer. & ταχίνας, lepus, uel ceruus.

Τάχιον. citius, pauloante.

Τάχιστα. uelociſsimè. Ἐπειδὰν καὶ ἐπειδὴ τάχιστα, ubi primum. Τὴν ταχίστην, primo quoq; tempore, quamprimū.

Τάχιστος. ου. ὁ. uelociſsimus.

Ταχίων. ονος. ὁ. uelociter, ταχύτερος, θάσσων.

Τάχος. εος. τὸ. celeritas, & pro ταχέως Atticè.

Ταχύ. celeriter.

Ταχὺ μάλα. ilicò, actutum.

Ταχυβάμων. ονος. ὁ. tardus, per ἀντίφρασιν.

Ταχύβουλος. ου. ὁ. inconſtans, temerarius.

Ταχυγράφος. actuarius, exceptor.

Ταχυμαθής. έος. ὁ. cito diſcēs uel doctus.

Ταχυναυτεῖ. celeriter nauigat.

Ταχυναύτης. ου. ὁ. celeriter nauigans.

Ταχύνω. μ. υνῶ. celero, accelero. Neut. abſol.

Ταχυπειθής. έος. ὁ, ἡ. credulus.

Ταχύποπτος. ου. ὁ. ſuſpicioſus.

Ταχύπωλος. ου. ὁ. habens equos celeres.

Ταχύς. έος. ὁ. celer, uelox.

Ταχύτης. ητος. ὁ, ἡ. uelocitas.

Τάω. capio. Actiu. accuſ.

Τάων. horum: pro τούτων poëticè.

Ταώς. ῶ. et ταῶνος. ὁ. pauo. παρὰ τὸ τείνειν τὴν οὐρὰν τινός. Admittit hoc nomen aſpirationis notam inter α & ω ταὧς, ſicut ἰχθυήρός. De quo Athenæ. lib. 9.

T E.

Τὶ. que coniunctio. Interdū παρέλκει, ut in ἰφθῖν, idq; poëticè & Ionicè. Dores pro οἱ utuntur & Aeoles.

Τέγγω. irrigo, humecto, mollio.
Τεγέα. ας. ἡ. mucus, & urbs Arcadiæ.
Τέγεος. ſub tecto.
Τέγη. ης. ἡ. tectum, tegmen.
Τεγησσός. ȣ̃. ἡ. ciuitas Cypri.
Τεγκτός. ȣ̃. ὁ. benignus, χρηστός.
Τέγκυρα. ας. ἡ. Tencyra, urbs Bœotiæ.
Τέγος. εος. τό. tectum, tegulũ, tegmen, domus, proſtibulum, cœnaculum.
Τεή, poëticè pro σή. tua.
Τεθαλυῖα pro τεθηλυῖα. ας. ἡ. germinans.
Τεθαῤῥήκασι. confuſi fuerunt.
Τεθαῤῥηκότως. audacter.
Τέθηλα, præt. med. à θάλλω. florui.
Τεθήλασι. pullularunt.
Τεθηλότα. τά. uirentia.
Τέθηπα. ſtupui. à θάπω. timui, admiratus ſum.
Τέθμια. τά. legitima.
Τεθμός. lex.
Τεθναίην. moriar. Optatiuus eſt à θνήσκω, uel τέθνημι, pro θναίην.
Τεθνάμεν. mori, pro τεθνάναι.
Τεθναξȣ̃μαι. morior.
Τεθνεῶτες. mortui.
Τέθνεα, & τέθναα, &
Τέθνηκα, mortuus ſũ. Præt. eſt à θνήσκω.
Τέθρια. τά. arbores agreſtes & ſteriles.
Τεθριπποβάται. οἱ. qui uehuntur quadrigis.
Τέθριππος. ȣ. ὁ. quadriga.
Τεθριπποτροφῶ. quadrigas, hoc eſt quadrijuges equos alo.
Τέθριππον. ȣ. τό. quadrijugum.
Τειητός. ὁ χρηστός, τεγκτός.
Τέϊν. tibi, Doricè.
Τεῖν. quærere, ζητεῖν.
Τείνεσθαι. conari.
Τεινεσμός. ȣ̃. ὁ. egerendi libido frequẽs, ſed inanis.
Τείνω. μ. νῶ. tendo, extendo, produco. Ponitur aliquando pro ire contendo, ſicut Latinis contendere & intendere iter, intendere fugã. Eſt etiam pertineo & ſpecto, & construitur cum πρὸς. Actiu. accuſ.
Τεινῳδέω. carmen deduco, cantilenam extendo, τραγῳδῶ.
Τείρεα. τά. aſtra. παρὰ τὸ τέρας τὸ σημεῖον.
Τειρέω. μ. ήσω. π. ηκα. domo, cõtero. Act.
Τειρόμενος. ȣ. ὁ. uexatus.
Τείρω. μ. ρῶ. π. ρκα. laboro, cõtriſto, affligo, fatigo, cõficio, diuexo, exhaurio.
Τειχεόεις. pulchra mœnia habens.
Τειχεσιβλήτης. ȣ. ὁ. &
Τειχεσιπλήτης. ȣ. ὁ. &
Τειχεσιπλήτης. ȣ. ὁ. appropinquator murorũ, muros quatiens, qui muros diruit, ὅτι τείχεσι πελάζων ἐπὶ πορθῆσαι.
Τειχήρης. εος. ὁ, ἡ. mœnibus clauſus.
Τειχίζομαι, &
Τειχίζω. μ. ίσω. π. ικα. muro munio. Acc.
Τειχίον. ȣ. τό. paries.
Τειχίοις. τοῖς. parietinis.
Τειχισμός. ȣ̃. murorum conſtructio.
Τειχιόεις. όεντος. ὁ. muratus.
Τειχοδομία. ας. ἡ. ædificatio murorum.
Τειχολέτης. ȣ. ὁ. deſtruens muros.
Τειχομαχέω. μ. ήσω. π. ηκα. expugno muros.
Τειχομαχία. ας. ἡ. muralis pugna, muri oppugnatio.
Τειχοποιΐα. ας. ἡ. murorum extruendorum cura.
Τειχοποιός. ȣ̃. ὁ. qui murorum reficiendorum curam habet, fabricator murorum.
Τεῖχος. εος. τό. murus, mœnia, τῆς πόλεως.
Τειχοφυλακεῖν. muros cuſtodire.
Τειχοφύλακες. qui in mœnibus excubãt, cuſtodes in mœnibus conſtituti.
Τείω. τείνω.
Τέως. τό. τέως. interim, ἐν τȣ́τῳ.
Τεκμαίρομαι. coniecto, id eſt obſeruo, perficio, ſigno, noto. Depon. accuſ.
Τέκμαρ. αρος. τό. finis, ſignũ, coniectura.

Τεκμάρσις.εος.ἡ.&

Τεκμήριον.ου.τὸ. coniectura, indicium, argumentum, ſignum certum & uerum, ſicut ἀκὸς tantū probabile. Cice. in partitionibus uocat propriam rei notam. Dici propriè annotant Grāmatici de re futura, quemadmodum σημεῖον de præterita. Iſocr. ἀπέσταλκά σοι τόνδε τὸν λόγον δῶρον, τεκμήριον μὲν τῆς πρὸς ὑμᾶς φιλίας, σημεῖον δὲ τῆς πρὸς ἱππόνικον συνηθείας. Τεκμήριον δὲ, huius rei quā dico argumentū eſt.

Τεκμηριοῦσθαι. coniectare, deliberare.

Τεκμήρω. indico.

Τέκμαρ. αρος. τὸ. ſignum, indicium, argumentum, finis, mors, terminus.

Τεκτονική. κῆς. ἡ. ars ſtructoria, idem quod οἰκοδομική.

Τεκνίον. ου. τὸ. filiolus.

Τεκνογονία ἡ propagatio liberorum.

Τεκνοκτονία ας. ἡ. parricidium.

Τεκνολέτειρα. ας. ἡ. necatrix filiorum.

Τέκνον. ου. τὸ. filius.

Τεκνοποιέομαι, &

Τεκνοποιέω μ. ήσω. π. ηκα. genero filios, liberos gigno & ſuſcipio.

Τεκνοτροφοῦντες. cum prolem nutriunt.

Τεκνοῦμαι. τὸ τεκνόω.

Τεκνοῦσα. puerpera.

Τεκνόω. μ. ώσω. π. ωκα. parturio, fero partum, ἔντεκνον ποιῶ. Neutr. abſol.

Τέκνωσις. εως. ἡ. filiorum procreatio, propagatio generis.

Τέκος. εος. τὸ. filius uel filia, ut διὸς τέκος, Pallas.

Τεκταίνομαι. μ. ανοῦμαι. fabrico, paro. Depon. accuſ.

Τεκταίνω. μ. ανῶ. idem, comminiſcor.

Τεκτονική. ars fabrilis, fabrica.

Τεκτονικός. ὁ. ὁ. fabrilis.

Τεκτονοποιός. ὁ. ὁ. architectus, operarius.

Τέκτων. ονος. ὁ. faber, quod eſt generale nomen ad omnes artifices (exceptis plaſtis) qui è quauis materia aliquid facit Apparet à τεύχω deductam eſſe uocem.

Τέκων. οντος. ὁ. parens.

Τελαίνειν. cura dignari, in pretio habere.

Τελαμών. ῶνος. inſertorium, lorum enſis, & unde ſcutū propendet. Dicūtur item τελαμῶνες lintea concerpta uulneribus peraccommoda, uel faſciolæ potius, quibus oblæſa membra obligari ſolent.

Τελαμωνίαι apud Pollucem dicuntur, quas Xenophon τελαμωνίας. uocat.

Τελεθῶσαι. expendere.

Τελέθω. ſum, fio, perficior. à τελέω, ὑπάρχω.

Τελειογονία. generatio perfecta.

Τέλειος. ου. ὁ. perfectus, adultus, qui eſt iuſtæ magnitudinis & integræ ætatis, abſolutus. Vnde τέλειος ἡμέρα, ultimus uitæ dies: & τέλειον ἱμάτιον apud Plutar. pro toga pura ac uiri dixit. Τέλεια etiā ἱερὰ hoſtias dicebāt eximias, uel ſanctiores, uel largiores & luculentas. Liuius aliquādo hoſtias meliores, aliquādo maiores appellat. Τέλεια igitur ἱερὰ dicūtur ἐνιαύσια, uel potius (ut alij) ὁλόκληρα κατὰ τὴν ἡλικίαν, καὶ μὴ λειποθυμοῦντα, hoc eſt eximijs hoſtijs facta. Nam ἱερὰ in plurali aliquādo ſunt exta: & τέλειον eximiū & ampliū. Τέλειοι etiā dicebantur uxores ducentes, ut inquit Pollux. τέλος enim γάμος ἐλέγετο, ὡς τελῶν τὸν βίον τὸν ἄνθρωπον. Et τέλειος Iupiter, nuptiarum præſes: ſicut Iuno ἡ τελεία. Inde etiam προτέλεια διχῶς, de quibus ſupra. Apud Plut. τέλειος dicitur qui uxorem habet, ſicut ἠίθεος cælebs. Bud Com.

Τελειότης. ητος. ἡ. perfectio, integritas.

Τελειωτής. οῦ. ὁ. conſummator.

Τελειόω, uel τελεόω. μ. ώσω. π. ωκα. τὸ τελῶ. Vnde οἱ τελειωθέντες αἵμασι, pro martyrio cõſumptis, Gregor. Et τελειοῦσθαι etiam dicuntur qui iam uirilem togam ſumpſerũt, aut tutelæ ſuæ facti ſunt. Item τελειωθῆναι, τὸ γῆμαι. Actiu. accuſ.

Τελέω. idem.

Τελείωσις. εως. ἡ. perfectio, initiatio, conſecratio. Gregor. ſic appellat baptiſmum.

Τελενικεῖν. euacuare, deductum à Telenico quodam omnium egeno. Eraſ. Chiliad.

Τέλειος. ου. ὁ. perfectus.

Τελεσία. tripudium cum gladijs, ab inuentore Teleſio.

Τελεσιάζειν. ſacrificare, ſacra peragere

Τέλιστος. ultimus.

Τελεσιεργία. ας. ἡ. perfectio in omni opere.

Τελεσιουργός. οῦ. ὁ. efficax, effector, aut perfector operum, imitator.

Τελεσιουργῶ. perficio, conficio, finem impono, abſoluo, τὸ τελῶ.

Τέλεσμα. ατος. τὸ. uectigal.

Τελεστήριον. ου. τὸ. locus ubi initiatur.

Τελεστικός. quaſi initiator. Τελεστικὴ theologia, ἡ συμβολικὴ, de quo ſuprà.

Τελεσφορέω. μ. ήσω. π. ηκα. fructifico, opportunè fero fruges, abſoluo. Neutrum abſol.

Τελεσφόρον. ου. τὸ. totum, perfectum.

Τελεσφόρος. ου. ὁ. ferens tributũ, ferens ad finem, & opportunè fruges producens. Sunt item qui τελεσφόρον interpretentur uatem perfectũ, aut etiam ἐγγεγραμμένον.

Τελετάρχης. ceremoniarum conditor. Dionyſius hoc nomine Chriſtum appellat.

Τελετή. ῆς. ἡ. expiatio, ceremonia, & ſacerdotium, Demoſth. Apud Platonem de Rep. 6. τελεταὶ pro ludis & ſacrificijs ponuntur, dicitq́ eſſe λύσεις & καθαρμοὺς ἀδικημάτων. Auguſtinus de ciuitat. 10. conſecrationem ſignificare dixit. Plutarch. in Demet. pro initiatione poſuit. Syneſi. altaris ſacrificiũ, τελετὴν ἀπόρρητον uocare ſolet, quaſi arcanam & myſticam ceremoniam. Maiora item feſta τελετὰς uocabãt, quòd nõ citra grandiorem impenſam fierẽt. ἀπὸ τοῦ τελεῖν, quod impendere ſignificat. Bud. Com.

Τελεταρχικὴ δύναμις, à Dionyſio uocatur uis diuina, operans in ſacramentis eccleſiaſticis. Et

Τελεταρχῶ. apud eundem pro cõſecro, dedico, initio. Bud. Com.

Τελευταῖα, &

Τελευταῖον. deniq́.

Τελευταῖος. ου. ὁ. finalis, extremus.

Τελεύτατος. ου. ὁ. idem.

Τελευτάω. μ. ήσω. π. ηκα. morior, finio.

Τελευτή. ῆς. ἡ. obitus, finis, mors.

Τελευτᾶσθαι. perfectum eſſe.

Τελευτῶν, & τελευτῶν. tandem.

Τελέω. μ. έσω. π. εκα. ſum, pficio, finio, perago. Aliquãdo tendo, pertingo, peruenio. Aliquando inſtituo, initio, ut τελεσθεὶς τῷ βαπτίσματι, initiatus, Grego. Itẽ ago et celebro, et rem ſacram facio, ἄγω, ut τελεῖν τὰ παναθήναια, Liban. & πάσας τελεῖν τὰς ἱερατικὰς ἐνεργείας, Dionyſ. & Greg. de paſcha, πάσας ἀναφέρουσι τὰς ἑορτὰς, καὶ τὰς αὐτοῦ χριστοῦ, καὶ ἐπ' αὐτῷ τελουμένας, Quæ agi in eius honorem ſolent. Aliquando annumeror, cenſeor, contribuorq́, adoptor. Syneſ. ἐς μοναδικὸν βίον ἐτέλεσεν, Inter monachos profiteri cœpit. Sic ἐς ἄνδρας τελεῖν ἠρξάμην, Inter uiros cenſus ſum, uirilem togam ſumpſi, Lucian.

rian. Eſt etiam cenſeor, id eſt τιμῶμαι. Inde τὸ θητικὸν τελοῦντες, capite cenſi: et τὴν ἱππάδα τελοῦντες, equites, de quo Bud. de Aſſe lib. 5. Aliquando τελῶ eſt penſito & ſoluo, ut τελεῖν ἀργύριον, argentũ pendere, Xenoph. unde τέλος, uectigal. de his Bud. Com. Aliquando conſumo, pecuniam impendo. Hinc πολυτελὴς, ſumptuoſus, & qui multa profũdit. Et θέας τελεῖν, ſpectacula edere, Herodian.

Τελέως. penitus, perfectè.

Τελέας. pro τέλεος poëticè.

Τελέω. cantu oblector.

Τελικά. τὰ. dicuntur bona illa quæ ad illud ultimum bonum pertinent.

Τελικάρδιος. ὁ. gemmæ ſpecies, colore cordis. Plin. lib. 37. ca. 10.

Τελεσκόμενος. abſolutus, completus.

Τέλις. ιος. ἡ. pars, totum, ordo.

Τέλομαι, &

Τέλλω. μ. τελῶ. π. τέταλκα. orior, ἐπιτέλλω. Ponitur aliquando per aphæreſin pro τέλλω.

Τέλμα. ατος. τὸ. locus cœnoſus cũ aqua, cœnum, ager.

Τελματιαῖος. ὁ. cœnoſus, paluſtris.

Τελματικόν. οῦ. τὸ. lacuſtre, paluſtre.

Τελματώδης. εος. ὁ, ἡ. fæculẽtus, lutoſus.

Τελμίς. eluuies, lacuna, τέλμα, lutum.

Τελαμών. ὁ. faſcia.

Τέλομαι. perficio.

Τέλος. εος. τὸ. conuenientes ſuo uerbo habet ſignificationes: finis, initiatio, ſacrificium, ordo, honor, uectigal, impenſa, ſumptus, nuptiæ. hinc προτέλεια. Accipitur etiam aduerbialiter pro tandẽ, deniq;, per eclipſim τοῦ κατά: quod & ἐπὶ τέλει dicitur apud Lucian. Item οἱ ἐν τέλει magiſtratus dicũtur & præfecti, qui etiã dicuntur τὰ τέλη, ab imponendo tributo rebus. Eſt etiam legio, & τάγμα ςρατιωτικόν. Bud. Com.

Τελόσδε. demum.

Τέλσος. ου. ὁ. profunditas.

Τελχῖνες. οἱ. homines afflati ſpiritu & furioſi, quales Corybantes & Cabri fuiſſe cõmemorantur. παρὰ τὸ θέλγω, τὸ ἀμαυρῶ, σκοτίζω, καὶ ἀπατῶ.

Τελχινώδης. duræ ceruicis, τραχηλιώδης.

Τελχιταίνω. cõtentiosè me oppono, σκληροτραχηλῶ, ἀντερίζω.

Τέλων. ωνος. ὁ. publicanus, tributorum & uectigalium collector, uectigaliũ redemptor, homicida.

Τελωνάρχαι. οἱ. ἀρχιτελῶναι, mancipes magiſtratus publicanorum.

Τελώνης. ου. ὁ. τέλων.

Τελωνικός. οῦ. ὁ. uectigalis.

Τελώνιον. ου. τὸ. telonium, id eſt menſa publicanorum, locus in quo uectigal colligitur, & in quo τελώνης ſedet tributum exigens, à τέλος, quod eſt uectigal.

Τέλωρ. ορος. ὁ. ingens, immanis, πέλωρ.

Τεμαχίζω. in fruſta diſſeco.

Τεμάχιον. ου. τὸ. fragmentum.

Τέμαχος. ſalſamentum, & fruſtum, ſed tantum de piſcibus. Vnde τεμαχίται, piſces ſunt magni, qui ſale condiuntur, ſeruanturq;.

Τεμενίζω. conſecro. Thucyd. lib. 2. τὸ ἱερὸν τοῦ Διὸς τεμενίσας, Templo Iouis locum conſecrans.

Τέμενος. εος. τὸ. nemus, delubrum quodcunq; dijs dicatum & conſecratum, locus quiuis ſeparatus in honorem dei alicuius, aut herois. Generaliter omnis locus ab alijs ſeiũctus. ἀπὸ τοῦ τέμνειν.

Τεμένωρος. æditiuus.

Τέμνω. honoro, ſuadeo, confido.

Τέμνω. μ. τεμῶ, uel τεμοῦμαι. ſcindo, colluco, puto, mulceo. Actiu. accuſ.

Τέμπεα. τὰ. uallis, ὑπώρεια, Suid.

Τέμπη. τὰ. tempe, loca amœna & arboribus conſita, grataq; opacitate umbroſa, frigore iucunda, uirentia, fontibus irrigua, qualia ueteres deſcribunt inter montes Theſſaliæ Pelion & Olympum.

Τέμπλα. τὰ. ἱχίσματα.

Τεναγίζειν dicitur fluuius cum decreſcit, & limum inducit.

Τέναγος. τὸ. lacuna, limus, locus lutulentus, locus ubi in ſuperficie eſt aqua, nomen inſulæ Troiæ.

Τεναγώδης. εος. ὁ, ἡ. lutulentus.

Τένθης. ου. ὁ. ſycophanta, maleficus.

Τένθω. comedo, glutio.

Τενθεία. ας. ἡ. uoracitas.

Τενθεύω. μ. εύσω. π. ευκα. uoraciter edo.

Τένθης. ου. ὁ. uorax.

Τενθρηδών. ῶνος. inſectum ueſpæ ſimile, fucus.

Τενθρήνιον. ου. τὸ. ubi ueſpæ fœtum edũt, fauus.

Τένθω. τενθεύω, edo.

Τέρνος. ου. ὁ. corona oleagina lana intexta.

Τένων. οντος. ὁ. collum, ceruix. Et τὰ τένοντες, tendones, hoc eſt nerui illi duo, ſine quorum opera ceruicis uertebræ collum ſuſtinere nequirent. Sic item uocant neruos, qui ſunt ex utraque parte ſtomachi. Et Pollux tradit ſic etiã dici neruos latos à poplite exorſos, ac in calcẽ productos.

Τέο, pro τίνος. cuius.

Τέος. ου. ὁ. aliquis.

Τεός. ἡ. ὁ. tuus, Dorice pro σός. Item ſonus, uox.

Τεραμνεῖν. tremere. Hippoc.

Τέραμνον. ου. ὁ. alueare, umbraculum.

Τέρας. ατος. τὸ. monſtrum, prodigium.

Τεράστιον. ου. τὸ. monſtrum, portentum, res monſtroſa & prodigioſa:

Τεράστιος. ου. ὁ. monſtroſus, prodigioſus, portentoſus. Ζεὺς τεράστιος, Iupiter prodigiorum author uel auerſor.

Τερατεία. ας. ἡ. monſtroſitas, ineptia.

Τεράτειος. ου. ὁ. τεράστιος.

Τερατεύομαι. μ. εύσομαι. π. ευμαι. &

Τερατεύω. μ. εύσω. π. ευκα. falſa nuntio, mentior, quaſi portenta & monſtra loquor, portentoſè facio, monſtri ſimile aliquid ago.

Τερατογραφῶ. monſtrifica ſcribo.

Τερατόδαμα. τὸ. monſtrum.

Τερατοκεῖν. parere monſtra.

Τερατολογέω. monſtrifica, ueriſimilia narro.

Τερατολογία. ας. ἡ. monſtroſitas, portentum, falſiloquium.

Τερατολογίας. ου. ὁ. qui portentoſa mentitur.

Τερατοσκόπος. ου. ὁ. prodigiorũ interpres

Τερατουργέω. inopinata uel abſurda facio, monſtra edo.

Τερατουργία. ας. ἡ. facinus prodigioſum & confidens.

Τερατούργημα. idem.

Τερατουργός. ὁ. θαυματοποιός.

Τερατώδης. εος. ὁ, ἡ. monſtroſus.

Τερεβινθίζω. reſinæ terebynthinæ ſimilis ſum.

Τέρενα. tenera, & nomen urbis.

Τέρεμνος. ου. ὁ. altus, fortis, domus.

Τέρεν. τὸ. ἁπαλόν.

Τερετίζω. μ. ίσω. π. ικα. laſciuè canto, τιτίζω. à cicadis ſumptum. Neutrum abſol.

Τερετίσματα. τὰ. propriè citharæ ſtrepitus, & cantus cicadæ: ueteres autem cantus laſciuos & procaces ſic uocabant.

Τερέφιον, &

Τέρετρον. ου. τὸ. terebrum, uel terebra. ἀπὸ τοῦ τερῶ τείρειν, τὸ τρυπῶ.

Τέρωπις. ιος. ἡ. inſtrumentum quoddam τῶν φρεωρύχων, id eſt putearior-

rum, & puteos excauantium.

Τερηδονίζομαι. teredines ſentio, teredine infeſtor, & uermiculor.

Τερηδών. όν☉. ὁ. teredo, uermis in lignis naſcens & illa corrodens. Dicitur autem uel παρὰ τὸ τρῶ uel παρὰ τὸ τείρω.

Τέρην. ενος. ὁ. tener, à τείρω, qui facile teritur, friabilis, mollis.

Τεργοσεία. ας. ἡ. deductio.

Τερθρέα. ας. ἡ. &

Τέρθρευμα. ατος. τὸ. incantatio magica, præſtigium, conflictatio uerborum.

Τερθρεύς. έως. ὁ. incantator, præſtigiator, ueneficus.

Τερθρεύω. μ. εύσω. π. ευκα. præſtigior, obſeruo.

Τερθρεῖνιον. ν. teredinarium.

Τέρθρον. ν. τὸ. artemon, & funes quibus utrinq; uelum trahitur.

Τέρθω. ſicco, uro.

Τέρμα. ατ☉. τὸ. extremum, terminus, finis, meta, planta pedis.

Τερματίζω. μ. ίσω. π. ικα. abſoluo, ὁρίζω.

Τερμέρεια κακά. ingentia mala, à Cariæ loco, quo tyrãni uſi ſunt pro carcere. Suid.

Τερμία ἡμέρα. extrema uitæ dies, ἐφ' ἣν μέλλει τὸ τέλ☉ τῦ βίου γίνεσθαι. Suid.

Τέρμινθ☉. ν. herba lino ſimilis qua texebantur funiculi. Oribaſius uerò φύματ☉ genus τέρμινθον dicit, cui bulla adiacet, quo adempto aliquid inferius naſcitur. Vulgo terebinthus.

Τέρμινθα. τὰ. tumores in corpore nigro colore, rotundi & oblongi, ſimiles terebinthi fructibus, ut tradit Dioſcorides.

Τερμιόεις. όντ☉. ὁ. talaris, μέγας, τέλε☉.

Τέρμι☉. extremus, inconſtans.

Τέρμις. pes, τέρμα.

Τέρμων. ονος. ὁ. Terminus deus.

Τέρπιο Ionice pro τέρπου Dorice. oblectere.

Τερπικέραυν☉. ου. ὁ. fulmine gaudens, uel quaſi τρεπικέραυν☉, id eſt uertens fulmine.

Τερπνός. ῦ. ὁ. iucundus, ἡδύς.

Τερπνότης. ητος. ἡ. iucunditas.

Τέρπομαι. μ. τέρψομαι. delector. παρὰ τὸ θεραπεύειν τὸν θυμὸν, ἢ τέρπειν ὡς ἡδονῇ. Depon. datiuo iung.

Τέρπω. μ. τέρψω. π. τερφα. delecto. Actiu. accuſatiuo.

Τερπωλή. ῆς. ἡ. delectatio, uoluptas.

Τερσαίνω. μ. ανῶ. abſtergo, ſicco ad ſolem, conſtringo. Actiu. accuſ.

Τέρσετο. ſiccabat.

Τέρσηνε. ſiccauit.

Τέρσω, Aeolicè pro τείρω. tero, ſicco.

Τέρυ. υος. τὸ. tenue, imbecille.

Τερύνης. aſinus detritus & ſenex.

Τέρυς. uorax.

Τέρφ☉. εος. τὸ. teſta, cortex.

Τερψίμβροτος. ου. ὁ. delectans homines.

Τέρψις. ιος. ἡ. delectatio, oblectatio.

Τερψιχόρη. una ex nouẽ Muſis: ſic dicta quòd choreis & tripudijs delectetur, aut (ut Phurnutus ait) διὰ τὸ τέρπεσθαι καὶ χαίρειν αὐτῇ τὸ πλεῖστον μέρ☉ τοῦ βίου, id eſt quòd maxima uitæ pars ea delectetur & gaudeat.

Τέρω. domo, contero.

Τέσσαρα. τὰ. quatuor.

Τεσσαράκοντα. quadraginta.

Τεσσαρακοστός. οῦ. ὁ. quadrageſimus.

Τέσσαρες. οἱ. & αἱ. quatuor.

Τέσσαρα. ας. ἡ. præceptum ducis quo uel ad aliquod opus, uel ad bellum mouetur exercitus.

Τεταγμέν☉. ordinatus, ſtatus. hinc τεταγμένοι, ſtationes agentes, Plutarcho.

Τεταγμένως. ordine.

Τεταγών, ῶνος. ὁ. extendens. à τάζω poeticè.

Τεταχώς. auſus.

Τετανικός. οῦ. ὁ. qui morbo illo laborat qui τετανὸς dicitur: cum ſcilicet muſculi qui ſecundum ſpinam ſunt, ita rigent, ut ſe inflectere non poſsint.

Τέτανον. τὸ. accentu in prima. rigor.

Τετανός. οῦ. ὁ. extenſus, ſine rugis.

Τετάνωθρα. τὰ. quæ uim habent erugandi & læuigandi cutem.

Τεταραγμένως. confuſè, inordinatè.

Τεταρτάζω. in quatuor diuido.

Τεταρταΐζω. laboro febre quartana.

Τεταρταῖος. ὁ. quartanus.

Τεταρτημόριον. ου. τὸ. quadrans, quarta pars oboli, hoc eſt ærei duo.

Τέταρτον ἡμιτάλαντον. tria talenta & ſemis.

Τέταρτος. ου. ὁ. quartus.

Τέταρτος πρόγονος. abauus.

Τετηκός. ότος. ὁ. mœſtus, tabefactus.

Τέτρηνε. terebrauit.

Τετιημένος, &

Τετιηώς. triſtatus, cruciatus, à themate inuſitato τίω, τὸ λυπῶ, καὶ τιμωρῶ.

Τετιμένος ſync. pro τετιμημένος. honoratus.

Τέτλα, &

Τέτλαθι. ſuffer, ſuſtine. pro τλῆθι, uel τλᾶθι.

Τετλάμεν Ionicè ſufferre.

Τέτμω. inuenio, καταλαμβάνω.

Τετοκυῖα. puerpera enixa.

Τετολμημένα. facinora, ſcelera.

Τέτορα. quatuor, pro τέσσαρα.

Τέτορεν. uulnerauit.

Τετραβάμων. ονος. ὁ, ἡ. quadrupes, τετράπους.

Τετράγυος. ου. ὁ, ἡ. quatuor cubitorum. Eſt quoque τετράγυον, diurnus labor aratori præpoſitus. (ſimile.

Τετραγῳδημένον. ου. tragicis fabulis per

Τετραγωνίζω. μ. ίσω. π. ικα. quadro. Nem. accuſ.

Τετραγωνισμός. οῦ. ὁ. quadratio.

Τετράγωνον. τὸ. quadrangulum.

Τετραγωνοπρόσωπος. ου. ὁ. formam oris quadram habens.

Τετράγωνος. ου. ὁ. quadrus, quadrangularis.

Τετράδια. quaterniones.

Τετράδιον. τὸ. ex quatuor rebus conſiſtens. τετράδιον uero, & τετράδυον, ex duobus & quatuor.

Τετραδιστής. οῦ. ὁ. qui aſsiduè laboribus & periculis inuoluitur, ueluti quarta luna natus. Sumptum ab hercule, quem hac luna natum ferunt. Sunt qui coitionem eo nomine intelligant familiarium iuuenum, κατὰ τετράδα γινομένην.

Τετράδραχμα. ſpecies numi.

Τετραέλιξ. ικος. & τετραέλικτος. quater circunuolutus.

Τετραετής. έος. ὁ. τετραετὴς, quadrimus.

Τετραετηρικόν. quod quarto quoque anno inſtauratur, ut ἀγὼν τετραετηρικός.

Τετραετηρίς. ίδος. annus quartus.

Τετραετία. ας. ἡ. quadriennium.

Τετραετίᾳ, aduerb. quadriennio.

Τετράζον. genus fræni.

Τετραήμερος. ου. ὁ. quatriduanus.

Τετραδίπλωμος. ου. ὁ. quadruplex.

Τετράθυρος. quaternas fores habens.

Τετραίνω. τὸ τιτραίνω.

Τετράκις. quater.

Τετρακισμύριοι. quadraginta millia.

Τετρακισχίλιοι. quatuor millia.

Τετράκωλος. quadrupes.

Τετρακόσιοι. οι. quadringenti.

Τετρακόρυμβος. quatuor oras habens ſiue corymbos. Hederæ epitheton.

Τετρακοσιοστός. οῦ. quadringenteſimus.

Τετρακτύς. ύος. ἡ. quaternio, id eſt numerus quaternarius. Per hunc Pythagorici

gorici iurabant, rerum elementa quatuor inuenientes, ſiue (iuxta alios) βυθὸν καὶ σιγὴν, νοῦν καὶ ἀλήθειαν.

Τετραλογία. quadriloquia.

Τετράμηνον. ου. quadrimeſtre.

Τετράοροι. quatuor equi in quadrigis.

Τετράπηχυς. quadricubitalis.

Τετραπλασιάζω. quadruplico.

Τετραπλάσιος. ου. ὁ. quadruplus.

Τετραποδηδόν. in morem quadrupedum.

Τετραποδισταί. ærumnoſi & laborioſi inſtar quadrupedum.

Τετραποδιστί, aduerb. quatuor pedibus, quadrupedum more, pedibus manibusq́; id eſt omni conatu.

Τετραπτιλονείδης, uel τετραπτερυλλίδες. ῶν. cicadæ: ſic dictæ quòd quatuor habeant alas.

Τετράπτερα. quadripennis.

Τετράπους. οδος. ὁ, ἡ. quadrupes, & menſa pocularis, Poll.

Τετράῤῥυμον, uel τετράρυμον. quadrigæ.

Τετράρχης. ου. ὁ. tetrarcha, quadruplaris uertitur à Theodoro.

Τετραρχία. quadruplaris curia.

Τετραρχῶ. tetrarchiam gero.

Τετράς. άδος. ἡ. numerus quaternarius.

Τέτρατος pro τέταρτος poët. quartus.

Τετραστοιχία. ἡ. ordo ex quatuor.

Τετράστυλος. ου. habens quatuor columnas.

Τετράτρυφος. in quatuor fruſta diuiſus.

Τετραφάληρος. ου. ὁ. habens quatuor clauos eminentes ſiue phaleras.

Τετράφυος. quatuor palmorum.

Τετραετής. έος. ὁ, ἡ. quadrimus.

Τέτραχα. quadrifariam.

Τετραχίζειν. ἐπὶ τὸ τέταρτον μέρος τι ποιεῖν.

Τέτραχμον. τετράδραχμον, quatuor drachmæ.

Τετραχορδικά. τά. quæ habent quatuor chordas.

Τετράχορδος. ου. eſt chordarum cum certa qualitate diuiſio.

Τετραχῶς. quadrupliciter.

Τετράωρις, &

Τετράωροι. quatuor equi in quadrigis iuncti: quaſi τέσσαρες ὁρίοντες, ἢ παρὰ τὸ ἀείρω τὸ συζευγνύω.

Τετράωτος. qui quatuor auribus eſt inſignitus, qui multa audiuit, prudẽs.

Τετρεμμαίνω. timeo, horreo.

Τετρήχειν, præt. pluſ. med. pro ἐτεταράχειν. turbatus eram. (ſus.

Τετρημένος. cruciatus, territus, cõfu-

Τετρηχῦα. turbata, exaſperata. à τρήχω pro τραχύνω poëticè.

Τετριγῶς. triſtem & exilem uocẽ emittens, ſicut ueſpertiliones, ac pulli. thema eſt τρίζω.

Τετριχωμένος. ου. ὁ. piloſus.

Τετρώβολον. numus quatuor obolos ualens, hoc eſt, beſſem drachmæ. Habebat effigiem Iouis, & poſtica parte duas noctuas.

Τέτρομος. ου. ὁ tremor cum rigore.

Τετρυφάλεια. ας. ἡ. galea.

Τετρωβολαῖον. τό. pretioſum, πολυτίμητον, quòd quatuor obolis conſtat.

Τετρώβολος. uir quatuor obolorum.

Τέτρωρον. τό. quadrigæ. ſubintelligendum τὸ ἅρμα.

Τετρώροφος. ου. ὁ. quatuor tabulatorum.

Τέτρωρος. ου. quadriga.

Τέττα. uox minoris ad maiorem reuerentiæ cauſa. Alij indignantis aduerbium interpretantur, quaſi per apocopen à τέτλαθι.

Τεττιγομήτρα. ας. ἡ. tettigometra, cicadæ mater ex qua oritur.

Τεττιγόνια. τά. cicadaſtræ.

Τεττιγόνιαι. ῶν. cicadæ fœminæ, quæ mutæ ſunt, quarum mares ἀχέται uocales ſunt.

Τεττιγοφόροι. cicadiferi, id eſt Athenien

ſes, propterea quòd capillis complicandis adhiberent cicadas aureas, ut eo argumento αὐτόχθονας ſe probarent, ſicuti creduntur cicadæ, & γηγενεῖς.

Τεττίζω. ſtrido.

Τέττιξ. ὁ. cicada. παρὰ τὸ τερετίζω, τὸ μουσικῶς φωνῶ.

Τετυγμένος. ου. ὁ. factus, fabricatus.

Τετύκοντο. parauerunt. à τεύχω.

Τετύφωμαι. inſanus ſum, attonitus ſum, & ſuperbus ſum, & elatus.

Τεῦ. tui, alicuius, τινός.

Τευθεύ. έως. ὁ. explorator, κατάσκοπος.

Τευθίς. ίδος. ἡ. piſciculi genus: ſed quodnam ſit parum conſtat. Plutarchi interpres gladiolum reddidit. Plin. & Theod. loliginem: alij ſepiam: alij uiliorem piſciculum. Vnde prouerbiali ſchemate dixit Ariſtop. in Achar. ὅρ λτ' εἴδοιμι τευθίδος λόρδον, id eſt, Quem ſciam etiam theutide indigentem. Ariſtotel. diſtinctim dixit, αἱ δὲ σηπίαι καὶ τευθίδες νέουσιν ἅμα συμπεπλεγμέναι, Sepiæ & loligines natant implicitæ ſimul. Eſt & ciuitatis nomen in Arcadia, & ducis in Aulide, qui Palladem uulneraſſe dicitur.

Τεῦκρος. ου. ὁ. Teucer uiri nomen.

Τευκρός. ᾶ. ὁ. Teucer, id eſt Troianus.

Τευκτός. χειροποιητός, factus, fabricatus.

Τευτάζω. μ. άσω. ſatago, ſedulo rem gero, curo, affecto, ſtudioſe ago, quieſco, otior, milito.

Τευτασμός. militia.

Τεύτλιον. beta interprete Gaza.

Τεῦτλον. idem, σεῦτλον.

Τεύχεα. τὰ. arma, hoc eſt quæuis inſtrumenta.

Τευχηστής. ᾶ. ὁ. miles.

Τεύχοντο. ſtruebant.

Τεῦχος. εος. τὸ. [illegible] inſtrumentum omne, uolumen, liber. Vnde pentateuchus.

Τεύχω. μ. ύξω. π. υχα. facio, fabrico, paro, obarmo.

Τέφρα. ας. ἡ. cinis. à τύφω, uro.

Τεφρίζω. imitor cinerem.

Τεφρός. ᾶ. ὁ. cineritius, canus.

Τεφρόω. μ. ώσω. π. ωκα. redigo in cinerem.

Τεφρώδης. εος. ὁ, ἡ. cinereus.

Τεχθῆναι. naſci.

Τεχνάζω. μ. άσω. π. ακα. dolis machinor, dolo utor, excogito, ſolerter inuenio. Sed ferè in malam partem pro κακουργῶ.

Τεχνάομαι. μ. άσομαι. π. ασμαι. fabrico. Item excogito & ſolerter inuenio, machinor aliquid doloſe. Depo. acc.

Τέχνασμα. ατος. τὸ. machinamentum, dolus, fraus, κακούργημα.

Τεχνασής. ᾶ. artificioſus, ſolertia ingenij præditus.

Τέχνη. ης. ἡ. ars, artificiū. Aliquando pro dolo, àſtutia, impoſtura, fraude artificioſa, offucia, quemadmodum ars apud Latinos. quale eſt illud, Sic ars deluditur arte. Quin & Latini utuntur dictione Græca. Terēt. Tam ſcio hanc technam à Parmenone profectam, quàm me uiuere.

Τεχνύδριον. ου. τὸ. articula, inuētiuncula.

Τέχνημα. ipſum artificis opus.

Τεχνήσομαι. ſtruam, machinabor.

Τεχνικός. ᾶ. ὁ. artificioſus. Vnde οἱ περὶ τοὺς λόγους τεχνικοί, rhetores apud Platonem.

Τεχνικῶς. artificioſe.

Τεχνιτεύω. μ. εύσω. π. ευκα. aliquid artificioſe molior. Neutr. abſol.

Τεχνίτης. ου. ὁ. artifex.

Τεχνολογέω. τὸ κανονίζω, ſecundū artem grammaticæ inflecto. Eſt etiam de arte diſſero.

Τεχνολογία. ας. ἡ. ratiocinatio de arte,

artificioſa oratio.
Τεχνούργημα. τέχνημα.
Τίχομαι. naſcor.
Τίχος. ιος. τό. filius.
Τίχω. pario.
Τίοιν. τῷ. alicui, tuos dualiter.
Τευρός. fugitiuus, latro, maleficus.
Τίφρος. ου. ὁ. nebulo, ſycophanta.
Τέως. interea, tandem, antea, tunc breui, paulo ante, nuper, olim.

T H.

Τῆ. geminatum idem ſignificat quod tamen geminatum apud Latinos.
Τῇ. eò, eà, quà, tibi, huic.
Τῆ. cape, ut illud, τῆ πίε οἶνον. à τῶ inuſitato, ſicut à ζῶ, ζῆ, & ζῆθι.
Τῇδε. huc, hic, ſic, ἐνταῦθα.
Τῇ δ' ἄλλῃ. poſtridie.
Τῇ δ' ἐχομένῃ. poſtridie, poſtero die.
Τήβεννα, & τήβεννος. ου. ὁ. toga dicta à Tebeno Arcade inuentore, ueſtis regia, paludamentum.
Τηβεννοφόρος. ου. ὁ. togatus.
Τηγανίζω. μ. ίσω. π. ικα. frigo, coquo in ſartagine. Actiu. accuſ.
Τηγανίτης. ου. ὁ. panis in ſartagine coctus, caſeo admixto.
Τήγανον. ου. τό. ſartago, patella, quaſi τήκανον, à cibis liquefaciendis.
Τηθή. ῆς. ἡ. auia uel matertera, nutrix.
Τηθία, & τηθίβιος. idem.
Τηθωνός. οῦ. ὁ. amabilis, ἐράσμιος.
Τηθίς. ίδος. ἡ. amita.
Τῆθος. εος. τό. oſtreum, τρώγανον.
Τῆθυα. τά. uertibula, tubera, calli, paludes, conchæ quædam.
Τηθωνίτειρα. ας. ἡ. nutrix.
Τηθύς. ύος. ἡ. Tethys uxor Oceani. Vnde pro mari accipitur, & apud Homer. pro terra. παρὰ τὸ τιθηνὸν εἶναι καὶ φορὸν, quòd alat nos: qua ratione etiam Latinis alma tellus dicitur.
Τηκεδανός. tabidus, τηκόμενος, τήκων.
Τηκεδών. όνος. ἡ. tabes, corruptio.
Τηκόλιθος. ου. ὁ. genus lapidis quia calculos abſumit.
Τήκομαι. μ. ήξομαι. π. ηγμαι. liqueſio, pereo, tabeſco, paulatim abſumor. Deponens.
Τηκτός. οῦ. ὁ. liquabilis, quod liqueſcere poteſt.
Τήκω. μ. ήξω. π. ηχα. liquefacio, macero, tabeſco. Neutr. accuſ.
Τηλαυγέω. eminus ſplendeo.
Τηλαύγημα. ατος. τό. lepræ principium, cum in ſuperficie cutis apparet.
Τηλαυγής. έος. ὁ, ἡ. lucidus, τηλεσκόπος.
Τηλαύγησις. ιος. ἡ. fulgor, & τηλαύγημα.
Τηλαυγῶς, aduerb. liquidò, ſplendidè.
Τῆλε. longè, procul. à τηλόσε per ſyncopen.
Τηλεδαπός. οῦ. ὁ. peregrinus. ἀπὸ τοῦ τῆλε, καὶ ἔδαφος.
Τηλέθαος. ου. ὁ. longè ſplendens, uigens, floridus.
Τηλεθάων. οντος. ὁ. &
Τηλεθόωσα. ἡ. ualde uireſcens, uigens, luxurians, copioſa.
Τηλεκλειτός, &
Τηλέκλυτος. ου. ὁ. clarus, inclytus.
Τηλέμαχος. ου. ὁ. Telemachus Vlyſsis ex Penelope filius.
Τηλέπυλος. urbs Leſtrygonum: uel adiectiuè urbs magna, portis latè diſtantibus, ὑψίπυλος.
Τηλέσκοπος. ου. ὁ. procul apparens, longè uiſus.
Τηλεσκόπος. ου. ὁ. procul uidens, longè aſpiciens.
Τηλεφανής. έος. ὁ, ἡ. τηλέσκοπος, procul lucens aut apparens.
Τηλέφεια τραύματα. dicuntur uulnera malignitatis multum præ ſe ferentia, ut quæ ſalutarem Achillis manum requirant.
Τήλεφος. Telephus. διὰ τὸ θηλάσαι αὐτὸν

ἔλαφον, quòd ceruus eum lactauerit.

Τηλέφιλον. ου. τό. folium papaueris, ut tradunt Theocriti interpretes, dictumq; putant quaſi τηλέφιλον, quòd amorem præmonſtret: Vnde & per ι in penultima ſcribũt quidam. Nam huius folijs intra manum colliſis, ex ſono de amore iudicabant.

Τηλία. ας. ἡ. circulus cribri, cribrum, Ariſtoph. in Pluto. Item operculũ caminale, apud eundem. Hoc uocabulo quoq; turpis ludi ſtudium ſignificatur, ut aleæ uocabulo apud Latinos. unde pro tabula ponitur, qua teſſeris luditur. Item pegma ſiue conceptum quadratum, in quo farina uenalis habetur, ſeu tabula lata in qua panis formatur. Incernicula uertit Plin. ex Ariſtotele. Budæo in Com. magis placet arcas frumentarias dici.

Τηλίκος. ου. ὁ. &

Τηλικόσδε. &

Τηλικοῦτος. ου. ὁ. talis, νήπιος. quod interdum accipiendum eſt diminutiuè, tantulus. τηλίκος etiam ad ætatem refertur, ut exponẽdum ſit tam ſenex, eius ætatis, tantus.

Τηλόθεν. de longinquo.

Τηλόθι. procul, πόῤῥω.

Τηλοπέτης. ου. ὁ. procul auolans.

Τηλοῦ. longè. Inde Latinis telum deductum eſt.

Τηλουρός. ου. ὁ. procul ſemotus.

Τηλυγέτης. ου. ὁ. unicus, in ſenectute genitus. Dicitur de eo, poſt quem natũ, non eſt integrum alium rurſum parere: aut qui peregrinãte, ac procul abſente patre natus eſt, ut Telegonus Vlyſſi è Circe, & Telemachus, cum procul à domo apud Troiam pugnaret. Accipitur pro charo, & ſolo abſolute.

Τηλύγετος. idem.

Τηλωπός. οῦ. ὁ. procul apparens, procul ſemotus.

Τημελέα. ας. ἡ. cura, ἐπιμέλεια, ornatus.

Τημελέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. curo. Deponen. genit.

Τημελετέω. μ. ήσω. π. ηκα. idem. Actiu. accuſatiuo.

Τημελέω. μ. ήσω. π. ηκα. idem, orno.

Τημελής. έος. ὁ, ἡ. diligens, ſtudioſus.

Τήμερον Atticè pro σήμερον. hodie. Ex quo ἡ τήμερον ἡμέρα, ſic dicitur Græcè, ut Latinè hodierno die pro hodie.

Τῆμος. tunc, poëticum eſt.

Τήν. illam, pro ταύτην.

Τηνάλλως. nullo periculo, inaniter, fruſtra. τῇ, aliter.

Τὴν ἀρχήν. ab initio, prima portione.

Τὴν ἔσω θάλασσαν. internum mare, ſeu mediterraneum.

Τὴν ἡμέραν. interdiu.

Τὴν πρώτην. ab initio, τὴν ἀρχήν.

Τὴν ταχίστην. celerrimè, primo quoque tempore.

Τὴν ὥραν. in tempore.

Τήνα pro ἐκείνη, Doricè illa.

Τηνάλλως. fruſtra, μάτην, ματαίως, καὶ ἄλλως.

Τήνελλον. τό. cãtilena quæ in laudem uictoris decantatur, à quo uictor τήνελλος dicitur, Heſych. Legitur quoq;

Τήνελλα, &

Τήνελλος. ου. ὁ. quæ erat lyræ harmonia, & pulſatiuncula, id eſt κρουμάτιον, quæ in uictoria ædebatur. Ariſtoph. ἀλλ' ἐὰν μὲν τοῖς νικᾷς τῇ βοῇ, τήνελλος εἶ, si exuperas uoce, tenellus es, id eſt, maximus muſicus, aut uictoria compos.

Τηνεί, & τηνῶ. illic.

Τηνεσμός. οῦ. ὁ. tenaſmus, morbus inteſtinorum, egerendi libido ſine tamen effectu aliquo.

Τηνία. lumbricus longus & latus, uis

pera

pera, faſcia, tænia, συνδεσμια.

Τηνί, &

Τηνικαῦτα. tunc, aliquando, tandiu.

Τῆνος. ου. ὁ. ille, pro κεῖνος Ionicè.

Τηνῶθι. illinc.

Τηξιμελής. έος. ὁ, ἡ. letalis, membra liquefaciens.

Τῆξις. εως. ἡ. liquefactio, tabes. à τήκω.

Τηρέω μ. ήσω. π. ηκα. ſeruo, obſeruo, animaduerto, conſydero, perpendo. (Actiu.

Τήρησις. εως. ἡ. ſeruatio.

Τηρητικός. ῆ. ὁ. ſeruabilis.

Τητάω μ. ήσω. π. ηκα. priuo. Actiu. acc.

Τῆτες. ſic.

Τῆτες & τῆτα. ἐπ' ἔτος, ab hinc anno, hoc anno, quod Doricè τᾶδες dicitur.

Τήτη. ης. ἡ. priuatio, egeſtas.

Τήθη auia, τίτθη.

Τήτυμος. uerus, ἐτήτυμος.

Τηΰσιος. ου. ὁ. inanis, μάταιος.

T I.

Τί, τοῦ τινός. aliquid, indefinitè & declinatur cum accentu in ultima.

Τί, τοῦ τίνος. quid, interrogatiuè declinatur cum accentu in penultima. Aliquando ſuperflue ponitur apud Atticos, de quo infra in τίς, & Bud. Cō.

Τὶ βαιόν. pro οὐκ ὀλίγον. Sophocles, τὸ βαιὸν οὗτος ἐνέβριθε τῆς συμμάχου.

Τί δαί; quid autem? quare? pro τί δέ.

Τί δ'; quid aliud? ut τί δ' ἄλλο ἢ ἐγέλασε; Quid aliud quàm riſit? Et τί δὴ ἄλλο ἢ ὑπισχνεῖτο ἐπιμελήσεσθαι; Quid aliud tandem niſi ſe accuraturum pollicebatur? Liuius, Itaque illa nocte nihil aliud præter quàm uigilatum eſt.

Τί δαί; quid tandem?

Τί δήποτε; quamobrem?

Τί δ' εἶτα, pro τί δαί. (ſtot.

Τί ἦν εἶναι, pro τί ἐστι, ſæpe apud Ariſtot.

Τί μέλλεις; quid moratur? τί βραδύνεις;

Τί μήν; quid nam? quid tandem? quia μὴν particula eſt expletiua. Aliquando tamen eſt concedentis, pro πῶς οὐ; quid ni?

Τιάρα. ας. ἡ. tiara, ornamētum capitis, quod & τιάρις à quibuſdā appellatur.

Τιάρις. ἡ. criſta galeæ, pileus ſolem defendens.

Τιαροειδής. έος. ὁ, ἡ. ſimilis tiaræ.

Τί γάρ; quid ni? πῶς γὰρ οὔ;

Τίγρης. ητος ὁ. Tigris fluuius.

Τίγρις. ιδος. ἡ. tigris fera, murmur fluuij.

Τί δήποτε. propter quid.

Τίλομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. triſtor. Depon. datiuo.

Τίνσω. honoro. Actiu. accuſ.

Τίω. μ. ίσω. π. ικα. crucio, punio, honoro. Actiu. accuſ.

Τίη; cur? η more Attico aſſumpto.

Τιθώνη. ἡ. regina, ἡ βασίλισσα.

Τιθαιβώσσειν. cibum reponere, fauum condere. de apibus dicitur.

Τιθασσευτικά. τά. māſuetudini addicta.

Τιθασσεύω. μ. εύσω. π. ευκα. māſuefacio, πραΰνω. Actiu. accuſ.

Τιθασός. οῦ. ὁ. manſuetus.

Τίθει, imperatiu. pro τίθετι, uel θὲς apud Lucianum, à uerbo inuſitato τιθῶ. Bud. Com.

Τίθεμαι. π. ειμαι. pono, colloco. Sed id multipliciter. Interdum enim eſt ſtatuere, conſtituere, id eſt moderari, regere, μεταχειρίζεσθαι, διατίθεσθαι, Xenoph. ἀπομν. 1. & apud eundem, πρὸς τὸ συμφέρον πάντα τίθεσθαι, Prout è re uidebitur eſſe, omnia gerere. Andocid. πρὸς ἀλλήλους θέσθαι καλῶς, Inter ſe ſarcire & cōponere. Sic τὸ παρὸν εὖ θέσθαι, cōponere quod inſtat, Lucia. Et Thucyd. ἢν τιθῶνται κατὰ νοῦν τὰ πράγματα, Si ex animi ſententia res bene cedant. Interdum eſt aſſentiri uel idem ſentire, fauere, adeſſe, aſtipulari, & ſuppetias ferre laboranti. Greg. de Baſil. ἐκείνῳ θέμενος.

Ad ipſum Baſilium uictoriam incli-
naui, id eſt προσιθέμενος. Interdum
ducere atq; exiſtimare, & λογίζεσθαι.
Vnde ἐν οὐδενὶ λόγῳ τίθεμαι, p nihilo
duco: οὐδεμία ἀπόλογον ποιοῦμαι, id eſt
καταφρονῶ: παρ' οὐδὲν τίθεμαι, nihili fa
cio: μικρὸν τίθεμαι, ὕστερον τίθεμαι, poſt-
habeo. Sic ἐν πλούτῳ τὸ εὐδαιμονεῖν τίθεσθαι,
In diuitijs ponere fœlicitatem, uel di-
uitias ad fœlicitatem æſtimare. In-
terdum eſt uerbum dialecticum, &
ſignificat ponere & ſupponere, hoc
eſt, theſim facere. et differt τοῦ αἰτεῖν,
ſed idem eſt ferè quod λαμβάνειν, &
quaſi iure ſuo ſumere, hoc eſt, tan-
quam confeſſum uel per ſe probatũ
ſumere. Sunt & aliæ ex hoc uerbo
locutiones, ut θέσθαι παῖδα, adopta-
re, Plut. Τίθεσθαι νόμον, legem ferre
& ſancire, Demoſthen. Vnde νόμους
θετεῖν et νομοθεσία. Τίθεσθαι τὸν ἀγῶνα,
edere certamen, Greg. unde ἀγωνοθετεῖν.
Τίθεσθαι ἐν σπουδῇ, Studioſum
eſſe alicuius rei, & de ea laborare,
Plut. Τίθεσθαι τὸ χωρίον, pignori acci-
pere, accipere in hypothecam, De-
moſthen. Bud. Com.

Τιθαίνω. μ. ανῶ. π. ανκα. nutrio. Actiu.
accuſatiuo.

Τιθέω, τιθῶ. inuſitate pro τίθημι.

Τιθή. ῆς. ἡ. nutrix.

Τιθήμενος poëticè, pro τιθέμενος.

Τίθημι. μ. θήσω. π. θηκα. uoce actiua idem
fere quod τίθεμαι ſignificat, id eſt po-
no. Itẽ ſtatuo, æſtimo, exiſtimo, cõ-
ſtituo. Itẽ duco & arbitror. Item
ſuppono, hoc eſt theſim facio & hy-
potheſim. Dicitur etiã pro eo quod
eſt, eſto ut ita ſit, do ita eſſe. Iſocr. καὶ
τίθημι σκοπεῖν αὐτούς. Demoſthe. θέ-
σω τοίνυν ἐγὼ μὴ εἶναι ταῦτα. Lucia.
in Prometh. τίθει δ' ὦ Ἑρμῆ τὸ χαλεπώτα-
τον. Latini etiam dicunt, fac hoc
ita eſſe. Τιθέναι ψῆφον, τὸ φέρειν ψῆ-
φον, ferre ſuffragium & ſentẽtiam.
Bud. Com.

Τιθηνέω. μ. ήσω. π. ηκα. nutrio, more nu-
tricis ablacto. Actiu. accuſ.

Τιθήνη. ης. ἡ. nutrix.

Τιθήνησις. ιος. ἡ. educatio, lactatio.

Τιθηνός. ου. ὁ. nutritius, educator, alu-
mnus.

Τιθοί. οἱ. μαζοί, mammæ.

Τιθωνός. οῦ. ὁ. Tithonus.

Τίκτω. μ. τέξομαι. π. τέτοκα. ἀόρ. β. ἔτεκον,
ἀ τέκω inuſitato. pario. Homerus de
uiro dixit, ὃν ἀθάνατος τίκτετο Ζεύς.
Actiu. accuſatiuo.

Τιλάω. ſtercus elido, inquino.

Τιλία. populus nigra, ἄιγειρος.

Τίλλω. μ. τιλῶ. π. τετιλκα. euello, mordeo, ta-
xo, ἀνασπῶ, ξαίνω, λοιδορῶ. Actiu.

Τιλμὸς, &

Τίλσις. ιος. euulſio.

Τιλτός. οῦ. ὁ. euulſilis.

Τιμαλφέω. μ. ήσω. π. ηκα. honoro.

Τιμαλφής. έος. ὁ. pretioſus, ſplendidus,
lucidus, illuſtris, clarus, uendibilis.

Τιμάομαι. multo, et in aliquem animad-
uerto, litem æſtimo. Genit. ut δέκα
ταλάντων τιμῶμαι, decem talentis li-
tem æſtimo, condemnandum poſtu-
lo tanti & curo, Demoſthen. Ita τι-
μῶμαί μοι θανάτου, meipſum morte di-
gnum cenſeo & fateor, damno me
mortis, Aeſchin. Et τιμῶμαι θανάτου
τῷ φεύγοντι, accerſo & poſtulo ca-
pitis reum, Plat. Vt autẽ τιμᾶσθαι
actoris eſt, ita ἀντιτιμᾶσθαι reus dici-
tur, qui cum inficiando non ſit, cri-
men eleuare conatur, & pœnam ſibi
æſtimat exilius & leuius. Eſt etiam
cenſeri, id eſt æſtimari facultati-
bus in cenſum redigi. Polyb. ὑπὲρ
τὰς μυρίας τιμώμενοι δραχμάς, Supra
centum millia æris cenſi ſunt. Alis

quãdo cenſeri, id eſt exiſtimatione, & clara opinione præditum eſſe, Xenoph. Symp. Eſt etiam interdum uendentis, quod Latinè indicare dicitur: ſicut liceri ementis, Syneſ. Lucian. pro dignari, dignū ducere poſuit: ἃ τὰ δίκαια ἐλέγετο, τιμησαίμην ἂν ἐμαυτὸν, id eſt ἀξιώσαιμ' ἄν. Bud.

Τιμάορος. uindex, ultor. (Com.

Τιμάω. μ. ήσω. π. ηκα. prorſus idē cū τιμάομαι, id eſt cōdēno, punio, caſtigo, mulcto, appretio, honoro. Actiu. acc.

Τιμή. ῆς. ἡ. honor, pretiū, pœna, ultio.

Τιμηδής. έος. cautus, ἀσφαλής.

Τιμήεις. εντος. ὁ. pretioſus.

Τίμημα. ατος. τό. damnatio, condemnatio, æſtimatio litis, ſuppliciū, pœna. Vnde τὸ γιγνόμενον τίμημα, iudicatū quod ius popoſcerit æquitasq; ſuaſerit, Demoſth. Et ἐπάγειν τίμημα, agere ad pœnam, actionē pœnarum intendere. Sic ἐπιγράφειν τίμημα. Latini irrogare multam dicunt, hoc eſt poſtulare ut damnetur à iudicibus, & in eū animaduertatur aliqua pœna. Eſt enim accuſatoris etiā pœnam irrogare, & litem æſtimare. Aliquãdo τίμημα eſt cenſus. Vnde πρῶτον, δεύτερον, τρίτον τίμημα, quæ ſunt claſſes: & οἱ ἐν τῷ τιμήματι, quos Romani claſſicos appellarūt. Dicuntur quoque τιμήματα facultates, copiæ. Bud. Com.

Τιμήορος. ου. ὁ. adiutor.

Τιμηουλκῶ, pro τιμιουλκῶ. Heſych.

Τιμήσαντο. honorarunt.

Τιμήσασθαι. honorare.

Τίμησις. ιος. ἡ. idē quod τίμημα, hoc eſt multa et ſupplicij et litis æſtimatio, et animaduerſiōis modus, pœna, ſuppliciū. Itē cēſus & honoris delatio. Bud.

Τιμητέα. ἡ τιμή. (Com.

Τιμητέος. ου. ὁ. honorandus.

Τιμητής. οῦ. censor, æſtimator honorū, ὁ πρότερον τιμώμενος, ſicut ἐπιτιμητὴς, ὁ ὕστερον.

Τιμητεία. ας. ἡ. cenſura.

Τιμητίας. ου. ὁ. cenſor.

Τιμητικός. οῦ. ὁ. cenſorius, honorarius.

Τιμητόν. idem quod τίμημα, Demoſth. Bud. Com.

Τιμητόω. μ. ώσω. π. ωκα. pignero.

Τίμιον. ου. τό. punitio, pretiū, præmium.

Τιμιοπῶλαι. pollinctores.

Τίμιος. ου. ὁ. pretioſus, honorandus.

Τιμιουλκῶ. peto, decipio, τιμὴν αἰτῶ uel τὴν τιμὴν ἕλκω, τοῦτ' ἐστι τιμῶ.

Τιμοῦχος. ου. ὁ. honeſtus, potēs, maximus, honorandus, dux potentiſſimus.

Τιμοκρατία, &

Τιμοκρατικὴ πολιτεία. in qua à cenſu magiſtratus creantur, inquit Ariſtot.

Τιμοκρατικός. οῦ. ὁ. ambitioſus.

Τιμωρέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. &

Τιμωρέω. μ. ήσω. π. ηκα. punio, crucio, uindico, auxilior, ſicut ἀμύνειν, & ἀμύνασθαι. Datiuo iung. ut τιμωρῶ σοι, ulciſcor iniuriā tibi illatam uel mortem. Conſtruitur etiam cum ὑπέρ, ut τιμωρεῖν ὑπὲρ τῶν ἀνδρῶν, ubi τὰ φόνια ſubintelligitur, apud Lyſ. Hoc Cice. pœnas ꝓſequi hominis cæſi uocat, & pœnas expetere. Dicitur etiā parentare homini cæſo metaphoricè, ut apud eundem, Litemus igitur Lentulo, parentemus Cethego, reuocemus eiectos. Dicimus etiam τιμωρῶ σε καὶ τιμωροῦμαί σε, pro κολάζω. Bud. Com.

Τιμωρία. ας. ἡ. ſupplicium, ultio, propulſatio, auxilium.

Τιμωρητικός. crudelis, difficilis in condonandis maleficijs, ſeuerus, cupidus ultionis.

Τιμωρός. οῦ. ὁ. adiutor, ultor, ultionis ꝓſecutor. Syneſ. ſic appellat dæmones hominibus infeſtos, quaſi βασανιστάς.

Τἱν.tibi,aliquem. Doricè.
Τίνα τρόπον.quo modo.
Τιναγμός.ῦ.ὁ.concuſſus.
Τιναξοπήληξ.ηκος.ὁ. galeam quatiēs.
Τιναχθμένος.υ.ὁ.agitatus.
Τινάσσω. μ. άξω. π. αχα. quatio. Actiu. accuſ.
Τινθάλεος.feruidus,διάθερμος.
Τινθὸς.uenter,uas.πάρ χάρυμα,χῦτος.
Τινύω,uel τίννυμι. μ. ύσω. π. υκα. reddo, pendo, ut τίννυμι δίκlω, pendo pœnas.
Τίννυμαι.punio,ulciſcor τιμωρῦμαι, ἀποτῦμαι,ἀποδίδομαι.
Τίνω.punio. Item ἀποδίδωμι,ſoluo, pœnas pendo.
Τίπτε.cur.ſyncopa eſt pro τί ποτε. Sic τιδήποτε,ecquid.
Τίς.τῦ τίνος.ὁ,ἡ.quis? τὶς,τινὸς,aliquis. Accipitur ἀντὶ τῦ μέγας, hoc eſt, οὐ τ τυχόντων ἄς,non unus quiuis. Sic Cicero,Meq́, ut facis, uelis eſſe aliquem. Τί uero ὀξυτόνως ſic accipitur ut quid interrogatiuū. Demoſth. τί νόμῳ καὶ βασάνοις Quid legi cum quæſtione? Τὶ interdum ex ſuperuacuo additur. Sic Terent. Subtriſtis uiſus eſt eſſe aliquid. Interdum τὶς ἀντὶ τ ποῖός τις.Demoſt.τίς ἐγὼ πρὸς τὸς ἀντὶ ... συμβάλοντας ἀνθρώπες, καὶ πρὸς τὸς ... ἀμὶς Cicero id per qui dixit, Xenophō Socraticus qui uir & quantus? Et τὶ etiam ἀντὶ τῦ οὐδὲν. Demoſth.καὶ τι κακὸν οὐ παχόντων, Nihil non mali patientibus. Πᾶς τις, unuſquiſq;.Παντὶ τῳ,ἀντὶ τῦ ἑκάςῳ, καὶ παντὶ τινί.Bud.Com.
Τίς δήποτε;quis tandem?
Τίσις.σεως.ἡ.pœna,ultio,punitio.
Τισιφόνη.ης.ἡ.Tiſiphone una furiarū.
Τιτανόομαι.calce oblino,& ſicut (lo.
Τιταίνω.μ.ανῶ.tendo,extēdo,traho,pel
Τίτανος.ς.ὁ.Titanus mons Theſſaliæ, à candore dictus.
Τίτανος.ς.ὁ.calx,gypſum.
Τιτανωτός.ῦ.ὁ.calce oblitus, gypſatus.
Τίταξ.clarus,præſes,rex.
Τιτάω.priuo,τητάω.
Τιτlώνη.regina.
Τιτθὴ.ῆς.ἡ.nutrix.
Τιτθίον.ς.τὸ.mamma.
Τιτθὸς.idem.
Τιτθὶ.ἡ.auia,matertera.
Τιτίζειν.titiſſare,eſt uocem edere more paſſerculorū & aliarum auium.
Τιτίω.honoro.
Τίτοι. dicuntur columbæ ex paſſerum ſalacitate,qui ſolent τιτίζειν.
Τιτραίνω,&
Τιτράω . μ . άσω . π . ακα. perforo, pertundo.
Τιτρώσκω.μ.τρώσω.π.τέτρωκα.uulnero. Actiu.accuſ.
Τιτυβίζω μ.ίσω.π.ικα.garrio. Hirundinum eſt, cum uocem edunt:aut perdicum quorūdam,ſicut cæteri poſt ea dicuntur κακκαβάζειν,quo etiam Latini utuntur.
Τιτύζω.idem.
Τίτυρος.ς.ὁ.ſatyrus, aries maior,calamus.τιτύρας autem auis ſpecies eſt.
Τίτυς.pullus,auicula.
Τιτύσκομαι.obſeruo,tendo,collimo, in ſcopum intentus ſum,paro.
Τιτώ.ἡ.ἡμέρα.
Τιφαία.latibulum ferarum.
Τίφη.ης.ἡ.blatta, quæ & σίλφη, olyra.
Τίφιον.auis paluſtris.
Τίφος. humectius locus. Et τῖφος,ἴλυς.
Τίω.μ.ίσω.π.ικα.honoro,ſoluo,id eſt ſatisfacio , ulciſcor, uindico, ſicut τιμάω. Actiu.accuſ.

T Λ.

Τλάθυμος.ς.ὁ.laborum patiens.
Τλᾶθι,& τλῆθι.tolera.
Τλημπαθὴς.miſer,laborioſus.

Τλάω.

Τλάμ. άντος. ὁ. tolerans.

Τλασίφρων. ονος. ὁ. patiens.

Τλάω. μ. τλήσω. π. κκα. tolero, audeo.

Τληγὶς, uel ςληγγὶς. ίδος. pectẽ, κτένιον.

Τλάθυμος. ου. ὁ. forti animo præditus.

Τλημαθέω. miſer ſum, laboro.

Τλημανθάνω. aſſueſco miſeriæ.

Τλῆμι. μ. ήσω. π. κκα. tolero. Actiu. accuſatiuo.

Τλημονέστατοι. laborioſi.

Τλημοσύνη. ης. ἡ. patientia.

Τλήμων. ονος. ὁ. miſer, patiens, audax, conſtans.

Τληῦαι. auſum fuiſſe.

Τληπάθεια. ας. ἡ. miſeria, patientia.

Τληπαθὴς. έος. ὁ, ἡ. miſer, laborioſus.

Τλησίπονος. ου. ὁ. laborioſus, audax.

Τλῆσις. patientia, audacia.

Τλῆτε. ferte, ſuſtinete.

Τλητικῶς. patienter, ὑπομονητικῶς.

Τλητός. οῦ. ὁ. tolerabilis.

T M.

Τμάγεν. ſeparati ſunt, diſſecti ſunt.

Τμάσσω. μ. άξω. π. αχα. ſcindo. Actiu. accuſ.

Τμήγης. ου. ὁ. arator, foſſor.

Τμῆγος. ſciſsio, ſulcus.

Τμήγω. μ. ξω. ſeco, diuido. poëticum.

Τμήδην. cæſim, feſtinanter.

Τμῆμα. ατος. τό. particula, cæſura.

Τμῆσις. ιος. ἡ. ſectio, ſciſsio, diuiſio, clades belli: & figura cum dictiones compoſitæ diuiduntur, id eſt tmeſis.

Τμητικός. οῦ. ὁ. acutus.

Τμητός. οῦ. ὁ. inſciſsibilis, κοπτός.

Τμῶλος. ου. ὁ. Thmolus mons Lydiæ.

T O.

Τό. articulus præpoſitiuus generis neutri. Nunquàm patitur apoſtrophen, ſed tantum ſynalœphen cum ſequenti uocali, α quidem in α, ε uero uel ο, in οῦ diphthongum, ut τἄλλα, τοὖνομα.

Τὸ ἀνάπαλιν. è diuerſo.

Τὸ ἀπ' ἐκείνου. iam ex illo tempore.

Τὸ ἀπὸ τούτου, καὶ τὸ ἀπὸ τοῦδε. deinceps.

Τόγ' εἰς αὐτόν. quod ad ipſum attinet, pro ſua uirili. Sic

Τόγ' ἐπ' ἐμοί. quod ad me attinet. Lyſias, τόγ' ἐπ' ἐκείνῳ ἦν, σωθεὶς. Et quantum in eo fuit ſeruatus es.

Τόγε ἧκον. quoad eius fieri poteſt.

Τόδε. ἀντὶ τοῦ γάρ.

Τόδε, & τοδί. hoc, huc.

Τὸ δ' ὅλον. ad ſummum.

Τὸ δ' ὕστατον. poſtremo.

Τὸ δοκοῦν. ſecundum opinionem, iuxta apparentiam.

Τὸ ἔλαττον. ſaltem.

Τὸ ἐμόν. quod ad me pertinet.

Τὸ ἔναρχος. nuper.

Τὸ ἐν ποσίν. id quod ad pedes eſt, hoc eſt præſens eſt, ſiue quod inſtat.

Τὸ ἐξ ἀρχῆς. ab initio.

Τὸ ἐπίπαν, & τοὐπίπαν. ut plurimum, in uniuerſum.

Τὸ ἔσχατον. deniq;, extremo.

Τὸ ἐφεξῆς. ſequela, ſeries.

Τὸ ἧκον εἰς ἐμέ. quod ad me pertinet.

Τὸ ἡμέτερον. dicunt pro nos, aut noſtra ratio.

Τὸ καταρχάς. ab initio.

Τὸ κατ' ἐμέ. quantum in me eſt, pro uirili parte, mea ratio, meum conſilium, propoſitum, quod & τὸ ἐμὸν dicitur. Sic τὸ κατ' αὐτόν, pro uiribus ſuis, quantum in illo erat.

Τὸ λοιπόν. in poſterum, deinde, de cætero.

Τὸ μακρότατον. ad ſummum.

Τὸ μεταξύ. interea, interuallum.

Τὸ μὲν, & τὸ δέ. idem quod τοῦτο μὲν & τοῦτο δέ, de quo infra.

Τὸ μὲν ἐμόν. quod ad me attinet.

Τὸ μὲν ὅλον. in ſumma.

Τὸ νυῦ ἄν,&

Τὸ γοῦν ἔχον. τὸ ἐν τῷ παρόντι, nunc. Τὸ νυῦ ἄν tamen aliquãdo abundat in oratione.

Τὸ ὄντως. reuera.

Τὸ οὕνεκα. finẽ ſignificat, hoc eſt actũ.

Τὸ πάλαι. quondam.

Τὸ πάλαι ὄνομα. nomen antiquum.

Τὸ παλαιὸν. olim.

Τὸ παρὰ νόμον. id quod eſt cõtra leges.

Τὸ παράπαν. omnino.

Τὸ παραυτίκα. continuò, è ueſtigio.

Τὸ πλέον δέ. potiſsimum uero.

Τὸ πλέον ἤ. magis quàm, plus quàm.

Τὸ πρὸς ἀνδρῶν. locutio eſt compendioſa. Subintelligitur enim γένος, ab agnatis, quòd ad agnatos pertinet. ui de πρός.

Τὸ σὸν μέρος, pro τὴν σὴν ὀργήν.

Τὸ σύμπαν. adſummum.

Τὸ τί. propter quod.

Τὸ τί ἦν εἶναι. apud Ariſtote. eſt ſubſtantia. Bud. Com.

Τὸ τοῦ λόγου. ut eſt in prouerbio.

Τὸ τυχόν. paululum.

Τόθι. ubi.

Τοί. tibi, illi: pro σοί Doricè. οἱ ἐκεῖνοι, οὗτοι, οἵ τινες. Eſt quoque coniunctio completiua, & enclitica. Bud. Com.

Τοιατί. huiuſmodi, pro τοιαῦτα.

Τοίγαρ. pro τοιγαροῦν.

Τοιγαροῦν. igitur, unde, ergo, itaque.

Τοιγάρτοι. ergo, proinde, igitur, quocirca, atqui.

Τοιδέ. cæteri, hi.

Τοιβοφύειν. μ. ύσω. π. υκα. moueo.

Τοίνυν. interdum in aſſumptionibus ponitur pro atqui, at, cæterum, ſicut ἀλλὰ μήν. Interdũ eſt coniũctio collectiua, & ſignificat proinde. Aliquando igitur, licet non ſit collectiuum. Ponitur & pro μέντοι, δὴ τοῦτο. Interdum τοίνυν, παραπληρωματικόν eſt, ſicut uero Latinis. Ἔτι τοίνυν, iam uero, atq; etiam. Οὐ τοίνυν, neq; uero. Ὅτι τοίνυν, quod uero, & quod autem: uel itaq; quod.

Τοίνυν ἄρ, cæterum. Bud. Com.

Τοῖς τῇδε. præſentibus.

Τοῖος. ου. ὁ. &

Τοιόσδε. talis, τοιοῦτος.

Τοίσδεσι Ionicè. pro τοῖς.

Τοῖχος. ου. ὁ. paries, murus. à τεύχω.

Τοιχωρύχος. ονος. ὁ. prædo, τοιχωρύχος.

Τοιχωρυχέω. μ. ήσω. π. κκα. furor, fodio parietes.

Τοιχωρύχος. ου. ὁ. fur, effractor parietũ.

Τοίως. fortiter, pulchrè, exactè.

Τόκα. tunc: pro τότε Doricè.

Τοκάς. άδος. ἡ. fœta, genitrix, caduceus, culter.

Τόκαρ. propterea, διόπερ.

Τοκεύς. έος. ὁ. parens, γονεύς.

Τοκετός. οῦ. ὁ. partus.

Τοκιζόμενος. ὁ. fœneratus.

Τοκιστής. οῦ. ὁ. fœnerator.

Τοκογλύφος. idem.

Τόκος. ου. ὁ. uſura, partus, γένεσις.

Τοκοφορεῖν. fœnerari, uſuram facere.

Τόλμα. ης. ἡ. audacia.

Τολμάω. μ. ήσω. π. κκα. audeo. Interdum ſuſtineo, hoc eſt, quippiam graue in animum induco & mihi impero, Dinarcho κατὰ Δημοσθ. & Iſocr. τίς γὰρ ἐκ τούτων τολμήσει. Sic Quintili. Sed non ſuſtineo conſcius eſſe mihi. Ponitur & pro καρτερῶ, ὑπομένω. Odyſ. ult.. αὐτὰρ ὁ τλῆναι μὲν ἐτόλμα ἐνὶ μεγάροισιν ἑοῖσιν, &c. Bud. Com.

Τολμήεις. ήεντος. ὁ. τολμητίας.

Τόλμημα. ατος. τό. audacia, facinus, moleſtia, ſtrenuitas.

Τολμηρός. οῦ. ὁ. audax, temerarius.

Τολμηρότατος. audaciſsimus, confidentiſsimus.

Τολμητής, &

Τολμητίας. ου. ὁ. temerarius, audax, contumax.

Τόλυς. membrum pudendum.

Τολύπευμα. ατος. τό. collectio, & de lana bene laborata dicitur.

Τολυπεύω. μ. εύσω. π. ευκα. bene tracto, guberno, diſpono, fatigor, laboro, excogito.

Τολύπη. ης. ἡ. lana bene laborata.

Τόμα. forceps.

Τομάω. μ. ήσω. π. ηκα. deſydero: proprie ſectionem. Actiu. accuſ.

Τόμιοι. quatuor dentes anteriores. ἀπὸ τοῦ τέμνειν, id eſt ſecando, qui etiam διχαστῆρες, & κτένες dicuntur.

Τομεύς. έως. ὁ. ſector, caſtrator.

Τομή. ῆς. ἡ. inciſio, ſectio.

Τομιγγή. ῆς. ἡ. reſtis, & funiculus apud Vitruuium.

Τομίας. ου. ὁ. uerres, euiratus.

Τομίς. ίδος. ἡ. forfex.

Τόμος. ου. ὁ, ἡ. inciſio, ſectio. Itē charta, uolumen. ἀπὸ τοῦ τέμνειν, id eſt ſecādo, quòd excidatur è pellib. animantiū.

Τομός. οῦ. inciſus, & inſtrumentum ferreum quo aliquid ſecatur.

Τόμυρις. ἡ. Tomyris, regina Scytharū.

Τομώτερος. ου. ὁ. acutior. Si decus ſermonis pateretur (inquit Valla) poſſet transferri incidentior ſeu amputantior. Interpres in epiſtola ad Hebreos penetrabilior uertit. Deductum eſt à uerbo τέμνω ſeco ſiue incido.

Τὸν. pro τοῦτον, καὶ ὅν.

Τὸν αὐτὸν δὴ τρόπον. eodem modo.

Τοναῖος δρόμος. ὁ ἰσχυρός.

Τονθορίζω. μ. ίσω. π. ικα. καὶ τονθορύζω. ſuſurro, immurmuro ſub lingua: ut ſolent ſerui, quando à dominis uapulant uel obiurgantur.

Τονθρός. όος. ἡ. ſtrepitus, uox.

Τόνος. ου. ὁ. firmitas, contentio, tonus, concentus, ἡ τῆς φωνῆς τάσις, uigor in picturis: id quod ſplendorem Latinè dicunt. Τόνοι item uocantur nerui in ſtomachi lateribus, & funes lecti.

Τονόω. μ. ώσω. π. ωκα. firmo, roboro. Actiu.

Τόξα. τά. arcus. Pluraliter fere utuntur Græci: & comprehendit aliquando ſagittas & pharetram cum arcu.

Τοξάζομαι. τοξάω.

Τόξευμα. ατος. τό. ſagittatio, ſagitta.

Τοξεύω. μ. εύσω. π. ευκα. ſagitto, iaculis peto.

Τοξική. ῆς. ἡ. ars ſagittandi.

Τοξικὸν appellatum uidetur (ut ſcribit Aegineta) quòd eo à Barbaris inficerentur ſagittæ, quæ τοξεύματα dicuntur, uel à taxo arbore uenenata.

Τόξον. ου. τό. arcus, telum.

Τοξοποιεῖν τὰς ὀφρῦς. ſupercilia contrahere, tetricum eſſe.

Τοξοσύνη. τοξική.

Τοξότης. ου. ὁ. ſagittarius.

Τοξοφόρος. ου. ὁ. arcitenens.

Τοπάζιον. lapis pretioſus: ſic dictus ἀπὸ τοῦ τοπάζειν τὸ ζητεῖν, quòd multo ſtudio quæratur. Eſt & inſula rubri maris, quòd obſcuris tēpeſtatibus à nauigantib. ſemper quæreretur.

Τοπάζω. μ. άσω. π. ακα. coniecto, ſuſpicor. Et Troglodytarum lingua quæro. Actiu. accuſ.

Τοπαρχία. ας. ἡ. territorium.

Τοπαστέον. coniiciendum.

Τοπᾶν. ὑπονοεῖν.

Τοπεῖον. funis.

Τοπεῖα. τά. arma nauis, funes. Hinc quidam apud Latinos topiarium opus deducunt, cum plantæ funium modo flexiles & ſequaces in quaslibet formas ducuntur.

Τοπικός. οῦ. ὁ. localis.

Τοπογραφία. ας. ἡ. deſcriptio loci.

Τόποι. οἱ. loci muliebres.

Τοπομαχέω. μ. ήσω. π. ηκα. per locos

ꝑugno non aperta acie. Neutr. abſol.

Τόπος. ου. ὁ. locus.

Τόπῳ. loco & uice.

Τοπῶ. τοπάζω, coniicio, quæro, locos habeo è quibus argumenta peti licet, unde topica altera pars dialecticæ.

Τόρβηλος. ου. ὁ. querulus, delator, contentionis cupidus.

Τόργος. ου. ὁ. uultur apud Siculos.

Τορεία. ας. ἡ. ſculptura, tornatio.

Τόρευμα. ατος. τὸ. toreuma, id eſt opus torno factum.

Τόρευσις. ξεία.

Τορευτής. tornator.

Τορευτός. οῦ. ὁ. tornatus, laboratus.

Τορεύω. μ. εύσω. π. ευκα. orno, ſculpo, laboro, torno conficio, τορνεύω.

Τορέω. μ. ήσω. π. ηκα. ferro transfigo, τρυπῶ. Actiu. accuſ.

Τόρμη. ης. ἡ. repagulum, cibus.

Τορμίς. domina, regina.

Τόρμος. ου. ὁ. modius rotæ, in quo uoluitur axis.

Τορνεύω. μ. εύσω. π. ευκα. ξέω, ſculpo. Neutr. accuſ.

Τόρνευμα. ſcobs, ramentum.

Τόρνος. ου. ὁ. tornus, hoc eſt inſtrumentum quo uaſa detornantur, ſiue cæuantur.

Τορνόω. μ. ώσω. π. ωκα. circumſcribo aliquid circulo, rotundum facio.

Τορύνη. ης. ἡ. cochlear quo olla mouetur.

Τορός. penetrans, uehemens, altus: & de uoce dicitur.

Τόρος. inſtrumentum foſſorium.

Τορώνη. ἡ. regio apud Ariſtotelem.

Τόρως. grauiter.

Τορῶς. manifeſtè, exactè.

Τοσαυτάκις. toties.

Τοσαύτη. ης. ἡ. tanta.

Τοσαχῶς. tot modis.

Τόσον, &

Τοσόνδε, & τοσονδί. tantũ, paululum.

Τόσος. ου. ὁ. tantus.

Τ σοῦσθαι. uenerari. (re.

Τοσούτοις ὕστερον χρόνοις. tanto poſt tẽpo

Τοσοῦτον καθόσον. hactenus, quatenus.

Τοσοῦτον ὅσον. hactenus.

Τοσοῦτον. ἀντὶ τοῦ τοῦτον.

Τοσοῦτος. ου. ὁ. tantus, tot.

Τόσῳ μᾶλλον. tanto magis.

Τοῦτο μὲν & τοῦτο δὲ. partim.

Τότε. tunc, ἦτα.

Τότε δὴ τέλος. tum demum.

Τοῦ. capitur quandoq; pro cuius, ſed cũ alicuius ſignificat, encliticũ eſt.

Τοῦ γὰρ τοῦτο ποιήσει. pro διὰ τί.

Τοῦδε. ſic.

Τοῦ λοιποῦ. deinceps, poſthac, in futurum, poſtea.

Τοῦ χάριν. qua de cauſa.

Τοὐλάχιστον. ſaltem.

Τοὐμόν. meum.

Τοὐμὸν μέρος. pro uirili parte.

Τοὐμοῦ. τὸ. pro τὸ ἐμοῦ.

Τοὐναντίον. præpoſterè, ex diuerſo.

Τοὔνεκα. propterea, τούτου ἕνεκα.

Τοὔνεκα ταῦτα; quorſum hæc?

Τοπιόντος. pro τοῦ μέλλοντος, τοῦ χρόνου.

Τοὐντεῦθεν. deinde.

Τοὔπος. pro τὸ ἔπος.

Τοὔργον. pro τὸ ἔργον.

Τοὺς. ἀντὶ τοῦ οὖς, & ἀντὶ τοῦ τούτους.

Τοὺς ἐν ἡλικίᾳ. uocabant ad bellum per ætatem idoneos.

Τοὔσχατον. extremum, maximum.

Τούτας. pro ταύτας Doricè.

Τουτί Atticè, &

Τοῦτο. hoc.

Τοῦτο γοῦν. id demum.

Τοῦτο μὲν, τοῦτο δὲ, partim & partim, uel nunc nunc, cum & tum, ſimul & ſimul, tum & tum. Et iungitur etiam obliquis caſibus. Id quod ideo fit quia aduerbialiter conſtruitur in

hac ſignificatione. Demoſthen. τοῦτο μὴ τοίνυν βασιλεῖς τοὺς μετ' ἐκφάντο, πῶς ἐκ ἀδικήσεις, ἐὰν ἀφέλῃς τὴν ἀτέλειαν. τοῦτο δὲ ἀρχέβιον καὶ ἡρακλείδην οἳ βυζάντιον παρέδοσαν, Simul enim Thaſios, ſimul Archebium iniuria afficietis. Idem ſignificat τὸ μὴ, τὸ δὲ, uel τὸ μεντοι, τὸ δέ τι. Bud. Com.

Τόφρα poëtice. interim, tandiu, aliquãdo, tunc, ὄφρα.

T P.

Τραβαῖος. ου. ὁ

Τράβεα. ας. trabea, genus ueſtis. Dionyſius lib. 2. τηβέννας ἐμπεπορπημένοι περιπορφύρους φοινικοπαρύφους ἃς καλοῦσι τράβεας, Togas annectẽtes fibulis circundiſtinctas purpura, ſubtegmine puniceo quas trabeas uocãt. Bayſ.

Τραβίτης. ὁ κύων.

Τραγαιναί. αἱ. hircænæ, genus quoddã caprarum ſic uocatum.

Τραγάω. hirceſco, τραγίζω. Hiſtor. lib. 5. ca. 19. ἀφ' ἂν καὶ τὰς ἀμπέλους ὅταν μὴ φέρωσι τραγᾶν καλοῦσι.

Τραγεῖν. comedere, τρώγειν.

Τράγειος. ου. ὁ. hircinus.

Τραγέη. ης. ἡ. pellis hirci.

Τραγέλαφος. ου. ὁ. animal hirco & ceruo ſimile, tragelaphus.

Τραγῆ. τραγέη.

Τραγήματα. τά. bellaria, id eſt ſecundæ menſæ. à τρώγω, cuius ἀόρ. 6. eſt ἔτραγον.

Τραγίζειν. olere hircum, uocem edere inſtar hircorum.

Τραγικὸν πάθος. miſerabilis calamitas.

Τραγικός. οῦ. ὁ. hircinus, tragicus.

Τραγικῶς. tragicè.

Τράγιον. genus fruticis.

Τραγικώτατον. τὸ. tragœdijs maximè celebratum.

Τραγιτής. ſacrilegus.

Τραγοδιδάσκαλος. ου. ὁ. qui tragœdiam recitat.

Τραγομάσχαλος. ου. ὁ. hircoſus, qui uirus alarum olet.

Τραγοπώγων. ου. barbula hirci.

Τραγοριγανίτης οἶνος. ex hircina origano confectum uinum.

Τράγος. ου. ὁ. hircus. παρὰ τὸ τρώγω, πολυφαγος γὰρ. uel παρὰ τὸ τραχὺ δέρμα ἔχειν. Item omnis grauis olentia, in primis quæ ſub alis ſentitur.

Τραγοσκελής. έος. ὁ. Panos epithetũ, hircina habens crura.

Τραγῳδάριον. ου. τὸ. tragœdiola.

Τραγῳδέω. ῶ. ήσω. πε. κα. cano, deploro, oſtento, tragœdias ſcribo.

Τραγῳδία. ας. ἡ. tragœdia. Polyb. de religionibus Romanorum loquens, uocat hoc nomine admirationem & terrorem religionis iniectæ populo ab Auguribus & Pontificibus. ἀπὸ τοῦ τραγᾶν τὸ βαρέως βοᾶν.

Τραγῳδικός. tragicus, ἐμπαθής.

Τραγῳδός. οῦ. ὁ. tragœdus.

Τρακταίζω. dealbo, paro.

Τρακτόν. οῦ. τὸ. cera quæ facta eſt alba.

Τράλλεις. αἱ. Trallis urbs Lydiæ, iuxta Meandrum fluuium, quæ prius Anthea uocabatur.

Τραμός. οῦ. ὁ. amarus.

Τράμις. podex, ὁ πρωκτός.

Τράμπις. ιος. ἡ. nauicula ad traijciendum.

Τρανής. έος. ὁ, ἡ. &

Τρανός. οῦ. ὁ. integer, adultus. Item uerus, manifeſtus, clarus, planus, perſpicuus, & diſertus.

Τρανοῦσθαι. τὸ καταλάμπεσθαι.

Τρανῶ. planũ facio, declaro, illuſtro, & ἐκφαίνω.

Τρανῶς ὁρᾶν. perſpicuè uidere.

Τρανότερον. magis perſpicuum & clarius.

Τρανωτικός. explanator.

Τράπεζα. ης. ἡ. menſa, quaſi τετράπεζα, ἡ κατὰ τεσσάρων ἱσταμένη.

Τραπεζεύς. έως. ὁ. menſalis. Sic uocat Plutarch. eum qui diuerticuli cibiq; cauſa diligit amicum, non ex animo, quem & αἰθολικυθον uocat.

Τραπεζεύς. έως. ὁ. idem, conuiua, paraſitus, catellus domeſticus.

Τραπέζιον. ου. τό. abaculus, & figura quadrangula, inæqualibus duobus oppoſitis lateribus, alijs uero æqualibus.

Τραπεζίτης. ου. ὁ. numularius, monetarius, menſarius.

Τραπεζιτικά γράμματα. rationes menſæ & argentariorum.

Τραπεζοκόμος. ου. ὁ. &

Τραπεζοποιός. ὁ. ſtructor, qui menſam curat, & ad eam ſpectantia: οὐχ ὁ μάγειρος (inquit Heſych.) ἀλλ᾽ ὁ τῆς πόσεως περὶ τὰ συμπόσια παρασκευῆς ἐπιμελούμενος.

Τραπεζοφόρος, &

Τραπεζώ. οῦς. ἡ. ſacerdos Mineruæ ſacris præpoſita, ornans, paransq; omnia.

Τραπελίζω. μ. ίσω. π. ικα. ſubinde muto.

Τραπελός. οῦ. ὁ. mutabilis.

Τραπέω. μ. ήσω. π. ηκα. calco uuas in lacu.

Τραπητής. calcator uuarum.

Τραπητός. ὁ. uinum.

Τραφός. aſper, τραχύς.

Τρασιά. ᾶς. ἡ. locus ubi ſiccantur ficus & caſei.

Τραυλίζομαι, &

Τραυλίζω. μ. ίσω. π. ικα. balbutio, titubo, torta lingua ſum. Neutr. abſol.

Τραυλισμός. οῦ. ὁ. balbuties.

Τραυλός. οῦ. ὁ. balbus, blæſus.

Τραυλότης. ητος. ἡ. blæſitas. Ariſtotel. Probl. ἡ μὲν οὖν τραυλότης, τῷ γράμματός τινος μὴ κρατεῖν, καὶ τοῦτο οὐ τὸ τυχόν. ἡ δὲ ψελλότης τῷ ἐξαίρειν τι ἢ γράμμα ἢ συλλαβήν. ἡ δὲ ἰσχνοφωνία ἀπὸ τοῦ μὴ δύνασθαι ταχὺ συνάψαι τὴν ἑτέραν συλλαβὴν πρὸς τὴν ἑτέραν. uide βαμβακεύς. Bud. Com.

Τραῦμα. ατος. τό. uulnus.

Τραυματίας. ου. ὁ. uulneratus.

Τραυματικός. οῦ. ὁ. uulnerarius, aptus ſanandis uulneribus.

Τραυματισθῆναι. uulneratum eſſe apud Thucydidem, pro βληθῆναι.

Τραύξανα. τά. quæ ex præſepi deciduntur, & quæ iumentis ex pabulo reliqua ſiunt. Item ſpinoſa quædam, & ligna arida.

Τράφαξος. φορμίς, coagulum, caſeus recens.

Τραφερά. ᾶς. ἡ. terra arida.

Τραφερός. οῦ. ὁ. ſiccus, compactus.

Τράφηξ. ηκος. tabula qua panis ad furnum fertur, labiũ nauis in quo ſcalmi ponuntur, lignum.

Τραχεῖα. fiſtula, per quã fluit ſpiritus ab ore ad pulmonẽ. Gell. li. 17. ca. 2.

Τραχεῖος. ἀνδρεῖος.

Τραχηλιάω, &

Τραχηλίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. timidus ſum, aperio, ſuperbio, extollo ceruicem, aduerſor.

Τραχηλίζω. μ. ίσω. π. ικα. diuido animal per ſpinam, iugulo, reſupino, ſalto, διχοτομῶ.

Τράχηλος. ου. ὁ. collum, ſpina à uertice ad finem, ceruix, ſpondylus: παρὰ τὴν τραχύτητα. ὀστώδης γάρ. uel παρὰ τὸ φορεῖν τὰς ἄχθας ἔχειν.

Τραχύνω. μ. υνῶ. π. υγκα. aſperũ facio.

Τραχύς. έος. ὁ. aſper, ſcaber, durus. Vnde τραχὺς ὀργῇ, iracundus.

Τραχυσμός. οῦ. ὁ. &

Τραχύτης. ητος. ἡ. aſperitas.

Τραχυφωνία. ἡ. aſperitas uocis.

Τραχώδης. εος. ὁ. ἡ. aſper, durus.

Τράχωμα. ατος. τό. palpebrarum ſcabritia interior.

Τραχὼν. ῶνος. ὁ. locus ſaxoſus.

Τραυλός. οῦ. balbus.

Τρεῖς. tres, hi & hæ.

Τρέμω. tremo, timeo.

Τρέπομαι. fugo, in fugam uerto, καταβάλλω. Eſt etiam eò redigor, eò deſcendo. Inde ἑτέραν τραπέσθαι, aliam uiam ingredi, aliam rationẽ rei peragendæ inſtituere. ſubintelligitur enim ὁδός. Bud. Com.

Τρεπόμενοι. οἱ. fugientes.

Τρεπτός. οῦ. ὁ. uertibilis.

Τρεπτότης. conuerſio, τροπή.

Τρέπω. μ. ψω. π. φα. uerto, muto, perſequor, fugio ex timore. Actiu. accuſ.

Τρέσαν. deterriti ſunt, fugerunt.

Τρέστης. ου. ὁ. timidus.

Τρέφομαι. augeor, uegetor.

Τρέφω. μ. θρέψω, ad differentiam τοῦ τρέψω à τρέπω. π. φα. nutrio. Actiu. acc.

Τρεχέδειπνοι. apud antiquos uocabantur, qui cũctantius & lentius ad conuiuium ueniebant: κατ' ἀντίφρασιν (ut apparet) ceſſatoribus celeritatem tribuentes.

Τρέχνος. ου. ὁ. truncus, planta, ramus, germen.

Τρέχω. μ. δραμοῦμαι. π. δεδράμηκα. ἀόρ. β. ἔδραμον. curro. Neutr. abſol.

Τρέω. μ. τρέσω. π. κα. timeo, fugio. Acti.

Τρέω. μ. ήσω. π. ηκα. τὸ φεύγω.

Τρηχαλέος. fractus.

Τρηρός. leuis, timidus, celer, paruus.

Τρῆμα. ατος. τὸ. foramen, ὀπὴ, τρύπημα.

Τρηματώδης. εος. ὁ, ἡ. foraminoſus.

Τρήχω. μ. τρήψω. π. φα. perforo. Actiu. accuſatiuo.

Τρήρων. ωνος. ἡ. columba, ſic dicta à timiditate.

Τρῆσις. perforatio.

Τρησκεία. ceremoniæ.

Τρητός. οῦ. ὁ. foratus, teſſelatus.

Τρηχύς. τραχύς.

Τρία ἡμιμναῖα. ſeſquimina, id eſt, tres ſemminæ.

Τρίαινα. ης. ἡ. tridens.

Τριαιναστήρ. ῆρος. ὁ. agricola, qui tridente utitur.

Τριακάς. άδος. ἡ. trigeſima dies menſis, quam pluraliter quoque τριακάδας uocant. Accipitur pro menſe apud Atticos.

Τριάκις. ter Laconicè.

Τριακονθάμματα. τὰ. triginta maculas (niſi interdum ſit pro uincula) habentia.

Τριακονθήμερος. qui habet triginta dies

Τριάκοντα. triginta.

Τριακονταέτης. ἐος. ὁ, ἡ. trigennis. Sciendum quòd cum ætatem ſignat, acuitur: cum tempus, penacuitur.

Τριακοντούτης Atticè. idem. Τριακοντούτιδας Ariſtophan. ſcorta uocat, & κατατριακοντουτίσαι, cum ſcortis rem habere.

Τριακόντορος. ου. nauis triginta remorũ.

Τριακοντόρυγα. τὰ. triginta uallos habentia.

Τριακόσιοι. οἱ. qui ſunt primi cenſus.

Τριάς. άδος. ἡ. trinitas, numerus ternarius.

Τριάζω. uinco. Sumptum ab athletis, apud quos uictoria in triplici certamine ſita erat, et τριαχθῆναι, ter uinci.

Τρίβακον. ου. τὸ. lacerum pallium, trita lacerna.

Τρίβαλλοι. qui uitam inutiliter terunt, ἐν τοῖς βαλανείοις ἀναγάγαι διατριβούμενοι.

Τρίβανον. lecythus, uas, in quo aliquid teritur, cochleare. Inde ἀποτρίβανον.

Τριβάρβαρος. ου. barbariſmus.

Τριβή. ῆς. ἡ. mora, exercitiũ, διατριβή.

Τριβολεκτράπελα. τὰ. cõpoſita dictio ἐκ τοῦ τριβόλου, & ἐκ τραπέλου, & pro duris,

incônditis, & nihili rebus uſurpatur ab Ariſtophane in Nebul.

Τρίβολος. ου. tribulus, inſtrumentum bellicum.

Τρίβος. ου. ἡ. ſemita, callis.

Τρίβροχος. ter madefactus.

Τρίβω. μ. ίψω. π. ιφα. tero, differo, moror. Actiu. accuſ.

Τρίβων. ωνος. ὁ. ueſtis lacera, pallium, frugalis, rudis, ἔμπειρος, ueterator.

Τριβωνάομαι. differo, procraſtino, τυχάζω.

Τριβώνιον. ου. τό. ueſtis attrita.

Τριβωνοφορία. ας. ἡ. ueſtis uilis geſtamẽ.

Τριβωνοφόρος. ου. ὁ. lacera & attrita ueſte indutus.

Τριβωνοφορῶ. geſtare pallium.

Τριγέρων. qui treis ætates uixit, ueluti Neſtor, hoc eſt nonagenarius.

Τριγκόω. ſepio, cingo.

Τρίγλα. ης. ἡ. mulus piſcis, & nomen loci.

Τρίγληνος. ου. ὁ. perfectus, habens treis oculos. nam γλήνη pupilla oculi dicitur. ἀξιοθίαςος, καὶ πολλῆς γλήνης ἄξιος.

Τριγλώχιν. ινος. ὁ. triſulcus.

Τριγονία. ας. ἡ. tertia ætas.

Τριγχός. οῦ. ὁ. ſeptum, munitio.

Τριγχός. paries, στεφάνη, mœnia, ſeptũ, circunuallatio.

Τρίγωνον. τό. triquetrum.

Τρίγωνος. ου. ὁ. triangulus, triangularis, et muſicum inſtrumentũ ψαλτηρίῳ τὴν σχῆμα ἔχων ὁμοίαν ἔχον.

Τρίδουλος. ου. ὁ. ſeruus ex tertia generatione.

Τρίδυμοι. οἱ. ter gemini.

Τριέμβολον. tribus repagulis munitum, forte ac firmũ. Item nauigij quoddam genus, ut Neſtoris nauis apud Homerum.

Τρίενος. trimus.

Τριέσπερος. ου. ὁ. prolixus, triueſper. Epicheton Herculis, quòd tribus ueſperis in unam cõiectis Iupiter cum Alcmena concubuerit, unde natus eſt Hercules.

Τριετές. έος. τό. triennium: τριετὴς uerò cum acuto in fine, trienne.

Τριετηρικός. οῦ. ὁ. triennalis, à τρὶς & ἔτος. unde τριετηρικὰ, trieterica, ſacra Bacchi, quia tertio quoque anno celebrabantur.

Τριετηρίς. ίδος. ἡ. trieteris, id eſt triennium.

Τριετής. trimus.

Τρίζειν. edere uocem miſerabilem, & dolorem teſtantem, ſtridere. De pullis & hirundinibus propriè dicitur.

Τριήμερος. ου. ὁ, ἡ. triduanus, tertio die.

Τριημιπόδιον. ου. τό. ſeſquipes.

Τριημιχοίνιξ. ſeſquichœnix.

Τριηραρχέω. μ. ήσω. π. ηκα. conduco triremem proprijs ſumptibus, nauim guberno.

Τριηράρχημα. ſumptus in triremem.

Τριηραύλης. ου. ὁ. tibicen.

Τριήρης. εος. ἡ. triremis, nauis bellica.

Τριήριον. ου. τό. nauicula, cymba.

Τριηρονόμος. nauclerus, τριήραρχος.

Τριηροποιός. οῦ. ὁ. faber, qui triremes conſtruit.

Τρικάρηνος. triceps, tergeminus.

Τρίκαρπος, τριετής.

Τρικέφαλος. ου. ὁ. triceps.

Τρικλίνιον. ου. τό. &

Τρίκλινος. ου. ὁ. triclinium.

Τρικόνητος. ου. ὁ. dignus qui ſæpius pereat.

Τρίκουρος. ter tonſus.

Τρίκροτος. ου. ὁ. triremis.

Τρικυμία. ας. ἡ. ζάλη, decumanus fluctus, procella maxima, et tempeſtas, ὅταν τὰ τρία κύματα εἰς ἓν συναχθῇ.

Accipitur apud Platonem de Rep. 5. pro maximo riſu: quemadmodum & κῦμα

& κῦμα pro riſu, quo loquentes interdum obruũtur, cum ridiculum quippiam eis excidit. Bud. Com.

Τρίλιστος. ου. ὁ. multum rogatus, aliàs τρίλλιστος, πολυλιτάνευτος.

Τρίμαμμα. ης. ἡ. tritauia.

Τριμερής. έος. ὁ, ἡ. tripartitus.

Τρίμηνος. ου. ὁ. trium menſium.

Τρίμιον. ueſtis uilis, δυσπάθητον ἱμάτιον, & ἀσπιδίσιον.

Τρίμμα. ατος. τὸ. dicitur is q tritus in rebus & exercitatus eſt, ueterator, τετριμμένος ἐν λόγοις. Sic Latinis ſcelus pro ſceleſto. Quintil. appellat attrita actu forenſi ingenia. Eſt & placenta genus nuptialis.

Τρίμμοι. ſunt tramites & limites tranſuerſi in agris.

Τρίμνων. pro eo quod eſt τριῶν μνῶν.

Τριμόριον. ου. τὸ. dodrans.

Τρίμορφος. ου. ὁ, ἡ. triformis.

Τρινακρία. Sicilia, quòd ἄκρας, id eſt promontoria tria habeat, Pachynum, Lilybæum, & Pelorum.

Τρίναξ. ακος. inſtrumentum ruſticum ligneum.

Τρίξα, pro τρίσσα. triplicia.

Τριοβολιμαῖος. triobolaris, id eſt tribus obolis dignus, uilis, ὤωνος.

Τριοδῖτις. ιος. ἡ. triuia.

Τρίοδος. ου. ὁ. triuium.

Τριόρχης, uel τρίορχος. ου. ὁ. buteo, accipitris genus à teſticulorum numero.

Τρίπαιδες. αἱ. trium foliorum matres.

Τρίπαππος. ου. ὁ. tritauus.

Τρίπλαξ. ακος. ὁ, ἡ. triplex, τρίπλυχος.

Τρίπλεθρον. ου. τὸ. trium iugerum.

Τριπλῆ. tripliciter. (rico.

Τριπόδισκος. ου. uicus eſt in agro Mega-

Τριπόθητος. ου. ὁ. optatiſſimus.

Τρίπολος. ου. ὁ, ἡ. tertiatus, de terra ter aratrũ paſſa dicitur. à πολέω, aro, uer-

Τρίπος Aeolice, & (to.

Τρίπους. οδος. ὁ. tripus, olla tripes, & omne quod habet treis pedes. Τρίποδες ἀναθηματικοὶ, qui dicantur, uide ſupra in ἀνάθημα.

Τριπτήρ. lignum, ſiue piſtillus magnus ad uuas conterendas, cochleare.

Τριπτήριον. ου. τὸ. omne quod fricamus, uel ſcalpimus aliquid.

Τριπτός. ου. ὁ. conciſus, contuſus.

Τρίπτυχος. ου. ὁ. triplex.

Τρίς. ter, καὶ ἐπὶ τοῦ πολλάκις.

Τρισαλιτήριος. ου. ὁ. peccator, ἁμαρτωλός.

Τρισέσπερος. idem quod τριέσπερος.

Τρισευδαίμων. ter fœlix, fœliciſſimus.

Τρισίππιον. ου. τὸ. ceu rotula quædam, publica nota quæ igni candefacta, malis equorum imprimi conſueuit.

Τρισκακοδαίμων. ονος. ὁ. ter infœlix.

Τρισκατάπτυστος. ου. ὁ. tribus mortibus dignus, deſpuendus.

Τρισμάκαρες. οἱ. ter beati.

Τρισμός. οῦ. ὁ. ſtridor.

Τρισόλβιος. ου. ὁ. ter fœlix.

Τριστάται. regij ſatellites, qui tria haſtilia manu tenent.

Τρισπός. genus ſerpentis.

Τριστοιχὶ, aduerb. per tres ordines.

Τρίστομος. ὁ. tres habens cuſpides.

Τρίσωμος. ου. ὁ. tricorpor.

Τριταγωνιστής. οῦ. ὁ. certator, ſiue hiſtrio tertij ordinis, hiſtrio qui tertias & ultimas fabulæ partes agit. In hominem uilem dicitur, quod probroſè Demoſthenes Aeſchini obiecit, ὡς ἀδοκιμώτατος τῶν ὑποκριτῶν ἐν τῇ τάξει καταριθμούμενος. hinc

Τριταγωνιστέω. ῶ. ήσω. π. κκα. huiuſmodi hiſtrionem ago.

Τριταῖος. ου. ὁ. tertianus, id eſt die tertio aliquid faciens.

Τριτάλαντον. τὸ. pondus trium talentorum, ſiue quod tribus talentis conſtat.

Τριτανυσόν. τὸ. longum, extenſum.
Τρίτατος. ου. ὁ. tertius.
Τριτεγγόνη. ης. ἡ. trineptis.
Τριτέγγονος. ου. ὁ. trinepos.
Τριτεύς. ternarius, menſura ſedecim chœnicum, bes hemimedimni.
Τριτημόριον. ου. τὸ. triens, οἱ ἓξ χαλκοί.
Τριτογένεια. Mineruæ epitheton, quòd apud Tritonem Africæ fluuium apparuerit. Apud Ariſtoph. genus eſt ſaltationis in armis in Mineruæ honorem.
Τριτομηνίς. tertia menſis dies.
Τρίτον, aduerb. tertium.
Τρίτον ἡμίδραχμον. duæ drachmæ & ſemis.
Τριτοπάτωρ. ορος. ὁ. proauus. Et τριτοπάτορες, dæmones quidam, aut uenti.
Τρίτος. ου. ὁ. tertius. Vnde διὰ τρίτου, tertio die.
Τριττύα, &
Τριττύς. ύος. legitimũ erat ſacrificium ex tribus uictimis conſtans, uidelicet porco, ariete & hirco, authore Ariſtot.
Τριττώ. όος. ἡ. caput.
Τρίτωνα. nomen inſtrumenti muſici.
Τριφαλαγγία. triplex phalanx.
Τριφάλεια. ας. galea tres criſtas habẽs.
Τριφάσιος, uel τριφάσσιος. ου. ὁ, ἡ. triplex, τριπλάσιος, τρίφυος.
Τριφύλακτος. in tres uigilias diuiſa.
Τρίφυλλον. ου. trifolium herba.
Τριφυής. οῦς. ὁ. triplex.
Τρίχα. tripliciter, τριχῶς.
Τριχάικες. qui aſſiduò uerſantur in prælijs, ueluti aſſiduè cõcutientes ac motantes criſtas, in quibus plerunq; capillorum quadam ſimilitudine propendent equinæ ſetæ, unde illud, Criſtaq; hirſutus equina. Heſiodus tres illos populos diuerſos hoc nomine appellauit, qui Cretam incoluerunt, Pelaſgos uidelicet, Achæos, & Dores, οὕνεκα τριχθὰ γαῖαν ἑκὰς πάτρης ἐδάσαντο, quoniam (inquit) procul à patria terram diſtribuerũt trifariã.

Τρίχαι. ſardæ piſces.
Τρίχακτον. ου. τὸ. pecten.
Τρίχαπλον. ου. τὸ. quod ex crinibus contextum eſt bombycinum, πολύτιμον.
Τρίχες. αἱ. capilli, à nominatiuo θρίξ. Nonius ſcribit inde tricas dici Latinè extrita aſpiratione.
Τριχῆ. in treis partes.
Τρίχλωον. τὸ. τρικόρυφον.
Τριχθά. tripliciter, τρίχα.
Τριχία. ας. ἡ. pilaris morbus, eſt autem mammarum uitium.
Τριχίαι. αἱ. ſardæ.
Τριχίασις. quaſi capillatio, anguſtiſſima rhogme eſt ſenſum fallens plerunq;, eamq; ob cauſam latens, quæ quia non facilè ſe oſtendit, mortis cauſam ſæpe affert. A capillis Græci eam nominauerunt, quoniam anguſta, exilis, & ſenſum effugiens, quales capilli ſunt in calua capitis diſcurrentes.
Τριχίδες. ſardinæ, genus piſcis, qui & τρίσσαι uocantur.
Τριχίνιον. ου. ὁ. ueſtis ex pilis confecta.
Τρίχινος. ου. ὁ. ex pilis uel ſetis compoſitus, & contextus, laneus.
Τριχοβρῶτες. uermes qui pilos arrodunt, ut ſunt tineæ, teredines, & id genus.
Τρίχοθεν. tribus ex locis.
Τριχοκόμος. ου. ὁ. comatus, comæ ſtudioſus.
Τριχολάβιον, &
Τριχολαβίς. uolſella.
Τριχολογεῖν. de rebus leuibus diſceptare, crines & floccos legere.
Τρίχορδα. trifida.
Τρίχορδον. τὸ. organum muſicum.
Τριχορρυοῦντες. οἱ. qui patiuntur deflu

xum capillorum.

Τριχοτρῶνται. τριχοβρῶτις.

Τρίχρονος. ὁ. ὁ. trium temporum.

Τριχοινιαῖος. ὁ. ὁ. tricongialis.

Τριχοφυὶς. τὸ. quod reſtituit capillos.

Τριχώδης. εος. ὁ, ἡ. capilloſus. καὶ τριχώδη, machinæ bellicæ ad urbes expugnandas.

Τρίχωμα. ατος. τὸ. coma, uillus.

Τριχωμανὶς. τὸ. fidicula.

Τρίχωρος. ὁ. ὁ. ternum capax.

Τριχῶς. tripliciter, ὑπομνηματικῶς.

Τρίχωσις. ιος. ἡ. λοχμός, et τριχῶσαι, θάψαι.

Τριχωτόν. pars ea capitis quæ capillis tegitur, calua, cranium.

Τριψημερέω. milito, tranſigo horas, tempus fallo, differo.

Τρίψις. ιος. ἡ. tritio, fricatio.

Τριώβολον. tres oboli, merces iudicis.

Τριώπης. ὁ. ὁ. trioculus.

Τριώροφος. ὁ. triplex laqueariū & culmen habens, τρίστεγος.

Τριώδης. ὁ. monile.

Τρώειν. lædere, ſecare.

Τροθόνη. ης. ἡ. linteum.

Τροῖα. ας. ἡ. Troia, quæ & Ilium.

Τρόμαξε. intremuit.

Τρομβώδης. ὁ. ὁ. turbinatus.

Τρομέω. μ. ήσω. π. ηκα. tremo, timeo.

Τρομητός. ὁ. ὁ. tremulus.

Τρόμος. ὁ. ὁ. tremor, timor, fuga.

Τρομώδης. εος. ὁ, ἡ. tremulus.

Τρόνος. ſtupa, ſtamen, fuſum, ἀραχνίδιον.

Τροπαί. bruma.

Τροπαῖα. ἡ. Iunonis cognomen, in cuius honorem dedicabantur trophæa.

Τρόπαιον. ὁ. τὸ. trophæum, uexillum, ſignum quod uictores erigebant, ubi hoſtes in fugam uertiſſent. ἀπὸ τοῦ τρέπειν. Veteres Attici circumflectebant penultimam, Iones uero penacuunt.

Τροπαιοῦχέω. trophæum ſtatuo, ἀριστεύω.

Τροπαιοῦχος. ὁ. ὁ. in cuius poteſtate ſunt trophæa. Interpretatur à Dionyſ. Iupiter feretrius, aut σκυλοφόρος, aut ὑπερφερέτης, ὅτι πάντων ὑπερέχει, καὶ πᾶσαν ἐν κύκλῳ περιείληφε τὴν τῶν ὄντων φύσιν τε καὶ κίνησιν.

Τροπαιοφορία. cum in pompa circunferuntur & oſtentantur monumenta uictoriæ.

Τροπαιοφόρος. trophæum ferens, anteſignanus.

Τροπαλίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. &

Τροπαλίζω. uerto.

Τροπαλισμός. ὁ. ὁ. conuerſio, mutatio.

Τροπαλός. ὁ. ὁ. aſper, τραχύς.

Τροπέω. μ. ήσω. π. ηκα. retrouerto. Actiu. accuſ.

Τροπή. ῆς. ἡ. mutatio, conuerſio, fuga, ἧττα. & pro ſolſtitio accipitur, addito χειμερινὴ, uel θερινή.

Τρόπηξ. ηκος. ὁ. remus, pars remi quæ manu tenetur.

Τροπίας de uino dicitur quod uappeſcit, & uim ſuam perdere cœpit, quod etiam ἐκτροπίας dicitur, & ὀξίνης.

Τροπικῶς. allegoricè, metaphoricè, οὐκ ἀληθῶς, θεωρητικῶς.

Τροπίδια. ligna ad carinam nauis idonea.

Τροπίς. ιος. ἡ. carina nauis, στεῖρα.

Τροπολογία. cum ſermo ad emendationem morum dirigitur.

Τρόπον τινά. quodammodo.

Τρόπος. ὁ. ὁ. modus, mos, ſententia, uoluntas, ratio. Vnde ἀπὸ τρόπου, id eſt ἔξω τοῦ τρόπου, alienum ab honeſtis moribus, quod bonis moribus non conueniat. Ab re Latinè dicitur. Huic opponitur πρὸς τρόπου, id eſt è re.

Τροπὸς. ὁ. lorum quo remus ſcalmo alligatur. παρὰ τὸ τρέπεσθαι, τὸ στρέφεσθαι καὶ ἐλαύνεσθαι.

Τροποῦμαι. fundo, fugo, καταγωνίζομαι.

Τροποφορέω. μ. ήσω. π. ηκα. mores tolero, morem gero. Neutr. abſol. & in Actis cũ accuſ. ἐτροποφόρησαν αὐτούς.

Τροπόω. μ. ώσω. π. ωκα. in fugam uerto, uinco, muto. Actiu. accuſ.

Τροπωτήρ. ῆρος. τροπός.

Τροφαλίς. ίδος. caſeus, coloſtrum. Quidam uocãt τρυφαλίδα, de quo infra.

Τροφεῖον. ου. τὸ. merces educationis, educatio.

Τροφεύς. έως. ὁ. educator, nutritius.

Τροφή. ῆς. ἡ. nutrimentum, eſca, alimonia, alimentum, uictus, educatio, commeatus.

Τρόφι pro τρόφιμον. magnum, plenum, εὐτραφές.

Τροφίας. equus eſt domi nutritus, non ex armentitijs aut gregarijs, quos φορβάδας uocant.

Τροφίμη. ης. ἡ. mater, domina.

Τρόφιμος. ου. ὁ. nutritus, magnus, adultus, alumnus, nutritor.

Τροφιώδης. denſus, coagulatus.

Τροφόεις. εντος. ὁ. bene educatus, magnus, ſolidus, εὐτραφής.

Τροφός. οῦ. ὁ, ἡ. nutritor, uel nutrix ſeu altrix, herus, mater. Dicitur & neutro genere τροφόν.

Τροφώνια. τὰ. feſta Trophonij.

Τροχάζω. μ. άσω. π. ακα. curro, cedo, feſtino, προλαμβάνω.

Τροχαῖος. ου. trochæus, pes cõſtans ſyllaba longa & breui. διὰ τὸ τοὺς νέους τρέχοντας τοὺς βωμοὺς τοιούτῳ μέτρῳ ᾄδειν.

Τροχαλός. οῦ. ὁ. rotũdus, aſper, rotabilis.

Τρόχαλος. lapillus in ripa, uel litore, κόχλαξ. Item τρόχαλος γέρων, ſenex incuruus inſtar rotæ.

Τροχαντήρ. pars puppis, coxæ caput, quod in femoris acetabulum inſeritur.

Τροχηλατέω. μ. ήσω. π. ηκα. aurigor, ἐλαύνω.

Τροχηλάτης. ου. ὁ. auriga.

Τροχήλατος. ου. ἡ. locus ubi agitur rota.

Τροχιά. ᾶς. ἡ. orbita, curſus, ueſtigium.

Τροχίας. ὁ. curſor, nuntius, ἀκόλουθος.

Τροχίλιον. ου. τὸ. rotula.

Τροχίλος. auis quædam, à τρέχω.

Τροχίζω. tormentis exquiro.

Τροχίσκος. ου. rotula, paſtillus.

Τρόχμαλον. calculus, lapillus, τρόχαλος.

Τρόχμαλος. maceries.

Τροχοειδής. έος. ὁ, ἡ. rotæ ſpeciem habens, rotundus.

Τροχόεις. εντος. ὁ. idem.

Τροχοποιεῖν. rotas facere.

Τροχός. οῦ. ὁ. κύκλος, reuolutio, rota, inſtrumentũ ad quæſtiones, tormẽtaq́.

Τρόχος. ου. ὁ. curſus, δρόμος.

Τροχόω. curro.

Τρυβλίον. ου. τὸ. catinus, patella, ollula, acetabulum.

Τρυγάω. μ. ήσω. π. ηκα. uindemio, fruor, uoluptatem capio.

Τρυγηρός. οῦ. ὁ. fæculentus, τρυγώδης, ὀξύς.

Τρυγητός. οῦ. ὁ. uindemia.

Τρυγέω. ſicco.

Τρύγη. ης. ἡ. nũc triticũ ſignificat, nũc hordeum, nunc fructum quemlibet.

Τρυγητής. οῦ. ὁ. uindemiator.

Τρυγητός. οῦ. ὁ. uindemiæ tempus.

Τρύγητος. ου. ὁ. uindemia, id eſt uua.

Τρυγίας. ου. ὁ. fæx.

Τρύγινος. ου. ὁ fæcatus.

Τρυγοδαίμονες. poëtæ, qui fæce faciem inuncti ne cognoſcerentur, plauſtriſq́ inuecti poëmata canebant.

Τρύγοιπος. ου. ὁ. uas uimineũ, quod ſupponitur buccæ torcularis, quando muſta fluunt. παρὰ τὸ [illegible], τὸ θλίβειν καὶ πιέζειν τὴν τρύγα.

Τρυγῳδέω. conuicior, ſcommate noto, κωμῳδῶ. De ſcenicis dicebatur, qui ora fæce perluebant. Eraſ. prouerb. E plauſtro loqui.

Τρυγώδης

Τρυγώδης. fæculentus.

Τρυγών. όνος. ἡ. turtur, coitus, καὶ συὸς τροφ@, à uerbo τρύζειν, quod turturum eſt.

Τρυγὼν θαλασσία. paſtinaca marina, ex numero uenenatorum.

Τρύζω. μ. ύσω. π. υκα. ſtrido, obſtrepo, gemo, tryſſo. Neut. abſol.

Τρύμα, &

Τρυμαλιά. ᾶς. ἡ. foramen, τρύπη.

Τρύμη. idem, ueteranus.

Τρύξ. γός. ὁ. fæx, muſtum. Veteres item uinum uocabant τρύγα, à præcipua, quæ in eo pars eſt: & τρυγᾶν pro uindemiare.

Τρύπα. ας. ἡ. foramen.

Τρυπάνη. ης. ἡ. &

Τρύπανον. ου. τὸ. terebrum.

Τρυπανίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. &

Τρυπάω. μ. ήσω. π. ηκα. terebro, perforo, aperio, patefacio, pertundo. Vnde τετρυπημένον πίθον, pertuſum dolium. Et τετρυπημέναι ψῆφοι, calculi damnatorij, ſicut πλήρεις abſolutorij. Bud. Com.

Τρύπημα. ατος. τὸ. foramen.

Τρυσίβιος. uitam crucians, moleſtus.

Τρῦσις. morbus, labor.

Τρύσκω. τρύχω, ξηραίνω, ſicco, moleſto.

Τρυσμός. οῦ. ὁ. gemitus, murmur.

Τρυσός. οῦ. ὁ. æger, imbecillis.

Τρυτανεύω. μ. εύσω. π. ευκα. trutino.

Τρυτάνη. ης. ἡ. trutina, lanx.

Τρυτοδόχη. ης. ἡ. theca trutinæ.

Τριττυαρχέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſum tribunus.

Τριττύς. ύος. ἡ. tribus, uel potius τριτύς, quæ tertia tribus pars eſt.

Τρυφάλεια. ας. ἡ. galea, & conus galeæ: quaſi τρίφαλος, à triplici criſta, ſiue cono.

Τρυφαλίδες. αἱ. ſerum, coloſtra, τροφαλίδες, τὰ τμήματα τοῦ ἁπαλοῦ τυροῦ.

Τρυφάω. μ. ήσω. π. ηκα. delicior, genio indulgeo, delicioſe ago, fruor, luxurioſe utor, uoluptatem capio.

Τρυφερόβιος. delicata, ſuauis uita.

Τρυφερός. οῦ. ὁ. delicatus, tener, ψιλός.

Τρυφερόχρωτος. habẽs teneram cutem.

Τρυφή. ῆς. ἡ. deliciæ, mollities, luxuries, ludibrium, γαστριμαργία λιχνεία, θρύπτεται γὰρ καὶ διακλᾶ ἡμῶν τὸ σῶμα.

Τρυφηλός, &

Τροφητής. uoluptuarius, heluo.

Τρύφος. εος. τὸ. fruſtum, fragmentum, κλάσμα, à θρύπτω τὸ διακλῶ.

Τρύφων. ωνος. ὁ. Trypho grammaticus Alexandrinus.

Τρυφῶν. delicians, delicatus.

Τρυχόω. μ. ώσω. π. ωκα. &

Τρύχω. μ. ύξω. π. υχα. &

Τρύω. uexo, opprimo, corrumpo, defatigo, conficio, diuexo, exhaurio, extenuo. Actiu. accuſ.

Τρῳάς. άδος. Troas, hoc eſt mulier Troiana: uel etiã regio in qua Ilium fuit.

Τρωγάλιον. τὸ. cicer frixum, bellarium.

Τρωγάλιος. ου. ὁ. comeſtibilis.

Τρώγλη. ης. ἡ. foramen, ἐκ τοῦ τρώγω τὸ διαβιβρώσκω.

Τρωγλῖται. hirundinum ſpecies: ſic dictæ, quòd in foraminibus & cauernis nidulentur. Vocantur etiam ἄποδοι & κύψελοι.

Τρωγλοδῦται. οἱ. populi cauernas incolentes.

Τρωγλοδυτεῖ. latibula petit.

Τρωγλοδύτης. ου. ὁ. paſſer.

Τρωγλοδυτικά. animalia quæ cauernas ſubeunt & in ijs degunt.

Τρωγλοδυτική. ῆς. ἡ. ſpecies uiperæ.

Τρώγω. μ. ώξω. π. ωχα. φαγεῖμαι, comedo: propriè de brutis, ſicut ἐσθίω de hominibus.

Τρώζειν. coire, ſtrepere.

Τρωή. Troiana.

Τρωκτά. τὰ. eſculenta, edulia.

Τρώκτης.ου.ὁ.ingenioſus, aſtutus, impoſtor, ἀποστερητής, uorax.

Τρῶμα.damnum, clades.

Τρώξ.γός.ὁ.gurgulio.

Τρώξιμος.ου.ὁ. comeſtibilis, maturus, cibaria, eſcaria, edulia.

Τρωπάσκω, &

Τρωπάω. uerto, in fugam conijcio. Actiu. accuſ.

Τρῶσις.ιος.ἡ.uulneratio.

Τρώσκω. τὸ τρώω.

Τρωτός.οῦ.ὁ.uulnerabilis, παθητός.

Τρωχάω.μ.άσω.π.ακα. curro. Neutrum abſol.

Τρώω.lædo, uulnero.

T Y.

Τύ Doricè, & Aeolicè ponitur pro σύ, & eſt tam nominatiui quàm accuſatiui caſus. Interdum eſt ſyllabica adiectio.

Τυγχάνω.μ.τεύξομαι.π.τετύχηκα.ἀόρ.β. ἔτυχον.ſum, aſſequor. Iungitur cum uerbis alijs tam in præſenti quàm præterito. Accipitur interdũ in malam partẽ, ſicut χρῆσθαι & ἀπολαύειν. Neutr.genit. Vnde

Τυγχάνω τῆς διαλαγῆς. aliquem mihi concilio.

Τυγχάνει. conſtat.

Τυγχάνειν τῶν δικαίων. ius ſuũ obtinere.

Τυγχανόντων. aſſequantur, pro eo quod eſt τυγχανέτωσαν.

Τυδεύς.έος.ὁ.Tydeus Diomedis pater.

Τυκάνη.ἡ.inſtrumẽtum quo fruges triturantur.

Τυκίζω. περιξέω, ξέω, polio. Ariſtoph. Auib. τούτους δ' ἐτύκιζον αἱ γέρανοι τοῖς ῥύγχεσι.

Τῦκος. inſtrumentum quo lapides incidunt & poliunt, cælum.

Τυκτὸν κακόν. magnum malum.

Τυκτός.οῦ.ὁ.factus, paratus, χειροποίητος, ſubornatus, elaboratus.

Τύκω.μ.ύξω.paro.

Τύλη.ης.ἡ.στρωμνή, callus, καὶ τῆς καμήλου ἀπὸ τῆς ῥάχεως τὸ ἄκρον δέρμα.

Τυλίσσω. uoluo.

Τύλος.ου.ὁ.τύλη.

Τυλόω.μ.ώσω.π.ωκα. duro ut callus, calleſco, occaleo. Neutr.abſol.

Τυλώδης.εος.ὁ,ἡ. calloſus.

Τύλον.ου.τὸ. pudendum membrum.

Τύλωμα.ατος.τὸ. exulceratio, tuber, inferior pars pedis, τύμμα.

Τυμβάς.άδος.ἡ.uenefica, quòd in ſepulchris identidem uerſetur, φαρμακίς.

Τυμβεύω.ſepelio, exequias celebro.

Τυμβογέρων. ſenex capularis, παρακμάξ.

Τύμβος.ου.ὁ.tumba, ſepulchrum. παρὰ τὸ τύφεσθαι ἐκεῖ τὸ νεκρὸν σῶμα, τουτέστι καίεσθαι.

Τυμβοχοέω. ſtruo tumulum, ſepelio.

Τυμβ χίη.ης.ἡ.tumba cauata ad ſepeliendum.

Τυμβωρυχέω.μ.ήσω.π.ηκα. ſepulchra deprædor. Neutr.abſol.

Τυμβωρυχήσας. ὁ. qui ſuffodit ſepulchrum.

Τυμβωρύχος.ου.ὁ.ſpoliator mortuorum.

Τύμμα.τὸ. percuſsio, πληγή, uulnus.

Τυμπανίζω.μ.ίσω.π.ικα.diſtendo, id eſt tympanum extendo, uerbero, cũ tumultu expello. Nam tympanum, lignum eſt, quo ſontes cædebantur.

Τυμπανίστρια.ας.ἡ. tympaniſtria.

Τυμπανίτης. ſpecies aquæ intercutis.

Τυμπανοειδής.εος.ὁ,ἡ.tympano ſimilis.

Τύμπανον.ου.τὸ.tympanũ, quod erat inſtrumentum, ex una parte membrana clauſum, intus uacuum, quod baculo pulſatur. Vulgo ſumber uoce corrupta. Eo uti ſolebant in ſacrificio matris deûm. Item lignum quo cædebantur nocentes.

Item rota quæ à calcantibus uerſatur, qualem paſsim uidemus in

ea machina, qua ſaxa ſubuehuntur in magnis ædificationibus. Verbo Græco γέρανος dicitur, id eſt grus, quo uerbo etiam lingua uulgaris ſolet uti.

Τυμπανοφορῶμαι. tympanum porto.

Τυὺν. tu, pro σὺ Doricè.

Τιύνυμι. ulciſcor, τίννυμι.

Τωτλάζειν. in luto ingredi, aut luto aſpergere, blaterare, ταυτολογεῖν.

Τωύτλος. ου. ὁ. lutum, locus cœnoſus.

Τωτλώδης. ου. ὁ, ἡ. lutoſus, ἰλυώδης.

Τύξις. apparatus.

Τυπάζω. μ. άσω. amputo, κόπτω.

Τυπάς. άδος. ἡ. malleus, σφύρα.

Τυπίω pro κτυπίω, & πλήσσω. ſono, uerbero.

Τυπή. ῆς. ἡ. percuſſio, πληγή.

Τύπης. ου. ὁ. percuſſor.

Τυπικός. umbratilis. Inde τυπικὸν quod μυστικὸν eſt & ἀλληγορικὸν, ſiue συμβολικὸν, cuiuſmodi fuit doctrina ueteris teſtamenti.

Τύπος. ου. ὁ. forma, ex qua exprimuntur ſimulacra, adumbratio rudis. Τύποι & ὑπογραφαὶ (inquit Gel. li. 1.) deſcriptiones ſunt minus exactæ quàm ὁρισμοί. Inde τυπώδης μάθησις, craſsior doctrina, Ariſtot. Et τύπῳ λέγειν. ſummatim dicere, τύπῳ λαμβάνειν, τύπῳ ἀποδεικνύειν. Et τυπωδῶς. Cic. ad Attic. 4. Illud etiam te rogo, τὴν παροῦσαν κατάστασιν τυπωδῶς, ne hoſpes iſtuc ueniam. Id eſt rerum præſentium ſtatum ſummatim mihi deſcribas. Item τύπος figura & umbra, & ueluti imago & ſymbolũ ueritatis, Greg. Itẽ cauitas ea, quæ eſt in labio inferiori. Bud. Com.

Τυπόω. μ. ώσω. π. ωκα. ſigno, formo, ſculpo. Actiu. accuſ.

Τυπτίζω, &

Τύπτω. μ. ύψω. π. φα. uerbero.

Τύπωμα. ατος. τό. uaſculum.

Τύπωσις. εως. ἡ. impreſsio, formatio.

Τυραννεῖον. ου. τό. domicilium tyranni.

Τυραννεύω. μ. εύσω. tyrannum ago.

Τυραννέω. μ. ήσω. π. ηκα. ἄρχω, regno. Actiu. genit. aut accuſ.

Τυραννία. ας. ἡ. τυραννίς.

Τυραννιάω. μ. άσω. π. ακα. tyrannidem affecto. Neutr. abſol.

Τυραννικός. ῆ. ὁ. tyrãnicus. Apud Iſocr. pro dominãdi perito, quaſi τυραννευτικός.

Τυραννικῶς. tyrannicè.

Τυραννίς. ίδος. ἡ. tyrannis.

Τυραννισείοντα. τὸν. geſtientem tyrannidem.

Τυραννοκτονία. tyranni cædes.

Τυραννοκτόνος. ου. ὁ. tyrannicida.

Τυραννοκτονῶ. tyrannum occido.

Τύραννος. ου. ὁ. tyrannus, iniquus rex.

Τυρβάζομαι. ſolicitor.

Τυρβάζω. μ. άσω. π. ακα. turbo, τὸν πηλὸν ταράττω. Actiu. accuſ.

Τυρβίω. idem.

Τύρβη. ης. ἡ. turba, tumultus inductio.

Τύρεια. ας. ἡ. confectio caſei.

Τύρευσις. idem.

Τυρεύω. μ. εύσω. ſtruo, molior, μηχανῶ, κατασκευάζω.

Τυρόω. cogo, coagulo, συνίστημι, συμπήγνυμι, ταράττω. Inde deducitur τυρὸς, hoc eſt caſeus, qui lacte agitato, coagulatoq́ conficitur.

Τυρίον. ου. τό. caſeolus.

Τύρις. Perſica ueſtis, & fluuij nomen.

Τυρίς. ίδος. ἡ. circuitus muri, τύρσις.

Τυρόκνη. ης. ἡ. &

Τυρόκνηστις. ιος. ἡ. gladius militaris, & inſtrumẽtum, & urbis nomen, à muliere quadam, quæ prima in caſeos lac coëgit.

Τυροκομεῖον. είου. τό. fiſcella in qua caſeus ſeruatur.

Τυροπωλέω. caſeos empturus pondero.

unde ſimpliciter pro πιθμάω accipi tur.

Τυρός.ȣ̃.ὁ.caſeus.uide τυρόω.

Τύρος.ȣ.ἡ.Tyrus inſula Phœniciæ.

Τυρȣ̃σθαι.denſari in caſeum, coloſtrari, agitari, turbari.

Τυῤῥηνός.ȣ̃.ὁ.Tyrrhenus, gentile.

Τύρσις.ιος.ἡ.ambitus muri & uiarum, turris, mœnia. à Tyrrhenis eorum inuentoribus dicta.

Τύσσω.μ.ύξω.π.υχα.ſupplico.

Τυτθά, &

Τυτθόν.citius, paululum.

Τυτθός.ȣ̃.ὁ.paruus, infans, paruulus. ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἀποτιτθίων βρεφῶν.

Τυφεδανός.ȣ̃.ὁ.faſtuoſus, τετυφωμένος.

Τυφλός.ȣ̃.ὁ.cæcus, ponitur etiam pro ſurdo, ἀπατηλός.

Τυφλότης.ητος.ἡ.cæcitas.

Τυφλόω.μ.ώσω.π.ωκα.excæco. Actiu. accuſ.

Τυφλόττω.cæcus ſum.

Τυφογέρων.ſenex delirus, & dignus uerberari uel potius διὰ τὸ δεῖν ἤδη τύφεσθαι, ἤτοι καίεσθαι νεκρικῶς, ſenex ca pularis, ſilicernium.

Τύφομαι.fumigo, fumo, comburo.

Τυφόομαι.μ.ώσομαι.π.ωμαι. inaniter ia cto, ſuperbio. Depon. datiuo iung.

Τῦφος.ȣ.ὁ.ſuperbia, ſuperbus, elatio.

Τύφω.μ.ύψω.π.υφα.incendo, uro. Actiu. accuſ.

Τυφωεύς.έος.ὁ.Typhoëus gigas ſub Arimis montibus ſepultus, qui repugnauit Ioui, ut fabulantur poëtæ.

Τυφῶν.ῶνος.Typhon gigantis nomen, qui Typhoëus dicitur. Dicitur quoque uentus turbulentus, fulgur, uortex.

Τυφωνία. genus delirij cum furore mixtum.

Τυφωνικός.ȣ̃.auſtralis. Luc. in Act. τυφωνικὸς ἄνεμος ὁ καλούμενος εὐροκλύδων.

Τυχῶς.τυχόν.

Τυχαῖος.ȣ.ὁ.caſualis.

Τυγχάνω.μ.ύσω.π.υχα.conſequor, contingo. Vnde τυχεῖν τῆς εἰρήνης, pacem componere. Τυχεῖν τῆς τιμωρίας, dare pœnas. Τυχεῖν τῆς χάριτος, gratiam inire.

Τύχη.ης.ἡ.fortuna, ſors, caſus, euentus.

Τυχηρός.ȣ̃.ὁ.fortunatus, fortuitus.

Τυχικῶς.fortuitu.

Τυχίος.ȣ̃.ὁ.Tychius faber celeberrimus apud Homerum, qui Aiacis clypeum elaborauit.

Τυχόν.fortuitò, ubique obuium, uile, fortè.

Τύχω.τάχω, facio.

Τυχών.ὁ.quilibet, gregarius, ſed τύχων, dæmon quidam.

Τυχόντως.quolibet modo.

Τυψίλη.ης.ἡ.ſordes aurium.

T Ω.

Τῷ.huic. Et interrogatiue quare, quamobrem, διὰ τὸ, unde, ex quo, ut τῷ τοῦτο τεκμαίρῃ; unde hoc coniectas? Aliquando ideo, διότι.

Τώ.quo, illi, dualis eſt numeri.

Τώγε.οὗ ἕνεκα.

Τῷδε.τῷ, ſic.

Τῷ ὄντι.ſanè, certè.

Τῷ τρόπῳ.quo modo.

Τῶ.capio. Hom. τῶ πίε οἶνον.

Τωθάζω.μ.άσω.π.ακα.mordeo, irrideo, conuicijs inſector, decipio, glorior. Actiuum.

Τωθασμός.ȣ̃.ὁ.irriſio, χλευασμός.

Τωθαστής.ȣ̃.ὁ.&

Τωθαστικός.ȣ̃.ὁ.mordax, irriſorius.

Τωθαστική.ars irridendi & mordendi.

Τῶνγε.ideo, ſic.

Τῶς.ſic, ſimiliter.

Τώς Dorice pro ὥς.ſic, οὕτως: et pro τοὺς.

Ὗ. admirantis aduerbium, uel imitatio ſonitus, quẽ quis odorans aliquid, ſpiritu naribus attracto reddit.

Ὑάδες. αἱ. ſtellæ quæ in capite tauri ſunt, ἀπὸ τοῦ ὕειν, id eſt pluere appellatæ. Nam & cum oriuntur, & occidunt, tempeſtates, pluuias, largosq́ imbres cient. Gell. li. 3. ca. 9.

Ὕαινα. ης. ἡ. hyæna ſerpens.

Ὑακίζω. μ. ίσω. madefacio, pluo.

Ὑακίνθια. feſta Hyacinthi Lacedæmone celebrari ſolita.

Ὑακινθίζω. hyacinthum refero.

Ὑακίνθινος. ου. ὁ. hyacinthinus, ſubniger, purpureus.

Ὑακινθίνῳ βαφεὺς, hyacinthino colore inſecti.

Ὑάκινθος. ου. ὁ. Hyacinthus puer, ex quo & flori eo nomen, quem Romani uaccinium appellant. Folium habet bulbi, caulem palmeum, læuem, tenuioremq́ digito minimo, coloris herbacei, comam iacentem, incuruam, plenam floris purpurei, radice bulbacea. Erumpit cum uiola nigra uere, ſed ante roſam. De hoc Ruel. lib. 3. cap. 104.

Ὕαλη. uitrum, bombyx, uermiculus.

Ὑαλίζω. lucidus ſum, colore uitreo.

Ὑάλινος. ου. ὁ uitreus.

Ὑάλιος. bellicus, ἐνυάλιος, Martis epitheton.

Ὑαλός. οῦ. ὁ. ſplendidus, manſuetus, pretioſus.

Ὑαλοειδής. έος. ὁ, ἡ. qui eſt uitri modo, translucidus.

Ὑαλόεις. pellucidus, ſplendidus.

Ὕαλος Attice pro ὕελος. ου. ὁ. uel ἡ. uitrũ.

Ὑαλουργεῖον. ου. τό. officina uitriaria.

Ὑαλουργός. οῦ. ὁ. uitriarius.

Ὑαλώζω. μ. ώσω. repræſento colorem aut naturam uitri.

Ὑάνιος. terribilis, moleſtus, ſupinus, ἀκαῖος, fortuitus.

Ὑανία. ας. ἡ. tumultus, pugna, iniuria.

Ὑάξ. temo nauis, dux uiæ, οἴαξ.

Ὑάσιν. filijs.

Υ Β.

Ὑβάζω. uomo, incuruo me, quemadmodum uomentes ſolent.

Ὑβάλλω, uel ὑββάλλω Dorice pro ὑποβάλλω ſubijcio.

Ὑββαλής. pronus, libidinoſus.

Ὑβιός. οῦ. ὁ. curuus, tortuoſus.

Ὑβλίτης. ὁ. uates.

Ὑβλιός. curuus, ὑβός.

Ὑβός. οῦ. ὁ. κυρτός, gibboſus.

Ὕβος. ου. ὁ. tuber in cameli dorſo.

Ὑβρίζομαι, &

Ὑβρίζω. μ. ίσω. π. ικα. iniurius ſum, contumelia afficio, uitupero, uiolo, ſtupro contamino. Cum indignum aliquid cõmitto. accuſatiuo, & aliquando cum accuſatiuo mediante præpoſitione εἰς, ut ὑβρίζω εἰς σέ.

Ὑβρὶς. auis ſpecies nocturnæ.

Ὕβρις. εως. ἡ. iniuria, uis, contumelia, uituperium, improbitas, flagitium, adulterium, ſtuprum. Accipitur & pro delicijs nimijs & inſolentibus, procacitate, petulantia, ſuperbia.

Ὑβριστήρ. ῆρος. ὁ. &

Ὑβριστής. iniurius, conuiciator, contumelioſus homo & confidenter improbus, corruptor & flagitioſus, improbus, petulans, ſuperbus.

Ὑβριστικά. τά. ſacra quædam ſunt apud Argiuos, de quibus Plut. de Claris.

Ὑβριστικός. οῦ. ὁ. conuiciatorius. Vnde ὑβριστικὸς ἀνὴρ, id eſt ὑβριστής. Item ὑβριστικὸν γένος τῆς ἀμπέλου, eluxurians & laſciuiens.

Ὑβειοδίκαι. οἱ μὴ θέλοντες ἀσάγειν τὰς δίκας.

Ὕβωμα, ☉

Ὕβωσις. ιος. ἡ. affectio poſteriora capitis infeſtans ante ſpinam, κύρτωμα.

Υ Γ.

Ὑγιάχ, uel ὑγίεια. ας. ἡ. ſanitas. παρὰ τὴν ὑγρότητα. ἀλίβαντες γὰρ τοντέστι ξηροὶ οἱ νεκροί.

Ὑγιαίνω. μ. ανῶ. ualeo, id eſt ſanus ſum. Neutr. abſol.

Ὑγιεινός. ῦ. ὁ. ſaluber, aut ſanus indifferenter. Nam et apud Latinos ſaluber aliquando ponitur pro ſano. Salluſt. Genus hominum ſalubri corpore.

Ὑγιηρός. ῦ. ὁ. ☉

Ὑγιής. έος. ὁ, ἡ. ſanus, integer, incolumis.

Ὑγιόω. ſano, curo.

Ὑγιῶς. rectè, ſanè, ratio ita dictat.

Ὑγραίνω. μ. ανῶ. humecto. Actiu. accuſ.

Ὑγρασία. humiditas.

• Ὑγρέμπλαστρον. emplaſtrum liquidum non ſiccum.

Ὑγρή. ῆς. ἡ. mare.

Ὑγρόκοιλος. ου. ὁ. qui eſt aluo fluentiori.

Ὑγρομελῆ. membra mollia ☉ adhuc tenera.

Ὑγρός. ῦ. ὁ. humidus, flexibilis, mollis, madidus. Vnde ὑγρὸς βίος, fluxum ac remiſſum genus uitæ, ἀνακαταφερὴς εἰς ἡδονάς.

Ὑγρόσαρκοι. οἱ. carne humida exiſtẽtes.

Ὑγροσαρκότερος. cui eſt caro humidior.

Ὑγροσία. ας. ἡ. flexibilitas, humiditas.

Ὑγρότης. ητος. ἡ. idem.

Ὑγρουσία. humecta ſubſtantia.

Ὑγροφθαλμός. ῦ. habẽs lubricos oculos, cui opponitur σκληρόφθαλμος.

Υ Δ.

Ὑδα. ῆς. ἡ. ☉ ὑδαρός. ῦ. aquoſus.

Ὑδαριάω. μ. άσω. laboro aqua intercute

Ὕδας. ατος. τὸ. aqua, rectius eſt inuſitatus.

Ὑδαταίνω. aquoſum facio, in aquam conuerto.

• Ὑδατίς. ίδος. ἡ. gutta, puſtula aquam continens, ueſicula.

Ὑδατόκλυστος. ου. aqua ablutus.

Ὑδατοκλύστων. τῶν. lotionum aquæ.

Ὑδατοτροφία. μ. ίσω. π. κκα. aqua nutrio.

Ὑδατοτροφής. aqua nutritus.

Ὑδατοῦται. in humorem ſoluitur.

Ὑδατώδης. εος. ὁ, ἡ. aquaticus, hydropicus.

Ὕδδω. idem quod ὕδω.

Ὕδερος. ου. ὁ. intercus, hydrops.

Ὕδω. dico, canto, ὑμνῶ.

Ὕδης. ὁ. prudens poëta, συνετός.

Ὕδνης. filius, σώφρων, ſciens, peritus.

Ὕδνον. tuber radix globoſa, ſine folijs, ſine caule. Poditur uere, cruda ☉ cocta ueſcuntur. Vnde hydnophilla herba, quæ ſuper tubera creſcit.

Ὑδνῶ. nutrio.

Ὕδος. εος. τὸ. aqua. ab Heſiodo uſurpatur.

Ὑδός. ῦ. ὁ. nepos ex filia.

Ὕδρα. ας. ἡ. hydra ſerpens, ☉ inſula Dolopum.

Ὑδραγώγια. deductiones aquarum.

Ὑδραγωγός. ῦ. ὁ. adaquator.

Ὑδραίνω. μ. ανῶ. lauo. Actiu. accuſ.

Ὑδραλής. έος. ὁ, ἡ. ſerpens aquaticus, μετάβολον.

Ὑδράργυρος. ου. ὁ. argentum uiuum.

Ὕδραυλος. organum eſt.

Ὑδρεία. ας. ἡ. aquatio, ipſa aquæ potatio, inundatio.

Ὑδρέλαιον. ου. τὸ. oleum cum aqua mixtum.

Ὑδρεύομαι. μ. ύσομαι. π. ευμαι. ☉

Ὑδρεύω. aqua poto, ποτίζω, ἀντλῶ, aquor, aquam fero, haurio.

Ὑδρηλός. ῦ. ὁ. humidus, aquoſus, mollis, aquaticus.

Ὑδρηφόρος. ου. ὁ. aquarius. ☉ ὑδρηχόος,

piſces. (cum.
Ὑδρία.ας.ἡ.hydria, ſitula, uas aquati-
Ὑδρίον.parua hydria.
Ὑδριαφόροι.aduenæ Athenis.
Ὑδρίσκη.ὑδρία.
Ὑδρογνώμιον.ου.clepſydra.
Ὑδροδόκοι.οἱ.lacunæ, λάκκοι.
Ὑδροθήκη.ης.ἡ.receptaculum aquæ.
Ὑδρομάντεια.ας.ἡ. ars magica quæ ſit per aquam.
Ὑδρομύλιον.τὸ. molendinũ aquarium.
Ὑδροπέπερι. aquaticum piper.
Ὑδροπιάω.ῶ.άσω.laboro aqua intercu-
Ὑδροποσία.ας.ἡ.potio aquæ. (te.
Ὑδροποτέω.ῶ.ήσω.π.κκα.aquam bibo.
Ὑδροπότης.ου.ὁ.aquam bibens.
Ὑδρορρόα, & ὑδρόρροια.alueus, canalis per quem aqua pluuialis deſcendit.
Ὕδρος.ου.ὁ.hydrus, uarus, ὄφις.
Ὑδροστάσιον.τό.parua palus in aquæ ductibus. Accipitur pro caſtello.
Ὑδροφοβία.ας.ἡ.morbus eſt quo morſi à canibus rabidis laborãt, & aquam uitant ceu canes rabidi.
Ὑδροφόβοι, &
Ὑδροφοβικοί.qui morſi ſunt à cane rabido, propterea quòd aquam horreant tales. Vnde & pro formidine & pauore accipitur.
Ὑδροφορία.ας.ἡ.aquæ geſtatio. Eſt etiam feſtum Athenis lugubre, in eorum inſtitutum memoriam, qui diluuio periſſent, ut author eſt Apollonius.
Ὑδροφόρος.ου.ὁ.aquam ferens.
Ὑδροφορῶ.aquam fero.
Ὑδροχόη.ης.ἡ.ἁμάρα, aquæductus.
Ὑδροχόος.ου.ὁ.aquarius.
Ὑδρωπικός.οῦ.ὁ. hydropicus, quem aqua intercus malè habet. Hi etiam ὑδρωπιῶντες dicuntur.
Ὑδρώπισις.aqua intercus.
Ὕδρωψ.ωπος.ὁ.hydrops, intercus.
Ὑδέω.ὑμνέω, laudo, cano, dico.
Ὕδωρ.ατος.τό.aqua.

Υ Ε.

Ὕειος.ου.ὁ.ſuillus.
Ὑελᾶν.delirare, deſipere.
Ὕελος, & ὕαλος Attice.ου.ὁ.uitrum.
Ὑελουργεῖον.ου.τό.officina uitriaria.
Ὗεν.pluebat.
Ὑηνία.fatuitas.
Ὑετομάντις.εως.ὁ.qui pluuiam futuram prædicere nouit. Cornicis cognomen apud Euphorionem.
Ὑετός.οῦ.ὁ.pluuia.
Ὑετοσίαι. uenti quidam anniuerſarij, qui certo anni tempore flant.
Ὑετώτατος ἄνεμος. uentus maximè pluuius.

Υ Η.

Ὕη.ης.ἡ.pluuia.
Ὑηνία.ſtultitia, porcorum graueolentia. Item συηνία. Suid.
Ὑηνιάς.άδος.ὁ.ſiniſter, rudis, imperitus.
Ὑηνέω ſtulte ago, indocilis ſum.
Ὕης.ου.Bacchi epitheton apud Ariſtop. Semelen enim ὕην, & nutrices Bacchi ὑάδας uocat Pherecydes. Et ὕης Iupiter, quaſi pluuius, ὄμβριος.

Υ Θ.

Ὑθλέω.ῶ.ήσω.π.κκα.nugor, deliro, deſipio.
Ὑθλός.οῦ.ὁ.nugæ, φλυαρία.

Υ Ι.

Υἱάσι.τοῖς.filijs, pro υἱοῖς, aut υἱέσι.
Υἱιδοῦς.έως.ὁ.nepos, υἱιδοῦς.
Υἷες pro υἱεῖς.οἱ.filij.
Υἱεύς.έος.ὁ.filius.
Ὑΐς.idem.
Υἱί.pro υἱῷ.filio.
Υἱιδοῦς.nepos, filius illegitimus.
Υἱίδιον.filiolus.
Υἱοθεσία.ας.ἡ.adoptio. (ποιῶ.
Υἱοθετέω.ῶ.ήσω.π.κκα. adopto, τεκνο-
Υἱοποιέω.ῶ.ήσω.π.κκα.idem. Act. acc.
Υἱός.οῦ.ὁ.filius. Dicimus υἱὸν ποιῶ,

καὶ θέσθαι, pro adoptare. Et ὑὸς ποιητός, adoptiuus: ὑὸς ἐπανιὼν, adoptiuus qui è familia aſcititia ad ſuã naturalemq́ reuertitur.

Υἱότης. ητος. ἡ. filiatio.

Υἱόω. adopto.

Υἱωνός. ὠς. ὁ. &

Υἱωνός. οῦ. ὁ. nepos, id eſt filius filij, ἔκγονος.

Υἱωνή. ης. ἡ. neptis.

Υἱωσις. adoptatio.

Υ Λ.

Ὑλαγμός. ῦ. ὁ. ὑλακή, clamor, latratus.

Ὑλαῖος. ου. ὁ. ſyluius.

Ὑλακή. ῆς. ἡ latratus, clamor.

Ὑλακόμωρος. ου. ὁ. natus ad latrandum.

Ὑλακτέω. μ. ήσω. π. ηκα. latro, inſanè clamo.

Ὑλάζομαι. ligna colligo.

Ὕλας. ου. ὁ. Hylas lacus, & pueri nomen.

Ὑλάστρια. ἡ. ligna colligens.

Ὑλάω. μ. άσω. π. ακα. latro, reſono, θρυλλῶ. Et ὑλᾶται, ἐσθίει, ἀπειλεῖ. Neutr. abſol.

Ὑλαιώτης. ου. ὁ. in ſylua degens.

Ὕλη. ης. ἡ. hyle, ſylua, materia. Nam materias Latini uocant arbores deſtinatas ædificijs, ſed nondum dolatas. Eſt etiam herba quæ ex agro purgando eijcitur, herba fruges enecans.

Ὑλήεις. εντος. ὁ. ſyluoſus, nemoroſus, denſus.

Ὑληκοίτης. cubile in ſyluis habens. De feris dicitur.

Ὕλημα. τό. ſurculoſa materia, frutetum, herba fruges enecans, & res ſubiecta. Bud. Com.

Ὑλημανέω. μ. ήσω. ſylueſco.

Ὑληνόμος. νος. ὁ. paſtor q in ſylua paſcit.

Ὑληφόρος pro ξυληφόρος. lignifer ſiue lignator.

Ὑλήωρος. ὁ. ὕλωρος, in ſyluis habitans, τέκτων.

Ὕλιγξ. γος. ἡ. lancea, λόγχη.

Ὑλίζειν. defæcare, excolare.

Ὑλικός. ῦ. ὁ. materialis, craſſus.

Ὕλις. pro ὕλη.

Ὑλιστήρ. ῆρος. ὁ. colum.

Ὑλλέω. τὸ ὑλάω, promulgo, θρυλλῶ.

Ὑλόεις. όεντος. ὁ. ſyluoſus, aliâs ὑλήεις.

Ὑλομανεῖν. ſylueſcere, luxuriare. De arboribus dicitur quæ nimia ubertate in materiam, uel de uitibus quæ in ſarmenta eluxuriant.

Ὑλομανής. έος. ὁ, ἡ. qui ſyluis delectatur.

Ὑλοτόμος. ου. ὁ. incidẽs ligna, ξυλοτόμος.

Ὑλοτομῶ. materiam cædo.

Ὑλουργός. ῦ. qui ſecat ſyluam.

Ὑλοφάγος. ου. ὁ. ſyluas paſcens.

Ὑλώδης. εος. ὁ, ἡ. ſyluoſus.

Ὑλωρός. ῦ. ὁ. qui quæ per ſyluam ſiunt obſeruat, nemorum cuſtos.

Υ Μ.

Ὑμὰ pro ὑμέτερα, ſyncope poëtica.

Ὑμεδαπής. έος. conterraneus, ueſtras, quaſi eodem uobiſcum loco natus.

Ὑμείων, pro, ὑμῶν Doricè. ueſtrum.

Ὑμένη. ης. ἡ. ſterilis, ἄγονος, στεῖρα.

Ὑμέναιος. ου. ὁ. Hymenæus, carmen nuptiale, & deus ipſe nuptiarum. παρὰ τὸ ὑμνεῖν, uel τὸ ὁμοῦ ναίειν τὰς νυμφίους.

Ὑμένιον. ου. τό. membranula.

Ὑμένες. οἱ. membranæ quibus fœtus inuoluitur.

Ὑμένιος. ου. ὁ. tenuis, λεπτός, ὑμενώδης.

Ὑμνοθέτης. ου. ὁ. poëta q hymnos cõdit.

Ὑμενόπτερος. pelliculares ſiue membranaceas habens alas, ut muſca & ueſpertilio.

Ὑμενώδης. in modũ membranæ tenuis.

Ὑμήν. ένος. ὁ. pellicula, membrana, tunicula.

Ὑμηττός. ῦ. ὁ. Hymettus mons Atticæ.

Ὕμμες pro ὑμεῖς Doricè, & Aeolicè. uos.

Ὑμνέω.

Ὑμνέω.μ.ήσω.π.ηκα. laudo, cano uel dico laudes, prædico. Neq; ſolũ de dijs, ut quidã tradunt, dicitur, ſed etiã de hominibus & alijs rebus, ut ὑμνεῖν γεωργίαν, ὑμνεῖν τὴν πόλιν, Thucyd. Significat etiam lamentor, cõqueror, cõuicior: ὀδύρεσθαι (inquit Suid.) μέμφεσθαι, λοιδορεῖν. Actiu. accuſ.

Ὑμνοπολῶ. ὑμνῶ.

Ὑμνήτης.ου.ὁ. laudator.

Ὑμνοθέτης. poëta.

Ὑμνοπόλος. qui circa laudes crebro uerſatur, poëtarum epitheton præſertim lyricorum.

Ὕμνος.ου.ὁ. hymnus, laus deorum.

Ὑμνῳδος.ου.ὁ. cantator.

Ὑμὸς pro ὑμέτερος. ueſter.

Ὕμοιος. ſimilis: pro ὅμοιος, Aeolicè.

Υ Ν.

Ὕνις. uomer.

Ὑνάς capra ſylueſtris.

Ὑνὶς.ῖς.ὁ. &

Ὕννις.νος ὁ. uomer, capra.

Υ Ο.

Ὑοβόσκος, &

Ὑοβότης.ου.ὁ. ſubulcus.

Ὑοπλός.ου.ὁ. uolutabrum ſuum.

Ὕομαι. compluor, pluuia perfundor. Herod. ὑομένη χώρη, pluuia regio.

Ὑομουσία. imperitia, χοιρωδία.

Ὑοσκυαμᾶν. uacillare in ſermone, inſanire, ab hyoſcyami herbæ natura, quæ inſanire, ac rerum omnium facit obliuiſci.

Ὑοσκύαμος.ου.ὁ. hyoſcyamus, id eſt faba porcina, Apollinaris herba.

Υ Π.

Ὑπαγκάλιος.ου.ὁ. puer qui gremio, & brachijs adhuc geſtatur.

Ὑπαγγέλλω. ὑπαγορεύω, ad maiorem uel potentiorem aliquid dico.

Ὕπαγε. faceſſe hinc, apage.

Ὑπαγμένος. ſubiectus miniſter, ſeruus.

Ὑπάγομαι. ſicut ὑπάγω, fraudo, irrepo. Item adduco, id eſt perpello, perlicio. Herod. ὁ δὲ αὐτοὺς ἐφ᾽ ἃ ἐβούλετο ὑπηγάγετο. Item perſuadeo, Xenoph. ἀναβ. 2. Et paſsiue apud Iſocr. πρὸς Φίλιπ. τοιαύταις ἐλπίσιν ὑπαγόμενος. Item progredior, προάγομαι, pro quo in uſum uenit, de quo ſupra, & Bud. Com:

Ὑπαγορεύει τὸ δίκαιον. ratio dictat.

Ὑπαγορεύω.μ.εύσω.π.ευκα. impero, dico. Accipitur pro προαγορεύω, cõdico, ſupra dico, prædico, conteſtor. Abſolutè aut tranſitiuè uſurpatur. Bud. Comment.

Ὑπαγορεία. conſilium, συμβουλία.

Ὑπάγω.μ.άξω.π.αχα. ſubduco, ſubijcio. Item uado, accedo, progredior, procedo, προάγω. Ioan. 3. ἀλλ᾽ οὐκ οἶδας πόθεν ἔρχεται, καὶ ποῦ ὑπάγει. Plutar. in Anton. οὐκ ὥσπερ πρότερον ὑπάγων ἅμα πρὸς τοὺς ὁπλίτας καὶ ἀναχωρῶν, Non ut antea progrediens ſimul & pedem referens. Item adduco, perpello, perlicio: in qua ſignificatione ὑπὸ dolum aliquem, aut etiam uim in ſe cõtinere, & nõ omnino male ad primã huius uerbi, quam poſuimus, ſignificationem pertinere uidebitur. Xenoph. πειρᾶσθαι τοὺς πολεμίους εἰς ἐνέδρας ὑπάγειν. Aeſchin. κατὰ τιμ. ὑπὸ τῆς ἀπάτης, καὶ τῶν ἀλαζονευμάτων ὑπάγεσθε, fallimini, dolo adducimini. Sic & Demoſth. περὶ στεφ. εἰς ἀπιστίαν τῶν πόλεων ὑπηγμένων ὑπὸ τούτων, impulſis et prouectis. Idem, καὶ εἰς τοιοῦτον ὑπῆκται καιρὸν, productus & adductus eſt, & protruſus. Gregor. εἰς τοὺς ἐμοὺς ὑπαχθεὶς ἐπαίνους. Eſt etiam demittor, & in clunem ſubmitto, uel ὑποπίπτω, ſuccido, Ariſtot. Hiſt. 5. Vnde ὑπαγωγὴ huiuſmodi ſubmiſsio, et ſuccidua exceptio maris, apud eundem 6. Alio

quãdo ad forũ pertinet, ut ὑπάγειν εἰς δίκην, deferre, & ad iudicium exhibere iudicandũ: & ἀνθυπάγειν, recriminari, Xenoph. ἑλλην. 1. & 2. et Thucyd. Bud. Com.

Ὑπαγωγεὺς. inſtrumentum fabrile, quo lapides poliuntur, ξυστήρ.

Ὑπαγωγή. ῆς. ἡ. ſubductio, & ἀναχώρησις, quod fit cũ receptui canitur, & opponitur τῇ διώξει: quæ quia aliquãdo ſubdola eſt, ad perliciendum hoſtem in inſidias, fit ut & ponatur pro dolo, fraude. Bud. Com.

Ὑπαγωγός. οῦ. ὁ. blandus. Et ὑπαγωγὸς κοιλίας, deijciens aluum.

Ὑπαὶ pro ὑπὸ, apud poëtas.

Ὕπαιθα. ex obliquo, coràm, rectà.

Ὕπαιθροι. αἱ. deambulatiões ſubdiales.

Ὑπαίθρια. manifeſta, ſpatiũ ſub diuo.

Ὑπαιθριάζω. ſerenum reddo, ſub dio moror.

Ὑπαίθριον, & ὕπαιθρον. locus ſub dio expoſitus.

Ὑπαίθρῳ, aduerb. ſub diuo.

Ὑπαικάλλω. clam palpũ obtrudo, adulor.

Ὑπαλίχαλγον. ὑποχάρα.

Ὑπαινίττομαι. μ. ίξομαι. clam, et per ænigma ſignifico.

Ὑπαίρω. attollo, eleuo, προαίρω.

Ὑπαίτιον. ου. τὸ. crimen, accuſatio.

Ὑπαίτιος. ου. ὁ. reus, ſons, obnoxius. Vnde ἀναίτιος, qui crimine caret, inſons.

Ὑπακοή. ῆς. ἡ. obedientia, ὑποταγή.

Ὑπακούω. μ. ούσω. π. κα. audio, cum accuſatiuo: quod tamen aliquãdo pro obedio ponitur, & pareo, ſiue morem gero, cũ datiuo. Aliquãdo pro ſuccedo, ut τὸ πρᾶγμά μοι ὑπήκουσε, Res mihi ex animi ſentẽtia ſucceſsit.

Ὑπάκευθος. ου. ὁ. inconſultus.

Ὑπάλειμμα. τὸ. ſublitio.

Ὑπαλείφω. ſublino, ἐγχρίω.

Ὑπαλύομαι. fugio, elabor, uito, caueo.

Ὑπαλλαγή. ῆς. ἡ. hypallage, eſt figura cũ oratio inuerſa uice profertur, ſubalternatio. Itẽ quæ Latinis correctio eſt, ut ſi dicas, Nõ iratus, ſed inſanus.

Ὑπάλλαγμα. ſubſidiaria cõmutatio, & quod uicem alterius præbet, & res ſuccidanea, quaſi τὸ ἀντιμεταλλαττόμενον. Bud. Com.

Ὑπαλλακτική. ῆς. ἡ. tranſmutatio.

Ὑπαλλάττω. μ. άξω. π. αχα. ſubalterno, identidem muto. Idem ferè eſt quod ἀνθυπαλλάττω. Eſt enim ἀνθυπαλλάττειν τὸ ἄλλον ἀντ' ἄλλου ἀσφέρειν, inuerſa uice aliqd pferre. Actiu. accuſ. Bud. Cõ.

Ὑπάλληλα. ſunt, quorũ alterũ nõ pro altero, ſed ſub altero locatur & ponitur, differunt aũt τῶν ἑτερογενῶν, id eſt à genere diuerſis. Bud. ibidem.

Ὑπαλπεία. ας. ἡ. patria pedemontanorũ

Ὑπαλύσσω. μ. ύξω. fugio, elabor.

Ὑπάλυξις. ιος. ἡ. ſuffugium.

Ὑπαναδίπλωσις. reduplicatio.

Ὑπαναδύω. ſubeo.

Ὑπαναλίσκω. conſumo, expendo.

Ὑπαναλόω. idem.

Ὑπανάστασις. honor habitus in loco cedendo.

Ὑπαναχωρέω. ſenſim retro abeo.

Ὑπαναχώρησις. ιος. ἡ. retroceſſus.

Ὕπανδρος γυνή. ſubiecta uiro mulier.

Ὑπανείς. έντος. ὁ. dimittens.

Ὑπανίσταμαι. μ. ήσομαι. exurgo, aſſurgo, ut ὑπανίσταμαί σοι τῆς καθέδρας, & ἐπανίσταμαι, & ὑπεξανίσταμαι, honoris uel officij cauſa aſſurgo.

Ὑπανιοῦντο. ui poſtularent.

Ὑπανοίγω. μ. οίξω. π. ῳχα. aperio. Acti. accuſatiuo.

Ὑπαντάομαι, &

Ὑπαντάω. μ. ήσω. π. ηκα. obuio cuipiam honoris gratia, obuiam procedo, ὑπαντιάζω. Neutr. datiuo.

Ὑπαντή. ῆς. ἡ. obuiatio.

Ὑπαντιάζω. obuiam prodeo. Plutarch.

eum accuſatiuo iunxit, ὑπαντιάζειν τοὺς πολεμίους, In aduerſos hoſtes incurrunt.

Ὑπάντλαα. τά. uaſa ærea, cadi.

Ὑπάντομαι. ὑπαντάομαι.

Ὕπαντροι. οἱ. qui in ſpeluncis habitant.

Ὕπαντρος πέτρα. cauum ſaxum.

Ὑπανύειν. miniſtrare.

Ὑπαπιέναι. abire, ὑποστρέφειν.

Ὑπαπιόντες. diſcedentes.

Ὕπαρ. reuera, euidenter, uerè.

Ὑπαράττομαι. moueo, percutio.

Ὑπαρκτικός. οῦ. ὁ. ſubſtantiuus.

Ὑπαρκτόν. ἦ. τό. ſtabile, μόνιμον, ὕπαρχον

Ὕπαρνος. grex in quo ſunt agni.

Ὕπαρξις. εως. ἡ. ſubſtantia, & uita. unde ἀνυπαρξία apud Dionyſ. pro interitu.

Ὑπαρπάζω. ſurripio.

Ὑπαρχή. ῆς. ἡ. ἀρχὴ, προκάταρξις, & ortus cuiuſcunque rei apud Ariſtotel. qui etiam προϋπαρχὴν pro eodem dixit. Vnde ἐξ ὑπαρχῆς, idem eſt quod ἀπ' ἀρχῆς, & ἐξ ἀρχῆς, ab exordio, ab integro, denuo. Significat etiam beneficium ultrò collatū, id eſt priorem beneficentiam, quæ & προϋπαρχὴ dicitur. Bud. Com.

Ὑπάρχομαι. μ. ἄρξομαι. π. αργμαι. concedo. Ponitur pro ἄρχομαι cœpi. Apud Galen. ὑπάρξασθαι pro ἀσυγήσασθαι dici uidetur, hoc eſt præiuiſſe poſteritati & præmonſtraſſe.

Ὕπαρχος. ου. ὁ. primas, princeps. Rector prouinciæ dicitur à Strabone: apud Lucian. pro legato in exercitu.

Ὑπάρχω. μ. ά. ξω. π. ηρχα. author ſum alicuius rei, ut πρῶτοι τοῦτο ὑπάρξαντες, Nos hoc exemplū prodidimus, Thucyd. 1. Et accipitur aliquādo in bonam partem, aliquādo in malā. In bonam, cū pro cuiuſcūque inſtituti cōmendabilis authorem eſſe ponitur. Andoc. οἱ ὑπάρξαντες τῆς ἐλευθερίας ἀπάσης τῇ Ἑλλάδι. Sic in mutuis largitionibus ὁ ὑπάρξας prior eſt, poſterior aūt ἀντιποιῶν, καὶ ἀνταπεργῶν, apud Ariſtot. Demoſth. διὰ τὰς ἀνεργεσίας ἃς ὑπῆρξαν εἰς ὑμᾶς: uel (ut Aeſchin.) ἃς ὑμᾶς ὑπάρξαι ἀμύνεται τῷ Φιλίππου πατρί. Vnde τὸ ὑπηργμένον apud eūdem Ariſtot. beneficiū eſt, quod prius ſcilicet collatū gratiam poſtulat rependendam. Et ἄξιος τῶν ὑπηργμένων Ariſtidi pro eo ponitur, in quem merito conferantur beneficia. In malam partem, cum pro laceſſere ponitur & excitare cōtentionem, aut ſimultatem: cui opponitur ὁ ἀμυνόμενος καὶ τιμωρούμενος, hoc eſt, qui iniuriā propulſat & ulciſcitur. Demoſth. τῆς δὲ ἔχθρας πρότερος οὗτος ὑπῆρξε. Vnde ὑπηργμένον apud Herodotū, pro iniuria ultro illata. Ex adductis exemplis ſatis apparet huius uerbi cōſtructionē in hac ſignificatiōe inter genitiuū & accuſatiuū ambiguam eſſe.

Nam cum datiuo iunctū ſignificat adſum & faueo, ut aduocatus uel patronus, ut ὑπάρχω σοι, ſto à partibus tuis, partes tuas ſequor. Demoſthen. ὡμολόγουν ὑπάρξειν αὐτῷ, Spondebāt ſeſe ab eo ſtaturos eſſe. Significat aliquādo præeſſe, imperiū gerere. Syneſ. ὑπάρξαι μεγίστην ἀρχήν. Aliquādo eſt licere, cōtingere, euenire, ut ἐμοὶ ὑπῆρξεν, παιδὶ μὲν ὄντι, φοιτᾶν εἰς τὰ προσήκοντα διδασκαλεῖα, Demoſth. Idē, σοὶ δὲ συκοφάντῃ μὲν εἶναι ὑπάρχει. Sic Cic. Licuit eſſe otioſo Themiſtocli. Οὐχ ὑπῆρξε, Nō licuit. ὥσπερ ὑπῆρχε, Vt licuit, ut tempus tulit. Et Aeſchin. ἀλλ' ὑπῆρχεν αὐτῷ ἢ φεύγειν, ἢ τεθνάναι, At neceſſe erat. Aliquādo obuenio, obtingo, hoc eſt fortuna mea tulit. Poly. τὰ μέγιστα γάρ σοι ὑπάρχει. Iungitur cū alijs uerb. ut τυγχάνω.

& εἰμί. Vtuntur tamen his frequentius cum participijs quàm illo, ut ὑπάρχω ἐγνωκώς. Hoc per ſubiunctiuum dicere ſolet Cicero, Iam ætas omnia, iam dies mitigarit. Iungitur etiam cum participio uerbi ſubſtantiui, ut τυγχάνω, ſed longe rarius. Demoſthen. ὁ γὰρ ἐχθρός γε ὑπῆρχεν ὤν.

Τὰ ὑπάρχοντα dicuntur, ut τὰ ὄντα, ἡ οὐσία, facultates hominis. ὑπάρχουσα τιμὴ etiam ſic dicitur, ut γιγνομένη τιμὴ, id eſt iuſtum rei pretium. Bud. Comment.

Ὑπασπίδιος.ου.ὁ.ſcutifer.

Ὑπασπιστής.οῦ.ὁ.idem, ſatelles, adiutor, propugnator, ὑπερασπιστής.

Ὑπατεία.ας.ἡ.conſulatus.

Ὑπατεύω.μ.εύσω.π.ευκα.ſum conſul, conſulatum gero, fungor magiſtratu.

Ὑπάτη.ης.ἡ.chorda inferior tenoris.

Ὑπατικός.οῦ.ὁ.conſularis.

Ὑπατμισμός.οῦ.ὁ.uapor.

Ὑπάτοπος.ου.ὁ.ſubabſurdus.

Ὕπατος.ου.ὁ.conſul, eximius, altus, honoratus præ alijs, ſupremus.

Ὑπατοσκοπία.extiſpicina.

Ὑπαυγάζω.ſplendeſco.

Ὑπαυθαδιασάμενοι.οἱ. qui arroganter egerunt.

Ὕπαυλος.ου.ὁ.manens domi.

Ὕπαφρον.ου.τὸ.ſpuma tectum, ſpumoſum, quod non manifeſtum eſt.

Ὑπέγγυα.bona prædia & obærata, ſponſione & fideiuſsione affecta.

Ὑπεγγύους ἐπεχίαι.ſpondere, ſatiſdato promittere.

Ὑπεδέξατο.ſuſcepit.

Ὑπέθεντο.conſuluerũt, admonuerunt.

Ὑπείδομαι.ſuſpicor.

Ὑπείκω.cedo, cõcedo, recedo, ſubijcio, obſecundo, manum do, id eſt uictum me agnoſco, ὑπακούω, ὑπεχωρῶ, ὑποτάσσομαι.

Ὕπειμι.ſubeo, ſubſum.

Ὑπεῖναι.ſurripere.

Ὑπειπών.όντος.ſubdens, reſpondens, προειπών.

Ὑπεὶρ pro ὑπέρ.

Ὑπείροχος.ου.ὁ.pro ὑπέροχος, excellens.

Ὑπείρων.ſuperior.

Ὑπεισέλευσις τῆς κληρονομίας. aditio hæreditatis.

Ὑπεισιέναι.ſubire, id eſt εἰς νοῦν ἔρχεσθαι.

Ὑπεκδιδράσκω.μ.άξω.π.ακα.ſubterfugio.

Ὑπεκδραμών.ὁ.ſubterfugiens.

Ὑπεκδύς.diſcedens.

Ὑπεκδύω.μ.ύσω.π.υκα.exuo, ſubeo. Actiu.

Ὑπέκθεσις.εως.ἡ.repoſitio, ἀπόθεσις.

Ὑπέκκαυμα.fomes, fax, id eſt incitamentum, & ſuſcitabulum.

Ὑπεκκαῦσαι.ſuccendere.

Ὑπεκκείμενα.clam exportata.Bud.Cõ.

Ὑπεκκλίνω.ſubinclino.

Ὑπεκκομίζω.μ.ίσω.π.ικα.clam exporto.

Ὑπεκπέμπω.clam emitto, ut ſit in tumultu.

Ὑπεκπροθέω.μ.ήσω.π.ηκα.uinco.

Ὑπεκρέω.μ.εύσω.π.ευκα.tabeſco, ſenſim & clam euaneſco & effluo, inundo.Neutr.abſol.

Ὑπεκτίθεμαι.clam depono, & fidei committo, ueluti κρύφα παρακατατίθεμαι, ſed apud externum amicum. Conſtruitur autem cum præpoſitione εἰς, ut ὑπεκτίθεμαι εἰς τὰς Ἀθήνας, clam ſubduco & exporto Athenas deponendũ. Bud.Com.

Ὑπεκτίθημι.μ.ήσω.π.ηκα.idem, clam expono.Actiu.accuſ.

Ὑπεκτρέπομαι.ſenſim uito & declino, auerſorq́ue paulatim.

Ὑπεκφαίνονται.ſublucent.

Ὑπεκφεύγω. ſubterfugio, elabor.

Ὑπεκχωρῶ. ſubduco, declino, ut ὑπεκχωρῶ θανάτῳ, à morte me ſubduco. Bud. Comment.

Ὑπέλαιος. ου. ὁ. ſordidus, piger, imbecillis. Et ὑπέλαιον, γλοιὸς, ſordes.

Ὑπέμβρυον. τό. recens natus infans.

Ὑπέμεινα ſuſtinui.

Ὑπεμνήμυκε. triſtatus, uel deiectus eſt. ab ἠμύω uel potius ἠμύω, quod eſt conniueo, inclino.

Ὑπέμνησα. memoraui.

Ὑπένερθε, uel ὑπένερθεν. ſub, infra, ſubtus.

Ὑπεναντίος. aduerſarius, ἐχθρός.

Ὑπεναντιούμενος. ὁ. repugnans.

Ὑπενδιδόναι. terga uertere.

Ὑπενέγκω. ſuſtineo.

Ὑπεξάγειν. ſubducere, clanculum abire & ſubtrahere.

Ὑπεξαγόμαι. ſubduco, interuerto, ſuppilo, clam aufero & auerto. Bud. Cō.

Ὑπεξαίρεσις. εως. ἡ. exceptio, ſupputatio, Polit.

Ὑπεξαιρέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſuſcipio. Acti.

Ὑπεξαίρομαι. clam de medio tollo, Xenoph. de tyrannis, ὅταν δὲ τοὺς δικαίους καὶ ἀνδρείους διὰ τὸν φόβον ὑπεξαίρωνται. Eſt etiam eximo, ſummoueo, reÿcio, Plat. in Theæt. Bud. Com.

Ὑπεξαλέασθαι. uitare, declinare.

Ὑπεξελέσθαι. clanculum auferre.

Ὑπεξαναδύομαι. ſenſim & clam exiſto, fallo emergendo. Hom. λάθρη ὑπεξαναδὺς πολιῆς ἁλός.

Ὑπεξανίσταμαι. honoris cauſa aſſurgo.

Ὑπέξειμι. exeo, ſubterfugio, ὑπεξίσταμαι.

Ὑπεξέτασις. ſupplicium, tormentum, quæſtio, βασάνος, ἐξέτασις.

Ὑπεξέρχομαι. μ. ξομαι. obrepo, ſurrepo, ſubduco, fallo. Eſt etiam ſubire, id eſt εἰς τὴν ἔρχεσθαι.

Ὑπεξίσταμαι. cedo, ut ὑπεξίσταμαί σοι τῆς ὁδοῦ, cedo tibi uia, id eſt decedo: quod etiam ἐξίσταμαι dicitur, τουτέστι παραχωρῶ. Decedo autem Latinè interdum ἀντὶ τοῦ ἐκτρέπομαι accipitur, hoc eſt ἀποστρέφομαι. Cæſar, Quibus ita interdictum eſt, ijs omnes decedunt, aditum ſermonemq́ue defugiunt. Bud. Com.

Ὑπεξούσιος. ου. ὁ. ſubditus.

Ὑπεπίεζον. mouebant, ſubagitabant, ἠσέλγουν, κατεπίεζον.

Ὑπέρ. cū genitiuo ſignificat pro: cum accuſatiuo ſuper, ſupra, ultra. In compoſitione auget, ſicut per aut quàm apud Latinos.

Ὑπερ. eò, quòd.

Ὑπὲρ ἄγαν. quàm ualde.

Ὑπὲρ ἡμῶν. è re noſtra.

Ὑπὲρ λόγον. maiora quàm ut dici poſſent, ſupra quàm dici poſſent.

Ὑπὲρ μοῖραν. obſtante fato.

Ὑπὲρ τὸν κατάλογον. eximius, numero uulgi exemptus.

Ὑπὲρ τῶν κοινῇ συμφερόντων. pro utilitate communi.

Ὑπέρα. ας. ἡ. funis nauticus, quo cornua antennarum transferuntur. παρὰ τὸ ὑπεράνω εἶναι. Item ὑπέραι, uermes quidam.

Ὑπεραγαπῶ. deamo.

Ὑπεράγαμαι. demiror, inuideo. Depon.

Ὑπεραής. έος. ὁ, ἡ. deſuper flans.

Ὑπέραυχος. ου. ὁ. ſuperbus, elatus.

Ὑπεράγω. μ. άξω. π. ῆχα. ſupero, excello.

Ὑπεραγωνίζομαι. defendo, pugno.

Ὑπεραίρομαι. ſupra modum efferor.

Ὑπεραίρω. μ. αρῶ. π. ῆρκα. ſupero, ſupergredior. Accuſ. aut genit.

Ὑπεραίσιον. τὸ ὑπὲρ τὴν μοῖραν.

Ὑπεραιωροῦμαι. limis deſpicio, deſuper aſpicio.

Ὑπέρακμος. ου. ὁ. ſuperadultus, grandis.

Ὑπερακοντίζω.μ.ίσω.π.ικα.ſupero, uelde iaculor. Actiu.accuſ.

Ὑπεράκρια.τὰ.montana.

Ὑπερακριβής.ἕος.ὁ,ἡ.diligẽs, curioſus.

Ὑπεραλγέω.perdoleo.

Ὑπεραλγής.ἕος.ὁ,ἡ.ualde dolens.

Ὑπεράλλομαι. tranſilio,ſuperſilio.

Ὑπεράλμενος.ὑπεραλλόμενος.

Ὑπεραναιδέομαι. impudentia uincor.

Ὑπερανάστης.ου. exul, μεταβάτης, μετανάστης.

Ὑπερανεστηκότα.præ cæteris eminẽtia.

Ὑπερανίστημι.ſuperſto,ὑπερβαίνω.

Ὑπερανίσχων.eminens.

Ὑπέραντλος. ε. ὁ. inexhauſtus, ſuperabundans,copioſus,infuſus.

Ὑπεράνω.ſuper,in cælo. Sed ſciendum quòd quando ponitur cum genitiuo, ſignificat ſuper: quando abſolutè,in cælo.

Ὑπεραποκείσθαι,&

Ὑπεραπολογεῖσθαι.adeſſe,& patrocinari, & defendere.

Ὑπεραποχρώντως.plus ſatis.

Ὑπερασπίζω.μ.ίσω.π.ικα. protego, pugno ſtrenuè, defendo, iuuo. Actiu. accuſ.

Ὑπερασπισμός.ȣ.ὁ.protectio.

Ὑπερασπιστής.ȣ.ὁ.protector, propugnator,redemptor,qui clypeo ſuo protegit aliquem,ſatelles.

Ὑπέραχος.ȣ.ὁ.excellens.

Ὑπεράχθομαι. ualde doleo. Depon.abſolut.

Ὑπερβαίνω.μ.ήσω.π.ηκα.tranſeo, tranſgredior,ſupero.Neutr.accuſ.

Ὑπερβάλλομαι.μ.ȣ̃μαι.π.ημαι.diſtendo, & τὸ ἀναβάλλομαι καὶ ὑπερτίθεμαι, in aliud tempus reijcio,differo. Accipitur etiam pro ὑπερβάλλω,excello,ſupero,uinco.Bud.Com.

Ὑπερβαλλόμενος.ȣ.ὁ.tardus, cunctator.

Ὑπερβαλλόντως.excellenter,ualde.

Ὑπερβάλλω.μ.αλῶ.π.ηκα.extendo, ὑπερέχω,καὶ ὑπερβαίνω,excello,ſupero.Eſt etiam in auctione uinco, id eſt pluris liceor & ſupra omnes, Andoc.Bud. Comment.

Ὑπερβασία.ας.ἡ.&

Ὑπέρβασις.tranſgreſſio,iuramenti uiolatio,iniuria,malitia,ſuperbia.

Ὑπερβατόν.ȣ̃.τὸ.hyperbaton. Quintil. uerbi tranſgreſſionem interpretatur,quam frequenter ratio comparationis & decoris exigit.

Ὑπερβερεταῖος.ȣ.ὁ.extremus anni menſis apud Macedones. Vnde pro cõperendinatore ponitur,& ſerotino, ſiue cunctatore.

Ὑπερβιβάζω.traduco,traijcio.

Ὑπέρβιος.ȣ.ὁ.immenſus, magnanimus, ultra uires exiſtens,ſuperbus, uiolentus.

Ὑπερβλαδην.exuperanter.

Ὑπέρβλυβς.excellens.

Ὑπερβλύζω.effundo.

Ὑπερβολαί. ῶν. extremæ collium partes,cacumina montium.

Ὑπερβόλαιον.ȣ.acutiſſimum tetrachordum.

Ὑπερβολή.exuperantia,exceſſus,excellentia, quæ ἐλλείψει opponitur. Demoſth.τοῦτο γὰρ τοῦτο οὐκ ἔχον οὐδεμίαν ὑπερβολὴν ἀσελγείας,Hoc ſcelus nullo ſcelere ſuperari poteſt. Inde illa locutio,ἐλπίδα πάντων ὑπερβολὴν. Et Demoſth.τίνος δὲ ἔτοι πλοίτασιν ὑπερβολὰς ἀπῆν,à quo ſuperari iſti poſſunt dicendi facultate. Item mora,dilatio,ἀναβολή,ὑπέρθεσις. Bud.Com.

Ὑπερβολῇ.ſupra modum.

Ὑπερβολία.ας.ἡ.iniuria,exceſſus.

Ὑπερβολικόν.τὸ. nimietas, id eſt ſupra modum, ſidemq́;

Ὑπέρβολος.lapis qui alligabatur ceruici ſubmergendorum nocentium.

Ὑπερβόρεοι. οἱ. Hyperborei, populus ſeptentrionalis.

Ὑπερβριθής. έος. ὁ. ponderoſus.

Ὑπερβορέαν, aduerb. pro πόῤῥω, καὶ πόῤῥωθεν αὐτοῦ.

Ὑπεργάζομαι. μ. άσομαι. π. ασμαι. occultè molior. Depon. accuſ.

Ὑπεργαμία. ας. ἡ. ſeræ nuptiæ, ὀψιγαμία.

Ὑπέργεια. τὰ. animalia quæ per ſumma telluris degunt.

Ὑπεργέμων. ονος. ὁ. plenus.

Ὑπεργράφω. ſuperpingo: quo uerbo utitur Plin. lib. 35. ca. 11. Nealces Venerem, ſolers hic arte ingenioſo operi ſuperpinxit.

Ὑπεργύιον. magnum, immenſum, ὑπέρμηκες.

Ὑπερδασύς. έος. ὁ. ualde denſus.

Ὑπερδεής. inferior, minor, multis indigens. Homerus ὑπερδέα uocat, qui timorem ſuperat, interritum, pro ὑπερδεία.

Ὑπερδειπνῶ. in conuiuijs ſumptuoſum eſſe, luxuriari.

Ὑπερδέξιον. regio Leſbi. hinc

Ὑπερδέξιος. gentile, & Iouis cognomentum, χαλεπώτατος.

Ὑπερδιατείνομαι. ſupra modum contendo.

Ὑπερδιεκτείνω. idem.

Ὑπερδικέω. μ. ήσω. π. ηκα. defendo in iudicio. Actiu. accuſ.

Ὑπέρδικος. admodum iuſtus.

Ὑπερδίπηχυς. duobus cubitis altior.

Ὑπερερεθίζω. prouoco.

Ὑπέρεια. ας. ἡ. Hyperia fontis nomen, & urbs Phæacum.

Ὑπερείδω. μ. είσω. π. εικα firmo, fulcio, confirmo, animum addo. Eſt etiam diſſimulo, & cum uideam perinde me gero quaſi nõ uideam, conniueo. Item deſpicio cum datiuo, apud Lucian. Actiu. accuſ.

Ὑπερείπετο. oppugnatus fuit: & ὑπέρειπε, deiecit, à uerbo ἐρείπω.

Ὑπερειδόμενος. defendens.

Ὑπέρεισμα. ατος. τὸ. firmamentum, adminiculum.

Ὑπερεκτίμπαν. ultra ſcopum iaculari.

Ὑπερεκπηδᾶν. ſuperare.

Ὑπερεκχύνω. μ. υνῶ. ſuperfluo.

Ὑπερέκτισις. εως. ἡ. ſatisfactio.

Ὑπερεκτίνειν τῶν νεκρῶν. pro mortuis ſoluere.

Ὑπερέκτισις. pœna, uindicta.

Ὑπερέλαφρος. ὁ. perleuis.

Ὑπερεχάρησαν. ualdè gauiſi ſunt.

Ὑπερεμβάλλω. intermitto.

Ὑπερεμπίμπλημι. μ. ήσω. π. ηκα. &

Ὑπερεμπλήθω. ualde impleo. Actiu. accuſatiuo.

Ὑπερένδοξος. ου. ὁ. ualde glorioſus.

Ὑπερενισχεῖν. præualere.

Ὑπερεντυγχάνω. poſtulo, interpello.

Ὑπερεξακόσιαι. plus ſexcentæ.

Ὑπερεπαινῶ. effuſis laudibus proſequor.

Ὑπερεσθίω. plus quàm oportet comedo.

Ὑπέρεχον τὰ ὅπλα. ſuperiecerant arma.

Ὑπερετέω. ſuppedito.

Ὑπέρευγε. egregiè, ſupra modum bene, ὑπερκαλῶς.

Ὑπερευδοκιμοῦντες. dicuntur clariſſima opinione præditi, quaſi qui maximè aliqui eſſe uidentur.

Ὑπερεύχομαι. intercedo. Genit.

Ὕπερευ. ſuper optimè.

Ὑπερέχω. ſupero, emineo, uinco. Item defendo, protego. Accuſatiuo aut genit.

Ὑπερέχων. præſtans.

Ὑπερῴοθεν. ex tabulato.

Ὑπερῷον. ῴου. τὸ. tabulatum.

Ὑπερηγάσθην. uehementer admiratus ſum.

Ὑπερήδιστα. quàm ſuauiſſimè.

Ὑπερήδομαι. ualde lætor.

Ὑπερήκεισας. tranſiliyſti.

Ὑπερηλικίωσις. ἡ. decrepitas, ætas extrema.

Ὑπέρηλιξ. κος. ὁ. decrepitus.

Ὑπερημερεία. ας. ἡ. exceſſus, dilatio ultra præſcriptum diem, dies in quam iudicatum quis facere debet. Ἀναβάλλεσθαι τὴν ὑπερημερίαν, dicebant comiter diem præſtitutum prorogare.

Ὑπερήμερος. ου. præteriens diem promiſſum, qui in mora eſt. Iungitur autem genitiuo. Lucian. ὑπερήμερος τῆς προθεσμίας, qui iam elapſo tempore non præſtitit quod ſpopondit, qui ad diem non ſatisfacit: atq; eam ob cauſam alio uocabulo ἐκπρόθεσμος dicitur, & ὑπερπρόθεσμος etiam. Et ὑπερήμερος τοῦ ὀφλήματος, qui ad diem præſcriptũ non ſoluit. Hos Romani nomina tarda uocabãt. Λαμβάνειν ὑπερήμερον τὸν δικασθέντα, τῶν κτημάτων αὐτοῦ λαμβάνεσθαι, ἢ ἅψεσθαι, In poſſeſsionem bonorum eius mitti, qui intra diem non adfuit, aut rei iudicatæ non paruit. Ὑπερήμερον εἰσπράττειν τινὰ, de eo dicitur, qui acerbe, id eſt πικρῶς εἰσπράττεται. Bud. Com.

Ὑπερηνορέω. μ. ήσω. π. ηκα. ultra uirum poſſum, excello, extollor animoſitate, ſuperbio. Neutr. abſol.

Ὑπερηνόρων. ορος. ὁ. magnanimus, uirilis, ſuperbus, ualidus.

Ὑπερῆρε. ſubleuauit, ἐπεξανέστησεν.

Ὑπερήσει. ſuperabit, ab ἵημι.

Ὑπερηφανέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. ſuperbio. Depon. abſol.

Ὑπερηφανία. ας. ἡ. ſplendor, ſuperbia, inſolentia.

Ὑπερήφανος. ου. ὁ. ſuperbus, præclarus, ſublimis, excelſo animo.

Ὑπερηχέω. μ. ήσω. π. ηκα. ualde reſono. Neutr. abſol.

Ὑπερθαυμάζω. demiror.

Ὑπερθεματίζω. pluris liceor & ſupra omneis, ὑπερβάλλω, ὑπερτιμῶμαι. Bud. Comment.

Ὑπερθεματισμός. uocatur melior allata cõditio in pacto additionis in diem.

Ὕπερθεν. deſuper.

Ὑπέρθεον. præter numinis uolũtatem.

Ὑπερθερμαίνεσθαι. ſupra modum calefactari.

Ὑπέρθεσις. εως. ἡ. dilatio, ſuplatio, induciæ.

Ὑπερθετικός. ῆ. ὁ. ſuperlatiuus.

Ὑπερθέω. præcurro, uinco, ὑπερτρέχω.

Ὑπερθορῶ. ſuperſilio.

Ὑπέρθυμος. ου. ὁ. elatus, magno animo.

Ὑπέρθυρον. lapis oſtij ſuperior, ſuperliminare.

Ὑπεριδεῖν. deſpicere. Genit. uel accuſ.

Ὑπερίεται. extollitur.

Ὑπερικταίνεσθαι. aberrare, tremere, extendi, ἀναπάλλεσθαι, cõcuti. ὑπερικταίνοντο, pedes citò mouebantur propter lætitiam, ὑπερίκταινον.

Ὑπέρινος. ὁ, ἡ. hyperina, id eſt effœta propter nimium partum, tenuis, exilis, nimium purgatus. nam ἰνῶ eſt euacuo, attenuo.

Ὑπερίπταμαι. ſupernè uolo.

Ὑπερίσαμαι. tueor.

Ὑπερισχύων. præpotens, impotens, ὑπερβάλλων.

Ὑπερίων. ονος. ὁ. Hyperion, ſolis epithetõ, ab ὑπὲρ, & ἴω, eo.

Ὑπερκαθαίρω. eximiè uacuo.

Ὑπερκάθαρσις. immodica purgatio, cũ mulieres plus iuſto purgãtur: cui opponitur ἐποχὴ τῶν ἐμμήνων, quæ eſt ſuppreſsio menſium.

Ὑπερκακέω. μ. ήσω. π. ηκα. fatigo.

Ὑπέρκαρπα, & ὑπερκαρποῦντα. τὰ. fructuoſiſsima, Theophr.

Ὑπερκατακείμενος. ſupra diſcumbens.

Ὑπερκαταγέλαστον. ualde deridendum.

Ὑπερκατάληκτον. carmẽ, quod ſyllaba,

aut

aut pede abundat.

Ὑπέρκειμαι. ſuperiaceo, præcedo, immineo, differo, ἀνάκειμαι.

Ὑπερκερᾶν eſt (ut Liu. inquit) cornua extendẽdo claudere à tergo hoſtẽ. Vnde

Ὑπερκέρασις. dicitur ubi ex altera tantum parte ſuperiores ſumus in prælio: uel alterius cornu hoſtiũ circumuentio. Bud. Com.

Ὑπερκολακεύω. adulor, aſſentor.

Ὑπέρκομπος. ου. ὁ. ſuperbus, ualde elatus, iactabundus, inſolens.

Ὑπερκόμπως. iactanter, ſuperbe.

Ὑπερκόσμιος. altiſsimus, ſupramundanus, cæleſtis.

Ὑπερκύδας. α. ὁ. glorioſus.

Ὑπερκύπτω. in pedes erigor, & emineo ſuper alios.

Ὑπερλάμπομαι, &

Ὑπερλάμπω. præluceo, præradio. Plin. Vt faculam ita præluceat.

Ὑπέρλεπτος. prætenuis.

Ὑπερμαζᾶν. intemperantius agere, laſciuire, (quod uitium nimium ſaturos comitari ſolet) opipare uiuere, luxurioſius agere delicatiusq́, ac diuitijs abundare. Deducitur à μάζα.

Ὑπερμαίνομαι. ualde inſanio.

Ὑπερμάργος. uehementer inſanus. ὑπερμαργότερος (inquit Suid.) ὁ ὑπερμαινόμενος.

Ὑπερμαχητά. τὰ. uictricia.

Ὑπέρμαχος. propugnator.

Ὑπερμεθύομαι. ualde ebrius ſum.

Ὑπερμενέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſupero potentia.

Ὑπερμενής. έος. ὁ, ἡ. ualde potens, ſuperbus.

Ὑπερμέτρως. enixè, ſupra modum.

Ὑπέρμοιρα. indecenter, præter ſortem.

Ὑπέρμορον, & ὑπερμόρως. idem.

Ὑπερνεφής. ὁ. excedens nebulas.

Ὑπερνεωλκέω. transfero claſſem.

Ὑπερνικάω. μ. ήσω. π. ηκα. præualeo, ἀντιμάχομαι. Neutr. accuſ.

Ὑπερνήχομαι. ſupergredior.

Ὑπερξηραίνω. exicco.

Ὑπέρξηρος. magnopere ſiccus.

Ὑπερξούσιος. ſuus & legitimus, ut filius patris.

Ὑπέρογκος. ου. ὁ. immenſus, immodicus, redundans, uehementer corpulentia onuſtus, excelſus, ſuperbus, intolerabilis.

Ὑπερώα. ας. ἡ. palatum.

Ὑπεροιωνισάμενος. ſuperbiens.

Ὑπεροικοδομέω. ſuperconſtruo.

Ὑπέρολβος. ου. ὁ. prædiues.

Ὑπέροον. tabulatum.

Ὑπεροπεύς. έος. ὁ. contemptor, mendax.

Ὑπεροπεύω. mentior, deſpicio, decipio.

Ὑπεροπλία. ας. ἡ. ſuperbia.

Ὑπεροπλίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. expugno, ſuperbio.

Ὑπέροπλος. ου. ὁ. immenſus, fortis, elatus, qui nihil ſibi non arrogat armis, οὗ ἡ ἰσχὺς καὶ ὅπλων ἴσιν ἐπικρατεστέρα.

Ὑπεροπτρόθεσμος. ὁ. ὑπερήμερος.

Ὑπέροπτα. contemptim.

Ὑπερόπτης. ου. ὁ. contemptor, faſtuoſus.

Ὑπεροπτικός. οῦ. ὁ. deſpectiuus, deſpectiuus, faſtidioſus.

Ὑπεροπτικῶς. faſtidioſè.

Ὑπερόπτομαι. μ. όψομαι. π. ομμαι. deſpicio, ſ[illegible]erno. Genit.

Ὑπέροπτος. ſpectabilis, magnus.

Ὑπεροράω. ὑπερόπτομαι, contemno.

Ὑπερορία. ας. ἡ. locus extra fines, exiliũ.

Ὑπερορίζειν. de eiectis extorribus, exulibusq́ dicitur interdum.

Ὑπερόριος. ου. ὁ. extorris, profugus extra terminos.

Ὑπέρορον. ου. τὸ. ὑπερορία.

Ὑπερόροφος. ου. ὁ. ſuperbus, ὑπερήφανος.

Ὑπερος. ου. ὁ. piſtillum.

Ὑπεραγαπητός. dilectus, amatus, περιφα-μένος.

Ὑπερόφρων. ονος. ὁ. ſuperbus, ſuperciliosus.

Ὑπεροχή. ῆς. præſtātia, excellentia, ſummitas, ſublimitas, dignitas, prærogatiua, exuperantia, præualentia, amplitudo, primæ partes, ὑπερβολή.

Ὑπέροχος. ου. ὁ. egregius, maior.

Ὑπεροψία. ας. ἡ. ſuperbia, deſpicientia, faſtus.

Ὑπερπαθήσας. ualde affectus, commotus, dolens, περιπαθής.

Ὑπερβαίνειν. ſupergredi, πλεονάζειν, excellere.

Ὑπερπερισσεύω. μ. εύσω. π. ευκα. ſuperabundo.

Ὑπερπηδάω. ῶ. conculco, tranſgredior, tranſilio.

Ὑπερπέμπω. ultra ſcopum iaculor, ὑπερακοντίζω.

Ὑπερπίμπλημι. μ. ήσω. π. ηκα. ſuperimpleo.

Ὑπερπλουτοῦντες. prædiuites.

Ὑπερπονεῖν. pluſquàm oportet laborare

Ὑπέρπονος. ου. labore confectus.

Ὑπερπέταμαι. ſuperuolo. Depon. abſol.

Ὑπέρπυρος. igneus, magnope calidus.

Ὑπερρήγνυμι. uide ὑπορρήγνυμι.

Ὑπερρέω. μ. εύσω. π. ευκα. ſuperfluo.

Ὑπερσαρκεῖν, &

Ὑπερσαρκοῦσι. dicuntur quæ corpulentiora iuſto fiunt.

Ὑπερσάρκωσις. carnis excreſcentia.

Ὑπέρτατος. ου. ὁ. ſupremus, ſummus.

Ὑπερτέγιος. ſupra tectum.

Ὑπερτέρομαι, &

Ὑπερτείνω. μ. τενῶ. π. τακα. ſupero, ſuperextendo, circunuenio. Actiuum accuſatiuo.

Ὑπερτέλειοι. οἱ. ampliores numeri.

Ὑπερτελής. έος. ὁ, ἡ. exterminus, ὑπὲρ τὸ τέλος ἀφικόμενος.

Ὑπερτέλλω. exorior, ὑπερφαίνω τῶν ἄλλων ἄστρων.

Ὑπερτερές. altum, ὑπερώϊον.

Ὑπέρτερα κρέατα. carnes exteriores, carnes quæ in uictima forinſecus obiacent, ut ἔγκατα quæ intus.

Ὑπερτερέω. ſuperior ſum.

Ὑπερτερίαι. ῶν. ligna quædam eminentiora currus, ſuper quibus res locantur.

Ὑπέρτερον. poſtremum, recens.

Ὑπέρτερος. ου. ὁ. ſuperior, ἔξοχος, ἀγαθός.

Ὑπέρτεχνος. artificioſus, σπουδαῖος.

Ὑπερτίθεμαι. prolongo, differo.

Ὑπερτιθέμενος. tardus. Sic

Ὑπερτίθημι. μ. ήσω. π. ηκα. ſuperimpono, ſubmitto, præpono, τιμῶ. Item differo, id eſt prolongo. Actiu. accuſatiuo.

Ὑπερμαγίζειν. ſupramodum olere.

Ὑπερτρέχω. tranſcurro, depopulor.

Ὑπέρυδρος. aqua inundans, nimis aqua repletus.

Ὑπέρυθρος. fuluus, ſubrubeus.

Ὑπερύπτιος. ſupinus, reſupinus.

Ὑπερφαλαγγέω. μ. ήσω. π. ηκα. includo phalangas. Vnde ὑπερφαλάγγησιν, cum utrinq; phalanx hoſtibus circumfuſa, aciem eorum coërcet, Arriano. Bud. Com.

Ὑπέρφασις. ιος. ἡ. magniloquentia, ſuperbia.

Ὑπερφερής. έος. ὁ, ἡ. præcellens.

Ὑπερφέρω. μ. ὑπεροίσω. π. ὑπερήνεγκα. extollo, præſto, excello. Actiu. accuſ.

Ὑπερφθέγγομαι. μ. ξομαι. uerbis ſupero.

Ὑπερφίαλος. ου. ὁ. immenſus, ὑπέρμεγος, quaſi inundans & fluens ultra phialam. Item infidus, fœdifragus, qui tranſgreditur iuſiurandū, quod per phialas factum eſt.

Ὑπερφιλέω. μ. ήσω. π. ηκα. uehementer amo. Actiu. accuſ.

Ὑπερβλύζω. efferueſco, inundo.

Ὑπερφρονῶ. contemno, deſpicio, inſoleſco. Genit. & accuſ.

Ὑπερφρόνως. contemptibiliter.

Ὑπέρφρων. ονος. ὁ, ἡ. ſuperbus.

Ὑπερφυᾶ. τὴν. miram, ſplendidam, egregiam. φυῶ γὰρ τὸ φαίνω.

Ὑπερφυές. ἐος. τό. eximiè factum, ſuperexcellens.

Ὑπερφυής. ἐος. ὁ, ἡ. ingens, immenſus, eximius, egregius, ineffabilis.

Ὑπερφυσάω. ſupra modum inflatus ſum.

Ὑπερφύω. innaſcor.

Ὑπερφυῶς. mirum in modum, egregiè, incredibiliter, ὑπεράγαν.

Ὑπερφωνῶ. altè clamo.

Ὑπερχειλής. ἐος. ὁ, ἡ. exuperans, plenus.

Ὑπέρχειλος. idem.

Ὑπερχέομαι. μ. χεύσομαι. π. χυμαι. exubero, effundor.

Ὑπερχολᾶν. bilioſum eſſe, ualdè iraſci.

Ὑπέρχολος. ου. ὁ. ſupra modum iratus.

Ὑπέρχομαι. accedo. Item aſſentor, per obreptionem me alteri captioſè ſubmitto, Luciano. Quintil. ad uerbum ſubeo dixit, Interim uero (inquit) fallendus iudex, & uarijs artibus ſubeundus eſt. ὑπὸ enim hic dolum denotat, quemadmodum & de ὑπάγω dictum eſt. Item obſequioſe colo, alicui me uendito, & eum obſeruo, θεραπεύω, Andoc. Τὸ ὑπελθὸν, quod in mentem uenit. Bud. Com.

Ὑπέρχρεως. inuolutus ære alieno, ultra facultates ſuas obæratus.

Ὑπέρχρονος. ου. exuperans tempus.

Ὑπερῴα. palatum.

Ὑπερωδυνία. calamitas, λύπη.

Ὑπερώησαν. retro ceſſerunt, recti ſtete runt, impetum fecerunt.

Ὑπερῷον. ου. τό. palatum, tabulatum, locus editus, palatium, cœnaculum.

Ὑπέρωρον. exoleſcens, quod tempus ſuum exceſsit.

Ὑπέρμορον. τὸ ὑπὲρ τὴν μοῖραν.

Ὑπέσχε, καὶ ὑπέσχετο. ſuppoſuit, ſubijt, ſuſtinuit, promiſit.

Ὑπαίθριος. ſub dio, ſerenus, tranquillus.

Ὑπεύθυνος. ου. ὁ. ſubditus, obnoxius, reus, ſons, ὑπόδικος.

Ὑπέχω. μ. ὑφέξω. π. ὑπέσχηκα. ſubmitto, ſuſtineo, ſubſiſto, adhibeo, recipio, luo. Item occupo, opprimo. Vnde ὑπέχειν τὴν χεῖρα, præbere manum ſeu porrigere, apud Lucianum. Δίκην ὑπέχειν, cauſam dicere. Aliquando ponitur pro prudenter ago.

Ὑπεψηνισμένη. ης. ἡ. propinqua partui. Sumpta metaphora à ficis immiſsis pſenibus uermiculis iam matureſcentibus.

Ὑπόβολον. depoſitum ad uſuram.

Ὑπήκοος. ου. ὁ. obediens, morigerus.

Ὑπείκω. μ. ἔξω. idem quod ὑποείκω, hoc eſt cedo.

Ὑπήλυθε. ſubijt, ab ὑπελεύθω.

Ὑπηνέμιος. ου. ὁ. &

Ὑπήνεμος. ſub uento expoſitus, ſubuentaneus. Vnde ὑπηνέμιον ᾠὸν, ſubuentaneum, hoc eſt, inefficax ouum, quod citra coitum æditur, ſed ueneris imaginatione. Appellantur & zephyria oua, Plinio lib. 10. cap. 60.

Ὑπήνη. ης. ἡ. barba, pili circa labia.

Ὑπηνήτης. ου. ὁ. iuuenis incipiens barbeſcere, pubeſcens.

Ὑπέρλαμπρος. ου. ὁ. ualde ſplendidus.

Ὑπηρεσία. ας. ἡ. ſeruitium, obſequium, obſeruantia, officiū, adminiſtratio.

Ὑπηρέσιον. ου. τό. remus, aſſer ſedis, pellis tanquàm puluinus in quo remex ſedet.

Ὑπηρετέομαι. obſequijs & operis colo & obſeruor. Et τὸ ὑπηρετούμενον, obſequium, & exhibita opera. Accipitur etiam actiuè, ut ὑπηρετοῦμαί σοι ταῦτα, Hanc tibi operam nauo, in hoc tibi obſequor. Sicut

Ὑπηρετέω. μ. ήσω. π. ηκα. miniſtro, ſubminiſtro, obſequor, morem gero, inſtruo, paro, ſuppeto, ſubſeruio, nauo operam alicui & obſequor. Datiuo iung. & accuſ.

Ὑπηρέτης. ου. ὁ. miniſter, carnifex, exactor, qui exequitur iudicis ſententiam.

Ὑπηρετικόν. οῦ. τό. armamentarium.

Ὑπηρετικός, uel ὑπηρετητικός. οῦ. ὁ. ſeruilis. Eſt etiam ὁ ἐπιτήδειος εἰς τὰς ὑπηρεσίας.

Ὑπηρέτις. ιδος. ἡ. miniſtra.

Ὑπηρετοῦμαι. miniſtro.

Ὑπήτρια. τά. ſumma ubera. ὑπήτριον (inquit Heſych.) ὑπογάστριον, ἰσχίβαιον, ſumen, abdomen.

Ὑπηχέω. μ. ήσω. reſono, ſuccino.

Ὑπιδέσθαι. ſuſpicari.

Ὑπίεμαι. operam do. Depon. datiuo.

Ὑπιάω. ſublino.

Ὑπισχνέομαι. μ. ὑποσχήσομαι. π. ὑπέσχημαι. μέσ. ἀόρ. β. ὑπεσχόμην. promitto, polliceor, profiteor, uoueo, ſpondeo. Depon. accuſ.

Ὑπίσχομαι. idem.

Ὑπνευή. ῆς. deliberatio, σκέψις. Ὑπωναὶ (Heſychio authore) ὑποχωραὶ, ὑποδρομαὶ τ πέτρας δὶ σκέπην.

Ὑπνάω. μ. ήσω. π. ηκα. &

Ὑπνέω. dormio. Neutr. abſol.

Ὑπνηλός. οῦ. ὁ. ſomnolentus, ſomniculoſus.

Ὑπνιον. ου. τό. ſomnium.

Ὑπνοδότις. ιος. ἡ. ſomnifera.

Ὑπνομαχέω. μ. ήσω. π. ηκα. pugno cum ſomno.

Ὑπνοποιός. ſomnum prouocans, compoſitus.

Ὑπνος. ου. ὁ. ſomnus.

Ὑπνόω. dormio.

Ὑπνωτικός. οῦ. ὁ. ſopiens, ſoporificus, ſomniculoſus, deditus ſomno.

Ὑπνώττω. μ. ώξω. π. ωχα. ſoporor, dormio.

Ὑπό. cum genitiuo ſignificat ab, ut ὑπὸ τῶν δικαστῶν ἀποθνήσκειν, interire à iudicibus. Sic Cicer. Nihil enim eſſe ualentius à quo intereat. Cum datiuo et accuſatiuo ſub. Interdũ Atticè ἀντὶ τῆς πρὸ accipitur. In cõpoſitione interdum minuit, quemadmodum ſub apud Latinos.

Ὑπ' ἠῶ. ſub auroram. Suidas habet ὑπ' ἠοῖ.

Ὑποάμουσος. improbus, ruſticè inuerecundus.

Ὑπὸ μάλης. ſub ala: quod tantum inuenitur in hac locutione. nam μάλη rectus non eſt in uſu, ſed μασχάλη.

Ὑπὸ προθυμίας. promptè.

Ὑπὸ συνθήματος. ex compoſito.

Ὑπὸ τῆς μετριότητος. pro mea modeſtia.

Ὑποβάθρα. ας. ἡ. fundamentum, ſcabellum, ὑπόβασις. Cyril. li. 7. ταύτην ὑποβάθραν προκαταβαλλόμενος, Hoc fulcrum & ſuſtentaculum præiaciens.

Ὑπόβαθρον. ου. τό. idem.

Ὑποβαίνω. ſubeo, decedo, minuor.

Ὑποβάλλομαι. ſubſterno, ut ὑποβάλλειν πορφυρίδας, toralia & ſtragula ſubſternere, Lucia. Ponitur & ἀντὶ τοῦ προβάλλομαι καὶ ὑποτίθεμαι, Baſil. Eſt etiam falſo mihi quippiam aſcribo, mihi quaſi ſubditiciũ aſſumo, ut τὰ ἀλλότρια ὑποβαλλόμενος, aliena ſcripta ſibi aſſerens, Strab. ult. Sic etiam πολέμων ὑποβάλλεσθαι τὴν δόξαν, bellorum gloriæ ſuccidaneum ſe inſerre, Plutar. in Pom. Item ſuppono partum,

tum, Baſil. Ita

Ὑποβάλλω. μ. αλῶ. π. ιχα. ſuppono. Item ſuggero, admoneo, Xenoph. & Herodi. Eſt etiam interfari, ſermonemq; interpellare, & præpoſterè excipere, hoc eſt ἀκαίρως καὶ ἀώρως ὑπολαμβάνειν, Aeſchin. κατὰ κτησ. Actiu. accuſ. Bud. Com.

Ὑπόβασις. ιος. ἡ. ſubucula, ſubligaculum, decrementum, περίζωμα.

Ὑποβάτης. ſcabellum.

Ὑποβεβρεγμένοι. irrigati, appoti.

Ὑποβιάζω. uiolenter repello.

Ὑποβιβάζω. minuo, per uim ſubduco.

Ὑποβιβαστικός. ἡ. ὁ. habens uim deijciendi & ſubducendi.

Ὑποβλαστάνω. ſuppullulo.

Ὑποβλέπω. improbè & toruè aſpicio. Item limis aſpicio ad collimandum. Eſt etiam ſuſpicor, ſuſpecto, ἐχθραίνω.

Ὑποβλήδην, aduerb. ab ὑποβάλλειν. interpellato ſermone, uel excepit uerba dicentis nondum finita. Bud. Comment.

Ὑπόβλητος. ſubdititius puer, ſpurius, nothus, ὑποβολιμαῖος, κίβδηλος.

Ὑποβολεύς. έως. ὁ. ſuppoſitor, interpres.

Ὑποβολή. ῆς. ἡ. præceptum, ſuppoſitio, fraudulenta & clancularia in aliquem oratio.

Ὑποβολιμαῖος. ου. ὁ. ὑπόβλητος.

Ὑπόβολος. pignerationi obnoxius, & obiectus pro pignore, quam hypothecam Iuriſconſulti uocant. Eſt enim ὑπόβολον, τὸ ὑποκείμενον πρὸς δάνειον καὶ τόκον, ſiue domus, ſiue prædium, ſiue res mobilis ſit. Ὑπόβολον etiam in Pandect. Græcis, idē eſt quod δωρεὰ προγαμιαῖα, hoc eſt, donatio propter nuptias. Ὑπόβολον autem ſecunda prod. ſignificat τὸ ὑποκείμενον ἐπὶ ὀβολιμαίῳ τόκῳ, id eſt, quod in uſuras ſeſtantes obſtrictum eſt pignoratitio conuento, ut ſcribit Euſtathi. Bud. Com.

Ὑποβόρβορος. ου. cœnoſus, lutoſus.

Ὑποβρέχω. μ. ξω. proluo, irrigo.

Ὑπόβρυχα. in profundo, ſubmerſe.

Ὑποβρύχιος. ου. ὁ. ſubmerſus. à uerbo βρύχω.

Ὑπόβρωμος. ου. grauiuſculus.

Ὑπογάστριον. pecten, ſiue imus uenter.

Ὑπογαίδιος. ου. ὁ. idem eſt quod ὑπόγειος.

Ὑπόγειος. ſubditus, ὑποτεταγμένος. Interdum idem quod

Ὑπόγειος. ου. ὁ. ſubterraneus.

Ὑπογονατάζω. ad genua deuolutus ſupplico. τὸ γόνυ ἀπὸ μέρους λιτανεύω.

Ὑπογλυκαίνω. edulcoro, condio, adulor.

Ὑπογλωσσίς. ίδος. ἡ. caro qua lingua inferiori maxillæ connectitur, & coronæ genus.

Ὑπογνάθα. manibus ſubiectis mento aut maxillis.

Ὑπογυιότατον. nuperrimè.

Ὑπόγραμμα. τὸ ἴχνος, ut ὑπογραφή.

Ὑπογραμματεύω. μ. εύσω. π. ευκα. ſcriba ſum. Neutr. abſol.

Ὑπογραμμός. οῦ. ὁ. pictura, monumentum.

Ὑπογραφή. ῆς. ἡ. ſubſcriptio. Eſt etiam primæ manus delineatio, & deſcriptio, ſiue rudis craſſaq; adumbratio, quæ pars eſt ζωγραφικῆς. Dicitur etiam de pueris, qui aut picturam docentur, aut ſcripturam. Continet enim ὑπογραφὴ artis rudimenta.

Atq; inde translatione ſumpta, Plato lib. 8. de Rep. ὑπογραφὴν craſſæ Mineruæ explicationem, non ſubtilem atq; multum artis habentem. Ariſtotel. ὑπογραφὴν τῶν θεμελίων uocat, foſſam ductam & fundamenti

circumſcriptionem. Eſt & fucus apud Lucianum, quo oculos ſublinunt, qua dictione Herodian. lib. 4. pro figurato dicto & ridiculo uſus eſt. Bud. Com.

Ὑπογραφεύς. à manu ſeruus, amanuenſis, qui dictata excipit.

Ὑπογράφομαι. τὸ ψιμμυθοῦμαι καὶ ἐντρίβομαι, fuco uel ceruſa illinor. Accipitur etiam pro ſuo actiuo.

Ὑπογράφω μ.άψω.π.αφα. ſubſcribo, id eſt probo & aſſentior, aſtipulor, apud Demoſthenis interpretem.
Item τὰ ὑπαγορευόμενα γράφω, id eſt dictata excipio. Item primis lineis deformo, & prima manu aliquid informo, & lineamenta duco: præſcribo, hoc eſt, pueris qui docentur ſcribo. Plat. in Protag. & de Leg. 4. Eſt etiam commentarium rerum ſcribo, quarum hiſtoriam alij poſtea enarratius ſcribant, et ornamentis luminibusq́; orationis additis abſoluant & expoliant, Iſocr. πρὸς Φίλιππ. Præterea deſigno, deſtinoq́; et faciendum propono & inſtituo. Gregor. in Iul. τὰ δὲ ὑπεγράφετο, inſtituebantur, deſtinabantur. Bud. Com.

Ὑπόγρυπος.ου.ὁ. qui eſt ſubadunco naſo.

Ὑπόγυιος.ου.ὁ. propinquus, recens, quaſi ſub manibus. γυῖα γὰρ αἱ χεῖρες.

Ὑπογυιότατα. propinquiſſimè.

Ὑποδαίρια.τὰ. torques, monilia colli.

Ὑποδακρύω.μ.ύσω. ſublacrymor.

Ὑποδεδημένος. calceatus.

Ὑποδεής.έος.ὁ,ἡ. infimus, indigens, timidus.

Ὑπόδειγμα.ατος.τὸ. exemplum, ſignum.

Ὑποδειδίω.μ.είσω.π.εικα. timeo, ſubuereor. Actiu. accuſ.

Ὑποδεικνύω.μ.είξω.π.ειχα. præmonſtro, demonſtro per rationē & exempla.

Ὑποδειμαίνω. ſubuereor.

Ὑποδειμαίνων. ſubtrepidans.

Ὑποδείξας. qui probauit.

Ὑποδενδριάζω. ſubito, ex improuiſo appareo.

Ὑποδεξία.ας.ἡ. ſuſceptio.

Ὑποδέξιος.ου.ὁ. ſuſceptor.

Ὑποδερίς. monile, torques, ornatus muliebris.

Ὑπόδεσμα. pignus.

Ὑποδέχομαι. μ. έξομαι. π. εγμαι. ſuſcipio, familiariter excipio, conuiuio accipio, τὸ ὑποτιθεὶς τὰς χεῖρας δέχομαι καὶ δεξιοῦμαι, καὶ φιλοφρονοῦμαι, ἑστιῶ. Depon. accuſ. Bud. Com.

Ὑποδέω.μ.ήσω.π.ηκα. ſubligo. Actiu.

Ὑπόδημα.ατος.τὸ. &

Ὑπόδησις.εος.ἡ. calceus, calceamentum.

Ὑποδιαστολή.ῆς.ἡ. ſubdiſtinctio.

Ὑποδιδάσκαλος.ου.ὁ. ſubpræceptor.

Ὑποδίδωμι.μ.ώσω.π.ωκα. cedo. Neutr. datiuo.

Ὑπόδικος.ου.ὁ. reus, obnoxius, ſubditus, ſons.

Ὑποδιφθέρος.ὁ. pellibus indutus.

Ὑποδμώς.ῶος.ὁ. miniſter, famulus.

Ὑποδοχεύς.ὁ. ὑποδόχος.

Ὑποδοχή.ῆς.ἡ. ſuſceptio, receptaculū. Eſt etiam epulum & conuiuium, feſtum. ab ὑποδέχομαι. Bud. Com.

Ὑπόδρα. toruè, quod ſignificat contorſionem oculorum in eum, cui iraſcimur. frequens dictio Homero.

Ὑπόδραξ.ακος.ὁ. toruus.

Ὑποδρασία. toruitas, inimicitia, ſuſpicio.

Ὑπόδριμυς.υος.ὁ. aliquanta acrimonia, amarus.

Ὑποδρήσσω. miniſtro, ſubſeruio.

Ὑποδρηστήρ.ῆρος.ὁ. ſeruus.

Ὑποδύνω. ſubeo. Neutr. abſol. Ita

Ὑποδύομαι.μ.ύσομαι.π.υμαι. ſubeo, id eſt ingredior, ut ſubire tectum, Caſ.

ſubire portũ, Plinio: & ſubeo pro patior, ſuccumbo, ut ſubire cruciatus, Ciceroni: uel ſubeo, hoc eſt obeo, ſuſcipio, ut ὑποδύεσθαι πόνον ἢ κίνδυνον, Xenoph. quod eſt ſubire labores, pericula, Cicer. Inde ponitur pro ſubrepere, ὑποδύεσθαι, in gratiam alicuius ſe inſinuare, colere & obſeruare obſequioſe, Plut. in Caſ. & Polit. Aliquãdo eſt ſubinduo, condo. Vnde ὑποδύεσθαι τὸν δία, agere perſonam Iouis, & ſimulare. Sic ὑποδύεσθαι τὸ σχῆμα τοῦ φιλοσόφου, Ariſtot. Et Cic. Tuſc. 5. Induere perſonam philoſophi, & ſibi ipſi hoc nomen inſcribere. Aliquando eſt urinari. Lucian. ἐκοῖδ' ὅπως βύθιος ὑποδὺς καθάπερ οἱ λάροι. Bud. Cõ.

Ὑποδύσεις. αἱ. refugia.

Ὑποδυσώδης. εος. ὁ, ἡ. male olens.

Ὑποδύτης. ου. ὁ. interior ueſtis, ſubucula.

Ὑποδύω. μ. ύσω. τὸ ὑποδύομαι.

Ὑποδώριος. ου. genus eſt muſicæ. Plutarcho.

Ὑποείκω. concedo.

Ὑποζεύγνυμι. ſubijcio.

Ὑπόζευξις. εως. ἡ. ſubiunctio, ſubinſertio, ſubnexio.

Ὑπόζοφον. ad tenebram.

Ὑποζύγιον. ου. τὸ. iumentum, boues, muli, equi.

Ὑποζύγια. τὰ. impedimenta.

Ὑποζυγιώδης. ὁ. ſubiugus, qui non amplius ſui iuris eſt, Ariſtoph.

Ὑποζώματα. τὰ. nauis tabulata, Suid.

Ὑποζωννύω. μ. ώσω. π. ωκα. ſubcingo. Actiu.

Ὑπόζωσμα. ατος. τὸ. ſuccinctura.

Ὑποθάλπω. ſpe inani foueo, decipio.

Ὑπόθεμα. fundamentum, & quaſi baſis.

Ὑποθερμαίνω. μ. ανῶ. π. αγκα. calefacio. Actiu. accuſ iung.

Ὑπόθερμος. ου. ὁ. ſubcalidus.

Ὑπόθεσις. εως. ἡ. ſuppoſitio, quæ eſt aliquando baſis & fundamentum, ut ſi dicas caudicem ὑπόθεσιν καὶ φύσιν arborum eſſe. Aliquando refertur ad principia & elementa ſcientiarum: ſubiectiones à nonnullis etiam appellatæ. Aliquando diminutionem aut remiſſionem denotat. Vnde καθ' ὑπόθεσιν dicere, eſt tanquàm ſuppoſitum, & non ut plane conſtitutum, aut argumentis probatum dicere, Theophra. de Cauſ. 6. Sic ἐξ ὑποθέσεως eſt, quod non ſimpliciter eſt, ſed quodammodo & ex ſuppoſitione, Ariſtotel. Poſt. 1. & τῶν μετὰ τὰ φυσ. 3. & 9. Et apud Plutarch. fatum dicitur eſſe ἐξ ὑποθέσεως, id eſt ex conſecutionis neceſsitate natum, non per ſe & ſuapte natura. Sed quando ὑπὸ ἀντὶ τοῦ πρὸ Attice accipitur (quod etiam in ὑπάγω, & ὑπάγω, pro προάγω & προάγω, et in alijs nõnullis fit) tunc interdum ſignificat πρόθεσιν, hoc eſt propoſitum, ut apud Iſocr. εἰς τὴν ὑπόθεσιν ἐπανελθεῖν, hoc eſt, ad rem, ad cauſam, ad propoſitum redire. Interdum πρόσχημα, id eſt occaſionem, & prætextum, uelamen'q́ꝫ: quod & Latini ſpeciem dicunt, ut ὑπόθεσις τοῦ πολέμου, Plut. & Cic. ad Att. 14. ὑπόθεσιν autem hãc habẽt, & eam præ ſe ferunt. Interdum προαίρεσιν ſiue ὅρον, id eſt inſtitutum, ſcopum, ut ὑπόθεσις τῆς δημοκρατικῆς πολιτείας, ἐλευθερία, Ariſtotel. Inde pro argumento operis accipitur. Interdum ſignificat id quod Quinti. thema uocat, quaſi facti poſitionem uel euentũ: Plin. Iun. & Iuriſcõſulti ſpeciem, aut caſum: Cicero cauſam, ex definito quæſtionum genere. Bud. Com.

Ὑποθέτης. conſiliarius, ἀρχηγός.

Ὑποθετικός. οῦ. ὁ. ſuppoſitiuus, hortatiuus, argumentatiuus.

Ὑποθήγω. ἐρεθίζω, προτρέπομαι, prouoco, ſuborno, exhortor, ὑπαλείφω.

Ὑποθήκη. ης. ſuppoſitio. Item pignus. Item documentum, cõſilium, adhortatio, monitũ, præceptum ad uitam inſtituendam. Bud. Com.

Ὑποθημοσύνη. ης. ἡ. admonitio, ὑποθήκη.

Ὑποθράττω. turbo.

Ὑποθρύπτομαι. delicior.

Ὑποθυμία. ας. ſuffimentum.

Ὑποθυμιάζειν. ſuffire.

Ὑποθύμιος. ὑποτράχηλος.

Ὑπόθυρα uel ὑποθυρίδια. ipſa ualuarum cauitas & iniquitas.

Ὑποθωπεύω. μ. εύσω. π. ευκα. adulor. Neu.

Ὑποικουρέω. μ. ήσω. π. ηκα. guberno, intus habito, reuertor.

Ὑποίνος. ου. uinolentus.

Ὑποΐομαι. ſuſpicor.

Ὑποιόω. uendico.

Ὑποκαθαίρειν. repurgare.

Ὑποκαθίεσθαι. concedere, dimittere.

Ὑποκαθισκηνάς. ſublectus.

Ὑποκάθημαι. inſidior.

Ὑποκαθίζω. colloco, ſubſideo, recumbo.

Ὑποκαίω. μ. καύσω. ſuccendo.

Ὑποκάμπτω. flectior, conuertor, circumagor, ambages fugæ implico, ut ſeruus uel lepus fallere quærens, ὑποστρέφομαι, Xenoph. Bud. Com.

Ὑποκαπνίζω. fumo, ſuffio.

Ὑποκαπνισμός. genus hauriendi fumi nidoris'ue.

Ὑποκάπτω. præuoro, præripio & deglutio.

Ὑποκαρωῦνται. ſoporantur.

Ὑποκαταβαίνω. ſubingredior, deſcẽdo.

Ὑποκατάβασις. ſeceſſus, conceſſio, παραχώρησις.

Ὑποκατακλινόμενος. cedens ac ſubmittens ſeſe.

Ὑποκατακλίνω. μ. ινῶ. π. ικα. ſuccumbo, ſubmitto me, inclino. Depon. accuſ.

Ὑποκατάστατος. ου. ὁ. ſubſtitutus.

Ὑποκήκω. ὑπήκω, ſubſum, reuertor.

Ὑπόκειμαι. ſubiaceo. Depon. datiuo.

Ὑποκείμενα. pignora, hoc eſt, bona quæ in creditum ſubiecta ſunt & ſuppoſita.

Ὑποκέχηνε. dehiſcit, hiauit.

Ὑποκηρύττω. μ. ύξω. nuntio ſiue prædico per præconem.

Ὑπόκιρρος. ου. ὁ. ſubrufus.

Ὑποκιστίς. hypociſtis etiam Latinè ſic dicta, quòd naſcatur ad radices ciſti fruticis.

Ὑποκλέπτω. fallo, celo.

Ὑποκλαΐζω. μ. ίσω. π. ικα. diuulgo. Neut. accuſatiuo.

Ὑποκλίνομαι. declino, inclinor.

Ὑποκλύζειν. repurgare.

Ὑποκνίζομαι. prurio, titillo.

Ὑποκομψίας. elegans, facetus.

Ὑποκόπτω. ſuccido.

Ὑποκορίζομαι. π. ισμαι. blandior, per diminutionẽ loquor, rem odioſam ſpecioſo nomine appello, aut minus inuidioſo, hoc eſt, εὐφήμως ὀνομάζειν, honeſtis appellationibus rem ſceleratam & pudendam uelare & prætexere, Plat. de Legib. 2. & Polit. 5. Sic Vergil. Coniugium uocat, hoc prætexit nomine culpã. Xenoph. ἀπομν. 2. contrario modo accipit pro inuidioſo nomine appellare. Depon. accuſatiuo. Vnde

Ὑποκόρισμα. ατος. τὸ. diminutio, malæ rei integumentũ, & ſpecioſa appellatio, auribusq; blandiens. Bud. Cõ.

Ὑποκορισμός. idem.

Ὑποκοριστικός. οῦ. ὁ. diminutiuus.

Ὑποκρέκω. μ. έξω. reſono, reſpondeo, ad gratiam adſono.

Ὑποκρητηρίδιον. ου. craterula.

Ὑποκρίζεσθαι. diminuere.

Ὑποκείνομαι. falsò accuſo. Item ſimulo, ὑποδύομαι, ut ὑποκείνομαι τραγῳδίαν pro agere, Pauſ. Eſt etiam reſpondeo, τὸ ἀποκρίνομαι. Plut. αὐτὸς ἂν (ἔφη) σὺ τῦδε βέλτιον ὑποκρίναιο σαυτῷ, Tu tibi ipſe reſponderes melius. Quanquam ὑποκρίνομαι ἐμαυτῷ ſignificat etiā ἐν ἐμαυτῷ ὑπολογίζομαι, & ἐν ἐμαυτῷ κρίνω, mecum æſtimo & iudico. Quare eo in loco Plut. ſignificare poteſt, tu melius hoc tecū æſtimabis & iudicabis. Sic Hippocr. ἐγὼ μὲν οὖν ἀναστὰς ὑπεκρινάμην ἐμαυτῷ τὸ ὄναρ, Sic mecum inſomniū æſtimabam atq; interpretabar. Et apud Philoſtr. ὑποκρίνεσθαι ὄψιν. Bud. Com. Sic

Ὑποκρίνω. μ. ινῶ. π. ινα. ſimulo, reſpōdeo

Ὑπόκρισις. ιος. ἡ. ſimulatio, pronūtiatio.

Ὑποκριτής. ȣ̃. ὁ. hypocrita, mimus, ſimulator, hiſtrio, quòd ſimulet ac imitetur alterius perſonam, uel quòd choro reſpondeat. Eſt etiam coniector, uates.

Ὑποκριτικός. ȣ̃. ὁ. aptus ad agendum.

Ὑποκριτικώτατος, maximè ſimulatus eſt.

Ὑποκρούω. μ. ούσω. π. ȣκα. reluctor, id eſt ſimulo, incuſo, refello, obloquor ſiue reſponſo, prohibeo, reijcio, ὑποβάλλω. Actiu. accuſ.

Ὑποκρύπτομαι, &

Ὑποκρύπτω. occultè condo, abſcondo, clanculum repono.

Ὑπονόδης. locus riguus & humectus.

Ὑπόκυκλος. ȣ. ὁ. rotundus. Et ὑπόκυκλα, rotulæ, aſtragali, propriè qui fundo tripodum ſubijciuntur.

Ὑποκυματίζουσιν. ſubfunduntur.

Ὑποκύπτω. μ. ύψω. π. υφα. ſuccumbo. Neutrum, datiuo.

Ὑπόκυρτος. ȣ. leuiter pandens.

Ὑποκυσαμένη, &

Ὑποκυσαμένη. ης. ἡ. prægnans, ἐγκυμονήσασα, ἔγκυος γενομένη, ἐγκύμων.

Ὑπόκυφος. ſubcuruus.

Ὑποκύψαι. demiſsis oculis uidere.

Ὑποκύων. una ex comœdijs Varronis.

Ὑποκώλια. internodia, femina, ſuræ.

Ὑποκωμῳδέω. μ. ήσω. π. ηκα. aſsimilo, comicè mordeo.

Ὑπόκωφος. ου. ὁ. ſubtiliter audiens, ſurdaſter.

Ὑπολαλῶ. ſubmurmuro, obloquor.

Ὑπολαμβάνω. μ. ὑπολήψομαι. π. ὑπείληφα. credo, puto, arbitror, ſuſpicor, conijcio, capio, deprehendo, recordor, accipio ſermonem, diſcerno, ratiocinor in re ambigua, interpello ſermonem, reſpondeo. Eſt etiam τὸ προλαμβάνω. Thucyd. ὃ γὰρ ἂν κέρδιον φάμεν ὑπολαβόντες βίᾳ ὑμῶν ἔχειν. Et ὑπολαμβάνειν τὸν ἵππον, eſt equum fræno ſiſtere, & coërcere, quod etiā ἀναλαμβάνειν & ἀνέχειν dicitur, Xenoph. Bud. Com.

Ὑπολαπάζω. euacuo.

Ὑπολεαίνω. μ. ανῶ. lenio.

Ὑπολείβομαι. deſtillo, liqueſio, diffluo.

Ὑπολείπομαι. μ. είψομαι. π. ειμμαι. reſto, relinquor. Et actiuè relinquo, reliquum facio, cum accuſatiuo.

Ὑπολείπω. μ. είψω. π. ειφα. derelinquo, deficio. Actiu. accuſ.

Ὑπολευκαίνω. μ. ανῶ. π. γκα. ſubalbidum facio, aut pallidum.

Ὑπόλευκος. ου. ὁ. albicans.

Ὑπολήνιος. ου. ὁ. torcularis.

Ὑπόληψις. ιος. ἡ. reprehenſio, opinio, ſuſpicio, coniectura, rudis & craſſa cognitio.

Ὑπολίζονες. οἱ. minores magnitudine corporis.

Ὑπόλιθος. ου. ὁ. ſaxoſus.

Ὑπόλισπος. ȣ. ὁ. habens nates graciles, & detritas.

Ὑπόλισφος. οῦ. ὁ. lubricus.

Ὑπόλιχνος. ου. ὁ. guloſus.

Ὑπολογίζομαι, &

Ὑπολογίζω. μ. ίσω. π. ικα. ſuſpicor, prætexo, ſimulo. Item cogito, reputo, æſtimo, rationem habeo, λόγον ἔχω, ὑπόλογον ποιοῦμαι. Demoſth. περὶ στεφ. μηδὲν ὧν ἠδίκησθε, ἐν οἷς ἐπιστεύθητε ὑπολογισάμενοι, Iniuriarum præteritarum rationem nullam habentes in his rebus, quæ fidei ueſtræ permiſſæ ſunt, hoc eſt iniurias non reputantes. Vnde

Ὑπόλογος. ου. reputatio, æſtimatio, ut ἐν μηδενὶ ὑπολόγῳ τίθεσθαι, flocci facere: & τοῦτό μοι ὑπόλογος γίνεται, Hoc mihi ad ſalutem cedit, Hoc iure imputare alijs poſſum. Athen. lib. 4. οὗτοι τὰ σιτία παρὰ τοῦ βασιλέως ὡς ὑπόλογον λαμβάνουσι, Iſti à rege accipiunt uictum, qui in ſtipendia cedit, & imputatur. Bud. Com.

Ὑπόλοιποι. reſidui, relicti.

Ὑπολύδιος. cantus genus eſt, de quo Plutarchus in Muſ.

Ὑπολύω. ſoluo: propriè calceamenta.

Ὑπομάζιος. ου. ὁ. infans adhuc lactens.

Ὑπομαλής. έος. ὁ, ἡ. aptus, expeditus.

Ὑπόμαργος. ου. ſubinſanus, uecors.

Ὑπομάστιος. ου. ὁ. lactens.

Ὕπομβρον. madidum, ὑπόπνον.

Ὑπομειδιάω. μ. άσω. π. ακα. ſubrideo. Neutrum abſol.

Ὑπομονή. ἡ. ſuſtentatio.

Ὑπομένω. μ. μενῶ. expecto, fero, ſuſtineo, hoc eſt animum inducere poſſum, ἀνέχομαι: quod uulgo dicitur animũ & cor habere poſſum, & cum accuſatiuo conſtruitur. Demoſth. οἳ καὶ τὴν χώραν καὶ τὴν πόλιν ἐκλιπεῖν ὑπέμειναν. Bud. Com.

Ὑπομηλαφῆσαι. contrectare, ὑποψηλαφῆσαι.

Ὑπομιμνήσκω. μ. ήσω. π. ηκα. memoro, ſuggero, in memoriã reduco. Actiu. accuſatiuo.

Ὑπόμνημα. ατος. τό. recordatio, cõmentarium, monumentum. Bud. Com.

Ὑπομνηματιστής. οῦ. ὁ. legens cõmentaria, à conſilijs, admonitor.

Ὑπομνηματίζομαι. commentor.

Ὑπομνηματισμός. οῦ. ὁ. decretum, regeſtum, commentum.

Ὑπομνηματογράφος. à commentarijs.

Ὑπομνῆσαι. commonefacere.

Ὑπόμνησις. εως. ἡ. monitio, recordatio.

Ὑπόμνυμαι. certamen profero, comperendino, cauſam differendam cenſeo & peto, & quò minus iudicetur intercedo, prorogo in aliud tempus reijcio. Id eſt τὸ ὑπερτίθεσθαι καὶ ἀναβάλλεσθαι τὴν δίκην προφάσει ἀποδημίας ἢ νόσου. Bud. Com.

Ὑπομονή. ῆς. ἡ. patientia, expectatio, requies.

Ὑπομονικός. οῦ. ὁ. patiens.

Ὑπομόχλιον. ου. τό. uectis.

Ὑπομύσαρος. fœtidus, odioſus.

Ὑπονίομαι. μ. ῆμαι. defraudo, decipio.

Ὑπονήϊον. ſubiectum Neio monti Thraciæ, uel ut alij Itacæ, locus arborum plenus, ad quas naues religabant.

Ὑπονοέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſuſpicor, ſuſpectum habeo. Actiu. accuſ.

Ὑπονοθεύω. adultero, corrumpo.

Ὑπόνοια. ας. ἡ. ſuſpicio. Item ſuperbia, confidentia. Eſt etiam figura, cum aliud dicitur quàm audiens expectabat, ut illud Ariſtoph. πισότατον ἐγχεῦμαί σοι καὶ λαικάσταλον.

Ὑπονομεύω. cuniculos facio.

Ὑπονομή. ῆς. ἡ. fraus, cloaca.

Ὑπονοστέω. μ. ήσω. redeo, titubo, aberro, grauor ſenectute.

Ὑπονύσσω. pungo, conficio.

Ὑποξενίζω. peregrina commemoro.

Ὑποξέω. μ. έσω. π. εκα. perfectè ſculpo.

Neutr. accuſ.
Ὑπόξυλος. ου. ὁ. ſubligneus, adulterinus.
Ὑποξυρέω. μ. ήσω. ſubrado.
Ὑπόξυρος. ſubraſus, incuruus, humilis.
Ὕποξυς. υος. acuminatus.
Ὑποξύω. τὸ ὑποξυρέω. Accipitur etiam pro alluo & præterfluo.
Ὑποοργὸς. pro ὑπουργός.
Ὑποπατεῖν. uentrem deiĳcere.
Ὑποπεζία. ας. ἡ. humiliatio.
Ὑποπέλιος. qui eſt colore ſubliueſcẽte.
Ὑποπέμπω. clanculum ſubmitto, ſuppono, ſuborno, furtim ablego.
Ὑποπεπληγὼς. ὁ. perculſus metu, territus, attonitus, ſubiectus.
Ὑποπεπληγώς. idem.
Ὑποπερκάζω. μ. άσω. π. ακα. matureſco, creſco, nigreſco. Neutr. abſol.
Ὑπόπετρος. ὁ. ſubpetroſus.
Ὑποπιάζω μ. άσω. π. ακα. &
Ὑποπιέζω. ἐκθλίβω, exprimo, ſugillo, uitupero, derogo, caſtigo, elido, humilio, ſiccum & ſqualidum reddo. Actiuum accuſ.
Ὑποπίμπλαμαι. plenus ſum, impleor.
Ὑποπιμπράναι. incendere.
Ὑποπίνειν. inebriari clanculum.
Ὑποπίπτω. ſubiaceo, ſuccumbo. Neutr. datiuo.
Ὑποπλακίη. ης. ἡ. ſubiecta monti πλακίῳ
Ὑπόπλακος. ου. ὁ. ſtratus.
Ὑποπλάσιοι. οἱ. replicati numeri.
Ὑπόπλεος. ου. ὁ. plenus.
Ὑπόπλεως. idem, Atticè.
Ὑποποδαχωρέω. μ. ήσω. π. ηκα. impedio.
Ὑποπόδιον. ου. τὸ. ſcabellum.
Ὑπόποδον. τὸ. ſuppedaneum.
Ὑποποίητος. ου. ὁ. ſimulatus.
Ὑποποιοῦμαι. τὸ περιποιοῦμαι, id eſt mihi authoro, ad authoritatẽ meã fidemq́ traho, occupo, cõcilio mihi, dicto audientem mihi reddo, ſubigo & ſubiugo mihi. Item ſimulo, ὑποκρίνομαι, προσποιοῦμαι. Bud. Com.
Ὑποπόλιος. ου. ὁ. ſubcanus.
Ὑποποτάγγελος. ſubiectus.
Ὑπόπους. οδος. ὁ. pedes habens.
Ὑπόπρωρος. ου. ὁ. forma nauis.
Ὑπόπτερος. ου. ὁ. pennatus, leuis, celer.
Ὑποπτάζομαι. μ. άσομαι. &
Ὑποπτάζω. μ. άσω. π. ακα. ſuſpicor, uereor, & ſuſpectũ habeo, dubito, puto, coniecto. Actiu. accuſ.
Ὑποπτήσσω. μ. ήξω. π. ηχα. formido, reuereor. Neutr. accuſ.
Ὕποπτος. ου. ὁ. ſuſpectus, inimicus.
Ὑπόπτωσις. concidentia, ruina.
Ὑπόπυον. malũ in oculo abſceſſus corneæ, cum pus in cornea membrana colligitur, purulentum.
Ὑπόπυῤῥος. ου. ὁ. ſuccenſus, ſubiratus, ſubrufus, ſubrubicundus.
Ὑπόρειος ου. ὁ. montis exceſſus, ſiue eminentia. Et ὑπόρειον, ſub monte ſitũ.
Ὑπόῤῥινος. ου. ὁ. qui obſcurè per naſum loquitur.
Ὑπόριον. paruũ promontoriũ, ὑπόρειον.
Ὑποῤῥάπτω. conſuo, compono.
Ὑπόῤῥαιβος. ου. ὁ. breuem uiſum habẽs.
Ὑποῤῥέω. μ. εύσω. π. ευκα. ſerpo. Neu. abſ.
Ὑπόῤῥηνος. ου. ἡ. ouis habens agnum, grauida ouis.
Ὑπόῤῥιζος. radix, ſubiectũ radici, quod eſt infra radicem.
Ὑποῤῥίνιος. barba ea quæ ſub naribus enaſcitur. Dicitur etiã προπωγώνιον.
Ὑποῤῥοιζέω. μ. ήσω. ſtrido.
Ὑποῤῥόφιοι. contubernales, ὑπόστεγοι.
Ὑποῤῥύττω. clam fodio, cuniculos ago.
Ὑποῤῥαθυμέω. horreo. Actiu. accuſ.
Ὑπόρειον. ſub monte ſitum.
Ὑπορύττω. μ. ύξω. π. υχα. ſuffodio. Actiu. accuſatiuo.
Ὑπόπορφυρος. ου. ὁ. leuiter purpureus.
Ὑπορχεῖσθαι, ſaltationẽ choro canẽti accõmodare, προσχηματοποιεῖσθαι, Athe. Vnde

Ὑπορχήματα. τὰ. cantilenæ, quæ ſaltantibus accinebantur, Luciano: uel geſtus ſaltantium, qui uelut comites erant & aſſeclæ ſaltationum, ſine quibus ſaltationes non placebant. Bud. Com.

Ὑπόσαθρος. rimoſus.

Ὑποσαίνω. μ. ανῶ. adblandior.

Ὑποσκίζω. μ. ίσω. impingo.

Ὑπόσκλος. ȣ. ὁ. mobilis.

Ὑποσάρκιος. ȣ. intercus.

Ὑποσείω. μ. είσω. π. εικα. latēter excutio.

Ὑπόσεμνος. ȣ. ὁ. grauis.

Ὑποσέσηρα. modicè aperta.

Ὑποσιώπησις. reticentia, figura orationis, ἀποσιώπησις.

Ὑποσημαίνω. indico, ut τοὔνομα αὐτὸ ὑποσημαίνει. Aliquando ſignificat προσημαίνω, quod eſt præſignifico, protendo, & ſignum do, anteſignanum me præbeo, & authorē ſuaſoremq́, Plat. de Rep. 8. Vnde ὑποσημαίνειν τὸ εἰς ἔφοδον, claſsicum canere.

Ὑποσημείωσις. ιος. ἡ. ſubſcriptio.

Ὑποσκελίζομαι, &

Ὑποσκελίζω. μ. ίσω. π. ικα. ſupplanto, hoc eſt ſuppoſito pede aliquem in terram deijcio, euerto, ſubuerto, fraudo, decipio. Actiu. accuſ.

Ὑποσμύχω. paulatim uro, premo, tero, moleſtè conficio.

Ὑποσόλοικον. ου. τό. ineptius, ſubabſurdum, incongruum.

Ὑποσπανίζω. μ. ίσω. π. ικα. diminuo, decurto, egenus ſum. Neutr. accuſ.

Ὑποσπασμός. morbus oculorum, cum reuma multum & calidum per oculos fertur, ac propterea uultus ruber apparet.

Ὑποσπάω. μ. άσω. π. ακα. diuello. Act. accuſ.

Ὑποσπείρω. occultè ſubſemino.

Ὑποσποδίζω. incinereſco.

Ὑπόσπονδος. ȣ. ὁ. ſocius, confœderatus.

Υ Π.

Ὑπόστα. ſuſtine.

Ὑποστάθμη. ης. ἡ. fæx, hoc eſt id qđ craſſius in liquoribus in fundo ſubſiſtit.

Ὑπόστασις. ιος. ἡ. ſubſtantia, ſiue natura ſubſiſtens. Theologis ὑπόστασις in trinitate diuina idē eſt quod ἰδιότης, & πρόσωπον, Greg. εἰς τὰ ἐπιφ. Eſt etiam audacia & fortitudo, animiq́ præſentia, Polyb. Bud. Com.

Ὑποστάτης. ȣ. ὁ. furcifer. Et ὁ ὑποστήσας, qui condidit, & in naturam rerum edidit, Dionyſ. Bud. ibidem.

Ὑποστατικός. ὁ ὑπομενητικὸς καὶ θαῤῥαλέος, præſidens. Significat etiā authorē & conditorem ſubſtātiæ. Bud. ibid.

Ὑποσταχύοιτο. augeretur, αὔξοιτο δίκην σταχύων.

Ὑποστάω. μ. ήσω. π. ηκα. ſuſtineo. Act. accuſ.

Ὑπόστεγα. ſubtegulanea.

Ὑποστέγω. ſupertego. Actiu. accuſ.

Ὑποστέλλομαι. μ. οῦμαι. &

Ὑποστέλλω. μ. λῶ. π. αλκα. formido, uereor, reprimo, paulū timeo, diſsimulo, præuaricor, nec cōtentis uiribus ago, uires remitto, hoc eſt non acriter, non omni conatu ago, conſultò uincor, & cedo pari: quod etiam ὑφίεσθαι dicitur, ut qui gratificandi gratia, & obſequendi contentionem remittunt. Depon. accuſ. Bud. Com.

Ὑποστερνίζω. μ. ίσω. π. ικα. mitto ſub pectore. Neutr. accuſ.

Ὑπόστερνον. ſub pectore.

Ὑπόστημα. ſedimentum, & quod ex urina ſubſidet. Dicitur etiam pro hypoſtaſi. Bud. Com.

Ὑποστῆναι. ſubſediſſe, promittere, ſubire, cedere. uide ὑφίσταμαι.

Ὑποστηρίζω. μ. ίσω. π. ιχα. confirmo, alleuio, fulcio. Actiu. accuſ.

Ὑποστήσομαι. digrediar ab illo.

Ὑποστίλβω. reſplendeo.

Ὑποστολή. ῆς. ἡ. repreſſio, ſubtractio, fuga.

ſuga, ſubmiſsio, timiditas, & metus non planè nec ingenuè loquentis, & præuaricatio.

Ὑποστόρνυμι. *ſubſterno.*

Ὑποστράτηγος. ου. ὁ. *dux ſecũdarũ partiũ.*

Ὑποστρατηγοῦντες. οἱ. *ſecundum locum ab imperatore obtinentes.*

Ὑποστρέφομαι. τὸ ὑποκάμπτω, *flexu fallo. Inde factum, ut* ὑποστρέφεσθαι *ſit* διαδύεσθαι, *& fugitando ludificari.*

Ὑποστρέφω. μ. ψω. π. φα. *accedo, poſtliminio reuertor,* ἀναστρέφω. *Neut. abſ.*

Ὑποστροφή. ῆς. ἡ. *ius poſtliminij, impoſtura,* ἐξαπάτη καὶ διάδυσις, *quæ etiam* στροφὴ *dicitur.*

Ὑπόστροφος. *reuerſus, redux.*

Ὑπόστρωμα. *ſtragulum, q̃d ſubſternitur.*

Ὑποστρώννυμι. μ. ώσω. π. ωκα. *ſubſterno.*

Ὑποστύφω *ſubſtringo.*

Ὑποσυγχύτως. *confusè, nullo ordine.*

Ὑποσύλοικος. ου. *incongruus.*

Ὑποσύρω. *retraho.*

Ὑπόσφαγμα. *ruptio uenæ ex ictu & plaga plerunq; proueniens,* ἀπὸ τοῦ σφάττειν.

Ὑποσχέθω. *detineo. Actiu. accuſ.*

Ὑποσχεῖν. *ſuſtinere, ſuſpicari, repoſcere,* ὑποθεῖναι, ὑπολαβεῖν, ἀπαιτηθῆναι.

Ὑπόσχεσις. εως. ἡ. *promiſsio. profeſsio.*

Ὑπόσχομαι, καὶ ὑποσχοῦμαι. *promitto.*

Ὑποσχόμενος. ου. *ſponſionem faciens.*

Ὑποταγή. ῆς. ἡ *ſubiectio, ſubmiſsio, ſubiugatio, obedientia.*

Ὑποταίνιος. ου. ὁ. *ſubligatus.*

Ὑποτακτικός. οῦ. ὁ. *ſubiunctiuus.*

Ὑποταράττω. *conturbo, terrefacio.*

Ὑποτάσσω. μ. άξω. π. αχα. *ſubdo, ſubiugo, ſubijcio, ſubigo. Actiu. accuſ.*

Ὑποτάττομαι. *ſubditus ſum, obedio.*

Ὑποτείνομαι, ἀντὶ τοῦ προτείνομαι. *prætendo, oppono,* προΐσχομαι, *offero. Plato poſuit pro eo, quod eſt interrogando & diſputando proponere & exponere. Sic etiam*

Ὑποτείνω. τὸ προτείνω, ὑποβάλλω, ὑποφαίνω, *exhibeo, protendo, oſtendo. Vnde*

Ὑποτείνουσα. *linea eſt trigoni orthogoni, quæ utraq; latera recti anguli complectitur, Athen. li. 10. Bud. Com.*

Ὑποτελέω. μ. έσω. π. εκα. *ſoluo tributũ.*

Ὑποτελής. έος. ὁ, ἡ. *tributarius.*

Ὑποτέμνομαι. *intercipio, trãſitu arceo.* ὑποτέμνομαι τὸν καιρὸν, τὸ ὑφαιροῦμαι, *aufero, & præcido tempus.*

Ὑποτέμνω. μ. ὑποτεμοῦμαι. π. ὑποτέτμηκα. *præcido, incido, ſuccido, præuenio, doloſè ſuccido uel præcido. à corijs, quæ ſi obliquè ſuccidantur craſsiora apparent.*

Ὑποτίθεμαι. μ. ήσομαι. π. εμαι. *ſupponere uel ſuppoſitare, hoc eſt uelut ſubiectum ponere, ut* ὑποτιθέμενος παραδείγματα καὶ ἰδέας, *Ponens exemplares rerum formas, quas ideas appellãt, Plut. in Platon. quæſt. Et eſt minus quàm* ἀποφαίνεσθαι, *quod eſt pro comperto ponere. Inde pro conſtituere ponitur, & quaſi* δογματίζειν, *Ariſtot.* τῶν μετὰ τὰ φυσ. 9. *& apud eundem,* ὅτι δὲ καλῶς ὑπεθέμεθα, *Quòd autem nos rectè hoc cenſuimus & decreuimus. Ponere eſt apud Cic. de Leg. Vt honeſta in uirtute ponantur, in uitijs turpia. Idem, Ponunt philoſophi nobis à natura noſmet eſſe cõmendatos. Huic opponitur* ἀναιρῶ, *id eſt tollo, ut, Epicurus Dei prouidentiam tollit. Aliquando* ὑπὸ *Attice ualet* πρὸ, *quemadmodum in* ὑπάγω, *&* ὑπάγω *fit, & tunc* ὑποτίθεσθαι *ſignificat proponere, inſtituere. Iſoc.* ἵνα μὴ δοκῶ περὶ τὰ μικρὰ διατρίβειν, ὑποθέμενος περὶ τῶν ὅλων ἐρεῖν, *Cum in exordio pollicitus ſim de omnibus dicturum. Aliquando eſt etiam argumentum & materiam ſcribẽdi*

ſumere. Plut. in Hom. ὁ δ᾽ ὅμηρος ὑποτίθεται πράξεις παραδόξους. Aliquando eſt admonere, conſilium dare, hoc eſt παραινεῖν καὶ συμβουλεύειν, & præceptiones dare doctrinæ moralis & philoſophicæ, Baſil. ἠγεμ. Aliquando eſt pignori datum accipere, quod eſt fœnerantis. Pigneror Latini dicunt, ut apud Cicer. Philip. 14. Mars ipſe ex acie fortiſsimum quenque pignerari ſolet: quod eſt quaſi pignus accipere, & ſibi aſſerere, obnoxiúque ſibi & debitum capere. Contrà

Ὑποτίθημι. μ. ήσω. π. κκα. quod eſt debitoris. Pignero Latine dicitur. Significat quoque, ſicut ὑποτίθεμαι, ſuppono & principia pono. Item propono. Item conſulo. Legitur & ὑποτίθεται pro ſuſpicatur. Bud. Com.

Ὑποτιμάω. μ. ήσω. π. κκα. irrogo pœnã, condemno. Plutarch. ὑποτιμᾶσθαι τὴν ἀξίαν ὡς τὸ διπλάσιον.

Ὑποτίμησις. pœna, & πρόφασις.

Ὑποτίτθιος. infans lactens.

Ὑποτομάδες. αἱ. abſciſſæ, præcipites.

Ὑποτονθορύζω. μ. σω. ſubmurmuro.

Ὑποτοπάζω. μ. άσω. π. ακα. conie cto, puto, delibero. Actiu. accuſ. (accuſ.

Ὑποτοπέω. μ. ήσω. π. κκα. ſuſpicor. Neut.

Ὑποτρέμω. ſubtremiſco. & de ſenibus dicitur, qui membris ſunt tremulis.

Ὑποτρέχω. τὸ ὑπέρχομαι, ſubeo. Baſilius tranſlate poſuit pro ſurrepere & latenter inſinuari. Xenoph. pro curſu comprehendo dixit, uel fugientem reprehendo. Bud. Com.

Ὑποτρέω. μ. έσω. π. κκα. ſuſtineo, tremo, præ timore fugio. Actiu. accuſ.

Ὑποτρίμματα. τὰ. intritus palmulæ melle cõditæ. Item uerſutiæ, ingenioſa.

Ὑπότριτος. ου. ſubtertius, Capella intertius.

Ὑποτριόρχης. ſubbuteo. (prete r.

Ὑπότρομος. ſubtimidus, ſubtremulus.

Ὑπότροπος. ὁ. ὁ. rediens, redux.

Ὑποτρόχαλος. ὁ. ὁ. ſubrotundus.

Ὑποτυποῦμαι, &

Ὑποτυπόω. μ. ώσω. π. ωκα. per figuram demonſtro, deſigno, informo rem aliquã, hoc eſt, ſummaria deſcriptione deſigno (quod & σκιαγραφῶ dicitur) circunſcribo, repræſento. Itẽ ὑποτυποῦμαι, animo uerſo & imaginor. Herodia. βιώσας δ᾽ οὖν τῆς αὐτῆς ἀκόνας ὑποτυπούμενος, ἐλπίδα τε καὶ ἐλπίζων. Bud. Com.

Ὑποτύπωσις. εως. ἡ. informatio, deſignatio, diſpoſitio. Eſt & figura, quæ euidentia & illuſtratio dicitur: quando res ita ſcribendo exprimitur, ut uideatur deliniari, uel (ut inquit Fab. 9.) propoſita quædam forma rerum, ita expreſſa uerbis, ut cerni uideatur potius quàm audiri. Bud. Cõ.

Ὑπότυφλος. ὁ. ὁ. luſcioſus.

Ὑποτύφομαι. ſuccendor. Philoſt. ὑποτύφεσθαι τὰ σῆμα.

Ὑποτύφω. ſuccendo, comburo.

Ὑποτυχὼν. ῶντος. ὁ. tempeſtiuè qui ſubdidit, qui reſpondit.

Ὑπουδαῖος. ſubterraneus.

Ὑπουλος. ὁ. ὁ. ſaniei plenus, ſubputridus, inflammatus. nam ὕπουλα ſunt ulcera oculorum quæ non apparent. Item doloſus, fictus.

Ὑπούλως. latenter.

Ὑπουράνιος. ὁ. ὁ. ſub cælo exiſtens.

Ὑπουργέω. μ. ήσω. π. κκα. ſeruio, miniſtro. cum datiuo.

Ὑπουργία. ας. ἡ. miniſterium, officium, ſubſidium.

Ὑπουργός. ὁ. qui obſecũdat, miniſter eſt.

Ὑποτυγχάνω. protinus & commodè, appoſitéque reſpondeo, ὑπολαμβάνω. Capitur etiã pro ὑπάρχω. Plut. ἀλλ᾽ ἴσως ὑποτυχὼν ἂν φαίης, Atenim erat filius tuus. Bud. Com.

Ὑποφαίνω. μ. ανῶ. π. γκα. oſtendo. Acti.

Ὑποφέρομαι. ſubſiſto, labaſco aut titubo, nec firmiter nitor, ſed peſſum eo, Plut. in Sertor. Et tenorem non ſeruo, nec ordinem conſtitutum, oberro, ὑποβαίνομαι, apud eundem in Lycur. Bud. Com.

Ὑποφέροντες. οἱ. aduerſarij.

Ὑποφέρω. ſuffero, ſubduco, tranſuerſum rapio, id eſt παραφέρω. Item προφέρω, id eſt obijcio, exprobro, Attice, ſicut de ὑπάγω, & alijs nonnullis dictum eſt, Herodia. Inde ὑποφορὰ obiectio, & ἀνθυποφορὰ, exceptio obiectioni oppoſita. Eſt etiam ueſtigium fallo, & pedem aufero, ut οὐδ' ἄνεμος ὑπέφερε τοὺς ὁδοιποροῦντας, Ventus ualidus non ſinebat pedem ſublatum figere humi. Et χωρία ὑποφέροντα dicuntur, quæ ueſtigium fallunt præ lubricitate, hoc eſt ὀλισθηρά, ut inquit Pollux. Bud. Com.

Ὑποφεύγω. ſubterfugio.

Ὑποφητεύω. μ. εύσω. π. ευκα. ſum ſubuates, ſum antiſtes, ὑπουργῶ, χρησμολογῶ. Vnde ὑποφητεία deducitur, quæ à prophetia ita differt, quòd hæc futura prædicit, illa aũt quæ uel fiunt, uel facta iã antea ſunt, exponit. Eſt etiã ὑποφητεύω enarro et interpretor, quaſi per manus acceptum. Accuſ.

Ὑποφήτης. ου. ὁ. ſubuates, id eſt qui ab alio oraculum acceptũ promit. Accipitur etiam pro ipſomet propheta, ſiue uate & ſacerdote.

Ὑποφητικαὶ τάξεις, dicuntur à Dionyſio angelorum ordines, qui diuina interpretandi munere funguntur, & quæ diuinitus acceperunt, aut à ſuperioribus ordinibus deinceps hauſerũt, infimis ordinibus quaſi per manus tradunt: & illi rurſus uiris ſanctis et deo plenis enuntiant & produnt, qui etiam ob id ἱεροφάντορες & ἱεροφαντικοί dicuntur. Bud. Com.

Ὑποφητικόν. propheticum.

Ὑποφθαλμία. ας. ἡ. genæ.

Ὑποφήτωρ. ορος. ὁ. ſubditus.

Ὑποφθάμενος. qui præuenit.

Ὑποφθάνω. μ. ασῶ. præuenio, προφθάνω.

Ὑποφθέγγομαι. ſubdo, interloquor, immurmuro.

Ὑποφωνέω. μ. ήσω. π. ηκα. murmuro, ſubmiſſa uoce loquor, acclamo.

Ὑποφόνιον. ου. τό. pœna, πρόστιμον, τὸ διδόμενον τοῖς φόνου κατηγοροῦσι.

Ὑποφορά. ᾶς. ἡ. obiectio, ſublatio. Et ὑποφοραί, profunda & ſubducta ulcera, ulcera quæ dehiſcunt.

Ὑπόφορος. ου. ὁ. tributarius, ὑπεύθυνος, ὑποτελής.

Ὑποφύομαι. μ. ύσομαι. π. υσμαι. orior, ſubnaſcor. Depon. abſol.

Ὑπόφυσις. adnatum, παραφυάς.

Ὕποχα. ſubmiſsè.

Ὑποχαίρω. candeo.

Ὑποχαλῶ. remitto.

Ὑπόχαλκος. ου. ὁ. ſubæratus, fictitius. Hinc illud prouerbiale in homines ſub prætextu uirtutũ uitia occultantes, ὑπόχαλκον χρυσίον, hoc eſt ſubæratum aurum.

Ὑποχάροπος. ου. ὁ. ſublucidus.

Ὑποχάσκω. ſuſpicor.

Ὑποχείριος. ου. ὁ. ſubditus, mancipiũ, obnoxius, ſubiectus, conductus, adductus, manſuetus, obediens, utilis.

Ὑποχέω. ſuffuſionibus oculorum laborare.

Ὑποχή. ῆς. ἡ. genus retis.

Ὑποχίτων. quod ſubter tunicam eſt, id eſt ſubucula.

Ὑπόχλωρος. ſubuiridis.

Ὑποχύματα, uel ὑποχύματα. τά. ſuffuſiones humorũ, qui inter corneã & cryſtallinã cõcreſcentes uiſum impediunt.

Ὑποχόνδρια. τά. præcordia.

Ὑπόχοσ.ε.ὁ. ſubditus.

Ὑπόχρεωσ.ω.ὁ.debitor. Sed ſciendum quòd ὑπόχρεωσ οὐσία à Demoſthene dicitur ἡ ὑπέγγυοσ, ὑποκειμένη, quæ mutui aut pacti præs facta eſt, & ſatiſdato obnoxia. Ex quo fit ut ὑπόχρεωσ ἀνὴρ dicatur non tantum obæratus, ſed etiam obnoxius, & beneficij debitor, & qui ad obſequium obſtrictus eſt. Et ὑπόχρεω χρήματα, uel κτήματα, & κατάχρεω, κατάχρεα & ὑπέγγυα, Latini appellãt bona prædia & obærata, ſponſione et fideiuſsione affecta. Bud. Com.

Ὑποχρίω.μ.ίσω.π.ικα. lino, pingo.

Ὑπόχρυσοσ. ſubaureus.

Ὑπόχρωσ. ſubpallidus.

Ὑποχύματα.τὰ.ὑποχύματα.

Ὑπόχυσισ. ſuffuſio oculorum, morbus, ὑπόχυμα.

Ὑπόχυλοσ.ε. ſubturbidus.

Ὑποχυτῆρεσ. οἱ. uaſa quibus oleum lychno adfundunt. Item chytropodes, Polluci.

Ὑποχωρήματα. τὰ. excrementa, proluuies. Sellæ uocantur à Plinio li. 25. hoc eſt excrementa, ubi fortè mendum eſt, quoniam uerbum ſella pro excrementis accipi, præterquam à recentioribus, nuſquam reperies.

Ὑποχωρέω.μ.ήσω.π.ηκα. cedo, declino, ὑπεξίσταμαι. Neutr. datiuo iungitur, cum genitiuo.

Ὑποχώρησισ.εωσ.ἡ. diſceſsio.

Ὑπόψαμμοσ.ε ὁ. ſubarenoſus.

Ὑποψία.ασ.ἡ. ſuſpectio, ſuſpicio.

Ὑποψιθυρίζω.μ.ίσω.π.ικα. ſuſurro, murmuro.

Ὑπόψιοσ.ε.ὁ. ſuſpectus, ſurſum uidẽs, timidus, & alios aſpiciẽs, ὑπονοοῦμενοσ.

Ὑποψοφέω. concrepo.

Ὑπτιάζομαι, &

Ὑπτιάζω.μ.άσω.π.ακα. reſupinus ſum, ἐξυπτιάζω: quod aliquando eſt pro ſupinè delicatéq; me habeo & ignauiter, ſupinius negligentiusq; agito, θρύπτομαι, ὡραΐζομαι. Aliquando ut eſt apud Herodian. αὖθισ ὑπτίαζεν, id eſt Politiano interprete, Talia dicentem Marcum ita animus defecit, ut ſtatim conticeſceret, ac languore nimio, ſupinus in lectulũ relaberetur. Ἐξυπτιάζω tamen actiuè ponitur apud Lucian. καὶ σιμῶσ προβαίνων, καὶ ἐξυπτιάζων ἑαυτόν. Bud. Com.

Ὑπτίασ. ſupinè.

Ὑπτιασμόσ. morbus ſtomachi eſt.

Ὕπτιοσ.ε.ὁ. ſupinus, quaſi ὄπτιοσ. Accipitur pro ſocorde & deſide καὶ ἀπρά(κτω.

Ὑπτιώτερωσ. ſupinè, remiſsius.

Ὑπώβολον.τὸ. uide ſuprà ὑπόβολον.

Ὑπωλισθηρόσ. lubricus.

Ὑπωμοσία, ab ὑπόμνυσθαι, ſunt dilationes quæ iureiurando poſtulantur & impetrantur, hoc eſt ἔνορκοι ἀναβολαί: uel dilationes propter ſonticum morbum, aut aliam legitimam cauſam impetratæ. Bud. Com.

Ὑπωπιάζω.μ.άσω.π.ακα liuore ſeu ſanguinis nota ſugillo oculos, quos Græci ὦπασ uocant, macero. Inde pro coërceo ſiue cohibeo, ſubigóq;. Paul. 1. ad Corinth. 9. ὑπωπιάζω μου τὸ σῶμα καὶ δουλαγωγῶ. Aliquãdo ponitur pro cuſtodio, diligenter obſeruo.

Ὑπώπιον.ε. ſugillatũ, ſugillatio, liuor.

Ὑπώπια. coram.

Ὑπώπια.τὰ. pars ſub oculis, id eſt ſinus

Ὑπώρεια. propriè latus montis qua parte aſcenditur. Diuiditur enim mons in partes tres, in πρέμα, quod pedem, ſiue radicẽ montis ſignificat: in ὑπώρειαν, & ἀκρώρειαν, quod cacumen ſiue faſtigium montis eſt.

Ὑπωρόφιοσ, craſi pro ὑποορόφιοσ.ε.ὁ. domeſticus, ὑπόστεγοσ.

Ὑπάρχω.

Ὑπώχρος. ſubpallidus.

Υ Ρ.

Ὑρία. ας. ἡ. regio Aulidi finitima.

Ὕρυξ. γος. ὁ. uentilabrum.

Ὑρισός. ῦ. ὁ. ſporta.

Ὕρον. ȣ. τό. examen, & ὕριον, fauus.

Ὑῤῥαξ, aduerb. pro λάγδην, καὶ ἀναμίξ.

Ὑντήρ. ῆρος. ὁ. lotor.

Ὕρχαι. ᾶν. uaſa fictilia quibus recõduntur ſalſamenta, duas anſas habẽtia.

Υ Σ.

Ὗς, ὑός. ὁ ſus, aper, nomen piſcis.

Ὑσγινοβαφής. ἑος. ὁ, ἡ. tinctus colore herbæ hyſgini, quem putant ſimilem coccineo.

Ὑσγινόν. ῦ. τό. oſtrum, herbæ genus, uaciniũ, hyacinthus, purpureus color.

Ὕσειμι. illuc ingredior.

Ὑσέππηρος. ου. ὁ. ῥυπῶδης.

Ὑσθῆσαι. humectari pluuia.

Ὑσθλός. ῦ. ὁ. nugamentum, commotio.

Ὑσθμιάζω. parum commodè, parumq́ ſalubriter ualeo.

Ὕσθιξ. funis uel flagellũ ex ſetis porcorum.

Ὕσκα opſoniolum & lignũ quo accenditur ignis.

Ὕσκυθα. ſuccerda, hoc eſt excrementũ ſuis.

Ὑσμίνη. ης. ἡ. pugna, quando pugna hoſtium & inſultus ſuſtinetur. παρὰ τὸ ὑπομένειν.

Ὑσμῖν. pro ὑσμίνῃ.

Ὕσπληγξ. γος. ὁ. carceres, qui erat locus in circo, unde equi emittebantur in ſpectaculis. Eſt & laquei genus, παγὶς λύκων. Itẽ palus, pertica, clauus ligneus. Item annulus corneus, κεράτινος κρίκος. Item flagellum, ſtimulus. Itẽ dimiſsio, remiſsio, ἄφεσις.

Ὑσπολεῖν. ſues paſcere.

Ὕσσακα. pertica, palus.

Ὕσσακος. muliebre pudendum, καὶ ὕσσακος. πάσσαλος.

Ὑσσός. ῦ. ὁ. uenabulum, haſtile.

Ὕσσωπον. ȣ. τό. hyſſopum herba.

Ὑστάτιος. tandem.

Ὕστατον, aduerb. ultimũ. Sic Latinis. Liuius, Tũc errabundi domos ſuas, ultimum illas uiſuri peruagantur. Curtius, Pater poſtremũ ſtrinxerat ferrum, id eſt ad poſtremũ. Ὕστατον προσαγορεύω, ultimũ uale iubeo. Bud. Cõ.

Ὕστατος. ȣ. ὁ. extremus, ultimus.

Ὑστέρα. ας. ἡ. uulua, uterus.

Ὑστεραίᾳ. τῇ. poſtridie ſubauditur ἡμέρᾳ.

Ὑστερέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. egeo. Depon. genit.

Ὑστερέω. μ. ήσω. π. ηκα. careo, ὑπολείπομαι, tardus uenio. Neutr. abſol.

Ὑστέρημα. ατος. τό. poſteritas, defectus.

Ὑστερήσαντες. οἱ. ceſſantes.

Ὑστέρησις. ιος. ἡ. penuria.

Ὑστερίζω. μ. ίσω. uenio poſt tempus, intempeſtiuè facio.

Ὑστερικαὶ γυναῖκες. ab utero ſuffocatæ.

Ὑστερικός. ῦ. ὁ. uuluaceus, uuluarius.

Ὑστεροβουλία. ας. ἡ. pœnitentia, mutatio ſententiæ.

Ὑστερογενεῖς. οἱ. poſtgeniti et agnati. Et

Ὑστερογενές. τό. nouiſsimè & poſtremò natum.

Ὕστερον. poſt, nouiſsimè, tãdem, deniq́, deinde, ſiue poſterius, deinceps, poſtea, poſthac. Habet interdum poſt ſe genitiuum, ut ὕστερον χρόνων τινῶν. Aſciſcit ſibi & articulũ aliquãdo, ut οἱ ὕστερον, poſteri. Aliquãdo & uerba, ut ὕστερον τίθεσθαι, poſt ponere, poſt habere. Inde illud, ὕστερον τίθεσθαι τὸ πλῆθος τοῖς λόγοις.

Ὕστερον πρότερον. figura, cũ quid narratur ordine conuerſo, præpoſteratio.

Ὕστερος. ſequens, ſecũdus. Thucyd. ἀρετῇ δ' οὐδενὸς ὕστερος, Virtute nulli ſecũdus

Ὕστριξ. ιχος. ἡ. hyſtrix erinacij ſpecies.

Ὑστριχίδες. flagella ex ſetis ſuillis, quibus cædebantur ſerui.

Ὑϊδοῦς. nepos, ἔγγονος.

Υ Φ.

Ὑφ' αὑτῷ πρᾶγμα ποιήσασθαι. in poteſtatem ſuam redigere, ſubiugare.

Ὕφα. τὸ ὕφασμα.

Ὕφαιμος. ου. ὁ. ſanguineus, ſugillatus, ſanguine ſubtus concreto.

Ὑφανίσκω, &

Ὑφαίνω. μ. ανῶ. π. αγκα. compono, paro, texo, carmino. Accuſ.

Ὑφαιρέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſurripio, ſuffuror, ſubtraho. Actiu. accuſ.

Ὑφαίρεσις. εως. ἡ. diminutio, priuatio, ſubductio.

Ὕφαλος. ου. ὁ. ſaxum ſub mari latens: uel adiectiuè, ſub undis latens. Itē miſer.

Ὕφαμμος. ου. ὁ. arenoſus.

Ὑφάντης. ου. ὁ. textor.

Ὑφαντική. ars textoria.

Ὑφαντικός. ῆ. ὁ. textorius, uilloſus.

Ὑφαντός. ῆ. ὁ. textus.

Ὑφάντρια. ας. ἡ. textrix.

Ὑφαρπάζω. ſurripio.

Ὕφασμα. ατος. τὸ. textura, pannus, tela.

Ὑφάπτω. μ. άψω. π. αφα. ſubincēdo. Acti.

Ὑφεδρεύω. ſubiectus ſum, ſuppoſitus.

Ὑφειμένη φωνή. ſubmiſſa uox, inferior.

Ὑφεῖμαι οὐδενί. conceſſi nemini.

Ὑφεῖναι τῆς ὀργῆς. abſtinere ira.

Ὑφειμένως. ſubmiſsè, incuruatè, ceſſim, remiſsè, parcè.

Ὑφείσθωσαν. ſubijciant.

Ὑφελκος. ου. τὸ. lebes.

Ὑφέλκω. ſubtraho, ſupplanto, induco.

Ὑφελόμενος. ſurripiens.

Ὑφὲν. ἑνός. τὸ. ſubunio, quæ eſt una ex ſyllabarum paſsionibus nota, ab ultima litera primæ dictionis ad primam ſequentis ſubducta.

Ὑφερπύζω. μ. ύσω. π. υκα. &

Ὑφέρπω. μ. έρψω. π. ερφα. ſubſerpo, ſubrepo. Neutr. abſol.

Ὕφεσις. εως. ἡ. diminutio, remiſsio contentionis. Vnde καθύφεσις. huiuſmodi enim eſt præuaricatoris affectus, ut ſe ſubmittere uelit aduerſario.

Ὑφεσμός. ῦ. ὁ. impedimētū, συμποδισμός.

Ὑφεστικός. quod in rerū naturam cadit.

Ὑφέστιος. q. domi agit, ſub tecto uerſans.

Ὑφεστῶσα. ἡ. ſubſiſtens.

Ὑφή. ῆς. ἡ. cōtextus, fimbria, corpus, cuſtodia.

Ὑφηγέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. narro, expono, ſub alio expono, doceo, hortor, ſuadeo, & dicto, author ſum, duco. Item praeo, ut ὑφηγεῖσθαι ὁδόν, Plut. Itē prouocare, προηγεῖσθαι. Thucyd. πειρασόμεθα ἀμύνεσθαι πόλεμον ἄρχοντας ταύτῃ ᾗ ἂν ὑφηγῆσθε, Eo modo propulſare bellum conabimur à uobis laceſſitum, quomodo uos prouocaueritis. Bud. Com.

Ὑφήγησις. εως. ἡ. enarratio.

Ὑφηγητής. ῦ. ὁ. interpres, dux, propheta.

Ὑφημιόλιον. ſubdimidiū. Capella lib. 6.

Ὑφηνιοχέω. μ. ήσω. π. ηκα fungor officio aurigæ. Neutr. abſol.

Ὑφηνίοχος. ου. ὁ. miniſter, auriga.

Ὑφησόμενος. ου. ὁ. ſubmiſſurus.

Ὑφίεμαι. condeſcendo in contentiones, incipio contendere. Item remitto, cedo, & decedo de eo quod tueri poſſim ſi uelim: & ſemper cū genitiuo, ut ὑφίεσθαι τῶν δικαίων τῶν ἑαυτοῦ, decedere de iure ſuo. Bud. in Annot.

Ὑφιζάνω. μ. ανῶ. ſubſideo, ſuccedo, ſubmittor. Neutr. abſol.

Ὑφίημι. μ. ήσω. π. ηκα. ſuppono, ſubmitto, remitto, minuo, ἀποβάλλω. Actiu. accuſatiuo.

Ὑφίσταμαι. ſubſideo, ſideo, peſſum eo. Ariſtot. Probl. δινουμένων δὲ ἀεὶ μᾶλλον ὑφίσταται τὸ παχύτατον καὶ βαρύτατον. Et ſubeo, ſuccedo, Plat. de Rep. 6. Item ſubeo, id eſt ſuſtineo & ſuſcipio, Lyſ. κατὰ σιτ. Eſt etiam περιφέρ ἵσταμαι καὶ ὑποχωρῶ. Interdū poëticè

pro ὑπισχνοῦμαι, recipio & polliceor: quo uſus eſt & Xenophon παιδ. ϛ. ἐγώ σοι ὦ κῦρε ἐθελούσιος ὑφίσαμαι.

Eſt etiã ſuſcipio, id eſt aggredior, ἀναιροῦμαι, ἀναλαμβάνω, inſtituo & incepto. Iſocr. πρὸς φίλιπ. τὸ κράτιστον ὑποστησαμένους πρᾶξαι γενέσθαι τοιοῦτον. Et pro ſuppono, pono, id eſt τίθεμαι & ὑποτίθεμαι. Athen. οἱ δ' ἀρχαῖοι καὶ τοὺς θεοὺς ἀνθρωποειδεῖς ὑποστησάμενοι. Præterea ſuſtineo, id eſt δέχομαι, excipio, non cedo irruenti. Syneſ. οὗτός ἐστιν ὁ πρῶτος ὑποστὰς ὁπλίτην γυμνός.

Hoc Liuius imitatus eſt, Iam nõ feras tantũ ſubſiſtere, &c. Bud. Com.

Ὑφίστημι. μ. ὑποστήσω. π. κκα. ſuſtineo, promitto. Item in rerũ naturam produco, ſubijcio, ſuppono, ut ὑφίστησιν ὁ θεὸς πάντα. Vnde ὑφισταμένη γένεσις, procreatio quæ omnia conſtituit, à quaq; omnia habent ſubſiſtentiam.

Ὑφοράω. μ. ὑπόψομαι. π. ὑφεώρακα. reſpicio, conſydero, ſuſpectum habeo, intelligo, timeo.

Ὑφορῶμαι. ſuſpicor, toruè aſpicio.

Ὑφορβός. ὁ. ὁ. ſubulcus.

Ὑφορμεῖν. dicitur ἡ λῃστρικὴ ναῦς. Et ὑφορμῶ ἀντὶ τοῦ ὑποπτεύομαι, ſum formidoloſus alicui ἐκ μεταφορᾶς τῶν ὑπὸ τοῖς ὅρμοις κρυπτομένων πλοίων καὶ ὑποπτευομένων. Syneſ. tamen ſcribit, καὶ ὑφόρμει δέος οὐκ ἔλαττον, & ſuſpectum nobis erat periculum non minus, terrebat nos nõ minus metus ille. Bud. Com.

Ὑφορμίζομαι. τὸ καταπλέω, appello ad portum.

Ὑφορώμενος. ſuſpicioſus.

Ὑφός, pro κυφός abiecto κ. gibboſus, curuus.

Ὑφόωσι. texunt.

Ὑφ' ὕδριος, &

Ὕφυδρος. ſubaquatilis, urinator.

Ὑφομαδόν. unanimiter, ὁμοθυμαδόν.

Ὕχιος. ὁ. ὁ. nox.

Υ Ψ.

Ὑψαγορέω. magna loquor, μεγαληγορῶ.

Ὑψαγόρης. ὁ. ὁ. altiloquus, mendax, ſycophanta.

Ὕψαρνος. ὁ. ὁ. fluuius Bœotiæ.

Ὑψαυχενῶν. ῶνος. ὁ. ſuperbiens.

Ὑψαυχέω. μ. ήσω. glorior, iacto, μεγαλαυχῶ.

Ὑψαύχην. ενος. ὁ. glorioſus, ſupinus, elata ceruice incedens.

Ὑψῆται. numularij, argentarij.

Ὑψηγόρης. ὁ. ὁ. celſiuocus, ſublimiloquus.

Ὑψηγορία. ſuperbia, elatio.

Ὑψηλολογέω. μ. ήσω. π. κκα. altè loquor. Neutr. abſol.

Ὑψηλόνουν. τό. elatio mentis, altitudo mentis.

Ὑψηλός. ὁ. altus, ſublimis, quaſi ὑψηρός, ὁ εἰς ὕψος ἡρμένος.

Ὑψηλοφρονέω. μ. ήσω. π. κκα. altè ſapio. Neutrum.

Ὑψηλόφρων. ονος. ὁ. altè ſapiens, ſuperbus, magnanimus.

Ὑψηλῶς. μεγάλως.

Ὑψηρεφής. έος. ὁ, ἡ. altus, ſublime faſtigium habens, celſitectus.

Ὑψιτός. altus, magnus.

Ὑψηχής. έος. ὁ, ἡ. altiſonans, ὑψαύχην.

Ὕψι. altè, ὑψοῦ.

Ὑψιβάμων. altè uel in alto incedens.

Ὑψίβατος. ὁ. ὁ. altus.

Ὑψιβρεμέτης. ὁ. ὁ. altitonans, altifremus.

Ὑψίζυγος. ὁ. ὁ. altiſedẽs, in alto trutinãs humana, gubernator ſupremus.

Ὑψικάρηνος. ὁ. ὁ. habens altum caput.

Ὑψίκερως. ωτος. ὁ. altus, alta cornua habens.

Ὑψικέλευθος. ἡ διὰ πυρὸς πηγή.

Ὑψίκομος. alticomus, in ſumma parte frondoſus, ὑψιπέτηλος.

Ὑψίκομπος. ὁ. ὁ. ſuperbus.

Ὑψιμέδων. in alto regnans.

Ὑψιπέτηλος. ὁ. ὁ. habens altas frondes.

Ὑψιπέτης. ου. ὁ. altiuolans.
Ὑψιπετής. qui ab alto cecidit.
Ὑψίπους. ο͂δος. ὁ. excelſus.
Ὑψίπυλος. ου. ὁ. habens altas portas.
Ὕψιστος. ου. ὁ. altiſsimus: & eſt ſuperlatiuus ſine comparatiuo, ut ſummus apud nos.
Ὑψιτένων. ſuperbus, elata ceruice.
Ὑψίτερος. comparatiuus eſt ab ὕψος,
Ὑψιφοίτης. altigradus. (Theocr.
Ὑψόθεν. ex alto.
Ὑψόθι in alto, ἄνωθι.
Ὑψόροφος. ου. ὁ excelſus, faſtigioſus, magnus.
Ὕψος. εος. τὸ. altitudo, quaſi ὄψος, unde patet proſpectus.
Ὑψοσαρθείς. in altum leuatus.
Ὑψόσε. in altum.
Ὑψοῦ. alti, in alto.
Ὑψοφόρος. ὑψηλοπόρος.
Ὑψόω. ῶ. ώσω. ῶ. ωκα. exalto, perficio. Actiu. accuſ. iung. Ioſeph. lib. 2. πρὶν ὑψῶσαι τὸ ἔργον ἔφθη τελευτήσας, Ante quàm impleret opus diſceſsit.
Ὕψωμα. τος. τὸ. altitudo.

Υ Ω.

Ὕωσις. ιος. ἡ exaltatio.
Ὕω. ῶ ὕσω. ῶ. ὗκα. pluo, rigo, humecto.
Ὑώδης. εος. ὁ, ἡ. porcinus.
Ὑοειδὲς. os quod ſubeſt antiadibus. ſic uocatum ab imagine literæ. Alij παρασάτην uocant.

Φ Α.

Φάνθη. ἀόρισ. α. paſſ. à φαίνομαι pro ἐφάνθησαν. apparuerunt.
Φαάντατος. ου. ὁ. ſplendidiſsimus.
Φαάντερος. ſplendidius.
Φάβα. μέγας φόβος, ἢ τὸ συνῆθες ὄσπριον, magnus terror.
Φαβότυπος. ου. accipiter palumbarius.
Φάγαινα. ἡ. hulcus, immanis appetitus comedendi, ſimilis ei quem βούλιμον nominant. Sic etiam
Φαγέδαινα. ἡ. uoracitas morbus, eſuritio, hulcus cancroſum.
Φαγηλός. ὁ. agnus.
Φαγήματα. τὰ. eſculenta, epulæ, βρώματα.
Φαγλαός. ου. ὁ. torrens.
Φάγομαι pro φαγοῦμαι. edam. à φάγω uerbo inuſitato, quod in aoriſt. β. ἔφαγον habet.
Φάγος. ου. ὁ. uorax, edax, comedo.
Φάγρος. ου. ὁ. genus piſcis.
Φαγόνιον. τὸ. marſupium, μάσθη.
Φάγω. comedo. Genit.
Φαδάζω. flecto, γνάπτω.
Φάε. lucebat.
Φαέθουσα. ης. ἡ. Phaëthuſa, una ex filiabus ſolis.
Φαέθω. μ. σω. luceo, ardeo.
Φαέθων. οντος. Phaëton, ſolis epitheton.
Φαεινός. ου. ὁ. lucidus, ſpecioſus, tenuis, ſubtilis.
Φαείνω. μ. νῶ. oſtẽdo, luceo. Acti. accu.
Φαεννός. ου. ὁ. ſplendidus.
Φαεσίμβροτος. ου. ὁ. ferẽs lucẽ mortalibus.
Φαεσφόρος. luciferens, lucifer.
Φαίζομαι, &
Φαίζω. appareo.
Φαῖθι. dic, à φημί.
Φαιά. ᾶς. ἡ. fuſca, ſubnigra. fuſcus enim color medius eſt inter album & nigrum
Φαιδιμόεις. όεντος. &
Φαίδιμος. ου. ὁ. clarus, fortis.
Φαιδρός. ου. ὁ. clarus, alacer, lautus, illuſtris, purus, manifeſtus.
Φαιδρότης. ητος. ἡ. ſpecioſitas, alacritas.
Φαιδρόω. ῶ. ώσω. ῶ. ωκα. exhilaro. Acti. accuſ.
Φαιδρύνομαι. alacer fio.
Φαιδρυντής. æditiuus.
Φαιδρύνω. terſum reddo, polio, expurgo, exhilaro. Actiu. accuſ.
Φαιδρωπός. ου. ὁ. aſpectu formoſus.
Φαιδρῶς. ſplendidè, nitidè.

Φαίνω.

Φαῖεν. dicerent, φαίνοιεν, Aeolicè.

Φαίην. dicerem.

Φαικός. ἔ. ὁ. leuis, ſplendidus, cõtumax, efficax, uigens.

Φαῖμεν. pro φαίημεν, uel ἔφημεν. (rideo.

Φαινακίζω. decipio, ſeduco, cõuicior, ir

Φαίνεται. uiſum eſt, apparet, uidetur.

Φαινόλης. induſium, ſagulum, ἐφεστρίς quaſi tota tranſparens ob leuitatem, tenuitatemq́ꝫ.

Φαινολίς. ίδος. λάμπρα φωσφόρος.

Φαίνομαι. μ. ἦμαι. π. σμαι. appareo, luceo, in conſpicuo ſum ut omnibus appaream ueluti lumen in edito poſitum, uideor, oſtendor. Aliquando pro accuſor. Depon. abſol. Inde τὰ φαινόμενα aſtra & ſtellæ dicuntur.

Φαινόμενοι καὶ ἐγκαλούμενοι. rei quos Romani pendentes appellant.

Φαινομηρίδες. nuncupatæ ſunt Lacænæ, quòd inceſſu coxas retegerent.

Φαινοπροσωπεῖν. oſtendere lætam faciẽ, agere hilari uultu, in publicũ pdire, nec ſe domi aut in ſeceſſu cõtinere.

Φαινός. clarus, lucidus.

Φαινύλιος. propriũ nomẽ ἥρωος cuiuſdã.

Φαίνω. μ. ανῶ. π. αγκα. luceo, ſplendeo, cõſpicuus ſum, oſtendo. Interdum eſt deferre ad fiſcum, quadruplaturas & delationes factitare, accuſare. Vnde τὰ φανθέντα, bona delata. Et ὁ φαίνων καὶ μὴ ἐπεξιών, qui reum agit & non peragit.

Φαιός. ἔ. ὁ. fuſcus, pullus, μύινος, muſtellinus, ῥυπαρός. uide φαιά.

Φαιστός. ἔ. ὁ. uel φαῖστος. luminoſus, lucẽs. Item urbs Cretæ, & promontorium Gortynis.

Φάκελον. ου. τὸ. manipulus, faſciculus.

Φάκελος. ου. ὁ. faſcis.

Φακῆ. ῆς. ἡ. lens legumen, ἡ τὰ φάη κακοῦσα, οἷον φακάκη, quòd oculos lædat & hebetet.

Φακίσκοι φρυγάνων. faſcioli ſarmentorũ.

Φάκος. ου. ὁ. lentigo faciei, uerruca. Legitur quoqꝫ

Φακός. ἔ. ὁ. et pro legumine, & pro lentigine. Aliquãdo eſt et uaſis genus.

Φάλα. caput, capitis ornamentum, clauus in galea ſplendidus, phalera.

Φαλαγγηδόν. turmatim.

Φαλάγγιον. ου. τὸ. phalangium, quod eſt genus aranei, quòd omnibus internodia terna ſint in cruribus.

Φαλαγγίτης. ου. ὁ. legionarius.

Φάλαγγος. ου. ὁ. bellicum inſtrumentum.

Φαλαγγῶσα. exaſperata, irritata.

Φάλαγξ. γος. ἡ. internodium in digitis. Eſt etiã animal araneo ſimile. Item phalanx agmen militare, quo Macedones utebantur, quemadmodum legione Romani. Continebat autẽ octo millia armatorum: nullumq́ꝫ genus aciei apud illos ualidius erat. unde & peditũ ſtabile agmen appellabãt, authore Curtio. Dicitur autem uel ἀπὸ τοῦ πελάσαι ἄγχι, hoc eſt à propius accedendo, uel ἀπὸ τοῦ φαλοῦ, quod clarum ſignificat. Politianus teſtudinem interpretatur, ut apud Liu. Galli teſtudine facta confecti ſtabant.

Φάλαινα. ης. ἡ. balæna, quæ et phocæna, uel tirſio interprete Theodoro. Item cicindula, lampyris, quæ noctu lucernis aduolat, παρὰ τὸ εἰς φῶς ἅλλεσθαι.

Φαλάκραι. loca nuda, nullis herbis aut plantis ueſtita, quæ Latini glabreta uocant. Sunt & nymphæ quædam hoc nomine appellatæ.

Φάλακρον. ου. τὸ. promontorium Idæ.

Φαλακρός. ἔ. ὁ. caluus. παρὰ τὸ φαλὸν, hoc eſt λαμπρὸν ἔχειν τὸ κάρα: Vel quaſi ὁ τὸ ἄκρον ἔχων φαλὸν, id eſt λευκόν. Φαλακρὰ Hippocrati, ſunt cũ leuore rotũda.

Φαλακρότης. τος. caluitium.

Φαλακροῦνται. calueſcunt.

Φ A.

Φαλάκρωμα. ατος. τὸ. caluitium.

Φάλαρα. phaleræ Latinis dicuntur, a mutato in e, ſicut τάλαντον, talentum. Significantur autem eo nomine ornamenta equorum, ſiue equitum & nobilium, ἀπὸ τοῦ φαλοῦ, quod illuſtre ſignificat.

Φαλάρικα falarica, genus teli miſsile, quo utuntur ex falis, id eſt ex locis extructis dimicantes.

Φάλαρις. ιδος. ὁ. nomen proprium regis Agrigẽtinorum crudeliſsimi, & genus auium.

Φαλαρισμός. οῦ. ὁ. Phalaridis imperiũ, immanis crudelitas, imitatio Phalaridis.

Φαληρός. οῦ. ὁ. albus, caluus. Alij legunt (φαληρός.

Φαληριάω. μ. άσω. π. ακα. albeſco, attollo, cumulo. Neutr.

Φαληριόων. albicans, ſpumoſus.

Φάληρος. ου. ὁ. ſpumeus.

Φαληρόν. οῦ. τὸ. ferrum galeæ.

Φάλιος. ου. ὁ. ſplendidus, albus.

Φαλίζω. uaneo, deſipio, ſpumo, dealbo.

Φαλλός. οῦ. ὁ. phallus, priapus, αἰδοῖον σύκινον, uel ξύλον ἐπίμηκες, ἔχον ἐν τῷ ἄκρῳ σκύτινον αἰδοῖον. uide Suid.

Φαλακρότης. ητος. ἡ. caluitium.

Φάλον. τὸ. προμετωπίδιον, phalera, clauus galeæ ſplendidus.

Φάλος. ου. ὁ. gleba, λόφος, conus galeæ, albus.

Φαλυνώ. polio, ſplendidũ reddo.

Φαμαί. opinor. Depon. accuſ.

Φάμενος. dicens. Atticum eſt.

Φᾶν, pro ἔφησαν. dixerunt.

Φάναι. dicere.

Φᾶναι. lucere, apparere.

Φανᾶν. uelle, θέλειν.

Φάναοι. οἱ. agni, ἄρνες.

Φανείς. uiſus, qui apparuit, ſiue noctu, ſiue interdiu: ſed φανθεὶς noctu ſolũ.

Φανεραὶ δόξαι. approbatæ ſententiæ.

Φανερός. οῦ. ὁ. manifeſtus.

Φανερόω. μ. ώσω. π. ωκα. manifeſto. Acti.

Φανερῶς. planè, manifeſtè.

Φαίνομαι. appareo, luceo.

Φάνης. ητος. ὁ. ſol, & Phanes nomẽ uiri.

Φανητιῶντες. οἱ. manifeſtantes.

Φανθείς. uide φανείς.

Φανίας. qui tenuis fortunæ cum ſit, ſummas diuitias iactat & ſimulat, à Phania quodam eius ingenij.

Φανίζω. μ. ίσω. π. ικα. appareo, oſtendo, manifeſto.

Φάνιον. locus quo purgamenta reijciebant.

Φανιῶναι. οἱ. tabellariorũ genus. Alexand. Genial. li. 1. ca. 27.

Φανός. οῦ. ὁ. clarus, ſplẽdidus, lãpas, fax, laterna.

Φάνος. ου. ὁ. uiri nomen, interdum qui nunciat aliquid.

Φαντάζομαι. μ. άζομαι. π. ασμαι. imaginor, informo, ut apud Cicer. de Nat. Magnã turbã cõgreget ignotorũ deorum: atq; ita ignotorũ, ut eos ne cõiectura quidem informare poſsimus.

Φαντάζω. idem, ſingo, in ſomnis uideo.

Φαντασία. ας. ἡ. imaginatio, uiſio, ambitio, opinio. Et

Φάντασμα. ατος. τὸ. uiſum, ſpectrum, φάσμα. Differt autẽ φαντασία τοῦ φαντάσματος, quòd hoc ſit δόκησις διανοίας, οἷα γίνεται κατὰ τοὺς ὕπνους, illud autẽ eſt figura, aut ſpecies alicuius rei, quæ ſenſu comprehenſa eſt, relicta in mente. Itaq; φάντασμα eſt eius quod non eſt, φαντασία uero ſolum eius quod eſt, authore Suida.

Φαντασιωθεὶς δαιμόνιόν τι. uidere uiſus dæmonium quoddam.

Φανταστικόν. οῦ. τὸ. phantaſia.

Φανταστικός. οῦ. ὁ. imaginatiuus.

Φάντι, pro φασὶ Doricè. dicunt.

Φάος. αος. τὸ. lux, lumen, ὄμμα, oculus.

Φαραγγώδης. εος. ὁ, ἡ. abruptus, præruptus.

Φάραγξ. γος. ἡ. uallis parua, conuallis.

Φάρειν. texere, nectere.

Φαρβία. ας. ἡ. craſſa ueſtis.

Φαρέτρα. pharetra, ἡ φέρουσα τὰ βέλη.

ἔχουσ βίλη.

Φαρισαῖος. ου. ὁ. pharisæus, ſeparatus, ab Hebræo pharas, hoc eſt diuidere.

Φαρκίς. ίδος. ἡ. ruga, & φαρκιδώδης, rugoſa: & φαρκιδούμενος, mœſtus, fronte

Φαρμάζω. μ. άσω. inficio, curo. (capata.

Φαρμακεία. ας. ἡ. uenenum, medicina, medicamentum. (uenenata.

Φαρμακευθάς. έντος. ὁ. cui data eſt potio

Φαρμακεύομαι. μ. εύσομαι. π. ευμαι. ueneno, incanto, medeor. Actiu. accuſ.

Φαρμακεύς. έως. ὁ. ueneficus, incantator.

Φαρμακεύτρια. ας. ἡ. uenefica.

Φαρμακεύω. μ. εύσω. π. ευκα. idē qđ φαρμακεύομαι, paro, cōdio, tingo. Acti. acc.

Φαρμακίς. ἡ. incantatrix, uenefica.

Φάρμακον. ου. τὸ. uenenum, remediū, medicina, pigmentū. In bonam & in malam partem accipitur: quando in bonam, à φέρω & ἄκος deriuari dicūt quaſi ferens medelam: quando in malam, à φέρω καὶ ἄχος quaſi ferens triſtitiam. Herodi. quando in malā partē accipit, addit adiectiuū δηλητήριον.

Φαρμακοπώλης. ου. ὁ. unguentarius. à φάρμακον & πωλέω.

Φαρμακός. οῦ. ὁ. ueneficus, unguētarius. Item ſacer, id eſt deteſtandus & execrabilis, expiator, & homicidarum luſtrator. Bud. in Annot. poſt.

Φαρμακωδίς. ιος. τὸ. odor medicamenti.

Φαρμακώδης. εος. ὁ, ἡ. uenenoſus, medicatus, ſalubris.

Φαρμακών. officina tinctoris, βαφεῖον.

Φαρμουθί. menſis apud Aegyptios qui à noſtris Aprilis appellatur.

Φαρμάττω. μ. άξω. π. αχα. tingo, ungo, uenenis inficio, ferrum intinctū acuo, miſceo. Vnde tranſlate apud Plut. in Polit. φαρμάττοντες τὰ πράγματα ταῖς βλασφημίαις, Admiſcentes res maledictis. Itē medico. Aliquādo adulor, (decipio.

Φαρόω. arare, renouare.

Φᾶρος. εος. τὸ. tunica, ἱμάτιον, palliū, tunica exterior: ſicut χιτὼν, interior.

Φάρος. ου. ἡ. Pharus inſula ante Aegyptum, apud Plin. Et turris maxima prope Alexandriā, nauigantibus lumē præbens nocturno tēpore. Vnde etiā aliæ turres in hoc factæ φάροι uocantur: & dicitur quaſi φάνος, qđ ex eo faces appareant. Interdū aratio.

Φάρσος. pars ueſtis abſciſſa, fruſtum, promontorium, pinna.

Φαρόω. aro, nam φ abundat.

Φαρυγγίς. ίδος. ἡ. ingluuies, edacitas.

Φάρυγξ. γος. ὁ, uel ἡ. guttur, fiſtula ſpiritalis, fauces.

Φαρυμός. οῦ. ὁ. audax, confidens.

Φαρύνω. expolio, illuſtro, λαμπρύνω.

Φάς. dicens.

Φάσγανον. ου. τὸ. enſis: à uerbo φάσσω, qđ iugulare ſignificat. uel à σφάζω, σφάγανον, & φάσγανον.

Φάσθαι. dicere.

Φασί. quemadmodum uulgò dici conſueuit, ut aiunt.

Φᾶσι. dicentibus.

Φασιανὸς. alij equos, alij aues interpretantur, à Phaſide fluuio Scythiæ.

Φασίζω. μ. ίσω. π. ικα. excuſo. Acti. acc.

Φάσις. εως. ἡ. dictio eſt ſignificatiua, ἀπὸ τοῦ φαίνειν, per quam nec uerum nec falſum enuntiamus, ut homo, Socrates. Aliquando ponitur pro propoſitione, Ariſtot. τῶν μετὰ τὰ φυσ. 3. & 10. Aliquando pro affirmatione, κατάφασις, ἀπὸ τοῦ φημὶ, apud eundem. Aliquando pro ſententia & apophthegmate, Ariſtot. Ethic. 6. Aliquando pro fama, denuntiatione & rumore. Luc. in Act. 21. ἀνέβη φάσις τῷ χιλιάρχῳ. Aliquādo ſignificat appellationē, tuitionē, & criminū delationē. Vnde δοῦναι φάσιν eſt inſtituere accuſationē cōtra aliquē & eū deferre. Bud. Cō.

Φᾶσις.ιος.ὁ.Phaſis fluuius Colchorum.
Φάσκω. dico, exiſtimo, fateor, ꝓfiteor.
Φασκώλιον.ου.τὸ. marſupiũ coriaceum.
Φάσκωλος. idem, ſcriniũ, locus in quo ueſtes reponuntur.
Φάσμα.ατος.τὸ.uiſum, uiſio, ſpectrum, monſtrum.
Φάσσα.ης.ἡ.palumbus, genus turturis.
Φασσοφόνος.ου.ὁ.occidens palumbum, accipitris genus.
Φάσσων.uelum.
Φατέον.dicendum eſt.
Φάτης.mendax.
Φατί.aiunt, Doricè pro φασί.
Φατίζω.τὸ φατίσσω, dico, ſeparo.
Φάτις.ιος.ἡ.fama.
Φατίσσω.dico, ſeparo. Actiu. accuſ.
Φάτνη.ης.ἡ.ſtabulum, præſepe. Inde & ſuperiorem & inferiorem partem dentium molariũ coniunctim ſimul φάτνας uocant.
Φάτνωμα.ατος.τὸ.laqueare.
Φατνωματικός.οῦ.ὁ.laqueatus.
Φατνωτός.tabulatus, σανιδωτός.
Φατός.οῦ.ὁ.dicibilis, dictus, fama.
Φατρία pro φρατρία nonnunquam ponitur, quæ erat tertia cuiuſque tribus pars apud Atticos, τὸ σύνταγμα, τριττύς. Suid.
Φαυλία. oleaſter, aut ſimpliciter oleæ ſpecies.
Φαυλίζω.μ.ίσω.π.ικα. uilipendo, ſubſanno. Actiu. accuſ.
Φαύλιος. bene habitus, auctus, pulcher, magnus.
Φαυλίστρια.ſubſannatrix, contemptrix.
Φαῦλος.ου.ὁ.& ἡ. uilis, malus, uitioſus, peruerſus. Aliquando & ſimplex, exiguus, tenuis, leuis, facilis, ut οὐ παρὰ φαῦλον, non leuiter, Syneſ. Bud. Comment.
Φαυλότης.ητος.ἡ.improbitas.
Φαύλως. peruerſe, leuiter, improbè, difficilè.
Φαῦρος.ου.ὁ.leuis, pro φλαῦρος.
Φαύστιγξ.maculæ tibiarũ ex igne contractæ, fiſſuræ pedum, ſplendores, radij, λαμπαδόνες, hæmorrhoides, puſtulæ.
Φαῦσις.ιος.ἡ.aurora, lux, illuſtratio, illuminatio.
Φαύσκω, et Aeolice φραύσκω pro φάσκω. dico.
Φάψ.βός.ὁ.phaps, auis genus.
Φάω.μ.άσω.π.ακα. dico, facio, luceo, frango, occido. Actiu. accuſ.

Φ E.

Φέβομαι.fugio, metuo.
Φέγγος.εος.τὸ.ſplendor, iubar.
Φέγγω.μ.φέγξω.π.εγχα. illumino. Acti. accuſatiuo. (tenax.
Φείδαλος, quaſi φειδάλφιτος. ſordidus,
Φειδήνη. Fidene urbs. hinc
Φειδηναῖοι.οἱ.Fidenates populi.
Φειδῖται.οἱ. qui φειδίτια celebrabant, hoc eſt, ſodalitia exercentes.
Φειδίτιον, uel φιδίτιον.ου.τὸ.ſodalitiũ nomen, ſocietas quæ in conueniendo in unum Spartæ fiebat. Dicta à φείδομαι, uel ἀπὸ τῆς φιλίας.
Φειδωλός.οῦ.ὁ.ſordidus, parcus.
Φείδομαι.μ.ήσομαι.π.ημαι. parco, id eſt abſtineo. Item miſereor. Et ἀκριβολογοῦμαι, id eſt accuratè loquor. Depon. genit.
Φείδευ.caue.
Φειδόμενος.ὁ.parcus.
Φειδομία.ας.ἡ.parca, auara.
Φείδω.φείδομαι, libero, ſeruo.
Φειδώ.όος.ἡ. parcitas, parſimonia, cura, miſericordia, πρόνοια.
Φειδωλή.idem.
Φειδωποιούμενος μηδεμιᾶς ἡλικίας, temperans à nullius ætatis exitio.
Φεισμονή.ῆς.ἡ.miſericordia, φειδώ.
Φειστέον. parcendum eſt.

Φασὶρ. fluuius qui alio nomine Gan=ges appellatur.

Φιλάς.άδος.ἡ.exterior librorum mem

Φιλάς,& (brana.

Φέλλος. locus petricoſus, cortex arbo=ris, qui Latinis ſuber dicitur, mons quidam Italiæ.

Φενάκη.ης.ἡ.appoſititia coma,galericu

Φενακία.ας.ἡ.fraus. (lum.

Φενακίζω.μ.ίσω.π.ικα. decipio,inani=bus rerum ſimulacris & ueluti præ=ſtigijs oculis inſpicientium impono. Actiu. accuſ.

Φενακισμός.οῦ.ὁ.deceptio,impoſtura.

Φέναξ.κος.ὁ.deriſor,mendax,erro,de=ceptor,impoſtor,fuci artifex.

Φενόλης.penula,ueſtis Romana, φαινό=

Φένω.τὸ φονάω. (λης.

Φέρασπις.ιδος.ὁ. bellicoſus,ſcutifer.

Φεραυγής.ἐος.ὁ,ἡ.lucidus.

Φέρβω.μ.ψω.π.ρφα. paſco,foueo: quaſi βίον φέρω. Actiu.accuſ.

Φέρε,hortandi aduerb.dic, age.

Φέρε δή. age iam,agedum,cedo.

Φερέγγυος.ου.ὁ.teſtis pretio uel fide di=gnus,potens promittere,firmus,cer tus,præs.

Φερέκακος.ου.ὁ.laborum patiens.

Φέρμα.φερνή.

Φερέοικος.ου.ὁ. cochlea,domiporta.

Φερέπονος.ου. laborum tolerans.

Φερέσβιος.ου.ὁ. uitã ferens mortalibus, id eſt frugifer, uitæ fœcunditate præditus.

Φερέτερος.ου.ὁ.melior,potentior.

Φέρετρον.ου.τὸ. pheretrum, id eſt capu=lus quo mortui efferuntur.

Φερεφάττα.ης.ἡ.&

Φερεφαττία.ας.ἡ. Proſerpina, alij φερσε=φάττα.

Φέριστος,ὰ φέρτερος.ου.ὁ.optimus,excel=lentiſsimus, cuius maxime refert. nam φέρειν pro referre ſumitur.

Φέρμιον. rete,ſporta ad piſces capien=dos,naſſa,κύρτος.

Φέρνιον.idem.

Φερνή.ῆς.ἡ.dos.

Φέροικος.φερέοικος.

Φέρομαι.feror. Aliquando rapior,& auferor impetu. Aliquãdo dicitur de ijs quæ in manibus hominum uer ſantur,ut liber editus. Sic Cic. Bius ſcripta quædã ferũtur. Aliquãdo ꝑ lucrari,et habere,accipere,aufer re,ut φέρεσθαι μισθὸν,ſicut apud Terẽt. Ego pretium ob ſtultitiam fero, & apud Plaut.Duplicem ut mercedem feras:φέρεσθαι ἆθλον, ita ut apud Ci=ceronem, Ne diutius pendeas, pal=mam tulit: φέρεσθαι δόξαν. Cæſ. Ma=ximam inter ſuos ferunt laudem:φε=ρέσθαι χάριν, beneficium accipere. Aliquando ponitur pro uergere & tendere. Theophr. ἐπὶ ταυτὸ φέρον=ται,&c.Sic Cicero de Sen.Vitis quæ natura ſua caduca eſt, & niſi fulta ſit fertur ad terram.Sunt & aliæ lo=cutiones ex hoc uer.[illegible],ut καλῶς φέρε=σθαι,quod de eo dicitur, qui cum be=ne agitur: ἀτυχῶς φέρομαι, Res mihi infœliciter procedunt.Thucyd. τῶ φερόμενος ἐν στρατηγίαις,Cui res milita ris,et imperatoris munus recte cede bat. Sic ἄμεινον & χεῖρον φέρεσθαι, eodem modo dicuntur. Ἔλαττον φέ=ρομαι,poſteriores fero,cedo:ut ἔλατ=τον ἔχειν,uinci et ſuperari in ludo uel alia re.Bud.Com.

Φερόμενος.ου.uelox, citus. Plutarch. in Muſ.

Φερόνικος.uictor.

Φερσεφόνη.ης.ἡ.Proſerpina, quòd ἄφε=νον,hoc eſt, diuitias afferat.

Φερόπολις.epitheton fortunæ apud Pin

Φέρτατος.ου.ὁ.optimus. (darũ.

Φέρτερος.ου.ὁ.tolerantior,melior,poten=

ſior, uelocior, robuſtior.

Φερτός. ῆ. ὀ. tolerabilis.

Φέρτρον. pheretrum.

Φέρω. μ. οἴσω. π. ἐνήνοχα. ἀόρ. α. ἤνεγκα. fero, διαφέρω, βαστάζω. Et tolero, ὑπομένω, ut ἠπιεικῶς ἐνεγκεῖν, Plut. χαλεπῶς ἐνηνοχὼς Demoſth. & ῥαθύμως φέρειν Andoc. pro ſupino remiſſoq́ animo tranſmittere, hoc eſt non acriter uindicare. Item pendo, penſito. Inde φόρος tributũ. Item creo, deſigno. Demoſth. πῶς πολλ. οὔτε ἐτόλμησαν ἐνεγκεῖν, &c. οὔτε ἐνεχθεὶς, &c. id eſt προβληθεὶς χορηγεῖν. Item auferre. Gregor. αἴρειν φέροιεν, Auferant uenti, in uentos abeat. Item tendere, pertinere, & hoc cum præpoſitione εἰς. Greg. τῶν εἰς τοῦτο φερόντων, eòdem pertinentium. Herodot. φέρει ὁ ἀγὼν οὗτος εἰς πᾶσαν τὴν ἑλλάδα. Idem Greg. εἰς ᾅδου φέρουσαν, Viam ad inferos ferentem. Vel cum ἐπὶ. Ariſtot. τ μετὰ τὰ φυσ. 10. ἐφ' ὃ φέρει, Ad quod potiſſimum pertinet. Φέρειν etiam patria dicitur. Ariſtid. in Panath. πρώτη δὲ ἤνεγκεν ἄνθρωπον, καὶ πρώτη πατρίς ἐστιν ἀνθρώπου. Sic Cic. de Orat. Hæc ætas primũ Athenis oratorem propè perfectũ tulit. Vnde ἐνεγκοῦσα pro patria Syneſ. Sunt præterea & aliæ rationes huius uerbi, ut φέρειν καὶ ἄγειν, populari & diripere. Sic Liu. Vt ferri agiq́ res ſuas uiderunt. Φέρειν & διαφέρειν ψῆφον, ferre ſuffragium & ſententiam, & decernere. Dicitur & ψῆφον τίθεσθαι, & γνώμην θέσθαι. Φέρειν διὰ γλώσσης ſic dicitur, ut ἔχειν & ἄγειν, hoc eſt, hominem uerbis celebrare, in ore ſemper habere. Φέρειν διὰ μνήμης, meminiſſe, non obliuiſci. Φέρειν χάριν, eſt conferre beneficium & gratificari, χαρίζομαι, obſequor. Dicimus etiam φέρειν μισθὸν ſicut φέρεσθαι. Μέγα φέρειν Plato pro magni referre dixit, hoc eſt, πολὺ διαφέρειν. Φέρων quoq́ interdum pars eſt orationis ornatus magis cauſa quàm ſignificationis poſita. Lucian. σεαυτὸν σὺν τῇ φιλοσοφίᾳ φέρων ἀπημπόληκας, Te ipſum cum ipſa philoſophia uenum dediſti. uel magis ad uerbum, Te ipſum addictum iuiſti cum ipſa philoſophia. Sic Salluſt. Bonorum præmia ereptum eunt, pro eripiunt. Et rurſus, Fuere tamen ciues qui ſe ſe remq́ publicam obſtinatis animis perditum irent. Bud. Com.

Φερώνια. ας. ἡ. Feronia nemoris dea, à ferẽdis fructibus dicta: quã alij ἀνθόφορον, alij φιλοστέφανον, alij uero φερσεφόνην uocant.

Φερώνυμον. υ. τό. cognomen.

Φερώνυμος. uerum habens nomen, ἀναλόγως τῷ ὀνόματι.

Φετμή. ῆς. ἡ. pro ἐφετμή. præceptum.

Φεῦ. heu. idem ferè quod ὦ, ſed genitiuo iungitur. Xenoph. φεῦ τοῦ ἀνδρὸς, de homine loquens indigna nece per empto. Φεῦ τῶ λόγων; Papæ quid ego audio? Bud. Com.

Φυγή. ῆς. ἡ. fuga.

Φεύγω. μ. φεύξομαι. π. πέφευγα. ἀόρ. β. ἔφυγον. fugio, uito, declino, caueo. Interdũ pro exulo, ut φεύγειν τὴν πατρίδα, exulare patria: & φεύγει τὴν πόλιν, qui exulat ſua ciuitate. Unde ἡ τ φευγόντων κάθοδος, reuocatio exulum, uel reditus in patriam. Aliquando ad forum pertinet, & φεύγων dicitur ὁ ἀπολογούμενος, qui cauſam dicit, qui reus eſt & poſtulatus, ut φεύγειν φόνου, et φεύγειν ὕβρεως. Itẽ φεύγων δίκην uel ἔγκλημα ὑπόδικος, qui actione aliqua in iudiciũ tractus eſt, contra quem lege agitur. Et φεύγοντος

ἐπὶ φόνῳ, qui ob cædem exilio ſe mulctarunt. Φεύγων ἀπαλλάς, qui ſtatus controuerſiã patitur. Φεύγων ἀνδρὸς φονίας, homicidij reus. Φεύγειν interdum nõ ſignificat actione cõueniri, ſed crimẽ timere & uitare. Bud. Cõ.

Φευκτέον. fugiendum.

Φευκτός. οῦ. ὁ. uitabilis, fugiendus.

Φευκταῖος, &

Φεύξιμος. fugiẽdus, deteſtabilis, ἀποτρόπαιος.

Φιψάλυξ. υκος. &

Φίψαλος. ου. ὁ. ſcintilla.

Φ Η.

Φῆ. dixit, ἔφη.

Φηγίνεος. ου. ὁ. fagineus. Sic

Φήγινος. ου. ὁ. faginus, quod ex fago factum eſt: ſicut Latinis, ut fagineæ arculæ Colum. & faginus axis Vergil.

Φήγιον. ου. τὸ. mons iuxta oceanum.

Φηγός. οῦ. fagus: quaſi φαγὸς, ἀπὸ τοῦ φαγεῖν, comedere, quia olim homines fructibus arboreis uictitabant.

Φήγω. ἐσθίω, comedo.

Φηλόω. perdo, decipio.

Φηκάδης. δος. ὁ. ſtrigoſus, male habitus

Φῆλιξ. ficus agreſtis, nondum matura, groſſus.

Φηλήτης. ου. ὁ. deceptor, fur, latro. Sic

Φῆλος. ου. ὁ. impoſtor, ὁ ἀπατηλὸς, inſidiator, improbus, κιβδαργός.

Φηλῶ. decipio, à groſsis ficubus, q maturi eſſe uidẽtur cũ nõ ſint. Acti. acc.

Φήλωμα. ατος. τὸ. fraus, impoſtura, deceptio.

Φήλωσις. idem.

Φήμη. ης. ἡ. fama, rumor, reſponſum deorum.

Φημί. μ. φήσω. & φαμαί. dico, aio, animaduerto, exiſtimo, fateor; cenſeo, aſſeror, iubeo, denuntio. Vnde φήμ' ἐγὼ, pro ſic aio, ſanè inquam, ita cenſeo, certè, ſanè, profectò: reſponſio ad interrogationem. Et ὁ φάμενος, negans. Ponitur quoq; φαμαὶ interdum pro inquam, ut ἔφην. Videtur & aliquando poni ἀργὸν καὶ παρέλκον. Xenoph. ὅτι σε φάναι ὁρῶ ὅταν μὲν ἄρτι ἄψῃ, ὡς οὐδὲν τὴν χεῖρα ἀποψάμενον. Hic φάναι aut abundat, aut ἀντὶ τοῦ ἔφη ponitur, ut Latinè dicere, pro dicere cœpit. Porrò φημὶ cum de præterito dicitur, præterito iungitur: cũ de futuro, futuro. Φασὶν ὁ λόγος, ut dici ſolet. Actiu. accuſ.

Φημίζομαι, &

Φημίζω. μ. ίσω. uel ίξω. π. ικα. uulgo, uaticinor, dico. Actiu. accuſ.

Φῆμις. rumor, φήμη.

Φημισμός. idem.

Φημόομαι. μ. ώσομαι. π. ωμαι. obmuteſco. Depon.

Φημόω. μ. ώσω. π. ωκα. obturo. Neut. accuſ.

Φημύς. ύος. ἡ. fama, rumor.

Φῆν. aiebat, pro ἔφην.

Φῆναι. oſtendere, dicere, δεῖξαι.

Φήνη. ης. ἡ. fulica, oſsifraga.

Φήρ Aeolice pro θήρ. ρός. ὁ. fera, gigas, centaurus.

Φῆρος. antiquorum deorum cibus.

Φῆσθα. pro φῇς, aut ἔφησθα.

Φῇσι. dixerit, φῇ.

Φήτρη. ης. ἡ. cognatio, συγγένεια.

Φ Θ.

Φθάζω. præuenio, ſed inuſitatum. Quidam tamen inde τὸ φθᾶς deriuant.

Φθαίην: præuenirem.

Φθάνω. μ. φθάσω. π. ἔφθακα. ἀόρ. β. ἔφθην. καταλαμβάνω καὶ παρακολουθῶ, hoc eſt aſſequor quod efficere contendo, & aliud præterea quod non ſatis uno uerbo exprimi poteſt. Demoſthe. Οὐ γὰρ ἔφθη ὁ Θεόπομπος, Neq; enim facere potuit Theopompus, quin, &c. Iſocrat. οἱ δὲ οὐκ ἔφθησαν πυθόμενοι, At iſti ſimul ac audiuerint. Lucian. οὐκ ἂν φθάνοις ἑστιῶν ἡμᾶς, Non effugies, quin conuiuio excipias nos.

Gregor. ἓ φθάνω τῷ νῷ νοῆσαι, Vnum animo cōcipere nequeo. Idē Iſocr. τὸ δ' ὕστερον οὐκ ἔφθησαν ἡμᾶς καταδουλωσάμενοι, Deinde protinus in ſeruitutem non redegerūt. Plato in Phæd. ἀλλὰ μὴν ἔφη ὁ κέβης, οὐ διδόντος σοὶ οὐκ ἂν φθάνοις, Atqui (inquit Cebes) omnino igitur id facies, quando ille tibi hoc quod poſtulas protinus conceſſerit. Idem in Sympoſ. οὐκ ἂν φθάνοιμι ἀπιὼν τὸν ἀλκιβιάδην, Omnino igitur id faciam inquit Alcibiades. Et in Euthyde, οὐκ ἂν φθάνοις ἀκούων, Iamiam audies. Sic ἔφθην ποιήσας, pro ἐποίησα: & φθάνει ἀναλισκόμενον, pro ἀναλίσκεται, Ariſtotel. de Gener. 1. & ἔφθη κατακωλυθὰς, pro κατεκωλύθη, Xenophon. & ἐφθάκειν πυθόμενος, audieram, Syneſ. Φθάνω etiā peruenio ſignificat. Gregor. ἄνω φθάνουσιν, euadunt in ſublime. Sic Hom. Iliad. 9. φθάνει δέ τε πᾶσαν ἐπ' αἶαν. Eſt etiam occupo & anteuerto, anticipo, ut φθάσαι τὸν λογισμὸν, anteuertiſſe rationi, Demoſth. Item propero & feſtino, Herodia. Interdum pro declino apud eundem Politiano interprete. Φθάσαν etiam dicitur & προφθάσαν quod præterijt. Bud. Com.

Φθαρτικά. τὰ. uenena, letalia.

Φθαρτικός. ἡ. ὁ. corruptiuus, exitioſus.

Φθαρτός. ἡ. ὁ. corruptibilis, mortalis.

Φθάς. ὁ. Vulcanus. Eſt quoq; participiū, præueniens, à φθάζω, uel φθῆμι.

Φθάω. φθάνω.

Φθέγγεο pro φθέγγου. loquere. nam Iones diſſoluunt ου in εο.

Φθέγγομαι. μ. ἐγξομαι. π. ἔφθεγμαι. loquor, ſono, pipio. Depon. accuſ.

Φθέγμα. ατος. τό. uox.

Φθείρ. ρός. ὁ. pedunculus, piſcis omnium pinguiſsimus.

Φθεῖρες. οἱ. fructus pinuum, ſtrobili.

Φθειρίασις. morbus pedicularis, ἀπὸ τῶν φθειρῶν, quos & pedos & pediculos uocamus.

Φθειρίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. quæro pediculos. Depon. abſol.

Φθειροτρόφα. τὰ. quæ aptiora ſunt ad pediculos procreandos.

Φθειροκομίδης. ὁ. ὁ. pediculis ſcatens.

Φθειροποιός. pediculos producens.

Φθείρομαι. Latinè uno uerbo reddi non poteſt. Demoſth. ἀλλὰ ἀνοί τινές εἰσιν, φθείρονται πρὸς τοὺς πλουσίους, Quidam eo ingenio præditi ſunt ut cupidè ſuam operam diuitibus uenduent.

Inde φθείρε, pro i in malam rem, μετὰ φθορᾶς ἀπαλλάττου.

Φθείρω. μ. φθερῶ. π. ἔφθαρκα. corrūpo. Acti.

Φθίω. præuenio, perdo, φθάω.

Φθέῤῥω Aeolicè pro φθείρω.

Φθῆ. præuenit.

Φθῆμι. præuenio, à uerbo φθάω.

Φθία. pars & urbs Theſſaliæ, Pharſalia.

Φθιάς. Theſſalica.

Φθίμενος. ἡ. ὁ. deficiens, moriens, defunctus.

Φθίνα. ας. ἡ. rubigo, ac ſpecies oleæ.

Φθινάς. άδος. ἡ. morbus tabidus, letalis.

Φθίνασμα. tabes, phthiſis.

Φθινήμενος. idem quod φθίμενος.

Φθινοπωρινός. ἡ. ὁ. autumnalis.

Φθινόπωρον. ου. τό. autumnus.

Φθινύθησις, &

Φθινύθω. corrumpo, collabor, pereo.

Φθινύω. idem.

Φθίνω. μ. φθίσω. π. ικα. deficio, corrumpo, facio deficere. Actiu. accuſ.

Φθινώδης. tabificus.

Φθίνων. menſis dicebatur à uiceſima die uſq; ad trigeſimam.

Φθίσα. ἡ. exilis, tabe conſumpta.

Φθισήνωρ. ορος. ὁ. hominibus peſtifer, & exitioſus.

Φθισμός. ȣ̃. ὁ. tabificus. (ruptor.
Φθισίμβροτος. ȣ. ὁ. homicida, hominũ cor
Φθίσις. ιος. ἡ. corruptio, diminutio, tabes, macies, morbus conſumptiuus, τῆψις.
Φθιτός. ȣ̃. ὁ. mortalis, corruptioni obnoxius.
Φθίω. corrumpo.
Φθογγή. ῆς. ἡ. uox, ſonus.
Φθόγγος. ȣ. ὁ. ſonus, inarticulata uox.
Φθόαι. paſtillos uocat Hippocrates.
Φθόη. ης. ἡ. φθίσις.
Φθοῖς. placentæ genus: & eſt accuſatiuus caſus, numeri pluralis p φθοΐδας.
Φθοΐς. ἡ. ſegmentum, auri ramentum, tenuis farina, aut puluis, πόπανον.
Φθονεῖσθαι paſsiue, inuidioſum eſſe, inuidiam habere dixit Cicero de Orat. 2. Cum Scaurus nonnullam haberet inuidiam ex eo, quòd Phrygionis Pompeij locupletis hominis bona ſine teſtamento poſſederat.
Φθονερός. ȣ̃. ὁ. inuidus.
Φθονέω. μ. ήσω. π. ηκα. inuideo, æmulor, reprehendo, prohibeo, ut οὐ φθονήσω, Non tibi negabo quod poſtulas, libens præſtabo, non grauabor. Et cum genitiuo & datiuo, ut φθονῶ σοι τῦδε, ægrè fero, hoc tibi ſuccenſeo, nec libenti animo concedo, concedere grauor, nego. Sic Vergil. Quæ tandem Auſonia Teucros conſidere terra Inuidia eſt? id eſt, cur negas? Cicero, Licet uerũ ingrere ſine inuidia.
Φθονηθείς. έντος. ὁ. fraudatus.
Φθόνος. ȣ. ὁ. inuidus, indignatio. Οὐδεὶς φθόνος, nulla inuidia eſt, nõ negabo tibi
Φθορά. ᾶς. ἡ. corruptio, interitus, exitiũ, ſtrages, contagio. Accipitur pro ſtupro, ſiue inceſtu.
Φθορεῖς. οἱ. uitiatores uirginum.
Φθοριμαῖος. ȣ. ὁ. corruptus.
Φθόριον. ȣ̃. τὸ. ueneficium. Inde φθόρια medicamenta quibus medici utũtur abigẽdis infantibus in utero enectis. Vel potius medicamenta, quibus fœtus in utero necantur & abiguntur. Dicuntur etiam ἐκβόλια.
Φθοροοικός. ȣ̃. domeſtica pernicies.
Φθοροποιός. ȣ̃. ὁ. tabificus.
Φθόρος. uilis, futilis, fragilis.
Φθύζω. μ. ύσω. π. υκα. ſpuo.

Φ Ι.

Φιαλεῖν. opus aggredi. uidetur poſitum pro ἐγχειρεῖν, τὸ ἐπιβάλλειν. Vel φιαλεῖν, hilariter uiuere, compotare, ὁρμᾶν, προθυμεῖσθαι. (σα.
Φιάλη. ης. ἡ. phiala, ἡ τὸ πιεῖν ἄνευ παρίχȣ
Φιαρός. crudus, acerbus. Item purus, lucidus, quaſi φανερός, præ humore ſplendens, nitidus.
Φιάττα. τὰ. fragmina.
Φίβαλις. genus ficus, caryca. Et φίβαλος, gracilis, tenuis.
Φίγιον. τὸ. promontorium, ἀκρωτήριον.
Φιδίτια. τὰ. conuiuia ſunt, ſiue cœnationes Lacedæmonijs, quæ Cretenſibus ἄνδρια dicuntur, συσσίτια.
Φιλάγαθος. ȣ. ὁ. amator probitatis.
Φιλαγνωσίης. ȣ̃. cupidus legendi.
Φιλαδέλφεια. urbs Aſiæ & Aegypti.
Φιλαδελφία. ας. ἡ. fraternitas, amor fratris.
Φιλάδελφος. ȣ. ὁ. amans fratrem. (tris.
Φιλαθήναιος. ȣ. amator & ſtudioſus Athenienſiũ, fauẽs nomini Athenienſi.
Φίλαθλος. ὁ φιλόπονος. (tis.
Φιλαίματος. ſanguinarius. epithetõ Mar
Φιλαίμων. crudelis, cruentus, q ſanguinẽ amat.
Φιλαίταλος. amiciſsimus. (nẽ amat.
Φιλαίτιος. ȣ. ὁ. querulus, contentioſus, obiurgandi cupidus, μεμψίμοιρος.
Φιλακριβεῖν. cum diligentia auſcultare, gnauum & ſedulum eſſe.
Φιλακίζεσθαι. gratificari, χαρίζεσθαι.
Φιλακροώμενοι. οἱ. cupidi audiendi, φιλακροάμενοι.
Φιλαλήθεια. amor & ſtudium ueritatis.

φιλαλήθης. ϑος. ὁ. ueri amator.
φιλαλληλία. amor mutuus.
φιλάλληλοι. οἱ. mutuo amore iuncti.
φιλαίμων. pro φιλαιμάτων.
φιλαναλωτὴς. ᾶ. ὁ. conſumptor, prodigus, diſpẽdioſus, ſumptuoſus. Opponitur τῷ φειδωλῷ apud Platonem.
φιλανδρία. amor mariti.
φίλανδρος. ϑ. ὁ, ἡ. amans uirum, ut φίλανδρος γυνή. Apud Platonem etiam φίλανδρος γυνὴ & μοιχάτρια, dicitur uiroſa & impudica.
φιλανθρώπευμα. liberale facinus, & benignitatis plenum, benigne datum.
φιλανθρωπεύομαι. humanus ſum, in comitatẽ benignitatẽq́ cõpoſitus ſum.
φιλανθρωπία. ας. ἡ. humanitas, id eſt amor erga homines, benignitas, liberalitas erga homines. Cui contraria eſt μισανθρωπία.
φιλάνθρωπος. ϑ. ὁ, ἡ. humanus, id eſt homines amans, benignus.
φιλαπεχθημόνως. odioſè, inimicè.
φιλαπεχθήμων. ονος. ὁ, ἡ. qui odioſum ſe alijs reddit, inimicus, φιλονείκης.
φιλαργυρία. ας. ἡ. auaritia.
φιλάργυρος. ϑ. ὁ. auarus.
φιλάρχαιος. antiquarius.
φιλαρχία. ας. ἡ. ambitioſa affectatio principatus, ambitio.
φιλότεχνος. ϑ. ὁ. ſolers.
φιλατάνιον. τὸ. ueſtitus perſicus.
φίλαυλος. amator tibiarum & cantus.
φιλαῦρα. τὰ. κακὰ ᾗ ἄπρα, inutilia, intempeſtiua, mala, abſurda.
φιλαυτία. ας. ἡ. amor ſuịpſius.
φίλαυτος. ϑ. ὁ. amans ſeipſum, nimium de ſe meritus.
φιλεγκλήμων. libẽter accuſans, delator, quadruplator, ꝗ etiã συκοφάντης dictus.
φιλεγκώμιος. qui laudibus delectatur.
φιλέεσκεν. diligebat. à φιλέσκω.
φιλέθειος. ϑ. qui ludo delectatur.

φιλειδήμων. cognitionis & ſcientiæ cupidus, quaſi φιλεπιστήμων. Hominis epitheton apud Strabonem.
φιλελεύθερος. ϑ. ὁ. amator libertatis.
φιλέλλην. ηνος. ὁ. amicus Græcorum.
φιλέοντων. ἀντὶ τῶ φιλούντων.
φιλέορτος. qui dies feſtos amat.
φιλεπιεικία. æqui boniq́ ſtudium.
φιλεπιτιμητής. ᾶ. ὁ. amator reprehẽſionũ, id eſt pnus ad reprehendendũ alios.
φιλεραστεῖν. amicos colere, amaſiorũ cupidum eſſe, καὶ φιλόπαιδα εἶναι.
φιλεραστής. amaſiorum uel amicorũ cultor & amator, παιδεραστής: tam in bonam quàm in malam partem.
φιλεργεῖν. labores appetere.
φιλεργία. ας. ἡ. uoluntaria tractatio operum, operæ ſtudium.
φίλεργος. ϑ. ὁ. operoſus, φιλόπονος.
φιλέρημος. ϑ. ὁ. amicus ſolitudinis.
φίλερις. ιδος. ὁ. contentioſus, & φιλερισεῖν, contentioſum eſſe.
φιλεταιρεία. ας. ἡ. ſtudium amicorum.
φιλέταιρος. ϑ. ὁ. amans amicos, φιλοφρονούμενος.
φιλευτικόν. τὸ. quod gaudet optatiuo.
φιλευποιΐα. ας. ἡ. beneficentia.
φιλέχθρος. odioſus, qui facilè occaſionem inimicitiæ accepit.
φιλέψιος. ioci ac riſus amator, ſcurra, φιλοπαίγμων.
φιλέω, ῶ. ήσω. π. ηκα. amo, oſculor, amicè accipio, delector. Itẽ conſueſco, ſoleo, ſicut Latinis. Tacitus, Vt ferme amat poſterior adulatio: ubi amat p ſolet dixit. Plutarch. ὡς φιλεῖ περὶ τῶν πραγμάτων τοιούτων λόγον ἀεὶ ἔχειν ἀνθρώπους. Vt ſolitũ eſt homines de huiuſmodi rebus loqui. Huius cõpoſita omnia actiuè efferũtur, præter φιλοτιμοῦμαι, καὶ φιλοφρονοῦμαι.
φίλη. ης. ἡ. amicitia, amica. Vnde φίλα κεφαλή. blandientis eſt quaſi, tu

dicas, dilectiſsime, amantiſsime.

φιληδεῖν. delectari.

φιληδής. homo uoluptuarius, uoluptatis conſectator.

φιληδία. ας. ἡ. uoluptas, uitium hominis uoluptati ſeruientis, ſtudiũ uoluptatis, luxuria.

φιληδονία. idem.

φιλήδονος. ου. ὁ. uoluptuoſus, libidinoſus.

φιληδῶ. uoluptate afficio.

φιληκοΐα. ας. ἡ. libens auſcultatio.

φιλήκοος. ου. ὁ. libenter audiens, ſtudioſus, attentus, diſcendi cupidus, diſciplinarum ſtudioſus.

φιληλιαστής. cõtentioſus, cõtrouerſiæ amans. ἀπὸ τοῦ μεγίστου δικαστηρίου τῆς ἡλιαίας.

φίλημα. ατος. τὸ. oſculũ, ſuauium.

φίλημι Ionice pro φιλῶ. amo.

φιλήρετμος. ου. ὁ. amator rei nauticæ.

φιλησία. ας. ἡ. furtum, fraus.

φιλητής. οῦ. ὁ. amator, ἐραστής.

φιλήτης. ου. ὁ. fur, deceptor, quaſi ὑφελκτής.

φιλητικός. οῦ. ὁ. amator.

φιλητίον. ου. τὸ. fortuna.

φιλητός. οῦ. ὁ. amabilis.

φιλήτωρ. ορος. ὁ. amator. Alexand. Genial. li. 2. ca. 25.

φιλία. ας. ἡ. amicitia.

φιλιάζω. μ. άσω. π. ακα. ineo amicitiam, ſeparo.

φιλιατρῶ. rei medicæ ſtudioſus ſum, uel medicamentorum uſu gaudeo.

φιλικός. οῦ. ὁ. amicus. ca. cum.

φιλικῶς. amicè.

φίλιος. ου. ὁ. amicabilis, deus amicitiæ.

φιλιόω. μ. ώσω. π. ωκα. concilio, amicum reddo. Actiu. accuſ.

φιλίππειος. ου. ὁ. philippeus, nũmi genus.

φιλιππήσιος. ου. ὁ. Philippenſis.

φίλιππος. ου. ὁ, ἡ. bellicoſus.

φιλιππότατος. ου. ὁ, ἡ. equorum ſtudioſiſſimus.

φιλίσιον. aparine herba, quæ & φιλαιταίμον.

φιλιστορῶ. cognoſcendarum rerum cupidus ſum, inquirendi ſtudio flagro, hiſtoriæ ſtudeo, ſum cupidus narrandi.

φίλιστος. chariſsimus.

φιλίτιον. uide φιδίτιον.

φιλίων. ονος. ὁ. amicior, φίλτερος.

φιλλοβολέω. μ. ήσω. π. ηκα. defrondeſco, frondes emitto.

φιλοβάρβαρος. barbarus, oſor elegãtiæ.

φιλοβασίλειος. ου. ὁ. ſtudioſus in regem.

φιλόγελως, τοῦ φιλογέλωτος, uel φιλόγελω Attice. qui rebus iocoſis gaudet.

φιλογενναῖον. ου. τὸ. probitatis ſummum ſtudium.

φιλογεωργεῖν. amare agriculturam, libenter arare.

φιλογέωργος. ου. ὁ. amator agriculturæ.

φιλογραμματῶν. οῦντος. ὁ. homo cupidus literarum.

φιλογυμναστία. de iis dicitur, qui libenter exercentur.

φιλογυμναστῶ. libenter me exerceo, cupidus ſum exercitationis.

φιλογύναιος, &

φιλογύνης. mulieroſus, uxorius. Dicitur etiam φιλογύνης ad differentiam τοῦ φιλόπαιδος καὶ φιλεραστοῦ.

φιλογύνεια. mulieroſitas.

φιλογυνία. luxuria, libido, muliebritas.

φιλόδακρυς. libenter lacrymans.

φιλοδειπνιστής. οῦ. ὁ. celebrans cõuiuium.

φιλοδέσποτος. qui natura ſeruus eſt, & ſibi imperare nequit.

φιλοδημοτικός. οῦ. ὁ. popularis.

φιλοδημότατος. familiariſsimus.

φιλοδικεῖν. litigia amare.

φιλόδικος. amator controuerſiæ, homo controuerſus, ut Cicero gentẽ Siculam natura controuerſam dicit & acutam, hoc eſt omnia ad controuerſiam uocantem.

φιλοδοξία. amor gloriæ, ambitio.
φιλόδοξος. amator gloriæ, ambitioſus.
φιλοδοξῶ. gloriæ ſeruio, gloriæ cupidus ſum. Cic. ad Attic. Nam omnes συμφιλοδοξοῦσιν gloriæ meæ.
φιλοδόξως. glorioſè, liberaliter, ambitioſè.
φιλόδουλος. ου. amans ſeruitutis.
φιλοδωρία. donum, ſiue largitio animi promptitudinem retinens, ex beneuolentia profectum munus.
φιλοζωΐα. ἡ. amor uitæ:
φιλόζωος. ου. ὁ. uitæ, uel animantium cupidus. φιλόζωα δένδρα Theophraſt. uocat, quæ uiuaci tenore perdurãt, quæ non facilè enecantur.
φιλοζωῶ. uitæ parco, et mortem metuo, φιλοψυχῶ.
φιλόθακος. deſes, otioſus.
φιλοθεάμων. ονος. ὁ. ſpectandi cupidus, ſpectaculorum amans, contemplationum ſtudioſus.
φιλοθεΐα. εὐσέβεια.
φιλόθεος. ου. ὁ. pius, εὐσεβής.
φιλοθεώρος. ου. ſpeculationi deditus.
φιλοθύτης. ὁ δεισιδαίμων Ariſtophani, ſacrificijs intentus.
φιλοθύται. ſuperſtitioſi & ſacrificijs dediti.
φιλοίκειος. ου. ſtudioſus neceſſariorum, familiarium.
φιλοικτίρμονες. οἱ. miſericordes.
φιλοίκτιστος. ου. ὁ. facilis ad lugendum.
φίλοινος. ου. ὁ. amicus uini, uinoſus.
φιλοΐστωρ, ορος. ὁ. cupidus diſciplinæ, aut ueritatis.
φίλοιφος. libidinoſus, appetens coitus.
φιλόκαινος. nouitatis cupidus, ἀψίκορος, ταχέως κινούμενος, εὐμετάβλητος.
φιλοκαλέω, ῶ. μ. ήσω. π. ηκα. ſum ſtudioſus elegantiæ, & pulchritudinis & honeſtatis, colo honeſtatem. Neut. abſol. Iungitur autem interdũ accuſatiuo, & eſt elegantiã addo & aſciſco, uel comminiſcor. Strabo lib. ult. ὥσπερ τοῖς κοινοῖς ἀναθήμασι προσεφιλοκάλει τινὰ κόσμον, Addebat ad elegantiam ornatus urbis.
φιλοκαλία. ας. ἡ. honeſti amor. φιλοκαλία etiam Socrati obiecta, quaſi κα- δαρατία.
φιλόκαλος. ου. ὁ. elegans, egregius, quo excitamur ad meliora. Gregor. φιλόκαλον uocat pauonem, caudã ſuam expandentem.
φιλοκάλως. comptè, mundè.
φιλόκηφος. ου. ὁ. uanus, ματαιολόγος, ut φιλόκηφον ςόμα.
φιλοκέρτομος. mordax cauillator, & mordax irriſor.
φιλοκέρδεια. cupiditas lucri.
φιλοκηδής. έος. ὁ, ἡ. officioſus in amici-(tia.
φιλοκίνδυνος, & πυκνοκίνδυνος. qui quodlibet periculũ intrepidè adit, ὁ ῥιψοκίνδυνος. Differt ab eo qui μεγαλοκίνδυνος dicitur.
φιλοκνήμιδες. οἱ. qui armis gaudent.
φιλόκοινος. communitatis amans.
φιλόκολαξ. ακος. ὁ. qui gaudet aſſentationibus.
φιλόκομπος. ου. ὁ. iactator.
φιλοκοσμία. ας. ἡ. moderatio, modeſtia, pudicitia, ornatus, ordo.
φιλοκρινέω. accuratè & libenter æſtimo, & libens aliena æſtimo, & de his iudicium facio.
φιλοκτέανος. ου. ὁ. auarus, φιλοκτήμων.
φιλοκτεανώτατος. auidiſsimus lucri, auarus.
φιλοκτήμων. auarus, cupidus pecuniæ, quæſtuoſus.
φιλοκτίστης. ου. libenter ædificans.
φιλοκυνήγος. ου. ὁ. ſtudioſus uenationis.
φιλοκώμων. ονος. ὁ, ἡ. dicax.
φιλολογεῖν. diſputare de literis, φιλοσοφεῖν.

Φιλολόγος. ſermonis uel ſtudij amator, loquax.

Φιλολοίδορος. procax, cõuicijs gaudẽs.

Φιλόλουτρος. ου. ὁ. lauandi cupidus.

Φιλολουτρῶ. libenter lauo, uel præcupidus ſum lauandi, hoc eſt balnei.

Φιλόλυποι. οἱ. mœrori & triſtitiæ dediti

Φιλομαθὲς. τὸ. docilitas.

Φιλομαθὴς. έος. ὁ, ἡ. diſcendi cupidus, ſtudioſus.

Φιλομαθία. ας. ἡ. amor diſcendi.

Φιλομαθῶ. τὸ φιλοσοφῶ, & σπουδάζω, & φιλοπονῶ.

Φιλομαχῶ. cupidè pugno, pugnam appeto, incautè & feruidè prælior: cui opponitur φυγομαχῶ.

Φιλομειδὲς. τὸ. riſus ſtudium.

Φιλομειδὴς. έος. ὁ, ἡ. amans riſum. Veneris epitheton, uel quòd ἐκ τῶν τοῦ κρόνου μηδέων nata ſit, uel à μέδειν, quod eſt regnare. Hæc dictio metri cauſa geminat μ apud poëtas.

Φιλομείραξ. ακος. ὁ. adoleſcentulorum amator.

Φιλομεμψιμοίρατος. ου. ὁ. delator acerrimus.

Φιλόμηρος. qui Homeri ſtudioſus eſt.

Φιλομίσητος. ου. ὁ. &

Φιλόμισος, καὶ φιλομίσητος. odioſus, inimicus.

Φιλομίσως. odioſe.

Φιλομουσία. amor muſarum, muſica.

Φιλόμουσος. ου. ὁ. amicus muſarũ, muſicus

Φιλομυθεῖν. libenter fabulari, fabularum ſtudioſum eſſe.

Φιλόμυθος. fabularũ ſtudioſus, fabuloſus.

Φιλόμωμος. reprehenſor, cauillator, Platoni.

Φιλονεικέω. μ. ήσω. π. κκα. contendo, rixor, æmulor. Neutr.

Φιλονεικία. ας. ἡ. contentio, pertinacia.

Φιλόνεικος. ου. ὁ, ἡ. contentioſus, rixoſus.

Φιλονίκος. ου. ὁ. amans uictoriæ.

Φιλοξενία. ας. ἡ. hoſpitalitas.

Φιλόξενος. ου. ὁ. hoſpitalis, amans peregrinorum.

Φιλοπαίγμων. ονος. amator iocorum uel ludorum.

Φιλόπαις. puerorum amator.

Φιλοπαράβολος. ου. alacriter ſe offerens in pericula.

Φιλόπατρις. ſtudioſus patriæ.

Φιλοπενθὴς. qui luctui indulget.

Φιλόπευθος. curioſus, diſcẽdi cupidus.

Φιλοπευστεῖν. ſciſcitandi cupidum eſſe. τὸ ἐθέλειν ἐρωτᾶν καὶ πυνθάνεσθαι ἐπὶ τῷ μανθάνειν.

Φιλοπευστία. ας. ἡ. φιλομαθία.

Φιλοπλάτων. qui Platonis ſtudioſus eſt.

Φιλοπλουτία. ας. ἡ. auaritia.

Φιλόπλουτος. ου. ὁ. auarus, nimis diuitiarum ſtudioſus.

Φιλοπλουτῶ. nimio ſtudio diuitijs inhio.

Φιλοποιέω. facio amicum.

Φιλοποιός. οῦ. ὁ. φιλεργός.

Φιλοπόλεμος. ου. ὁ. bellicoſus.

Φιλόπολις, &

Φιλοπολίτης. ου. ὁ. amor patriæ.

Φιλοπονέω. diligẽter & cũ labore quippiam conſector & proſequor. accuſ. ut φιλοπονῶ τοῦτο τὸ σύγγραμμα, elaboro & lucubro. Vnde τὸ φιλοπονημένον, elaboratum, elucubratum.

Φιλοπόνηρος. ου. ὁ. nequam.

Φιλοπονία. ας. ἡ. labor uoluntarius, amor laboris, induſtria.

Φιλόπονος. ου. ὁ. amicus laboris, induſtrius, diligens, alacer, φίλεργος.

Φιλοπότης. ου. ὁ. potator, bibax, conuiuiorum ſtudioſus.

Φιλοπραγμονέστερον. ου. τὸ. diligentius.

Φιλοπραγμοσύνη. cupiditas negotiorum faceſſendorum.

Φιλοπράγμων. ὁ φιλόδικος, & qui libenter alijs negotia faceſſit, curioſus.

Φιλοπρωτεύω. amo primatum gerere.

Φιλόπρωτος. ου. ὁ. primariarum partium ambitioſus.

φιλόπτωχος. qui mente pauper eſt. Et qui pauperum ſubleuator eſt.

φιλόπυςος. ſciſcitabundus, curioſus, φιλοπράγμων.

φιλοῤῥήτωρ. rhetoricæ ſtudioſus.

φιλορχήμων. ſaltator.

φίλος. ου. ὁ. amicus, adiectiue: uel cognatus, οἰκεῖος, ſubſtantiue.

φιλόσαρκος. ου. ὁ. uoluptuarius.

φιλοσκώμμων. ὁ. φιλοσκώπτης.

φιλοσκωπτεῖν. dicterijs iaculandis gaudere.

φιλοσκώπτης. ὁ. φιλολοίδορος, ὁ χλευαστικὸς, καὶ τωθαστικὸς, & facetus.

φιλοσόφημα. τος. τὸ. σκέμμα, φρόντισμα, μάθημα.

φιλοσοφία. ας. ἡ. ſapiẽtiæ ſtudiũ. Ponitur Iſocrati ſæpe ἀντὶ τῆς φιλολογίας.

φιλοσοφῶ. ſtudeo & commentor, ut περὶ τοὺς ποιητὰς ἐφιλοσόφησαν, Iſocr. Iungitur interdum accuſatiuo, ut apud eundem Iſocr. φιλοσοφεῖν τοῦτο τὸν λόγον, æſtimare & inquirere, in eoq; cõmentari. Eſt etiam occupatũ eſſe, & circa aliquid intentũ, quaſi munere ſuo fungẽtem, Ioſeph. 1. & Lyſ. περὶ ἀσεβ. καὶ τοῦτο φιλοσοφεῖν, id eſt indagare, excogitare, & comminiſci. Significat etiam diſputare & tractare aliquid. Greg. εἰς γενέθλ. ταῦτα περὶ θεοῦ πεφιλοσοφήσθω τανῦν. Plutarch. in Cæſ. καὶ τῆ ἡμερολογίου διάθεσις φιλοσοφηθεῖσα χαριέντως, Ratione mathematica eleganter explicata. Aliquando τὸ καρτερεῖν, tolerare. Greg. De martyribus, καὶ τούτων ἔτι θαυμασιώτερα φιλοσοφήσαντας. Idẽ, καὶ τὸ καινομβρόῖο πάθημα τοῦ ἀμβρακιώτου τῷ περὶ ψυχῆς λόγῳ φιλοσοφηθὲν, A lectiõe libri de anima impetu philoſophico factus: uel ui philoſophici dogmatis expreſſus. Eſt etiam magno ſtudio contendere, Iſocr. in Panegyr. Bud. Com.

φιλοσόφων παῖδες, ſicut ἰατρῶν παῖδες, pro ipſis philoſophis frequens apud Græcos locutio.

φιλοστεφανεῖν. dicuntur athletæ, qui palmæ cupidi ſtudioſè & acriter certant. Dicitur & de quocunq; certamine contendentibus.

φιλοστοργεῖν. dicũtur ij, qui magno amore erga liberos ſuos afficiuntur, uel liberorum quærendorũ ſtudio tenentur. Et

φιλοστοργία. ας. ἡ. indulgentia, magnus amor parentum in filios, & è contrario. Dicitur etiam de amore, ſimili parentum amori. Athen. de elephantẽ, οὕτω δαψιλὴς φιλοστοργία γίνεται τοῦ θηρίου πρὸς παιδίον. Sic

φιλόστοργος. ου. ὁ. amicus, beneuolus, neceſſarius, indulgens, amans, pius erga liberos, liberorum amans. Dicitur etiam de prole pia erga parẽtes. Xenoph. de Cyro, παῖς φιλόστοργος φύσει, parentũ uenerator & pius puer. Sic Cic. ad Attic. Nihil poſſum dicere ἐκτενέστερον, nihil φιλοστοργότερον, quod dixit de genere ſuo. Bud. Com.

φιλοστόργως. beneuolè, indulgenter.

φιλοστρατιώτης. militum amans, dux.

φιλόστροφος. ου. ὁ. leuis, mutabilis.

φιλοσύμμαχος. ου. ὁ. pugnax, cõuiciorum cupidus, φιλολοίδορος, μάχιμος.

φιλοσυνήθης. ἔος. ὁ, ἡ. comis, affabilis.

φιλοσωματεῖν. in curando corpore nimium occupatũ eſſe, in cute curanda plus æquo operari.

φιλοσωματία. nimiũ corporis ſtudium, luxus, philautia.

φιλοσώματος. ου. ὁ. ſui corporis ſtudioſus: tamen ἀντὶ τοῦ φιλοψύχου utitur Plato.

φιλοτάριχος. ſalſamentorũ auidus, quaſi ſalſamentarius.

φιλότεκνος. amans liberorũ, indulgẽs liberis.

φιλοτέχνημα. iactantia, κατασκευή.

φιλοτεχνία. uarietas artificij & præſtantia.

Φιλότεχνοι. dicũtur qui opificijs ſtudẽt, & artibus atq; artificijs excolendis.

Φιλοτεχνότερον. ſolertius.

Φιλοτεχνοῦντες. οἱ. φιλότεχνοι.

Φιλοτεχνῶ. de arte diſſero.

Φιλότης. ητος. ἡ. amicitia, amicus, amicorum conuentus, συνουσία.

Φιλοτησία. ας. ἡ. epulatio, potatio, inuitatio ad potandum, propinatio poſt cœnam beneuolentiæ ergo.

Φιλοτήσια. τὰ. res Venereæ.

Φιλοτήσιος. ου. ὁ. amor.

Φιλοτιμέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. & διαφιλοτιμοῦμαι. cõtendo, & magno ſtudio conor quippiam efficere, annitor, Theoph. de Plant. 4. Itẽ μεγαλοφρονῶ καὶ σεμνύνομαι, Lyſ. & Lucia. φιλοτιμούμενοι ἐπὶ τῇ μεγαλοδωρεᾷ, exultantes, gaudentes, & elati munificentia, & in ea ſibi placẽtes. Eſt etiam τὸ λαμπρύνομαι, munificè & benignè in cõmune facio, & prolixè largior, largiter honoro, Demoſth. πρὸς λεπτίν. Itẽ τὸ φιλονεικῶ & ἀγωνίζομαι, certo, cupio ſuperare, æmulor, Athen. & Iſocra. Depon. Bud. Com.

Φιλοτιμέω. μ. ήσω. π. ηκα. idem.

Φιλοτιμία. ας. ἡ. ambitio, magnificentia, liberalitas. Et apud Demoſthenem erogatio publicè facta, quæ etiã ἐπίδοσις dicitur, ut donatiuũ & congiariũ, quæ λαμπραὶ ἐπιδόσεις & μεγαλόφρονες dicuntur ab Herodiano. Item æmula uirtus, æmulatio, & contentio animi ad certamen excitati, et contentioſa ſimultas, liuidaq; æmulatio. Aliquãdo cõtinentia. Bud. Cõ.

Φιλότιμον. ου. τὸ. honorificentia, ſtudium liberalitatis.

Φιλότιμος. ου. ὁ ambitioſus, liberalis, ampliter honorãs, ſplẽdidus, cõtentioſus

Φιλοτίμως enixè, liberaliter, ſuperbè, magnanimiter, ambitioſè. Et φιλοτιμέομαι, ἀντὶ τοῦ φιλονεικῶ, æmulor.

Φιλοτησίῳ κρατῆρι. ꝓpinatitio poculo.

Φιλοτοιοῦτος. qui uehementer eſt affectus in aliqua re. Bud. Com.

Φιλοτραγήμων. bellariorum appetens.

Φιλοῦμαι. concilior.

Φιλόφθονον. ου. τὸ. inuidentia. (cos.

Φιλόφιλος. ου. ὁ. nimium ſtudioſus in ami

Φιλοφρονέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. feſtiuè & humanè ſuſcipio, ambio, dextram prehenſo, honorẽ peto. Depon. accu.

Φιλοφρονέστατα. humaniſſimè, φιλικότερα

Φιλοφρονέστατος. ου. ὁ. amicitiæ maximè cultor.

Φιλοφρονέω. μ. ήσω. π. ηκα. τὸ φιλοφρονέομαι.

Φιλοφρόνησις. φιλοφροσύνη, beneuolẽtia.

Φιλοφρόνως. benignè, comiter.

Φιλοφροσύνη. ης. ἡ. amicabilitas, affabilitas, beneuolentia, hilaritas, comitas, benignitas.

Φιλόφρων. ονος. amicabilis.

Φιλοχρηματία. ας. ἡ. auaritia.

Φιλοχρήματος. ου. ὁ. auarus.

Φιλοχρημοσύνη. ης. ἡ. auaritia.

Φιλόχρηστος. ου. ſtudioſus bonorũ hominũ.

Φιλοχρυσία. ας. ἡ. ſtudiũ habendi auri.

Φιλόχρυσος. auri cupidus.

Φιλοχωρέω. μ. ήσω. π. ηκα. libenter in loco uerſor, ἐμφιλοχωρῶ. Neutr. abſol.

Φιλοψευδής, &

Φιλοψεύστης. amãs mendaciũ, impoſtor.

Φιλόψογος. reprehenſor, cauillator.

Φιλοψυχέω. μ. ήσω. π. ηκα. uitæ turpiter & ignauè parco, & uitæ retinendæ nimiũ cupidus ſum. Antiph. τίς παρὰ τὸ συμφέρον τῆς πόλεως φιλοψυχήσας Quis per metum ſtationem ſuam deſeret? Neutr. abſol.

Φιλοψυχία. ας. ἡ. cupiditas lucis, ut inquit Quintil.

Φιλόψυχος. ου. ὁ. cupidus uitæ.

Φιλόω. in amicitiã redigo, cõcilio, amo.

Φίλτατος amiciſſimus. Et φίλτατα, oculi, liberi, & res quæ nobis chariſſimæ ſũt

φίλτρον.ου.τὸ. amor, res ad amorem inducens, uis amoris, amatorium poculum, & amoris illecebræ, quibus amorem hominum conciliamus. Vulgò gratia dicitur, hoc eſt corporis habitus, geſtus, dignitas, aut uenuſtas, ita oculis hominum grata, ut ſolo ſui aſpectu inire gratiã ab omnibus, aut quamplurimis poſsit. Aliquãdo eſt cauitas quæ ineſt in ſuperiori labio.

φιλυδρίας. φιλύδωρ.

φιλυδριῶ.τὸ aquam diligo.

φίλυδρος.ου.ὁ. &

φιλύδωρ.ορος. et φίλυδρα in accuſ. aquæ amans, aquaticus, aquæ deditus.

φιλυπήκοος.ου.ὁ. clemens, morigerus.

φίλυπνος.ου.ὁ. ſomni amicus.

φιλυποδόχος.ου.ὁ. in ſuſcipiendis amicis omni officio deditus.

φίλυρα.ας.ἡ. philyra planta, Latinè tilia, ex cuius cortice funes cõtexũtur.

φιλύεινος.ὁ. infirmus, debilis, ἀσθενής.

φιλυρός.οῦ.ὁ. odorifer, leuis.

φιλῳδοὶ.οἱ. cantus ſtudioſi.

φίλως. libenter, amicè, ſuauiter.

φιλέτατος.ου.ὁ. amiciſsimus, φίλτατος.

φίμα.ας.ἡ. &

φίμος. nexus, præcluſio anguſta, ut in peris & ſacculis uidemus, cum toto oris ambitu in anguſtum collecto, funiculo religatur. Inde pro clauſura ponitur muliebrium locorum, quod fit in illorum oſtio ex præcedente exulceratione, aut durata illic inflammatione. Celſus li. 7. ca. 25. ſcribit eſſe, quando glans ita contecta eſt, ut nudari non poſsit. Interdum eſt frænũ, κημὸς, alueolus, fritillus.

φιμόω. necto, obturo, ſuffoco, occludo, ligo, ſtringo.

φίμωσις. idem quod φίμος.

φίν. ipſis, pro σφίν.

φίνις. oſſifragus, è genere aquilarum.

φίσκος.ου.ὁ. fiſcus, ærarium publicum.

φιτύω. gigno.

φιτρός.οῦ.ὁ. κορμός, uas concauũ et leue, corbis: & per translationem uaſum ſignificat & facilem.

φίτλα, aduerb. celeritatem ſignificat.

φίτυ.υος.τὸ. planta, germen, ſemen.

φίτυμα.ατος.τὸ. idem, φῖτυον, & φιτύειν, generare.

φιτύω, &

φιτυύω. ſero, gigno, planto.

Φ Λ.

φλαδιάω.μ.άσω. frango, comminuo.

φλάζω. obſcurè & inarticulatè loquor, ſtrepo, ferueo.

φλανύσσω.μ.ύξω. garrio, ineptio.

φλασμός.οῦ.ὁ. faſtus, τῦφος. & φλασμίνος, faſtuoſus, à φλάζω.

φλάστος.ου.ὁ. colliſilis.

φλαυρίζω.μ.ίσω.π.ικα. uilipendo. Acti.

φλαῦρος.ου.ὁ. uilis, φαῦλος, malus.

φλαύρως. malè.

φλάω.μ.άσω.π.ακα. frango, cõtundo, mando, percutio, mollio. Act. accuſ.

φλεβάζω.βρύω, ſcaturio, tanquàm è uena, uel à uerbo φλάω.

φλέψ.βός.ἡ. uena.

φλέβιον.ου.τὸ. uenula.

φλεβοτομεῖν. uenam ſecare.

φλεβοτομία.ας.ἡ. uenarum inciſio.

φλεβότομον.ου.τὸ. phlebotomum, ſcalpellum quo uena ſecatur.

φλεβώδης.εος.ὁ,ἡ. uenulentus.

φληδονέω.μ.ήσω. ineptè garrio.

φλήδων.ονος.ὁ. ſtolidus, ineptus.

φλεγέθω. comburo. Actiu. accuſ. iung.

φλίγνα. Achaiæ oppidum Pellene dictum.

φλέγμα.ατος.τὸ. pituita, flãma, combuſtio, & inflammatio uehemens, ſiue φλόγωσις.

φλεγμαίνω.μ.ανῶ. tumeo, quod in morbo dicitur langueo, inflammor, ardeo,

ardeo, uro, φλεγυρῶ. Neutr. abſol.

Φλεγμαῖος. ου. ὁ. inflatus.

Φλέγμας. genus aquilæ flauæ, φλεγύας.

Φλεγμασία. ας. ἡ. inflammatio, puſtula.

Φλεγματόεις. εντος. ὁ. &

Φλεγματώδης. εος. ὁ, ἡ. pituitoſus.

Φλεγμονή. ῆς. ἡ. languor, inflammatio, tumor durus & calidus cum magno dolore.

Φλεγμός. ου. ὁ. ſanguis.

Φλεγύας. ου. ὁ. aquila. ἀπὸ τοῦ φλέγειν καὶ λαμπρὸς εἶναι.

Φλεγυρός. ου. ὁ. iniurioſus, damnoſus, ſplendidus, ignitus.

Φλέγω. μ. ξω. π. χα. comburo, inflammo, ardeo, luceo, illuſtro, manifeſtum facio. Interdum pro lædo. Actiu. accuſ.

Φληδών. nugæ.

Φλιός. inuidia, corruptio.

Φλέω. fœcundus ſum, plenus ſum, abundo. hinc & Bacchum ueteres Phleonem cognominant. Cæl. lib. 10. cap. 65.

Φλέψ. βός. ἡ. uena.

Φλίω. φλέω, εὐκαρπῶ.

Φληδᾷν. nugari.

Φληναφάω. μ. άσω. π. ακα. nugor, ſtultè loquor. Neut. abſol.

Φληνάφος. ου. ὁ. nugax, φληναφώδης.

Φλήναφος. ου. ὁ. nugæ.

Φλιά. ᾶς. ἡ. limen, poſtis.

Φλιαρός. tepidus.

Φλιδόνες. αἱ. rugæ ueſtium, ſinus.

Φλίεθος. ου. ὁ. fertilis.

Φλικταίνα. ulcus eſt in cornea oculi tunica.

Φλίσβος θαλάσσης. murmur ponti.

Φλόγεος. flammeus, lucidus, rubeus.

Φλογιᾷν. cum rubore inflammari.

Φλογίζω. μ. ίσω. π. ικα. inflammo, exuro. Actiu.

Φλόγινος. ου. ὁ. flammeus.

Φλογιστός. ου. ὁ. ardens, ſplendidus.

Φλογμός. ου. ὁ. incendium, fulgur.

Φλογόλευκος. color inter flammeum & album medius.

Φλογοῦσθαι. inflammari.

Φλογώδης. εος. ὁ, ἡ. flammeus.

Φλοιά. ᾶς. ἡ. Proſerpina.

Φλοιδούμενος. ου. ὁ. inflãmatus, turbatus.

Φλοῖνος. ου. ὁ. è tegete factus.

Φλοιορραγεῖν. eſſe cortice rimoſo.

Φλοιορραγής. έος. ὁ, ἡ. qui eſt cortice rimoſo ac dirupto.

Φλοιός. οῦ. ὁ. cortex.

Φλοῖσβος. ου. ὁ. ſonitus, ſpuma, turba.

Φλοιώδης. εος. ὁ. uanus, corticeus.

Φλόμος. ου. ὁ. herba qua pro ellychnijs utuntur, herbaſcum.

Φλονίδες. αἱ. ſquamæ.

Φλόξ. γός. ἡ. flamma.

Φλύαξ. ακος. ὁ. temulentus, ridiculus.

Φλυαρέω. μ. ήσω. π. ηκα. nugor, garrio. Petrus, λόγοις πονηροῖς φλυαρῶν ἡμᾶς, Verbis malis garriens in nos. Habet uerbum translationem à bullientibus ollis, qui φλύαν dicuntur.

Φλυαρία. ας. ἡ. nugæ, petulantia.

Φλύαρος. ου. ὁ. nugator, ὁ φλύων, καὶ ὑπερβλύζων τοῖς λόγοις.

Φλυαρώδης. εος. ὁ, ἡ. nugax.

Φλυάσσω. nugor, ebullio.

Φλυδάω. humeſco, flacceſco, μυδάω.

Φλυδαρός. flaccidus, humidus.

Φλύζω. bullio, uomo, eructo.

Φλύκταινα. ης. ἡ. φλυκτίς.

Φλυκταινοῦσθαι. puſtulas erumpere.

Φλυκτίς. ίδος. ἡ. tumor, qui ſubitò fit nimium laborantibus cum non ſint aſſueti, puſtula, bulla, ſicut quæ fit per ignem.

Φλύσσω, &

Φλύω. idem quod φλύζω.

Φ N.

Φνά. ſictitium apud Ariſtophan. ad

auium uocis imitationem.

Φ O.

Φοβέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. timeo, fugio. Depon. accuſ. Dicimus etiam φοβεῖσθαι περί. τινος.

Φοβερός. ȣ̃. ὁ. terribilis, formidabilis, timendus.

Φοβερότης. ητος. ἡ. timor.

Φοβέω. μ. ήσω. π. ηκα. terrefacio, terrorem incutio, minitor. Actiu. accuſ.

Φόβη. ης. ἡ. capillus, coma, iuba. παρὰ τὸ φοβεροὺς εἶναι τοὺς κομῶντας.

Φοβητικός. ȣ̃. ὁ. pauidus.

Φόβητρον. ȣ. τὸ. terror.

Φόβος. ȣ. ὁ. fuga, timor, terror.

Φοιβάζω. μ. άσω. π. ακα. lauo, purgo, inſanio, diuino, uaticinor, λαμπρύνω. Actiu. accuſ.

Φοιβάς. άδος. ἡ. Phœbas Bacchi ſacerdos.

Φοιβαστική. ῆς. ἡ. uates, deo plena.

Φοιβέω. μ. ήσω. π. ηκα. purgo. φοῖβον γὰρ καθαρόν. Actiu. accuſ.

Φοίβη. ης. ἡ. aqua, & omne purum.

Φοιβητεύω. μ. εύσω. π. ευκα. oracula do.

Φοιβήτρια. ιας. ἡ. lotrix, καθάρτρια.

Φοιβοβαστική. ῆς. ἡ. Phœbo dicata.

Φοιβονομεῖσθαι. puritatem conſequi.

Φοῖβος. ȣ. ὁ. uaticinans, lucidus, purus, ſol: quaſi φάβιος. ἀ φῶς & βίος, id eſt lux uitæ.

Φοινήεις. ήεντος. ὁ. φοινικὸς, πυῤῥὸς, cruentus, terribilis, uel ſquamoſus.

Φοινιγμός. ȣ̃. rubedo

Φοινίζω. μ. ίξω. π. ιχα. rubefacio. Acti. accuſ.

Φοινικεῖν. rubere colore phœniceo.

Φοινικελίτης. ȣ. ὁ. fallax, fucatus.

Φοινίκεος. ȣ. ὁ. phœniceus, puniceus, ruber.

Φοινικίς. τὸ. purpureum.

Φοινίκη. Phœnicia, Syria: & morbus in ea regione, aliisque orientalibus frequens. Quidam pro elephantiaſi, quam nos lepram dicimus, accipiunt.

Φοινικικὸν πόλεμον. bellum punicum.

Φοινικίς. ίδος. ἡ. purpura, pānus lineus, ruber, ſuprauestis.

Φοινικοβάλανοι. tamarindi uulgo dicti. Ruel. lib. 1. cap. 48.

Φοινικολόφος. ȣ. ὁ. habēs criſtam rubrā.

Φοινικοπάρδος. ȣ. ὁ. rubro colore pictus.

Φοινικοπάρυφος. ȣ. ὁ. qui habet tegmen puniceum.

Φοινικόπτερος. ȣ. ὁ. phœnicopterus auis.

Φοινικόρυγχος. ου. qui eſt roſtro rutilo.

Φοινικός. ȣ̃. ὁ. ruber, qui natura eſt ſanguinaria, truculentus. Et τὸ φοινικὸν, procliuitas ad cædem.

Φοινικουργοί. οἱ. ruticillæ.

Φοινίκω. μ. ίξω. π. ιχα. rubefacio. Actiu. accuſ.

Φοινικών. ῶνος. ὁ. palmetum.

Φοῖνιξ. κος. ὁ. phœnix auis, palma arbor, color ruber.

Φοίνιος. ȣ. ὁ. ruber, funeſtus, cruentus.

Φοίνισσα. ης. ἡ. Phœniſſa, & genus uitis.

Φοινίσσω. μ. ίξω. π. ιχα. cruento, rubefacio, rubore ſuffundo, purpuro, intingo ſanguine. Actiu. accuſ.

Φοινός. φοίνιος.

Φοίτα. ibat, ueniebat.

Φοιταλέος. ȣ. ὁ. impetuoſus, inſanus.

Φοιτάω. μ. ήσω. π. ηκα. uado, ad præceptorem eo, diſco, frequento ludum literarium, locum aliquem ſæpe accedo, impetuoſè eo. Apud Sophoclem φοιτῶντα, pro μαινόμενον. Neut. abſol.

Φοίτης. ȣ. ὁ. præco, qui huc & illuc diſcurrat.

Φοιτητής. ȣ̃. ὁ. diſcipulus.

Φοιτία. ας. ἡ. iter, profectio.

Φοῖτος. ȣ. ὁ. inſania, furor.

Φολιδωτός. ȣ̃. ὁ. ſquamatus.

Φολίς. ίδος. ἡ. ſquama piſcis, uel anguis, λεπίς.

Φολκός. ῦ. ὁ. ſtrabo, cui obliqua eſt oculorum acies, abiunctáq; à naturali uenuſtate. Aliquando p miſerabili ponitur & deridiculo, ut qui τὰ φάη ἕλκει ὡς ἑαυτὸν, id eſt in ſe omnium conuertit oculos. Vocatur etiam βλακώδαιμων.

Φολὶς. φολίς, ſquama.

Φολιόω. inquino, μολυνόω, impleo.

Φόλως. rufus.

Φονάω. μ. άσω. π. ακα. mortem alterius appeto, uel infero.

Φονεὺς. έως. ὁ. homicida, necator.

Φονεύω. μ. εύσω. π. ευκα. τὸ φονάω, interficio, dãno capite, Herod. Actiu. accuſ.

Φονίω. μ. ίσω. π. ικα. idẽ Actiu. accuſ.

Φονὴ. ῆς. ἡ. cædes, locus defunctorum, uel occiſorum.

Φονικαὶ δίκαι. capitales ſententiæ.

Φονικός. ῦ. ὁ. mortifer, in cædem procliuis, truculẽtus, natura ſanguinaria.

Φονικώτατος. paratiſsimus ad occidendum, cædis auidiſsimus.

Φόνιος. ου. ὁ. cruentus.

Φόνος. ου. ὁ. cædes, homicidium, ſanguis effuſus, locus occiſorum.

Φόνοι ἀκούσιοι. homicidia fortuita.

Φόνοι ἐκ προνοίας. conſulta homicidia.

Φονοκτονέω. μ. ήσω. π. ηκα. interficio. Actiu.

Φοξός. ῦ. ὁ. habens acutum caput, ut pyramis, faſtigiato uertice.

Φορά. ᾶς. ἡ. Latio, geſtatio, onus. Item collatio. Et φορὰν φέρειν, penſitare. Aliquãdo cumulatio, abundantia, fertilitas, copia, εὐετηρία. Interdũ ἔρανον. Item caſus temerarius, impetus, iactus, metus. Eſt etiam una quatuor motionum, Ariſtot. lib. 1. de Ani. Herodianus pro cæli fluxibus poſuit. Politianus peſtilentias uertit. Idem interdum ætatem.

Φοράδες. ῶν. equæ.

Φοράδην. impetuoſè, portãter, ferẽdo.

Φορέω. fero.

Φορολόγος. ου. ὁ. exactor.

Φορβαία. ας. ἡ. capiſtrum quo os frænatur.

Φορβὰς. άδος. ἡ. armentum, pecus, bos ſaginatus.

Φορβαδία. λιπάσμιον.

Φορβειὰ. ᾶς. ἡ. ligula in fiſtula, fibula, capiſtrum.

Φορβὴ. ῆς. ἡ. pabulum.

Φόρβος. inhumanus.

Φορηαφόρος. ου. ὁ. lecticarius.

Φόρηθρον. ου. τὸ. merces uecturæ.

Φορεῖον. ου. τὸ. ferculum, lectica, ſella, cubile, uehiculum, ueſtis, Herod.

Φορεὺς. έως. ὁ. baiulus.

Φορέω. μ. έσω. π. εκα. fero ueſtem uel ornatum.

Φορηδόν. ſarcinæ in modũ, aceruatim.

Φόρημα. ατος. τὸ. geſtamen, ueſtis.

Φόρημι, φορέω. fero, geſto.

Φορητός. ῦ. ὁ. tolerabilis, ferri idoneus.

Φορητῶς. μετρίως.

Φορία. ας. ἡ. abundantia.

Φόριγγες. tubera, ὕδνα.

Φόριμος. ου. ὁ. utilis, accommodus.

Φορίνη. pellis humana.

Φόριον. merces.

Φορκός. ῦ. ὁ. albus, canus, ῥυσὸς, rugoſus

Φορμηδόν. cophini inſtar.

Φόρμιγξ. γος. ἡ. cithara, & μύριγξ.

Φορμίζω. μ. ίσω. π. ικα. modulor, canto cithara.

Φόρμιον, &

Φορμίς. σπυρίς, corbula.

Φορμίσκοι. οἱ. calathiſci, ſportulæ.

Φορμοκοιτῶ. in ſtorea dormio.

Φορμός. ῦ. ὁ. ſporta, cophinus, uas, ſtorea, ſtragulum.

Φορμοξύλων. ονος. ὁ. obſus, παχύς.

Φορμοφόρος. ſportuliger. ita appellabatur Prothagoras.

Φορολογούμενα, &

Φορολογέω. μ. ήσω. π. ηκα. indico, uel colligo tributũ. Actiu. accuſ. Ioſephus, τοὺς τὴν χώραν φορολογήσοντας, de regione uectigal exacturos.

Φορολόγητοι. tributarij, ſerui, miniſtri.

Φορολόγος. ὁ. qui colligit uectigal, ac tributum exigit.

Φόρος. ου. ὁ. tributum, uectigal, emolumentum. Scribunt grãmatici, quòd φόρος tributum eſt, quod pro regione penditur, ſed τέλος uectigal, quod pro mercibus.

Φορός. οῦ. ὁ. uentus proſper, fertilis.

Φορτία. τὰ. farra, panes.

Φορτίζω. μ. ίσω. π. ικα. onero. Act. accu.

Φορτικὴ ναῦς. oneraria nauis.

Φορτικός. οῦ. ὁ. oneroſus, grauis, odioſus, teter, illepidus, moleſtus, importunus, improbus, ridiculus.

Φορτικῶς. importunè.

Φορτίον. ου. τό. onus, buccella, fruſtum.

Φορτίς. ίδος. ἡ. nauis oneraria.

Φόρτος. ὁ. onus, moleſtia, opprobrium.

Φορυσσω. μ. ύξω. π. υχα. fœdo, confundo, cruento, miſceo. Actiu. accuſ.

Φορύσσω. idem, φυράω.

Φορυτός. οῦ. ὁ. faſciculus, ſtorea, congeries, colluuio, funis.

Φορύω. φορύσσω.

Φολβραί. uituli marini.

Φῶσκος. ου. ὁ. ὀξυκέφαλος, φοξός.

Φόως. φῶς. τό.

Φ Ρ.

Φραγέλλιον. ου. τό. flagellum. Ioan. 2. καὶ ποιήσας φραγέλλιον ἐκ σχοινίων.

Φράγμα. ατος. τό. ſepimentũ, κατάφραγμα.

Φραγμίτης. ad ſepiendum idoneus, ſpecies arundinis.

Φραγμός. οῦ. ὁ. ſepes, obturatio. Sic item uocant ordinem dentium ac ſeriem quaſi ſepem appelles.

Φραγμοσύνη. conſilium, ſententia.

Φράγνυμι, &

Φραγνύω. ſepio, munio.

Φράδεν. dixit, diſſeruit.

Φράδη. ης. γνῶσις, conſilium. Eſt etiam uerbum pro dic, ediſſere.

Φραδής. έος. ὁ, ἡ. prudens.

Φραδμοσύνη. ης. ἡ. ſcientia, prudentia.

Φράδμων. ονος. ὁ. deliberans, conſyderans, conſultor, prudens, peritus.

Φραδῶς. apertè, diſertè.

Φράζομαι. μ. άσομαι. π. ασμαι. intelligo, conſydero, animaduerto, delibero, conſulo, decerno, excogito, ἐπινοέομαι, expendo. Depon. accuſ. Sic in actiua uoce

Φράζω. μ. άσω π. ακα. conſydero, dico, diſſero, eloquor, expono, nuntio, iubeo, oſtendo. Actiu. accuſ.

Φραζόμενοι. οἱ. armati.

Φρακτήρ. ῆρος. ὁ. ſepes.

Φρακτικός. cataphractus eques.

Φρανίζω. μ. ίσω. prudentem reddo.

Φράσις. ιος. ἡ. locutio, dictio, interpretatio, & genus orationis, quicquid ad inſtructam orationem pertinet. Quintil. elocutionem uertit.

Φράσμων. attentus, φράδμων.

Φραστήρ. ῆρος. ὁ. dictator, expoſitor, indicator.

Φραστικός. οῦ. ὁ. eloquens.

Φραστύς. ύος. ἡ. cõſultatio, intelligentia, ſententia, φράσις.

Φρατρία. ας. ἡ. conuenticulum, contubernium, ſecta, ſodalitas, tribus, curia. Ab Athenienſi populo, qui diuiſus erat in duodecim tribus, rurſus ſingulæ tribus in tres φρατρίας. Homerus πάτραν uocat, alij φρήτρην.

Φρατριάζειν. fratriæ cõſortium habere.

Φρατριακός. οῦ. ὁ. curialis, contubernalis, tribunalis.

Φρατρίαρχος. ου. præfectus tribus, princeps phratriæ.

Φρατριακὸς. ȣ̃. ὁ. qui eſt ex aliqua tribu.
Φρατριᾶς. οἱ. curiones.
Φράττω. μ. άξω. π. αχα. obturo, ſepio, obſtruo, condenſo, ſtipo, ſtabilio, munio, cõmunio, includo, armo. Actiu. accuſ.
Φράτωρ. ορος. ὁ. contubernalis, tribulis, affinis. Εἰσάγειν ἐις τὰς φράτορας τὰς παῖδας, dicebant de ijs qui liberos profitebantur. Demoſthen. καὶ ἐις τὰς φράτορας ἀγαγεῖν, nomenq; daret phratriæ. Bud. Com.
Φρέαρ. ατος. τὸ. puteus.
Φρεάτεια. profundi putei.
Φρεατώδης. εος. ὁ, ἡ. profundus.
Φρεναπατάω. μ. ήσω. π. ηκα. ſeduco, ſubſanno. Actiu. accuſ. Paul. ἑαυτὸν φρεναπατᾷ, Suum fallit animum.
Φρένες. ῶν. diaphragma ſiue ſeptum pectorale, præcordia, mens, animus.
Φρενήρης. εος. ὁ, ἡ. prudens, cordatus.
Φρενήτης. ȣ. ὁ. ſeductor, mente captus.
Φρενητιάσαι. inſanire, furere.
Φρενιτίζω. teneor phreneſi.
Φρενῖτις. ιος. ὁ, uel ἡ. mente captus.
Φρενοβλάβεια. ας. ἡ. inſania, dementia.
Φρενοβλαβής. ſtultus, deſipiens, attonitus, mente captus.
Φρενόθεν. ex mente.
Φρενοκλοπέω. μ. ήσω. impono præſtigijs, decipio.
Φρενόληπτος. ȣ. ὁ. &
Φρενόμωρος. ȣ. ὁ, ἡ. mente captus, furioſus, inſanus.
Φρενοτέκτων. qui ſuo ingenio aliquid componit.
Φρενόω. μ. ώσω. caſtigo, ad mentem reduco, doceo, admoneo, φρονῶ, decipio. Actiu. accuſ.
Φρένωσις. ιος. ἡ. caſtigatio.
Φρορύκτης, & (rum.
Φρεωρύχος. ȣ. ὁ. opifex, ſiue foſſor puteo
Φρὴν. ενός. ἡ. mẽs, pars ratiõalis animæ.
Φρήτρα. ας. ἡ. φρατρία.
Φρήτωρ. ορος. ὁ. contribulis.
Φροιμιάζω. μ. άσω. π. ακα. facio procœmium. Neutr. abſol.
Φρίξαυχος. horrentis comas.
Φρίζω. timeo.
Φρίκη. ης. ἡ. horror frigoris.
Φρικνὸς, &
Φρικτὸς. ȣ. ὁ. horrendus, formidabilis.
Φρικώδης. εος. ὁ, ἡ. horridus.
Φρικάδης. idem.
Φριμαγμὸς. ȣ̃. ὁ. fremitus, ſonitus qui emittitur per nares equorum.
Φριμάσσω. μ. άξω. π. αχα. fremo, hinnio, exaſperor. Grammatici φριμάττεσθαι de hirco dici, ſed φρυάττεσθαι de equo ſcribunt. Neutr. abſol.
Φρίξ. κός. ἡ. horror, motus incipiens, undamaris, prima fluctuatio, uel in ſuperficie tantum.
Φριξαυχένων. τῶν. ſetigerorum.
Φριξόθριξ. horrorem inducens, hoc eſt pilorum erectionem.
Φρίσσω. μ. ίξω. π. ιχα. horreo, erigor, πυκνῶς καὶ ὀρθῶς ἱστᾶμαι. Accuſ.
Φροίμιον. ȣ. τὸ. procœmium.
Φρονέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſapio, intelligo, ſentio, cogito, animo concipio, reputo. Capitur aliquoties pro affectus ſum, ut φρονῶ σοι κακὰ, tibi malè uolo. Τὰ ἐκείνου φρονῶ, cum illo ſentio. Τυραννικὰ φρονῶ, ad tyrannidem aſpiro. Eſt etiam glorior, exulto, effero animum & tollo, ſuperbio, animo geſtio. Inde μεγαφρονῶ.
Φρόνημα. ατος. τὸ. cognitio, intellectus, prudentia, uoluntas. Terent. ſenſum dixit, Illius ſenſum pulchrè calleo. Vnde ἀπὸ τȣ̃ φρονήματος καθελεῖν, de gradu deijcere, & de ſtatu deijcere, & de gradu uel ſtatu dimouere & deducere, id eſt de conſtantia deducere & propoſito. Aliquando poni

tur pro audacia, faſtu, grauitate, pertinacia.

Φρονηματίας. ου. ὁ. homo elati ſpiritus.

Φρονηματίζομαι. magnificè de me ſentio, efferor, animos tollo, & ut Fabius loquitur, maiores ſpiritus duco.

Φρονηματώδης, uel φρονημώδης. εος. ὁ, ἡ. elatus, ſuperbus, conſtans.

Φρόνησις. εος. ἡ. prudentia.

Φρονίμως. prudenter.

Φρόνιμος. ου. ὁ. prudens, conſultus, ingenioſus.

Φρόνις. ιος. ἡ. prudentia, intelligentia. Eſt autem ſyncope pro φρόνησις.

Φροντίζω. μ. ίσω. π. ικα. curo, ſtudeo, cogito: & commentor, meditor, contemplor, συννοῶ, σκέπτομαι, ut πεφροντισμένος λόγος, oratio meditata. Interdum pro perturbo. Genit. uel accuſ. Bud. Com.

Φροντίς. ίδος. ἡ. cura, ſolicitudo. Item commentatio, hoc eſt σκέψις καὶ πραγματεία καὶ θεωρία περὶ τὴν τῶν ἀπόρων.

Φρόντισμα. τος. τὸ. idem, σκέμμα.

Φροντιστήριον. ου. τὸ. ſchola, domus curarum, monaſterium, conciliabulum, conuentus.

Φροντιστής. ὁ σπουδαῖος, ὁ ἐνθυμητικός.

Φροντιστικός. οῦ. ὁ. cogitabundus. Theop. φροντιστικώτερα περὶ τὴν τροφήν, ſolicitiora in cibo.

Φρούδη. inaniter, incaſſum.

Φροῦδος. ου. ὁ. uanus, caſſus.

Φρουρά. ᾶς. ἡ. cuſtodia, excubiæ. Φρουρὰν φαίνειν apud Xenoph. pro exercitum decernere, aut delectũ habere.

Φρουραρχέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſum princeps cuſtodum. Neutr.

Φρουρέω. μ. ήσω. π. ηκα. cuſtodio ciuitatẽ, excubo. Neutr. accuſ.

Φρούριον. ου. τὸ. præſidium, propugnaculũ, aliquis locus munitus. τὰ φρούρια, oppida, caſtella, præcipitia.

Φρουρός. οῦ. ὁ. cuſtos, ſtipator. ἀπὸ τοῦ προορᾶν.

Φρύαγμα. τος. τὸ. fremitus, anhelitus equi currentis, hinnitus, cachinnus, φρυαγμός. Item elatio, iactantia.

Φρυαγματίας. ου. ὁ elatus, ferox, inſolẽs: de equo propriè dicitur.

Φρυακτὴς ἵππος. fremens, hinniens equus.

Φρυάττομαι. terreor, extollor, & ſicut

Φρυάττω. μ. άξω. π. αχα. fremo, frendeo. Item inſurgo, glorior, ſuperbio. Neutr. abſol.

Φυγά. ᾶς. ἡ. fuga.

Φρυγανικά. uirgulta citò areſcentia & igni accommodata.

Φρυγανισμός. οῦ. ὁ. ſarmentum.

Φρύγανοι. οἱ. frutices.

Φρύγανον. ου. τὸ. ſarmentum, lignum aridum, ſtipula, uirgultum minus uirens, genus uiq; tertium inter frutices & herbas, cremium.

Φρυγανώδης. εος. ὁ, ἡ. ſurculaceus.

Φρυγίω. μ. ίσω. π. ικα. ſicco, areo. Neutr.

Φρυγίνδα. ας. ἡ. ludi genus quod fabis fiebat.

Φρύγιον. ου. τὸ. cremium, id eſt lignum aridũ, & cantilena incitans ad arma.

Φρύγιος. ου. ὁ. ſiccus, aridus.

Φρυγιστί. phrygicè.

Φρυγμός. οῦ. ὁ. ſiccitas.

Φρύγω. torreo, ſicco.

Φρυκτός. faba. Inde pro ſuffragio. Itẽ uates, conſultor. Sunt etiam φρυκτοὶ faces quibus ſigna dabantur uicinis hoſtibus ſiue amicis appropinquantibus.

Φρυκτωρία. ἡ λυχναψία, καὶ πυρκαϊά, ſplendor, lumenq; facibus eleuatis ſignificatio. Solis eſt periphraſis apud Gregor. Bud. Com.

Φρυκτώριον. eſt huiuſmodi ſpecula: uel

πυρκαΐα καὶ λυχναψία, nauigantiũ dire ctrix et hoſpitalis, ut Pharus Alexan drina.

Φρυκτωρός. cuſtos, ſpecularius: excubi tores in ſpeculis orarum hoc uoca bulo ſignificantur.

Φρυκτωρῶ. huiuſmodi è ſpecula ignicu lũ præ nuntiũ excito, & igne ſublato aduentũ denuntio. Et φρυκτωρεῖσθαι, hoc modo ſignificari. Eſt etiam φρυ κτωρῶ apud Gregoriũ præluceo, hoc eſt, facem præfero. Dicitur etiam πυρσεύειν. Bud. Com.

Φρυμάσσειν. τὸ φρυμάττειν.

Φρῦν. νός. &

Φρυνος. ου. &

Φρυνίον. ου. rubeta rana uenenoſa, in ſicco ſemper rubens. à rubis, in qui bus plerunq; uictitat.

Φρυνολόγος ἱέραξ. rubetarius accipiter.

Φρύττω. torreo, ſicco.

Φρῶ, καὶ φρημί. μ. φρήσω. τὸ προΐημι. παρὰ τὸ προϊῶ per ſyncopen πρῶ, & muta tione τοῦ π in φ φρῶ: unde φρημὶ, καὶ φρὶς, ut θὶς. Bud. Com.

Φρυγεῖν, Attice pro φράττειν.

Φ Υ.

Φῦ. adhæſit, attigit, ut illud, ἐν τ᾽ ἄρα οἱ φῦ χειρί, hoc eſt tetigit illum manu. à uerbo φῦμι per abiectionẽ augmẽti.

Φύγαδε. ad fugam, ſicut οἴκαδε, et id ge nus.

Φυγαδεία. fuga, exiliũ, ἀποικία.

Φυγαδεύομαι. exulo, exul ſum.

Φυγαδεύω. μ. εύσω. π. ευκα. fugo, in exiliũ mitto & relego. φυγαδεύειν ἐκ τῆς πό λεως, in exilium mittere, tam de accu ſatore, quàm de iudicibus Demoſth. dicit. Actiu. accuſ.

Φυγαδικός. οῦ. ὁ. exulatorius.

Φυγάς. άδος. ὁ. exul, profugus.

Φυγγάνω, μ. ανῶ. fugio.

Φύγεθλα. metui.

Φύγεθλον, uel φύγετλος. ου. tumor latus quidem, ſed non altus, in quo quid dam puſtulæ ſimile eſt. Dolor diſten tioq́; uehemens eſt, & maior quàm pro magnitudine tumoris. Celſ. lib. 5. cap. 28.

Φυγή. ῆς. ἡ. fuga, exiliũ, exiliũ eorũ qui pœnã uitare uolũt, accuſatio, δίωξις.

Φυγόδεμνος. ου. ὁ, ἡ. uirgo, cælibatus amans, coniugium abhorrens.

Φυγοδικεῖν. uadimonium deſerere, am bagibus & ſtrophis tergiuerſatio num atq; detrectatione uti. Cui op ponitur ἀντιδικεῖν.

Φυγομαχέω. μ. ήσω. π. κα. detrecto pu gnã, fugio pugnã, diſtraho. Neu. abſ.

Φυγόπονοι. οἱ. qui fugiunt labores.

Φυγέσκω. fugio.

Φῦεν. adhæſit, attigit, ſicut φῦ.

Φύζα. ης. ἡ. fuga, timor, imbecillitas.

Φυζανικός, uel φυζακινός. οῦ. timidus, fu gax, fugitiuus.

Φύζηλις. deuitans per fugam.

Φύζηλος. ου. ὁ. meticuloſus.

Φυξικός. ου. ὁ. fugitiuus.

Φύξιμος. ου. ὁ. fugiendus.

Φύξιον. aſylum, refugium.

Φύξις. ιος. ἡ. fuga, uel potius φύξις.

Φυή. ῆς. ἡ. indoles, natura.

Φύκμα. ατος. τὸ. ſterquilinium, κόπρος.

Φύκη. fucus.

Φυκιόεις. όεντος. ὁ. ſpumoſus tempeſtate maris, profundus.

Φυκίον. ου. τὸ. alga, fucus, color, animal marinum, ſpuma.

Φυκιόω. μ. ώσω. π. ωκα. fuco. Acti. accu. Plutarch. in Connub. φυκοῦσθαι τὸ πρόσω πον dixit.

Φῦκος. ου. ὁ. idem quod φυκίον.

Φυκτός. euitabilis.

Φυκώδης. εος. ὁ, ἡ. algoſus.

Φύλαγμα. ατος. τὸ. cuſtodia.

Φυλακή. ῆς. ἡ. cuſtodia, carcer, obſerua tio, uigilia. Thucyd. φυλακὴν τοῦ πα-

Φ Υ.

ραιῶς ἐποιοῦντο, cuſtodiebant Piræum.

Φυλακίζω. traho ad carcerem.

Φυλακικός. ὁ φυλακτικός.

Φυλακός, poëticè pro φύλαξ.

Φυλακτέον. cauendum eſt.

Φυλακτέος. ου. ὁ. obſeruandus.

Φυλακτήρ. cuſtos, uigil.

Φυλακτήρια. arma ſalutis.

Φυλακτήριον. ου. τὸ. tutela, locus cuſtodiæ. propriè antidotum præſeruatiuum contra uenena.

Φυλακτικός. ad cuſtodiam aptus, & circunſpectus ad dolum & inſidias cauendas. Cui opponitur ἀφυλακτῶν. Vnde φυλακτικὰ, Ariſtot. animalia quibus ingenium cauendi & uitandi datũ eſt, id eſt cauta & prouida.

Φύλακος. ου. ὁ. cuſtos, idem quod φύλαξ apud Dores.

Φυλάμμων. pugil Athenienſis.

Φύλαξ. cuſtos, uigil.

Φυλάξιμος. qui defendi cuſtodiri ue poteſt.

Φύλαρχος. ου. ὁ tribunus.

Φυλαστήρ. ῆρος. ὁ. cuſtos.

Φυλάττομαι. uito, deuito, auerſor, & caueo. Eſt etiam excubias ago, uel ſto in propugnaculis, & ibi ſtationem habeo. Inde πεφυλαγμένος ἀνὴρ dicitur cautus & circumſpectus, & ἀλαβής. Et πεφυλαγμένως, cautè, ἀλαβῶς, obſeruabundè, prouidè, Iſocr. uel poſitis & collatis uigilijs, Xeno.

Φυλάττω. μ. άξω. π. αχα. τὸ ἐπιτηρῶ, cuſtodio, ſeruo, tueor, munio, inſidias colloco uel uigilias. Item παρατηρῶ, hoc eſt obſeruo, & capto occaſionẽ. Bud. Com.

Φυλέτης. ὁ. tribulis, contribulis.

Φυλή. ῆς. ἡ. tribus.

Φυλία. ας. ἡ. oleaſter, uel ficus, arbor ſpecie ilicis.

Φυλλάς. lectus è folijs, ac frondibus congeſtis.

Φυλλίνιος ἀγών. certamen, in quo nihil aliud præmij proponitur, præter coronam.

Φύλλιον. ου. τὸ. folium, flos terræ.

Φυλλῖτις. ιδος. ἡ. herba eſt folijs ſimilis rumici.

Φυλλόβολα. τὰ. folijs decidua.

Φυλλοκοπέω. μ. ήσω. π. ηκα. folia amputo. Neutr.

Φυλλομανεῖν. in frondes & in folia eluxuriare.

Φύλλον. ου. τὸ. folium.

Φυλλοῤῥοέω. μ. ήσω. π. ηκα. folijs fluo. Neutr.

Φυλλοφορῶ. eijcio & expello: & ἐκφυλλοφορῶ, quod per frondium ſigna fiebat, hoc eſt ſenatu uel ordine moueo. Bud. Com.

Φυλλοχόος μείς. menſis quo folia decidunt.

Φυλλώδης. εος. ὁ, ἡ. frondoſus.

Φυλοβασιλεῖς. reges tribuum, qui ſacrificijs præſunt.

Φυλοκρινέω. μ. ήσω. π. ηκα. iudico per tribus. Neutr. abſol.

Φῦλον. ου. τὸ. genus, gens, natio, cognatio, tribus.

Φύλοπις. ιδος. ἡ. pugna.

Φυλοπόνως. grauiter.

Φῦμα. ατος. τὸ. tuber, ſcabies.

Φῦσαν. hæſerunt.

Φύξηλις. exul, profugus, ὁ φεύγων ἀεὶ, ἢ ὁ φεύγων ἴλαν τὴν ἐν πολέμῳ τάξιν.

Φυξίμηλα δένδρα. arbores, quæ ob altitudinem à pecudibus tutæ ſunt.

Φύξιμον. ου. τὸ. aſylum.

Φύξιος. fugæ fauens. Inde φύξιος Iupiter, qui mala fugat, amoliturq́;, ἀποτρόπαιος: uel qui exules cõfugientes ad ipſum defendit. Et φύξιοι συμφοραὶ, propter quas ſolũ uertere neceſſe eſt.

φύξις

Φύξις. ιος. ἡ. fuga.
Φύομαι, φῦναι, à φύω. naſcor. Depon. abſol. Vnde
Φυόμενον πρᾶγμα. res quæ nuper accidit, res nata, res repentina. Sic Cicero, Nihil unquam ſimile natũ puto.
Φυόμενα. τὰ. altilia, ſtirpes.
Φυός. ȣ̃. ὁ. fructus, germen.
Φύονσι αἱ τρίχες. id eſt naſcũtur capilli.
Φύραμα. ατος. τὸ. maſſa, conſperſio, fermentum.
Φυράω. fermento, ſubigo, commiſceo.
Φύρδην. mixtim, confusè.
Φύρκος. paries.
Φύρμα. ατος. τὸ. fimus, ſordes.
Φυρμός. ȣ̃. ὁ. inquinatio.
Φυρόω. μ. ώσω. contamino, inquino.
Φυρτός. mixtus, confuſus, ἀκαῖος.
Φύρω. μ. υρῶ. miſceo, irrigo, pinſo. Neu. accuſ.
Φὺς. natus, genitus.
Φῦσα. ης. ἡ. follis, flatus, id eſt infirmitas uentoſa, ampulla, pharetra, & piſcis quidam.
Φυσάλιδες. inflationes, tibiæ, folles, & φύσαλος, balæna.
Φυσάω. μ. ήσω. π. ηκα. inflo, ſpiro, tumeo, uror. Actiu. accuſ.
Φυσίχη. ης. ἡ. pro ψυχὴ, anima.
Φύση. ης. ἡ. ueſica, follis.
Φύσημα. τὸ. ampulla.
Φυσίφρων. inflatus mente.
Φύσιγγες. αἱ. alliorum capita, ingluuies auium.
Φυσίγναθος. maxillas et buccas inflans.
Φυσίζωος. ȣ. ὁ, ἡ. uiuificans, uictui neceſſaria generans, uitam producens.
Eſt etiam proprium loci in Lacedæmone, ubi Caſtores terra abſorpti, rurſus emerſiſſe, uel prognati eſſe traduntur.
Φυσικός. ȣ̃. ὁ. naturalis.
Φυσιογνωμονῶ. per naturæ iudicia perſpiculo & cognoſco, ex facie hominum addiuino. Significat etiam diligẽter cognoſco faciem alicuius, & annoto, ut poſtea noſcam. Demoſthen. κατὰ ἀριϛ. ι. καὶ φυσιογνωμονήσουσι τὰς ἀποψηφισαμένους. Bud. Com.
Φυσιογνωμονία, &
Φυσιογνωμοσύνη. ſcientia qua natura hominum ex aſpectu corporis iudicatur.
Φυσιογνώμων. ονος. qui ingenia hominum & ſenſus ex aſpectu corporis iudicat.
Φυσιολογία. ας. ἡ. de natura inquiſitio, diſputatio de rerum naturis.
Φυσιολογῶ. de natura diſputo, phyſica ratione oſtendo. Vnde περὶ πάντων φυσιολογεῖν, de omnibus naturam ſcrutari. Eſt etiam aliquando τὸ φυσιογνωμονῶ, id eſt è naturæ habitu iudico, naturam cuiuſq; ex forma perſpicio.
Φυσιόω. μ. ώσω. π. ωκα. inflo, anhelo. Actiu.
Φύσις. ιος. ἡ. natura, potentia rei innata, ingenium & indoles, propoſitũ. Accipitur etiam pro pudendis tam uirorum quàm fœminarum: quod & Latini etiam naturam dicunt.
Φυσιωμένος. ȣ. ὁ. in naturam conuerſus.
Φυσίωσις. ιος. ἡ. inflatio, ſuperbia.
Φύσκη. craſſum inteſtinũ, aut uenter, inteſtinum, ex quo farina & carnibus iniectis, lucanicæ fiunt.
Φυσκίον. utriculus.
Φυσαλίς. ίδος. ἡ. apollinaris minor.
Φύσανοι. οἱ. fimbriæ.
Φυσητήρ. ῆρος. ὁ. fiſtula, ſufflatorium, pars corporis qua fit partus.
Φυσώδης. ιος. ὁ, ἡ. uentoſus, inflatione pariens.
Φυταλιά. ᾶς. ἡ. locus arboribus conſitus, hortus, uinea.

φυταλιάζω. planto, appropinquo.
φυταλίδαι. nomen herbæ, & omnia quæ naſcuntur.
φυταλίζειν. plantare.
φυτάλμιος. ου. ὁ. ſator, progenitor. Iouis Epitheton.
φυτάνη. plantationis tempus.
φυτεία. ας. ἡ. plantatio, ars plantandi, conſitio.
φυτεύμα. ατος. τὸ. phyteuma herba.
φυτευτήριας. ου. ὁ. plantarius.
φυτευτήριον. τὸ. ſeminarium, planta, uiuiradix.
φυτεύω. μ. εύσω. π. ευκα. planto, produco, ſero, conſero. Actiu. accuſ.
φυτηκόμος. ου. ὁ. plātator, uel locus plantis conſitus.
φύτιος. ου. ὁ. germinationis author. Solis cognomen.
φύτλη. generatio, genus, germen.
φυτοκομέω. plantandi ſtudio teneor.
φυτοκόμοι. οἱ. ſerendi ſtudioſi, loci plantis conſiti.
φυτόν. οῦ. τὸ. planta.
φυτόργημα. inſitum, inſitio, plantatio, conſitio.
φυτουργία. ας. ἡ. plantandi ars, plantatio, conſitio.
φυτουργός. οῦ. ὁ. plantator, ὁ ἀμπελουργός.
φυτουργῶ. plantas colo, & ſero curoq́, uel plantæ inſtar pango. Plato φυτουργεῖν plus eſſe ait quàm δημιουργεῖν: deumq́ φυτουργὸν appellat quaſi formarū, hoc eſt idearū cōditorem.
φύω. μ. ύσω. π. υκα. planto, produco, gigno, naſcor, ſum, tango, λαμβάνω, apprehendo, ἁπολαύω. Actiu. accuſ.

Φ Ω.

φῶ pro φωτὶ. luci, Eurip. Eſt & uerbum pro dico, oſtendo, foueo, ſplendeo, appareo, occido.
φώγνυμαι, &
φωγνύω, uel φωγνύω. cremo, accendo, adoleo, torreo, illuſtro.
φώγω. exicco, areo.
φῶιδες, φῷδες, uel φωίδες. maculæ rubentes in cruribus, ex ignis propinquitate nimia inductæ.
φωδιάζω. inſtruo.
φῶδον. ου. τὸ. ueſica, bulla, hulcus.
φώζω. ardeo, accendo, φωγνύω.
φωκαία. ας. ἡ. ciuitas Ioniæ.
φώκαιναι. αἱ. phocænæ, id eſt tirſiones, balenæ.
φώκη. ης. ἡ. phoca, uitulus marinus.
φωλάδες. feræ quæ in luſtris agunt.
φωλάζω. lateo, ἰμφωλεύω.
φωλεά. τὰ φωλητήρια.
φωλεός. οῦ. ὁ. luſtrum, latebra, id eſt ferarum locus, auditorium, palæſtra, antrum.
φωλεύω. μ. εύσω. π. ευκα. lateo, nidifico, latibulis incubo. Neutr. abſol.
φωλητήρ. ῆρος. ὁ. qui ſemper in eodem loco deſidet.
φωλητήρια. οἱ. domus conuiuales ubi clam potatur.
φωλία. morbus urſi, cum nimia pinguedine laborans anguſtiis latebris affricando corpulentiam diminuit.
φωλιδωτός. οῦ. ὁ. nidulator.
φωλίς. piſcitij genus quoddam, ſerpentum ſquamæ.
φωνασκία. ars exercendæ uocis.
φωνασκός. qui uocem exercet & regit, præceptor uocis, formandæ uocis magiſter.
φωνασκῶ. uocem exerceo, & modero, reddo uocem claram.
φωνέω. μ. ήσω. π. ηκα. uoco, loquor, cano, ſono, uocē edo, inclamo. Actī. accu.
φωνή. ῆς. ἡ. uox. διὰ τὸ φῶς εἶναι τοῦ νοῦ. Accipitur pro lingua, quemadmodum dicimus, lingua Græca, lingua Latina.
φωνήεις. ήεντος. ὁ. uocalis.

Φωνομαχεῖν. pugnare de uocibus.
Φῶντα. ſplendentem.
Φώρ. ρός. ὁ. fur, prædo. ἀπὸ τοῦ φέρειν.
Φωρά. ᾶς. ἡ. φώρια.
Φωραθείς. θέντος. ὁ. fraudis compertus.
Φωρατής. οῦ. ὁ. deprehenſor.
Φωράω. μ. άσω. π. ακα. deprehendo, in furto deprehendo, inuenio furtum, quæro, perueſtigo. Item ſuſpicor, ſuſpectum habeo. Actiu. accuſ.
Φώρια. τὸ φωρίον.
Φωριαμοί. locus Elidis.
Φωρίαμον. ου. τὸ. &c.
Φωριαμός. οῦ. ὁ. arca, ſcrinium. διὰ τὸ αὐτόθι τὰ φάρη ἐμβάλλεσθαι, ὅ ἐστι συνάγεσθαι: uel διὰ τὸ τοὺς φῶρας ἀπείργειν.
Φωρίον, &c.
Φῶρον. ου. τὸ. furtum, latrocinium.
Φῶρος. cuſtos, ſpeculator.
Φωρυτός. cœnum, colluuies, fœni aut ſarmentorum aceruus.
Φῶς, τοῦ φωτός. τὸ. lux, lumen, lucerna. à φῶ, id eſt luceo. Sic uocatur etiam nigricans arculus pupillam ambiens.
Φώς, τοῦ φωτός. ὁ. uir. à φῶ, quod eſt dico, loquor. Sed φὼς φωδὸς, ſignificat inuſtionem ab igne factam in cruribus.
Φώσκω. luceo, διαφαίνω.
Φώσωνες. uela, ſindones, ſudariola.
Φωστήρ. ῆρος. ὁ. luminare, feneſtra, θυρίς.
Φωσφόρος. ου. ὁ. lucifer.
Φωταγωγός. ὁ. feneſtra, lucem ferens.
Φῶτα. uirum, oculi, feneſtræ.
Φωταύγεια. ſplendor, λαμπρότης.
Φωταυγός. οῦ. ὁ. ſplendidus.
Φωτεινός. οῦ. ὁ. lucidus.
Φώτιγξ. ſplendor, fiſtula, φλόγιος.
Φωτίζω. μ. ίσω. π. ικα. illumino. Actiu. accuſ.
Φωτίον. oculus.
Φωτισμός. οῦ. ὁ. illuminatio, ſplendor.
Φωχθάς. ὁ. toſtus.

ΧΑδέω. μ. ήσω. π. ηκα. περιλαμβάνω, ſū capax. Neu.
Χάδω. idem.
Χάζομαι. μ. άσομαι. π. ασμαι. cedo, ſecedo, do locum. Depon. abſol.
Χάζω. μ. άσω. concedo, deuito, capio.
Χαίνω. μ. ανῶ. hio, dehiſco, inhio. Vnde κεχηνότες pro ſtultis, Ariſtoph. Nam ſtultitiæ ſignum eſt eſſe aperto ore. Neutr. abſol.
Χαῖον. uirga paſtoris, baculus incuruus.
Χαιός. οῦ. ὁ. probus.
Χαῖρε. ſalue, gaude, aue. Imperatiu. à
Χαίρειν. gaudere, ualere, ſaluere. Salutantis autem eſt, dum abimus, aut in fronte epiſtolæ, de quo in τῷ πράσσειν. Accipitur pro abire, diſcedere, & quaſi nuntium remittere, & migrare. Cicero de fuga Pompeij loquens, ita inquit ad Atticum, At ille πολλὰ χαίρειν τῷ καλῷ dicens, pergit Brunduſium: hoc eſt, abijciens honeſtatem fugam arripit. Sic Terent. Valeant qui inter nos diſſidium uolunt: pereant, κατ' εὐφημισμόν.
Χαιρέκακος. qui malis delectatur, damnis alienis inſultans.
Χαίρεσθαι. τὸ χαίρειν.
Χαιρέω. idem.
Χαιρηδών. όνος. ἡ. &c.
Χαῖρον. ου. τὸ. &c.
Χαιροσύνη. ης. ἡ. lætitia, gaudium.
Χαίτα. ης. ἡ. ſeta, iuba, cæſaries, coma: propriè in porcis.
Χαιτήεις. ήεντος. ὁ. &c.
Χαιτήεις. έντος. ὁ. ſetoſus, comatus.
Χαλαβίω. μ. ίσω. trepido, tumultuor, terreo.

Χάλαζα. ης. ἡ. grando. Item morbus porcorũ. Eſt etiam uitium & morbus oculi, cum in eo aſperſa grando uidetur, χαλάσιον.

Χαλαζᾷν. grandinoſum eſſe: de ſuibus.

Χαλαζοκοπία. grando procellens.

Χαλάζω. μ. άσω. π. ακα. deprimo, ſubmitto. Et rem aliquam ex alto penſilem facio. Item produco. Interdũ ſoluo, ut in Prouerb. ἱερὰν ἄγκυραν χαλάζειν.

Χαλαζώδης. εος. ὁ, ἡ. grandinoſus.

Χαλάρα. ας. ἡ. catena.

Χαλαργός. ου. ὁ. celer.

Χαλαρός. ου. ὁ. leuis, mollis, maturus, ὡραῖος, retractiuus. de porco dicitur grandinoſo.

Χάλασμα. ατος. τὸ. ſubmiſsio, iactus.

Χαλαστικός. ου. ὁ. uelox.

Χαλάω. μ. άσω. remitto, cõcedo, eijcio, flacceſco, langueſco, mollio, ἐκλύω, ἀνακλίνω.

Χαλβάνη. ης. ἡ. galbanum.

Χαλεπαίνομαι. idem quod ſuũ actiuum ſignificat. accipitur interdum tamẽ paſsiue, pro offenſis animis acerbiſq́; uerbis accipior, acrius obiurgor, acerbitate afficior, acerbè accipior.

Χαλεπαίνω. μ. ανῶ. grauo, moleſtus ſũ, iraſcor, ſæuio, offenſus ſum, indignor. Neutr. datiuo iung.

Χαλεπτω. idem, contendo, minor, afficio moleſtia, noceo, in difficultatem adduco, ἐνθλίβω. Interdum timeo.

Χαλεπός. ου. ὁ. ſæuus, grauis, moleſtus, difficilis, atrox, periculoſus, impoſsibilis.

Χαλεπότης. ητος. ἡ. difficultas, ſæuitia, grauitas, χαλεπτύς.

Χαλέπτω. μ. ψω. π. φα. minuo, humilio, laxo, iraſcor, lædo. Actiu. accuſ.

Χαλεπῶς. grauiter, moleſtè, difficulter, crudeliter.

Χαλίμα. ſcortũ impudens, uenefica.

Χαλιμάζω. μ. άσω. feror in libidinem.

Χαλιναγωγῶ. fræno moderor. Vnde χαλιναγωγῶν γλῶσσαν, frænãs linguã.

Χαλινός. ου. ὁ. frænum. Eſt ea pars fræni, quæ ori inſeritur.

Χαλινόω. μ. ώσω. π. ωκα. fræno. Actiu.

Χάλιξ. ικος. ὁ. lapis ex quo ignis excutitur, ſilex.

Χάλις. ιδος. ἡ. merum. παρὰ τὸ χαλᾷν τὰ ἦτρα.

Χαλιστός. ου. ὁ. bonus, iuſtus, ὅσιος.

Χαλίφρων. ονος. ὁ. deſipiens, remiſſus: et χαλιφροσύνη, ſtultitia, negligentia.

Χαλκάνθη. ſutorium atramentũ. Itali uitriolum appellant: diuerſum ab eo atramento, quod Celſus ſcriptorium, Vitruuius librarium nominat.

Χάλκανθος. ου. idem.

Χάλκασπις. ιδος. ὁ. habens ſcutũ æneũ.

Χαλκέγχης. ærea ſeu ferrea haſta utens.

Χαλκεῖον. ου. τὸ. officina fabri.

Χαλκέμβολον. ου. τὸ. nauigium æratum aptum ad pugnandũ, roſtro ærato.

Χαλκέμβολος. ου. ὁ. roſtrum æneum.

Χάλκεος. ου. ὁ. æreus, robuſtus, durus.

Χαλκεόφωνος. ου. ὁ. habẽs uocem fortem. æs enim inter metalla maximè reſonat.

Χαλκεύς. έος. ὁ. faber ærarius, excuſſor Quintiliano interprete. Dicitur etiã de alijs fabris, ut ferrarij, aurifices, &c.

Χαλκεύτερος. infatigabilis.

Χαλκευτική. ῆς. ἡ. æraria ars.

Χαλκευτική. ῆς. ἡ. fabrica æraria.

Χαλκευτικός. ου. ὁ. fabribilis.

Χαλκεύω. μ. εύσω. π. ευκα. fabrico, tracto artem fabrilem. Actiu. accuſ.

Χαλκεών. ῶνος. ὁ. officina fabri.

Χάλκη. ἡ. urbs Lariſſææ, quæ et χάλκιον & χάλ-

& χάλκη dicitur. Item purpura.
Χαλκῆ. ῆς. ἡ. ærea.
Χαλκήρης. ρεος. ὁ, ἡ. æreus, conglutinatus ære.
Χαλκιδίζειν. obſcœno puerorum amore teneri.
Χαλκίοικος. ærarij domus.
Χαλκίον. ου. τὸ. æreum.
Χαλκίς. ίδος. ἡ. κύμινδις, auis genus, & urbs Eubœæ.
Χαλκῖτις. ἡ. metalli genus, συνθκέαν Hippocr.
Χαλκοβατής. έος. ὁ, ἡ. ſolidus, firmus, baſim habens firmam.
Χαλκοβαρής. έος. ὁ, ἡ. ære grauatus.
Χαλκογλώχινος. ου. ὁ. habens angulos æreos, uel cuſpidem æream.
Χαλκόκροτος. æripes, hoc eſt, ὁπλὰς ἰσχυρὰς ἔχων. Item ex ære percuſſus nummus, & Rheæ epitheton à cymbalorum ſonitu.
Χαλκολογεῖν. nummos colligere.
Χαλκόλοφος. conus galeæ.
Χαλκόος. ου. ὁ. æreus.
Χαλκοπάρῃος, uel χαλκοπάρειος. ου. ὁ. habens maxillas æreas.
Χαλκόπληκτος. æreus.
Χαλκόπους. οδος. ὁ. æripes, firmus, infatigabilis, ἠχόπους, ungula reſonante.
Χαλκός. οῦ. ὁ. æs.
Χαλκότυπος. ου. ὁ. ferro percuſſus, fabrilis, ferro illatus.
Χαλκουργεῖον. τὸ. æraria.
Χαλκουργέω. æs præparo, ut metallarius.
Χαλκούργημα. ατος. τὸ. ſignum æneum.
Χαλκουργός. qui præparat materiam τῷ ἀνδριαντοποιῷ, ut χαλκουργικὴ τῇ ἀνδριαντοποιητικῇ.
Χαλκοῦς. οῦ. ὁ. æreus.
Χαλκόφι. ex ære.
Χαλκοχίτων. ωνος. ὁ. habens loricam æneam.
Χάλκωμα. ατος. τὸ. res ærea, æramentũ.
Χαλκώνητος. emptus ære.
Χαλκωρύχεια. τὰ. ærariæ.
Χαλίῤῥιζον. ου. herba lanaria.
Χάλωνες. labeones, id eſt quibus magna ſunt labia.
Χαλάμιγρον. ου. τὸ. remiſſum.
Χαμάδου, &
Χαμάδις, &
Χάμαζε, ἢ χαμᾶζε, &
Χαμαί, aduerb. humi, ad terram.
Χαμαιάκτη. ἡ. ebulum herba.
Χαμαιδάφνη. ης. ἡ. uincapernica herba
Χαμαιευνάδες. αἱ. humi dormientes.
Χαμαιευνής. οῦ. ὁ. humi dormiens.
Χαμαίζηλος. ου. ὁ. humi depreſſus, abiectus, humilis.
Χαμαίκισσος. ου. hedera terreſtris ſiue ſyluatica.
Χαμαικλινής. humi proſtratus.
Χαμαιλέων. chamæleon, nomen animalis & herbæ, quorum utrunque colorem ſubinde mutat.
Χαμαιπετής. οῦ. ὁ, ἡ. χαμαίζηλος, extenſus.
Χαμαιῤῥεπής. έος. ὁ, ἡ. humi repens.
Χαμαιπυρίδες. αἱ. ab humilitate dictæ, nam ut aræ humiles fiebant.
Χαμαιτυπεῖον. fornix, ganeum, proſtibulum.
Χαμαιτύπη. ης. ἡ. ſcortum abiectum.
Χαμαιτόποι. ex accipitrũ genere ſunt, qui prædam ſuper terram & humi petunt. His contrarij ſunt οἱ μετεωροθῆραι.
Χαμερπής. humi repens, uel dormiens.
Χαμαιταιρίς. ſcortum.
Χαμευνάς. humi cubans.
Χαμεύνη. ης. ἡ. χαμευνίς.
Χαμευνία. ας. ἡ. humi dormitio, quum quis in nuda humo dormit. à χαμαὶ & εὐνή.
Χαμευνίς. ίδος. ἡ. στιβὰς, lectus humilis, ſtorea.
Χαμηλός. humilis.

Χαμίτης. idem.

Χαμόθεν, aduerb. pro ἀπὸ τῆς γῆς.

Χαμός. ȣ̃. ὁ. curuus.

Χανδάνω. μ. ανῶ. poëticum eſt, deriuaturq́ à χάδω, capio, id eſt ſum capax. Actiu. accuſ.

Χανδόν. abundãter, inhiãter, affatim.

Χανύω. μ. ύσω. uociferor.

Χάος. εος. τὸ. chaos, miſcella, regio.

Χαός. ὁ. bonus, generoſus.

Χαρά. ᾶς. ἡ. gaudiũ, ira: & ad animum refertur, ἡδονὴ uerò ad corpus.

Χαράδρα. ας. torrens, alueus torrentis, uallis, ſpelunca, κοίτη, φωλεός. Propriè terræ rima ſiue fiſſura quam aqua, pluuia, torrens, aut terræmotus efficit.

Χαράδριος. ȣ. rupes, & auicula quædã.

Χαραδρȣ̃σθαι. palude occupari, λιμνȣ̃σθαι, ὀρύσσεσθαι, κοιλαίνεσθαι.

Χαραδρωθείς. ὁ. lacunoſus factus.

Χάρακα. ης. ἡ. tithymalum.

Χαρακίζω. uallo protego, trepido, eleuo, attollo, diuido.

Χαράκιον. pedamentum, fulcimen.

Χάραγμα. ατος. τὸ. ſculptura.

Χαρακοποιΐα. ας. ἡ. uallum.

Χαρακτήρ. ῆρος. ὁ. ſignum, inſigne, figura, ſtylus dicendi, uel genus dicendi ut Gel. uertit.

Χαρακτηρίζω. μ. ίσω. π. ικα. noto, deſigno.

Χαρακτηρισμός. ȣ̃. ὁ. deſignatio, figuratio.

Χαράκωμα. ατος. τὸ. uallum, agger.

Χαραγμός. terræ hiatus.

Χάραξ. ακος. ὁ. uallum in bello, foueas & in fœminino genere ponitur pro uallo, id eſt firmiore palo, cui uitis alligatur. Item carduus, arundo.

Χαράττω. μ. άξω. π. αχα. ſculpo, ſigno, in primo, κοιλαίνω. Actiu. accuſ.

Χαρία. ίας. ἡ. collis.

X A.

Χαρίεις. ίεντος. ὁ. gratus, gratioſus, urbanus, lepidus.

Χάριεν, pro χαριέντως. pulchrè.

Χαρίεν παροξύτονος. gratũ, gratioſum.

Χαριεντίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. iocor, nugor, urbanus ſum, alludo, & facetè cauillor, & lepida urbanitate utor, ſalibus utor. Depon. abſol.

Χαριεντισμός. ȣ̃. ὁ. urbanitas, lepos, & uenuſtas ſermonis.

Χαριέντως. eleganter, gratioſè, uenuſtè, urbanè.

Χαριεντότης. ητος. ἡ. gratioſitas.

Χαριεργός. ὁ. gratioſus, cuius facta omnibus grata ſunt.

Χαριεστέρως. elegantius, gratioſius.

Χαρίζομαι. μ. ίσομαι. dono, gratifico, facio grata, obſequor, & beneficium gratiamq́ confero. Cũ datiuo iung. ut χαρίζεσθαι ἔρωτι, indulgere amori, & χαρίζεσθαι τῷ ἑαυτȣ̃ θυμῷ, animo ſuo indulgere. Dicitur quoq́ χαρίζομαι τὸ ὄφλημα, pro remitto multam. Homerus cum genitiuo iungit. Inde dicitur κεχαρισμένος, id eſt iucundus, gratus, placitus: & κεχαρισμένος ἄρχων, Iſocr. Bud. Com.

Χάριν. pro cauſa, ἕνεκα. Vnde ὅσον ἀπὸ γενεᾶς χάριν, quod ad generis nobilitatem attinet. Gregor. ἴσα δὲ ἡμῶν χάριν ἡ ἐσθία τις ὁ πατήρ. Sic Plautus, At tu ægrota ſi uis per me quidem ætatem. Dicitur hoc etiam per ἕνεκα, & πρὸς, & διὰ cum genitiuo, & Attice cum accuſatiuo. Σὴν χάριν, tua cauſa, ἀντὶ τȣ̃ πρὸς χάριν σου. Bud. Com.

Χάρις. ιτος. ἡ. feſtiuitas, beneficium, munus, remuneratio, uoluptas, illectamentum. Et cum deam ſignificat χάριτα non χάριν in accuſatiuo facit. Inde χάριτες, Gratiæ. Habet enim uſum apud Græcos, quem

gratiæ uocabulum apud Latinos. Thucyd. lib. 9. χάριν ὑμῖν προσθήσουσιν, gratias uobis habebunt. Et χάριτας ὁμολογῶ, & χάριν γινώσκω, & χάριν οἶδα, pro gratias habeo, gratias ago. Χάριτάς τινι χαρίζω, apud eum gratiam ineo. Bud. Com.

Χαρίσιον. ου. τὸ. placentæ ſpecies.

Χάρισμα. ατος. τὸ. &

Χαριστήριον. ου. τὸ. idem quod χάρις, id eſt gratia, munus. Χαριστηρίους λόγους appellat Gregorius, quibus gratiæ deo aguntur de aliqua re. Et χαριστήριον θυέιν, per ſacrificiũ gratias agere, pro beneficijs acceptis ſacrificare. Bud. Com.

Χαριτία. ας. ἡ. gaudium, χαρμονή.

Χαριτόω. μ. ώσω. π. ωκα. afficio gratia, gratioſum facio. Actiu. accuſ.

Χάρμα. ατος. τὸ. riſus, gaudium.

Χάρμη. ης. ἡ. pugna, conflictatio.

Χαρμονή. ῆς. ἡ. gaudiũ, lætitia, συνηδονή.

Χαρμοσύνη. ης. ἡ. idem. Eſt etiam feſtum apud Athenienſes.

Χαρμόφρων. Mercurij Epitheton.

Χαροπός. οῦ. ὁ. gratioſus, pulcher oculos, flauus, terribilis, cæſius, glaucus, ſplendidus.

Χάρτης. ου. ὁ. χαρτοπράτης.

Χάρτον. τὸ. charta.

Χαρτοπράτης. ου. ὁ. papyropola, id eſt ὁ τοὺς χάρτας πιπράσκων.

Χαρτός. οῦ. ὁ. lætabilis, dignus lætitia.

Χαρτοφυλάκιον. ſcrinium quo reponuntur chartæ.

Χάρυβδις. ιος. ἡ. charybdis, uortex maris.

Χάσιος. ου. ὁ. bonus.

Χάσις. diſcretio, ſegregatio.

Χάσκω. aſpicio, intendo fixis oculis, aperio.

Χασκωρέω. circumſpicio, περιβλέπω.

Χάσμα. ατος. τὸ. hiatus, fiſſura, rictus, uorago.

Χασμάομαι. oſcitanter addubitare & cunctari, angi & conturbari.

Χασμάω. μ. άσω. π. ακα. oſcito, dehiſco. Neutr. abſol.

Χάσμη. ης. ἡ. oſcitatio.

Χασμώδια. ας. ἡ. oſcitantia.

Χασμώδης. hians, oſcitabundus.

Χατάω. μ. ήσω. &

Χατέω. μ. ήσω. π. ηκα. & poëtice

Χατίζω. μ. ίσω. π. ικα. indigeo, deſydero. Neutr. genit.

Χατίς. ίδος. ἡ. deſyderium, uſus.

Χαυλιόδων. οντος. ὁ. qui dentes exertos habet.

Χαῦνος. ου. ὁ. mollis, laxus. Item ſtultè & abſurdè liberalis, atq; etiam ineptè magnificus uel magnificẽtiæ cupidus, oſtentator'q; ineptus, quod uitium eorum eſt, qui ſeſe modulis ſuis non metiuntur. Eſt etiam friabilis, id eſt ὑπόψαυστος, ψαθυρός. Item χαῦνον, altum, latũ, magnum, quaſi χανδὸν. à χαίνω. Bud. Com.

Χαυνότης. ητος. ἡ. mollities, laxitas.

Χαυνοῦσθαι. opponitur τῷ πυκνοῦσθαι, laxari, molliri. Eſt etiam τὸ χαῦνος φρονεῖν, ſtultè de ſeipſo perſuaderi, magnificè ſimul & abſurdè de ſeſe ſentire. Bud. Com.

Χαυνόω. μ. ώσω. π. ωκα. mollio, laxo, inflo. Actiu. accuſ.

Χαύνωσις. ιος. uerborũ facundia, perſuaſio, mollities, laxitas.

X E.

Χεάμενος. ου. ὁ. fundens.

Χέδροψ. οπος. ὁ. legumen.

Χεζητιάω. cacaturio, Suid.

Χέζω. caco, egero, excerno.

Χειά. ᾶς. ἡ. luſtrum, cubile ferarum, latibulum ſerpentis. nam χεῖσθαι eſt capacem eſſe.

Χειλάριον. ου. τὸ. labellum.

Χεῖλος.εος.τὸ. labrum, labium (παρὰ τὸ χεῖν τοὺς λόγους) litus, pabulum.

Χειλοστομία. ας. ἡ. cum uox quaſi in receſſu auditur.

Χειλόω. augeo, μεγαλύνω.

Χειλωτήρ. ῆρος. ὁ. frænum, ferrum quod in os equi inſeritur.

Χεῖμα. ατος. τὸ. hyems.

Χειμάδιον. ου. τὸ. hybernatio, hybernaculum.

Χειμάζομαι. μ. άσομαι. π. ασμαι. tempeſtatem fero. Depon. abſol.

Χειμάζω. μ. άσω. π. ακα. hyemo, perturbo, moleſto.

Χείμαῤῥος. ου. ὁ. torrens, hædus ſaltans in nubibus, χίμαρος. Dicitur & χειμάῤῥους in nominatiuo. Eſt etiam clauus in carina nauis, quo ſublato aqua effluit.

Χειμὰς. άδος. ueſtis hyberna.

Χειμασθεὶς. έντος. ὁ. tempeſtate tortus.

Χειμασία. tempeſtas, turbatio.

Χείμαστρον. ueſtis hyberna agricolæ.

Χείμετλον. uide χίμετλα.

Χειμερίζω. μ. ίσω. π. ικα. hyemo. Neutr. abſol.

Χειμερινός. οῦ. ὁ. &

Χειμέριος. ου. ὁ. hyemalis, frigus cupiẽs.

Χειμεριθάλπον. ου. gaudens algoribus.

Χειμετλιάω. laboro pernione.

Χειμών. ῶνος. ὁ. hyems, procella maris, tempeſtas.

Χεῖος. ου. ὁ. prodigus.

Χείρ. ρός. ἡ. manus, copiæ, exercitus, manipulus. Accipitur aliquando pro poteſtate, ut apud Latinos manus. In nominatiuo & accuſatiuo χεῖρ, eſt maſculini generis.

Χεῖρα. fiſſura pedum.

Χειράγρα. ας. ἡ. chiragra, id eſt morbus articularis.

Χειραγωγία. ας. ἡ. adminiculum.

Χειραγωγός. præitator, ut qui iam uiam cæco præit, hoc eſt, ὁδηγός, & καθηγεμών.

Χειραγωγῶ. manuduco. Ariſtoteles dixit de eo qui inſtrumenta muſica pulſat. Dicitur etiam metaphoricè de fortuna, quæ uiam patefacit hominibus fœlicibus, quaſiq; uiam præit ad ornamenta magnáq; faſtigia aſſequenda. Bud. Com.

Χειράδες. cicatrices pedum, αἱ μετὰ λίθων, καὶ ὅπλων βολαί.

Χειραμός. luſtrum, latibulum, fouea.

Χειραπτάζω. tracto. Actiu. accuſ.

Χειραψία. ας. ἡ. palæſtricus manuum nexus.

Χειριδωτός. οῦ. ὁ. manicatus, manuleatus

Χειρίζομαι. exerceor.

Χειρίζω. tracto, aggredior, ſuſcipio.

Χείριος. ου. ὁ. ſubditus, cicur, utilis.

Χειρίς. ίδος. ἡ. chirotheca, manica.

Χειρισμός. ἐπιχείρησις, conatus, aggreſſio.

Χείριστος. ου. ὁ. peſſimus.

Χερείων. ἐλάττων, χείρων, minor, deterior.

Χειρόβιος. uentrimanus, ex manibus uiuens, uictum manu quærens.

Χειροβοσκός, & χειροβίοτος. idem.

Χειροβρώς. ῶτος. catena ſiue uinculum, quo ligatæ manus decoriantur & contabeſcũt, ὁ δεσμὸς (inquit Suid.) ὁ ἀποβιβρώσκων τὴν χεῖρα.

Χειρογάστορες. qui manu uictũ ſibi quæritant, operarij.

Χειρόγραφον. ſcheda propria manu ſcripta.

Χειρόδεικτος. ου. ὁ. manifeſtus.

Χειροδίκαι. uiolenti in quibus uis ſit in manibus & uiribus corporis, & in armis, non æquitate rationis.

Χειροδέκτης. ὁ. χειρουργός.

Χειροθήκη. ης. ἡ. chirotheca.

Χειροήθης. ὁ, ἡ. cicur, manſuetus.

Χειροθεσία. ας. ἡ. manuum impoſitio.

Χειρ

Χειροθετῶ. manus impono.

Χειρόκμητος. ου. ὁ. manu factus.

Χειροκοπέω. μ. ήσω. π. ηκα. manum abſcindo.

Χειροκρασία. ας. ἡ. manuum potentia.

Χειροκρατία. uitium eſt ſeditioſæ politiæ, quod exoritur à democratia, corrupta licentia τῶν δημαγωγῶν, & plebis turbulentæ ineſcatorum, id eſt τῶν δεκαζόντων τὰ πλήθη.

Χειρόμακτρον. ου. τὸ. mantile.

Χειρομάντεις. qui manuum inſpectione futura prædicunt.

Χειρόμαστρον. ου. τὸ. mantile.

Χειρομύλη. ης. ἡ. piſtrinum.

Χειρόμυλον. mola truſatilis.

Χειρονάξιτος. ου. ὁ. habens uictum ex ſuis manibus.

Χειρωνακτής. ὁ. operarius manualis, χειρῶναξ.

Χειρόνιπτρον. peluis in qua abluuntur manus.

Χειρονομέω. inter canendum manum moueo, & geſticulor.

Χειρονομία. ας. ἡ. manuum motus & geſticulatio, ſaltatio geſticulatrix, qualis eſt quã mauricã uocamus. Alioqui lex geſtus à Quintiliano dicitur.

Χειρονόμος. hiſtrio geſtu & manuum motu ſubſultans, geſticulator.

Χειρόομαι. capio fugientem, punio.

Χειρόπεδαι. ῶν. manicæ, id eſt uincula manuum.

Χειροπληθής. έος. ὁ, ἡ. magnus, immanis. Et

Χειροπληθὴς λίθος. lapis manum implens, Homero.

Χειροποίητος. ου. ὁ. manu factus.

Χειρόπους. οδος. ὁ, qui eſt uulneratis pedibus.

Χειροσκόποι. οἱ. qui manuum ſuffragia obſeruant ac dinumerant.

Χειρόσοφος. ſaltator, quaſi manu ſapiẽs.

Χειρότερος, & χερειότερος. inferior, deterior. poëtica ſunt.

Χειροτέχνης. ου. ὁ. artifex.

Χειροτεχνία. ἡ χειρουργία.

Χειροτεχνῶ. τὸ χειρουργῶ.

Χειροτονέω. μ. ήσω. π. ηκα. eligo, conſtituo, ſuffragijs creo, ſciſco, iubeoq́, & magiſtratum creo, deſigno, conſentio, pedibus eo in alicuius ſententiam. Interdum pro defero, in manúq; do. Actiu. accuſ. Bud. Com.

Χειροτονητός. οῦ. ὁ. electus, creatus, deſignatus populi conſenſu.

Χειροτονία. ας. ἡ. electio, ſuffragium, eleuatio manuum populi conſenſum ſignificans, plebiſcitum.

Χειροῦμαι. τὸ χειρόω.

Χειρούργημα. opificium, opuſq; manu factum.

Χειρουργία. ας. ἡ. chirurgia, ars medendi quæ manibus fit. Dicitur de omni arte quæ actionem habet manuum cum cognitione coniunctam.

Χειρουργός. ου. ὁ. chirurgus medicus, qui chirurgia utitur.

Χειρουργῶ. manibus operor, laboro.

Χειρόω. μ. ώσω. π. ωκα. capio, captiuo, ſubigo, addico, deuinco, ditioni ſubijcio, ſubiungo, mancipo. Actiu. accuſ.

Χείρων. ονος. ὁ. peior.

Χειρῶν ἀδίκων ἄρξαι dicitur is, qui prior laceſſiuit aut rixam aut bellum, qui prior percuſſit in manibus conſerendis. Bud. Com.

Χειρῶναξ. κτος. ὁ. manu acquiſitus, per manus afflictus, manuum dominus, qui manibus uictum quærit.

Χειρώνια τραύματα. uulnera appellantur δυσαλθῆ, quæ medicam uix recipiunt curam, & Chironem aliquem reſpectare uidẽtur: ſicut & τηλέφεια, quæ multũ malignitatis præferant.

ut quæ ſalutarem Achillis manum requirant. Cæl. lib. 10. cap. 50.

Χέρωσις. mancipatio, mancipium.

Χειρωτός. qui facilè poteſt capi.

Χάσεται. erit capax.

Χάω. capio, χωρῶ.

Χέλανον. operimentum teſtudinis.

Χελιδόνιον. ου. τὸ. chelidonium herba.

Χελιδών. όνος. ἡ. hirundo. παρὰ τὸ τὰ χεῖλη δονεῖν, uel οἰδαίνειν.

Χελίζω. μ. ίσω. π. ικα. no, nauigo.

Χέλυδρος. ου. ὁ. teſtudo marina.

Χελωνάζειν. irridere.

Χελώνη. labium.

Χελύσκιον. tuſsicula.

Χέλυον. operimentum teſtudinis.

Χέλυς. υος. ἡ. chelys, cithara, lyra, teſtudo.

Χέλυσμα. ατος. τό. lignum quod roſtro nauis affigitur.

Χελύσσομαι. expectoro, traijcio, nato.

Χελώνη. ης. teſtudo, id eſt belua aquatica. Item genus numiſmatis Peloponeſiorum, à teſtudine inſculpta. Aliquãdo pro ſcabello, & carina nauis.

Χελώνιον. tegumentũ teſtudinis quam tortucam uulgò uocant, rapũ terræ.

Χέομαι. inferias facio, & libamina manibus fundo.

Χέραβος. ου. ὁ. hiatus terræ.

Χέραδος. ου. ὁ. &

Χεράς. άδος. ἡ. cœnum oſtreorum teſtis & lapillis mixtum, cumulus lapidũ, ſed minorum, & quicquid ex aqua in litore confluit.

Χέρεια. τὰ. peiora.

Χερείων. ονος. ὁ. peior: pro χείρων poëticè

Χέρηες. οἱ. minores, debiliores, & qui manibus uictum quærunt.

Χέρηι. τῷ. peiori, id eſt inferiori.

Χέρμα. ατος. τό. lapis, telum, miſsile. Sic

Χερμάδιον. ου. τό. &

Χερμάς. άδος. ἡ. propriè paruũ ſaxum, quod facilè manu poteſt tractari: in propriè aũt ſaxũ maritimũ magnum portus, cui alligant funes nauium.

Χέρνας. ὁ. &

Χερνήτης. ὁ. pauper, qui è labore manuum uiuit.

Χερνῆ. paupercula.

Χερνῆτις. ιος. ἡ. netrix, id eſt mulier quæ nendo & labore manuum uictum quæritat.

Χέρνιβος. ου. ὁ. uas ad manus lauandas, gutturnium ſonat: quaſi dicas manuum lotionem.

Χερνίπτω. μ. ίψω. π. ιφα. θύω, σφάττω.

Χέρνιψ. ιβος. purgatio, dictum à manuũ lotione, quæ in ſacrificijs fiebat: uas, uel aqua, uel ipſa manuum ablutio.

Χερόβολον. ου. τό. manipulus.

Χεῤῥόνησος. terra in inſulæ modũ mari circundata, uno tantum, eóque anguſto ſpatio, quod iſthmus appellatur, continenti adiuncta. Alij χερσόνησος legunt.

Χερσαῖος. ου. ὁ. terreſtris, incultus, de terra quæ non habet cultores.

Χερσεία. ας. ἡ. ſolitudo.

Χερσεύειν. incultum eſſe.

Χερσευτὸς γῆ. terra ſola, uel malè culta.

Χέρσος. ου. ἡ. terra propriè inculta, ἡ ξηρὰ γῆ.

Χερσόω. deſolo, uaſto.

Χερσούμενος. ου. ὁ. incultus & ſqualens. Plut. de Educan. lib. τὴν μὲν γὰρ ἀργὸν ἐκχερσουμένην.

Χεῦμα. ατος. τό. fluxus, aqua.

Χέω. uel

Χέω. μ. εύσω. π. ευκα. fundo, liquo, liquefacio. Actiu. accuſ.

Χ Η.

Χηίωνος. domus.

Χηλαργός. οῦ. ὁ. uelox pedibus.

Χηλάω. μ. ήσω. π. ηκα ſarcio.

Χηλή. ῆς. ἡ. ungula, forficulus denticu

latus, ut χηλὰς ἔχει, forcipem habet, ſiue brachia ſorcipibus dentata. Item promontorium, eminentia.

Χηλιδόνια. ας. ἡ. genus iaſpidis, triton Hermolao interprete.

Χηλόν. ῦ. membri genus.

Χηλός. ῦ. ὁ. arca, loculus.

Χήμαι. hiatulæ latinè, ex genere oſtreorum ſunt.

Χημεία. ας. ἡ. argenti & auri præparatio, καὶ κατασκευή.

Χήμη. hiatus, χάσμα.

Χήν. νός. ὁ, ἡ. anſer.

Χηναλώπηξ. κος. ὁ. uulpanſer auis.

Χηνάλωψ. idem.

Χήνειος. ου. ὁ. anſerinus.

Χήνημα. irriſio.

Χηνιάζω, uel χηνίζω. tibiarum ſonum repræſento, tibia ſono.

Χηνίσκος. pars proræ, unde anchoræ dependent.

Χηνοβοσκεῖον. ου. τό. locus ubi aluntur anſeres.

Χηνοσεῖν. clamare.

Χήρ. ρός. ὁ. echinus.

Χήρα. ας. ἡ. uidua, à χηρόω.

Χηραμός. ῦ. ὁ. antrum, ſeceſſus, luſtrũ, latibulum.

Χηραμίδες. cauernæ.

Χήραζον. ου. τό. focus.

Χηρεία. ας. ἡ. uiduitas.

Χηρεύω. μ. εύσω. π. ευκα. uiduo, careo, ſeparo, uiduus ſum, uel uidua, deſertus ſum.

Χῆρος. ου. ὁ. uiduus, deſertus.

Χηρόω. μ. ώσω. π. ωκα. χηρεύω, capio, uaſto, deſolo, ἀφανίζω, ἐκπορθῶ.

Χήρωσις. deſolatio, uiduitas.

Χηρωσταί. οἱ qui ſuccedunt in hæreditate uiro uiduo & filijs carenti.

Χητεία, &

Χήτης. ὁ. &

Χῆτος. εος. τό. priuatio, indigentia, defectus, uiduitas.

Χ Θ.

Χθαμαλοπτῆται. humiuolæ.

Χθαμαλός. ῦ. debilis, humilis, cõcauus, planus.

Χθαμαλόω. μ. ώσω. π. ωκα. complano. Actiu.

Χθὲς. heri, nuper, dudũ. Additur nonnunquam πρώην, ut χθὲς καὶ πρώην.

Χθεσινός. heſternus, ἕωλος, otioſus, inutilis: translatione ſumpta à cibis pridie relictis.

Χθεσιφωνεῖν. maledicere.

Χθιζά, &

Χθιζόν. heri.

Χθιζός. ῦ. ὁ. heſternus. χθιζὸς ἔβη, pro heri iuit.

Χθόνιος. ου. ὁ. terreſtris, ſubterraneus, grauis, magnus, terribilis.

Χθονόπαις. terræ filius, aut filia.

Χθονόπλαστος. ου. ὁ. è terra fictus.

Χθονοστιβής. έος. ὁ, ἡ. terreſtris, in terra depreſſus.

Χθών. ονός. ἡ. terra, ſolum.

Χ Ι.

Χιά. ᾶς. ſerpentis domus, χειά, & genus calceamenti uirilis.

Χιάζειν. nimis curioſum aut ſuperfluũ eſſe in carmine. Dictum à Democrito Chio, authore Suida.

Χιάζω. μ. άσω. π. ακα. aperio, uel chiaſmum facio.

Χιαρός. calidus, tepidus.

Χιασμός. ῦ. ὁ. chiaſmus, figura quando quatuor propoſitis tertiũ ſecundo reſpondet, & conuenit quartũ primo.

Χίδρα. nouæ ſpicæ aut legumina.

Χιλόω. alo, præbeo commeatum.

Χιλός. ῦ. ὁ. nutrimentum, materia eſculenta.

Χίλια τά. &

Χίλιοι. αἱ. mille.

Χιλιαρχέω. μ. ήσω. π. ηκα. duco tribuna-

τῶ, tribuni officio fungor. Neut. abſ.

Χιλιαρχία. ας. ἡ. tribunatus militum.

Χιλίαρχος. ου. ὁ. tribunus militum, præfectus mille uiris.

Χιλιαρχῶν. idem.

Χιλιάς. άδ☉. ἡ. numerus mille continens.

Χιλιαστύς. ύος. ἡ. χιλιάς, & numerus mille milites continens.

Χιλιέτης. του. ὁ, ἡ. millenis.

Χίλιοι. οἱ. mille.

Χιλιοστός. οῦ. ὁ. milleſimus. Græci χιλιοστὺν dicunt, ut nos millenarium ἀντὶ τοῦ χιλιοστόος dicimus. Bud. Com.

Χιλόν. οῦ. τὸ. &

Χιλός. οῦ. ὁ. uel ἡ. pabulum. frumentum, triticum, alimonia, cibus.

Χιλόω μ. ώσω. π. ωκα. paſco, impinguo. Sed χιλιοδραχμεῖν eſt mille drachmarum multam pendere. Actiu. accuſ.

Χίμαιρα. ας. ἡ. Chimæra mons Lyciæ, capella.

Χίμαρος. ου. ὁ. hircus.

Χίμαρ☉. ου. ἡ. capra annicula, uſque ad partū ita dicitur. ſed deinde αἴξ, aut χίμαιρα.

Χίμετλον. τὸ. pernio, qui eſt morbus pedum ex nimio frigore proueniens, et calcaneum maxime infeſtans. Vnde et χείμετλον dicitur, ἀπὸ τοῦ χειμῶνος.

Χιονίζω. μ. ίσω. π. ικα. niue conſpergo, dealbo. Laërti. lib. 6. ἀνδριάντας ὄντας χιονισμένους, ſtatuas niue perfuſas.

Χιονόβλας. ντος. niue conſperſus.

Χιονόβλητα ὄρη. montes alti, ac niue conſperſi.

Χιονοβόλος. ου. qui ningit aut niuem iactat.

Χιονόχρωος. ου. ὁ. niueus.

Χιονόω. μ. ώσω. π. ωκα. dealbo. Actiu. accuſ.

Χιονώδης. δους. ὁ, ἡ. niuoſus.

Χίος. ου. ἡ. Chius inſula & urbs.

Χῖος. ου. Chius, adiectiuum.

Χιμέτλα, & χίμη. fiſſura manuum, uel pedum.

Χιτών. ῶνος. ὁ. lorica, tunica, amictus, ſagulum. Scribunt grammatici ueſtem eſſe interiorē, ſi. ut ἱμάτιον exteriorem: & quod πέπλον ſit mulierum, id χιτῶν eſſe uirorum.

Χιτώνιον. ου. τὸ. tunicula.

Χιτωνίσκος. ου. ὁ. camiſia, induſium: diminutiuè à χιτών.

Χιών. όνος. ὁ. uel ἡ. nix.

Χ Λ.

Χλαῖνα. ης. ἡ. læna, ueſtis craſſa, ſuperindumentū hyemale. Cicero tegmen uocat in Tuſcul. Quæſt. Eſt autem ſumma ueſtis quæ pro tempore ſumitur, ad uentos, pluuiam, frigusq; depellendum, quaſi dicas penulam, ἀπὸ τοῦ χλιαίνειν, hoc eſt à calfaciendo. Iuuen. Et multo ſtillaret penula nimbo. Eraſ. prouer. Aeſtate penulam deteris.

Χλαμύδιον. ου. τὸ. chlamydicula.

Χλαμυδουργία. ας. ἡ. ars faciendi chlamydes.

Χλαμυρός. delicatus, γυρπῶν.

Χλαμύς. ύδος. ἡ. chlamys ueſtis militaris, apud Macedones, quæ & paludamentum dicitur authore Nonio.

Χλανίδιος. ου. ὁ. uerſicolor.

Χλάνιδος. ου. ὁ. genus glauci.

Χλανίς. ίδος. ἡ. ueſtis militaris, torques, murænula, amiculum.

Χλαρός. ſordidus, tenuis, pallidus.

Χλευάζω. μ. άσω. π. ακα ſubſanno, ludo, irrideo. Actiu. accuſ.

Χλευασία. ſubſannatio, deriſio falſa & faceta.

Χλευασμός. οῦ. ὁ. irriſio.

Χλεύδην. affatim, cumulatim.

Χλεύη. ης. ἡ. ludibrium, ludus, fraus, riſus, ſubſannatio.

Χλιδάω

Χλάδων.ου.ὁ.eunuchus,σπάδων,θλαδίας

Χλιαίνομαι.μαι.ἆμαι.tepeſco. Depon. abſol.

Χλιαίνω.μ.ανῶ.π.αγκα.tepefacio,calefacio.

Χλίανσις.ιος.ἡ.tepiditas.

Χλιαρός.ᾶ.ὁ.tepidus.

Χλιαρότης.ητος.ἡ.tepiditas.

Χλιδανός.ᾶ.ὁ.delicioſus.

Χλιδάω.delicior,uoluptuor.

Χλιδή.ῆς.ἡ.uoluptas,mollities,τρυφή.

Χλιδόναι.brachiorum ornamenta, armillæ quæ etiam βραχιόνια uocantur.

Χλίδος.εος.τὸ. lutũ, eluuies, colluuies.

Χλιδών.ῶνος. deliciæ, coma, ornatus muliebris.

Χλιερός.tepidus.

Χλίω.luxurior,θρύπτω.

Χλόα.χλόη.

Χλοάζειν.uirere, & χλοάζεσθαι, γαστρίζεσθαι.

Χλοανθής. uireſcens.

Χλοερός.ᾶ.ὁ. uiridis.

Χλόη. gramen, herba uirens, fœnum, paſcua.

Χλοηφόρος.ου.ἡ. ferens uiriditatem.

Χλοῆσαι.germinare,uirere.

Χλόμος.ου. uerbaſcum herba. Plin. legit phlomos.

Χλυνάζω. conqueror,lugeo,quiritor.

Χλούνειον.τὸ χοίρειον.

Χλούνης.ου.ὁ.aper, mulieroſus,fœno ſiue gramini indormiens.

Χλούνιον.loci nomen.

Χλοῦς.herba, uiriditas,pallor.

Χλώριον.uireo auis:uiridis eſt,magnitudine turturis.hyeme non uidetur, ſed æſtate per ſolſtiuium apparet.

Χλωρεύς.lutea auis. Dicitur & de luſcinia, quòd in floridis locis uerſetur: uel quòd ſtatim cum uiriditate, & uere appareat: uel ob colorem. nam & χλωραύχην cognominatur.

Χλωρός, pro χλοερός.ᾶ.ὁ. uiridis, pallidus,croceus,recens.

Χλωρότης.ητος.ἡ. uiriditas.

Χ Ν.

Χναύματα. fragmenta placentarum, aut huiuſmodi ciborum,βρώματα.

Χνοάζω.μ.άσω.π.κα.pubeſco.Neu.abſ.

Χνόη.ης.ἡ. fiſtula in qua uoluitur axis, ubi ſunt infixi radij. Modiolum uocat Plinius. Item ſtrepitus pedum.

Χνόος.ου.ὁ.lanugo,puluis.

Χνοῦς.ᾶ.ὁ.puluis,lanugo,ſordes.

Χνοώδης.εος.ὁ,ἡ.lanuginoſus.

Χνύ.particula metri cauſa addita.

Χ Ο.

Χόα genus menſuræ, uel pila, uel uas ubi ponuntur libamina,congius.

Χοαί. inferiæ, ſacrificia,melicratum, oleum.

Χοάνα. τὰ. metalla.

Χοανεύω.fundo, χωνεύω.

Χοάνη.ἡ.forma in quam aliquid transfunditur.

Χόανος.ου.ὁ. fornax.

Χοῖνον.τὸ.craſſum inteſtinum.

Χόες. feſtum apud Athenienſes in Nouembri agi ſolitum, quod ἀνθεστήρια quoque uocari à menſe ἀνθεστηριῶν accepto nomine ſcribunt.

Χοεύς. ὁ,ἡ. congius.

Χοῦ.ῦς.ἡ. χόα.

Χοιάκ. Decẽber ab Aegyptijs dicitur.

Χοϊκός ᾶ.ὁ. terrenus.

Χοινίκη.modiolus rotæ,χνόη,σύριγξ.

Χοῖνιξ. κος. ἡ. ſemodius, ung demy boyſſeau. Itẽ demenſum,cibus diurnus. Item pedicæ genus, ut craſſa & rotunda ligna, in quæ crura immittebantur.

Χοινοστρόφος, uel χοινοστρόφος.ου.ὁ. funarius.

Χοιράς.άδος.ἡ.ſaxũ ſub mare nigrum, aliquantulũ eminens,ut porco nanti ſimilis uideatur. Item gulæ tumor,

ſtruma : ſcrofulas uocant. Dicun-
tur & χοιράδες.
Χοίρειος.ου.ὁ porcinus.
Χοιράδες πέτραι. ſymplegades.
Χοίριον ου.τὸ. δέλφαξ, porcellus lactens.
Χοιρίδιον. ου. τὸ. porcellus, & muliebre
pudendum.
Χοιρίναι. αἱ. conchæ marinæ, quibus in
iudicijs etiam utebantur Athenien-
ſes, αἱ θαλάσσιαι ψῆφοι.
Χοίριος.ου.ὁ. χοιρίδιος.
Χοιρογρύλλιος. ου.ὁ. echinus terreſtris,
chœrogryllus.
Χοιροδιόσπορον. ου. xanthinus herba.
Χοιροθλίψ. libidinoſus. à χοῖρος. Vnde
rabula forenſis, φιλοδικαστὴς. nam cal
culorum uice conchis marinis, quæ
χοιρίναι dicuntur, utebantur.
Χοιροκομεῖον. uas textum in quo porcel-
los uinctos ſaginabant, ſiue pertica
cui alligati porcelli paſcuntur, πυ-
κνόν τι πλεκτὸν (ſcribit Heſychius)
ὡς ὀρνιθοτροφεῖον.
Χοιροπίθηκος.ου. ſtruma porcaria.
Χοῖρος. ου.ὁ. porcus. Accipitur etiã
pro membro muliebri. Eſt & ge-
nus inſtrumenti.
Χοιροσφάγος. ſacrificus.
Χοιροπωλεῖν. porcum uendere, uel cor-
pore quæſtum facere.
Χοϊκός.οῦ.ὁ. terrenus.
Χολάς. άδος.ἡ. inteſtinum.
Χολάδες.αἱ. dicuntur inteſtina craſſa,
quòd in ea χολὴ fundatur, uel quaſi
κοιλάδες.
Χωλαίνω. claudico.
Χολάω. μ. ήσω. π. ηκα. iraſcor, germi-
no, floreo. Neutr abſol.
Χολή. ῆς. ἡ. fel, bilis tam flaua quàm
atra, Galeno authore. Accipitur
pro ira, quòd nimirum iræ cauſa ſit
flaua bilis.
Χοληδόχος. folliculus flauæ bilis, ex in-
feriori iecinoris parte caua depẽdẽs.
Χολεμεσία. uomitio bilis.
Χόλικες. boũ inteſtina, κοιλίαι, χολάδες.
Χολόεις. εσσα. amarum felleum.
Χολόομαι. μ. ώσομαι. π. ωμαι. iraſcor, mo
leſtè fero. Depon. datiuo iung.
Χολοποιός.οῦ.ὁ. χολάδες.
Χόλος.ου.ὁ. ira, aduerſus.
Χολοβάφινος, &
Χολόβαφος. flauus ſiue uergens ad co-
lorem auri.
Χολώδης. εος. ὁ,ἡ. iracundus, bilioſus,
felleus.
Χολωτός.οῦ.ὁ. iratus.
Χονδράκανθα.τὰ. ſpinam habentia: car
tilaginea uocat Galenus.
Χονδρεύω. ſimilam facio.
Χονδρίον. uas teſtaceum, patina.
Χονδριᾶν. grumoſum eſſe.
Χονδριῶντες. in grumum denſiſcentes.
Χονδροκοπεῖον. genus piſtrini in quo ali
ca frangitur.
Χόνδρος.ου.ὁ. cartilago, inteſtinum ſto-
machi, alica, granum, ueluti thus.
Τὸς χόνδρος etiam uocant quod ex
continuo aliquo ſeorſum concreue-
rit, et in ſale exigua fruſta, & quan-
tum ſummis digitis in unum cõtra-
ctis capere aliquis poſſit.
Χονδρώδης.ου.ὁ. cartilagineus.
Χόος. uas æreum.
Χόομαι.μ. ώσομαι.π. ωμαι. iraſcor. De-
pon. datiuo iung.
Χορήγιον. ου. τὸ. locus unde omnia pro-
muntur ad ludos neceſſaria, διδα-
σκαλεῖον.
Χοραγός.ου.ὁ. χορηγός.
Χορδαψός. morbus iliacus.
Χορδεύω. μ. εύσω.π. ευκα. inchordo, im-
plico, irretio, lædo, ſcindo.
Χορδή. ῆς. ἡ. inteſtinum, fides, chorda.
Χορδολογέω. fides deligo.
Χορεία.ας.ἡ. chorea, tripudium.

Χορεῖος. pes ſyllabis conſtans longa & breui: ſic dictus, quoniam in choreis celebris eſſet.

Χορευταί. ſunt qui chorum conficiunt, quos & ὑποκριτὰς Ariſtot. in Probl. inter φυσαυλοῦντας numerat.

Χορεύω. μ. εύσω. π. ευκα. tripudio, choreas duco. Neutr. abſol.

Χορηγέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſuppedito, ſuppedito expēſas, præbeo, do, diſpono, conflo, habeo facultatem ad aliquid faciendum. Inde χορηγοῦμαι paſsiue, cui omnia ſuppeditant, & ſubminiſtrantur.

Χορηγία. ας. ἡ. cōtributio, commeatus, ſumptus, impenſa, ſuppeditatio, omnis expenſa uoluntaria, redemptura & munus ipſius choragi. Bud. in Annot.

Χορηγός. οῦ. ὁ. choragus, ut dixit Plaut. id eſt princeps choreæ, ſuppeditator expenſarum & inſtrumenti ludicri. Accipitur generaliter pro quocūq; ſuppeditatore & ſubminiſtrante.

Χόρια. inteſtina, edulia ex melle et lacte

Χορίον. inuolucrū exterius quo fœtus in utero matris deuoluitur. Alij χωρίον per ω ſcribunt.

Χοροβατῶ. ad choream ſiue cœtum eo.

Χοροδέκτης. ὁ. τοῦ χοροῦ προεξάρχων.

Χοροειδής. νος. ὁ, ἡ. ſimilis ſecundis.

Χοροίτυπος. ἐν τῷ χορῷ τύπτων τὸ ἔδαφος, inter tripudiandum terram pedibus quatiens, & reſonans.

Χοροποιός. οῦ. ὁ. chori magiſter.

Χορός. οῦ. ὁ. &

Χοροστασία. ας. ἡ. tripudium, cœtus, chorus.

Χοροστάτης, &

Χοροστατῶν. ὁ χοροδιδάσκαλος, ὁ χοροῦ ἐξάρχων, καὶ κορυφαῖος, qui chorum ſymphoniacum docet, moderaturq́;.

Χοροτυπία. ας. ἡ. chorus.

Χορτάζομαι. μ. άσομαι. π. ασμαι. fœno paſcor. Depon. genit.

Χορτάζω. μ. άσω. π. ακα. paſco, ſaturo. Actiu. (ſæ.

Χορταῖος. ueſtis genus craſſæ & uilloſæ.

Χορτάριον. cremium, ſtipula.

Χόρτασμα. ατος. τὸ. fœnatio, pabulum.

Χορτοκοπεῖον. pratum.

Χόρτος. ου. gramen, herba, fœnū, ſeptū.

Χορτώδης. accedens ad formam fœni, aut graminis.

Χοῦς. οῦ. agger, puluis, & feſtum quoddam Athenis.

Χοῦς. menſura Attica eſt capiens heminas octo.

Χόω. μ. ώσω. π. ωκα. facio iraſci, peruiū reddo.

X P.

Χραισμέω. iuuo, proſum.

Χραίνω. μ. ανῶ. π. αγκα. polluo, ſordibus impleo. Actiu. accuſ.

Χραισμῶ. τὸ χραισμέω, iuuo, cuſtodio, proſum.

Χράω. τὸ κελεύω, iubeo, impero.

Χράομαι, χρῶμαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. utor. Varius & elegans huius uerbi uſus eſt, ut χρῆσθαι τύχῃ, pro ferre & habere fortunam. Et accipitur tam in malam partem, quàm in bonam, ut χρῆσθαι συμφοραῖς, & χρῆσθαι παρούσῃ ἀτυχίᾳ: quomodo & Cic. Off. 2. de fortuna, Nam & cū proſpero flatu eius utimur, ad optatos exitus prouehimur: & cū reflauit, affligimur. Χρῆσθαί τινι, eſt aliquo uti, hoc eſt συζῶ, συνημερεύων. Iſæ. νυνὶ δὲ χρώμενος ἡμῖν. Sic Cic. pro Cluent. Vti tali matre noluit. Χρῆσθαι τῷ ἀνθρώπῳ, ſtatuere de homine, hoc eſt uel beneficio, uel pœna afficere: & additur accuſatiuus ὅτι. Demoſthen. ἐμοὶ μὴ χρῆσθαι ὅτι βούλεσθε. Sed Plato aliter uſus eſt in Symp. οὐκ ἔχω, ὅτι χρήσομαι τούτῳ

τῷ ἀνθρώπῳ, Neſcio quomodo uti eius doctrina debeam: uel, quomodo ex eius doctrina commoda mea comparem. Demoſthen. μηδενὶ μηδ' ἀξίος χρῆται, Cum nullo ciuili animo agit, Nulli ſe ciuilem exhibet. Dici autem poteſt, χρῶμαι ὅτι βούλομαι, & ὅτι ἂν βούλωμαι: & de præt. ὅτι ἐβουλόμην ἐχρώμην. Additur etiã & alius quiuis accuſatiuus, quàm ὅτι uel τί. Demoſth. cõtra Philip. ἃ μὲν οὖν χρήσεται καὶ πότε τῇ δυνάμει παρὰ τὸν καιρόν. Plut. διὰ τοῦτο καὶ Κάτωνι μηδὲν χρήσασθαι ἄξιον σπουδῆς Πομπήϊον, Quæ cauſa fuit, ut nullam curationem Catoni Pompeius mandarit, quæ magnopere illi cordi eſſe deberet. Eo modo & pro reſpondere aliquando ponitur. Plato in Phæd. πάνυ ἐθαύμαζον ὅτι ἕξει τις χρήσασθαι τῷ λόγῳ αὐτοῦ, Neminem utiq; futurũ exiſtimabam, qui ei reſpondere poſſet. Et in Gorg. ἄτε ἔχεις χρῆσθαι, χρῶ, Si habes quod reſpondeas, reſponde. Idem in Philebo cum datiuo & accuſatiuo iunxit, ταύτῃ δὴ τῇ σκέψει τόδε χρησόμεθα, Ad hunc modum, uel ad hoc utemur.

Χρῆσθαι ἑαυτῷ καλῶς, honeſte ſe habere, modeſte uiuere & compoſite, Ariſtot. Polit. 5. Οὐκ ἔχω ὅτι χρήσομαι ἐμαυτῷ, pro incertus ſum quid agam, Plat. in Gorg. Aliquando χρῆσθαι eſt expendere, conſumere. Aliquando interrogare, oraculum petere. Aliquando reſiſtere, interficere. Bud. Com.

Χραύω. μ. αύσω. π. αυκα. ferio, exulcero, ἀμύσσω. Item incido, ſculpo, ξύω. Item appropinquo. Actiu. accuſ.

Χράω, χρήσω. μ. ήσω. π. ηκα. ἀπὸ τοῦ κίχρημι, accommodo, mutuo, δανείζω. Vnde ὁ κιχρὰς, qui utendum dedit: & ὁ κιχράμενος, qui utendum rogauit: & τὰ χρηθέντα, res accommodatæ, pecuniæ mutuæ. Aliquando ſignificat oraculum dare, uaticinari. Aliquando cum impetu inuadere, interficere, ἀναιρεῖν. Neutr. accuſ.

Χρεαγωγός. qui debitorem in ius rapit alterius nomine.

Χρεία. ας. ἡ. indigentia, uſus, neceſſitas, res, negotium, miniſterium. Vnde χρείαν ἔχω, indigeo, opus eſt mihi, opus habeo, uſum habeo dixit Gell.

Χρείη. indigentia.

Χρεῖος. ους. τό. debitum, opportunum, neceſſitas, utilis.

Χρειώ, Ionicè. ἡ χρεία.

Χρείω. μ. χρήσω. uaticinor. Et χρεῖαν (ut ſcribit Suid.) τύχαν.

Χρειώδης. εος. ὁ, ἡ. utilis.

Χρειῶδες εἶναι. ex uſu eſſe, id eſt utile eſſe.

Χρείων. οντος. uaticinans.

Χρεμετάω, &

Χρεμετίζω. μ. ίσω. π. ικα. hinnio, ore ſonitum edo.

Χρεμετισμός. οῦ. ὁ. hinnitus.

Χρεμετιστικόν. οῦ. τό. hinnibile.

Χρέμπτομαι. ſcreo.

Χρέμπτω. appropinquo, incido, ungo.

Χρέμψ. ψος. chronus nomen piſcis.

Χρεοκοπέω. μ. ήσω. π. ηκα. decoquo, id eſt aufugio propter æs alienum, fraudo debitores. Neutr. abſol.

Χρεοκοπία. ας. ἡ. decoctio.

Χρεοκοπίδης. ου. ὁ. &

Χρεοκόπος. ου. ὁ. decoctor.

Χρεοκοποῦμαι. debito fraudor, decocta ſcilicet pecunia.

Χρεωλυτεῖν. æs alienum ſoluere.

Χρέον. ου. τό. &

Χρέος. εος. debitum, æs alienum, mutuum. Item χρέος, pro χρεία, uſus, neceſſitas, oraculum.

Χρεῦμα. ατος. τό. fluctus.

Χρέω

Χρίω pro χρῶ Dorice. uaticinor.

Χρεώ. neceſſitas, χρεία.

Χρεών. fatale decretum, opus, decorū, utile, debitum.

Χρεῶν. ῶ. τὸ. &

Χρεῶς, τοῦ χρεῶ, Attice pro χρέος. debitū, opportunum. χρεῶν ἀποκοπαὶ ſunt nouæ tabulæ, quaſi æris alieni deciſiones, quæ etiam σεισάχθεια dicitur, quaſi onus excuſſum. Huic ſimilis eſt χρεοκοπία.

Χρεωστέω. μ. ήσω. π. ηκα. debeo. Actiu.

Χρεωστῶ. idem.

Χρεωστής. οῦ. ὁ. &

Χρεωφειλέτης. ου. ὁ. debitor.

Χρή. oportet & cōuenit, decet. ſed χρῆ, uaticinatur.

Χρήζω. μ. ήσω. π. ηκα. uolo, mutuo, cum accuſatiuo: uel indigeo, cum genit.

Χρηΐζω. μ. ίσω. π. ικα. indigeo. Neutr. genit.

Χρῆμα. ατος. τὸ. res, negotium. Dicitur etiam quaſi ἀντὶ τοῦ μεγέθους καὶ θαύματος per genitiuum, ut χρῆμα υὸς, χρῆμα φρονήσεως. Xenoph. καταβάλλει τὴν ἔλαφον καλόν τι χρῆμα καὶ μέγα: quaſi rem pulcherrimam & præſtantiſſimam. Cum autem ad forum refertur, tunc χρημάτων appellatione tam mobilia, quàm immobilia continentur, huiusq; ſignificatio tam latè patet quàm pecuniæ apud Iuriſconſultos: ita ut etiam corpora ſignificet, atq; eo amplius. χρήματα enim ſunt οὐσία, κτήματα, βοσκήματα: cenſus deniq; & facultates, opes, bona, & fortunæ, id eſt τὰ ὑπάρχοντα, τὰ ὄντα, hac ſignificatione ſignificantur: παρὰ τὸ χρήσιμα εἶναι, ut docet Xenoph. in principio Oecon. Sic Cic. in Verr. act. 3. pecuniam poſuit pro hæreditate, aut pro omnibus rebus quæ erāt in hæreditate, mobilibus ſcilicet atq; immobilibus. Demoſth. περὶ τὴν λακρ. pro mercibus poſuit, ἀνταγοράζειν πάλιν χρήματα. Bud. Com.

Χρηματίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. lucror, quæſtum conſector, pecunias uel tributa exigo, diues ſum. Vnde κεχρηματισμένος ἀνὴρ, qui locupletatus eſt, & quæſtus uberes fecit. Itē colloquor, ὁμιλῶ περὶ τινῶν μεγάλων. De pon. accuſ. Bud. Com.

Χρηματίζω. μ. ίσω. π. ικα. ius dico, rebus explicandis conſtituendisq; uaco, ut magiſtratus ſolēt. ἀπὸ τῶν χρημάτων. Lucian. ἐπεὶ ὁ Ζεὺς ἱκανῶς ταῖς εὐχαῖς ἐχρημάτισε, Cum Iupiter hominum uotis uacauit, & de ijs ſtatuit. Inde & pro referre ad populum ponitur, uel ſenatum, & agere cum populo. Eſt etiam reſponſa dare legationibus, & κοινολογεῖσθαι, Diodoro, et Plut. in Caſ. Gregor. ὅτω γὰρ αὐτὸν ὀνομάζει ὁ θεὸς Μωυσῆ χρηματίζων ἐπὶ τοῦ ὄρους. Eſt etiam appellare aliquem, hoc eſt compellare & alloqui, agere cum aliquo de negotio & uerba facere, Dinarcho. Ponitur etiam pro nuncupari & appellari, & ὀνομάζεσθαι, Plut. in Anton. & Luc. in Act. 11. ἐγένετο δὲ χρηματίσαι πρῶτον, &c. Item tributa cogo, pecunias colligo. Acti. accuſ. Bud. Com.

Χρηματικός. οῦ. ὁ. pecuniarius, diues & copioſus, Plutarcho.

Χρημάτισις. coactio pecuniæ.

Χρηματισμός. οῦ. ὁ. quæſtus, lucrum, reſponſum diuinum, uel mandatum, oraculum. Eſt etiam poſtulatio, & relatio ad populum, quando ad eum aliquid referimus. Et reſponſum magiſtratuum & iudicum ius reddentium.

Χρηματιστήριον. ου. τὸ. officina numularia

Χρηματιστής. οῦ. ὁ. quæſtor pecuniarum.

Χ Ρ.

Εἰ ὁ εἰς πόρον τῶν χρημάτων ἀξιὸς καὶ ἔμπειρος. Xenoph. ἀνὴρ χρηματιςὴν, dicit pro homine ad rem augendam impigro. Plato pro negotiatore utitur.

Χρηματιςικὴ τέχνη. ars quæſtuaria.

Χρηματιςικός. ȣ̃.ὁ. lucro uacans.

Χρηματοποιόν. lucroſum, quæſtuoſum.

Χρὴν & ἐχρῆν, ἀντὶ τȣ̃ χρή.

Χρῆναι. oportere.

Χρῆσαι. uide χράω.

Χρῆσθαι. uide χράομαι.

Χρησιμεύω. μ. εύσω. utilis ſum. Cyril. χρησιμεύσαι εἰς τὴν δημιουργίαν.

Χρήσιμος. ȣ.ὁ. pretioſus, utilis.

Χρῆσις. ιος. ἡ. uſus.

Χρησμολογία. ας. ἡ. oraculum.

Χρησμολόγος. ȣ. ὁ. fatidicus, oraculorum interpres.

Χρησμολογῶ. uaticinor.

Χρησμός. ȣ̃. ὁ. oraculum, reſponſum quod redditur à numine aliquo petẽtibus. Sed Hieronymus putat χρησμὸν dici, quoties deus per ſe reſpõdet

Χρησμοσύνη. indigentia, paupertas.

Χρησμῳδέω. μ. ήσω. π. ηκα. uaticinor, do reſponſum, oraculum reddo. Neutr. abſol.

Χρησμῴδημα. ατος. τὸ. &

Χρησμῳδία. ας. ἡ. oraculum, uaticiniũ.

Χρησμῳδός. ȣ̃ ὁ. ſortilegus, ariolus.

Χρῆσα Doricè pro χρή. oportet.

Χρηςέον. utendum.

Χρηςεύομαι. μ. εύσομαι. π. ευμαι. benignus ſum. Depon. abſol.

Χρηςήρ. qui dat oracula.

Χρηςηριάζομαι. μ. άσομαι. π. ασμαι. peto reſponſum. Depon. abſol.

Χρηςήριον. τὸ. oraculũ, locus uaticinij.

Χρήςης. ȣ. ὁ. fœnerator, creditor, uel etiam debitor.

Χρηςογραφία. ας. ἡ. artificiũ pingendĩ.

Χρηςολογία. ἡ. blandiloquentia.

Χρηςολόγος. blandus uerbis, re nõ item, qui uerborum comitate fruſtratur poſtulatores.

Χρηςοήθης. εος. ὁ. qui eſt probis moribus

Χρηςός. ȣ̃. ὁ. bonus, utilis, frugi, ſuauis, placidus, comis, benignus, facilis, commodus, humanus. Apud Lucian. χρηςῷ μάλα καὶ βαθεῖ τραύματι, alto grauiſsimóq; uulnere.

Χρηςότης. ἡ. benignitas, utilitas, ꝓbitas

Χρηςουργία. bonum opus.

Χρηςοφιλία. ας. ἡ. bonorum gratia & amicitia.

Χρηςόφιλος. ου. qui habet bonos amicos.

Χρήςωρ. ορος. ὁ. uates.

Χρηςῶς. rectè, utiliter.

Χρῆται Attice pro χρᾶται.

Χρία. formicarum domicilium.

Χρίμπτω. μ. ψω. appropinquo, fulcio, nitor, eijcio, ungo, obuio.

Χρίσις. ιος. ἡ. unctio.

Χρῖσμα. ατος. τὸ. unguentum, unctio.

Χριςόμαχος. ȣ. ὁ. hæreticus.

Χριςός. ȣ̃. ὁ. Chriſtus, & unctus adiectiuè.

Χρίω. μ. ίσω. π. ικα. lino, ungo. Actiu. accuſ.

Χρόα, & adiectione ι χροιά, Doricè. ας. ἡ. color. Eſt item accuſatiuus à χρὼς.

Χροανθής. lucidus, nitidus.

Χροΐζεσθαι. cutim tangere.

Χρόμαδος. ȣ. ὁ. ſtrepitus, ſtridor dentiũ, maxillarum & dentium colliſio.

Χρόμη. hinnitus, impetus, audacia.

Χρόμις. piſcis quidam.

Χρόμος. hinnitus.

Χρονιαῖος. ȣ. ὁ. diuturnus.

Χρονίζομαι, &

Χρονίζω. μ. ίσω. π. ικα. duro longo tempore, inueteraſco, perſeuero, Ariſtot. Ethicor. 9. Eſt etiam tardo, moror, & tardius uenio, Hippocr. Neutr.

absol. Bud. Com.

Χρονικός. ῆ. ὁ. temporalis, temporarius. Et τὰ χρονικά, obſeruationes temporum. Latini annales uocant, cum digeſta temporibus recenſentur.

Χρόνιος. ου. ὁ. diuturnus, tardus.

Χρονιώτερος. diuturnior, longior.

Χρονίως. longo tempore.

Χρόνος. ου. ὁ. tempus. Eſt propriè χρόνος, quoties de genere, modo, ſpatio ue temporis agitur, ueluti ſeculum, annus, menſis, dies, hora.

Χρονογραφία. temporum deſcriptio.

Χρονόγραφος. annalium ſcriptor.

Χρονολῆρος. ætate deſipiens.

Χρονοτριβέω. μ. ήσω. π. ηκα. tempus tero. Neutr.

Χρόνῳ. tandem.

Χρόνῳ δ᾽. poſt breui tempore.

Χρόνῳ ὕστερον. aliquanto poſt tempore.

Χρόομαι. μ. ώσομαι. π. ωμαι. coloro. De-

Χρυσαίζω. orno, κοσμῶ. (pon.

Χρυσαλλίδες. chryſallides quaſi aureliæ, animalia quædam.

Χρύσαμμος. aurea arena.

Χρυσαμοιβός. menſarius, campſor.

Χρυσάμπυξ. υκος. ὁ. habens auream habenā uel frænum aureū, uel mitrā.

Χρυσάνθεμον. τό. herbæ genus.

Χρυσάορος. ου. ὁ. χρυσάωρ.

Χρυσαυγέω. radio ut aurum, fulgeo. unde

Χρυσαυγοῦντα uocant ἀστράπτοντα, uel στίλβοντα.

Χρυσάωρ. ορος. ὁ. gerens enſem aureum.

Χρύσεος. ου. ὁ. aureus.

Χρυσελεφαντηλέκτροι ἀσπίδες. auro, ebore, electro facti clypei. Dictio eſt poëtica.

Χρυσένδετος. ου. ὁ. in auro ligatus.

Χρύσινος. ου. ὁ. aureus.

Χρυσηλάκατος. ου. ὁ. habens aureas ſagittas, uel telum aureum. Nam ἠλακάτη ſagitta eſt.

Χρυσήλατος. ex auro ductus, ex auro confectus.

Χρυσήνιος. χρυσήνιος.

Χρυσιδάριον. ου. τό. aurulum.

Χρυσίδες. aureæ crepidæ, aut phialæ.

Χρυσίζω. accipio aurum, in auri colorem reclino, aurum repræſento.

Χρυσήνιος. ου. ὁ. habens auratas habenas.

Χρυσίον. ου. τό. aurum, pudendum puerile.

Χρυσίς. uide χρυσίδες.

Χρυσῖτις. ιδος. ἡ. terra ubi ſunt minuta fruſta auri, auri ſpuma, & lapis Lydius quo aurum exploratur, ramentum auri, id eſt aurea arena.

Χρυσοβαφής. ὁ. auratus.

Χρυσόγαιον. habens ſolum aureum.

Χρυσοδαίδαλον. τό. pretioſum, ex auro fabrefactum.

Χρυσοδακτύλιος. ου. ὁ. aureum geſtans annulum.

Χρυσόδετος. ου. ὁ. auro ligatus.

Χρυσοειδής. έος. ὁ, ἡ. auro ſimilis, fuluus.

Χρυσοχοεῖον. fornax eſt ſiue alueus in quo aurum conflatur ac funditur.

Χρυσόθρονος. aureum thronum habens.

Χρυσόκαρπος. ſpecies hederæ ab aureo acinorum colore.

Χρυσοκέρατος. qui habet aurea cornua.

Χρυσόκολλα. chryſocolla, color uiridis quaſi auriglutinum, & ferculi genus è lini ſemine ac melle.

Χρυσοκόμη. ἡ. herba eſt.

Χρυσολάχανον. ου. τό. atriplex.

Χρυσόλοφος. ſquamis aureis tectus.

Χρυσόμαλλον. aureum uellus habens.

Χρυσομηλολόνθιον. animalculum quoddam ſcarabeo ſimile, coloris aurei.

Χρυσόνωτος. ου. ὁ. habens terga aurea.

Χρύσεος, uel contractè χρυσοῦς. ου. ὁ. aureus.

Χρυσοπάρυφος. ου. auro contextus.

Χρυσόπαστος. ου. auro interſparſus, intertextus, auratus.

Χρυσοπλύσιον. lauandi auri officina.

Χρυσόπολις. emporium Chalcidoniæ.

Χρυσόπρωρον. inaurata prora.

Χρυσοῦς. οῦ. aureus.

Χρυσόῤῥαπις. ιος. ὁ. habens baculum aureum, uel ῥαπίδας, id eſt crepidas aureas.

Χρυσός. οῦ. ὁ. aurum.

Χρυσόστομος. ου. ὁ. habens os aureum.

Χρυσότευκτος. ex auro fabrefactus.

Χρυσοτόρευτα. τὰ. uaſa aurea ſculpta, χρυσόγλυπτα.

Χρυσουργεῖον. τὸ τὸν χρυσὸν ὀρύττειν καὶ μεταλλεύειν.

Χρυσοϋφεῖς. οἱ. auro intexti.

Χρυσοϋφανής. έος. ὁ, ἡ. auratus deſuper, auro intertextus.

Χρυσοφορία. auri geſtatio ad pompam hominum.

Χρυσοφόρον. electrum, ab auri colore quem habet.

Χρυσοφόρος. ου. ὁ. aurifer.

Χρυσόφρυς. aurata genus piſcis.

Χρυσοφύλαξ. cuſtos auri.

Χρυσοχάλινος. auro infrænatus, & de ſole dicitur.

Χρυσοχοέω. μ. ήσω. π. ηκα. aurum fundo, id eſt conflo. Neut. abſol.

Χρυσοχοεῖον. τὸ χρυσοψυκτεῖον.

Χρυσοχόος. ου. ὁ. aurifex.

Χρυσόω. μ. ώσω. π. ωκα. inauro. Actiu. accuſ.

Χρύσωμα. ατος. τό. res aurea, uas.

Χρώζω. μ. ώσω. π. ωκα. coloro, appropinquo, cutim tango. Actiu. accuſ.

Χρῶμα. ατος. τό. color, nitor, cutis. Et χρώματα καὶ σχήματα τῶν τεχνῶν, ornamenta & lumina artium. Colores etiam Latini dicunt. Eſt etiam pars muſicæ ex tribus, quibus tota conficitur muſica, diatono, chromate, & harmonia.

Χρωματίζω. μ. ίσω. π. ικα. τὸ χρωννύω.

Χρωματικά. τά. ante tempus Marſiæ erant omnia muſica.

Χρωματισμός. οῦ. ὁ. coloratio.

Χρωννύω. coloro. Actiu. accuſ.

Χρώς. ωτός. ὁ. corpus.

Χρώς. οός. ὁ. corpus, color, cutis. Apud Lucianum χρῷ cuti, ſæpe pro χροΐ.

Χρωστήρ. ὁ χρωματίζων, colorans, infector.

Χρωτίζομαι. appropinquo, applico, coloror.

Χ Υ.

Χυδαῖος. ου. ὁ. uilis, uulgaris, abundans, cumulatio.

Χύδην. fuſim, abúdè, ſparſim, paſſim, uulgò, temere, uniuerſim.

Χυλίζω. ſuccum elicio.

Χύλισμα. τό. liquamentum.

Χυλός. οῦ. ὁ. ſuccus.

Χῦμα. ατος. τό. latitudo, copia, fluxus.

Χύμι. μ. ύσω. π. υκα. fundo. Neut accuſ.

Χυμός. οῦ. ὁ. humor, ſuccus, condimentum, guſtus. Hoc uocabulo medici tanquam Latino utuntur.

Χυρβιάζω μ. άσω. π. ακα. tripudio, exulto.

Χυῤῥοίδια. τά. porcelli.

Χύσις. ιος. ἡ. fuſio.

Χυτή. ῆς. ἡ. terra quæ infunditur mortuorum ſepulchris, cumulus, agger.

Χυτλάζειν. diffundere: proprie miſcere oleum aquæ, λούζειν, ungere.

Χύτλον. ου. τό. uas olearium, oleum cum aqua mixtum. Item luſtratio, Hom. exequiæ.

Χυτλόω μ. ώσω. π. ωκα. ungo, abſtergo ſordes, lauo.

Χυτὸν ἄργυρον. argentum uiuum.

Χυτός. οῦ. ὁ. fuſus, fuſilis, liquidus. Et χυτοί, fuſanei piſces, qui fuſim retibus (capiantur.

Χύτρα. ας. ἡ. olla.

Χυτρεοῦς. teſtaceus.

Χυτρεῖον. τό. locus ubi ollæ ſeruantur.
Χυτρεύς. έως. ὁ. figulus. (dam.
Χυτρίδιον. ου. τό. ollula. & mẽſura quæ-
Χυτρίζειν. in ollam ponere.
Χυτρίνδα. ας. ὁ. conuiualis ludus.
Χύτροι. feſtum erat Athenis, quod eo-dem die agebatur quo χόες, in quo omnis generis ſemina in olla elixa Baccho & Mercurio offerebãt. Agebatur uero decimatertia nouembris die. uide Suidam. Eſt & nomen urbis in Cypro.
Χύτρον. ου. τό. olla, χῶμα.
Χυτρόποδες. οἱ. ſuſtentacula ollarum, ollæ cum pedibus, foci. Hebræi cirim uocant.
Χύω. μ. ύσω. π. υκα. fundo. Vnde ἐς ἀφροδίσια ἐκκεχυμένος, dicitur in uenerem effuſus. Actiu. accuſ.

Χ Ω.

Χῶ. Dionyſ. lib. 2. ἐχώσθη, repletum eſt.
Χωκορνὸ. ῆς. malua hortenſis.
Χωλαβίζω. μ. ίσω. π. ικα. tumultuor.
Χωλαίνω. μ. ανῶ. claudico. Neut. abſol.
Χωλόω. μ. ώσω. π. ωκα. idem, mutilo, claudum reddo.
Χωλός. οῦ. ὁ. claudus, mãcus, hoc eſt τὰς χεῖρας πεπηρωμένος. Ponitur pro im-perfecto, ut mancus apud Latinos.
Χωλότης. ητος. ἡ. claudicatio.
Χῶμα. ατος. τό. agger terra aggeſta fa-ctus, cumulus terræ uel lapidũ. His aliquando Nilus coërcebatur. Plin. uocat moles. Item uallum, tumu-lus, ripa.
Χωμάτιον. ου. τό. aggellus.
Χῶμος. ου. χῶμα.
Χωνεία. ας. ἡ. &
Χωνεῖον. ου. &
Χωνευτήριον. ου. τό. fornax.
Χωνευτής. οῦ. ὁ. conflator.
Χωνευτός. οῦ. ὁ. conflatilis.
Χωνεύω. μ. εύσω. π. ευκα. cõflo. Neut. abſ.
Χώνη. ης. ἡ. infundibulum.
Χωννύω. μ. ύσω. π. υκα. obruo aggere. Actiu.
Χῶνος. agger, collis.
Χώομαι. iraſcor, σκύζομαι.
Χώρα. ας. ἡ. regio, ciuitas. Vtuntur eo uocabulo Græci, quemadmodum lo-ci Latini. Vnde κατὰ χώραν ἐᾶν ἀτιγεῖν, loco nõ mouere, non attingere. Κατὰ χώραν μένειν, in loco, uel in ſua claſſe manere, in ſua ſorte acquieſce-re. Iſocrat. ταῦτά δὲ κατὰ χώραν μένει, rata manent, & intacta. Κατὰ χώραν ἕκαστον δεῖ ἔχειν, ſuo quidq; loco poſitum eſt. Ἔξω κατὰ χώραν, reſi-ſtam hic & immorabor. Ἐν χώρᾳ κεῖσθαι, loco ſuo poſitum eſſe, hoc eſt, digeſtum eſſe, & compoſitum eſſe. cui opponitur ὅπως ἔτυχε, id eſt teme-rè. Χώραν ἐκλιπεῖν, locum relin-quere, & liberum ſeruare atq; inte-grum. Bud. Com.
Χῶραι. αἱ. ſpatiorum modi.
Χώραυλος. ὁ ἐπὶ χώρας διατρίβων.
Χωράφιον. ου. τό. ager ſationalis.
Χωρέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſum capax, capio, percipio. Item cedo, procedo, pro-gredior, ut ὁμόσε χωρεῖν τῇ ἀληθείᾳ, conferre pedem cum ueritate, pro-pius accedere ad ueritatem. Neutr. Ponitur imperſonaliter apud Ariſt. Hiſtor. 9. καὶ τοὺς κηφῆνας ἀποκτείνουσιν, ὅταν μηκέτι τὰ κηρία χωρῇ αὐτοῖς ἐργαζομένοις, Cum iam locus non eſt. ὅταν χώρα οὐκ ᾖ, cum iam ipſis opificibus locus capax nõ eſt opificij, hoc eſt ὅταν μηκέτι τὰ κηρία χωρῇ τὸ μέλι. Bud. Cõ.
Χώρημα. ατος. τό. alueus.
Χώρησις. εως. ἡ. capacitas, ſeceſſus.
Χωρητικός. οῦ. ὁ. capax.
Χώρια. τά. præſidia, loca munita.
Χωριάζω. μ. άσω. π. ακα. ruſticor. Neut. abſol.

Χωριαμός. arca, ciſta.
Χωρίδιον. ου. τὸ. agellus, prædiolum.
Χωρίζομαι, &
Χωρίζω. μ. ίσω. π. ικα. ſeparo, ſecerno, regredior. Ioſeph. lib. 1. ἀπὸ τῶν πό- μων χωρίζεται. Actiu. accuſ.
Χωρικός. οῦ. ὁ. ruſticus.
Χωρίον. ου. τὸ. ager, locus, regio, prædiũ, uilla, fundum, ſpatium. Item pro ſecundis, id eſt membrana illa, qua partus obuolutus utero prodit. Alij χορίον cum o ſcribunt. Sic dictum, quia χώρημα, id eſt ſpatium & locum fœtui dat.
Χωρίς. ſine, ſeorſum, ſeparatim. geniti- uo iungitur. & procul ſine caſu. χωρὶς εἰ μὴ τόδε, uel χωρὶς ἢ τόδε, hoc excepto.
Χωρισμός. οῦ. ὁ. ſeparatio.
Χωριστός. οῦ. ὁ. ſeparabilis. τὰ χώριστα, ab- ſtracta.
Χωρίτης. ου. ὁ. agreſtis, ὁ ἄγροικος.
Χωρῖτις. ἡ. indigena, uillica.
Χωροβατεῖν. in loco aliquo circumire.
Χωρονομέω. μ. ήσω. π. ηκα. iraſcor, ὀργί- ζομαι.
Χῶρος. ου. ὁ. locus, ager, ſpatium.
Χωροσχολεῖν. loco detentus.
Χωροφύλαξ. ακος. ὁ. ſaltuarius.
Χόω. contriſto, moleſto, iraſcor.

Ψ Α.

ΨΆγιον. ου. τὸ. obliquum, πλάγιον, λοξὸν, ἐπικεκλιμένον.
Ψαδαρός, &
Ψαδυρός. οῦ. ὁ. putris, arenidus, arenulentus, friabilis, infirmus, imbecillis.
Ψαθάπτειν. λειῶν, ψηλαφᾶν, contrectare turpiter, maſturbare.

Ψαθαρός. οῦ. ὁ. tener, delicatus. Item putris, fragilis, aridus, ſicut ψαδαρός.
Ψαθυρός. οῦ. ὁ. idem quod ψαδυρός.
Ψαιδρός. οῦ. ὁ. planus, læuigatus, tenuis, ſubtilis, ſplendidus.
Ψακάζω. roro, aſpergo.
Ψάκαλον. ου. τὸ. agnus.
Ψαίρω. μ. αρῶ. accelero, innato, attingo, ἀθρόως τι ποιῶ. Neutr. abſol.
Ψαιστός. οῦ. ὁ. placẽta, libum, farina cum oleo cocta.
Ψάκαλον. idem quod ἔμβρυον aliquando, & infans nuper editus. Vnde apud Sophoclem ψακαλοῦχοι uocantur matres.
Ψακάς. gutta, ſtilla, &
Ψακάζω. aſpergo.
Ψαλάσσω. attrecto, πινάσσω, ψηλαφῶ, λειῶ, ψαύω, ψάλλω.
Ψαλίς. ίδος. ἡ. forſex, acus, fornix, telum, impetus.
Ψάλιον. ornamentum equi, annulus, frænum, armilla.
Ψάλλω. μ. αλῶ. π. αλκα. canto, pulſo.
Ψάλλομαι ἐγὼ, pro ἀκροῶμαι τοῦ ψάλτου. Actiu. accuſ.
Ψαλμίας. tibicina.
Ψαλμός. οῦ. ὁ. pſalmus, cantus, cithara pulſatio.
Ψαλμῳδός, &
Ψαλτήρ, &
Ψάλτης. ου. ὁ. pſaltes, cantor.
Ψάλτιγξ. γος. cithara, aliàs ψάλιγξ.
Ψαλτός. οῦ. ὁ. cantabilis.
Ψάλτρια. ας. ἡ. fidicina.
Ψάϊξ. ſcintilla.
Ψάμαθος. ου. ὁ. arena. Accipitur pro ipſo litore apud Sophoclem.
Ψαμαθώδης. εος. ὁ, ἡ. arenoſus.
Ψαμίς. ίδος. fornix. Accipitur & pro aquæductu.

Ψαμμακόσια. τά. arenarum numerum æquantia, hoc eſt innumera.

Ψάμμος.ου.ἡ.arena, ſabulum, ἄμμος.

Ψαισμός. nauſea.

Ψάρ. auis quædam, paſſer, & genus triremis.

Ψαρός.οῦ.ὁ.uelox, ἀπὸ τοῦ ψαίρειν. Eſt etiã coloris ſpecies, ποικίλος. unde & ψαροὶ ἵπποι, ὧν τὸ χρῶμα ...

Ψαφάμμην. idem eſt quod ψαμάθην.

Ψαυκροπόδης. uelox. Epitheton equi, quod ſummis tantum pedibus inter curſum tangat terram.

Ψαυκρός. οῦ.ὁ. celer, leuis, tenuis, delicatus. ἀπὸ τοῦ ἄκρως ψαύειν.

Ψαυστόν. attactum.

Ψαύω. μ. ψαύσω. π. ἔψαυκα. tango, palpo, ſtringo.

Ψάφαξ. calculus apud Aeoles, qui lingua communi ψῆφος dicitur.

Ψαφαρός. οῦ.ὁ,ἡ. tenuis, imbecillis, friabilis, cano ſitu obductus, mali coloris, obſcurus, ψαδαρός.

Ψάφιγξ, pro ψῆφος. calculus: quemadmodum λάιγξ lapis, pro λᾶας.

Ψαφορία. ας. ἡ. fragilitas quæ fit ſqualore.

Ψάω μ. ψήσω.π.ἔψηκα.rado, planum facio ſiue corrigo. Actiu.accuſ.

Ψ Ε.

Ψέ, pro σφᾶς. ipſas Doricè.

Ψέγμα.ατος.τὸ.uituperium.

Ψέγος. ſepulchrum.

Ψέγω.μ.ψέξω.π. ἔψεχα. uitupero, carpo, improbo, culpo. Actiu.accuſ.

Ψεδνός.οῦ.ὁ. rarus, rarus capillis & impexis, tenuis, caluus.

Ψέδω. curo, curam gero.

Ψέρω.μ.ψερῶ. corrumpo.

Ψεκαζόμενοι. madefacti.

Ψεκάζω. ſtillo, guttatim defluo.

Ψεκάς. άδος. ἡ. aſperſio illa ac uelut irroratio, quoties minutiſſimis guttulis irrigantur, ut pluuia rori ſimillima. Ponitur & pro alijs minutis rebus, ſicut aurum inter arenam. Ψεκάδες etiam dicuntur ancillæ quæ delicatarum matronarum capillos medicato fuco conſpergunt.

Ψεκτός.οῦ.ὁ.uituperabilis.

Ψελλίζομαι. μ. ίσομαι. π.ισμαι. &

Ψελλίζω.μ.ίσω.π.ικα.τὸ ψελλομαι. Bud. Com.

Ψέλλιον.ου. τὸ armilla, fræni pars eſt iuxta mentum.

Ψέλλισμα.ατος.τὸ. balbuties.

Ψέλλισμα. τὸ ψέλλιον.

Ψελλός.οῦ.ὁ. qui literam aliquam aut ſyllabam in pronũtiatione eximit, balbutiens, balbus.

Ψελλότης. τητος. hoc ipſum uitium.

Ψέλλω. balbutio, dictiones non bene pronuntio, malè loquor. Accipitur pro nugor, blatero & abſurdè loquor

Ψεδυνός. uertebra, σπόνδυλος.

Ψευδάγγελος.ου.ὁ. falſus nuntius, falſa nuntians.

Ψευδάκιος. mendax.

Ψευδενέδρα.ας.ἡ.fictæ inſidiæ.

Ψευδεπεῖν. mendacia dicere.

Ψευδεπιγραφεῖν. librum falſo nomine inſcribere.

Ψευδεπίγραφος. ὁ. falſo inſcriptus.

Ψευδῆ. mendaciter, faſo, ψευδῶς.

Ψευδηγόρος. ὁ. ψευδολόγος.

Ψεύδης. εος. ὁ,ἡ. mendax.

Ψευδολογέω.μ.ήσω.π.ηκα. mendaciter dico. Actiu.accuſ.

Ψευδολογία. mendacium.

Ψευδολόγος. mendax, uaniloquus.

Ψευδοκλητεία. eſt accuſatio apparitoris, qui falſo renuntiauit ſe quempiam in ius uocaſſe, ob eamq; renuntiationẽ is qui uocatus eſſe dicitur, in fraudem deſerti uadimonij incidit. Bud. Com.

Ψεύδομαι. μ. ψεύσομαι. π. ἔψευσμαι. mentior. Vnde ἐψευσμένος, qui mentitus eſt. Et τὰ ἐψευσμένα, uana & falſò dicta. Item ut κατεψευσμένοι λόγοι à Pauſ. dictum eſt, quod Antiph. de falſo teſtimonio dixit: ſic ementitus eſt, de uaniloquo dicitur, & ementita auſpicia per Græcorũ imitationem apud Ciceronem in Anton. Ψεύδομαι σ' etiam dicunt pro fallo, fruſtror, & ludificor. Ψεύδομαι τἀληθοῦς, aberro à ueritate. Ψευσθῆς τῆς ἐλπίδος, ſpe falſus. Depon. Bud. Com.

Ψευδομαντεύομαι. uana & falſa reddo oracula.

Ψευδόμαντις. falſus uates, mendax coniector.

Ψευδομάρτυρ. υρος. ὁ. falſus teſtis.

Ψευδομαρτυρία. falſum teſtimonium.

Ψευδομαρτυρεῖν. falſum teſtificari.

Ψευδομαρτυριῶν ἁλῶναι, uel ψευδομαρτυριῶν ἁλῶναι. falſæ teſtificationis conuictum eſſe.

Ψευδομαρτυριῶν ἀγωνίζεσθαι. cauſam falſi teſtimonij dicere. Bud. Com.

Ψευδομυθία. mendacium.

Ψευδομυθῶ. mentior.

Ψευδόπυρα. falſos ignes appellabant, quibus ad territandos hoſtes utebantur, ut ingens exercitus eſſe crederetur.

Ψεύδορκος. ου. ὁ. periurus.

Ψεῦδος. ους. τὸ. mendaciũ, falſum, commentum. Sciendum hoc nomen aliquãdo cum proprijs nominibus componi, ut ψευδαλέξανδρος, ψευδονέρων: in quibus non fallax aut mendax eſt intelligẽdus, ſed homo omnibus modis ſimillimus Alexãdro uel Neroni. Ita ψευδοφίλιππος, qui ob ſimilitudinem pro Philippo falſò à quibuſdam habitus fuit.

Ψευδοσελήνη. luna obſcura.

Ψευδοφανῶ. falſo lucere lumine.

Ψευδοφανής. ἐος. ὁ, ἡ. adulterina luce ſplendens, ut luna.

Ψευδόχρυσος. τὸ. aurum arte mentientia.

Ψεύδω. μ. ψεύσω. π. ευκα. fallo. Actiu. accuſ.

Ψευδώνυμος. ου. ὁ. falſi nominis, ψευδολόγος.

Ψευδῶς. mendaciter.

Ψεύστης. ου. ὁ. mendax, uanus.

Ψέφαρος. obſcurus, niger.

Ψέφος. τὸ. obſcuritas, tenebræ.

Ψέφω. curo, λυπῶ.

Ψ Η.

Ψῆγμα. ατος. τὸ. flos æris, arena unde fit aurum, & ramentum, quaſi auream ſcobem dixeris. Item fruſtum, ſtilla.

Ψηνιδών. ῶνος. ὁ. puluis, κονιορτός.

Ψηκτός. ου. ὁ. modius.

Ψήκτρα. ας. ἡ. ſtrigilis, ξύστρα, στλεγγίς.

Ψηλαφάω, &

Ψηλαφέω. μ. ήσω. π. ηκα. contrecto, palporem, obſcura ueſtigo.

Ψηλάφησις. ιος. ἡ. palpatio, contrectãtio, fricatio.

Ψηλαφητός. οῦ. ὁ. palpabilis.

Ψήν. fructus palmæ maſculæ, quemadmodum βάλανοι fructus fœmellæ. tribuunt enim huic arbori, ut alij multis, utrunq; ſexum. Item ψῆνες, uermes quidã qui in groſsis naſcuntur, culices.

Ψηνίζω. rado, polio, σμήχω.

Ψηνός. οῦ. ὁ. caluus, φαλακρός, rarus, ψεδνός, ridiculus, iocoſus.

Ψηφίς. ου. ὁ. tabella abaci.

Ψήρ. ὁ. ficarius culex, ſturnus.

Ψηρός. ὁ. aridus, ξηρός.

Ψῆττα. genus piſcitij.

Ψηφίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. cum deliberatiõe decerno, ſciſco, iudico, ſententiam fero. Item condemno, καταψηφίζομαι. Bud. Com.

Ψηφίζω. μ. ίσω. π. ικα. cōputo. Acti. acc.
Ψήφινος. ου. ὁ. ſapiens.
Ψηφὶς. ίδος. ἡ. lapillus, calculus.
Ψήφισμα. ατος. τό. iudicium, decretum per ſuffragia, plebiſcitum.
Ψηφιστής. οῦ. ὁ. ſuffragator, calculator.
Ψηφοδέτης. ου. ὁ. teſſelarius.
Ψηφολογική. ars calculandi.
Ψηφολόγος. ου. ὁ. ſaccularius, ψηφοπαίκτης.
Ψῆφον ἐπαγαγεῖν. cenſere, iubere, id eſt opinari ut nunc dicunt, proponere calculum.
Ψηφοπαίκτης. ου. ὁ. ſaccularius, id eſt calcularius impoſtor, ut qui fallaci ratiocinatione ſcitè ac lepidè hominibus imponit.
Ψηφοποιός. οῦ. ὁ. q fert aut dat ſententiã.
Ψῆφος. ου. ἡ. calculus, hoc eſt ratio ſiue computum. Item calculus, hoc eſt teſſera, decretum, ſuffragium: et maxime ad forum pertinet, ut ψῆφον φέρειν, ferre ſuffragium et ſententiam. Sic ψῆφον τίθεσθαι, & γνώμην θέσθαι. Item προτιθέναι ψῆφον, & ἀναδιδόναι, pro permittere ut ſententiam dicant, apud eundem Demoſth. Inde quoque ψῆφοι σώζουσαι dicuntur, qui etiam ὑγιεῖς & πλήρεις uocabantur: & ψῆφοι καθαιροῦσαι, quæ etiam ἀνηροῦσαι dicuntur, & τετρυπημέναι. Et ἴσας ψήφους dicebant, cum adæquaſſe iudices ſignificare uolebant. Bud. Comment.
Ψηφοφορία. ας. ἡ. ſuffragium, apparatio.
Ψηφοφορέω. calculum fero. Activ. accuſ. Dionyſ. ἅπασαι τὸν Τύλλιον ψηφοφορῆσαι, Tullius omne punctum tulit, omnia habuit ſuffragia.
Ψηφῶν. ratiocinans, curans, meditatus.
Ψηχρός. οῦ. tenuis, λεπτός.
Ψήχω. μ. ήξω. π. ηχα. ψίζω, ξύω, placeo, manſuefacio, abſtergo. Acti. accuſ.

Ψ Ι.

Ψιαδῶ. ludo.
Ψίαθος. ſtorea.
Ψιαθοπλόκοι. ſtorearum, contextores.
Ψιάς. άδος. ἡ. gutta, ros, ψακάς.
Ψιβδῶ. ſufflo, pedo.
Ψιδρακία. puſtulæ genus.
Ψίδωνες, uel ψιδόνες. calumniatores, ſuſurrones, ψίθυροι.
Ψίζομαι. fleo, κλαίω.
Ψίθος. ου. ὁ. conuicium.
Ψίθυρ. υρος. ὁ. ſuſurro, murmur.
Ψιθυρίζω. μ. ίσω. π. ικα. ſuſurro, clam in aurem loquor. De folijs propriè dicitur, quæ uento inter ſe colliſa ſtrident. Neutr. abſol.
Ψιθύρισμα. ατος. τό. ſuſurrus.
Ψιθυρισμός. οῦ. ὁ. murmur, ſuſurrus, ſtridor.
Ψιθυριστής. οῦ. ὁ. &
Ψίθυρος. ου. ὁ. &
Ψιθυρρός. οῦ. ὁ. ſuſurro, ſtridulus, loquax.
Ψιλαγία. turma uirorum ducentorum quinquaginta ſex.
Ψίλιος. ου. ὁ. obliquus, ſupinus.
Ψιλοκόρσης. ου. qui raris eſt capillis, recaluaſter.
Ψιλομετρία. ας. ἡ. carminis tenuitas.
Ψιλός. οῦ. ὁ. nudus, tenuis, rarus, ſolus, paruus, uilis, imbecillus. Item uolucer, pennatus, leuis. Ponitur & pro milite leuis armaturæ, quos Latini uelites uocant.
Ψιλὸς λόγος. ſoluta oratio.
Ψιλόω. μ. ώσω. π. ωκα. nudo. Acti. accuſ.
Ψίλωθρον. ου. τό. pſilothrum, unguentum depilatorium, σποδός.
Ψιλῶς. leuiter, ſimpliciter, ἁπλῶς.
Ψίλωσις. denudatio.
Ψιλωτής. οῦ. ὁ. qui non amat aſpirationem.

Ψίμαρον. ἀνδιᾶον.

Ψιμύθιον. color meretricius, fucus, ceruſa.

Ψιμυθιόω. ῶ. ώσω. ωκα. frico albo colore.

Ψίν. ipſis, ipſum.

Ψίναθος. caprea.

Ψινάζω. folijs defluo, φυλλοῤῥοῶ.

Ψινύθιον. uile, uitioſum.

Ψίξ. χός. ὁ. qui fricat albo colore.

Ψιττακία. muliebris calceamēti genus.

Ψιττίον. buccella, mica.

Ψιττακώδης. εος. ὁ, ἡ. paſſeris ſiue rumbi effigiem repræſentans.

Ψίττον. cito, ocyus.

Ψίχα. ας. ἡ. &

Ψίχιον. ου. τὸ. mica.

Ψίχω, &

Ψίω. cibo præmanſo nutrio, ἐμβρωματίζω.

ΨΟ.

Ψόα. lumbus, & ὀσφύϊα.

Ψογερόν. ου. τὸ. αἰσχρὸν, μεμπτὸν, ἐπίψογον, turpe, reprehendendum.

Ψόγιον. idem. Et

Ψόγος. ου. ὁ. uituperium, dedecus, infamia.

Ψόθος. ἀκαθαρσία, ſcabies. & ψοθὸς, niger, ſqualidus.

Ψοῖα. ας. ἡ. ψόα, lumbus.

Ψοίθυς. ου. ὁ glorioſus, arrogans.

Ψοῖθος. cinis, ſtercus.

Ψολόεις. όεντος. ὁ. ardens, ſtatim perdēs, fuliginoſus, fumoſus.

Ψολοκομπία. iactantia, ἀλαζονεία.

Ψόλος. ου. ὁ. fumus, fuligo. (Neutr.

Ψοφέω. ῶ. ήσω. ῶ. κα. ſtrepo, obſtrepo.

Ψοφητικά. τὰ. quæ ſtrepitum edunt.

Ψοφοδεής. έος. ὁ, ἡ. formidoloſus, probri metuens, meticuloſus, ad omnem ſtrepitum expaueſcens.

Ψοφωδῶς. tumultoſè.

Ψοφοποιός. οῦ. ὁ. ſtrepitum faciens.

Ψόφος. ου. ὁ. ſtrepitus.

Ψύα. ψοία, lumbus.

Ψυγεῖον. uas, uel locus in quo aqua refrigeratur.

Ψυγμός. οῦ. ὁ. refrigeratio.

Ψυδράκιον, uel ψυδράκιον. paulo durior puſtula eſt, ſubalbida, acuta ſimilis phlyctanis, hoc eſt bullis, quæ ab igne excitantur.

Ψυθίζομαι. murmuro, γογγύζω.

Ψύζουσα. ης. ἡ. inſpirans.

Ψυκτήρ. ῆρος. ὁ. &

Ψυκτηρίδιον. uaſculum in conuiuio poni ſolitum ad uinū refrigerandum, uas pelicatum.

Ψυκτηρία. nemoroſus & opacus locus.

Ψυκτικός. οῦ. ὁ. refrigeratorius.

Ψύλλα. ης. ἡ. pulex.

Ψύλλιον. ου. τὸ. pſyllium herba.

Ψύλλοι. Libyæ populus, qui non ſolum ipſi non læduntur à ſerpentibus, uerum etiam ab alijs qui morſi fuerint, uenenum exugunt. Vnde diuus Hieronymus Pammachium ψύλλον uocat, quòd ψύλλον quendam ageret, ſuccurrens aduerſus obtrectatorū uenena.

Ψύξις. ιος. ἡ. frigiditas.

Ψυρία. ας. ἡ. inſula iuxta Chium, quæ ψύρα etiam dicitur.

Ψυρὶς γῆ. terra tenuis, continens.

Ψύττω. ſpuo.

Ψυχαγωγέω. ῶ. ήσω. ῶ. κα. conſolor, delecto, oblecto animam: & generaliter pro oblecto. Ψυχαγωγὸν etiam Mercurius dicitur ἀντὶ τοῦ ψυχαγωγεῖν, & animas ducere, qui ob id etiam ψυχοπομπὸς dicitur. Vnde illud Maronis, Hac animas ille euocat orco. Aſtin. accuſ. iung.

Ψυχαγωγία. ας. ἡ. delectatio, ſolatium, recreatio, refrigerium, amœnitas. Eſt etiam uaticinandi genus, cum animæ carminibus ducuntur ab inferis.

Ψυχαγωγός. οῦ. ὁ. epitheton Mercurij, quòd animas deducat. Et ψυχαγωγὸς Pitho, quaſi flexanima. Aliquãdo ponitur pro deceptore.

Ψυχάζω. refrigero. περὶ τὸ ψύχος, καὶ τὸ πνεῦμα διατρίβω, reſpiro.

Ψυχάριον. ου. τό. animula.

Ψύχανος. ου. ὁ. frigidus.

Ψυχασμός. οῦ. ὁ. frigiditas.

Ψυχέμπορος. ου. ὁ. qui homines emit & uendit, mango.

Ψυχή. ῆς. ἡ. anima, ſpiritus, ingenium.

Ψυχικός. οῦ. ὁ. animalis.

Ψυχόλεθρος. pernicies animarum.

Ψυχομαχεῖν. ad extremum uſq; ſpiritum pugnare, uſq; ad extremam dimicationem contendere.

Ψυχοῤῥαγοῦντες. οἱ. frigore pereuntes. à

Ψυχοῤῥαγῶ. frigore pereo, animo deficio, palpito.

Ψυχοῤῥοφεῖν. τὴν ψυχὴν ἐκπίνειν.

Ψύχος. εος. τό. frigus, refrigeratio, uentus.

Ψυχοφθόρος. ου. ὁ. lætifer.

Ψυχρήλατος. ου. ὁ. curſus ad frigus.

Ψυχρολογεῖν. frigida uerba ineptaq; & ſcurrilia fundere, uel rem paruam multis & magnis uerbis extollere.

Ψυχρολογία. frigidus & inanis ſermo.

Ψυχρολόγος. leuis, frigidus, uanus, qui ineptis & futilibus & abſurdis uerbis uti ſolet.

Ψυχρολουτοῦντες. οἱ. frigidis utentes balneis.

Ψυχρολουτρῶ, &

Ψυχρολουτῶ. frigida lauor.

Ψυχροποιητικός. frigus faciens. epitheton febris.

Ψυχροποσία. ας. ἡ. frigida potatio.

Ψυχροποτῶν. ὁ. frigidam potans.

Ψύχρος. ου. ὁ. Pſychrus fluuij nomen.

Ψυχρός. οῦ. ὁ. frigidus. Vnde & pro abſurdo ponitur, nec plauſu excipiendo, ſicut frigidus Latinè. Aliquando pro imbecilli.

Ψυχρότης. frigiditas. Vſurpatur etiam eo modo, quo frigus Latinis, cũ pro riſu & gratia uel fauore ſperato, res in diuerſum exijt.

Ψύχω. μ. ύξω. π. υχα. τὸ ψυχάζω, frigefacio, poſt calorem recreo, flo, uentum facio. Actiu. accuſ.

Ψ Ω.

Ψῶ. uox ruſticorum apud Iones. Item uerbum pro tango, attenuo, ſcindo, tero.

Ψώδιξ. ικος. ἡ. lingua.

Ψώθια. inferior panis cruſta.

Ψωΐα. ἡ. putris, maleolentia.

Ψωλή. ῆς. ἡ. mentula.

Ψωλάκυθος. ου. ὁ. nulla re dignus.

Ψωλός. οῦ. ὁ. ſine præputio, hernioſus.

Ψωμίζω. ῶ. &

Ψωμίζω. μ. ίσω. π. ικα. non eſt ſimpliciter nutrio, ſed indulgenter paſco, ueluti minutatim inſipato pane, ac fruſtillatim conciſo cibo, id quod apud nonnullos fit erga eos quibus fauent in conuiuijs. Actiu. accuſ.

Ψώμιον. ου. τό. buccella, offula panis intincta iuri.

Ψώμισμα. ατος. τό. nutritio, mica panis.

Ψωμοκόλακες. οἱ. paraſiti.

Ψωμόλεθρος. uorax, πολυφάγος.

Ψωμοποιός. ὁ. faciendi iuris artifex.

Ψωμός. οῦ. ὁ. maſſa panis, fruſtum, buccella.

Ψώρα. ας. ἡ. ſcabies, non omnino diſsimilis lepræ, niſi quòd ψώρα magis in ſumma pelle uerſetur, lepra uero altius penetret.

Ψωράλεος. ου. ὁ. ſcabioſus.

Ψωρίασις. ψώρα.

Ψωρικά. ῶν. medicamenta contra ſcabiem.

Ψωριῶ. ſcabie laboro.

Ψῶρος. πολυψαφής.
Ψωροφθαλμία. oculorum ſcabies, ſcabra lippitudo.
Ψῶχος. terra arenoſa.
Ψωχώδης. ους. ὁ, ἡ. ſcabioſus, ſcaber.
Ψώχω. μ. ψώξω. π. ἔψωχα. confrico, in minutas partes ſeco, tero, attenuo, lauo, polio, commoueo. Actiu. accuſ.

Ω.

Ω cum circumflexo aduerbiũ eſt uocandi, ſed ὢ cum acuto dolẽdi, & ponitur ſine caſu. Greg. ὢ τῆς ἐρημίας ὀδύρεται τὴν ἡμετέραν σύγχυσιν. Sic Vergil. O quæ iam ſatis ima dehiſcat Terra mihi? Interdum cum genitiuo, ut ὢ τύχης, ὢ τῆς ἐμῆς ἀθλιότητος. Aliquãdo eſt admirantis, ut ὢ πρὸς θεῶν τῆς συμφορᾶς, id eſt (ut Cic. inquit) O dij immortales, rem miſeram & calamitoſam. Greg. ὢ τοῦ θαύματος, ô rei miraculũ. Iungitur et recto. Iulianus ad Liban. ὢ λόγος, ὢ φρένες. Interdũ uenit ſubaudiendum. Plato de Rep. 6. ἄπολλον δαιμονίας ὑπερβολῆς, pro ὢ ἄπολλον. Bud. Com.
Ὧ. ideo, quapropter, ſuo.
ᾯ δή. ea ratione qua.
Ὦ τᾶν. ô amice, ſocie, chariſſime. In utroque numero inuenitur.

Ω Α.

Ὦα. ora ueſtis, reno, pellis ouina. Subſcribitur autẽ ι, quia ab οἶα fit, quod ouem ſignificat.
Ὤα. ας. ἡ. faſtigium.
Ὠαναβρός. ὁ. mollis.
Ὦας. auris, & ἀάω, audiam, ἀΐω.

Ω Β.

Ὠβά. tribus.

Ω Γ.

Ὠγαθέ, pro ὦ ἀγαθέ. ô bone.
Ὤγενος. priſcus deus. unde
Ὠγενίδαι, &
Ὠγενίδης, &
Ὠγένιοι. priſci, antiqui.
Ὠγήν. oceanus.
Ὠγμός. clamor.
Ὠγύγιον. priſcum, antiquum.
Ὤγυγος. ὁ. rex antiquus Thebanorum, à quo portæ Ogygiæ dictæ ſunt.
Ὤγυρις. ſtagnum.

Ω Δ.

Ὦδα. olui, ab ὄζω.
Ὧδε. hic, huc, ſic, hoc modo. ὧδε εἰπεῖν, ut ſic dicam, ut breuiter dicam.
Ὧδε κἀκεῖσε. huc & illuc.
Ὤδει. tumuit. à uerbo οἰδῶ.
Ὠδεῖον. ου. τό. locus ubi cantatur, locus choro & ſymphoniacis deſtinatus. Cæl. lib. 15. ca. 12.
Ὡδί πως. ſic, quodammodo, iſto modo, hoc modo, ad hunc ferè modum.
Ὠδή. ῆς. cantus, ab ἀοιδὴ, α & ο mutatis in ω, cum iota ſubſcripto.
Ὡδί. ὧδε, hoc loco. ὡδί, ſic, hoc modo.
Ὠδικός. ἡ. ὁ. canorus.
Ὠδικώτερον. canorius.
Ὠδίν. ῖνος. ἡ. dolor partus.
Ὠδίνω. μ. ινῶ. doleo in partu, parturio. Accipitur ſimpliciter pro doleo. Interdum pro tumeo.
Ὠδίς. ῖνος. ἡ. uexatio partus, parturigo.
Ὠδός. ἀοιδός, cantor.
Ὠδύσσομαι. iraſcor, doleo, lugeo, ὀδύρομαι

Ω Ε.

Ὢι. aduerbium dolentis.

Ω Ζ.

Ὤζειν. clamare.

Ω Η.

Ὤετο. putabat. à uerbo οἴομαι.

Ω Θ.

Ὠθέομαι, &

ὠθέω

Ὠθέω. μ. ἔσω. π. κα. expello, impello, impreſsionem do (ut dixit Liuius) pungo, obijcio. ὠθοῦμαι tamen interdum paſsiuè accipitur.

Ὠθίζονται dicuntur qui conferta turba conflictantur, uel in prætorijs, & ædibus magiſtratuum ſummam reip. tenentium, Syneſ. πυλαιμαχία, & Luciano. Et idem, βαβαὶ ὡς πλήρης μὲν ἡ ἄνοδος ὠθιζομένων, &c. audito præconio præmium pronuntiante.

Quoniam uero in huiuſcemodi protruſione, & nixu conflictante, ſolent homines interdum altercari & rixari, ideo factum eſt, ut pro diſcrepare & uerbis contendere ponatur, & in unam ſententiam conuenire non poſſe, Herodo. in Thal. Ponitur etiam pro irruere & irrumpere in locum periculoſum, Gregor. 2. cont. Iul. & apud eundem, πρὸς τὸ ξίφος ὠθίζονται, id eſt, in gladium uel uenabulum ſeſe obtrudere, in aduerſum mucronem obniti. Sed

Ὠθίζω. uexo, concutio, uiolenter tracto. Bud. Com. Ab ὠθίζονται dicitur

Ὠθισμός. οῦ. ὁ. impulſio, & turbulenta altercatio inter ſe diſcrepantium, Lucia. Gregor. pro conflictatione plebis miſcellaneæ poſuit.

Ὤθομαι, &

Ὤθω. μ. ὤσω. π. ὦκα. idem quod ὠθέομαι, & ὠθέω. Vnde ὦσε κατὰ τῶν σπλάγχνων, pugione confodit.

Ω I.

Ὤια. fimbria, extremitas, pellis ouina, moleſtia.

Ὤιγνυντο. patuerunt. ab οἰγνύομαι.

Ὤιξε. aperuit. ab οἴγω οἴξω, aperio.

Ω K.

Ὦκα, pro ὠκέα, ſiue ὠκέα ſyncopa: & idem quod

Ὠκέως. celeriter.

Ὠκεανός. oceanus, mare ambiens orbem terrarum.

Ὠκιμοειδές. ocimaſtrum herba.

Ὤκιστα. uelociſsimè.

Ὤκιστος. ου. ὁ. uelociſsimus.

Ὠκιμβάζω. perturbo, tumultuor, milito

Ὤκτειρε. miſertus eſt, ab οἰκτείρω.

Ὠκύαλος. ου. ὁ. uelox in mari, epitheton nauis.

Ὠκύμολος. ου. ὁ. ſtatim proficiſcens.

Ὤκυμον. ου. τό. ocymum herba. à celeritate naſcendi ſic appellata.

Ὠκύμορος. ου. ὁ. cito periturus, cito afferens perniciem.

Ὠκύνω. accelero, ὀξύνω.

Ὠκυπέτης. ου. ὁ. celeriter uolans.

Ὠκύπορος. fluuij aut nauis epitheton, quòd celeriter uel rapidè feratur.

Ὠκύπους. οδος. ὁ, ἡ. celer pedes.

Ὠκύπτερα. τά. pennæ.

Ὠκύπτερος. ου. ὁ. celeriter uolans, pernix.

Ὠκύρροος. celeriter fluens.

Ὠκύς. έος. ὁ. citus, ὀξύς, ταχύς.

Ὠκύτης. celeritas.

Ὠκυτόκιον. medicamentum partum accelerans.

Ω Λ.

Ὦλαξ, pro αὖλαξ. ſulcus.

Ὠλίκρανα, id eſt ὁ ἀγκών, apud Suidam: & ὠλέκρανον, ὁ ἀγκών apud Heſych. Sunt qui ὠλέκρανον lacertum interpretentur.

Ὠλένη. ης. ἡ. &

Ὠλενος. ου. ὁ. ulna, manus, palma. ἀπὸ τοῦ δι᾽ αὐτῶν ὁλοῦσθαι τὰς πράξεις, τουτέστι πληροῦσθαι.

Ὠλεσίκαρποι. arbores infructuoſæ. Epitheton ſalicum, uel quòd fructus cito amittant, uel quòd ſteriles faciat fructus epotus.

Ὦλλος pro ὁ ἄλλος. alius.

Ὦλξ. κος. ſulcus. Pro eo magis in uſu eſt ὦλαξ.

Ὠλόκρανον. ου. gibber, pars corporis.

Ὠλόγιος. malus, obſcurus, longus, acutus, magnus.

Ὤλῷστα pro ὦ λῷστε, id eſt ὦ βέλτιστε, ὦ optime, Suid.

Ω M.

Ὠμαδίς. in humeris.

Ὠμαλδύς. ulcus ante tempus in cicatrīce inductum.

Ὠμαχθής. έος. ὁ, ἡ. onus humeris imponens.

Ὤμβροτος. ου. ὁ. malus, miſer.

Ὠμηλύσις. hordeacea polenta, ſiue farina.

Ὤμην. putabam. ab οἴμαι.

Ὠμήρησε. contingit, cōcurrit, obuiauit.

Ὠμηστῆ. crudeliter.

Ὠμηστής. οῦ. ὁ. cruda comedens, crudis ueſcens.

Ὤμιστος. ου. ὁ, ἡ. crudelis.

Ὠμίας. qui repandis eſt humeris, εὐρύστερνος.

Ὤμιζος. ὁ. pauper.

Ὠμίζω. μ. ίσω. π. κα. excludo.

Ὡμίλει. τὸ ἐπέρχετο, conuerſabatur.

Ὤμιλλα. ludi genus quoddam in gyrum ſeu foueam, agitata nux, ſi immanſerit, uictoria paratur. Suid.

Ὠμοβόινος. ου. ὁ. &

Ὠμοβόειος. ου. ὁ. ex pelle bubula cruda factus. Sic uocāt eos, qui in prima iam ſenectute ſunt.

Ὠμοβόρος. ὁ. ὠμοφάγος, ὠμηστής.

Ὠμογέρων. qui immature caneſcit, uel cui iam ſeneſcenti nondū caneſcunt capilli, uietus & ualidus ſenex, crudus adhuc, & quem nondum decoxit ſenectus. Vnde Vergil. Sed cruda deo, uiridisq; ſenectus.

Ὠμοδάικτος. dilaniatus.

Ὠμοβάνακτος. ου. ὁ. crudus, ὠμός.

Ὠμοθετέω. μ. ήσω. π. κκα. humeris impono, cruda pono. Actiu. accuſ.

Ὠμοιαῖος. ου. ὁ. humerarius.

Ὤμοι pro οἴμοι. heu, indignantis aduerbium, & dolentis.

Ὤμοιος Aeolice pro ὅμοιος. ſimilis.

Ὠμοκρατής. έος. ὁ, ἡ. fortis humeros.

Ὠμοκυδιᾶν. ob latitudinem humerorum, & bonam corporis habitudinem ſuperbire.

Ὠμόλινον. ου. τό. ſudarium tonſorium, quod humeris circumponitur.

Ὠμοπλάται. oſſa duo quæ utrinq; à ceruice ad ſcapulas tendunt, à Latinis operta ſcoptula dicta. Celſ. ca. 1.

Ὠμοργός. οῦ. ὁ. durus, acerbus, χαλεπός.

Ὤμοργον. ſuſpirabat, lugebat.

Ὦμος. ου. ὁ. humerus, μετάφρενον.

Ὠμός. οῦ. ὁ. immaturus, crudus, acerbus, crudelis.

Ὠμόσιτος. ου. ὁ. cruda comedens.

Ὠμοτάριχος. ſalſamentum.

Ὠμότατα. crudeliſſimè.

Ὠμότης. ητος. ἡ. crudelitas, ἀπηνότης.

Ὠμοτοκεῖν. fœtum immaturum parere, abortum facere.

Ὠμοφαγία. ας. ἡ. uiſceratio.

Ὠμοφάγος. ου. ὁ. ὠμόσιτος, crudis ueſcēs.

Ὠμόφορος. idem.

Ὠμόφρων. ονος. ὁ. habens crudam mentem.

Ὠμύς. genus teſtudinis quam lutariam uocant.

Ὤμωξεν. plorauit. ab οἰμώζω.

Ὠμῶς. crudeliter.

Ω N.

Ὦν Ionicè & Doricè pro οὖν. igitur. Sæpe apud Herodot. nō ſolum παρ-... ſed etiam inter præpoſitionem et uerbum compoſitum interponitur, ut lib. 2. οἱ δὲ φέροντες ἐς τὴν ἀγορὴν ἀπ᾽ ὧν ἔδοντο, ἀντὶ τοῦ ἀπέδοντο. Bud. Comment.

Ὦν οὐδεὶς κλίνουσιν ὀργίζεσθαι, apud Lyſ. pro ἀντὶ ὧν. Sic ὧν ἕνεκα ὀργὴν ἔχει.

apud eundem. Bud. Com.

Ὦναξ. pro ὦ ἄναξ. ô rex.

Ὤνατο. adiutus eſt.

Ὠνειρωγμός. inſomnium.

Ὠνέομαι. μ. ἠσομαι. π. ἐώνημαι. emo. Depon. accuſ. uel genit. qui partem rei ſignificat.

Ὠνὴρ pro ὦ ἀνήρ.

Ὠνητιάω. μ. άσω. emo.

Ὤνευον. mouebant & circumagebant, Thucyd.

Ὠνίω. uendo, fruor.

Ὠνή. ῆς. ἡ. emptio.

Ὤνησαν. iuuerunt.

Ὤνησις. actio, emptio, ſalus, utilitas, indignatio.

Ὠνητός. οῦ. ὁ. uenalis.

Ὤνθρωπος pro ὦ ἄνθρωπε, Atticè.

Ὤνια. loca opportuna.

Ὤνιος. uenalis, πράσιμος, ὤνιος.

Ὦνος. ου. ὁ. pretium, emptio.

Ω Ο.

Ὠοειδῆ. τὰ. ouata.

Ὠοειδής. έος. ὁ, ἡ. ouiformis.

Ὠόν. ῦ. τό. ouum.

Ὦον. fimbria.

Ὠόπ, & ὠοπόπ. acclamatio nautica, ἐλατικὸν ἐπίφθεγμα ἐπὶ πλοίου, καὶ κέλευσμα τῶν ἐρεσσόντων καταπαῦον τὴν κωπηλασίαν. Bud. Com.

Ὠοτόκα. τὰ. ouipera.

Ὠοτοκία. ας. ἡ. partus, generatio oui.

Ὦ οὗτος. heus tu.

Ὠοφυλακῶ. cuſtodit.

Ω Π.

Ὠπάζομαι. uideo, ſpeculor.

Ὤπασε. dedit, donauit.

Ὦπες. oculi.

Ὠπίαι. gens, quæ iuxta Indum fluuiũ habitat.

Ὠπόλος. ὁ αἰπόλος.

Ὢ πόποι. heu, papæ, indignantis, dolentisq; aduerbium.

Ω Ρ.

Ὥρα. ας. ἡ. cura, ſine aſpiratione.

Ὥρα. ας. ἡ. pulchritudo, decor, forma, uenuſtas. ὧραι item dicuntur quatuor partes anni, ut uer, æſtas, autumnus, hyems. Et ſine adiuncto, plerunq; pro uere ponitur. Vnde & ὡραῖος formoſus ad ſimilitudinem ueris. Galen. ait ſic appellari tempus id, quo exoritur canicula, quod eſt (inqui.) ferè dierum quadraginta. Sunt & ὧραι portarum cæli cuſtodes apud Homerum. Item famulæ Solis deæ pulchritudinis.

Ὡραία γάμου. puella matura uiro.

Ὡραΐζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. delicior, comor, decore cõſpicuus ſum, decorem oſtento, rotor. De pauone dicitur, cum ſemetipſum admirans caudæ pennis gemmantibus pertegit.

Ὡραΐζω. orno, καλλωπίζω.

Ὡραϊκόμος. formæ exornandæ ſtudioſus.

Ὡραῖον. ου. τό. fruges, fructus tempore ſuo collecti. Item quæ uigent nec pulchritudine carent ὡραῖα dicuntur. Sed & ſacra ὡραῖα dicuntur τὰ καθ' ὥραν συντελούμενα, id eſt opportunè obita, ſacra tempeſtiua.

Et ὡραῖα θύειν, frugum offerre primitias. Dies quoque feſtus eadem dicitur appellatione.

Ὡραιοπώλας. ου. ὁ. qui fructus æſtiuos uendit.

Ὡραῖος. ου. ὁ. pulcher, iuuenis, maturus, ſpecioſus, tempeſtiuus, in uigore conſtitutus. Et omnes fructus æſtiui ὡραῖοι uocantur.

Ὡραιότης. ητος. ἡ. decor, maturitas, tempeſtiuitas.

Ὡραϊσμός. ornamentum, pulchritudo, καλλωπισμός.

Ὤρακα. uidi. Præt. perf. eſt à uerbo ὁράω. ſed Attici literam addũt & ἑώρακα proferunt, ſicut ὤσμαι, ἔασμαι, ἤνημαι, ἑώνημαι.

Ὠρακιᾷν. pallere, ὠχριᾷν, animo deficere, curis macerari, ἰλιγγιᾶν.

Ὠρακίζειν. idem.

Ὠργασμένος. ſubactus, molitus, paratus.

Ὠργάω. furo, efferor, ad libidinem incitor, appeto.

Ὠργυωμένος. panſus, extenſus, ἀπὸ τῆς ὀργυιᾶς.

Ὤρεα. montes: pro οὔρεα Doricè ſiue Ionicè.

Ὠρείτης, ſiue ὠρίτης. gentile.

Ὠρεός. ciuitas Eubœæ.

Ὦρες ab ὄαρ. mulieres, ab ἐμοῦ ἀπηρτῆσθαι τοῖς ἀνδράσι: turres munitæ, κηδεμόνες, tutores.

Ὠρέω. μ. ήσω. π. ηκα. cuſtodio, curo. Actiu. accuſ.

Ὠρέων Ionice pro ὡρῶν. temporum.

Ὤρημα. cura, cuſtodia.

Ὠρήσω. cuſtodio.

Ὠρητύς. cæcitas, πήρωσις.

Ὤρθριζε. mane ſurrexit.

Ὡρεία. ας. ἡ. maturitas.

Ὡρογράφοι. οἱ. hiſtorici qui cuiuſq; anni res geſtas deſcribunt.

Ὡρίζω. dormio, curo, conuerſor, colloquor.

Ὠρικία. ἡ. regio Ionica, aut mulier ex ea.

Ὡραιός. ου. ὁ. uigor in tempore perfectæ ætatis, pulcher.

Ὤρικος. ὁ. ciuitas in ſinu Ionico. Vnde ὠρίκιος, Orici ciuis.

Ὥριμος. ου. ὁ. maturus.

Ὥριος. ου. ὁ. temporaneus, in tempore factus, maturus.

Ὥριστο. definitus eſt.

Ὤριστος. optimus: pro ὁ ἄριστος lingua Bœotica, α in ω conuerſo.

Ὠρίων. ωνος. ὁ. Orion, ſignum cæleſte.

Ὡρίως, aduerb. κατὰ καιρόν.

Ὥρμησε. concitauit.

Ὡρμένος, pro ὡρμημένος participiũ præteriti perfecti paſsiui, ab ὁρμάω.

Ὅρμοι. diuerticula.

Ὀρνύω. μ. ύσω. aoriſt. ὦρσα. cõcito, commoueo, impello, ὁρμάω, ἀνεγείρω.

Ὡρογραφίαι. annales.

Ὡρογράφοι. hiſtorici, qui annales ſcribunt. ὧρος enim annus eſt.

Ὤροντο. aduentabant.

Ὤρορα. impuli, agitaui, impulſus ſum: pro ὄρωρα.

Ὧρος. ſol apud Aegyptios, unde horarum nomen defluxit. Hinc λευκώρου apud Homerum. niſi quis ab ὤρα formare malit. Significat etiam uer, æſtatem, autumnum, hyemem, & annum. Annales quoque ὥρους uocãt.

Ὡροσκόπα. τὰ. uaſa quibus commonſtrantur horæ, quæ & ἡλιοτρόπια uocitata interim reperiuntur, ſi ſolis & umbrarum ratione conſtent.

Ὡροσκοπία. ας. ἡ. huiuſmodi ſcientia.

Ὡροσκόπος. qui rationem horarum obſeruat. Eſt etiam natalitium ſydus, id eſt, quod conuerſione cæli oritur eo momento, quo quis naſcitur, quaſi horæ natalitiæ notatio, quod etiã θέμα uocatur & γένεσις, & à Latinis genitura.

Ὡροσκοποῦντες. οἱ. exploranteſ horas.

Ὥρσεν, Ionice pro ὥρμησεν. fecit impetum.

Ὧρτο pro ὥρμητο, ab ὄρομαι. impulſus eſt.

Ὠρός. ara.

Ὠρυγή. latratus, uociferatio, tumultus.

Ὠρύομαι. μ. ύσομαι. π. υμαι. rugio, latro, ululo: & propriè luporum eſt. Depon. abſol.

Ὠρυόμενος. ου. ὁ. eiulatus.

Ὠρύχιον

Ὠρύχιον. locus Atticæ. hinc
Ὠρύχιος. illic habitans.
Ὠρύω. lugeo, ſicut ὀρύομαι.
Ὠρχεῦντο. ſaltabant. Doricè ab ὀρχέω.
Ὠρχημένος, pro ἀρχόμενος. auſpicatur.
Ὠρωπός. οῦ. ὁ, uel ἡ. Oropus urbs Macedoniæ. Sunt autem multæ urbes ſub hoc nomine. nam alia eſt Bœotiæ, de qua Euphorion: alia Eubœæ, de qua Ariſtoteles: tertia in Syria, de qua Polyhiſtor: quarta in Argo: quinta in Theſprotia.
Ὤρώρει. excitabatur, ab ὄρω. Eſt autem præt. pluſquamperf. ab ὄρωρα.

Ω Σ.

Ὡς. ut. Sed late patet. Nam aliquando ſimilitudinis eſt, & ponitur pro quemadmodū, uel ſicut, ueluti, tanquam, ſic, inſtar. Aliquando pro quàm, quantum, quatenus. Sic illud Ariſtotel. ὡς ἀνθρώπινον, id eſt, duntaxat ut humanus captus, pro humana conditione, ut ſunt humana. Aliquando pro ſi, etiamſi. Aliquando pro etenim, quandoquidem, ſiquidem. Aliquando pro utiq;. Item pro quamobrem. Et pro ualde, maxime. Aliquando pro poſtquàm, poſteaquàm, ſtatim, ex quo primùm, ut ὡς τάχιστα ἥκομεν, Simul atq; uenimus. Sic Cic. Vt ſemel exiuit, omnes peragrauit inſulas. Aliquando pro circiter. Aliquando παρέλκει, & ornatus tantum gratia ponitur, neq; quicquam ad ſenſum facit, quemadmodum ut apud Latinos. Cice. Inuitus feci, ut C. Flaminium eijcerem: pro, inuitus eieci. Ponitur & Attice ἀντὶ τοῦ πρὸς. Iungitur & ὡς cum ὅτι, ut ὡς ὅτι πλεῖστον χρόνον, ὡς ὅτι λευκότατον, ſanè quàm cādidum, & perquàm album. Item cum σφόδρα, ut ὡς σφόδρα, Platoni, ſicut perquàm Latinis. Nonnunquam cum infinitiuo iunctum pro ὥστε ponitur. Et aliter cum infinitiuo apud Platonem de Rep. ε. εὐθὺς δεῖν ὡς ἰδεῖν τὸν ἀγάθωνα, id eſt, ὡς ἦλθεν τάχιστα ὁ ἀγάθων. Sic Cic. pro Cluentio, Hic iudices ridere, ſtomachari, atq; acerbe ferre patronus cauſam ſibi eripi. Iungitur etiam cum ſuperlatiuo ut ὅτι. Xenoph. ἐγὼ δὲ ἐβουλόμην σε ὡς λαμπρότατον φανῆναι. Subiungitur etiam ut ὅσον. Plato, ὑπερφυῶς μὲν δὴ (ἔφη) ὡς βούλομαι, magnopere (inquit) cupio. De his & alijs mox ſequentibus ex ὡς locutionibus copioſe Bud. Com.
Ὧς, cum accentu acuto ſignificat ὅπως. Inde ἔστιν ὧς, pro quodammodo, quadantenus, ſic dicitur, ut ἔστιν ὅν τρόπον, quod idem ſignificat.
Ὡς ἀληθῶς. ſanè, reuera, perquàm uere, certè.
Ὡς ἄν interdū idem quod ἵνα. Xenoph. ὡς ἂν ἥκιστα διαπατῷτο. Et apud eundem pro quonam pacto, καιρὸς δὲ γράφειν ὡς ἂν ὀρθότατα ἑκατέρῳ χρῷτο. Et, ὡς ἂν ἄριστοι αὐτοὶ οἱ ἱππεῖς γένοιντο. Sic Greg. ὡς ἂν τῆς σοφίας βάθος μὴ ἀγνοῇς, id eſt ἵνα μή. Ponitur etiam ὡς ſicut ὅπως ſine ἄν, διαπορηματικῶς & ἀνυποτάκτως. Ὡς συμπεσόντ' ἂν ἐπὶ τὴν γῆν, aliquò utiq; ruiturum, ἀντὶ τοῦ ὡς συμπεσόντ' ἂν ἄλλοσε. Interdū accipitur pro donec.
Ὡς ἂν εἴποι τις. ut dicitur.
Ὡς ἂν ἄλλως. utcunq;, aliter.
Ὡς ἂν τύχοι. quoquomodo, utcunq;.
Ὡς ἁπλῶς εἰπεῖν. ut ſummatim dicam.
Ὡς γὰρ εἰπεῖν ἁπλῶς. ut uno uerbo dicam.
Ὥσγε. præut, prout, ut ὥσγε πρὸ τοῦ ἐγένετο, præut dudum fuit: & ὥσγε κατὰ

τὰς τῶν ἀθηναίων χρόνους. Sic Cicero, At hi quidem ut Athenienſium ſecula numerantur, adoleſcentes debent uideri. Ὥσγε καθ' ἡμᾶς, ut temporibus noſtris.

Ὡς ἐκ ἀληθεῖ λόγῳ. reuera.

Ὡς εἰκάσαι. ut conijcere licet, ut conijciendum eſt.

Ὡς ἁπλῶς. ut ita dicam, ut eo uerbo utar. Aliquando extenuantis eſt pro ferè, prope dixerim.

Ὡς ἀπόν. cum dicto, ſic loquutus.

Ὡς εἶχε. quantum potuit.

Ὡς εἶχον. ita ut eram.

Ὡς ἐμοί. mea ſententia. ſubauditur δοκεῖ.

Ὡς ἔνι. quantum poſſibile eſt.

Ὡς ἐγγύτατα. quàm proximè.

Ὡς ἐν τοσούτῳ. interea.

Ὡς ἔοικε. ut uidetur, nempè, certè.

Ὡς ἐξῆν. quantum fieri poteſt.

Ὡς ὁ παλαιὸς λόγος. ut fertur.

Ὡς ἐπίπαν. in uniuerſum.

Ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον. ut plurimum, ferè.

Ὡς ἔπος εἰπεῖν. ut ita dicam, ut pauci[illegible] dicam.

Ὡς ἔτυχε. ut contigit, temerè, & cuiuis.

Ὡς εἶχε. ſtatim, εὐθέως.

Ὡς κατὰ τὸ μέγεθος. pro portione magnitudinis.

Ὡς μὲν συνελόντι εἰπεῖν. ut ſummatim dicam, ἵνα συλλάβδην λέξω.

Ὡς μὴ, pro μὴ cum optatiuo.

Ὡς οἷόν τε. ut poſſibile, quantum poteſt.

Ὡς ὀλίγου δεῖν. ferè.

Ὡς ὁ ποιητικὸς λόγος. ut loquuntur poëtæ.

Ὡς οὐδὲν χρῆμα. ut nihil magis.

Ὡς ὅν, pro ὡς. poſtquàm.

Ὡς πολλοί. plurimi.

Ὡς πρὸς ἐμὲ ſi præ me æſtimetur, ſi mecum comparetur.

Ὡς τὰ πολλά. ut plurimum, perſæpe.

Ὡς τάχιστα. quamprimùm.

Ὡς τάχος. quàm celerrimè, quamprimum.

Ὡς τὸ ἐπεί. poſtquàm.

Ὡς τὸ εὐθέως. ſtatim.

Ὡς τὸ ὅλον. quantum.

Ὡς τὸ τόσον. tantum.

Ὡς τὸ ὅτι. quòd, quia.

Ὡς τύπῳ εἰπεῖν. ut in uniuerſum dicam.

Ὡς τύπῳ λαβεῖν. ut ſummatim colligam.

Ὡς φάσκον. ita aiebant.

Ὡς φιλεῖ. ut ſolitum eſt.

Ὡς ὤφελες μηδ' ἀτυχεῖν. ſed utinam ne infortunatus quidem eſſes.

Ὥσαν, &

Ὡσαννά. tanquàm, quaſi.

Ὡσαννά. ſerua obſecro. Hebræum eſt & propriè ad deum pertinet in ſcri[illegible]

Ὥσαον. impetu ba[illegible]

[illegible]σαύτως. eodem modo.

Ὡς ἂν τυχόν. prout accidit.

Ὥσχαι. quære ὦχαι.

Ὡσμός. impulſio, ἀνατροπή.

Ὥσπερ. quemadmodum, quod genus.

Ὥσπερ ἂν εἰ, &

Ὥσπερ εἰ. ueluti, tanquàm, quaſi uero, tanquàm ſi.

Ὥσπερ ἡ παροιμία. ut eſt in prouerbio.

Ὥσπερ οὖν pro ὥσπερ frequens eſt.

Ὡσεί. tanquàm, quaſi.

Ὥστε. ut, ita ut, ergo, quemadmodum, itaque. Conſtruitur cum infinitiuo ſubiunctiui uel optatiui uice.

Ὠσία. ciuitas Italiæ.

Ὠσιᾶνοι. gens quædam, alio nomine κόσινοι dicuntur ab Artemidoro.

Ὠστιανός, &

Ὠστιάτης. ου. Hoſtienſis, gentilia.

Ὠστίζεσθαι. de turba feſtinante & inuicem ſummouente cubitisq; dimouente dicitur, ſicut ὠθίζεσθαι, διαχείρεσθαι, διαγκωνίζεσθαι. Bud. Com.

Ὠστικός. ῦ. ὁ. impulſorius.

Ὠστιῶνες. οἱ ὠστιᾶνοι.

Ὤσφρησις. εως. olfactus.

Ὤσχη. ης. ἡ. &

Ὤσχιον. τὸ. &

Ὦσχος. ου. ὁ. ramus, ſarmenta, cum botro palmes.

Ὠσχοφόριον. ου. τὸ. feſtum quoddam à ferendis ramis dictum.

Ω Τ.

Ὦτα. τὰ. aures. nominatiuus ſingularis τὸ οὖς.

Ὠτακουστέω. ῶ. ήσω. κα. exploro, auſculto, auribus intentis ſto. Neutr. abſol.

Ὠτακουστής. ῦ. ὁ. auſcultator, explorator, qui etiam dicitur aures & oculi regis, auricularius. uide προσαγωγεύς.

Ὠταλγίασις. [illegible]

Ὦταν. uel ὦ τ[illegible], ô bone uir quæſo Ariſtophanis interpr[illegible] annotat iungi etiam duali & plurali. Nam ἴτης in uocatiuo facit ἴτα, & Dorice ἴταν.

Ὠτάριον, ſiue ὠτίον. genus oſtreæ, quod Aeoles οὖς ἀφροδίτης, id eſt aurem ueneris nominarunt.

Ὦτε. pro ὡσάν. ueluti.

Ὠτειλή. ῆ. uulnus, cicatrix. ἀπὸ τοῦ οὐτάσθαι.

Ὠτιαφόρος. qui habet aures contuſas, uel ὠτίδας aues gerens.

Ὠτίδες. auiculæ perdicibus ſimiles, quæ breui uolatu utentes, cito laſſantur.

Ὠτικός. ῦ. ὁ. auricularis.

Ὠτίον. ου τὸ. auricula.

Ὠτίτης. digitus minimus, auricularis.

Ὠτογλυφίς. ίδος. ἡ. auriſcalpium.

Ὠτόεις. auritus.

Ὠτοθλαδίας, &

Ὠτοκάταξις. qui fractis eſt auribus.

Ὠτοκοπῶ. obturbo, obtundo loquendo, doleo capite.

Ὦτος. ου. ὁ. auis nocturna & aurita, nycticorax, noctua.

Ὤτρυνεν. compellebat, inſtigabat.

Ὠτώεις. ώεντος. ὁ. aures habens uel anſas.

Ω Υ.

Ὡὑτὸς Ionice pro ὁ αὐτός. idem, ut ὡὑτὸς ἀνὴρ, idem uir, Homero.

Ω Φ.

Ὦφον, pro ἄδον.

Ὠφέλεια. ας. ἡ. utilitas, præda, auxilium.

Ὠφελέομαι. ῦμαι. ήσομαι. π. ημαι. prædor, habeo utilitatem, iuuor.

Ὤφελες. utinam tu: pro ὤφειλες.

Ὠφελέω. ῶ. ήσω. π. ηκα. iuuo, proſum. Actiu. accuſ. & poëticè datiuo.

Ὠφέλημα. emolumentum.

[illegible]ς. ιος. &

[illegible]ς, &

Ὠφέλιμος. ου. ὁ. utilis.

Ὤφελον. utinam ego, debui, pro ὤφειλον: & conſtruitur cum infinitiuo.

Ὠφθαλμίασεν. oculum amiſit.

Ὦφλε pro ὤφειλε. debuit, obnoxius fuit.

Ὠφληκώς. ότος. damnatus, ut ὀφληκὼς τὴν δίκην δικαίως, apud Demoſth. merito damnatus.

Ὤφλων. ονος. ὁ. idem.

Ὤφλημα βαρύ. æs grande, χρέος, debitũ.

Ὠφρόν. ἐλαφρόν, leue.

Ὠφρυωμένος. elatus, ſuperciliοſus.

Ὠφύα. pellis, & herba quædam.

Ω Χ.

Ὦξα. aperui. à uerbo οἴγω.

Ω Χ.

Ὦχαι ſarmenta: pro ὄχαι.

Ὠχεῖτο. ſedebat.

Ὤχετο. fugit, aufugit, abijt. à uerbo οἴχομαι.

Ὀχλῶ. impello, uecti moueo, laboro, ægroto.

Ὠχόμην ἀπιών. hic ἀπιὼν abundat. Sic Cicero, Ad eum ire perrexi.

Ὤχρα. ας. ἡ. color qui à pictoribus teritur.

Ὠχράς. ἡ. pallor, legumen cicerculæ ſimile.

Ὠχρίασις. idem.

Ὠχρίας. pallidus.

Ὠχριάω. ῶ. άσω. π. ακα. palleo. Neutr. datiu. iung. uel abſolutè ponitur.

Ὤχρον. τό. uitellus oui, eruilium.

Ὠχρος. ου. ὁ. idem quod ὠχρίας. Sic

Ὠχρός. οῦ. ὁ. Item pallidus, luteus.

Ὤχωκε. perijt, abijt, ὤχετο.

Ω Ψ.

Ὤψ, τοῦ ὠπός. ὁ. uultus, uiſus, frons, oculus. Sed ὄψ, τοῦ ὀπὸς cum o ponitur pro φωνή.

Ὢψ etiam dicitur durior manuum cutis ex labore calloſa.

Ὠψοποιός. οῦ. ὁ. qui circa obſonia uerſatur, obſonator, coquus. Dicitur tamen ὄψον pro obſonio διὰ τοῦ ο μικροῦ. Et grammatiſtarum nonnulli opſonium dici malunt, quàm obſonium, parum memores quāta ſit b & p literarum affinitas.

Ὠψώνιον. penuariæ cella.

Ω Ω.

Ὠώδης. εος. ὁ, ἡ. ſimilis ouo.

Τ Έ Λ Ο Σ.

BASILEAE APVD [redacted] ANNO

M. D. XXXIX.

CHARTARVM ORDO.

a. b. c. d. e. f. g. h. i. k. l. m. n. o. p. q.
r. ſ. t. u. x. y. z. aa. bb. cc. dd. ee. ff. gg.
hh. ii. kk. ll. mm. nn. oo. pp. qq. rr. ſſ. tt. uu.
xx. yy. zz. aaa. bbb. ccc. ddd. eee. fff. ggg.
hhh. iii. kkk. lll. mmm. nnn. ooo. ppp. qqq. rrr.
ſſſ. ttt. uuu. xxx. yyy. zzz. A. B. C. D. E. F.
G. H. I. K. L. M. N. O. P. Q. R. S. T. V.
X. Y. Z. AA. BB. CC. DD. EE. FF. GG. HH.
II. KK. LL. MM. NN. OO. PP. QQ. RR. SS.
TT. VV. XX. YY. ZZ. AAA. BBB. CCC. DDD.
EEE. FFF. GGG. HHH. III. KKK. LLL. MMM. NNN.
OOO. PPP. QQQ. RRR. SSS. TTT. VVV. XXX.
YYY. ZZZ. AAAA. BBBB. CCCC. DDDD. EEEE.
FFFF. *Omnes ſunt duerniones.*

Digitized

Digitized by Google